Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

20. b. 151

Digitized by Google

QUINTI CALABRI
PRÆTERMISSORUM
AB
HOMERO
LIBRI XIV. GRÆCE,
CUM VERSIONE LATINA ET INTEGRIS
EMENDATIONIBUS
LAURENTII RHODOMANNI;
ET ADNOTAMENTIS SELECTIS
CLAUDII DAUSQUEJI;
CURANTE
JOANNE CORNELIO DE PAUW,
QUI SUAS ETIAM EMENDATIONES ADDIDIT.

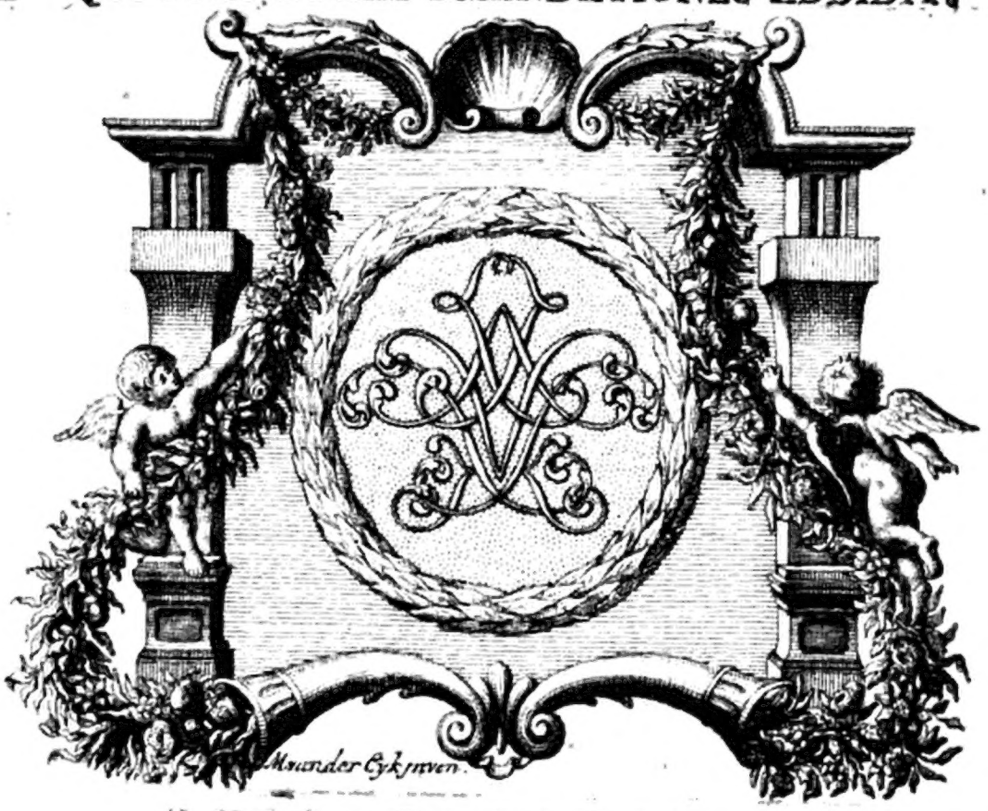

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud JOANNEM VAN ABCOUDE.
MDCCXXXIV.

Digitized by Google

NOBILISSIMO ET AMPLISSIMO

VIRO

GULIELMO KLERCK,

CIVITATIS WAGENINGÆ CONSULI, DUCATUS GELRIÆ ET COMITATUS ZUTPHANIÆ IN SUPREMA CURIA GRAPHIARIO,

S. P. D.

JOANNES CORNELIUS DE PAUW.

CUr Quintum Calabrum, Poëtam Græcum, illuſtri nomini tuo inſcribam, non mirabuntur ſane illi, qui te norunt, & ne alii, qui vel nunc

ſunt, vel poſtea erunt, mirari queant, dicam liquido & vere; inter omnes, qui Literas Græcas hodie vel publice vel private excolunt, paucos oppido reperiri, qui eas melius, quam tu, intelligant, ſibique reddiderint magis familiares. Optimos videlicet quoſque Auctores Græcos non modo ab ineunte ætate lectitaſti, ſed etiam dicta eorum præcipua memoriæ, quæ tibi feliciſſima obtigit, ita infixiſti, ut illa, ubi tempus & ratio poſtulant, recitare poſſis ea facilitate, ac ſi vernacula eſſent & domeſtica. Atque hoc cum eximium revera ſit, non minus eximia profecto eſt ſuavitas mo-

morum & ingenii, quæ ad illam Eruditionis tuæ præſtantiam accedit, & vi ſua innata effecit, ut eodem tempore, quo Muſis pectus tuum aperuiſti, in id una cum illis involaverint ſuaviſſimæ Charites, non injuria ratæ, nullibi in earum conſortio ſibi melius & jucundius eſſe poſſe. Iſta vero eximia cum aperte in te elucerent, ſimulac primus amicitiæ tuæ mihi conceſſus fuit uſus, & dein magis ac magis ſubinde ſeſe exererent; ita hercule ceperunt animum meum, ut inter omnes Eruditos ſit nemo, quem nunc ego pluris, quam te, faciam: Quod cum libenter privatim tibi declaravi ſæpe, nunc

publice hac occaſione tibi declarare non poſſum non libentiſſime, ut quod pauci ſciverunt hactenus, mox omnes ſciant, & ſic meo in te animo ſatisfaciam. Alia, quæ in laudem tuam plurima dici poſſent, prætermitto, & cum ad curam Gelrorum rei publicæ præcipue ſpectent, omnes & ſinguli, qui in ea hodie vivunt, probe tenent, nec eorum ſeri ignorabunt poſteri: Ea, quæ me totum devinxerunt tibi, commemoraſſe ſufficit. Neque verbum de illis addam, ne vis fiat modeſtiæ tuæ, & ipſe ab ingenio meo recedam, quod vere candidum & ingenuum, ut noſti, a verborum lenociniis

niis alieniſſimum eſt, & laudationes inſanas non invidet futiliſſimo aſſentantium choro. Vale, Vir Præſtantiſſime, & ut hactenus me amaſti, ita me amare perge. Dabam Trajecti ad Rhenum Non. Januar. MDCCXXXIV.

LECTORI

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙ.

Novam Quinti Calabri editionem, quæ ſatis nitida & ſatis correcta eſt, hic habes. Eum multis mendis inquinatum primus Venetiis edidit Aldus: quem Baſileæ ſecutus Freigius, mendorum numerum non minuit, ſed auxit. Inde ad tertiam editionem animum applicuit Rhodomannus, in qua multa quidem emendata, ſed multa etiam denuo ſunt perperam poſita: Secutus autem eſt ille editionem Baſileenſem, quod miror, & Aldinam non vidit, ſed ſolas lectiones variantes ex ea deſcriptas habuit; quo factum, ut dum minus ſedulo inſtituta eſſet collatio, in multis vel hæſerit, vel aliam lectionem commentus ſit, quam quæ apud Aldum extabat, ſyncera & proba: Id videbis ex Notulis noſtris. Ubique enim ipſam Aldinam conſuluimus, & quæ in ea probe excuſa erant, reduximus & probavimus. Notas quod attinet, Emendationes Rhodomanni dedimus integras, idque uno tenore, ſumtis ex Addendis & Corrigendis omnibus illis, quæ Vir Eruditus poſtea vel addidit, vel correxit. Ex

Daus-

Dausqueji autem Adnotamentis non deſcripſimus, niſi ea, quæ ad verborum correctionem pertinent, omisſis paucis, quæ adeo inepta erant, ut ratio eorum haberi poſſet nulla: Infelicisſime enim ille in Quinto Calabro verſatus fuit, & in ipſis illis, quæ excerpſi, tot ineptiarum edidit ſpecimina, ut neſciam, ubi ad animum malevolum, quo Rhodomannum proſecutus eſt, attendo, vicem hominis dolere, an ei ſuccenſere debeam. In Notis noſtris brevitati conſuluimus, ne opus nimium creſceret, & nihil tamen prætermiſimus, quod ad Auctorem intelligendum aliquid conferre poſſet, adeo ut in Calabro, ſi a mutilatis, quæ Libros meliores exſpectant, recedas, nunc nihil fere ſit, in quo merito hærere potes. Aſſervantur in Bibliotheca Lugduno-Batava duo Aldina hujus Poëtæ exemplaria, in quorum uno Sylburgius multa, in altero Falkenburgius pauca oppido manu ſua notaverant: Ea inſpexi, & cum Sylburgiana ita comparata eſſent, ut Viri Diligentiſſimi eruditionem nequaquam exprimerent, Falkenburgiana autem ipſo numero ſuo exiguo vel occupata, vel rectius tradita eſſent ab aliis, ea in hanc editionem noſtram inſerere nolui, & ſibi relinquenda eſſe duxi. Communicavit etiam mecum Vir Cl. Sigebertus Haverkamp aliud exemplar Aldinum, in quo emendationes Joſephi Scaligeri

ri a Libro Primo ad Verſum CCIII. Libri Quarti, ex iplius Scaligeri codice deſcripſerat: quæ cum numero plures, & Sylburgianis longe eſſent meliores, ex illis excerpſi, & ad calcem Libri, ſerius enim mihi innotuerunt, eas exhibui, quæ ab aliis non erant proditæ, ut ne cum moleſtia tua eædem bis terve recurrerent. Exſpectas, credo, Lector, ut de ipſo Auctore nunc pluſculis tecum agam: Sed id fruſtra certe exſpectas, ubi de eo non niſi perpauca ſuppetunt mihi. Accipe ea: Smyrnæus, an Calaber, fuerit Quintus, ignoro: Et fors neque Smyrnæus fuit, neque Calaber, ſed alibi lucem adſpexit primum. Qui ex loco notiſſimo Libri XII. Smyrnæum fuiſſe, & non procul ab Urbe Scholam habuiſſe ſcribunt, conjectura nitun-

tur admodum levi: Id certum, & ab aliis recte jam obſervatum. Vixiſſe eum Seculo quinto poſt Chriſtum natum Rhodomannus ex ſtylo ſatis probabiliter colligit: qui Scholaſticus ſane & elumbis: Adeo ſcilicet verboſus eſt Quintus, ut li ocioſa & ſuperflua tollas, pars tertia fere Operi decedet. Multa etiam in eo, vel nimis flaccida & depreſſa, vel nimis tumida & elata: Et hoc Seculi vitio adſcribendum, quo Studia jam multum decreverant, & Poëſis verum ac genuinum colorem amiſerat: Docti ſciunt; quibus hæc ſcribo, non indoctis: inter quos ſine dubio ille, qui

nuper

nuper ſubodorari non potuit, ea, quibus Philen ex Libro Anglicano auximus, non ab ipſo Phile, ſed alio quopiam conſcripta eſſe poſt Philen: Homo bellus, cujus deliramenta bella mihi fuerunt oblectamento. Viſne, Lector, aliquid vere egregium? Opuſculum Philæ de *Animalium Proprietate*, quod cum omnibus Viris Eruditis ſcriptum putas Seculo tertiodecimo exeunte, vel Seculo quartodecimo ineunte, Χρονολόγος ille novus ad finem Seculi quartidecimi, vel initium quintidecimi refert, & integrum fere Seculum ſtatuit recentius. Unde illud, rogabis: Dicam: *Manuel* prænomen Philæ notiſſimum tenes: in eo ita defixa fuit Viri Perſpicaciſſimi diligentia, ut pro Imperatore *Michaele Palæologo Juniore*, cui Jambos ſuos dicavit Auctor, quique imperare cœpit Anno MCCLXXXXV, & mortuus eſt Anno MCCCXX, ſumſerit bono animo Imperatorem *Manuelem Palæologum NB. Juniorem*, qui ad imperium accesſit A. MCCCLXXXIV, ut ille ſcribit, vel A. MCCCLXXXVII, ut alii ſcribunt, & diem obiit ſupremum A. MCCCCXXI, vel MCCCCXXIV. Quid ais? Hoc adeo egregium, ut nihil revera magis. *Euge*, *Sophos*, *Euge*, *Sophos* igitur acclama Delicatulo voce benigna ac læta: Sic gratiam ab eo inibis, & *dapibus Siculis* te laute & magnifice excipiet brevi. Vale

RHO-

RHODOMANNUS

IN

PRÆFATIONE.

DE Poëta igitur quid dicamus? Hujus præter unum atque alterum e Græcis, & quidem recentioribus, nemo in ſcriptis ſuis mentionem facit; aut ſi qui fecerunt, horum tamen monumenta noſtros hucuſque oculos ſubterfugerunt. Mira hæc atque inſolens in Poëtam longe præſtantiſſimum fortunæ iniquitas videatur, ſi non eidem quoque ſorti ipſum nobis Homerum, præceptorem ejus, obnoxium Deus feciſſet. Cujus, præter ſolum nomen & poëſin, quid certi habet tota exinde ad hodiernum uſque diem poſteritas? At huic noſtro ne quidem nomen remanſit ſalvum. Plerique enim omnes vulgo *Quintum Calabrum* appellant, quaſi Latinus, non Græcus natione fuerit, ideoque Latina, non Græca pronunciandi forma nominari debeat. Feliciter autem evenit, quod cum tota ejus vita ignorantiæ tenebris involuta ſit, patria tamen ſola vindiciis inde aſſerta eſt. Nam Libro XII. & hanc & vitæ quodam modo genus exprimit, ubi ſe Muſarum ovibus paſcendis Smyrnæ operam dediſſe profitetur. *Coïnti* ergo *Smyrnæi* nomen ei, poſtliminii quaſi jure, vindicemus: uti & nobis in hac editione nuncupatur, non rejecta interim & damnata prorſum vulgari & ſuppoſititia Calabri appellatione; indita ei * ab Italiæ in-

† Unde id reſcivit Vir Doctus? In vita Coluthi, ab Aldo ejus Poëmati præfixa, eſt: τοῦτον ἐπιγέγραπται καὶ τὸ παρὸν ποίημα,

inferioris regione, in qua Beſſarion Cardinalis (unus ex Literaturæ Græcæ inſtauratoribus per Italiam) poëma hoc reperit, depoſitum in templo D. Nicolai extra Hydruntem, maritimum Calabriæ oppidum; ut eſt in vita Coluthi, ſuaviſſimi poëtæ. * * Etſi igitur de ætate ejus nihil certi nobis conſtat, floruiſſe tamen virum ſub Monarchia Romana, jam maximam orbis terrarum partem ditione ſua complexa, ut conjiciam me adducit, quod oraculum Calchantis Lib. XIII. de poſteritate Æneæ, tam evidens eſt, ut non divinatorem futuræ, ſed ſpectatorem præſentis Romanorum potentiæ poëtam agere, liquido appareat. Tum quod venationis, Romanis quondam Imperatoribus uſitatiſſimæ (ubi homines cum beluis in Circo, ſeu arena Theatri, ad triſtiſſimum dimicationis ſpectaculum committebant) Lib. VI. meminit. Præterea Character ipſe Carminis γραμματικώτερον elaboratus oſtendit, eum Coluthi (qui ad quintum Chriſti nati ſeculum poëma lepidiſſimum de Helenes raptu conſcripſit) aliorumque illa ætate vigentium, æqualem aut vicinum fuiſſe. Enimvero ſi dictionem Coïnti, Coluthi, Tryphiodori, Muſæi, (illum dico, qui Leandri Herusque amores cecinit) & Nonni, ad examen Criticum vocaris, ſimillimam & fere eandem ſermonis ideam ſtructuræque rationem deprehendes: unde ætate quoque propinquos inter ſe fuiſſe ratiocineris. * * Cæterum ex indicio iſto, quod de ſe ipſe facit, Muſarum oves in liberali Smyrnæ horto ſe

μα, Ελένης ἁρπαγὴ, ἐν Απουλίᾳ. σύνηθες, καὶ γνώριμον, ὅπερ καὶ ἡ ποίησις Ϝ Ομηρικῦ Κοΐντου πρῶτον εὕρηται ἐν τῷ ναῷ Ϝ θείου Νικολάου τῶν Καστούλων ἔξω Ϝ Υδροντος· ὃ ἀνασωσας ὁ θεῖος Βησσαρίων ὁ Νικαίας Καρδινάλις Θουσκουλάνου, τοῖς βουλομένοις ἐκοίνωσε· καὶ τοῦτο δὲ ἀπόκρυφον γεγονὸς, νῦν κοινὸν ἔσαι. & nihil aliud. Notandum vero illud ἐν Απουλίᾳ: Nam id minus certe commendat *Calabrum* eo appellationis intuitu.

ſe paviſſe teſtatus; Scholam in Joniæ littore iſto nec infrequentem nec incelebrem habuiſſe poëtam noſtrum, colligere eſt. Nec triviale magiſterium id fuiſſe apparet inde, quod oves ſuas, id eſt diſcipulos, nobiles ſeu fama illuſtres, † περίκλυτα Epitheto ſatis emphatico, appellat: unde ſi divinare licet, id tandem elicimus, Coïntum fuiſſe ex profeſſione illorum, quos Sophiſtas; id eſt philoſophiæ & eloquentiæ magiſtros, Grammaticos, qui poëtarum interpretes erant, & juventutis ſcholaſticæ doctores; florens adhuc Græcia indigetabat. Quid enim aliud per Muſarum hortum & oves, præter quam Scholam, & diſcipulos in ea doctrinæ & eloquentiæ ſtudiis addictos, intelligi exiſtimemus?

† Hodie in agro Smyrnæo oves cauda & pinguedine ſunt eximiæ, ut teſtis eſt Whelerus in Itinerario. Si ætate Quinti ſimiles ibi extiterint, per περίκλυτα μῆλα ipſas Smyrnæas intelligere potes, quæ jure dominii ad templum Dianæ pertinebant. Vide locum & quæ illic noto.

DAUSQUEJUS

IN

ADNOTAMENTORUM PRINCIPIO.

VEterum Scriptorum nomina nothis expungere, ecquid aliud eſt, per Deum immortalem, quam vita functorum umbras ſtylo perſequi, quando eas ferro diverberare non licet? Gellium, Florum, Fenceſtellam nullum nobis reliquum fecit ſcripturientium prurigo. Mittamus hos: De *Q. Calabro* indicio experiamur. *Quintum Calabrum* elimi-

eliminant: *Coïntum Smyrnæum* inliminant. Quo conſilio? quibus indiciis? qua veterum fide? Ad Smyrnam pavit oves, clamant, & hoc verſus ipſius clamant. Ita Parrhaſius, Rhodomannus, alii. Quid poſtea? Nemo igitur homo alibi natus Smyrnæ paſcere potuit, aut etiam, ſi diis placet, ævum agere? Alemanni, quotquot in Belgio bellabantur olim, Belgæ erant? Macedones in Illyria fuere Illyrii? in Thracia Thraces? in Perſide Perſæ? in India Indi, Macedones? Pari ergo delirio quisquis ab Africa Romam venit, Romanus fuit; Afer non fuit. Una eademque ratione conſulatus Q. Balbo mandatus eſt, non Gaditano, non extraneo; ſed viro Romano, ſed Italo: Romæ namque id honoris geſſit. Dicant, & doceant eadem opera Calabro nulli viſam Smyrnam, aut Smyrnæ paſcuales agros. Sed quid ſi contra pertendero ruſticanæ rei peritiſſimos fuiſſe Calabros, & invulgata peritiæ opinione, accitos e Calabria, qui ad Smyrnam rurarentur, & paſcerent, ut olim e Syris, & Getis lecti ſunt ſervi? Hoc eſſe potuit: illud fuit. Silius Italicus:

Cum Calabros urunt ad pinguia pabula ſaltus.

Flaccus Argonaut. Venuſinus vates *Calabri hoſpitis pyra* commemorando laudat, Lib. 3. —— *Calabris redit armentarius arvis*, Horatius Lib. I. Od. 31. *Non æſtuoſa grata Calabriæ Armenta* —— Idem Venuſin. Columella oves numerat generis eximii *Mileſias*, *Calabras*, *Appulasque*. Quid tandem vetat poëtam noſtrum Q. *Calabrum* eſſe, ac dici; eſto ad Smyrnam oves paverit? Sed Smyrnæus eſto, Aſianus eſto, Græcus eſto: unde illi prænomen e Latio petitum? Hoc ut ἑτεροδοξοῦντες obtegant, *Coïntum* volunt, *Quintum* ſcribi gravantur. Belliſſime nugantur. Q. Fla-

Flaminium Plutarchus Κοΐντον Φλαμίνιον ſcribit, nec usquam aliter: Appianus in Civilibus Κοΐντον Οὐαλέριον, Κοΐντον Κεπίωνα; vulgo *Quintum* Valerium, *Quintum* Cepiona, aut pro eodem literam Q. ponunt. Κοΐντον Græci in omni hiſtoria Romana repoſuerunt, ubi Latini *Quintum* poſuerant. Inane ut ſit tam diuturno uſu corroboratam ſcribendi rationem convellere, & Latinis auribus *Koïntum* inſolenter obtrudere: a me eſt doctiſſimus vir Pierius in ſeptimam Æneadem. Verum καινοτομοῦσι κενεμβατεῖν ſolemne eſt. Ex iis non nemo tamen blandiloquentia futili mundo molitur impoſturam facere. Rejicere ſe aut damnare vulgatam *Calabri* appellationem negitat, & ſuppoſititiam vociferatur. Euge vero. Suppoſititia eſt appellatio: rejicere igitur, aut ὀβελίζειν quid trepidas, o iſte, quisquis es? Non animadvertis ſecum valide pugnare, ſuppoſititiam appellationem, &, non rejiciendam, neque damnandam? Damno, & rejicio, quæ ſuppoſititia duco, & mecum alii: tu quid?

ΚΟΙΝΤΟΣ ΚΑΛΑΒΡΟΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Τὸ' ὑπὸ Πηλείωνι δάμη Θεσσέλος Ἕκτωρ;
Καὶ ἑ πυρὰ κατέδαψε, καὶ ὀστέα πάντα κέκαυται,
Δὴ τότε Τρῶες ἔμμενον ἀνὰ Πριάμου πλατὺν ἄεθρον,
Δειδιότες μένος ἠΰ θρασύφρονος Αἰακίδαο·
Ηὔτ' ἐνὶ ξυλόχοισι βόες βλοσυροῖο λέοντος
Ελθέμεν οὐκ ἐθέλουσιν ἐναντίαι, ἀλλὰ φέβονται
Ιλαδὸν πλώσσουσαι, καὶ ἀνὰ ῥωπήια πυκνά.

2. *Καὶ ἑ πυρὰ κατέδαψε, καὶ ὀστέα πάντα κέκαυται*] Legendum videtur *κέκαυτο*. *Rhodomannus*. Intecta igitur Achillis offa fine honore jacebant? Scio lectos cineres. Ovid. Metam.

—— *De tam magno reſtat Achille*
Neſcio quid, parvam quod non bene compleat urnam.

Lectio cinerum fuerit, non oſſium etiam, aut oſſilegium?

—— *Quis enim rogus abſtulit oſſa?*

Lucanus. *Lecta* Achillis offa, immo & *tecta*, ut quæ Corynæus legerat, Æneid. 6. Ad eundem plane modum Homeri verbis Iliad. Ω.

Οσσία πάντα λίγοντο καταίγιδος ὀξέης ὦρτο, ἔταροί τε,
Καὶ τάγε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες.

Excuſa verſio Q. Calabri veterum rituum intelligenti obſtrepit: *Et omnia ejus offa in cineres conſederant*, cum de cineribus ne γερὼ quidem Calaber. Dictum oportuit *Et omnia offa uſta*: Unde *Uſtrina* huic ſupremo officio: non abſumpta, non in cinerem verſa, quæ paſſim legi condique ſueta. Quare lubens volenſque repoſuerim:

—— Οσσία πάντα κέκευθε.

ſe-

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER PRIMUS.

POSTQUAM ab Achille Pelei nato Hector, vir
Dei instar habens, superatus erat,
Rogusque illum absumpserat, & omnia ejus
ossa in cineres consederant:
Trojani deinceps se in urbe Priami continebant,
Præstans Æacidæ animosi robur pertimescentes.
Ut enim boves in saltu truci Leoni
Obviam venire detrectant, sed gregatim
Per densa virgulta pavitantes fugiunt:

Sic

secutus anteriore loco Iliadem Ω. Calabermet Lib. 7. de Machaonis ossibus scribit:

——— Σῶμα δ' ἄνευθεν
Πῦρ ἑλοὺν κατέδαψε, καὶ ὀστέα δέξατο γαῖα.

Κέκευθε vero παθητικῶς usu venire indubitatum est: Sophocles Antigone: Μητρὸς δ' ἐν Ἅιδου, καὶ πατρὸς κέκευθότοιν. Nec alienum a Calabro, Lib. 12.— γνῶναι, εἴτι κέκευθεν, *si quid lateat*. Eodem loco: — Ο γὰρ μέγα πῆμα κέκευθεν: ut Virgilio *latet error*, ita hic *noxa*. Eapropter κέκαυτο pro κέκαυται reponi, per mihi ridiculum videtur. *Dausquejus*. Vitium recte vidit, sed non recte sustulit Dausquejus: Nam κέκευθε absolute & ista forma, hic ambiguum & incongruum est: *ossa omnia occultavit: ossa omnia latuerunt*: An hoc sepulturam indicat? Cras credam, non hodie: Antequam ossa erant lecta, jam latitabant inter cineres. Aliud requiritur: Legendum arbitror,

— Καὶ ὀστέα πάντα τέθαπται.

Id perspicuum, neque longe petitum, si scripturam implicitam consideres propius. Errorem Dausqueji satis putidum de Achille pro Hectore, &c. prætereo lubens. *Pauw.*

7 Ἰλαδὸν πτώσουσαι, καὶ ἀνὰ ῥαπτὴν πυκιὰ] Scribe ἰλαδὸν, &

Ως οἱ ἀνὰ πλολίεθρον ὑπέτρεσαν ὄμβριμον ἄνδρα,
Μνησάμενοι προτέρων, ὁπόσων ἀπέλαμνε χάρηνα,
Θύων Ἰδαίοιο περὶ προχοῇσι Σκαμάνδρου,
Ἠδ' ὅσους Φεύγοντας ὑπαὶ μέγα τεῖχος ὄλεσσεν,
Ἐκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ἦμαρ ἔρυσσε πόληων,
Ἄλλους θ' οὓς ἐδάϊξε δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης,
Ὁππότε δὴ ταπρωτα Φέρε Τρῳέσσιν ὄλεθρον·
Τῶν ὄιγε μνησθέντες, ἀνὰ πλολίεθρον ἔμιμνον·
Ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι πένθος ἀνιηρὸν *
Ὡς ἤδη γουόεντι καταθομένης πυρὶ Τροίης.
Καὶ τότε Θερμώδοντος ἀπ' εὐρυπόροιο ῥοάων,
Ἦλυθε Πενθεσίλεια θεῶν ἐπιειμένη εἶδος,
Ἄμφω, καὶ στονόεντος ἐελδομένη πολέμοιο,
Καὶ μέγα αἰδομένη στυγερὴν καὶ ἀεικέα φήμην,
Μή τις ἐὸν κατὰ δῆμον ἐλεγχείῃσι χαλέψῃ

Ἀμ-

καὶ ante ἀνὰ dele. *Rhod.* An forte in Libris quibuſdam prg ἀνὰ perperam ſcriptum erat κατὰ, indeque ortum eſt καὶ? Scis, quoties καὶ & κατὰ commutantur a Scribis. *Pauw.*

11. Ἠδ' ὅσους] Ἠδ' ὅσσους. *Rhod*

12. καὶ ἦμαρ ἔρυσσε πόληων] Propter Metaphoram duriorem hunc locum habeo ſuſpectum. Quid ſi legatur, καὶ ἀμφ' ἕρυσσε πόλιν, *Et circa urbem traxiſſet*, vel quod malim, καὶ ἤματρώσε πόληας. *Et urbes devaſtaſſet?* Hanc germanam eſſe lectionem, omnino perſuaſum habeo. *Rhod.* Everſas ab Achille civitates loquitur per oras Troados biluſtri mora: Id porro eſt *civitatium diem trahere* ſeu *contrahere*, utpote quæ fatis ſinentibus diutius absque vi, absque injuria ſuperſtites fuiſſent. Ita notant de fato urbis Cenſorinus Libr. de Die Natal. M. Tullius Libr. 2. de divinat. qui Tarutium Firmanum refert urbis Romæ fata canere non dubitaſſe. Nec cauſæ ſatis eſt, cur ſuam exoſculetur correctionem Rhodomannus ἤματρώσε πόληας. *Dausq.* Aliter de hoc loco Rhodomannus, aliter Dausquejus, ut vides: Neuter bene, ſed pejus tamen hic, quam ille: Id animadvertunt omnes, qui Græce ſciunt: Dicam, quod res eſt: ἔρυσσε ſine dubio reſpicit Hectorem ab Achille tractum circa mœnia Urbis patriæ: Quare legendum eſt, καὶ ἦμαρ ἔρυσσε πόληος: ἦμαρ πόληος de ipſo Hectore dicitur, qui *lux, vita, ſalus*

Sic illi intra urbis mœnia fortis viri impetum ſubterfugiebant;
Memores priorum, quam multis capita amputaverit,
Dum circa Idæi Scamandri ripas graſſatur;
Et quot, ſub vaſtis Trojæ mœnibus in fugam actos, dederit exitio;
Hectoremque ut vicerit, & lucem urbis Trojanæ raptârit;
Aliós etiam per mare inquietum inſulas habitantes ut bello ſubegerit,
Cum initio Trojanis exitium afferret.
Horum illi recordati in urbe permanebant.
Interim tam triſtis inter eos luctus exortus erat,
Ac ſi jam lamentabili Troja incendio conflagraret.
Tum demum a lativagi Thermodontis amne
Pentheſilea, mulier Dearum præferens ſpeciem, advenit,
Bifariam affecta. Nam & luctifici belli cupido eam inceſſerat,
Et odioſæ turpisque famæ pudebat, verentem
Ne qua in gente ſua probris ipſam deformaret

Ob

ſalus urbis & civium: Metaphoræ eſt ſatis frequens apud Auctores utriusque Linguæ: Ipſe Calaber de Briſeide Achillem delamentante Lib. 3. vſ. 561.

— *ἴκεό σὺ μοι ἱερὸν ἦμαρ,*
Καὶ φάος ἠελίοιο πέλες, καὶ μείλιχος ἀιών.

Virgilius de Hectore Lib. 2. Æneid. vſ. 281.

O lux Dardaniæ, ſpes o fidiſſima Teucrum,
Quæ tanta tenuere mora? quibus Hector ab oris
Expectate venis?

Ubi Servius: *O lux Dardaniæ. Quaſi dies noſter, per quem cerni eramus de luce, id eſt, de vita, tanquam occiſo Hectore omnes ſe extinctos credant.* Alia cumulare nolo. *Pauw.*

13. Αλλης Ϝ' ὥς] Αλλης Ϝ' ὡς. *Rhod.* Recte. *Pauw.*

16. πίνθος ἀμπρὲν *] Verſum ita ſuppleo, μάλ' ὀρώρει, vel πεπότητο. *Rhod.* Explet Brodæus, μίγ' ὀρώρει: Ego ne ſim Aſymbolos, τότ' ὀρώρει: pulcherrime enim connectitur, Ως ἤδη γενέηνι &c. *Dausq.*

20. καὶ γενέηνος ἐλδομένη πολίμοιο] γενέηνι Verſu abhinc tertio præceſſit: Eadem Epitheta ſic ubique ingerit Quintus: Videbimus. *Pauw.*

22. Μή τις ἰὼν κατὰ δῆμον &c.] An plenius forte legendum, Μή τις ἰὼν ἔνι κατὰ δῆμον &c? *Pauw.*

Αμφὶ κασιγνήτης, ἧς εἵνεκα πένθος ἄεξεν,
Ιππολύτης· τὴν γὰρ ῥὰ κατέκτανε δουρὶ κραταιῷ·
Οὐ μὲν δὴ τό γ' ἑκοῦσα, τιτυσκομένη δ' ἐλάφοιο.
Τ'ὄυνεκ' ἄρα Τροίης ἐριχυδέος ἵκετο γαῖαν.
Πρὸς δ' ἔτι οἱ τόδε θυμὸς ἀρήϊος ὡρμαίνεσκεν,
Οφρα καθηραμένη περὶ λύματα λυγρὰ φόνοιο,
Σμερδαλέας θυέεσσιν Ερινύας ἱλάσηται,
Αἵ οἱ ἀδελφειῆς κεχολωμέναι αὐτίχ' ἕσποντο
Αφραστοι· κεῖναι γὰρ ἀεὶ περὶ ποσσὶν ἀλιτρῶν
Στρωφῶντ', οὐδὲ νύ ἐστὶ θεὰς ἀλιτρόν θ' ὑπαλύξαι.
Σὺν δέ οἱ, ἄλλαι δυώδεκα πᾶσαι ἀγαυαὶ,
Πᾶσαι ἐελδόμεναι πόλεμον, καὶ ἀείκεα χάρμην,
Αἵ οἱ δμωίδες ἔσκον, ἀγακλειταί περ ἐοῦσαι.
Αλλ' ἄρα πασάων μέγ' ὑπείρεχε Πενθεσίλεια.
Ως δ' ὅτ' ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν ἀστράσι δῖα σελήνη
Εκπρέπει, ἐν πάντεσσιν ἀρίζηλος γεγαυῖα,
Αἰθέρος ἀμφιραγέντος ὑπαὶ νεφέων ἐριδούπων,
Ως ἥγ' ἐν πάσαισι μετέπρεπεν ἑσσυμένῃσιν.
Ἐνθ' ἄρα ἦν Κλονίη, Πολεμοῦσά τε, Δηριόνητε,
Εὐάνδρη τε, καὶ Αντάνδρη, καὶ δῖα Βρέμουσα,

Ηδὲ

30. ἵσποντο] ἵποντο. *Rhod.*

32. οὐδέ νύ ἐστι θεὰς ἀλιτρόν θ' ὑπαλύξαι] ἀλιτόνθ'. particip. aeſt. Aoriſt. 2. ab ἀλιτέω, ſceIus committo nullis precibus expiandum. *Rhod.* Perſpicue Rhodomannus, ἀλιτόνθ' ὑπαλύξαι. Nec diſconveniat, ἀλιτρὰς ὑπαλύξαι. *Dausq.* Et mihi ablanditur ἀλιτόνθ' ὑπαλύξαι: Quo non admiſſo, ἀλιτρὰν vel cum vel ſine tibicine, non minus bonum eſt, quam ἀλιτρὰς: Vim cæſuræ non ignoras. *Pauw.*

33. Σὺν δέ οἱ, ἄλλαι δυώδεκα] ἄλλαι ἵκοντο vel ἵποντο δυώδεκα: vel Σὺν δέ οἱ, ἄλλαι ἔσαν δυοκαίδεκα: Quod tamen remotius a ſcriptura. *Rhod.*

39. Αἰθέρος ἀμφιραγέντος ὑπαὶ νεφέων ἐριδούπων] *Æthere undique rupto a nubibus graviſonis:* Abſona & ingrata locutio: Cum nubes diſſipantur, non rumpitur æther, nec a nubibus id fieri poteſt unquam: Vellem, mentem aliter expreſſiſſet Quintus, aut ſaltem ſcripſiſſet, Αἰθέρος ἀμφὶ φαείνοντος ἄπεν νεφέων ἐριδούπων. Notiſſimum illud Ho-

me-

Ob ſororem, cujus gratia vulnus animo fovebat,
Hippolytam. Hanc enim valida haſta interemerat,
Non quidem hoc dedita opera, ſed cervam jaculo petens.
Idcirco in Trojæ illuſtris terram ſe contulit,
Inſuper ad hoc etiam Martius illam animus ſtimulabat:
Ut nimirum a triſti cædis labe expiata,
Sacris Furias terribiles placaret,
Quæ ſororis cauſa ei ſuccenſentes e veſtigio ſequebantur
Occultæ. Hæ enim perpetuo circa pedes impiorum
Verſantur: Nec fieri poteſt, ut quisquam enormiter peccans has evitet.
Cum ipſa vero aliæ venerant duodecim, omnes virtute inſignes,
Omnes belli infeſtæque pugnæ ſtudio flagrantes:
Quæ ejus miniſtræ erant, quamvis rerum geſtarum gloria excellerent.
Omnes tamen longe ſuperemincbat Penthesilea.
Ut enim in cælo longe lateque patente inter ſtellas diurni Lunæ ſidus
Admiranda claritate ſua cunctis præfulget,
Æthere inter nubes, unde fragor interdum exſiſtit, hiante:
Ita illa inter cunctas ad bellum feſtinantes præſigne decus exhibebat.
Aderant autem hæc: Clonia, Polemuſa, Derione,
Euandra, Antandra, & diva Bremuſa:

Tum

mericum, ἐφαάνθεν δ' ἄρ' ὕπερθε πάγη ἄστεος αἰθήρ, quod Iliad. Θ. vſ. 554. & Iliad. Π. vſ. 300. in comparatione non abſimili occurrit, aliud eſt: Nam αἰθὴρ ibi ſplendorem ætheris, non ætherem notat: Hoc certum & perſpicuum. An tamen ſic vox etiam accipienda hic, & αἰθέρος ἀμφιφαγόντος vertendum *ætheris ſplendore undique erumpente?* Non poteſt propter adjunctum ὑπαὶ νεφέων ἐριδούπων: Sed an pro ὑπαὶ legendum revera ἄνευ, *ſine nubibus graviſonis?* Id verum forte: Et ſic hæcce dixiſſent hic, quod in locis Homericis dicunt ἔτε τ' ἔπλετο νέφεος αἰθήρ: et ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο Κινήσει πυκινὴν νεφέλην εἰαρινὸς ἐριούνης Ζεύς: Attende & judica. *Pauw.*

42. Εὐάνδρη τε] Ita, Aldina hic, ſed poſt V. 252. Εὐανδρη: Quod utroque loco expreſſit

Ηδὲ καὶ Ιπποθόη, μετ' Αρμοθόη κυανῶπις,
Αλκιβίητε, καὶ Αντιβρότη, και Δηριμάχεια·
Ταῖς δ' ἐπὶ Θερμώδοσσα μέγ' ἔγχεϊ κυδιόωσα.
Τόσσαι δ' ἄρ' ἀμφιέποντο δαΐφρονι Πενθεσιλείᾳ.
Οιη δ' ἀκαμάτοιο κατέρχεται ἀπ' Ουλύμπυ
Ηὼς, μαρμαρέοισιν ἀγαλλομένη φρένας ἵπποις,
Ωράων μετ' ἐϋπλοκάμων, μετὰ δέ σφισι πάσαις
Εκπρέπει ἀγλαὸν εἶδος, ἀμωμήτοις περ ἐούσαις·
Τοίη Πενθεσίλεια μόλεν ποτὶ Τρώϊον ἄστυ,
Εξοχος ἐν πάσησιν Αμαζόσιν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
Πάντοθεν ἐσσύμενοι, μέγ' ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Αρεος ἀκαμάτοιο βαθυκνήμιδα θύγατρα,
Εἰδομένην μακάρεσσιν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἀμφὶ πρόσωπῳ
Αμφω, σμερδαλέον τε, καὶ ἀγλαὸν εἶδος ὀρώρει,
Μειδιόων ἐρατεινὸν, ὑπ' ὀφρύσι δ' ἱμερόεντες
Οφθαλμοὶ μάρμαιρον ἀλίγκιον ἀκτίνεσσιν,
Αἰδὼς δ' ἀμφερύθηνε, παρηϊάδων δ' ἐφ' ὕπερθεν
Θεσπεσίη ἐπέκειτο χάρις, καταειμένη ἀλκήν.
Λαοὶ δ' ἀμφεγάνυντο, καὶ ἀχνύμενοι τοπάροιθεν.

Ως

Rhodomannus: An recte, dubito propter contiguum Αντάνδρη, quod nimis fere Synonymum: ἀνδρὸς, validus; ἀνδρότης, robur: Inde Εὐάνδρα potuiſſet dici. *Pauw.*

43. μετ' Αρμοθόη κυανῶπις] μετὰ δ' Αρμοθόη. *Rhod.* Suſpicor Αρμαθόη: Ιπποθόη, quæ in equis; Αρμαθόη, quæ in curru ſtrenua & velox: Verſum non male ſupplet Rhodomannus. *Pauw.*

45. Θερμώδοσσα] Hic etiam variat Aldina: Nam Θερμώδυσαι habet V. 252. Rhodomannus & hic & ibi Θερμώδοσσα & Θερμώδοσσαν: Mihi non diſplicet Θερμώδυσα & Θερμώδυσαι: Et prius hic certe adamaret magis ſequens κυδιόωσα propter ipſum ſonum. *Pauw.*

46. Τόσσαι δ' ἄρ' &c.] Τόσσαι ἄρ' ἀμφιέποντο δ. Πενθεσιλείῃ. *Rhod.*

47. κατέρχεται ἀπ' Ουλύμπυ] κατέρχεται Ουλύμποιο, vel κατέρχεται ἐξ Ουλύμπυ. *Rhod.* Scribe κατέρχετ' ἀπ' Ουλύμποιο. *Dausq.*

49. Ωράων μετ' ἐϋπλο ν, μετὰ &c.] μετὰ bis in eodem Verſu.

Tum etiam Hippothoe, unaque Harmothoe nigris oculis;
Alcibieque & Antibrote cum Derimachia:
Et poſt has Thermodoſſa, magnam haſta gloriam ſibi vendicans.
Tot bellicoſæ tum Pentheſileæ in comitatu erant.
Qualis vero ab Olympo ſemper mobili deſcendit
Aurora, fulgentibus equis animum oblectans,
Cum Horis pulcricomis: & inter eas omnes,
Quamvis nihil reprehendendum habeant, ſplendore formæ præſtat:
Talis Pentheſilea urbem ad Trojanam venit,
Eximia inter omnes Amazones. Troës vero
Undique circumfuſos ingens admiratio ſubit, dum intuentur
Invicti Martis filiam profundis tibialibus indutam;
Fœminam Deabus ipſis ſimilem. Quia in vultu ejus
Utrumque inerat, terror ſimul & ſplendor formæ,
Ridens amabiliter; & ſub ſuperciliis illices
Oculi radiorum in morem fulgebant;
Pudorque rubore genas tinxerat: In quibus
Divina quædam gratia, vim maſculam induta, reſidebat.
Oppidani ergo, utut hactenus mœſti, lætabantur:

Uti

Verſu. *Pauw.*

51. *Τοίη Πενθεσίλεια* &c.] Nimius eſt in comparationibus Auctor: Nam Lunæ jam comparaverat Heroinam. *Pauw.*

57. *Μειδιόων ἐρατεινὸν*] *μειδιόωσ' ἐρατεινὸν*: Hæc enim figura Poëtæ uſitatiſſima eſt, ut exempla crebra demonſtrant Libro potiſſimum 6. in ſcuto Herculis. *Rhod.* Depravatum eſt *μειδιόων*: Rhodomannus *μειδιόωσ'*: Quod ad præcedens *οἱ* referri deberet, & ſic poſitum eſſet pro *μειδιόωσῃ*: Nihil aliud enim adeſt, quo referri poſſit, quicquid cum Rhodomanno comminiſcaris: Qui id imperite profecto referre voluit ad præcedens *εἶδος*, vocem ad tale magiſterium plane ineptam. *μειδιόωσ'* autem pro *μειδιόωσῃ* Aphæreſin continet, quam nemo paulo eruditior facile probabit. Aliud latet: Legendum ſuſpicor, *Μειδιόων ἐρατεινὸν*: Sic *εἶδος μειδιόων* apte cohæret, & nulla eſt in his durities. *Pauw.*

59. *Αἰδὼς δ' ἀμφιρύθμιε* &c.] *Αἰδὼς δ' ἀμφιρύθμιε παρήϊα, τῶν δ' ἰφύπερθε*. *Rhod.* Ita legendum. *Pauw.*

Ὡς δ' ὁπότ' ἀθρήσαντες ἀπ' οὔρεος ἀγροιῶται
Ἶριν ἀνεγρομένην ἐξ εὐρυπόροιο θαλάσσης,
Ὄμβρου ὅτ' ἰσχανόωσι θεοδέος, ὁππότ' ἀλωαὶ
Ἤδη ἀπαυαίνονται, ἐελδόμεναι Διὸς ὕδωρ,
Οἳ δ' ὑπαχλύνθη μέγας οὐρανὸς, οἷσιν ἐσιδόντες
Εσθλὸν σῆμ' ἀνέμοιο, καὶ ὑετοῦ ἐγγὺς ἐόντος,
Χαίρουσι, τοπάροιθεν ἐπισσενάχοντες ἀρούραις·
Ὡς ἄρα Τρῴοισι υἷες, ὅτ' ἔδρακον ἔνδοθι πάτρης
Δεινὴν Πενθεσίλειαν, ἐπὶ πόλεμον μεμαυῖαν,
Γήθεον. ἐλπωρὴ γὰρ ὅτ' ἐς φρένας ἀνδρὸς ἵκηται
Ἀμφ' ἀγαθοῦ, στονόεσσαν ἀμαλδύνει κακότητα.
Τὤνεκα καὶ Πριάμοιο νόος πολέα στενάχοντος,
Καὶ μέγ' ἀκηχεμένοιο, περὶ φρεσὶ τυτθὸν ἰάνθη.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἁλαοῖσιν ἐπ' ὄμμασι πολλὰ μογήσας,
Ἰμείρων ἰδέειν ἱερὸν φάος, ἠὲ θανέεσθαι,
Ἢ πόνῳ ἰητῆρος ἀμύμονος, ἠὲ θεοῖο,
Ὄμματ' ἀπαχλύσαντος, ἴδῃ φάος ἠριγενείης,
Οὐ μὲν ὅσον τοπάροιθεν, ὅμως δ' ἄρα βαιὸν ἰάνθη
Πολλῆς ἐκ κακότητος, ἔχει δ' ἔτι πήματος ἄλγος
Αἰνὸν ὑπὸ βλεφάροισι λελειμμένον· ὣς ἄρα δεινὴν
Υἱὸς Λαομέδοντος ἐσέδρακε Πενθεσίλειαν·
Παῦρον μὲν γήθησε, τὸ δὲ πλέον εἰσέτι παίδων

Ἀχνυτ'

62. Ὡς δ' ὁπότ' ἀθρήσαντες ἀπ' &c.] Tota hæc Periodus ineptit: Nam Tautologus eſt homo, & orationem Tautologam male connectit: Vide modo illud ὁπότ' ἀθρήσαντες, ὅτ' ἰσχανόωσι, ὁππότ' ἀλωαὶ, non poteris dubitare: Quid etiam Iris ex mari ſurgens? An ita ſolet? Dein, quid ὄμβρου θεοδέος? Idne Epithetum eſt aptum? Non placent, non placent hæc. *Pauw.*

68. Χαίρουσι] Erunt, qui χαίρουσιν præferent. *Pauw.*

70. ἐπὶ πόλεμον] ἐπὶ πτόλεμον. *Rhod.* Non neceſſe, ubi cæſura adeſt. *Pauw.*

76. ἠὲ θανέεσθαι] ἢ θανέεσθαι, vel eſt Synecphoneſis: De qua, ſororibusque cæteris, vide Tryphon. Grammaticum de affectionibus dictionum. *Rhod.* Scribe θανεῖσθαι, vel quod malim, ἢ θανέεσθαι. *Dausq.* Quia ἢ πόνῳ ſequitur, mihi

Uti fit, quando agreſtes de monte conſpicantur
Iridem, e mari latifluo exſurgentem;
Cum imbrem, Dei munus, deſiderant; & jam arva
Jovis aquam exoptantia penitus areſcunt;
Tandem vero nigreſcit ingens cælum; Illi igitur, viſo
Bono venti & pluviæ imminentis prodigio,
Gaudent, quamlibet propter agros antehac ſuſpiria duxerint:
Sic etiam Trojana proles cum viderunt in patria
Acrem Penthesileam, ad bellum cupide tendentem
Gaudebant. Ubi enim cor hominis, ſpes boni
Alicujus ſubit, triſtificam expectorat moleſtiam.
Ideo & Priami animus, licet multo gemitu
Magnoque animi cruciatu premeretur, modicum tamen relevationis ſenſit:
Perinde atque homo, qui oculorum cæcitate diu multumque laboravit,
Et vel almam intueri lucem, vel mortem obire exoptat,
Seu medici fidelis opera, ſive Deo ipſo,
Caliginem ab oculis diſcutiente, auroræ tandem fulgorem viſu percipit,
Non quidem ut antea, ſed tamen paululum recreatur
A longa calamitate: quamvis adhuc triſtem morbi cruciatum
Sub palpebris relictum habeat: Ita fortem ſane
Penthesileam Laomedontis filius intuetur;
Dum modico quidem gaudio fruitur, ſed plus adhuc filiorum

In-

mihi ſere arridet magis ἢ ἰᾶσθαι: Nam Synecphoneſin hic non probo. *Pauw.*

79. ὅμως δ' ἄρα βαιὸν ἴάνθη] Prava diſtinctio: Sequitur enim, ἔχει δ' ἔτι πήματος ἄλγος &c. Diſtingue igitur, ἴδῃ φάος ἠριγενείης. Οὐ μὲν ὅσον τε παροιθεν, ὅμως δ' ἄρα βαιὸν, ἰάνθη Πολλῆς &c. Sic ὅμως δ' ἄρα βαιὸν apte cum ἴδῃ φάος connectitur, & verba recte procedunt. *Pauw.*

82. ἰσιδρακε Πενθεσίλειαν· Παῦρον &c.] An potius, ὅτ' ἰδρακε Πενθεσίλειαν, Παῦρον &c? Sic longe facilior eſſet orationis cohærentia. *Pauw.*

H 4

Αχνυτ' ἀπεκταμένων, ἀγε δ' εἰς ἑὰ δώματ' ἄνασσαν·
Καί μιν προφρονέως τίεν ἔμπεδον, ὥστε θύγατρα,
Τηλόθε νοστήσασαν ἐεικοστῷ λυκάβαντι·
Καί οἱ δόρπον ἔτευξε πανείδατον, οἷον ἔδουσι
Κυδάλιμοι βασιλῆες, ὅτ' ἔθνεα δηώσαντες,
Δαίνυντ' ἐν θαλίῃσιν, ἀγαλλόμενοι περὶ νίκης·
Δῶρα δέ οἱ πόρε καλὰ, καὶ ὄλβια, πολλὰ δ' ὑπέστη
Δωσέμεν, ἣν Τρῳῆσσι δαϊζομένοις ἐπαμύνῃ.
Ἠδ' ἄρ' ὑπέσχετο ἔργον, ὃ οὔποτε θυητὸς ἐώλπει·
Δηώσειν Αχιλῆα, καὶ εὐρέα λαὸν ὀλέσσειν
Ἀργείων, νῆας δὲ πυρὸς καθύπερθε βαλέσθαι·
Νηπίη· οὐδέ τι ἤδη ἐϋμελίην Αχιλῆα,
Οσσον ὑπέρτατος ἦεν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ.
Τῆσδ' ὡς οὖν ἐσάκουσεν ἐὺς πάϊς Ηετίωνος
Ανδρομάχη, μάλα τοῖα ἑῷ προσελέξατο θυμῷ·
Ἄ δειλὴ, τί νυ τόσσα μέγα φρονέουσ' ἀγορεύεις;
Οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἀταρβέϊ Πηλείωνι
Μάρνασθ', ἀλλά σοι ὦκα φόνον, καὶ λοιγὸν ἐφήσει.
Λευγαλέη, τί μέμηνας ἀνὰ φρένας; ἦ νύ τοι *
Εστηκε θανάτοιο τέλος, καὶ δαίμονος αἶσα.
Εκτωρ γὰρ σέο πολλὸν ὑπέρτερος ἔπλετο δουρί·
Αλλ' ἐδάμη κρατερός περ ἐών, μέγα δ' ἴαχε Τρῳὰς,
Οἵ ἑ θεὸν ὣς, πάντες ἀνὰ πτόλιν εἰσορόωντο·

Καὶ

84. Αχνυτ' ἀπεκταμένων] Αχνυτ' ἀποκταμένων. *Rhod.* Rhodomannus Αποκταμένων: Utrumque potuit esse. Απεκταμένων vero παρωχηκὸς a κτείνω est *Prostratorum, Externatorum:* Unde loco dejici se non patietur. *Dausq.*

94. νῆας δὲ πυρὸς καθύπερθε βαλέσθαι] Postquam scilicet salutæ & disruptæ essent interfectis Græcis: ἔννοια est parum apta, & ipsa elocutio scabra: νῆας pro tabulis navium, navium lignis. Ignem navibus injicere, ut sic comburerentur, aliud melius est. *Pauw.*

95. ἐϋμελίην Αχιλῆα] ἐϋμμελίην requirit Versus. *Pauw.*

102. ἦ νύ τοι *] Deest in fine

Interfectorum cauſa ſe afflictat; Reginam ergo in ædes ſuas ducit,
Et omnibus benevolentiæ officiis ſedulo afficit, ac ſi filia eſſet,
Viceſimo demum anno ex longinquis terris reverſa;
Et opiparam ei cœnam inſtruit, qualem agitant
Magnifici Reges, cum ſubactis gentibus
De victoria læti, in florida ſolennitate convivantur;
Muneraque ei pulcra & precioſa dedit, multaque inſuper recepit ſe
Additurum, Si fractis bello Trojanis opem ferret.
Illa vero in ſe facinus recipit, quod mortalium nemo animum induxerit,
Debellare Achillem, & numeroſiſſimas Argivorum copias
Delere, navesque in ignem conjicere:
Quam Fatua! Nequaquam enim norat, Quam haſta præſtans Achilles,
Prælio viris quoque exitiali prævaleret.
Hanc ut audivit generoſa Ectionis filia
Andromache, his verbis animum ſuum affatur:
O miſella! cur tam grandia elato animo jactitas?
Non eæ tibi vires ſunt, ut cum intrepido Pelida
Depugnes: ſed funeſtam tibi necem ſtatim adferet.
Infelix! quæ intemperies animum exagitat? certe quam proxime tibi
Mortis terminus & ſors Dei fatalis imminet.
Hector enim te vi bellica longe anteſtabat:
Et tamen, licet tam fortis, ſuccubuit, & Troas ingenti mœrore affecit:
Qui illum univerſi, non aliter ac Deum, in urbe ſuſpiciebant.

Sed

ne ἰγγὺς, vel ἄγχι ſeu ἀγχῦ. *Rhod.*

103. Εστηκε θανάτοιο] Εσήκει θανάτοιο. *Dauiq.* Cæſura Εστηκε tuetur: Absque qua Εστηκεν mallem, quam Εσήκει, quod *ſtabat* potius denotat, quam *ſtat*: Ipſi pueri ſciunt ex Homero. *Pauw.*

107.

Καί μοι ἔην μέγα κῦδος, ἠδ' ἀντιθέοις τοκέεσσιν,
Ζωὸς ἐών· ὡς εἴ με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
Πρὶν σφε δι' ἀνθερεῶνος ὑπ' ἔγχεϊ θυμὸν ὀλέσσαι.
Νῦν δ' ἄρα ἄσπετον ἄλγος ὀϊζυρὸς ἐπάθρησα,
Κεῖνον ὅτ' ἀμφὶ πόλῃα ποδώκεες εἵρυον ἵπποι
Ἀργαλέως Ἀχιλῆος, ὃ μ' ἀνέρος εὖνιν ἔθηκε
Κυριδίου, τό μοι αἰνὸν ἄχος πέλει ἤματα πάντα.
Ὡς φάθ' ἑὸν κατὰ θυμὸν ἐΰσφυρος Ἠετιώνη,
Μνησαμένη πόσιος· μάλα γὰρ πένθος ἀέξει
Ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο σαόφροσι θηλυτέρῃσιν.
Ἠέλιος δὲ θοῇσιν ἐλισσόμενος περὶ δίνῃς,
Δύσατ' ἐς ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον, ἄνυτο δ' ἠώς.
Οἱ δ' ὅτε δὴ παύσαντο πόθου δαιτός τ' ἐρατεινῆς,
Δὴ τότε πυδμωαὶ στόρεσαν θυμήρεα λέκτρα,
Ἐν Πριάμοιο δόμοισι, θρασύφρονι Πενθεσιλείῃ·
Ἡδὲ χιοῦσ' εὔδεσκεν, ὕπνος δέ οἱ ὅσσ' ἐκάλυψεν
Νήδυμος ἀμφιπεσών. μόλε δ' αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο,
Παλλάδος ἐννεσίῃσι, μένος δολόεντος Ὀνείρου,
Οππως μὶν λεύσσουσα, κακὸν Τρώεσσι γένηται,
Οἱτ' αὐτῇ, μεμαυῖα ποτὶ πτολέμοιο φάλαγγας.
Καὶ τὰ μὲν, ὡς ὥρμαινε δαίφρων Τριτογένεια·
Τῇδ' ἄρα λυγρὸς Ὀνειρος ἐφίστατο, πατρὶ ἐοικώς,

Καὶ

107. ἰὸ' ἀντιθέοις] ἰδ' ἀντιθέοις. *Rhod.*

109. δι' ἀνθερεῶνος] Rhodomannus, *mentum haſta transfixus*: Imperite: Vertas, *guttur haſta transfixus*: Ita ἀνθερεών ſumitur plus ſemel: Eruditi ſciunt, & unus Suidas perſpicue, Ἀνθερεών, ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, λάρυγξ. Jungendus eſt Homerus Iliad. Ω. ut melius intelligas. *Pauw.*

110. Νῦν δ' ἄρα ἄσπετον ἄλγος &c.] Νῦν δ' ἄρ' ἀάσπετον ἔργον vel ἄλγος ὀϊζυρῶς. *Rhod.* Editio Aldina, ut hic editum eſt: In Baſileenſi ἄλγος Operarum incuria male neglectum eſt: Atque hinc ambigua Rhodomanni ſuſpicio, qui Aldinam non viderat: Melius tamen ἔργον, quam ἄλγος: Nam dolorem non videmus, ſed ſentimus: Sic tamen ipſe Quintus.

ἄρ'

Sed mihi etiam venerandisque parentibus magno erat honeſtamento,
Quam diu vixit. Atque utinam me ſuper ingeſta terra occuluiſſet,
Antequam ipſe, mentum haſta transfixus, animam efflaſſet!
At nunc rem acerbiſſimam magno meo malo aſpexi,
Quando eum circa urbem veloces Achillis equi
Crudeliter raptabant. Is me viro orbavit,
Cui mea libata virginitas: Qui cruciatus per omne vitæ tempus mihi eſt acerbiſſimus.
Sic intra animum ſuum loquebatur (cogitabat) pulcra Eetionis nata,
Mariti recordans. Graviſſimus enim luctus pudicis Matronis, exſtincto viro, accreſcit.
Interea Sol rapida ſe vertigine circumvolvens,
Profundum Oceani fluxum ſubiit, exactaque dies erat.
Quare cum potu ciboque ſuavi ſe reficere deſiiſſent,
Gratum exinde cubile ſternunt famulæ,
In Priami ædibus, temerariæ Pentheſileæ:
Quæ abiens ad quietem ſe componit, oculosque ejus ſomnus obtegit,
Suaviter illapſus. Venit autem ex ſummo æthere
Palladis inſtinctu, Somnii vis fraudulenti:
Ut eo viſo, damna Trojanis accerſeret,
Et ſibimetipſi, ad belli phalanges præcipitantius ruens.
Atque hæc ita belli ſciens Minerva agitabat:
Illi autem triſte Somnium adſtabat, patris formam referens;

Et

ἄρ' ἀάσπιτον & ἀϊζυρῶς aſpernabitur nemo. *Pauw.*

115. μάλα γὰρ πίνθος ἀέξει] μάλα γὰρ μέγα πίνθος. *Rhod.* Brodæus, μάλα γὰρ δὴ πίνθος: Alter non infeliciori conjectura, μάλα γὰρ μέγα πίνθος. *Dausq.*

118. ἄιντο δ' ἠώς] ἠὼς pro tota die durum eſt, inprimis ubi ἄιντο accedit: Sed ſic Quintus. *Pauw.*

125. κακὸν Τρώεσσι γένηται] κακὸν reſpicit λεύσσουσα, & de Pentheſilea dicitur: Figura eſt ſatis nota. *Pauw.*

Καί μιν ἐποτρύνεσκε ποδάρκεος ἀντ' Ἀχιλῆος
Θαρσαλέως μάρνασθαι ἐναντίον· ἦδ' ἀΐουσα,
Γήθεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀΐσατο γὰρ μέγα ἔργον
Ἐκτελέσειν αὐτῆμαρ ἀνὰ μόθον ὀχρυόεντα·
Νηπίη, ἣ ῥ' ἐπίθησεν ὀϊζυρῷπερ Ὀνείρῳ
Ἐσπερίῳ, ὃς φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
Θέλγει ἐν λεχέεσσιν ἀδὴν ἐπικέρτομα βάζων·
Ὃς μιν ἄρ' ἐξεπάφησεν, ἐποτρύνων ἀπονέεσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπόρουσε ῥοδόσφυρος ἠριγένεια,
Δὴ τότε Πενθεσίλεια μέγ' ἐνθεμένη φρεσὶ κάρτος,
Ἐξ εὐνῆς ἀνέπαλτο, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἔδυνε
Τεύχεα δαιδαλόεντα, τά οἱ θεὸς ὤπασεν Ἄρης·
Πρῶτα μὲν ἀρ κνήμῃσιν ἐπ' ἀργυρέοισιν ἔθηκε
Κνημῖδας χρυσείας, αἵ οἱ ἔσαν εὖ ἀραρυῖαι·
Ἔσσατο δ' αὖ θώρηκα παναίολον· ἀμφί δ' ἄρ' ὤμοισιν
Θήκατο κυδιόωσα μέγα ξίφος, ᾧ πέρι πάντη
Κουλεὸς εὖ ἤσκητο δι' ἀργύρου, ἦδ' ἐλέφαντος·
Αὐ δ' ἔθετ' ἀσπίδα δῖαν, ἀλίγκιον ἄντυγι μήνης,
Ἣ θ' ὑπὲρ ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου ἀντέλλῃσιν,
Ἡμισυ πεπληθυῖα περὶ γναμπτῇσι κεραίῃς,

Τοίη

129. ἀντ' Ἀχιλῆος Θαρσαλέως μάρνασθαι ἐναντίον] Nota illud ἄντ' Ἀχιλῆος ἐναντίον μάρνασθαι, quod ſane nimium eſt. *Pauw.*

135. ἐν λεχέεσσιν ἄδην ἐπικέρτομα] Ita Aldus: Baſileenſes ἄδην non expreſſerant: Inde illa Notula Rhodomanni: ἐν λεχέεσσιν ἄδην *vel* ἐοῖς. *Pauw.*

136. Ὃς μιν ἄρ' ἐξεπάφησεν, ἐποτρύνων ἀπονέεσθαι] ἐξαπάφησεν, ἐποτρύνων πονέεσθαι. *Rhod.* Recte Rhodomannus: Sed ubi præceſſit, ὃς θέλγει, nonne hic languet Ὃς μιν? *Pauw.*

139. καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἔδυνε] Ineptiſſima lectio, ubi ſequitur primo, Πρῶτα μὲν ἄρ κνήμῃσιν ἐπ' ἀργυρέοισιν ἔθηκε Κνημῖδας: dein ſubjungitur, Ἔσσατο δ' αὖ θώρηκα παναίολον: Et ſic demum venitur ad humeros, ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν Θήκατο κυδιόωσα μέγα ξίφος, ſubjunctis iterum aliis, quæ nihil ad humeros pertinent: Pueri vident, & ne ipſe quidem Pyrrho dubitare poſſet: Locus certo certius eſt corruptus: Nam ita ineptire non potuit Auctor; Scribe,

Et incitabat ipſam, ut cum Achille rapidiſſimo
Fidenter manus conferret. Quod audiens illa
Toto pectore gaudebat: Putavit enim, egregium facinus
Se die illo in aſpero conflictu patraturam.
Demens! quæ infelici Somnio morem geſſit,
Et quidem veſpertino, quod ærumnoſorum genus hominum
In ſtratis demulcet, ludibria affatim blaterans.
Quod & ipſam ad pugnam inſtigando deluſit.
Cæterum ubi roſea ingruit Aurora;
Mox Pentheſilea, cum magnum animo robur indidiſſet,
E lecto proſiliit, humerisque indúit
Arma fabrefacta; quæ Deus illi Mars donarat.
Ac primum candidis tibiis applicavit
Ocreas ex auro, quæ ipſi bene aptæ erant:
Thoracem inde variegatum induit; & humero
Subligavit magnum enſem gloriabunda; circa quem undique
Vagina argento & ebore probe elaborata erat:
Divinum etiam clypeum ſuſtulit, lunæ orbi ſimilem,
Quæ ſuper altifluo Oceano exoritur,
Sub cornibus incurvis ad dimidium ſui plena;

Sic

be, & ſcribe meo periculo, καὶ ἀμφὶ μέλεσσιν ἔδυνε Τεύχεα δαιδαλόεντα: Sic nihil aptius: Vitium ex ſcriptura implicita & contracta. *Pauw.*

140. τά οἱ θεὸς ὤπασεν Ἄρης] Poteſt & θοὸς legi. *Rhod.* Θεὸς ſane rectius, quam θοὸς, ut divinitatis ingeſta mentione donum ſit commendabilius. *Dausq.* Mihi etiam non diſplicet vulgata, quanquam ipſum Ἄρης divinitatem indicat ſatis. *Pauw.*

141. Ἐπ' ἀργυρέοισιν] ἐπ' ἀργυρέῃσιν. *Rhod.*

142. Κνημῖδας χρυσείας] χρυσέας, vel poſtpone Κνημῖδας, quod melius. *Rhod.*

143. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν] ὤμοις. *Rhod.*

148. Ἡμισυ πεπληθυῖα &c.] Non plena toto dimidio, ſed plena cornuum extremis, ſic ut inter illa cornuum extrema ſit vacuum & inane: Ita accipe: Interpres obſcure, quod obfuit Petito in Libello de Amazonibus. *Pauw.*

Τοίη μαρμαίρεσκεν ἄσπετον· ἀμφὶ δὲ κρατὶ
Θῆκε κόρυν κομόωσαν ἐθείρῃσι χρυσείῃσιν·
Ὡς ἡ μὲν μορόεντα περὶ χροΐ θήκατο τεύχη·
Ἀστεροπῇ δ' ἀτάλαντος ἐείδετο, τὴν ἀπ' Ὀλύμπου
Ἐς γαῖαν προΐῃσι Διὸς μένος ἀκαμάτοιο,
Δεικνὺς ἀνθρώποισι μένος βαρυηχέος ὄμβρου,
Ἠὲ πολυῤῥόιζων ἀνέμων ἄλληκτον ἰωήν·
Αὐτίκα δ' ἐγκονέουσα δι' ἐκ μεγάροιο νέεσθαι,
Δοιοὺς εἵλετ' ἄκοντας ὑπ' ἀσπίδα· δεξιτερῇ δὲ,
Ἀμφίτυπον βουπλῆγα, τόν οἱ Ἐγις ὤπασε δεινὴ,
Θυμοβόρου πολέμοιο πελώριον ἔμμεναι ἄλκαρ·
Τῷ ἐπικαγχαλόωσα, τάχ' ἤλυθεν ἔκτοθι πύργων,
Τρῶας ἐποτρύνουσα μάχην ἐς κυδιάνειραν
Ἐλθέμεναι· ὄϊδ' ὦκα συναγρόμενοι πεπίθοντο,
Ἀνδρες ἀριστῆες, καίπερ πάρος οὐκ ἐθέλοντες
Στῆμεναι ἀντ' Ἀχιλῆος· ὁ γὰρ περὶ δάμνατο πάντας.
Ἡδ' ἄρα κυδιάασκεν ἀάσχετα· ἕζετο δ' ἵππῳ
Καλῷ τ', ὠκυτάτῳ τε, τόν οἱ ἄλοχος Βορέαο
Ὤπασεν Ὠρείθυια πάρος Θρῄκηνδε κιοῦσα,
Ξείνιον, ὅς τε θοῇσι μετέπρεπεν Ἁρπυίῃσσι·
Τῷ ῥα τόθ' ἑζομένη, λίπεν ἄστεος αἰπὰ μέλαθρα
Ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· λυγραὶ δέ μιν ὠτρύνεσκον

Κῆ-

149. Τοίη μαρμαίρεσκεν ἄσπετον] ἀάσπετον. *Rhod.* Rhodomannus recte ἀάσπετον: quæ tamen vox hic nimia: Nam ita non fulget Luna: Vertas autem, *Talis*, exiſtens, *fulgebat immenſum*: Interpres non bene. *Pauw.*

154. Δεικνὺς ἀνθρώποισι μένος &c.] μένος βαρυηχέος ὄμβρου inepte ſequitur poſt Διὸς ἀκαμάτοιο μένος Verſu præcedenti. Ipſa etiam comparatio dura in Penthesilea nondum ſe movente: Quod ſequitur, Αὐτίκα δ' ἐγκονέουσα δι' ἐκ μεγάροιο νέεσθαι, rectius cum miſſo fulgure fuiſſet compoſitum: Quanquam feſtinantius exeuntem & in hoſtes animoſius irruentem ſic etiam maluiſſem ego. *Pauw.*

155. ἄλληκτον ἰωήν] ἄλληκτον: Antepenultima tamen potentia eſt longa; ut ſolent vocales breves produci vi ſequentis liqui-

Sic illa insigniter fulgebat: Capiti etiam
Imposuit galeam, aureis comis cristatam.
Hoc illa modo arma lethalia corpori circundabat;
Et similis apparebat fulguri, quod de cælo
Ad terram mittit Jovis invicti potestas,
Vim pluviæ strepitantis mortalibus portendens;
Aut continuum horrisonorum ventorum fragorem.
Mox autem ex aula prodire festinans,
Duo sumsit pila sub scuto; & dextera
Ancipitem bipennem; quam trux Contentio ei dederat;
Ut ingens exitiosi belli præsidium foret.
Hac exsultans, mox extra turres se corripuit,
Trojanos instigans ad pugnam viris glorioſam
Ut ire maturarent. Statim igitur coeuntes imperata fecerunt
Viri principes: etsi antea detrectabant
Stare contra Achillem. Hic enim egregie omnes domabat.
Ipsa autem effuse gloriabatur. Et insidebat caballo
Eleganti celerrimoque; quem Boreæ illi uxor
Orithyia, in Thraciam migrans, olim donaverat
Hospitale munus; qui etiam inter pernices Harpyias eminebat.
Eo tunc conscenso, celsas urbis ædes reliquit
Fortis Penthesilea. Sed tristes eam impellebant

Par-

quidæ. *Rhod.* Græci & Latini passim producunt Ἀληκτὼ, & Psalmi noni Paraphrasis apud Apollinarem: Ἀλήκτῳ καρδίᾳ βασιλεῦ τιὸν αἰνὸν ἀείσω. Homer. Il. B. Καρδίῃ ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι. Nazianzenus ἐν ὑποθήκαις & κατὰ σαρκὸς. Nihilominus vel his etiam in locis tutius congeminabit λλ. Sic Langianum Apollonii exemplar pluribus locis præfert: Unum dabo: — ἀτίμῳ ἄλληκτοι ἰωῇ. Rationem adstruit Theodorus Gaza Libr. 4. Τὸ σιγητικὸν α βραχὺ. Nam productio in ἀκάματος & ἀθάνατος licentior putatur. Libro vero Calabri altero, qui scribunt: — γόος δὲ ἄλληκτος ὀρώρει pro γόος δ' ἄλληκτος, Bombalionem Germanos agunt. Estque εὐφωνότερον aliquanto geminans consona. Itaque recte scriptum est Calabri Libr. 5. — κεραυνοὶ Ἀλληκτοι πιφύσσοιν ἐοικότες ἐξιχάνοντο. *Dausq.*

Κῆρες, ὅπως πρώτην τε καὶ ὑστατίην ἐπὶ δῆριν
Ελθέμεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀνοστήτοισι πόδεσσι
Πολλοὶ ἔσποντ' ἐπὶ δῆριν ἀναιδέα τλήμονι κούρῃ
Ιλιάδην, ἠΰτε μῆλα μετὰ κτίλον, ὃς θ' ἅμα πάντων
Νισσομένων, προθέῃσι, δαημοσύνῃσι νομῆος·
Ως ἄρα τῆγ' ἐφέποντο βίῃ μέγα μαιμώωντες
Τρῶες ἐϋσθενέες, καὶ Αμαζόνες ὀμβριμόθυμοι·
Ηδ' ὅιη Τριτωνὶς, ὅτ' ἤλυθεν ἄντα Γιγάντων,
Η Ερις ἐγρεκύδοιμος, ἀνὰ στρατὸν αἴσσουσα,
Τοίη ἐνὶ Τρῴεσσι θοὴ πέλε Πενθεσίλεια·
Καὶ τότε δὴ Κρονίωνι πολυτλήτῳ ἀναείρας
Χεῖρας Λαομέδοντος ἐῢς γόνος ἀφνειοῖο,
Εὔχετ' ἐς ἱερὸν ἠῢ τετραμμένος Ιδαίοιο
Ζηνὸς, ὃς Ιλιον αἰὲν ἑοῖς ἐπιδέρκεται ὄσσοις·
Κλῦθι πάτερ, καὶ λαὸν Αχαϊκὸν ἤματι τῷδε
Δὸς πεσέειν ὑπὸ χερσὶν Αρηΐδος βασιλείης,
Καὶ δή μιν παλίνορσον ἐμὸν ποτὶ δῶμα σάωσον
Αζόμενος τεὸν υἱα, πελώριον, ὄμβριμον Αρην,
Αὐτὴν θ', οὕνεκ' ἔσχεν ἐπ' οὐρανίῃσι θεῇσιν·
Εκπάγλως δὴ σεῖο θεοῦ γένος ἐστὶ γενέθλης·
Αἴδεσσαι δ' ἐμὸν ἦτορ, ἐπεὶ πολλὰ κακὰ τέτληκα,

Παί-

171. ὅπως πρώτην τε &c.] Melius ὁμῶς. *Rhod.* Ita eſt: Nam ὅπως cum infinitivo mihi nondum obſervavi in Auctore probato. *Pauw.*

173. Πολλοὶ ἔσποντ' ἐπὶ δῆριν ἀναιδέα] ἕποντ'. *Rhod.* Mallem, huc ſcripſiſſet Quintus ἐπὶ δῆριν ἀνικέα: Nam ἀναιδέα ambiguum eſt, ubi de fœmina ductante agitur, ut ut præſtantiſſima: Perſpicaciores vident: Et τλήμονι κούρῃ pretium Epitheti non auget. *Pauw.*

181. ἀναείρας] Sequens χεῖρας ſonum τᾶ ἀναείρας efficit perquam aſperum: An forte ſcribendum ἀναείρων? *Pauw.*

184. ἐπιδέρκεται] Nonne ἐπιδέρκετο vel ἐπεδέρκετο? *Pauw.*

185. Αχαϊκὸν] Potius Αχαϊκὸν. *Pauw.*

186. Αρηΐδος] Αρηϊάδος. *Rhod.*

189. ἐπ' οὐρανίῃσι] ἐπουρανίῃσι. *Rhod.*

190. Εκπάγλως δὴ σεῖο &c.] Diſpice, num rectius, ἤ σεο θείου γένος. Sed nondum hoc mihi

Parcæ; ut ad primum & noviſſimum certamen
Veniret: Circumque Troes, pedibus non reverſuris
Multi, ad propudioſum certamen puellam laboris patientem ſequebantur,
Turmatim, velut oves arietem, qui ſimul omnes
Euntes antecedit, ſolertiâ paſtoris:
Sic etiam illam magna vi perciti ſequebantur
Trojani fortes & Amazones magnanimæ.
Et qualis fuit Minerva, cum contra Gigantes ivit;
Aut Diſcordia turbarum autor, cùm per exercitum ruit:
Talem inter Troes acris Pentheſilea ſe gerebat.
Tunc vero Jovi Saturnio, multa expertas attollens
Manus præſtans opulenti Laomedontis filius
Preces fundebat, ad ſacrum converſus fanum Idæi
Jovis, qui perpetuo oculis ſuis Ilium intuetur:
Audi pater, & populum Achaicum hac tandem luce
Da ſuccumbere manibus Mavortiæ reginæ,
Ipſamque reducem ac ſalvam ædibus meis reſtitue;
Id gratiæ tribuens egregio tuo filio Marti præpotenti,
Tum etiam ipſi: Quandoquidem cæleſtium Dearum formam refert:
Nam plane a divina tua proſapia genus ducit.
Parce etiam meo cordi: Quod mala multa tolerarim

De-

mihi enodatum eſt. *Rhod.* Brodæus θεῦ pro θείᾳ, abs te divinum genus trahit. Rhodomannus, Diſpice &c. Mihi nodus prope enodis ſic explicanti verbatim: Profecto genus eſt (Pentheſilea) ſtirpis Dei (Martis), tui, hoc eſt, qui Mars tuus eſt, & ex te progenitus. Nonnihil tamen perplexabilis eſt oratio. *Dausq.* Non adſentior Rhodomanno, & multo minus Dausquejo: Locus eſt ſalebroſus: An legendum? Ἐκπάγλως δὴ σεῖο θεῦ γένος ἐσὶ γενέθλης, *Egregie certe tua, o numen, progenies eſt ortu.* Sed γένος & γενέθλη nimis Synonyma ſunt, nec ea concoquo ita juncta. An igitur reponendum? Ἐκπάγλως δὴ σεῖο θεῦ μένος ἐσὶ γενέθλης, *Certe animi & corporis robore tuæ eſt proſapiæ.* μένος ita quadrat plane: θεῦ autem vel ad σεῖο referri poteſt, vel cum μένος connecti: *Dei & divino robore:* Et hoc præferendum fere, ut ſignatius. *Pauw.*

191. πολλὰ κακὰ τίτληκα] κακὰ πολλά. *Rhod.*

Παίδων ὀλλυμένων, οὓς μοι περὶ κῆρες ἔμαρψαν,
Αργείων παλάμῃσι, κατὰ στόμα δηϊοτῆτος·
Αἴδεω δ' ὡς ἔτι παῦροι ἀφ' αἵματος ἐσμὲν ἀγαυοῦ
Δαρδάνου, ὡς ἀδάϊκτος ἔτι πόλις, ὄφρα καὶ ἡμεῖς
Ἐκ φόνου ἀργαλέοιο, καὶ Ἄρεος ἀμπνεύσωμεν.
Ἦ ῥα μέγ' εὐχομένος· τῷ δ' αἰετὸς, ὀξὺ κεκληγὼς,
Ἤδη ἀποπνείουσαν ἔχων ὀνύχεσσι πέλειαν,
Ἐσσυμένως ὄιμησεν ἀριστερὸς, ἀμφὶ δὲ θυμῷ
Τάρβησε Πριάμοιο νόος, φάτο δ' οὐκ ἔτ' ἀθρήσειν
Ζωὴν Πενθεσίλειαν, ἀπὸ πολέμοιο κιοῦσαν·
Καὶ τότε γ' ὡς ἤμελλον ἐτήτυμον ἤματι κείνῳ
Κῆρες ὑπεκτελέειν. ὅδ' ἄρ' ἄχνυτο θυμὸν ἑαγὼς.
Αργείοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Τοὺς μὲν δὴ θήρεσσιν ἐοικότας, οἵ τ' ἐν ὄρεσσιν
Ποίμνης εἰροπόκοισι πόνον στονόεντα φέρουσι,
Τὴν δὲ πυρὸς ῥιπῇ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἐπὶ θάμνοις
Μαίνεται ἀζαλέοισιν, ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
Καί τις ἅμ' ἀγρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
Τίς δὴ Τρῷας ἄγειρε μεθ' Ἕκτορα δηωθέντα,
Οὓς φαμὲν οὐκ ἔτι νῶϊν ὑπαντιάσειν μεμαῶτας;
Νῦν δ' ἄφαρ αἴσσουσι λιλαιόμενοι μέγα χάρμης·
Καὶ νύ τις ἐν μέσσοισιν ἐποτρύνει πονέεσθαι·
Φαίης κεν θεὸν ἔμμεναι, ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον.

Αλλ'

195. ὡς ἀδάϊκτος ἔτι πόλις] Hoc ſequens ὡς facit, ut ὡς præcedens, Αἴδεω δ' ὡς ἔτι παῦροι, incongruum ſit & ſuſpectum: Nonne ſcribendum ibi, Αἴδεω δ' οἱ ἔτι παῦροι ἀφ' &c? Præpoſitivum reticetur, & poſtpoſitivum id reticeri indicat opportune. *Pauw.*

202. Καὶ τότε γ' ὡς ἤμελλον] Potius τόδε γ' ὡς. *Pauw.*

204. ἀπάνευθεν ἐθάμβεον] In Aldina eſt ἀπάνευθε θάμβεον: quod peſſime in ἀπάνεσθαι θάμβεον mutaverunt Baſileenſes: Eo pertinet ſine dubio notula Rhodomanni, *Repoſui ἀπάνευθεν ἐθάμβεον. Pauw.*

206. πόνον στονόεντα φέρουσι] Φόνον. *Rhod.* Rhodomannus φόνον: Ego πόνον φέρουσι expono *negotium faceſſunt*, uti anterius

Deperditis liberis; Quos Parcæ mihi comprehenderunt
Argivûm manibus in hoſtici conflictus prima acie.
Parce, dum adhuc pauci ſuperſumus de ſanguine nobilis
Dardani, nec dum urbs exciſa eſt: Ut nos denique
A deteſtandis cædibus & bello reſpiremus.
Sic dixit, magnum concipiens votum. Ei vero aquila cum acuto clangore
Jam animum efflantem tenens unguibus columbam,
A ſiniſtra repente advolat. Ex animo igitur
Priamus conſternatur, præſagiens ſe non amplius viſurum
In vivis Pentheſileam, e bello reverſam:
Et futurum erat, ut vere die illa hoc ita
Parcæ effectum darent: Quare fracto ille animo mœrebat.
At Argivi procul inde mirantur, dum vident
Trojanos beluis ſimiles eſſe, quæ in montibus
Triſte gregibus lanigeris negotium faceſſunt,
Et Pentheſileam impetum ignis repræſentare, qui in virgultis
Aridis, concitante vento, bacchatur.
Et quiſpiam in unum congregatos tali ſermone alloquitur:
Quis quæſo Trojanos poſt occiſum Hectorem coegit?
Quos putavimus non amplius ad occurrendum nobis promtos fore.
Nunc vero repente magna prælii cupiditate æſtuantes inferuntur.
Et ſane quiſpiam, inter medios verſans, ad labores pugnæ eos exſtimulat.
Deum eſſe dixeris. Quia rem arduam molitur.

Sed

rius πονεῖσθαι *depraliari* interpretor: aut *dolorem malumque inferunt*. Heſychius: Πόνος, ἄλγος, ἐνέργημα ὀδύνης. Item: Πονεῖν, ποιεῖν, ἄτρεῖν, κακοπαθεῖν, ἐνεργεῖν. *Dausq.* Non peccat πόνον, ſed illud ſequens de Pentheſilea magis tamen amat φόνον: Attende modo. *Pauw.*

207. πυρὸς ῥιπῇ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἐπὶ &c.] Hoc minus aptum eſt, ubi nondum inter inimicos, ſed adhuc inter ſuos erat Virago; & judicium Quinti hic etiam deſidero. *Pauw.*

214. θεὸν ἔμμεναι, ἐπεὶ] θεὸν ἔμ-

Αλλ' ἄγε θάρσος ἄατον ἐνὶ στέρνοισι λαβόντες,
Αλκῆς μνησώμεθα δαίφρονος· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
Νόσφι θεῶν Τρῶεσσι μαχησόμεθ' ἥματι τῷδε.
Ως φάτο. τοὶ δὲ Φαεινὰ περὶ τεύχεα θέντες,
Νηῶν ἐξεχέοντο μένος καταειμένοι ὤμοις·
Σὺν δ' ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισι,
Δῆριν ἐς αἱματόεσσαν, ὁμοῦ δ' ἔχον ἔντεα καλὰ,
Ἔγχεα, καὶ θώρηκας, ἐϋσθενέας τε βοείας,
Καὶ κόρυθας βριαρὰς, ἕτερος δ' ἑτέρου χρόα χαλκῷ
Τύπτον ἀπηλεγέως· τόθ' ἐρεύθετο Τρῴϊον οὖδας.
Ἔνθ' ἔλε Πενθεσίλεια Μολίωνάτε, Περσίνοόντε,
Ἰλισσόντε, καὶ Λυτίθεον, καὶ ἀγήνορα Λέρνον,
Ἱππαλμόντε, καὶ Αἱμονίδην, κρατερόν τ' Ἐλάσιππον·
Δηριόνη δ' ἔλε Λαογόνον· Κλονίη δὲ Μένιππον,
Ος ῥὰ πάρος Φυλακῆθεν ἐπέσσυτο Πρωτεσιλάῳ,
Οππως κεν Τρῴεσσιν ἐϋσθενέεσσι μάχοιτο·
Τοῦδ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, Ποδάρκεϊ θυμὸς ὀρίνθη
Ἰφικληϊάδῃ· τὸν γὰρ μέγα φίλαθ' ἑταίρων·
Λῖψα δ' ἐγ' ἀντιθέην Κλονίην βάλε· τῆς δὲ διὰ πρὸ
Ἦλθε δόρυ στιβαρὸν κατὰ νηδύος· ἐκ δέ οἱ ὦκα
Δουρὶ χύθη μέλαν αἷμα· συνέσπετο δ' ἔγκατα πάντα.
Τῆς δ' ἄρα Πενθεσίλεια χολώσατο, καὶ ῥα Ποδάρκεα
Οὔτασεν ἐς μυῶνα παχὺν, περιμήκεϊ δουρὶ,
Χειρὸς δεξιτερῆς, διὰ φλέβας αἱματοέσσας
Κέρσε· μέλαν δέ οἱ αἷμα δι' ἕλκεος οὐταμένοιο,

Εβλυ-

ἔμμεν', ἰπεὶ. *Rhod.*

216. *Αλκῆς μνησώμεθα*] *Αλκῆς μνησώμεσθα. Rhod.*

218. *Φαεινὰ περὶ τεύχεα*] *Φαεινὰ περὶ χροὶ τεύχεα. Rhod.* Sic etiam Brodæus tefte Dausquejo: Non improbo, ſed dubito, quia obſtat verborum tenor: An ſorte legendum, *φαεινὰ ἄρ' περὶ τεύχεα θέντες*? *Rauw.*

219. *μένος καταειμένοι ὤμοις*] Nimis anguſtum eſt illud ὤμοις, ubi de tota armatura ſermo eſt: An balbutiit Auctor? Vix puto, & legendum ſuſpicor, *μένος καταειμένοι ἔπλοις*, *μπ*

Sed agite, firmam modo fiduciam animis conceperimus.
Bellicæ fortitudinis memores ſimus. Nam neque nos
Sine Divum numine cum Trojanis hodie prælio decernemus.
Dixerat. At illi cum ſplendidis corpora armis circumdediſſent,
E navibus effunduntur, humeros robore amicti:
Et concurrunt, beſtiarum ritu crudivorarum,
Cruentum ad certamen, & pulcra conferunt arma,
Haſtas & loricas, validosque ex boum tergoribus clypeos,
Et galeas ponderoſas, Alterque alterius corpus ære
Intrepide ferit; adeo ut campus Trojanus ſanguineo colore tingeretur.
Ibi occidit Pentheſilea Molonem & Perſinoum,
Iliſſumque & Antitheum, nec non fortem Lernum,
Hippalmumque & Æmoniden, validumque Elaſippum.
Derione vero proſtravit Laogonum. Et Clonie Menippum:
Qui olim ex Phylaca Proteſilao comes venerat;
Ut cum Trojanis robore præſtantibus manus conſertaret.
Hoc interfecto, Podarci animus commovetur
Iphiclidæ. Nam inter ſocios hunc apprime diligebat.
Extemplo igitur divam Clonien petit; penitusque illi
Per ventrem gravis haſta tranſit: Ac ſtatim
Cum telo ſanguis erumpit, & inteſtina cuncta ſequuntur.
Propter illam Pentheſilea ira exarſit, & Podarci
Vulnus inflixit prælonga haſta, in craſſum manus
Dexteræ muſculum, venaſque ſanguine turgidas
Diſſecuit, cui niger per vulnus apertum cruor
Ebul-

una cum armis fortitudinem induti: Præpoſitio, ut millies, ſubauditur: Una cum armis animum & fortitudinem ſumſerant. *Pauw.*

225. Μολίωνά τε] Μόλωνά τε. *Rhod.*

226. Ιλισσήν τε] Ita recte Rhodomannus pro Γλισσόν τε, ut eſt in Editione Aldina & Baſileenſi. *Pauw.*

237. περιμήκεϊ δουρὶ] Vocem poſtremam obſerva ter in quatuor contiguis Verſibus. *Pauw.*

238. διὰ φλέβας] διὰ δὶ φλέβας. *Rhod.*

Ἔβλυσεν ἐσσυμένως· ὃδ' ἄρα στενάχων, ἀπόρυσεν
Εἰσοπίσω· μάλα γάρ οἱ ἐδάμνατο θυμὸν ἀνίη.
Τοῦ δ' ἄρ' ἀπεσσυμένοιο, πόθῃ Φυλάκεσσιν ἐτύχθη
Ἀσπετος· ὃ δ' ἄρα βαιὸν ἀπὸ πτολέμοιο λιασθείς,
Κάτθανε καρπαλίμως σφετέρων ἐν χερσὶν ἑταίρων.
Ἰδομενεὺς δὲ Βρέμουσαν ἐνίπατο δούρατι μακρῷ,
Δεξιτερὸν παρὰ μαζὸν· ἄφαρ δέ οἱ ἦτορ ἔλυσεν.
Ἣδ' ἔπεσεν, μελίη ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
Δρυοτόμοι τέμνουσιν ὑπείροχον, ἣδ' ἀλεγεινὸν
Ῥοΐζον ὁμῶς καὶ δοῦπον ἐρειπομένη προΐησιν·
Ὡς ἣ ἀνοιμώξασα πέσεν, τῆς δ' ἄψεα πάντα
Λῦσε μόρος, ψυχὴ δ' ἐμίγη πολυάεσιν αὔραις.
Εὐάνδρην δ' ἄρα Μηριόνης, ἰδὲ Θερμώδουσαν
Εἷλεν ἐπεσσυμένας ὁλοὴν ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Τὴν μὲν ἄρ' ἐς κραδίην ἐλάσας δόρυ, τῇ δ' ὑπὸ νηδὺν
Φάσγανον ἐγχρίψας· τάς δ' ἐσσυμένως λίπεν ἦτορ.
Δηριόνην δ' ἐδάμασσεν Οἰλέος ὄμβριμος υἱός,
Ἐγχείῃ ὀχρυόεντι διὰ κληῖδα τυχήσας.
Ἀλκιβίης δ' ἄρα Τυδείδης, καὶ Δηϊμαχείης,
Ἀμφω κρᾶτ' ἀπέκοψε σὺν αὐχέσιν, ἄχρις ἐπ' ὤμοις,
Ἀορι λευγαλέῳ· ταὶ δ' ἠΰτε πόρτιες ἄμφω
Κάππεσον, ἃς τ' αἰζηὸς ἄφαρ ψυχῆς ἀπαμέρσει,
Κόψας αὐχενίους στιβαρῷ βουπλῆγι τένοντας·
Ὡς αἳ Τυδείδαο πέσον παλάμῃσι δαμεῖσαι,
Τρώων ἀμπεδίον, σφετέρων ἀπὸ νόσφι χαρήνων.

Τῇσι

243. ὃ δ' ἄρα βαιὸν] ὃς δ' ἄρα. *Rhod.*

248. ἣδ' ἀλεγεινὸν] ἣδ' incongruum eſt de fraxino, quia de Amazone præcedit ἣδ' ἔπεσεν: Nam ſic ambiguum inducitur: An ſcribendum, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι Δρυοτόμοι τέμνουσιν ὑπείροχον, ἣτ' ἀλεγεινὸν &c? *quam, quæque. Pauw.*

254. Τὴν μὲν ἄρ' ἐς κραδίην] Scribe Τῇ μὲν ἄρ' ἐς κραδίην: Sic commode ſequitur, τῇ δ' ὑπὸ νηδὺν, & caſus accuſandi ſeſe non ſtrangulant mutuo. *Pauw.*

255. λίπεν ἦτορ] Vide num pro

Ebullit confeſtim. Ideo cum gemitu ſe retro
Proripuit. Nam animum ejus ægritudo dejecerat.
Quo abeunte deſiderium Phylacenſibus ortum eſt
Ingens; At is paululum ex acie ſubmotus,
Protinus inter manus ſociorum ſuorum exſpiravit.
Porro Idomeneus Bremuſam longa haſta lethaliter
ſauciat,
Secundum dexteram mammam: & ſtatim ei cor diſſolvit:
Quæ procubuit inſtar fraxini, quam in monte
Eminentem cædunt lignatores, eaque horrificum
Strepitum & fragorem procumbens edit:
Sic illa cum gemitu cadit, & omnes ejus artus
Mors ſolvit; animaque auris ventoſis commiſcetur.
Euandram dehinc Meriones & Thermodoſſam
Interemit, exitiali in conflictu graſſantes,
Illam haſta in cor impacta, hanc in ventrem
Enſe infixo: quas extemplo cor deſtituit.
Derionen vero profligavit ſtrenuus Oilei natus,
Cum haſta rigida clavem cervicis transverberaſſet.
Alcibiæ porro Tydides & Derimachiæ
Capita una cum cervicibus, ad humeros usque abſcidit
Lethali gladio. Quæ ambæ non aliter prociderunt
Quam vitulæ; quas juvenis aliquis ſubito anima privat,
Cervicales nervos valida ſecuri amputans.
Sic illæ, manibus Tydidæ trucidatæ, in campo
Trojanorum, ſeorſum a ſuis capitibus procubuere.

Poſt

pro ἦτορ αἰὼν ſit legendum. *Rhod.* Αἰὼν nequaquam ſubſtituendum: Nam ἦτορ λίπε eſt λειποθυμίας deſcriptio, atque adeo animæ defectæ & mortuæ, non morientis duntaxat, hoc equidem loco. *Dausq.* Mihi etiam non diſplicet vulgata: Quæ ſi diſpliceret, non ἀιὼν, ſed ἦμαρ ſcriberem pro ἦτορ. Heſychius, Ητορ, ἡ ψυχὴ, θυμὸς. Sciunt Eruditi, & noto, ut rudiores receptam melius intelligant. *Pauw.*

259. ἐπ' ὄμοις] ὄμως. *Rhod.*]

260. ἠΰτε πόρτιες] Nimis exilis hæc comparatio, ubi paulo ante Bremuſam cadentem comparaverat cum fraxino cadente. *Pauw.*

261. ἀπαμέρσει] ἀπαμίρσῃ. *Rhod.*

Τῇσι δ' ἐπὶ Σθένελος κραλερὸν κατέπεφνε Κάβειρον,
Ος κίεν ἐκ Σηστοῖο, λιλαιόμενος πολεμίζειν
Αργείοις, οὐδ' αὖθις ἐὴν νοστήσατο πάτρην.
Τοῦ δὲ Πάρις κραδίην ἐχολώσατο δμηθέντος·
Καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλοιο κατ' ἀντίον· οὐδ' ἄρα τόνγε
Οὔτασεν ἐσσύμενος περ· ἀπεπλάγχθη γὰρ ὀϊστὸς
Ἀλλῃ, ὅπῃ μιν Κῆρες ἀμείλιχοι ἰθύνεσκον·
Κτεῖνε γὰρ ἐσσυμένως Εὐήνορα χαλκεομίτρην,
Ος ῥ' ἐκ Δουλιχίοιο κίεν Τρῴεσσι μάχεσθαι·
Τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, πάϊς Φυλῆος ἀγαυὸς
Ωρίνθη· μάλα δ' ὦκα λέων ὣς πῶεσι μήλων,
Ἐνθορε· τόι δ' ἄρα πάντες ὑπέτρεσαν ὄμβριμον ἄνδρα.
Κτεῖνε γὰρ Ιτυμονῆα, καὶ Ιππασίδην Αγέλαον,
Οι ῥ' ἀπὸ Μιλήτοιο φέρον Δαναοῖσιν ὁμοκλὴν,
Νάστῃ ἅμ' ἀντιθέῳ, καὶ ὑπ' Αγχεμάχῳ μεγαθύμῳ,
Οι Μυκάλην ἐνέμοντο, Τιτάνοιότε λευκὰ κάρηνα,
Βράγχοντ' ἄγκεα μακρὰ, καὶ ἠϊόεντα Πανόρμου,
Μαιάνδρου τε ῥέεθρα βαθυῤῥόου, ὅς ῥ' ἐπὶ γαῖαν
Καρῶν ἀμπελόεσσαν ἀπὸ Φρυγίης πολυμήλου
Εἶσι, πολυγνάμπτῃσιν ἐλισσόμενος προχοῇσιν.

Καὶ

267. ὐδ' αὖθις ἐὴν νοστήσατο πάτρην] ἐς subauditur, niſi legere malis, ὐδ' αὖθις ἐς ἣν νοστήσατο πάτρην. *Pauw.*

269. κατ' ἀντίον] καταντίον. *Rhod.*

272. ἐσσυμένως] Poſt ἐσσύμενος περ Verſu altero abhinc. *Pauw.*

279. Αγχιμάχῳ] Αμφιμάχῳ: Iliad. B. *Rhod.* Ita Dausquejus etiam: Ego nihil mutare audeo: Nam Libri Homerici potuerunt variare, & illi, quos Quintus conſuluit, pro Αμφίμαχος legere Αγχίμαχος: Nihil facilius aut paratius. Amphimachus Cteati filius inter Græcos eſt apud Homerum: Plura forte alias. *Pauw.*

280. Οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο, Τιτάνοιότε λευκὰ, κάρηνα] Μυκάλην ἔφιπον, vel ναῖον, vel εἶχον: Nam ἔνεμον ſcripſiſſe Poëtam, mihi non perſuadetur: Niſi libeat cum Brodæo legere τιτάνῳ: Quod tamen cum Homeri auctoritate Iliad. B, unde Hemiſtichium hoc mutuatus videtur, pugnat. *Rhod.* Verſus difficilis:

Poſt has Sthenelus fortem peremit Cabirum;
Qui ex Seſto cupiditate belligerandi ſuccenſus venerat
Cum Argivis; nec in patriam ſuam reverſus eſt unquam.
Quo hoſtiliter cæſo Paris ira exarſit,
Telumque in Sthenelum torſit, nec tamen illum
Sauciavit, quamlibet enixus. Aberravit enim arundo
Alio, quo immites eam Parcæ dirigebant.
Nam illico Euenorem, æreo baltheo inſignem, trucidavit:
Qui ex Dulichio, ad pugnam cum Trojanis profectus erat.
Propter hunc ita exſtinctum illuſtris Phylei natus
Commovetur; & ſubito ut Leo in greges ovium,
Impetum facit, omnesque fortem virum exhorreſcunt;
Necat autem Itymoneum, & Agelaum Hippaſiden;
Qui a Mileto Danais minas hoſtiles afferebant,
Una cum Naſte egregio, & ſub Amphimacho magnanimo:
Qui Mycalen tenebant, candidaque Titani juga,
Et longas Branchi valles atque Panormum littoralem;
Mæandrique profundi fluenta; qui in terram
Carum vitiferam, ex Phrygia ovibus abundante
Labitur, flexuoſas intra ripas ſe provolvens.

Hos

ficilis: Hemiſtichium Homeri extat Iliad. B. V. 735. Sed id nihil ad hunc locum: Nam ibi de Theſſalia, hic de Caria agitur: Pueri vident, & ridiculi ſunt, qui talia comparant. An tamen Titanus in Caria? Id dicitur hic, ſed alibi nuſpiam. Fallor, aut Τιτάνοιο vitium contraxit: Homerus, ubi de Naſte & Amphimacho loquitur, Φθιηγῶν ὄρος commemorat: Iſtius ſimile hic optime adeſſet. Quid ſi legamus, Οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο, Λάτμοιότε λευκὰ κάρηνα? Sane multi fuerunt, qui Phtirum montem putabant eſſe montem Latmum, & iſtius opinionis auctor Hecatæus: Vide Strabonem Lib. 14. Geograph. Pes tertius vel Amphimacer eſt, vel Dactylus liquidæ beneficio: Nihil in eo, quod mordet: Vide & judica. Brodæi τιτάνιο non intelligo, & Verſus certe reſpuit. *Pauw.*

281. Βράγχον τ'] Βράγχαν. *Rhod.*

286.

Καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε Μέγης ἐν δηϊοτῆτι·
Ἄλλους δ' αὖτ' ἐδάμασσεν, ὅσους κίχε δουρὶ κελαινῷ·
Ἐν γάρ οἱ στέρνοισι θράσος βάλε Γριτογένεια,
Ὄφραγε δυσμενέεσσιν ὀλέθριον ἦτορ ἔφείη·
Δρησαῖον δ' ἐδάμασσεν ἀρηΐφιλος Πολυποίτης,
Τὸν τέκε δῖα Νέαιρα περίφρονι Θειοδάμαντι
Μιχθεῖσ' ἐν λεχέεσσιν, ὑπαὶ Σιπύλῳ νιφόεντι,
Ἠχι θεοὶ Νιόβην λᾶαν θέσαν, ἧς ἔτι δάκρυ
Πουλὺ μάλα στυφελῆς καταλείβεται ὑψόθι πέτρης,
Καί οἱ σὺν στοναχοῦσι ῥοαὶ πολυηχέος Ἑρμοῦ,
Καὶ κορυφαὶ Σιπύλου περιμήκεες, ὧν καθύπερθεν
Ἐχθρὴ μαλανόμοισι περιϊπλατ' ὀμίχλη·
Ἠδὲ πέλει μέγα θαῦμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν·
Οὔνεκ' ἔοικε γυναικὶ πολυστόνῳ, ἥ τ' ἐπὶ λυγρῷ
Πένθεϊ μυρομένη, μάλα μυρία δάκρυα χεύει·
Καὶ τὸ μὲν ἀλρεκέως φῆς ἔμμεναι, ὁππότ' ἄρ' αὐτὴν
Τηλόθεν ἀθρήσειας· ἐπὴν δέ οἱ ἐγγὺς ἵκηαι,
Φαίνεται αἰπήεσσα πέτρη, Σιπύλοιο ἀπορρώξ.
Ἀλλ' ἥ μὲν μακάρων ὀλοὸν χόλον ἐκτελέουσα,
Μύρεται ἐν πέτρῃσιν, ἔτ' ἀχνυμένη εἰκυῖα·
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισι φόνον, καὶ κῆρ' ἐτίθεντο
Ἀργαλέον· δεινὸς γὰρ ἐνεστρωφᾶτο κυδοιμὸς
Λαοῖς ἐν μέσσοισιν· ἀταρτηρὸν δέ οἱ ἄγχι
Εἵστήκει θανάτοιο τέλος· περὶ δέ σφι κῆρες

Λευ-

286. δουρὶ κελαινῷ] *hasta atro cruore imbuta*: Κελαινοῖς ξίφεσι similiter est apud Sophoclem. Interpretis *hasta nigra* non satisfacit: δουρὶ φαεινῷ ex Homero notissimum est de splendore ipsius hastæ. *Pauw.*

287. Ἐν γάρ οἱ] Ἐν γάρ & hic & alibi in his Libris Spondeus est: An vi spiritus asperi? Ita videtur: Nam alias fulcrum esset apponendum. *Pauw.*

288. ὀλέθριον ἦτορ ἐφείη] οἶτον lege pro ἦτορ, vel ἦμαρ, quod rectius. *Rhod.* Et mihi placet ἦμαρ. *Pauw.*

296. μαλανόμοισι περιϊπλατ'] μηλονόμοισιν, & adde ἀεὶ. *Rhod.*

302. Σιπύλοιο ἀπορρώξ] Σιπύλοιόθ' ἀπορρώξ. *Rhod.* Copula

Hos itaque Meges in conflictu interfecit.
Et alios insuper stravit, quotquot hasta nigra contigit.
Minerva enim pectori ejus fiduciam immiserat,
Ut mortem hostibus funestam inferret.
Dresæum deinde exitio dedit Polypœtes Marti carus:
Quem Thiodamanti solerti diva Neæra peperit,
In lecto conjugali commixta, sub Sipylo nivosa:
Ubi Dii in saxum verterunt Nioben: Cujus adhuc lacrima
Largissima ex rigida alte petra destillat;
Cumque ipsa multisoni Hermi undæ gemunt,
Et longe protenta Sipyli cacumina; super quibus
Perpetuo volat nebula pastoribus inimica:
Illa autem ingens hominibus qui prætereunt miraculum existit.
Quia gemibundam refert mulierem, quæ tristi
Se luctu conficiens lachrymas infinitas profundit:
Et hoc revera se ita habere dixeris, si ipsam
A longinquo adspexeris: si autem prope accesseris,
Arduus apparet scopulus, & Sipyli fragmentum.
Hæc itaque exitialem Divum iram explens
Lamentatur inter saxa, dolentis etiamnum speciem repræsentans.
Cæterum alii aliis necem inferentes stragem faciebant
Atrocem. Dirus enim tumultus in medio
Populorum versabatur. Quem prope funestus
Stabat mortis terminus: & circa illos Parcæ

Le-

pula recte additur; sed ubi præcessit, ἦχι θεοὶ Νιόβην λᾶαν θέσαν, minus congrue sequitur Σιπύλοιο ἀποῤῥώξ: Non enim abscissum, sed adjectum erat Sipylo saxum illud muliebre: Et hæc culpa est ipsius Quinti. *Pauw.*

304. Μύρεται ἰν &c.] Nimius est in his lacrymis & in hac lacrymante Calaber: Vide modo singula. *Pauw.*

306. Αργαλίου] Nonne Αργαλέην, nisi Αργαλέου pro Αργαλέως positum velis? κῆρα ἀργαλέην. *Pauw.*

308. θανάτοιο τέλος;] An pro θάνατος: Nam Prosopopœia hic requiritur? Potest: Id tamen valde coactum. κυδοιμὸς, κῆρες pla-

Λευγαλέαι στρωφῶντο, φόνον στονόεντα φέρεσθαι.
Πολλῶν δ' ἐν κονίῃσι λύθη κέαρ ἤματι κείνῳ
Τρῴων, Αργείων τε· πολὺς δ' ἀλαλητὸς ὀρωρει·
Οὐ γάρ πως ἀπέληγε μένος μέγα Πενθεσιλείης·
Αλλ' ὡς τίς τε βέεσσι κατ' οὔρεα μακρὰ λέαινα
Ενθόρῃ, ἀΐξουσα βαθυσκοπέλου διὰ βήσσης,
Αἵματος ἰμείρουσα, τὸ οἱ μάλα θυμὸν ἰαίνει·
Ως τῆμος Δαναοῖσιν Αρηϊὰς ἔνθορε κούρη.
Οιδ' ὀπίσω χάζοντο, τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες,
Ηδ' ἔπετ', ἠΰτε κῦμα βαρυγδούποιο θαλάσσης,
Νήεσιν ὠκείῃσιν, ὅθ' ἱστία λευκὰ πετάσσῃ
Οὖρος ἐπειγόμενος· βοόωσι δὲ πάντοθεν ἄκραι
Πόντου ἐρευγομένοιο ποτὶ χθονὸς ἠόνα μακρήν·
Ως ἥγ' ἑσπομένη, Δαναῶν ἐδάϊζε φάλαγγας,
Καί σφιν ἐπηπείλησε, μέγα φρεσὶ μειδιόωσα·
Ω κύνες, οἱ Πριάμοιο κακὴν ἀποτίσετε λώβην
Σήμερον· οὐ γάρ πω τὶς ἐμὸν σθένος ἐξυπαλύξας,
Χάρμα φίλοις τεκέεσσι, καὶ υἱάσιν, ἠδ' ἀλόχοις
Οἴσεται· οἰωνοῖς δὲ βόσις, καὶ θηρσὶ θανόντες
Κείσεσθ'· οὐδέ τι τύμβος ἐφ' ὑμέας ἵξεται αἴης·
Πῇ νῦν Τυδείδαο βίη, πῇ δ' Αἰακίδαο,
Ποῦ δ' Αἴαντος; τοὺς γὰρ φάτις ἔμμεν' ἀρίστους·
Αλλ' ἐμοὶ οὐ πλήσονται ἐναντι δηριάασθαι,
Μή σφιν ἀπὸ μελέων ψυχὰς φθιμένοισι πελάσω.
Η ῥά· καὶ Αργείοισι μέγα φρονέουσ' ἐνόρουσε,
Κηρὶ βίην εἰκυῖα· πολὺν δ' ὑπεδάμνατο λαὸν,
Αλλοτε μὲν βυσσῆγι βαθυστόμῳ, ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάλ-

plana ſunt & opportuna. Rectius legeretur θανάτοιο μίνος: Id enim pro θάνατος ſatis aptum: Et ſic Auctor ſæpe: μίνος ἐνείρου pro ὄνειρος habuimus V. 124. μίνος Διὸς pro Ζεὺς V. 153. Alia alibi. *Rhod.*

Ibid. περὶ δὲ σφι] περὶ δέ σφισι. *Rhod.*

314. ἀΐξασα] ἀΐξασα. *Rhod.*

326. φίλοις τεκέεσσι καὶ υἱάσιν] Corrigo τεκέεσσι καὶ υἱάσιν.

Al-

Lethiferæ agitabantur, luctificam ſecum cædem apportantes.
Plurimis itaque cor die illa in pulvere ſolutum fuit
Trojanis Argivisque, ingensque ululatus oriebatur.
Nullo enim modo acris Pentheſileæ vis ceſſabat.
Sed ut Leæna quædam in longis montibus boves
Magno impetu per vallem ſcopulis præcipitem invadit
Sanguinem appetens, qui animum ejus valde exhilarat;
Ita tunc in Danaos virgo Martia irruebat.
Qui attonitum habentes animum pedem referebant.
Ipſa vero inſtabat, ut horriſoni maris fluctus
Citis navibus, cum candida vela explicat
Ventus ſecundus eas impellens: & undique mugiunt promontoria,
Mari ad longam terræ crepidinem eructante.
Sic illa inſequens Danaum phalanges dirumpit,
Et immaniter animo ſuo ridens, minis eos inceſſit.
Proh Canes! vos tetram, quam Priamo feciſtis, iniriam luetis
Hodie: nemo enim, robur meum evadens,
Gaudium caris parentibus & liberis atque uxoribus
Referet, ſed alitibus & beſtiis epulum trucidati
Jacebitis, nec tumulus terræ ſuper vos aggeretur.
Quo nunc vis Tydidæ? quo Æacidæ?
Quo Ajacis abiit? hos enim fortiſſimos eſſe perhibent.
Sed nunquam manus conſerere mecum audebunt;
Ne animas illarum e membris ad inferos mittam.
Sic fata, magno in Argivos animo impreſſionem fecit;
Parcæ viribus haud diſſimilis: numeroſamque dejecit turbam;
Nunc oris profundi ſecurim adigens; nunc rurſus Pi-

Alterum enim eſt, ac ſi dicas *natis & filiis. Dausq.*

Ibid. ἀλόχοις] ἀλόχοισιν. *Rhod.*

330. Πῆ δ' Αἴαντος; τὰς γὰρ] Πῆ δ' Αἴαντος ἔβη; τὰς γὰρ. *Rhod.* Non improbo: Fors tamen ſcribere ſufficit, Πῆ δὲ καὶ Αἴαντος; τὰς γὰρ. *Pauw.*

331. ἔναντι] ἐναντία. *Rhod.*

332. πιλάσω] πιλάσσω. *Rhod.*

335. βουπλῆγι βαθυρέμῳ] Neſcio, an Epithetum conveniat.

Πάλλουσ' ὀξὺν ἄχοντα· φέρεν δέ οἱ αἰόλος ἵππος
Ἰοδόκον, καὶ τόξον ἀμείλιχον, εἴ που ἄρ' αὐτῇ
Χρειὼ ἀν' αἱματόεντα μόθον βελέων ἀλεγεινῶν,
Καὶ τόξοιο πέλοιτο· θοοὶ δέ μιν ἄνδρες ἕποντο,
Ἕκτορος ἀγχεμάχοιο, κασίγνητοί τε, φίλοιτε,
Ὀμβριμον ἐν στέρνοισιν ἀναπνείοντες Ἄρηα,
Οἳ Δαναοὺς ἐδάϊζον ἐϋξέστης μελίηισιν·
Τοὶ δὲ θοοῖς φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψεκάδεσσιν,
Πίπτον ἐπασσύτεροι· μέγα δ' ἔστενεν ἄσπετος αἶα,
Αἵματι δευομένη, νεκύεσσί τε πεπληθυῖα·
Ἵπποι δ' ἀμφὶ βέλεσσι πεπαρμένοι, ἢ μελίῃσιν,
Ὑστάτιον χρεμέτιζον, ἐὸν μένος ἐκπνείοντες·
Οἱδὲ, κόνιν δραχμοῖσι δεδραγμένοι, ἀσπαίρεσκον·
Τοὺς δ' ἄρα Τρῶιοι ἵπποι, ἐπεσσύμενοι μετόπισθεν,
Ἀντλον ὅπως, στείβεσκον ὁμοῦ κταμένοισι πεσόντες.

Καί

niat. στόμα hic acies eſt: Quid βαθὺ ad eam? Legendum forte βαρυτόμῳ: Cujus acies erat terribilis. *Pauw.*

336. φέρεν δέ οἱ αἰόλος ἵππος] Idem equus, credo, cui inſidebat: Et ſic αἰόλος *velox* vertendum, non *diſcolor*: Vide ſupra V. 165. & ſeqq. *Pauw.*

339. θοοὶ δέ μιν ἄνδρες ἕποντο] θοοὶ δέ οἱ. *Rhod.*

343. θοοῖς φύλλοισιν] Epithetum jejunum, præſertim hic, ubi ad ἐπασσύτεροι & numerum reſpicitur: In Editione Aldina eſt, Τοὶ δὲ θοῖς: An aliud quid latet melius? Legi poſſet accommode, ſed paulo licentius, Τοὶ δ' ἐτεὸν φύλλοισιν &c. Videant Oculati. *Pauw.*

344. μέγα δ' ἔστενεν ἄσπετος αἶα] Hæc miſere & inepte turgent, ubi de una Pentheſilea & ejus aſſeclis ſermo eſt, & ne quidem de toto exercitu victore ita loqui poſſumus apte. *Pauw.*

348. Οἱ δὲ, κόνιν δραχμοῖσι &c.] γναθμοῖσι vel γενύσσι. *Rhod.* δραγμοῖσι. δραγμοὶ pugilli, manus: Quemadmodum Iliad. Λ. — ἐν κονίῃσι πεσὼν ἧλτο γαῖαν ἀγοσῷ, vola terram apprehendit: itidem hic. Nequicquam ſunt, quibus non intellecta vocе parum obvia, ſedit reponere γναθμοῖσι vel γενύσσι. *Dausq.* Ineptit Dausquejus: Nam de equis haud dubie agitur, & δραγμοὶ pro *manibus* ignota vox eſt, ut nihil dicam de δραγμοῖσι δεδραγμένοι, quod merum rus olet: Melius Rhodomannus, ſed tamen acute minus & cate: Certo certius legendum videtur mihi, Οἱ δὲ, κόνιν φραγμοῖ-

σι

Pilum acutum vibrans. Geſtabat etiam ipſi equus diſcolor
Phāretram & arcum immitem: Si uſpiam illi
Opus in cruento conflictu ſagittis vulnificis
Arcuque foret. Interim acres illam viri ſectabantur
Hectoris bellicoſi fratres & amici,
Rigidum pectore Martem ſpirantes:
Qui levigatis Danaos haſtis transfodiebant.
Hi itaque non ſecus ac cita folia, aut guttæ pluviales
Conferti cadebant: & ingemebat vaſta tellus,
Sanguine humectata, & cadaveribus oppleta.
Equi etiam ſagittis confixi aut haſtis,
Vires ſuas exhalantes ultimum edebant hinnitum.
Alii mandibulis pulveri mordicus impreſſis palpitabant.
Quos equi Trojani a tergo irruentes,
Ut ſentinam calcabant, inter cadavera prolapſos.

Et

οἱ διδραγμένοι, ἀσπαίρεσκον. Totus dentium ordo, quia oris eſt munimen & ſepes, dictus φραγμὸς. *Pauw.*

350. ἄντλον ὅπως, στείβεσκον ἐμοῦ κταμένοισι πεσόντες] πεσόντας. *Rhod.* Interpretor: *Equi incidentes ſimul cum mortuis cumulum velut manipulorum*, cadavera ipſa, *calcabant.* Heſychius, Αντλον, κάδον, ἀντλητήριον· τινὲς δὲ καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων. Secundum Suidam ἄντλον eſt ἡ συγκομιδὴ τῶν ἀσταχύων ἐν τῇ ἀλῳ. Nec admittenda reſcriptio Rhodomanni πεσόντας. Alii namque hic οἱ κταμένοι, alii οἱ πεσόντες: hoc de equis dictum, illud de cæſis cadaveribus. *Dausq.* Cum Rhodomanno ſine dubio legendum eſt πεσόντας, neque moror Dausqueji balbutiem, quanquam unam vocem ἄντλον recte interpretatus eſt. τοὺς δὲ Verſu præcedenti de equis etiam intelligendum: Et ſic πεσόντας omnino requiritur: Id vident omnes, qui oculis non ſunt capti: Vertendum autem τοὺς δὲ, *alios vero*, non *quos*, ut a Rhodomanno perperam factum: Trifariam ſcilicet hic de equis Græcorum agitur: Sagittis aut haſtis confixi, hi poſtremum hinniebant: illi pulverem dentibus corripientes, palpitabant: alii cum equitibus interfecti, ab equis Trojanis calcabantur: πεσόντας de mortuis accipiendum ſignate. Illud ἄντλον ὅπως durum eſt, inprimis ubi ἑπισσόμενοι μετόπισθεν præcedit: Quid enim? An equi Trojani Græcorum veſtigiis inhærentes, ſtatim habebant ante ſe equorum occumbentium acervum, qui cum manipulorum acervo comparari poterat? Poëta eruditior ita non locutus fuiſſet ſane. *Pauw.*

Καί τις ἐνὶ Τρῳέσσιν ἀγάσατο μαχρὰ γεγηθὼς,
Ως ἴδε Πενθεσίλειαν ἀνὰ στρατὸν ἀΐσσουσαν,
Λαίλαπι χυανέῃ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἐνὶ πόντῳ
Μαίνεϑ', ὅτ' αἰγοκερῇϊ συνέρχεται ἠελίου ἴς·
Καὶ ῥ' ὅγε μαψιδίῃς ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἔειπεν,
Ω φίλοι, ὡς ἀναφανδὸν ἀπ' οὐρανοῦ εἰλήλουθε
Σήμερον ἀθανάτων τίς, ἵν' Αργείοισι μάχηται,
Ημῖν ἦρα φέρουσα, Διὸς χρατερόφρονι βουλῇ·
Ος τάχα που μέμνηται ἐϋσϑενέος Πριάμοιο·
Ος ῥά οἱ εὔχεται εἶναι ἀφ' αἵματος ἀθανάτοιο.
Οὐ γὰρ τήνδε γυναῖχάγ' ὄϊομεν εἰσοράασϑαι
Αὔτως ϑαρσαλέην τε, καὶ ἀγλαὰ τεύχε' ἔχουσαν,
Αλλ' ἄρ' Αθηναίην, ἢ χαρτερόθυμον Ενυὼ,
Η Εριδ', ἢ χλειτὴν Λητωΐδα· χαί μιν ὄϊω
Σήμερον Αργείοισι φόνον στονόεντα βαλέσϑαι,
Νῆάς τ' ἐμπρήσειν ὁλοῷ πυρὶ, τῇσι πάροιθεν
Ηλυθον ἐς Τροίην, νῶϊν πολλὰ χαχὰ Φέροντες,
Ηλυθον ἄσχετον ἄμμιν ἐπ' Αρει πῆμα φέροντες.
Αλλ' οὐ μὰν παλίνορσοι ἐς Ελλάδα νοστήσαντες,
Πάτρην εὐφρανέουσιν, ἐπεὶ ϑεὸς ἄμμιν ἀρήγει.
Ως ἄρ' ἔφη Τρώων τὶς, ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς·
Νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἐφράσσατ' ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
Οἱ αὐτῷ, καὶ Τρωσὶ, καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ·
Οὐ γάρ πω τὶ μόϑοιο δυσηχέος ἀμφιπέπυστο

Αἴας

351. ἀγάσατο] ἀγάσσατο. *Rhod.*

354. ἠελίῳ ἴς] Pro ἥλιος ſimpliciter: Et hoc minus appoſitum hic, quia vis ſolis nunquam minor eſt, quam cum in Capricornum ingreditur: Pueri ſciunt, & Interpres cautius vertere debuiſſet: Nam *ſol magna efficacitate praditus* vix ab errore liberum eſt. *Pauw.*

355. μαψιδίῃς ἐπ'] μαψιδίῃσιν ἐπ'. *Rhod.*

367. πολλὰ χαχὰ] Ordine reddito χαχὰ πολλά. *Dausq.*

368. Ηλυθον ἄσχετον &c] Cras credam, non hodie, Verſus hos ita copulaſſe Poëtam: Sine dubio alter abundat, & in libris diverſis unus ita diverſimode

Et quispiam inter Trojanos magno perfusus gaudio obstupuit,
Ut Penthesileam per aciem grassari vidit,
Atro turbini similem: Qui in mari
Furit, quando vis solis (sol magna efficacitate præditus) in Capricornum ingreditur:
Et is vana spe inflatus (hæc) jactitavit:
Amici quam manifeste e cælo venit
Hodie Dearum quæpiam: Ut cum Argivis depugnet,
Nobis opem ferens magnanimo Jovis decreto.
Qui Priami forte nunc præpotentis reminiscitur:
Qui ab immortali ejus sanguine se ortum esse gloriatur.
Non enim est, quod putemus nos mortalem hic fœminam intueri,
Quæ tam animosa tam splendidis armis prædita est:
Sed Minervam, vel magnanimam Bellonam,
Vel Litem, aut etiam præclaram Latonæ natam: Ideo futurum spero, ut ipsa
Hodie luctuosam Argivis cædem adferat,
Flammisque exitialibus naves cremet; quibus olim
Ad Trojam venerunt, multa nobis mala importantes;
Venerunt (inquam) insuperabile nobis damnum cum Marte afferentes:
Sed nequaquam, denuo in Græciam reversi,
Patriam gaudio afficient. Quandoquidem Deus nobis præsidio est.
Sic quispiam Trojanorum animum gaudio delibutus garriebat.
Stolidus! non enim perpendit grave malum, quod impenderet
Sibimet, & Trojanis, & ipsi Penthesileæ.
Nihil enim dum infelici de prælio cognoverat

Ajax

mode exaratus fuit. *Rauw.*

373. *καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείᾳ*] Flaccescit *αὐτῇ* post *αὐτῷ* in eodem Versu. *Rauw.*

374. *δυσηχίος ἀμφιπίπτοι*] *δυσηχίος ἀμφὶ πίπτοι. Rhod.*

Αἴας ὀμβριμόθυμος, ἰδὲ πολίπορθος Ἀχιλλεύς,
Αλλ' ἄμφω περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο κέχυντο,
Μνησάμενοι ἑτάροιο· γόος δ' ἔχεν ἄλλυδις ἄλλον·
Τοῦς γὰρ δὴ μαχάων τὶς ἐρήτυε νόσφι κυδοιμοῦ,
Οφρ' ἀλεγεινὸν ὄλεθρον ἀναπλήσωσι δαμέντες
Πολλοὶ ὑπὸ Τρῳέσσι, καὶ ἐσ.θλῇ Πενθεσιλείῃ·
Η σφιν ἐπαΐσσουσα κακὰ μήδετο· καί οἱ ἄεξεν
Αλκὴν ὁμῶς καὶ θάρσος ἐπιπλέον· οὐδέ οἱ αἰχμὴν
Μαψιδίην πότ' ἴθυνεν, ἀεὶ δ' ἣ νῶτα δαΐξε
Φευγόντων, ἣ στέρνα καταντίον ἀϊσσόντων·
Θερμῷ δ' αἵματι πάμπαν ἐδεύετο γυῖα δ' ἐλαφρὰ
Επλετ' ἐπεσσυμένως· κάματος δ' οὐ κάμνατο θυμὸν
Ατρομον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχεν μένος· εἰσέτι γὰς μιν
* οὕνεκα μοῖρα ποτὶ κλεινὸν ὀτρύνουσ' Ἀχιλῆα,
Αἶσα λυγρὴ κύδαινεν· ἀπόπροθι δ' ἑστηυια
Χάρμης, κυδιάασκεν ὀλέθριον, οὕνεκ' ἔμελλε
Κούρην οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' Αἰακίδαο χέρεσσι
Δάμνασθ'· ἀμφὶ δέ μιν ζόφος ἔκρυφε· τὴν δ' ὀρόθυνεν
Αἰὲν ἄϊστος ἐοῦσα, καὶ ἐς κακὸν ἦγεν ὄλεθρον
Υστατα κυδαίνουσα, ἵἡ' ἄλλοθεν ἄλλον ἔναιρεν.

Ως

381. Η σφιν ἐπαΐσσουσα κακὰ &c.] Η σφιν ἐπεσσυμένη. *Rhod.* Ita Rhodomannus, ut Verſui adeſſet, ſatis infeliciter: Longe tamen infelicius Dausquejus, qui Solœcum ἐπαΐσσων hic peſſime obtrudit Quinto: Nugas ejus apponere piget: Dicam uno verbo: ἄϊσσω pro ἀΐσσω, ἀναίσσω pro ἀναΐσσω, & alia id genus, ſatis nota ſunt Græce doctis: Scribe igitur, Η σφιν ἐπαίσσουτα κακὰ &c: ne litera mutata & duabus ſyllabis in unam contractis. *Pauw.*

382. Αλκὴν] Αλκὴ. *Rhod.*

383. Μαψιδίην πότ' ἴθυνεν] πότ' expungatur, ut ſupervacuum. Nam in ἰθύνω prima longa eſt. *Rhod.* Mihi non diſplicet vulgata Amphimacro admiſſo pro Dactylo. Dausquejus pro more ſuo coacte & dure, οὐδέ οἱ αἰχμὴ Μαψιδίη ποτὲ ἴθυνεν, ἀεὶ &c: Quod ſcilicet egregie etiam conſpirat cum θερμῷ δ' αἵματι πάμπαν ἰδεύετο, & quæ ſequuntur. *Pauw.*

386. ἐπεσσυμένως κάματος δ' οὐ κάμνατο] ἐπεσσυμένης κάματος δ' οὐ δάμνατο. *Rhod.*

* οὕνεκα μοῖρα &c.] Removeatur

Ajax magnanimus, & vaſtator urbium Achilles:
Sed ambo ad Menœtiadæ tumulum fuſi jacebant,
Memores amici, & alibi alium luctus detinebat.
Hos enim Deorum quispiam a pugna remorabatur:
Ut triſti exitio perfungerentur quam plurimi Græcorum,
A Trojanis & ſæva Pentheſilea trucidati:
Quæ impetu in eos facto dira meditatur; augeſcitque illi
Robur & fiducia ſubinde magis: nec unquam cuſpidem
Incaſſum dirigit: ſed ſemper vel terga fodit
Fugientium, vel præcordia contra venientium,
Et calido tota ſanguine conſpergitur. Agiliaque membra
Erant graſſantis: nec labor animum defatigabat
Intrepidum: ſed vim adamantis habebat. Adhuc enim ipſam

* * * * *

Parca funeſta decorabat: & procul ſtans
Extra pugnam, & exultabat lethaliter: Quia deſtinarat
Puellam non multo poſt Æacidæ manibus
Domare: & obtexerat eam caligo. Incitabat autem Amazonem,
Nulli unquam viſa, & ad funeſtum interitum ducebat,
Noviſſimum illi honorem addens. Hæc vero tum alibi alium perimebat.

Ut,

veatur hic Verſus, Aſteriſco notatus: quem ut nothum, ita & ſuperfluum eſſe non dubito. Ideo nec caſtigatione, nec verſione, nec numero dignum judicavi. *Rhod.* Verſus eſt inſititius: Sed unde enatus? Id expiſcari hactenus non potui. An tamen varietas ſcripturæ eum excluſit? Vide: Pro Λῖτα in libris quibuſdam ſcriptum forte Μοῖρα, pro ὄφρ' ἔμελλε Κούρην ἐ μετὰ δηρὸν ὑπ' Αἰακίδαο χέρσσι Δάμασθ', ὄφρ' ἔμελλε Κούρην ὀτρύνασα ποτὶ κλειτὸν Ἀχιλῆα Δάμασθ'. Sic diverſa lectio ad Marginem notata, ineptis pro Verſu fuit: Attende & judica. *Pauw.*

391. ἀμφὶ δέ μιν ζόφος ἤρυφε] Quid caligine opus, ubi præceſſit ἀπόπροθι δ' ἐσηῆα χάρμης? *Pauw.*

392. Αἰὲν ἄϊστος ἐοῦσα] *Semper inſpicua exiſtens*, ſcilicet Pentheſileæ, de qua hic agitur: Et hoc auget difficultatem, quam ad Verſ. præced. movi. *Pauw.*

393. Ὑστατα κυδαίνουσα, ἰὴ' ἄλλοθεν &c.] Forte, Ὑστατα κυδαίνουσ', ἣ δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἔπειρεν. Κυδαί-

Ως δ' ὁπότ' ἐρσήεντος ἔσω κήποιο θοροῦσα,
Ποίης ἐλδομένη θυμηδέος εἴαρι, πόρτις,
Ανέρος οὐ παρέοντος, ἐπέσσυται ἄλλοθεν ἄλλῃ
Σινομένη φυτὰ πάντα, νέον μάλα τηλεθόωντα,
Καὶ τὰ μὲν ἂρ κατέδαψε, τά δ' ἐν ποσὶν ἠμάλδυνεν·
Ως ἄρ' Αχαιῶν νῆας ἐπέσσυμένη καθ' ὅμιλον
Κούρη Ενυαλίη, τοὺς μὲν κτάνε, τούς δ' ἐφόβησε.
Τρωϊάδες δ' ἀπάνευθεν Αρήϊα ἔργα γυναικὸς
Θαύμαζον, πολέμοιο δ' ἔρως λάβεν Ιπποδάμειαν
Αντιμάχοιο θύγατρα, Μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν
Σιφόϊην· κρατερῇσι δ' ὑπὸ φρεσὶ μεμαυῖα,
Θαρσαλέον φάτο μῦθον, ὁμήλικας ὀτρύνουσα
Δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἔγειρε δέ οἱ θάρσος ἀλκήν·
Ω φίλαι, ἄλκιμον ἦτορ ἐπὶ στέρνοισι βαλοῦσαι
Ανδράσιν ἡμετέροισιν ὁμόϊον, οἱ περὶ πάτρης
Δυσμενέσιν μάρναντα, ὑπὲρ τοκέων τε, καὶ ἡμῶν,
Οὔποτ' ἀναπνείοντες ὀϊζύος, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
Παρθένεναι φρεσὶ θυμὸν, ἴσης μνησώμεθα χάρμης.
Οὐ γὰρ ἀπόπροθεν εἰμὲν ἐϋσθενέων αἰζηῶν,
Αλλ' οἷον κείνοισι πέλει μένος, ἐστὶ καὶ ἡμῖν·
Ισοι δ' ὀφθαλμοὶ, καὶ γούνατα, πάντα δ' ὁμοῖα·

Ξυ-

δαίωτα Parca, ἢ δ' ἔναιρεν Pentheſilea, funera funeribus cumulans. *Dausq.* Ita ſine dubio ſcribendum: Vide autem, quomodo in κύδαινεν, κυδιάσσειν, & κυδαίνετα hic hæreat Quintus, qui verboſior, verborum ſæpe fuit egens. *Pauw.*

399. Αχαιῶν νῆας] Campeſtris hæc agitur pugna, naumachia non eſt: Prætulerim Αχαιῶν ἥας. Sequitur τοὺς μὲν κτάνε, τοὺς δ' ἐφόβησε. Item comparatio bovis laſcivibundæ & herbida paſcentis, atque calcantis propior eſt pugnæ pedeſtri, quam navali. *Dausq.* Adeo apertum eſt ἥας, ut latitare non poſſit: Interpres recte etiam *Achivum natos. Pauw.*

403. Μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν Σιφόϊην] Forte μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν Τισιφόην. *Rhod.* Locus difficilis: Τισιφόνες plane ignotus: Hippodamia Iliad. N. eſt filia Anchiſæ, quam duxit Alca-

Ut, quando in roſcidum irrupit hortum
Verno tempore juvenca dulcis herbæ cupida,
Dum villicus abeſt; Tum aliunde alio fertur,
Vaſtatque omnes plantas, recenti flore germinantes,
Alias equidem depaſcitur, alias pedibus conculcat:
Sic etiam Achivum natos, in acie invadens,
Martia virgo, partim occidit, partim in fugam egit.
Troades autem procul Mavortia mulieris facinora
Admirantur. Tum belli cupido inceſſit Hippodamiam
Antimachi filiam, & bellicoſi uxorem
Tiſiphoni: Fortisque animi ſtimulo percita,
Plenam fiduciæ orationem habuit; qua æquales exhortarctur
Ad triſtiſonum certamen. Audacia namque illi vires excitabat.
Amicæ, fortem pectoribus animum infigite,
Non minus quam viri noſtri, qui pro patria
Contra hoſtes parentum & noſtræ ſalutis cauſa pugnant,
Nunquam ab ærumnis reſpirantes. Agedum & ipſæ,
Indita pectoribus fiducia, ad ſimilem nos pugnam accingamus!
Non enim multum a juvenibus abſumus robuſtis,
Sed quale ipſis eſt robur, nobis etiam eſt,
Paresque oculi, & genua, & omnia ſimilia:

Lux

cathous: Et ſic ſcripſiſſet Quintus, ſi Homerum ſecutus ſuiſſet, λάβεν Ιπποδάμειαν Αγχίσαο θύγατρα, μενεπτολίμοις δ' ἄκοιτιν Αλκαθόου: Sed multa in his, quæ aliter Homerus, aliter Quintus: Quanquam illud Αγχίσαο θύγατρα forte non diſplicebit multis: Ego nihil affirmo, & libros meliores exſpectandos eſſe aio, qui loco adſint. Interim non improvide ita legi poſſet, λάβεν Ιπποδάμειαν Αντιμάχοιο θύγατρα, Μενεπτολίμοις δ' ἄκοιτιν Τλητίπονος: *audacem, ſtrenuam, laboris patientem.* Heſychius in Lexico: Τλητίπονος, τολμηρὸς, καρτερικός. *Pauw.*

404. κρατερῇσι δ' ὑπὸ φρεσὶ μεμαῦῖα] ὑπὸ φρεσὶν ἰμμεμαῦῖα. *Rhod.*

406. οἱ θάρσος ἀλκήν] οἱ θράσος. *Rhod.*

407. ἐπὶ στέρνοισι βαλῆσαι] βάλεσθαι. *Rhod.*

Ξυνόν δ' αὖ πάντεσσι Φάος, καὶ νήχυτος ἀὴρ·
Φορβὴ δ' οὐχ ἑτέρη· τί δ' ἐπ' ἀνδράσι λώϊον ἄλλο
Θῆκε θεὸς; τῷ μή τι φεβώμεθα δηϊοτῆτος.
Ἦ οὐχ ὁρᾶτε γυναῖκα μέγ' αἰζηῶν προφέρουσαν
Ἀγχεμάχων; τῆς δ' οὔτι πέλει σχεδὸν οὔτε γενέθλη,
Οὐ γὰρ ἐὸν πτολίεθρον· ὑπὲρ ξείνοιο δ' ἄνακτος
Μάρναται ἐκ θυμοῖο, καὶ οὐκ ἐμπάζεται ἀνδρῶν,
Ἐνθεμένη φρεσὶ θάρσος, ἀταρτηρόντε νόημα·
Ἡμῖν δ' ἄλλοθεν ἄλλα παραὶ ποσὶν ἄλγεα κεῖται·
Τῇ μὲν γὰρ φίλα τέκνα, καὶ ἀνέρες ἀμφὶ πόληϊ
Ὀλυνθ'· αἱ δὲ τοκῆας ὀδυρόμεθ' οὐκ ἔτ' ἐόντας·
Ἄλλαι δ' αὖτ' ἀκάχηνται ἀδελφειῶν ἐπ' ὀλέθρῳ,
Καὶ πηῶν· οὐ γάρ τις ὀϊζυρῆς κακότητος
Ἄμμορος· ἐλπωρὴ δὲ πέλει καὶ δούλιον ἦμαρ
Εἰσιδέειν· τῷ μή τις ἔτ' ἀμβολίῃ πολέμοιο
Εἴη τειρομένῃσιν· ἔοικε γὰρ ἐν δαὶ μᾶλλον
Τεθνάμεν, ἢ μετόπισθεν ὑπ' ἀλλοδαποῖσιν ἄγεσθαι,
Νηπιάχοις ἅμα παισὶν, ἀνιηρῇ ἐπ' ἀνάγκῃ
Ἀστεος αἰθομένοιο, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ἔτ' ἐόντων.
Ὡς ἄρ' ἔφη· πάσῃσι δ' ἔρως στυγεροῖο μόθοιο
Ἐμπεσεν· ἐσσυμένως δὲ πρὸ τείχεος ὡρμαίνεσκον
Βήμεναι ἐν τεύχεσιν, ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
Ἀστεϊ, καὶ λαοῖσιν· ὀρίνετο δέ σφισι θυμὸς·
Ὡς δ' ὅτ' ἔσω σίμβλοιο μέγ' ἰύζωσι μέλισσαι,
Χείματος οὐκ ἔτ' ἐόντος, ὅτ' ἐς νομὸν ἐντύνονται
Ἐλθέμεν, οὐδ' ἄρα τῇσι φίλον πέλει ἔνδοθι μίμνειν,
Ἀλλη δ' αὖ ἑτέρην προκαλίζεται ἐκτὸς ἄγεσθαι·
Ὡς ἄρα Τρωϊάδες ποτὶ φύλοπιν ἐγκονέουσαι,

Αλ-

418. οὐχ ὁρᾶτε] οὐχ ὁράατε. *Rhod.* Recte: ἦ οὐχ coaleſcit in metiendo. *Pauw.*

420. Οὐ γὰρ ἐὸν πτολίεθρον] Οὔτ' ἄρ' ἐὸν. *Rhod.*

425. Ολυνθ'] Ολλυνθ'. *Rhod.*

428. δούλιον] δούλιον. *Rhod.*

436. Βήμεναι ἐν τεύχεσιν &c.]

Lux etiam omnibus communis, & liquidus aër,
Nec diverſum eſt nutrimentum. Et quid aliud viris,
quo nos præcellant,
Appoſuit Deus? Ideo certamen hoſtile nequaquam
defugiamus.
Nonne videtis fœminam viris longe præſtare
Bellacibus? cujus neque familia in propinquo eſt,
Neque urbs ſua: ſed pro rege externo,
Ex animo belligeratur. Nec magnifacit viros,
Eam pectore virtutem, tam imperterritum complexa
eſt animum.
Nobis autem aliunde aliæ ante pedes miſeriæ objectæ
ſunt,
Aliis enim cari liberi & mariti ante urbem
Perierunt. Aliæ parentes deploramus non ultra ſuperſtites.
Aliæ ob fratrum & propinquorum necem
Animi ſe diſcruciant. Nulla enim a calamitoſiſſima
infelicitate
Immunis eſt. Addite, quod metuendum, ne diem ſervitute gravem
Videamus. Ideo nulla pugnandi mora
Sit tantopere afflictis. Satius eſt in prælio
Occumbere, quam ab alienigenis poſtmodum, neceſſitate
Triſti coactas, una cum infantibus liberis abduci,
Urbe incendio abſumta, & viris e medio ſublatis.
Sic dixit. Univerſas igitur triſtis pugnæ cupido
Inceſſit; & continuo extra mœnia conantur
Prorumpere armata manu; ſuppetias ferre properantes
Urbi & civibus: Animusque illis commotus erat.
Ut cum in alveariis magno apes fremitu muſſant
Poſt hyemem exactam, cum ad evolandum in paſcua
Seſe accingunt, nec amplius includi ipſis amicum eſt,
Sed alia aliam ad exeundum provocat.
Sic Troades ad conflictum feſtinantes

Se

ἐν τεύχεσσι, ut Verſui bene ſit, γίμεναι μεμαῶσι ſono hercule ingratior. PAUW.
qui tamen propter βήμεναι ἀρη-

Αλλήλας ὄτρυνον· ἀπόπροθι δ' εἴξια θέντο,
Καὶ ταλάρους· ἀλεγεινὰ δ' ἐπ' ἔντεα χεῖρας ἴαλλον.
Καὶ νύχιον ἄστεος ἐκτὸς ἅμα σφετέροισιν ὅλοντο
Ανδράσι, καί σθεναρῇσιν Αμαζόσιν ἐν δαΐ κεῖναι,
Εἰ μὴ σφέας κατέρυξε πύλα Φροντίδουσα Θεανὼ
Εσσυμένας, πινυτοῖσι παραυδήσασ' ἐπέεσσιν·
Τίπλε κλόνον αἰνὸν ἐελδόμεναι πονέεσθαι
Σχέτλιαι, οὔτι πάροιθε πονησάμεναι περὶ χάρμης,
Ἀλλ' ἄρα νηΐδες, ἔργον ἐπ' ἄτλητον μεμαυῖαι,
Ορνυσθ' ἀφραδέως; οὐ γὰρ σθένος ἔσσεται ἶσον
Υμῖν, καὶ Δαναοῖσιν ἐπισταμένοισι μάχεσθαι·
Αὐτὰρ Αμαζόσι δῆρις ἀμείλιχος, ἱππασίαι τε
Εὔαδον ἐξαρχῆς, καὶ ὅσ' ἀνέρος ἔργα πέλονται·
Τοὔνεκ' ἄρα σφίσι θυμὸς Αρήϊος αἰὲν ὄρωρεν·
Οὐδ' ἀνδρῶν δέυονται, ἐπεὶ πόνος εἰς μέγα κάρτος
Θυμὸν ἀνηέξησε, καὶ ἄτρομα γούνατ' ἔθηκε·
Τὴν δὲ φάτις καὶ Αρηος ἔμεν κρατερῷο θύγατρα·
Τῷ οἱ θηλυτέρην τίν' ἐριζέμεν, οὔτι ἔοικεν·
Ηὲ τάχ' ἀθανάτων τὶς ἐπήλυθεν εὐχομένοισιν·
Πᾶσι δ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ὁμὸν γένος· ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
Στρωφῶν', ἄλλος ἐπ' ἄλλα· πέλει δ' ἄρα κεῖνο φέριστον
Εργον, ὅ, τι φρεσὶν ἦσιν ἐπιστάμενος πονέηται·
Τοὔνεκα δηϊοτῆτος ἀποσχόμεναι κελαδεινῆς,
Ιστὸν ἐπεντύνεσθε ἔων ἔντοσθι μελάθρων·

Ar-

446. *ἐν δαΐ κεῖναι*] Forte *κείμη*. *Rhod.* Ego nihil muto, & *κεῖναι* ſignatius fere autumno. *Pauw.*

449. *Τίπτε κλόνον αἰνὸν ἐελδόμεναι*] *Τίπτε ποτὶ κλόνον αἰνὸν, ἐελδόμεναι. Rhod.* Non placet Rhodomanni ſuſpicio: Nam *ποτὶ κλόνον αἰνὸν* miſere pendet, & nihil habet, quo referri poſſit, quia *ὄρνυσθ' ἀφραδέως*, quo referendum eſſet, copulari debet cum *ἔργον ἐπ' ἄτλητον μεμαυῖαι*, quod proximum eſt: Res eſt perſpicua, & de qua dubitare poteſt nemo, qui verba in ordinem cogat. Scribendum eſt, *Τίπτε κατὰ κλόνον αἰνὸν ἐελδόμεναι*

Se mutuo inſtigant; procul ſepoſitis cum lana
Calathis; & ad ſæva arma manus adjiciunt.
Et procul dubio ante urbem occidione, una cum ſuis illæ
Viris & ſtrenuis Amazonibus in conflictu periiſſent:
Niſi impetum earum prudens Theano,
Prudentibus affata verbis, cohibuiſſet:
Quare ad gravem pugnæ ſtrepitum, bellandi quodam ardore,
Infelices cum nullam prius bello operam dederitis,
Sed plane rudes ad rem vobis intolerabilem properantes
Ruitis inſipienter? Non enim pares erunt vires
Vobis & Danais belligerandi arte probe imbutis.
At Amazonibus certamen infeſtum, & equitandi ſtudium,
Cæteraque opera, quæ viro competunt, jam inde a principio cordi ſunt.
Unde fit, ut animus perpetuo Martem iſtis ſpiret.
Neque virorum opera indigent, quandoquidem labor ad magnum robur
Animum provexit & intrepida genua fecit.
Quid? quod iſtam Martis robuſti natam eſſe perhibent.
Quare non par eſt fœminarum aliquam cum ea in certamen deſcendere.
Aut forte Deorum quiſpiam ad vota illarum præſto eſt.
Eadem quidem generis origo eſt univerſis hominibus, ſed circa munia
Alius alia verſatur: illudque potiſſimum eſt
Opus, quod mente ſua cognitum quis exercet.
Idcirco a clamoſa deſiſtentes pugna,
Telam in veſtris ædibus inſtaurate.

Virī

δόμοισι πονέεσθαι Σχίθῃσι, ὅτι &c. Sic oratio recte habet, quanquam verboſior ſane, quam par eſt. *Pauw.*

461. εὐχομένοισιν] Trojanis ſcilicet: Junge V. 356. & ſeqq. Interpres male *ad vota illarum.* *Pauw.*

467.

Ανδράσι δ' ἡμετέροισι περὶ πολέμοιο μελήσει·
Ελπωρὴ δ' ἀγαθοῖο τάχ' ἔσσεται, οὕνεκ' Αχαιοὺς
Δερκόμεθ' ὀλλυμένους· μέγα δὲ κράτος ὄρνυται ἀνδρῶν
Ημετέρων· οὐδ' ἔστι κακὸν δέος· οὔτι γὰρ ἄστυ
Δῄοισι ἀμφὶς ἔχουσιν ἀνηλέες, οὔτ' ἀλεγεινὴ
Γίγνετ' ἀναγκαίη καὶ θηλυτέρῃσι μάχεσθαι.
Ως φάτο· ταὶ δ' ἐπίθοντο παλαιοτέρῃ περ ἐούσῃ·
Υσμίνην δ' ἀπάνευθεν ἐσέδρακον· ἡ δ' ἔτι λαοὺς
Δάμνατο Πενθεσίλεια· περιτρομέοντο δ' Αχαιοί·
Οὐδέ σφι θανάτοιο πέλε στονόεντος ἄλυξις,
Αλλ' ἅτε μηκάδες αἶγες ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσι
Παρδάλιος κτείνοντο, ποθὴ δ' ἔχεν οὐκ ἔτι χάρμης
Ανέρας, ἀλλὰ φόβοιο· καὶ ἄλλυδις ἄλλος ἴαχεν.
Οἱ μὲν ἀποῤῥίψαντες ἐπὶ χθόνα τεύχε' ἀπ' ὤμων,
Οἱ δ' ἄρα σὺν τεύχεσσι, καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθεν,
Ιπποι ἔσαν φεύγοντες· ἐπεσσυμένοις δ' ἄρα χάρμα
Επλετ'· ἀπολλυμένων δὲ πολὺς πόνος· οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίγνετο τειρομένοισι· μινυνθάδιοι δὲ πέλοντο
Πάντες, ὅσους ἐλίχανεν ἀνὰ κρυερὸν στόμα χάρμης·
Ως δ' ὅτ' ἐπιβρίσασα μέγα στονόεσσα θύελλα,
Αλλα μὲν ἐκ ῥιζῶν χαμάδις βάλε δένδρεα μακρὰ
Ανθεσι τηλεθόωντα, τὰ δ' ἐκ πρέμνοιο κέδασεν
Υψόθεν, ἀλλήλοισι δ' ἐπικλασθέντα κέχυται·
Ως Δαναῶν κέχλιτο πολὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι.

Moi-

467. *πιρὶ πολίμοιο*] *πιρὶ πτολίμοιο*. *Rhod.* Non neceſſe: Monuimus jam. *Pauw.*

470. *οὐδ' ἔστι κακὸν δέος*] Malim *κακῶν δέος*: Sic *ἀγαθοῖο ἐλπωρὴ* præcedit. *Pauw.*

476. *Οὐδέ σφι θανάτοιο*] Verſus requirit vel *σφιν* vel *σφισι*. *Pauw.*

477. *ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσι*] *βλοσυρῇσι γίνυσι* vel *βλοσυραῖς γενύεσσι*. *Rhod.* *γένυσσι* vel *γενύεσσι* Rhodomannus, fruſtra. Nam & Nonnus Lib. B. *Ιοβόλοι ῥαθάμιγγες ἑτηρεφέοντο γενύων*: Et *υ* in *ἰλύος* modo corripi, modo produci autor mihi Scholiaſtes in Iliad. Φ. *Dausq.*

485. *ὅσους ἐλίχανεν*] Minus appoſitum eſt *ἐλίχανεν* ita nude de Penthesilea, ubi *ἐπεσσυμένοις δ' ἄρα*

Viri autem noſtri belli curam gerent,
Et ſpes felicis ſtatus mox aderit. Quia Achivos
Videmus ſuccumbere, & virorum robur egregie viget
Noſtrorum: Nec eſt quod male nobis metuamus.
Non enim urbem
Oppugnatione premunt hoſtes infeſti; nec tam acerba
Neceſſitas incumbit, ut & fœminæ pugnæ diſcrimen
adire cogantur.
Sic ait: Illæ igitur ſeniori morem geſſere:
Et e longinquo pugnam ſpectarunt. Cæterum in acie
(Græcorum)
Adhuc ſtragem edebat Penthefilea, & undique trepidabant Achivi;
Nec lamentabilis interitus effugium illis patebat.
Sed veluti capræ balantes ſub immanibus Pardalis
Maxillis conficiuntur. Nec cupiditas amplius belli tenet
Viros, ſed fugæ: & alius alio ſe ſubducit;
Pars armis ad terram rejectis ab humeris:
Pars una cum armis: & deſtituti aurigis
Equi diſpalantur. Apud infeſtantes quidem gaudium,
At multum gemitus apud intereuntes erat; nec quicquam opis
Dabatur afflictis: Sed brevis erant vitæ
Omnes, quos in aſpera conflictus fronte illa comprehendit.
Sicut ubi ingraveſcens magno murmure venti procella
Arbores longas partim radicitus humi proſternit,
Cum floribus adhuc vireſcentes, partim a caudice deſuper avulſas
Diſſipat, truncatique rami inter ſe confuſi jacent:
Ita ingens Danaum exercitus in pulvere jacebat proſtratus
Nu-

ἄρα χάρμα præcedit: Sic tamen ipſe Quintus: Nam ἰκίχανον non conveniret hic. *Pauw.*

488. Κίδανοι] κέδανοιν. *Rhod.*

489. ἀλλήλοισι δ' ἐπικλασθέντα κίχυται] κίχυνται. *Rhod.* Scribe etiam diviſim, ἀλλήλοισι δ' ἐπὶ κλασθέντα. *Pauw.*

490. κέκλιντο] Mediam hic producit contra quam fieri ſolet: Nonne ſcribendum κέκλιντο? πολὺς στρατὸς collectio eſt. *Pauw.*

497.

Μοιράων ἰότητι, καὶ ἔσχεϊ Πενθεσιλείης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ νῆες ἐνιπρήσεσθαι ἔμελλον
Χερσὶν ὑπὸ Τρώων, τότε που μενεδήϊος Αἴας
Οἰμωγῆς ἐσάκουσε, καὶ Αἰακίδην προσέειπεν,
Ω Αχιλεῦ, περὶ δή μοι ἀπείριτος ἤλυθεν αὐδὴ
Οὔασιν, ὡς πολέμοιο συνεσταότος μεγάλοιο·
Αλλ' ἴομεν, μὴ Τρῶες ὑποφθάμενοι παρὰ νηυσὶν,
Αργείους ὀλέσωσι, καταφλέξωσι δὲ νῆας·
Νῶϊν δ' ἀμφοτέροισιν ἐλεγχείη ἀλεγεινὴ
Εσσεται· οὐ γὰρ ἔοικε Διὸς μεγάλοιο γεγαῶτας,
Αἰσχύνειν πατέρων ἱερῶν γένος, οἳ ῥὰ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἀγλαὸν ἄστυ διέπραθον ἔσχεσιν
Τοπρὶν, ἅμ' Ηρακλῆϊ δαΐφρονι, Λαομέδοντος,
Ωσπερ νῦν τελέεσθαι ὑφ' ἡμετέρῃσιν ὀΐω
Χερσὶν, ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀέξεται ἀμφοτέροισιν.
Ως φάτο· τῷ δ' ἐπίθησε θρασὺ σθένος Αἰακίδαο·
Κλαγγὴν γὰρ στονόεσσαν ὑπέκλυεν οὔασιν οἷσιν·
Αμφω δ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἔντεα μαρμαίροντα·
Καὶ τὰ μὲν ἑσσάμενοι, κατεναντίον ἔσταν ὁμίλου·
Τῶν δ' ἄρα τεύχεα καλὰ μέγ' ἔβραχε· μαίνετο δέ σφιν
Ισον θυμὸς Αρηϊ· τόσον σθένος ἀμφοτέροισι
Δῶκεν ἐπειγομένοισι σακέσπαλος Ατρυτώνη·
Αργεῖοι δ' ἐχάρησαν, ἐπεὶ ἴδον ἀνδρε κραταιὼ,
Εἰδομένω παίδεσσιν Αλωῆος μεγάλοιο,

Οἳ

497. μὴ Τρῶες ὑποφθάμενοι &c.] Poſt Hectoris interitum, & ea, quæ antea narrantur, de navibus & toto Græcorum exercitu hic nimis feſtinanter ſollicitus eſt Ajax: Debuiſſet hæc aliter adornare Quintus, ut verba magis accommode metum illum proderent. *Pauw.*

499. Νῶϊν δ' ἀμφοτέροισιν ἐλεγχείη ἀλεγεινὴ] Ita Aldina perſpicue & plane: Baſileenſes peſſime Verſum ita truncaverant, Νῶϊν δ' ἀμφοτέροισιν ἀλεγχεινὴ: Inde Rhodomanni Notula: *Deeſt forte* καὶ ἄνειδος, *vel* κατ' Αχαιὸς, *vel* κατὰ δῆμον, *vel adjectivum aliquod, ut* μάλ' ἀεικὴς: Ubi ἐλεγχείη ſcilicet correxerat. *Pauw.*

500.

Numine fatorum, & Pentheſileæ haſta.
Sed cum futurum eſſet, ut & naves incenderentur
Troum manibus; ad bellicoſi Ajacis forte
Aures clamor triſtis pervenit. Igitur Æacidem ſic compellavit:
Heus Achilles, ingens mihi vociferatus aures
Circumſtrepit, ac ſi prælium grande commiſſum fuerit:
Eamus ergo ne præoccupantes Trojani apud naves
Argivos cædant, claſſemque incendio vaſtent,
Et utrique noſtrum turpis ignominiæ labes
Aſpergatur. Non enim a magno Jove progenitos decet,
Sacrum genus parentum dehoneſtare: Qui & ipſi
Splendidam Troum urbem haſtato Marte olim,
Cum bellaci Hercule, regnante Laomedonte expugnarunt:
Ut nunc effectum iri noſtris confido
Manibus, cum utrique ingens robur vigeſcat.
Sic dixit, eique morem geſſit audax vis Æacidæ.
Clangorem enim illætabilem auribus ſuis perceperat.
Ambo igitur properant ad fulgentia arma:
Quibus induti ex adverſo conſiſtunt exercitui:
Horumque inſignia arma valde reſonant, furitque ipſis
Animus, æque ac Marti: tantum robur utrique
Feſtinanti dederat clypei agitatrix Minerva.
Argivi autem læti erant, cum fortes viros conſpexerunt,
Similes filiis magni Aloei:

Qui

500. *Διὸς μεγάλοιο γεγαῶτας*] *μεγάλου* pro *μεγάλοιο*, vel hoc retento, *γεγῶτας*. *Rhod.*

501. *πατρὸς ἱερῶν γένος*] Imo *ἱερὸν γένος*: Quod in Verſione ſua expreſſit Rhodomannus, & Dausquejus citat in Notis. *Pauw.*

503. *Λαομέδοντος*] Hic manca eſt oratio: Nam poſt *Λαομέδοντος* Verſus deeſſe videtur. Sententiæ tamen non multum decedit, etiamſi cauſa Trojæ tunc diutæ ſubticeatur. *Rhod.* Verſus haud dubie deeſt. *Pauw.*

509 *κατηφέες ἔσαν ὁμίλου*] Ita Aldus: Baſileenſes pro *ἔσαν* perperam ediderant *ἔσσαν*: Unde illa Rhodomanni hæſitatio, *Forte ἧσαν pro ἵσταν, vel ἴξαν: Sed ἔσαν viſum eſt tandem eſſe genuinum. Pauw.*

514. *Εὐρυμέδων παίδεσσιν Αἰ-λαῆος* &c.] Comparatio inepta:

Οἵ ποθ' ἐπ' εὐρὺν Ολυμπον ἔφαν θέμεν οὔρεα μακρὰ,
Οσσαν αἰπεινὴν, καὶ Πήλιον ὑψικάρηνον,
Οπως δὴ μεμαῶτε, καὶ οὐρανὸν εἰσαφίκωνται·
Τοῖοι ἄρ' ἀντέστησαν ἀταρτηροῦ πολέμοιο
Αἰακίδαι, μέγα χάρμα λιλαιομένοισιν Αχαιοῖς,
Αμφω ἐπειγόμενοι δηΐων ἀπὸ λαὸν ὀλέσσαι·
Πολλοὺς δ' ἐγχείῃσιν ἀμαιμακέτῃσι δάμασσαν·
Ως δ' ὅτε πίονα μῆλα βοοδμητῆρε λέοντε
Εὑρόντ' ἐνὶ ξυλόχοισι, φίλων ἀπάνευθε νομήων,
Παντοσύνῃ κτείνωσιν, ἄχρις μέλαν αἷμα πιόντες,
Σπλάγχνων ἐμπλήσονται ἑὴν πολυχανδέα νηδύν,
Ως οἵγ' ἄμφω ὄλεσσαν ἀπειρέσιον στρατὸν ἀνδρῶν·
Ενθ' Αἴας ἕλε Δηΐχον, ἠδὲ Αρήϊον Υλλον,
Εὐρύνομόν τε φιλοπτόλεμον, καὶ Ενυέα δῖον·
Αντάνδρην δ' ἄρα Πηλείδης ἕλε, καὶ Πολέμουσαν,
Ηδὲ καὶ Αντιβρότην, μετὰ δ' Ιπποθόην ἐρίθυμον,
Τῇσι δ' ἐφ' Αρμοθόην· ἐπὶ δ' ὤλετο λαὸν ἅπαντα
Σὺν Τελαμωνιάδῃ μεγαλήτορι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ
Πυκναίτε, σθεναραὶτε κατηρείποντο φάλαγγες
Ρεῖα δὲ 'τραλέως, ὡσεὶ πυρὶ δάσκιος ὕλη,
Οὔρεος ἐν ξυλόχοισιν, ἐπισπέρχοντος ἀήτεω.
Τούς δ' ὁπότ' εἰσενόησε διΐφρων Πενθεσίλεια
Θῆρας ὅπως θύνοντας ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα,
Αμφοτέρων ὤρμησε κατεναντίον, ἠΰτε *

Πόρ-

Sed Gigantea in his ubique ex hominis Recentioris ingenio. *Pauw.*

516. Οσσαν αἰπεινὴν] Οσσαιτ' αἰπεινὴν. *Rhod.*

517. Οπως δὴ μεμαῶτε] Οπως. *Rhod.*

519. μέγα χάρμα λιλαιομένοισιν Αχαιοῖς] Præceſſit Αργεῖοι δ' ἐχάρησαν. *Pauw.*

523. Εὑρόντ' ἐνὶ ξυλόχοισι] ἐν ξυλόχοισι. *Rhod.*

525. ἐμπλήσονται] ἐμπλήσωνται. *Rhod.*

527. Δηΐχον] Non placet nomen: Nonne ſcribendum, Ενθ' Αἴας ἕλε Δηΐοχον, ἠδ' ἀρήϊον Υλλον? Deiochus inter Græcos eſt apud Homerum. *Pauw.*

531. Αρμοθόην] Supra V. 43. nobis

Qui impoſituros ſe quondam jactitabant ſuper latum
Olympum arduos montes,
Oſſamque excelſam, & Pelion altijugum;
Ut (ſic) connixi etiam in cælum (usque) pervenirent.
Tales ſe objectarunt terribili pugnæ
Æacidæ, magnum expectantibus Achivis gaudium:
Ambo hoſtium turbam pellundare feſtinantes.
Multos igitur invictis haſtis peremerunt.
Non aliter quam duo Leones boum domitores, pingues oves,
In ſaltu inventas ſine amicis paſtoribus,
Confertim trucidant, usque dum nigro (illarum) ſanguine hauſto,
Viſceribus capaciſſimum ſuum ventrem expleverint.
Sic illi innumerabilem Virum turbam exitio dederunt.
Ibi Ajax occidit Deichum & Hyllum Mavortium,
Eurynomumque belli amantem, & divum Enyeum.
Antandren vero obtruncat Pelides, & Polemuſam,
Nec non Antibroten, & cum ea acris animi Hippothoën:
Et ſuper his etiam Harmothoën: & invadit totum
exercitum
Cum Telamoniade cordato, horumque manibus
Denſa & valida ſternuntur agmina
Facile & ſine mora, ac ſi igni ſylva opaca (abſumatur)
In montis ſaltu, urgente vento.
Hos itaque cum animadvertit Penthesilea belli gnara
Graſſantes per aſperam aciem, non ſecus ac feras,
Obviam utrique tendit, ut ferox

Par-

nobis placuit *Αρμαθόη. Pauw.*

Ibid. *ἐπὶ οἳ ἅλετο λαὸν ἅπαντα*] *ἐπὶ οἳ ἅλετο. Rhod.*

534. *Ῥεῖα δὲ τρομέοντας*] *Ῥεῖα καὶ ὀτρομέοντας. Rhod.*

Ibid. *ὥστε πυρὶ δάσκιος ὕλη, Οὔρεος ἐν ξυλόχοισιν*] Ineptum eſt *ξυλόχοισιν* poſt *δάσκιος ὕλη*. An ita Quintus? Non puto, & Amanuenſes hic accuſo. Lege, *ὥστε πυρὶ δάσκιος ὕλη Οὔρεος ἐν ξυνοχῇσιν: In montis anguſtiis*, ubi & ventus & ignis maxime furit. *ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ* ex Homero notiſſimum eſt. *Pauw.*

538. *ἄρμητις κατιοῦσιν*] *ἄρμητις κατιοῦσιν*: In fine Epitheton deeſt, *δεινὴ* vel *ἀναιδὴς Rhod.*

Πόρδαλις ἐν ξυλόχοισιν ὀλέθριον ἧτορ *
Αἰνὰ περισαίνουσα, θορεῖ κατέναντ' ἐπιόντων
Αγρευτῶν, ὅιπέρ μιν ἐν ἔντεσι θωρηχθέντες,
Εσσυμένην μίμνουσι, πεποιθότες ἐγχείῃσιν·
Ως ἄρα Πενθεσίλειαν Αρήϊον ἄνδρες ἔμιμνον,
Δούρατ' ἀειράμενοι· περὶ δέ σφισι χαλκὸς *
Κινυμένων· πρώτη δ' ἔβαλεν περιμήκετον ἔγχος
Εσθλὴ Πενθεσίλεια· τὸ δὲ σάκος Αἰακίδαο
Ιξεν, ἀπεπλάγχθη δὲ διατρυφὲν εὖτ' *
Τοῖ' ἔσαν Ηφαίστοιο περίφρονος ἄμβροτα δῶρα.
Ηδ' ἕτερον μετὰ φρεσὶ τιτύσκετο θοῦρον ἄκοντα
Αἴαντος κατέναντα, καὶ ἀμφοτέροις ἀπείλει·
Νῦν μὲν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἐτώσιον ἔκθορεν ἔγχος·
Αλλ' οἴω, τάχα τῷδε μένος καὶ θυμὸν ὀλέσσειν
Υμέων ἀμφοτέρων, ὅι τ' ἄλκιμοι εὐχετάασθε
Εμμεναι ἐν Δαναοῖσιν· ἐλαφροτέρη δὲ μόθοιο
Εσσεται ἱπποδάμοισι μετὰ Τρῳέσσιν ὀιζύς·
Αλλά μοι ἆσσον ἵκεσθ' ἀνὰ κλόνον, ὄφρ' ἐσίδεσθε
Οσσον Αμαζόσι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρεν·
Καὶ γάρ μευ γένος ἐστὶν Αρήϊον· οὐδέ με θνητὸς
Γείνατ' ἀνὴρ, ἀλλ' αὐτὸς Αρης, ἀκόρητος ὁμοκλῆς·
Τούνεκά μοι μένος ἐστὶ πολὺ προφερέστατον ἀνδρῶν.
Η μέγα· τοί δ' ἐγέλασαν· ἄφαρ δέοι ἤλασ' ἀϊχμὴ
Αἴαν-

539. ἐλέθριον ἧτορ *] Adde in calce ἔχουσα. *Rhod.*

540. περισαίνουσα] περισσαίνουσα. *Pauw.*

544. περὶ δέ σφισι χαλκὸς *] περὶ δέ σφισιν ἔβραχε χαλκὸς. *Rhod.* Posset etiam legi, περὶ δέ σφισι χαλκὸς ἐλήκει, crepitabat. *Pauw.*

546. τὸ δὲ σάκος] τὸ δὴ σάκος, vel τὸ δ' ἐς σάκος. *Rhod.*

547. διατρυφὲν εὖτ' *] εὖτ' ἐπέλασσε. *Rhod.* Rhodomannus sic explet, εὖτ' ἐπέλασσε. Possit & sic: οὐτ' ἐπέρησε: hasta diffracta est, nec penetravit. Sic Iliad. Φ. Homerus in re consimili: — πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε Βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε· θεοῦ δ' ἠύκακε δῶρα. *Dausq.* Ita recte Dausquejus, qui alia inepta admetitur, ideo a me præ-

Pardalis in ſylva, perniciali animo prædita,
Terribili caudæ motu inſilit in invadentes
Venatores, qui in armis loricati
Approperantem præſtolantur, fiducia in haſtis poſita:
Sic & Pentheſilcam Martiam heroës expectant
Sublatis haſtis, circumque eos æs crepat
Dum ſe movent. Princeps autem emiſit prælongam haſtam
Fortis Pentheſilea, quæ in Æacidæ ſcutum
Pervenit, ſed quamprimum attigit, diffracta reſultat.
Talia Vulcani ſolertis cœleſtia erant arma.
Mox ipſa alterum manibus jaculum acre dirigit
In Ajacem, & utrique minatur:
Nunc quidem irritum ex manu mea haſtile exiliit:
Sed confido hoc me ſtatim everſuram robur & vitam
Utrique veſtrum, qui fortiſſimi gloriamini
Eſſe inter Danaos: Et levior belli
Calamitas erit Trojanis, equum domitoribus.
Verum propius ad me accedite, ut cognoſcatis
Quanta Amazonibus vis in præcordiis vigeſcat.
Nam genus mihi eſt Martium, nec mortalis me
Vir creavit, ſed ipſe Mars, bellici fremitus nunquam ſatur:
Ideo mihi longe præſtantius eſt robur quam viris.
Hæc jactavit, At illi riſerunt, & confeſtim transegit haſta ejus

Ajacis

prætermiſſa: ἐπέλαστε, ubi ἐς σάκος ἴξεν præcedit, nimis indigum eſt & tenue: Perſpicaciores facile vident. Sic tamen ὠὸ' exaſciatius eſt, quam οὐτ'. *Pauw.*

549. μετὰ φρεσὶ] μετὰ χερσὶ. *Rhod.*

550. ἀμφοτέροις ἀπείλει] ἀμφοτέροισιν. *Rhod.* Scribe ἀμφοτέροιτιν, aut ἀμφοτέροις ἐπαπείλει: Poſterius namque ἐπηπείληστας ὄλεθρον. *Dausq.*

556. ἵκεσθ' ἀνὰ κλόνον] ἵκεσθε ἀνὰ vel κατὰ. *Rhod.*

Ibid. ὄφρ' ἐσίδεσθε] ἐσίδησθε. *Rhod.* Non neceſſe: Nam ὄφρα etiam cum indicativo jungitur. *Pauw.*

561. ἐγέλασαν· ἄφαρ δέ οἱ ἤλασ'] ἐγέλασσαν· ἄφαρ δέ οἱ ἤλασιν. *Rhod.*

Αἴαντος κνημῖδα πανάργυρον· οὐδέ οἱ εἴσω
Ηλυθεν ἐς χρόα καλὸν, ἐπειγομένη περ ἰκέσθαι·
Οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο μιγήμεναι αἵματι κείνου
Δυσμενέων στονόεσσαν ἐνὶ πτολέμοισιν ἀκωκήν.
Αἴας δ' οὐκ ἀλέγιζεν Αμαζόνος, ἀλλ' ἄρα Τρώων
Ες πληθὺν ἀνόρουσε· λίπε δ' ἄρα Πηλείωνι
Οἴῳ Πενθεσίλειαν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἐν Φρεσὶ θυμὸς
Ηδεεν, ὡς Αχιλῆϊ, καὶ ἰφθίμη περ ἐοῦσα,
Ρηϊδίως πόνος ἔσσεσθ', ὅπως ἵρηκι πέλεια.
Η δὲ μέγα στονάχησεν, ἑτώσια δοῦρα βαλοῦσα·
Καί μιν κερτομέων προσεφώνεε Πηλέος υἱὸς·
Ω γύναι, ὡς ἀλίοισιν ἀγαλλομένη ἐπέεσσιν
Ημέων ἤλυθες ἄντα, λιλαιομένη πολεμίζειν,
Οἳ μέγα Φέρτατοι εἰμὲν ἐπιχθονίων ἡρώων·
Εκ γὰρ δὴ Κρονίωνος ἐριγδούποιο γενέθλης
Εὐχόμεθ' ἐκγεγάμεν· τρομέεσκε δὲ καὶ θοὸς Εκτωρ
Ημέας, εἰ καὶ ἄπωθεν ἐσέδρακεν αἴσσοντας
Δῆϊν ἐπὶ στονόεσσαν· ἐμὴ δέ μιν ἔκτανεν αἰχμὴ
Καὶ κρατερόν περ ἐόντα· σὺ δ' ἐν φρεσὶ πάγχυ μέμηνας,
Η μέγ' ἔτλης· καὶ νῶϊν ἐπηπείλησας ὄλεθρον
Σήμερον· ἀλλά σοι εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστερον ἦμαρ·
Οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτός σε πατὴρ ἔτι ῥύσεται Αρης
Ἐξ ἐμέθεν· τίσεις δὲ κακὸν μόρον, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Κεμμὰς ἐπαντήσασα βοοδμητῆρι λέοντι·
Η οὔπω τόδ' ἄκουσας, ὅσων ὑποκάππεσε γυῖα
Ξάνθου παρὰ προχοῇσιν ἐφ' ἡμετέρῃς παλάμῃσιν;
Η σεῦ πευθομένης μάκαρες φρένας ἐξείλοντο,

Καὶ

570. πόνος ἔσσεσθ'] πόνος ἔσεσθ'. *Rhod.*

571. ἑτώσια δοῦρα βαλοῦσα] Omnia enim frustra mittebantur in Achillem propter arma Vulcani, quibus impenetrabilis erat Heros: Eo pertinet Versus 548. Et talia imprudenter hercule fiĕta: Nam sic absque magna virtute bellica omnes facile

Ajacis ocream ex ſolido argento; Nec tamen in ejus
Pulcram cutem penetravit, quamlibet penetrandi cupida:
Non enim in fatis erat, ut ſanguini ejus miſceretur
Luctificus hoſtium mucro in pugnis.
Ajax itaque non curabat Amazonem: ſed Troum
In globum abiceſſit, permiſitque Pelidæ
Soli Pentheſileam, quia animo ſuo penitus
Notum habebat, quod Achilli, quantumlibet fortis,
Facilis labor eſſet futura, ut (videlicet) accipitri livia.
Illa itaque valde ingemuit haſtis incaſſum evibratis.
Sed dictis inceſſens eam Pelei filius affatur:
Mulier, quam futilibus verbis exultans
Adverſum nos veniſti, dimicare cupiens:
Qui multo excellentiſſimi ſumus Heroum in terra:
Nam ex Jovis tonantis proſapia
Gloriamur nos ortos eſſe, & formidabat etiam velox Hector
Nos, ſi vel procul accelerantes videbat
Ad funeſtum certamen, neaque illum peremit cuſpis,
Ut ut fortis erat. At tu tota mente inſanis,
Quæ ardua moliris, & nobis interminata es interitum
Hodie: verum tibi jam jam ultima dies veniet:
Neque ſane ipſe te Mars parens deinceps eripiet
Ex meis manibus, ſed infelici lues fato; veluti in montibus
Cerva Leoni obviam facta, boum domitori:
Utrum hoc nunquam audiviſti, quot (hominum) ſuccubuerint membra,
Prope Xanthi vorticem, manibus noſtris?
Aut tibi audienti Dii mentem ademerunt,

Et

facile poterat vincere. *Pauw.*

577. Τρομέουσι δὲ καὶ θεὸς &c.] Hæc nimia & plebeja: Talia autem hic multa: Attende modo. *Pauw.*

582. ἀλλά σοι εἴθαρ ἐλεύσεται ὄστιος ἦμαρ] Minus appoſitum eſt ἐλεύσεται, quia dies non futurus erat, ſed præſens: σήμερον præcedit: An ita loquebatur forſitan vulgus? *Pauw.*

587. παρὰ προχοῇσιν ἰφ' ἡμετέρῃς] πὰρ προχοῇσιν ὑφ' ἡμετέρῃς. *Rhod.*

Καὶ νόον, ὄφρα σε κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφιχέωνται;
Ὡς εἰπὼν, ὄιμησε, κρατερῇ χειρὶ τιταίνων
Λαοφόνον δόρυ μακρὸν ὑπαὶ Χείρωνι πονηθὲν·
Αἶψα δ' ὑπὲρ μαζοῖο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν
Οὔτασε δεξιτεροῖο· μέλαν δέ οἱ ἔρρεεν αἷμα
Εσσυμένως· ἣ δ' εἶθαρ ὑπεκλάσθη μελέεσσιν·
Εκ δ' ἔβαλεν χειρὸς πέλεκυν μέγαν· ἀμφὶ δέ οἱ νὺξ
Οφθαλμοὺς ἤχλυσε, καὶ ἐς φρένα δύσαν ἀνίαι·
Αλλὰ καὶ ὡς ἔμπνυε, καὶ ἔξιδε δῖον ἄνδρα,
Ηδὴ μιν μέλλοντα καθελκέμεν ὠκέος ἵππου·
Ωρμηνεν δ' ἣ χειρὶ μέγα ξίφος εἰρύσασα,
Μεῖναι ἐπεσσυμένοιο θοοῦ Αχιλῆος ἐρωὴν,
Η κραιπνῶς ἵπποιο κατ' ὠκυτάτοιο θοροῦσα,
Λίσσεσθ' ἀνέρα δῖον, ὑποσχέσθαι δέ οἱ ὦκα
Χαλκὸν ἅλις, καὶ χρυσὸν, ἅ τε φρένας ἔνδον ἰαίνει
Θνητῶν ἀνθρώπων, κεἰ μάλα τὶς θρασὺς εἴη·
Τοῖς ἦν πὼς πεποίθοιτ' ὀλοὸν σθένος Αἰακίδαο·
Η καὶ ὁμηλικίην αἰδεσσάμενος κατὰ θυμὸν,
Δώη νόστιμον ἦμαρ ἐελδομένῃ περ ἀλύξαι·
Καὶ τὸ μὲν ὡς ὥρμαινε· θεοὶ δ' ἑτέρωσε βάλοντο·
Τῇ γὰρ ἐπεσσυμένῃ, μέγ' ἐχώσατο Πηλέος υἱὸς·
Καί οἱ ἄφαρ συνέπειρεν ἀελλόποδος δέμας ἵππου,
Εὖτέ τις ἀμφ' ὀβελοῖσιν ὑπαὶ πυρὸς αἰθαλόεντος
Σπλάγχνα διαμπείρησεν ἐπειγόμενος ποτὶ δόρπον,
Ηΰ' ὅς τις στονόεντα βαλὼν ἐν ὄρεσσιν ἄκοντα

Θη-

590. κρατερῇ] κραταιῇ. *Rhod.*

597. ἔμπνυε, καὶ ἔξιδε] ἄμπνυε καὶ εἴσιδε. *Rhod.*

604. κεἰ μάλα τὶς] Placet εἰ καὶ μάλα τὶς. *Dausq.*

605. Τοῖς ἦν πως πεποίθοιτ'] Scribe πιπίθοιτ' vel πιπίθοιθ'. *Pauw.*

610. Καί οἱ ἄφαρ συνέπειρεν] Malim fere hic, Καί οἱ ἄφαρ σὺν ἔπειρεν, ut sic disertius constet de Penthesilea una cum equo transfixa. Hoc autem mirum & fabellis Romanensibus plane dignum: Simile alterum sequens de cerva jaculo

Et rationem, ut immites te Parcæ amplecterentur?
Sic fatus irruit, valida manu protendens
Lethalem (&) prolixam haſtam, a Chirone fabricatam:
Ac ſubito ſupra papillam bellicoſam Pentheſileam
Vulnerat dexteram, cui niger profluit cruor
Repente, ſubitoque membris debilitatur:
Et grandem e manu bipennem dimittit: noxque ei circum
Oculos tenebris inhorreſcit, & pectus ſubeunt dolores.
Sed tamen reſpirat, ac virum infeſtum intuetur,
Qui jam ex celeri equo ipſam abſtracturus erat.
Ergo deliberavit, utrum, manu educto ingenti gladio,
Expectaret rapidi Achillis impetum advenientis,
An, ſubito ex equo velociſſimo deſiliens,
Supplicaret inimico viro, eique mox promitteret
Affatim æs & aurum, quæ mentes penitus oblectant
Mortalium hominum, etiamſi quis valde ſit ferox:
Si his forte ſæva Æacidæ vis perſuaderetur:
Aut etiam æqualis ætatis rationem habens in animo,
Redeundi domum facultatem concederet evadere cupienti.
Hæc quidem ita verſabat: ſed Dii alio rejecerunt.
Illi enim accedenti graviter ſuccenſuit Pelei filius:
Et ſubito una cum ipſa transverberavit equi corpus,
Veluti quis verubus ad ignem flammantem
Viſcera transfigit, cœnam feſtine apparans:
Aut ut quispiam ſonoram ejaculatus in monte tragulam Ve-

trajecta, & ſic quercui vel piceæ affixa: Oculati vident. *Pauw.*

611. Ἐῢτέ τις ἀμφ' ὀβελοῖσιν &c.] Hoc vile etiam & plebejum: Dicam & ridiculum, ubi de Viragine ingenti una cum equo ingenti transfixa agitur, & mox illud inſolitum de venatore & cerva, iterum accedit. *Pauw.*

612. διαμπείρησιν] Ex διὰ, ἀνὰ & περάω, vel διαμπείρησιν. *Rhod.* διαμπείρησιν mihi non diſplicet: Nam διαμπειράω, unde fieret διαμπείρησεν, non novi eo ſignificatu: διαμπεράω autem Rhodomanni non ſatisfacit. *Pauw.*

613. Ἠδ' ὅς τις ϛοιήϵντα] Ἠδ' ὡς τις. *Pauw.*

Θηρητὴρ, ἐλάφοιο μέσην διὰ νηδύα χέρσῃ
Ἐσσυμένως, πλαμένη δὲ διαμπερὲς ὄμβριμος αἰχμὴ,
Πρέμνον ἐς ὑψικόμοιο πάγῃ δρυὸς, ἢ πεύκης· *
Ὡς ἄρα Πενθεσίλειαν ὁμῶς περικαλλέϊ ἵππῳ
Αντιχρὺ διάμησεν ὑπ' ἐγχείῃ μαιμώωντι
Πηλείδης· ἣ δ' ὦκα μίγη κονίῃ, καὶ ὀλέθρῳ,
Εὐσταλέως ἐριποῦσα κατ' οὔδεος· οὐδέ οἱ αἰδὼς
Ησχυνεν δέμας ἠΰ· τάθη δ' ἐπὶ νηδύα μακρὴν,
Δουρὶ περισπαίρουσα· θοῷ δ' ἐπιχέχλιτο ἵππῳ·
Εὖτ' ἐλάτη κλασθεῖσα βίῃ κρυέροῦ Βορέαο,
Ἣν τέ που αἰπυτάτην ἀνὰ τ' ἄγκεα μακρὰ, καὶ ὕλην,
Οἷ αὐτῇ μέγ' ἄγαλμα τρέφει περὶ πίδακι γαῖα·
Τόϊη Πενθεσίλεια κατ' ὠκέος ἤριπεν ἵππου
Θηητή περ ἐοῦσα· κατεκλάσθη δέ οἱ αἰχμὴ.
Τρῶες δ' ὡς ἴδοντο δαϊχταμένην ἐνὶ χάρμῃ,
Πανσυδίῃ τρομέοντες, ἐπὶ πτόλιν ἐσσεύοντο,
Ασπετ' ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμὸν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀν' εὐρέα πόντον ἐπιβρίσαντος ἀήτεω
Ναῦται, νῆ' ὀλέσαντες ὑπεκπροφύγωσιν ὄλεθρον,
Παῦροι πολλὰ καμόντες ὀϊζυρῆς ἁλὸς εἴσω,
Οἳ δὲ δ' ἄρα σφίσι γαῖα φάνη σχεδὸν, ἠδὲ καὶ ἄστυ,
Τοὶ δὲ μόγῳ στονόεντι τετρυγμένοι αἶψα πάντες
Ἐξ ἁλὸς ἀΐσσουσι, μέγ' ἀχνύμενοι περὶ νηὸς,

Hδ'

616. ἢ πεύκης] ἢ ἐπὶ πεύκης. *Rhod.*

623. Εὖτ' ἐλάτη &c.] Inepta etiam comparatio propter tumorem ineptum: Hanc autem αἰπυτάτην mire auget: Sola abies scilicet non sufficiebat nomine suo. *Pauw.*

625. περὶ πίδακι] Lege παρὰ πίδακι. *Pauw.*

626. κατ' ὠκέος ἤριπεν ἵππου] Lectio corrupta: Nam eadem hasta transfixa & Penthesilea & equus Penthesileæ; quæ proinde non poterat cadere ab equo, sed cadere debebat una cum equo: Ex antecedentibus res est perspicua: Infra etiam Quintus, Ὡς εἰπὼν, μελίην ἐξείρυστο Πηλίος υἱὸς Ωκέος ἐξ ἵπποιο καὶ αἰνῆς &c. Scribendum igitur absque dubio, Τοίη Πενθεσίλεια

Venator, mediam cervi alvum trajicit
Raptim, penitusque pervolans acuta cuſpis,
In alticomæ quercus truncum, aut in piceam infigitur:
Sic etiam Pentheſileam, una cum inſigni equo,
Penitus transadegit cruenta haſta
Pelides: Quæ mox cum pulvere & morte commiſcetur,
Compoſite cadens ad terram, nec pudor
Formoſum corpus dedecorat: ſed extenditur in latum ventrem,
Circa haſtam palpitans, incumbitque agili equo:
Veluti abies horridi vi Boreæ fracta,
Quam alicubi proceriſſimam in longis vallibus & ſylva,
Juxta fontem tellus nutrit, ſibimet ingens decus:
Talis Pentheſilea veloci defluit equo,
Etiamnum formoſa: & frangitur ipſi haſta.
Troës autem, ut in pugna occiſam viderunt,
Gregatim trepidantes, ad urbem fugerunt,
Ingenti luctu animum valde conturbati.
Ut cum in lato mari, vento ingraveſcente,
Nautæ amiſſa navi effugerunt exitium,
Pauci, multa in calamitoſo mari perpeſſi,
Tandemque terra eis prope apparet & oppidum:
Tum labore acerbo confecti, ſtatim omnes
E mari properant, valde mœrentes propter navem,

Et

σίλεια μετ' ὠκέος ἤριπεν ἵππου. Sic etiam intelligis illud, τάθη δ' ἐπὶ νηδύα μακρὴν, ϑοῷ δ' ἐπιπέκλιτο ἵππῳ, quod cæteroquin intelligere non potes. *Pauw.*

627. ϑηητή περ ἐοῦσα] *Admirabilis & eximia plane.* In Aldina & Baſileenſi perperam eſt ϑηητήρ περ: quod ita recte correxit Rhodomannus. *Pauw.*

Ibid. κατεκλάσθη δέ οἱ αἰχμὴ] Brodæus malit ἀκμή: vigor ille ſingularis, inquit, κἀγω. *Dausq.* Sine dubio aut ἀλκὴ legendum aut ἀκμὴ: Nam haſta hic nihil. *Pauw.*

628. Τρῶες δ' ὡς ἴδοντο] Ita Aldus: Baſileenſes Τρῶες γ' ὡς: quod recte in Τρῶες δ' ὡς mutavit Rhodomannus Aldo non conſulto. Sed quid ἴδοντο? Idne Verſui convenit? Abſit. Legendum igitur, ὡς ἐσίδοντο, ὡς μὶν ἴδοντο, aut alio modo ſimili, adjecta ſyllaba, quæ male omiſſa eſt. *Pauw.*

635. τετρυγμένοι αἶψα πάντες] αἶψά γε πάντες. *Rhod.* Scribe ἄψεα·

Ηδ' ἑτάρων, οὓς αἰνὸν ὑπὸ ζόφον ἤλασε κῦμα,
Ως Τρῶες ποτὶ ἄστυ πεφυζότες ἐκ πολέμοιο,
Κλαῖον πάντες Αρηος ἀμαιμακέτοιο θύγατρα,
Καὶ λαοὺς, οἱ δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν ὄλοντο·
Τῇ δ' ἐπιχαλχαλόων, μεγάλ' εὔχετο Πηλέος υἱὸς·
Κεῖσο νυν ἐν κονίῃσι κυνῶν βόσις, ἠδ' οἰωνῶν,
Δειλαίη· τίς γάρ σε παρήπαφεν ἀντ' ἐμοῖο
Ελθέμεν; ἦπου ἔφησθα μάχης ἀπονοστήσασα,
Οἴσειν ἄσπετα δῶρα παρὰ Πριάμοιο γέροντος,
Κτείνασ' Αργείους· αλλ' οὐ τόγε οἴγε νόημα
Αθάνατοι τέλεσαν, ἐπεὶ μέγα φέρτατοι εἰμὲν
Ηρώων, Δαναοῖσι φάος μέγα, Τρωσὶ δὲ πῆμα,
Ηδὲ σοὶ αἰνομόρῳ, ἐπεὶ νύ σε κῆρες ἐρυμναὶ,
Καὶ νόος ἐξορόθυνε, γυναικῶν ἔργα λιποῦσαν,
Βήμεναι ἐς πόλεμον, τόν περ τρομέουσι καὶ ἄνδρες.
Ως εἰπὼν, μελίην ἐξείρυσε Πηλέος υἱὸς
Ωκέος ἐξ ἵπποιο, καὶ αἰνῆς Πενθεσιλείης·
Αμφω δ' ἀσπαίρεσκον, ὑφ' ἓν δορὶ δηωθέντες·
Αμφὶ δέ οἱ κρατὸς κόρυν εἵλετο μαρμαίρουσαν,
Ηελίου ἀκτῖσιν ἀλίγκιον, ἢ Διὸς αἴγλῃ·
Τῆς δὲ καὶ ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι πεπτηυίης,
Εξεφάνη ἐρατῇσιν ὑπ' ὀφρύσι καλὰ πρόσωπα,
Καί περ ἀποκταμένης· οἱ δ' ὡς ἴδον ἀμφιέποντες
Αργεῖοι, θάμβησαν, ἐπεὶ μακάρεσσιν ἐῴκει·

Κεῖ-

ἄψια. *Dausq.* Rhodomannum ſequor. *Pauw.*

643. ἄντ' ἐμοῖο] ἀντὶ ἐμεῖο. *Rhod.*

646. ἀλλ' οὐ τόγε οἴγε] οὐ τόδε σοίγε. *Rhod.*

647. Αθάνατοι τέλεσαν] ἐτέλεσσαν. *Rhod.*

Ibid. ἐπεὶ μέγα φέρτατοι &c.] An hoc repetendum hic, ubi adeo magnifice dictum erat antea Verſu 575. & ſeqq? *Pauw.*

649. ἐπεὶ νύ σε κῆρες ἐρυμναὶ] ἐπειή νυ σὲ κῆρες ἐρυμναὶ. *Rhod.* Scribe ἐπειή: Calabri manes etiam repoſcunt κῆρες ἐρυμναί. Similiter peccatur Lib. 3. errore manifeſto: Δώσω ἐκτεσυμένης θάνατον, καὶ κῆρας ἐρυμνάς. Recte Lib. 2. — ἑκάτερθι παρίστας

Et ſocios, quos ſub atram voraginem impulit tempeſtas:
Ita Trojani, ad urbem e prælio fuga elapſi,
Deplorabant omnes invicti Martis filiam,
Et milites, qui in luctuoſo conflictu perierant.
Illi autem cum cachinno inſultans multum gloriabatur
Pelei natus:
Jaceto nunc in pulvere, canum eſca & volucrum,
Infelix. Quis enim te ſeduxit, contra me
Ut venires? an forte putaſti, e pugna reverſam
Te aſportaturam infinita præmia a Priamo grandævo,
Interfectis Argivis? ſed nequaquam hoc tibi propoſitum
Dii ſecundarunt: cum longe pollentiſſimi ſimus
Heroum, Danais ingens lumen, & Trojanis peſtis,
Ac tibi etiam infortunatæ: quandoquidem te nigræ
Parcæ
Et animus concitarunt, fœminarum operibus relictis
Ad bellum ut venires, quod etiam viri extimeſcunt.
Sic fatus, haſtam extraxit Pelei filius
Ex rapido equo, & miſera Pentheſilea:
Et uterque palpitarunt una haſta trucidati:
Eique de capite detraxit caſſidem micantem
Inſtar ſolis radiorum aut fulgurum Jovis;
Cujus, etiam in pulvere & ſanguine jacentis,
Pulcra facies ex fronte amabili reluxit,
Quamvis extinctæ. Atque ut obeuntes viderunt
Argivi obſtupuerunt: quoniam Deabus ſimilis erat.
Jace-

ται Κῆρες ἐρεμναί. Aperit Scholiaſtes in Apollonii Lib. I. *Ἐρεμνὰς δὲ ἤτοι κατὰ συγκοπὴν ἐρεβεννὰς, τυτίσι καταπληκτικὰς, ἢ σκοτεινὰς κυρίως, ἐξ οὗ μιλαίνας.* In Dionyſii verba: — *Νωρίκι' ἄστ' ἐρυμνά* commentarius eſt Euſtathii: *Τὸ δὲ ἐρυμνά τινες ἐρεμνά γράφουσι, ὅ ἐστι σύμφυτα, καὶ δασέα, καὶ κάτυλλα, ὅθεν καὶ φαίνονται μίλακες διὰ τὸ πολὺ φῦς τῆς ὕλης.* *Dausq.* Poſt *ἐπεὶ* præcedens, *ἐπὶ* & *ἐπιὴ* flaccefcit hic: Sic tamen Quintus. *Pauw.*

654. *ὑφ' ἓι δορὶ δηωθέντες*] *ὑφ' ἑνὶ δορὶ* modus carminis non patitur. Scribo ergo *ὑφ' ἓν δόρυ.* Alioqui ſcimus eum dativum uſitatum. *Dausq.* Ineptit Dausquejus: Nam *ὑφ' ἓν δόρυ* ita non dicunt Græci: *ὑφ' ἓν* per ſe ſubſiſtit, & accurate a *δορὶ* ſeparandum eſt: Heſychius, *ὑφ' ἕν, ἅμα,*

Κεῖτο γὰρ ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονὸς, ἠΰτ' ἀτείρὴς
Αρτεμις ὑπνώουσα, Διὸς τέκος, εὖτε κάμῃσι
Γυῖα, κατ' οὔρεα μακρὰ θοοὺς βάλλουσα λέοντας·
Αὐτὴ γάρ μιν ἔτευξε καὶ ἐν Φθιμένοισιν ἀγητὴν
Κύπρις εὐστέφανος, κρατεροῦ παράκοιτις Αρηος,
Οφρα τοι καὶ Πηλῆος ἀμύμονος ὔι' ἀκαχήσῃ·
Πολλοὶ δ' εὐχετόωντο κατ' οἰκία νοστήσαντες,
Τοίης ἀλόχοιο παραὶ λεχέεσσιν ἰαῦσαι·
Καί δ' Αχιλεὺς ἀλίαστον ἑῷ ἐνετείρετο θυμῷ,
Οὕνεκά μιν κατέπεφνε, καὶ οὐκ ἄγε δῖαν ἄκοιτιν,
Φθίην εἰς εὔπωλον, ἐπεὶ μέγεθός τε, καὶ εἶδος
Επλετ' ἀμώμητός τε, καὶ ἀθανάτῃσιν ὁμοίη·
Αρεϊ δ' ἔμπεσε πένθος ἀμφὶ θυγατρὸς, *
Θυμὸν ἀκηχεμένῳ· τάχα δ' ἔκθορεν Οὐλύμποιο
Σμερδαλέῳ ἀτάλαντος ἀειχτυπέοντι κεραυνῷ,
Ον τε Ζεὺς προΐῃσιν, ὅ δ' ἀκαμάτης ἀπὸ χειρὸς
Εσσυται ἢ ἐπὶ πόντον ἀπείριτον, ἢ ἐπὶ γαῖαν,
Μαρμαίρων, τῷ δ' ἀμφὶ μέγας πελεμίζετ' Ολυμπος·
Τοῖος Αρης ταναοῖο δι' ἠέρος ἀσχαλόων κὴρ,
Εσσυτο σὺν τεύχεσσιν, ἐπεὶ μόρον αἰνὸν ἄκουσε
Παιδὸς ἑῆς· τῷ γάρ ῥα κατ' οὐρανὸν εὐρὺν ἰόντι,
Αὖραι μυθήσαντο θοαὶ Βορέαο θύγατρες
Κούρης αἰνὸν ὄλεθρον· ὅ δ' ὡς κίεν ἴσος ἀέλλῃ,

Ιδαίων

ἅμα, ὁμοῦ, καὶ πάθος προσῳδιῶν. Sciunt, qui Græce sciunt. *Pauw.*

666. Οφρα τοι καὶ Πηλῆος] Οφρα τὶ καὶ. *Rhod.* Scribe Οφρα κέ τοι. *Dausq.* Non placet Rhodomanni τὶ: Nam id ἀλίαστον & alia sequentia aperte respuunt: Rectius Dausquejus κέ τοι: Emphasin tamen habet καὶ, idque retinerem lubens: An hic etiam Amphimacrum dedit Quintus pro Dactylo, & nihil mutandum? *Pauw.*

668. Τοίης ἀλόχοιο] Post Τοίης insere πϖ. *Rhod.* Brodæus Καὶ τοίης: Rhodomannus Τοίης πϖ: Ambo ἔτυχον. Quid si legas Οθνείης ἀλόχοιο, externæ conjugis? Nolint externam, optent tamen tam formosam. *Dausq.* Neuter ἔτυχεν & misere balbutit bonus Dausquejus: πϖ flaccescit,

Jacebat enim humi in armis, ut invicta
Diana Jovis nata, dormiens, cum defatigata habet
Membra in arduis montibus rapidos leones ſternendo:
Ipſa enim ſpectabilem eam reddiderat, etiam poſt mortem,
Corolligera Venus, ſtrenui Martis concubina;
Ut mœrore aliquo afficeret etiam Pelei non culpandi filium.
Multi autem optabant ſe domum reverſos
Talis poſthac uxoris in lecto dormire.
Imo ipſe Achilles graviter animo ſuo excruciabatur,
Quod eam necaſſet, nec divinitus oblatam uxorem duxiſſet
In Phthiam equis fœcundam; quandoquidem ſtatura & forma
Inculpabilis eſſet, & Deas æquipararet.
Marti autem acerbus luctus obortus eſt, propter filiam
Animum excrucianti: quare confeſtim ex Olympo erupit,
Par horrendo & nunquam non tonanti fulmini,
Quod Jupiter ejaculatur; & hoc e manu invicta
Evolat, aut ſuper mare immenſum, aut ſuper terram,
Candens, eoque vaſtus concutitur Olympus:
In hunc modum Mars patulum per aëra corde indignans
Graſſatur cum armis, poſteaquam de triſti fato cognovit
Filiæ ſuæ. Ei enim in amplo deambulanti cœlo
Auræ, præproperæ Boreæ natæ, renunciarant
Lamentoſum filiæ exitium. Ipſe igitur cum turbinis modo delapſus eſſet,

In

ceſcit, & καὶ reſpuit καὶ ſequens. Scribendum ſuſpicor, Τοίης δὴ ἀλόχοιο. *Pauw.*

669. Καί δ' Ἀχιλεὺς ἀλίαστον &c.] Ridicule ab acerbiſſimis conviciis ita ad amorem tenerrimum traducitur animus Herois, neque Therſitæ opprobria injuſta ea de cauſa: Hoc autem eo ineptius, quod Briſeidem habebat Achilles, & revera faciebat maximi. *Pauw.*

671. ἐπεὶ μίγεθός τε, καὶ &c.] An hoc iterum ingeminandum? *Pauw.*

673. ἔμπεσε πίνθος ἀμφὶ] Poſt πίνθος reſtitue ἀμείλιχοι vel ἀάσπετον. *Rhod.*

681 ἰόντι] *Ambulanti*: Hoc nimis præciſum forte: An legendum potius ἰόντι? *Pauw.*

683. Κούρης αἰὼν ὄλεθρον] μόρον

Ἰδαίων ὀρέων ἐπεβήσετο· τοῦ δ' ὑπὸ ποσσὶν
Ἀγκεα κίνυτο μακρὰ, βαθυῤῥώχμοί τε χαράδραι,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ πάντες ἀπειρέσιοι πόδες Ἰδης·
Καὶ νύ κε Μυρμιδόνεσσι πολύστονον ὤπασεν ἦμαρ,
Εἰ μή μιν Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο φόβησεν
Σμερδαλέης στεροπῇσι, καὶ ἀργαλέοισι κεραυνοῖς,
Οἵ οἱ πρόσθε ποδῶν θαμέες ποτόωντο δι' αἴθρης,
Δεινὸν ἀπαιθομένης· ὅ δ' ἄρ' εἰσορόων, ἐνόησε
Πατρὸς ἐριγδούποιο μέγα βρομέουσαν ὁμοκλήν·
Ἕστη δ' ἐσσυμένος περ ἐπὶ πτολέμοιο κυδοιμόν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' ἠλιβάτου σκοπιῆς περιμηκέα λάαν,
Λάβρος ὁμῶς ἀνέμοισιν ἀποῤῥήξῃ Διὸς ὄμβρος,
Ὄμβρος ἄρ', ἠδὲ κεραυνὸς, ἐπεκτυπέουσι δὲ βῆσσαι
Λαῦρα κυλινδομένοιο, ὅ δ' ἀκαμάτῳ ὑπὸ ῥοίβδῳ
Ἐσσυτ' ἀναθρώσκων μάλα ταρφέα, μέχρις ἵκηται
Χῶρον ἐπ' ἰσόπεδον, σταίη δ' ἄφαρ οὐκ ἐθέλων περ·
Ὡς Διὸς ὄμβριμος υἱὸς Ἀρῆς ἀέκοντί γε θυμῷ
Ἕστη ἐπειγόμενός περ, ἐπεὶ μαχάρων μεδέοντι
Πάντες ὁμῶς εἴκουσιν Ὀλύμπιοι, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
Πολλὸν ὑπέρτατος ἐστι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ἀλκή·
Πολλὰ δὲ πορφύροντα, θοὸς νόος ὠτρύνεσκεν,
Ἄλλοτε μὲν Κρονίδαο μέγ' ἀσχαλόωντος ἐνιπὴν
Σμερδαλέην τρομέοντα, πρὸς οὐρανὸν ἀπονέεσθαι,
Ἄλλοτε δ' οὐκ ἀλέγειν σφετέρου πατρὸς, ἀλλ' Ἀχιλῆϊ
Μίξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· ὄφρα δέ οἱ κὴρ
Μνήσαθ' ὅσοι καὶ Διὸς ἐνὶ πτολέμοισι δάμησαν
Υἱέες, οἷς οὐδ' αὐτὸς ἐπήρκεσεν ὀλλυμένοισιν·

Τοῦ-

ρον αἰνὸν παιδὸς præceſſit ſtatim. *Pauw.*

684. Ἰδαίων ὀρέων ἐπεβήσετο] Poſt ὡς κίεν ἶσος ἀέλλῃ, debuiſſet τάχισα aut aliquid ſimile cum δι' αἴθρης: Aut unum πρόσθε huiſce apponi. *Pauw.*

690. Οἵ οἱ πρόσθε ποδῶν θαμέες ποτόωντο δι' αἴθρης] Illud πρόσθε ποδῶν inepte jungitur

In Idæis jugis conſtitit, ejusque pedibus
Longæ convalles tremuere, & præruptæ voragines,
Amneſque, & cunctæ Idæ radices profundæ.
Et ſane querulum Myrmidonibus diem attuliſſet:
Niſi eum Jupiter ipſe de cœlo exterruiſſet
Fulgetris horrificis, & fulminibus infeſtis:
Quæ ante pedes ejus crebra volitabant, per æthram
Graviter ardeſcentem. Ipſe igitur videns agnovit
Patris altitonantis horriſonantem fremitum,
Et reſtitit, quamlibet feſtinans ad ſtrepitum belli.
Ac veluti de ſpecula excelſa cum ſaxum ingens
Vehemens Jovis imber abrupit auxilio ventorum,
Imber (inquam) & fulmen: intonantque valles,
Dum impetuoſe volvitur: id continuo fragore
Ruit ſubſultans quam creberrime, donec venerit
Ad locum planum, & ſtatim conſiſtat vel invitum:
Sic Mars, ſtrenuus Jovis filius, etiam invito animo
Subſtitit quamlibet concitatus. Namque Deorum regi
Omnes pariter Olympii (Dii) cedunt, propterea quod inter ipſos
Longe ſupremus eſt, eique infinita eſt poteſtas.
Et multa verſantem celer animus impellit;
Nunc, Jovis valde indignantis minas
Terribiles formidantem, ad cœlum remeare:
Nunc patrem ſuum non vereri, ſed cum Achille
Committere manus indomitas in ſanguine. Tandem vero in mentem
Revocat, quot etiam Jovis in pugnis interemti fuiſſent
Nati, quibus neque ipſe ſubſidio veniſſet oppetentibus.
Ideo

σ'ξε ποδῶν, aut unum δι' αἴθρης adhibere debuiſſet. Quintus. *Pauw.*

691. Δεινὸν ἀπαιθομένης] An potius ἀναιθομένης? In Editione Baſileenſi ex Aldina eſt Δεινὸν ἀπαιθομένοιο: quod ita mutatum a Rhodomanno. *Pauw.*

696. Ομβρος ἄρ'] δ' ante ἄρ' removi. *Rhod.* Quæ vocula ſcilicet in Aldina & Baſileenſi extat. *Pauw.*

Ibid. ἠδὲ κεραυνὸς] Hoc ſatis tarde accedit, cum agere debuiſſet primas. *Pauw.*

709. ὅσοι καὶ Διὸς] Pro Διὸς repone Ζηνὸς. *Rhod.*

Τοὔνεκ' ἀπ' Ἀργείων ἐκὰς ἤιεν· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Κεῖσθαι ὁμῶς Τιτῆσι, δαμεὶς στονόεντι κεραυνῷ·
Εἰδὼς δ', ἀθανάτοιο παρεκνόον, ἄλλα μενοίνα.
Καί τοτ' Ἀρήιοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων
Σύλεον ἐσσυμένως βεβροτωμένα τεύχεα νεκρῶν,
Πάντῃ ἐπεσσύμενοι· μέγα δ' ἄχνυτο Πηλέος υἱὸς
Κούρης εἰσορόων ἐρατὸν σθένος ἐν κονίῃσιν·
Τοὔνεκά οἱ κραδίην ὀλοαὶ κατέδαπτον ἀνῖαι,
Ὁππόσοι ἀμφ' ἑτάροιο πάρος Πατρόκλοιο δαμέντος.
Θερσίτης δέ μιν ἄντα κακῷ νείκεσε μύθῳ·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Φρένας αἰνέ, τί νύ σε ἤκαχε δαίμων
Θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν Ἀμαζόνος οὕνεκα λυγρῆς,
Ἣ νῶϊν κακὰ πολλὰ λιλαίετο μητίσασθαι;
Καί τοι ἐνὶ φρεσὶ σῇσι γυναιμανὲς ἦτορ ἔχοντι,
Μέμβλετο ὡς ἀλόχοιο πολύφρονος, ἥν τ' ἐπὶ ἔδνοις
Κουριδίην μνήστευσας, ἐελδόμενος γαμέεσθαι.
Ὡς ἄφελον κατὰ δῆριν ὑποφθαμένη βάλε δουρὶ,
Οὕνεκα θηλυτέρῃσιν ἄδην ἐπιτέρπεαι ἦτορ.
Οὐδέ νύ σοί τι μέμηλεν ἐνὶ Φρεσὶν οὐλομένῃσιν
Ἀμφ' ἀρετῆς κλυτὸν ἔργον, ἐπὴν ἐσίδῃσθα γυναῖκα·
Σχέτλιε, ποῦ νύ τοι ἐστὶ περὶ σθένος; ἦε νόημα;
Πῇ δὲ βίη βασιλῆος ἀμύμονος; οὐδέ τι οἶσθα,

Οσ-

713. Εἰδὼς δ' ἀθανάτοιο &c.] Hæc ita vertit Interpres: *Quod cum sciret, præter decretum Jovis, alio animum flexit.* Quod Græca hercule non præstant aut præstare possunt: Et quid si possent, idne sensum habet? Absit, absit. Locus, ut brevissim, pessime decumbit, & a me commode persanabitur nullo fane negotio: Legendum enim perspicue & plane, Εἰ Διὸς ἀθανάτοιο παρὲκ νόον ἄλλα μενοίνα. Pueri vident & intelligunt. *Pauw.*

714. Ἀρήιοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων] Epithetum Ἀρήιοι hic non convenit, ubi Mars Græcis erat iratus, & sic iratus ipse aderat. *Pauw.*

719. Ὁππόσον ἀμφ' ἑτάροιο πάρος &c.] Ita Aldus: Basileenses pessime neglexerant vocula πάρος: Inde Notula illa Rhodomanni; *Post ἑτάροιο desideratur vel φίλα, vel πάρος, aut*

Ideo procul ab Argivis ſe recepit: Alioqui futurum erat,
Ut inter Titanes jaceret fulmine luctiſono proſtratus.
Quod cum ſciret, præter decretum Jovis, alio animum flexit.
Et tunc Martipotentum Argivorum nati
Extemplo cruenta mortuorum arma ſpoliabant,
Undique graſſantes. At Pelei filius valde contriſtabatur,
Delectabilem puellæ ſpeciem in pulvere contuens:
Ideo nociva ægritudo ipſius cor edebat,
Non minus quam nuper ob Patroclum amicum interfectum.
Therſites autem coram improba eum oratione valde objurgavit:
Heus Achilles vecors, quare tibi malus genius conturbat
Animum in pectore, infelicis Amazonis cauſa;
Quæ multa nobis mala conſciſcere avebat?
Ac tibi qui mulieroſum in pectore tuo cor habes,
Curæ hæc eſt ut cordata uxor, quam ſponſalibus donis
Virginem ambieris, domum ducere cupiens.
Utinam te prævenicns in pugna haſta trajeciſſet:
Quia fœminis ſupra modum animum titillaris.
Nec ulla corruptam tibi mentem cura afficit
Egregium virtutis opus; quam primum intuitus es fœminam.
Degener, ubi eſt tibi amplius fortitudo, vel ratio?
Ubi boni principis ſtrenuitas? nec dum noſcis,
Quan-

aut ſimile quippiam. Pauw.

720. *κακῷ νείκεσι μύθῳ*] *κακῷ μέλος νείκεσι μύθῳ. Rhod.*

721. *τί νύ σε ἤκαχε*] *τίφ νύ σεο ἤκαχε. Rhod.*

725. *ἐπὶ ἴδνοις*] *ἐπ' ἰίδνοις. Rhod.* Non neceſſe, & hæc nimia hic Rhodomanni diligentia, qui hiatus minus pudicos alibi non metuit. *Pauw.*

727. *Ως ὄφελον*] *Ως σ' ὄφελον.* Aoriſtus 2. verbi *ὀφείλω*, debeo; cum infinitivo regulariter conſtruitur: ut qui debui vel debebam ſignificat. Sed Auctori noſtro *ὄφελον* adverbialiter uſurpatur: qui non raro indicativum ei adjungit. Vide H. Stephani Lexicon, & Syntaxin M. Cruſii in Adverbio. *Rhod.*

731. *ποῦ νύ τοι ἐσὶ περὶ σθένος, ἠὲ νόημα*] *ἐσὶ περὶ* pro *περίεσι*, *ſupereſt*, *reſtat*. Pro *ἠὲ νόημα* mallem *ἠδὲ νόημα. Pauw.*

Οσσον ἄχος Τρῳέσσι γυναιμανέουσι τέτυκται·
Οὐ γὰρ τερπωλῆς ὀλοώτερον ἄλλο βροτοῖσιν
Ες λέχος ἱεμένης, ἥτ' ἄφρονα φῶτα τίθησι,
Καὶ πινυτόν περ ἐόντα· πόνῳ δ' ἄρα κῦδος ὀπηδεῖ·
Ανδρὶ γὰρ αἰχμητῇ νίκη κλέος, ἔργατ' Αρηος
Τερπνά· Φυγοπτολέμῳ δὲ γυναικῶν εὔαδεν εὐνή.
Η, μέγα νειχείων· ὁ δέ οἱ περιχώσατο θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος· ἄφας δ' ὅγε χειρὶ κραταιῇ
Τύψε κατὰ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ἦδ' ἅμα πάντες
Εξεχύθησαν ὀδόντες ἐπὶ χθόνα· κάππεσε δ' αὐτὸς
Πρηνής· ἐκ δέ οἱ αἷμα διὰ στόματος πεφόρητο
Αθρόον· αἶψα δ' ἄναλκις ἀπὸ μελέων φύγε θυμὸς
Ανέρος οὐτιδανοῖο· χάρη δ' ἄρα λαὸς Αχαιῶν·
Τοὺς γὰρ νείκεε πάμπαν ἐπεσβολίῃσι κακῇσιν,
Αὐτὸς ἐὼν λωβητός· ὁ γὰρ Δαναῶν πέλεν αἰδώς·
Καί ῥά τις ὧδ' εἴπεσκεν ἀρηϊθόων Αργείων *
Αμφαδόν, οὔτε κρυφηδόν, ὅπῃ χόλος αἰνὸς ὀπηδεῖ,
Εστι θέμις, καὶ γλώσσαν ἀναιδέα τίνυται ἄτῃ,
Ητ' αἰεὶ μερόπεσσιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἀέξει.
Ως ἄρ' ἔφη Δαναῶν τις· ὃ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος, ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
Κεῖσο νυν ἐν κονίῃσι, λελασμένος ἀφροσυνάων.
Οὐ γὰρ ἀμείνονι φωτὶ χρεὼν κακὸν ἀντιφερίζειν·
Ος καί που προπάροιθεν Οδυσσῆος ταλαὸν κῆρ

Ar-

740. ἄφαρ δ' ὅγε χειρὶ] ἄφαρ δὲ ῥ' ἐχειρί. *Rhod.*

741. ἅμα πάντες ἐξεχύθησαν ὀδόντες] Hoc nimium, & ego non intelligo, quomodo incusso colapho fieri possit: ἅμα πάντες. *Pauw.*

748. & 749. Desiderari hic aliquid non dubia conjectura est. Non enim verisimile est, tam abrupte & concise hunc Græcum verba fecisse; cum, ut ex fragmentis apparet, de impudentia Thersitæ in obtrectando, & digna ejus pœna disserere instituerit. Etsi autem sensus, quem reddidi in versione, non per omnia placeat, commodiorem tamen nunc ex verbis illis elicere haud potui. *Rhod.*

Quantum luctus Trojanis effœminatis extiterit.
Nihil enim hominibus, voluptate perniciosius est
In venerem ruente: quæ dementem reddit virum,
Qui vel inprimis cordatus erat. laborem vero gloria comitatur.
Etenim viro pugnaci victoria decori est, & Martis opera
Voluptati: imbelli autem mulierum torus perplacet.
Dixit magnopere objurgans. Exarsit itaque ira in ipsum
Magnanimus Pelides: qui statim valida manu
Percussit eum secundum maxillam & aurem. Tum omnes pariter
Effunduntur dentes ad terram, & labitur ipse
Pronus, perque os ei sanguis erumpit
Copiosus, subitoque imbecillis e membris animus fugit
Viri nullius precii: & lætitia pervasit populum Achivum.
Hos enim prorsum acerbis conviciis impetebat,
Cum ipse esset vituperandus. Hic enim Danais erat pudori.
Et quispiam Argivum Marte expeditorum sic effatur, *
Aperte, & non occulte, quo gravis ira comitatur
Est (adhuc) justitia, & effrenem linguam noxa punit:
Quæ mortalibus perpetuo cruciatus ad cruciatus accumulat.
Ad hunc modum quis Danaum verba fecit. At indignans animo
Pelides animosus, hoc (eum) sermone affatur:
Jaceas nunc in pulvere dementiæ oblitus.
Non enim decet malum viro meliori se opponere:
Qui & antehac Ulyssis cor patiens

Ne-

Rhod. Sine dubio post utrumque. Versum quædam desunt, neque adeo dissona connectere debemus vertendo, ut Rhodómannus perperam fecit: Sic enim seduci possunt minus periti. *Pauw.*

750. τίνυται ἄτη] Duplex esto liquida: τίννται. *Dausq.*

752. ἀσχαλόων ἰνὶ θυμῷ Πηλείδης ἰρίθυμος] Paulo ante habuimus etiam, οἱ πεπιχάσατο θυμῷ. Πηλείδης ἰριθυμος. *Pauw.*

Αργαλέως ὤρινας, ἐλέγχεα μυρία βάζων·
Αλλ' οὐ Πηλείδης τοι ὁμοίιος ἐξεφαάνθη,
Ος σεῦ θυμὸν ἔλυσα, καὶ οὐκ ἐπὶ χειρὶ βαρείῃ
Πληξάμενος· σὲ δὲ πότμος ἀμείλιχος ἀμφεκάλυψεν·
Σῇ δ' ὀλιγοδρανίῃ θυμὸν λίπες· ἀλλ' ἀπ' Αχαιῶν
Ερρε, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐπεσβολίας ἀγόρευε.
Ως ἔφατ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ἄλκιμος υἱὸς·
Τυδείδης δ' ἄρα μοῦνος ἐν Αργείοις Αχιλῆϊ
Χώετο, Θερσίταο δεδουπότος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Εὔχετ' ἀφ' αἵματος εἶναι, ἐπεὶ πέλεν ὅς μὲν ἀγαυοῦ
Τυδέος ὄμβριμος υἱὸς, ὁ δ' Αγρίου ἰσοθέοιο·
Αγρίου, ὅς τ' Οἰνῆος ἀδελφὸς ἔπλετο δίου·
Οἰνεὺς δ' υἷα γείνατ' ἀρήϊον ἐν Δαναοῖσι
Τυδέα· τοῦ δ' ἐτέκετο παῖς σθεναρὸς Διομήδης·
Τοὔνεκα Θερσίταο περὶ κταμένοιο χαλέφθη.
Καὶ νύ κε Πηλείωνος ἐναντίον ἤρατο χείρας,
Εἰ μή μιν κατέρυξαν Αχαιῶν φέρτατοι υἷες,
Πολλὰ παρηγορέοντες ὁμιλαδόν· ὡς δὲ καὶ αὐτὸν
Πηλείδην ἐτέρωθεν ἐρήτυον· ἦ γὰρ ἔμελλον
Ηδη καὶ ξιφέεσσιν ἐριδαίνειν οἱ ἄριστοι
Αργείων· τοὺς γὰρ ῥὰ κακὸς χόλος ὠτρύνεσκεν·
Αλλ' οἱ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων·
Οἱ δὲ μέγ' οἰκτείραντες ἀγαυὴν Πενθεσίλειαν
Ατρεῖδαι βασιλῆες, ἀγασσάμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ,
Τρωσὶ δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρειν ἐριθυδέος Ιλου
Σὺν σφίσι τεύχεσσιν, ἐπεὶ Πριάμοιο νόησαν
Αγγελίην προϊέντος· ὁ γὰρ Φρεσὶν ᾗσι μενοίνα
Κούρην ὁμβριμόθυμον, ὁμῶς τεύχεσσι, καὶ ἵπποις,
Ες μέγα σῆμα βαλέσθαι ἀφνειοῦ Λαομέδοντος·

Καί

761. ὀλιγοδρανίῃ] *Imbecillitate*: Respondet οὐκ ἐπὶ χειρὶ βαρείῃ πληξάμενος. *Rhaw.*

768. ἀδελφὸς ἔπλετο] ἀδελφιὸς ἔπλετο. *Rhod.*

769. ἥα γείνατ'] ἡέα. *Rhod.*

Nefarie commoviſti, probra (in ipſum) plurima deblaterans.
Sed non eodem modo Pelides tibi cognitus eſt:
Qui vitam tibi ſolvi, & quidem non valida manu
Feriens: & te fatum immite obtexit:
Teaque ignavia vitam deſtituiſti. Sed procul ab Achivis
In malam rem faceſſito, & inter mortuos contumelias dicito.
Sic dixit audacis Æacidæ fortis natus.
Solus autem Tydides inter Argivos Achilli
Succenſebat propter Therſiten interemptum: Quia eadem
Se ſtirpe ortum eſſe gloriabatur. Nam hic illuſtris (erat)
Tydei præſtans filius, ille vero Agrii viri divini,
Agrii (inquam) qui generoſi Oenei frater fuerat.
Oeneus autem filium procrearat Martium inter Danaos
Tydeum, cujus natus erat fortis Diomedes.
Ideò propter cæſum Therſiten graviter commotus eſt.
Et quidem contra Peliden manus ſuſtuliſſet:
Niſi inhibuiſſent eum præſtantiſſimi Achivum filii,
Multis demulcentes verbis catervatim: Sicut & ipſum
Peliden ex alia parte retinebant. Namque in animo habebant
Jam etiam gladiis inter ſe contendere fortiſſimi
Argivum. Eos enim maligna ira incitabat.
Sed tamen monitis amicorum obtemperarunt.
Cæterum miſericordia proſecuti illuſtrem Penthesileam
Imperatores Atridæ, quam & ipſi demirabantur,
Trojanis reddiderunt ad urbem magnifici Illi auferendam,
Cum armis ſuis: cum de Priami voluntate cognoviſſent,
Legationem mittentis. Is enim animo ſuo deſtinarat,
Puellam magnanimam, una cum armis & equo,
In magnificum opulenti Laomedontis tumulum inferre.
Ideo

770. τοῦ δ' ἐτέκετο] τοῦ δ' ἐτίκτετο. *Rhod.*
776. καὶ ξιφέεσσιν ἰρδαίνειν] ἰρδμαίνειν. *Rhod.*
782. Σὺν σφίσι τεύχεσσιν] Σὺν σφῖσι τεύχεσιν. *Rhod.*

Καί οἱ πυρκαϊὴν νηήσατο πρόσθε πόληος
Υψηλὴν, εὐρεῖαν· ὕπερθε δὲ, θήκατο κούρην
Πολλοῖς σὺν κτεάτεσσιν, ὅσα κταμένη ἐπέφυκει
Εν πυρὶ συγχεύασθαι ἐϋκτεάνῳ βασιλείῃ·
Καὶ τὴν μὲν κατέδαψε μένος μέγα Ηφαίστοιο, 790
Φλὸξ ὁλοὴ· λαοὶ δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοι
Πυρκαϊὴν σβέσσαντο θοῶς εὐώδεϊ οἴνῳ·
Οστέα δ' ἀλλέξαντες, ἄδην ἐπέχευαν ἄλειφαρ
Ηδὺ, καὶ ἐς κοίλην χηλὸν θέσσαν· ἀμφὶ δ' ἀρ' αὐτοῖς,
Πίονα δημὸν ὕπερθ' ἔβαλλον βοὸς, ἣ τ' ἀγέλῃσιν 795
Ιδαίοις ἐν ὄρεσσι μετέπρεπε Φερβομένῃσι·
Τρῶες δ' ὥστε θύγατρα φίλην περιχωκύσαντες,
Αχνύμενοι τάρχυσαν εὔδμητον περὶ τεῖχος,
Πύργῳ ἐπὶ προύχοντι, παρ' ὀστέα Λαομέδοντος,
Ηρα φέροντες Αρηϊ, καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείᾳ· 800
Καί οἱ πὰρ κατέθαψαν Αμαζόνας, ὅσσαι ἅμ' αὐτῇ
Εσπόμεναι, περὶ δῆριν ὑπ' Αργείοισι δάμησαν·
Οὐδ' ἄρ' ἀμφὶ τύμβοιο πολυκλαύτοιο μέγηραν
Ατρεΐδαι, Τρῴεσσι δ' ἐϋπλολέμοισιν ὄπασσαν
Εκ βελέων ἐρύσασθαι, ὁμῶς κταμένοισι καὶ ἄλλοις· 805
Οὐ γὰρ ἐπὶ φθιμένοισι πέλει κότος, ἀλλ' ἐλεεινοὶ
Δηΐοι οὐκ ἔτ' ἐόντες, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸς ὄλῃται.
Αργεῖοι δ' ἀπάνευθε δόσαν πυρὶ πολλὰ κάρηνα
Ηρώων, οἵ δή σφιν ὁμοῦ κτάθεν, ἠδ' ἐδάμησαν
Τρώων ἐν παλάμῃσιν, ἀνὰ στόμα δηϊοτῆτος, 810

Πολ-

794. θέσσαν] θέσαν. *Rhod.*

795. ὕπερθ' ἔβαλλον] ἔβαλον, *Rhod.*

798. Αχνύμενοι τάρχυσαν] Præcellit, Κούρην ἐμβριμόθυμον ὁμῶς τεύχεσσι καὶ ἵππῳ Ες μέγα &c. Hic autem nihil de armis & equo, ut vides; Ista igitur oblitus fuit Quintus, nimium properans. *Rauw.*

Ibid. εὔδμητον περὶ τεῖχος] Nonne εὔδμητον παρὰ τεῖχος, licet παρ' ὀστέα sequatur? *Rauw.*

802. περὶ δῆριν] *In conflictu.* An hic etiam non legendum παρὰ? *Rauw.*

803.

Ideo rogum ei ante urbem conſtruxit
Excelſum & amplum: Cui ſuper impoſuit viraginem;
Cum multis opibus, quas decebat cum defuncta
Regina prædivite in ignem congeri.
Eam itaque rapida vis Vulcani abſumſit,
Flamma (nimirum) edax, & populus ab omni parte circumſtans
Propere pyram exſtinxit fragranti vino,
Et oſſibus ſublatis unguenti quantum ſatis erat admiſcuere
Dulcis, & in cavam urnam condiderunt; Inſuper etiam ipſis
Pingue ſevum impoſuerunt vaccæ, quæ inter armenta,
Paſcentia in Idæis montibus, eximia fuerat.
Trojani autem, cum deploraſſent ipſam, ut caram filiam,
Non ſine mœrore ſepelierunt juxta mœnia bene ſtructa,
In turri edita, juxta oſſa Laomedontis:
Officium præſtantes Marti & ipſi Pentheſileæ.
Et prope eam terræ mandarunt Amazones, quæ ipſam
Comitatæ, in conflictu ab Argivis peremtæ erant.
Neque eis flebile inviderunt ſepulcrum
Atridæ: ſed Trojanis bellicoſis reddiderunt
Ex telis eripiendas una cum aliis interfectis.
Mortuis enim non eſt iraſcendum; imo miſericordia digni ſunt
Hoſtes non ſuperſtites amplius, cum animus hoſtilis exſtinctus eſt.
Argivi etiam ſeorſum tradiderunt igni multa capita
Heroum, qui una cum illis interfecti ſuccubuerant,
Trojanorum manibus in ore fervidi conflictus;

Magno

803. Οὐδ' ἄρ' ἀμφὶ τύμβοιο &c.] Οὐδέ σφιν τύμβοιο. *Rhod.* Τὸ ἄρ' ſuperfluit. Forte: Οὐδ' ἄρ' ἰοὶ τύμβοιο &c, non ei ſepulcrum lacrymabile inviderunt. Vel, quo propendeo: Οὐδ' ἄρα σφιν τύμβοιο &c, *Non ipſis*, Pentheſileæ, commilitibusque Amazonibus. *Dausq.* Recte Dausquejus, Οὐδ' ἄρα σφιν τύμβοιο &c. Erunt, qui pro σφιν ſic ſcripturi ſunt φιν: Et his ego non obloquar: Ea de re enucleatius alibi. *Pauw.*

Πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι χλαμύων ὑπὲρ, ἔξοχα δ' ἄλλων
Ἀμφ' ἀγαθοῦ κείροντο Ποδάρκεος· οὐ γὰρ ἔτ' ἐσθλοῦ
Δεύετ' ἀδελφοῖο μάχῃ ἐνὶ Πρωτεσιλάου·
Ἀλλ' ὁ μὲν, ἤδη πρόσθεν ὑφ' Ἕκτορι κεῖτο δαϊχθείς
Ἧΰς Πρωτεσίλαος· ὁ δ' ἔγχεϊ Πενθεσιλείης
Βλήμενος, Ἀργείοισι λυγρὸν περιπάμβαλε πένθος·
Τοὔνεκά οἱ πληθὺν μὲν ἀπόπροθι ταρχύσαντο
Τεθνειώτων· κείνῳ δὲ πέριξ ἐβάλοντο καμόντες
Οἷῳ σῆμ' ἀρίδηλον, ἐπεὶ θρασὺς ἔπλετο θυμῷ·
Νόσφι δὲ Θερσίταο λυγρὸν δέμας οὐτιδανοῖο
Θάψαντες, ποτὶ νῆας εὐπρῴρους ἀφίκοντο,
Αἰακίδην Ἀχιλῆα μέγα φρεσὶ κυδαίνοντες.
Ἦμος δ' αἰγλήεσσα κατ' ὠκεανοῖο βεβήκει
Ἠὼς, ἀμφὶ δὲ γαῖαν κίδνατο θεσπεσίη νύξ,
Δὴ τότ' ἄρ' ἐν κλισίῃς Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
Δαίνυτο Πηλείδαο βίη· σὺν δ' ἄλλοι ἄριστοι
Τέρποντ' ἐν θαλίῃς, μέχρις ἠὼ δῖαν ἱκέσθαι.

KOIN-

812. *Ἀμφ' ἀγαθοῦ κείροντο Ποδάρκεος*] Pro *κείροντο* apte reſtitui poteſt *τείροντο*, ſe afflictabant. *Rhod.* Apte, inquit Rhodomannus *τείροντο*. Verum hic fœtus ſuppoſititius, non genuinus eſt. Nam *τὸ κείροντο* valet *tondebantur*, quod in gratiam demortui fieri ſolemne fuit opus. Nonnus Lib. XL.

——— *ἀμφὶ δὲ νεκρῷ*
Πενθαλέην πλοκαμῖδα κατηφέϊ τάμνε σιδήρῳ

Injiciebant crinem ſectum in mortuum:

Ἀμφὶ δέ μιν στυφάλοντες ἐπείριον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Νεκρὸν ἀμοιβαίῃσιν ὅλως σχιόωντες ἐθείραις.

Metamorph. 3.

Planxere, & ſectos fratri impoſuere capillos.

Calaber Lib. 3. Achilles rurſus in funere tondet Myrmidonas:

——— *ἀμφὶ δὲ χαίτας*
Μυρμιδόνες κείραντο· νέκυν δ' ἐκάλυψαν ἄνακτος.

Ubi *ἅπριξ* cripienda Rhodomanno vetus lectio: Subit enim de Briſeide: *Κειρομένην πλοκάμους πόμασιν πέρι δῶρον ἄνακτι. Dausq.* Κείροντο, *tondebantur*, *laniabantur*, corde & animo ſcilicet: Quod durum tamen: Quare Rhodomanni *τείροντο* non diſplicet hercule. Quæ Dausquejus de tonſis capillis adfert, non conveniunt hic, ut unum

Magno affecti vulnere ex obitu ipsorum : Præ cæteris autem
Adeo strenuum lugebant Podarcem, ut etiam tonderentur. Non enim fortis amplius
Auxilium fratris Protesilai in pugna requirebat.
Sed jam antea ab Hectore obtruncatus jacebat
Egregius Protesilaus: ipse vero hasta Pentheſileæ
Ictus, Argivos funesto affecit luctu.
Idcirco longe ab eo sepelierunt turbam
Mortuorum: Ipsi autem multo labore aggerarunt
Soli monimentum insigne & conspicuum, quod animo interrito fuisset.
Seorsum quoque deforme imbellis Thersitæ cadaver
Cum humassent, ad naves firmis proris instructas se receperunt,
Achilli Æaci nepoti ex animo magnum deferentes honorem.
Tandem cum in Oceanum descendisset clara
Dies; & nox divina telluri circumfunderetur:
Tunc in opulenti Agamemnonis tabernaculis
Vis Pelidæ cibum capiebat, simulque alii optimates
Epulis animos diffundebant, usque dum divinum Auroræ lumen appeteret.

QUIN-

unum illud ἔξοχα δ' ἄλλων evincit statim, si vel modice attendas. Ipse Rhodomannus in Versione sua, *Adeo strenuum lugebant Podartem, ut etiam tonderentur:* Sed quod nihili est, & mallem tacuisset. *Pauw.*

813. Δύστ' ἀδελφοῖο] ἀδελφειοῖο. *Rhod.* Interpretor: Nunquam enim forti fratre Protesilao deterior erat in pugna Podarces, non inferiora secutus. Podarcis laudibus caliginem offudit nuperus Interpres. *Dausq.*

816. περικάμβαλε] περικάββαλε. *Rhod.*

823. κατ' ὀκταετῆο βεβήκει Ἠὼς] ἠὼς, quod de fine diei durum est, hic durius ita adhibetur, quia mox nude & ἁπλῶς sequitur, μέχρις ἠὼ δῖαν ἱκέσθαι. *Pauw.*

824. κίδνατο] ἐκίδνατο. *Rhod.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Αὐτὰρ ἐπεὶ κορυφὰς ὀρέων ὑπερηχεόντων
Λαμπρὸν ὑπὲρ Φάος ἦλθεν ἀτειρέος ἠελίοιο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν κλισίῃσιν Ἀχαιῶν ὄμβριμοι υἱὲς
Γήθεον, ἀκαμάτῳ μέγ' ἐπευχόμενοι Ἀχιλῆϊ·
Τρῶες δ' αὖ μύροντο κατὰ πτόλιν· ἀμφὶ δὲ πύργους
Ἐξόμενοι, σκοπιάσκον, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας,
Μὴ δήπου μέγα τεῖχος ὑπερθόρῃ ὄμβριμος ἀνὴρ,
Αὐτούς τε κτείνῃ, κατά τε πρήσῃ πυρὶ πάντα.
Τοῖσι δ' ἄρ' ἀχνυμένοισι, γέρων μετέειπε Θυμοίτης,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἔγωγε περὶ φρεσὶν οἶδα νοῆσαι,
Ὅπως ἔσσεται ἄλκαρ ἀνιηροῦ πολέμοιο,
Ἕκτορος ἀλχεμάχοιο δεδουπότος, ὃς μέγα Τρώων
Κάρτος ἔην τοπάροιθε· καὶ οὐδ' ὅγε χῆρας ἄλυξεν,
Ἀλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν Ἀχιλλέος, ὥπερ ὀΐω
Καὶ θεὸν ἀντιάσαντα, μάχῃ ἂν δηώθῆναι·
Οἵην τήνδ' ἐδάμησαν ἀνὰ κλόνον, ἣν περ οἱ ἄλλοι
Ἀργεῖοι φοβέοντο, δαΐφρονα Πενθεσίλειαν·
Καὶ γὰρ ἔην ἔκπαγλος· ἔγωγέ μιν ὡς ἐνόησα,

Ὠϊ-

1. Ὀρέων ὑπερηχεόντων] ὑπερηχήντων. Alterum ὑπὲρ ociosum est, nisi legas περιηχειόντων vel περιηχήντων. *Rhod.* Sine dubio legendum est περιηχήντων: ἠχειόντων pro ἠχιόντων durissima est Epenthesis, & quam ego vix probare possum, præsertim in his. *Pauw.*

6. Ἐξόμενοι σκοπιάσκον] σκοπίαζον. *Rhod.*

7. Μὴ δήπου μέγα τεῖχος ὑπερθόρῃ &c.] Hæc vere inepta & τερατώδη: Quantus ille Vir, qui tantum transiliret murum, & tantam ederet stragem! *Pauw.*

11. Ὅπως, ἔσσεται] Ὅππως. *Rhod.*

15.

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER SECUNDUS.

AT cum altisonorum montium juga
Splendidum indefessi solis jubar superasset,
Validi Achivum nati in castris
Lætabantur, faustis acclamationibus invictum Achillem persequentes.
Trojani vero lugebant per urbem: & turribus
Insidentes custodias agebant: nam timor invaserat omnes,
Ne quando vir immanis ardua transiliret mœnia,
Ipsisque ferro deletis cuncta igni vastaret.
Inter hos igitur mœrore perculsos Thymœtes grandævus ita disseruit:
Ipse equidem, viri amici, nullas amplius rationes animo concipere queo,
Quodnam huic tristi bello remedium adhibendum sit,
Cum pugnax jam Hector ceciderit, qui ingens Trojanorum
Præsidium antehac fuit, nec tamen Parcas evitare potuit,
Sed Achillis manibus cæsus occubuit: cui, arbitror,
Etiam Deus prælio congressus succumberet:
Quomodo etiam hanc superavit in conflictu (quæ tamen aliis
Argivis formidinem incussit) Penthesileam egregiam bellatricem:
Erat enim stupenda. Ego certe illam ubi conspexi, Pu-

15. μάχη ἂν δηωθῆναι] μάχη ἐνὶ. *Rhod.* Stare potest μάχη ἂν, & ἂν δυσπτικὸν non alienum est ab hoc loco. *Pauw.*

16. τῇδ' ἰδάμνηται] τῷδ' ἰδάμασσεν. *Rhod.*

Ὠϊσάμην μακάρων τίν' ἀπ' οὐρανοῦ ἐνθάδ' ἱκέσθαι,
Ἡμῖν χάρμα φέρουσαν· ὅδ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμον ἦεν.
Ἀλλ' ἄγε φραζώμεσθα τί λώϊον ἄμμι γένηται,
Ἢ ἔτι που στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσιν,
Ἢ ἤδη φεύγωμεν ἀπ' ἄστεος ἀλλυμένοιο.
Οὐ γὰρ ἔτ' Ἀργείοισι δυνησόμεθ' ἀντιφερίζειν,
Μαρναμένου κατὰ δῆριν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος.
Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' υἱὰς ἀμείβετο Λαομέδοντος·
Ὦ φίλος, οἶδ' ἄλλοι Τρῶες, σθεναρόί τ' ἐπίκουροι,
Μὴ νύ τοι δειμαίνοντες, ἔπος χαζώμεθα πάτρης,
Μήδ' ἔτι δυσμενέεσσι μαχώμεθα τῆλε πόληος,
Ἀλλά πω ἐκ πύργων, καὶ τείχεος, εἰσόκεν ἔλθῃ
Μέμνων ὀμβριμόθυμος, ἄγων ἀπερείσια φῦλα
Λαῶν, οἳ ναίουσι μελάμβροτον Αἰθιοπίαν·
Ἤδη γάρ ῥα καὶ αὐτὸν ὀΐομαι ἀγχόθι γαίης
Ἔμμεναι ἡμετέρης· ἐπεί νυ οὔτι νέον γε
Ἀγγελίην νενόηκα μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσπασίως μοι ὑπέσχετο πάντα τελέσσαι,
Ἐλθὼν ἐς Τροίην· καί μιν σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι·
Ἀλλ' ἄγε τλῆτ' ἔτι βαιόν, ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστι
Θαρσαλέως ἀπολέσθαι ἀνὰ κλόνον, ἢ φυγόντας

Ζώειν

19. μακάρων τίν'] *Dearum quampiam.* Interpres genus perperam mutat, idque ubi φέρουσαν. omne dubium tollit. *Pauw.*

27. οἶδ' ἄλλοι Τρῶες] Vide, num rectius ἦδ' ἄλλοι. *Rhod.* Imo rectius. *Pauw.*

28. Μὴ νύ τοι δειμαίνοντες] Μὴ νύ τι. *Rhod.* τι hic parum quadrat: Quid si Amphimacer hic etiam sit pro Dactylo? *Pauw.*

32. Αἰθιοπίαν] Αἰθιόπειαν. *Rhod.*

34. ἐπεί νυ οὔτι νέον γε] ἐπειή νυ οἱ οὔτι νέον γε. *Rhod.*

35. Ἀγγελίην νενόηκα μέγ' &c.] Ἀγγελίην προέηκα. *Rhod.* Nullum noviter nuncium cognovi, seu audivi: ideoque Memnonem ipsummet jamjam adventare spes est. Rhodomannus προέηκα. Verum quæ sit ista consequentiæ ratio? Nullum præmisi nuncium Memnoni obviam: ergo ille in proximo: nam si Memnon in via est, obviam itum oportuit; & vicissim

Putavi Deorum quempiam ex cœlo adventaſſe,
Qui lætiſſimas nobis ſuppetias afferret: quod tamen a vero procul aberat.
Verum agite conſilium capiamus, quid factu nobis ſit præſtabilius,
Utrum amplius cum infeſtis hoſtibus decertemus,
An vero jam ſtatim ex urbe peſſum eunte fuga nos proripiamus,
Non enim ultra Argivis reſiſtere (vel pares eſſe) poterimus,
Prodeunte in aciem Achille ſæviſſimo.
Sic cum peroraſſet, Laomedontis eum filius ita excepit;
Amice, cæterique Trojani & fortes belli ſocii;
Ne quæſo præ metu e patria noſtra diſcedamus:
Nec porro cum hoſtibus longius ab urbe infeſtis ſignis concurramus:
Sed e turribus & muro (illos arceamus,) donec venerit
Memnon magnanimus, adducens infinitas cohortes
Gentium, quæ Æthiopiam incolunt, nigros homines producentem.
Jam enim ſpero hunc non longe a terra
Noſtra eſſe: ſiquidem ad ipſum non ita nuper
Legationem miſi, cum valde animi diſcruciarer.
Atqui ille benigne mihi promiſit, ſe omnia confecturum, quamprimum
Trojam veniſſet. Jamque in propinquo eum eſſe confido.
Quare pauliſper adhuc durate: cum multo ſatius ſit,
Fortiter in acie occumbere, quam fuga arrepta

Vi-

a Memnone ad Priamum internuncio non fuit opus: quippe qui mox ipſe coram adfuturus eſſet. *Dausq.* Ita Dausquejus, cum Rhodomanno Verſu præcedenti, ut puto, legens, ἐπεὶ νυ οἱ οὔτι νέον γε. Nihil inficetius unquam vidi: Nam nec Græca reſtituta, nec Latina ad eorum normam adaptata, intellexit bonus; Id ipſi Tyrones vident. Sententiam autem, quam crepat, aperte reſpuit unum illud μὶν ἀχνύμενος περὶ θυμῷ, neque ferre poteſt ullo modo: Quare, ut brevis ſim, ad corvos ablegandum eſt tralatitium νέον

Ζώειν ἀλλοδαποῖσι παρ' ἀνδράσιν, αἴσχε' ἔχοντας.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων· ἀλλ' οὔτι σάοφρονι Πουλυδάμαντι
Ἡνδανεν εἰσέτι δῆρις· εὔφρονα δ' ἔκφατο μῦθον·
Εἰ μὲν δὴ Μέμνων τοι ἀγιφραδέως κατένευσεν
Ἡμέων αἶνον ὄλεθρον ἀπωσέμεν, οὔτι μεγαίρω
Μίμνειν ἀνέρα δῖον ἀνὰ πτόλιν, ἀλλ' ἅμα θυμῷ
Δείδω μὴ σὺν ἕοισι χιὼν ἑτάροισι δαμείη
Κεῖνος ἀνήρ, πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις πῆμα γένηται
Ἡμετέροις· δεινὸν γὰρ ἐπὶ σθένος ὄρνυτ' Ἀχαιῶν.
Αλλ' ἄγε μήτε πόληος ἔπ᾽ ἀπὸ τῆλε φυγόντες,
Αἴσχεα πολλὰ φέρωμεν ἀναλκείῃ ὑπὸ λυγρῇ,
Αλλοδαπὴν περόωντες ἐπὶ χθόνα, μήδε τι πάτρην
Μίμνοντες, κτεινώμεθ' ὑπ' Ἀργείων ὁρυμαγδοῦ,
Αλλ' ἤδη Δαναοῖσι, καὶ εἰ βραδύ, λώϊον εἴη,
Εἰσέτι κυδαλίμην Ελένην, καὶ κτήματ' ἐκείνης,
Ἣ μὲν ὅσα Σπάρτηθεν ἀνήγαγεν, ἠδὲ καὶ ἄλλα
Δηθάκι τόσσα φέροντες ὑπὲρ πολιός τε, καὶ αὐτῶν,
Ὡς οὐ κτῆσιν ἀάρσια φῦλα δέδασαι. *
Ἡμετέρην, οὐδ' ἄστυ κατήνυκε πῦρ αἰόλον.
Νῦν δ' ἄγ' ἐμοῖο πείθεσθε ἐνὶ φρεσίν· οὐ γὰρ ἀΐω

Αλ-

νόηκα, & in ejus locum cum Rhodomanno ſubſtituendum προίηκα. ἐπεὶ Πριάμοιο νόησαν ἀγγελίην προϊόντος habuimus ſupra V. 782. Lib. 1. *Ranw.*

51. μήδε τι πάτρην] μήδ' ἐνὶ πάτρῃ. *Rhod.*

57. Ως οὐ κτῆσιν ἀάρσια &c.] Adjice, Δάσσεται ἔως: & ſcribe δίδασαι. *Rhod.* Forte δίδαεσαι: niſi præſtabilius eſſet δάσαντο, vel ἴδασσαι. Tamen Iliad. I.

Αλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δίδασαι.

Brodæus carmen redintegrat addito ἅπασαι. Rhodomannus præfixo Δώσομεν ἔως. Mavelim ex Iliad. Γ. Ἐκδόμεν ἔως ἀποτίσει ἀάρσια φῦλα δάσαντο. Sic ibi Agamemnon:

Ὑμεῖς δ' Ἀργείην Ελένην, καὶ κτήματ' ἄμ' αὐτῇ
(hoc eſt Calabri verbis, ὅσα Σπάρτηθεν ἀνήγαγεν)
Ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτίνυσθε, ἥτις ἔοικε.

multam juſtam pendite. Ideoque Verſui antecedente ſcribo: Δίττακι τόσσα φέροντες, duplum tantum offerentes: non Δηθάκι, qua ex voce ſententia poſſit extorqueri, non elici. *Danſq.*

Ex-

Vivere inter homines exteros probris affectos.
Sic dixit senior: nequaquam vero sapienti Polydamanti
Bellum ultra cordi erat. Ideo prudentem orationem edidit:
Siquidem Memnon diserte tibi promisit,
Se dirum a nobis excidium propulsaturum: non invideo,
Quo minus præstolemur virum excellentem in urbe: sed tamen apud animum
Vereor, ne huc veniens cum militibus suis occumbat
Vir ille, & multis aliis exitio sit
Nostratium. Vires enim Achivum valde confirmantur.
Quare agite nec procul ex patria nostra fugam ingressi
Improperia multa ob fœdam ignaviam sustineamus,
Ubi transierimus in peregrinam regionem: nec in patria
Subsistentes trucidemur in conflictu Argivum:
Sed jam Danais, etiamsi serum, (tamen conducibilius fuerit)
Nunc etiam nobilem Helenam, & opes ejus,
Tum quas Sparta secum avexit, tum etiam alias,
Pluries tantum offerentes pro urbe & nobismet ipsis,
Tradamus, dum facultates hostica turba nondum divisit
Nostras, nec urbem funestus ignis absumsit.
Nunc igitur morigeras mihi advertite mentes: non enim arbitror,

Alium

Ἐκδομεν recte Dausquejus: Nam λώϊον εἴη ita præcedit, ut verbum sequens non potuerit non ab eo pendere: Sic autem φέροντες male retinet, & pro eo scribendum est φέροντας. Si λώϊον εἴη interjectum esset, Δῶμεν ἕως pro Ἐκδομεν ἕως Versus & sententia requirerent, neque movendum esset φέροντες: Sed id durum & coactum: Quare alterum præfero. Rhodomanni Δώσομεν non est unius assis: Nam id φέρωμεν, κτεινώμεθα, & tota orationis cohærentia respuit. ὡς bonum est, neque mutandum in ἕως, admisso Ἐκδομεν: Nam αἰτιατικὸν quippe aprime convenit. Pro Δηθάκι perbene Dausquejus Διτ]άκι. Tandem pro δίδασαι scribendum δίδασαι, modus patiendi pro modo agendi, ut factum plus semel. *Pauw.*

58. κατήνυκε] κατήνυσε. *Rhod.* Non obloquor: Malunt ita Græci. *Pauw.*

59. Νῦν δ' ἄγ' ἐμοῖ πείθεσθε] ἐμοὶ πείθεσθε. *Rhod.* Difficilior est connexio, si rite attendas,

Αλλον ἀμείνον μῆτιν ἐνὶ Τρῳέσσι φράσασθαι
Αἴθ' ὄφελεν, καὶ πρόσθεν ἐμῆς ἐπάκουσεν ἐφετμῆς
Εκτωρ, ὁππότε μιν κατερήτυον ἔνδοθι πάτρης.
Ως φάτο Πουλυδάμαντος ἐὺ σθένος· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
Ηνεον * ἐπαίοντες ἐνὶ φρεσὶν· οὐδ' ἀναφανδὸν
Μῦθον ἔφασαν· πάντες γὰρ ἐὸν τρομέοντες ἄνακτα
Αζοντ', ἠδ' Ελένην, κείνης ἕνεκ' ὀλλύμενοί περ.
Τὸν δὲ, καὶ ἐσθλὸν ἐόντα, Πάρις μέγα νείκεσεν ἄντην·
Πουλυδάμα, σὺ μέν ἐσσι φυγοπτόλεμος, καὶ ἄναλκις·
Οὐδέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει μενεδήϊον ἦτορ,
Αλλὰ δέος, καὶ φύζα· σὺ δ' εὔχεαι εἶναι ἄριστος
Εν βουλῇ· πάντα δὲ χερείονα μήδεα οἶδας·
Αλλ' ἄγε σὺ μὲν αὐτὸς ἀπόσχεο δηϊοτῆτος·
Μίμνε δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι,
Αμφ' ἐμὲ θωρήξονται ἀνὰ πτόλιν, εἴσοκε μῆχος
Εὕρωμεν θυμῆρες ἀνηλεγέος πολέμοιο·
Ανθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται, ἠδὲ καὶ ἔργον·
Φύζα δὲ νηπιάχοισι μάλ' εὔαδεν, ἠδὲ γυναιξί·

Κεί-

das. Scripsiſſet, mallem, Τόνγε ἐμοὶ πείθεσθε. Nunc ſequi debemus, quod Libri promunt. *Pauw.*

60. ἀμείνον μῆτιν] ἀμείνονα. *Rhod.*

62. ἔνδοθι πάτρης] Pro πόλεως & urbe patria duriſſimum eſt, & plane ineptum. Nonne in patria erat Hector, pedem urbe efferens, & ad Græcorum caſtra accedens? Nimis aperta res eſt. Sed an forte legendum ἔνδοθι πύργων? Scriptura compendiaria & implicita Scribas imperitos millies decepit. *Pauw.*

64. Ηνεον * ἐπαίοντες] Ηνεον εἰσαίοντες. *Rhod.*

65. Μῦθον ἔφασαν] Μῦθον ἔφαν. *Rhod.*

71. πάντα δὲ χερείονα μήδεα οἶδας] πάντων. *Rhod.* πάντα δὲ χερείονα non abhorret Calabri morem: etſi prætulerim πάντῃ. Sic Lib. 13. Πάντῃ πῦρ ὑπόειπε. Rhodomannus πάντων. Nam τὸ πάντα vel adverbium ultimam breviat. *Dausq.* Mihi non diſplicet πάντα, cujus poſtrema vi cæſuræ produci poteſt: Pueri ſciunt. Rhodomanni πάντων præferendum eſſet propter ἄριστος præcedens: Id bonus Dausquejus non vidit, πάντῃ perperam ingerens. *Pauw.*

72. Αλλ' ἄγε σὺ μὲν] Αλλ' ἄγε νῦν σὺ μὲν. *Rhod.* Expleo:

Αλλ'

Alium utilius consilium inter Trojanos excogitaturum.
Utinam vero & antea præcepto obsecutus esset meo
Hector, cum in patria urbe retinere eum conarer.
Sic Polydamas virtute præstans monebat. Troës
Intra animos (quidem) approbabant audita; sed non
aperte
Sententiam dicebant: Omnes enim cum trepidatione
principem suum
Reverebantur & Helenam, quamvis illius causa
pereuntes.
At hunc, quamlibet probum, Paris coram magno jur-
gio adoritur.
Polydama tu equidem es imbellis & ignavus,
Nec fortis in pectore animus tibi existit,
Sed pavor & fuga. Jactas te quidem optimum esse
In Senatu, sed deteriora quam omnes (alii) consilia
scis depromere.
Agedum ergo tu ipse a pugna abstineto,
Et domi te deses contine: Alii autem
Circa me armentur cives, donec machinamentum
Inveniamus optatum hujus crudelis belli.
Viris (fortibus) una cum opere, ingens gloria accrescit:
Pueris autem & mulierculis fuga cordi est:
Quas

Αλλ' ἄγε νῦν σὺ, vel Αλλ' ἄγε δή, μὰν, similive. *Dausq.* Αλλ' ἄγε δὴ σὺ μὲν aliis haud dubie præstat. *Pauw.*

76. Ανθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται, ἠδὲ καὶ ἔργον] Ανθρώποις pro Ανδράσι segnius. Est, cui placuit ἀρέσκεται, qui mihi οὔτι ἀρέσκεται. Nam Polydamas gloria generis, & vatis pollebat: at quisquis ad generis decus, aliasque glorias rei bellicæ, ac fortitudinis ornamenta contulerit, næ illi κῦδος ἀέξεται, ἠδὲ καὶ ἔργον. verbo: A factis gloria crescit. Hæc mihi, hæc Calabro mens. *Dausq.* Sententia jejuna, quicquid Dausquejus, quicquid alii dicant. Non imperite fecit, qui ἀρέσκεται scripsit pro ἀέξεται: An tamen legendum potius, Ανθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται, εἴγε καὶ ἔργον? Scilicet ἀέξεται: *Hominibus gloria crescit, si & labor crescat.* Hoc non displicet sane. Potes etiam, ἤγε καὶ ἔργον, *quatenus & labor crescit.* Prius tamen melius. Illud ἀνθρώποις hic segnius revera, ubi sexus & ætatis necessarium ex discrimen. *Pauw.*

Κείνης θυμὸν ἔοικας· ἐγὼ δέ τοι οὔτι πέποιθα
Μαρναμένῳ· πάντων γὰρ ἀμαλδύνεις θρασὺ κάρτος.
Ἦ μέγα νειχείων ὁδὲ χωόμενος, φάτο μῦθον
Πουλυδάμας· οὐ γάρ οἱ ἐναντίον ἄζετ' ἀΰσαι·
Κεῖνος ἐπεὶ στυγερὸς, καὶ ἀτάσθαλος, ἠδ' ἀεσίφρων,
Ος φίλα μὲν σαίνησιν ἐνωπαδὸν, ἄλλα δὲ θυμῷ
Πορφύρει, καὶ κρύβδα τὸν οὐ παρεόντα χαλέπτει·
Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μέγα νείκεσε δῖον ἄνακτα·
Ω μοι ἐπιχθονίων πάντων ὀλοώτατε φωτῶν,
Σὸν θράσος ἤγαγε νῶϊν ὀϊζύα· σὸς νόος ἔτλη
Δῆριν ἀπειρεσίην, καὶ τλήσεται, εἰσόκε πάτρην
Σὺν λαοῖς σφετέροισι δαϊζομένην ἐσίδηαι·
Αλλ' ἐμὲ μὴ τοῖόνδε λάβοι θράσος, ἀμφὶ δὲ τάρβος
Ασφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι· σόον δέ μοι οἶκον ὀφέλλειν.
Ως ὅγ' ἔφη· ὅδ' ἄρ' οὔτι προσέννεπε Πουλυδάμαντα·
Μνήσατο γὰρ, Τρῳῆσσιν ὅσας ἐφέηκεν ἀνίας,
Ηδ' ὁπόσας ἔτ' ἔμελλεν, ἐπεὶ ῥά οἱ αἰθόμενον κῆρ
Μᾶλλον ἐφώρμαινεν θανέειν, ἢ νόσφι γενέσθαι
Αντιθέης Ελένης, ἧς εἵνεκα Τρῶϊοι υἷες
Υψόθεν ἐσκοπίαζον ἀπ' ἄστεος αἰπεινοῖο,
Δέγμενοι Αργείους, ἠδ' Αἰακίδην Αχιλῆα.
Τοῖσι δ' ἄρ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀρήϊος ἦλυθε Μέμνων,
Μέμνων, κυανέοισι μετ' Αἰθιόπεσσιν ἀνάσσων,

Ος

91. Σόον δέ μοι οἶκον ὀφέλλειν] Hæc ego non intelligo, neque significant, aut significare possunt, quod Versio Latina habet: Scribendum, νόος δέ μοι οἶκον ὀφέλλειν: Prudentia domui & familiæ præstare volebat Polydamas, quod Paris audacia sua imperio & populo denegabat. Potes etiam uno ductu, ἀμφὶ δὲ τάρβος Ασφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι, νόον δέ μοι οἶκον ὀφέλλειν: Et hoc melius adhuc: μοι cum οἶκον & ὀφέλλειν copulari debet, non cum νόον: Nam sic verba minus apta forent. Sed & νόον τε scribere potes, si arctius copulata velis. *Pauw.*

94. Ηδ' ὁπόσας ἔτ' ἔμελλεν] Scilicet ἐφιέναι: Durior est Ellypsis. *Pauw.*

96. ἧς εἵνεκα Τρῶϊοι υἷες Υψό-

θεν

Quas tu animi timiditate refers. Idco nullam in te
fiduciam colloco,
Si forte pugnæ interes. Animoſos enim cunctorum
ſpiritus deprimis.
Dixit magno eum convicio inceſſens. Iratus vero
hæc verba reddit
Polydamas: non enim verebatur ei reclamare.
Is enim odio dignus, ſceleratus & malignus eſt,
Qui coram amice blanditur: ſed diverſa animo ſuo
Cogitat; & clam abſentem rodit.
Propterea aperte principem generoſum recriminabatur.
Heu perditiſſime omnium, quotquot in terris vivunt,
hominum:
Temeritas tua calamitatem nobis attulit; Animus tuus
ſuſcipere auſus fuit
Infinitum hoc bellum, & proferre audebit, donec patriam
Una cum ſuis incolis devaſtari cernas.
Nequaquam vero talis me temeritas capiat: ſed tutus
Mihi perpetuo metus ſubſit: & ſalva res eſt, ſi domum
meam ſervem augeamque.
Dixit: At is nihil Polydamanti reſpondit,
Dum animo recolit, quantum Trojanis curarum con-
ciliaſſet,
Et quantum adhuc reliquum eſſet: Nam flagrans ipſius
animus
Properat mortem adire potius, quam ſeparari
A Deas æquiparante Helena: Propter quam Trojuge-
num nati
Alte ſpeculabantur ex ſublimi urbe,
Exſpectantes Achivorum & Æacidæ Achillis irruptio-
nem.
His autem non multo poſt bellipotens Memnon auxilio
venit,
Memnon inter atricolores Æthiopes ſummum impe-
rium tenens.

Is

Sw &c.] Hæc jejuna ſunt & co- acta hic, *Pauw.*

Ος κίε λαὸν ἄγων ἀπερείσιον· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
Γηθόσυνοί μιν ἴδοντο κατὰ πτόλιν, ἠΰτε ναῦται
Χείματος ἐξ ὀλοοῖο, δι' αἰθέρος ἀθρήσωσιν,
Ηδη τειρόμενοι, ἐλίκης περιηγέος αἴγλην·
Ως λαοὶ κεχάροντο περισταδόν· ἔξοχα δ' ἄλλων,
Λαομεδοντιάδης· μάλα γάρ νυ οἱ ἦτορ ἐώλπει,
Δηώσειν πυρὶ νῆας ὑπ' ἀνδράσιν Αἰθιόπεσσιν·
Οὕνεκ' ἔχον βασιλῆα πελώριον, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Πολλοὶ ἔσαν, καὶ πάντες Αρηα μαιμώωντες·
Τῷ ῥ' ἄμοτον κύδαινεν ἐὺν γόνον Ηριγενείης
Δωτίνῃς ἀγαθῇσι, καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυίῃ·
Αλλήλοις δ' ὁάριζον ἐπ' εἰλαπίνῃ, καὶ ἐδωδῇ·
Ος μὲν ἀριστῆας Δαναῶν, καὶ ὅσ' ἄλγε' ἀνέτλη
Εργ' ἐνέπων· ὁ δὲ πατρὸς ἑοῦ, καὶ μητρὸς Ηοῦς
Αὖ ἀνὰ τὸν βίον αἰὲν, ἀπειρεσίης τε ῥέεθρα
Γηθύος, ὠκεανοῦ τε βαθυῤῥόου ἱερὸν οἶδμα,
Ηδὲ καὶ ἀκαμάτου πέρατα χθονὸς, ἀντολίας τε
Ηελίου, καὶ πᾶσαν ἀπ' ὠκεανοῖο κέλευθον,
Μέχρις ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν, καὶ πρώονας Ιδης·
Ηδὲ καὶ ὡς ἐδάιξεν ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσιν

Αρ-

129. καὶ πάντες Αρηα μαιμώωντ ς] ἀρῆϊα. *Rhod.* Scribe ἐπ' Αρεα μαιμώωντες vel ἀρῆϊα μαιμώωντες. *Dausq.* μαιμώωντες cum casu quarto, nescio an alibi occurrat: Quare ἀρῆϊα, quod cæteroquin optimum esset, suspectum est mihi: Alterum μαιμώωντις ἐπ' Αρεα novum quoque: Cur non reponimus, καὶ πάντες Αρηος μαιμώωντες? Fateor, sic Versus paulo durior est: Sed tales etiam alibi. *Pauw.*

134. Εργ' ἐνέπων] Εξενέπων. *Rhod.*

135. ὁ δὲ πατρὸς ἑοῦ, καὶ μητρὸς Ηοῦς Αὖ ἀνὰ τὸν βίον αἰὲν] ὁ δὲ πατρὸς ἑοῦ καὶ μητέρος Ηὼς Αβάνατον. *Rhod.* Αὐδᾷ τὸν βίον reponit Brodæus: nec fine recti imagine. Ego: Αὐαλέον pro Αὖ ἀνὰ τὸν. αὐαλέος βίος fuerit in senio contabescentis, deficcati, squallore obsiti. Tithonus Memnonis parens a diis adsecutus immortalitatem, senii tamen incommoda multa patiebatur, quia ejus mali deprecandi cura illi non fuerat. Narrat Didymus luculente, quæ juvent, & Calabrum elucident in Iliad. A. illud explanans: Ηὼς δ' ἐκ λεχέων

Is acceſſit copias ducens maximas; & undique Troës
Læti per urbem illum ſpectabant: Ut cum nautæ
Poſt ſævam tempeſtatem in æthere vident
Jam fatiſcentes, circumvolubilis Helices ſidus.
Sic populus (Memnonem) circumſtans lætabatur. Inprimis autem
Laomedontiades. Magnam enim animo ſpem gerebat,
Igni claſſem (Græcorum) ſe deleturum Æthiopicorum militum auxilio;
Nam imperatorem egregium habebant: Ipſorum etiam
Ingens erat numerus; & omnes vim Martiam ſpirabant.
Ideoque impenſe fortem Auroræ natum præclaris
Muneribus & laute inſtructo convivio honeſtabat.
Inter ipſas vero convivii dapes, colloquia inter ſe miſcebant;
Alter enim Danaum proceres, & quantas ærumnas perpeſſus eſſet;
Recenſebat; Alter patris ſui & Auroræ matris
Vitam perpetuo immortalem, & immenſæ fluxus
Tethyos, & ſacrum profundi Oceani æſtum:
Nec non invictæ terræ fines, ortumque
Solis, & totum ab oceano iter,
Usque ad urbem Priami & Idæ radices (commemorabat:)
Adhæc, ut validis contudiſſet manibus
Sa-

χίνι παρ' ἀγαθοῦ &c. *Μυθεύεται ὅτι Τιθωνὸν τὸν Λαομέδοντος, ἐμπρεπίσαντα τῶν κατ' αὐτὸν ἐν Ἰλίῳ γενόμενον ἐραστῆσαι ἀϊδίου ἁρπαγὴν ἡ Ἠμέρα, καὶ τῆς τούτου μετέλαβε κοίτης, αἰτησαμένῳ δὲ αὐτῷ παρέσχεν ἀθανασίαν. ὁ δὲ γέρων* &c. Neque in oratione hac eſt, cur laboret Brodæus: *ἀάριζον ὁ μὲν ἐνέπων, ὁ δὲ* repetito *ἐνέπων*: non *ἀνδρ̃*. *Dausq.* Rectiſſime Rhodomannus *μητέρος* pro *μητρὸς*, & *Αὐάνατον* pro *Αὖ ἀνὰ τὸν* ſubſtituit: Quid Brodæi *βίον ἀϊδ*ῆ ſimpliciter & *ἁπλῶς*? Quid Dausqueji *βίον αὐαλέον* de Tithono & Aurora junctim? Nugæ, ita vivam, & nugæ meræ. Viſne aliud? *Ἀθάνατον βίον*, ut bonum, minus etiam accommode jungitur cum utriusque parentis memoria: Nam Auroræ immortalitas ſane non erat enarranda, quia omnibus erat nota, & una cum ipſo nomine ſeſe aperiebat ſtatim: Hoc certum eſt, & probat, quod dico. An ſic ipſe Quintus? Poteſt;

Αργαλέων Σολύμων ἱερὸν στρατὸν, ὅι μιν ἰόνλα
Εἶργον· ὃ καὶ σφίσι πῆμα, καὶ ἄσχετον ὤπασε πότμον·
Καὶ τὰ μὲν, ὡς ἀγόρευε· καὶ ὡς ἴδεν ἔθνεα φωτῶν
Μυρία· τοῦδ' ἀΐοντος ὑπὸ φρεσὶ τέρπετο θυμὸς·
Καὶ ἑ καθαπτόμενος, γεραρῷ προσεφώνεε μῦθον·
Ω Μέμνων, τὸ μὲν ἄρ με θεοὶ ποίησαν ἰδέσθαι
Σὸν στρατὸν, ἠδὲ καὶ αὐτὸν ἐν ἡμετέροισι μελάθροις·
Ως κέν μοι ἔτι κρίνειαν, ἵν' Αργείους ἐσίδωμαι
Ολλυμένους ἅπαντας ὑπ' ἐγχείῃσι τεῦσιν·
Καὶ γὰρ δὴ μαχάρεσσιν ἀπειρέσια πάντα ἔοικας
Εκπάγλως, ὡς οὔτις ἐπιχθονίων ἡρώων·
Τῷ σ' οἷῳ κείνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι·
Νῦν δ' ἄγε τέρπεο θυμὸν εἰλαπίνῃσιν *
Σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα μαχήσεαι, ὡς ἐπέοικεν.
Ως εἰπὼν, παλάμῃσι δέπας πολυχανδὲς ἀείρας,
Μέμνονα προφρονέως στιβαρῷ δείδεκτο κυπέλλῳ
Χρυσείῳ, τό ῥα δῶκε περίφρων ἀμφιγυήεις
Ηφαιστος κλυτὸν ἔργον, ὅτ' ἤγετο Κυπρογένειαν,
Ζηνὶ μεγασθενέϊ· ὅ δ' ἄρ' ὤπασεν υἱέϊ δῶρον
Δαρδάνῳ ἀντιθέῳ· ὅ δ' Εριχθονίῳ πόρε παιδί·

Τρωΐ

test: Alias scribendum, ὁ δὲ πατρὸς ἑοῦ πάρ vel παρὰ μητέρος Ηοῦς Αθάνατον βίον ἀείρ. Sic nihil accommodatius: πάρ vel παρὰ μητέρος Ηοῦς, quia immortalitatem, ut donum, ab Aurora acceperat Tithonus, ut ex Didymo vidimus, & aliunde etiam constat. Attende & judica. *Pauw.*

121. Αργαλέων Σολύμων ἱερὸν στρατὸν] *Copias ingentes:* Ita ἱερὸν hic, ita alibi accipiendum. Bonus Dausquejus: *Nescio, an ad vocem* ἱερὸν *oculos convertentes* Judæorum *exercitum exponere audeamus, quos ipse quoque Homerus* Solymos *nominat.* Rideo & ineptiis immorari nolo. *Pauw.*

125. γεραρῷ προσεφώνεε μῦθον] μύθῳ. *Rhod.*

128. Ως κέν μοι ἔτι κρίνειαν] Ως μοι ἔτι κρήνειαν. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus: Præstaret tamen, quia μὲν præcedit, Ως δ' ἔτι μοι κρήνειαν. An forte Libri meliores variarunt olim in his voculis, & ex ista διττογραφίᾳ ortum est κέν? *Pauw.*

129. Ολλυμένους ἅπαντας] Ολλυμένους ἅμα πάντας, *Rhod.*

130.

Sacras pugnacium Solymorum copias, qui in profectione ipsi
Obstiterant; quod & cladem & ineluctabile fatum illis attulisset.
Hæc ita edisserebat, adjiciens quod nationes hominum perlustrasset
Innumeras. Audiens igitur Priamus summa animum voluptate perfundebatur:
Et manu demulcens ipsum oratione honorifica compellabat:
Memno, nunc quidem Dii concesserunt videre
Exercitum tuum & teipsum in nostris ædibus.
Utinam vero mihi etiam deinceps hoc effectum reddant, ut statim Achivos
Universos hastarum tuarum vi exscindi videam.
Etenim per omnia quæ excellentia sunt, Divum imaginem refers
Ad stuporem, ut nemo, quotquot tellus nutrit, heroum.
Idcirco auguror te luctificam illis necem allaturum.
Quare age nunc Martium animum his epulis refice
Hodie; Deinde vero præliaberis, ut te dignum est.
Ita locutus, capax manibus poculum attollens,
Liberaliter Memnonem accepit grandi nimirum Cyatho
Aureo; quod præclarum opus solers & utroque pede claudus
Vulcanus, cum Venerem duceret (in matrimonium) donaverat
Jovi magnipotenti: Is dono hoc rursus affecit filium
Dardanum, virum eximium; Qui nato suo Erichthonio id tribuit;

Eri-

130. ἀπειρίσια πάντα] ἀτειρέσι πάντα. *Rhod.* Brodæus vice hujus ἀτειρέσι. *Dausq.* Rhodomannus antea in Notis conjecerat ἀπείριτα: quod ad sensum æque bonum est, ac ἀπειρίσια: Nam sequens Ἐκπάγλως utrumque ablegat procul: Nihil apertius. *Pauw.*

133. θυμὸν εἰλαπίνῃσιν *] Post θυμὸν suffice ἀρήϊον. *Rhod.* Reponit Brodæus θυμὸν ἐπ' εἰλαπίνῃ, καὶ ἰδωδῇ, vel εἰλαπίνῃσιν ἴσῃς. Etiam legi queat,

Τρωϊ δ' Εριχθόνιος μεγαλήτορι· αὐτὰρ ὁ Ιλλῳ
Κάλλιπε σὺν κτεάτεσσιν· ὅ δ' ὤπασε Λαομέδοντι·
Αὐτάρ ὁ Λαομέδων Πριάμῳ πόρεν, ὅς μιν ἔμελλεν
Υἱέϊ δωσέμεναι· τὸ δέ οἱ θεὸς οὐκ ἐτέλεσσεν.
Κεῖνο δέπας περικαλλὲς ἐθάμβεεν ἐν φρεσὶ Μέμνων
Αμφαφόων, καὶ τοῖον ὑποβλήδην φάτο μῦθον·
Οὐ μὲν χρὴ παρὰ δαιτὶ πελώριον εὐχετάασθαι,
Οὐδ' ἄρ' ὑποσχεσίην κατανευσέμεν, ἀλλὰ ἔκηλον
Δαίνυσθ' ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἄρτια μηχανάασθαι·
Εἴτε γὰρ ἐσθλός τ' εἰμὶ, καὶ ἄλκιμος, εἴτε καὶ οὐχί,
Γνώσῃ ἐνὶ πολέμῳ, ὁπότ' ἀνέρος εἴδεται ἀλκὴ·
Νῦν δ' ἄγε δὴ κοίτοις μεδώμεθα· μήδ' ἀνὰ νύκτα
Πίνωμεν· χαλεπὸς γὰρ ἐπειγομένῳ μάχεσθαι
Οἶνος ἀπειρέσιος, καὶ ἀϋπνοσύνη ἀλεγεινή.
Ως φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀγασσάμενος προσέειπεν·
Αὐτὸς ὅπως θέλεις μεταδαίνυ· πείθεο δ' αὐτῷ·
Οὐ γὰρ ἐγώ σε ἄκοιλα βιήσομαι· οὐ γὰρ ἔοικεν
Οὔτ' ἀπίοντ' ἀπὸ δαιτὸς ἐρυκέμεν, οὔτε μένοντα
Σεύειν ἐκ μεγάροιο· θέμις νύ τοι ἀνδράσιν αὕτως.
Ως φάτο· ὅ δ' ἐκ δόρποιο μεθίστατο· βῆ δὲ πρὸς εὐνὴν
Υστατίην· ἅμα δ' ἄλλοι ἔβαν κοίτοιο μέδεσθαι
Δαιτυμόνες· τοῖς δέ σφιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
Αὐτὰρ ἐνὶ μεγάροισι Διὸς στερόπη γεγέταο,
Αθάνατοι δαίνυντο· πατὴρ δ' ἐν τοῖσι Κρονίων
Εὖ εἰδὼς, ἀγόρευε δυσηχέος ἔργα μόθοιο·

Ιστε

θυμὸν ἐπ' εἰλαπίνῃσιν ἰαίνων. *Dausq.* Legi etiam posset, τέρπεο θυμὸν ἐδωδῇ κ' εἰλαπίνῃσιν: Sed hæc plane incerta sunt. Brodæi εἰλαπίνῃσιν ἴσῃ; nemo Eruditiorum facile probabit: δαιτὶ ἴσῃ aliud elt. Si simile quid voluisset Quintus, scripsisset εἰλαπίνῃσι θαλείαις: Monco in gratiam rudiorum. *Pauw.*

141. Ιλλῳ] Imo Ιλῳ: Nam sic habuimus etiam Supra. Alias Libri, ut notum, variant. *Pauw.*

148. ὑποσχεσίην κατανευσέμεν] Locutionem nota: An tamen le-

Erichthonius porrò Troi magnanimo. Cæterum hic Ilo
Alias inter opes reliquit. Is Laomedonti dedit.
Hinc Laomedon id Priamo conceſſit; qui cogitarat
Illud tradere filio. Sed Deus hoc ipſi ratum non fecit.
Hoc inſigne poculum apud animum demiratur Memnon
Contrectans, & tali viciſſim ſermone interpellat:
Non decet in convivio magnifice gloriari,
Et pollicitando ſe obſtringere: ſed quiete
Cibum capere in ædibus, & quæ res poſtulat machinari.
Utrum enim frugi ſim, & fortis, nec ne,
Cognoſces in prælio, ubi viri ſpectatur virtus.
Nunc vero de ſomno cogitemus; nec in noctem pro-
trahamus
Compotationem. Moleſtum enim eſt ad pugnam ſe
accingenti
Vinum immodice ſumptum, & noxia vigilia.
Dixit; At hunc ſenior demirans ita affatur:
Ipſe pro libitu nobiſcum epulare, & animo morem gere.
Non enim ego te invitum detinebo. Siquidem minime
decet
Vel diſcedentem e convivio remorari, vel manentem
E domo pellere. Hæc vitæ regula viris ſancita eſt.
Sic ait. Ille igitur e cœna ſurgit, ſeque cubitum recipit
Poſtremum; unaque alii abeunt; ut quieti ſe tradant
Convivæ; quos dulcis invadit ſomnus.
Interea in Jovis aula fulgurantis
Dii convivantur: & inter hos Saturnius pater,
Probe gnarus horriſoni operum belli, ſic verba facere
cœpit:

Ex-

legendum potius, ὑποσχεσίῃ καταινυσίμεν? *pollicitando annuere. Pauw.*

149. ἐνὶ μεγάροισι] ἐν μεγάροισι. *Rhod.*

153. ἐπειγομένῳ μάχεσθαι] μαχέσθαι. *Rhod.*

156. Αὐτὰρ ὅπως θάλεις μεταδαίνυσο] ἐθέλεις μεταδαίνυσο vel μεταδαίνυσε. *Rhod.*

157. ἐγώ σε ἄκοντα] ἐγώ σ' ἀέκοντα. *Rhod.*

160. Ὡς φάτο· ὁ δ' ἐκ] Ὡς φάτ' ὁ δ' ἐκ. *Pauw.*

162. τοῖς δ' ὅτε σφιν ἐπήλυθε] Pro τοῖς lego τότε vel τάχα. *Rhod.*

Recte

Ιστε θεοὶ περὶ πάντες ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
Αὔριον ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ πολέμῳ μένος ἵππων
Ὀφσθ', ἀμφ' ὀχέεσφι δαϊζομένων ἑκάτερθεν,
Ανδρας τ' ὀλλυμένους· τῶν καὶ πέρι, κηδόμενός τις
Μιμνέτω ὑμείων, μήδ' ἀμφ' ἐμὰ γούναθ' ἱκάνων,
Λισσέσθω· Κῆρες γὰρ ἀμείλιχοι εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
Ως ἔφατ' ἐν μέσσοισιν, ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς,
Οφρα κεν ἀσχαλόων τις, ἀπὸ πτολέμοιο τράπηται,
Μηδένα ἐλισσόμενος περὶ υἱέος, ἠδὲ φίλοιο,
Μαψιδίως ἀφίκηται ἀτειρέος ἔνδον Ολύμπου.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐσάκουσαν ἐριγδούπου Κρονίδαο,
Τλῆσαν ἐνὶ στέρνοισι, καὶ οὐ βασιλῆος ἔναντα
Μῦθον ἔφαν· μάλα γάρ μιν ἀπειρέσιον τρομέεσκον.
Αχνύμενοι δ' ἵκανον ὅπῃ δόμος ἦεν ἑκάστου,
Ες λέχος· ἀμφὶ δὲ τοῖσι, καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσιν,
Υπνου βληχρὸν ὄνειαρ ἐπὶ βλεφάροισι τανύσθη.
Ημος δ' ἠλιβάτων ὀρέων ὑπερέσσυται ἄκρης
Λαμπρὸς ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἑωσφόρος, ὅς τ' ἐπὶ ἔργα
Ηδὺ μάλα κνώσσοντας ἀμαλλοδετῆρας ἐγείρει·
Τῆμος ἀρήϊον υἷα Φαεσφόρου Ηριγενείης

Υστε-

Recte τάχα δί σφιν: Nam τοῖς σφιν etiam displicet mihi. Alterum τότε misere flaccescit. *Pauw.*

167. μάλα γὰρ πολίμῳ μίνος ἵππων] πολίων μίνος. *Rhod.* πολίων non improbo: Sed quia sono perquam affine est præcedenti πολίμῳ, malim πολλῶν. *Pauw.*

174. Μηδὲν ἐλισσόμενος] Μηδέ τι λισσόμενος. *Rhod.* Castigo: Μηδὲν ἐ λισσόμενος: ne quis eum deprecaturus filii aut amici nomine. Nota ἐπεσσῶτα Futuri vices explere. *Dausq.* Aut Μηδέ τι λισσόμενος, aut Μηδέ ἐ λισσόμενος legendum: Nam talis hiatus non peccat. Μηδέν ἐ ineptit, quia particula connectens requiritur. *Pauw.*

Ibid. ἠδὲ φίλοιο] ἠὲ. *Rhod.*

175. ἀτειρέος ἔνδον Ολύμποιο] Præcessit, Αὐτὰρ ἐπὶ μεγάροισι Διὸς &c. Olympus igitur hic specialim domus illa Jovis, & spatium illud Cæli, in quo commorabatur Deorum hominumque Pater: Moneo, ne male intelligas locum minus perspicuum.

Exploratum habetis, Dii universi, quam gravis in bello crastino
Clades impendeat: Quia plurimorum vim equorum
Cernetis ad currus mactari utrinque,
Et viros occumbere: de quibus si quis anxius fuerit
Vestrum, se contineat, nec ad genua mea accidens
Supplicet: sunt enim fata implacabilia etiam nobis.
Sic memorabat in medio ipsorum: Quanquam & ipsi non ignorarent;
Ut quis indigne ferens, a pugna sese averteret;
Neque pro filio aut amico deprecaturus ipsum, idque
Frustra, in cœlum, nulli corruptioni obnoxium, se conferret.
Hæc autem ubi audiverunt ex altitonante Saturni filio,
Animo æquo tulerunt, nec contra regem
Vel verbum locuti sunt. Majorem enim in modum ipsum tremebant.
Tristes igitur, ubi sua cuique domus erat, se receperunt
In lectum. Ubi illorum, quamvis immortales essent,
Momentanea somni commoditas palpebris se circumfudit.
Sed quo tempore arduorum cacumen montium super emicat
Nitidus amplo in cœlo Lucifer, qui ad opus
Messores, suavissime dormientes, suscitat;
Eo bellicosum Auroræ Luciferæ natum

Ul-

cuum. *Pauw.*

178. *μάλα γάρ μιν ἀπειρίσιον τρομέουσιν*] Incongruum hoc, ubi ipse Jupiter dixerat, *Κῆρες γὰρ ἀμείλιχοι εἰσὶ καὶ ἡμῖν*, & sic in istis se æque imbecillum, ac alii, professus fuerat palam. *Pauw.*

181. *Υπὲρ βληχρὸν ὄπιθεν*] Melius forte *ἀβληχρὸν. Rhod.* Ob Versus modulum credo: Nam cæteroquin *ἀβληχρὸν* & *βληχρὸν* promiscue sumtum, si non ab omnibus, saltem a plerisque: Eruditi sciunt. *Pauw.*

182. *ἠλιβάτων ὀρέων ὑπερέσυται ἄκρης*] Nimis angustum est & exile illud *ἄκρης* de montibus, quotquot sunt: Nonne scribendum *ὑπερέσυται ἄκρας, cacumina?* Ita videtur sane. *Pauw.*

184. *ἀμαλλοδετῆρας*] Hoc nimis præcisum & singulare. *Pauw.*

186.

Ὑστερος ὕπνος ἀνῆκεν· ὃ δ' ἐν Φρεσὶ κάρτος ἀέξων,
Ἠὼ δυσμενέεσσι λιλαίετο δῃριάασθαι·
Ἠὼς δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν οὐκ ἐθέλουσα.
Καὶ τότε Τρῶες ἔσαντο περὶ χροΐ δῖα τεύχη,
Τοῖσι δ' ἀμ' Αἰθίοπές τε καὶ ὁππόσα φῦλα πέλονται
Ἀμφὶ βίην Πριάμοιο, συναγρομένων ἐπικούρων
Παντοδίην· μάλα δ' ὦκα πρὸ τείχεος ἐσσεύοντο,
Κυανέοις νεφέεσσιν ἐοικότες, οἷα Κρονίων
Χείματος ὀρνυμένοιο κατ' ἠέρα πουλὺν ἀγείρει·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐπλήσθη πεδίον ἅπαν· τοὶ δ' ἐπέχυντο
Ἀκρίσι προβόλοισιν ἐναλίγκιοι, αἵτε φέρονται
Ὡς νέφος, ἢ πολὺς ὄμβρος ὑπὲρ χθονὸς εὐρυπέδοιο,
Ἁπλῆκτοι, μερόπεσσιν ἀεικέα λοιμὸν ἄγουσαι·

Ὡς

186. Ὑστερος ὕπνος] Ὑσατος. *Rhod.* Rhodomannus Ὑσατος. Insolentia vocis alterius ego minime offendor: nec enim illa insolens. D. Chrysostth. Homil. 32. usurpavit in causa Cananææ: Ὑστέρα ἐλθοῦσα προτέρα θεραπευθεῖσα ἀπῆλθε. Eamque præoccupaverat primore Libro Calaber: — εἴθαρ ἐλεύσεται ὕστερον ἦμαρ. *suprema dies. Dausq.*

188. Ἠὼς δ' οὐρανὸν εὐρὺν] De Lucifero λαμπρὸς ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν præcessit. *Pauw.*

194 κατ' ἠέρα πουλὺν] *In aëre amplo & spacioso:* Interpretis *denso* non convenit. *Pauw.*

195. τοὶ δ' ἐπέχυντο] οἱ δὲ κέχυντο. *Rhod.* Recte κέχυντο: nam de campo & planitie sermo est: Si de urbe aut navibus ageretur, ἐπέχυντο præferrem. *Pauw.*

196. Ἀκρίσι προβόλοισιν ἐναλίγκιοι] Ἀκρίσι καρποβόροις. *Rhod.* Scribe Ἀκρίσι προβόλοισιν ἁλίγκιοι, vel προβόλοις ἐναλίγκιοι. Calaber autem προβόλοισιν intelligit aculeos, quibus herbida quæque & tenerrima stirpium ambedunt. Inde est illud Pisidæ: Πυκιὴν φάλαγγα, κυριόσομον ξίφος. Et ab eodem ingenio pari elegantia:

Καὶ τραυματοῖ τὸ σῶμα τῶν ἐναντίων
Τοῖς ἀντιλόξοις τῶν σκιλῶν ἀκοντίοις.

Pisidæ ἀκόντια sunt Calabri προβόλοι. Unde imminuta forma apud Hesychium: Προβόλιον, σιβύνη ἔχκοπα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολάς. Vel προβόλοις, id est, προμάχοις, membris in pugnam projectis, prominentibus seu erectis. Idem Hesychius: Πρόβολος, πρόμυλος, πρόμαχος. Adeo nihil necesse hac extrita voce reponi a Rhodomanno καρποβόροις. Porro loculiarum nubibus, & terram, & solem obumbrari, ac earum appul-

sum

Ultimus ſopor dimiſit: Hic igitur animi robur confirmans,
Jam tum cum hoſtibus pugna diſceptare cupiebat.
Sed Aurora haud volens ſpacioſum cœlum conſcendit.
Et tunc armis bellicis Troës corpora muniebant,
Unaque cum illis Æthiopes: & quæcunque ſociorum agmina
Circa Priamum potentem tum congregata erant,
Totis caſtris, propereque e mœnibus ſeſe proripiebant,
Atris nubibus haud abſimiles, quales Jupiter,
Tempeſtate imminente, in denſo aëre cogit.
Statim ergo latum campi æquor repletur. Nam effundebant ſe,
Locuſtarum frugivorarum ritu: quæ feruntur
Ut nubes, aut immodicus imber, ſuper latipatentem terram
Innumeris agminibus; tetram hominibus famem allaturæ.

Tantum famem comitari variæ omnium pene gentium loquuntur hiſtoriæ. Plinius Lib. 11. cap. 29. *Solemque obumbrant, ſolicite ſuſpectantibus populis, ne ſuas operiant terras. Sufficiunt quoque vires, & tanquam parum ſit maria tranſiſſe, immenſos tractus permeant, diraque meſſoribus contegunt nube, multa contactu adurentes, omnia vero morſu erodentes, & fores quoque tectorum. Italiam ex Africa maxime coortæ infeſtant, ſæpe populo ad Sibyllina coacto remedia confugere inopiæ metu.* *Dausq.* Tortuoſa ſunt, quæ Dausquejus in medium adfert, ut omnia fere, quæ ex tortuoſo illo cerebello enata ſunt: Neque iſtis refutandis, tempus & chartam perdam. Apte Rhodomannus καρποβόροις, ſed paullo remotius a ſcriptura recepta. An legendum fortaſſe, Ἀκρίσι πυροβόροις ἐναλίγκιοι? herbas ſegetiferas, & frumenta, quæ in herbis ſunt, devorantibus. Epithetum eſt Calabro non indignum. *Pauw.*

198. Ἄπλητοι, μιρόπιστοι ἀσιτίᾳ λοιμὸν ἄγουσαι] Ἄπλητοι. *Rhod.* Brodæus Ἐμπλήκτοις μιρόπιστοι, quia tanta locuſtarum nubes miraculo eſt. Tentabam etiam reponere, Ἄπληστοι, quod emaciata iſta corpuſcula, exſucca, & exſanguia, cum maligne ducant alimentum, nulla capiuntur ſatietate. Nec diſſimili conjectura uſus Rhodomannus ſuppoſito Ἄπλητοι. Tandem ſedit nihil mutare, ut Ἀκρίδες ἄπλητοι *Locuſtæ* ſint *impertuſæ* ob ea, quæ Plinius ſuperioribus adſcribit: *In Cyrenaica*

Ὡς οἳ ἔσαν πολλοίτε, καὶ ὄμβριμοι, ἀμφὶ δ' ἀγυιὰς
Στείνετ' ἐπεσσυμένων· ὑπὸ δ' ἔγρετο ποσσὶ κονίη·
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Ἐσσυμένους· εἶθαρ δὲ περὶ χροΐ χαλκὸν ἔσαντο,
Κάρτεϊ Πηλείδαο πεποιθότες· ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις
Ἤϊε, Τιτάνεσσι πολυσθενέεσσιν ἐοικώς,
Κυδιόων ἵπποισι, καὶ ὄχεσφι· τοῦ δ' ἄρα τεύχη
Πάντη μαρμαιρέσκον, ἀλίγκιον ἀστεροπῇσιν·
Οἷος δ' ἐκ περάτων γαιήοχου ὠκεανοῖο
Ἔρχεται ἠέλιος Φαεσίμβροτος, οὐρανὸν εἴσω,
Παμφαίνων, τραφερὴ δὲ γελᾷ περὶ γαῖα, καὶ αἰθὴρ,
Τοῖος ἐν Ἀργείοισι τότ' ἔσσυτο Πηλέος υἱὸς·
Ὡς δὲ καὶ ἐν Τρῴεσσιν ἀρήϊος ἤϊε Μέμνων,
Ἀρεϊ μαιμώοντι πανείκελος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Προφρονέως ἐφέποντο, παρεσσύμενοι βασιλῆϊ.
Αἶψα δ' ἀμφοτέρων δολιχαὶ πονέοντο φάλαγγες
Τρώων, καὶ Δαναῶν, μετὰ δ' ἔπρεπον Αἰθιοπῆες.
Σὺν δ' ἔπεσον καναχηδὸν ὁμῶς, ἅτε κύματα πόντου,
Πάντοθεν ἀγρομένων ἀνέμων, ὑπὸ χείματος ὥρῃ·

Αλ-

naica regione lex eſt ter anno debellandi eas, primo ova obterendo, deinde fœtum, poſtremo adultas, deſertoris pœna in eum, qui ceſſaverit. Et in Lemno inſula certa menſura præfinita eſt, quam ſinguli enecatarum ad magiſtratum referant. Nec ita multo poſt: *Necare & in Syria militari imperio coguntur.* Nec ferro tantum, ſed fumo, velut in apum examina graſſantur Acridophagi apud Solinum Cap. 31. Agatarchidem & Strabonem Lib. 16. quo ictæ & occæcatæ labuntur. Eæ vero ſi neque ferro, neque igni, ſeu fumo ictæ fuerint, quandoque agminatim mortuæ computreſcunt, & putrem exhalantes auram cælum inficiunt, peſtemque mortalibus proſeminant. Attente igitur, & conſulte demum illud attexuit Calaber: Ἀπληκτοι μιρόπισσιν ἀεικέα λοιμὸν ἄγουσαι. Teſtis locuples D. Auguſtinus Lib. 3. de Civit. Dei Cap. 31. *Locuſtarum etiam in Africa multitudinem prodigii ſimilem fuiſſe, cum jam &c.* Seu igitur legas λοιμόν peſtem, ſeu λιμόν famem, verax eſt Poëta. *Dausq.* Cum Rhodomanno lego Ἀπλητοι, id eſt, ut ipſe ex-

Tantus illorum numerus erat atque impetus; adeo quidem, ut viæ paſſim
Proceſſu illorum ingemiſcerent: Pulvisque a pedibus excitabatur.
Argivi autem procul ſtupeſcunt, dum vident tanto impetu
Illos rapi: ſtatimque corpus ære obarmant,
Fortitudine Pelidæ confiſi: Qui per medios
Ibat, prævalidos Titanes æquiparans,
Equis & curru inſignis; ejusque arma
Longe lateque ad inſtar fulgurum rutilabant.
Qualis ex Oceani terram ambientis finibus
Evehitur ſol mortalium illuſtrator in cœlum,
Ita ut conſpiciatur ubique, almaque circum tellus ridet, & æther:
Talis inter Argivos tunc ferebatur natus Pelei.
Pari modo inter Trojanos etiam Martius incedit Memnon,
Omnia ruenti in prælium Marti ſimilis: & militum agmina
Regem circumfuſa magno ſtudio regem ſequuntur.
Mox igitur extentæ, Phalanges utrinque certamen ineunt,
Troum (videlicet) & Danaum, interque alios eminent Æthiopes,
Et cum ſtrepitu, inter ſe concurrunt, veluti ponti fluctus,
Cum undique venti, tempore hyemis, coëunt,

Al-

explicat, *innumeris agminibus*: Tum λοιμὸν muto in λιμὸν, quod in Verſione Latina etiam extat. Qui Dausquejum & Dausquejana prodigia ſequi vult, per me licet, poteſt. *Pauw.*

204. Τιτάνεσσι πολυσθενέεσσιν ἐοικὼς] Τιτήνεσσι *Rhod.* Hic Gigantibus, non Gigantum uni, comparandus erat Heros, ut digne cum Memnone congrederetur: Nugæ, nugæ. *Pauw.*

205. Κυδιόων ἵπποισι, καὶ ὄχεσφι] ἵπποις καὶ ὄχεσφιν *Rhod.* Non diſplicet, quanquam ſic Verſus eſt minus jucundus. Potes etiam, Κυδιόων ἵπποισι κ' ὄχεσφιν. *Pauw.*

207. Οἷος δ' ἐκ πεφάτων &c.] Sed Titanibus jam aſſimilaverat filium Thetidis. *Pauw.*

210. ἀρήϊος ἥτις Μίμνων Ἀρηϊ] ἀρήϊος Ἀρηϊ: rancida geminatio. *Pauw.*

214. Αἴψα δ' ἀμφοτέρων Αἴψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων *Rhod.*

217. Πάντοθεν ἀγρομένων ἀχέμων] Venti non congregantur,

Αλλήλους δ' ἐδάϊζον, ἐϋξέστης μελίησιν
Βάλλοντες, μετὰ δέ σφι γόος, καναχή τε δεδήει·
Ως δ' ὅτ' ἐρίγδουποι πόλαμοὶ μεγάλα στενάχωσιν,
Εἰς ἅλα χεύμενοι, ὅτε λαβρότατος πέλει ὄμβρος
Ἐκ Διὸς, ἔν τ' ἀλίαστον ἐπὶ νέφεα τυπέωσι
Γηθόμεν' ἀλλήλοισι, πάρος δ' ἐξέσσυτ' ἀϋτμὴ,
Ως τῶν μαρναμένων, μέγ' ὑπαὶ ποσὶ γαῖα πελώρη
Ἐβραχε, θεσπεσίου δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτμὴ
Σμερδαλέη· δεινὸν γὰρ ἀΰτεον ἀμφοτέρωθεν.
Ἐνθ' ἔλε Πηλείδης Θάλιον, καὶ ἀμύμονα Μέντην,
Ἀμφω ἀριγνώτω· βάλε δ' ἄλλων πολλὰ κάρηνα·
Εὖτε γαίης μελάθροισιν ὑποχθονίοις ἐπορούσῃ
Λάβρος, ἄφαρ δέ τε πάντα καὶ ἀ χθονὸς ἀμφιχέηλαι
Ἐκ θεμέθλων· μάλα γὰρ περιτρομέει βαρὺ γαῖα·
Ως οἵγ' ἐν κονίῃσι κατήριπον ὠκέϊ πότμῳ,
Αἰχμῇ Πηλείωνος· ὁ γὰρ μέγα μαίνετο θυμῷ.
Ως δ' αὖτως ἑτέρωθεν ἐΰς παῖς Ηριγενείης

Ar-

sed excitantur & concitantur: Scribe *Πάντοθεν ἐγρομένων ἀνέμων. Pauw.*

222. *ἐπὶ νέφεα τυπέωσι*] *κτυπέωσι. Rhod.*

223. *Γηθόμεν' ἀλλήλοισι, πάρος δ' ἐξέσσυτ' ἀϋτμὴ*] *Θηγόμεν'. Rhod.* Mutuo concursu læti. Qui reposuit *Θιγόμενοι* nimium securus fuit quantitatis: Qui *Θηγόμεν'*, dicat, ecqui fluvii ab invicem acuantur, quisve ita locutus? Gellius Libr. 12. Cap. 1. dixit *lætam arborem*, idque rebus ab anima liberis passim tribuitur. *Dausq.* Putidissimo errore Dausquejus fluviis tribuit, quod de nubibus dixit Quintus. De tonitru hic agitur, & nubium collisione, dum tonat: Non ineptum igitur est Rhodomanni *Θηγόμεν'*, sed minus signatum. An scribendum *Πληττόμεν' ἀλλήλοισι*, vel *Θεινόμεν' ἀλλήλοισι*? Utrumque disertius sane: Fors tamen præstat tertium, quod nunc etiam mihi in mentem venit, *Ρηγνύμεν' ἀλλήλοισι*: Vide & judica. Illud *ἀϋτμὴ* hic *flammam* notat: Hesychius: *Αὐτμὴ, πνοὴ, φλόξ.* Fulgur intelligitur, quod *vapor igneus* Interpretis non satis aperte designat. Bonus Dausquejus hæc ad fluvios transferens, *ἀϋτμὴ* in *ἀϋτὴ* mutandum suspicabatur: Nihil ineptius & stolidius excogitari posset: Ejus nugas adeat, qui volet: Hic locum non merentur. *Pauw.*

224.

Alterque alterum confodit, politis fraxinis
Impetens, interque eos gemitus & ſtrepitus fervet.
Ut quando ſonori amnes valde ſtrepitant,
Dum in mare ſe exonerant; cum denſiſſimus a Jove nimbus
Præcipitat, & graviſſimum nubes fragorem excitant,
Inter ſe colliſæ; prius autem vapor igneus erupit:
Ita illorum ſub pedibus dimicantium ingens terra valde
Reſonat; & per aëra divinum clamor ruit
Terribilis, immanem enim utrinque vociferatum edebant.
Ibi Pelides necavit Thalium & Mentam egregium,
Ambos cum primis nobiles, & multa aliorum capita dejecit,
Non ſecus ac ſi ventus ædium baſeis ſubterraneas adoritur
Cum impetu; ut mox totæ ad terram profligentur
Ex fundamentis: gravi ſiquidem tremore terra quaſſatur:
Ita hoſtes repentino corruebant fato in pulverem
Haſta Achillis confoſſi. Hic enim magno furore percitus erat.
Nec ſegnius alibi præſtans Auroræ natus

Ar-

224. γαῖα πελώρη] Tumidum hic Epithetum: Dein ſonus ille terræ calcatæ ſatis tumide etiam cum tonitru confertur. *Pauw.*

225. ἔσσυτ' ἀϋτμὴ] ἀϋτὴ pro ἀϋτμή. *Rhod.* Pro ἀυτμὴ hic recte Rhodomannus ἀϋτὴ: Sed cur ἄϋτεον ſic ſubjunxit Quintus, & totum Hemiſtichium de clamore attexuit ſatis ocioſe? *Pauw.*

229. Ευτε γαίης μελάθροισιν ὑποχθονίοις &c.] Locus corruptus. Rhodomannus perperam & inepte, Ευτ' ἄτεμος βάθροισιν ὑποχθονίοις &c. Nam id ventus facere non poteſt, qui ea tantum adoritur, quæ in terræ ſuperficie extant: Nihil certius. Dicam, quod melius eſt longe: Scribendum ſuſpicor, Ευτ' ἀὴρ μελάθροισιν ὑποχθόνιος ἐπορούσῃ Λάβρος, ἄφαρ &c. Sic ſingula ſibi conſtant: Terræ motus ab aëre & ſpiritu ſubterraneo, ut multi putant: Hunc ἀέρα ὑποχθόνιον hic ipſo nomine habes, eique terræ concuſſionem ædiumque ruinam adſcribit ſua opinione Quintus. Cum ſcriptum eſſet primo Ευτε ἀὴρ pro Ευτ' ἀὴρ, ſciolus, qui ſyllabarum menſuram non tenebat, γ' tibicinem appinxit: Inde error paulo gravior. *Pauw.*

231. μάλα γὰρ περιτρομέει] μάλα γὰρ ῥὰ περιτρομέει. *Rhod.*

Αργείους ἐδάϊζε, κακὴ ἔναλίγκιος ἄϊσῃ,
Ητε Φέρει λαοῖσι κακὸν, καὶ ἀεικέα λοιγόν·
Πρῶτον δ' εἶλε Φέρωνα διὰ στέρνοιο τυχήσας
Δούρατι λευγαλέῳ· ἐπὶ δ' ἔκτανε δῖον Ερευθον,
Αμφω ἐελδομένω πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην·
Οι Θρύον ἀμφενέμοντο παρ' Αλφειοῖο ῥεέθροις,
Καὶ ῥ' ὑπὸ Νέστορι βῆσαν ἐς Ιλίου ἱερὸν ἄστυ·
Τούς δ' ὁπότ' ἐξενάριξεν, ἐπῴχετο Νηλέος υἱὸν,
Κτεῖναί μιν μεμαώς· τοῦ δ' Αντίλοχος θεοειδὴς
Πρόσθεν ἐλθὼν, ἴθυνε μακρὰν δόρυ, καὶ οἱ ἁμαρτε,
Τυτθὸν ἀλευαμένοιο· φίλον δὲ οἱ εἶλεν ἑταῖρον,
Αἴθοπα Πυῤῥασίδην· ὁ δὲ χωσάμενος κταμένοιο,
Αντιλόχῳ ἐπιᾶλτο, λέων ὡς ὀμβριμόθυμος
Καπρίῳ, ὅ ῥὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον οἰδὲ μάχεσθαι
Ανδράσι, καὶ θήρεσσι, πέλει δὲ οἱ ἄσπετος ὁρμὴ·
Ως ὁ θοῶς ἐπόρουσεν· ὅ δ' εὐρέϊ μὲν βάλε πέτρῳ·
* τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, οὔνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Αλγεινόεντ' ἐπάλαλκε Φόνον κρατερὴ τρυφάλεια·
Σμερδαλέον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνθη,
Βλημένου· ἀμφὶ δέ οἱ κόρυς ἴαχε· καί ῥ' ἔτι μάλλον
Μαίνετ' ἐπ' Αντιλόχῳ· κρατερὴ δέ οἱ ἔζεεν ἀλκή·

Τοῦ-

244. Πρόσθεν ἐλθὼν] Προσθ' ἐλθὼν *Rhod.*

Ibid. καὶ οἱ ἅμαρτε] Ita non loquuntur Græci: Scribe, καὶ οὐ ἅμαρτε. *Pauw.*

248. ὅ ῥὰ καὶ αὐτὸς] ὅς ῥα καὶ αὐτὸς. *Rhod.*

250. μὲν βάλε πέτρῳ] μὲν βάλε. *Rhod.*

251. * τοῦ δ' οὔτι λύθη &c.] Deest initio Κακκιφαλὴν. *Rhod.* Emendabam auxilio Brodæi:

Τοῦ δ' οὕτως λύθη κέαρ ἔνδοθεν, οὔνεκ' ἄρ' αὐτοῦ.

Non caput; quia galea texit, & ictum a consauciatione prohibuit: cor intereadum ictus violentia convulsum est. Aut retenta negatione:

Τοῦ δε μὲν οὔτι λύθη κέαρ ἔνδοθεν, —

Neque tanto jactu saxi cor solutum est, galea defendente vim a vitalibus. Rhodomannus feliciter locum hunc tetigit, rescripto

— μὲν βάλε πέτρῳ

Κακ-

Argivos trucidat, Parcæ funeſtæ non diſſimilis,
Quæ calamitoſum fœdumque exitium populis affert.
Primum autem interfecit Pheronem, transverberans pectus
Lethali haſta: cumque eo occidit eximium Ereuthum:
Ambos belli amantes & truculenti conflictus:
Qui Thryon incolebant, prope Alphei amnem,
Et ſub Neſtore venerant ad ſanctam Ilii urbem.
Quos cum ſpoliaſſet, aggreſſus eſt Neleo ſatum,
Perimere eum conans: ſed hunc Antilochus, Diis forma ſimilis,
Protegens, longam direxit haſtam, atque ab eo aberravit,
Paululum declinante, carumque ejus ſodalem ſtravit
Æthopa Pyrrhaſiden. Ille igitur ira commotus ob interfectum,
Exſiliit in Antilochum, ut Leo magnanimus
In aprum, qui tamen & ipſe cominus ſcit pugnare
Cum viris & beſtiis. Nam rapidus ei eſt impetus.
Ita ille ſubito ingruit: Hic vero vaſto illum molari ferit
In caput: nec tamen cor ejus inde ſolutum eſt, quod valida
Ab ipſo galea triſtem avertiſſet cædem.
Horrendis igitur modis animus ejus efferbuit ob hunc
Jactum; galeaque circumcirca crepuit: tum multo ſæviore
Furore in Antilochum irruit, ac fortis in eo ſpiritus æſtuabat.

Ideo

Κακκιφαλὴν, τοῦ δ' οὕτι — Nam Brodæi ἐνδοθεν quæſitius apparet. Poſſit etiam ſcribi:

—— ὃ δ' εὐρέϊ μὲν βάλε πέτρῳ
Μαρμαρέῳ· τοῦ δ' οὔτι —

Vel πέτρῳ ἰθυντενεῖ, recta tendenti, quod apprime cohæreat. Sic denique congruentius:

—— ὃ δ' εὐρέϊ μὲν βάλε πέτρῳ
Ἀλιμάτως· τοῦ δ' οὔτι λύθη κεάρ ——

Dausq. Rhodomannus perbene, πέτρῳ Κακκιφαλὴν, ut evidentiſſime conſtat ex ſequenti, οὔνεκ' ἄρ' αὐτοῦ ἐπάλαλκε φόνου κρατερὴ τρυφάλεια: Alia non ſunt unius aſſis. *Pauw.*

252. Ἀλγεινόεντ' ἐπάλαλκε] Ἀλγινόεντ' ἀπάλαλκε. *Rhod.*

Τοὔνεκα Νέστορος υἷα, καὶ αἰχμητὴν περ ἐόντα,
Τύψεν ὑπὲρ μαζοῖο· διήλασε δ' ὄμβριμον ἔγχος
Ες κραδίην, θνητοῖσιν ὅπῃ πέλει ὠκὺς ὄλεθρος.
Τοῦ δ' ὑποδηωθέντος, ἄχος Δαναοῖσιν ἐτύχθη
Πᾶσι, μάλιστα δὲ πατρὶ περὶ φρένας ἦλυθε πένθος
Νέστορι, παιδὸς ἑοῖο παρ' ὀφθαλμοῖσι δαμέντος.
Οὐ γὰρ δὴ μερόπεσσι κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
Ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἑοῦ πατρὸς εἰσορόωντος.
Τοὔνεκα καὶ στερεῇσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμὸν,
Ἀχνυτο, παιδὸς ἑοῖο κακῇ περὶ κῆρι δαμέντος·
Κέκλετο δ' ἐσσυμένως Θρασυμήδεα, νόσφιν ἐόντα·
Ὄρσο μοι ὦ Θρασύμηδες ἀγακλεὲς, ὄφρα φονῆα
Σεῖο κασιγνήτοιο, καὶ υἱέος ἡμετέροιο,
Νεκροῦ ἐκὰς σεύωμεν ἀείκέος, ἠὲ καὶ αὐτοὶ
Ἀμφ' αὐτῷ στονόεσσαν ἀναπλήσωμεν ὀϊζύν·
Εἰ δέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει δέος, οὐ σύγ' ἐμεῖο
Υἱὸς ἔφυς, οὐδ' ἐσσὶ Περικλυμένοιο γενέθλης,
Ος τε καὶ Ηρακλῆϊ κατ' ἀντίον ἐλθέμεν ἔτλη·
Αλλ' ἄγε δὴ πονεώμεθ', ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀνάγκη
Πολλάκι μαρναμένοισι καὶ οὐτιδανοῖσιν ὀπάζει.
Ως φάτο· τοῦ δ' ἀΐοντος ὑπὸ φρεσὶ σύγχυτο θυμὸς
Πένθεσι λευγαλέοισιν· ἄφαρ δέ οἱ ἦλυθεν ἄγχι
Φηρεὺς, ὃν ῥὰ καὶ αὐτὸν ἀποκταμένοιό ἄνακτος,
Εἶλεν ἄχος· κρατεροῖο δ' ἐναντία δηριάασθαι
Μέμνονος ὡρμήθησαν ἀν' αἱματόεντα κυδοιμόν·
Ως δ' ὅταν ἀγρευτῆρες ἀνὰ πτύχας ὑληέσσας
Οὔρεος εὐρυβάτοιο λιλαιόμενοι μέγα θῆρης,
Ἢ συὸς, ἢ ἄρκτοιο κατ' ἀντίον αἴσσουσι,

Κει-

265. κακῇ περὶ κῆρι δαμέντος] Vide, quot verba inſumat Quintus in hanc mortem: τοῦδ' ὑποδηωθέντος, & παιδὸς ἑοῖο παρ' ὀφθαλμοῖσι δαμέντος præmittit: hic παιδὸς ἑοῖο δαμέντος repetit, eique

Ideo Neſtoris filium, licet bellator eſſet ſtrenuus,
Percuſſit ſupra mammam, & impegit rigidam haſtam
In cor, ubi repentinus mortalibus interitus eſt.
Hoc ita cæſo, mœror obortus eſt Danais
Univerſis, maxime autem patri animum luctus invaſit
Neſtori, filio ante oculos trucidato.
Nunquam enim acerbior hominibus dolor accidit,
Quam ſi nati, genitoris ſub aſpectu necantur.
Quare etiamſi animum ſolida ratione confirmatum haberet,
Mœrebat tamen, quod filius a Parca tam funeſta peremtus eſſet.
Et continuo invocabat Thraſymedem, qui ſeorſum tum agebat:
Appropera ad me Thraſymedes inclyte, ut percuſſorem
Germani tui & filii mei
Procul à triſti cadavere abigamus, aut etiam ipſi
Propter illum acerbam oppetamus mortem.
Quod ſi pectori tuo metus ineſt, neutiquam ex me
Natus es, nec de Periclymeni illius proſapia ortus,
Qui etiam cum Hercule pugnam inire non expavit.
Quare age connitamur: Nam ingens robur neceſſitas
Etiam nauci hominibus in conflictu ſæpe addit.
Sic ait; aſt illi, quamprimum audivit, animus imo pectore conturbatus fuit
Dolore acerbiſſimo; ocyusque ad eum accurrit
Phereus, quem & ipſum interfecti principis cauſa
Dolor corripuit, & cruentum cum forti
Memnone certamen inire properarunt;
Ut quando venatores in anfractibus ſylvoſis
Montis prolixi, magna prædæ cupiditate accenſi,
Aut aprum aut Urſum contra tendunt,

Eum-

eique apponit κακῇ περὶ κῆρι, Syrmatis inſtar. *Pauw.*

269. ἀντεὶ ἀμφ' ἀυτῷ] Sophiſtica vocalium conjunctio. *Pauw.*

283. κατ' ἀντίον ἀἰσσουσι] κατ-

Κειρέμεναι μεμαῶτες, ὃ δ' ἀμφοτέροις ἐπορούσας
Θρᾴσαι μαιμώωντι, βίην ἐπαμύνεται ἀνδρῶν,
Ὡς τότε Μέμνων Φώνεε * μέγα· τοὶ δέ οἱ ἄγχι
Ηλυθον· ἀλλά μιν οὔτι χταναίειν ἐδύναντο
Μακρῇσι μελίῃσιν· ἀπέπλαχθεν γάρ οἱ αἰχμὴ
Τῆλε χροὸς· μάλα γάρ που ἀπέτραπεν Ηριγένεια·
Δούρατα δ' οὐχ ἁλίως χαμάδις πέσεν. ἀλλ' ὁ μὲν ὦκα
Εμμεμαὼς, κάππεφνε Πολύμνιον υἷα Μέγητος
Φηρεὺς ὀμβριμόθυμος· ὃ δ' ἔκτανε Λαομέδοντα
Νέστορος ὄμβριμος υἱὸς, ἀδελφειὸν χολωθείς,
Ον Μέμνων ἐδάϊξε κατὰ μόθον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι λύεν παγχάλκεα τεύχη,
Οὔτε βίην ἀλέγων Θρασυμήδεος, οὔτε μὲν ἐσθλοῦ
Φηρέος, οὕνεκα πολλὸν ὑπείροχος· οἷσιν δ' ἄτε θῶες

Αμφ'

ταυτίον una voce. *Rhod.*

284. ὃδ' ἀμφοτέροις, ἐπορούσας] Coactum hoc, ubi Virorum numerus non præcesserat: Melius esset, ἀμφοτέρωσ' ἐπορούσας, in utramque partem, & dextram & sinistram, assiliens. An tamen ipse Quintus scripsit forte, ὃδ' αἰσσοτέρως ἐπορούσας? *Pauw.*

285. Θρᾴσει μαιμώωντι] Θάρσει. *Rhod.*

286. Ὡς τότε Μέμνων Φώνεε * μέγα] Corrige sic, Ὡς τότε καὶ Μέμνων Φρόνεεν μέγα. *Rhod.* Scribo φώνεε πάμμεγα. Cætera cum sententia constant. Nam consectarium illud ex ejus inclamatione, τοὶ δέ οἱ ἄγχι Ηλυθεν, irritati videlicet. Virgilius Lib. 12. — *disjecta per agmina Magna voce vocat Æneas.* Voce namque valentiore in pugnam inardescit miles: segnis torpet. Nec nulla est Brodæi correctio, Ὡς τότε καὶ Μέμνων Φρόνεε μέγα: quod interpretor, Φρονηματίας ἦν. Prætulerim tamen, Ὡς τότε δὴ Μέμνων Φοιτᾶα μέγα: eædem anhelabat, ferinum in morem, ursi instar aut apri, ut habet Poëta. Quam vocem & S. Basilio Seleuzensi alibi reddimus, & Tryphiodorus usurpavit:

Καρχαρίοισι λύκοισιν ἐοικότες, οἵτ' ὑπὸ νύκτα
Χειμερίῃ φοιτῶντες ἀσημαντοῖς ἐπὶ μήλοις.

Dausq. Mihi placet hactenus, Ὡς τότε δὴ Μέμνων Φοιτᾷ μέγα: Nam nihil in sequentibus est, quod φοιτᾷ μέγα, quod cæteroquin Dausquejo indicante præferrem, statuminare possit. *Pauw.*

287. ἀλλά μιν οὔτι χταναίειν ἐδύναντο] καταχτείνειν. *Rhod* Supplementum legitor: δύω στιβ.

Vel,

Eumque interficere conantur, fera autem ambobus
seſe opponit
Irritata animi fiducia, roburque virorum propulſat;
Ita quoque Memnon tunc altos gerebat ſpiritus, &
quamvis cominus hoſtes
Inſtarent, perimere tamen eum non potuerunt
Prælongis haſtis: deflexerunt enim cuſpides procul
A corpore ejus: ſiquidem enixe alio ipſas avertit Aurora:
Haſtæ tamen non irrito jactu humi cadunt; ſed ſtatim ubi
Vires intendit, Polymnium Megetis prolem necavit,
Magnanimus Phereus: Laomedontem vero letho affecit
Strenuus Neſtoris filius, iratum gerens animum propter fratrem:
Quem in pugna Memnon obtruncarat: Jamque ab ipſo
Indefeſſis manibus ænea laxabat arma,
Nihil penſi habens quid vel Thraſymedes poſſet vel
bonus
Phereus: Nam longe præſtabat: Illi igitur, ut duo thoës,
Qui

Vel, οὔτι δύναντο κτανεῖν, πλεόνες περ. *Dausq.* Non male Rhodomannus κατακτείνειν ἐδύναντο: Cur tamen ſic aſpernatus eſt κατακτανέειν ἐδύναντο? *Pauw.*

288. ἀπέπλαγχθεν γάρ οἱ αἰχμὴ] αἰχμαὶ. *Rhod.* Scribe ἀπεπλάγχθη. Vel quod præſtabilius, ἀπέπλαγχθεν γάρ οἱ αἰχμαὶ: Sequitur enim ἀμέσως, Δούρατα. *Dausq.*

291. κάππιφνε Πολύμνιον] κατέπιφνε. *Rhod.* Recte: Græcum tamen eſt κάππιφνε, ut κάππεσε, & alia id genus. Moneo rudiores. *Pauw.*

293. ἀδελφειοῖο χολωθείς. Ον Μέμνων ἐδάϊξε κατὰ μόθον] Hoc ſcilicet monendum erat hic: Sed ut ſequentia commode attexeret, ita Tautologus evaſit bonus. Sic tamen λύειν cum ſociis minus etiam aptum eſt: Nam prout verba ordinantur, magis ad Thraſymedem, quam Memnonem reſpicerent: Attende modo. *Pauw.*

Ibid. Νέσορος ὄμβριμος υἱὸς] ὄμβριμος poſt ὀμβριμόθυμος Verſu præced. *Pauw.*

294. ἀμφὶ δὲ ἄρ' αὐτῷ, Χερσὶν &c.] Thraſymedem igitur & Phereum non adoriebatur Memnon, ſed illi ambo adoriebantur eum, dum in ſpoliando Antilochi cadavere occupatus erat: Et ſic ἐπορούσας in comparatione præcedenti Verſ. 284. caute intelligendum eſt. Quin & ἀμφοτέρωσ' ἐπορούσας ſic ſeſe commendat ſane: Quanquam ſequentia de lupis cervariis ita comparata ſunt, ut & ἐπορούσας & ἀμφοτέρωσ' ἐπορούσας plane reſpuant:

Ἀμφ' ἔλαφον βεβαῶτε, μέγαν φοβέοντο λέοντα,
Οὔτι πρόσω μεμαῶτ' ἔτι ἐλθέμεν· αἰνὰ δὲ Νέστωρ,
Ἐγγύθεν εἰσοράων, ὀλοφύρετο· κέκλετο δ' ἄλλους
Σφοὺς ἑτάρους δηΐοισιν ἐπελθέμεν· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
Ὥρμαινεν πονέεσθαι ἀφ' ἅρματος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Παιδὸς ἀποφθιμένοιο ποθὴ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε,
Πὰρ δύναμιν· μέλλεν δὲ φίλῳ παιδὶ καὶ αὐτὸς
Κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις ἐναλίγκιον, εἰ μὴ ἄρ' αὐτὸν
Μέμνων ὀμβριμόθυμος ἐπεσσύμενον προσέειπεν,
Αἰδεσθεὶς ἀνὰ θυμὸν ὁμήλικα πατρὸς ἑοῖο·
Ὦ γέρον, οὔ μοι ἔοικε κατ' ἀντία σεῖο μάχεσθαι,
Πρεσβυτέροιο γεγῶτος, ἐπεὶ γέ μεν οἶδα νοῆσαι·
Ἦ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην σε νέον, καὶ ἀρήϊον ἄνδρα
Ἀνλιάαν δηΐοισι θρασὺς δέ μοι ἔλπετο θυμὸς,
Χειρὸς ἐμῆς, καὶ δουρὸς ἐπάξιον ἔμμεναι ἔργον·
Ἀλλ' ἀναχάζεο τῆλε μόγου, στυγεροῦ τε φόνοιο·
Χάζεο, μή σε βάλωμι καὶ οὐκ ἐθέλων περ ἀνάγκῃ,
Μηδὲ τεῷ περὶ παιδὶ πέσῃς, μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
Μαρνάμενος, μή σε καὶ ἄφρονα μυθήσονται

Ανέ-

Ad ſingula animum adverte, quæſo. *Pauw.*

298. μέγαν φοβέοντο λέοντα] Ita recte edidit Rhodomannus: Aldus & Baſileenſes male φοβέοντται. *Pauw.*

301. δηΐοισιν ἐπελθέμεν] Minus aptum eſt δηΐοισιν γενικῶς, ubi de uno Memnone hic ſermo εἰδικῶς: Vide & ſequentia. *Pauw.*

303. ποθὴ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε] Sono perquam ingratum eſt ποθὴ ποτί: An non legendum ſaltem ποθὴ πρότι μῶλον, vel ποθὴ πρὸς μῶλον? *Pauw.*

304. μέλλεν δὲ φίλῳ παιδὶ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι &c.] φίλῳ περὶ παιδί. *Rhod.* Non placet περὶ παιδί: Nam quid eo admiſſo, erit κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις, ubi & ipſe filius erat occiſus? *ſupra filium jacere una cum morſuis*: Hoc ſane non quadrat, aut apte dicitur, inprimis ubi & ἐναλίγκιον accedit. Locus eſt paulo intricatior: An ſcribendum, μέλλεν δὲ φίλῳ μάλα παιδὶ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις ἐναλίγκιον, id eſt, verbis in ordinem redactis, μέλλεν δὲ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι ἐναλίγκιον παιδὶ μάλα φίλῳ ὁμῶς κταμένοις? Hoc aptius certe, quam ſi περὶ im-

Qui cervum obeunt, immanem reformidabant leonem,
Memnonem,
Non ausi ulterius progredi: Miseros autem Nestor
E propinquo intuitus, ploratus ciebat, hortabaturque alios
Suos familiares, ut invaderent hostem. Quin & ipse
E curru pugnare festinabat. Namque ipsum
Extincti filii amor in prælium trahebat
Præter vires. Et evenisset, ut prope dilectum filium & ipse
Occubuisset in confusa mortuorum strage eodem modo: nisi Memnon
Illum magnanimus irruentem compellasset,
Reverentiam ex animo præstans patris sui æquali:
Non est honestum mihi, senior, ut tecum manus conseram,
Qui natu grandior es; Nam & ego res ad rationem exigere novi.
Putaram ego equidem te maturæ ætatis, & aptum bello virum
Occurrere hostibus; promptusque mihi animus sperabat,
Certamen hoc tecum dextera & hasta mea dignum fore.
Verum excede procul acie, strageque horrifica:
Facesse (inquam) Ne te feriam invitus & necessitate adactus,
Neu cadas juxta filium tuum, dum longe præstantiori viro
Pugnam offers: & ne te mente captum dicant
Viri:

immittas, sed tamen minus etiam conveniens, quia filius occisus, ut antea dicebam, illud ὁμῶς κταμένοις odit. Convenientius sit scribere, μᾶλλον δὲ φίλῳ μάλα παιδὶ καὶ αὐτὸς κεῖσθαι ὁμῶς κτάμενος ἰναλίγκιον. Nam sic verba satis amica sunt & bona: ἰναλίγκιον per modum adverbii hic dicitur pro ἰναλίγκιος, quod minus aptum fuisset propter κτάμενος præcedens. Κεῖσθαι ἰναλίγκιον φίλῳ παιδὶ, ut supra habuimus, Ὀφθαλμοὶ μάρμαιρον ἀλίγκιον ἀκτίνεσσιν. *Pauw.*

305. εἰ μὴ ἄρ' αὐτον] Illud ἄρ' αὐτὸν in fine Versus hic sequitur eodem modo post καὶ αὐτὸς, ut paulo ante Versu abhinc tertio: Quid ais? Idne venustum? *Pauw.*

316. μή σε καὶ ἄφρονα μυθήσονται] μή πώ σε καὶ ἄφρονα μυθήσωνται. *Rhod.*

321.

Ανέρες· οὐ γὰρ ἔοικεν ὑπερτέρῳ ἀντιάσθαι.
Ως φάτο· τὸν δ' ἑτέρωθι γέρων ἠμείβετο μύθῳ·
Ω Μέμνων, τὰ μὲν ἄρ που ἐτώσια πάντ' ἀγορεύεις·
Οὐ μὲν γὰρ διίοισι πονεύμενον εἵνεκα παιδὸς
Αφραίνειν ἐρέει τις, ἀνηλέα παιδοφονῆα
Νεκροῦ ἐχὰς σεύοντα κατὰ μόθον. ὡς ὄφελόν μοι,
Αλκὴ ἔτ' ἔμπεδος ἦεν, ἵνα γνώης ἐμὸν ἔγχος·
Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ' εὔχεαι οὕνεκα θυμὸς
Θαρσαλέος νέου ἀνδρὸς, ἐλαφρότερόν τε νόημα·
Τῷ ῥα καὶ ὑψηλὰ Φρονέων, ἀποφώλια βάζεις.
Εἰ δέ μοι ἡβώοντι κατ' ἀντίον εἰληλούθεις,
Οὐκ ἄν τι κεχάροντο Φίλοι κρατερῷ περ ἐόντι·
Νῦν δ' ὡς τίς τε λέων ὑπὸ γήρως ἄχθομαι αἰνοῦ,
Ον τε κύων σταθμοῖο πολυῤῥήνοιο διήρηται
Θαρσαλέως· ὅ δ' ἄρ' οὔτι, λιλαιόμενός περ, ἀμύνει
Οἷ αὐτῷ· οὐ γάρ οἱ ἔτι ἐμπεδοί εἰσιν ὀδόντες,
Οὐδὲ βίη, κρατερὸν δὲ χρόνῳ ἀμαθύνεται ἦτορ·
Ως ἐμοὶ οὐκ ἔτι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρεν,
Οιόν περ τοπάροιθεν· ὅμως δ' ἔτι Φέρτερός εἰμι
Πολλῶν ἀνθρώπων· παύροισι δὲ γῆρας ὑπείκει.
Ως εἰπὼν, ἀπὸ βιὸν ἐχάσσαλο· λίπε δ' ἄρ' υἷα
Κείμενον ἐν κονίῃσιν, ἐπεὶ νύ τοι οὐκ ἔτι πάμπαν
Γναμπτοῖσι μελέεσσι πέλε σθένος, ὡς τοπάροιθεν·
Γήραϊ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτῳ βεβάρητο.

Ως

321. ἀηλίᾳ παιδοφονῆα Νεκροῦ &c.] Ubi hæc adſunt, præcedens διίοισι πονεύμενον εἵνεκα παιδὸς tutius abfuiſſet. *Rauw.*

324. Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ' εὔχεαι; μέγ' εὔχεαι μάλα πάγχυ: Ita tolerabilior eſt vocularum cumulatio. Mallem, ſcripſiſſet Quintus, Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ ἐπεύχεαι. ἐπεύχεσθαι idem quod εὔχεσθαι, ut ipſi Tyrones ſciunt. *Rauw.*

327. κατ' ἀντίον εἰληλούθεις] καταντίον. *Rauw.*

328. Οὐκ ἄν τι κεχάροντο] Οὐκ ἄν τοι. *Rhod.*

329. ὑπὸ γήρως ἄχθομαι αἰνοῦ] ὑπὸ γήρως. *Rhod.*

330. διήρηται] δίηται. *Rhod.* Scribe δίηται. Recte Brodæus

ex

Viri: non enim decorum contra illum contendere, qui viribus ſuperior eſt.
Dixit; At huic ſenex e diverſo (hoc) ſermone reſpondit:
O Memnon, hæc ex parte omnino vana ſunt, quæ loqueris,
Non enim cum hoſtibus dimicantem pro filio,
Deſipere (me) dicet quiſquam, dum truculentum filii interfectorem
A cadavere in conflictu arceo. Utinam vero mihi
Adhuc virium integritas foret, ut experireris meam haſtam:
Nunc vero te ſupra modum effers: nam animus hominis
In florida ætate nimium ſibi fidit, & levior ei mens eſt.
Quod facit, ut & tu nimium tibi arrogans vaniloquentia utaris.
Quod ſi mihi pubertatis florem adepto ſolum te obviam dediſſes,
Certe non lætati eſſent tua cauſa amici, quamlibet fortis.
At nunc moleſto gravor ſenio: ut leo aliquis,
Quem moloſſus a caula agnis repleta fugat
Confidenter; qui licet cupiat, tamen non ſeſe
Vindicat: Non enim ſolidi dentes amplius,
Integræque ſunt vires: ſed validum cor temporis longinquitate marceſcit:
Sic & mihi nulla ſe ulterius vis in pectore exſerit,
Quomodo olim: & tamen adhuc præſtantior ſum
Multis hominibus, & paucis ſenectus (mea) cedit.
Sic fatus paululum retro gradum flexit, & filium reliquit
In pulvere ſtratum: cum ipſi non amplius integra
Virtus membris flexibilibus ineſſet, ut antea.
Ærumnoſæ enim ſenectutis onere oppreſſus erat.

Sic

ex Homeri Iliad. P.

—— ὥστε λὶς ἠϋγένειος,
Οἵ ῥα κύνες τε, καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταδμοῖο δίωνται.

Item Iliad. H —— ἐχὼν ἀέκοντα δίηται, Iliad. X. —— τρέσσον ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται. Dausq.

332. οὐ γάρ οἱ ἔτι ἴμπεδοί] ἔτ' ἰμπεδοί. Rhod.

337. λίπε δ' ἄρ' ἥα] λεῖπε. Rhod.

338. ἐπεὶ νύ τοι οὐκ ἔτι πάμπαρ

Ως δ' αὕτως ἀπόρουσεν ἐϋμμελίης Θρασυμήδης,
Φηρεύς τ' ὀμβριμόθυμος, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Δειδιότες· μάλα γάρ σφιν ἐπῴχετο λοίγιος ἀνὴρ.
Ως δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλων ὀρέων ποταμὸς βαθυδίνης,
Καχλάζων φορέηται ἀπειρεσίῳ ὀγυμαγδῷ,
Ὁππότε συννεφὲς ἦμαρ ἔπ' ἀνθρώποισιν τανύσσῃ
Ζεὺς χλοεέων μέγα χεῖμα, περιχτυπέουσι δὲ πάντῃ
Βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσιν, ἄδην νεφέων συνιόντων
Θεσπεσίων, κοῖλαι δὲ περιχλύζονται ἄρουραι,
Ομβρου ἐπεσσυμένοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
Σμερδαλέον βοόωσι κατ' οὔρεα πάντα χαράδραι,
Ως Μέμνων σεύεσκεν ἐπ' ἠιόνας Ελλησπόντου
Αργείους· μετόπισθε δ' ἐπισπόμενος, κεράϊζε·
Πολλοὶ δ' ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι θυμὸν ἔλειπον
Αἰθιόπων ὑπὸ χερσὶ· λύθρῳ δ' ἐφορύνετο γαῖα
Ολλυμένων Δαναῶν· μέγα δ' ἐν φρεσὶ γήθεε Μέμνων
Αἰὲν ἐπεσσύμενος δηΐων στίχας. ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
Στείνετο Τρώϊον οὖδας· ὅ δ' οὐκ ἀπέληγε κυδοιμοῦ·
Ελπετο γὰρ Τρώεσσι φάος, Δαναοῖσι δὲ πῆμα
Εσσεσθ'· ἀλλά ἑ μοῖρα πολύστονος ἠπερόπευεν
Εγγύθεν ἱσταμένη, καὶ ἐπὶ κλόνον ὀτρύνουσα.
Αμφὶ δέ οἱ θεράποντες ἐϋσθενέες πονέοντο,
Αλκιονεὺς, Νύχιος, καὶ Ασιάδης ἐρίθυμος,
Αἰχμητής τε Μένεκλος, Αλέξιππός τε, Κλάδωντε,
Αλλοι τ' ἰωχμοῖο μεμαότες· οἳ ῥὰ καὶ αὐτοὶ
Καρτύναντ' ἀνὰ δῆριν, ἑῷ πίσυνοι βασιλῆϊ.

Καὶ

ται &c.] Hæc & inprimis ſequentia illa, Γήραϊ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτῳ βιβάρητο, hic putide ociosa ſunt. Nonne Neſtoris ſenectus erat certa, & in præcedentibus aperte deſcripta ipſis ejus verbis? *Pauw.*

342. ἠδ' ἄλλοι πάντες] ἰδ' ἄλλοι. *Rhod.*

344. Ως δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλων &c.] Eadem comparatio, ſed alia occaſione, hoc eodem Libro Verſ. 220. & ſeqq. præceſſit. *Pauw.*

352.

Sic quoque re infecta abiit haſta ſpectatus Thraſymedes,
Phereuſque magnanimus, & alii familiares amici omnes,
Metu perculſi. Acriter enim urgebat eos vir pernicioſus,
Ac veluti ab altis montibus vorticoſus amnis
Defertur, ſtrepitu ingenti murmurans;
Cum nubilam mortalibus diem obtendit
Jupiter, magnam tempeſtatem glomerans, & reboant uſquequaque
Tonitrua fulguribus mixta; dum nubes a Deo concitatæ vehementer inter ſe
Concurrunt; & cavi paſſim inundant agri,
Imbre cum ſonitu ruente; & circumquaque longi
In cunctis montibus torrentes mugiunt horrendum:
Ita Memnon ad littora Helleſponti pellebat
Argivos, & a tergo imminens, ſtrages edebat.
Plurimi igitur in pulvere & cruore tunc animam exſpirant,
Sub manibus Æthiopum; & ſanguine tellus fœdatur
Græcorum pereuntium; totoque pectore exultat Memnon,
Incurſu hoſtium ordines ſubinde perrumpens: mortuorumque ſtrage
Trojanum ſolum arctatur: nec tamen ille a perſecutione turbulenta deſiſtit.
Sperabat enim ſe Trojanis lumen, Danaiſque exitium
Fore: ſed Fatum lugubre falſa eum ſpe ludebat,
Juxta aſſiſtens, & ad pugnam inſtigans.
Atqui circa ipſum miniſtri robore præſtantes occupati erant,
Alcioneus, Nychiusque, & Aſiades animoſus,
Haſtipotensque Meneclus, Alexippusque, Cladonque;
Aliique pugnæ percupidi: qui & ipſi
Fortiter in conflictu ſe gerebant, ſuo imperatore freti.
Et

352. ἐπ' ἠϊόνας Ελλησπόντου] ἐπ' ἠόνας. *Rhod.*

363. Αλκιονεὺς] An potius Αλκίνοος, vel Αλκυονεὺς? Αλκυόνη ex Homero nota eſt omnibus. *Rauw.*

370.

Καὶ τότε δὴ ῥὰ Μένεκλον ἐπεσσύμενον Δαναῖσι
Πηλείδης κατέπεφνεν· ὃ δ' ἀσχαλόων ἑτάροιο
Μέμνων ὀμβριμόθυμος, ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον·
Ὡς δ' ὅτε τις κραιπνῇσιν ἐπιβρίσῃσ' ἐλάφοισι
Θηρητὴρ ἐν ὄρεσσι, λίνων ἔντοσθεν ἐρεμνῶν,
Ἰληδὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὕστατον δόλον ἄγρης
Αἰζηῶν ἰότητι, κύνες δ' ἐπικαγχαλόωσιν,
Πυκνὸν ὑλακτιόωντες, ὃ δ' ἐμμεμαὼς ὑπ' ἄκοντι
Κεμμάσιν ὠκυτάτῃσι φόνον στονόεντα τίθησιν·
Ὡς τότε Μέμνων ἐδάϊζε πολὺν στρατὸν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Γήθεον Ἀργεῖοι δὲ περικλυτὸν ἀνδρ' ἐφέβοντο·
Ὡς δ' ὁπότ' ἐξεριπόντος ἀπ' οὔρεος ἠλιβάτοιο
Πέτρου ἀπειρεσίοιο, τὸν ὑψόθεν ἀκάματος Ζεὺς
Ὧσῃ ἀϖὸ κρημνοῖο, βαλὼν στονόεντι κεραυνῷ,
Τοῦδ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἄγκεα μακρὰ ῥαγέντος,
Βῆσσαι ἐπικτυπέουσι, περιτρομέουσι δ' ἂν' ὕλην,
Εἴ που μήλ' ὑπένερθε κυλινδομένοιο νέμονται,
Ἢ βόες, ἠέ τι ἄλλο, καὶ ἐξάλλονται ἰόντος
Ῥιπὴν ἀργαλέην, καὶ ἀμείλιχον· ὣς ἄρ' Ἀχαιοὶ
Μέμνονος ὄμβριμον ἔγχος ἐπεσσυμένοιο φέβοντο.
Καὶ τότε δὴ κρατεροῖο μόλε σχεδὸν Αἰακίδαο
Νέστωρ· ἀμφὶ δὲ παιδὶ, μέγ' ἀχνύμενος, φάτο μῦθον·
Ὦ Ἀχιλεῦ μέγα ἔρκος ἐϋσθενέων Ἀργείων,

Ὤλε-

370. ἐπιβρίσῃσ' ἐλάφοισι] Abrade σ posterius. *Dausq.*

371. λίνων ἔντοσθεν ἐρεμνῶν] *In nigris retibus.* Quid hoc? An ille retium color? Nugæ. Scribendum est λίνων ἔντοσθεν ἐρυμνῶν: validorum, quæ inclusas feras retinere possunt, nec divelli, ut elabantur. Voces illæ ab Amanuensibus sæpe perperam sunt commutatæ. *Pauw.*

372. Ἰληδὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὕστατον δόλον ἄγρης] Ἰληδὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὑσάτιον *Rhod.*

374. ὑλακτιόωντες] Notes ista forma. *Pauw.*

376. Ὡς τότε Μέμνων ἐδάϊζε] Abjice τότε. *Rhod.*

378. Ὡς δ' ὁπότ' ἐξεριπόντος ἀπ' οὔρεος &c.] Eadem comparatio, sed in rem aliam, extat Libro I. V. 694. & seqq. ubi mi-

Et tunc Meneclum, Danais incumbentem,
Pelides neci dedit. Commotus igitur ob ſocium
Cordatus Memnon, numeroſam ſuſtulit turbam:
Non ſecus, ac ſi quis celeres in montibus cervas
Jam nigris retibus implicitas obruit,
Quas in extremum venationis dolum, gregatim coegit
Adminiſtrorum ſagacitas: Ibi canes exſultant, omniaque
Crebro latratu miſcent: Ipſe vero ſtrenue venabulo utens
Cervis pernicitate valentibus triſtem infert necem.
Sic Memnon magnam exercitus partem concidit; & commilitones
Gaudio exſiliunt. Argivi autem virum gloria inſignem fugitant.
Ut (fit) ſi ex arduo monte ſaxum
Ruit immenſum; quod deorſum Jupiter invictus
In præceps agit a rupe, horriſono fulmine divulſum:
Quo per denſa arboreta, & longa devexa ruinam factitante,
Valles fragorem reddunt, trepidantque in ſylva,
Sicubi infra rotatum illud paſcuntur, oves,
Aut juvencæ, aut aliud animans; & evitant imminentis
Violentum & ſævum impetum: non aliter Argivi
Acrem Memnonis irruentis haſtam formidabant.
Tunc vero prævalidum Æaciden adit
Neſtor, & propter filium mœrore conturbatus, hæc verba profatur:
O Achilles ingens propugnaculum fortium Argivorum,

Cæ-

minus commode tamen plus imbri, quam fulmini tribuit Auctor. Vide Nos ibi. *Pauw.*

381. *Τοῦ δ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ*] *Τοῦ δ' ἄρ' ἀνὰ. Rhod.*

384. *ἠέ τι ἄλλο*] Flacceſcit, præſertim iſto genere. *Pauw.*

Ibid. *καὶ ἐξάλλονται ἰόντος Ριπῆς*] *ἐξαλίονται. Rhod.* Brodæus, *ſaliendo & currendo evitant.* Hinc nata Rhodomanno correctio, non infauſta, etſi minime neceſſaria, *ἐξαλίονται. Dausq.* Ego lubens cum Rhodomanno ſcribo *ἐξαλίονται*: Nam *ἐξάλλονται ῥιπῆι*, niſi egregie me memoria fallat, Solæcum eſt, & *ἐξάλλονται ῥιπῆς* ſic ſcribere debuiſſet Quintus. Illud *ἰόντος* nimis exile eſt, ſi ad alia, quæ hic dicuntur, attendas. *Pauw.*

Ὤλετό μοι φίλος υἱὸς, ἔχει δέ μοι ἔντεα Μέμνων
Τεθναῶτος· δείδω δὲ κυνῶν μὴ κῦρμα γένηται·
Ἀλλὰ θοῶς ἐπάμυνον, ἐπεὶ φίλος, ὅς τις ἑταίρου
Μέμνηται κταμένοιο, καὶ ἄχνυται οὐκ ἔτ' ἐόντος.
Ὡς φάτο· τοῦ δ' αἶντος ὑπὸ φρένας ἔμπεσε πένθος·
Μέμνονα δ' ὡς ἐνόησεν ἀνὰ στόνοεντα κυδοιμὸν,
Ἀργείους ἰλιγδὸν ὑπ' ἔγχεϊ δηιόωντα,
Αὐτίκα κάλλιπε Τρῶας, ὅσους ὑπὸ χερσὶ δάϊξεν,
Ἀμφ' ἄλληισι φάλαγξι καὶ ἰσχανόων πολέμοιο,
Ἦλυθεν οἱ κατέναντί γε χωόμενος Ἀντιλόχοιο,
Ἠδ' ἄλλων κταμένων· ὅ δ' ἄρ' εἵλετο χείρεσι πέτρην,
Τὴν ῥὰ βροτοὶ θέσαν οὖρον ἐϋσταχέος πεδίοιο·
Καὶ βάλεν ἀκαμάτοιο κατ' ἀσπίδα Πηλείωνος
Διὸς ἀνήρ· ὃ δ' ἄρ' οὔτι τρέσας περιμήκεα πέτρην,
Αὐτίκα οἱ σχεδὸν ἦλθε, μακρὸν δόρυ πρόσθε τιταίνων
Πεζὸς, ἐπεὶ ῥά οἱ ἵπποι ἔσαν μετόπισθε κυδοιμοῦ·
Καί οἱ δεξιὸν ὦμον ὑπὲρ σάκος στυφέλιξεν·
Οὐδὲ, καὶ οὐτάμενος, ἀταρβέϊ μαίνετο θυμῷ·

Τύψε

390. Ὤλετό μοι φίλος υἱὸς, ἔχει δέ μοι &c.] Molestè geminatur μοι: An forte legendum, Ὤλετό μοι φίλος υἱὸς, ἔχει δέ τοι ἔντεα Μέμνων? *Pauw.*

391. Τεθναῶτος] Τεθναότος. *Rhad.*

397. Αὐτίκα κάλλιπε Τρῶας, ὅσους ὑπὸ χερσὶ δάϊξεν, Ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι] Ubi ad hæc attendo, vehementer dubito, an supra Vers. 367. recte legatur, Καὶ τότε δὴ ῥὰ Μένελον ἐπισσύμενον Δαναοῖσι Πηλείδης κατέπεφνε: Nam Meneclus ille unus erat ex Ministris Memnonis, qui circa & prope eum dimicabant: Præcessit paulo ante, Ἀμφὶ δέ οἱ θεράποντες ἰῦσθενέες ποτέοντο — Αἰχμητής τε Μένελος. Ex quo vicinum illud aperte elucet. Et quomodo igitur Pelides Meneclum illum ibi occidere potuit, ubi hic Nestor eum alia parte dimicantem adit, & inde ad Memnonis stationem adducit? Sane hoc ego non intelligo: Locum enim non mutavit Achilles, quia Memnoni vicinus, cum eo pugnasset diu, ut Nestori & Græcis suis laborantibus opem ferret. Quid plura? Ubi omnia perpendo, perquam probabile puto, Πηλείδης ibi ab Amanuensibus male descriptum esse, ipsumque Quintum pro eo exaratsse Νηλείδης: Dixerat Nestor Memno-

Cæsus est mihi filius dilectus, & arma obtinet Memnon
Defuncti, metuo etiam, ne canibus præda fiat.
At e vestigio succurre: Nam is (demum) amicus,
qui etiam exstincti
Memoriam amici servat, ejusque causam dolet, licet non
amplius superstitet.
Sic fatur: illius vero animo simulac inaudivit, mœror
incumbit.
Et ut conspexit Memnona in tristisono conflictu,
Argivos hasta catervatim trucidantem;
Confestim omittit Troas, quos manibus suis conficiebat,
Inter alias aciei series; & pugnam ardens,
Contra illum tendit, ira percitus propter Antilochum,
Aliosque interfectos. Ille vero manibus saxum corripit,
Quem spiciferi terminum ruris agricolæ posuerant,
Et in scutum invicti Achillis conjicit,
Vir divino genere ortus. Ille tamen immane saxum nihil abhorrens,
Propius ad eum accessit, longamque prætendit hastam
Pedes: Nam quadrupedes ei post aciem relicti erant.
Et dextrum ipsi humerum supra scutum perculit.
Hic vero quanquam saucius, intrepido tamen animo furit,

Et

Memnoni Vers. 335. ὅμως δ' ἔτι φέρτερός εἰμι Πολλῶν ἀνθρώπων· παύροισι δὲ γῦρας ὑπείκει: Ut hoc aliquo virtutis documento confirmaret Auctor, Menechum ibi a Nestore fingit interfectum: Sentisne? Sic seni blanditur Poëta, & nihil hic absonum aut perplexum. Pro Ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι Aldus & Basileenses male ediderant Ἀμφ' ὄλλῃσι φάλαγξι: Quod bono Dausquejo extorsit nescio quas nugas, cum in Editione sua id recte mutasset Rhodomannus, tanquam vitium Typographicum, ut revera est: Rideo, rideo hercule. *Pauw.*

399. Ἤλυθεν οἱ κατέναντί γε χωόμενος Ἀντιλόχοιο] κατέναντε κιχωμένος, vel χολούμενος. *Rhod.*

401. ἰύγαχέος πεδίοιο] ἰύγάχνος. *Rhod.*

406. δεξιὸν ὦμον σάκος συφέλιξεν] ὑπὲρ σάκεος συφέλιξεν. *Rhod.* Malo, ὑπὲρ σάκος ἰσυφέλιξεν. *Pauw.*

407. Ὀδὲ, καὶ αὐτάμενος, ἀταρβέϊ] Ὃς δὲ καὶ αὐτάμενός περ ἀταρβέϊ. *Rhod.* Sufficit, Ὁ δὲ καὶ αὐτάμενός περ: Nam brevis in principio non vitiat, & Ver-

Τύψε δ' ἄρ' Αἰακίδαο βραχίονα δουρὶ χραταιῷ·
Τοῦ δ' ἐχύθη φίλον αἷμα· χάρη δ' ἄρ' ἐτώσιον ἥρως,
Καί μιν ἄφαρ προσέειπεν ὑπερφιάλοις ἐπέεσσιν·
Νῦν σ' οἴω μόρον αἰνὸν ἀναπλήσειν ὑπ' ὀλέθρῳ
Χερσὶν ἐμῇσι δαμέντα, καὶ οὔκ ἔτι μῶλον ἀλύξαι·
Σχέτλιε, τίπτε σὺ Τρῶας ἀνηλεγέως ὀλέεσκες,
Πάντων εὐχόμενος πολὺ φέρτερος ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Μητράς τ' ἀθανάτης Νηρηΐδος; ἀλλά σοι ἤδη
Ηλυθεν αἴσιμον ἦμαρ, ἐπεὶ θεόθεν γένος εἰμί,
Ηοῦς ὄμβριμος υἱός, ὃν ἔκτοθι χειριόεσσαι
Εσπερίδες θρέψαντο παραῤῥόον ὠκεανοῖο·
Τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγύνω,
Εἰδὼς μητέρα δῖαν, ὅσον φερεστέρα ἐστὶν
Νηρηΐδος, τῆς αὐτὰς ἐπεύχεαι ἔκγονος εἶναι·
Η μὲν γὰρ μαχάρεσσι, καὶ ἀνθρώποισι φαείνει·
Τῇ ἐπὶ πάντα τελεῖται, ἀτείρεος ἔνδον Ολύμπου,
Εσθλάτε, καὶ κλυτὰ ἔργα, τάτ' ἀνδράσι γίνετ' ὄνειαρ·

Η δ'

sum efficit Acephalum, quales apud Homerum sunt multi: Nihil notius. *Pauw.*

415. Μητρός τ' ἀθανάτης Νηρηΐδος] Ubi præcedit πάντων ἔμμεναι πολὺ φέρτερος, inornate profecto sequitur Μητρός τ' ἀθανάτης Νηρηΐδος, ita simpliciter. *Pauw.*

417. ὃν ἔκτοθι χειριόεσσαι Εσπερίδες θρέψαντο] ἔκποθι λειριόεσσαι. *Rhod.* Illud λειριόεσσαι probo, alterum ἔκποθι probare non possum: ἔκτοθι, *extra*, domum scilicet Auroræ: Nihil accommodatius ad ipsum Hesperidum nomen. *Pauw.*

418. παραῤῥόον ὠκεανοῖο] παρὰ ῥόον. *Rhod.*

419. Τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγύνω] κατὰ δῆριν. *Rhod.* Rhodomannus κατὰ δῆριν reponens palam, pro ἀλεγείνω, quod in Aldina & Basileensi est, clanculum in sua reposuit ἀλεγύνω. An recte dubito: Nam ἀλεγύνω, *accuro*, *appano* significare solet. Legere igitur præstat, Τοὔνεκα σεῦ κατὰ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγιζω. Nam Τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγίνω, *Quare & pugnam tecum implacabilem non declino*, minus conveniret hic. *Pauw.*

420. ὅσον φερεσσέρα ἐστὶν] πρὸ φερεσσέρα ἐστὶν. *Rhod.*

421. Νηρηΐδος] Νηρεΐδος. *Rhod.* Arridet συνίζησις, ut Odyss. I.

In

Et ſubito Æacidæ brachium violenta haſta ſauciat,
Ex quo carus illi ſanguis emicat; Ideo nequicquam geſtit heros,
Ac ſtatim ſuperbis illum dictis compellat:
Nunc luctuoſo ut fato mortem oppetas, equidem ſpero futurum,
Manibus meis victus, neque ultra belli diſcrimen evadas.
Improbe, cur tam crudeli Trojanos exitio multabas,
Jactans te omnium virorum optimum eſſe,
Deaque matre, Nereide ſcilicet natum? ſed tibi jam
Imminet fatalis dies: Namque a Diis genus duco etiam ipſe;
Auroræ ſtrenuus filius, quem procul floridum colentes hortum
Heſperides nutriverunt, juxta Oceani ſinum.
Ideo te in immiti certamine non magnifacio:
Cum conſtet mihi, quanto mater diva potior ſit
Nereide; ex qua te natum gloriaris.
Illa enim Diis & hominibus lucem præbet,
Illa exorta omnia perficiuntur intra cœlum nunquam conſumendum,
Bona & præclara opera, quæ hominibus utilitatem afferunt.

Hæc

in ῆϊα:

Τοῦ φίλου ἐμπλήσας, ἀσκὸν μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦϊα
Κωρύκῳ·

Pariter infra. Sed admitto Νηρῇδος, etiam Ovidii de exemplo Lib. 11. Metam.

Nereis ingreditur conſueta cubilia fluctu.

Silii Lib. 14. Senecæ in Hippolyto, &c. *Dausq.* Νηρῇδος ſtare poteſt ſuo jure: Nam ſicuti δῆ in δῆϊος centies corripitur, ita nihil obſtat, quominus ρῃ in Νηρῇδος corripiatur etiam hic. *Pauw.*

424. Εσθλά τε, καὶ κλυτὰ ἔργα, τά τ' ἀνδράσι &c.] Vertas, *Et egregia etiam & præclara opera, quæ hominibus ſunt emolumento.* Hæc enim reſpiciunt præcedens καὶ ἀνθρώποισι, ut πάντα τελεῖται ἀτειρὲς ἔνδον Ολύμπου reſpiciunt præcedens μακάρεσσι: Nihil certius: Utrosque commemorans, non potuit non ſubjungere Auctor, quæ apud utroſque fiunt in locis ſuis. Interpres male, ut vides nunc. Potuiſſet tamen & debuiſſet diſerte magis loqui Poëta: Sic errandi non præbuiſ-

Ἡ δ' ἐν ἁλὸς χευθμῶσι μεθημένη ἀτρυγέτοισιν,
Ναίει ὁμῶς κήτεσσι, μετ' ἰχθύσι κυδιόωσα,
Ἄπρηκτος, καὶ ἄϊστος· ἐγὼ δέ μιν οὐκ ἀλεγίζω,
Οὐδέ μιν ἀθανάτῃσιν ἐπουρανίῃσιν εἴσκω.
Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε θρασὺς πάϊς Αἰακίδαο·
Ὦ Μέμνον, πῇ νῦν σε κακαὶ φρένες ἐξοράθυναν
Ἐλθέμεν ἀντί' ἐμεῖο, καὶ ἐς μόθον ἰσοφαρίζειν;
Ὅς σέο φέρτερός εἰμι βίῃ, γενεῇτε, φυῇτε,
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο λαχὼν ἀριδείκετον αἷμα,
Καὶ σθεναροῦ Νηρῆος, ὃς εἰναλίας τέκε κούρας
Νηρηίδας, τὰς δὴ ῥὰ θεοὶ τίουσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Πασάων δὲ μάλιστα Θέτιν κλυτὰ μητιάωσαν,
Οὕνεκά που Διόνυσον ἑῇς ὑπέδεκτο μελάθροις,
Ὁππότε δὴ μένεσκε βίην ὀλοοῖο Λυκούργου,
Ἠδὲ καὶ ὡς Ἥφαιστον εὔφρονα χαλκεοτέχνην
Δέξατο οἷσι δόμοισιν ἀπ' Οὐλύμπου πεσόντα,
Αὐτόν τ' Ἀργικέραυνον ὅπως ὑπερύσατο δεσμῶν·
Τῶν μιμνῃσκόμενοι παντδερκέες Οὐρανίωνες,
Μητέρ' ἐμὴν τίουσι Θέτιν ζαθέῳ ἐν Ὀλύμπῳ·
Γνώσῃ δ' ὡς θεός ἐστιν, ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἴσω
Ἐς τεὸν ἦπαρ ἵκηται, ἐμῇ βεβλημένος ἀλκῇ·
Ἕκτορα γὰρ Πατρόκλοιο, σὲ δ' Ἀντιλόχοιο χολωθείς,

Τί-

buiſſet anſam. Nunc paulo plenius diſtinguendum eſt poſt Ὀλύμπου, ut diſcrimen ſic paulo apertius ſeſe exſerat. *Pauw.*

425. ἐν ἁλὸς κευθμῶσι μεθημένη] κεθημένη. *Rhod.* Per me licet: Quanquam μεθημένη non minus Analogicum ſit, quam καθημένη: Sed uſus etiam habenda eſt ratio. *Pauw.*

428. Οὐδέ μιν ἀθανάτῃσιν &c.] Nonne Οὐδὲ μὲν, ubi μὲν præceſſit ſtatim? *Pauw.*

429. Τὸν δ' ἐνένιπε] ἐνίσσει. *Rhod.*

431. Ἐλθέμεν ἀντί' ἐμεῖο] Ita recte Aldus: Perperam Rhodomannus ἀντί τ' ἐμεῖο, quia in Editione Baſileenſi invenerat ἀντὶ ἐμεῖο. *Pauw.*

435. Νηρηίδας] Hic η etiam a vocali ſequenti corripitur, neque mutat Rhodomannus. *Pauw.*

438. Ὀκτάτα δὲ μάσσατο] δεκμαίσσατο. *Rhod.*

439.

Hæc autem in Ponti latebris residens infructuosis
Vitam degit, & inter pisces cetaceos dominatur,
Ociosa & ignobilis: Egoque ipsam nihili æstimo,
Nec eam Deabus cælestibus parem censeo.
Sic ait: hunc contra audax Æacidæ natus increpat:
Memnon, quorsum te mens læva nunc exagitat;
Ut te mihi adversum feras & in acie compares?
Qui te potentior sum viribus, genere, & forma,
Nobilem sortitus stirpem Jovis fortissimi
Et potentis Nerei, qui marinas procreavit puellas
Nereides, quas etiam Dii in cœlo honore prosequuntur:
Ante omnes vero Thetin præclara consilia dantem:
Propterea quod Bacchum olim suis laribus susceperit,
Cum expaveſceret crudelis Lycurgi violentiam.
Et quod Vulcanum, ingeniosum æris artificem,
Domo sua recepit cum dejectus esset Olympo.
Et quod ipsum Tonantem e vinculis solvit.
Horum memoriam recolentes Dii, omnia lustrantes,
Matrem meam Thetin venerantur in beato cœlo.
Et experieris Deam esse, quando hasta ænea penitus
In jecur tuum, mea virtute percussi, adacta fuerit.
De Hectore enim propter Patroclum iratus (vindictam sumsi) Tu propter Antilochum mihi

Sup-

439. Ἡ δὲ καὶ ὡς Ἡφαίστου &c.] Hic constructionem mutat Quintus: Non enim a præcedentibus, sed a sequenti Τῶν ante μιμνησκόμενοι hæc pendent. Et hoc injucundum certe & ingratum. *Pauw.*

440. ἐπ' Οὐλύμπου πεσόντα] Versus desiderat Οὐλύμποιο. *Pauw.*

441. ὅπως ὑπερύσατο δεσμῶν] ὑπελύσατο. *Rhod.* Volunt ὑπελύσατο, favetque Ilias Prima. Sed cur invideamus Calabro ὑπερύσατο δεσμῶν, vinculis subduxit? *Dausq.*

444. Γνώσῃ δ' ὡς θεός εἰμι] Longe signatius fuisset, Γνώσῃ δ' ὡς θεοῦ εἰμι. θεὸς pro θεὰ ponitur sæpe, ut nemo Eruditorum nescit. An imperiti id ignorantes, corruperunt locum, describendo perperam implicita? *Pauw.*

Ibid. ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἴσω] Hic scribit bonus, quod mox ipse obliviscitur: Non enim hasta, sed ense pugnant duo Heroës, eoque tandem interficitur Memnon. Vide, & hominis incogitantiam nota: Vitium enim non subest hic. *Pauw.*

Τίσομαι· οὐ γὰρ ὄλεσσας ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταῖρον·
Αλλὰ τί νηπιάχοισιν ἐοικότες ἀφραδέεσσιν,
Εσταμεν, ἡμετέρων μυθευόμενοι ἔργα τοκήων,
Ηδ' αὐτῶν; ἐγγὺς καὶ Αρης, ἐγγὺς καὶ ἀλκὴ.
Ως εἰπὼν, παλάμῃσι λάβεν πολυμήκετον ἄορ·
Μέμνων δ' αὖθ' ἑτέρωθε· καὶ ὀτραλέως συνόρουσαν·
Τύπλον δ' ἀλλήλων, ἄμοτον, φρεσὶ κυδιόωντες,
Ασπίδας, ἃς Ηφαιστος ὑπ' ἀμβροσίῃ κάμε τέχνῃ,
Πυκνὰ συναΐσσοντες· ἐπέψαυον δὲ λόφοισιν
Αλλήλαις ἑκάτερθεν ἐρειδόμεναι τρυφάλειαι·
Ζεὺς δὲ μέγ' ἀμφοτέροισι, φίλα φρονέων, βάλε κάρῃος,
Τεῦξε δ' ἄρ' ἀκαμάτους, καὶ μείζονας, οὐδὲν ὁμοίους
Ανδράσιν, ἀλλὰ θεῖσιν· Ερις δ' ἐπεγήθεεν ἄμφω·
Οἵ δ' αἰχμὴν μεμαῶτες ἀφαρ χροὸς ἐντὸς ἐλάσσαι,
Μεσσηγὺς σάκεός τε, καὶ ὑψιλόφου τρυφαλείης,
Πολλάκις ἰθύνεσκον ἐὸν μένος· ἄλλοτε δ' αὖτε
Βαιὸν ὑπὲρ κνημῖδος, ἔνερθε δαιδαλέοιο
Θώρηκος, βριαροῖσιν ἀρηρότος μελέεσσιν,
Αμφω ἐπειγόμενοι· περὶ δέ σφισιν ἄμβροτα τεύχη
Αμφ' ὤμοις ἀράβησε· βοὴ δ' ἵκετ' αἰθέρα δῖον
Τρώων, Αἰθιόπων τε, καὶ Αργείων ἐριθύμων,
Μαρναμένων ἑκάτερθε· κόνις δ' ὑπό ποσσὶν ὀρώρει
Αχρις ἐς οὐρανὸν εὐρὺν, ἐπεὶ μέγα κίνυτο ἔργον·

Εὖτ'

449. ἡμετέρων μυθευόμενοι] μυθιύμενοι. *Rhod.*

450. ἐγγὺς καὶ Αρης, ἐγγὺς καὶ ἀλκὴ] ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκή. Elegantius tamen, ἐγγὺς μὲν Αρης, ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκή. *Rhod.* Cum Rhodomanno scribo, ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκή, neque video, cur alterum censendum sit elegantius. *Pauw.*

455. ἐπίψαυον δὲ λόφοισιν Αλλήλαις] Αλλήλαιν. *Rhod.*

458. καὶ μείζονας] An ipso illo momento, quo dimicabant? Egregium hoc. Sed qui major fieri poterat Achilles, qui jam Titanibus assimilatus erat, & quidem omnibus simul? *Pauw.*

459. Ερις δ' ἐπεγήθεεν ἄμφω] Scribendum puto, Ερις δ' ἐπεγήθεεν ἀμφοῖν, *utroque lætabatur.* Rhodomannus dicit, quod Græ-

Supplicium lues: Non enim viri imbellis amicum letho dediſti:
Sed quid imperitorum infantium more
Stamus, parentum noſtrorum facinora verbis extollentes,
Noſtraque ipſorum? En Mars adeſt: Adſit etiam virtus.
Sic fatus longum manibus enſem corripit,
Nec ſegnius ex alia parte Memnon; Concurſuque ardenter facto,
Dum cujuſque animus ſtudio gloriæ effertur, avide tundunt alternatim
Clypeos, quos Vulcanus arte divina elaborarat,
Crebraque fit impreſſio, adeo ut criſtis contingerent
Seſe invicem colliſæ utrinque galeæ:
Jupiter autem utrique bene cupiens, robur adjecit,
Fecitque ut indefatigabiles eſſent, & ſolito proceriores, nec quicquam viris
Similes ſed Divis. Contentionem, interim uterque gaudio afficiebat:
Qui cum mucrones quam citiſſime in corpus adigere cuperent,
Inter ſcutum videlicet & galeam criſtatam,
Crebro vires ſuas illuc intendunt; Alias etiam
Paullum ſupra ocreas, & infra varium
Thoracem validis aptatum membris (infigere gladium)
Ambo feſtinabant: interim arma illis a Deo cuſa
Circum humeros crepant; & clamor ad æthera divinum aſcendit
Troum, Æthiopumque, & fortium Argivorum
Inter ſe pugnantium, pulviſque ſub pedibus ſe tollit
Altum uſque ad cœlum: Nam ingens negocium tunc commotum erat.

Ut

Græca non dicunt aut dicere poſſunt. *Pauw.*

463. ἔνθ' ἐνὶ δαιδαλέοιο] ἔνθά τε δαιδαλέοιο. *Rhod.*

464. βριαροῖσιν ἀρηρότος μελέεσσιν] ἀρηρότος ἐν μελέεσσιν. *Rhod.* Malim βριαροῖσιν ἀρηρότος ἓν μελέεσσιν. *Pauw.*

469. Ἀχρὶς ἐς οὐρανὸν εὐρὺν] Clamor facilius in cælum tendit, quam pulvis: Quare de clamore dicere debuiſſet, quod

Εὖτ' ὁμίχλη κατ' ὄρεσφιν ὀρινομένῳ ὑετοῖο,
Ὁππότε δὴ κελάδοντες ἐνὶ πλήθονται ἔναυλοι
Ὑδατος ἐσσυμένοιο, βρέμει δ' ἄρα πᾶσα χαράδρη
Ἄσπετον, οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπιτρομέουσι νομῆες
Χειμάῤῥοος, ὁμίχλην τε, φίλην ὀλοοῖσι λύκοισιν,
Ἠδ' ἄλλοις θήρεσσιν, ὅσους τρέφει ἄσπετος ὕλη·
Ὡς τῶν ἀμφὶ πόδεσσι κόνις πεπότητ' ἀλεγεινὴ,
Ἣ ῥά τε καὶ Φάος ἠὺ κατέκρυφεν ἠελίοιο,
Αἰθέρ' ἐπισχιάουσα· κακὴ δ' ὑπεδάμνατ' ὀϊζὺς
Λαοὺς, ἐν κονίῃ τε, καὶ αἰνομόρῳ ὑσμίνῃ·
Καὶ τὴν μὲν μακάρων τις ἀπώσατο δηϊοτῆτος
Ἐσσυμένως· ὀλοαὶ δὲ θοὰς ἑκάτερθε φάλαγγας
Κῆρες ἐποτρύνεσκον, ἀπειρέσιον πονέεσθαι
Δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν· Ἄρης δ' οὐ λῆγε φόνοιο
Λευγαλέου, πάντῃ δὲ πέριξ ἐφορύνετο γαῖα
Αἵματος ἐκχυμένοιο· μέλας δ' ἐπέτρεω' ὅλεθρος·
Στείνετο δὲ κλαμένων πεδίον μέγα, ἱπποβάτου τε,
Ὁππόσον ἀμφὶ ῥοῇς Σιμόεις, καὶ Ξάνθος ἐέργει,
Ἰδηθεν κατιόντες ἐς ἱερὸν Ἑλλήσποντον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολλὴ μὲν ἄδην μηκύνετο δῆρις
Μαρναμένων, ἶσον δὲ μένος τέτατ' ἀμφοτέροισι,
Δὴ τότε τούς γ' ἀπάνευθεν Ὀλύμπιοι εἰσορόωντες,
Οἱ μὲν θυμὸν ἔτερπον ἀτειρέϊ Πηλείωνι,
Οἱ δ' ἄρα Τιθωνοῖο καὶ Ἠοῦς υἱέϊ δίῳ·

Ὑψό-

de pulvere dicit, & versa vice de pulvere, quod de clamore: Nam sine dubio æther hic infra cælum est. *Pauw.*

471. *ἐνὶ πλήθονται ἔναυλοι*] *ἐνιπλήθονται. Rhod.*

473. *οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπιτρομέουσι*] Proxime præcessit *δ' ἄρα*: quod rancidum sane est. Sed an legendum forte, *οἱ δ' ἅμα πάντες ἐπιτρομέουσι νομῆες? Pauw.*

476. *ἀμφὶ πόδεσσι*] Inepte dictum, ubi pulvere isto obscuratum ait Solem: Ita loqui hic non debuisset Quintus. *Pauw.*

480. *μακάρων τις ἀπώσατο δηϊοτῆτος*] Ut mox scilicet Dii, quotquot in Cælo aderant, pugnantes commode videre possent.

Ut cum nebula in montibus cum excitato nimbo exſiſtit;
Quando ſtrepitantes fluminum alvei replentur
Aqua ruente; & fremit omnis torrentium vorago
Immenſum: Adeoque cuncti paſtores metuunt
Undas tempeſtate effuſas, & caliginem pernitialibus
gratam lupis,
Aliiſque feris, quas vaſta nutrit ſylva:
Ita & illorum circa pedes moleſtus volitabat pulvis,
Qui etiam claram ſolis lucem obtexit,
Æthera obumbrans; & dira affligebat populum
Calamitas, non modo ab infelici prælio, ſed pulvere
etiam profecta;
Quem (tandem) Deorum quiſpiam a certamine diſpulit
Repente: lævæ interim peſtes ſtrenuas utrinque
Phalanges inſtigabant, ad indefeſſe pugnandum
In triſti illo conflictu: Nec Mars finem faciebat cædis
Funeſtæ. Circumquaque igitur tellus cruore
Polluebatur effuſo; Atraque pernicies voluptatem ca-
piebat.
Anguſtus etiam fiebat a ſtragibus, vaſtus & equeſtris
Trojæ campus,
Quantum hinc & illinc Simois & Xanthus alveo in-
cludunt,
Dum ex Ida in ſacrum Helleſpontum decurrunt.
Cum itaque, ad ſat longum tempus extracta eſſet pugna,
Et æquis utrinque viribus dimicaretur,
Tum procul e Diis cæleſtibus, qui ſpectatores ſe ex-
hibuerant,
Alii voluptatem ſuper invicto Pelida,
Alii ſuper eximio Tithoni & Auroræ nato, animis
percipiebant.

Tum

ſent. Cur autem *μακάρων τις* ita jejune dixit? An in tanta Deorum frequentia certum aliquem reperire non potuit, qui vel ipſe vel Ventorum opera, pulverem ſuſtulit decenter & apte? Mirum, mirum. *Pauw.*

485. *μίλας δ' ἐπέπρεπ' ὄλεθρος* | *ἐπιπέπρεπ' Ολιθρος. Rhod.*

486. *πεδίον μέγα, ἱππόβατόν τε*] *ἱππόβατον equeſtris* vertit Rhodomannus: Proprie ſignificat

Υψόθε δ' οὐρανὸς εὐρὺς ὑπέβραχεν ἀμφὶ δὲ πόντος
Ιαχε· κυανέη δὲ πέριξ ἐλελίζετο γαῖα
Αμφοτέρων ὑπὸ ποσσὶ· περιτρομέοντο δὲ πᾶσαι
Αμφὶ Θέτιν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες
Ομβρίμου ἀμφ' Αχιλῆος, ἰδ' ἄσπετα δειμαίνοντο·
Δείδιε δ' Ηριγένεια φίλῳ περὶ παιδὶ καὶ αὐτὴ,
Ιπποις ἐμβεβαῦια δι' αἰθέρος· αἱ δέ οἱ ἄγχι
Ηελίοιο θύγατρες ἐθάμβεον ἑστηυῖαι
Θεσπέσιον περὶ κύκλον, ὃν ἠελίῳ ἀκάμαντι
Ζεὺς πόρεν εἰς ἑνιαυτὸν ἐΰν δρόμον, ᾧ περὶ πάντα
Ζώει τε, φθινύθει τε, περιπλομένοιο κατ' ἦμαρ
Νωλεμέως αἰῶνος, ἑλισσομένων ἑνιαυτῶν·
Καὶ νύκε δὴ μαχάρεσσιν ἀμείλιχος ἔμπεσε δῆρις,
Εἰ μὴ ὑπ' ἐννεσίῃσι Διὸς μεγαλοβρεμέταο·
Δοιαὶ δ' ἄρ' ἀμφοτέροισι θοῶς ἑκάτερθε παρέσταν
Κῆρες ἐρεμναὶ· ἡ μὲν ἕβη ποτὶ Μέμνονος ἦτορ·
Φαιδρὴ δ' ἀμφ' Αχιλῆα δαΐφρονα· τοῖς δ' ἐπιδόντες
Αθάνατοι μέγ' ἄϋσαν· ἄφαρ δ' ἕλε τοὺς μὲν ἀνίη
Λευγαλέη, τούς δ' ἠΰ καὶ ἀγλαὸν ἔλλαβε χάρμα·
Ηρωες δ' ἐμάχοντο καθ' αἱματόεντα κυδοιμὸν,

Em-

ficat *ab equis calcatus*: quod ad paſcua, in quibus aluntur equi, hic referendum: Nam de ſtadio, in quo curſu certabant equi, locum intelligere non poſſumus. Et ſic pro ἱππόβατον rectius ſcripſiſſet Auctor ἱππόβοτον: Notum eſt illud Heſychii: *Ιππόβοτον, ἵππους βόσκειν δυνάμενον, μεγαλόβοτον καὶ εὔγειον, τὸ γὰρ ἵππος ὄνομα ἀντὶ τοῦ μεγάλου τίθεται.* Sed quomodo, & hoc & illo admiſſo, convenit, quod de pulvere præceſſit? An in agro paſcuo pulvis excitari poteſt talis? *Pauw.*

494. Υψόθε δ' οὐρανὸς εὐρὺς — Αμφοτέρων ὑπὸ ποσσὶ] His tribus Verſibus nihil ſtultius aut ineptius: Sed ſic blaterandum erat de illis, qui Deos & Titanas referebant omnes magnitudine & proceritate ſua. *Pauw.*

498. ἀμφ' Αχιλῆος] Αμφὶ Θέτιν in hac eadem Pericope præceſſit. *Pauw.*

503. εἰς ἑνιαυτὸν ἐΰν δρόμον] Malim εἰς ἑνιαυτοῦ ἐΰν δρόμον copulate: Nam ἐΰν δρόμον εἰς ἑνιαυτὸν ita disjuncte friget: ᾧ ſequens, non κύκλον, ſed ἑνιαυτοῦ reſpicit. *Pauw.*

505.

Tum arduum desuper immugiit cœlum; mareque inferum & superum
Resonuit: & nigra in orbem concussa fuit tellus,
Sub utriusque pedibus. Trepidarunt simul omnes
Circa Thetim Nerei cordati filiæ,
Strenui Achillis causa summo timore correptæ.
Ipsa etiam Aurora caro timuit nato,
Dum equis per æthera invehitur, & prope illam
Stantes Solis filiæ non erant absque stupore,
In circulo divino, quem indefatigabili Soli
Jupiter dedit, anni spacio bene percurrendum, sub quo universa
Vivunt & intereunt, dum circumvertit se indies,
Absque intermissione, annis circumvolventibus ævum.
Tum certe Diis ipsis acerbissima incidisset contentio;
Ni Jovis altifrementis consilio,
Duæ illis utrinque subito adstitissent
Parcæ: altera tristis & nubilo vultu, Memnonis cor adiit:
Altera læta & serena facie, fortem Achillem. Quibus visis
Superi clamorem magnum sustulerunt. Et statim alios mœsticia occupat
Lugubris; alios dulcis & nitida complectitur læticia.
Heroës interea cruento inter se prælio conflictantur

Per-

505. ἑλισσομένων ἑαυτῶν] Incongruum hoc, ubi κατ' ἦμαρ præcedit una cum αἰῶνος περιπλομένου, & ᾧ numero singulo ad ἑαυτοῦ pertinet: Vix dubito, quin legendum sit, περιπλομένοιο κατ' ἦμαρ Ναλιμένως αἰῶνος ἑλισσομένῳ ἑαυτῷ. αἰῶνος hic est tempus vitæ, & illud ævum, quo cuncta vivunt & intereunt: Id *quotidie circumvolvitur una cum circumvolvente anno*, & eodem, quo annus, utitur circuitu; indeque ipsum illud, quod de anno præcedit, ᾧ περὶ πάντα &c. Attende: Nunc sententia apta est & bona, sed paulo acutior, ad mentem Sophistæ, non ad mentem Poëtæ melioris adornata. *Pauw.*

507. μεγαλοβρεμέταο· Δειμὰ δ' ἄρ'] μεγαλοβρεμέταο· Δειμὰ ἄρ'. *Rhod.*

509. Κῆρες ἐρεμναὶ· ἡ μὲν ἔβη ποτὶ Μέμνονος ἦτορ] Κῆρες· ἐρεμναίη μὲν. *Rhod.* Sic recte Rhodomannus. Illud ποτὶ Μέμνονος ἦτορ coactum est, præsertim ubi sequitur ἀμφ' Ἀχιλῆα, & παρέσταν ἀμφοτέρωθι præcedit. *Pauw.*

510. τοῖς δ' ἐπιδόντες] τὰς δ', ἐπιδόντες. *Rhod.*

517.

Ἐμπεδον· οὐδέ τι Κῆρας ἐποιχομένας ἐνόησαν,
Θυμὸν, καὶ μέγα χάρτος ἐπ' ἀλλήλοισι Φέροντες·
Φαίης κε στονόεντα κατὰ μόθον ἤματι χείνῳ
Μάρναθ', ὡς τε γίγαντας ἀτειρέας, ἠὲ κραταιοὺς
Τιτῆνας· σθεναρὴ δ' ἀρ' ἐπὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει,
Ἡ μὲν ὅτε ξιφέεσσι συνέδραμον, ἠδ' ὅτε λάας
Βάλλον ἐπισσύμενοι περιμήκεας· οὐδέ τις αὐτῶν
Χάζετο βαλλομένων, οὐδ' ἔτρεσαν, ἀλλ' ἅτε πρῶτες
Ἑστασαν ἀδμῆτες, καταείμενοι ἄσπετον ἀλκὴν·
Ἀμφω γὰρ μεγάλοιο Διὸς γένος εὐχετόωντο·
Τοὔνεκ' ἄρα σφίσι δῆριν ἴσην ἐτάνυσεν Ἐνυὼ
Πολλὸν ἐρειδομένοισιν ἐπὶ χρόνον, ἐν δαὶ χείνῃ,
Αὐτοῖς, ἠδ' ἑτάροισιν ἀταρβέσιν, οἱ μέγ' ἀνάκτων
Νωλεμέως πονέοντο μεμαότες, ἄχρι καμόντων
Αἰχμαὶ ἀνεγνάφθησαν ἐν ἀσπίσιν· οὐδέ τις ἦεν
Θυνομένων ἑκάτερθεν ἀνούτατος, ἀλλ' ἄρα πάντων
Ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέῤῥεεν αἷμα, καὶ ἱδρὼς,
Αἰὲν ἐρειδομένων· κεκάλυπτο δὲ γαῖα νέκυσσιν,
Οὔρανος ὡς νεφέεσσιν ἐς αἰγοκερῆα χιόντος
Ἡελίου, ὅτε πάντον ὑποτρομέει μέγα ναύτης·
Τοὺς ἵπποι τρεμέθοντες, ἐπεσσυμένοις ἅμα λαοῖς,
Τεθνειότας στίβεσκον, ἄτ' ἄσπετα φύλλα καὶ ἄλση
Χείματος ἀρχομένου, μετὰ τηλεθόωσαν ὀπώρην.
Οἱ δέ που ἐν νεκύεσσι, καὶ αἵματι δηριόωντο
Τῖνες μαχάρων ἐριχυδέες, οὐδ' ἀπέλιγον
Ἀλλήλοις κοτέοντες· Ἔρις δ' ἴθυνε τάλαντα

Υσ.

517. *Μάρναθ', ὡς τε γίγαντας ἀτειρέας* &c.] Vitium manifestum: Nam ductus sententiæ & scopus Poëtæ hic ipsos Gigantes & ipsos Titanes requirunt. Scribe, *Μάρναθ' ἤ τε γίγαντας ἀτειρέας, ἠὲ κραταιοὺς Τιτῆνας.* Nihil apertius. Erunt, qui *ἤ τε γίγαντας ἀτειρέας, ἤ τε κραταιοὺς*, vel *ἠὲ γίγαντας ἀτειρέας, ἠὲ κραταιοὺς* malent: Et cum illis ego non litigabo. *Rauw.*

524. *ἐτάνυσεν Ἐνυὼ*] *ἐτάνυσσεν. Rhod.*

526.

Pertinaciſſime, nec Parcas accedere animadvertunt,
Dum ſumma corporis animique vi in ſe mutuo feruntur.
Dixeris ſane non aliter lacrymoſo tunc conflictu
Inter ſe diſceptaſſe, quam Gigantes indomitos, aut robuſtos
Titanes: Nam validum inter eos certamen incruduerat:
Tum ſi gladiis concurrerent, tum ſi lapides
Prægrandes impetu facto rotarent; Neuterque horum
Licet ictus, vel terga vertit, vel timori locum dedit; ſed veluti cautes
Immotæ ſteterunt, robore invicto armati.
Ambo enim magni Jovis familia ſe ortos profitebantur.
Ideo diu æquum ipſis Martem ſuſpendit Bellona;
Ut ad longum tempus in iſto prælio colluctarentur,
Tum ipſi, tum amici impavidi: Qui pro ducibus magno
Nixu laborem conſtanter ſubibant; donec feſſorum
Mucrones reflecterentur in ſcutis: nec quisquam erat
Invicem ſe verberantium absque vulnere, ſed omnium
E membris ad ſolum manabat cruor & ſudor,
Pertinaci conatu dimicantium: opertaque erat tellus cadaveribus:
Ut cœlum nubibus cum Ægocerotis ſignum intrat
Sol, ubi nauta pontum valde reformidat.
Equi autem hinnientes, una cum ingruentibus catervis,
Exanimes proculcabant ceu denſa in luco folia,
Hyeme poſt florentem Autumnum ineunte.
Porro in ſtrage & tabo adhuc decertabant
Percelebres Deorum filii, nec deſinebant
Mutuis in ſe iris exaſperari: At (tandem) Contentio libravit bilances

Pugnæ

526. οἳ μὲν ἀνάκτων] Unde pendet ἀνάκτων? An ſubaudiendum eſt ἵππων? Non puto, nec ita Græci. Scribe mutata literula, οἳ μετ' ἀνάκτων Ναλιμάης πολίοντο μέμαίτες. *Pauw.*

534. Τοὺς ἵππους τριμίθοιτις] Τοὺς δ' ἵππους χριμίθοιτις. *Rhod.*

535. Τεθναότας σίβιτκοι] σίβιτκοι. *Rhod.* Illud Τεθναότας male abundat, ubi νέκυσσι præceſſit. *Pauw.*

Ibid. ἀν' ἄστεα φύλλα κατ' ὕλην] Comparatio ſatis incongrua,

Υσμίνης ἀλεγεινὰ· τὰ δ' οὐκ ἔτι ἶσα πέλοντο·
Αλλ' ἄρα Μέμνονα δῖον ὑπὸ στέρνοιο θέμεθλα
Πηλείδης οὔτησε· τὸ δ' ἀντικρὺ μέλαν ἄορ
Εξέθορε· τοῦ δ' αἶψα λύθη πολυήρατος αἰὼν·
Κάππεσε δ' εἰς μέλαν αἷμα· βράχε δέ οἱ ἄσπετα τεύχη·
Γαῖα δ' ἐπεσμαράγησε, καὶ ἀμφεφόβηθεν ἑταῖροι·
Τὸν δ' ἄρα Μυρμιδόνες μὲν ἐσύλεον· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
Φεῦγον· ὅδ' αἶψα δίωκε μένος μέγα λαίλαπι ἶσος·
Ηὼς δ' ἐστονάχησε, καλυψαμένη νεφέεσσιν·
Ηχλύνθη δ' ἄρα γαῖα· θοοὶ δ' ἅμα πάντες ἄηται,
Μητρὸς ἐφημοσύνῃσι, βίῃ φορέοντο κελεύθῳ
Ες πεδίον Πριάμοιο, καὶ ἀμφεχέοντο θανόντι·
Οἵ καὶ ἀνηρείψαντο θοῶς Ηώϊον υἷα,
Καὶ ἔφερον πολιοῖο δι' ἠέρος· ἄχνυτο δὲ σφι
Θυμὸς, ἀδελφειοῖο δεδουπότος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ
Εστενε· τοῦ δ' ἐπὶ γαῖαν ὅσαι πέσον αἱματόεσσαι
Εκ μελέων ῥαθάμιγγες, ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται
Σῆμα καὶ ἐσσομένοις· τὰς καὶ θεοὶ ἄλλοθεν ἄλλην,
Εἰς ἓν ἀγειράμενοι, ποταμὸν θέσαν ἠχήεντα·
Τὸν ῥά τε Παφλαγόνιον ἐπιχθόνιοι καλέουσι

Πάν-

grua, ubi cadavera prius nubibus assimilaverat Quintus: Sic non geminat, sed uno spiritu cælum & terram miscet. *Pauw.*

543. πολυήρατος αἰὼν] Vita & vitæ tempus: Junge supra Vers. 505. *Pauw.*

544. εἰς μέλαν αἷμα] μέλαν ἄορ præcessit. *Pauw.*

545. Γαῖα δ' ἐπεσμαράγησε] *Cum caderet, ipso lapsu:* Tumor hic Quinto domesticus. *Pauw.*

Ibid. ἀμφεφόβηθεν ἑταῖροι] Pro ἀμφεφόβηθεν una voce malim ἀμφ' ἐφόβηθεν duabus vocibus: *circumcirca consternati fuerunt.* Sic ἀμφὶ δὲ Τρῶες φεῦγον sequitur, nec ista repetitio Auctori ingrata. *Pauw.*

547. ὅδ' αἶψα δίωκε] ὅδ', *Achilles*, ut recte Interpres: Hoc tamen obscurum & coactum, ubi Achilles longe ab his abest: Vide modo. *Pauw.*

550. βίῃ φορέοντο κελεύθῳ] μιῇ φορέοντο. *Rhod.*

553. Καὶ ἔφερον] Καί ἐ φέρον. *Rhod.* Non assentior, ubi Ηώϊον υἷα præcedit. *Pauw.*

Ibid. πολιοῖο δι' ἠέρος] Cur aer dicitur πολιος? Vix placet Epi-

Pugnæ ferales, cæque non amplius æquilibres erant.
Ergo Memnoni Dea nato in ima pectoris
Pelides vulnus infligit, & per transversum lividus ensis
Erumpit, atque protinus jucundum ejus ævum abruptum erat.
Procumbit igitur in nigram saniem, & vasta ipsius arma intonant,
Tellusque reboat, & socii passim metu consternantur.
Spolia quidem Myrmidones detrahunt: At undique Troës
Fuga dissipantur, quos rapide Achilles insequitur, acri impetu turbini comparandus.
Tum Aurora, nubibus sese condens tristissimos edidit gemitus.
Tellusque inhorruit tenebris; & præpetes venti simul omnes,
Matris jussu, uno raptim itinere deferebantur
In campum Priami: circumfusique mortuo,
Extemplo arripiunt Auroræ natum,
Perque aëra canum auferunt; Sed interim mœstus ipsis est
Animus, fratris cæsi vicem dolens: Et circumquaque æther
Ingemit. Quotquot vero in terram de ipso cadebant cruentæ
E membris guttæ, inter homines factæ sunt
Signum etiam posteros; Has enim Dii, hinc inde
In unum collectas, fluvium fecerunt undisonantem,
Quem Paphlagonium mortales vocant,

Quot-

Epithetum. *Rauw.*

556. *ἐν ἀνθρώποισι τίτυκται Σῆμα*] Illud *τίτυκται* cum voce *σῆμα* arcte copulandum est: Nam si ad *ῥαθάμιγγες* referretur, numerus singulus peccaret, & pro *τίτυκται* legendum esset *ἐτύχθη*: Quanquam si ordinem naturalem sequamur, eo sane referri deberet: Et quid igitur? An legendum revera, *ἐν ἀνθρώποισιν ἐτύχθη*? Id tutius sane. *Rauw.*

557. *τὰς καὶ θεοὶ ἄλλοθεν ἄλλη*] *τὰς γὰρ θεοί. Rhod.*

559. *Τὸν ῥά τε Παφλαγόνιον*]

Πάντες, ὅσοι ναίουσι μακροῖς ὑπὸ πείρασιν Ἴδης·
Ὅς τε καὶ αἱματόδης τραφερὴν ἐπινίσσεται αἶαν,
Ὁππότε Μέμνονος ἦμαρ ἔῃ λυγρὸν, ᾧ ἔνι κεῖνος
Κάτθανε· λευγαλέη δὲ, καὶ ἄσχετος ἔσσυτο ὀδμὴ
Ἐξ ὕδατος· φαίης κεν ἔθ' ἕλκεος οὐλομένοιο,
Τυπομένους ἰχῶρας ἀποπνέειν ἀλεγεινόν.
Ἀλλὰ τὸ μὲν βουλῇσι θεῶν γένεθ'· οἱ δ' ἐπέτοντο
Ἠοῦς ὄμβριμον υἷα θοοὶ φέροντες ἀῆται
Τυτθὸν ὑπὲρ γαίης, δνοφερῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ.
Οὐδὲ μὲν Αἰθιοπῆες ἀποκταμένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν ἀπεπλάγχθησαν, ἐπεὶ θεὸς αἶψα καὶ αὐτοὺς
Ἦγε, λιλαιομένοισι βαλὼν τάχος, οἷον ἔμελλον
Οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες, ὑπ' ἠερίοιο φέρεσθαι·
Τοὔνεχ' ἕποντ' ἀνέμοισιν, ὀδυρόμενοι βασιλῆα·
Ὡς δ' ὅτ' ἀγρευτῆρος, ἐνὶ ξυλόχοισι δαμέντος
Ἡ συὸς, ἢὲ λέοντος ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσσι,
Σῶμ' ἀναγειρόμενοι μογεροὶ φορέουσιν ἑταῖροι
Ἀχνύμενοι, μετὰ δέ σφι κύνες ποθέοντες ἄνακτα,
Κνυζηθμῷ ἐφέπονται, ἀνιαρῆς ἕνεκ' ἄγρης·
Ὡς ὄιγε προλιπόντες ἀνηλέα δηϊοτῆτα,
Λαιψηροῖς ἐφέποντο μέγα στενάχοντες ἀήταις,
Ἀχλύϊ

Unde nomen istud? An ἠχέντα fecit, ut ita dictus sit fluvius? παφλάζειν nostis: Inde Παφλαγὼν & Παφλαγόνιος. Pro Παφλαγόνιον hic Versus desiderat Παφλαγόνειον. *Pauw.*

560. ὅσοι ναίουσι μακροῖς ὑπὸ πείρασιν Ἴδης] Alii δειράσιν. Quæ duo plurimum divertunt, ideoque nihil muto. *Dausq.* Illud δειράσιν valde lenocinatur mihi: Nam ναίουσι ὑπὸ πείρασιν Ἴδης revera ambiguum est, & coactum. Eo tamen admisso, pro μακροῖς scribendum est μακραῖς, quod de montium jugis rectius etiam dicitur, quam de montium radicibus: Attende & judica. *Pauw.*

561. Ὅς τε καὶ αἱματόδης] αἱματόεις. *Rhod.*

563. ἔσσυτο ὀδμὴ] ἔσσυτας ὀδμὴ. *Rhod.*

565. Τυπομένους ἰχῶρας] Σηπομένους. Gulielmus Canterus legit Πυθομένους. *Rhod.* Canteri emendationem sequor. *Pauw.*

Ibid. ἀποπνέειν ἀλεγεινόν] Versus

Quotquot longas Idæ radices accolunt.
Qui & sanguinolentus per benignam (illic) terram labitur,
Quando funesta Memnonis dies illuxit, in qua ille
Mortem obiit: & tetra atque ingens exhalat Mephitis
Ex unda: Dixeris etiamnum e lethali vulnere
Saniem destillare putridam, quæ fœdum exhalet odorem.
Hæc itaque consiliis Deorum acciderunt: volabant autem
Celeres venti, rigidum Auroræ natum ferentes
Exiguo supra terram spacio, nubila caligine involutum.
At nec Æthiopes a ductore cæso
Procul vagati sunt: Nam Deus repente etiam ipsos
Duxit, celeritatem, quam exoptabant, adjiciens: qua prædi-
ti,
Futurum erat ut paulo post in aëre sublimes ferrentur;
Ideo regem suum deplorantes, a tergo ventos sequebantur:
Ut cum Venatoris in saltu prostrati,
Vel apri, vel leonis faucibus mortiferis,
Cadaver sublatum laborum patientes socii auferunt,
Non sine magno dolore; pone vero canes, heri sui desi-
derium
Ipso gannitu testantes, propter venationem tristificam, ad-
hæresecunt.
Ita illi, cum sævum reliquissent conflictum,
Rapidos ventos magno cum gemitu sectantur,

Pro-

sus requirit ἀποστείειν. *Pauw.*

567. Θοοὶ φέροντες ἀῆται] Φορέοντες. *Rhod.*

568. Τυτθὸν ὑπὲρ γαίης] Ut scilicet sequi possent Æthiopes, nondum aves facti: Et sic πάλαιὸν δὲ ἦεῖρος, quod præcessit, caute accipiendum. *Pauw.*

572. ὑπ' ἠερίοιο φέρεσθαι] ὑπηέριοι φορέεσθαι, vel ὑπ' ἠέρος ἄκρα φέρεσθαι. *Rhod.* ὑπ' ἠέρος & ὑπηέριοι non placet de avibus, quæ in aere, non sub aere, volant: An legendum igitur, Οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες, ἐπηέριοι φορέεσθαι? Non displicet, sed mallem, si liceret, Οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες, ἐπ' ἠέρι ὕψι φέρεσθαι. Id enim post cursum rapidissimum in terra mire quadraret hic. Rhodomanni ἄκρα facile cessit. *Pauw.*

574. Ὡς δ' ὅτ' ἀγρευτῆρος] Ὡς δ' ὁπότ'. *Rhod.*

575. βλοσυροῖσι γίνυσι] βλοσυρῇσι. *Rhod.*

576. Σὺν' ἀναγειρόμενοι] ἀνεγειρόμενοι. *Rhod.*

578. ἀνιαρῆς ἴεσκ' ἄγρης] ἀνιηρῆς. *Rhod.*

Αχλύϊ θεσπεσίῃ κεκαλυμμένοι· ἀμφὶ δὲ Τρῶες,
Καὶ Δαναοὶ, θάμβησαν, ἅμα σφετέρῳ βασιλῆϊ
Πάντας ἀϊστωθέντας· ἀπειρεσίῃ δ' ἀνὰ θυμὸν
Ἀμφασίῃ βεβόληντο· νέκυν δ' ἀκάμαντες ἄῃται
Μέμνονος ἀΓχεμάχοιο θέσαν, βαρέα στενάχοντες,
Παρ' ποταμοῖο ῥέεθρα βαθυῤῥόου Αἰσήποιο,
Ηχι τε Νυμφάων καλλιπλοκάμων πέλει ἄλσος
Καλὸν, ὃ δὴ μετόπισθε μακρὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο
Αἰσηποῖο θύγατρες, ἄδην πεπυκασμένον ὕλῃ
Παντοίῃ· καὶ πολλαὶ θεαὶ περικωκύσαντο,
Υἱέα κυδαίνουσαι εὐθρόνου Ηριγενείης·
Δύσετο δ' ἠελίοιο φάος, κατὰ δ' ἤλυθεν Ηὼς
Οὐρανόθεν κλαίουσα φίλον τέκος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ,
Κοῦραι εὐπλόκαμοι δυώδεκα, τῇσι μέμηλεν
Αἰὲν ἐλισσομένου τέρμονος αἰπὰ κέλευθα,
Νύξ τε, καὶ ἠριγένεια, καὶ ἐκ Διὸς ὀπτόσα βουλῆς
Γίγνεται, οὖ περὶ δῶμα, καὶ ἀῤῥήκτους πυλεῶνας
Στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα, πέριξ λυκάβαντα φέρουσαι
Καρποῖσι βρίθοντα, κυλινδομένου περὶ κύκλου
Χειμῶνος χρυσείοιο, καὶ εἴαρος ἀνθεμόεντος,
Ηδὲ θέρους ἐρατοῖο, πολυσταφύλοιό τ' ὀπώρης.
Αἵ δ' ὅτε δὴ κατέβησαν ἀπ' αἰθέρος ἠλιβάτοιο,
Ασπετ' ὀδυρόμεναι περὶ Μέμνονα, σὺν δ' ἄρα τῇσι
Πληϊάδες ἐμύροντο, περίαχε δ' οὔρεα μακρὰ,

Καὶ

588. ὃ δὴ μετόπισθε μακρὸν περὶ &c.] An Ellypſis hic præpoſitionis κατὰ, *in quo*, καθ' ὅ? Id neceſſe, ſi ſcriptura recte habeat: Nam ὅ, vel ſimpliciter, vel cum περὶ conjunctum, non quadrat, ut quisque videt. Dura tamen Ellypſis: Id certum. An legendum forte, ὅπη μετέπισθε μακρὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο? *ubi poſtea* &c. ὅπη aliquando idem, quod οὗ: Quintus Lib. 3. V. 772.

Καί οἱ δῶρον ἔγωγε θεουδέα νῆσον ὀπάσω
Εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπη θεὸς ἔσσεται ἀίειν.

Alia prætereo. Præcedit, fateor, ἧχι τε Νυμφάων: Sed ita geminare non erubeſcit Auctor.

Si

Prodigioſa quadam nebula involuti, paſſimque Troës
Et Græci ſtupeſcunt, una cum rege ſuo
Cunctos ita diſparuiſſe; & profundo animos
Silentio percelluntur. Cadaver autem indefeſſi venti
Memnonis bellicoſi cum gravi gemitu repoſuerunt,
Juxta altiflui Æſepi amnis undas:
Ubi pulchre-crinitarum Nympharum lucus exſtat
Amœnus; in quo ei poſtea arduum eduxerunt tumulum
Filiæ Æſepi, omnis generis arboribus
Opacum. Multisque lamentis planxerunt Divæ,
Honorem illum filio pulcrithronæ Auroræ deferentes.
Occidit tum ſolis lumen; & deſcendit Aurora
De cœlo; ut natum cariſſimum lugeret: ſtipabantque illam
Puellæ duodecim capillo decoræ, quarum curæ traditæ ſunt
Arduæ Solis viæ, ſemper circumvolventis,
Noxque & dies, & Jovis voluntate quæcunque
Fiunt: cujus circa aulam & veſtibula nunquam dirumpenda
Verſantur huc atque illuc; annum circumferentes
Fructibus prægnantem; dum circulus ſe circumvertit
Hyemis gelidæ, & veris floridi,
Atque æſtatis jucundæ, racemoſique Autumni:
Hæ tunc delapſæ ab æthere excelſo,
Gravi ſe luctu affligebant propter Memnonem; fletumque illis ſuum
Pleiades conſociabant, adeo quidem ut alti montes circumſonarent,

Et

Si quis Amphimacrum pro Dactylo admittere vellet, ſcribi poſſet, ὃν δὴ μετόπισθε μακρὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο: ὃν περὶ, ſcilicet νέκυν, quod præceſſit. Sed alterum præſtat. *Pauw.*

589. ἄδην πεπυκασμένον ὕλῃ Παντοίῃ] Hæc otium agunt, ubi Νυμφάων καλλιπλοκάμων ἄλσος καλὸν præcedit. *Pauw.*

590. καὶ πολλαὶ θεαὶ] καὶ πολλά. *Rhod.*

594. Κοῦραι εὐπλόκαμοι δυώδεκα] δυοκαίδεκα. *Rhod.*

595. Αἳ τε ἁλισσομένου πέρμονος] ἁλισσομένου Ὑπερίονος. *Rhod.* Acute & perbene. *Pauw.*

602. Αἳ ὅ' ὅτε δὴ] Αἱ τότε δή. *Rhod.*

604. Πληϊάδες ἰάχοντο] Πληϊάδες

Καὶ ῥόος Αἰσήποιο, γόος δ' ἄληκτος ὀρώρει·
Ἡ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσοισιν, ἑῷ παιδὶ χυθεῖσα,
Μακρὸν ἀνεστονάχησε πολύστονος Ἠριγένεια·
Ὤλεό μοι φίλον τέκνον· ἔῃ δ' ἄρα μητέρι πένθος
Ἀργαλέον περίθηκας· ἐγὼ δ' οὐ σεῖο δαμέντος
Τλήσομαι ἀθανάτοισιν ἐπουρανίοισι φαείνειν,
Ἀλλὰ καταχθονίων ἐσδύσομαι αἰνὰ μέλαθρα,
Ψυχὴ ὅπου σέο νόσφιν ἀποφθιμένου πεπότηται,
Πάντ' ἐπιχιδναμένου χάεος, καὶ ἀεικέος ὄρφνης,
Ὄφρα τοι καὶ Κρονίδαο περὶ φρένας ἄλγος ἵκηται·
Οὐ γὰρ ἀτιμοτέρη Νηρηίδος, ἣ Διὸς αὐτοῦ,
Πάντ' ἐπιδερκομένη, πάντ' ἐς τέλος ἄχρις ἄγουσα
Μαψιδίως· οὔτ' ἄρ κεν ἐμὸν φάος ὀπίσαιτο·
Τοὔνεχ' ὑπὸ ζόφον εἶμι· Θέτιν δ' ἐπ' Ὄλυμπον ἀγέσθω
Ἐξ ἁλὸς, ὄφρα θεοῖσι, καὶ ἀνθρώποισι φαείνῃ·
Αὐτὰρ ἐμοὶ στονόεσσα μετ' οὐρανὸν ἔυαδεν ὄρφνη,
Μὴ ἵνα σεῖο φονῆϊ φάος περὶ σῶμα βάλοιμι.
Ὡς φαμένη ῥέε δάκρυ κατ' ἀμβροσίοιο προσώπου
Ἀενάῳ ποταμῷ ἐναλίγκιον· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
Δεύετο γαῖα μέλαινα· συνάχνυτο δ' ἀμβροσίη Νὺξ
Παιδὶ φίλῃ, καὶ πᾶσα κατέκρυψεν οὐρανὸν, ἄστρα
Ἀχλύϊ,

ἄδες μύροντο. *Rhod.*

605. *γόος δ' ἄληκτος ἐρώρει*] Scribe ob Versum *ἄλληκτος*. *Pauw.*

606. *ἐνὶ μέσσοισιν, ἑῷ παιδὶ χυθεῖσα*] *ἐνὶ μέσσῃσιν ἑῷ περὶ παιδὶ*. *Rhod.*

608. *Ὤλεό μοι φίλον τέκνον*] *φίλε τέκνον*. *Rhod.* Locum hunc, illumque Homeri Iliad. X. *Τῶν μνῆσαι φίλου τέκνου, ἄμυνε δὲ δηΐου ὄνδεϊ*, imperita temeritas vitiavit manifesta ratione carmi-nis reclamante, & Plutarcho Libr. de Homerica Poësi, qui legit *φίλε τέκνον*, adstructa ratione: *πολλάκι γὰρ οὐ πρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον ποιεῖται τὴν ἀπάντησιν*. Inibi fusiora. *Dausq.* Quicquid Dausquejus, quicquid alii clamant, *φίλον τέκνον* absque ullo periculo & hic & in loco illo Homerico ut Amphimacer manere potest. *Pauw.*

614. *Ὄφρα τοι καὶ Κρονίδαο*] *Ὄφρα τι*. *Rhod.* Non improbo: Hic tamen Amphimacer etiam forte

Et Æſepi fluenta. Luctusque ſe commovit indeſinens.
Ipſa igitur in medio ipſarum ſuo circumfuſa nato,
Magno exclamat ejulatu Aurora lamentabilis:
Itane mihi cara ſoboles interiiſti! & matrem tuam luctui
Involviſti inextricabili! Nunquam ego te ſublato
Diis immortalibus lucem reddere ſuſtinebo:
Sed ſqualidas inferorum domos ſubibo,
Quo anima a te procul exſtincto avolavit;
Ut Chaos per omnia cum tetra caligine diffundatur.
Unde etiam Saturnii animum dolor aliquis occupet.
Non enim indignior ſum Nereide, vel Jove ipſo,
Quæ omnia colluſtro, omnia ad finem usque perduco
Sed nequicquam: at non videbit amplius meam lucem.
Infernas igitur tenebras peto; Thetin vēro evehat in
Olympum
E mari, ut Diis & mortalibus lumen exhibeat.
At mihi triſtis caligo, cœlo poſt habito, cordi eſt;
Ne unquam circa interfectoris tui corpus radios ſpargam.
Hæc querenti lachrymæ ab immortali vultu promanant,
In modum fluvii perennis; & circa exanimem (heroēm)
Nigra tellus madeſcit; communique dolori nox ambroſia indulget
Cum dilecta nata; omnia inſuper aſtra cœlum obducit

Ca-

forte eſt pro Dactylo: Nam τὶ vim ſententiæ revera minuit. *Pauw.*

617. οὔτ' ἄρ κεν ἠὼς φάος ἐπίσαιτο] ἀπήσαιτο. *Rhod.* Ita perperam corrigit Rhodomannus: Nam οὔτ' ἀπήσαιτο ἠὼς φάος non convenit ante Τοὔνεκ' ἀπὸ ζόφον εἶμι, quia id ſine dubio aliquid requirit, quod rationem contineat, quare tenebras peteret Aurora, & eam plane neglectam ſuggerat. Recte vulgata, *neque lucem meam curet, ſed negligat, per me licet: Ideo infernas ego tenebras peto:* Quare quod ad ſententiam attinet, bona eſt, & in ſola Verſus menſura laborat, cui ſuppetias ferre potes, ſi legas vel οὔτ' ἄρ κεν ἠὼς γε φάος ἐπίσαιτο, vel οὔτ' ἄρ κεν ἠὼς φάος ἐπίσαιτο. *Pauw.*

620. μετ' οὐρανὸν] *Poſt celum:* Languet hic. *Pauw.*

624. ἀμβροσίη Νὺξ] ἀμβροσίοιο προσώπου paulo ante præceſſit. *Pauw.*

625. καὶ πάντα κατέκρυψεν ὑπ' ἠέρι, ἄστρα] καὶ πάντα κατ' ἠέρι ἔκρυφεν ἄστρα, vel quod magis placet, καὶ πάντα κατέκρυ-

Αχλύϊ, καὶ νεφέεσσι, φέρειν χάριν Ηριγενείῃ.
Τρῶες δ' ἄστεος ἔνδον ἔσαν περὶ Μέμνονι θυμῷ
Αχνύμενοι· πόθεον γὰρ ὁμῶς ἑτάροισιν ἄνακτα·
Οὐδὲ μὲν Αργεῖοι μεγ' ἐγήθεον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Εν πεδίῳ κταμένοισι παρ' ἀνδράσιν αὖλιν ἔχοντες
Αμφω, ἐϋμμελίην Αχιλῆα κυδαίνεσκον·
Αντίλοχον δ' ἄρα κλαιον ἔχον δ' ἅμα χάρματι πένθος.
Παννυχίῃ δ' ἀλεγεινὸν ἀνεστονάχιζε γοώσα
Ηὼς· ἀμφὶ δέ οἱ κέχυτο ζόφος· οὐδ' ἔτι θυμῷ
Αντολίης ἀλέγιζε, μέγαν δ' ἤχθηρεν Ολυμπον·
Αʃχι δέ οἱ μάλα πολλὰ ποδώκεες ἔστενον ἵπποι
Γαῖαν ἐπιστείβοντες ἀνανθέαν, καὶ βασίλειαν
Αχνυμένην ὀρόωντες, ἐελδόμενοι μέγα νόστου·
Ζεὺς δ' ἄμοτον ἐβρόντησε χολούμενος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
Κινήθη πέρι πᾶσα· τρόμος δ' ἕλεν ἄμβροτον Ηῶ.
Τόν δ' ἄρα καρπαλίμως μελάχροες Αἰθιοπῆες
Θάψαν ὀδυρόμενοι· τούς δ' Ηριγένεια βοῶπις,
Πόλλ' ὀλοφυρομένους, κρατεροῦ περὶ σήματι παιδὸς
Οἰωνοὺς ποίησε, καὶ ἠέρι δῶκε φέρεσθαι·
Τοὺς δὴ νῦν καλέουσι βροτῶν ἀπερείσια Φῦλα
Μέμνονας· οἱ ῥ' ἐπὶ τύμβον ἐπὶ σφετέρου βασιλῆος

Εσ-

φεν οὐρανὸς ἄστρα. *Rhod.* Reſcribo planiſſima lectione, καὶ πάντα κατέκρυβεν οὐρανοῦ ἄστρα, pro κατεκρύβησαν. *Dausq.* Mihi placet, καὶ πάντα κατέκρυφ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα: Idque aliis, quotquot paulo acutius cernunt, etiam placiturum auguror plane. *Pauw.*

627. ἔσαν περὶ Μέμνονι θυμῷ Αχνύμενοι] θυμὸν hic non fuiſſet deterius. *Pauw.*

631. ἐϋμμελίην Αχιλῆα κυδαίνεσκον] ἐϋμμελίην μὲν Αχιλλέα κυδαίνεσκον. *Rhod.* Rectius, Αχιλῆα ἐκυδαίνεσκον. *Dausq.* Non male Dausquejus: Neque neceſſe, ut γ' interponas. *Pauw.*

633. Παννυχίῃ] Παννυχίη abſque Jota ſubſcripto. *Pauw.*

637. Γαῖαν ἐπιστείβοντες ἀνανθέαν] ἀνανθέα. *Rhod.*

639. ἄμοτον ἐβρόντησε] βρόντησε. *Rhod.*

641. Τόν δ' ἄρα] Coactum eſt Τὸν, ubi diu de Memnone nihil præceſſit diſerte. *Pauw.*

Ibid. μελάχροες Αἰθιοπῆες] μελα-

Caligine & nubibus; ut gratam navet operam Auroræ.
Cæterum Troës in urbem ſe receperant, propter Memnonem animis
Ægri; deſiderabant enim ducem una cum militibus:
Nec tamen Argivi admodum lætabantur: verum & ipſi,
In campo juxta cæſos commilitones poſitis caſtris,
Utrumque (agebant), Achillem enim haſta clarum laudibus vehebant,
Et plangebant Antilochum, ita ut luctu gaudium temperarent.
Totam autem noctem querimoniis & fletibus impendit
Aurora; & circa ipſam ſparſæ erant tenebræ; nec ultra animo ſuo
Ortus curam agebat, ſed exoſus ei erat magnus Olympus.
Et prope illam plurimum alipedes gemebant equi,
Solum fodientes ungulis infloridum, & quanquam
Luctu oppreſſam viderent reginam, reditum tamen magnopere appetebant.
Jupiter ergo inquietum detonabat iratus, & terra
Undique concutiebatur univerſa; adeo ut pavor immortalem quoque Auroram corriperet.
Interea ducem nigricolores Æthiopes
Sepeliunt cum planctu: quos Aurora bovinis oculis prædita
Multum lamentantes, ad ſtrenui filii monumentum,
In aves vertit, aërique ferendos dedit:
Quas longe lateque diffuſæ hominum gentes etiam nunc vocitant
Memnonides; illæ adhuc Principis ſui buſtum

Fre-

λαιόχροις Αἰθιοπῆς. *Rhod.*

646. Μέμνονας] Ipſo nomine Herois: Quod notandum: Similiter Ælianus Lib. 5. Cap. 1. de Animal. Γὴν τὴν Παριαιῶν καὶ τὴν γείτονα Κύζικον ὄρνιθας νέκυς μέλανας ἰδεῖν φασι, τὸ δὲ σχῆμα ἵπποις ἴσρακας ἀντεὺς ἄν· ἄγευστοι δέ εἰσι σαρκῶν, καὶ σωφρονοῦσι περὶ γαστέρα, καὶ αὐτοῖς τὰ σπέρματα εἶναι δεῖπνον ἀπόχρη. ὅταν δὲ ὑπάρξηται τὸ μετάπωρον, εἰς τὴν Ἰλιάδα γῆν ἀγέλη τῶνδε τῶν ὀρνίθων (καλοῦσι δὲ αὐτοὺς Μέμνονας) εὐθὺ τοῦ Μεμνονείου τάφου φοιτῶσι. Interpre-

Εσσύμενοι γοόωσι, κόνιν καθύπερθε χέοντες
Σήματος· ἀλλήλοις δὲ περικλονέουσι κυδοιμὸν,
Μέμνονι ἦρα φέροντες· ὅ δ' εἰν Αἴδαο δόμοισιν,
Ηέ που ἐν μακάρεσσι κατ' Ηλύσιον πέδον αἴης
Καʃχαλάα· καὶ θυμὸν ἰαίνεται ἄμβροτος Ηὼς
Δερκομένη· τοῖσι δὲ πέλει πόνος, ἄχρι καμόντες,
Εἰς ἕνα δηώσονται ἀνὰ κλόνον, ἠὲ καὶ ἄμφω
Πότμον ἀναπλήσωσι, πονεύμενοι ἀμφὶς ἄνακτι.
Καὶ τὰ μὲν, ἐννεσίῃσι φαεσφόρου Ηριγενείης,
Οἴωνοὶ τελέθουσι θοοὶ· τότε δ' ἄμβροτος Ηὼς
Οὐρανὸν εἰσανόρουσ' ὁμῶς πολυείδεσιν Ωραις,
Αἵ ῥά μιν οὐκ ἐθέλουσαν ἀνήγαγον ἐς Διὸς οὖδας
Παρφάμεναι μύθοισιν, ὅσοις βαρὺ πένθος ὑπείκει,
Καί περ ἔτ' ἀχνυμένην· ἣ δ' οὐ λάθεθ' αἷο δρόμοιο·
Δείδιε γὰρ Ζηνὸς ἄδην ἄληκτον ἐνιπὴν,
Ἐξ οὗ πάντα πέλονται, ὅσ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα

Ev-

male ibi, *Eas autem idcirco Memnonias vocant, quod &c.* Neque melius hic Rhodomannus, ut vides. *Pauw.*

Ibid. *οἵ ῥ' ἐπὶ τύμβον ἐπὶ*] *οἵ ῥ' ἔτι τύμβον ἐπὶ. Rhod.*

651. *καὶ θυμὸν ἰαίνεται ἄμβροτος Ηὼς Δερκομένη*] Malim legere, *καὶ θυμὸν ἰαίνεται, ἄμβροτον Ηῶ Δερκόμενος.* Nam sic sententia apta est, quia hæc ad Campum Elysium & Insulam Beatorum in ipsa Terra, se referunt præcise; cum ut nunc leguntur vulgo, præcedentia respiciant generatim, & proinde illud etiam *εἰν Αἴδαο δόμοισιν*: quod certe incongruum, quia eo non pervenit Aurora, nec eas tenebrarum voragines invisit. Attende: Mihi suffragaberis. *Pauw.*

653. *Εἰς ἕνα δηώσονται ἀνὰ κλόνον, ἠὲ καὶ ἄμφω Πότμον* &c.] *Εἰς ἕνα δηώσωνται. Rhod.* Vice Commentarii est locus ille Ovidii Metamorph. Lib. 13.

Et primo similis volucri, mox vera volucris
Insonuit pennis: pariter sonuere sorores
Innumeræ, quibus est eadem natalis origo.
Terque rogum lustrant: & consonus exit in auras
Ter tlangor: quarto seductunt castra volatu.
Tunc duo diversa populi de parte feroces
Bella gerunt; rostrisque & aduncis unguibus iras

Exer-

Frequentantes plangunt, cinerem ſuperinſpergentes
Sepulchro; mutuoque inter ſe conflictu tumultuantur,
In Memnonis honorem. Qui in Plutonis aula,
Aut inter beatos, in Elyſio terræ campo,
Exſultat. Unde animo ſolatium ſuo accipit cæleſtis
Aurora,
Dum iſta cernit: Illis autem certamen durat, usque
dum poſt multum laboris
Altera alteram dimicando confecerit; aut etiam ambæ
Fatum expleverint, pro rege decertantes.
Hæc itaque luciferæ nutu Auroræ
Citæ præpetes peragunt: Tunc vero diva Aurora
In cœlum properavit, una cum variantibus Horis:
Quæ invitam ipſam in Jovis eduxerunt ſolum,
Iis appellantes verbis, quibus gravis cedere luctus ſolet,
Quamvis adhuc angeretur: ſed tamen non eſt oblita
curſum ſuum.
Vehementer enim horrebat rigidas Jovis minas,
Ex quo omnia exiſtunt, quæ Oceani fluxus.

Com-

Exercent; alasque, adverſaque pectora laſſant;
Inferiaque cadunt cineri cognata ſepulto
Corpora: ſeque ego.

Ex quibus evidenter apparet legendum eſſe hic, ἄχρι κεμόντες, Εἰς ὅτα δηώσονται ἀνὰ κλόνον, ἠὲ καὶ ἄμφω Πότμου ἀναπλήσωσι, πονεύμενοι &c: Cum in duas acies ſeceſſerunt, & diu laborarunt, tandem duæ ex ferociſſimis Monomachiam ineunt, & tamdiu dimicant, donec vel una vel ambæ occubuerint: Ita hæc, & ſuperius ἀλλήλοις δὲ περιπλομένοισι κυδοιμὸν, accipienda ſunt. Alii aliter rem enarrant: Vide loco citato Ælianum, &c. Si cum Rhodomanno δηώσονται ſcribas, vel vulgatum δηώσεται retineas, hæc confuſa ſunt & perturbata. Potuiſſet tamen Quintus fabellam apertius exponere: Id certum, & ex dictis perſpicuum. *Rauw.*

656. τελέθωσι] τελέσωσι. *Rauw.*

Ibid. ἄμβροτος Ἠὼς] Si numerando aſcendas, Verſus ſunt ſexdecim, in quibus illud ἄμβροτος Ἠὼς ter pro clauſula eſt. *Rauw.*

657. εἰσανόρουσ' ὁμῶς] εἰσανέρουσιν ὁμῶς. *Rhod.*

661. Δείδιε γὰρ Ζηνὸς] Δείδιε γὰρ που Ζηνὸς. *Rhod.* Malim, Δείδιε γὰρ δὴ Ζηνὸς. *Rauw.*

Ibid. ἄλληκτον ἰωκὴν] Imo ἄλληκτον. *Rauw.*

663.

Εντὸς ἐέργει, καὶ γαῖα, καὶ αἰθομένων ἔδος ἄστρων·
Τῆς ῥὰ Πληϊάδες πρότεραι ἴσαν· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ,
Αἰθερίας ὤϊξε πύλας· ἐκέδασσε γὰρ αἴγλην·

663. Εντὸς ἐέργει] Εντὸς ἔχει. *Rhod.*

664. Τῆς ῥὰ Πληϊάδες] Et Versus laborat, & verba non co-

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Αὐτὰρ ἐπεὶ φάος ἦλθεν ἐϋθρόνου Ηριγενείης,
Δὴ τότ' ἄρ' Αντιλόχοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικαν
Αἰχμηταὶ Πύλιοι, μέγα στενάχοντες ἄνακτα·
Καί μιν ταρχύσαντο παρ' ἠόσιν Ελλησπόντου,
Πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι· περὶ δ' ἔστενον ὄμβριμοι υἱες
Αργείων· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμφεχε πένθος
Νέστορι ἦρα φέροντας· ὃ δ' οὐ μέγα δάμνατο θυμῷ·
Ανδρὸς γὰρ πίνυτοῖο, περὶ φρεσὶ τλήμεναι ἄλγος
Θαρσαλέως, καὶ μή τι κατηφιόωντ' ἀκαχῆσθαι·
Πηλείδης δ' ἑτάροιο χολούμενος Αντιλόχοιο,
Σμερδνὸν ἐπὶ Τρῳῆσσι κορύσσετο· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ,
Καί περ ὑποτρομέοντες ἐϋμμελίην Αχιλῆα,
Τείχεος ἐξεχέοντο μεμαότες, οὕνεκ' ἄρα σφι

Κῆ-

3. Μέγα στενάχοντες ἄνακτα] μεγάλως στενάχοντες. *Dausq.*

13. οὕνεκ' ἄρα σφι &c.] Hoc satis leve: Si finxisset, aliquid de morte Achillis illis fuisse in-

Complectitur, atque tellus, & flammantium ſedes aſtrorum.
Hanc autem Pleiades anteceſſerunt: Tum ipſa
Ætherias reſeravit portas, lumenque terris diffudit.

pulantur apte: Scribe, Τῆς δ' ἄρ Πληϊάδες. *Pauw.*

665. ἐκίδασσε γὰρ αἴγλην] ἐ-κίδασσε δ' ἄρ' αἴγλην. *Rhod.*

QUINTI CALABRI

PRÆTERMISSORUM AB HOMERO

LIBER TERTIUS.

CUm igitur pulcre ſedentis jubar Auroræ veniſſet,
Protinus emortuum Antilochi corpus ad naves portant
Haſtigeri Pylii, magnó ducem gemitu proſequentes:
Atque ipſi juſta faciunt in littore Helleſponti,
Maximo mœrore perculſi: & circumquaque ſuſpiria ducunt ſtrenui filii
Argivum. Omnes enim acerbus luctus occuparat,
Dum gratum Neſtori officium præſtant: qui non prorſus animo frangebatur.
Prudentis enim viri eſt, dolorem ſuſtinere animo
Forti, nec animi ſeſe excruciantem mœroribus ſuccumbere.
Pelides autem ira inflammatus propter ſodalem Antilochum,
Horrendum in Trojanos ſe accingebat: Qui & ipſi,
Quamvis exhorreſcentes haſta clarum Achillem,
E mœnibus erumpebant, promti (ad bellum.) Quoniam ipſis

Deæ

indicatum, id accommodatius fuiſſet longe. *Pauw.*

Κῆρες ἐπὶ στέρνοισι θράσος βάλον· ἦ γὰρ ἔμελλον
Πολλοὶ ἀνοστήτοιο κατελθέμεν Αἰδονῆος,
Χερσὶν ὕπ' Αἰακίδαο δαΐφρονος, ὃς ῥὰ καὶ αὐτὸς
Φθεισθαι ὁμῶς ἤμελλε παρὰ Πριάμοιο πόληι.
Αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε συνήλυθον εἰς ἕνα χῶρον
Τρώων ἔθνεα πολλὰ, μενεπτολέμων τ' Αργείων τε,
Μαιμώωντ' ἐς Αρηα διεγρομένου πολέμοιο.
Πηλείδης δ' ἐν τοῖσι πολὺν περιδάμνατο λαὸν
Δυσμενέων· πάντη δὲ φερέσβιος αἵματι γαῖα
Δεύετο, καὶ νεκύεσσι περιστείνοντο ῥέεθρα
Ξάνθου, καὶ Σιμόεντος· ὃ δ' ἐσπόμενος, κεράϊζε,
Μέχρι ἐπὶ πτολίεθρον, ἐπεὶ φόβος ἄμφεχε λαούς.
Καὶ νύ κε πάντας ὄλεσσε, πύλας δ' ἐς οὖδας ἔρεισε
Θαιρῶν ἐξερύσας, ἢ καὶ συνέαξεν ὀχῆας,
Δόχμιος ἐγχειφθείς, Δαναοῖσι δ' ἔθηκε κέλευθον
Ες Πριάμοιο πόλιν, διέπραθε δ' ὄλβιον ἄστυ,
Εἰ μή οἱ μέγα Φοῖβος ἀνηλέϊ χώσατο θυμῷ,
Ως ἴδεν ἄσπετα φῦλα δαϊκταμένων ἡρώων·
Αἶψα δ' ἀπ' Ουλύμποιο κατήλυθε θηρὶ ἐοικὼς,
Ιοδόκην ὤμοισιν ἔχων, καὶ ἀναλθέας ἰούς·
Εστη δ' Αἰακίδαο κατανtίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῦ
Γωρυτὸς, καὶ τόξα μέγ' ἴαχεν· ἐκ δέ οἱ ὀσσων
Πῦρ ἄμοτον μάρμαιρε· ποσὶν δ' ὑπεκίνυτο γαῖα·
Σμερδαλέον δ' ἤυσε μέγας θεὸς, ὄφρ' Αχιλῆα

Τρέ-

15. *κατελθέμεν Αἰδονῆος*] Αἰδωνῆος sine apicibus. *Rhod.* Dubito & dubito ſummopere: Nam, ut recte obſervat Stephanus in Theſauro, *Αἰδωνεὺς* non poteſt fieri ab *αἴδης*, quia id nuſquam extat iſta forma, & quando *ἀϊδης* contrahitur in duas ſyllabas, pro eo ſcribitur *ᾅδης*: Quare nihil revera eſt, unde *Αἰδωνεὺς* commodo deduci poſſit. Quid fiet hoc loco? Quadriſyllabum enim requiritur. Dicam: Legendum opinor plane *Ἀδωνῆος*. Sic nihil ſyncerius: Nam ut ab *ἀϊδης* fit *Αἰδωνεὺς*, ita ab *ᾅδης Ἀδωνεὺς*. Vides? Et eo pertinet illud Heſychii, *Ἀδωναῖος, Ποσειδῶν, καὶ βέλος, ἢ ἀπὸ τοῦ ᾅδου. Rasw.*

19.

Deæ fatales in pectora confidentiam injecerant. Namque futurum erat,
Ut plurimi descenderent ad Plutonem, unde nemo gradum revocat,
Sub manibus Æacidæ belliscientis: qui tamen ipse etiam
Interiturus erat, juxta urbem Priami.
Statim igitur utrinque in unum locum congrediebantur
Variæ Trojanorum gentes & bellicosorum Argivum,
Magno fervore ad excitati prælii Martem ruentes.
Pelides autem inter hos numerosam profligabat turbam
Hostium, & undique ferax sanguine tellus
Madescebat, & stragibus arctabantur fluenta
Xanthi, & Simoentis. Ille autem a tergo premens, strages faciebat
Usque ad urbem: Quia pavor homines occuparat.
Et forte omnes exitio tradidisset; portasque solo æquasset
Cardinibus emotis; aut repagula etiam perfregisset,
Ex obliquo incumbens; Danaisque viam patefecisset
In urbem Priami; & opulentam expugnasset civitatem;
Nisi implacabili in eum ira graviter exarsisset Phæbus,
Ut vidit densas heroum cohortes letho sterni.
Quare extemplo de cælo feræ in morem, iter arripuit;
Pharetram humero gestans, & immedicabiles sagittas;
Et stetit Æacidæ ex adverso; circumque eum
Corytus & arcus immane resonabant: Ex oculis vero illius
Magna vis ignis emicabat; Et sub pedibus terra movebatur:
Mox horrificum extulit clamorem potens Deus, ut Achillem

19. *πεπτολέμων τ' Αργείων τε*] *τε* in fine tollatur. *Rhod.*

21. *πολὺν περιδάμνατο λαὸν*] Supra Lib. 1. V. 164. scribitur, *περὶ δάμνατο πάντας*, divisim: Quod non deterius hercule est. *Pauw.*

25. *Μέχρι ἐπὶ πτολίεθρον*] *Μέχρις ἐπὶ. Rhod.*

26. *Καὶ νύ κε πάντας ὄλεσσε, πόλας* &c.] Hæc & sequentia ridicule iterum tument: Pro *εἰς οὖδας* Versus requirit *εἰς ἔδας. Pauw.*

32. *θηρὶ ἐοικώς*] *θὴρ* hic *Leo* est

Τρέψῃ ἀπὸ πτολέμοιο, θεοῦ ὅπα ταρβήσαντα
Θεσπίην, καὶ Τρῶας ὑπ' ἐκ θανάτοιο σαώσῃ·
Χάζεο Πηλείδη Τρώων ἕκας, οὐ γὰρ ἔοικεν
Οὐσ' ἔτι δυσμενέεσσι κακὰς ἐπὶ χεῖρας ἰάλλειν,
Μή σε καὶ ἀθανάτων τις ἀπ' Οὐλύμποιο καλέψῃ.
Ὡς ἄρ' ἔφη· ὃ δ' ἄρ' οὔτι θεοῦ τρέσεν ἄμβροτον αὐδήν·
Ἤδη γάρ οἱ κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφεποτῶντο·
Τοὔνεκ' ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε θεοῦ· μέγα δ' ἴαχεν ἄντην·
Φοῖβε, τίη με θεοῖσι, καὶ οὐ μεμαῶτα, μάχεσθαι
Οτρύνεις, Τρώεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνων;
Ἤδη γὰρ καὶ πρόσθε μ' ἀποστρέψας ὀρυμαγδοῦ,
Ἦλασας, ὁππότε πρῶτον ὑπεξεσάωσας ὀλέθρου
Εκτορα, τῷ μέγα Τρῶες ἀνὰ πτόλιν εὐχετόωντο.
Αλλ' ἀναχάζεο τῆδε, καὶ ἐς μακάρων ἕδος ἄλλων
Ερχεο, μή σε βάλοιμι, καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα.
Ως εἰπὼν, ἀπάτερθε θεὸν λίπε, βῆ δ' ἐπὶ Τρῶας·
Οἱ δ' ἔτι που φεύγεσκον ἅμα προπάροιθε πόληος·
Καὶ τοὺς μὲν σεύεσκεν· ὃ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Φοῖβος, ἓν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
Ω πόποι, ὡς ὄγε μαίνετ' ἀεὶ φρένας· ἀλλά οἱ οὔτι
Οὐδ' αὐτὸς Κρονίδης ἔτ' ἀνέξεται, οὔτέ τις ἄλλος
Οὕτω μαργαίνοντα, καὶ ἀντιόωντα θεοῖσι.
Ως ἄρ' ἔφη, καὶ ἄϊστος ὁμοῦ νεφέεσσιν ἐτύχθη·
Ηέρα δ' ἐσσάμενος, στυγερὸν προέηκε βέλεμνον·
Καί ἑ θοῶς οὔτησε κατὰ σφυρὸν· αἶψα δ' ἀνίαι

Δῦ-

est, ut alibi sæpe: Interpres inepte, *fere similis.* Id enim de Deo non potest honeste dici, & ipsum illud *Leoni similis* satis adhuc periculosum est. *Pauw.*

38. θεοῦ ὅπα ταρβήσαντα Θεσπίην] Θεσπιείην. *Rhod.*

51. Αλλ' ἀναχάζεο τῆδε] τῆλε. *Rhod.* Hinc *facesse.* Nec insolens Poëtis adverbium adverbio commutare. Nec spemo penitus, quod reponebat Rhodomannus, τῆλε, *procul, abscede.* Mutatio Brodæo non placet, nec ejus mihi displicet inter-

E duello averteret, conſternatum Dei voce
Prodigioſa, & Troas e pernicie liberaret:
Procul hinc o Pelida, a Trojanis te ſubducito, non enim æquum eſt,
Ut amplius infeſtas hoſtibus manus afferas,
Ne vel Deorum te quiſpiam ex cœlo peſſumdet.
Sic dixit. At ille nihil extimuit immortalem Dei vocem.
Jam enim ſeveræ ipſum Parcæ circumvolabant:
Ideo Deum non curabat: ſed immani clamore adortus eſt:
Phœbe, cur me etiam invitum ad pugnandum cum Diis
Laceſſis, dum fœdifragis Trojanis auxilium præſtas?
Jam enim & antea cum me a conflictu averteres,
Non parum offendiſti, quando primum exitio Hectorem
Subtraheres: quo magnifice ſe Troës in urbe jactabant.
Sed abſcede hinc, & ad cæterorum Deorum ſedem
Te recipe. Ne te feriam quantumvis immortalem.
Sic fatus, ſeorſum linquit Deum, & in Trojanos tendit:
Qui adhuc promiſcue ante urbem fugiebant.
Hos itaque inſectatur. At toto pectore excandeſcens
Phœbus, animum ſuum his verbis affatur.
O Dii! quantus huic mentem furor agit perpetuo.
At ejus
Nec ipſe Jupiter deinceps nec quiſquam alius, impetum ſuſtinebit,
Dum adeo luxuriat, & Diis ipſis adverſatur.
Sic ait; & inter nubes conſpectum ſui recondit,
Aeraque prætendens, inimicum emittit telum:
Et continuo eum ſauciat in malleolum pedis; ſtatimque ægritudo

Cor

terpretatio, *retrocede hac. Dausq.* Dausqueji *hinc faceſſe* ineptum eſt: Nam τῇδε pro *hinc* non dicunt Græci. Brodæi *retrocede hac* ſatisfacit linguæ genio, & cum demonſtratione loci hic ſtare poteſt, ſed vacillanter & infirme, ubi ſequitur, καὶ ἐς μαχέσμων ἴδος ἄλλων Ερχεο. Sine dubio cum Rhodomanno legendum eſt τῆλε: quod planum & perſpicuum. Δ & Λ commutata ſunt millies. *Pauw.*

55. ἐτχαλόων ἰνὶ θυμῷ Φοῖβος ἰὼν κατὰ θυμὸν] ἰνὶ θυμῷ, κατὰ θυμὸν: Acumen plumbeum & mere Sophiſticum nota. *Pauw.*

57. ἀλλά οἱ οὔτι] Peccat οἱ:

Δῦσαν ὑπὸ κραδίην· ὁ δ' ἀνετράπετ' ἠΰτε πύργος,
Οὔτε βίη Τυφῶνος ὑποχθονίη στροφάλιγγι
Ῥήξῃ ὑπὲρ δαπέδοιο, κραδαινομένης βαθὺ γαίης·
Ὡς ἐκλίθη δέμας ἠΰ κατ' οὔδεος Αἰακίδαο·
Ἀμφὶ δὲ παπτήνας, ὀλοὸν, καὶ ἄκρατον ὀμόκλα·
Τί νύ μοι αἰνὸν ὄϊστὸν ἐπὶ προέηκε κρυφηδόν;
Τλήτω μευ κατέναντα, καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἰκέσθω,
Ὄφρα καί τοι μέλαν αἷμα, καὶ ἔγκαλα πάντα χυθείη,
Ἡμετέρῳ περὶ δουρὶ, καὶ ἄϊδα λυγρὸν ἵκηται·
Οἶδα γὰρ ὡς οὔτις μοι δυνήσεται, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Ἐγχείῃ δαμάσασθαι ἐπιχθονίων ἡρώων,
Οὐδ' εἴπερ στέρνοισι μάλ' ἄτρομον ἦτορ ἔχησιν,
Ἄτρομον ἦτορ ἔχησι λίην, καὶ χάλκεος εἴη·
Κρύβδα δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι·
Τῷ, μευ ἴτω κατέναντα, καὶ εἰ θεὸς εὔχεται εἶναι,
Χωόμενος Δαναοῖς, ἐπεὶ νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
Ἐμμεναι Ἀπόλλωνα λυγρῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ·
Ὡς γάρ μοι τοπάροιθε φίλη διεπέφραδε μήτης,
Κείνου ὑπαὶ βελέεσσιν ὀϊζυροῖσιν ἀπολέσθαι
Σκαιῆς ἀμφὶ πύλῃσι· τόδ' οὐκ ἀνεμώλιον ἦεν.
Ἦ, καὶ λοιγὸν ὄϊστὸν ἀμειλίκτοισι χέρεσσιν
Ἑλκεὸς ἐξείρυσεν ἀναλθέος, ἐκ δέ οἱ αἷμα

Εσ-

Nam & ἀνέξεται casum quartum amat, & μαργαίνοντα una cum ἀντιόωντα eum aperte exhibent: Scribe igitur, ἀλλά ἑ οὔτι. *Pauw.*

63. ἠΰτε πύργος] Inepte, nisi Gigantem & Titanem hic cum ineptiente tibi proponas. *Pauw.*

68. ἐπὶ προέηκε κρυφηδὸν] ἐπιπροέηκε. *Rhod.*

69. καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἰκέσθω] Malim ἰκέσθαι, ut sic τλήτω μευ κατέναντα καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἰκέσθαι arcte cohæreant, & plenior sit oratio. Versio Latina id dicit ipsius sententiæ ductu. *Pauw.*

70. Ὄφρα καί τοι μέλαν αἷμα] Ὄφρα κέ οἱ. *Rhod.* Ὄφρα καί οἱ μέλαν. *Dausq.* Cum Rhodomanno scribe, Ὄφρα κέ οἱ μέλαν αἷμα: Dausqueji Ὄφρα καί οἱ non convenit, quia aliud hic vulnus: Perspicaciores animadvertunt statim. *Pauw.*

72. οὔτις μοι δυνήσεται] οὔτις μι. *Rhod.*

81.

Cor ſubit: & ſubvertitur ad modum turris,
Quam violentia Typhonis vertigine ſubterranea
Solo affligit, tellure alte ſuccuſſa:
Hoc modo proſtratum fuit humi ſpectabile Æacidæ corpus.
Et circumſpiciens, ferali & immoderato clamore infrendit:
Quis occulte peſtiferum in me contorſit jaculum?
Audeat cominus & aperto Marte mecum congredi;
Ut ater ipſi cruor & viſcera cuncta effundantur
Haſtæ noſtræ impetu, triſtemque ad Plutonem migret.
Compertum enim habeo, quod nemo me poſſit, cominus adortus,
Heroum quidem in terris degentium, haſta ſuperare;
Haud equidem, ſi vel omnis pavoris neſcium cor in pectore gerat,
Cor (inquam) plane timoris expers habeat, totusque ex ære conſtet.
At ſemper imbelles furtim (virtute) clariores inſidiis excipiunt.
Ideo obviam mihi procedat, etiamſi Deum ſe eſſe glorietur
Infenſum Danais. Nam animus mihi auguratur
Apollinem eſſe, horrida caligine involutum.
Sic enim mihi olim prædixit amanda mater,
Calamitoſis illius jaculis me periturum eſſe
Ad Scæam portam: Neque hoc caſſum fuit.
Dixit; & lethalem ſagittam duris manibus
E vulnere immedicabili evellit; & ſanguis ipſi

Eru-

81. ὑπαὶ βιλέστοιι ὀἰζυροῖσιν ἀκολίσθαι] Scribe ὀϊζυρῶς vel ὀϊζυροὶς. Nam ὀϊζυρῶς haut ſatis probo, quando mortali ab immortali cædi genus eſt honoratum lethi, non miſerabile. *Dausq.* ὀϊζυροῖς legendum haud dubie. *Pauw.*

83. Η, καὶ λυγρὸν ἰὸν] λυγρὸν ὀϊστὸν. *Rhod.* Nexe, ut *urbs Roma.* Rhodomannus λυγρὸν ὀϊστὸν: Maluiſſem λοίγιον ἰὸν, perniciabilem ſagittam; ut Lib. 6. Κάπτουσι λοίγιον ἔγχος. vel λοίγιον ὀϊστὸν, ſagittam ſupremum Achilli tractatam. *Dausq.* Recte Rhodomannus λυγρὸν ὀϊστὸν. Alia digna ſunt Dausqui-

Εσσυτο τειρομένου· πότμος δέ οἱ ἦτορ ἐδάμνα·
Ασχαλόων δ' ἔρριψε βέλος· τό δ' ἄρ' αἶψα χιοῦσαι
Πυοιαὶ ἀνηρείψαντο· δόσαν δέ μιν Απόλλωνι
Ες Διὸς οἰχομένῳ ζάθεον πέδον· οὐ γὰρ ἐῴκει
Αμβροτον ὃν ὀλέσθαι ἀπ' ἀθανάτοιο μολόντα·
Δεξάμενος δ' ὄγε χραιπνῶς ἀφίκελο μακρὸν Ολυμπον,
Αλλων ἀθανάτων ἐς ὁμήγυριν, ἦχι μάλιστα
Πανσυδίῃ ἀγέροντο, μάχην ἐσορώμενοι ἀνδρῶν·
Οἱ μὲν γὰρ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι,
Οἱ δ' ἄρ' Αχαιοῖς, διχθὰ μητιόωντες,
Δέρκοντο κτείνοντας ἀνὰ μόθον ὀλλυμένους τε.
Τόν δ' ὀπάτ' εἰσενάησε Διὸς πινυτὴ παράκοιτις,
Αὐτίκα μιν νείκεσσεν ἀνιηροῖς ἐπέεσσιν·
Φοῖβε, τίη τόδ' ἔρεξας ἀτάσθαλον ἤματι τῷδε;
Λησάμενος κείνοιο, τὸν ἀθάνατοι γάμον αὐτοὶ
Αντιθέῳ Πηλῆϊ συνάρσαμεν, σὺν δ' ἐνὶ μέσσοις
Δαινύμενος ἤειδες, ὅπως Θέτιν ἀργυρόπεζαν
Πηλεὺς ἤγετ' ἄκοιτιν, ἀλὸς μέγα λαῖτμα λιπούσης,

Καί

ingenio. *Pauw.*

85. Εσσυτο τειρομένου] Ita Aldus: Basileenses & Rhodomannus ediderunt Εσσυτο τειρομένῳ: Operarum, credo, incuria: Nam malleus non fuit transfixus jaculo, sed fauciatus: Καί ῥ' ἀθρόως οὔτησε κατὰ σφυρόν. Ipse Rhodomannus hic in Versione sua, *& sanguis ipsi erupit cum cruciatu*: Quod τειρομένῳ etiam exprimit. Moneo, ne decipiantur minus periti. *Pauw.*

89. Αμβροτον ὃν ὀλέσθαι] ἦν ὀλέσθαι. *Rhod.*

94. Οἱ δ' ἄρ' Αχαιοῖς, διχθὰ μητιόωντες, Δέρκοντο &c.] Αχαιοῖς, οἱ δὲ διχθά. *Rhod.* Vix placet Rhodomanni suspicio: Nam primo διχθὰ μητιόωντες dissentientes in duas partes divisos respicit, & vix tertiam inducere potest: Dein, qui vel Trojanis vel Græcis favebant, æque intuebantur trucidantes & occumbentes, ac alii medii, nec de his id dici potest magis, quam de illis. Aliud subest, nisi memet cogitando fallam: Legerim, Οἱ δ' ἄρ' Αχαιοῖς, ἢδὲ διχθὰ μητιόωντες Δέρκοντο κτείνοντας &c. Sic in duabus factionibus manemus, & de illis dicitur, quod dici par est. *Pauw.*

100. σὺν δ' ἐνὶ μέσσοις Δαινύμενος ἤειδες] ἢ δὲ σὺ μέσσοις Δαινύμενος. *Rhod.*

102.

Erupit cum cruciatu; lethumque ejus cor ſubegit.
Telum igitur magna indignatione abjecit. Quod illico advolantes
Auræ correptum Apollini reddiderunt,
In ſacrum Jovis campum remeanti. Non enim fas erat, ut
Immortale jaculum a Deo profectum, interiret.
Quo accepto, feſtinus redit in ſpacioſum Olympum
Ad aliorum congregationem Deorum: ubi magna frequentia
Ex omnibus locis coibant, ſpectatum pugnam mortalium.
Alii enim Trojanis ſtudebant victoriam præbere,
Alii contra Achivis: Nonnulli etiam ancipiti ſententia fluctuantes,
Qui trucidarent (alios) in acie, & qui occumberent, intuebantur.
Phœbum vero ubi prudens Jovis uxor conſpexit,
Statim moleſtis eum verbis objurgavit:
Phœbe, quare ſcelus iſtud hoc die patraſti?
Connubii illius oblitus, quod ipſi nos Dii
Semideo Peleo conciliavimus, unaque in medio
Epulantium cantabas, quo pacto argenteis pedibus Thetin
Peleus uxorem duceret, cum vaſtum maris gurgitem deſeruiſſet:

Et

102. ἄλὸς μέγα λαῖτμα λιπούσης] λιποῦσαι. *Rhod.* Non erit hæc ſolicitanda lectio, ſic interpretata, *Mari vaſtum hiatum relinquente*, ut Thetidi mare ſit permeabile. Heſychius: Λαῖτμα — ἄλλοι τὸ διάστημα τοῦ πελάγους, ἐξ οὗ τὸ μέγα καὶ πλατύ. Id autem poſſe dici conficitur e Calabro, poſtea de Nereidibus idem canente:

— ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν Νισσομένῃσι θάλασσα διίστατο· ταὶ δ' ἐφέροντο.

Si mare diverſum ſtabat illis euntibus; quanto magis Nereidum matri & reginæ patuit? Non male tamen reponat quis λιποῦσαι, ut Thetis, dum ducitur a Peleo, ſignificetur mare deſeruiſſe: Quod adſtrui poteſt ex Apollodoro Lib. 3. ex Noſtro Lib. 4. ex Statio Lib. 1. Sylv. in Epithalamio. ex Metam. 11. Claudiano Præfat. in

Καί σευ Φορμίζοντος, ἐπήϊεν ἀθρόα Φῦλα,
Θῆρές τ', οἰωνοί τε, βαθυσκόπελοί τε κολῶναι,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βαθύσκιος ὕλη·
Αλλὰ τάγ' ἐξελάθου, καὶ ἀμείλιχον ἔργον ἔρεξας
Κτείνας ἀνέρα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι σὺν ἄλλοις
Νέκταρ ἀποσπένδων, ἠρήσαο παιδα γενέσθαι
Ἐκ Θέτιος Πηλῆϊ· τεῆς δ' ἐπελήσαο ἀρῆς,
Ηρα φέρων λαοῖσι κρατερὸιο Λαομέδοντος,
Ω πάρα βουκολέεσκες· ὅδ' ἀθάνατόν περ ἐόντα,
Θνητὸς ἐὼν, ἀκάχιζε· σὺ δ' ἀφρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Ηρα φέρεις Τρώεσσι, λελασμένος ὅσσ' ἐμόγησας·
Σχέτλιε, οὐ νύ τοι οἶδας ἐνὶ φρεσὶ λευγαλέῃσιν,
Οὔθ' ὅς τις ἀργαλέος, καὶ ἐπάξιος ἄλγεα πάσχειν,
Οὔθ' ὅς τις ἀθανάτοισι τετιμημένος· ἦ γὰρ Αχιλλεὺς
Ηπιος ἄμμι τέτυκτο, καὶ ἐξ ἡμέων γένος ἦεν·
Αλλ' οὐ μὰν Τρῴεσσιν ἐλαφρότερον πόνον οἴῳ

Εσ-

Nupt. Honorii & Mariæ. Quibus in locis & nuptiæ Thetidis cum Peleo agitatæ ſunt in Pelio, non in antro aliquo maritimo, & nuſquam meminerunt mare diſceſſiſſe, quod utique memoratum ſplendoris multum contuliſſet nuptiis: Nec Poetæ ſegnes talia perſequi; etſi non omnes eadem canant, aut omnia. *Dausq.* Rhodomannus perbene λιποῦσαν, neque Dausqueji commentum moror, quo nihil revera ineptius: Nam ἁλὸς μίγα λαῖτμα arcte cohæret, & nemo ſeparabit, qui prima linguæ elementa modo didicerit: Hoc notaſſe ſufficiat: Alia ſciens omitto. Vertas autem locum: *quo modo Thetin cum argenteis pedibus Peleus ſibi nactus ſit uxorem, vaſtum maris gurgitem relinquentem*, ut ſcilicet cum eo, tanquam marito ſuo, habitaret in Theſſalia. Jungenda ſunt, quæ ipſa Thetis Infra V. 611. & ſeqq. dicit. Interpres non bene; quod imperitos ſeducere poſſet, & Dausquejum forte ſeduxit. *Pauw.*

105. Καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βαθύσκιος ὕλη] Inſere ἤλυθεν ante ὕλη. *Rhod.* Recipi poſſit, Καὶ ποταμοὶ πάντες, καὶ πᾶσα &c. Rhodomannus, Καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βαθύσκιος ἤλυθεν ὕλη. Sed antecedens ἐπήϊεν huc conferri etiam poteſt. Infelicius Brodæus, Καὶ ποταμοὶ, καὶ δένδρια, πᾶσα βαθύσκιος ὕλη. Cur enim bis infulta copula, tertium non adſumetur? *Dausq.* ἤλυθεν revera non quadrat hoc loco, & aliud abeſſe ſuſpicor.

Daus-

Et te citharam feriente denſa agmina accurrebant,
Beſtiæ, volucreſque & profundis ſcopulis montes,
Nec non fluvii, & omnis opaca veniebat ſylva.
Sed hæc tibi exciderunt, & facinus crudele peregiſti,
Divinum hominem interficiens: quem una cum aliis Diis
Nectar libans, precatus es, filium naſci
Ex Thetide Peleo, tuique voti oblitus es,
Dum opem fers populis validi Laomedontis:
Apud quem armenta paviſti: Iſque te Deum
Mortalis ærumnis moleſtiſſimis affecit. Et tamen a ſana tu mente dimotus,
Operam Trojanis navas, oblitus quantos exhauſeris labores.
Improbe, nondum veſana mente cognitum habes,
Neque quis impius, & dignus triſtia pati;
Neque quis honorabilis ſit apud Deos. Enimvero Achilles
In nos benignus erat; & a nobis genus ducebat.
Attamen non arbitror Trojanis propterea levius negocium
Fore,

Dausqueji πάντες nimium eſt, & in eo etiam non acquieſco. Quid ſi legamus, Καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βαθύσκιος Πηλίου ὕλη? Sic locus opportune deſignatur, in quo nuptiæ celebratæ ſunt, & quæ nimis generaliter dicuntur, commode ad locum & loci vicina reſtringuntur: Attende: Admiſſo Cretico, hæc mea ſuſpicio perquam probabilis eſt. *Pauw.*

110. κρατερόϊο] κραταῖο. *Rhod.*

113. λελασμένος ὅσσ' ἐμόγησας] Quam multus hic eſt in oblivione? Ἀλλὰ τά γ' ἐξελάθου πολλῶν ὁ' ἐπελήσαο ἀρῆς· λελασμένος ὅσσ' ἐμόγησας. Bis etiam repetit Ἥρα φέρων, Ἥρα φέρεις cum iiſdem adjunctis. Ea indole erat Quintus, & multa effundens, verbis iiſdem utebatur libens, ne nimis coarctaretur. *Pauw.*

115. Οὔθ' ὅς τις ἀργαλέος] Οὔθ' ὅτις. *Rhod.*

116. Οὔθ' ὅς τις ἀθανάτοισι τετιμημένος] Οὔθ' ὅτις ἀθανάτοισι τετιμένος. *Rhod.*

118. Ἀλλ' οὐ μὰν Τρώεσσιν ἐλαφρότερον πόνον οἷω] Pro πόνον lego πεδ, intellecto tamen πόνον vel ἔργον. Poteſt tamen in οἷω eſſe Synæreſis, licet Homero non uſitata. *Rhod.* Recte οἷω: Sic ſæpe Homerus & Alii. Quare neſcio, quid hic mentis fuerit Rhodomanno, quem ſi ſequeremur in legendo ἐλαφρότερον πεδ, non neceſſe etiam foret,

Εσσεσθ' Αἰακίδαο δεδουπότος· οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Υἱὸς ἀπὸ Σκύροιο θοῶς ἐς ἀπηνέα δῆριν
Αργείοις ἐπαρωγὸς ἐλεύσεται, ἴκελος ἀλκὴν
Πατρὶ ἑῷ· πολέσιν δὲ κακὸν δηΐοισι πελάσσει·
Η νύ σοι Τρώων ἐπιμέμβλεται, ἀλλ' Αχιλῆϊ
Αμφ' ἀρετῆς μέγηρας, ἐπεὶ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν.
Νήπιε, πῶς ἔτι σοῖσι γε ὄμμασι Νηρηΐνην
Οψει ἐν ἀθανάτοισι Διὸς ποτὶ δώματ' ἰοῦσαν,
Η σε πάρος κύδαινε, καὶ ὡς φίλον ἔδρακεν υἱα;
Η, μέγα νεικείουσα πολυσθενέος Διὸς υἱα,
Ηρη ἀκηχεμένη· ὅ δ' ἄρ' οὐκ ἀμείβετο μύθῳ·
Αζετο γὰρ παράκοιτιν ἑοῦ πατρὸς ἀκαμάτοιο·
Οὐδέ οἱ ὀφθαλμοῖσι καταντίον εἰσοράασθαι
Εσθενεν, ἀλλ' ἀπάνευθε θεῶν ἄληκτον ἐόντων,
Ηστο κατοπιόων· ἄμοτον δέ οἱ ἐσκύζοντο
Αθάνατοι κατ' Ολυμπον, ὅσοι Δαναοισιν ἄμυνον·
Οσσοι δ' αὖ Τρῳέσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι,
Κεῖνοί μιν κύδαινον, ἐνὶ φρεσὶ καχαλόωντες,
Κρύβδην Ηρης· πάντες γὰρ ἐναντίον Οὐρανίωνες
Αζοντ' ἀσχαλόωσαν. ὅ δ' οὔπω λήγετο θυμοῦ
Πηλείδης· ἔτ. γὰρ οἱ ἀμαιμακέτοις ἐνὶ γυίοις,
Εζεεν αἷμα κελαινὸν, ἐελδομένοιο μάχεσθαι·
Οὐδ' ἄρα οἱ Τρώων τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἰκέσθαι,
Βλημένου, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἀφέστασαν, εὖτε λέοντος

Αγρό-

ret, ut πόνον vel ἔργον ſubaudiremus: Nam ἐλαφρότερον ἔσεσθαι, ῥᾷον ἔσεσθαι, & alia id genus, ita abſolute amant Græci. Aliquid humani hic paſſus fuit Vir Diligens. *Pauw.*

123. Η νύ σοι Τρώων ἐπιμέμβλεται, ἀλλ' &c.] Οὔ νυ τί σοι Τρώων ἔτι μέμβλεται. *Rhod.*

124. Αμφ' ἀρετῆς μέγηρας] ἐμέγηρας. *Rhod.*

125. Νήπιε, πῶς ἔτι σοῖσι γε ὄμμασι Νηρηΐνην Οψει] σοῖσιν ὑπ' ὄμμασι. *Rhod.* Minus hic arridet ὑπὸ. Fors nihil mutandum, ut Verſus ſit paulo inornatior: Alias non deterius ſane ſcribi poſſet, vel σοῖσιν ἐπ' ὄμμασι, vel σοῖσι γ' ἐπ' ὄμμασι: Nam illud ἐπὶ ſine dubio cum ὄψει recte

Fore, quia Æacides occidit. Nam hujus
Natus propediem e Scyro, ad immite bellum,
Argivis præsidio veniet, æquiparans robore
Genitorem suum, & plurimis malum hostibus adferet.
Nec tu adeo Trojanorum curam agis, verum Achilli
Virtutem invidisti, quod hominum præstantissimus esset.
Stulte, quomodo in posterum oculis tuis Thetin
Aspicies, inter Superos, ad Jovis atria euntem,
Quæ te prius insigniter coluit, & tanquam carum filium suspexit?
Dixit, magnis præpotentis Jovis natum probris incessens,
Cum magno animi cruciatu. At is ne verbo quidem respondit:
Reverebatur enim beati sui parentis uxorem.
Nec oculis eam obtueri exadversum
Potuit: sed seorsum a Diis æternis
Resedit, dejectis humi oculis. Graviter vero succensebant illi,
Dii in cœlo, qui Danaum partes tutabantur.
Qui vero Trojanis cupiebant palmam tradere,
Ii laudabant ipsum, intimo pectore lætantes,
Clam Junone. Cuncti enim Cœlites palam
Formidabant ejus iram. At nondum remiserat ferociam animi
Pelides. Nam adhuc in vastis ejus membris
Ater sanguis fervebat, pugnare cupientis.
Nec ullus Trojanorum audebat propius accedere
Ad prostratum, sed procul absistebant, velut perplexi

Ru-

recte jungi potest. *Pauw.*

129. ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀμείβετο μύθῳ] ἠμείβετο vel ἀπαμείβετο. *Rhod.* ἠμείβετο malo. *Pauw.*

132. θεῶν ἄλληκτον ἰόντων] ἄλληκτον. *Pauw.*

133. Ἧσο κατοπιόων] κατωπιόων. *Rhod.*

135. Τρῳῆσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι] Eadem verba habemus Versu 93. *Pauw.*

137. Κρὺβδην Ἥρης] Κρύβδ' Ἥρης. *Rhod.*

139. Ἔτι γάρ οἱ ἀμαιμακέτοις] γάρ hic etiam producitur ante οἱ: Diximus supra, & οὐ γάρ οἱ similiter sequitur V. 152. *Pauw.*

Αγρόται ἐν ξυλόχοισι τεθηπότες, ὄντε βάλησι
Θηρητὴρ· ὅ δ' ἄρ' οὔτι, πεπαρμένος ἦτορ ἄκοντι,
Λήθεται ἠνορέης, ἀλλὰ στρέφεται ἄγριον ὄμμα,
Σμερδαλέον βλοσυρῇσιν ὑπαὶ γενύεσσι βεβρυχὼς·
Ὡς ἄρα Πηλείδαο χόλος, καὶ λοίγιον ἔγχος
Θυμὸν ἄδην ὀρόθυνε· θεοῦ δέ μιν ἰὸς ἐδάμνα·
Αλλὰ καὶ ὣς ἀνόρουσε, καὶ ἔνθορε δυσμενέεσσι,
Πάλλων ὄμβριμον ἔγχος· ἕλεν δ' Ορυθάονα δῖον
Εκτορος ἐσθλὸν ἑταῖρον, ἀνὰ κροτάφοιο τυχήσας·
Οὐ γάρ οἱ κόρυς ἔσχε μακρὸν δόρυ καὶ μεμαῶτος,
Αλλὰ δι' αὐτῆς αἶψα καὶ ὀστέων ἔνδον ἵκανεν
Ινας ἐγκεφάλοιο· κέασε δέ οἱ θαλερὸν κῆρ·
Ιππόνοον δ' ἐδάμασσε, κατ' ὀφρύος ἔνδον ἐρύσας
Ες θέμεθλ' ὀφθαλμοῖο· χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε γλήνη
Εκ βλεφάρων· ψυχὴ δὲ κατ' ἄϊδος ἐξεποτήθη·
Αλκιθόου δ' ἀρ' ἔπειτα, διὰ γναθμοῖο περήσας,
Γλῶσσαν ὅλην ἀπέκερσεν· ὅ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης
Αμπνείων· αἰχμὴ δὲ δι' οὔδατος ἐξεφαάνθη·
Καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε, καταντίον αἴσσοντας,
Δῖος ἀνὴρ· πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων θυμὸν ἔλυσσε
Φευγόντων· ἔτι γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἔζεεν αἷμα.
Αλλ' ὅτε οἱ ψύχοντο μέλη, καὶ ἀπήϊε θυμὸς,

Εὸτη,

151. ἀνὰ κροτάφοιο τυχήσας] An ἀνὰ casum patrium amat? Nescio, neque exempla suppetunt: Nam ἀνὰ νηὸς ἔβην, notissimum illud Homericum, huc non pertinet, ut omnes animadvertunt statim. Videndum. Alias ἀνὰ mutandum in ἐπὶ. *Pauw.*

152. καὶ μεμαῶτος] Hoc misere flaccescit hic, ad οἱ relatum: Sed an figuratius forte referendum ad κόρυς, & scribendum καὶ μεμαυῖας vel καὶ μεμαυῖα potius? *Pauw.*

154. Ινας ἐγκεφάλοιο] Ινας ἐς ἐγκεφάλοιο. *Rhod.* Per me licet, ita scribas, ut ἔνδον ἐς dicatur paulo disertius: Alias enim scribere sufficit Ινας γ' ἐγκεφάλοιο, verbo ἵκανεν absque præpositione, ut sæpe, constructo: Pueri sciunt. *Pauw.*

Ibid. κάκοτ] κάκοτε. *Rhod.*

155. κατ' ὀφρύος ἔνδον ἐρύσας] ἐρύσσας. *Rhod.*

158.

Ruſtici in ſylva a leone; quem perculit
Venator, iſque venabulo pectus transfixum habens,
nequaquam
Fortitudinis obliviſcitur, ſed truculentam torquet viſus aciem,
Tremendum immani rictu infrendens:
Ita & ira & exitialis haſta Pelidæ
Animum acriter ſtimulabant: ſed Dei ſagitta eum deprimebat.
Nihilominus tamen raptim ſurgit, & incurrit in hoſtes,
Quaſſans validam haſtam, confoditque Orythaona eximium,
Probatum Hectoris ſocium, ſecundum tempora forte ictum.
Non enim caſſis ipſius quamlibet cupientis impediit oblongam haſtam:
Sed per eam ſubito etiam in oſſa penetravit
Inque fibras cerebri, & floridum ei cor diffidit.
Dein Hipponoum profligat, circa ſupercilium haſta infixa
In oculi fundamenta, humique decidit ipſi pupula
E palpebris, & anima ad Orcum evolavit.
Poſthæc Alcithoi transverberata mala,
Linguam totam præcidit: qui ad terræ ſolum procubuit
Exſpirans, mucroque per aurem eminebat.
Et hos quidem occidit, ex adverſo irruentes,
Vir divinæ indolis: ſed plurimorum etiam aliorum vitæ finem attulit
Fugientium. Adhuc enim fervebat ipſi in pectore ſanguis.
At cum artus frigeſcerent, & ſpiritus abſcederet,
Con-

158. Αλκιθόῳ] In Libris Homeri dicitur Αλκάθοος. *Pauw.*

160. Ἀμπνείων] Vitium apertum: ἀμπνείων eſt *reſpirans, ſe recreans:* quod alieniſſimum ab hoc loco. Scribe ocyus Ἐκπνείων: Id *exſpirans* eſt, ut nemo neſcit. *Pauw.*

Ibid. δι' οὔδατος ἐξεφάανθη] δι' οὔατος *Rhod.*

162. Θυμὸν ἔλυσσε] Θυμὸς ἔλυσε. *Rhod.*

Ἐστη, ἐρεισάμενος μελίῃ ἔπι· τόι δ' ἐπέτοντο·
Ἀ δειλοὶ Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, οὐδὲ θανόντος
Ἔγχος ἐμὸν φεύξεσθε ἀμείλιχον, ἀλλ' ἅμα πάντες
Τίσετε αἰνὸν ὄλεθρον Ἐριννύσιν ἡμετέρῃσιν.
Ὡς φάτο· τόι δ' ἀΐοντες ὑπέτρεσαν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Φθόγγον ἐριβρύχμοιο νεβροὶ τρομέωσι λέοντος,
Δείλαιοι, μέγα θῆρα πεφυζότες· ὣς ἄρα λαοὶ
Τρώων ἱπποπόλων, ἠδ' ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων
Ὑστατίην Ἀχιλῆος ὑποτρομέοντες ὁμοκλὴν,
Ἐλπόμενοί μιν ἔτ' ἔμμεν ἀνούτατον· ὅς δ' ὑπὸ πότμῳ
Θυμὸν τολμήεντα, καὶ ὄμβριμα γυῖα βαρυνθείς,
Ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν, ἀλίγκιος οὔρεϊ μακρῷ·
Γαῖα δ' ὑπεπλατάγησε, καὶ ἄσπετον ἔβραχε τεύχη,
Πηλείδαο πεσόντος ἀμύμονος· οἱ δ' ἔτι θυμῷ
Δήϊον εἰσορόωντες, ἀπειρέσιον τρομέεσκον·
Ὡς δ' ὅτε θῆρα δαφοινὸν, ὑπ' αἰζηοῖσι δαμέντα,
Μῆλα περιτρομέουσι, περὶ σταθμὸν ἀθρήσαντα
Βλημένον, οὐδέ οἱ ἄγχι παρελθέμεναι μεμάασσιν,
Ἀλλά ἑ, ὡς ζώοντα, νέκυν περιπεφρίκασιν·
Ὡς Τρῶες φοβέοντο, καὶ οὐκ ἔτ' ἐόντ' Ἀχιλῆα.
Ἀλλὰ καὶ ὣς, ἐπέεσσι Πάρις μέγα θαρσύνεσκε
Λαὸν, ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐγήθησεν· ἢ γὰρ ἐώλπει
Ἀργείους παύσασθαι ἀμαιμακέτοιο κυδοιμοῦ,
Πηλείδαο πεσόντος· ὃ γὰρ Δαναοῖς πέλεν ἀλκὴ·
Ὦ φίλοι, εἰ ἐτεόν μοι ἀρήγετε εὐμενέοντες,

Σήμ-

166. οὐδὲ θανόντος Ἔγχος ἐμὸν φεύξεσθε &c.] Character hominis insani & ferocientis absque mensura & modo. Vide etiam quæ antea Apollinem provocans, dixit fanciatus. Et sic ineptiit ipse Auctor indolem suam secutus. *Pauw.*

170. Φθόγγον ἐριβρύχμοιο] ἐριβρύχοιο. *Rhod.*

173. ὑποτρομέοντες ὁμοκλὴν] Non convenit participium: Scribe, ὑποτρομέεσκον ὁμοκλὴν. *Pauw.*

176. ἀλίγκιος οὔρεϊ μακρῷ] Hic δρῦς vel πύργος non sufficiebat, sed ὄρος erat asportandum, & quidem μακρὸν: Ride ineptias Sophistæ. *Pauw.*

177.

Conſtitit innixus fraxino, cùm hoſtes interim avolarent:
Vah timidi Troës & Dardani! Ne quidem exſtincti
Haſtam meam evadetis immitem, ſed ſimul omnes
Atrocem Furiis noſtris interitum perſolvetis.
Sic ajebat; Aſt illi audientes pavitabant: perinde ac ſi in monte
Rugitum leonis frementis hinnuli tremiſcant
Imbelles, immanem beluam fugientes; ſic & agmina
Trojanorum equeſtrium, & alienigenarum ſociorum,
Ultimum Achillis fremitum expaveſcebant,
Rati ipſum adhuc non vulneratum eſſe: qui fato (letho)
Audacem animum & fortia membra gravatus,
Procubuit inter cadavera, magni inſtar montis.
Telluſque intremuit, magnumque dederunt arma fragorem,
Pelida cadente eximio. Trojani autem adhuc animo
Vehementer conſternato erant, hoſtem reſpicientes.
Perinde ac ſi beluam cruentam, a juvenibus confectam,
Oves circumtrepidant: ubi juxta ovilia viderint
Stratam; nec prope ad eam accedere audent;
Sed mortuam, non aliter quam vivam, ipſam exhorrent.
Ita Trojani formidabant Achillem etiam non ſuperſtitem.
Attamen hoc rerum cardine dictis non parum acuebat Paris
Exercitum, cum animo ſuo exultaret. Namque ſperabat,
Argivos quieturos eſſe a cruento bello,
Pelida everſo. Hic enim Danaum columen erat.
Amici, ſi benevolentia non fucata auxilium mihi præſtatis,

Aut

177. ὑπεπλαταγησι] *Subcrepuit*: Hoc ſatis tenue pro montis excelſi ruina. *Pauw.*

181. περιτρόμησι, περι] Hæc nimis gemella: Sed an forte ſcripſit Quintus παρὰ ταθμὸν, *juxta ſtabulum?* Id certe accommodatius etiam ipſa indole ſua. *Pauw.*

182. παρελθόμεναι μεμάασιν] μεμάασιν. *Rhod.*

186. φρεσὶν ἦσιν ἐγήθησιν] ἐγήθεεν. *Rhod.*

187. Ἀργείους πάντασθαι] Malim

Σήμερον ἠὲ θάνωμεν ὑπ' Αργείοισι δαμέντες,
Ἠὲ σαωθέντες, ποτὶ Ιλιον εἰρύσωμεν
Ἵπποις Εκτορέοισι δεδουπότα Πηλείωνα·
Οἵ μ' ἐς δηϊοτῆτα κασιγνήτοιο θανόντος,
Αχνύμενοι φορέουσιν, ἐὸν ποθέοντες ἄνακτα·
Τοῖς εἴπως ἐρύσαιμεν Αχιλλέα δηωθέντα,
Ἵπποις μὲν μέγα κῦδος ὀρέξομεν, ἠδὲ καὶ αὐτῷ
Εκτορι, εἴγε τις ἐστὶ κατ' ἄϊδος ἀνθρώποισιν
Η νόος, ἠὲ θέμιστες· ὃ γὰρ κακὰ μήσατο Τρῶας.
Καί μιν Τρωϊάδες μεγάλα φρεσὶ καχαλόωσαι,
Αμφω περιστήσονται ἀνὰ πτόλιν, ἠΰτε λυγραὶ
Παρδάλιες τεκέων κεχολωμέναι, ἠδὲ λέαιναι,
Ανδρὶ πολυκμήτῳ μογερῆς ἐπιΐστορι θήρης·
Ως Τρῳαὶ περὶ νεκρὸν ἀποκταμένου Αχιλῆος
Αθρόον ἀΐξουσιν, ἀπειρέσιον κοτέουσαι·
Αἱ μὲν ὑπὲρ τοκέων κεχολωμέναι· αἱ δὲ ἀνδρῶν·
Αἵ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων· αἱ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων·
Γηθήσει δὲ μάλιστα πατὴρ ἐμὸς, ἠδὲ γέροντες,
Οσσους οὐκ ἐθέλοντας ἐν ἄστεϊ γῆρας ἐρύκει·
Τόν δ' ἡμεῖς εἴπερ ποτὶ πόλιν εἰρύσαντες,
Θήσομεν οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτηισιν ἐδωδήν.
Ως φάτο· τοὶ δὲ νέκυν κρατερόφρονος Αἰακίδαο
Αμφέβασαν ἐσσυμένως, οἵ μιν φοβέοντο πάροιθεν,
Γλαῦκός τ', Αἰνείας τε, καὶ ὀμβριμόθυμος Αγήνωρ,
Αλ-

lim hic παύσεσθαι. *Pauw.*

200. Αμφω περιστήσονται] Αμφιπεριστήσονται. *Rhod.*

201. ἠδὲ λέαιναι] Malim fere ἠὲ λέαιναι. *Pauw.*

205 Αἱ μὲν ὑπὲρ τοκέων κεχολωμέναι· αἱ δὲ ἀνδρῶν] αἱ δὲ καὶ ἀνδρῶν. *Rhod.* Scribe, αἱ δ' ὑπὲρ ἀνδρῶν. *Dausq.* Rhodomanni ſuſpiciuncula non placet; Nam καὶ non quadrat: Rectius Dausquejus, αἱ δ' ὑπὲρ ἀνδρῶν. Potes etiam αἱ δέ κεν ἀνδρῶν. *Pauw.*

209. Τόν δ' ἡμεῖς εἴπερ ποτὶ πόλιν εἰρύσαντες, Θήσομεν &c.] εἴπερ γε ποτὶ πτόλιν εἰρύσωμεν, vel ἐπάτερθε ποτὶ πτόλιν εἰρύσαντες, *ſeorſum ad urbem pertractum. Rhod.* Poſterius Rhodomanni commentum non diſpli-

Aut moriamur hodie ab Argivis debellati,
Aut integra ſalute verſus Ilium raptemus
Interemptum Pelidam, Hectoreis equis,
Qui me ad certamen hoſtile, fratre exſtincto,
Ferunt mœſti, dum heri ſui deſiderio afficiuntur.
Quibus ſi forte abſtraxerimus cæſum Achillem,
Quadrupedibus grande decus conciliabimus, & ipſi
Hectori, ſi ullus eſt apud inferos mortalibus
Senſus, juriſve reſpectus. Ille enim dira in Trojanos
meditatus fuit.
Et Troades ipſum, magna animos lætitia perfuſæ,
Circumſtabunt in urbe, ceu feroces
Pantheræ & leænæ, ob catulos ira ſævientes,
Exercitatum virum, operoſæ venationis peritum.
Sic matronæ Trojanæ circa confoſſi Achillis cadaver
Magna frequentia confluent, ingenti ira percitæ:
Aliæ propter parentes indignatæ; aliæ propter maritos:
Pars etiam ſuper filiis; & nonnullæ honoratorum fratrum cauſa.
Maxime vero gaudebit pater meus, & ſeniores,
Quos nolentes in urbe ſenectus retinet.
Hunc vero poſtquam nos in urbem traxerimus,
Altivolantibus eſcam avibus proponemus.
Sic ait: fortis igitur Æacidæ corpus exanime illi
Repente corona cingunt, qui eum horruerant antea,
Glaucus, & Æneas, & firmo pectore Agenor,

At-

plicet, inprimis ſi verba ita ordines, τὸν δ' ἡμεῖς ποτὶ πτόλιν εἰρύσαντες, θήσομεν ἀπάτερθε οἰωνοῖσιν ἑδωδήν. Prius languet in vocula εἴπερ & ſententia inde exeunte, ubi præceſſit jam Verſu 195. εἴπως ἐρύσαιμεν Ἀχιλλέα δηωθέντα. Dein εἰρύσωμεν ingratius eſt propter ſequens θήσομεν, quæ ſono nimis vicina ſunt: quanquam incommodum illud tolli poſſet legendo εἰρύσαιμεν, ut loco ſuperiori habetur. Prius, ut dixi, longe melius; quod proinde ſequi poſſumus: Niſi forte malueris, quod nunc mihi in mentem venit, Τὸν δ' ἡμεῖς, ἐπεὶή γε ποτὶ πόλιν vel ποτὶ πτόλιν εἰρύσαιμεν, Θήσομεν &c. *poſtquam ad urbem traxerimus, ut ſperamus, & nobis in votis eſt.* Vide & elige. *Pauw.*

212. Ἀμφίβασιν ἱστημένως] Ἀμ-

Αλλοιτ' οὐλομένοιο δαήμονες ἰωχμοῖο,
Εἰρῦσαι μεμαῶτες ἐς Ιλίου ἱερὸν ἄστυ·
Αλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε θεοῖς ἐναλίγκιος Αἴας,
Αλλὰ θοῶς περίβη· πάντας δ' ἀπὸ δούρατι μακρῷ
Ωθει ἀπὸ νέκυος, τοί δ' οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
Αλλά οἱ ἀμφεμάχοντο, περισταδὸν αἴσσοντες,
Αἰεν ἐπασσύτεροι, τανυχειλέες εὖτε μέλισσαι,
Αἴθ' ἐὸν περὶ σίμβλον ἀπειρέσιαι ποτέωνται,
Ανδρ' ἀπαμυνόμεναι, ὅ δ' ἀρ' οὐκ ἀλέγων ἐπιούσας,
Κηρὸς ἐκτάμνησι μελίχροας, αἵ δ' ἀκάχωνται
Καπνοῦ ὑπαὶ ριπῆς ἠδ' ἀνέρος, ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς
Αντίαι ἀίσσουσιν, ὅ δ' οὐκ ὄθετ', οὐδ' ἄρα βαιὸν·
Ως Αἴας τῶν οὔτι μάλ' ἐσσυμένων ἀλέγιζεν,
Αλλ' ἄρα πρῶτον ἐνήραθ' ὑπὲρ μαζοῖο τυχήσας,
Μαιονίδην Αγέλαον· ἔπειτα δὲ Θέστορα δῖον·
Εἶλε δ' ἄρ' Αρκύθοον, καὶ Αγέστρατον, ἠδ' Αγάνιππον,
Ζώρόν τε, Νίσσόν τε, περικλυτόν τ' Ερύμαντα,
Ος Λυκίηθεν ἵκανεν ὑπαὶ μεγαλήτορι Γλαύκῳ,
Ναῖε δ' ὅγ' αἰπεὶν Μελανίππιον, ἱερὸν Αθήνης,
Αντί' ἐμασιχύτοιο Χελιδόνης σχεδὸν ἄκρης,

Τὴν

Ἀμφέβαν ἐσσυμένως. *Rhod.*

216. Ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε] Scribe Ἀλλά οὐ οὐκ ἀμέλησε. ἀμελεῖν cum casu patrio construitur, ut ipsi Decennes sciunt. *Pauw.*

217. Ἀλλὰ θοῶς περίβη] Ἀλλὰ post Ἀλλὰ præcedens ingratum est. *Pauw.*

Ibid. πάντας δ' ἀπὸ δούρατι μακρῷ Ωθει ἀπὸ νέκυος] An ἀπωθεῖ ἀπὸ νέκυος? Vix placet hic, & malo πάντας δ' ἄρα δούρατι μακρῷ: Nisi præferas forte πάντας δ' ὑπὸ δούρατι μακρῷ. Nam id non inconveniens hic, ut supra V. 125. *Pauw.*

221. Αἴθ' ἐὸν περὶ σίμβλον] Αἴθ' ἐδανὸν, *dulce*, vel Αἴπερ ἐὸν. *Rhod.* Scribe εἷον Poëtarum more. *Dausq.* Cur non sumserunt proximum, Αἴ τι ἐὸν? An metuerunt hiatum? Haud spero. *Pauw.*

Ibid. ποτέωνται] Malim ποτέονται: Nam ab αἵ, non ab εὖτε pendet. *Pauw.*

223. αἵ δ' ἀκάχωνται] ἀκάχονται, ut ποτέονται. *Pauw.*

225. Αντίαι ἀίσσουσιν, ὅ δ' οὐκ ὄθετ'] Hæc modos præcedentes a me restitutos stabiliunt pa-

lam,

Atque alii pernicialis belli periti,
Abripere eum conantes ad auguſtam Ilii urbem.
Verum ejus curam non poſthabuit Ajax Diis æquiparandus,
Quin ſubito propugnaret. Omnes igitur longa haſta
Repulit a cadavere: qui tamen impreſſionem non intermiſerunt,
Sed impugnarunt ipſum, circumquaque irruentes,
Subinde denſiores, veluti protenſis apes labris,
Quæ circa alveare ſuum agmine innumero volitant,
Dum virum (mella vindemiantem) arcent. Qui tamen non magnifaciens invadentes,
Favos caſtrat mellitos. Ac quamlibet illæ crucientur
Fumi impetu & ruſtici; tamen nihilominus
Contra tendunt. Is vero ne minimam quidem (ipſarum) rationem habet.
Sic Ajax irruptionem horum nihili æſtimat:
Sed primum necat, ſupra mammam contingens,
Mœoniden Agelaum, & poſt hunc Theſtora divum.
Stravit & Arcythoum, & Ageſtratum, atque Aganippum,
Zorumque, Niſſumque, præluſtremque Erymantem,
Qui ex Lycia venerat, magnanimi Glauci ductu,
Et celſum Melanippium accolebat, fanum Minervæ,
E regione Maſicyti, Chelidonium juxta promontorium:
Quod

lam, ut vides. *Pauw.*

230. *περικλυτόν τ' Ερύμαντα*] *περικλειτόν τ'. Rhod.*

232. *αἰπεινὸν Μελανίππιον, ἱερὸν Αθήνης*] *αἰπεινὸν Μελανίππιον, ἱερὸν Αθήνης. Rhod.*

233. *Αντί' ἰμαστικύτοιο Χελιδόνης σχεδὸν ἄκρης*] *Αντία Μασσικύτοιο Χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης. Rhod.* Brodæus *Αντία Μασσικύτοιο*: Strabo Lib. 6. *πρὸς δὲ τῷ Μασικύτῳ ὄρει πόλεις αἵδε.* Plinius Lib. 5. Cap. 27. *Mons Maſicytes. Χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης: non procul a Chelidonio promontorio.* Plinius dict. Libr. 5. Cap. 27. *Taurus mons ab Eois veniens litoribus Chelidonio promontorio diſterminatur.* Livius: *Cum Chelidonium promontorium ſuperaſſent.* Sunt & Chelidoniæ inſulæ ex Geographis notæ, veteres Græciæ limites: eas, quod parvæ ſint admodum, Scopulos vocat Ptolemæus. Mela: *Quæ contra Tauri promontorium* (hoc ego Chelidonium appello) *importuna navigantibus objacent,*

Τὴν μέγ' ὑποτρομέουσι τεθηπότες εἰν ἁλὶ ναῦται,
Εὖτε περιγνάμπτωσι μάλα στυφελὰς περὶ πέτρας.
Τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, κλυτὸς πάϊς Ἱπολόχοιο
Παχνώθη κατὰ θυμὸν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἔσκεν ἑταῖρος.
Καί ῥα θοῶς Αἴαντα κατ' ἀσπίδα πολυβόειαν
Οὔτασεν· ἀλλά οἱ οὔτι διήλασεν ἐς χρόα καλὸν·
Ῥινοὶ γάρ μιν εἴρυντο βοῶν, καὶ ὑπ' ἀσπίδι θώρηξ,
Ὃς ῥά οἱ ἀκαμάτοισι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει·
Γλαῦκος δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
Αἰακίδην Αἴαντα δαμασσέμεναι μενεαίνων·
Καί οἱ ἐπευχόμενος, μέγ' ἀπείλεεν ἄφρονι θυμῷ,
Αἶαν, ἐπεὶ νύ σε φασὶ μεγ' ἔξοχον ἔμμεναι ἄλλων
Ἀργείων, σοὶ δ' αἰὲν ἐπιφρονέουσι μάλιστα
Ἀσπετον, ὡς Ἀχιλῆϊ δαίφρονι, τῷ σε θανόντι
Πηῷ συνθανέεσθαι ἐπ' ἤματι τῷδε καὶ αὐτόν.
Ὡς ἔφατ' ἀκράαντον ἰεὶς ἔπος· οὐδέ τι ἤδη,
Ὅσσον ἀμείνονος ἀνδρὸς ἐναντίον ἔγχος ἐνώμα.
Τόν δ' ὑποδερκόμενος, προσέφη μενεδήϊος Αἴας·

A

Chelidoniæ nominantur. Strabo: λέγουσι γὰρ ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ταύρου τὰ ὑπερκείμενα ἄρη τῶν Χελιδονίων καλουμένων νήσων. Non deerunt fortaſſe, qui ex Stephano in Voce Χελιδόνιον Verſus hos aliter exponant. Hæc doctiſſimus Brodæus. *Dausq.* De Chelidoniis non multa, ſed nimia ſuo more, Salmaſius ad Solinum. Hunc locum non vidit. Alibi forte plura: In his enim Notulis exſpatiari non libet. *Pauw.*

238. κατ' ἀσπίδα πολυβόειαν] πουλυβόειον. *Rhod.*

240. Ῥινοὶ γάρ μιν εἴρυντο] ἔρυντο. *Rhod.*

246. σοὶ δ' αἰὲν ἐπιφρονέουσι μάλιστα Ἀσπετον] Forte ἐπιφθονέουσι. Primos enim quosque afflat invidentiæ vis. *Dausq.* Illud μάλιστα mallem reticuiſſet Quintus: Nimium enim eſt μάλιστα ἄσπετον. Pro ἐπιφρονέουσι exaſciatius legeretur ἐπὶ φρονέουσι, ut præpoſitio ſic ſeſe referat apertius ad σοὶ præcedens. Dausquejanum commentum hic adeo ineptum, ut nihil ſupra. *Pauw.*

247. τῷ σε θανόντι Πηῷ συνθανέεσθαι] Οἵῳ συνθανέεσθαι. *Rhod.* Rhodomannus Οἵῳ. Non placet. Euſtathius in Odyſſ. Β. πηὸς ὁ ἐξ ἀγχιστείας προσγενής. Alias πηὸς affinem ſignat, quod idem docet in Iliad. Θ. & Odyſſ.

Quod magnopere formidant attoniti in ſalo nautæ,
Quando aſperas circum petras inflectunt (naves).
Hoc (ita) extincto, illuſtris Hippolochi natus
Animi mœrore diriguit; Nam contubernalis ejus erat.
Et protinus Ajacis ſcutum, e multis boum coriis confectum,
Verberavit; ſed in honeſtum ejus corpus non impegit.
Boum enim tergora illum tutabantur & ſub clypeo thorax,
Qui membris ejus laſſitudini non obnoxiis circumhærebat.
Glaucus vero non deſtitit a nocivo conflictu,
Æacidam Ajacem debellare contendens,
Et jactabundis eum verbis inceſſens, grande quippiam animo inſipienti minabatur:
Ajax, quandoquidem te ferunt præ aliis excellere
Argivis, & ſupra modum ob te potiſſimum elatos habent animos,
Non minus quam Achillem bella edoctum; cum quo exanimato
Spero te etiam ipſum hoc die mortem obiturum eſſe.
Sic loquebatur, verbum irritum edens: Nec perpendebat
Quanto ſuperiorem contra virum haſtam vibraret.
Quem limis intuitus oculis, ſic compellavit fortis Ajax:

O

dyſſ. Υ. quemvis de cognatione. Quæ autem Achilli cum Ajace fuerit cognatio, non ignotum eſt. Infra Ajax Telamonis Achillem πατροκασίγνητον dolet, & poſt paullo Achilles ejus ἀνεψιός dicitur. *Dausq.* Bonus Dausquejus facit, quod ſolet. Qui talia notant, docti & ingenioſi audiunt, Jupiter. Rhodomannus, de vitio non injuria certus, Οἵῳ: quod a lectione depravata paulo longius abit. Scribere potes perbene, Ποῖῳ συνθανέεσθαι, *mori faciam una*: Locutio eſt apprime Græca: ποῖῳ autem modus eſt ſubjungendi, non indicandi, qui hic minus congrueret. Τῷ vertere debes *ideo*: Quia te non aliter, quam Achille, ſeſe immenſum extulerunt Græci, idcirco faciam, ut cum illo egregio tu alter egregius hodie una ad Orcum eas. Sarcaſticum voculæ animadvertis, ſpero. Interpres ejus rationem habuit nullam. *Pauw.*

Α δείλ', οὔτι οἶδας ὅσον σέο φέρτερος Ἕκτωρ
Ἔπλετ' ἐνὶ πτολέμοισι, μένος δ' ἀλέεινε, καὶ ἔγχος
Ἡμέτερον; πινυτὸν γὰρ ὁμῶς ἔχε κάρτεϊ θυμὸν·
Σοὶ δ' ἤτοι νόος ἐστὶ ποτὶ ζόφον, ὃς ῥά μοι ἔτλης
Ἐς μόθον ἐλθέμεναι, μέγ' ἀμείνονί περ γεγαῶτι·
Οὐ γάρ μευ ξένος πατρώϊος εὔχεαι εἶναι,
Οὐδέ με δωτίνῃσιν παρφάμενος πολέμοιο,
Νόσφιν ἀποστρέψεις, ὡς Τυδέος ὄμβριμον υἷα,
Ἀλλὰ καὶ εἰ κείνοιο φύγες μένος, οὐ σὲ τ' ἔγωγε
Ζωὸν ἀπὸ πτολέμοιο μεθήσομαι ἀπονέεσθαι·
Ἢ ἄλλοισι πέποιθας ἀνὰ κλόνον, οἳ μετὰ σεῖο,
Μυίαις οὐτιδανοῖσιν ἐοικότες, ἀΐσσουσιν
Ἀμφὶ νέκυν Ἀχιλῆος ἀμύμονος; ἀλλ' ἄρα καὶ τοῖς
Δώσω ἐπεσσυμένοις θάνατον, καὶ κῆρας ἐρυμνάς.
Ὡς εἰπὼν, Τρῴεσσιν ἐπεστρωφᾶτο, λέων ὡΐς
Ἐν κυσὶν ἀγρευτῆσι, κατ' ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην·
Πολλοὺς δ' ἔτ' ἐδάμασσε, μεμαότας εὖχος ἀρέσθαι,
Τρῶας ὁμῶς Λυκίοισι· περιτρομέοντο δὲ λαοὶ,
Ἰχθύες ὡς ἀνὰ πόντον, ἐπερχομένου ἀλεγεινοῦ
Κήτεος, ἢ δελφῖνος ἁλιτρεφέος μεγάλοιο·
Ὡς Τρῶες φοβέοντο βίην Τελαμωνιάδαο,
Αἰὲν ἐπεσσυμένοιο κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὡς
Μάρναντ', ἀμφὶ δὲ νεκρὸν Ἀχιλῆος ἄλλοθεν ἄλλοι
Μυρίοι ἐν κονίῃσιν, ὅπως σύες ἀμφὶ λέοντα,

Κτά-

252. Α δείλ', οὔτι οἶδας] οὔ τοι, vel οὐδέ τι, vel οὔ νυ τὶ. *Rhod.* Scribe οὐδέ τι οἶδας, vel οὔτι συ οἶδας. *Dausq.* Non male etiam legeretur, οὔτι γε οἶδας: Nam hiatus non metuendus. *Pauw.*

255. ἐσὶ ποτὶ ζόφον] in tenebris hæret, & obscuratus est in pectore: Locutionem nota. *Pauw.*

257. Οὐ γάρ μευ ξένος] ξεῖνος. *Rhod.*

258. Οὐδέ με δωτίνῃσιν παρφάμενος] δωτίνῃσι παραιφάμενος. *Rhod.* Non necesse: Nam Versus est bonus, quanquam minus jucundus. *Pauw.*

263. Μυίαις οὐτιδανοῖσιν ἐοικότες] οὐτιδανῇσιν. *Rhod.*

265.

O miſer, nonne cognitum habes, quanto te potior Hector
Fuerit in bello: & tamen ſubterfugerit vim & haſtam
Noſtram? prudentiam enim cum virtute bellica conjunxerat:
At tibi animus ad tenebras tendit, qui mihi non vereris
In certamen venire, quamvis longe tibi præſtem.
Non enim paternæ tibi hoſpitalitatis jus intercedere mecum, jactare potes;
Nec muneribus me demulſum a bello
Avertes, ut fortem Tydei natum:
Sed quanquam illius vim effugiſti; non tamen ego te
Soſpitem ex prælio redire ſinam.
An aliis confidis in acie, qui tecum
Non ſecus ac viles muſcæ, vagantur
Circa laudati cadaver Achillis? Sed & hos
Morte, ſi appropinquent, donabo, & nigris Parcis.
Sic fatus, ſe in Trojanos vertebat, tanquam leo
In canes venaticos, per longas convalles & ſylvam;
Et plurimos ibi proſtravit, quibus ſpes erat victoriam obtinendi,
Tam Troas quam Lycios; & contremuerunt cohortes,
Ut piſces in ponto, advenienti triſti
Ceto, aût Delphino, grandi maris alumno.
Ita Troës metuebant Telamoniadæ robur,
Pertinaciter inſtantis in hoc conflictu: ſed tamen etiam ſic affecti
Pugnam capeſſebant, & circa cadaver Achillis, alii hic alii illic,
Sine numero, in pulvere, velut ſues circa leonem,
Tru-

265. καὶ κῆρας ἐρυμνὰς] ἐρεμνὰς. *Rhod.*

268. Πολλοὺς δ' ἔτ' ἐδάμασσε] Πολλοὺς δ' ἔνθ' ἐδάμασσε. *Rhod.*

270. ἐπερχομένου ἀλεγεινοῦ Κήτεος, ἢ &c.] Pulchre a Leone ad Cetum & Delphinum tranſit: Ride, ride, Lector. *Pauw.*

274. ἀμφὶ δὲ νεκρὸν Αχιλῆος] Αχιλλέος. *Rhod.* Scribe νεκρὸν Αχιλλέα, vel νεκρὸν Αχιλλέος. *Dausq.*

275. Μυρίοι] Numerus ingens hic. *Pauw.*

Ibid. ὅπως σύες ἀμφὶ λέοντα] Hic ad Leonem redit, ſed co-

Κτάνοιτ'· οὐλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει·
Ενθα καὶ Ιππολόχοιο δαΐφρονα δάμνατο παῖδα
Αἴας ὀμβριμόθυμος· ὃ δ' ὕπτιος ἀμφ' Αχιλῆα
Κάππεσεν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι περὶ στερεὴν δρύα θάμνος·
Ως ὅγε δουρὶ δαμεὶς, περιχάππεσε Πηλείωνι
Βλήμενος· ἀμφὶ δέ οἱ χρατερὸς πάϊς Αἰσχίσαο
Πολλὰ πονησάμενος, σὺν ἀρηϊφίλοις ἑτάροισιν,
Εἵρυσεν εἰς Ιρῶας, καὶ εἰς Ιλίου ἱερὸν ἄστυ
Δωκε φέρειν ἑτάροισι, μέγ' ἀχνυμένοις περὶ θυμῷ·
Αὐτὸς δ' ἀμφ' Αχιλῆϊ μαχέσκετο· τὸν δ' ἄρα δουρὶ
Μυώνος καθύπερθεν ἀρήϊος οὔτασεν Αἴας
Χειρὸς δεξιτερῆς· ὃ δ' ἀρ' ἐσσυμένως ἀπόρουσεν
Εξ ὁλοοῦ πολέμοιο· χίεν δ' ἄφαρ ὀστέου εἴσω·
Αμφὶ δέ οἱ πονέοντο περίφρονες ἰητῆρες,
Οἵ ῥά οἱ αἷμα κάθηραν ἀφ' ἕλκεος, ἀλλά τε πάντα
Τεῦχον, ὅσ' οὐταμένων ὀλοὰς ἀχέονται ἀνίας.
Αἴας δ' αἰὲν ἐμάρνατ', ἐναλίγκιος ἀστεροπῇσι,
Κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον, ἐπεὶ μέγα τείρετο θυμῷ,
Αχνύμενος δὴ αἰὲν ἀνεψιοῖο δαμέντος·
Αἰσχι δὲ Λαέρταο δαίφρονος υἱὸς ἀμύμων
Μάρνατο δυσμενέεσσι· φοβέοντο δέ μιν μέγα λαοὶ·
Κτειναι Πείσανδρόντε θοὸν, καὶ Αρήϊον υἷα·

Mé-

actus, ubi in terra ſtrages. *Pauw.*

276. Κτάνοιτ'] Κτείνοιτ'. *Rhod.*

Ibid. οὐλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει] Illud περὶ σφίσι conjunctum, hic minus arridet mihi: An περὶ adverbialiter ſumendum? Poteſt: Nam ita alibi etiam Quintus. Sic tamen legere præſtaret, οὐλομένη δὲ περιξ σφίσι δῆρις ὀρώρει, ut ne ambiguum ſupereſſet. *Pauw.*

279. εὖτ' ἐν ὄρεσσι περὶ στερεὴν δρύα θάμνος] Hinc collige, quo corpore fuerit Achilles: Nam Glaucus certe non fuit etiam exiguus. At ſupra jam monti aſſimilaverat Auctor Pelidem: Quare hic modeſtior eſt ſane. *Pauw.*

281. Βλήμενος] Miſere otiatur poſt δουρὶ δαμεὶς. *Pauw.*

283. καὶ εἰς Ιλίου ἱερὸν ἄστυ] καὶ εἰς. *Rhod.*

284. Δῶκε φέρειν ἑτάροισι] ἑτάροισιν jam præceſſit. *Pauw.*

288. χίεν δ' ἄφαρ ὀστέου εἴσω]

Pro

Trucidabantur: ac funeſta inter eos contentio exiſtebat.
Ibi etiam Hippolochi pugnacem ſternit natum
Ajax magnanimus: qui ſupinus prope Achillem
Procubuit, ſicut virgultum in ſylvis duram juxta quercum.
Ita is haſtæ ictu juxta Pelidam labitur
Confoſſus; proque illo valida Anchiſæ proles
Multis laboribus exhauſtis, Mavortiorum commilitonum ope
Traxit (cadaver) ad Trojanos, & in ſacram Ilii urbem
Dedit aſportandum amicis, magno animi cruciatu affectis.
Ipſe vero pro Achille propugnabat: Sed haſta illum,
Supra muſculum percuſſit Martius Ajax
Manus dexteræ. Quare continuo abiceſſit
E perniciali bello. Ac mox in urbem ſe recepit,
Ubi circa ipſum occupati erant medici periti:
Qui ex vulnere ſanguinem exterſerunt, & alia cuncta
Peregerunt, quæ ſævas vulneratorum ægritudines ſanant.
Ajax autem pugnam continuat, non abſimilis fulgetro;
Et alibi alium neci tradit: Nam valde animi angebatur,
Dolens nimirum perpetuo cæſi patruelis caſum.
Et prope Laërtæ prudentis egregia ſoboles
Cum hoſtibus manum conſerebat, & valde eum formidabant Troum agmina.
Interemit autem celerem Piſandrum, & Martium ejus natum

Max-

Pro ὀσίου malim ἀσίος. *Rhod.* Ita legendum abſque dubio: Nihil putidius vulgata. *Pauw.*

292. ἰμαλίγκιος ἀστεροπῇσι] ἀλίγκιος. *Rhod.* Hic iterum fulguri, & quidem πλήκτικῇς, comparatur Ajax. Quam fertile fuit hominis in comparando ingenium? Leo, Delphin, Cete, non explebant ejus comparandi libidinem. *Pauw.*

294. ἀντιόῳ δαμέντος] Verſus laborat: Scribe, ἀντιόῳ εἰο δαμέντος. *Pauw.*

296. Φοβέοντο An potius Φόβεντο vel Φοβοῦντο ob Verſum? *Pauw.*

297. Κτεῖναι Πειραιδήν τε θοὸν, καὶ Ἀρήϊον υἱὸν Μάρτιλον] Κτεῖνε δὲ & Μαίρτιλον. Hic ἀρήϊον pro nomine proprio accepi. Ideoque initio ſequentis Verſus

Μέναλον, ὃς ναίεσκε περικλυτὸν οὖδας Ἀβύδου·
Τῷ δ' ἔπι δῖον ἔπεφνεν Ἀτύμνιον, ὃν ποτε Νύμφη
Πηγασὶς ἠύκομος σθεναρῷ τέκεν Ἡμαλίωνι
Γρηνίκου ποταμοῦ παρὰ ῥόον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Πρωτέος υἷα δαΐξεν Ὀρέσβιον, ὅς τε μαχεδνῆς
Ἰδης ναιετάεσκεν ὑπὸ πτύχας, οὐδέ ἑ μητὴρ
Δέξατο νοστήσαντα περικλειτὴ Παναχεια,
Αλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν Ὀδυσσέος, ὅς τε καὶ ἄλλων
Πολλῶν θυμὸν ἔλυσεν ἐπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι,
Κτείνων ὄν κε λίχησι περὶ νέκυν· ἀλλά μιν Αλκων
Υἱὸς ἀρηϊθόοιο Μεγαλκέος ἔγχεϊ τύψεν
Πὰρ γόνυ δεξιτερὸν, περὶ δὲ κνημῖδα Φαεινὴν
Ἐβλυσεν αἷμα κελαινὸν· ὁ δ' ἔλκεος οὐκ ἀλέγιζεν,
Αλλ' ἄφαρ οὐτήσαντι κακὸν γένεθ', οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Ἰέμενον πολέμοιο δι' ἀσπίδος οὔτασε δουρὶ·
Ὡσε δέ μιν μεγάλῃ τε βίῃ, καὶ κάρτεϊ χειρὸς
Ὑπτιον ἐς γαῖαν· κανάχησε δέ οἱ περὶ τεύχη,
Βλημένου ἐν κονίῃσι· περὶ μελέεσσι δὲ θώρηξ
Δεύετο φοινήεντι λύθρῳ· ὁ δὲ λόιγιον ἔγχος
Ἐκ χροὸς ἐξείρυσε, καὶ ἀσπίδος· ἔσπετο δ' αἰχμῇ
Θυμὸς ἀπαὶ μελέων· λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰὼν·
Τοῦ δ' ἑτάρους ἐπόρουσε, καὶ οὐταμένου περ Ὀδυσσέος·

Οὐδ'

Μαινάλου scribendum putavi. Lectio tamen Aldina ſtabit, ſi τὸ ὗια reſpectum habeat ad τὸ Πεισάνδρου. Ut ſententia ſit, & Martium Piſandri filium Mænalum una interemit. *Rhod.* Ἀρηΐον vix pro nomine proprio eſſe poteſt: Quid ſi legamus uno ductu, Κτεῖνε δὲ Πείσανδρόν τε vel Πείσανδρόν γε, θοὸν καὶ ἀρήϊον ὗιϊ Μαινάλου, ὃς ναίεσκε &c? Sic verba ſane apta ſunt, & perbene etiam ſequitur, Τῷ δ' ἔπι: quod incongruum eſt, ſi de duobus ita conjunctim agatur antea: Nam ſic Τοῖς δ' ἔπι ſcribendum fuiſſet ſine dubio. Si cum Rhodomanno Mænalum pro filio Piſandri habeamus, ὃς ναίεσκε etiam minus conveniens eſt: Nam filius ſeorſim a patre habitare, non creditur in dubio; & proinde perperam de habitatione filii loquuntur verba, non de habitatione patris. In re ambigua

Mænalum: qui nobile Abydi ſolum incolebat.
Poſt quem morte affecit Atymnium præſtantem: Quem olim Nympha
Pegaſis crine decora forti enixa eſt Emalioni,
Ad Granici amnis fluentum. Juxtaque illum
Oresbium Protei natum tranfixit: Qui altæ
Habitabat ſub Idæ ſtriis; nec eum mater
Reducem excepit illuſtris fama Panacea,
Sed palmis ſuccubuit Ulyſſis: Qui & aliorum
Complurium vitam haſta fæviente rumpit,
Trucidans quemcumque offendit prope cadaver. Sed Alcon ipſum
Megaclis bello expediti filius, pilo ferit
In dextrum genu: circa ſplendidam igitur oeream
Niger effluxit ſanguis. Verum hic nullam vulneris curam habet,
Quin ſubito vulneris autori perniciem creat. Nam ipſum
Pugnæ avidum per ſcutum haſta vulnerat,
Et magna vi ac robore manus impellit eum
Supinum ad terram, ſtrepuntque circa ipſum arma
Lapſantem in pulvere, & circumdata membris lorica
Cruore puniceo madefcit. Ille autem feralem haſtam
Ex corpore evellit & ſcuto, & una cum cuſpide exiit
Animus ex artubus; & divina illum vita deſeruit.
Inde ſocios ejus invaſit quamvis ſaucius Ulyſſes;

Nec

gua hactenus optimum videtur, quod ego ſuſpicor. *Pauw.*

300. *σθεναρῷ τίκτε Ημαλίωνι*] An potius *Ημαθίωνι*? Vide Suidam in V. *Ημαθία*. *Pauw.*

301. *Γρηνίκου ποταμοῦ παρὰ ῥόον*] *ποταμοῖο παρὰ*. *Rhod.*

306. *ἐπ' ἴγχεϊ μαιμώωντι*] *ὑπ' ἴγχεϊ*. *Rhod.*

308. *Υἱὸς ἀρηϊθόοιο Μεγακλέος*] *ἀρηϊθόοιο*. *Rhod.* Ita legendum: Et hoc pro Epitheto habet Rhodomannus: Non improbo: Dubium tamen: Nam Areithous celebris eſt apud Homerum: Quare *Ἀρηϊθόοιο μεγακλέος* recte etiam legi poſſet. Aldina hic, ut in multis aliis locis, majuſculas non habet. *Pauw.*

318. *λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών*] *ἔλιπεν δέ μιν*. *Rhod.*

319. *Τοῦ δ' ἑτάρους ἐκόρεσσε, καὶ οὐτάμενον περ Ὀδυσσεύς*] *ἐκόρεσσε καὶ οὐτάμενός περ Ὀδυσσεύς*. *Rhod.*

Οὐδ' ἀπέληγε μόθοιο δυσηχέος· ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
Πάντες ὁμῶς Δαναοὶ ἐπιμίξ μέγαν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Προφρονέως ἐμάχοντο, πολὺν δ' ὑπὸ χείρεσι λαὸν
Εσσυμένως ἐδάϊζον ἐϋξέστης μελίηισιν·
Εὖτ' ἄνεμοι θοὰ φύλλα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέωνται,
Λάβρον ἐπιβρίσαντες ἐπ' ἄλσεα ὑλήεντα,
Αρχομένου λυκάβαντος, ὅτε φθινύθουσιν ὀπῶραι·
Ως τοὺς ἐγχείῃσι βάλον Δαναοὶ μενεχάρμαι·
Μέμβλετο γὰρ πάντεσσιν Ἀχιλλέος ἀμφὶ θανόντος,
Εκπάγλως δ' Αἴαντι δαΐφρονι, τοὔνεκ' ἄρ' ἔμπης
Τρῶας ἄδην ἐδάϊζε, κακῇ ἐναλίγκιος αἴσῃ·
Τῷ δ' ἐπὶ τόξ' ἐτίταινε Πάρις· τὸν δ' αἶψα νοήσας
Κάββαλε χερμαδίῳ κατὰ κρατὸς· ἐν δ' ἄρα θλάσσεν
Αμφίφαλον κυνέην ὀλοὸς λίθος· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Μάρψεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι κατήριπεν· οὐδέ οἱ ἰοὶ
Ηρκεσαν ἱεμένῳ· ἐκέχυντο γὰρ ἄλλυδις ἄλλοι
Εν κονίῃ· κενεὴ δὲ παρεκτετάνυστο φαρέτρη·
Τόξον δ' ἔκφυγε χεῖρε· φίλοι δέ μιν ἁρπάξαντες,
Ιπποις Εκτορέοισι Φέρον ποτὶ Τρώϊον ἄστυ
Βαίον ἔτ' ἐμπνείοντα, καὶ ἀργαλέον στενάχοντα·
Οὐδὲ μὲν ἔντε' ἄνακτος ἑκὰς λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
Εκ πεδίοιο κόμισαν ἐῷ βασιλῆϊ Φέροντες·

Τῷ

324. Εὖτ' ἄνεμοι θοὰ φύλλα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέωνται] Præpositionem κατὰ ante θοὰ positum, in suum locum restitui. *Rhod.* In Aldina scilicet & Basileensi perperam legitur, Εὖτ' ἄνεμοι κατὰ θοὰ φύλλα χθονὸς ἀμφιχέωνται. Pro ἀμφιχέωνται malim ἀμφὶ χέωνται: *in terram undique.* θοὰ φύλλα jejune dicitur: κοῦφα, *levia*, haud paulo melius esset: Idem Epithetum ex Rhodomanni correctione habuimus Lib. 1. V. 343. ubi dubitabamus propter Aldinum θεοῖς. *Pauw.*

326. Αρχομένου λυκάβαντος &c.] Simile illud Lib. 2. V. 535. Χείματος ἀρχομένου μετὰ τηλεθόωσαι ὀπώρην: Ibi autem non θοὰ, sed ἄσπιτα φύλλα, rectius longe. *Pauw.*

329 τοὔνεκ' ἄρ' ἔμπης Τρῶας ἄδην ἐδάϊζε] ἔμπης & ἄδην hic non differunt: An ἐκ παραλλήλου posita sunt? Id necesse, si scriptu-

Nec turbulentæ pugnæ finem fecit. Quo modo & alii
Danai simul omnes promiscue magno pro Achille
Studiose propugnarunt, & numerosam manibus turbam
Exiguo temporis spacio trucidarunt lævibus fraxinis
(id est hastis).
Sicut venti levia humi folia dispergunt,
Magno impetu in sylvosa incumbentes nemora,
Anno incipiente, quando Autumni finis adest.
Ita illos hastis straverunt Danai Martipotentes.
Omnes enim soliciti erant Achille defuncto,
Insigniter autem belli gnarus Ajax; Ideo acriter
Trojanos pro libitu cædebat, lethali fato assimilis.
In hunc vero arcum tetendit Paris: quem subito, re
animadversa,
In caput lapide percussit, & fregit
Galeam cristatam tristis silex. Statim igitur nox (atra
vertigo) illum
Corripuit. Qui & in pulverem collabitur: neque
sagittæ ipsi
Pro votis succurrunt. Disjectæ enim, aliæ alio, fuerant
In pulverem, & inanis prope extensa erat pharetra:
E manibus etiam arcus exciderat. Amici igitur abreptum,
Hectoreis equis ad urbem Trojanam asportabant,
Modice adhuc spirantem, & tristia suspiria ducentem:
Nec tamen arma Domini posthabuerunt; sed & ipsa
E campo sublata, ad principem suum retulerunt.

Quem

scriptura recte habeat, ut certe videtur. *Pauw.*

332. κατὰ κρατὸς] κατὰ κράατος. *Rhod.*

334. οὐδέ οἱ ἰοὶ Ηρκεσαν ἰσμένῳ] Ennoia jejuna, & cujus vim ego deprehendo nullam: Nam quid ἀρκεῖν poterant sagittæ in pharetra? Quid ἴσθαι atra laborans vertigine ex lapide impacto? Hæc sane non conveniunt hic, ut ut sagittandi peritus erat Paris. Si de una sagitta jam in arcu posita & mox mittenda, locutus fuisset Quintus, & sic illa dedisset sola, οὐδέ οἱ ἰὸς ἤρκεσεν ἰσμένῳ, τόξον δ' ἴκφυγε χεῖρι, non ineptiisset, ut nunc certe facit. *Pauw.*

341. Ἐκ πιδίοιο κόμισαν] More communi, Ἐκ πεδίου κομίσαντο, vel ἐκόμισσαν, vel Ἐκ πιδίοιο κόμισσαν. *Dausq.*

Ibid. ἰῷ βασιλῆι] ἄγακτος Ver-

su

Τῷ δ' Αἴας ἐπὶ μακρὸν ἀΰτεεν ἀσχαλόωντι,
Ω κύον, ὡς θανάτοιο βαρὺ σθένος ἐξυπάλυξας
Σήμερον· ἀλλά σοι εἴθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ,
Ἤ τινος Ἀργείων ὑπὸ χείρεσιν, ἢ ἐμεῦ αὐτοῦ·
Νῦν δ' ἐμοὶ ἄλλα μέμηλε περὶ φρεσὶν, ὡς Ἀχιλῆος
Ἐκ φόνου ἀργαλέοιο νέκυν Δαναοῖσι σαώσω.
Ὡς εἰπὼν, δηΐοισι κακὰς ἐπὶ χεῖρας ἴαλλεν·
Οἵ δ' ἔτι δηριόωντο νέκυν περὶ Πηλείωνος·
Οἱ δέ οἱ ὡς ἄθρησαν ὑπὸ σθεναρῇσι χέρεσσι
Πολλοὺς ἐκπνείοντας, ὑπέτρεσαν, οὐδέ τι μίμνον,
Οὐτιδανοῖς γύπεσσιν ἐοικότες, οὕς τε φοβήσει
Αἰετὸς οἰωνῶν προφερέστατος, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Πώεα δαρδάπτουσι λύκοις ὑποδηωθέντα·
Ὡς τοὺς, ἄλλυδις ἄλλον, ἀπεσκέδασε θρασὺς Αἴας
Χερμαδίοισι θοοῖσι, καὶ ἄορι, καὶ μένεϊ ᾧ·
Οἱ δὲ μέγα τρομέοντες, ἀπὸ πτολέμοιο φέβοντο
Πανσυδίῃ, ψήρεσσιν ἐοικότες, οὕς τε δαΐζων
Κίρκος ἐπισσεύει· τοί δ' ἰλαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Ταρφέα αἰΐσσουσιν, ἀλευάμενοι μέγα πῆμα·
Ὡς ὅιγ' ἐκ πολέμοιο ποτὶ Πριάμοιο πόληα
Φεῦγον ὀϊζυρῶς ἐπιειμένοι ἀλκέα φύζαν,
Αἴαντος μεγάλοιο περιτρομέοντες ὁμοκλὴν,
Ος ῥ' ἔπετ' ἀνδρομέῳ πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας·
Καὶ νύ κε δὴ μάλα πάντας ἐπασσυτέρους ἀπόλεσσεν,
Εἰ μὴ πεπλαμένῃσι πύλης ἐπέχυντο πόληα,
Βαιὸν

su præcedenti est. *Rauw.*

348. δηΐοισι κακὰς ἐπὶ χεῖρας ἴαλλεν] Legi etiam potest κῆρας. *Rhod.* Optimum est χεῖρας, etiamsi σθεναρῇσι χέρεσσι proxime sequatur: Calabrum nosti. *Rauw.*

350. Οἵ δέ οἱ ὡς ἄθρησαν &c.] Scabrum est Οἵ δέ, ubi præcedit Οἵ δ' ἔτι. *Rauw.*

351. οὐδέ τι μίμνον] οὐδ' ἔτι. *Rhod.*

352. οὕς τε φοβήσει] φοβήσῃ. *Rhod.*

354. Πώεα δαρδάπτουσι] δαρδάπτωσι. *Rhod.*

358. Ψήρεσσιν ἐοικότες, οὕς &c.] Hic Trojanos sturnis comparat,

Quem magno clamore indignantem ſubſecutus eſt Ajax:
Sic, canis, grave mortis robur evaſiſti
Hodie. Sed tibi ſtatim noviſſima dies adferetur,
Aut Argivum alicujus, aut mea ipſius manu.
Nunc autem animus meus aliis curis vacat: quomodo (videlicet) Achillis
Exanime corpus e funeſta ſtrage Danais ſervem.
Hæc locutus, fævas hoſtibus manus injicit,
Qui adhuc certamen circa Achillis cadaver habebant.
Sed ut viderunt robuſtis ipſius manibus,
Multis ſpiritum eripi; terrore icti non amplius reſiſtebant;
Ignavis vulturibus ſimiles, quos terret
Aquila volucrum præſtantiſſima, quando in collibus
Oves dilacerant, a lupis occiſas:
Sic illos diverſas in partes diſſipavit animoſus Ajax,
Lapidibus rapidis, & enſe, & fortitudine ſua.
Quare majorem in modum conſternati, ex acie fugiebant
Turmatim: Sturnis haud abſimiles, quos infeſtans
Accipiter (circus) perſequitur: Hi gregatim alius poſt alium
Frequentes avolant, grave exitium devitantes.
Non aliter e pugna ad Priami urbem Trojani
Miſere ſe recipiunt, turpem induti fugam;
Magnique Ajacis minas expaveſcunt.
Qui ſectabatur humano cruore manus pollutus.
Nec multum aberat, quin omnes ad internecionem deleviſſet,
Niſi apertis in urbem portis infuſi eſſent,

Exi-

rat, quos vulturibus antea comparaverat, Ajacem vero, quem aquilæ, accipitri: Deſultoria certe levitate. *Pauw.*

360. *Ταυφίαι ἀϊσσουσιν*] *Ταφίης. Rhod.*

362. *ἐπιτιμίνοι ἀλκίαι φύζαν*] *ἀκλέα φύζαν. Rhod.*

363. *Αἴαντος μεγάλοιο περιτρομέοντες*] Quam miſere hæret Quintus in illis metuendi verbis, & in iſto metu? Conſidera modo ſingula, videbis. *Pauw.*

365. *μάλα πάντας, ἐπασσυτέρους*] *Omnes omnino, unum poſt alium:* Mirum hercule, mirum. *Pauw.*

366. *Εἰ μὴ πεπταμένῃσι πύλῃς ἐπέχυντο πόλῃα*] Malim *πόλῃος*: Nam *πεπταμένῃσι πόλῃς* minus

Βαιὸν ἀναπνείοντες, ἐπεὶ ζόφος ἦτορ ἴκανεν·
Τοὺς δ' ἔρσας ἀνὰ ἄστυ νομεὺς ὡς αἰόλα μῆλα,
Ἤιεν ἐς πεδίον, χθόνα δ' οὐ ποσὶ μάρπτεν ἑοῖσιν,
Εμβαίνων τεύχεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κταμένοισι·
Κεῖτο γὰρ εὐρὺς ὅμιλος ἀπειρεσίῃ ἐπὶ γαίῃ
Ἀχρὶς ἐφ' Ελλήσποντον ἀπ' εὐρυχώροιο πόληος
Αἰζηῶν κταμένων, ὁπόσους λάχε δαίμονος αἶσα·
Ὡς δ' ὅτε λήϊον αἶψα ὑπ' ἀμητῆρσι πέσῃσι,
Πυκνὸν ἐὸν, τὰ δὲ πολλὰ καταυτόθι δράγματα κεῖται
Βριθόμενα σταχύεσσι, γέγηθε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
Ανέρος εἰσορόωντος, ὅ τις κλυτὸν οὖδας ἔχῃσιν·
Ὡς οἱ ἀμφοτέρωθε κακῷ δμηθέντες ὀλέθρῳ,
Κεῖντο πολυκαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο
Περγαμίδες· οὐδέ τι Τρῶας Αχαιῶν φέρτατοι υἱες
Σύλεον, ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δηωθέντας,
Πρὶν Πηλήϊον υἷα πυρὶ δόμεν, ὅς σφιν ὄρειαρ
Ἔπλετ' ἐνὶ πτολέμοισιν, ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
Τοὔνεκά μιν βασιλῆες ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες,
Ἀμφὶ νέκυν φορέοντο ἀπείριτον, εὖτε φέροντες,
Κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι, νεῶν προπάροιθε θοάων·

Ἀμφὶ

minus placet absolute, & ἐπέχυντο πόλῃα nescio, an eo sensu recte dicatur cum casu quarto. *Pauw.*

367. ἐπὶ ζόφος ἦτορ ἴκανεν] Maxima anxietas, quæ tenebras animo obducit, & morti quasi similis est: Hesychius, Ζόφος, δυσθυμία. Qui φόβος scriberent, errarent. *Pauw.*

368. Τοὺς δ' ἔρσας ἀνὰ ἄστυ] ἕλσας. *Rhod.* Scribe εἵρξας vel ἕλσας. *Dausq.* ἕλσας vix probo, quia ἕλσαι vel ἑλάσαι ἀνὰ ἄστυ non ita amant Græci. Scribendum puto, ἔρξας ἀνὰ ἄστυ: ἔργω idem, quod εἴργω: Vide Hesychium. *in urbe includens.* ἀνὰ pro ἐν accipitur sæpe. *Pauw.*

Ibid. νομεὺς ὡς αἰόλα μῆλα] Epithetum coactum: Nam vulgo oves non sunt variæ, sed unicolores. *veloces* vel *celeripedes* non conveniret hic. *Pauw.*

369. χθόνα δ' οὐ ποσὶ μάρπτεν ἑοῖσιν] Homericum: Iliad. Ξ. V. 228. οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν. Hoc tamen rarius. *Pauw.*

371. ἀπειρεσίῃ ἐπὶ γαίῃ] ἀπειρεσίῃ nimium hic de agro Tro-

Exiguum vix dum ſpiritus habentes. Nam a tenebris
cor circumventum erat.
Hos igitur cum in urbem incluſiſſet, ut varias paſtor oves,
In campum redit, nec ſolum pedibus ſuis attingit,
Incedens per arma, & ſanguinem, & cadavera.
Jacebat enim turba, late diffuſa in terra ſpatioſa,
Uſque ad Helleſpontum, ab oppido latipatente,
Juvenum cæſorum, qui ſorti fatali obvenerant.
Ut (accidit) cum ſeges arida a meſſoribus dejicitur,
Quæ denſa provenit; multique illis manipuli jacent
Spicis gravati; Deque opere lætitiam capit animus
Contuentis heri, qui præclarum (hoc) arvum tenet.
Ita illi utrobique funeſta ſubacti morte,
Jacebant flebilis pugnæ obliti,
Facie ad terram verſa. Nec tamen fortiſſima Græcorum pubes Troas,
In pulvere & cruore ſtratos, ſpoliabat,
Priuſquam Pelei natum rogo tradidiſſent, qui præſidium illorum
Erat in bellis, robore ſuo ſtrenue graſſans.
Ideo cum proceres e duello eum extraxiſſent,
Circa procerum cadaver occupati erant: ubi deportatum
In papilione depoſuerant, ante naves feſtinas:

Eum-

Trojano, ubi pugnabant acies diverſæ. *Pauw.*

372. *ἀπ' εὐρυχόροιο πόληος*] *εὐρυχόροιο. Rhod.*

376. *γίγηθε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ*] Hoc *γίγηθε*, & hæc lætitia minus conveniens eſt, ubi *ἀμφοτέρωθε* ſequitur, & non modo Trojanorum, ſed etiam Græcorum hic multa jacebant cadavera. *Pauw.*

379. *Κεῖντο πολυκλαύτοιο*] *πολυκλαύτοιο. Rhod.*

381. *ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δηωθέντας*] Hæc otium agunt poſt ſuperiora, & paulo ante præcedens *κακῷ δμηθέντες ὀλέθρῳ*: Et ſic ubique Auctor, qui verborum copiam adamavit inſane. *Pauw.*

382. *Πρὶν Πηλῆϊον υἷα πυρὶ δόμεν*] *πυρῇ. Rhod.* Ita ſcribas, per me licet: Non tamen neceſſe, ubi cæſura adeſt. *Pauw.*

384. *ἀπὸ πτολέμου*] *ἐνὶ πτολέμοισιν* ſtat Verſu præcedenti. *Pauw.*

385. *Ἀμφὶ νέκυι Φορέοντο ἀπείριτον*] *νέκυν πορέοντο. Rhod.* Recte: Illud *ἀπείριτον* hominis in-

Ἀμφὶ δέ μιν μάλα πάντες ἀγειράμενοι, στονάχοντο
Ἀχνύμενοι κατὰ θυμὸν· ὃ γὰρ πέλε κάρτος Ἀχαιῶν,
Δὴ τότ' ἐνὶ κλισίῃσι λελασμένος ἐγχειάων,
Κεῖτο βαρυγδούποιο παρ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου·
Οἷος ὑπερφίαλος Τιτυὸς πέσεν, ὁππότε Λητὼ
Ἐρχομένην Πυθῶδε βιάζετο, καί ἑ χολωθεὶς
Ἀκάματόν περ ἐόντα, θοῶς ὑπεδάμνατ' Ἀπόλλων
Λαιψηροῖς βελέεσσιν, ὅ δ' ἀργαλέῳ ἐνὶ λύθρῳ
Πουλυπέλυθρος ἔκειτο κατὰ χθονὸς εὐρυπέδοιο
Μητρὸς ἑῆς, ἣ δ' υἷα περιστονάχησε πεσόντα,
Ἀχθόμενον μαχάρεσσι, γέλασσε δὲ πότνια Λητὼ·
Τοῖος ἄρ' Αἰακίδης δηΐων ἐπικάππεσε γαίῃ,
Χάρμα φέρων Τρῳῆσσι, γόον δ' ἀλίαστον Ἀχαιοῖς,
Λαῶν μυρομένων· περὶ δ' ἔβρεμε βένθεα πόντου·
Θυμὸς δ' αὐτίκα πᾶσι κατεκλάσθη φίλος ἔνδον,
Ἐλπομένων κατὰ δῆριν ὑπὸ Τρῳῆσσιν ὀλέσθαι·
Μνησάμενοι δ' ἄρα τοίγε φίλων παρὰ νηυσὶ τοκήων,
Τοὺς λίπον ἐν μεγάροισι, νεοδμήτων τε γυναικῶν,
Αἵ που ὀδυρόμεναι, μίνυθον κενεοῖς λεχέεσσιν,
Νηπιάχοις σὺν παισὶ φίλους ποτιδέγμεναι ἄνδρας·

Μᾶλ-

ineptias iterum prodit, qui *immenſa* cerebello ſuo infixerat ubique. *Pauw.*

387. στονάχοντο] στενάχοντο. *Rhod.*

390. βαρυγδούποιο.] An hoc luctum augebat? Ea vis Scholaſtica in Epitheto latere poteſt. *Pauw.*

391. Οἷος ὑπερφίαλος Τιτυὸς πέσεν &c.] Comparatio inepta. An Achilles ea magnitudine, qua Tityus? An ea improbitate? Nugæ, nugæ, præſertim in ore hominis Græci, non barbari aut Trojani. Illud πέσεν etiam hiulcum eſt & ſcabrum, nec de Achille cadente, ſed de Achillis curato cadavere hic ſermo. *Pauw.*

395. Πουλυπέλυθρος ἔκειτο] Πουλυπέλυθρος. *Rhod.*

398. Τοῖος ἄρ' Αἰακίδης δηΐων ἐπικάππεσε γαίῃ] Inepte hic cadit Achilles: Nam de eo antea actum ſatis abundeque. Monui jam verbo. Eo tamen hic recurrendum erat, ut Tityi comparatio aliquatenus quadraret: Nam ad Inferos detruſi ibique in novem jugera exporrecti, ratio haberi non poterat ullo mo-

Eumque cœtu facto omnes graviter planxerunt,
Ex animo dolentes. In quo enim Græcorum robur ſteterat,
Is tunc in caſtris haſtarum (rei bellicæ) oblitus
Jacebat, horriſoni prope littora Helleſponti.
Quantus prægrandis Tityus procubuit, quando Latonæ,
Pythonem verſus iter facienti, vim intentavit; ipſumque exardeſcens ira
Quamlibet indomitum, ſubito edomuit Apollo,
Rapidis ſagittis: in tabo igitur funeſto
Ad multa jugera porrectus jacebat per ſpacioſum campum
Matris ſuæ: Quæ ingemuit filii caſum
Superis inviſi; Riſit autem veneranda Latona.
Tantus Æacides in hoſtium terra procubuerat,
Gaudium afferens Trojanis, & contra, luctum Achæis perpetuum
Populisque eum deplorantibus. Infremuerant alti ponti gurgites.
Et cunctis carus intra viſcera animus infractus erat,
Augurantibus, a Trojanis in acie ſe occidione cæſum iri.
Cumque ad naves recolerent dulcium memoriam parentum,
Quos domi reliquiſſent; & recens ductarum uxorum,
Quæ in vacuis tunc thalamis mœrore contabeſcerent,
Parvulis cum natis, dilectorum virorum expectatione languidæ;

Eo

modo. Vide, quo acumine & judicio fuerit Quintus. *Pauw.*

400. *περὶ δ' ἴβρεμε βίνδεν πόντου*] *πόντου βίνδεν* non fremunt, & Scholaſticus hic tumor. *Pauw.*

402. *Ἑλπομένων κατὰ δῆριν ἐπὶ Τρώεσσιν ἐλίσθαι*] Scribatur *ἑλπομένοις*, ſi cui Enallage caſuum Poëtæ uſitata non placet. *Rhod.* Non faciam, neque alius faciet, qui judicio pollet. Abſque ulla autem ratione hæc dicta ſunt, ubi Achillis cadavere potiti fuerant Græci, & Ajax Trojanos, tanquam oves, in urbem abegerat, edita prius horrenda ſtrage. Vident Periti, & digito tantum indico. *Pauw.*

405. *μίνυθον κεινοῖς λιχέεσσιν*] *φθίνυθον. Rhod.* Mallem, ta-

Μᾶλλον ἀνεστονάχοντο· γόου δ' ἔρως ἔμπεσε θυμῷ·
Κλαῖόν τ' αὖ ἀλίαστον, ἐπὶ ψαμάθοισι βαθείαις
Πρηνέες ἐκχύμενοι, μεγάλῳ παρὰ Πηλείωνι,
Χαίτας ἐκ κεφαλῆς προθελύμνας δηϊόωντες·
Χευάμενοι δ' ἤσχυναν ἄδην ψαμάθοισι κάρηνα·
Οἵη δ' ἐκ πολέμοιο βροτῶν ἐς τεῖχος ἁλέντων
Οἰμωγὴ πέλεται, ὅτε δήϊοι ἐμμεμαῶτες,
Καίωσιν μέγα ἄστυ, καταχτείνωσι δὲ λαοὺς
Πανσυδίῃ, πάντῃ δὲ διὰ κτῆσιν φορέωνται,
Τοίη τοι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν ἔπλετ' ἀϋτὴ,
Οὔνεκ' ἀοσσητὴρ Δαναῶν πάϊς Αἰακίδαο,
Κεῖτο μέγας παρὰ νηυσὶ θεοτεύκτοισι βελέμνοις,
Οἷος ἔην, ὅτε μιν δεινὴ θεὸς ὀμβριμοπάτρη
Τρώων ἐν πεδίῳ πολυαχέϊ κάμβαλε πέτρῃ·
Μυρμιδόνες δ' ἄλκητον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα,
Εἰλόμενοι περὶ νεκρὸν ἀμύμονος ἄνακτος,
Ἠπίου, ὃς πάντεσσιν ἴσος πάρος ἦεν ἑταῖρος·
Οὐ γὰρ ὑπερφίαλος πέλεν ἀνδράσιν, οὐδ' ὀλοόφρων,

Αλ-

cuiſſet: Nam μίνυθον idem, quod φθίνυθον. *Pauw.*

410. Χαίτας ἐκ κεφαλῆς] Malim copulate, Χαίτας τ' ἐκ κεφαλῆς. *Pauw.*

412. βροτῶν ἐς τεῖχος ἁλέντων] ἁλέντων hoc ab ἁλίσκω venit, & captos ſignificat: Intellige autem tales captos, qui poſt pugnam male pugnatam ad urbem fugiunt, & fugientes, antequam urbem ingrediantur, ad mœnia intercipiuntur, urbeque arcentur, quam illis inſciis jam occupavit hoſtis: Sic ſententia bona eſt, & verba etiam ſunt bona: ἁλέντων ἐς τεῖχος ἐκ πολέμοιο. Interpres inſulſe, *a pugna hominibus in mœnia incluſis*: Nam ſic obſidione opus eſt, nec metus ſemper urbi. *Pauw.*

417. Οὔνεκ' ἀοσσητὴρ Δαναῶν] Hoc toties hic ingeſtum, ut nauſeam revera creet. *Pauw.*

418. Κεῖτο μέγας παρὰ νηυσὶ θεοτεύκτοισι βελέμνοις] θεοτεύκτοισι, vel θεοκτήτοισι, vel θεοσεύτοισι. *Rhod.* Mihi placet θεοπεύκτοισι: Ita Poëtæ plus ſemel, ut Syllaba brevis evadat longa: Tyrones ſciunt. Quid autem hic μέγας, quid μέγας κεῖτο βελέμνοις θεοπεύκτοις? Id nonne ambiguum? Haud dubie. Et ſic data opera Quintus, ut mox vide-

Eo magis ſuſpiriis indulgebant. Nam amor luctus animis illapſus fuerat:
Flebant igitur continue per profundas arenas
In ora effuſi, juxta magnum Peliden,
Et pilos e capite radicitus evellebant,
Intuloque vertices pulvere valde turpabant.
Qualis autem, a pugna hominibus in mœnia incluſis,
Ploratus exiſtit; ubi hoſtes concitati
Magnum oppidum incendunt & populum trucidant
Ad internecionem; & undique facultates diripiunt:
Talis apud naves Achivum vociferatus erat:
Propterea quod opifer Danaum, filius Æacidæ
Ingens, ante naves divinis telis ſtratus eſſet,
Non ſecus atque Mars, cum potens ipſum Dea, Minerva,
In Troum campo ponderoſo profligaſſet ſaxo.
Myrmidones vero indeſinenter Achillem deflebant,
Circa boni eximiique principis cadaver ſe volutantes,
Tam utique benigni, ut omnibus æqualem ſe præbuerit ſocium.
Non enim ſuperbus erat erga homines, nec crudelis,
Sed

videbis. *Pauw.*

419. Οἷος Ἄρης, ὅτε μιν &c.] Inepta comparatio Achillis mortui cum Marte vulnerato, & eo quidem ineptior, quod altera ſimilis de Tityo jam præceſſerit: Vide Iliad. Φ. V. 400. ne dubites paulo rudior. Ut tamen comparatione hac inepta uti poſſet Quintus, Verſu præcedenti κεῖτο μέγας θεητύκτοισι βελίμνοις ita ambigue ſcripſit: Nam in una voce μέγας tota comparatio hæret. Alias pro ea haud dubie dediſſet vel νεκρὸς vel νέκυς, ut ſic verba perſpicue dicerent, quod dicere debebant: Hoc jam intelligis, credo. *Pauw.*

420. πολυαχῖϊ κάμβαλε πέτρῃ] πολυαχῖϊ κάββαλε πέτρῃ. *Rhod.*

421. ἄλληκτοι ἀνεστενάχοντ' Αχιλῆα] Scribe iterum ἀλλήκτοιν. Pro ἀνεστενάχοντ', ut recte legitur hic, paulo ante V. 407. male legitur ἀνεστονάχοντο: quod ibi monere omiſi. *Pauw.*

422. Εἰλόμενοι περὶ νεκρὸν ἀμύμονες ἄνακτος] Ante ἄνακτος pone αἶεν. *Rhod.* Non incommode recipies ὕιὸν. Brodæus ζῶν. *Dausq.* Inepte Dausquejus pro more ſuo; neque placet Brodæi ζῶν: Melius Rhodomannus ἀεὶν, in quo tamen etiam non acquieſco. An forte legendum, περὶ νεκρὸν ἀμύ-

Αλλὰ σαοφροσύνῃ καὶ κάρτεϊ πάντ' ἐκέκαστο·
Αἴας δ' ἐν πρώτοισι, μέγα στενάχων, ἐγεγώνει
Πατροκασιγνήτοιο φίλων ἅμα παιδα *
Βλήμενον ἐκθεάσφιν· ἀνητῶν γε μὲν οὔτινι βλητὰς
Ἦεν, ὅσοι ναίουσιν ἐπὶ χθονὸς εὐρυπέδοιο·
Τὸν τότ' ἀχέων ὀλοφύρετο φαίδιμος Αἴας,
Αλλ' ὅτε μὲν κλισίας Πηληϊάδαο δαμέντος
Εσφοιτῶν, ὅτε δ' αὖτε παρὰ ψαμάθοισι θαλάσσης
Εκχύμενος μάλα πουλὺς, ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον,
Ω Αχιλεῦ, μέγα κάρτος ἐϋσθενέων Αργείων,
Κάτθανες ἐς Τροίην Φθίης ἐκὰς εὐρυπέδοιο,
Εκπροθεν ἀπροφάτοιο λυγρῷ βεβλημένος ἰῷ,
Τὸν ῥὰ ποτὶ κλόνον ἄνδρες ἀνάλκιδες ἰθύνουσιν·
Οὐ γάρ τις πιστυνός γε σάκος μέγα νωμήσασθαι,
Ηδὲ περὶ κροτάφοισιν ἐπισταμένως ἐς Αρηα
Εὖ θέσθαι πήληκα, καὶ ἐν παλάμῃ δόρυ πῆλαι,
Καὶ χαλκὰν δηΐοισι περὶ στέρνοισι δαΐξαι,

Ιοῖσιν

μονος οἷο ἄνακτος? ἑὸς & ὃς etiam pluraliter usurpatur, ut nosti. *Pauw.*

427. Πατροκασιγνήτοιο φίλων ἅμα παῖδα *] Versum sic refarsi: Πατροκασιγνήτοιο φίλονθ' ἅμα παῖδα φιλήσας. Quod si cui non placeat, post παῖδα κρυβηδὸν reponat: Et sic vertat; magnopere lamentans invocabat crebro dilectum patrui filium clam seu furtim &c. *Rhod.* Brodæus supplet παῖδα τοκήων. nec displicet. Rhodomannus Πατρ. φίλονθ' ἅμα παῖδα φιλήσας. Forte legendum, Πατροκασιγνήτοιο φίλοιο μίτωπα φιλήσας, osculatus ora chari patruelis. Osculari enim mortuum iterumque iterumque, mos olim increbruit. Reponi κρυβηδὸν haud potest: nam propalam amicum lamentari & flere, viri ipsi, & Martis alumni affectabant, idque amicitiæ specimen fuit gentium consensu. τὸ κρυβηδὸν autem non patiuntur, quæ subeunt hoc ipso Libro:

——— ἀμφὶ δὲ λαῶν
Μυρομένων δάκρυσι φορύνετο τεύχεα πάντα,
Καὶ κλισίαι, καὶ νῆες, ἐπεὶ μέγα πένθος ὄρωρει.

Dausq. Non placent Interpretum commenta, quæ refutare nihil necesse: Se enim aperte refutant ipsa. Rectius scripseris, Πατροκασιγνήτοιο φίλου μάλα παῖδ' ἐπιδέρκων Βλήμενον &c. Sed hæc incerta, & tutius relin-

Sed in omnibus rebus tam prudentia, quam fortitudine pollebat.
Cæterum Ajax in primis magnos ingemiſcens queſtus ciebat,
Carum patrui natum crebro deoſculans,
A Deo percuſſum. mortalium enim nemini vulnerabilis
Erat, quicunque latipatentem terrarum orbem inhabitant.
Hunc (ergo) tunc multo cum gemitu plangebat nobilis Ajax,
Nunc Pelidæ exanimis tabernaculum
Intrans, nunc in arena maris
Procero corpore ſtratus; Et tandem hæc ſingultans edidit verba.
Heu Achilles, ingens fortium Argivorum columen,
Occubuiſti ad Trojam, procul a latis Phthiæ campis,
Ferali ex improviſo ſagitta confixus,
Qualem ignavi in conflictu homines ejaculantur.
Nemo enim, qui grande ſcutum ſe verſare poſſe confidit,
Et perite temporibus ad Martis opus
Caſſidem accommodare, inque manu pilum vibrare,
Et æneum thoracem in hoſtico pectore tranſadigere,

Subi-

linquere, ut ſunt. *Pauw.*

428. *ἐκθεόφιν*] *ἐκθεόφιν. Rhod.*

Ibid. *θνητῶν γε μὲν οὔτινι βλητὸς ἦεν*] *γε* hic poſitum pro *γὰρ*: Id enim ſententia requirit. Scribere etiam potuiſſet Quintus non incondite, *θνητῶν γὰρ ἂν οὔτινι βλητὸς ἦεν. Pauw.*

430. *Τὸν τοτ' ἀχέων ὀλοφύρετο*] *Τὸν τότ' ἄδην ἀχέων. Rhod.* Scriptura emendabilis: *Τὸν τότε ἀχνύμενος ὀλοφύρετο. Dausq.* Legere præſtat, *Τὸν τότε δὴ ἀχέων ὀλοφύρετο. Pauw.*

431. *Αλλ' ὅτε μὲν κλισίας*] *Αλλοτε. Rhod.* Necte, *Ἄλλοτε*, & *ὅτε δ' αὖτε*, vel *Ἀλλ' ὁτὲ μὲν*, & *ὁτέ δ' αὖτε. Dausq. Ἄλλοτε* legendum conjunctim: Alia non curo, & naſutis Grammaticis relinquo, ut illis ſeſe delectent domi. *Pauw.*

435. *Κάτθανες ἐς Τροίην Φθίης ἐκὰς εὐρυπέδοιο*] *ἐν Τροίῃ. Rhod.* Mihi non diſplicet vulgata, præſertim ubi *ἐς* pro *ἐν* ponitur ſæpe. Illud *εὐρυπέδοιο* hic ita habes tertia vice: Junge V. 395. & V. 429. *Pauw.*

436. *Ἐκπροθεν ἀπροφάτοιο*] *Ἐκποθεν. Rhod.*

439. *ἐπισαμένως ἐς Ἀρηα*] Scribe *ἐπισάμενος ἐς Ἄρηα*: *εὖ* ſequitur, & *ἐπισαμένως* reſpuit. *Pauw.*

Ἰοῖσιν γ' ἐπάνευθεν ἐπεσσυμένως πολεμίζειν.
Εἰ γάρ σευ κατέναντα τότ' ἦλυθεν, ὅς σ' ἐβαλέν περ,
Οὐκ ἂν ἀνουτητίγε τεοῦ φύγεν ἔγχεος ὁρμήν.
Ἀλλὰ Ζεὺς τάχα που μήδετο πάντ' ἀπολέσθαι
Ἡμέων δ' ἐν καμάτοισιν ἑτώσια ἔργα τίθησιν·
Ἠδὴ γὰρ Τρῴεσσι κατ' Ἀργείων τάχα νίκην
Νεύσει, ἐπεὶ τόσον περ Ἀχαιῶν ἔρκος ἀπηύρα.
Ὢ πόποι, ὡς ἄρα πάγχυ γέρων ἐν δώματι Πηλεὺς
Ὀχθήσει, μέγα πένθος ἀταρπεῖ γήραϊ κύρσας,
Αὐτῇ σὺν φήμῃ μιν ἀποῤῥαίσει μέγα θυμὸν·
Ὧδε δέ οἱ καὶ ἄμεινον ὀϊζύος αἶψα λαθέσθαι·
Εἰ δέ κεν οὐ φθίσει ἑ κακὴ περὶ υἱέος αἶσα,
Ἀ δειλὸς, χαλεποῖς ἐνὶ πένθεσι γῆρας ἰάψει,
Αἰὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν βίοτον κατέδων ὀδύνῃσι,
Πηλεὺς, ὃς μαχάρεσσι φίλος περιώσιος ἦεν·
Ἀλλ' οὐ πάντα τελοῦσι θεοὶ μογερῇσι βροτοῖσιν.
Ὡς ὁ μὲν ἀσχαλόων ὀλοφύρετο Πηλείωνα·

Φοῖ-

442. *Ἰοῖσιν γ' ἐπάνευθεν ἐπεσσυμένως πολεμίζειν*] *ἀπάνευθεν ἐπεσσυμένως πολεμίζει. Rhod.* Singulis vocibus medicinam paro:

Φοῖβος τοὶ δὲ ἀπάνευθεν ἐπεσσυμένῳ πολεμίζει.

Sed Phœbus tibi ruenti in hoſtem eminus pugnat. Quo in verſu Achillis laudem ſingula verba multiplicant. Queat etiam *ἐπεσσυμένος* legi. Quæ correctio firmamentum habet ex ſubjectis verſibus: *Εἰ γάρ σευ κατέναντα* &c. *Dausq.* Nihil ſtultius Dausquejano commento: Nam ſic oratio, ut in quisquiliis vulgatis, exitum non habet: Pueri vident. Perbene Rhodomannus absque ullo dubio, *ἀπάνευθεν πολεμίζει*: Pro *ἐπεσσυμένως* malim etiam *ἐπεσσυμένος*: *ἀπάνευθεν ἐπεσσυμένος* ſcilicet perquam commode cohæret. *Pauw.*

444. *Οὐκ ἂν ἀνουτητίγε τεοῦ*] Scribendum hic eſt diviſim plane, *Οὐκ ἄν ἀνουτητί γε τεοῦ*, ut ſic cæſura ſeſe aperiat, quæ ſyllabæ producendæ requiritur. *Pauw.*

445. *Ἀλλὰ Ζεὺς τάχα που μήδετο πάντ' ἀπολέσθαι*] *τάχα που τάδε μήδετο. Rhod.* Scribe *τάχα πρόχυν ἐμήδετο. Dausq.* Rhodomanni *τάδε* flacceſcit, Dausqueji autem *πρόχυν* nimis robuſtum eſt. Quid ſi legamus, *Ἀλλὰ Ζεὺς τάχα που ἐπεμήδετο πάντ' ἀπολέσθαι*? Id certe non diſplicet: Quanquam ſic longe etiam pla-

Subitam eminus ſagittis pugnam inſtituit.
Si enim cominus tibi tunc ſe obtuliſſet, qui vulnus tibi inflixit,
Certe non ſine vulnere haſtæ tuæ impetum effugiſſet:
Sed Jupiter forte in animo habuit hæc omnia perdere,
Atque conatus noſtros in rebus agendis fruſtratur.
Jam enim fortaſſis contra Græcos victoriam Trojanis
Annuet: cum tantum Achivis propugnaculum abſtulerit.
Eheu, quam graviter ſenex in aula Peleus
Ingemiſcet, immanem luctum in moleſta ſenectute ſortitus.
Statim, hoc accepto nuncio vitæ jacturam faciet.
Id quod ipſi etiam conſultius; ut calamitatis memoriam repente exuat.
Quod ſi lethale nati fatum tabe ipſum non conficiet,
Heu miſer in luctibus moleſtis ſenium afflictabit
Perpetuo, ad focum cruciatibus vitam depaſcens,
Peleus (ille) qui Diis excellens amicus fuit.
Sed non cuncta ad (ſperatum) finem perducunt Superi ægris hominibus.
Ita quidem ille ſtomachabundus deflebat Pelidam.

placeret magis, *τάχα κέ ἐπιμήσατο πάντ' ἀπολέσθαι*: Nam imperfectum *μήδετο* vel *ἐπιμήδετο* ductus ſententiæ certe non amat: Id vident omnes, qui paulo acutius cernunt. Aoriſtus convenit; & Præſens etiam conveniret: Quare non deerunt forte, quibus lenocinabitur, *Αλλὰ Ζεὺς τάχα που νῦν μήδετ' ἄπαντ' ἀπολέσθαι*: Neque id malum, ſed alteri tamen neutiquam præferendum. *Pauw.*

446. *Ημίαν αἰ' ἐν καμάτοισιν ἐτώσια ἔργα τίθητον*] Mira locutio, & impedita ſane: *ἐν καμάτοισιν ἔργα*. Sed *ἐν καμάτοισιν* forte ſcriptum pro *καμάτοισιν*, abundante præpoſitione, ut ſolet aliquando: Sic vertendum, *opera noſtra fruſtranea efficit miſeriis*. *κάματοι* ærumnæ & miſeriæ ſunt ſæpe. *Pauw.*

448. *ἐπεὶ τόσον περ Ἀχαιῶν*] Scribe, ut Verſui adſis, *ἐπεὶ τόσσον περ. Pauw.*

449. *ἐν δώματι*] Malim *ἐν δώμασι. Pauw.*

450. *μέγα πένθος ἀταρπεῖ γήρᾳ κύρσας, Αὐτῇ σὺν φήμῃ μιν ἀποῤῥαίσει μέγα θυμὸν*] *ἀτιρπεῖ γήραϊ*, & *μὲν ἀποῤῥαίσει. Rhod.* Rectius *μιγάθυμον. Dausq.* Locus corruptus: *κύρσας* cum caſu quarto non conſtruitur, & *μέγα* abſonum eſt, ubi de morte agitur. Poſteriori medelam attulit Dausquejus, pro *μέγα*

Φοῖνιξ δ' αὖ ὁ γεραιὸς ἄσπετα κωκύεσκεν,
Ἀμφιχυθεὶς δέμας υἱῦ, θρασὺ σθένος Αἰακίδαο·
Καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄυσε μέγ' ἀχνύμενος πινυτὸν κῆρ,
Ὤλεό μοι φίλε τέκνον, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄφυκτον
Κάλλιπες ὡς ὄφελέν με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
Πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμαγε
Ἄλλο χερειότερόν γ' ἐπήλυθεν ἐς φρένα πῆμα,
Οὐδ' ὅτε πατρίδ' ἐμὴν λιπόμην, ἀγαυούς τε τοκῆας,
Φεύγων ἐς Πηλῆα δι' Ἑλλάδος, ὅς μ' ὑπέδεκτο,
Καί μοι δῶρα πόρεν, Δολόπεσσι δ' ἔθηκεν ἀνάσσειν·
Καὶ σεῦ ἐν ἀγκαίνῃσι φορεύμενος ἀμφὶ μέλαθρον,
Κέλτῳ ἐμῷ κατέθηκε, καὶ ἐνδυκέως ἐπέτελλεν
Νηπιάχοι κομέειν, ὡσεὶ φίλον υἷα γεγωτα·
Τῷ πιθόμην· σὺ δέ μοι περὶ στέρνοισι γεγηθὼς,
Πολλάκι παππάζεσκες, ἔτ' ἄκριτα χείρεσι βάζων·
Καί μευ νηπιέῃσιν ἀπεννεσίῃσι δίηνας
Στήθεα, ἠδὲ χιτῶνας· ἔχον δέ σε χερσὶν ἐμῇσι
Πολλὸν καὶ χαλόων, ἐπεὶ νύ μοι ἦτορ ἐώλπει
Θρέψειν κηδεμονῆα βίου, καὶ γήραος ἄλκαρ·
Καὶ τὰ μὲν ἐλπομένῳ, βαιὸν χρόνον ἔπλετο πάντα·
Νῦν οἴχῃ ἄϊστος ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ δ' ἐμοὶ κῆρ

Αχνυτ'

θυμὸν scribens μιγάθυμον, quod mihi in mentem venit, simul ac locum attigi, antequam Notulas ejus inspexeram: Sed ubi bonus ille μοι retinet, & una cum eo κόρσας, verborum telam texit, quæ plane inversa & perversa est. Ne multis te morer, scribendum autumo certo:

Ὦ πόποι, ὡς ἄρα πάγχυ γέρων ἐν δώμασι Πηλεὺς
Ὀχθήσει μέγα πένθος ἀτερπέϊ γήραϊ κύρσας

Αὐτῇ σὺν φρένι μοι ἀπορραίσει μιγάθυμον.

Sic singula sibi constant. *Pauw.*

459. ὁ γεραιὸς ἄσπετα κωκύεσκεν] Versus requirit ἄσχετα. *Pauw.*

462. Ὤλεό μοι φίλε τέκνον] Ingratum est μοι, ubi continuo sequitur, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄφυκτον: An forte legendum Ὤλεό τοι φίλε τέκνον? *Pauw.*

465. Ἄλλο χερειότερόν γ' ἐπήλυθεν] χερειότερόν γε ἐπήλυθεν, vel χερειότερόν ποτ' ἐπήλυθεν. *Rhod.*

466.

At Phœnix grandævus ſupra modum lamentabatur,
Amplexus inſigne Æacidæ magnanimi corpus.
Et lugubre exclamavit ingenti ſapiens cor mœrore excrucians.
Ergo mihi care fili occidiſti, mihique inevitabilem usque luctum
Reliquiſti. Utinam me humus ſuper injecta occuluiſſet,
Priusquam crudelis tui fati ſpectator eſſem. Non enim mihi
Ulla atrocior animum inceſſit calamitas,
Ne quidem cum deſerui patriam meam, placidosque parentes,
Ad Pelea confugiens per Helladem: Qui me ſuſcepit,
Et meritis affecit tantis, ut etiam Dolopibus præficeret:
Atque te per aulam in ulnis geſtans,
Gremio meo repoſuit, & ſolicite juſſit
Infantis curam agere, non ſecus ac ſi filius meus eſſes;
Cui obtemperavi. Tu vero lætus in ſinu meo,
Crebro patrem me vocitabas, labiis adhuc inarticulatam vocem proferens:
Et meum puerili imprudentia madefactabas
Pectus & tunicam; manibusque meis te tenebam,
Gaudio deliburus. Nam cor meum ſpes erexerat,
Curatorem vitæ & ſenectutis præſidium me educaturum.
Et hæc quidem cuncta votis meis exiguo tempore reſpondebant.
Nunc enim ex conſpectu ad (Stygias) tenebras abiiſti: & cor meum

Mi-

466. ἀγαυούς τε τοκῆας] ἀγαυούς τε. *Rhod.*

472. σὺ δέ μοι περὶ στέρνοισι] σὺ δ' ἐμεῖο, vel ἐμοῖσι, vel ἔμοιγε. *Rhod.*

473. ἔτ' ἄκριτα χείρεσι βάζων] χείλεσι. *Rhod.*

474. νηπιέῃσιν ἀπευθεσίῃσι] ὑπ' ἰητσίῃσι. Lectum eſt ex Homero legatione Græcorum ad Achillem, ubi Phœnix ipſe Achilli non ſine pueritiæ probro opponit; quod qui ineptum cenſent, aut immemorabile, ineptiunt ipſi. *Dausq.* Recte Dausquejus: *inſtinctu puerili*: ἀπευθεσίῃσι non eſt Græcum. *Pauw.*

479. Νῦν οἴχῃ ἄϊσος ὑπὸ ζόφον] φον]

Αχνυτ' ὀϊζυρῶς, ἐπειὴ νύ με θυμὸς ἰάπτει
Λευγαλέον· τό με εἴθε καταφθίσειε γοῶντα,
Πρὶν Πηλῆα πυθέσθαι ἀμύμονα, τόν περ ὀΐω
Κωκύσειν ἁλίαστον, ὅτ' ἀμφί ἑ φῆμις ἵκηται·
Οἴκτιστον γὰρ νῶϊν ὑπὲρ σέθεν ἔσσεται ἄλγος,
Πατρί τε σῷ καὶ ἐμοὶ, τοί περ μέγα σεῖο θανόντος
Αχνύμενοι, τάχα γαῖαν ὑπαὶ Διὸς ἄσπετον αἶσαν
Δυσόμεθ' ἐσσυμένως· καί κεν πολὺ λώϊον εἴη,
Η ζώειν ἀπάνευθεν ἀοσσητῆρος ἑοῖο.
Η ῥ' ὁ γέρων, ἁλίαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἀέξων·
Πὰρ δέ οἱ Ατρείδης ὀλοφύρετο δάκρυα χεύων·
Ωμωξεν δ', ὀδύνῃσι μέγ' αἰθόμενος κέαρ ἔνδον·
Ωλεο Πηλείδη Δαναῶν μέγα φέρτατε πάντων,
Ωλεο, καὶ στρατὸν εὐρὺν ἀνεχκέα θῆκας Αχαιῶν·
Ρηΐτεροι δ' ἄρα σεῖο καταφθιμένοιο πελόμεσθα
Δυσμενέεσσι· σὺ δὲ χάρμα πεσὼν Τρώεσσιν ἔθηκας,
Οἳ σε πάρος φοβέοντο, λέονθ' ὡς αἴολα μῆλα·
Νῦν δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι λιλαιόμενοι μαχέονται·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥὰ καὶ βροτοὺς ψευδέσσι λόγοις
Θέλγεις; ὅς κατένευσας ἐμοὶ Πριάμοιο ἄνακτος
Αστυ διαπραθέειν· νῦν δ' οὐ τελέεις ὡς ὑπέστης,

Αλ-

φον] Νῦν δ' οἴχῃ γὰρ. *Rhod.* Minus ſcite: Legendum potius, Νῦν δ' οἴχῃ κεν ἄϊσος. *Pauw.*

480. ἐπειὴ νύ με θυμὸς ἰάπτει] πέπθος ἰάπτει. *Rhod.* Nihil certius, ut ex ſequenti τὸ etiam apparet. *Pauw.*

486. ὑπαὶ Διὸς ἄσπετον αἶσαν] Caſtiga ὑπὲρ Διὸς ἄσπετον αἶσαν. Homerus Odyſſ. A.

— ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.

Gloſſulæ: ὑπὲρ τὸ πεπρωμένον. ita nunc præter fatorum diſpoſitionem: quod quemadmodum intelligendum ſit, indicat Gellius Lib. 13. Cap. 1. & Lud. Cœlius Lib. 11. Cap. 38. apud quem *Merita nec morte peribat*, non *debita* leges. Brodæus apud *Dausq.* Recte Brodæus, ubi de morte ex dolore ſermo eſt. *Pauw.*

491. ὀδύνῃσι μέγ' αἰθόμενος κέαρ ἔνδον] μάλ' αἰθόμενος. *Rhod.* μέγα φέρτατε ſequitur ſtatim, ideoque μάλ' recte reponitur pro μέγ', quod in Aldina & Baſileenſi extat: Illa Rhodomanni

Miſeris modis angitur, ſiquidem ægritudo luctus me confecit
Funeſta: quæ utinam me extinguat inter gemitus & lamenta,
Antequam Peleus (hoc) reſciſcat præclarus; Quem exiſtimo
Supra modum lamentis indulturum, cum rumor ad ipſum perferetur.
Miſerrimus enim propter te nobis cruciatus erit,
Patri tuo & mihi, qui nimio tui defuncti (cauſa)
Mœrore confecti forte terram, immutabili Jovis fato,
Subibimus repente: & quidem multo ſatius fuerit,
Quam ſine protectore noſtro vivere.
Dixerat hoc ſenior, infinitum cumulans in pectore luctum:
Quem juxta plangebat lacrymis Atrides profuſis,
Singultusque edebat, dolore cor penitus ſuccenſus:
Interiiſti Pelida, inter omnes Danaos longe præſtantiſſime!
Interiiſti, & lata Græcorum caſtra munimento privaſti.
Faciliores (ſuperatu) nunc ſumus, te extincto,
Hoſtibus; At ruina tua lætitiam Trojanis conciliaſti:
Qui antea te fugerunt, ut diſcolores leonem oves;
Et nunc ad ſubitas naves cupidi inibunt prælia.
Summe pater, tune etiam mortales mendacibus verbis
Decipis? Annuiſti enim mihi, Priami te regis
Urbem exciſurum. Nunc vero non præſtas, quæ recepiſti:

Sed

manni μέλ' Operarum incuria. αἰθόμενος κῆρ de dolore notes. *Pauw.*

494. σεῖο καταφθιμένοιο πελόμεσθα] καταφθιμένου. *Rhod.*

495. Δυσμενέεσσι· σὺ δὲ χάρμα] Δυσμενέσσι· σὺ δὲ. *Rhod.*

497. λελαιόμενοι μαχέονται] μαχέσονται: Verſio Latina recte, *cupidi inibunt prælia. Pauw.*

498. Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥὰ καὶ βροτοὺς] Emenda, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ βροτοὺς ψευδέσσι λόγοισι. *Rhod.*

499. Πριάμοιο ἄνακτος] Poſt Πριάμοιο repoſui ἄνακτος, reductum ex initio ſequentis verſus. *Rhod.* Ubi male ſcilicet in Aldina & Baſileenſi moratur, huic appicta ſtellula. *Pauw.*

500. νῦν δ' οὐ τελέεις ὡς ὑπέ-

σης]

Αλλὰ λίαν ἀκάχησας ἐμὰς φρένας· οὐ γὰρ οἴω
Εὐρέμεναι πολέμοιο τέκμωρ φθιμένου Αχιλῆος.
Ως ἔφατ', ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κώκυον ἐκ θυμοῖο θρασὺν περὶ Πηλείωνα·
Τοῖς δ' ἄρ' ἐπεβρόμεον νῆες παραμυρομένοισιν· 505
Ηχὴ δ' ἄσπετος ὦρτο δι' αἰθέρος ἀκαμάτοιο·
Ως δ' ὅτε κύματα μακρὰ βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο
Ορνύμεν' ἐκ πόντοιο, πρὸς ἠϊόνας φορέονται
Σμερδαλέον, πάντῃ δὲ προσαγνυμένης ἁλὸς αἰεί,
Ακταὶ ὁμῶς ῥηγμῖσιν ἀπειρέσιαι βοόωσι· 510
Τοῖος ἄρ' ἀμφὶ νέκυν Δαναῶν στόνος αἰνὸς ὀρώρει,
Μυρομένων ἄλληκτον ἀταρβέα Πηλείωνα.
Καί σφιν ὀδυρομένοισι τάχ' ἤλυθε κυανέη νὺξ,
Εἰ μὴ ἄρ' Ατρείδην προσεφώνεε Νηλέος υἱὸς
Νέστωρ, ὅς ῥά τ' ἔχεσκεν ἐνὶ φρεσὶ μυρίον ἄλγος, 515
Μνησάμενος σφοῦ παιδὸς ἐϋφρονος Αντιλόχοιο·
Αργείων σκηπτοῦχε μέγα κρατέων Αγάμεμνον,
Νῦν μὲν ἀποσχώμεσθα δυσηχέος αἶψα γόοιο
Σήμερον· οὐ γὰρ ἔτ' αὖθις ἐρωήσει τις Αχαιοὺς
Κλαυθμοῦ ἄδην κορέσασθαι, ἐπ' ἤματα πολλὰ γοῶντας· 520
Αλλ' ἄγε δὴ βρότον αἰνὸν ἀταρβέος Αἰακίδαο
Λούσαντες, λεχέεσσιν ἐνὶ θείομεν· οὐ γὰρ ἔοικεν
Αἰσχύνειν ἐπὶ δηρὸν ἀκηδείῃσι θανόντας.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐπέτελλε περίφρων Νηλέος υἱός·
Αὐτὰρ ὃ, οἷς ἑτάροισιν ἐπισπέρχων ἐκέλευεν, 525

Υδα-

θεις] ὃσ' ὑπέσης. *Rhod.*

505. Τοῖς δ' ἄρ' ἐπεβρόμεον νῆες παραμυρομένοισιν] ἔννοια frigida & inepta, nisi de Echo cogites, quam reddebant naves lacrymantibus & gementibus. Pro παραμυρομένοισιν nonne scribendum παρὰ μυρομένοισιν, ut παρὰ sit loco adverbii, & *juxta* denotet? *Rauv.*

510. ἀπειρέσιαι βοόωσι] Mallem ἀπειρέσια, ut nota boatus adsit, sicuti φορέονται σμερδαλέον præcessit eodem tenore. *Rauv.*

512. Μυρομένων ἄλληκτον ἀταρβέα Πηλείωνα] Versus Tautologus

Sed magna pectus meum ægritudine afficis. Non enim arbitror
Belli finem me inventurum, defuncto Achille.
Sic ait intimo corde perturbatus. Tum undique populus
Ex animo deplorabat fortem Pelidam,
Horumque plangori naves fremitu respondebant adeo,
Ut clamor ingens per altum æthera surgeret:
Ut cum vasti fluctus, magni venti turbine
E mari commoti, ad littora feruntur
Horrendum in modum; passimque continua sali allisione,
Promontoria immensa & crepidines reboant:
Tam horrenda Danaum lamentatio excitabatur circa cadaver;
Dum sine modo & fine deplorant imperterritum Pelidam.
Et fusca nox plorantes forte oppressisset:
Nisi Atriden (his) dictis aggressus fuisset Neleo genitus
Nestor; Qui tamen infinitum in animo luctum gerebat,
Reminiscens filii sui cordati Antilochi.
Argivum Imperator Agamemnon potentia excellens,
Nunc desistamus confestim a lamentoso planctu,
Hoc quidem die. Nemo enim posthac Achivos inhibebit,
Quo minus fletu se exsatient, per multos dies lamentantes.
Sed agedum, simulac fœdum intrepido Æacidæ cruorem
Abluerimus, lecto (eum) imponamus; non enim decet
Diuturna (sepulturæ) neglectione mortuos dehonestare.
Hæc ita præcepta dedit prudens Nelei filius.
Cæterum rex familiares suos sine mora jussit,

Mox

logus hic & otiosus. pro ἄληκτον legendum etiam ἄλληκτον. *Pauw.*

522 Λούσαντες, λεχέεσσιν ἐνὶ θείομεν | λεχέεσσ᾽ vel λέκτροις. *Rhod.* Hic demum Achillis cadaver curatur ad sepulturam: Et sic male scriptum est supra V. 385. Ἀμφὶ νέκυν ποτέοντο ἀπείριτον, εὖτε φέροντες Κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι: Id certum & perspicuum jam ex hisce. Scribendum igitur ibi,

Τοὔνεκά μιν βασιλῆες ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες,
Ἀμφὶ νέκυν ποτέοντο ἀπείριτον, ὄφρα φέροντες
Κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι &c.

Cum

Ὑδατος ἐν πυρὶ θέντες ἄφαρ κρυεροῖο λέοντος
Θερμῆναι, λοῦσαί τε νέκυν, περί θ' εἵματα ἕσσαι
Καλὰ, τά οἱ πόρε παιδὶ φίλῳ ἁλιπόρφυρα μητὴρ
Ες Τροίην ἀνίοντι· θοῶς δ' ἐπίθησαν ἄνακτι·
Ενδυκέως δ' ἄρα πάντες πονησάμενοι, κατὰ κόσμον
Κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι δεδουπότα Πηλείωνα·
Τόν δ' ἐσιδοῦσ' ἐλέησε περίφρων Τριτογένεια·
Στάζε δ' ἄρ' ἀμβροσίην κατὰ κρατὸς, ἣν ὁρα φασι
Δηρὸν ἐρυκακέειν νεαρὸν χρόα κηρὶ δαμέντων·
Θῆκε δ' ἄρ' ἐρσήεντα, καὶ εἴκελον ἀμπνείουσι·
Σμερδαλέον δ' ἄρα τεῦξεν ἐπισκύνιον περὶ νεκρῷ·
Οἷον ὅτ' ἀμφ' ἑτάροιο δαϊκταμένου Πατρόκλοιο
Χωομένου ἐπέκειτο κατὰ βλοσυροῖο πρόσωπου·
Βριθύτερον δ' ἄρα θῆκε δέμας, καὶ ἄρειον ἰδέσθαι·
Αργείους δ' ἔλε θάμβος, ὁμιλαδὸν ἀθρήσαντας
Πηλείδην, ζώοντι πανείκελον· ὅς ῥ' ἐπὶ λέκτροιο
Εκχύμενος, μάλα πουλὺς, ἄδην εὕδοντι ἐῴκει·
Αμφὶ δέ μιν μογεραὶ λητίδες, ἃς ῥά ποτ' αὐτὸς
Λῆμνόν τε ζαθέην, Κιλίκων τ' αἰπὺ πτολίεθρον
Θήβην Ηετίωνος ἑλὼν, λήισατο κούρας,
Ιστάμεναι γοάασκον, ἀμύσσουσαι χρόα καλὸν·
Στήθεά τ' ἀμφοτέρῃσι πεπληγυῖαι παλάμῃσιν,
Εκ θυμοῦ στενάχεσκον εὔφρονα Πηλείωνα·
Τὰς γὰρ δὴ τίεσκε, καὶ ἐκ δηΐων περ ἐούσας.

Πα-

Cum Achillis cadaver ex acie & cadaverum acervis extraxiſſent proceres, id ferre voluerunt ipſi ad tentorium defuncti: In eo labor ibi, & procerum cura: Vides? Sic utroque loco diverſa dicuntur, & nihil in illis eſt, quod cuiquam diſplicere poteſt. *Pauw.*

526. *Ὑδατος ἐν πυρὶ θέντες ἄφαρ κρυεροῖο λέοντος*] Pro *λέοντος* legendum *λέβητας*. *Rhod.* Nihil propius ſuccurrit. Pro *θέντες* ſcribendum *θέντας*: Nam caſus primus in hac verborum ſtructura non convenit. *Pauw.*

530. *Ενδυκέως δ' ἄρα πάντες πονησάμενοι*] *πάντα πονησάμενοι*. *Rhod.*

532. *Τόν δ' ἐσιδοῦσ'*] Ut Supra

Mox frigidæ aquæ ollas igni appoſitas
Calefacere, & cadaver abluere, & veſtibus amicire
Pulcris, quas purpura tinctas caro filio dederat mater,
Trojam proficiſcenti; Celeriter itaque paruerunt Domino.
Cumque ſtudioſe omnia, ut decebat, adminiſtraſſent,
In tabernaculo cæſum Pelidam depoſuerunt.
Quem viſum ſolers Pallas miſeratur,
Ambroſiamque in caput ſtillat: Quam perhibent
Corpus morte extinctorum diu recens (a putredine) ſervare:
Facitque rorulentum, & ſpirantibus ſimilem:
Supercilia etiam in mortuo truculenta reddidit,
Qualia prius, ob Patroclum ſodalem interfectum
Irati, in atroci vultu reſidebant:
Adhæc magnificentius & oculis ſpectantium præſtabilius Achillis corpus exhibet.
Argivos igitur ſtupor ſubiit catervatim ſpectantes
Pelidam viventi ſimilem: Qui in lecto
Experrectus, ad inſignem amplitudinem, dormientis plane formam repræſentaret.
Et prope illum laborioſæ ancillæ, quas ipſe quondam
Lemnum ſacram, & altam Cilicum urbem,
Theben Eetionis, expugnans ceperat puellas,
Stantes lugebant adeo, ut formoſum corpus ſibi lacerarent,
Et pectora utraque tundentes palma,
Ex animo deflebant benevolum Pelidam:
Has enim honeſto loco habuerat, quamvis ex hoſtibus natas.

Ante

pra V. 427. ſuſpicabamur *παῖδ' ἐπιδέρκων. Pauw.*

533. *ἀμβροσίην κατὰ κρατὸς, ἣν ὄρα φασι*] *κατὰ κράατος, ἣν ἄρα φασι. Rhod.*

535. *καὶ εἴκελον ἀμπνείουσι*] Malim *ἀμπνείοντι. Pauw.*

538. *Χωομένου ἐπέκειτο*] Ubi tot caſus ſunt patrii, legere præſtat *Χωομένῳ. Pauw.*

541. *ζώοντι παρείκελον*] Ita appoſite hic: *εὕδοντι ἐώικει* etiam ſequitur. *Pauw.*

Ibid. *ὃς ῥ' ἐπὶ λέκτροιο*] *ὃς ῥ' ἐπὶ*

Πασάων δ' ἔκπαγλον ἀκηχεμένη κέαρ ἔνδον
Βρισηΐς, παράκοιτις ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος,
Ἀμφὶ νέκυν στρωφᾶτο, καὶ ἀμφοτέρῃς παλάμῃσι
Δρυπτομένη χρόα καλὸν, ἀΰτεεν· ἐκ δ' ἀπαλοῖο
Στήθεος αἱματόεσσαι ἀνὰ σμώδιγγες ἄερθεν
Θεινομένης· ἀγλαΐη δὲ καὶ ἀχνυμένης ἀλεγεινῆς
Ἱμερόεις μάρμαιρε· χάρις δέ οἱ ἄμφεχεν εἶδος·
Τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ὀϊζυρὸν γοάωσα·
Ὤ μοι ἐγὼ πάντων περιώσιον αἰνὰ παθοῦσα·
Οὐ γάρ μοι τόσσον περ ἐπήλυθεν ἄλλοτε πῆμα,
Οὔτε κασιγνήτων, οὔτ' εὐρυχώροιο πάτρης,
Ὅσσον σεῖο θανόντος· ἐπεὶ σύ μοι ἱερὸν ἦμαρ,
Καὶ φάος ἠελίοιο πέλες, καὶ μείλιχος αἰών·
Ἐλπωρή τ' ἀγαθοῖο, καὶ ἄσπετον ἄλκαρ ἀνίης·
Πάσης τ' ἀγλαΐης πολὺ φέρτερος, ἠδὲ τοκήων
Ἔπλεο· πάντα γὰρ οἷος ἐὴς δμωῇ περ ἐούσῃ·
Καί ῥά μ' ἔθηκας ἄκοιτιν, ἑλὼν ἀπὸ δούλια ἔργα·
Νῦν δέ τις ἐν νήεσσιν Ἀχαιῶν ἄξεται ἄλλος
Σπάρτην εἰς ἐρίβωλον, ἢ ἐς πολυδίψιον Ἄργος·
Καὶ νύ κεν ἀμφιπολεῦσα, κακὰς ὑποτλήσομ' ἀνίας
Σεῦ ἀπονοσφισθεῖσα δυσάμορος· ὡς ὄφελόν μοι
Γαῖα χυτὴ ἐκάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.
Ὡς ἡ μὲν δμηθέντ' ὀλοφύρετο Πηλείωνα
Δμωῇς σὺν μογερῇσι, καὶ ἀχνυμένοισιν Ἀχαιοῖς,

Mu-

ἐπὶ λίκτροις. *Rhod.*

554. *ἀνὰ σμώδιγγες ἄερθεν*] Nescio an illæ assurgant in pectore, quando palmis percutitur in planctu: de flagris alia res est. *Pauw.*

555. *ἀγλαΐη δὲ καὶ ἀχνυμένης ἀλιγεινῆς*] *αἴγλη δὲ καὶ ἀχνυμένης ἀλιγεινὴν. Rhod.* Recte *αἴγλη*: Pro *ἀλιγεινὴν* mallem *ἀλιγεινῶς*, ubi e vestigio sequitur *ἱμερόεν*, ut ista discrepent, quantum pote. *Pauw.*

556. *Ἱμερόεις μάρμαιρε*] *Ἱμερόεν. Rhod.* Probe, ut jam subindicavi. *Pauw.*

560. *Οὔτε κασιγνήτων, οὔτ' εὐρυχώροιο πάτρης*] *εὐρυχόρου πατρὸς*, vel

Ante omnes autem intimo pectore conturbata
Briſeïs, uxor bello probati Achillis,
Circa cadaver verſatur, & utrinque manibus
Honeſtum corpus lancinans vociferatur, eque tenero
Pectore cruentæ vibices turgeſcunt
Plangentis ſeſe, ſed tamen formæ ſplendor ex ipſa,
licet ſummo dolore cruciaretur,
Amabiliter elucet, & gratia vultum ambit.
Hæc autem verba edidit, miſerabiliter ingemiſcens.
Heu mihi, quæ omnium triſtiſſimis nunc affecta ſum
cladibus.
Non enim unquam tanta me calamitas invaſit,
Nec germanorum nec amplæ patriæ cauſa,
Quanta te fatis concedente. Nam tu mihi feſta dies;
Et ſolis lumen; jucundumque ævum;
Spes etiam (omnis) boni; & ingens curarum levamen;
Splendore omni atque parentibus ipſis optabilior
Eras. Solus enim mihi omnia fuiſti, licet ſerva (tua)
eſſem.
Adhæc me uxoris loco habuiſti, ſervilibus miniſteriis
exemptam:
At nunc in navibus alius quiſpiam Achivum me ab-
ducet,
In fertilem Spartam, aut ſiticuloſum Argos,
Atque ancillæ officio fungens, triſtes perferam dolores,
Te orbata, infelix. utinam me vero
Terra effoſſa abſcondidiſſet, antequam fati tui ſpecta-
trix fuiſſem.
Ita hæc cæſum deplorabat Peliden
Cum miſeris ancillis, & mœſtis Achivis,

Plan-

vel εὐρυχόροιότε πάτρης, ut περὶ ſubintelligatur. *Rhod.* Expleo, εὐρυχόροιο πάτρης μεῦ. *Dausq.* Verba non cohærent, ut debent, Verſusque non eſt integer: Rhodomanni περὶ non placet: Nam quid πῆμα περὶ πάτρης? Itane loquuntur Græci? Haud puto: Scribendum ſuſpicor, Οὔτε κατιγνήται, οὔτ' εὐρυχόρου ἀπὸ πάτρης. Hoc bonum & appoſitum. *Rauw.*

570. Σεῦ ἀποτορθιεθεῖσα δυσάμορος· ὡς ὄφελόν μοι] δυσάμορος.

Μυρομένη καὶ ἄνακτα, καὶ ἀνέρα· τῆς ἀλεγεινὸν
Οὔποτ' ἐτέρσετο δάκρυ, καλείβετο δ' ἄχρις ἐπ' οὔδας
Ἐκ βλεφάρων, ἀσείτε μέλαν κατὰ πίδακος ὕδωρ
Πετραίης, ἧς πουλὺς ὕπερ παγετός τε, χιών τε
Ἐκκέχυται στυφελοῖο κατ' οὔδεος, ἀμφὶ δὲ πάχνη
Γήκεθ' ὁμῶς Εὔρῳ τε, καὶ ἠελίοιο βολῇσι·
Καὶ τότε δή ῥ' ἐσάκουσαν ὀρινομένοιο *
Θυγατέρες Νηρῆος, ὅσαι μέγα βένθος ἔχουσι·
Πάσῃσιν δ' ἀλεγεινὸν ὑπὸ κραδίην πέσεν ἄλγος·
Οἰκτρὸν δ' ἐστονάχησαν· ἐπίαχε δ' Ελλήσποντος·
Ἀμφὶ δὲ κυανέοισι καλυψάμεναι χρόα πέπλοις,
Ἐσσυμένως οἵμησαν, ὅπῃ στόλος ἔπλετ' Ἀχαιῶν,
Πανσυδίῃ πολιοῖο δι' οἴδματος· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Νισσομένῃσι θάλασσα διίσταλο· ταί δ' ἐφέροντο
Κλαγγηδὸν, κραιπνῇσιν ἐειδόμεναι γεράνοισιν,
Ὀσσόμεναι μέγα χεῖμα· περιστενάχοντο δὲ λυγρὸν
Κήτεα μυρομένῃσιν· ἴδαν δ' ἄφαρ ἦχι νέοντο,

Παῖ-

μορος· ὡς ὄφελον με. *Rhod.*

574. τῆς ἀλεγεινὸν Οὔποτ' ἐτέρσετο δάκρυ] Malim copulate, τῆς δ' ἀλεγεινὸν. *Pauw.*

577. ἧς πουλὺς ὕπερ παγετός &c.] Ordo eſt, ὑπὲρ ἧς κατ' οὔδεος στυφελοῖο πουλὺς παγετός τε χιών τε ἐκκέχυται, *ſupra quem in ſolo aſpero multum glaciei & nivis dejectum & effuſum jacet:* οὖδος στυφελὸν eſt ſolum ipſius petræ; petræ ſuperficies, altior fonte, & unde humor ad fontem defluit: In illa ſuperficie aſpera nix & glacies jacet, quæ liqueſcens vento molli & ſole calido, aquam præbet fonti ſalienti. Interpres ambigue & obſcure. *Pauw.*

578. ἀμφὶ δὲ πάχνη] Male abundat πάχνη, ubi παγετός præceſſit una cum nive. *Pauw.*

580. ἐσάκουσαν ὀρινομένοιο *] Supple in fine γόοιο. *Rhod.*

584. κυανέοισι καλυψάμεναι χρόα πέπλοις] κυανέοισι Interpres vertit *cæruleis:* Non bene: Is enim color maris, & minime lugubris: Quare *nigris, atris,* malo hic. *Pauw.*

586. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν Νισσομένῃσι θάλασσα διίσατο] Cui bono hoc miraculum, & quidem in gratiam Nereidum, quæ in mari vivebant & habitabant? An intempeſtive alludit ad aliud Chriſtianis non ignotum? *Pauw.*

589.

Plangens & dominum & virum: ejuſque acerba
Lacryma nunquam ſiccabatur, ſed ad ſolum uſque deſtillabat
E palpebris; Veluti nigra unda de fonte,
Qui ex petra ſcaturit, ſupra quem glacies & nix
Effunditur ad duram terram, & circumquaque humor concretus
Ab Euro pariter & radiis ſolis liquefactatur.
Tunc vero exaudierunt planctum increbreſcentem
Filiæ Nerei, quæ vaſtum maris gurgitem tenent;
Omnibusque amarus in pectus dolor incubuit;
Et queſtus miſerabiles ediderunt, adeo ut Helleſpontus reſonaret.
Cæruleis igitur corpora peplis velatæ,
Raptim contendunt, ubi claſſis Achivum ſtabat,
Per canos fluctus toto agmine, circumque illas
Viam facientes mare diſcedit; Et feruntur ipſæ
Cum clangore, inſtar gruum citarum,
Quæ duram hyemem præſentiſcunt. Ac triſte gemunt circum
Plorantes balenæ. Statim igitur venerunt quo contendebant,

For-

589. Ὀσσόμενται μίγα χεῖμα] Ὀσσομέναις. *Rhod.* Mira hæc comparatio Nereidum cum gruibus. *Pauw.*

590. μορομένῃσιν] An ſic ſatis aptum eſt præcedens κλαγγηδὸν abſolute? Attende, quæſo. *Pauw.*

Ibid. ἴσαν δ' ἄφαρ ἦχι νέοντο] Interpretor, *Pervenerunt quo iter intendebant.* Brodæus νοοῦντο. Fors, ἦ καλέοντο, aut ἦχι ἴδοντο. *Dausq.* Ineptit vulgata: Nam Græca dicunt, *iverunt autem ſtatim, quo ibant:* Neque audiendi ſunt Interpretes, qui alia comminiſcuntur ad captum ſuum: ἴσαν & νέοντο non differunt, eaque ita juncta ineptias alunt; Id certum. Brodæus νοοῦντο legebat pro νέοντο: Perperam & absque judicio: Nam jam antea dictum eſt, eas iviſſe cito, quo deſtinabant. Dausqueji inaniæ indignæ ſunt, quæ refutentur vel verbo uno. Aliud requiritur: Scribendum opinor plane, ἴσαν δ' ἄφαρ ἦχι νέοντο, *erant vero ſtatim, quo tendebant:* Hoc facile, & conveniens hic: Adventum enim, non iter, ſententia aperte deſiderat: Pueri vident, ſi attendant. *Pauw.*

Παῖδα καϛίγνητον κρατερόφρονα κωκύουσαι
Εκπάγλως. Μοῦσαι δὲ θοῶς Ελικῶνα λιποῦσαι,
Ηλυθον, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,
Αρνύμεναι τιμὴν ἑλικώπιδι Νηρηΐνῃ.
Ζεὺς δὲ μέγ' Αργείοισι, καὶ ἄτρομον ὤμβαλε θάρσος,
Οφρα μὴ ἐσθλὸν ὅμιλον ὑποδδείσωσι θεάων,
Αμφαδὸν ἀθρήσαντες ἀνὰ στρατόν· αἱ δ' Αχιλῆος
Αμφὶ νέκυν στενάχοντο καὶ ἀθάνατοί περ ἐοῦσαι,
Πᾶσαι ὁμῶς· ἀκταὶ δὲ περίαχον Ελλησπόντου·
Δεύετο δὲ χθὼν πᾶσα περὶ νέκυν Αἰακίδαο
Δάκρυσι, καὶ μέγα πένθος ἐνέστενεν· ἀμφὶ δὲ λαῶν
Μυρομένων, δάκρυσι φορύνετο τεύχεα πάντα,
Καὶ κλισίαι, καὶ νῆες, ἐπεὶ μέγα πένθος ὀρώρει.
Μητὴρ δ' ἀμφιχυθεῖσα, κύσε στόμα Πηλείωνος,
Παιδὸς ἑοῦ, καὶ τοῖον ἔπος φάτο δακρυχέουσα·
Γηθείτω ῥοδόπεπλος ἀν' οὐρανὸν Ηριγένεια·
Γηθείτω Φρεσὶν ἧσι μεθεὶς χόλον Αστεροπαίου
Αξιος εὐρέεθρος, ἰδὲ Πριάμοιο γενέθλη·

591. *Παῖδα καϛίγνητον κρατερόφρονα*] *καϛιγνήτης. Rhod.* Rhodomannus *καϛιγνήτης.* Promtum mihi, unde firmem: Magis tamen arridet, *Παῖδα κάστιν τι ἐὸν.* Heſychius, *Κάστις, ἡλικιώτης.* Ac ſi Nereides Achille puſione luſitaverint, eumque in amoribus habuerint aliquando. *Dauſq.* Perbene Rhodomannus *καϛιγνήτης*: Dausquejum cum ſuis deliciis ad puſiones ablego. *Pauw.*

594. *Αρνύμεναι τιμὴν ἑλικώπιδι Νηρηΐνῃ*] Interpres, *Ut honorem hunc deferrent* &c. An id ſignificat *ἀρνύμεναι*? Neſcio, & exemplum requiro. An forte ſcribendum, *Αρτάμεναι τιμὴν ἑλικώπιδι Νηρηΐνῃ*? Heſychius, *Αρτάμεναι, ποιοῦται. ἄρειν* & *ἄρεσθαι* ſcilicet verbum eſt, quod generaliter de omnibus illis dicitur, qui aliquid, quodcunque demum ſit, apte & congruenter faciunt. *Pauw.*

601. *καὶ μέγα πένθος ἐνέστενεν*] *πόντος* vel *βένθος* pro *πένθος. Rhod.* Hæc mendum ingenue profitentur. Rhodomannus, *καὶ μέγα πόντος ἐνέστενεν*: Quod hic minus conveniens eſt, ubi præcedit *ἀκταὶ δὲ περίαχον Ελλησπόντου*: Nam ſic littora maris & ipſum mare perperam ſeparantur, & Calaber de mari agit loco alieno, ubi id nemo accuratior exſpectaſſet. An ita tamen

Fortem ſororis filium lugentes
Efflictim. Muſæ etiam, ſubito Helicone relicto,
Acceſſerunt, magnum in corde dolorem geſtantes;
Ut honorem (hunc) deferrent Thetidi, pulcros oculorum orbes habenti:
Jupiter vero magnam & ſecuram Argivis fiduciam indidit,
Ut ne amicum Dearum agmen formidarent,
Aperte viſum in caſtris: Quæ (tum) Achillis
Circa exanime corpus ſuſpiria trahebant, quamvis Divæ immortales eſſent,
Simul omnes, adeo ut littora Helleſponti ſonitu lamentorum miſcerentur.
Tunc vero omne ſolum circa Æacidæ cadaver immadeſcit
Lacrymis, & pontus valde ingemit; populique
Lugentis arma lacrymis tota fœdantur:
Nec non papiliones & naves: Siquidem ingens commotus erat luctus.
Porro mater in Pelidæ amplexum fuſa, oſcula impreſſit ori
Filii ſui, & hanc lacrymans querimoniam protulit.
Lætetur per Cœlum Aurora, roſeo inſignis peplo;
Lætetur animo ſuo, iræ propter Aſteropæum valedicens
Axius latifluus, & Priami genus.

At

tamen Auctor, qui ubique non eſt æque exactus? Sit ita, per me licet: Dubito tamen, quia aliud melius mihi ſuppetit: Legamus enim, *καὶ μέγα πίνθει* vel *πένθεσ' ἰνέσινεν*, *& valde ingemiſcebat dolore, excitato dolore ad gemitus profundiſſimos adigebatur*, ſic & ſententia erit apta, & miſſo Oceano hæc apte cum *δεύετο χθὼν* cohærebunt. Erunt, qui ſic ſcripturi ſunt, *καὶ μέγα πίνθει* vel *πένθεσ' ἰπέσσεν*: Sed id non neceſſe, & minus etiam Emphaticum, niſi fallor. Rhodomanni *βένθος* caſſa nuce non eſt dignum, ideoque alterum ſumſi ſciens. *Pauw.*

602. *δάκρυσι Φορύνετο*] *δακρύεσσι. Rhod.*

603. *Καὶ κλισίαι, καὶ νῆες*] Hoc nimium & ineptum. *Pauw.*

608. *Ἄξιος εὐρύεθρος, ἰδὲ Πριάμοιο γενέθλη*] *εὐρυρέεθρος. Rhod.* Amplector *εὐρύεθρος. εὐρύεθρος* eſt pulcre fluens, vel cujus pulcra

Λὐτὰρ ἐγὼ πρὸς Ολυμπον ἀφίξομαι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Κείσομαι ἀθανάτοιο Διὸς μεγάλα στενάχουσα,
Οὕνεκά μ' οὐκ ἐθέλουσαν ὑπ' ἀνέρι δῶκε δαμῆναι,
Ανέρι, ὃν τάχα γῆρας ἀμείλιχον ἀμφὶ μέμαρφε,
Κῆρές τ' ἐγγὺς ἔασι, τέλος θανάτοιο φέρουσαι·
Αλλά μοι οὐ κείνοιο μέλει τόσον, ὡς Αχιλῆος,
Ον μοι Ζεὺς κατένευσεν, ἐν Αἰακίδαο δόμοισιν
Ιφθιμον θήσειν, ἐπεὶ οὔτι μοι ἤνδανεν εὐνή·
Αλλοτε μὲν ζαὴς ἄνεμος πέλον, ἄλλοτε δ' ὕδωρ,
Αλλοτε δ' οἰωνῷ ἐναλίγκιος, ἢ πυρὸς ὁρμῇ·
Οὐδέ μοι θνητὸς ἀνὴρ δύνατ' ἐν λεχέεσσι μιγῆναι
Γιγνομένῃ, ὅσα γῆ, καὶ οὐρανὸς ἐντὸς ἐέργει,
Μέσφ' ὅτε μοι κατένευσεν Ολύμπιος υἱέα δῖον
Εκπαγλον θήσειν, καὶ ἀρήϊον· ἀλλὰ τὰ μέν που,
Ατρεχέως ἐτέλεσσεν· ὁ γὰρ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν·
Αλλά μιν ὠκύμορον ποιήσατο, καί μ' ἀκάχησεν·
Τοὔνεκ' ἐς οὐρανὸν εἶμι· Διὸς δ' ἐς δῶματ' ἰοῦσα,
Κωκύσω φίλον υἱα, καὶ ὁππόσα πρόσθ' ἐμόγησα
Αμφ' αὐτῷ, καὶ παισὶν ἀειρέα τειρομένοισιν,

Μή-

sunt fluenta, quo nomine Calabro fluvium cantari ex Homero perſuadeor in Catalogo:

Αξιὸς, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπιχέεται αἴῃ.

Tunc ſcribes, ἠδὲ Πριάμοιο γενέθλη, non ἰδὲ. Non tamen rejiculum, quod Brodæus reſtituit, εὐρυρέεθρος, exque Homeri Iliade 2. & 21. poteſt adſciri: — ἀπ' Αξίου εὐρὺ ῥέοντος. Porro utrumque fuit: Axius late fluebat, & belle: utrum ſignificarit Calaber e dictione cenſendum. Cur autem Thetis id dicat, ratio eſt: quia Pyrachmus Pæonum ductor cæſus ab Achille: quo Achille cæſo, poſſit Pæonia videri lætior, quæ ſignificatur Axii ſui nobilioris fluvii nomine. *Dausq.* Haud dubie legendum cum Rhodomanno & Brodæo εὐρυρέεθρος. Quod de Pyrachmo ſcribit bonus Dausquejus, ſomnians, credo, ſcripſit: Nam Aſteropæum hic diſerte habet ipſe Quintus, iſque interfectus fuit ab Achille, non Pyrachmus, quem Patroclus interfecit, cum Achilles adhuc iratus a bello abſtineret Pueri ſciunt ex Iliad. Π. & Φ. *Pauw.*

612.

At ego ad Olympum me conferam, & ad pedes
Jovis immortalis procidam magno cum gemitu,
Quod me invitam viro comprimendam dedit,
(Et tali) viro, quem triſtis ſubito corripuit ſenectus.
Itaque mortis finem adducentia jam fata pro foribus adſtant.
Veruntamen hujus cura non tam afficior, quam Achillis:
Quem mihi in Æacidæ Jupiter aula promiſit; ſe
Fortem effecturum: cum diſpliceret mihi connubium (illud.)
Nunc enim nimbiſonus eram ventus, nunc aqua,
Modo volucrem ſimulabam, aut ignis concitati æſtum.
Nec mihi vir hic poterat thoro jungi,
Quod transformarer in omnia, quæ tellus, & cœlum in ſe complectitur:
Donec nutu mihi confirmavit rex Superum, ſe filium (meum) nobilem
Et formæ majeſtate & belli gloria inſigniturum; Atque hæc quidem
Vere præſtitit. Nam præſtantiſſimus virorum evaſit.
At ſubito illum fato obnoxium fecit, mihique luctum acerbiſſimum conciliavit.
Ideo cœlum peto Jovisque ingreſſa palatium,
Deplorabo cariſſimum natum; Et quos labores ſuſtinuerim
Pro ipſo, filiisque indigna ſorte vexatis,

In

612. γῆρας ἀμείλιχον ἀμφὶ μιμαῤῥῶς] ἀμφιμίμαρπτε. *Rhod.* Cur ἀμφιμίμαρῤῥῶς aſpernatus eſt Rhodomannus? *Pauw.*

619. Οὐδέ μοι θνητὸς ἀνὴρ δύναται ἐν &c.] Vitiatus eſt Verſus: Lege pro θνητὸς, οὗτος vel οὔτις. Aut ſic caſtiga: Οὐδὲ μὲ θνητὸς ἄνηρ δύναται ἐν λεχέεσσι δαμάζειν γιγνομένην: Vel ita ſcribendum, Οὔ μοι θνητὸς. *Rhod.* Scribe, Οὐδὲ θνητὸς ἀνὴρ, vel Οὐδέ μοι οὔτις ἀνὴρ. *Dausq.* An hic Amphimacer non eſt pro Dactylo vel Spondeo? Id equidem credo: Nam conacta ſunt, quæ Rhodomannus & Dausquejus ſubſtituunt, nihilque naturalius vulgata. *Pauw.*

620. ὅτε γῆ, καὶ οὐρανὸς ἐν τὸς ἔεργει] γαῖα καὶ οὐρανὸς. *Rhod.* Neſcio quare: Nam Spondeus ibi non vitiat, & mollius fere eſt vulgivagum. *Pauw.*

Μνήσω ἀκηχεμένη, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνω.
Ὡς ἔφατ', αἰνὰ γοῶσ' ἀλίη Θέτις· ἡ δέ οἱ αὐτὴ
Καλλιόπη φάτο μῦθον, ἀνηρεμένη φρεσὶ θυμὸν·
Ἰσχεο κωκυτοῖο θεὰ Θέτι, μήδ' ἀλίουσα,
Εἵνεκα παιδὸς ἑοῖο θεῶν μεδέοντι καὶ ἀνδρῶν
Σκύζεο· καὶ γὰρ Ζηνὸς ἐριβρεμέταο ἄνακτος
Υἷες ὁμῶς ἀπόλοντο, κακὴ περὶ κῆρι δαμέντες·
Κάτθανε δ' υἱὸς ἐμοῖο, καὶ αὐτῆς ἀθανάτοιο,
Ὀρφεύς, οὗ μολπῇσιν ἐφέσπετο πᾶσα μὲν ὕλη,
Πᾶσα δ' ἄρ' ὀκρυόεσσα πέτρη, ποταμῶν τε ῥέεθρα,
Πτοιαί τε λιγέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀέντων,
Οἰωνοί τε θοῇσι διεσσύμενοι πτερύγεσσιν·
Ἀλλ' ἔτλην μέγα πένθος, ἐπεὶ θεὸν οὔτιν' ἔοικεν
Πένθεσι λευγαλέοισι καὶ ἄλγεϊ θυμὸν ἀχεύειν·
Τῷ σε καὶ ἀχνυμένην μεθέτω χόλος υἱέος ἐσθλοῦ·
Καὶ γάρ οἱ κλέος αἰὲν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ,
Καὶ μένος ἀείσουσιν, ἐμῇ ἰοτῆτι καὶ ἄλλων
Πιερίδων· σὺ δὲ μή τι κελαινῷ πένθεϊ θυμὸν
Δάμνασο, θηλυτέρῃσιν ἴσον γοόωσα γυναιξίν·
Ἦ οὐκ ἀΐεις ὅτι πάντας, ὅσοι χθονὶ ναιετάουσιν,
Ἀνθρώπους, ὀλοὴ περιπέπταται ἄσχετος αἶσα,
Οὐδὲ θεῶν ἀλέγουσα; τόσον σθένος ἔλαχε μούνη·
Ἦ καὶ νῦν Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα
Ἐκπέρσει, Τρώων καὶ Ἀργείων ὀλέσασα

Ανέ-

630. ἀνηρεμένη φρεσὶ θυμὸν] ἀρηρεμένη. *Rhod.*

631. μηδ' ἀλίουσα] ἀλύουσα. *Rhod.* Scribe ἀλύουτα, mœsta, Homeri voce. Iliad. E. de Venere:

Ὡς ἔφατ', ἣ δ' ἀλύουτ' ἀπεβήσατο· τείρετο δ' αἰνῶς.

Nec placet Brodæi lectio ἀλίαν σα: scribendum namque sit ἀλιῶσα. *Dausq.* De Rhodomanni ἀλύουσα nemo dubitare potest sanus. *Pauw.*

635. Κάτθανε δ' υἱὸς ἐμοῖο] υἱὸς ἐμεῖο. *Rhod.*

638. Πτοιαί τε λιγέων ἀνέμων] Aut τε hic producitur ante liquidam, aut scribendum est Καὶ πτοιαὶ λιγέων ἀνέμων. *Pauw.*

647.

In memoriam revocabo mœstiſſima. Ut etiam ipſius animo ſcrupulum injiciam.
Sic ait, graviter queritans æquore nata Thetis. Tum ipſa ei
Calliope, animum ſapientia ſuffultum habens, hæc verba reddidit:
Cohibe ejulatum Diva Thetis, nec doloris impatiens
Filii tui cauſa, in Deum hominumque regem
Exacerbare. Nam & Jovis altitonantis domini
Filii non minus, iniquo exſtincti fato, interiere.
Mortuus eſt & meus filius, quæ & ipſa ſum Dea immortalis,
Orpheus, cujus carmina inſecuta eſt omnis ſylva,
Et omnis horrida petra, amniumque fluenta,
Ac ſtridulorum ventorum auræ, violenter flantium,
Et volucres ſubitis (aëra) pennis trajicientes.
Sed luctum ingentem fortiter ſuſtinui: quoniam Deorum nulli fas eſt,
Triſti luctu & mœrore animum excarnificare.
Ideo etiam a te, quantumvis perturbata, ira ſuper ſtrenuo nato faceſſat.
Nam gloriam ipſius perpetuo inter mortales poëtæ,
Et virtutem carminibus celebrabunt, meo inſtinctu & aliarum
Pieridum. Quare atro luctui animum nequaquam
Submittas, mortalium fœminarum exemplo ejulans.
Nonne audis, quod omnes, in terra quotquot habitant,
Homines, ſæva & invicta fatorum neceſſitas circumdet,
Nec Deos obſervans? tantum virium ſola obtinet:
Quæ & propediem divitis Priami urbem
Excindet, ubi Troum & Argivum exitio dederit

Ju-

647. Ἢ οὐκ ἀΐεις] ἢ οὐκ hic etiam in unam ſyllabam coaleſcit. Hæc autem miſere otiantur poſt ſuperiora de ipſis Deorum filiis: Sic garruli ſolent. Quin & improbum eſt illud ἀΐεις, ubi cum Thetide, quæ & ipſa Dea, Calliopæ ſermo. *Pauw.*

649. τόσον σθένος ἔλαχε μοῦνη] ἔλαχε. *Rhod.*

651. Τρώων καὶ Αργείων] Τρώων

Ανέρας, ὅττε θέλησι· θεῶν δ' οὔτις μιν ἐρύξει.
Ως φάτο Καλλιόπη, πινυτὰ φρεσὶ μητιόωσα·
Ηέλιος δ' ἀπόρουσεν ἐς ὠκεανοῖο ῥέεθρα·
Ωρτο δὲ νὺξ μεγάλοιο κατ' ἠέρος ὀρφνήεσσα,
Ητε καὶ ἀχνυμένοισι πέλει θνητοῖσιν ὄνειαρ.
Αὐτοῦ δ' ἐν ψαμάθοισιν Αχαιῶν ἕδραθον υἷες
Ιλαδὸν ἀμφὶ νέκυν, μεγάλῃ βεβαρηότες ἄτῃ·
Αλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοὴν Θέτιν· ἄγχι δὲ παιδὸς
Εστη σὺν ἀθανάτῃσιν Νηρηΐσιν· ἀμφὶ δὲ Μοῦσαι
Αχνυμένην ἀνὰ θυμὸν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη,
Πολλὰ παρηγορέεσκον, ὅπως λελάθοιτο γόοιο.
Αλλ' ὅτε καγχαλόωσα δι' αἰθέρος ἤλυθεν ἠὼς,
Λαμπρότατον τε φάος πᾶσιν Τρωέσσι φέρουσα,
Καὶ Πριάμῳ, Δαναοὶ δὲ μέγ' ἀχνύμενοι, Αχιλῆα
Κλαῖον ἐπ' ἤματα πολλὰ, περιστενάχοντο δὲ μακραὶ
Ηιόνες πόντοιο, μέγας δ' ὀλοφύρετο Νηρεὺς,
Ηρα φέρων κούρῃ Νηρηΐδι, σὺν δέ οἱ ἄλλοι
Εινάλιοι μύροντο θεοὶ, φθιμένου Αχιλῆος,
Καὶ τότε δὴ μεγάλοιο νέκυν Πηληϊάδαο
Αργεῖοι πυρὶ δῶκαν, ἀάσπετα νήσαντες
Δοῦρα, τά οἱ Φορέοντες ἀπ' οὔρεος Ιδαίοιο
Πάντες ὁμῶς ἐμόγησαν, ἐπεὶ σφέας ὀτρύνοντες

Ag-

τε καὶ Αργείων. *Rhod.* Recte hic: Junge V. 620. *Pauw.*

652. ὅττε θέλησι] Ita recte Aldus: Basileenses perperam, ὅπτε θέλησι: Eo pertinet Rhodomanni Notula: *Quid si ὅττε, vel ὅτ κε, quemcunque? vel οὕς τε, aut etiam τοῦτε, quando? Pauw.*

660. Εστη σὺν ἀθανάτῃσιν Νηρηΐσιν] Ηστο σὺν ἀθανάτῃς. *Rhod.*

665. Δαναοὶ δὲ μέγ' ἀχνύμενοι &c.] Hæc usque ad Καὶ τότε δὴ μεγάλοιο mihi videntur intitia & notha: Plane enim aliena sunt ab hoc loco, & cohærentiam dirimunt, quæ inter Αλλ' ὅτε καγχαλόωσα & καὶ τότε δὴ μεγάλοιο est, & esse debet. Rhodomannus cum Parenthesi adest, cui includantur: Sed id non juvat aut incommodum tollere potest. Cum post Πριάμῳ aliquid deesset, nasutus Grammaticus, credo, illa interposuit, ut damnum sarciret:

Id-

Juventutem; quandocunque ipſi libuerit; nec ullus
eam Deum remorabitur.
Sic dixit Calliope, prudentiſſima animo conſilia tractans.
Interim Sol in Oceani gurgitem deproperaverat;
Et nox opaca per aëra ſpacioſum ingruebat;
Quæ etiam anxiis mortalibus eſt levamen.
Illic igitur in arenis ſomnum capiunt Achivum nati
Gregatim; circa cadaver, calamitatis mole laſſati.
Somnus autem non complectitur feſtinam Thetin; ſed
juxta natum
Sedet cum Nereidibus mortis legi exemptis; Et prope
Muſæ
Animi ſe diſcruciantem per vices, alia aliunde,
Multum conſolantur; ut ægritudinem ex animo deleat.
Cæterum ubi ridens per æthera venit Aurora,
Sereniſſimam lucem cum omnibus Trojanis afferens,
Tum Priamo. (Danai autem magno mœrore perculſi,
Achillem
Per multos dies deplorabant, gemitusque reddebant
longa circumquaque
Ponti littora; & magnus lamentabatur Nereus,
Obſequium præſtans filiæ Nereidi; cumque ipſo, cæteri
Dii marini lugebant, ob interemtum Achillem)
Tunc itaque grandis Pelidæ cadaver
Igni tradiderunt Argivi, magna congeſta ſtrue
Lignorum: quibus ad ipſum advehendis ex monte Idæo
Omnes ſimul laborabant: cum inſtigantes illos
Atri-

Idque fecit ſatis ignave & imprudenter: Nam ex ipſis verbis etiam hominis imperitia elucet. Quid φθιμένου Αχιλῆος, ubi μέγ' ἀχνύμενοι Αχιλῆα præceſſerat, & mox ſequitur μεγάλοιο νέκυν Πηλῃϊάδαο? Verboſus & Tautologus fuit Quintus, ſed ea tamen non ita ſtipaſſet, autumo. Adhæc, quid Κλαῖον ἐπ' ἤματα πάλλα hoc loco? Supra V. 520. id rectum eſt, οὐ γὰρ ἔτ' αὖθις ἰδήσει τις Αχαιοὺς Κλαυθμοῦ ἄδην κορέσασθαι, ἐπ' ἤματα πολλὰ γοῶντας: Hic autem ineptum certe & pravum: Lux enim hæc altera poſt interfectum Achillem & curatum ejus cadaver: Hoc apertum eſt, & fraudem etiam detegit plane. *Pauw.*

673. ἐπὶ σφέας ὀτρύνοντες Ἀργείους

Ἀργεῖοι προέηκαν ἀπείριτον οἰσέμεν ὕλην,
Ὄφρα θοῶς καίοιτο νέκυς κταμένου Ἀχιλῆος·
Ἀμφὶ δὲ τεύχεα πολλὰ πυρὶ περιπήσαντο
Αἰζηῶν κταμένων· πολλοὺς δ' ἐφύπερθε βάλοντο
Τρώων δηώσαντες ὁμῶς περικαλλέας υἷας·
Σὺν δ' οἷας σύας τ' ἔβαλον ἐρίθηλας ἀλοιφῇ·
Φάρεα δ' ἐκ χηλῶν φέρον ἄσπετα κωκύουσαι
Δμωάδες, καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλοντο·
Χρυσόν τ', ἤλεκτρόν τ', ἐπενήνεον· ἀμφὶ δὲ χαίτας
Μυρμίδονες ἐκείραντο, νέκυν δ' ἐκάλυψαν ἄνακτος·
Καί δ' αὐτὴ Βρισηΐς ἀκηχεμένη περὶ νεκρῷ,
Κειραμένη πλοκάμους, πύματον πόρε δῶρον ἄνακτι·
Πολλοὺς δ' ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἀμφιχέοντο·
Ἄλλους δ' ἀμφὶ πυρῇ μέλιτος θέσαν, ἠδὲ καὶ οἴνου
Ἡδέος, οὗ μέθυ λαρὸν ὀδώδεε νέκταρι ἶσον·
Ἄλλα δὲ πολλὰ βάλοντο εὐώδεα, θαῦμα βροτοῖσιν,
Ὅσσα χθὼν φέρει ἐσθλά, καὶ ὁππόσα δῖα θάλασσα·
Ἀλλ' ὅτε δὴ περὶ πάγχυ πυρὴν διεκοσμήσαντο,
Πεζοὶ ἅμ' ἱππήεσσι, σὺν ἔντεσιν, ἐρρώσαντο
Ἀμφὶ πυρὴν πολὺ δάκρυ· ὅ δ' ἔκτοσθεν Ὀλύμποιο
Ζεὺς ψεκάδας κατέχευεν ὑπὲρ νέκυν Αἰακίδαο
Ἀμβροσίας, δίη τε φέρων Νηρηΐδι τιμήν,
Ἑρμείην προέηκεν ἐς Αἴολον, ὄφρα καλέσσῃ

Λαι-

γεῖοι προέηκαν] Qui illi Argivi, ubi præcedit, τὰ οἱ φορέοντες ἄπ' οὔρεος Ἰδαίοιο Πάντες ὁμῶς ἀμόγησαν? Id nemo certe dixerit. Interpres, *cum instigantes illos Atridæ emisissent*: Cur non reposuit in Græcis Ἀτρεΐδαι προέηκαν? Miror, miror. *Pauw.*

676. πυρὶ περιπήσαντο] πυρῇ. *Rhod.*

678. Τρώων δηώσαντες ὁμῶς περικαλλέας υἷας] Captivos, quos ad rogum trucidarunt ex more: Interpres ambigue. *Pauw.*

679. Σὺν δ' οἷας σύας τ' ἔβαλον] Σὺν δ' οἵας τε σύας τ' ἔβαλον. *Rhod.*

681. Δμωάδες, καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλοντο] Δμωϊάδες. *Rhod.* Laborat Verius: Rhodomannus Δμωϊάδες: Quod ego nescio, an alibi ita occurrat.

Atridæ emisissent, copiosam allatum materiem;
Ut statim cæsi Achillis cadaver cremaretur.
Arma ergo plurima rogo accumulant
Interfectorum juvenum: nec paucos super injiciunt
Una Troum forma insignes natos, quos obtruncaverant.
Adjiciunt etiam oves & porcos onustos pinguedine.
Vestes præterea innumeras ex capsis afferunt plorantes
Ancillæ; omniaque pyræ desuper immittunt.
Aurum denique & succinum coacervant. Capillos autem
Myrmidones abradunt, & cadaver regis (his) cooperiunt.
Ipsa etiam Briseis, dum functum mœret,
Detonsam sibi cæsariem, ultimum domino munus,
exhibet.
Hinc multas amphoras adipe plenas affundunt.
Alias insuper rogo apponunt melle refertas & vino
Suavissimo, cujus dulce merum nectaris odorem referebat.
Aliaque multa addunt fragrantia, usque ad demirationem
hominum,
Quæ tellus producit, & quæ mare divinum eximia.
Cum itaque rogum satis superque adornassent,
Pedites cum equitibus armati circumierunt
Pyram lacrymosam. Tunc desuper ex Olympo
Jupiter effudit super corpus Æacidæ rorem
Ambrosium, divæque Nereidi honorem deferens,
Mercurium amandavit ad Æolum, ut exciret

Præ-

rat. Accinit tamen δμώϊος, quod in Anthologia extat: Nam ejusdem Commatis est δμωΐας. Alias scribi posset, Αἱ δμωάδες, καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλεντο. *Pauw.*

683. Μυρμίδονες ἐχείραντο] χείροντο. *Rhod.* χείραντο Dausquejus in Notis ad V. 803. Lib. I. *Pauw.*

686. ἀμφιφορῆας ἀλείφατος &c.] ἀμφιφορῆϊς, ἀμφιχέοντο, ἀμφὶ πυρῇ: Quoties hic recurrit illud ἀμφί? *Pauw.*

687. ἠδὲ καὶ οἶνα Ηδέος, οὗ μέθυ λαρὸν] οἶνα, οὗ μέθυ: Nota hoc, non tamen imitare. *Pauw.*

689. βάλοντο εὐώδεα] βάλοντ' εὐώδεα. *Rhod.*

692. ἐῤῥώσαντο Αμφὶ πυρὴν πολὺ δάκρυ] Αμφὶ πυρὴν πολύδακρυν. *Rhod.*

693. ἐκ δ' ἔπεσθεν Ολύμποιο] ἐκ δ'

Λαιψηρῶν ἀνέμων ἱερὸν μένος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Καίεσθ' Αἰακίδαο νέκυς· τοῦ δ' αἶψα μολόντος,
Αἴολος οὐκ ἀπίθησε· καλεσσάμενος δ' ἀλεγεινὸν
Καρπαλίμως Βορέην, Ζεφύροιό τε λάβρον ἀήτην,
Ἐς Τροίην προέηκε, θοῇ θύοντας ἀέλλῃ·
Οἱ δὲ θοῶς ὄιμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
Ῥιπῇ ἀπειρεσίῃ· περὶ δ' ἴαχεν ἐσσυμένοισι
Πόντος ὁμοῦ καὶ γαῖα· περικλονέοντο δ' ὕπερθε
Πάντα νέφη, μεγάλοιο δι' ἠέρος ἀΐσσοντα·
Οἵ δὲ Διὸς βουλῇσι δαϊκταμένου Ἀχιλῆος
Αἶψα πυρὶ ἐνόρουσαν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἀϋτμὴ
Ἡφαίστου μελάθροιο· γόος δ' ἁλίαστος ὀρώρει
Μυρμιδόνων· ἄνεμοι δὲ καὶ ἐσσύμενοί περ ἀέλλῃ,
Παννύμαρ καὶ νύκτα νέκυν περιποιπνύοντες,
Καῖον ἐϋπτείοντες· ἀνὰ δ' ἔγρετο πουλὺς *
Καπνὸς ἐς ἠέρα δῖον, ἐπέστενε δ' ἄσπετος ὕλη
Δαμναμένη πυρὶ πᾶσα, μέλαινα δ' ἐγίγνετο τέφρη·
Οἱ δὲ μέγ' ἐκτελέσαντες ἀτειρέϊ ἔργον ἀῆται,
Εἰς ἑὸν ἄντρον ἕκαστος ὁμοῦ νεφέεσσι φέροντο·
Μυρμίδονες δ' ὅτ' ἄναχτα πελώριον, ὕστατον ἄλλων,

Ηνυσε

ὃ δ' ἴχθυν vel ἴκτυθιν Οὐλύμπιος. *Rhod.* ἴχθυν præfero. *Pauw.*

702. Οἱ δὲ θοῶς οἴμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι] Vix placet οἴμησαν φέρεσθαι: Scripſerim non invitus ὥρμησαν vel ὄρμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι. Quam ingratum vero eſt illud θοῶς poſt θοῇ θύοντας ἀέλλῃ? An vitium forte ſubeſt, & ſcribendum, Οἱ δὲ ὁμῶς? Id non improbabile. *Pauw.*

707. Αἶψα πυρὶ ἐνόρουσαν ἀολλέες] πυρῇ. *Rhod.* Id melius ſane. ἀολλέες de duobus, minus exaſciatum eſt, ſi quid video. *Pauw.*

708. Ἡφαίστου μελάθροιο] Ἡφαίστου μαλεροῖο. *Rhod.*

711. Καῖον ἐϋπτείοντες· ἀνὰ δ' ἔγρετο πουλὺς *] ἐϋ πτείοντες ὁμῶς vel ἄδην. *Rhod.* Brodæus ὁμῶς· ἀνὰ δ'. Rhodomannus ἄδην. Forte ἐϋ πτείοντες· ἀπάϊτη δ' ἔγρετο. *Dausq.* Nec vulgatum ἐϋ πτείοντες, nec Interpretum commenta probo: Nam ut nihil aliud dicam, ἐσσύμενοί περ ἀέλλῃ & περιποιπνύοντες idem ſignificant, quod ἐϋ πτείοντες, & balbutiem inducunt, quam

ego.

Præpetum ventorum robur ſacrum. Nam prope erat
Ut Æacidæ cadaver combureretur; Illo igitur adventante
Æolus non difficilem ſe præbuit, ſed advocatos, aſperum,
Continuo Aquilonem, & rapidum Zephyri flatum,
Ad Trojam miſit, ſubita procella bacchantes;
Qui mox arripuere viam, ſuper mare ut ferrentur
Magno impetu, & accelerantibus his infremit
Terra ſimul pontusque; glomeranturque in alto
Cunctæ nubes, per magnum volitantes aëra.
Illi igitur, Jove ſic volente, cæſi Achillis
Celeriter in rogum involant conjunctis viribus. Mox attollitur flamma
Ardentis Vulcani, commovetque ſe planctus infinitus
Myrmidonum. At venti, quamvis concitato turbine flarent,
Integrum diem & noctem cadaver ſedulo obeuntes,
Validis tamen flatibus urebant. Surgit ergo denſus
In divinum aëra fumus, crepitatque ingens materia,
Dum tota igni abſumitur, & nigra inde favilla exſiſtit.
Cum vero magni rem negotii venti indefatigabiles confeciſſent,
In antrum quisque ſuum, cum nubibus ſe receperunt.
Porro Myrmidones, ubi vaſti corporis regem ignis funeſtus conſumſerat,

Ulti-

ego Auctori impingere nolo. Aliud requiritur, quod Libri meliores fortaſſe proment: Viſne interim conjecturam? Locus integer ita perbelle conſtitui poſſet:

— ἄνεμοι δὲ καὶ ἐσσύμενοί περ ἀέλλῃ,
Πᾶν ἦμαρ καὶ νύκτα ἄλην, περιποιπνύοντες
Καῖον ἐϋ πυκίοντα νέκυν· ἀτὰρ δ' ἔγρετο πυλὺς
Καπνὸς ἐς &c.

una voce adjecta & una voce tranſpoſita; νύκτα ἄλην, ut πᾶν ἦμαρ: ἐϋ πυκίοντα νέκυν, quia & Minerva, & Jupiter Ambroſiam aſperſerat: Nihil hercule accommodatius. Quid autem videtur de ipſo commento Poëtæ? Vaſtum adeo cadaver, ut non potuerit citius comburi, quam pleno totius diei & totius noctis ſpatio, idque Borea & Zephyro vehementer ſpirantibus, lignoque immenſo coacervato: Si hoc non eſt περατολογεῖν, neſcio, quid erit tandem. Sed Giganteum corpus cum Tityi corpore comparatum,

Ηνυσε πῦρ ἀίδηλον, ἀποκταμένων περὶ νεκρῷ,
Ἵππων τ', αἰζηῶν τε, καὶ ἄλλ' ὅσα δακρυχέοντες
Ομβριμον ἀμφὶ νέκυν κειμήλια θῆκαν Αχαιοὶ,
Δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτοῦ
Φαίνετ' ἀριφραδέως, ἐπεὶ οὐχ ἑτέροισιν ὁμοῖα
Ην, ἀλλ' οἷα γίγαντος ἀτειρέος· οὐδὲ μὲν ἄλλα
Σὺν ἐκείνοις ἐμέμικτο, ἐπεὶ βόες, ἠδὲ καὶ ἵπποι,
Καὶ παῖδες Τρώων, μίγδα κταμένοισι καὶ ἄλλοις,
Βαιὸν ἄπωθε κέοντο περὶ νέκυν· ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις
Ριπῇ ὑφ' Ηφαίστοιο δεδμημένος, οἷος ἔκειτο·
Τοῦ δέ κεν ὀστέα πάντα περιστενάχοντες ἑταῖροι,
Αλλεγον ἐς χηλὸν πολυχανδέα τε, βριαρήν τε,
Αργυρέην· χρυσῷ δὲ διαυγέϊ πᾶσ' ἐκέκαστο·
Καὶ τὰ μὲν ἀμβροσίῃ, καὶ ἀλείφατι πάγχυ δίηναν
Κοῦραι Νηρῆος, μέγ' Αχιλλέα κυδαίνουσαι·
Ες δὲ βοῶν δημὸν θέσαν, ἀθρόα ταρχύσασαι
Σὺν μέλιτι λιαρῷ· μητὴρ δέ οἱ ἀμφιφορῆα
Ωπασε, τόν ῥα πάροιθε Διόνυσος πόρε δῶρον,
Ηφαίστου κλυτὸν δῶρον ἐΰφρονος· ᾧ ἔνι θῆκαν
Οστέ' Αχιλλῆος μεγαλήτορος· ἀμφὶ δὲ τύμβον
Αργεῖοι, καὶ σῆμα πελώριον ἀμφεβάλοντο
Ακτῇ ἐπ' ἀκροτάτῃ παρὰ βένθεσιν Ελλησπόντου,

Myr-

tum, monteque integro, ita comburendum erat, ut nugæ sibi essent similes. Vide sequentia, quæ bonus attexuit mox. *Pauw.*

717. Η"νυσε πῦρ ἀίδηλον] Hoc incongrue interponitur inter ὑσατοι ἄλλων & ἀποκταμένων cum sociis suis: Periti vident. *Pauw.*

723. Σὺν ἐκείνοις ἐμέμικτο, ἐπεὶ βόες] Σὺν κείνοις ἐμέμικτ', ἐπεὶ βόες. *Rhod.*

727. Τοῦ δέ κεν ὀστέα] Τοῦ δὲ καὶ. *Rhod.* Non adsentior, & κεν retineo. *Pauw.*

728. πολυχανδέα] Hoc non injuriâ additum propter ossa Herois Gigantea. Quanta χηλὸς, quanta Amphora illa! *Pauw.*

732. ἀθρόα ταρχύσασαι] Legi etiam potest ταρχήσασαι vel ταρχεύσασαι: a ταραχὴ hæc veniunt per syncopen. *Rhod.* Nescio, cur Rhodomannus ταρχήσασαι & ταρχεύσασαι hic adducat: Nam secunda in ταρχύσασαι producitur vulgo, & verbum illa

Ultimum poſt alios, qui necati erant in mortui honorem,
Equos virosque, & quæcunque alia lacrymantes
Achivi, ex theſauris deprompta auguſto cadaveri adjecerant;
Tandem pyram vino reſtinxerunt: Oſſa autem illius
Inſigniter exſtabant; Quia cæteris non æqualia
Erant, ſed invicti gigantis inſtar; Nec alia
Cum his permixta erant. Nam boves & equi,
Et Trojugenæ, promiſcue cum aliis mortuis
Haud longe jacebant, circa cadaver, quod in medio,
Vulcani æſtu conſumtum, jacebat ſeparatim.
Oſſa autem illius omnia, cum gemitu, amici
Collegerunt in urnam capacem & ponderoſam,
Ex argento conflatam, quæ fulgido auro tota inſignita erat.
Et hæc ambroſia atque unguento penitus delibuta reddiderunt
Nerei filiæ, Achillem magno honore afficientes;
Boumque arvinam indiderunt, permixta condientes
Cum dulci melle. Genitrix autem amphoram ipſi
Præbuit, quam olim Bacchus dono ipſi dederat,
Inſigne opus Vulcani; in qua recondiderunt
Reliquias magnanimi Achillis. At buſtum
Et ingens monimentum Græci aggerarunt
In ſummo littore, juxta Helleſponti profunda,

Au-

iſta forma notiſſimum eſt, cum de aliis, vel ſaltem eorum uno, non injuria dubitari poſſit: Videbimus ſuo loco, & apud Heſychium pro ταρχῆσαι Viri Eruditi ταρχύσαι ſcribunt. *Pauw.*

733. μητὴρ δέ οἱ ἀμφιφορῆα Ὤπασε] οἱ, ſcilicet Achilli, vivo & Trojam abeunti: Verte igitur Ὤπασε, *præbuerat*, non *præbuit* cum Interprete: Et tamen hoc durius: Quare μητὴρ οἱ pro μητὴρ οὗ, *mater ejus*, accipiam potius: Nam οἱ de cadavere accipere nolim. *Pauw.*

734. τὸν ῥα πάροιθε Διώνυσος πόρε] Διώνυσος. *Rhod.*

735. Ἡφαίστῳ κλυτὸν δῶρον ἐΰφρονος] κλυτὸν ἔργον. *Rhod.*

736. ἀμφὶ δὲ τύμβον — ἀμφιβάλοντο] Durum & ingratum hoc: ſic tamen ipſe Auctor:

Μυρμιδόνων βασιλῆα θρασὺν περιχωκύοντες·
Οὐδέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι ἀταρβέος Αἰακίδαο
Μίμνον ἀδάκρυτοι παρὰ νήεσιν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
Μύροντο σφετέροιο δαϊκταμένου βασιλῆος·
Οὐδ' ἔθελον μογεροῖσιν ἔτ' ἀνδράσιν, οὐδὲ μὲν ἵπποις
Μίσγεσθ' Αργείων, ἀλοὸν περὶ πένθος ἔχοντες,
Αλλ' ὑπὲρ ὠκεανοῖο ῥοὰς, καὶ Τηθύος ἄντρα,
Ανθρώπων ἀπάτερθεν ἀϊζυρῶν φορέεσθαι,
Ηχι σφέας τοπάροιθεν ἐγείνατο δῖα Ποδάργη,
Αμφω ἀελλόποδας, Ζεφύρῳ χελάδοντι μιγεῖσα·
Καὶ νύ κεν αἶψ' ἐτέλεσσαν, ὅσα σφίσι μήδετο θυμὸς,
Εἰ μὴ σφέας κατέρυξε θεῶν νόος, ὄφρ' Αχιλῆος
Ελθοι ἀπὸ Σκύροιο θοὸς πάϊς, ὃν ῥα καὶ αὐτοὶ
Δέχνυνθ', ὁππόθ' ἵκοιτο ποτὶ στρατὸν· οὕνεκ' ἄρα σφιν
Θέσφατα γιγνομένοισι Χάους ἱεροῖο θύγατρες
Μοῖραι ἐπεκλώσαντο, καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσι,
Πρῶτα Ποσειδάωνι δαμήμεναι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Θερσαλέῳ Πηλῆϊ, καὶ ἀκαμάτῳ Αχιλῆϊ·
Τέτρατον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι, Νεοπτολέμῳ μεγαθύμῳ,
Τὸν καὶ εἰς Ηλύσιον πεδίον μετόπισθεν ἔμελλον
Ζηνὸς ὑπ' ἐννεσίῃσι Φέρειν, μαχάων ἐπὶ γαῖαν·
Τοὔνεκα καὶ στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ,
Μίμνον παρ νήεσσιν, ἑὸν κατὰ θυμὸν ἄνακτα,
Τὸν μὲν ἀκηχέμενοι, τὸν δ' αὖ ποθέοντες ἰδέσθαι.
Καὶ τότ' ἐριγδούποιο λιπὼν ἁλὸς ὄμβριμον οἶδμα,
Ηλυθεν Εννοσίγαιος ἔπ' ἠόνας· οὐδέ μιν ἄνδρες
Εδρακον, ἀλλὰ θεῇσι παρίστατο Νηρηΐνῃσι·

Κα

Vitium enim ſubeſſe non puto. *Pauw.*

739. Μυρμιδόνων βασιλῆα &c.] An hoc iterum repetendum? *Pauw.*

740. Οὐδέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι] Οὐδὲ μὶν ἄμβροτοι. *Pauw.*

758. Τὸν καὶ εἰς Ηλύσιον πεδίον] Τὸν καὶ ἐς ob Verſum. *Pauw.*

765.

Audacem Myrmidonum regem luctu prosequentes.
Neque immortales equi impavidi Æacidæ
Mansérunt lacrymarum expertes, juxta naves; sed etiam ipsi
Fletu ob dominum suum, in bello peremtum, se macerabant,
Nec volebant amplius inter homines laborioſos, aut equos
Argivum versari, tam immani luctu affecti erant;
Sed trans Oceani fluxus & antra Tethyos,
Procul ab ærumnosorum hominum commercio, se transferre;
Ubi eis quondam ortum dedit divina Podarge,
A Zephyro sonoro inita, ut ambo procellas cursu æquarent.
Atque sine mora perfeciſſent, quæ ipsis animus destinabat;
Nisi Deorum eos decretum retraxisset, donec Achillis
Impiger filius e Scyro veniret: Quem ipsi etiam
Exspectabant, si quando ad exercitum veniret. Nam illis
Hoc fatum nascentibus sacri natæ Chai
Parcæ agglomerarant, licet immortales divinæque originis essent:
Ut primum a Neptuno domarentur: atque deinde
A forti Peleo: & (tertio) invicto ab Achille:
Quarto autem post hos, a Neoptolemo magnanimo,
Quem etiam in campum Elysium posthac erant
Deportaturi, ad beatorum regionem, Jovis consilio.
Quamobrem acerbo cor mœrore sauciati,
Solicito animi desiderio dominum suum apud naves præstolabant,
Alterum quidem deplorantes, alterum vero tueri cupientes.
Et tunc horrisoni tumidam æquoris undam linquens
Neptunus ad littus venit, nec homines ipsum
Viderunt; sed Deabus Nereo satis adstitit,

Et

765. ἀλλὰ θεᾶι παρίσατο Νηρῆος] Νηρῆϊ. *Rhod.*

Καί ῥα Θέτιν προσέειπεν ἔτ' ἀχνυμένην Αχιλῆος·
Ισχεο νῦν περὶ παιδὸς ἀπειρέσιον γοάωσα·
Οὐ γὰρ ὅγε φθιμένοισι μετέσσεται, ἀλλὰ θεῇσιν,
Ως ἠὺς Διόνυσος, ἰδὲ σθένος Ηρακλῆος·
Οὐ γάρ μιν μόρος αἰνὸς ὑπὸ ζόφον αἰὲν ἐρύξει,
Οὐδ' Αἰδης, ἄλλ' αἶψα καὶ ἐς Διὸς ἵξεται αὐγάς·
Καί οἱ δῶρον ἔγωγε θεουδέα νῆσον ὀπάσω
Εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπῃ θεὸς ἔσσεται αἰὲν
Σὸς παῖς· ἀμφὶ δὲ φῦλα περιχτιόνων μέγα λαῶν
Κεῖνον κυδαίνουσα θυηπολίης ἐρατεινῆς,
Ισον ἐμοὶ τίσουσι· σὺ δ' ἴσχεο κωκύουσα
Εσσυμένως, καὶ μή τι χαλέπλεο πένθει θυμόν.
Ως εἰπὼν, ἐπὶ πόντον ἀπήιεν ἴχελος αὔρῃ,
Παρφάμενος μύθοισι Θέτιν· τῆς δ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
Βαιὸν ἀνέπνευσεν, τά οἱ θεὸς ἐξετέλεσσεν·
Αργεῖοι δὲ γοῶντες ἀπήιον, ἦχι ἑκάστῳ
Νῆες ἔσαν, τὰς ἦγον ἄφ' Ελλάδος· αἱ δ' Ελικῶνα
Περίδες ὑίσσαντο, καὶ εἰς ἅλα Νηρηΐναι
Δῦσαι, ἑὸν στεναχοῦσαι εὔφρονα Πηλείωνα.

KOIN-

771. καὶ ἐς Διὸς ἵξεται αὐγάς] Niſi præcederet ὑπὸ ζόφοι αἰὲν ἐρύξει, dicerem ſcripſiſſe Quintum, καὶ ἐς Διὸς ἵξεται αὐλάς. *Pauw.*

772. νῆσον ὀπάσω] ὀπάσσω. *Rhod.*

774. ἀμφὶ δὲ φῦλα περιχτιόνων μέγα λαῶν Κεῖνον κυδαίνουσα] μεγαλάων diviſi in duas voces. *Rhod.* In Aldina nempe & Baſileenſi absque ullo ſenſu legitur μεγαλάων: Si vera ſit Rhodomanni ſuſpicio, illud μέγα non poſitum eſt ſuo loco: Nam ad κυδαίνουσα pertinet. Sed an legendum potius, ἀμφὶ δὲ φῦλα περιχτιόνων μέγα λαῶν Κεῖνον κυδαίνουσα &c? *finitimorum promiſcue populorum genera*; finitimi

Et Thetin allocutus eſt, quæ Achillis adhuc caſum
anxie mœrebat.
Deſine tandem nimio indulgere luctui ob natum:
Non enim hic cum manibus inferis deget, ſed cum
Diis ſuperis;
Ut mitis Bacchus, & Hercules robuſtus.
Non enim lugubre fatum perpetuis eum tenebris præ-
pediet,
Ut nec Pluto: ſed mox ad lucidas Jovis ſedes evehetur.
Atque ego ipſi muneris loco caram Diis inſulam tradam,
Ad pontum Euxinum, ubi pro Deo habebitur perpetuo
Natus tuus. Et circumquaque finitimorum gentes
hominum inſigniter
Gratis illum ſacrificiis venerantes,
Non minori quam me cultu afficient. Ideo parcito
lamentis
Confeſtim, nec luctu animum conficito.
Sic fatus, auræ ſimilis in æquor diſceſſit,
Hac Thetidi conſolatione adhibita: Cujus in pectore
animus
Nonnihil reſpiravit. Promiſſaque ei Deus adimplevit.
Argivi autem gementes ſe retulerunt, ubi cujusque
Naves erant, quas e Græcia adduxerant. Ad Heli-
conem etiam
Pierides redierunt, & mare Nereides
Subiere, cordatum ſuum Peliden deflentes.

QUIN-

timi omnes promiſcue, absque ullo diſcrimine: Ab omnibus honorabitur filius tuus æque, nec eo intuitu diſcrimen erit inter gentes & gentes. Hoc verum forte. *Pauw.*

780. τά οἱ θεὸς ἐξετέλεσσεν] τὰ δέ οἱ θεὸς. *Rhod.* τὰ περ οἱ θεὸς. *Dausq.* Rhodomannum ſequor. *Pauw.*

783. Πιερίδες ἵζοντο] Πιερίδες ἵστοντο. *Rhod.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ὣς δὲ μὲν Ἱππολόχοιο δαίφρονος ὄμβριμον υἱὸν
Τρῶες ἀδάκρυτον δειλοὶ λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης ἐριχυδέα φῶτα
Πυρκαϊῆς καθύπερθε βάλον· τὸν δ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο μάλ' ἐσσυμένως ἀναείρας,
Δῶκε θοοῖς ἀνέμοισι φέρειν Λυκίης σχεδὸν αἴης·
Οἱ δέ μιν αἶψ' ἀπένεικαν ὑπ' ἄγκεα, τῇδ' ἄντροιο
Χῶρον ἐς ἱμερόεντα, πέτρην δ' ἐφύπερθε βάλοντο
Ἄρρηκτον· Νύμφαι δὲ περίβλησαν ἱερὸν ὕδωρ
Ἀεννάου ποταμοῖο, τὸν εἰσέτι φῦλ' ἀνθρώπων
Γλαῦκον ἐπικλείουσιν εὔῤῥοον· ἀλλὰ τὰ μέν που
Ἀθάνατοι τεύξαντο χέρας Λυκίων βασιλῆϊ·
Ἀργεῖοι δ' ἐρίθυμον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα
Νηυσὶ παρ' ὠκυπόροισιν· ἔτειρε δὲ πάντας ἀνίη
Δευγαλέη, καὶ πένθος, ἐπεὶ ῥά μιν ὡς ἐὸν υἱὸν

Δί-

7. Οἱ δέ μιν αἶψ' ἀπένεικαν ὑπ' ἄγκεα, τῇδ' ἄντροιο] ὑπ' ἄγκεα τηλόσι Ταύρου. *Rhod.* Rhodomannus τηλόσι Ταύρου. Verba rei parum opportuna: Nam Lyciam partim intra Taurum esse, partim extra Straboni credimus. Tamen quod antrorum cava nativa quædam videantur esse sepulcra, scribendum forte, ὑπ' ἄγκεα Τηθύος ἄντρα, naturæ conformiter & Calabri narratui. Naturæ: nam cava terrarum aquarum sunt receptacula. Narratui: quia Glaucum fluvio versum insinuat Calaber. Semper autem fluvii in vallibus, aut planis. Supra, — ῥοὰς, καὶ Τηθύος ἄντρα. Lib. 12. — ὠκεανοῖο ῥοὰς, καὶ Τηθύος ἄντρα. Sed hæc Tethyos antra videntur in mari esse Atlantico, & cum Oceano juncta. Forte, ὑπ' ἄγκεα

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER QUARTUS.

INterim nec fortem bellicosi Hippolochi filium
Troës indeploratum reliquerunt miseri: verum & ipsi
Ante portam Dardaniam virum præclarum
Rogo imposuerunt. Hunc vero ipse Apollo,
Ex flamma ardente præpropere sublatum,
Rapidis juxta Lyciam regionem ventis asportandum dedit:
Qui protinus eum abstulerunt longe, sub Tauri vallem,
In locum amœnum, & saxum super imposuerunt
Durissimum. Nymphæ autem elicuerunt sacrum liquorem
Perennis fluvii; quem etiam nunc gentes hominum
Largifluum appellant Glaucum. Hoc itaque
Dii in honorem regis Lyciorum effecerunt.
Argivi autem animosum deflebant Achillem,
Ad naves cito meantes; omnesque ægrimonia vexabat
Acerba & luctus: quoniam ipsum, ut ex se genitum Re-

κτιε ἔνδοθι ἄιτρεν Χῶρον ἐς ἀμειρόεντα. N. L. *Dausq.* Locus difficilis, & qui Libros meliores exspectat: Visne interim conjecturam? Legendum forte, Οἱ δέ μιν αἶψ' ἀπίνεικαν ὑπ' vel ἐπ' ἄγκεα Τηλάνδροιο Χῶρον ἐς ἀμειρόεντα. Telandrus urbs est, quæ a Stephano Byzantino Cariæ, a Plinio Lyciæ adscribitur: Ad urbem istam forte convalles, in quarum una depositum fuit Glauci cadaver a Ventis: Attende; Levissima est mutatio, & quæ eo ipso sese commendat non mediocriter. *Pauw.*

9. περίβλησαι ἱερὸν ὕδωρ] περίβλυσαι. *Pauw.*

10. Ἀσιναίου ποταμοῖο] Ἀσιάου. *Rhod.*

15. ἐπεὶ ῥά μιν ὡς ἰὸν δια Δίζοντ'] Forte Ἄζοντ', colebant. *Rhod.* Δίζοντ', *desiderabant, curabant:* Hesychius, Δίζουν. Ζητοῦν-

Δίζοντ', οὐδέ τις ἦεν ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ἄδακρυς·
Τρῶες δ' αὖ ἀλίαστον ἐγήθεον, εἰσορόωντες
Τοὺς μὲν ἀκηχεμένους, τὸν δ' ἐνὶ πυρὶ δηωθέντα·
Καί τις ἐπευχόμενος, μῦθον πρὸτὶ τοῖον ἔειπεν·
Νῦν πάντεσσιν ἄελπτον ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
Ἡμῖν ὤπασε χάρμα λιλαιομένοισιν ἰδέσθαι,
Ἐν Τροίῃ Ἀχιλῆα δεδουπότα· ἦ γὰρ οἵω
Βλημένου ἀμπνεύσειν Τρώων ἐριδουπία φῦλα,
Αἵματος ἐξ ὁλοοῖο, καὶ ἀνδροφόνου ὑσμίνης·
Αἰεὶ δέ οἱ Φρεσὶν ἦσιν ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος,
Λύθρῳ ὑπ' ἀργαλέῳ πεπαλαγμένον· οὐδέ τις ἡμέων
Κοίνῳ ἔσαντα ἰδὼν, ἔτ' ἐπέδραμεν Ἠριγένειαν·
Νῦν δ' οἵῳ φεύξασθ' Ἀχαιῶν ὄμβριμα τέκνα,
Νηυσὶν ἐϋπρώροισι, δαϊκταμένου Ἀχιλῆος·
Ὡς ὄφελον μένος ἦεν ἔθ' Ἕκτορος, ὄφρ' ἅμα πάντας
Ἀργείους σφετέρῃσιν ἐνὶ χλισίῃσιν ὄλεσσεν.
Ὡς ἄρ' ἔφη Τρώων τις, ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς·
Ἄλλος δ' αὖ ἑτέρωθε, πύκα φρονέων, φάτο μῦθον,
Φῆσθα σὺ μὲν Δαναῶν ὁλοὸν στρατὸν ἔνδοθι νηῶν,

Πότ-

φροντίζειν, ἐρευνᾶν, ζητεῖν. Male Rhodomannus Ἄζοντ': Nam ſic ὡς τὸν υἱὸν non ſcripſiſſet Quintus, ſed ὡς τὸν πατέρα: Patrem colit filius, non pater filium: Hoc Vir Diligens non animadvertit, & vulgatam aperte ſtatuminat: Quæ ſi in Quinto alicui diſpliceret, non incongrue pro Δίζοντ' ſcribere poſſet Φιλεῦντ' vel Φιλοῦντ'. *Pauw.*

18. τὸν δ' ἐνὶ πυρὶ δηωθέντα] ἐν πυρί. *Rhod.*

22. Ἐν Τροίῃ Ἀχιλῆα δεδουπότα] Non cecidit Achilles Iliacos intra muros. Trojam igitur hic de regione capio, ut Dardania civitas ipſa olim, totaque poſtea regio, ut Lacedæmon, aliaque urbium propria, & regionis, vel provinciæ ſignificantia. *Dausq.* Propter Rhodomanni *ad Trojam* hoc notatum Dausquejo. *Pauw.*

25. Αἰεὶ δέ οἱ Φρεσὶν ἦσιν ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος] Αἰεί οἱ. *Rhod.* δὲ non peccat, & manere poteſt: Αἰεὶ δ' οἱ: Et ſic forſan ipſe Rhodomannus, ut Typothetæ erraverint. Illud Φρεσὶν ἦσιν copulandum cum λοίγιον ἔγχος: una cum animo furebat haſta ejus peſtilens. Si ſcripſiſ-

Requirebant, nec quisquam fuit in (tam) latis castris
sine lacrymis.
Troës contra ingenti afficiuntur gaudio, ubi vident
Hos mœrore se afflictantes; illum igni consumtum.
Et quispiam vota concipiens, hæc verba inter illos
edidit.
Nunc omnibus insperatum cælitus Saturni filius
Gaudium nobis exhibuit, videndi (pridem) cupidis
Interfectum ad Trojam Achillem. Etenim spero,
Extincto hoc, nobiles Trojanorum gentes respiraturas
A crudeli sanguinis effusione, & mortifero prælio.
Semper ipsi insano animi motu grassabatur hasta pestilens,
Tristi cruore polluta, nec ullus e nobis
Illi faciem obvertens diem vidit posterum.
Ergo nunc persuasum habeo, fugam arrepturos fortes
Achivum natos
Rostratis navibus, in pugna confosso Achille.
O si adhuc robur Hectoris superstes esset, ut simul omnes
Argivos in Castris suis internecioni daret.
Sic dixit Troum quispiam toto lætus pectore.
Alius autem rem penitus considerans, aliunde (his)
verbis disseruit.
Tua quidem opinio fert, infestas Danaum copias in
navibus,

Ar-

scripsisset Quintus, *Αἰεὶ δ' οἱ χείρεσσιν ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος*, id non deterius fuisset. *Pauw.*

27. *Κείνῳ ἔσαντα ἰδὼν, ἔτ' ἐπίδραμεν Ηριγένειαν*] *Κεῖνον ἔσαντα* vel *ἔναντα ἰδὼν, ἔτ' ἐπίδραμε. Rhod.* Potes interpretari; Pervenit ad auroram, vixit in crastinum. Vel, Auroram nascentem sibi habuit obviam. Rhodomannus *ἐπίδραμεν*, cui non pugno: hoc enim illustrius. Lib. 7. adstruitur: — *ζωὸς ἔτ' Ηριγένειαν ἰδέσθαι. Dausq.* Si *ἰδὼν* genuinum sit, legendum sine dubio *Κεῖνον ἔσαντα ἰδὼν*: Nam sic Homerus, sic Alii loqui solent: Pueri sciunt ex Opere celeberrimo. Sed suspectum est *ἰδὼν*, quia plus dicit, quam dictum requiritur: Multi enim *ἔσαντα* viderant Achillem absque vitæ privatione: Quare scripserim non invitus, *Κείνῳ* vel *Κείνα ἔναντα ἰὼν, illi occurrens, cum eo congrediens.* Pro *ἐπίδραμεν* perbene Rhodomannus *ἐπίδραχεν. Pauw.*

28. *φεύξασθ' Αχαιῶν ὄμβριμα τέκνα*] *φεύξεσθαι Αχαιῶν. Rhod.*

Πόντον ἐπ' ἠερόεντα, πεφυζότας αἶψα νέεσθαι·
Αλλ' οὐ μὰν δείσουσι, λιλαιόμενοι μέγα χάρμης·
Εἰσὶ γὰρ κρατεροί τε, καὶ ὄμβριμοι ἀνέρες ἄλλοι,
Τυδείδης, Αἴας τε, καὶ Ατρέως ὄμβριμοι υἱες·
Τοὺς ἐγὼ ἔτι δείδοικα, καταχταμένου Αχιλῆος·
Τοὺς εἴθ' ἀργυρότοξος ἀναιρήσειεν Απόλλων,
Καί κεν ἀνάπνευσις πολέμου, καὶ ἀεικέος οἴτου,
Ημῖν ἐυχομένοισιν ἐλεύσεται ἤματι κείνῳ.
Ως ἔφατ'· ἀθάνατοι δὲ κατ' οὐρανὸν ἐστενάχοντο,
Οσσοι ἔσαν Δαναοῖσιν ἐϋσθενέεσσιν ἀρωγοί·
Αμφὶ δὲ κρᾶτ' ἐκάλυψαν ἀπειρεσίοις νεφέεσσι,
Θυμὸν ἀκηχέμενοι· ἑτάροι δέ τ' ἐγήθεον ἄλλοι,
Εὐχόμενοι Τρωέσσι πέρας θυμηδὲς ὀρέξαι.
Καὶ τότε δὴ Κρονίωνα χλυτὴ προσεφώνεεν Ηρη·
Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, τίη Τρωέσσιν ἀρήγεις,
Κούρης ἠϋκόμοιο λελασμένος, ἣν ῥὰ πάροιθεν
Αντιθέῳ Πηλῆϊ πόρες θυμήρε' ἄκοιτιν,
Πηλίου ἐν βάσσῃσι, γάμον δέ οἱ ἔτευξας *
Ἀμβροτον, οἱ δέ νυ πάντες ἐδαινύμεθ' ἤματι κείνῳ
Αθάνατοι, καὶ πολλὰ δόμει περικαλλέα δῶρα;
Αλλὰ τάγ' ἐξελάθου· μέγα δ' Ελλάδι μῆσαο πένθος.
Ως ἄρ ἔφη· τὴν δ' οὔτι προσέννεπεν ἀκάματος Ζεύς·

Ηστο

37. *Εἰσὶ γὰρ κρατεροί τε*] Verſus requirit *Εἰσὶν*. *Pauw.*

38. *καὶ Ατρέως ὄμβριμοι υἱες*] *Ατρέος. Rhod.* Illud *ὄμβριμοι* male repetitur poſt *ὄμβριμοι ἀνέρες ἄλλοι* Verſu præcedenti: An ita ipſe Auctor? Dubito, & vix credo: Quare vel hic vel ibi pro *ὄμβριμοι* pingendum videtur *ἄλκιμοι*. *Pauw.*

39. *Τοὺς ἐγὼ ἔτι δείδοικα*] *Τοὺς ἤτ' ἐγὼ*, vel *Τοὺς δέ τ' ἐγὼ*. *Rhod.* *Τοὺς ἤτ' ἐγὼ* placet mihi. *Pauw.*

40. *Τοὺς εἴθ' ἀργυρότοξος*] Ubi *Τοὺς* etiam in principio Verſus antecedentis extat, malim *Οὓς εἴθ'*. *Pauw.*

46. *ἑτάροι δέ τ' ἐγήθεον ἄλλοι*] *ἔτεροι δέ τ' ἐγήθεον. Rhod.* Melius, *ἕταροι δ' ἐπεγήθεον ἄλλοι. Dausq.* *ἕταροι* ſine dubio peccat: Rhodomanni *ἔτεροι* vix probare poſſum: Nam *ἔτεροι ἄλλοι* minus recte dicitur. Legendum ſuſpicor, *ἑτέρωθι δ' ἐγήθεον*

Arrepta fuga per cæruleum mare ſtatim vela daturus.
At cum bello magna cupiditate incumbant, nequaquam fugient.
Sunt & alii validi & conſtantes viri:
Tydides, Ajaxque, & ſtrenui filii Atrei;
Quos adhuc ego pertimeſco poſt occiſum Achillem.
Hos utinam argenteo decorus arcu e medio tollat Apollo,
Forte quies a bello indignaque cæde,
Pro votis, illo tempore nobis contingat.
Sic ait. At in cælo Dii ingemiſcunt,
Qui Danais præpotentibus fautores erant:
Et capita obvelant nubibus immenſis,
Animum contriſtati. Cæteri autem lætantur,
Qui gratum Trojanis (belli) finem optabant afferre.
Atque tunc alloquitur Jovem inclyta Juno.
Jupiter fulminator, cur partes tueris Trojanas?
Pulcricomæ oblitus puellæ, quam ſuperiori tempore
Optatam generoſo Peleo uxorem ſociaſti,
In Pelii vallibus, & nuptias ei ipſe inſtruxiſti,
Supra hominum ſortem: cuncti ſane epulo interfuimus die illa
Immortales Dii, multaque inſignia munera obtulimus.
Sed hæc oblivioni tradidiſti, magnumque deſtinaſti Græciæ luctum.
Sic ait; Hanc vero nullo dignatur reſponſo invictus Jupiter.

Se-

γένεον ἄλλοι Εὐχόμενοι Τρώεσσι &c. Sic nihil emaculatius: Non abſimiliter paulo ante habuimus, Ἄλλος δ' αὖ ἐτέρωθε: Locutio eſt notiſſima. *Rauw.*

52. Πηλέι ἐν βάσσῃσι, γάμον δέ οἱ ἔτευξας * Ἀμβροσίοι] Πηλέι ἐν βάσσῃσι, γάμον δέ οἱ αὐτὸς ἔτευξας. *Rhod.* Legendum αὐτὸς ἔτευξας, vel οἷος ſolus; γάμον ἄμβροτον. Nota ex Catullo, Luciano, ac aliis ſexcentis fabula. Hiſtoriam adducunt Apollonii 4. Argon. & Ariſtophanis in Nebulis Scholiaſtæ. Dictys quoque Lib. 6. Nam quid Fulgentii Mythologia ineptius? Hæc Brodæus. Ego adſpectu fabulæ, qua Jupiter Thetide abſtinuiſſe perhibetur, veritus ne ex ea potentior patre proles naſceretur, opinor commodiſſime ſcribi poſſe, γάμον δέ οἱ ἄλλην ἔτευξας, ac ſi dicat, Juno;

Ηστο γὰρ ἀχνύμενος χραδίην, καὶ πολλὰ μενοινῶν,
Θύνεκεν ἤμελλον Πριάμου πόλιν ἐξαλαπάξειν
Αργεῖοι, τοῖς αἰνὸν ἐκήδετο λοιγὸν ὀπάσαι
Εν πολέμῳ στονόεντι, καὶ ἐν βαρυηχέϊ πόντῳ·
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε, τὰ δὴ μετόπισθε τέλεσσεν·
Ηὼς δ' ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαφίκανεν·
Κυανέην δ' ἄρα γαῖαν ἐπήϊεν ἄσπετος ὄρφνη,
Ημος ἀναπνείουσι βροτοὶ βαιὸν καμάτοιο·
Αργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶ δόρπεον, ἀχνύμενοί περ·
Οὐ γὰρ νηδύος ἐστὶν ἀπωσέμεναι μεμαύίης
Λιμὸν ἀταρτηρὸν, ὁπόταν στέρνοισιν ἵκηται,
Αλλ' εἴθαρ θοὰ γυῖα βαρύνεται, οὐδέ τι μῆχος
Γίγνεται, ἢν μή τις χορέσῃ θυμαλγέα νηδύν·
Τοὔνεκα δῆτ' ἐπάσαντο, καὶ ἀχνύμενοι Αχιλῆος·
Αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ἐποτρύνεσκεν ἀνάγκη·
Τοῖσι δὲ πασσαμένοισιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος,
Δῦσε δ' ἀπὸ μελέων ὀδύνας, ἐπὶ δὲ σθένος ὦρσεν.
Αλλ' ὅτε δὴ κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἀντολίην ἔχον ἄρκτοι,
Δέγμεναι ἠελίοιο θοὸν φάος, ἔγρετο δ' Ηὼς,
Δή τότ' ἀνέγρετο λαὸς ἐϋσθενέων Αργείων,
Πορφυρέων Τρῳέσσι φόνον, καὶ κῆρ' ἀϊδηλον·
Κίνυτο δ' ἠΰτε πόντος ἀπείριτος Ικαρίοιο,

Ηδὲ

no: Non tibi Jupiter Thetidem adjunxisti, verum alias parasti nuptias, quibus Thetidem ac Peleum conjunxisti. Legatur Apollodorus Lib. 3. Lactantius Lib. 1. Cap. 11. Lucian. Dialogis, D. August. de Civit. *Dausq.* Bonum est αὐτὸς ἔτευξας: Alia ineptiunt. *Pauw.*

59. τοῖς αἰνὸν ἐκήδετο λοιγὸν ὀπάσαι] ἐκήδετο. *Rhod.* ὀπάσσαι requirit Versus. *Pauw.*

61. Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε, τὰ δὴ &c.] Recte Interpres, *Atque haec ita meditabatur, quae peregit deinde.* Sed sic obscurius paululum est, τὰ μὲν, τὰ δὴ: Malo igitur, Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε, ἃ δὴ &c. *Pauw.*

65. Αργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶ δόρπεον] ἐπὶ νηυσὶν ἐδόρπεον. *Rhod.*

67. ὁπόταν στέρνοισιν ἵκηται] *Cum ad pectus venerit & mentis ac cogitationis sedem:* Eo pertinet sequens θυμαλγέα νηδύν. *Pauw.*

71.

Sedebat namque animi ſe excrucians, & multa ſecum volutans;
Quod Priami urbem everſuri eſſent
Argivi, quibus triſte inferre exitium cogitabat
In bello luctifico, & horriſono mari.
Atque hæc ita meditabatur, quæ peregit deinde.
Interea ad altum Oceani gurgitem Aurora pervenerat;
Et nigram denſæ tenebræ invaſerant terram,
Cum nonnihil a labore homines reſpirant.
Tunc in navibus Argivi, quamvis mœſti, cænam ſumpſerunt.
Non enim fieri poteſt, ut ab avido ventre propulſetur
Dira fames, quando viſcera ſubit:
Sed mox gravantur velocia membra, nec ullum remedium
Occurrit, ægrificam niſi quis alvum ſatiaverit.
Propterea eſcam carpſerunt, tametſi lugerent Achillem;
Prædura enim omnes urgebat neceſſitas.
Hos igitur ſaturatos dulcis ſopor opprimit,
Et membra curis laxat, vigoremque renovat.
At cum ad ortum capita vertiſſent urſæ,
Rapidum ſolis jubar exſpectantes, & Aurora ſurgeret;
Tunc etiam ſe commovit præpotentum Argivorum exercitus,
Cædem Trojanis, & funeſtam perniciem meditans;
Et fluctuavit non aliter, quam vaſta maris Icarii unda,

Aut

71. *Αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ἐπιτρύσεσκεν* &c.] Verſus ingratus & otioſus poſt jam dicta. *Pauw.*

77. *Πορφυρέων Τρώεσσι φόνον*] *Πορφύρων. Rhod.* Non intercedo: Potuit tamen *πορφυρέων* pro *πορφύρων* uti Quintus. *Pauw.*

78. *Κίνυτο δ' ἠΰτε πόντος ἀπείριτος Ἰκαρίοιο*] Quid *πόντος Ἰκαρίοιο*? An quod Interpres dicit, *maris Icarii unda?* Ne credas: Ita enim Græci locuti fuerunt nunquam. Ut brevis ſim; aut locus eſt corruptus, aut pro *Ἰκαρος Ἰκάριος* placuit Quinto: Duo Icarii, unus Erigones, alter Penelopes pater, celeberrimi ſunt: Hiſce cognominem fecit eum, quem Alii Icarum vocare ſolent: Vides? Sic *πόντος Ἰκαρίοιο* bonum eſt, & apte dicitur. Apud Heſychium legimus vulgo, *Ἰκάριος, υἱὸς Δαιδάλου*, neque mutant Viri Eruditi; accommodate ad hunc

Ηδὲ καὶ αὐαλέον βαθὺ λήϊον, ὁππόθ' ἵκηται
Ριπὴ ἀπειρεσίη νεφεληγερέος Ζεφύροιο·
Ως ἄρα κίνυτο λαὸς ἐπ' ἠόσιν Ελλησπόντου.
Καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπεν,
Ω φίλοι, εἰ ἐτεόν γε μενεπτόλεμοι πελόμεσθα,
Νῦν μᾶλλον στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσιν,
Μή πως θαρσήσωσιν, Αχιλλέος οὐκ ἔτ' ἐόντος·
Αλλ' ἄγε σὺν τεύχεσσι, καὶ ἅρμασιν, ἠδὲ καὶ ἵπποις
Ιομεν ἀμφὶ πόλια· πόνος δ' ἄρα κῦδος ὀρέξει.
Ως ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν· ἀμείβετο δ' ὄμβριμος Αἴας·
Τυδείδη, σὺ μὲν ἐσθλὰ καὶ οὐκ ἀνεμώλια βάζεις,
Οτρύνων Τρώεσσιν ἐϋπτολέμοισι μάχεσθαι
Αγχεμάχους Δαναούς, οἵπερ μεμάασι καὶ αὐτοί.
Αλλὰ χρὴ ἐν νήεσσι μένειν, ἄχρις ἐξ ἁλὸς ἔλθῃ
Δῖα Θέτις· μάλα γὰρ ἐνὶ φρεσὶν ἥδεται ἦτορ
Υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα·
Ως χθιζή μοι ἔειπεν, ὅτ' εἰς ἁλὸς ἤιε βένθος
Νόσφ' ἄλλων Δαναῶν· καί ἑ σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι
Εσσυμένην· Τρῶες δὲ, καὶ εἰ θάνε Πηλέος υἱὸς,
Οὐ μάλα θαρσήσουσιν, εἰ ζώοντος ἐμεῖο,
Καὶ σοῖο, καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος Ατρεΐδαο.
Ως ἄρ' ἔφη Τελαμῶνος ἐὺς παῖς, οὐδέ τι ἤδη
Οττι ῥά οἱ μετ' ἄεθλα κακὸν μόρον ἔντυε δαίμων

Ap-

hunc ipſum locum. Illud ἀπειρεσίης de mari Icario ſapit Auctoris indolem, & nimium eſt pro ejus ſpatio. non ita extenſo. *Pauw.*

80. Ριπὴ ἀπειρεσίη νεφεληγερέος Ζεφύροιο] Nonne νεφεληγερέτω? *Pauw.*

91. οἵπερ μεμάασι καὶ αὐτοί] μεμάασι. *Rhod.*

93. μάλα γὰρ ἐνὶ φρεσὶν ἥδεται ἦτορ] Verſus laborat: Scribendum, μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν &c. *Pauw.*

98. εἰ ζώοντος ἐμεῖο] ἔτι ζώοντος ἐμεῖο, *Rhod.* Ita recte ſcribitur: Hoc autem ineptum in ore ipſius Ajacis, qui ſic ſeſe non jactat modo, ſed id etiam facit perquam magnifice primo loco, antequam alios fortiores celebret. *Pauw.*

99.

Aut etiam arida & profunda ſeges, ubi ingruit
Flatus Zephyri immodicus, qui nubes cogit.
Sic etiam movebatur exercitus ad littora Helleſponti.
Et tunc Tydeo ſatus ad Græcos hujus rei cupidos, verba fecit.
Amici, ſi revera bellica virtute præſtamus,
Nunc multo acrius cum infeſtis hoſtibus manus committamus:
Ne unquam animum recipiant, Achille non amplius ſuperſtite.
Ergo agite inſtructi armis & curribus atque equis,
Urbem cingamus. Labor enim gloriam exhibebit.
Sic ait in medio Danaum. Sed procerus Ajax ita eum excepit.
Tydida, tu quidem bene & non incaſſum mones,
Inſtigans cum Trojanis Marte valentibus pugnam redintegrare
Pugnaces Danaos, qui ſponte ſua illuc feruntur.
Verum commorandum eſt in navibus, dum venerit e mari
Diva Thetis, cujus in pectore animus magnopere gaudet,
Ad tumulum nati pulcra certantibus præmia proponere:
Ut heri mihi retulit, cum maris profundum ſubiret,
Seorſum a cæteris Danais; nec jam procul auguror eſſe
Properantem. Troës autem, etiamſi mortem obiit Pelei natus,
Non multum fiduciæ habebunt, me adhuc incolumi,
Et te, atque etiam Agamemnone inculpato.
Ita dixit egregius Telamonis filius, nec præſcivit
Quod atrocem ſibi mortem poſt certamina fatum pararet Cru-

99. Καὶ σοῖο, καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος Ατρείδαο] Καί σιν ἠδὲ καὶ αὐτοῦ. *Rhod.* Non improbo Rhodomanni ſuſpicionem, ſed Verſum etiam ſatis bene ſe habiturum eſſe aio, ſi legamus, Καὶ σεῖο, καὶ αὐτοῦ: Nam α καὶ poteſt eſſe Spondeus vi cæſuræ, ut nemo neſcit in his verſatus. *Pauw.*

101. Ὅττι ῥά οἱ μετ' ἄεθλα κακὸν μόρον ἔντυε δαίμων Αργαλίῃ] Αργαλίεϊ. *Rhod.* Malim Αργαλίῃς: Nam δαίμων Αργαλίεϊ minus placet. Scis, quid δαίμων ſignificet ex uſu loquendi. *Pauw.*

108.

Αργαλέον· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο Τυδέος υἱὸς·
Ω φίλε, εἰ ἐτεὸν Θέτις ἔρχεται ἤματι τῷδε
Υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα,
Πὰρ νήεσσι μένωμεν, ἐρυκανόωντε καὶ ἄλλους·
Καὶ γὰρ δὴ μαχάρεσσι θεοῖς πείθεσθαι ἔοικεν·
Καί δ' ἄλλως Αχιλῆι, καὶ ἀθανάτων ἀέκητι,
Αὐτοὶ Φραζόμεθα δόμεν θυμηδέα τιμήν.
Ως φάτο Τυδείδαο δαίφρονος ὄμβριμον ἦτορ·
Καὶ τότ' ἄρ' ἐκ πόντοιο κίεν Πηλῆος ἄκοιτις,
Αὔρῃ ὑπ' ἠόῃ ἐναλίγκιος· αἶψα δ' ἵκανεν
Αργείων εἰς ὅμιλον, ὅπη μεμαῶτες ἔμιμνον,
Οἱ μὲν ἀεθλεύσοντες ἀπειρεσίῳ ἐν ἀγῶνι,
Οἱ δὲ Φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆρσιν ἰῆναι·
Τοῖσι δ' ἅμ' ἀγρομένοισι Θέτις κυανοχρήδεμνος
Θῆκεν ἄεθλα φέρουσα, καὶ ἀτρύνεσκεν Αχαιοὺς
Αὐτίκ' ἀεθλεύειν· τοί δ' ἀθανάτῃ πεπίθοντο.
Πρῶτος δ' ἐν μέσσοισιν ἀνίστατο Νηλέος υἱὸς,
Οὐ μὲν πυγμαχίῃσι λιλαιόμενος πονέεσθαι,
Οὔτε παλαισμοσύνῃ πολυτειρέϊ· τοῦ γὰρ ὕπερθε
Γυῖα, καὶ ἄψεα πάντα, λυγρὸν κατεδάμνατο γῆρας·
Αλλά οἱ ἐν στέρνοισιν ἔτ' ἔμπεδος ἔπλετο θυμὸς,
Καὶ νόος· οὐδέ τις ἄλλος ἐριδμαίνεσκεν Αχαιῶν
Κείνῳ, ὅτ' εἰν ἀγορῇ ἐπέων πέρι δῆρις ἐτύχθη·
Τῷ καὶ Λαέρταο κλυτὸς πάϊς εἵνεκα μύθων
Εἰν ἀγορῇ ὑπόεικε, καὶ ὃς βασιλεύτατος ἦεν

Πάν-

108. Αὐτοὶ φραζόμεθα δόμεν] φραζώμεσθα. Rhod.

111. Αὔρῃ ὑπ' ἠόῃ ἐναλίγκιος] ὑπηώῃ. Rhod.

112. Αργείων εἰς ὅμιλον] Versus requirit Αργείων ἐς ὅμιλον. Pauw.

114. Φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆρσιν ἰῆναι] Præcessit ἀεθλεύσοντες: quæ male dissident, cum amice debuissent conspirare: Nam οἱ μὲν & οἱ δὲ, ubi ἔμιμνον præcedit, eandem orationis structuram requirunt. Non dubito, quin verba male descripta sint: Legendum autumo,

— ὅπ,

Crudele: Eique reſpondit Tydei natus;
Amice, ſi haud dubie Thetis hoc die veniet,
Ut pulcra ad nati buſtum certamina inſtituat,
Præſtolemur ad naves, inhibentes etiam alios.
Æternis etenim Divis parere decet.
Et alioquin Achilli, etiam ſine Deorum monitu,
Ut gratum deferamus honorem, ipſi conſtituamus.
Talia verba dabat Diomedis belliſcii cor animoſum.
Et tunc ex ponto Pelei uxor ſeſe extulit,
Auræ matutinæ ſimilis. Et ſtatim venit
Argivum in cœtum: ubi remanſerant promti,
Alii, ut in ludo frequenti decertarent;
Alii, ut Athletarum ſpectaculo animum oblectarent.
Quibus in unum coactis Thetis, cærulea redimita vitta,
Præmia allata depoſuit, & hortatrix fuit Grajugenis,
Ut protinus certamen inirent. Hi igitur Divæ paruerunt.
Ac princeps in medium prodiit Neleo editus,
Non pugillatu contendere cupiens,
Nec plurimum defatigante lucta. Deſuper enim
Membra & cunctos artus moleſta gravabat ſenectus:
Sed vegetus adhuc in pectore animus erat
Et intellectus: nec quisquam Achivum alius contendebat
Cum ipſo, ſi in concione de eloquentia certamen motum eſſet.
Idcirco & clarus Laërtæ natus diſertæ orationis palmam
In concione illi cedebat, & qui ſummum imperium gerebat

In-

— ὅπη μεμαῶτες ἴμιμεν;
Οἱ μὲν ἀεθλεύσασθαι ἀπειρεσίῳ ἐν ἀγῶνι,
Οἱ δὲ φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆρσι ἴσασι.

Sic oratio rite cohæret, & uti Græcis mos eſt: Heſychius in Lexico: Ἀθλεύεται, διηθῆται: Inde apparet, pro ἀεθλεύειν etiam in uſu fuiſſe ἀεθλεύεσθαι.

Alias legendum fuiſſet, Οἱ μὲν ἀεθλεύσαι μάλ' ἀπειρεσίῳ: &c. Sed quod eaſdem non habuiſſet blanditias, ut quiſque animadvertit ſtatim. *Rauw.*

126. Εἰν ἀγορῇ ὑπόεικε] An potius Οἱ 'ν ἀγορῇ ὑπόεικε? Οἱ 'ν pro οἱ ἐν: Certe articulus hic mire conveniret, etiam propter τῷ præcedens. *Rauw.*

Πάντων Αργείων, μέγ' ἐϋμμελίης Αγαμέμνων·
Τοὔνεκ' ἐν' μέσσοισιν ἐΰφρονα Νηρηΐνην
Υμνεεν, ὡς πάσῃσι μετέπρεπεν εἰναλίῃσιν,
Εἵνεκ' ἐϋφροσύνης, καὶ εἴδεος· ἣ δ' ἀίουσα,
Τέρπεθ'· ὅδ' ἱμερόεντα γάμον Πηλῆος ἐνίσπε,
Τόν ῥά οἱ ἀθανάτοι μάκαρες συνετεκτήναντο
Πηλίου ἀμφὶ κάρηνα· καὶ ἄμβροτον ὡς ἐπάσαντο
Δαῖτα παρ' εἰλαπίνῃσιν, ὅτ' εἴδατα θεῖα φέρουσαι
Χερσὶν ὑπ' ἀμβροσίῃσι θεαὶ παρενήνεον Ωραι
Χρυσείοις κανέοισι, Θέμις δ' ἄρα καλ χαλόωσα,
Αρχυρέας ἐτίταινεν ἐπισπέρχουσα τραπέζας,
Πῦρ δ' Ηφαιστος ἔκαιεν ἀκήρατον, ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Αμβροσίην ἐκέρεον ἐνὶ χρυσέοις κυπέλοισιν,
Αἱ δ' ἄρ' ἐὶς ὀρχηθμὸν Χάριτες τράπον ἱμερόεντα,
Μοῦσαι δ' ἐς μολπὴν, ἐπετέρπετο δ' οὔρεα πάντα,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ θῆρες, ἰαίνετο δ' ἄφθιτος αἰθὴρ,
Αντρα τε Χείρωνος περικαλλέα, καὶ θεοὶ αὐτοὶ.
Καὶ τὰ μὲν ἀρ Νηλέρς εὖς παῖς Αργείοισι
Πάντα μάλ' ἱμερόεις κατελέξατο· τοί δ' ἀίοντες
Τέρποντ'· ὅσσ' Αχιλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα ἔργα
Μέλπε μέσῳ ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀμφίαχε λαὸς
Ασπασίως· ἄδ' ἄρ' ἔνθεν ἔχων ἐριώδεα φῶτα,

Ex-

128. Τοὔνεκ' ἐν μέσσοισιν] Τοὔνεκ' ἐνὶ. *Rhod.* Non displicet: Paris etiam Τοὔνεκα ἐν μέσσοισιν. *Pauw.*

131. ὅ δ' ἱμερόεντα γάμον Πηλῆος ἔνισπε &c.] Si ad ea attendas, quæ Lib. præced. V. 610. & seqq. de his nuptiis dixit ipsa Thetis, earum sane commemoratio non potuit ei multum voluptatis afferre, & aliud proinde ὑποκείμενον hic sumere debuisset Auctor. *Pauw.*

139. Αμβροσίην ἐκέρεον ἐνὶ χρυσέοις κυπέλοισιν] ἐκέρασσον ἐνὶ χρυσέοισι κυπέλλοις. *Rhod.* Recte: Nam κυπέλοισιν pro κυπέλλοισιν hactenus non reperi. *Pauw.*

140. Αἱ δ' ἄρ' ἐὶς ὀρχηθμὸν Χάριτες &c.] Scribe in gratiam Versus, Αἵ δ' ἄρ' ἐς ὀρχηθμὸν. *Pauw.*

144. Νηλέρς εὖς παῖς] Νηλῆος. *Rhod.*

146. Τέρποντ' ὅσσ' Αχιλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα &c.] Τέρποντ' ὅς

Inter omnes Argivos, fraxinea præstans hasta Agamemnon.
Ideo in medio agmine, sapientem Nerei filiam
Celebrabat, quod omnes Deas maris præcelleret,
Animi virtute & formæ decore. Quæ cum audiret,
Lætitia afficiebatur. Ille autem de Pelei nuptiis verba fecit,
Quas Dii immortales ipsi confeciſſent,
In jugis Pelii, & ut ambrosio sese invitassent
Epulo, in nuptiarum solennitate; ubi divinas afferentes escas
Palmis cælestibus, divæ Horæ accumularunt
Aureis canistris, & Themis lætabunda
Argenteas, sine cunctatione, mensas posuit:
Vulcanusque purum (fumi) ignem accendit, & juxta Nymphæ
Ambrosiam in aureis scyphis miscuerunt:
Gratiæ autem ad amabilem se converterunt saltationem,
Et ad cantum Musæ: unde cunctos montes voluptas permulsit,
Nec non amnes & bestias, & exultavit æther corruptionis expers,
Antraque Chironis amœna, & ipsi Dii.
Hæc ita Argivis vivida Nelei proles
Omnia pro votis ipsorum memoravit: qui hæc audientes,
Suaviter afficiebantur. Is porro Achillis præstantis immortalia facta
Oratione diserta celebrat in medio circo, numerosusque plausum dat exercitus
Benevolenter. Inde igitur exordio ducto, Virum fama illustrem

Mi-

ὡς δ' Ἀχιλῆος. *Rhod.* Locus aperte depravatus: Rhodomannus parum apte: Nam ὡς δ' non convenit, ubi continuo sequitur ὅ δ' ἄρ'. Legendum suspicor, Τίρσιτ'. ὡς δ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα ἔργα Μίλητι μίσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς γ' ἀμφίαχε λαὸς Ἀσπασίῃ. Hæc præ aliis scilicet accepta Græcis. *Pauw.*

148. ὅ δ' ἄρ' ἔνθεν ἔχων ἐρικύδεα

Ἐκπάγλως κύδαινεν ἀρηγαμένοις ἐπέεσσιν,
Δώδεχ' ὅπως διέπερσε κατὰ πλόον ἄστεα φωτῶν,
Ἐνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ὡς ἐδάϊξεν
Τήλεφον, ἠδὲ βίην ἐριθυδέος Ἠετίωνος
Θήβης ἐν δαπέδοισι, καὶ ὡς Κύκνον ἔκτανε δουρὶ
Υἱὰ Ποσειδάωνος, ἠδ' ἀντίθεον Πολύδωρον,
Καὶ Τρώϊλον ἠϊτὸν, ἀμύμονά τε Στεροπαῖον,
Αἵματι δ' ὡς ἐρύθηνεν ἄδην ποταμοῖο ῥέεθρα
Ξάνθου, καὶ νεκύεσσιν ἀπειρεσίοισι κάλυψεν
Πάντα ῥόον κελάδοντα, Λυκάονος ὁππότε θυμὸν
Νοσφίσατ' ἐκ μελέων, ποταμοῦ σχεδὸν ἠχέντος,
Ἕκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ὡς ἔλε Πενθεσίλειαν,
Ἠδὲ καὶ υἱέα δῖον ἐϋθρόνου Ἠριγενείης·
Καὶ τὰ μὲν Ἀργείοισιν ἐπισταμένοισιν καὶ αὐτοῖς
Μέλπε· καὶ ὡς ἐτέτυκτο πελώριος, ὡς τέ οἱ οὔτις
Ἔσθενε δηριάασθαι ἐναντίον, οὔτ' ἐν ἀέθλοις
Αἰζηῶν, ἅτε ποσσὶ νέοι περιδηριόωνται,
Οὐδέ μεν ἱππασίῃ, οὐδὲ σταδίῃ ἐνὶ χάρμῃ,
Κάλλεϊ θ' ὡς Δαναοὺς μέγ' ὑπείρεχεν, ὡς τέ οἱ ἀλκὴ
Ἔπλετ' ἀπειρεσίη, ὁπότ' Ἄρεος ἔσσυτο δῆρις·
Εὔχετο δ' ἀθανάτοισι, καὶ υἱέα τοῖον ἰδέσθαι
Κεῖνον ἀπὸ Σκύροιο πολυκλύστοιο μολόντα·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα πᾶσιν ἐπευφήμησαν ἐπέεσσιν,
Αὐτή τ' ἀργυρόπεζα Θέτις, καὶ οἱ πόρεν ἵππους
Ὠκύ-

δια φῶτα, Ἐκπάγλως &c.] ἔνθεν ἐλὼν. *Rhod.* Hæc mendum etiam aperte produnt: Rhodomanni ſuſpicio non eſt unius aſſis, & ἐλὼν ita adhibuit Græcorum nemo. Dicam, quod res eſt: Scribendum, ὅ δ' ἄρ' εὐθετίων, ἰφικόδια φῶτα Ἐκπάγλως κύδαινεν &c. εὐθετεῖν eſt apte diſponere; verba & orationem concinne digerere: Hoc conveniens & perſpicuum. *Pauw.*

151. ὡς ἐδάϊξεν·] Malim copulate, ὡς τ' ἐδάϊξεν. *Pauw.*

154. ἠδ' ἀντίθεον Πολύδωρον] ἰδ' ἀντίθεον. *Rhod.*

155. ἀμύμονά τε Στεροπαῖον] ἀμύμονά τ' Ἀστεροπαῖον. *Rhod.* Æ. que στεροπὴ dicitur, atque ἀ-

στε-

Mirum in modum laudat verbis (ad hoc) convenientibus:
Ut duodecim hominum oppida inter navigandum exsciderit,
Et undecim in spacioſa continente; ut percuſſerit
Telephum, & nobilis Eetionis robur
In Thebes ſolo; & ut haſta Cycnum peremerit,
Neptuno ortum; atque Diis ſimilem Polydorum,
Troilum etiam ſpecioſum, & fortem Aſteropæum.
Et ut prorſus ſanguine rubefecerit undam fluminis
Xanthi; & ingenti cæſorum ſtrage obtexerit
Totum fluvium ſtrepitantem; quando Lycaonis animum
E corpore exterminavit, prope ſonorum amnem:
Et ut Hectora ſtraverit; & Pentheſileam vicerit;
Ac tandem etiam filium Auroræ, aurea ſella conſpicuæ.
Atque hæc Argivis, qui nec ipſi neſcii erant,
Commemoravit; & quod excelſa ſtatura fuerit, utque cum ipſo
Nemo cominus contendere valuerit, ſive in certamine
Juvenum, cum pedum curſu diſceptant,
Sive in ludo equeſtri, aut etiam pugna ſtataria.
Et ut formæ præſtantia Danaos longe ſuperarit; & quae ipſi fortitudo
Excellens fuerit, cum Martis ſæviit contentio.
Orabat igitur Deos immortales, (ut daretur) etiam talem videre natum
Illius, e Scyro fluctuoſa profectum.
Argivi autem ſingula verba ſecundo rumore exceperunt,
Ipſa etiam Thetis argentipes: & obtulit ipſi equos

Ali-

ſεμπὴ, crebrius etiam, quam ἀσιφεπὴς: unde ab eo duci proprium non nefas; præſertim præcinente Virgilio: *Brontesque, Steropesque* —. Tamen certo certius reſcribendum Ασιροπαῖον. Iliad. Φ. Polydoro jam cæſo:

Δύτιρος αὖ τ' Αχιλεὺς μιλίμ ἰλυπτίσιτα
Ασιροπαίῳ ἰφῆκι κατακταμέναι μινεαίνων.

Et Calaber exeunte Libro hoc:

Δῶκι δ' ἄρα Σθινέλῳ βριαρὸν κέρυ Ασιροπαίυ. *Dausq.*

170. Κεῖνον ἀπὸ Σκύροιο] Κείνῳ ἀπὸ Σκύροιο. *Rhod.*

171. πᾶσιν ἐπευφήμησαν ἐπέεσσιν] Ut Verſus ſibi conſtet, ſcribe ἔπεσσιν. *Rakw.*

Ωκύποδας, τοὺς πρόσθεν ἐϋμμελίῃ Ἀχιλῆϊ
Τήλεφος ὤπασε δῶρον ἐπὶ προχοῇσι Καΐκου,
Εὖτέ ἑ μοχθίζοντα κακῷ περὶ ἕλκεϊ θυμὸν
Ἀχέσατ' ἐγχείῃ, τῇ μιν βάλε δηϊόωντα
Αὐτὸς ἔσω μηροῖο· διήλασε δ' ὄμβριμον αἰχμήν.
Καὶ τοὺς μὲν Νέστωρ Νηλήϊος οἷς ἑτάροισιν
Ὦπασεν· οἵ δ' ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδαίνοντα
Αντίθεον βασιλῆα. Θέτις δ' ἐς μέσον ἀγῶνα
Θῆκεν ἄρ' ἀμφὶ δρόμοιο βόας· δεκάτῃσι δὲ πάσῃς
Καλαὶ πόρτιες ἦσαν ὑπὸ μαζοῖσιν ἰοῦσαι·
Τάς ποτε Πηλείδαο θρασὺ σθένος ἀκαμάτοιο
Ἤλασεν ἐξ Ἰδης, μεγάλῳ περὶ δουρὶ πεποιθώς·
Τῶν πέρι οἵδε ἀνέσταν, ἐελδόμενοι μέγα νίκης·
Τεῦκρος μὲν πρῶτος Τελαμώνιος, ἠδὲ καὶ Αἴας,
Αἴας, ὅς τε Λοκροῖσι μετέπρεπεν ἰοβόλοισιν·
Ἀμφὶ δ' ἄρα ζώσαντο θοῶς περιμήδεα χερσὶν
Φάρεα· πάντα δ' ἔνερθεν, ἅπερ θέμις, ἐκρύψαντο,
Αἰδόμενοι Πηλῆος ἐϋσθενέος παράκοιτιν,
Ἀλλας τ' εἰναλίας Νηρηΐδας, ὅσσαι ἅμ' αὐτῇ
Ἦλυθον, Ἀργείων κρατερὸς ἐσιδέσθαι ἀέθλους·
Τοῖσι δὲ σημαίνεσκε δρόμου τέλος ὠκυτάτου
Ἀτρείδης, ὃς πᾶσι μετ' Ἀργείοισιν ἄνασσε·

Τοὺς δ'

176. Ἀχέσατ' ἐγχείῃ] Ηκέσατ'. *Rhod.*

179. ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδαίνοντα] μέγα κυδαίνοντες. *Rhod.*

180. Θέτις δ' ἐς μέσον ἀγῶνα] ἐς μέσσον ἀγῶνα. *Rhod.*

181. Θῆκεν ἄρ' ἀμφὶ δρόμοιο βόας· δεκάτῃσι δὲ πάσῃς] βόας δέκα· τῇσι δὲ πάσης. *Rhod.* Rhodomannus, δέκα· τῇσι δὲ πάσης: aptissime: Nec tamen disconveniet prior lectio, si τὸ δεκάτῃσι verso numeri officio accipias pro δέκα. Suffragatur ratio: nam ubicunque decimus, ibi decem. *Dausq.* De Rhodomanni conjectura non dubitandum. *Pauw.*

188. ζώσαντο θοῶς περιμήδεα χερσὶν] περὶ μήδεα. *Rhod.*

190. Αἰδόμενοι Πηλῆος ἐϋσθενέος παράκοιτιν] Brodæus ridiculum id retur: nam si, inquit, nullæ illic mulieres affuis-

Alipedes: quos ſuperioribus annis Achilli haſta valenti
Telephus dono dederat, apud Caici oſtia,
Cum ægrum animi, propter vulnus inſanabile,
Haſta curaſſet, qua in conflictu eum percuſſerat
Ipſe in femur, validamque infixerat cuſpidem.
Atque hos Neſtor Neleius ſociis ſuis
Tradidit: qui ad naves deduxerunt honorifice prædicantes
Similem Diis regem. Thetis autem in mediam lúdorum aream
Decem vaccas, in præmium curſus ſtatuit: quibus omnibus
Inſignes erant vitulæ, ubera adhuc ſubeuntes:
Quas olim invicti animoſa vis Pelidæ
Ex Ida abegerat, magna in haſta fiduciam habens.
Propter quas hi ad certamen prodierunt, magna palmæ cupidine accenſi,
Primus (erat) Teucer Telamonius: at alter Ajax,
Ajax, qui Sagittarios inter Locros eminebat.
Mox igitur religant manibus circum inguina
Feminalia, & ſubter ventrem partes, quas tegi decet, velant,
Verecundia dignantes potentis Pelei uxorem,
Et cæteras maris incolas Nereides, quæ cum ipſa
Venerant, fortia Argivum certamina ſpectatum.
His igitur curſus velociſſimi metam ſtatuit
Atrides, qui in omnes Græcos imperium tenebat:

Eos-

ſuiſſent, campeſtria nihilominus pro illius ætatis conſuetudine ſumſiſſent. Scitor ego ex te literatorum Alpha Brodæe, cur inducta campeſtria? Pudoris cauſa dices, & honeſti. Pudor ergo quæritur, ubi virorum duntaxat conventus eſt: at quanto magis, ſi & mulieres convenerint? Id vero caſtiſſimus Poëta voluit. *Dausq.*

191. Νηρηΐδας ἔσσαι ἀκ' αὐτῆ] ἔσσαι in finem relegatum, in priſtinam ſedem vindicavi. *Rhod.* In Aldina nempe & Baſileenſi excuſum eſt, Νηρηΐδας, ἤμ' αὐτῆ ἔσσαι. *Rauw.*

192. κρατεροὺς ἰπνίδεσθαι ἀέθλους] ἱπνίδεσθαι. *Rhod.* Neſcio, quare: ἰπνίδεσθαι ita plus ſemel eſt apud Quintum. *Rauw.*

193. ἔρμα τέλος ἀκυτάτου] ἀκυτάτοιο *Rhod.*

Τούς δ' ἔρις ὠτρύνεσκεν ἀκήρατος· οἱ δ' ἀπὸ νύσσης
Καρπαλίμως ὄιμησαν, ἐοικότες ἰρήκεσσιν·
Τῶν δὲ καὶ ἀμφίριστος ἔην δρόμος· οἱ δ' ἑκάτερθεν
Αργεῖοι λεύσαντες ἐπίαχον, ἄλλυδις ἄλλος·
Αλλ' ὅτε τέρματ' ἔμελλον ἱκανέμεναι μεμαῶτες,
Δὴ τότε Τεύχροιο μένος, καὶ γυῖα πέδησαν
Αθάνατοι· τὸν γὰρ ῥὰ θεὸς βάλεν, ἠέ τις ἄτη
Οζον ἐς ἀλγινοέντα βαθυῤῥίζοιο μυρίκης·
Τῷ δ' ἄρ' ἐσχριφθεὶς, χαμάδις πέσε· τοῦ δ' ἀλεγεινῶς
Ακρον ἀνεγνάφθη λαιοῦ ποδός· αἱ δ' ὑπανέσταν
Οἰδαλέαι ἑκάτερθε περὶ φλέβες· οἱ δ' ἰάχησαν
Αργεῖοι κατ' ἀγῶνα· παρήιξε δέ μιν Αἴας
Γηθόσυνος· λαοὶ δὲ συνέδραμον, οἱ οἱ ἕποντο
Λοκροὶ· αἶψα δὲ χάρμα περὶ φρενὰς ἦλυθε πάντων·
Εκ δ' ἔλασαν μετὰ νῆας ἄγειν βόας, ὄφρα νέμωνται·
Τεῦχρον δ' ἐσσυμένως ἕταροι περιποιπνύοντες,
Ηγον ἐπισχάζοντα· θοῶς δέ οἱ ἰητῆρες
Εκ ποδὸς αἷμ' ἀφέλοντο· θέσαν δ' ἐφύπερθε μοτάων
Εἴρια, συνδεύσαντες ἀλείφασιν· ἀμφὶ δὲ μίτρην
Δήσαντ' ἐνδυκέως· ὀλοὰς δ' ἐκέδασσαν ἀνίας.
Αλλω δ' αὖθ' ἑτέρωθε παλαισμοσύνης ὑπερόπλου
Καρπαλίμως μινύοντο δύω χρατερόφρονε φῶτε,
Τυδέος Ιπποδάμοιο πάϊς, καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
Οἵ ῥ' ἴσαν ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν ἀθρήσαντας

Ar-

195. οἱ δ' ἀπὸ νύσσης] Ingratum est οἱ δ', ubi præcedit τούς δ' ἔρις, quin & sequitur τῶν δὲ καὶ. Sic tamen ipse Quintus, qui & alibi articulos ita nectit. *Pauw.*

198. Αργεῖοι λεύσαντες ἐπίαχον] λεύσσοντες. *Rhod.*

200. Δὴ τότε Τεύχροιο μένος] Δὴ τότε δὴ vel πω. *Rhod.* Resarcio, Δὴ τότε δὴ, aut Δὴ τότε καὶ. *Dousq.* καὶ non placet; Alia non sunt mala: Posset etiam scribi, Δὴ τότε μὲν. *Pauw.*

204. Ακρον ἀνεγνάφθη λαιοῦ ποδὸς] Illud ἀνεγνάφθη potius laceratum, quam luxatum pedem designat: Quo pertinent etiam sequentia, θοῶς δέ οἱ ἰητῆρες Εκ ποδὸς αἷμ' ἀφέλοντο: Nam quæ luxata

Eosque lis incruenta impulit. Quare a carceribus
Rapide evolarunt, accipitribus non absimiles;
Et cursus eorum ambiguus erat; Ex utroque autem latere
Argivi spectatores acclamabant, alius hinc, alius inde.
Ast ubi proxima metæ loca magno nixu contigerant,
Tunc Teucri vires & membra impedierunt
Dii. Hunc enim Deus aut fors noxia impegit
In tristem ramum Myricæ, alta radice hærentis;
Huic implicitus humi cadit, magnoque dolore
Extremum lævi pedis retusum (luxatum) sauciatur,
atque intumescunt
Turgidæ utrinque venæ. Tum clamorem efferunt
Argivi in theatro, & antevertit eum Ajax
Lætus; militesque concurrunt, qui eum sequuti erant,
Locri, & mox omnium animos lætitia incessit.
Vaccas autem abegerunt ad naves transferendas, ut
(ibi) pascerentur.
Teucrum vero amici subito circumsatagentes
Claudicantem abducunt. Ac protinus ipsi medici
Ex planta sanguinem extergent, ac peniculorum imponunt
Lanas unguento illitas, & fasciam circum
Ligant diligenter, sævosque dispellunt cruciatus.
Alii dehinc prævalidæ luctæ, ex alio loco (surgentes)
Non segniter animum adjecerunt duo viri fortes,
Tydei equum domitoris filius, & præstans viribus Ajax:
Qui in medium processerunt; stuporque tenuit spectantes
Ar-

luxata sunt, sanguinem non emittunt. γιάπτειν est ξέειν: γιάμπτειν, κάμπτειν: Quare proprie hic ἀπεγιάφθη accipio, & una cum cute abrasa, pedem violentius intortum autumo. *Pauw.*

209. ἴλασαν — ἄγειν] Suspecta locutio: Videndum, an ita occurrat alibi. Si scripsisset Quintus, Ἐκ δ' ἴλασαν μετὰ νῆας ἄφαρ βάας, ὄφρα νέμωνται, cum vulgo locutus fuisset apte. *Pauw.*

212. θέσαν δ' ἰφύτερθε μοτάων Εἴρια] μοτὴ vox non passim obvia, vulgo μότος dicitur; nisi & hinc sit ille genitivus de Callimachi exemplo, qui νησάων extulit a νῆσος. *Dausq.*

218. θάμβος δ' ἔχεν ἀθρήσαντας Ἀργείους &c.] ἴπποια inepta;

Αργείους· ἄμφω γὰρ ἔσαν μαχάρεσσιν ὁμοῖοι·
Σὺν δ' ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες, οἵ τ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀμφ' ἐλάφοιο μάχονται, ἐδητύος ἰσχανόωντες·
Ἴσον δ' ἀμφοτέροισι πέλει σθένος· οὐδέ τις αὐτῶν
Λείπεται οὐδ' ἧβαιὸν, ἀταρτηρῶν μάλ' ἐόντων·
Ὡς οἵ γ' ἴσον ἔχον κρατερὸν μένος· ὀψὲ δ' ἄρ' Αἴας
Τυδείδην συνέμαρψεν ἐπὶ στιβαρῇσι χέρεσσι
Ἄξαι ἐπειγόμενος· ὁ δ' ἄρ' ἰδρείῃ τε, καὶ ἀλκῇ,
Πλευρὸν ὑποκλίνας, Τελαμώνιον ὄμβριμον υἱὰ
Ἐσσυμένως ἀνάειρεν, ὑπὲρ μυῶνος ἐρείσας
Ὦμον, καὶ ποδὶ μηρὸν ὑποπλήξας ἐτέρωσε,
Κάββαλεν ὄμβριμον ἄνδρα καὶ ἀ χθονός· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Ἕζετο· τὸν δ' ὑμάδησαν· ὁ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Αἴας ὀμβριμόθυμος, ἀνίστατο δεύτερον αὖτις,
Ὁρμαίνων ἐς δῆριν ἀμείλιχον· αἶψα δὲ χερσὶ
Σμερδαλέῃσι κόνιν κατεχεύατο· καὶ μέγα θύων,
Τυδείδην ἐς μέσον ἀΰτεεν· ὁ δέ μιν οὔτι
Ταρβήσας, οἷμησε κατ' ἀντίον· ἀμφὶ δὲ πολλὴ
Ποσσὶν ὑπ' ἀμφοτέρων κόνις ὤρνυτο· τοὶ δ' ἑκάτερθεν

Τεῦ-

Nam millies utrumque viderant Græci, neque illis ignota erat virtus & robur eorum. *Pauw.*

220. θήρεσσιν ἐοικότες] Quam belle hoc sequitur post μαχάρεσσιν ὁμοῖοι, præsertim si Interpretis *ferarum* sumas, pro quo *Leonum* tibi iterum commendo? Simile, ut nosti, habuimus supra. *Pauw.*

226. Ἄξαι ἐπειγόμενος] Quid illud ἄξαι? An alter aiterum frangebat in lucta, & dividebat in partes? Nihil ineptius aut inconditum magis: Legendum est sine dubio, ἀγξαι ἐπειγόμενος: Id faciebant luctantes; & verbum illud proprium luctæ: Pollux Lib. 3. Onomastic. Segm. 155. ἄγχειν, σφίγειν, ἀπάγειν, λυγίζειν, ἀγκομίζειν, ἀγκυρίζειν, ἀνατρίπτειν, θράσσειν, ὑποσκελίζειν, καὶ πλαγιάζειν, καὶ χλιμακίζειν, παλαισμάτων ὀνόματα. Alia prætereo. *Pauw.*

227. Πλευρὸν ὑποκλίνας] Latus, quo eum corripere volebat Ajax: Id Tydides subinclinavit, & sic elusit ejus corripiendi conatum. Interpres *toxendicem retrahens*: Perperam & imperite. In latere Ajax corripere volebat Tydidem, ut sic bra-

Argivos. Ambo enim Diis ſimiles erant.
Congrediuntur igitur ferarum more, quæ in monte
De cervo pugnant, cum edendi amor ſtimulat,
Et par utrique vis eſt, neuterque ipſorum
Ne minimum quidem concedit; Tam pertinax eſt ferocia.
Sic æquali hi fortitudine & robore præditi erant. Tandem Ajax
Validis Tydidem manibus corripit,
Fractis viribus profligare properans. Sed hic peritia ac robore
Coxendicem retrahens, procerum Telamonis filium
Continuo elevat, ſupraque brachiorum pulpam connixus
Humero; & genu altrinſecus femur impellens,
Fortem humi virum proſternit, eique
Inſidet. Græci igitur communi voce acclamant: iniquo autem animo ferens
Ajax cordatus denuo ſurgit,
Feſtinans ad implacabile certamen: Ac ſubito manibus
Tremendis pulverem diſpergit, & magna rabie percitus
Tydidem provocat in medium. Qui nihil eum
Expaveſcens, adverſum ruit, multumque
Pedibus amborum pulveris excitatur. Hi igitur utrinque

Ut

brachiorum nodo eum conſtringeret: Id eluſit Tydides ſubinclinato latere, ſimulque Ajacem corripiens ſuſtulit, humerum ſuum in ejus brachii pulpam valide immittens: Quo facto ſtatim pede & genu ſuo femur Ajacis altrinſecus protruſit, eumque ſublatum ſic proſtravit terræque illiſit: Vides? Hæc ratio pugnæ. ποδὶ Interpres recte vertit *genu*: Eo enim femur protrudendum erat, aut ſaltem parte pedis ſuperiore. *Pauw.*

231. Ἑζετο· τοὶ δ' ἀμάδησαν] ἀμάδησαν. *Rhod.*

232. ἀνίσατο δεύτερον αὖτις, Ὀρμαίνων ἐς δῆριν ἀμείλιχον] Peſſima diſtinctio, quam Interpretem retinuiſſe miror: An ſemel adhuc proſtratus fuerat Ajax, & ita proſtratus ſemel adhuc ſurrexerat? Sentis ſtatim, ubi id falſum eſt, falſam eſſe diſtinctionem, qua id dicitur. Scribe igitur, ἀνίσατο, δεύτερον αὖτις Ὀρμαίνων ἐς δῆριν ἀμείλιχον. Id apertum, & factum hic. *Pauw.*

235. Τυδείδην ἐς μέσσον ἀΰτειν] ἐς μέσσον. *Rhod.*

239.

Ταῦροι ὅπως συνόρουσαν ἀταρβέες, οἵ τ' ἐν ὄρεσσι
Θαρσαλέου μένεος πειρώμενοι, εἰς ἓν ἵκωνται,
Ποσσὶ κονιόμενοι· περὶ δὲ βρεμέουσι κολῶναι
Βυχμῇ ὑπ' ἀμφοτέρων· τοί δ' ἄσχετα μαιμαῶτες,
Κράατα συμφορέουσιν ἀτειρέα, καὶ μέγα χάρτος,
Θυμὸν ἐπ' ἀλλήλοισι ποτεύμενοι· ἐκ δὲ μόγοιο
Λάβρον ἀνασθμαίνοντες, ἀμείλιχα δηιόωνται·
Πουλὺς δ' ἐκ στομάτων χαμάδις κατεχεύατο ἀφρὸς·
Ὡς οἵγε στιβαρῇσιν ἄδην πονέοντο χέρεσσιν·
Ἀμφοτέρων δ' ἄρα νῶτα, καὶ αὐχένες ἀλκήεντες
Χερσὶ περιχτυπέοντο τετρυγότες, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Δένδρε' ἐπ' ἀλλήλοισι βάλον τ' ἐριθηλέας ὄζους·
Πολλάκι δ' Αἴαντος μεγάλου στιβαροὺς ὑπὸ μηροὺς
Κάββαλε Τυδείδης κρατερὰς χέρας· ἀλλά μιν οὔτι
Ἀφ ὧσαι δύνατο στιβαροῖς ποσὶν ἐμβεβαῶτα·
Τόν δ' Αἴας καθύπερθεν ἐπεσσύμενον ποτὶ γαῖαν
Ἐξ ὤμων ἐτίνασσε, κατὰ χθονὸς οὖδας ἐρείδων·
Ἄλλοτε δ' ἀλλοίως ὑπὸ χείρεσι δηιόωνται·
Λαοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα μέγ' ἴαχον εἰσορόωντες·
Οἱ μὲν Τυδείδην ἐριχυδέα θαρσύνοντες,
Οἱ δὲ βίην Αἴαντος· ὁ δ' ἄλκιμον ἄνδρα τινάξας

Ἐξ

239. εἰς ἓν ἵκωνται] Malim ἵκοντα: Sic enim alia ſequentia melius congruunt. *Pauw.*

240. περὶ δὲ βρεμέουσι κολῶναι] βρεμέουσι. *Rhod.*

241. τοί δ' ἄσχετα μαιμαῶτες] μαιμάοντες. *Rhod.*

243. Θυμὸν ἐπ' ἀλλήλοισι ποτεύμενοι] Interpres, *Mutuam in ſe animi ferociam exercentes:* Quod ego vix probare poſſum: Nam ποτεύμενοι eo ſenſu perquam ſuſpectum eſt. Scripſerim non invitus, Θυμῷ ἐπ' ἀλλήλοισι ποτεύμενοι, *Ferocia & ira in ſe mutuo laborantes.* Id aptum & probum. Θυμὸν pro κατὰ θυμὸν hic etiam non arrideret mihi. *Pauw.*

248. Χερσὶ περιχτυπέοντο τετρυγότες] Ingratum eſt illud Χερσὶ, ubi præceſſit ποτέοντο χέρεσσιν: An ita tamen ipſe Auctor? Poteſt: Sed dubito. Quid ſi legamus paulo ante, Ὡς οἵγε στιβαρῇσιν ἄδην ποτέοντο μίλοισιν?

Ut intrepidi concurrerunt tauri, qui in montibus,
Roboris audacis periculum facturi, congrediuntur;
Pedibus arenam ſpargentes; & reboant ſcopuli
Amborum mugitu; Illi vero truci connixu
Capita indomita committunt & magnas vires,
Mutuam in ſe animi ferociam exercentes, præquè labore
Valde anhelantes, crudeliter belligerantur:
Multum etiam ſpumæ ex ore profunditur ad terram.
Similiter etiam illi validis decertabant manibus.
Et amborum terga & firmæ cervices,
Manuum impulſu fragorem edebant; ut cum in ſylvis
Arbores floridos inter ſe ramos concutiunt.
Sæpe in proceri Ajacis validum femur
Fortes injicit manus Tydides: ſed nullo eum modo,
Firmis inſiſtentem pedibus, dimovere poteſt.
Hunc vero Ajax ſuperne, ad terram ſe incurvantem
Humero quaſſat, ad terræ ſolum affligere nitens.
Et alias aliter ſe manibus impetunt.
Hominesque ab omni parte acclamant ſpectantes,
Dum alii gloria inſignem Tydiden exhortantur,
Alii robuſtum Ajacem; Qui tandem virum fortem,
ubi impulit

Hu-

σιν? *Pauw.*

249. Δένδρε' ἐπ' ἀλλήλοισι βάλ ντ' ἐριθηλέας ὄζους] βάλωντ'. *Rhod.* Perperam: Nam βαλόντ' hic ſine dubio participium eſt: *ut arbores ramos floridos in ſe immittentes. Pauw.*

250. σιβαροὺς ὑπὸ μηρούς] Malim, σιβαροὺς ἐπὶ μηροὺς. *Pauw.*

252. Αψ ὦσαι] *retro trudere*, & ſic proſternere. *Pauw.*

Ibid. σιβαροῖς ποσὶν] σιβαροὺς ὑπὸ μηροὺς præceſſit. *Pauw.*

253. ἐπισσύμενον] Malo ἐπεσσύμενος: παθύπερθεν ἐπισσύμενος, *ſuperne irruens. Pauw.*

254. κατὰ χθονὸς οὖδας ἐρείδων] *Se ſuffulciens pedibus illis robuſtis ad terræ ſolum*, ut ſic validius ſcilicet *in terram quateret ac deprimeret* Tydiden, cujus humeris incumbebat. Interpres Græca non intellexit. *Pauw.*

255. ὑπὸ χείρεσι δηΐοιντο] δηΐοιντο. *Rhod.*

258. ὅ οἱ ἄλκιμον ἄνδρα τιτάξας Ἐξ ὤμων ἑκάτερθε] Eadem pugnæ ratio, quæ paulo ante, Τὸν δ' Αἴας καθύπερθε κατὰ γαῖαν εἴξ ὤμων ἐτίναντο. *Pauw.*

259.

Ἐξ ὤμων ἑκάτερθε, βαλὼν δ' ὑπὸ νηδύα χεῖρα,
Ἐσσυμένως ἐφέηκε κατὰ χθονὸς, ἠΰτε πέτρην
Ἀλκὴ ὑπὸ σθεναρῇ· μέγα δ' ἴαχε Τρῳϊον οὖδας
Τυδείδαο πεσόντος· ἐπηΰτησε δὲ λαός·
Ἀλλὰ καὶ ὣς, ἀνόρουσεν ἐελδόμενος πονέεσθαι
Τὸ τρίτον, ἀμφ' Αἴαντα πελώριον· ἀλλ' ἄρα Νέστωρ
Ἐστη ἐν μέσσοισι, καὶ ἀμφοτέροισι μετηύδα·
Ἰσχεσθ' ἀγλαὰ τέκνα παλαισιμοσύνης ὑπερόπλου·
Ἴδμεν γὰρ δὴ πάντες ὅσον προφερέστεροί ἐστε
Ἀργείων, μεγάλοιο καταφθιμένου Ἀχιλῆος.
Ὡς φάτο· τοί δ' ἔσχοντο πονεύμενοι· ἐκ δὲ μετώπων
Χερσὶν ἄδην μόρξαντο κατεσσύμενόν περ ἱδρῶτα·
Κύσαν δ' ἀλλήλους· φιλότητι δὲ δῆριν ἔθεντο·
Τοῖς δ' ἄρα Νηϊάδας πίσυρας πόρε πότνα θεάων
Δῖα Θέτις· τάς δ' αὐτοὶ ἐθηήσαντο ἰδόντες
Ἡρωες κρατεροὶ, καὶ ἀταρβέες, οὕνεκα πασάων
Νηϊάδων προφέρεσκον ἐϋφροσύνῃ τε, καὶ ἔργοις,
Νόσφιν ἐϋπλοκάμου Βρισηΐδος, ἅς ποτ' Ἀχιλλεὺς
Λῆισατ' ἐκ Λέσβοιο· νόος δέγ' ἐτέρπετο τῇσι·
Καί ῥ' ἡ μὲν δόρποιο πέλεν ταμίη καὶ ἐδωδῆς·
Ἡ δ' ἄρα δαινυμένοισι παροινοχόει μέθυ λαρόν·
Ἀλλη δ' αὖ μετὰ δόρπον ὕδωρ ἐπέχευε χέρεσσι·
Ἡ δ' ἑτέρη ἀπὸ δαιτὸς ἀεὶ Φορέεσκε τράπεζαν·
Τάς δ' ἄρα Τυδείδαο μένος, καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
Δασσάμενοι, προέηκαν ἐϋπρώρους ἐπὶ νῆας.
Ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης ὦρτο σθένος Ἰδομενῆος·

Ὡρ-

259. βαλὼν δ' ὑπὸ νηδύα χεῖρα] qua eum ſuſtulit, & pedes terræ ſubduxit: quod maximum roboris indicium. Quare addit non injuria ἀλκὴ ὑπὸ σθεναρῇ. Hoc autem factum ab Aiace, cum Tydidem utrinque humeris validiſſime quaſſans, in terram deprimere non poſſet. *Pauw.*

261. μέγα δ' ἴαχε Τρῳΐον οὖδας Τυδείδαο πεσόντος] Hæc iterum eſt Quinti τερατολογία. *Pauw.*

272.

Humeros ejus huc illuc, & manum ventri admovit,
Repente humi dejicit, non secus ac saxum,
Viribus prævalidis: & valde immugiit Trojanus campus,
Tydida cadente, populusque acclamavit.
Sed tamen adhuc certaminis cupidus surrexit
Tertium, in Ajacem statura insignem. At Nestor
Prodit in medium, & affatur utrumque:
Compescite nati illustres, luctam nimis violentam.
Constat enim cunctis, quanto præstantiores sitis
Argivis, postquam defunctus est magnus Achilles.
Sic ait: ast illi desistunt a labore, deque frontibus
Crebro manibus abstergent sudorem destillantem;
Ac mutua dant oscula; & amico tandem affectu certamen deponunt.
Quatuor his ergo Najades dedit veneranda inter Deas,
Sancta Thetis, quas ipsi stupuere intuentes
Validi & intrepidi heroës: Nam inter omnes
Præstabant Najades animi virtute & operum industria,
Præter conspicuam crine Briseidem: Quas olim Achilles
Prædando abstulerat ex Lesbo, animumque his oblectabat.
Una erat procuratrix convivii & ferculorum;
Altera epulantibus dulce vinum infundebat;
Tertia in convivio manibus lymphas affundebat;
Quarta a sumpto cibo perpetuo mensam tollebat.
Has fortis Tydides, & violento corpore Ajax,
Partiti, præmisere ad naves rostratas.
Surrexit ad pugilatus deinceps certamen Idomenei robur venerandum.

Nam

272. τοῖς δ' ἄρα Νηϊάδας κίσυρας] Vitium ridiculum & apertum, quod præter rem ipsam verborum cohærentia quam maxime aversatur: Ut breviter dicam, quod verum est absque dubio, scribendum Versu hoc λητάδας κίσυρας, & similiter Versu abhinc tertio Λητάδαι προφέρεσκον: Sic dicitur, quod aptum est, & Briseis non inter Naiades, sed inter captivas commoratur, ut debet. *Pauw.*

274. οὕνεκα πασάων] πασέων. *Rhod.*

277. νέας δέ γ' ἐπέρκετο τῇσι] νέον. *Rhod.*

284. πυγμαχίης ὄρτο ὀθρύνας

Ιδό-

Ωρνυτ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἴδρις πέλε παντὸς ἀέθλου·
Τῷ δ' οὔτις κατέναντα χίεν· μάλα γάρ μιν ἅπαντες
Αἰδόμενοι ὑπόειξαν, ἐπεί ῥα γεραίτερος ἦεν·
Τῷ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσοισι Θέτις πόρεν ἅρμα, καὶ ἵππους
Ωκυπόδας, τοὺς πρόσθε βίη μεγάλου Πατρόκλοιο
Ηλασεν ἐκ Τρώων, Σαρπηδόνα δῖον ὀλέσσας·
Καὶ τοὺς μὲν θεράποντι πόρεν ποτὶ νῆας ἄγεσθαι
Ιδομενεὺς· αὐτὸς δὲ κλυτῷ ἐν ἀγῶνι μένεσκε.
Φοῖνιξ δ' Αργείοισιν ἐϋσθενέεσσι μετηύδα·
Νῦν μὲν ἄρ' Ιδομενῆϊ θεοὶ δόσαν ἐσθλὸν ἄεθλον
Αὔτως, οὔπω κάμνοντι βίῃ, καὶ χερσὶ, καὶ ὤμοις,
Αλλ' ἄρ' ἀναιμωτὶ, προγενέστερον ἄνδρα τίοντες·
Αλλ' ἄλλοι νέοι ἄνδρες ἐπειτύνεσθε ἀέθλων
Χεῖρας ὑπ' ἀλλήλοισι δαήμονας ἰθύνοντες
Πυγμαχίης, καὶ θυμὸν ἵηνατε Πηλείωνος.
Ως φάτο· τοί δ' ἆϊοντες, ἐσέδρακον ἀλλήλοισιν·
Ηκα δὲ πάντες ἔμιμνον ἀναινόμενοι τὸν ἄεθλον,
Εἰ μὴ σφέας ἔνισπεν ἀγαυοῦ Νηλέος υἱὸς·
Ω φίλοι, οὔτι ἔοικε δαήμονας ἄνδρας ἀΰτῆς,
Πυγμαχίην ἀλέασθαι ἐπήρατον, ἤ τε νέοισι
Τερπωλὴ πέλεται, καμάτῳ δ' ἐπὶ κῦδος ἀγινεῖ·

Ως

Ιδομενῆος· Ωρνυτ', ἐπεί οἱ &c.] πυγμαχίης κρατερὸν vel γεραρὸν σθένος· Ιδομενῆος Ωρνυτ', ἐπεί οἱ. *Rhod.* Rhodomannus pro ὦρτο, ut vides, κρατερὸν vel γεραρὸν: Minus perite & nimis arbitrarie. Scribendum ſuſpicor, Αμφὶ δὲ πυγμαχίης πρῶτον σθένος Ιδομενῆος Ωρνυτ', ἐπεί οἱ &c. Locus olim diverſimode fuit ſcriptus: In Libris quibuſdam fuit, quod poſui; in Aliis vero, Αμφὶ δὲ πυγμαχίης ὦρτο σθένος Ιδομενῆος Πρῶτον, ἐπεί οἱ &c: Inde error, cum iſta diverſitas ad Marginem annotata eſſet: Sic millena corrupta ſunt, ut nemo neſcit, in his verſatus. De adverbio πρῶτον nihil dico: Id enim ordo narrationis omnibus & ſingulis commendat ſtatim. *Pauw.*

294. Θεοὶ δόσαν ἐσθλὸν ἄεθλον] ἐσλὸν ἄεθλον, ad aures jucundius acceſſiſſet. *Pauw.*

295. Αὔτως, οὔπω κάμνοντι βίῃ] οὐ κάμνοντι. *Rhod.* Αὔτως idem, quod Οὔτως: Interpretis

Gra-

Nam animus illi omnis certaminis peritus erat.
Nemo sed hunc contra venit. Namque omnes illi
Reverentia quadam cesserunt: Quia annis erat grandior.
Propterea in media (spectantium) corona Thetis currum & equos ei dedit
Aëripedes, quos magni vis ante Patrocli
Egerat ex Troum acie, divo Sarpedone peremto.
Hos igitur famulo tradidit ad naves ducendos
Idomeneus. Ipse vero in celebri ludorum consessu mansit.
Tum Phœnix ad strenuos Argivos ita disseruit:
Nunc egregium Dii præmium Idomeneo tribuerunt
Gratis, non vi & manibus atque humeris laboranti,
Sed citra sanguinem, virum ætate provectiorem honorantes.
Verum alii florida ætate viri ad certamen vos accingite,
Manus vobis mutuo directe intentantes gnaras
Pugillatus: Et manes Pelidæ exhilarate.
Sic ait; Ast illi, his auditis, se mutuo aspiciebant:
Et loco se omnes continuissent, periculum certaminis detrectantes;
Nisi objurgasset eos illustris Nelei filius.
Commilitones dilecti, non decet viros belli peritos
Amabile pugillatus certamen defugere; quod juvenibus
Delectamento est, & post laborem affert gloriam.

O

Gratis significationem vocis minus honorificam respicit. *Pauw.*

297. Αλλ' ἄλλοι νέοι ἄνδρες ἐπειτύνεσθε ἄεθλων] ἐπειτύνεσθε ἄεθλον. *Rhod.* Durum est Αλλ' ἄλλοι, inprimis post Αλλ' ἄρ' in principio Versus præcedentis. Illud ἐπειτύνεσθε ἄεθλων non male in ἐπειτύνεσθε ἄεθλον mutat Rhodomannus: Attamen malim fere ego ἐπειτύνεσθε ἀέθλῳ, *certamini accingamini:* ut ἐπειτύνεσθε sit παθητικὸν. *Pauw.*

298. Χεῖρας, ὑπ' ἀλλήλοισι] ἐπ' ἀλλήλοισι. *Rhod.*

300. τοί ὁ' ἄϊστες, ἐσίδρακον ἀλλήλοισιν] Hoc aperte depravatum est: Nam ἐσίδρακον cum casu tertio ita non construunt Græci. An ἐπίδρακον scribendum? Fallor, aut id casum etiam tertium respuit, quanquam facilius certe eum admitteret, quam ἐσίδρακον. Aliud latere suspicor: An legendum, ἐσίδρακον ἀλλήλας γε, vel ἀλλήλας περ? Nihil acutius aut melius nunc mihi succurrit. *Pauw.*

302. Εἰ μὴ σφέας ἴσκεν] ἐ-

Ως εἴθ' ἐν γυίοισιν ἐμοῖς ἔτι κάρτος ἔκειτο,
Οἷον ὅτ' ἀντίθεον Πελίην κατεθάπτομεν ἡμεῖς,
Αὐτὸς ἐγὼ, καὶ Αχαστος, ἀνεψιοὶ εἰς ἓν ἰόντες,
Οππότ' ἄρ' ἀμφήριστος ἐγὼ Πολυδεύκεϊ Δίῳ
Πυγμαχίῃ γενόμην, ἔλαβον δέ οἱ ἶσον ἄεθλον·
Εν δὲ παλαισμοσύνῃ με, καὶ ὁ κρατερώτατος ἄλλων
Αγκαῖος θάμβησε, καὶ ἔτρεσεν· οὐδέ μοι ἔτλη
Αντίον ἐλθέμεναι νίκης ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Ηδη που τοπάροιθε παρ' ἀγχεμάχοισιν Επειοῖς
Νίκησ' ἠὺν ἐόντα· πεσὼν δ' ἐκονίσατο νῶτα
Σῆμα παρὰ φθιμένου Αμαρυγκέος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Πολλὴν θήησαντο βίην, καὶ κάρτος ἐμοῖο·
Τῷ νύ μοι οὐκ ἔτι κεῖνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας,
Καὶ κρατερός περ ἐών· ἔλαβον δ' ἀκόντητος ἄεθλον·
Νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι, καὶ ἄλγεα· τοὔνεκ' ἄνωγα
Υμέας, οἷσιν ἔοικε, ἀέθλια χερσὶ φέρεσθαι·
Κῦδος γὰρ νέῳ ἀνδρὶ φέρειν ἀπ' ἀγῶνος ἄεθλον.
Ως φαμένοιο γέροντος, ἀνίστατο θαρσαλέος φὼς,
Υἱὸς ὑπερθύμοιο καὶ ἀντιθέου Πανοπῆος,
Ος τε καὶ ἵππον ἔτευξε κακὸν Πριάμοιο πόληϊ
Υστερον· ἀλλ' οὔ οἱ τις ἐτόλμα ἔνεγγυς ἰκέσθαι,
Εἵνεκα πυγμαχίης· πολέμου δ' οὐ πάγχυ δαήμων
Επλετο λευγαλέου, ὁπότ' Αρεος ἔσσυτο δῆρις·
Καί κεν ἀνιδρωτὶ περικαλλέα δῖος Επειὸς
Ημελλεν τότ' ἄεθλα φέρειν ποτὶ νῆας Αχαιῶν,

Εἰ

νίσσειν. *Rhod.*

309. Οππότ' ἄρ' ἀμφήριστος ἐγὼ] ἀμφήριστος ita de persona tibi notes. *Pauw.*

315. πεσὼν δ' ἐκονίσατο νῶτα] Malim ἐκονίσατο, quanquam scio, quid contra dici possit: Videbimus aliquando distinctius. *Pauw.*

317. Πολλὴν θήησαντο βίην, καὶ κάρτος ἐμοῖο] Πολλοὶ & ἐμεῖο. *Rhod.* Recte Rhodomanus Πολλοί: Nam persona deest, & βίην καὶ κάρτος sententia requirit absolute. *Pauw.*

319. Καὶ κρατερός περ ἐών] Tau-

O ſi mihi in membris adhuc vis ineſſet,
Qualis (erat) Peliæ eximio cum juſta fecimus
Ego & Acaſtus patrueles, congreſſi in unum locum;
Quando ancipiti victoria ego cum Polluce Jovis filio
Pugillatu decertavi; nec minus quam ipſe præmium accepi;
Adhæc in certamine palæſtræ me validiſſimus aliorum etiam
Ancæus ſtupuit & formidavit, nec mihi auſus fuit
Congredi ſpe victoriæ. Namque ipſum
Jam antea inter pugnaces Epeos
Superaveram, (quamvis fortis eſſet) & pulvere tergum fœdaverat cadens,
Juxta tumulum Amaryncei defuncti; inque eo ſternendo
Multi vim & robur meum admirabantur;
Ideo contra me poſthac ille manus non ſuſtulit;
Quamlibet viribus excellens; præmiumque citra pulverem accepi.
At nunc me ſenectus & ærumnæ opprimunt. Idcirco adhortor
Vos, quibus id congruit, ut præmia vendicetis manibus.
Decus enim eſt viro juveni, ex certamine palmam referre.
Hæc loquente ſene, vir audax prodiit,
Filius magnanimi, & Dei inſtar habentis, Panopei,
Qui & equum fabricatus eſt, in pernitiem civitatis Priami
Poſtea. Sed nemo prope ſe ei inferre auſus fuit
Ad cæſtibus confligendum: belli autem non ita ſolers
Erat cruenti, quando Martis ſæviret contentio.
Et tunc absque ſudore Epeus excellens pulcerrima
Dona ad naves Achivum ablaturus erat;

Niſi

Tautologia inepta, ubi præceſſit κρατιρώτατος ἄλλων. Sed & πῶν ἐόντα hiſce interpoſitum: Vide modo. Tota autem hæc oratio Neſtoris, quia laudem ſui ipſius continet ita immodice, mea opinione ſenilliter ineptit. *Pauw.*

321. Ὑμέας, οἷσιν ἔοικ', ἀέθλια] οἷσιν ἔοικεν. *Rhod.*

326. ἀλλ' οὔ οἱ τις ἐτόλμας] Non deterius fuiſſet, ἀλλ' οὐ οὔτις

Εἰ μή οἱ σχεδὸν ἦλθεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱὸς
Αἰχμητὴς Ακάμας, μέγα δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων,
Αζαλέους ἱμάντας ἔχων περὶ χερσὶ θοῇσι,
Τούς οἱ ἐπισταμένως Εὐηνορίδης Αγέλαος
Αμφέβαλεν παλάμῃσ', ἐποτρύνων βασιλῆα·
Ως δ' αὔτως ἑτάροι Πανοπηϊάδαο ἄνακτος
Θαρσύνεσκον Επειὸν· ὅ δ' ἐν μέσσοισι, λέων ὥς,
Εἰστήκει, περὶ χερσὶν ἔχων βοὸς ἶφι δαμέντος
Ρινοὺς ἀζαλέας· μέγα δ' ἴαχον ἔνθα, καὶ ἔνθα
Λαοὶ, ἐποτρύνοντες εὐρυσθενέων μένος ἀνδρῶν
Μίξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Εσταν μαιμώωντες ἐνὶ ξυνοχῇσιν ἀγῶνος,
Αμφω χεῖρας ἑὰς πειρώμενοι, εἴπερ ἔασιν
Ως ποτ' εὐτρόχαλοι, μήδ' ἐκ πολέμου βαρύθοιεν·
Αἶψά τ' ἄρ' ἀλλήλοισι κατ' αντία χεῖρας ἄειραν
Ταρφέα παπταίνοντες· ἐπ' ἀκροτάτοις δὲ ποδεσσὶ
Βαίνοντες κατὰ βαιὸν, ἑὸν γόνυ γουνὸς ἄμειβον,
Αλλήλων ἐπὶ δηρὸν ἀλευόμενοι μέγα κάρτος·
Σὺν δ' ἔβαλον νεφέλῃσιν ἐοικότες αἰψηρῇσιν,
Αἴτ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐπ' ἀλλήλῃσι θοροῦσαι,

Αστε-

αὔτις ἐτόλμα. *Rauw.*

332. μέγα δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων, Αζαλέους &c.] Verba non cohærent, ut debent: Lege, vel μέγα δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἄεξεν Αζαλέους ἱμάντας ἔχων περὶ χερσὶ θοῇσι, Τούς &c. vel μέγα δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων, Αζαλέους ἱμάντας ἔχεν περὶ &c. *Rauw.*

335. Αμφέβαλεν παλάμῃσ' ἐποτρύνων] παλάμῃσιν. *Rhod.*

338. βοὸς ἶφι δαμέντος] Vi cæsi. Homerus Iliad. Γ.

Η οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο.

Enarrator: ἶφι κταμένοιο, ἰσχυρῶς καὶ μετὰ βίας ἀναιρεθέντος, τουτέστι σφαγέντος· τὰ γὰρ τῶν θησιμαίων ζώων δέρματα ἀσθενῆ ἐστιν, ὡς ἂν προδιαφθαρέντα ὑπὸ τῆς νόσου. Hesiodus:

Αμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο.

Moscopulus: βοὸς ἶφι κταθέντος, ἤγουν κραταιῶς, καὶ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ σφαγέντος, ἀλλ' οὐκ αὐτομάτως ἀποθανόντος, ἀπὸ νόσου δηλονότι, ἢ γήρως, οὗ τὸ δέρμα ἀρίσχυρον γίνεται. Brodæus apud *Dausq.*

340. ἐποτρύνοντες εὐρυσθενέων μέ-

νος

Niſi ei ſe obtuliſſet præluſtris Theſei filius
Acamas, haſta ſtrenuus, & magno animi robore præſtans.
Is ſiccis agiles manus innexas habens loris,
Quibus ei Agelaus Euenorides ſcite
Palmas evinxerat, dominum inſtigans.
Eodem etiam modo Panopidæ principis ſocii
Epeum adhortabantur. Qui ceu leo, in medio
Stabat, manibus inducta gerens bovis violenter cæſi
Arida tergora: magno igitur clamore fremebat hinc atque illinc
Exercitus, fortium vim heroum incitans,
Ut invictas manus ſanguine tingerent. Qui tamen per ſe
Stabant ferociam ſpirantes, intra ludorum ſepta,
Ambo periclitantes manus ſuas, utrum eſſent,
Ut olim flexibiles; an vero a belli continuis moleſtiis ſegniores.
Extemplo igitur contra ſe mutuo palmas extulerunt,
Acute ſe obſervantes; & in pedum digitos
Arrecti, ſenſim genu ſuum genu commutant;
Alter & alterius ſeſe a gravi ictu reducit.
Concurrerunt tandem velociſſimarum inſtar nubium,
Quæ ventorum agitatione inter ſe commiſſæ,
Ful-

μένος ἀνδρῶν] ἰῦσθενέων. *Rhod.*

345. Αἶψά τ' ἄρ' ἀλλήλοισι] Αἶψα δ' ἀρ'. *Rhod.*

346. Ταρφέα παπταίνοντες] Pro ὀξέα παπταίνοντες: Ita ταρφέα explicat Heſychius ſuo loco. *Pauw.*

348. Αλλήλων ἐπὶ δηρὸν ἀλευόμενοι &c.] Poſt hunc Verſum, ſi quid ego video, Verſus unus aut alter deeſt: Nam hæc & præcedentia dicunt, quid fecerint, evitantes alter alterius robur. Poſt illa commemoravit ſine dubio Quintus pugnæ initium: Idque comparatum cum nubium vi. Attende modo: Tranſitus non eſt aptus. Sed verbum, verbum: Locus non eſt mutilus, ſed corruptus: Id commode animadverto, ubi hæc ſcripſeram: Totum ita lege & diſtingue,

— ἐπ' ἀκροτάτοις δὲ ποδίσσι
Βαίνοντες κατὰ βαιὸν, ἑὸν γόνυ γουνὸς ἄμειβον·
Αλλήλων δ' ἐπὶ δηρὸν ἀλευόμενοι μέγα κάρτος,
Σὺν γ' ἔβαλον νεφέλῃσιν &c.

Sic nihil accommodatius & concinnius, niſi quod pro ἀλευόμενοι nunc paulo ſignatius legeretur ἀλευάμενοι. Vident omnes, qui in his aliquid vident. *Pauw.*

Αστεροπὴν προϊᾶσι, μέγας δ' ὀροθύνεται αἰθὴρ
Θηγομένων νεφέων, βαρὺ δὲ κτυπέουσιν ἄελλαι·
Ὡς τῶν ἀζαλέῃσι περικτυπέοντο γένειαι
Ῥινοῖς· αἷμα δὲ πουλὺ κατέρρεεν· ἐκ δὲ μετώπων,
Ἰδρῶς αἱματόεις θαλερὰς ἐρύθαινε παρειάς·
Οἱ δ' ἄμοτον πονέοντο μεμαῶτες· οὐδ' ἀρ Ἐπειὸς
Λῆσεν, ἐπέσσυτο δ' αἰὲν ἐῷ περὶ κάρτεϊ θύων·
Τῷ δ' ἄρα Θησέος υἱὸς εὐφροσύνων ἐν ἀέθλῳ,
Πολλάκις ἐς κενεὸν κρατερὰς χέρας ἰθύνεσθαι
Θῆκε· καὶ ἰδρείῃσι διατμήξας ἑκάτερθε
Χεῖρας, ἐς ὀφρύας τύψεν ἐπάλμενος, ἄχρις ἱκέσθαι
Ὀστέον· ἐκ δέ οἱ αἷμα κατέρρεεν ὀφθαλμοῖο·
Ἀλλὰ καὶ ὡς Ἀχάμαντα βαρείῃ χειρὶ τυχήσας,
Τύψε κατὰ κροτάφοιο· χαμαὶ δέ οἱ ἤλασε γυῖα·
Αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἀνόρουσε, καὶ ἔνθορε φωλὶ κραταιῷ·
Πλῆξε δέ οἱ κεφαλὴν· ἂδ' ἄρ' ἔμπαλιν ἀίσσοντος,

Βαιὸν

352. Θηγομένων νιφόεσσι] Hinc ſtabilire haud dubie conjecturam ſuam voluerit Rhodomannus Lib. 2. Verſ. 223. Sed non placet Θηγομένων quoque hic, inprimis ubi ὀροθύνεται accedit, quod a θήγεσθαι vix differt exditandi notione. Quare & hoc loco, vel Πλητομένων, vel Θειρομένων, vel Ῥηγνυμένων ſcripſerim lubens. *Pauw.*

353. Ὡς τῶν ἀζαλέῃσι περικτυπέοντο &c.] Comparatio inepta propter nimium, quod in ea eſt large. Confer Apollonium Rhodium Lib. 2. initio, qui longe modeſtior. *Pauw.*

356. Οἱ δ' ἄμοτον πονέοντο μεμαῶτες] μεμαότες. *Rhod.*

Ibid. οὐδ' ἄρ' Ἐπειὸς Λῆσεν, ἐπέσσυτο δ' αἰὲν] Λῆγεν. *Rhod.* Brodæus Λῆξεν. Sed & Λῆσεν mihi probatur hac mente: Non eſt Epeus oblitus ſui, vel artis, uti de Ulyſſe Æneid. 2.

Oblituſve ſui eſt Ithacus diſcrimine tanto.

Dausq. Aut Λῆξεν, aut Λῆγεν ſcribendum eſt ſine dubio: Dausqueji commentum indignum eſt, quod refutem. Pro Aldino Λῆσεν Baſileenſes dederant Λῶσεν: quod in Editione ſua ſecutus eſt Rhodomannus. *Pauw.*

360. καὶ ἰδρείῃσι διατμήξας ἑκάτερθε Χεῖρας] Manus quodammodo junctas habebat Epeus ante medium corpus: Has Acamas, ſuis ita motis, ac ſi a parte dextra & ſiniſtra Epeum pulſare vellet, ditemit, & ut ictum a parte dextra & ſiniſtra eluderent, utrinque deduxit; quo

Fulgur elidunt; & vaſtus ſe æther commovet
Colliſione nubium; graviſque ſtrepitus a nimbis & procellis excitatur.
Ita horum malæ rigidis crepitabant
Cæſtibus; & ſanguis ubertim profluit, deque frontibus manans
Cruentus ſudor floridas colorat genas.
Jugi tamen nixu decertant: nec Epeus
Deſiſtit, ſed valde robore ſuo furens, urget adverſarium.
At huic Theſei natus, certamina in primis callens,
Sæpe in vanum ut manus robuſtas dirigeret,
Effecit, & arte diviſis utrinque
Manibus, ſupercilio ictum intulit irruens, ut penetraret uſque
Ad oſſa; deque oculo cruor manavit.
Nihilominus tamen (ille) dura manu Acamantem contingens,
Plagam temporibus inflixit, ejusdemque humi corpus depreſſit.
Verum hic continuo ſe in pedes levat, & in fortem virum impetum facit,
Pulſatque ejus caput, qui viciſſim in ſe irruentis,
Fron-

quo facto, ſtatim inter manus diremtas & utrinque deductas, adverſarii vultum & ſupercilia ictibus expoſita, pulſare potuit Acamas: Id in certaminibus vocamus *Feintes*. Moneo, quia διατμήσσειν obſcurius eſt: Sic tamen proprie, credo, loquebantur Veteres. *Pauw.*

361. ἐς ὀφρύας τύψεν ἐκάλυπτος] ἐς ὀφρύα. *Rhod.* Scribe ἐς ὀφρῦς. *Dausq.* ὀφρύα præfero. *Pauw.*

366. ὃ δ' ἄρ' ἔμπαλιν αἶσσοντος, βαιὸν ὑποκλίνας] Interpres, *qui viciſſim in ſe irruentis, frontem, paulum declinans, læva manu* &c. Perperam, ubi præceſſit, πλῆξε δέ οἱ κεφαλήν: Nam id pugnum in caput impactum ſignificat, & declinando locum relinquit nullum: Nihil certius, ſi attendas. Quid igitur? Aliter hic accipiendum eſt ἔμπαλιν, quam vulgo accipi ſolet: Vertendum ſcilicet *denuo, iterum: ille vero* Acamantis *iterum irruentis frontem, paululum declinans, læva* &c. Cum Acamas in caput Epei impegerat pugnum, mox iterum in Epeum inſiliit, eique pugnum impingere voluit denuo, quem cum declinaſſet Epeus; læva fron-

Βαιὸν ὑποκλίνας, σκαιῇ χερὶ τύψε μέτωπον·
Ἀλλῃ δ' ἤλασε ῥῖνας ἐπάλμενος· ὡς δὲ καὶ αὐτὸς
Μήτοι παντοίῃ χέρας ὤρεγε· τοὺς δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀλλήλων ἀπέρυξαν, ἐελδομένους πονέεσθαι
Νίκης ἀμφ' ἐρατεινῆς· τῶν δ' ἐσσυμένως θεράποντες
Ῥινοὺς αἱματόεντας ἄφαρ σθεναρῶν ἀπὸ χειρῶν
Λῦσαν· τοί δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν καμάτοιο,
Μορξάμενοι σπόγγοισι πολυτρήτοισι μέτωπα·
Τοὺς δ' ἑτάροι τε, φίλοι τε παρηγορέοντες, ἄγεσκον
Αντιχυὺς ἀλλήλων, ὡς κεν χόλου ἀλγεινόεντος
Ἐσσυμένως λελάθωνται, ἀρεσσάμενοι φιλότητα·
Ἀλλ' οἱ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων·
Ἀνδράσι γὰρ πίνυτοῖσι πέλει νόος ἤπιος αἰεί·
Κῦσαν δ' ἀλλήλους· ἔριδος δ' ἐπελήθετο θυμὸς
Λευγαλέης· τοῖς δ' αἶψα Θέτις κυανοχρήδεμνος
Ἀργυρέους κρατῆρας ἐελδομένοισιν ὄπασεν,
Δοιὼ, τοὺς Εὔνηος Ἰάσονος ὄμβριμος υἱὸς
Ὤνον ὑπὲρ κρατεροῖο Λυκάονος ἐγγυάλιξεν
Ἀντιθέῳ Ἀχιλῆϊ περικλύστῳ ἐνὶ Λήμνῳ·

Τοὺς

frontem Acamantis, dextra vero nares ejus percuſſit graviter: Vides? Sic ſingula ſibi conſtant, & poſt Πλῆξε δέ οἱ κεφαλὴν recte ſequitur Βαιὸν ὑποκλίνας, quod impetum reſpicit alterum & novum. Heſychius in Lexico, Τοὔμπαλιν, τὸ ἐμπαλίν, ἀνάπαλιν, ἔπειτα πάλιν. Gloſſæ Labbæi, *Denuo*, τοὔμπαλιν, ἀρχῆθεν, μετὰ ταῦτα, ἐξαρχῆς. τοὔμπαλιν & ἔμπαλιν, ut ipſi Tyrones ſciunt, non differunt. *Pauw.*

369. Μήτοι παντοίῃ χέρας ὤρεγε] Μήτῃ. *Rhod.* Rhodomanno Μήτει: Sic pro παντοίῃ legendum eſſet παντοίῳ: Nam μῆτος eſt generis neutrius. Sed voluit, niſi fallor, Vir Doctus Μήτι: a μῆτις eſt μήτι pro μήτει, quod ideo ſecundam producit, ut notum eſt ex Homero: Sic παντοίῃ convenit. Illud ὤρεγε cum Emphaſi accipiendum eſt: *prabuit, protendit manus*, id eſt, manus porrigens, manus protendens ferit: Artis vocabulum eſt, ſuſpicor; & qui pulſabat porrectis manibus, ἐρείγειν χεῖρας dictus ex formula. *Pauw.*

371. Νίκης ἀμφ' ἐρατεινῆς] ἐρατῆς. *Rhod.*

Ibid.

Frontem, paulum declinans, læva manu percutit,
Alteram in nares impingit affiliens. Ita & Acamas ipſe
Omni induſtria manus jactat. Sed hos tandem Achivi
A ſe mutuo diremerunt, (ulterius) certare volentes
De dulci victoria: quibus mox famuli
Lora cruenta de robuſtis manibus ſine mora
Relaxant, ipſique pauxillum a labore ſeſe recreant,
Foraminoſis ſpongiis facies abſtergentes.
Hos igitur ſocii & amici verbis mulcentes ducebant
In mutuum complexum, ut acerbæ iræ
Statim memoriam, reſarta (inter ſe) gratia, deponerent.
Hi itaque amicorum monitis ſe faciles & obſequentes
præbuerunt.
Cordatis enim viris, ſemper placida mens eſt.
Mutuaque dederunt oſcula, & animus litis oblivia traxit
Funeſtæ: ſubitoque illis Thetis cæruleo redimiculo
inſignis,
Pro deſiderio (ipſorum) argenteos crateras dedit
Duos; Quos Euneus acer Jaſonis filius,
Precium pro forti Lycaone obtulerat
Semideo Achilli, in Lemno circumflua.

Hos

Ibid. τῶν δ' ἐσσυμένως θεράποντες] Illud ἐσσυμένως non poteſt eſſe ſanum: Nam ἄφαρ ſequitur ſtatim, vox ἰσοδύναμος & plane eadem. Aut ſcribendum τῶν δ' ἐσσύμενοι θεράποντες, aut τῶν δ' ἐσσυμένων θεράποντες. Poſterius ego ſumam, prius ſumere poſſunt, qui volunt. *Pauw.*

375. Τούς δ' ἑτάροι] τοὺς δὲ, τῶν δὲ, τοὶ δὲ, τοὺς δὲ, in hoc verſu & ſex præcedentibus ita eodem modo recurrit quater: quod notes, ut Auctoris indolem accuratius cognoſcas. *Pauw.*

376. ὥς κεν χόλου ἀλγεινόεντος] ἀλγινόεντος. *Pauw.*

377. ἀρισσάμενοι φιλότητα] *amicitiam læſam reparantes; amabilem & acceptam, ut antea fuerat, efficientes.* Rarior & abſtruſior eſt locutio, quam iſta Heſychii illuſtrare poſſunt: Ἀρισσάμεναι, φιλοφρόνησασαι, ἀρεσὸν ποιήσασαι. Ἀρίσασθαι, ἰάσασθαι, ἀρεσὸν ποιῆσαι. *Pauw.*

378. Αλλ' οἱ μὲν πιπίθοντο] Rectius & emaculatius ſcripſiſſet Auctor, Καὶ οἱ μὲν πιπίθοντο: An forte errarunt lippientes Scribæ? *Pauw.*

382. Αργυρέους κρατῆρας] κρητῆρας. *Rhod.*

Ibid. ὄπασεν] ὄπασσεν. *Pauw.*

383. τοὺς Εὐήνιος Ιασονος] Εὔηνος. *Rhod.*

Τοὺς Ηφαιστος ἔτευξεν ἀριπρεπεῖ Διονύσῳ
Δῶρον, ὅτ' εἰς Ολυμπον ἀνήγαγε δῖαν ἄκοιτιν
Μίκωνος κούρην ἐριαυδέα, τὴν πότε Θησεὺς
Κάλλιπεν οὐκ ἐθέλων περὶ κλύστῳ ἐνὶ Δίῃ·
Τούς δ' ἠΰς Διόνυσος ἑῷ πόρεν υἱέϊ δῶρον
Νέκταρος ἐμπλήσας· ὅ δ' ἄρ' ὤπασεν Υψιπυλείῃ
Πολλοῖς σὺν κτεάτεσσι Θόας· ἣ δ' υἱέϊ δίῳ
Κάλλιπεν· ὃς δ' Αχιλῆϊ Λυκάονος εἵνεκα δῶκε·
Τῶν δ' ἕτερον μὲν ἔχεσκεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱὸς,
Αλλον δ' ἠΰς Επειὸς ἐὰς ἐπὶ νῆας ἴαλλεν
Γηθόσυνος· τῷ δ' ἀμφιτετυμμένα τύμματα πάντα
Ηκέσατ' ἐνδυκέως Ποδαλείριος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸς
Πρῶτα μὲν ἐκμύζησεν, ἔπειτα δὲ χερσὶν ἑῇσιν
Ράψεν ἐπισταμένως· καθύπερθε δὲ φάρμακ' ἔθηκε
Κεῖνα, τά οἱ πάροιθε πατὴρ ἐὸς ἐγγυάλιξε·
Τοῖσι δ' ἄρ' ἐσσυμένως καὶ ἀναλθέα τύμματα φωτῶν
Αὐτῆμαρ μογόεντος ὑπ' ἐκ κακοῦ ἰαίνονται·

Τῶν

386. Τοὺς Ηφαιστος ἔτευξεν] An potius Τοὺς δ' Ηφαιστος? *Pauw.*

387. ὅτ' εἰς Ολυμπον ἀνήγαγε] Versus requirit Οὐλυμπον. *Pauw.*

388. Μίκωνος κούρην ἐριαυδέα] Restituendum Μινως pro Μίκωνος. *Rhod.* Itaque recte Brodæus explosit Μίκωνος, Homerum secutus Odyss. Λ.

— καλὴν τ' Αριάδνην
Κούρην Μίνως ἀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεὺς
Εκ Κρήτης &c.

Item ex Hesiodi Theogonia. Adi, si vacat, Apollon. Lib. 3. Argon. Ovid. Metamorph. 8. & Ariadnes Epist. Plutarch. in Theseo. *Dausq.*

389. Κάλλιπεν οὐκ ἐθέλων περὶ κλύστῳ ἐνὶ Δίῃ] οὐκ ἐθέλων γε περικλύστῳ. *Rhod.* Scribe οὐκ ἐθελοντὶ: Solvit enim e Naxo Bacchi jussu. Sic Æneas suæ:

Invitus regina tuo de littore cessi.

Dia autem est Naxus. Callimachus:

Εν Δίῃ· τὸ γὰρ ἔσκε παλαίτερον οὔνομα Νάξου.

Dausq. Hic Δίῃ περικλύστῳ habes, ut paulo ante Λέμνῳ περικλύστῳ: Verba sæpe defuerunt homini garrulo. *Pauw.*

396. τῷ δ' ἀμφιτετυμμένα τύμματα πάντα] Lege τῶι δ' ἰ Malo etiam ἀμφὶ τετυμμένα divisim: Sono autem ingratum est τετυμμένα τύμματα: An ipse

Quin-

Hos Vulcanus ſpectabili fabricarat Baccho
Honorarium, cum ad cœlum eveheret divam (ſibi) uxorem
Nobilem Minois natam: Quam pridem Theſeus
Deſtituerat, præter voluntatem ſuam, in Dia, maris alluvione cincta.
Eos autem mitis Liber dono dederat filio ſuo (Thoanti)
Nectare repletos, conceſſitque (illos) Hypſipylæ
Thoas, cum multis opibus. Hæc itaque generoſo illos filio
Reliquit; quos pro redimendo Lycaone Achilli tradidit.
Horum alterum obtinuit illuſtris Theſei proles:
Alterum præſtans Epeus ſuas ad naves miſit
Lætus: quibus cuncta inflicta vulnera
Podalirius accurate curat; Nam ſanguinem ipſis
Primum exprimit: Poſtea manibus ſuis
Solerter conſuit, & medicamenta imponit
Illa, quorum ipſi olim parens copiam fecerat, (Æſculapius)
Quibus continuo etiam inſanabiles hominum plagæ
Uno die ab ægrifico malo relevantur.

Ho-

Quintus fortaſſe ſcripſit τετρυγμένα τύμματα? *Pauw.*

397. οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸς Πρῶτα μὲν ἐκμύζησιν] αἷμα δ' ἄρ' αὐτὸς. *Rhod.* Rhodomannus αἷμα δ' ἄρ' αὐτὸς: quæ audacior eſt conjectura, & plane ſupervacua: Nam ſatis apte legi poteſt, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὰ, ſi articulus neceſſario requiritur: Quo certe carere poſſumus, ut Ellyptice ſubaudiatur, ſicuti faciendum eſt ſæpe, & Rhodomannus hoc ipſo loco facere debuit admiſſa ſuſpicione ſua: Pueri vident, nihilque apertius. *ea exſuxit*, τὰ τύμματα & ictus ipſos. *Pauw.*

400. Κεῖνα, τά οἱ πάροιθε πατὴρ] Scribe, ut Verſus habeat numeros ſuos, Κεῖνα, τά οἱ προπάροιθε πατὴρ. *Pauw.*

401. Τοῖσι δ' ἄρ' ἐσσυμένως καὶ ἀναλθίᾳ &c.] Ex his ſimilibusque Fabellarum Romanenſium Scriptores ſua mutuarunt, credo: ſciunt Lepiduli. *Pauw.*

402. Αὐτῆμαρ μογόεντος ὑπ. ἐκ κακοῦ ἰαίνονται] Legi etiam poteſt μογόεντος ὑπὲκ. *Rhod.* Non ineptum eſt μογόεντος vel μογέοντος, ſed magis Emphaticum & conveniens μαρόεντος: Vide modo illud ἀναλθίᾳ: Quare in gratiam Quinti ita legas, per me licet. *Pauw.*

403.

Τῶν δ' ἄρ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ εὐκομόωντα κάρηνα
Τύμματ' ἀπαλθαίνοντο· κατηπιόωντο δ' ἀνίαι.
Ἀμφὶ δὲ τοξοσύνης, Τεῦκρος, καὶ Οἰλέος υἱὸς
Στάσαν, οἳ καὶ πρόσθε δρόμου περιπειρήσαντο·
Τῶν δ' ἄρα τηλόσε θῆκεν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων
Ἱππόκομον τρυφάλειαν· ἔφη δέ ἑ, πολλὸν ἀμείνων
Ἔσσεται, ὃς κέρσειεν ἀπὸ τρίχας ὀξεῖ χαλκῷ·
Αἴας δ' αὐτίκα πρῶτος ἐὸν προέηκε βέλεμνον·
Πλῆξε δ' ἄρα τρυφάλειαν· ἐπηύτησε δὲ χαλκὸς
Ὀξύτατον· Τεῦκρος δὲ μέγ' ἐγκονέων ἐνὶ θυμῷ,
Δεύτερος ἦκεν ὀιστὸν· ἄφαρ δ' ἀπέκερσεν ἐθείρας
Οξὺ βέλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον ἀθρήσαντες·
Καί μιν κυδαίνεσκον ἀπείριτον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Πληγὴ ἐπαλγύνεσκε θοοῦ ποδὸς· ἀλλά μιν οὔτι
Βλάφεν, ὑπαὶ παλάμῃσι θοὸν βέλος ἰθύνοντα.
Καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρε Πηλῆος ἄκοιτις
Αντιθέου Τρωΐλοιο, τὸν ἡϊθέων μέγ' ἄριστον
Τροίῃ ἐν ἠγαθέῃ Εκάβη τέκετ'· οὐδ' ἀπόνητο
Αγλαὸν· ἤδη γάρ μιν ἀταρτηροῦ Αχιλῆος
Ἔγχος ὁμοῦ καὶ χάρτος ἀπήμερσαν βιότοιο·
Ως δ' ὁπόθ' ἑρσήεντα, καὶ εὐθαλόεντ' ἀνὰ κῆπον,
Υδρηλῆς καπέτοιο μάλ' ἀγχόθι τηλεθάοντα,
Ἡ στάχυν, ἢ μήκωνα, πάρος καρποῖο τυχήσας,

Κέρ-

403. Τῶν δ' ἄρ' ἀμφὶ πρόσωπα &c.] Τῶν δ' ἄφαρ ἀμφὶ πρόσωπα. *Rhod.* Nimium fere eſt ἄφαρ poſt ἐσσυμένως & αὐτῆμαρ, quanquam hominis indolem novi, cui ἰσοδύναμα ſæpius ingeſta non diſplicebant: Adhæc Τῶν δὲ ingratum eſt ipſo nexu ſuo: Quod licet ab ingenio Calabri etiam non abhorreat, ſuſpicionem tamen injicere poſſet, fortaſſe ſcribendum eſſe hic, Ως δ' ἄρα ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ εὐκομόωντα &c. Fac, quod lubet: Si totam hanc clauſulam omiſiſſet Quintus, non peccaſſet hercule. *Pauw.*

406. Στάσαν, οἳ καὶ πρόσθε] Ἔσασαν. *Rhod.*

408. ἔφη δέ ἑ, πολλὸν ἀμείνων Ἔσσεται, ὃς κέρσειεν ἀπὸ &c.] ἔφη δὲ, ἑ, vel ἑ manente, ſubjunge

Horum igitur in facie & crinitis capitibus ſtatim
Vulnera ſanabantur, & mitius habebant dolores.
Cæterum ad ſagittarum certamen Teucer & Oilei natus
Se obtulerunt, qui & antea curſu inter ſe contenderant.
A quibus procul haſta bonus Agamemnon ſtatuit
Galeam equinis ſetis inſignem, & edixit hunc longe ſuperiorem
Fore, qui acuto ære criſtam reſecaret.
Ajax ergo princeps ſuum ejaculatur telum,
Et galeam ferit, æſque tinnitum reddit
Acutiſſimum. Teucer vero magno animi nixu incumbens,
Poſterior emittit ſagittam, & protinus pilos præacutum
Avulſit telum. Ac ſpectatores magnum edunt plauſum.
Quin etiam illum ſupra modum laudant, quod eum
Plaga dolore afficeret, & tamen nihil ipſi
Officeret, volucrem manibus ſagittam dirigenti:
Quare pulcra ei arma Pelei conjunx dedit
Troili præſtantis: Quem Juvenum longe optimum
In ſacra Troja Hecaba peperit; nec fructum cepit
Honorificum (de ipſo). Jam enim ſævi eum Achillis
Haſta ſimul ac robur, vita ſpoliarant:
Ceu in roſcido & florenti horto,
Aquoſam juxta foſſam, creſcentem
Vel ſpicam vel papaver, antequam fructum conſequatur,
Quis-

jungè Ἐσσισθ': At in ἀμείνων ν finale expungendum. *Rhod.* Non dubito, quin legendum ſit, ἤφη δὲ, ἦ πολλὸν ἀμείνω Ἐσσισθ', ὅς κίρσειν &c. ὦ ante ὅς flacceſcit, & κίρσειν etiam minus conveniens eſt, ſi recta ſit oratio: Vident Periti. *Pauw.*

411. ἐκηΐτητι δὲ χαλκὸς] ἐκηΐτητι. *Rhod.* Audacius hoc de ære. *Pauw.*

416. ἀλλά μιν οὔτι Βλάψειν] Quid hic μιν, ubi & μιν & αὐτὸν præcedunt? Scribe, ne impedita ſit oratio articulorum frequentia, οὔτιν' ἄρ' αὐτὸν Πληγὴ ἐπαλγύνεσκε θοοῦ ποδὸς, ἀλλὰ μὲν οὔτι Βλάψειν &c. *Pauw.*

420. οὐδ' ἀπέιητο Αἰγλαὸν] Αἰγλαὸν hic adverbialiter ſumendum: ἀπέιητο αἰγλαὸν: quod durum certe. An legendum Αἰγλαοῦ? Sic verbum indolem ſuam ſervat: ἀπέιητο cum caſu patrio Pueri norunt. *Pauw.*

423. εὐθαλέοντ' ἀνὰ κῆπον] εὐθηλέοντ'. *Rhod.*

425. Ἢ σάχυν, ἢ μήκωνα] σάτ-

χυν

Κέρσῃ τις δρεπάνῳ νεηθηγέϊ, μήδ' ἄρ' ἐάσῃ
Ες τέλος ἠδὲ μολεῖν, μήδ' ἐς σπόρον ἄλλον ἱκέσθαι,
Ἀμήσας κενεόν τε, καὶ ἄσπορον αἰθομένοισι,
Μέλλοντ' ἐρσήεντος ὑπ' εἴαρος ἀλθαίνεσθαι·
Ὡς υἱὸν Πριάμοιο, θεοῖς ἐναλίγκιον εἶδος,
Πηλείδης κατέπεφνεν ἔτ' ἄχρονον, εἰσέτι νύμφης
Νηΐδα, νηπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι χουρίζοντα·
Ἀλλά μιν εἰς πόλεμον Φθισίμβροτον ἤγαγε μοῖρα
Ἥβης ἀρχόμενον πολυγηθέος, ὁππότε φῶτες
Θαρσαλέοι τελέθουσιν, ὅτ' οὐκέτι δεύεται ἧτορ.
Αὐτίκα δ' αὖτε σάλον περιμήκεά τε, βριαρόν τε
Πολλοὶ πειρήσαντο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἧλαι·
Τὸν δ' οὔτις βαλέειν δύνατο στιβαρὸν μάλ' ἐόντα
Ἀργείων· οἷος δ' ἔβαλεν μενεδήϊος Αἴας

Χει-

ibid. χειρ & μήκεα in horto hic minus commode jungit Quintus. *Pauw.*

ibid. πάρος καρποῖο τυχήσας] τυχῆσαι. *Rhod.*

526. Κέρσῃ τις δρεπάνῳ νεηθηγέϊ] Verſus requirit νεοθηγέϊ: Nam Synizeſin hic admittere nolo. *Pauw.*

427. Ες τέλος ἠδὲ μολεῖν] Ες τέλος ἠδὺ. *Rhod.* Ita Rhodomannus ſatis commode. Quam Tautologa autem hæc & impedita? Vide modo ſingula attentius pauhulum. Sed an forte locus fuit διττογραφούμενος, & duo Verſus in Libris diverſis aliter atque aliter fuerunt ſcripti? Fac pro ἀμήσας habuiſſe quoſdam ἀμᾷ τις: Sic ſtatim videbis in illis eſſe potuiſſe,

Η τάχυν, ἤ μήκωνα, πάρος καρποῖο τυχῆσαι,
Ἀμᾷ τις κενεόν τε καὶ ἄσπορον αἰθομένοισι,

Μέλλοντ' ἐρσήεντος ὑπ' εἴαρος ἀλθαίνεσθαι·
Ὡς υἱὸν &c.

In aliis vero,

Η τάχυν, ἤ μήκωνα, πάρος καρποῖο τυχῆσαι,
Κέρσῃ τις δρεπάνῳ νεηθηγέϊ, μήδ' ἄρ' ἐάσῃ
Ες τέλος ἠδὺ μολεῖν, μήδ' ἐς σπόρον ἄλλον ἱκέσθαι·
Ὡς υἱὸν &c.

Quæ diverſitas ad Marginem notata, perperam migravit in Contextum: Attende; vera eſſe poteſt hæc mea ſuſpicio. *Pauw.*

428. καὶ ἄσπορον αἰθομένοισι] Lego interim αὔθοντι χαλκῷ, dum commodius inveneris. *Rhod.* Vitium manifeſtum: Rhodomanni αὔθοντι χαλκῷ nimis arbitrarium eſt. An legendum, Ἀμήσας κενεόν τε καὶ ἄσπορον, αἰζηοῖσιν Μέλλοντ' ἐρσήεντος &c? *ſcilicet* ſtirpis, quibus ſolum &

Quispiam falce acuta resecat, nec sinit
Ad dulcem pervenire finem, nec ad alteram sementem durare;
Metens (segetem) inanem, & seminis expertem, splendido aere;
Quæ tamen a rorifluo vere maturum incrementum acceptura esset:
Eodem modo etiam natum Priami, Deos forma æquiparantem,
Pelides obtruncaverat, cum adhuc impubis esset, ac sponsæ
Ignarus, cum pueris adhuc teneræ ætatis more ludens:
Et tamen ad perniciale hominibus bellum Parca eum abstraxerat;
Lætæ pubertatis annos ingredientem; quando virilis sexus
Fit audacior, nec amplius cor (viribus) destituitur.
Protinus etiam amplum & gravem discum (solon vocant)
Multi ex agili manu projicere tentant;
Quem nemo (cum esset supra modum ponderosus) mittere poterat
Argivum: Sed solus Ajax fortiter hostes sustinens rotabat (illum)

E

& sordes a semine separantur: Græcismus est purus putus ἀλδαίνεσθαι αἰροπίνοισι. Vox minus nota decipere potuit Scribas: Dicitur autem & αἰρόπινον & αἰρόπιον: Plura alibi. *Pauw.*

429. ὑπ' ἴσμος ἀλδαίνεσθαι] ἀλδαίνεσθαι. *Rhod.* Non improbo: Hesychius tamen suo loco Ἀλδαίνει explicat αὔξει, & ἄλδειν ad ἄλδην referunt Grammaticorum multi: Videbimus alias distinctius. *Pauw.*

430. Ὡς νίὸν Πριάμοιο &c.] Totum hoc Episodium de morte Troili hic supervacuum est & absque judicio adhibitum. *Pauw.*

431. κατέπιφνε ἔτ' ἄχρειον] ἔτ' ἄχνειον. *Rhod.*

432. ὑπαίχοιτο ὑμᾶς ἔτι κουρίζοντα] An sic Troilum non facit nimis tenellum? *Pauw.*

435. ἔτ' οὐκέτι δεύεται ἦτορ] ἔτι ingratum est post ὄφρα τοι: Sed sic sæpe Quintus. *quando non amplius eget cor:* Et hoc jejunum, quia id, cujus penuria cor non amplius laborat, reticetur. Quo modo autem hoc convenit cum præcedenti, ὑπαίχοιτο ὑμᾶς ἔτι κουρίζοντα? qui

Χειρὸς ἀπὸ κρατερῆς, ὡσεὶ δρυὸς ἀγρονόμοιο
Ὄζον ἀπαυαθέντα, θέρους ἐϋθαλπέος ὥρῃ,
Ὁππότε λήϊα πάντα κατὰ χθονὸς αὐαίνηται·
Θάμβησαν δ' ἄρα πάντες, ὅσον χειρὸς ἐξεποτήθη
Χάλκεος, ὃν ἀνέρε χερσὶ δύω μογέοντε ἄειραν·
Τὸν ῥά μιν Αγκαίοιο βίη ῥίπτασκε πάροιθεν
Ῥηϊδίως ἀπὸ χειρὸς ἑῆς πειρώμενος ἀλκῆς,
Πρὶν κρατερῇσι χέρεσσι δαμήμεναι Ηρακλῆος·
Ηρακλέης δέ μιν ἠὺς ἑλὼν σὺν λῃΐδι πολλῇ,
Ακαμάτης ἔχε χειρὸς ἀέθλιον· ἀλλά μιν ἐσθλῷ
Υστερον Αἰακίδῃ δῶρον πόρεν, ὁππότ' ἄρ' αὐτῷ
Ιλίου εὐπύργοιο συνέπραθε κύδιμον ἄστυ·
Κεῖνος δ' υἱέϊ δῶκεν· ὅ δ' ὠκυπόροις ἐνὶ νηυσὶν
Ες Τροίην μιν ἔνεικεν, ἵνα σφετέροιο τοκῆος
Μνωόμενος, Τρῳέσσιν ἐϋσθενέεσσι μάχοιτο
Προφρονέως, εἴη δὲ πόνος πειρωμένῳ ἀλκῆς·
Τὸν ῥ' Αἴας μάλα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρός.
Καὶ τότε οἱ Νηρῆΐς ἀγακλυτὰ τεύχεα δῶκεν
Μέμνονος ἀντιθέοιο, τὰ καὶ μέγα θηήσαντο
Αργεῖοι· λίην γὰρ ἔσαν περιμήκεα πάντα·
Καὶ τάγε καλ χαλόων ὑπεδέξατο κύδιμος ἀνὴρ·
Οἵῳ γὰρ κείνῳ γε περὶ βριαροῖσι μέλεσσιν
Ηρμοσεν ἀπλήτοιο κατὰ χροὸς ἀμφιτεθέντα·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἀνάειρε μέγαν σόλον, ὄφρά οἱ εἴη

Τερ-

qui ita agit, an corde eſt adeo confirmato viribusque ſubnixo? Haud credo, & bonum hic ſibi contrarium puto. *Pauw.*

441. Ὄζον ἀπαυαθέντα] ἀπαυανθέντα. *Rhod.*

443. ὅσον χειρὸς ἐξεποτήθη] Ob Metrum ſcribe χερὸς. *Pauw.*

444. Χάλκεος, ὃν ἀνέρε χερσὶ δύω μογέοντε ἄειραν] Χαλκὸς & μογέοντες. *Rhod.*

445. Τὸν ῥά μιν Αγκαίοιο βίη] Τὸν ῥὰ μὲν Ανταίοιο βίη. *Rhod.*

449. ἀλλά μιν ἐσθλῷ Υστερον] Hoc μιν incongruum facit μὲν præcedens: An ibi legendum etiam, Ηρακλέης δὲ μὲν ἠύς? Id certe ἀλλὰ hic quoque mallet ſibi. *Pauw.*

456. Τὸν ῥ' Αἴας μάλα πολλὸν ἀπὸ

E valida manu, velut quercus ſylveſtris
Ramum arefactum, calidæ æſtatis tempore:
Quando cunctæ fruges in agro jam ſiccescunt.
Omnes igitur ſtupor invaſit, quod tam longe e manu evolaſſet,
Quem vix magno labore duo viri ſuſtuliſſent.
Diſcum hunc Antæus violentus olim jaculabatur
Sine negocio e manu, cum periculum faceret roboris ſui,
Priusquam inter validas manus Herculis eliſus fuit.
Hunc Hercules ſtrenuus cum multa præda adeptus,
Obtinuerat invictæ manus præmium. Sed eum forti
Poſtea Æacidæ (Telamoni) munus attribuit, quando cum ipſo
Ilii turrigeri urbem famigeratam expugnaverat.
Ille filio dedit, qui citis in navibus
Ad Trojam eum attulit, ut parentis ſui
Monimentum habens, pugnam cum robuſtis Trojanis conſereret
Alacrius, & periclitanti vires exercitamentum eſſet.
Hunc ergo Ajax ad longiſſimum torquebat intervallum:
Et tunc Thetis ei tradidit inſignia arma
Memnonis præclari; Quæ magna admiratione proſecuti ſunt etiam
Ipſi Argivi. Cuncta enim magnitudinis erant eximiæ.
Illa ergo vir inclytus ſuſcepit magno cum gaudio.
Hujus enim craſſis membris ſolius
Congruebant, cum corpori enormi applicarentur.
Ipſe tandem ingentem ad ſe recepit Solon, ut ſibi foret Sin-

ἀπὸ σιβαρῆς βάλι χειρός] Suſpectum eſt μάλα πολλὸν: Mallem, ſcriptum eſſet, μάλα πόμμω ἀπὸ σιβαρῆς βάλι χειρός. *Pauw.*

462. ἀπλήτοιο κατὰ χρεὸς] Aut hoc, aut antecedens περὶ βριαροῖσι μέλεσσιν, potuiſſet tuto abeſſe. *Pauw.*

463. ὄφρα οἱ εἴη Τερπωλῆς μένος ἠὺ &c.] τερπωλῆς μένος & τερπωλῆς μένος ἠὺ pro oblectamento & oblectamento ſingulari, inflatum eſt & Dithyrambicum: Si πονέεσθαι exercere ſignificare poſſet, aut πονέεσθαι μένος ἠὺ dici pro πονέεσθαι κατὰ μένος ἠὺ, ſcriberem non invitus, ὄφρά οἱ εἴη Τερπω-

Τερπωλῆς μένος ἠὺ λιλαιομένῳ πονέεσθαι.
Οἱ δ' ἄρα δηϊόωντες ἐφάλματος, πολλοὶ ἀνέσταν·
Τῶν ἄρ' ὑπέρθορε πολλὸν ἐϋμμελίης Ἀγαπήνωρ
Σήματα· τῷ δ' ὁμάδησαν ἐπ' ἀνέρι μακρὰ θοróντες·
Καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρε μεγάλοιο Κύκνοιο
Δῖα Θέτις· τὸν γὰρ φόνῳ ἐπὶ Πρωτεσιλάου
Πολλῶν θυμὸν ἑλόντα, κατέκτανε Πηλέος υἱὸς
Πρῶτον ἀριστήων· Τρῶας δ' ἄχος ἀμφεκάλυψεν.
Αἰγανέη δ' ἄρα πολλὸν ὑπέρβαλε δηριόωντας
Εὐρύαλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον· οὐ γὰρ ἔφαντο
Κεῖνον ὑπερβαλέειν, οὐδὲ πτερόεντι βελέμνῳ·
Τοὔνεκά οἱ φιάλην πολυχανδέα δῶκε φέρεσθαι
Μητὴς Αἰακίδαο δαΐφρονος, ἣν ποτ' Ἀχιλλεὺς
Αργυρέην κτεάτισσε βαλὼν ὑπὸ δουρὶ Μέντα,
Οππότε Λυρνησοῖο διέπραθε Τρώϊον ἄστυ.
Αἴας δ' ὄμβριμοθυμος, ἐελδομένος πονέεσθαι
Χερσὶν ὁμῶς καὶ ποσσὶν, ἀνιστάμενος, καλέεσκεν
Ες μέσον, ἠρώων τὸν ὑπέρτατον· οἱ δ' ὀρόωντες,
Θάμβεον ὄμβριμον ἄνδρα, καὶ ἄλκιμον· οὐδέ τις ἔτλη
Αντα μολεῖν· πάντων γὰρ ὑπέκλασε δεῖμ' ἀλεγεινὸν
Ηνορέην· φοβέοντο δ' ἀνὰ φρένα, μή τινα χερσὶ

Τύ-

λη μένος ἠὺ λιλαιομένῳ πονέεσθαι. Sed neutrum Sermonis indoles videtur admittere. *Rauw.*

465. Οἱ δ' ἄρα δηϊόωντες ἐφάλματος] ἰφ' ἅλματος. *Rhod.*

467. τῷ δ' ὁμάδησαν ἐπ' ἀνέρι μακρὰ θοróντες] τοὶ δ' ὁμάδησαν & θοróντι. *Rhod.* τοὶ, *illi*, adversarii ipsi numero multi: Græcos γενικῶς cum Interprete hic vix ac ne vix intelligere possumus. *Rauw.*

469. τὸν γὰρ φόνῳ ἐπὶ Πρωτεσιλάου] τὸν γὰρ ῥα φόνῳ. *Rhod.*

472. δηριόωντας] Hoc melius, quam δηϊόωντες Versu 465. Nam fallor, aut δηϊόω de contentione ludicra minus commode dicitur. An ibi etiam legendum δηριόωντες? Id non improbabile. Quin & Versu 255. malim δηριόωνται: Vide locum. *Rauw.*

477. βαλὼν ὑπὸ δουρὶ Μέντα] Μέντα, Correctio est a Brodæo ex Iliad. B.

Λυρνησσὸν διαπορθήτας, καὶ τείχια Θήβης,
Κάδδε Μύνητ' ἔβαλεν.

Eu-

Singulari oblectamento, ſi quando exerceri cuperet.
Tum ſaltu certaturi multi ſurrexerunt,
Quorum longe tranſiliit Agapenor haſta fortis
Signa. Græci igitur una voce gratulati ſunt viro longe ſalienti:
Et pulcra ei arma dedit ingentis Cycni
Diva Thetis. Hunc enim, poſt cædem Proteſilai
Multis cum vitam eriperet, Pelei natus interemit
Procerum Trojanorum principem, Troasque luctus cooperuit.
Haſta deinceps leviore (tragula) longe ſuperavit certantes
Euryalus, populusque magno clamore approbavit. Non enim ajebant
Illum (quenquam) vel pennigera ſagitta ſuperaturum eſſe.
Ideo phialam ei capaciſſimam auferendam dedit
Mater Æacidæ pugnarum periti; quam olim Achilles
Ex argento conflatam acquiſivit, cum haſta ſtraviſſet Mynetem;
Quo tempore Lyrneſum, Trojanæ ſocietatis oppidum, evaſtavit.
Porro Ajax magnanimus, cupiens decertare
Manibus ſimul & pedibus, ſurrexit & provocavit
In medium excellentiſſimum heroum quemque; Qui ut viderunt
Immanem & robuſtum virum, obſtupuere; nec quisquam auſus eſt
Obviam illi procedere. Triſtis enim metus infregerat omnium
Vires; & verebantur apud animum, ne ſi quem manibus Per-

Euſtathius, *ὁ δὲ Ὁμηρικὸς ἐν τούτοις Μύνης ἀνὴρ ἦν τῆς Βριτηίδος.* Strabo Lib. 13. *ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυρνησσὸν, λέγων πόλιν εἶναι Μύνητος, ἃς ἂν δυναστευομένην ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπαῦλιν πεσεῖν αὐτὸν μαχόμενον.* *Dausq.* Rhodomannus in Verſione ſua etiam *Mynetem*: An tamen Libri Homerici vel Auctores antiqui diſcreparunt? *Pauw.*

481. *οἳ οἱ ἐρίαντες, Φάμβιος &c.*]

Τύψας ἀκαμάτησιν, ὑπὸ πληγῇσι πρόσωπον
Συσχέη ἐσσυμένως, μέγα δ' ἀνέρι πῆμα γένηται·
Οἳ δὲ πάντες ἔλευσαν ἐπ' Εὐρυάλῳ μενεχάρμῃ
Ἰδμονι πυγμαχίης, εὖ εἰδότι· ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις
Τοῖον ἔπος προέηκεν, ὑποτρομέων θρασὺν ἄνδρα,
Ὦ φίλοι, ἄλλον μὲν Ἀχαιῶν, ὅν κε θέλητε,
Τλήσομαι ἀντιόωντα, μέγαν δ' Αἴαντα τέθηπα·
Πολλὸν γὰρ προβέβηκε· διαῤῥαίσει δέ μοι ἦτορ,
Ἢν μιν ἐπιβρίσαντα λάβῃ χόλος· οὐ γὰρ ὀΐω
Ἀνδρὸς ἀπ' ἀκαμάτοιο σόον ποτὶ νῆας ἰκέσθαι.
Ὡς φαμένοιο, γέλασαν· ὅ δ' ἐν φρεσὶ πάμπαν ἰάνθη
Αἴας ὀμβριμόθυμος· ἄειρε δὲ δοιὰ τάλαντα
Ἀργύρου αἰγλήεντος, ἃ οἱ Θέτις οὕνεκ' ἀέθλου
Δῶκεν ἄτερ καμάτοιο· φίλου δ' ἐμνήσατο παιδὸς
Αἴαντ' εἰσορόωσα· γόος δέ οἱ ἔμπεσε θυμῷ.
Οἳ δ' αὖθ' ἱππασίῃ μεμελημένον ἦτορ ἔχοντες,
Εσσυμένως ἀνόρουσαν ἐποτρύνοντος ἀέθλου·
Πρῶτος μὲν Μενέλαος, ἠδ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης,
Εὐ-

&c.] Iterum, ac ſi nunquam vidiſſent Ajacem. *Pauw.*

487. Οἳ δὲ πάντες ἔλευσαν ἐπ' Εὐρυάλῳ] Interpres, *intuiti ſunt Euryalum:* Deduxit igitur ἔλευσαν a λεύσσω, cujus tempus illud neſcio, an alibi reperiatur: Sciunt Periti, neque verba perdere neceſſe. An forte ſcriptum olim ἔλευσσον? Id ſane facilius admitti poſſet, quam ἴλειναι: Sed dubito, & aliud mendum ſuſpicor: Quid ſi legamus, Οἳ δὲ πάντες ἔνευσαν ἐπ' Εὐρυάλῳ, *nutum dederunt Euryalo, capite Euryalum ad pugnam hortati ſunt?* Sane hoc appoſitiſſimum foret: Et ita in concione & turba hominum fieri ſolet. *Pauw.*

488. Ἰδμονι πυγμαχίης, εὖ εἰδότι· ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις] Ηθια vel Ειδεα πυγμαχίης εὖ εἰδότι, qui pugillatus morem, genera, probe noverat. Hoc & elegantius & rectius mihi videtur. *Rhod.* Hæc ſine dubio corrupta ſunt: Non potuerunt enim ab Auctore quam maxime Tautologo ita relinqui. Rhodomannus, ut vides, Ηθια vel Ειδεα πυγμαχίης εὖ εἰδότι: Satis arbitrarie, & parum ſcite: Nam εἰδότι cum caſu patrio conſtrui ſolet. Dicam, quod ſuſpicor: Fors locus fuit διττογραφούμενος, & in Libris quibuſdam pro Ἰδμονι πυγμαχίης ſcriptum fuit Πυγμαχίης

Percuteret indefeſſis, faciem ictibus
Contunderet repente, eique viro magno eſſet nocumento.
Tandem vero omnes intuiti ſunt pugnacem Euryalum,
Pugillatus gnarum, nec ignorantem (Ajacis vires) qui
in media corona
Hujuſmodi emiſit verba, audacem hominem formidans:
Amici, quemcunque alium Achivum, quem volueritis,
Excipiam occurrentem: ſed magnum Ajacem exhorreſco.
Longe enim antecellit. ruinam allaturus eſſet vitæ meæ,
Si vaſta eum mole incumbentem ira corriperet. Non
enim arbitror
Ab invicto me viro ſalvum ad naves rediturum.
Sic dicente riſerunt; Et toto pectore lætatus eſt
Ajax animo pollens. Accipit igitur duo talenta
Lucidi argenti, quæ Thetis ipſi præmii loco
Dedit citra laborem; & cari recordatur filii
Ajacem dum intuetur, animoque ejus mœror illabitur.
Alii deinceps, animum equeſtri ſtudio addictum habentes,
Sine cunctatione exurgunt, certaminis enim ratio ſic
poſcebat;
Primus Menelaus; deinde Eurypylus, audax pugnator;
Tum

χίης τῦ εἰδότι: Quæ diſcrepantia ad Marginem notata, cum dein mutilate in Libris recentioribus proſtaret Verſus, a ſciolis admiſſa fuit in Contextum, quia ſic rima affabre oppleri poterat. Vides? Hoc perquam probabile: Et ſic locus vacuus eſt relinquendus inter Ἰδμονι πυγμαχίης vel Πυγμαχίης τῦ εἰδότι & ὃς δ' ἐνὶ μίσσοις. Alias ſcribendum ſuſpicarer, Ἰδμονι πυγμαχίης εὐήνορας· ὃς δ' ἐνὶ μίσσοις: Pancratium viros animoſos & fortes efficiens: οἶνος, χαλκὸς, dicitur εὐήνωρ, ut notum. Et hoc improbabile etiam non eſt, ſed audacius paululum. *Rauw.*

490. Ω φίλοι, ἄλλον μὲν Ἀχαιῶν &c.] ἄλλον μέν τιν', vel ἄλλον μέν πω Ἀχαιῶν. *Rhod.* Nihil juvant, qui labantem, uti rentur, verſum injecta ſyllaba ſulcire adnituntur. Eodem menſu uſus eſt Homerus Il. ε.

Φίλε κατέϊγνητ', ἐκκέμισαι τέ με, δὸς δέ μοι ἵππους.

Dausq.

495. Ὡς φαμένοις γήλασαι] γήλατσαι. *Rauw.*

497. ἃ οἱ Θέτις οὕνεκ' ἀέθλων Δῶκεν] εἵνεκ' ἀέθλου. *Rhod.*

502. Μενελάος δ' Εὐρύπυλος] Verſus requirit, Μενελάος ἰδ' Εὐ-

Εὐμηλός τε, Θόας τε, καὶ ἰσόθεος Πολυποίτης·
Ἵπποις δ' ἀμφὶ λέπαδνα βάλον, καὶ ὑφ' ἅρματ' ἔρυσσαν
Πάντες ἐπειγόμενοι, πολυγηθέος εἵνεκα νίκης·
Αἶψα δ' ἄρ' εἰς χῶρον ξύνισαν βεβαῶτ' ἐνὶ δίφροις,
Χώρῳ ἀν' αἱματόεντ'· ἐπὶ νύσσης δ' ἔσταν ἕκαστοι·
Καρπαλίμως δ' Εὔηρα βάλε κρατερῇς παλάμῃσιν·
Ἵπποι δ' ἐγχριφθέντες, ἐν ἅρμασι ποιπνύοντες,
Ὁππως τις προάλοιτο· πόδας δ' ὑπεκίνυσαν αὐτῶν·
Οὔατα δ' ὀρθώσαντο, καὶ ἄμπυκα δεύεσαν ἀφρῷ·
Οἳ δ' ἅφαρ ἐγκονέοντες, ἐλαφροπόδων μένος ἵππων
Μάστιγον· οἱ δὲ θοῇσιν ἐοικότες Ἁρπυίῃσιν,
Καρπαλίμως ζεύγλῃσι μέγ' ἔνθορον ἀσχαλόωντες·
Ἅρματα δ' ὦκα φέρεσκον ἀπὸ χθονὸς αἴσσοντα·
Οὐδέ θ' ἁρματροχίας ἰδέειν, οὐδὲ ποδοῖϊν
Ἐν χθονὶ σήματα· τόσσον ὑπεξέφερον δρόμον ἵπποι·
Πουλὺς δ' αἰθέρ' ἵκανε κονίσαλος ἐκ πεδίοιο,
Καπνῷ ἢ ὁμίχλῃ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀμφιχέῃ πρώνεσσι Νότου μένος, ἢ Ζεφύροιο,

Χεί-

Εὐρυτύλος. *Rauw.*

506. Αἶψα δ' ἄρ' εἰς χῶρον ξύνισαν] χῶρον hic ſuſpectum habeo, nec injuria, videtur enim ex initio ſequentis Verſus huc ab oſcitante Librario ſuppoſitum. Quid ſi στάδιον legas, ut a me verſum eſt? *Rhod.* Aut hoc εἰς χῶρον, aut ſequens χῶρον ἀν' haud dubie depravatum eſt; & Rhodomanno hactenus adſentior, cui depravatum videbatur hoc prius; Sed cum id mutat in εἰς στάδιον, ab eo diſſentire non poſſum, non: Nimia enim eſt mutatio, & minus etiam apta, quia liberior currendi campus hic videtur certantibus adſignatus: Scribendum ſuſpicor, Αἶψα δ' ἄρ' εἰς δῆριν ξύνισαν. Id longe frugalius, & perquam appoſitum, ut vides ſtatim. Erunt, qui per modum Epanaphoræ ſcripturi ſunt, Αἶψα δ' ἄρ' εἰς χῶρον ξύνισαν βεβαῶτ' ἐνὶ δίφροις, Χώρῳ ἐς ἡμαθόεντ'. Sed id ego hic probare non poſſum. *Rauw.*

507. Χῶρον ἀν' αἱματόεντ'] ἡμαθόεντ'. *Rhod.*

508. Καρπαλίμως δ' Εὔηρα βάλε] εὔληρα βάλον: utitur hoc vocabulo Homerus Iliad. Ψ. *Rhod.* Heſychius, Εὔληρα, ἱμάντες, ἡνίαι. Item, Εὔληρον, ἱμάς. Homerus Iliad. Ψ.

— ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βίβητον

Ἐπ-

Tum Eumelus, Thoasque & par Diis Polypoetes.
Et lora jugalia equis injiciunt, atque ſub currus trahunt,
Omnes lætificæ victoriæ ergo feſtinantes.
Mox igitur in ſtadium conveniunt, conſcenſis ſellis curulibus
Loco arenoſo, & intra carceres quisque ſe continent.
Ac protinus habenas extendunt validis manibus.
Equi autem curribus adjuncti, id operam dabant,
Quo pacto quis (ante alios) exſiliret, & pedes interim movebant,
Auresque arrigebant, & phaleras ſpuma rigabant.
Extemplo (certatores) impetu facto pernicium vim equorum
Flagris incitant, qui volucrum more Harpyiarum,
Raptim cum jugis ſuis excurrunt, valde indignantes.
Et currus velociter auferunt, a tellure ſubſultantes,
Nec rotarum veſtigia conſpici poſſunt, nec pedum
Humi notæ, adeo curſum abripiunt equi,
Denſusque adeo pulvis e campo ad auras ſurgit,
Inſtar fumi, aut nebulæ, quam in montibus
Circum juga ſpargit Auſtri vis aut Zephyri,

Tem-

Euſtathius, *εὔλητα μὲν λέγει τὰ ἁπλᾶ. Dausq.* *εὔληρα* recte. Sed quid *βάλε* aut *βάλοι*? Non dubito, quin ſcribendum ſit *λάβοι*: Sic *χρατερῇς παλάμῃσιν* appoſitiſſime accedit. *Pauw.*

509. *ἐν ἅρμασι ποικιλίσσοντες*] *ποικιλίσσοιτο. Rhod.*

510. *πόδας δ' ὑπεκίνυσαν ἀὐτῶν*] Forte *αὖτως. Rhod.* Neſcio, cur illud *αὐτῶν* diſplicuerit Rhodomanno. *Pauw.*

511. *καὶ ἅμπνοα δινέσκον ἀφρῷ*] Corruptum eſt *δινέσκον*: Nam a *δινέω* non poteſt fieri *δινέσκω*. *δινέσκω* rectum eſt, nec e interjici poteſt: Pueri ſciunt. An ſcribendum, *καὶ ἅμπνοα δινέσκον ἄρ' ἀφρῷ*, vel *καὶ ἄμπνοα δινέσκον ἀφρῷ ᾧ*? *Pauw.*

512. *ἐλαφροπόδων μίτος ἵππων Μάσιγον*] Aut Aoriſtus β. eſto a *μαστίζω*, aut ſcribe *Μάστιον. Dausq.* Poſterius arridet mihi: Ita Homerus, ita Alii, ut ipſi Tyrones non ignorant. *Pauw.*

514. *ἀσχαλόωντες*] Propter flagellorum ictus, quibus non excitanda erat eorum velocitas. *Pauw.*

516. *Οὐδέ θ' ἁρματροχίας ἴδοις* &c.] *Οὐδ' ἁρματροχίας ἴδοις σθένος* vel *πέλει*. In Homer. Iliad. Ψ. — *οὐδέ τι πόλλὰ Γίνετ' ἐπισσώτερον ἁρματροχιὴ κατέχουσα*. Nec retro multam

Χείματος ἐγρομένου, ὅποτ' οὔρεα δεύεται ὄμβρῳ.
Ἵπποι δ' Εὐμήλοιο μέγ' ἔνθορον· αἵ δ' ἐφέποντο
Αντιθέοιο Θόαντος· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἀΰτει
Αρματι· τοί δ' ἐφέροντο δι' εὐρυχόρου πεδίοιο
* * * * *
Οντινα δ' ἤϊοι ἄνδρες ὑποτρομέουσι μάλιστα * 525
Ηλιδος ἐκ δίης, ἐπεὶ μέγα ἔργον ἔρεξεν
Παρφάμενος θοὸν ἅρμα κακο Οἰνομάοιο,
Ος ῥὰ τότ' ἠϊθέοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον,
Κούρης ἀμφὶ γάμοιο περίφρονος Ιπποδαμείης·
Αλλ' οὐ μὲν κεῖνος γε καὶ ἱππασίῃσι μέμηλὼς, 530
Ιππους ὠκύποδας τοίους ἔσχεν, ἀλλ' ἄρα πολλὸν
Ποσσὶν ἀφαυροτέρους· οἳ γάρ τ' εἴδοντ' ἀνέμοισιν.
Η, μέγα κυδαίνων ἵππου μένος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ατρείδην· ὃ γὰρ ἧσι περὶ Φρεσὶ γήθεε θυμῷ·

Τοὺς

signaverat orbita terram. Differt autem ab ἁμαξοχία: quod colliſionem curruum ſignificat, ut Porphyrius Cap. 3. Quæſt. Homeric. docet. *Rhod.* Corrigo,

Οὐδ' ἁρματροχίας ἰδέειν ἦν, οὐδὲ κοδοῖϊν
Εν χθονὶ σήματα.

Scio, quid alii. *Dausq.* Ita recte Dausquejus. *Pauw.*

522. Ἵπποι δ' Εὐμήλοιο μέγ' ἔνθορον· αἵ δ' ἐφέποντο] Nota genus fœmineum, quod maſculo ſæpe in his præfertur, ut Viri Eruditi ſciunt; niſi forte ſimplicius οἵ δ' ἐφέποντο ſcripſerit Quintus. *Pauw.*

524. τοί δ' ἐφέροντο δι' εὐρυχόρου πεδίοιο] Magnus hic eſt defectus. Primus autem a lacuna Verſus cum ſequentibus non cohæret. Ideo Aſteriſcis eum notavi. Sunt autem hæc fragmentum orationis, qua quiſpiam Græcorum Menelai equos laudat. Tota igitur narratio, qua curſum deſcripſit, & Thoantis atque Eurypyli e curru lapſum, intercidit. *Rhod.*

526. Ηλιδος ἐκ δίης] Hæc ab aliis abrupta ſunt. *Rhod.*

527. Παρφάμενος θοὸν ἅρμα κακο Οἰνομάοιο] Παρφθάμενος vel Προφθάμενος. *Rhod.* Exſarcio, κακὸς δμὼς Οἰνομάοιο. Erat is Myrtilus. Diodorus Lib. 5. φθείρας δὲ τὸν ἡνίοχον τοῦ Οἰνομάου Μυρτίλον, καὶ λαβὼν συνεργὸν πρὸς τὴν νίκην, ἔφθασε παραγενόμενος ἐπὶ τὸν Ισθμόν. A quo Myrtilo *Myrtoum mare* Horatio Lib. 1. Senecæ in Thyeſte:

Deceptor (παρφάμενος) *domine Myrtilus, & ſide*
Vectus, qua tulerat, nobile reddidit

Myr-

Tempeſtate exorta, cum montes imbre permadeſcunt.
Equi autem Eumeli longe antevolabant: & inſequebantur equæ
Divini Thoantis. Tum alius alii clamore favebat
Currui. Ipſi interim per latum campum feruntur.
* * * * *
Quem hoſtici viri maxime formidant
Ex (Jovi) ſacra Elide: ſiquidem ingens facinus edidit,
Prævertens volucrem currum maligni Oenomai,
Qui tunc juvenibus crudelem parabat necem,
Ob filiæ nuptias prudentis Hippodamiæ:
Sed tamen nec ille, quamvis accuratum in re equeſtri ſtudium ponens,
Tam veloces equos habebat, ſed pedibus
Longe infirmiores. Hi enim ventorum inſtar habent.
Dixit, magna laude attollens cornipedum virtutem, atque ipſum
Menelaum: cujus animum intimo pectore lætus erat.
Illos

Myrtoo pelagus nomine notior. Vel κακόφρονος Οινομάοιο, quippe,

Ος ῥὰ τότ' ἠϊθέοισιν ἀπηλία τεῦχεν ὄλεθρον.

Forte etiam reponendum Ῥηξάμενος: durum enim Παρφάμενος ἅρμα. Rhodomannus Παρφθάμενος, recte: niſi quod ad Myrtilum minus tunc commode referetur. *Dausq.* Rhodomannus Παρφθάμενος: quod ad Pelopem, non ad Myrtilum, referendum eſt: Non improbo, ſed dubito, quia Παρφάμενος reſpicere poteſt conſilium, quod cum Myrtilo iniit Pelops: *Perſuadens citum currum Oenomai ita adornare & inſtruere, ut inter currendum fracto axe ſubverteretur.* Id autem, quod ſic deſideratur, inter ἔριξιν & Παρφάμενος ſtare potuit. Hoc certe non improbabile: Quanquam μίγα ἔργον ἔριξιν forte mallet victoriam ſine dolo illo adhibito, qui ſane opus magnum attenuabat. Attende & judica: In tenebris hic micamus. Illud κακο mutilatum non male redintegrat Dausquejus, κακόφρονος legens: Altera ejus ſuſpicio nullas blanditias habet, & digna eſt Auctore ſuo. *Pauw.*

531. Ἵππους ὠκύποδας τοίους ἴσχειν] Ut Verſui bene ſit, ſcribendum ἴσχειν. *Pauw.*

533. μίγα κυδαίνων ἵππου μένος] ἵππων μένος. *Rhod.*

534. ὅ γάρ ῥα περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῷ] Connexio non eſt bona: Scribendum ſuſpicor, ὅ δ' ἄρ'

Τοὺς δὲ μέγ' ἀσθμαίνοντας, ἄφαρ θεράποντε ἔλυσαν
Ζεύγλης· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀελλόποδας λύον ἵππους (535
Πάντες, ὅσοις ἐν ἀγῶνι περὶ δῆρις ἐτύχθη· *
Αντίθεον δὲ Θόαντα, καὶ Εὐρύαλον μενεχάρμην
Ηκέσατ' ἐσσυμένως Ποδαλείριος· ἕλκεα πάντα,
Οσσα περιδρύφθησαν, ἀπ' ἐκ δίφροιο πεσόντες· 540
Ατρείδης δ' ἀλίαστον ἐγήθεεν εἵνεκα νίκης·
Καί οἱ ἐϋπλόκαμος Θέτις ὥπασε καλὸν ἄλεισον
Χρύσεον, ἀντιθέοιο μέγα κτέαρ Ηετίωνος,
Πρὶν Θήβης κλυτὸν ἄστυ διαπραθέειν Αχιλῆα.
Αλλοι δ' αὖθ' ἑτέρωθε μώνυχας ἔντυον ἵππους 545
Ες δρόμον ἰθύνοντες· ἕλοντο δὲ χερσὶ βοείας
Μάστιγας· καὶ πάντες ἀναΐξαντες ἐφ' ἵπποιν,
Εζοντ'· οἱ δὲ χαλινὰ γενείασιν ἀφρίζοντες,
Δάπτον, καὶ ποσὶ γαῖαν ἐπέκτυπον, ἐγχονέοντες
Εκθορέειν· τοῖς δ' αἶψα δρόμος· οἵ δ' ἀπὸ νύσσης * 550
Καρπαλίμως οἵμησαν, ἐριδμαίνειν μεμαῶτες,
Ικελοι ἢ Βορέαο μέγα πνείοντος ἀέλλαις,
Ηὲ Νότου κελάδοντος, ὅτ' εὐρέα πόντον ὄρινεν
Λαίλαπι καὶ ῥιπῇσι, θυτήριον εὖτ' ἀλεγεινὸν.
Αντέλλῃ, ναύτῃσι φέρον πολύδακρυν ὀϊζὺν· 555
Ως οἵ γ' ἐσσεύοντο κόνιν ποσὶ καρπαλίμοισιν

Ev

ἄρ' ἦσι περὶ φρεσὶ &c. *Pauw.*

535. *Τοὺς δὲ μέγ' ἀσθμαίνοντας*] Hic genus masculum habes: Junge, quæ ad V. 522. notavi. *Pauw.*

Ibid. *ἄφαρ θεράποντε ἔλυσαν*] *θεράποντες. Rhod.*

537. *ὅσοις ἐν ἀγῶνι περὶ δῆρις ἐτύχθη*] *ἐν ἀγῶνι δρόμου περὶ δῆρις ἐτύχθη. Rhod.*

538. *καὶ Εὐρύαλον μενεχάρμην*] *Εὐρύπυλον. Rhod.* Rhodomannus recte *Εὐρύπυλον*, quia illius nomen præcessit: Alias *Εὐρύαλον* manere posset: Nam uterque inter Græcos fuit ad Trojam, ut ex Homero notum. Et sic etiam dici posset, ex hoc Versu corrigendum esse alterum. *Pauw.*

541. *Ατρείδης δ' ἀλίαστον ἐγήθεεν εἵνεκα νίκης*] De Atride præcessit jam, *ὁ δ' ἄρ' ἦσι περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῷ. Pauw.*

545. *Αλλοι δ' αὖθ' ἑτέρωθε*] Hi plures erant numero, ideoque eo-

Illos itaque magno anhelitu quaſſantes ilia, ſtatim famuli exſolvunt
Jugo. Tum cæteri etiam procellipedes laxant equos
Omnes, qui in Circo de curſus palma contenderant.
Eximio autem Thoanti, & forti in prœliis Eurypylo,
Podalirius mox omnia vulnera medicatur:
Quibus attriti fuerant dum e curru prolaberentur.
Cæterum Atrides gaudio immenſo fruebatur propter victoriam:
Et pulcricoma ei Thetis elegans tradidit poculum,
Ex auro confectum, non vulgare nobilis Ectionis peculium;
Antequam celebrem Thebæ urbem Achilles exſcinderet.
Tum alii ex alia (Circi) parte ſolidungulos inſtruunt equos,
Ad curſum dirigentes, & corripiunt manibus e corio bubulo
Scuticas, atque omnes equis conſcenſis
Reſident; Hi frena mandibulis ſpumantes
Mordent, & unguli terram tundunt properantes
Excurrere. Quibus extemplo curſus intenditur. Ex carceribus igitur
Raptim evolant, magno ardore contendendi
Similes aut Boreæ procellis acriter flantis,
Aut Noti ſibilantis, quando latum ciet mare
Turbine & æſtu, cum thuribulum horrificum (nimboſum)
Oritur, nautis flebile naufragium afferens.
Ita illi ruunt, pulverem rapidis pedibus

In

eorum nomina non adſcripſit Quintus: ἄλλοις δ' ἱππήσσι Infra Verſ. 589. occurrens, huc pertinet. *Pauw.*

Ibid. μόνυχας ἵππων ἴκτους] μανάνυχας vel φιμάνυχας. *Rhod.* Prius haud dubie ſumendum. *Pauw.*

550. τοῖς δ' αἶψα δρόμος· οἱ δ' ἀπὸ τύσσας] τοῖς δ' αἶψα τάθη δρόμος, vel τοῖς δ' αἶψα δρόμος τίταθ'. *Rhod.* Rhodomannus τάθη vel τίταθ', non male, ſed paulo durius de equitibus, inprimis ubi de ipſis equis ſequitur καρπαλίμως εἴμασαν, quod a δρε-

Εν πεδίῳ κλονέοντες ἀπείριτον· οἱ δ' ἔλατῆρες,
Ιπποις οἷσιν ἕκαστος, τῇ μὲν ἱμάσθλῃ *
Ταρφέα πεπληγὼς, ἑτέρῃ δ' ἐν χερὶ τινάσσων
Νωλεμὲς ἀμφὶ γένυσι μέγα κτυπέοντα χαλινόν· 560
Ιπποι δ' ἐρρώοντο· βοὴ δ' ἀνὰ λαὸν ὀρώρει
Ασπετος· οἱ δ' ἐπέτοντο διὰ πλατέος πεδίοιο·
Καὶ νύκεν ἐσσυμένως ἐξ Αργεος αἴολος ἵππος
Νίκησεν μάλα πολλὸν, ἐφεζομένου Σθενέλοιο,
Εἰ μὴ ἄρ' ἐξήρπαξε δρόμου, πεδίον δ' ἀμφίκανε 565
Πολλάκις· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς Καπανήϊος υἱὸς
Κάμψαι ἐπέσθενε χερσὶν, ἐπεί ῥ' ἔτι νῆϊς ἀέθλων
Ιππος ἔην· γενεῇ δὲ μάλ' οὐ κακὸς, ἀλλὰ θοοῖο
Θεσπέσιον γένος ἔσχεν Αρίονος, ὃν τέκεν ἵππων
Αρπυια Ζεφύρῳ πολυηχέϊ φέρτατον ἄλλων 570
Πολλὸν, ἐπεὶ ταχέεσσιν ἐρίδμαινε πόδεσσι
Πατρὸς ἑοῖο θοῇσι καταιγίσι· καί μιν Αδρηστος

Εκ

ἁρόμος τάθη vel τέτατο revera non differt. An legendum, τοῖς δ' αἶψα ἁρόμος ἔαδ', οἱ δ' ἀπὸ νύσσης Καρπαλίμως οἴμησαν? Sic ex similitudine vocum οἷδ' & ἔαδ' enatus fuisset error. *Pauw.*

558. Ιπποις οἷσιν ἕκαστος, τῇ μὲν ἱμάσθλῃ] Post ἕκαστος restituo ἐκέκλετο. *Rhod.* Versus etiam mutilus: Rhodomanni ἕκαστος ἐκέκλετο non displicet: Sic tamen πεπληγὼς ἱμάσθλῃ minus conveniens est: Nam *hortabatur* aliquid mitius & benignius videtur requirere. An scribendum, Ιπποις οἷσιν ἕκαστος ἐκέκλετο, τῇ μὲν ἱμάσθλῃ Ταρφέα πεπληγὼς, *illa quidem flagrum crebro percutiens?* Equites & aurigæ, ut notum, flagrum sæpe quassant, & id facientes, ipsum flagrum percutiunt, ut sic sonum edat proprium ac domesticum: Id πεπληγὼς ἱμάσθλῃ dixit Quintus, nisi memet fallam, & cum ἐκέκλετο mirifice conspirat: Imo hoc ideo etiam commendabile, quia τῇ μὲν ἱμάσθλῃ nimis affine est, & ubi ἑτέρῃ δ' ἐν χερὶ sequitur, nimis etiam ambiguum: Nam sic τῇ vix ac ne vix ab ἱμάσθλῃ avelli potest: Hoc certum & perspicuum. Vide igitur & judica: Si ἐκέκλετο absit, sane probabile est, quod suspicor. Brodæus Dausquejo teste ἐφέζετο abesse augurabatur, perquam inficete & perquam incongrue, ita vivam ac valeam. *Pauw.*

559.

In campo glomerantes infinitum. Rectorum autem
Quilibet equos ſuos hortatur, una flagris
Crebro ſtimulans, altera manu agitans
Indefeſſo crepitans circa mandibulas frenum.
Equi interim magna vi feruntur, ac clamor in populo exoritur
Vehemens, illis per latum campi æquor volitantibus:
Et continuo verſicolor ex Argis equus
Longe viciſſet (alios) inſidente Sthenelo:
Niſi e curriculo abripuiſſet herum, & in campi obliquum evagatus eſſet
Crebro; nec quantumvis fortis Capanei filius
Flectere (eum) manibus potuit; Namque certaminum adhuc rudis
Erat equus; ſed origine nequaquam vitioſus: Celeri enim
Genus divinum trahebat ab Arione, quem edidit equorum
Nulli ſecundum Harpyia multiſono Zephyro:
Et quidem multum rapidis pedibus contendebat
Cum velocibus genitoris ſui procellis; Atque hunc Adraſtus

A

559. *ἐτέρῃ δ' ἐν χερὶ τινάσσων*] *ἐν χειρὶ. Rhod.*

560. *Νωλεμὲς ἀμφὶ γίννοι μέγα* &c.] Hic etiam *γίννοι* mediam producit, ſi vitium non ſubſit: Vide Rhodomannum & Dausquejum ad V. 477. Lib. I. *Pauw.*

563. *ἐξ Ἄργεος αἴολος ἵππος*] Interpres, *verſicolor ex Argis equus*: Malo etiam hic, ut V. 336. Lib. I., *velox ex Argis equus. Pauw.*

565. *πεδίον δ' ἀμφίκαεν*] *πεδίον δ' ἀφίκαεν. Rhod.*

566. *οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς Καπανῆος υἱὸς*] *οὐδέ μιν ἐσθλὸς ἐὼν Καπανῆος. Rhod.* Brodæus, *ἐσθλὸς ἐὼν Καπανῆος υἱὸς Κάμψαι ἐπέεσσιν χερσὶν.* Prætulerim *ἐσθλὸς ἐὼν. Dausq.* Non male Rhodomannus *ἐσθλὸς ἐὼν*: Potes etiam, *ἐσθλὸς ἄρα Καπανῆος υἱὸς*: Vim cæſuræ noſti. Pro *μὲν* certe ſcribendum *μιν. Pauw.*

568. *γενεῇ δὲ μάλ' οὐ κακὸς, ἀλλὰ θοῖο* &c.] *οὐ μάλα κακὸς* non placet de equo adeo eximio; neque vocula *μάλα* apte cum *γενεῇ* copulari poteſt. Nonne ſcribendum, *γενεῇ δὲ μὲν οὐ κακὸς, ἀλλὰ θοῖο* &c? Sic certe melior etiam eſt verborum nexus. *Pauw.*

571. *Πολλὸν, ἐπεὶ ταχίστην ἐρίδμαινε πόδεσσι*] Verſus non eſt *ἀρτίπους*: Legendum ſuſpicor, *Πόλλον, ἐπεὶ ταχίστην ἐρίδμαι-*

Ἐκ μακάρων ἔχε δῶρον, ὅθεν γένος ἔπλετο κείνου.

* * * * *

Καί μιν Τυδέος υἱὸς ἑῷ πόρε δῶρον ἑταίρῳ
Τροίῃ ἐνὶ ζαθέῃ· ὁ δέ οἱ μέγα ποσσὶ πεποιθὼς,
Ὠκὺν ἐόντ' ἐς ἀγῶνα καὶ εἰς ἔριν ἤγαγεν ἵππων,
Αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ὀϊδόμενος μέγα κῦδος
Ἱππασίης ἀνελέσθαι· ὁ δ' οὔτι οἱ ἦτορ ἴηνεν
Ἀμφ' Ἀχιλῆος ἄεθλα πονεύμενος· ἦ γὰρ ἔμελλεν ἵκανειν
Δεύτερος· Ἀτρεΐδης δὲ παρήλασεν ὠκὺν ἐόντα
Ἰδρείῃ· λαοὶ δ' Ἀγαμέμνονα κυδαίνεσκον,
Ἵπποντε Σθενέλοιο θρασύφρονος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν,
Οὕνεκα δεύτερος ἦλθε, καὶ εἰ πολλάκι νύσσης *
Ἐξέθορεν, μεγάλῳ περὶ χάρτεϊ οἷς ποσὶ θύων.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἀτρείδῃ Θέτις ὤπασε καλχαλόωντι
Ἀργύρεον θώρηκα θεηγενέος Πολυδώρου·
Δῶκε δ' ἄρα Σθενέλῳ βριαρὴν κόρυν ἀστεροπαῖαν,
Χαλκείην, καὶ δοῦρε δύω, καὶ ἀτειρέα μίτρην·

Αλ-

ρίδμαιτσκε πόδεσσι. *Pauw.*

573. ὅθεν γένος ἔπλετο κείνου] Deeſt hic aliquid, quomodo Stheneli equus ad Diomedem pervenerit, verum non eſt magna ſenſus jactura, quæ hoc verſu redintegrari poteſt:

Τὸν δ' ἄρα Τυδεΐ δῶκεν· ὁ δ' αὖ μιν κάλλιπεν υἱῷ.
Illum ergo Tydeo donaverat, qui rurſus filio eum reliquerat.

Rhod. Si ita ſuppleas cum Rhodomanno, quam marcide ſequitur Καί μιν Τυδέος υἱὸς? Ego ab his ſimilibuſque manus abſtinendas eſſe aio. *Pauw.*

577. Αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ὀϊδόμενος] ἐϊόμενος. *Rhod.*

578. ὁδ' οὔτι οἱ ἦτορ ἴηνεν] ἴηνεν pro ἵηκεν repoſui, & ex οὐδ' ὁ δ' feci. *Rhod.* Utrumque ſcilicet in Baſileenſi ex Aldina perperam extat. *Pauw.*

579. ἦ γὰρ ἔμελλεν ἵκανειν] Expunge ἔμελλεν & lege ἵκανεν. *Rhod.* Illud ἔμελλεν recte expungit Rhodomannus, & ſic ἵκανειν ſcribit pro ἵκανεσθαι: Sed unde ipſum illud ἔμελλεν? An forte pro ἵκανεν in libris quibuſdam fuit ἔκελλεν? Certe ex nihilo non creſcunt talia. Notum eſt illud Euripidis in Hecuba de Polymeſtore cæco, Ὦ μοι ἔγω· πᾶ βῶ; πᾶ σῶ; πᾶ κέλσω; Quod ab iſta lectione non abluderet. *Pauw.*

583. Οὕνεκα δεύτερος ἦλθε, καὶ

A Superis dono accepit, unde illius ortus erat.

* * * * *

Tydei autem natus eum dono dedit amico ſuo (Sthenelo)
In Diis cara Troja: qui pedibus ejus magnopere confiſus,
Quod pernix eſſet, in Circum & equorum certamen (eum) adduxerat,
Ipſe in primis ſperans ſe inſignem palmam
De hoc Equorum curſu relaturum, verum is animo ipſius nihil gaudii attulit,
In (his) funebribus Achillis ludis ſeſe exercens. Rediit enim
Secundo loco: Atridesque quamlibet velocem prævertit
Arte. Spectatores igitur Agamemnonem honorifico clamore proſequebantur,
Nec non pugnacis Stheneli equum, & ſimul ipſum,
Quod ſecundum tamen locum obtinuiſſet; & ſi ſæpenumero extra fixos terminos
Exiliiſſet; dum pedibus propter ingens robur ferociret;
Et tunc Atridæ exſultanti Thetis tribuit
Argenteum thoracem a Diis oriundi Polydori.
Sthenelo autem dedit gravem Aſteropæi caſſidem
Ex ære, & haſtilia duo, balteumque inſuper durabilem.

Re-

καὶ εἰ πολλάκι νόσφις] *καὶ εἰ μάλα πολλάκι νόσφις. Rhod.* Forte *καὶ εἴωκα πολλάκι νόσφις.* Sthenelus enim pernicitate pedum ſæpe exſiluerat *εἴωκα νόσφις*, quod ſolet,

Qui cupit optatam curſu contingere metam.

Alii reponi volunt *εἰ μάλα. Dausq. δεύτερος ἦλθε* & *ἐξέβαρε* de equo Stheneli, non de Sthenelo, accipienda ſunt: Quod bonus Dausquejus non vidit, ex certamine equeſtri faciens certamen pedeſtre: Ejus commento nihil imperitius aut inſulſius. De equite & equo in his promiſcue loquitur Quintus, ut ex præcedentibus etiam conſtat: Minus accurate profecto. Erunt, qui pro *μάλα* nihilominus ſic aliquid abeſſe ſuſpicabuntur, quod equum denotet ſignate: Sed quodnam illud eſſe poſſet, ego hercule perſpicere non valeo. Quare hactenus Rhodomanni ſuſpicionem probo. *Pauw.*

587. *βριαρὴν κόρυν ἀστεροπαίην*] *Ἀστεροπαίου. Rhod.*

588. *ἀτειρέα μίτρην*] *validam Zonam:* Vide Iliad. Δ. V. 136. & alibi: Interpres non intellexit. *Pauw.*

Αλλοις δ' ἱππήεσσι, καὶ ὁππόσοι ἤματι κείνῳ
Ηλθον ἀεθλήσοντες Αχιλλῆος ποτὶ τύμβῳ,
Δῶρα πόρεν πάντεσσιν· ἐπὶ σφίσι δ' ἀχνύτο θυμὸν
Υἱὸς Λαέρταο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Αλκῆς ἱέμενον, κρατερῶν ἀπέρυξεν ἀέθλων
Ελκος ἀνιηρὸν, τό μιν οὔτασεν ὄμβριμος Αλκων,
Αμφὶ νέκυν κρατεροῖο πονεύμενον Αἰακίδαο.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Αλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπηνύσθησαν ἄεθλοι,
Δὴ τόθ' Αχιλλῆος μεγαλήτορος ἄμβροτα τεύχη
Θῆκεν ἐνὶ μέσσοισι θεὰ Θέτις· ἀμφὶ δὲ πάντη
Δαίδαλα μαρμαίρεσκεν, ὅσα σθένος Ηφαίστοιο
Αμφὶ σάκος ποιήσε θρασύφρονος Αἰακίδαο·
Καὶ τὰ μὲν εὖ ἤσκητο θεοκμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ,
Οὐρανὸς, ἠδ' αἰθὴρ· γαίη δ' ἅμα κεῖτο θάλασσα·
Εν δ' ἀνεμοὶ, νεφέλαι τε, σελήνη τ', ἠελίός τε,
Κεκριμέν' ἄλλυδις ἄλλα· τέτυκτο δὲ τείρεα πάντα,
Οππόσα δινήεντα κατ' οὐρανὸν ἀμφιφέρονται·
Τῶν δ' ἄρ' ὁμῶς ὑπένερθεν ἀπειρέσιος κέχυτ' ἀὴρ·
Εν τῷ δ' ὄρνιθες ταναυχειλέες ἀμφεποτῶντο·
Φαίης κεν ζώοντας ἅμα πνοιῇσι φέρεσθαι·
Τηθὺς δ' ἀμφιτέτυκτο, καὶ ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα·
Τῶν δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν ἀλεγεινῶν,

Ku-

15. Τῶν δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν ἀλεγει-] κελαδεινῶν· Rhod. Interpres, E quibus amnium ſuſurran-

Reliquis vero equitibus, & quotquot illa die
Certatum convenerant ad Achillis buſtum,
Omnibus dona præbuit. Inter hos vero animo triſtis erat
Prudentis Laërtæ filius, quod ſe,
Specimen fortitudinis exhibere cupientem, a ſtrenuis prohibuiſſet ludis
Moeſtificum vulnus, quod acer ipſi inflixerat Alcon,
Pro fortis Æacidæ cadavere propugnanti.

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER QUINTUS.

SEd cum multifaria confecta eſſent certamina;
Tandem magnanimi Achillis cæleſtia arma
In medium collocat Diva Thetis. Undique autem
Variæ effigies renidebant, quas Vulcani ingenium
In clypeo audacis Æacidæ fecerat.
Hæc vero ingenioſe & polite efficta erant in opere divino:
Cælum, & Æther, cumque Terra Pontus inerat,
Venti etiam nubesque, nec non Luna & Sol,
Diverſis inter ſe locis diſtincta; & exſculpta erant omnia ſigna,
Quotquot verſatile per cælum circumferuntur:
Infra quæ ſimul aër infinitus erat diffuſus;
Inque eo alites, roſtris porrectis, circumvolitabant:
Dixiſſes, vivas una cum flaminibus ventorum (huc illuc) ferri:
In margine expreſſa erat Tethys, & profundus Oceani æſtus,
E quibus amnium ſuſurrantium fluxus celeriter ſcaturiebant,

Di-

ſantium fluxus celeriter ſcaturie- bant. Nihil falſius aut inep-

Κυκλόθεν ἄλλυδις ἄλλη, ἑλισσομένων διὰ γαίης·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' εὖ ἤσκηντο κατ' οὔρεα μακρὰ λέοντες
Σμερδαλέοι, καὶ θῶες ἀναιδέες· ἐν δ' ἀλεγειναὶ
Ἄρκτοι, παρδαλιές τε, σύες δ' ἅμα τῇσι πέλοντο
Ὄμβριμοι, ἀλγεινόεντας ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσι
Θήγοντες καναχηδὸν ἐϋκτυπέοντας ὀδόντας·
Ἐν δ' ἀγρόται μετάπισθε κυνῶν μένος ἰθύνοντες·
Ἄλλοι δ' αὖ λάεσσι καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
Βάλλοντες, πονέοντο καταντίον, ὡς ἐτεόν περ·
Ἐνθ' ἄρα καὶ πόλεμοι φθισήνορες· ἐν δὲ κυδοιμοὶ
Ἀργαλέοι ἐνέκειντο· περιπτείνοντο δὲ λαοὶ
Μίγδα ἑοῖς ἵπποισι· πέδον δ' ἅπαν αἵματι πολλῷ
Δευομένῳ ἤϊκτο, κατ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο·
Ἐν δὲ Φόβος, καὶ Δεῖμος ἔσαν, στονόεσσάτ' Ἐνυὼ,
Αἵματι λευγαλέῳ πεπαλαγμένη ἄψεα πάντα·
Ἐνθ' Ἔρις οὐλομένη, καὶ ὁμβριμόθυμοι Ἐρινύες,
Ἡ μὲν ἐποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἄσχετον ἄνδρας
Ἐλθέμεν, αἳ δ' ὁλοοῖο πυρὸς πνείουσαι ἀϋτμὴν·
Ἀμφὶ δὲ Κῆρες ἔθυνον ἀμείλιχοι· ἐν δ' ἄρα τῇσι
Φόιτα λευγαλέου θανάτου μένος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Ὑσμῖναι ἔκειντο δυσηχέες· ἂν πέρι πάντα

Ex-

ptius : Nam fluvii non currunt ex Oceano in Terram, ſed ex Terra in Oceanum. Sciunt ipſi Pueri, & nihil notius. Quod tamen Interpres habet, habetur etiam in Græcis: quæ proinde non poſſunt eſſe ſana. Scribe minima mutatione. Τῷ δ' ἄφαρ ἐξιχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν &c. τῷ reſpicit ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα, & τῷ ἐξιχέοντο Græciſmus eſt purus putus: *ei effunduntur*, id eſt, in eum effunduntur, ſeſe in eum effundunt lubentes. Erunt Naſuti, qui τῶν jungent cum ποταμῶν ἀλεγεινῶν: Sed eos nemo paulo humanior ſequetur: Nam ἐξιχέοντο abſolute, ineptum eſt. Illud ἀλεγεινῶν mendum exhibet apertum: Rhodomannus recte κελαδεινῶν. *Pauw.*

20. ἀλγεινόεντας ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσι] ἀλγινόεντας ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι vel βλοσυραῖς γενύεσσι. *Rhod.* γένυσι media producta retinuit Rhodomannus V. 560. Libr. præced. Monuimus ibi. *Pauw.*

21.

Diverſis in orbem partibus per terram ſe volventium.
Paſſim etiam fabrefacti erant in montibus altis leones
Terrifici, & Thoës audaces atque truces
Urſæ Pardalesque & apri cum illis inerant
Feroces, qui vulnificos ſub noxiis genis
Dentes, cum ſtridore ac fremitu acuebant.
Aderant etiam venatores a tergo canum vim recta incitantes,
Alii autem lapidibus & venabulis citatis
Jaculando contra (feras) rem gerebant, perinde ac ſi vere ita accideret.
Præterea bella homicidalia, & pugnæ
Difficiles inſculptæ erant, ac trucidabantur homines
Promiſcue cum ſuis equis; & omnis campus largo cruore
Imbuti ſpeciem referebat, in ſcuto firmiſſimo.
Juxtaque Metus & Timor erant, & luctifera Bellona,
Omnia membra funeſto tabo fœdata.
Et prope Lis pernicialis, & feroces Erinnyes:
Illa incitans viros, ut ad violentum prælium
Coirent: hæ exitialis incendii flammam exſpirantes.
Et circum Parcæ implacabiles curſitabant; Inter quas
Peſtiferi Lethi vis incedebat; & prope illam
Conflictus elaborati erant horriſoni, quorum undique

E

21. Θήγοντες καναχηδὸν ἰύκτυπέοντας ὀδόντας] Ineptum eſt illud καναχηδὸν ἰύκτυπέοντας: Nam primo, in ſculptura & pictura ſonus non poteſt habere locum, & res omnis ad oculorum aciem ſeſe refert: Dein, aprorum dentes non ſunt magis ſonori, quam ferarum aliarum. ὀδόντες προκύπτοντες vel ἐκκύπτοντες in apris notaſſent aliquid ſingulare: Sciunt omnes. *Pauw.*

25. Ἐνθ' ἄρα καὶ πόλεμοι] Ἔνθ' hic poſitum pro ἐν τε, quod ἐν δὲ excipit: quare mallem Ἐν τ', ne male accipiatur pro Ἐνθα. *Pauw.*

28. Δευομένῳ ἤϊκτο] Conciſior locutio: πίδον ἅπαν ἤϊκτο πέδῳ δευομένῳ αἵματι πολλῷ: Eo ruſticitas inducitur, & ambiguitas. *Pauw.*

31. καὶ ὁμβριμόθυμοι Ἐριννύες] Ἐριννῦς. *Rhod.*

35. Φέιτα λιυγαλέῳ θανάτῳ μέινος] Plane, ut V. 308. Lib. I. ſcribendum ſuſpicabamur, ἀταρτηρὸν δέ οἱ ἄγχι Εισήκει θανάτοιο μέινος pro θανάτοιο τέλος. *Pauw.*

36. Γσμῖναι ἔκειντο δυσηχέες]

Ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέρρεεν αἷμα, καὶ ἱδρώς·
Ἐν δ' ἄρα Γοργόνες ἔσκον ἀναιδέες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
Σμερδαλέοι πεπόνηντο περὶ πλογμοῖσι δράκοντες,
Αἰνὸν λιχμώωντες· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θαῦμα
Δαίδαλα κεῖνα πέλοντο, μετ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα,
Οὕνεκ' ἔσαν ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι·
Καὶ τὰ μὲν ἀρ πολέμοιο τεράατα πάντα τέτυκτο·
Εἰρήνης δ' ἀπάνευθεν ἔσαν περικαλλέος ἔργα·
Ἀμφὶ δὲ μυρία φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
Ἀστεα καλὰ νέμοντο· δίκη δ' ἐπιΐκετο πάντα·
Ἄλλοι δ' ἀλλ' ἐπὶ ἔργα χέρας φέρον· ἀμφὶ δ' ἀλωαὶ
Καρποῖσι βρίθοντο· μέλαινα δὲ γαῖα τεθήλει·
Αἰπύτατον δὲ τέτυκτο θεοδμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ
Καὶ τραχὺ ζαθέης ἀρετῆς ὄρος· ἐν δὲ καὶ αὐτῇ,
Εἱστήκει φοίνικος ἐπεμβεβαυῖα κατ' ἄκρης,
Ὑψηλή, ψάουσα πρὸς οὐρανὸν· ἀμφὶ δὲ πάντες
Ἀτραπιτοὶ θαμέεσσι διειργόμενοι σκοπέλοισι,
Ἀνθρώπων ἀπέρυκον ἐΰν πάτον· οὕνεκα πολλοὶ
Εἰσοπίσω χάζοντο, τεθηπότες αἰπὰ κέλευθα,
Παῦροι δ' ἱερὸν οἶμον ἀνήϊον ἱδρώοντες.
Ἐς δ' ἔσαν ἀμητῆρες ἀνὰ πλατὺν ὄγμον ἰόντες,
Σπεύδοντες δρεπάνῃσι νεηκέσι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ,
Πολλοὶ ἀμαλλοδετῆρες· ἀέξετο δ' ἐς μέγα ἔργον·

Ἐν

Reprehendo vocem compoſitam e ſupero loco ἐνέκειντο; vel ſcribendum καίοντο: apud Maronem Alecto interminatur:

Accendamque urbes inſani Martis amore.

Dausq. ἐνέκειντο legendum eſt, ut Verſus habeat numeros ſuos. *Pauw.*

Ibid. ὧν πέρι πάντα] ὧν πέρι πάντη. *Rhod.*

39. πεπόνηντο περὶ πλογμοῖσι δράκοντες] πλοχμοῖσι. *Rhod.*

41. μετ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα] Vix mihi placet, aut placere poteſt μετὰ hoc loco: Nonne ſcribendum μέγ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα? *Pauw.*

42. ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι] Verti etiam poteſt ζωοῖσιν *animantibus. Rhod.* Ita vertendum

E membris ad ſolum deſtillabat ſanguis & ſudor.
Inditæ etiam Gorgones efferæ; quibus hinc atque illinc
Tremendi circa cincinnos Dracones excuſi erant,
Linguas horribili modo exſertantes. Incredibile autem miraculum
Simulacra illa præbebant, adeo ut hominibus pavorem incuterent.
Similia enim erant vivis & motu præditis.
Et hæc quidem omnia erant belli monſtra.
Pulcræ autem pacis ſeparatim opera fabricata erant.
Nam innumeræ calamitoſorum hominum nationes
Inſignes urbes incolunt, & Juſtitia obit cuncta.
Alii autem aliis officiis manus adhibebant. Et paſſim agri
Fructibus graveſcunt, & tellus nigra floreſcit.
Adhæc in divino (hoc) opere formatus erat celſiſſimus
Et aſper mons ſanctæ virtutis; in quo ipſa
Stat palmæ vertici pedibus innitens;
Ardua & ad cælum pertingens; circumque circa omnes
Viæ, crebris intercluſæ ſcopulis,
Facilem hominum acceſſum arcent. Nam plurimi
Retro cedunt, arduo itinere abſterriti:
Et perpauci ſurſum per ſacram adſcendunt viam ſudantes.
Erant ibi meſſores, ſecundum latum ordinem procedentes,
Qui recens cote ſubactis falcibus properant, eisque ad manus ſunt
Multi mergitum ligatores, & opus ad magnum effectum promovetur.

Il-

dum eſt haud dubie. Cum autem de δαιδάλοις generatim locutus fuiſſet Quintus, ea ad ſolos Gorgonum Dracones hic fatis jejune reſtringit. *Pauw.*

50. ἡ δὲ καὶ ἀυτὴ, Εἰσήκει] Malim αὐτὴ Εἰσήκει, Virtus ut ipſa dicatur monti inſtare, ſeu pálmæ, quæ in montis ſummo. *Dausq.* Ita neceſſario legendum eſt: Interpres, *in quo ipſa ſtat palma vertici pedibus innitens:* Non aliter legit, ut vides. *Pauw.*

57. Ες δ' ἴσαν ἀμητῆρες] Ες δ' ἴσαν. *Rhod.*

Εν δὲ βόες ζεύγλῃσιν ὑπ' αὐχένας αἰὲν ἔχοντες
Οἱ μὲν ἀπήνας εἵλκον ἐϋσταχύεσσιν ἀμάλλαις
Βριθομένας· οἱ δ' αὖθις ἀροτρέεσκον ἀρούραις·
Τῶν δὲ πέδον μετόπισθε μελαίνετο· τοὶ δ' ἐφέσποντο
Αἰζηοὶ μετὰ τοῖσι, βοοσσόα κέντρα φέροντες
Χερσὶν ἀμοιβαδίης· ἀνεφαίνετο δ' ἄσπετον ἔργον·
Εν δ' αὐλοὶ, κιθάραι τε παρ' εἰλαπίνῃσι πέλοντο·
Εν δὲ χοροὶ ἵσταντο νέων παρὰ ποσσὶ γυναικῶν·
Αἵ δ' ἄρ' ἔσαν ζωοῖσιν ἀλίγκιαι ποιπνύουσαι·
Ασχι δ' ἄρ' ὀρχηθμοῦ τε, καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς,
Αφρὸν ἔτ' ἀμφὶ κόμῃσιν ἔχουσ' ἀνεδύετο πόντου
Κύπρις ἐϋστέφανος· τὴν δ' Ιμερος ἀμφεποτᾶτο,
Μειδιόωσ' ἐρατειὰ σὺν ἠϋκόμοις Χαρίτεσσιν·
Εν δ' ἄρ' ἔσαν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες,
Εξ ἁλὸς εὐρυπόροιο χασιγνήτην ἀνάγουσαι
Ες γάμον Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀμφὶ δὲ πάντες
Αθάνατοι δαίνυντο μαχρὴν ἀνὰ Πηλίου ἄκρην·
Αμφὶ δ' ἄρ' ὑδρηλοί τε, καὶ εὐθαλέες λειμῶνες
Εσχον ἀπειρεσίοιο κεκασμένοι ἄνθεσι ποίης·
Αλσεά τε, κρῆναί τε, διειδέες ὕδατι καλῷ·
Νῆες δὲ στονόεσσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο,
Αἱ μὲν ἄρ' ἐσσύμεναι ἐπικάρσιαι, αἱ δὲ κατ' ἰθὺ
Νισσόμεναι· περὶ δέ σφιν ἀέξετο κῦμ' ἀλεγεινὸν,
Ορνύμενον· ναῦται δὲ τεθηπότες ἄλλοθεν ἄλλος
Εσσυμένας φοβέοντο καταιγίδας, ὡς ἐτεόν περ

Λαί-

62. οἱ δ' αὖθις ἀροτρέεσκον ἀρούραις] ἀροτρεύεσκον ἀρούρας. *Rhod.* Rhodomannus ἀροτρεύεσκον, ego ἀροτρέεσκον. *Dausq.* Ride hominis acumen. *Pauw.*

63. τοὶ δ' ἐφέσποντο] ἐφέποντο. *Rhod.*

65. Χερσὶν ἀμοιβαδίης] Nota illud ἀμοιβαδίης, si sanum sit, & pro eo non scripserit ipse Quintus ἀμοιβαίης. *Pauw.*

67. Εν δὲ χοροὶ ἵσαντο νέων παρὰ ποσσὶ γυναικῶν] Illud παρὰ ποσσὶ ego non satis intelligo: Nam quid *apud pedes* vel *sub pedibus* hic? Nonne legendum,

Illic boves, colla jugis continenter inſerta habentes;
Alii plauſtra trahunt ſpiciferis faſcibus
Onuſta; alii rura invertunt aratris:
A quorum tergo glebæ nigreſcunt; & inſequuntur
Juvenes pone, boum agitatores ſtimulos gerentes,
Manibus alternis: & ingens apparet opus.
Illic tibiæ Citharæque conviviis adhibentur:
Illic choreæ mulierum ætate florentium ſub pedibus inſtituuntur;
Quæ non aliter ſeſe exercent, quam ſi vivæ exſiſtant.
Et prope ſaltationem & lætitiam feſtivam,
Spumam adhuc capillis aſperſam habens, emergit ſalo
Venus Corolligera: Quam circum Cupido volat,
Ridetque ſuaviter cum Gratiis pulcricomis.
Adſunt etiam Nerei magnanimitate præcellentis natæ,
Ex Ponto lativago germanam deducentes
Ad belliſcii connubia Pelei; & una omnes
Dii epulantur in longis Pelei cacuminibus.
Ac paſſim irrigua & florida prata
Erant innumeri graminis floribus conſita:
Saltusque & fontes, pulcra perſpicui lympha.
Præterea naves ſuper mare feruntur;
Aliæ in obliquum, aliæ in directum
Procedentes, & increbreſcit circa illas aſper fluctus;
Dum ſeſe commovet. Nautæ autem hic illic conſternati,
Imminentes formidant procellas, ac ſi vere ita ſe res habeat,

Can-

dum, Ει δὲ χοροὶ ἵσαντο νέων ἅμα ποσσὶ γυναικῶν? νέων μᾶλλα etiam bonum eſſet, ſed a vulgata paulo longius recederet. *Pauw.*

68. Αἳ δ' ἄρ' ἔσαν ζωοῖσιν ἀλίγκιαι ποιπνύουσαι] ζωῇσιν. *Rhod.* Scribe ἀλίγκια. *Dausq.* Uterque bene: ζωῇσιν hic *vivis*: quo modo accipi non poteſt ζωοῖσιν Supra V. 42, propter κινυμένοισι accedens: Repeto in gratiam rudiorum. *Pauw.*

72. Μειδιόων' ἑρατεινὰ σὺν &c.] Vitium manifeſtum: Nam μειδιόων non reſpicit Venerem, ſed Himerum: Lege igitur, Μειδιόων ἑρατεινὰ σὺν &c. *Pauw.*

80. Νῆες δὲ τοτέτονται] *Naves gemebundæ*, id eſt, quæ faciunt, ut homines gemant: E-

Λαίφεα λεύκ' ἐρύοντες, ἵν' ἐκ θανάτοιο φύγωσιν·
Οἵ δ' ἔζοντο ἐπ' ἐρετμὰ πονεύμενοι· ἀμφὶ δὲ νηυσὶ,
Πυκνὸν ἐρεσσομένῃσι, μέλας λευκαίνετο πόντος·
Τοῖς δ' ἔπι εἰδιόων καὶ κήτεσιν εἰναλίοισιν
Ἡσκητ' Ἐννοσίγαιος· ἀελλόποδες δέ μιν ἵπποι,
Ὡς ἐτεὸν σπεύδοντες, ὑπὲρ πόντοιο φέρεσκον
Χρυσείῃ μάστιγι πεπληγότες· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στόρνυτ' ἐπεσσυμένων· ὁμαλὴ δ' ἄρα πρόσθε γαλήνη
Ἔπλετο· τοί δ' ἑκάτερθεν ἀολλέες ἀμφὶς ἄνακτα
Ἀγρόμενοι δελφῖνες ἀπειρέσιον κεχάροντο,
Σαίνοντες βασιλῆα· κατ' ἠερόεν δ' ἁλὸς οἶδμα
Νηχομένοις εἴδοντο, καὶ ἀργύφεοι περ ἐόντες·
Ἀλλὰ δὲ μυρία κεῖτο κατ' ἀσπίδα τεχνήεντως,
Χερσὶν ὑπ' ἀθανάτης πυκινόφρονος Ἡφαίστοιο·
Πάντα δ' ἄρ' ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥόος ὠκεανοῖο·
Οὔνεκ' ἔην ἐκτόσθε κατ' ἄντυγος· ἦ ἔνι πᾶσα
Ἀσπὶς ἐνεστήριχτο, δέδυντο δὲ δαίδαλα πάντα.
Τῇ δ' ἄρα πὰξ κατέκειτο χόρυς μέγα βεβριθυῖα·

Ζεὺς

pithetum Calabri acumine dignum. Interpres Latine non expreſſit. *Pauw.*

86. Οἵ δ' ἔζοντο ἐπ' ἐρετμὰ] ἔζοντ' ἐπ' ἐρετμὰ. *Rhod.*

88. Τοῖς δ' ἔπι εἰδιόων καὶ κήτεσιν εἰναλίοισιν Ἡσκητ' Ἐννοσίγαιος] Τοῖς δ' ἔπι κυδιόων μετὰ κήτεσιν. *Rhod.* Brodæus εὐδιόων, διατρίβων, *agens, degens*: Magis mihi arrideat εὐδιόων, *ſerenans* aut *ſerenus*, voce Apollonio Lib. 2. bene nota. Sequitur namque, ὁμαλὴ δ' ἦν πρόσθε γαλήνη. *Dausq.* Rhodomanni κυδιόων non diſplicet: An vero κυδιόων καὶ κήτεσιν εἰναλίοισιν vertendum, *glorians etiam monſtris marinis, quibus imperat, majeſtatemque ſuam oſtendit?* Id Græca certe non recuſant, ſed jejunum eſt: Quare malim etiam Rhodomanni μετὰ κήτεσιν εἰναλίοισιν. Viſne aliud? Scribi etiam poſſet accommode & bene, Τοῖς δ' ἔπι μειδιόων σὺν vel μετὰ κήτεσιν &c. *Pauw.*

95. κατ' ἠερόεν δ' ἁλὸς οἶδμα] ἠερόεν hic idem, quod μίλαν: μέλας λευκαίνετο πόντος præcedit. Interpres male *ventoſam*: Nam circa Neptunum erat *æquabilis tranquillitas*: Et hanc amabant etiam Delphines: Sciunt, qui Animalium hiſtoriam tenent. Quare ſatis craſſe hic erravit Vir Doctus. Heſychius in

Candida vela dimittentes, ut mortis diſcrimen effugiant.
Alii ad remos ſedent occupati, & circa naves
Crebro remigum impulſu agitatas, nigrum albeſcit marmor.
Queis ſuper exſultans, cum monſtris Pontivagis,
Elaboratus erat Neptunus, & procellipedes eum caballi,
Tanquam vere properantes, ſuper mare vehebant,
Aurea ſcutica ſtimulati, & fluctus, quacunque
Ruerent, ſternebatur, & æquabilis ante eos tranquillitas
Erat: utrinque autem, frequenti agmine circa regem
Congregati, Delphines effuſe lætabantur,
Blandientes regi (maris) & per ventoſam maris undam
Natantium ſpeciem habebant, quamvis ex argento conflati.
Ac præterea innumera alia artificioſe ſcuto impreſſa erant
Divinis ſolertis Vulcani manibus.
Cuncta autem in modum coronæ altus Oceani fluxus ambiebat.
Nam extimus erat in ora, qua totus
Clypeus obfirmatus, & omnis operis varietas concluſa fuerat.
Juxta illum galea magnæ molis jacebat:

In

in Lexico, *Αερόιν, μίλαν, βαθὺ, μέγα*: Alia prætereo. *Pauw.*

97. *Αλλα δὲ μυρία κεῖτο κατ' ἀσπίδα*] Alia millena præter tot & tanta jam dicta: Et hæc omnia in uno ſcuto: Quid mirum? Gigas & mons erat, qui illud geſtabat, corporis proceritate. *Pauw.*

99. *Πάντα δ' ἄρ' ἐνεφάνιστο βαθὺς ῥόος* &c.] Habuimus jam in principio, *Τηθὺς δ' ἀμφιτέτυκτο, καὶ ὠκεανοῦ βαθὺ κῦμα*, id eſt, ut vertit ibi Interpres, *In margine expreſſa erat Tethys, & profundus Oceani æſtus.* An hoc bis dicendum erat? Quid autem videtur? An circa aërem & cælum recte circumfuſus erat Oceanus, non circa terram ſolam? Mira & nova hæc, ita vivam, collocatio & *τάξις*. *Pauw.*

101. *Ασπὶς ἐνεστήριχτο, δίδυντο δὲ* &c.] *Ασπὶς* ex fine præcedentis tranſtuli in debitam loci poſſeſſionem: Lege *δίδεντο δὲ*. *Rhod.* Rhodomannus *δίδιντο*: Profecto aptius. Nec male augurem, *δίδικτο*, oſtentabantur. *Dausq.* In Aldina & Baſileenſi *Ασπὶς* male cum Verſu antecedenti cohæret. Pro *δίδυντο* perbene Rhodomannus

Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέτυκτο, μέγ' ἀσχαλόωντι ἐοικὼς,
Οὐρανῷ ἐμβεβαὼς· περὶ δ' ἀθάνατοι πονέοντο,
Τιτήνων ἐριδαινομένων, Διΐ συμμεμαῶτες·
Τούς δ' ἤδη κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
Ἀλληκτοι, νεφέεσσιν ἐοικότες, ἐξεχέοντο
Οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἄσπετον ὄρνυτο κάρτος·
Οἵ δ' ἄρ' ἔτ' αἰθομένοισιν ἐοικότες, ἀμπνείεσκον.
Ἀμφὶ δὲ θώρηκος γύαλον παρεκέκλιτο καλὸν,
Ἄῤῥηκτον, βριαρόν τε, τὸ χάνδανε Πηλείωνα.
Κνημῖδες δ' ἤσκηντο πελώριαι· ἀμφὶ δ' ἐλαφραὶ
Μούνῳ ἔσαν Ἀχιλῆϊ, μάλιστα στιβαραί περ ἐοῦσαι.
Ἀσπὶς δ' ἄσχετον ἆορ ἀδὴν περιμαρμαίρεσκε,
Χρυσείῳ τελαμῶνι κεκαυμένον, ἀργυρέῳ τε
Κουλεῷ· ᾧ ἔπι κώπη ἀρηραμένη ἐλέφαντος
Θεσπεσίοις τεύχεσσι, μετέπρεπε παμφανόωσα.
Τοῖς δὲ παρεκτετάνυστο κατὰ χθονὸς ὄμβριμον ἔγχος,
Πηλιὰς, ὑψικόμῃσιν ἐειδομένη ἐλάτῃσι,
Λύθρου ἐπιπνείουσα, καὶ αἵματος Ἑκτορέου.
Καὶ τότ' ἐν Ἀργείοισι Θέτις κυανοχρήδεμνος

Θεσ-

δέδεντο: Dausquejus peſſime δέδειντο: Id videbis ſtatim, ſi ἦ ἔνι huc modo revoces. *Pauw.*

103. Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέτυκτο] Nimium eſt illud ἀμφετέτυκτο, id eſt, ἐτέτυκτο ἀμφί: Nam ſi Jupiter in galea circum circa effictus erat, ubi Titanes & alii Dii auxiliarii Jovis in ea, totuſque belli apparatus? *Pauw.*

108. Οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἄσπετον &c.] Verſus mutilus una ſyllaba: Scribe, Οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἀάσπετον &c. *Pauw.*

112. Κνημῖδες δ' ἤσκηντο πελώριαι] πελώριαι de ocreis inepte tumet: Sic tamen ἐλαφραὶ erant μούνῳ Ἀχιλῆϊ, non Ajaci, aut alicui cuiquam tunc viventium Heroum. *Pauw.*

113. μάλιστα στιβαραί περ ἐοῦσαι] μάλα στιβαραί. *Rhod.*

114. ἄσχετον ἆορ] Egregium Epithetum, ſed cui manus Gigantea unius Achillis admovenda erat, ut ne evileſceret. *Pauw.*

115. Χρυσείῳ τελαμῶνι κεκαυμένον] κεκασμένον. *Rhod.* Brodæus κεκασμένον. Cur non retineam κεκαυμένον, & interpreter *aureo baltheo ardens*, ſeu *fulgens?* Inde decus carmini quæſitius, ſi vaginam argenteam hinc inde

In qua effictus Jupiter, valde iraſcentis forma,
Cælo inſiſtens, & Dii occupati erant undique,
Jovi auxilium ferendo, contra Titanes litem (ipſi) moventes:
Quos jam vehemens flamma cinxerat, & tela triſulca
Sine fine, nubium inſtar, erumpebant
Cælitus. Inſuperabile enim Jovis robur ſe exſerebat,
Ac hoſtes conflagrantibus ſimiles adhuc anhelitum ducebant.
Prope etiam pulcer thoracis ſinus reclinatus erat,
Adeo firmus, ut frangi nequiret, qui Pelidæ (ſolius) capax erat.
Ocreæ etiam grandes efformatæ erant, & leves utrinque
Soli Achilli, quamvis plurimum gravitatis haberent.
Nec procul fulmineus enſis magnum fulgorem reddebat,
Aureo cingulo ornatus, & argentea
Vagina: in quo manubrium eboris conſtans
Precioſis ſegmentis, inſigni nitore excellebat.
Et juxta hæc porrecta erat humi longa haſta,
Pelias, alticomantium referens magnitudinem abietum,
Cruorem adhuc exhalans (cum aliorum) tum ſanguinem Hectoreum.
Atque tunc cæruleo reticulo velata Thetis inter Argivos Divina

de ambiens incendat ex auro baltheus. Simile venere mare pinxit: — μέλας λευκαίνετο πόντος, cum ſpumeſceret, ſimulque tenebricoſa tempeſtate inhorreret mare. *Dausq.* κεκασμένον haud dubie legendum: Dausquejus facit, quod ſolet. *Pauw.*

116. ᾧ ἔπι κώπη ἀρηραμένη] Poſt κώπη eraſi π. *Rhod.* In Baſileenſi nempe ex Aldina eſt, κώπη παρηραμένη. *Pauw.*

117. Θεσπεσίοις τεύχεσσι] τεύχεσσι hic proprie & native accipiendum: a τεύχω τεῦχος: *ſtructuris, opere. Pauw.*

118. Τοῖς δὲ παρεκτετάνυσο] Malim Τοῖς δὲ παρ' ἐκτετάνυσο. *Pauw.*

119. Πηλιὰς] Hoc ſatis coactum & durum poſt ὄμβριμον ἔγχος: μελίη Πηλιὰς locutio eſt plena; & ita Homerus, ut notum. Illud ſequens, ὑψικόμῳσιν ἐειδομένη ἐλάτῃσι, mire iterum refert Auctoris indolem flatulentam. *Pauw.*

120. Λύθρου ἐπιπνείουσα, καὶ αἵματος Ἐκτορίου] Λύθρου ἔτι πνείουσα, καὶ αἵματος Ἐκτορέοιο. *Rhod.* Efficacius multo Brodæus,

Θεσπέσιον φάτο μῦθον, ἀκηχεμένη Αχιλῆος·
Νῦν μὲν δὴ καὶ ἀγῶνος ἀέθλια πάντα τελέσθη,
Οσσ' ἐπὶ παιδὶ θανόντι μέγ' ἀχνυμένη κατέθηκα·
Αλλ' ἴτω ὅς κ' ἐσάωσε νέκυν, καὶ ἄριστος Αχαιῶν·
Καὶ νύ κεν οἱ θητὰ, καὶ ἄμβροτα τεύχη ἔσασθαι
Δώσω, ἃ καὶ μακάρεσσι μετεύαδεν ἀθανάτοισι.
Ως φάτο· τοίδ' ἀνόρουσαν ἐριδμαίνοντ' ἐπέεσσιν,
Υἱὸς Λαερτάο, καὶ ἀντιθέου Τελαμῶνος
Αἴας, ὃς μέγα πάντας ὑπείρεχεν ἐν Δαναῇσιν·
Αστὴρ ὡς ἀρίδηλος ἀν' οὐρανὸν αἰγλήεντα
Εσπερος, ὃς μέγα πᾶσι μετ' ἀστράσι παμφαίνησι·
Τῷ εἰκὼς, τεύχεσσι παρίστατο Πηλείδαο·
Ητεε δ' Ιδομενῆα αὐτὸν, καὶ Νηλέος υἷα,
Ηδ' ἄρα μητιόωντ' Αγαμέμνονα· τοὺς γὰρ ἐώλπει
Ιδμεναι ἀτρεκέως ἐριηρύδεος ἔργα μόθοιο·
Ως δ' αὔτως Οδυσεὺς κείνοις ἔπι πάσχυ πεποίθει·
Οἵ γὰρ ἔσαν πιτυτοὶ, καὶ ἀμύμονες ἐν Δαναῇσι·
Νέστωρ δ' Ιδομενῆι καὶ Ατρέος υἱέϊ δίῳ,
Αμφω ἐελδομένοισιν, ἔπος φάτο, νόσφιν ἀπ' ἄλλων·
Ω φίλοι, ἦ μέγα πῆμα, καὶ ἄσχετον ἤματι τῷδε
Ημῖν συμφορέουσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες,
Αἴαντος μεγάλοιο, περιφραδέος τ' Οδυσῆος,
Εσσυμένων ἐπὶ δῆριν ἀάσχετον, ἀργαλέην τε·

Τῶν

dæus, ἴτι πιείονα. *Dausq.*

123. Νῦν μὲν δὴ καὶ ἀγῶνος ἀέθλια &c.] Forte κατ' ἀγῶνος. *Rhod.* Rhodomanni ſuſpicionem probo: Nam καὶ miſere flacceſcit. *Pauw.*

125. Αλλ' ἴτω ὅς κ' ἐσάωσε νέκυν, καὶ ἄριστος Αχαιῶν] Malim fere hic, ὅς γ' ἐσάωσε: Illud καὶ ἄριστος Αχαιῶν, Ellypticum eſt; neque diſplicet: Opportunius tamen legeretur, ὅς γ' ἐσάωσε νέκυν, πειάριστος Αχαιῶν. Sic oratio plena eſt, & καὶ toties non recurrit. Sed in Calabro ſumus: Id meminiſſe oportet. *Pauw.*

134. Ητεε δ' Ιδομενῆ' αὐτὸν καὶ Νηλέος υἷα] Emphaſin hic habet & habere debet αὐτὸν: Sed quam? Senex erat Idomeneus, & propter ſenectutem in ago-

Divina verba protulit, (adhuc) ſuper Achille mœrens:
Nunc equidem cuncta ludorum funebrium munera ſuum finem habent,
Quæ in defuncti nati honorem (licet) graviter dolens, exhibui.
At nunc procedat, qui cadaver ſervavit, & optimus (eſt) Achivum.
Spectabilia enim & cæleſtia illi arma induenda
Tradam, quæ etiam Diis immortalibus arrident.
Sic ait: Aſt verbis diſceptaturi ſurgunt
Filius Laërtæ, & eximii Telamonis
Ajax, qui longe ſuperabat omnes inter Danaos,
Ut conſpicuum ſplendido in cælo ſidus
Heſperus, qui inter omnes ſtellas clariſſimo fulgore præſtat.
Hunc referens, armis Pelidæ adſtat,
Et petit (teſtimonium virtutis & arma) ab Idomeneo præſente & Nelei filio
Conſultoque Agamemnone. Hos enim perſuaſum habebat
Certo glorioſæ (illius) pugnæ res cognitas habere.
Nec minus Ulyſſes eorum judicio ſe totum credebat.
Erant enim ſapientes & integri inter Danaos.
Neſtor igitur cum Idomeneo & nobiliſſimo Atrei filio,
Ut ambo cupiebant, hæc verba communicavit, ſeorſum ab aliis:
Amici, profecto ingens, & cui vix obſiſtatur, malum hodie
Nobis conciliant Cælites curarum expertes,
Magno Ajace, & prudenti Ulyſſe,
Ruentibus ad vehemens & difficile certamen.

Utri-

agone funebri honoratus fuerat Libro præcedenti: An eo pertinet Articulus? Non poteſt, quia ætate longe adhuc provectior ſine dubio Neſtor Nelei filius. Aliud igitur latet, quod nunc mihi non ſuccurrit: Niſi leve mendum deliteſcat, & ſcribendum ſit, Ητοι δ' Ιδομενῆ' αὐτὸς vel αὐτῷ: Vide & judica. *Pauw.*

135. Ηδ' ἄρα μητιόωντ' Αγαμέμνο-

Τῶν γάρ θ' ὁππστέρῳ δῴη θεὸς εὖχος ἀρέσθαι,
Γηθήσει κατὰ θυμὸν· ὅδ' αὖ μέγα πένθος ἀέξει,
Πάντας ἀτεμβόμενος Δαναοὺς· περὶ δ'' ἔξοχα πάντων
Ημέας· οὐδέ τι κεῖνος ἐν ἡμῖν ὡς τοπάροιθε
Στήσεται ἐν πολέμῳ· μέγα δ'' ἔσσεται ἄλγος Αχαιοῖς,
Κείνων ὁντινα δεινὸς ἕλῃ χόλος, οὕνεκα πάντων
Ηρώων προφέρουσιν· ὁ μὲν πολέμῳ· ὁ δὲ βουλῇ·
Αλλ' ἄγ' ἐμεῖο πείθεσθε, ἐπεὶ ῥὰ γεραίτερος εἰμὶ
Λίην, οὐκ ὀλίγον περ· ἔχω δ'· ἐπὶ γήραϊ πόλλῳ
Καὶ νόον, οὕνεκεν ἐσθλὰ καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα·
Αἰεὶ δ' ἐν βουλῇσι γέρων πολυΐδρις ἀμείνων
Οπλοτέρου πέλει ἀνδρὸς, ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε·
Τοὔνεκα Τρωσὶν ἔφῶμεν εὔφροσι τήνδε δικάσαι
Αντιθέῳ τ' Αἴαντι, φιλοπτολέμῳ τ' Οδυσῆι,
Ηδ' ὅστις ἐξεσάωσε νέκυν Πηληϊάδαο
Εξ ὁλοοῦ πολέμοιο· δορύκτητοι γὰρ ἐν ἡμῖν
Πολλοὶ Τρῶες ἔασι, νεοδμήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ·
Οἱ ῥὰ δίκην ἰθεῖαν ἐπὶ σφίσι ποιήσονται,
Οὔτινι ἦρα φέροντες, ἐπεὶ μάλα πάντας Αχαιοὺς
Ισον ἀπεχθαίρουσι, κακῆς μεμνημένοι ἄτης.
Ως φάμενον, προσέειπεν ἐϋμμελίης Αγαμέμνων,
Ω γέρον, ὡς οὔτις πινυτώτερος ἄλλος ἐν ἡμῖν
Σεῖο πέλει Δαναῶν, οὔτ' ἀρ νέος, οὔτε παλαιὸς,

Ος

μίμνοντα] μητιόωντ'. *Rhod.*

146. ὅδ' αὖ μέγα πένθος ἀέξει] Poſt τῶν ὁππστέρῳ durum & incongruum eſt ὅδ' ita ſimpliciter & ἁπλῶς. *Pauw.*

147. Πάντας ἀτεμβόμενος Δαναούς] Danaos incuſitans. Heſychius ἀτέμβομαι exponit ἐδυνῶμαι, Euſtathius σέβομαι. Scholiaſtes Apollonii illud Amyci ad Pollucem: — ἵνα μὴ ἀτέμβεται μενοίκιον, ſic elucidat: ἵνα μή μοι μίμψῃ ὕστερον ὡς χείρονας (ceſtus loquitur) τὸ γὰρ ἀτέμβειν οἱ νεώτεροι οὐκ ἐπὶ τοῦ σεσίσκιοθαι ἤκουσαι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι. Iterat idem interpretamentum in Lib. 2. *Dausq.*

148. οὐδέ τι κεῖνος ἐν ἡμῖν] οὐδ' ἔτι. *Rhod.* Poſt ἐν ἡμῖν ſequitur ſtatim ἐν πολέμῳ, quod durius certe. *Pauw.*

152. Αλλ' ἄγ' ἐμεῖο πείθεσθε] ἐμοί

Utricunque enim horum palma deus potiri dederit,
Gaudebit is intimo pectore, alter vero magnum ſibi luctum cumulabit,
Incuſans omnes Græcos, omnium vero maxime
Nos, nec amplius ille nobiſcum, ut prius,
In pugna ſtabit: Sed ingentis cauſa doloris erit Achivis;
Utrumvis illorum maleſuada ira ſubegerit. Quoniam præ cæteris
Heroibus pollent, alter virtute bellica, alter conſiliorum prudentia.
Quare obſequimini mihi, cum ætatis vos præcedam
Spacio non exiguo, & ſenio prolixo adjunctam habeam
Peritiam quoque. Siquidem multas ſecundas & adverſas res expertus ſum.
Semper autem in conſiliorum tractatione peritus ſenex potior
Eſt homine florentioris ætatis; Cum plurimarum rerum cognitione valeat.
Idcirco prudentibus Trojanis negotium permittamus diſceptandi hanc litem,
Inter Diis comparandum Ajacem & belli amantem Ulyſſem;
Uter nimirum eripuerit cadaver Pelidæ
Ex funeſta illa dimicatione; captivi enim inter nos
Multi ſunt Trojani, recens ſub jugum noſtrum redacti:
Qui juſtam ſententiam de illis pronunciabunt,
Nullius gratiam captantes: cum univerſos ſimul Achivos
Æquali odio proſequantur, diræ calamitatis memores.
Taliter orantem affatur haſta pollens Agamemnon:
O Senex, quam nemo alius inter nos conſultior
Te eſt Danaum, neque juvenis, neque ætate provectus;
Qui

ἐμοὶ πείθεσθε: Id Verſus requirit & indoles Sermonis. *Pauw.*

154. οὔτ' ἐχειν ἰσθλὰ καὶ ἄλγια πολλὰ μόγητα] ἄλγια poſt ἰσθλὰ minus concinne dictum: Nam pro voce ſubſtantiali non poteſt haberi ἰσθλὰ. *Pauw.*

156. ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε] Hoc ſatis Tautologum & ineptum poſt πολυΐδρις. *Pauw.*

159. Ἠδ' ὅτις ἐξεσάωσε νέκυν] Ἠδ' ὅτις. *Rhpd.*

170.

Ος Φήϊς Αργείοισιν ἀνηλεγέως χαλεπῆναι
Ανέρα, ὅντινα τῶνδε θεοὶ μετόπισθε βάλωνται
Νίκης· οἱ γὰρ ἄριστοι ἐνὶ σφίσι δηϊόωνται·
Καὶ ῥά μοι ἔνδοθεν ἦτορ ἐνὶ φρεσὶ ταῦτα μενοινᾷ,
Οφρα δορυκτήτοισι δικασπολίην ὀπάσωμεν·
Τοὺς καὶ ἀτεμβόμενός τις, ὀλέθρια μήσατο ἔργα
Τρωσὶν ἐϋπτολέμοισι, χόλον δ' οὐκ ἄμμιν ὀπάσει.
Ως φάτο· τοί δ' ἕνα θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντες,
Αμφαδὸν ἠνήναντο δικασπολίην ἐρατεινήν·
Τῶν δ' ἄρ' ἀναινομένων, Τρώων ἐξικυδέες υἱες
Εζοντ' ἐν μέσσοισι, δορύκτητοί περ ἐόντες,
Οφρα θέμιν, καὶ νεῖκος ἀρήϊον ἰθύνωσιν·
Αἴας δ' ἐν μέσσοισι, μέγ' ἀσχαλόων, φάτο μῦθον·
Ω Οδυσεῦ Φρένας αἰνὲ, τί τοι νόον ἤκαχε δαίμων
Ισον ἐμοὶ φρονέειν περὶ κάρτεος ἀχμήτοιο;
Η Φήϊς αἶνον ὅμιλον ἐξιακχέειν Αχιλῆος
Βλημένου ἐν κονίῃσιν, ὅτ' ἀμφὶ Τρῶες ἔβησαν,
Οππότ' ἐγὼ κείνοισι φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
Σεῖο κἀταπτώσσοντος, ἐπεὶ νύ σε γείνατο μητὴρ
Δείλαιον, καὶ ἄναλκιν, ἀφαυρότερόν περ ἐμεῖο,
Οσσον τίς τε κύων μεγαλοβρύχοιο λέοντος;

Οὐ

170. *οἱ γὰρ ἄριστοι ἐνὶ σφίσι δηϊόωνται*] *δηριόωνται. Rhod.* Recte: Similis error Libro præcedenti ex ſuſpicione noſtra non uno loco. *Pauw.*

173. *Τοὺς καὶ ἀτεμβόμενός τις, ὀλέθρια μήσατο ἔργα*] *μήσετο. Rhod.* Voluit, credo, *μήσεται.* Pro *Τοὺς καὶ ἀτεμβόμενος* nonne ſcribendum *Τοὺς γὰρ ἀτεμβόμενος*? *Pauw.*

176. *Αμφαδὸν ἠνήναντο δικασπολίην ἐρατεινήν*] Quid in *δικασπολίῃ* ſit, quod *ἐρατεινὴν* dici poſſit; & in hac ipſa difficillima & aleæ plena fuerit eo Epitheto dignum, ego mehercule neſcio. Nonne ſcribendum *ἠνήναντο δικασπολίην ἀλιγεινὴν*? Id certe longe melius eſſet, & omnium exſpectationi hic ſatisfaceret plane. Rhodomannus in Verſione Latina vocem moleſtam callide neglexit. *Pauw.*

181. *τί τοι νόον ἤκαχε δαίμων*] *ἤπαφε. Rhod.* Rhodomannus *ἤπαφε.* Retineo alterum *ἀπρίξ.*

Hoc

Qui præſagis atrociter offenſum iri Argivis,
Heroem, utrumcunque ex his Dii poſtpoſuerint
Victoriæ. Nam præſtantiſſimi inter ſeſe litigant.
Et ſane eandem conſilii rationem animus meus ſecum verſat;
Ut (videlicet) dijudicandi arbitrium captivis tradamus:
Quibus cum alteruter injuriam acceptam feret, perniciali clade afficiet
Bellaces Trojanos; nec in nos iracundiæ bilem effundet.
Sic dixit: Græci igitur unam ſententiam in animis habentes,
Publice controverſiæ hujus dijudicationem detrectabant.
Quibus recuſantibus, præclari Troum nati,
Quamvis bello capti, in medio conſederunt,
Ut jus in (hac) controverſia militari recte adminiſtrarent.
Ajax igitur in medio conſeſſu, magno ſtomacho in hæc verba erumpit:
Hei Ulyſſes improbæ mentis, cur animum tuum malus genius (ita) ſeducit,
Ut de invicto robore mecum contendas?
Num jactas, hoſtium globum te repuliſſe ab Achille,
In pulverem projecto, cum Troës ei undique imminerent?
Quo tempore luctificam ego illis necem intuli,
Te pavitante: Quoniam te mater edidit
Timidum & invalidum, meque tanto debiliorem,
Quanto canis aliquis horrendum frementi leone (deterior eſt).

Non

Hoc ipſo libro de Ajace furibundo, κακὸς δὲ τὶς ἤκαχε δαίμων. ἤκαχε, *contriſtavit*: admodum namque triſtes ſolent dementire. Ideo ſimiliter Geſtiar invectus in Annonem Lib. 2. Silii:

Dicam etenim, ut ſtimulent atram vel inania mentem.

Quod vitium Græcis μιλαγχολᾷ dicitur. Præiverat & Lib. 3. Ἀλλὰ λίαν ἀκάχησας ἐμὰς φρένας. *Dausq.* Perbene Rhodomannus ἤπαφε: Dausquejum non moror. *Pauw.*

183. Ἢ φῆς κεῖνόν ὅμιλον] Vel ἤ *an*, vel ὅς legi poteſt. *Rhod.* Neſcio, cur vulgatum ἤ Rhodomanno diſpliceat. *Pauw.*

184. ὅτ' ἀμφὶ Τρῶες ἔβησαν] T ἀμφὶ

Οὐ γάρ τοι στέρνοισι πέλε μενεδήϊον ἦτορ,
Αλλά σοι ἀμφιχάμηλε θάρσος, καὶ ἀτάσθαλα ἔργα.
Ἠὲ τόδ' ἐξελάθου, ὅτ' ἐς Ιλίου ἱερὸν ἄστυ
Ελθέμεναι ἀλέεινες ἅμ' ἀγρομένοισιν Αχαιοῖς,
Καί σε καταπτώσσοντα, καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἐφέπεσθαι,
Ηγαγον Ατρεΐδαι; ὡς μὴ ὄφειλες ἰκέσθαι·
Σῆς γὰρ ὑπ' ἐννεσίῃσι κλυτὸν Ποιάντιον υἱὸν
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ λίπομεν μεγάλα στενάχοντα.
Οὐκ οἴῳ δ' ἄρα τότε λυγρὴν ἐπεμήσαο λώβην,
Αλλὰ καὶ ἀντιθέῳ Παλαμήδεϊ θῆκας ἄλεθρον,
Ος σέο φέρτερος ἔσκε βίῃ, καὶ εὐφρονι βουλῇ.
Νῦν δ' ἤδη καὶ ἐμεῖο κατ' ἀντίον ἐλθέμεν ἔτλης,
Οὔτ' εὐεργεσίης μεμνημένος, οὔτέ τι θυμῷ
Αζομένος σέο πολλὸν ὑπέρτερον· ὃς ἐνὶ χάρμῃ
Εξεσάωσα πάροιθεν, ὑποτρομέοντα κυδοιμὸν
Δυσμενέων, ὅτε σ' ἄλλοι ἀνὰ μάθον οἰωθέντα
Κάλλιπον ἐν δηΐων ὁμάδῳ, φεύγοντα καὶ αὐτόν.
Ως ὄφελον καὶ ἐμεῖο θρασὺ σθένος ἐν δαΐ χείνῃ
Αὐτὸς Ζεὺς ἐφόβησεν ἀπ' αἰθέρος, ὄφρα σε Τρῶες
Αμφιτόμοις ξιφέεσσι διαμελεϊστὶ κέδασσαν
Δαῖτα κυσὶ σφετέροισι· καὶ οὐκ ἂν ἐμεῖο μενοίνας

Ελ-

ἀμφὶ ἐ Τρῶες. *Rhod.*

189. στέρνοισι πέλε μενεδήϊον] πέλεν μενεδήϊον. *Rhod.*

190. Αλλά σοι ἀμφιχάμηλε θάρσος, καὶ ἀτάσθαλα ἔργα] ἀμφιμίμηλε θράσος. *Rhod.* Brodæus ἀμφιμίμηλε θράσος. Forte ἀμφιμίμνῃ θράσος: Insanis præ temeritate. *Dausq.* Brodæus & Rhodomannus ἀμφιμίμηλε θράσος. Sic Versus bene habet, sed ipsa sententia adhuc ægrotat: Nam quid θάρσος vel θράσος in meticuloso, & cui placent ἔργα ἀτάσθαλα eo sensu, quo hic tribuuntur Ulyssi? Nihil sane, nihil. Quid multa? Locum turpius depravatum suspicor, & scripserim lubens, Αλλά σοι ἀμφιμίμηλε δόλος, καὶ ἀτάσθαλα ἔργα. Sic nihil apertius aut signatius, ut quisque videt statim. *Pauw.*

197. Οὐκ οἴῳ δ' ἄρα τότε] ἄρα τῷγε. *Rhod.*

200. κατ' ἀντίον ἐλθέμεν ἔτλης] καταντίον. *Pauw.*

202. ὃς ἐνὶ χάρμῃ Εξεσάωσα] ὃς σ'

Non enim animus tibi eſt in pectore, qui hoſtem intrepide exſpectet,
Sed temeritati & ſceleratis rebus ſtudes.
An tibi elapſum hoc eſt, quod ad ſacram Ilii urbem
Proficiſci cum Achivis conſociatis verebaris,
Et te fugitantem & comitari recuſantem
Adduxerunt Atridæ? utinam vero non veniſſes:
Tuis enim conſiliis celebrem Poeantis filium,
In grata Diis Lemno magnos edentem gemitus reliquimus.
Nec huic ſolummodo triſtem machinatus es injuriam,
Verum etiam Palamedi, divini ingenii viro interitus autor fuiſti.
Qui te fortitudine & conſilio prudenti longe anteibat.
Nunc etiam mihi litem movere non erubeſcis,
Nec beneficii memor (in te collati) nec quicquam apud animum
Honoris tribuens te multo ſuperiori: qui te in pugna
Jam olim ſervavi, conſternatum impreſſione
Hoſtium; cum te alii in conflictu deſertum
Reliquiſſent, inter hoſtium globos, & ipſum fugæ deditum.
O ſi etiam meam vim audacem in illo diſcrimine
Ipſe ex cælo Jupiter conſternaſſet! ut te Troës
Ancipitibus gladiis in fruſta diſſecuiſſent, (lancinatum disjeciſſent)
Canibus ſuis eſcam. Ita non auderes mecum

In

ἓς σ' ἐνὶ χάρμῃ. *Rhod.* ἐνὶ χάρμῃ, κυδοιμὸν δυσμενέων, ἀνὰ μέθον, & ἐν δαῖνα ἐμάδῳ in his juncta, nonne ſunt hominis garruli & verboſi? *Pauw.*

208. *Ἀμφιτόμοις ξιφέεσσι διαμελεῖσι κίδασσαι Δαῖτα κυσὶ σφετέροισι*] Legi etiam poteſt *κίασσαι*. *Rhod.* Brodæus junctim explicat *διαπίδασσαι*, membra diſcerpſiſſent. Nolim factum. Nam illud eſt *membratim carpſiſſent*. Odyſſ. Σ. — ἵνα σ', κύθι διαμελεῖσι τάμῃσιν, alibique. *Dausq.* *κίασσαι* melius convenit cum *ἀμφιτόμοις ξιφέεσσι*, *κίδασσαι* autem melius cum *δαῖτα κυσὶ σφετέροισι*: Neutrum igitur ſatis appoſitum eſt, & orationem reddere poteſt nitidam & emaculatam. *Pauw.*

209. *καὶ οὐκ ἂν ἐμεῖο μενοίνας*

Ελθέμεναι κατέναντα, δολοφροσύνησι πεποιθώς.
Σχέτλιε, τίπτε βίη παλὺ φέρτατος ἔμμεναι ἄλλων
Εὐχόμενος, μέσσοισιν ἔχες νέας, οὐδέ τι θυμῷ
Ετλης ὥσπερ ἔγωγε θοὰς ἔκτοσθεν ἐρύσαι
Νῆας; ἐπεὶ νύ σε τάρβος ἐπήϊεν· οὐδὲ μὲν αἰνὸν
Πῦρ νηῶν ἀπάλαλκες· ἐγὼ δ' ὑπ' ἀταρβέϊ θυμῷ
Εστην καὶ πυρὸς ἄντα, καὶ Εκτορος, ὅς μ' ὑπόεικε
Πάντη ἐν ὑσμίνῃ· σὺ δέ μιν δείδιες αἰεί· *
Ως ὄφελον τόδε νῶϊν ἐνὶ πτολέμῳ τις ἄεθλον
Θῆκεν, ὅτ' ἀμφ' Αχιλῆϊ δεδουπότι δῆρις ὀρώρει,
Οφρ' ἐκ δυσμενέων με, καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
Εδρακες ἔντεα καλὰ ποτὶ κλισίας φορέοντα
Αὐτῷ ὁμῶς Αχιλῆϊ δαΐφρονι· νῦν δ' ἄρα μύθων
Ιδρείῃ πίσυνος, μεγάλων ἐπιμαίεαι ἔργων·
Οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἐν ἔντεσιν ἀκαμάτοισιν
Δύμεναι Αιακίδαο δαΐφρονος, οὐδέ μεν ἔγχος
Νωμῆσαι παλάμῃσιν· ἐμοὶ δ' ἄρα πάντα τέτυκται
Αρτια, καί μοι ἔοικε φορήμεναι ἀγλαὰ τεύχη,
Οὕτι καταισχύνοντι θεοῦ περικαλλέα δῶρα·
Αλλὰ τίη μύθοισιν ἐριδμαίνω τε κακοῖσιν,
Εστάμεν ἀμφ' Αχιλῆος ἀμύμονος ἀγλαὰ τεύχη,
Ος τις φέρτερός ἐστιν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ;
Αλκῆς γὰρ τόδ' ἄεθλον ἀρήϊον, οὐκ ἀλεγεινῶν

Θῆκεν

Ελθέμεναι &c.] ἔννοια abjecta & plebeja: Si antea in fruſta diſſectus fuiſſet Ulyſſes, non potuiſſet ſane tunc cum Ajace de armis Achilleis litigare: Id ipſi pueruli ſciunt, & ex illorum genere eſt, quæ ne ipſis puerulis ſunt dicenda ſerio. *Pauw.*

210. δολοφροσύνησι πεποιθώς] Hoc noſtrum ἀμφιμίμηλε δόλας etiam ſtatuminat. V. 190. *Pauw.*

212. μέσσοισιν ἔχες νέας] ἔχευε νέας. *Rhod.* Iliad. Θ.

Στῆ δ' ἐπ' Οδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Η ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε.

Dausq.

213. θοὰς ἔκτοσθεν ἐρύσαι Νῆας] Iliad. Θ.

Η μὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,

Η δ'

In certamen deſcendere, ſubdola calliditate fretus.
Improbe quare, cum viribus te longe præpollere aliis
Jactes, navigia in medio tenes; nec tanta es animi
Fiducia, ut quemadmodum ego, ad extrema ſubducas celeres
Naves? Quippe te pavor invaſit. At nec hoſticum
A navibus ignem prohibuiſti; ipſe autem animo impavido
Et incendio & Hectori me objeci, qui mihi cedebat
Ubique in prælio; quem tu perpetuo exhorruiſti.
Utinam quis in pugna hoc nobis præmium
Propoſuiſſet, quando circa proſtratum Achillem certamen gliſcebat,
Ut me ex hoſtibus & difficili pugnæ tumultu
Pulcra hæc arma ad papiliones referentem vidiſſes,
Una cum ipſo Achille pugnaci. At nunc verborum
Solertia confidens, ad res magnas aſpiras.
At enimvero tantum tibi virium non eſt, ut invicta Æacidæ
Arma induas bellicoſi, aut haſtam
Vibres manibus. Mihi vero omnia ſunt
Apta; & me decet ſplendida hæc arma geſtare,
Qui pulcerrima Dei (Vulcani) munera neutiquam dedecorem.
Sed quid ignavis inter nos verbis altercantes
Stamus de nitidis generoſi Achillis armis,
Uter noſtrum in exitiali pugna ſit melior?
Militare enim hoc fortitudinis præmium, non moleſtæ Gar-

Η δ' ἐπ' Αχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἔἴσας
Εἵρυσαν ἠνορέῃ πίσυνοι, καὶ χάρτεϊ χειρῶν.

Sophocles in Ajace Maſtigophoro:

Καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει.

Brodæus apud *Dausq.* Quam

marcidum eſt illud ἐρύσαι θοὰς νῆας poſt ἔχεις νέας? *Pauw.*

217. σὺ δέ μιν δείδιες αἰεὶ *] σὺ δέ μιν μάλα δείδιες αἰεί. *Rhod.*

225. Αιακίδαο δαίφρονος] Αχιλλῆι δαίφρονι V. 222. præceſſit. *Pauw.*

229. μύθοισιν ἐριδμαίνω τε κακοῖσιν] ἐριδμαίνοντε κακοῖσιν. *Rhod.*

Θῆκεν ἐὶ μέσσισιν ἐπέων Θέτις ἀργυρόπεζα·
Μύθων δ' εἰν ἀγορῇ χρειὼ πέλει ἀνθρώποισιν·
Οἶδα γὰρ ὡς σέο πολλὸν ἀγαυότερος, καὶ ἀρείων
Εἰμὶ· γένος δέ μοι ἐστὶν, ὅθεν μεγάλῳ Ἀχιλῆϊ.
Ὡς φάτο· τόν δ' ἀλεγεινὰ παραβλήδην ἐνέποπεν
Υἱὸς Λαέρταο, πολύτροπα μήδεα νωμῶν·
Αἶαν ἀμετροεπὲς, τίνυμοι τόσα μάψ ἀγορεύεις;
Οὐτιδανόν με φῆσθα, καὶ ἀργαλέον, καὶ ἄναλκιν
Ἐμμεναι, ὃς σέο πολλὸν ὑπέρτερος εὔχομαι εἶναι
Μήδεσι, καὶ μύθοισι, τά τ' ἀνδράσι κάρτος ἀέξει·
Καὶ γάρ τ' ἠλίβατον πέτρην, ἄῤῥηκτον ἐοῦσαν,
Μήτι ὑποτμήγουσιν ἐν οὔρεσι λατόμοι ἄνδρες
Ῥηϊδίως, μήτι δὲ μέγαν βαρυηχέα πόντον
Ναῦται ὑπεκπερόωσιν, ὅτ' ἄσπετα κυμαίνηται·
Τέχνῃσι δ' ἀγρόται κρατεροὺς δαμόωσι λέοντας,
Παρδάλιάς τε, σύας τε, καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν·
Ταῦροι δ' ὀμβριμόθυμοι ὑπὸ ζεύγλης δαμόωνται
Ἀνθρώπων ἰότητι· νόῳ δέ τε πάντα τελεῖται·
Αἰεὶ δ' ἀφραδέος πέλει ἀνέρος ἀμφιπόλοισι
Πᾶσι, καὶ ἐν βουλῇσιν ἀνὴρ πολυϊδρις, ἀμείνων·
Τοὔνεκ' ἐϋφρονέοντα θρασὺς πάϊς Οἰνείδαο
Λέξατό μ' ἐκ πάντων ἐπιτάῤῥοθον, ὄφρ' ἀφίκωμαι
Ἐς φύλακας· μέγα δ' ἔργον ὁμῶς ἐτελέσσαμεν ἄμφω·
Καί δ' αὐτὸν Πηλῆος ἐϋσθενέα κλυτὸν υἱὰ
Ἤγαγον Ἀτρείδῃσιν ἐπίῤῥοθον· ἦν δὲ καὶ ἄλλου
Ἥρωος χρειώ τις ἐν Ἀργείοισι πέληται,
Οὐδ' ὅγε χερσὶ τεῇσιν ἐλεύσεται, οὐδέ μεν ἄλλων
Ἀργείων βουλῇσιν· ἐγὼ δέ ἑ μοῦνος Ἀχαιῶν
Ἄξω,

240. Οὐτιδανόν με φῆσθα] με ἔφησθα. *Rhod.* Potes etiam Οὐτιδανόν ἐμ' ἔφησθα vel Οὐτιδανόν ἐμὲ φῆσθα: Cæsuram nosti. *Rauw.*

250. νόῳ δέ τι πάντα τελεῖται] An potius, νόῳ δὲ τὰ πάντα τελεῖται? *Rauw.*

251.

Garrulitatis, in medium depoſuit argentipes Thetis.
Verborum autem neceſſarius in foro uſus eſt hominibus.
Scio equidem, quod te longe nobilior & fortior
Sim; ſiquidem ex eadem, qua magnus Achilles, proſapia genus duco.
Sic ait: hunc vero amaris verbis e regione adoritur
Filius Laërtæ, verſuta conſilia agitans.
Ajax nugator, cur tantum verborum in me temere effutis?
Dicis me (hominem) nullius precii, & improbum, atque imbellem
Eſſe, quem te longe ſuperiorem eſſe auſim dicere
Conſilio & eloquio, quæ hominibus vires augent.
Etenim excelſam petram, quæ alias frangi nequit,
Ingenio ſuccidunt in montibus viri lapidum ſectores,
Non magno negocio. Induſtria etiam procelliſonum marc
Nautæ transmittunt, cum magno æſtu fluctuat.
Arte venatores validos domant leones,
Pardalesque & apros, & aliarum beſtiarum genera.
Adhæc fortes tauri ſubjiciuntur jugo
Hominum induſtria. Ratione denique omnia perficiuntur.
Et ſemper eſt inconſulto homine, in negotiis
Cunctis, & in deliberationibus, homo peritus præſtabilior.
Ideo ingenio & ſapientia valentem audax Oenidæ filius
Socium me ex omnibus delegit, ut accederem
Ad (Trojanorum) vigiles: ubi ingens facinus ambo conjunctim peregimus.
Adhæc ipſum fortis Pelei inclytum natum
Socium Atridis adjunxi: ſi etiam alio
Heroë inter Græcos opus fuerit,
Neque tuis ille manibus adactus veniet, neque aliorum
Argivorum conſiliis; ſed Achivum ego ſolus ipſum
Ad-

251. ἀμφιπόλοισι πᾶσι, καὶ ἠβουλῆσιν] ἀμφὶ πάπαισι, *Rhod.*

256. Πηλῆος ἰῦσθενέος κλυτὸν υἱὸν] Πηλῆος ἐϋσθενέος. *Rhod.*

Αξω, μειλιχίοις παραυδήσας ἐπέεσσι,
Δῆριν ἐς αἰζηῶν· μέγα γὰρ κάρτος ἀνδράσι μῦθος
Γίγνεται, εὐφροσύνῃ μεμιγμένος· ἠνορέῃ τε,
Ἀπρηκτος τελέθει· μεγέθος δ' εἰς οὐδὲν ἀέξει
Ανέρος, εἰ μή οἱ πινυτὴ ἐπὶ μῆτις ἕπηται·
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ κάρτος ὁμῶς, καὶ μῆτιν ὄπασαν
Αθάνατοι· τεῦξαν δέ μ' Αργείοισιν ὄνειαρ·
Οὐδὲ μὲν, ὡς σύ μ' ἔφησας, πάρος φεύγοντα σάωσας
Δηίου ἐξ ἐνοπῆς· οὐ γὰρ φύγον, ἀλλ' ἅμα πάντας
Τρῶας ἐπεσσυμένους μένον ἔμπεδον· οἱ δ' ἐπέχυντο
Αλκῇ μαιμώωντες· ἐγὼ δ' ὑπὸ κάρτεϊ χειρῶν
Πολλῶν θυμὸν ἔλυσα· σύ δ' οὐκ ἀρ ἐτήτυμα βάζεις·
Οὐ γάρ μοι γ' ἐπάμυνας ἀνὰ μόθον, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
Εστης ἤρα Φέρων, μή τις νύ σε δουρὶ δαμάσσῃ
Φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο· νέας δ' ἐς μέσον ἔρυσσα,
Οὔτι περιτρομέων δηΐων μένος, ἀλλ' ἵνα μῆχος
Αἰὲν ἅμ' Ατρείδῃσιν ὑπὲρ πολέμοιο φέρωμαι·
Καὶ σὺ μὲν ἔκτοσθε στήσας νέας, αὐτὰρ ἔγωγε,
Αὐτὸν ἀειρίσσας πληγῆς ὑπὸ λευγαλέῃσιν,

Es

261. μειλιχίοις παραυδήσας] μειλιχίοισι. *Rhod.*

262. μέγα γὰρ κάρτος ἀνδράσι μῦθος] κράτος. *Rhod.*

263. Γίγνεται, εὐφροσύνῃ μεμιγμένος ἠνορέῃ τε] Γίγνεται εὐφροσύνῃτι μεμιγμένος, ἠνορέῃ δὲ, vel Γίγνετ' εὐφροσύνῃτι. *Rhod.* Γίγνεται εὐφροσύνῃτι hic mihi videtur potius fere. Pro ἠνορέῃ τε haud dubie ſcribendum ἠνορέῃ δὲ: Sic autem Verſu ſequenti malim, Ἀπρηκτος τελέθει, μέγεθος τ' εἰς οὐδὲν ἀέξει Ανέρος, εἰ &c. Nam ſic oratio plenior eſt, & ἀνέρος etiam ad primum articulum ſe refert commode. *Pauw.*

266. καὶ μῆτιν ὄπασαν] ὄπασσαν. *Pauw.*

267. τεῦξαν δέ μ' Αργείοισιν ὄνειαρ] τεῦξαν δὲ μέγ' Αργείοισιν. *Rhod.* Recte: Nam τεῦξαν δέ με, vel τεῦξαν δ' ἐμὲ Αργείοισιν minus aptum foret: quanquam ſic certe etiam relinquere potuit Calaber. *Pauw.*

268. Οὐδὲ μὲν, ὡς σύ μ' ἔφησας, πάρος φεύγοντα σάωσας] ὡς σύ μ' ἔφησθα. *Rhod.* Ita ſcribendum: Illud με, ut vides, non ſtat ſuo loco, & ad σάωσας pertinet: Ita aliquando Auctores; quanquam id durius, & factum, quando

Adduxero, blandis adhortatus verbis,
Ad juvenum certamen. Magno enim præſidio homi-
nibus oratio
Eſt cum ſapientia temperata. At robur virile
Inefficax eſt, & proceritas ad nihil conducit
Viri, niſi prudens eum conſilium comitetur.
Atqui mihi juxta robur ac conſilium ſuppeditarunt
Dii immortales, & inſigne me Græcis emolumentum
fecerunt.
Nec vero, tu ut affirmas, me nuper fugientem ſervaſti
Ab hoſtili fremitu: non enim fugi: ſed ſimul omnes
Irruentes Trojanos fortiter ſuſtinui; Qui licet im-
preſſionem (in me) facerent
Violento conatu; ego tamen manuum robore,
Multis animum diſſolvi. Non igitur vera tu jactitas.
Non enim me protegebas in acie, ſed tibi ipſi
Stabas opem ferens; ne quis te haſta configeret,
Terga dantem ex conflictu. Naves autem in medium
ſubtraxi,
Non quod vim hoſtium extimeſcam; ſed ut ingenio-
ſam operam
Una cum Atridis aſſidue huic bello impendam.
Tu ſane extremo loco naves ſtatuiſti: At ego
Fœdis me ipſum plagis cum deformaſſem,

Ur-

quando aliqua urgebat neceſſitas: Quæ cum hic nulla, cogitari poſſet ſcribendum, *Οὐδέ με, ὡς σὺ ἔφησθα, πάρος φεύγοντα σάωσας.* Judica, & fac quod velis. *Pauw.*

270. *οἱ δ' ἐπέχυντο Ἀλκὴ μαιμώωντες*] Forte *ἐπέχευντο* legitur aptius. *Rhod.* Rectiſſime Brodæus, *circumfuſi in nos impreſſionem faciebant.* Affirmo ex Æneid. 2.

Irruimus denſis & circumfundimur armis.

Iterato Calaber Lib. 8.

Ὡς Δαναοὶ Πριάμοιο τότ' ἀμφεχέοντο πόληι.

Rhodomannus ariolatus eſt fore aptius *ἐπέκευντο: ἀσόχως.* En tibi iterum Lib. 13. — *ἀτρεκέως ἐπέχυντο Ες Πριάμοιο πόλιν. Dausq.* Illud *ἐπέκευντο* poſt *ἐκσσυμένους* & *μίνυθον* revera aptius foret, & Quintus forte reliquit ipſe. Dausquejus facit, quod ſolet. *Pauw.*

275. *νέας δ' ἐς μέσσον ἔρυσσα*] *ἐς μέσσον. Rhod.*

Ες Τρώων πτολίεθρον ἐσήλυθον, ὄφρα πύθωμαι
Ὁππόσα μητιόωντο ὑπὲρ πολέμου ἀλεγεινοῦ·
Οὐδὲ μὲν Εκτορος ἔγχος ἐδείδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Εν πρώτοις ἀνόρουσα μαχέσασθαι μενεαίνων
Κείνῳ, ὅ, τ' ἠνορέῃ πίσυνος προκαλέσσατο πάντας.
Νῦν δέ σευ ἀμφ' Αχιλῆι πολλῷ πλέονας κτάνον ἄνδρας
Δυσμενέων· ἐσάωσα δ' ὁμῶς τεύχεσσι θανόντα·
Οὐδὲ μὲν ἐγχιείῃ τρομέω σέθεν, ἀλλά με λυγρὸν
Ελκος ἔτ' ἀμφ' ὀδύνῃσιν περινίσσεται, εἵνεκα τευχέων
Τῶνδ' ὕπερ οὐτηθέντα, δαϊκταμένου Αχιλῆος.
Καί δέ μοι ὡς Αχιλῆϊ πέλει Διὸς ἔξοχον αἷμα.
Ως ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο καρτερὸς Αἴας·
Ω Οδυσεῦ δολομῆτα, καὶ ἀργαλεώτατε πάντων,
Οὐ νύ σ' ἐκεῖσ' ἐνόησα πονεύμενον, οὐδέ τις ἄλλος
Αργείων, ὅτε Τρῶες Αχιλλέα δηωθέντα
Ελκέμεναι μενέαινον· ἐγὼ δ' ὑπὸ δουρὶ, καὶ ἀλκῇ,
Τῶν μὲν γούνατ' ἔλυσα κατὰ μόθον, οὓς δ' ἐφόβησα,
Αἰὲν ἐπεσσύμενος· τόι δ' ἀργαλέως φοβέοντο
Χήνεσιν ἢ γεράνοισιν ἐοικότες, οἷς ἐπορούσῃ
Αἰετὸς ἠϊόεν πεδίον καταβοσκομένοισιν·
Ως Τρῶες πτώσσοντες ἐμὸν δόρυ, καὶ θοὸν ἄορ,
Ιλιον ἐς κατέδυσαν, ἀλεγαίνοντες μέγα πῆμα·
Σοὶ δὲ καὶ εἰ τότε κάρτος ἐπήλυθεν, οὔτι μεῦ ἄλχι

Μάρ-

282. Οὐδὲ μὲν Εκτορος ἔγχος ἐδείδιον] Hinc notes δείδιον pro δείδω & δειδίζω: Nam inde ἐδείδιον: Et sic Supra etiam V. 217. δείδιεν. *Pauw.*

283. Εν πρώτοις ἀνόρουσα μαχέσασθαι] Versus μαχέσασθαι sibi requirit. *Pauw.*

285. Νῦν δέ σευ ἀμφ' Αχιλῆι πολλῷ πλέονας] ἀμφ' Αχιλῆϊ πολλῷ πλέονας. *Rhod.*

287. Οὐδὲ μὲν ἐγχιείῃ τρομέω σέθεν] ἐγχείῃ. *Rhod.*

288. Ελκος ἔτ' ἀμφ' ὀδύνῃσιν περινίσσεται] ὀδύνης. *Rhod.* Recte correctum ὀδύνης, ut Verſui bene ſit: ἀμφὶ hic adverbialiter adhibetur, nec cum ὀδύνης jungendum eſt. *Pauw.*

Ibid. εἵνεκα τευχέων Τῶνδ' ὑπὲρ οὐτηθέντα &c.] Τῶνδέ περ οὐτηθέντα, δαϊκταμένοιο Αχιλῆος. *Rhod.*

Urbem Troianam ingreſſus ſum, ut explorarem
Quæ de triſti bello conſilia tractarent.
Neque Hectoris haſtam pertimui; Quin ipſe etiam
Inter primos me accinxi, ad pugnandum promtus
Cum illo, quandò fiducia virium omnes provocabat.
Jam vero propter Achillem multo plures (quam tu) viros peremi
De hoſtibus; & eripui una cum armis exſtinctum.
Nec haſtam reformido tuam: niſi me tabificum
Vulnus, adhuc doloribus angat, propter arma
Hæc percuſſum, cæſumque Achillem.
Adde quod & mihi, ut Achilli, excellens a Jove ſanguinis ortus derivatur.
Talia verba dedit; cui fortis hæc reddidit Ajax.
O doloſe Ulyſſes, & omnium hominum nequiſſime!
Nequaquam te iſthic vidi dimicantem, nec quisquam alius
Argivum: ubi Achillem Troës peremtum
Abſtrahere nitebantur. Ego vero haſta ac viribus utens,
Aliquorum genua enervavi in eo conflictu, & cæteros in fugam egi
Pertinaciter urgens. Qui magna conſternatione fugiebant,
Anſeribus aut gruibus ſimiles, in quos impetum fecit
Aquila, in campo juxta ripas extenſo paſcentes.
Ita Troës, haſtæ meæ & rapidi enſis metu,
In Ilium ſeſe receperunt, a pernicie ſibi caventes.
Ac licet tum fortitudo te inceſſerit: tamen non prope me Manus

Rhod. Forte legendum: εἵνεκα τευχέων, Τῶν δ' ὑπὲρ οὐτήθη, τε δαικταμένω Αχιλῆος. pro armis, pro quibus etiam vulneratus ſum, lacerato Achille: adeo magno mihi ſtetere. *Dausq.* Rhodomannus perbene τῶνδέ περ οὐτηθέντα. Quod bonus Dausquejus dedit, perplexum eſt & male Græcum: Periti vident ſtatim. τε poſt δαικταμένω non indigemus: Aut per ſe ſubſiſtunt caſus patrii, aut cum τευχέων copulari debent. *Pauw.*

298. οἷς ἐπορούσῃ Αἰετὸς — καταβοσκομένοισιν] γέφυραι fœminine efferri ſolet; χὴν nunc fœminine, nunc maſculine: Quare

Μάρναο δυσμενέεσσιν· ἐκὰς δέ που ἦσθα, καὶ αὐτὸς
Αμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι πονεύμενος, οὐ περὶ νεκρῷ
Αντιθέου Αχιλῆος, ὅπου μάλα δῆρις ὀρώρει.
Ως φάτο· τὸν δ' Οδυσῆος ἀμείβετο κερδαλέον κῆρ·
Αἶαν, ἐγὼν οὐ σεῖο κακώτερος ἔλπομαι εἶναι
Οὐ νόον, οὐδὲ βίην, εἰ καὶ μάλα φαίδιμος ἐσσὶ,
Αλλὰ νόον μὲν ἔγωγε πολὺ προφερέστερός εἰμὶ
Σεῖο κατ' Αργείοισι, βίῃ δὲ κεν ἀμφήριστος,
Ηὲ καὶ ἀγαυότερος· τὸ δέ που καὶ Τρῶες ἴσασιν,
Οἵ με μέγα τρομέουσι, καὶ ἣν ἀπάτερθεν ἴδωνται·
Καί δ' αὐτὸς σάφα οἶδας ἐμὸν μένος, ἠδὲ καὶ ἄλλοι,
Αμφὶ παλαισμοσύνῃ πολυτειρέϊ πολλὰ μογήσας,
Οππότε δὴ περὶ σῆμα δαϊκταμένου Πατρόκλοιο
Πηλείδης ἐρίθυμος ἀγακλυτὰ θῆκεν ἄεθλα.
Ως φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάϊς ἀντιθέοιο·
Καὶ τότε Τρῴοι υἷες ἔριν δικάσαντ' ἀλεγεινὴν
Αἰζηῶν· νίκην δὲ, καὶ ἄμβροτα τεύχεα δῶκαν,
Πάντες ὁμοφρονέοντες, ἐϋπτολέμῳ Οδυσῆϊ·
Τοῦ δ' ἄμοτον γήθησε νόος· στονάχησε δὲ λαὸς·
Παχνώθη δ' Αἴαντος ἐὺ σθένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτῷ
Ατη ἀνιηρὴ περικάππεσε· πᾶν δέ οἱ εἴσω
Εζεσε φοίνιον αἷμα· χολὴ δ' ὑπερέβλυσεν αἰνὴ·
Ηπατι δ' ἔγκατ' ἔμικτο· περὶ κραδίῃ δ' ἀλεγεινὸν
Ιξεν ἄχος· καὶ δριμὺ δι' ἐγκεφάλοιο θαμέθλων

Εσ-

Quare emaculatius legeretur, αἷς ἐπορούσῃ Αἰτὸς — καταβοσκομένῃσιν. *Pauw.*

310. Στεῖο κατ' Αργείοισι] μετ' Αργείοισι. *Rhod.*

Ibid. βίῃ δὲ κεν ἀμφήριστος] ἀμφήριστος de perſona, ut Supra V. 309. Lib. 4. *Pauw.*

311. Ηὲ καὶ ἀγαυότερος] Η καὶ ἀγαυότερος. *Rhod.*

312. Οἵ με μέγα τρομέουσι; καὶ ἣν &c.] Verba inepta militis glorioſi. *Pauw.*

318. ἔριν δικάσαντ' ἀλεγεινὴν] ἔριν ἀλεγεινὴν, ut δικασπολίην ἀλεγεινὴν ſuſpicabamur V. 176. *Pauw.*

319. Αἰζηῶν] Mirum quod Ηρώων

Manus contuliſti cum hoſtibus: ſed longe alicubi ipſe aberas,
Inter alios ordines pugnans, non pro cadavere
Præclari Achillis, ubi certamen maxime incrudeſcebat.
Sic inquit; cui vulpino Ulyſſes animo (ita) reſpondit.
Ajax, ego me non inferiorem te eſſe confido,
Neque mente, neque viribus; etiamſi valde clarus exiſtas.
Imo mentis induſtria ego longe ſum præponendus
Tibi inter Argivos, & robore corporis par,
Aut etiam inſignior. Id quod etiam apud Trojanos conſtat:
Qui me valde trepidant, ſi vel procul conſpexerint.
Atque tu ipſe probe expertus es meas vires, æque ac alii,
Cum laborioſa mecum lucta multum certares,
Poſteaquam ad trucidati Patrocli monimentum
Fortis Pelides magnifica præmia ſtatuiſſet.
Ita dixit nobilis egregii Laërtæ natus.
Et tunc Trojani dijudicarunt acerbam hanc litem
Heroum: palmamque ac cæleſtia arma tribuerunt
Omnes unanimi ſententia bellaci Ulyſſi.
Cujus mens lætitia ingenti perfunditur; ſed ingemiſcit populus,
Et ſtrenuus Ajacis vigor (triſtitia quaſi) congelaſcit.
Statim igitur ipſum
Ægra noxa circumplectitur; omnisque in corpore ejus
Sanguis puniceus effervet, atraque bilis exuberat,
Viſceribus cum epate commixtis; circumque cor ſævus
Mœror ſubſidit, & acerbus per fundamenta cerebri
Pe-

Ἡμῶν hic non ſcripſerit Quintus. *Pauw.*

324. Ἐξίστο φοίνιον αἷμα] Interpres, *ſanguis puniceus*: Heſychius, Φοίνιον, φόνιον, δεινὸν, ἁιμῶδες. Ita legendum: Nunc male φονὸν ſequitur poſt Φοίνιον. Prætulerim tamen, *ſanguis truculentus & cadibus aſſuetus*. Talis enim tunc ille Ajacis in bello. *Pauw.*

325. περὶ καρδίῃ δ' ἀλιγεινὸν ἴζεν ἄχος] Sine vitio legeris etiam ἵζεν ἄχος, & forte rectius: ut & interpretatus ſum. *Rhod.* Revera ſignatius eſt ἵζεν: Sic autem pro ἴζεν Editio Baſileenſis, caſu & Operarum, credo, in-

Εσσύμενον, μηνίγγας ἄδην ἀμφήλυθεν ἄλγος·
Σὺν δ' ἔχεεν νόον ἀνδρὸς· ἐπὶ χθονὶ δ' ὄμματα πήξας,
Εστη ἀκινήτῳ ἐναλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Αχνύμενοί μιν ἄγεσκον ἐϋπρώρους ἐπὶ νῆας,
Πολλὰ παρηγορέοντες· ὁ δ' ὑστατίην ποσὶν οἶμον
Ἤιεν, οὐκ ἐθέλων· σχεδόθεν δέ οἱ ἔσπετο Μοῖρα.
Αλλ' ὅτε δὴ μετὰ νῆας ἔβη, καὶ ἀτειρέα πόντον,
Αργεῖοι δόρποιο μεμαότες, ἠδὲ καὶ ὕπνου,
Δὴ τότ' ἔσω μεγάλοιο Θέτις κατεδύσετο πόντου·
Σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἦσαν Νηρηΐδες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
Νήχετο κήτεα πολλὰ, τά τε τρέφει ἀλμυρὸν οἶδμα.
Αἱ δὲ μέγα σκύζοντο Προμηθέα μητιόωντα,
Μνώμεναι, ὡς κείνοιο θεοπροπίῃσι Κρονίων
Δῶκε Θέτιν Πηλῆϊ, καὶ οὐκ ἐθέλουσαν ἄγεσθαι.
Κυμοθόη δ' ἐνὶ τῆσι, μέγ' ἀσχαλόωσ' ἀγόρευεν·
Ω πόποι, ὡς ὄγε λυγρὸς ἐπάξια πήματ' ἀνέτλη
Δεσμῷ ἐν ἀῤῥήκτῳ, ὅτέ οἱ μέγας αἰετὸς ἦπαρ
Κεῖρεν ἀεξόμενον, κατὰ νηδύος ἔνδοθι βαίνων.
Ως φάτο Κυμοθόη κυανοπλοκάμοις ἀλίῃσιν·
Ηέλιος δ' ἀπόρουσεν, ἐπεσκιόωντο δ' ἀλωαὶ,
Νυκτὸς ἐπεσσυμένης, ἐπεκίδνατο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
Αργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶ τανυπρώροισιν ἴαυον,
Υπνῳ ὑπ' ἀμβροσίῳ δεδμημένοι, ἠδὲ καὶ οἴνῳ
Ηδεῖ, τὸν Κρήτηθε παρ' Ιδομενῆος ἀγαυοῦ
Ναῦται ὑπὲρ πόντοιο πολυκλύστοιο Φέρεσκον.
Αἴας δ' Αργείοισι χολούμενος, οὔτ' ἄρα δόρπου

Μνή-

incuria. *Pauw.*

327. μηνίγγας ἄδην ἀμφήλυθεν ἄλγος] μηνίγγας ſcripſi pro μηνίγκας. *Rhod.* Ut in Baſileenſi ſcilicet ex Aldina perperam eſt. *Pauw.*

333. μετὰ νῆας ἔβη, καὶ ἀτειρέα πόντον] νῆας ἔβαν. In ἀτειρέα π in τ mutavi. *Rhod.* Brodæo placet ἀτειρέα. Puto ἀτειρέα dictum, uti Calabro plus vice ſimplici πόντος ἀπείριτος. Quod cui minus allubeſcit, legat ἀπείρονα πόντον ex Odyſſ. A. *Dausq.*

Penetrans dolor meninges etiam inceſſit,
Ac conturbat mentem viri. Fixis igitur humi oculis
Tanquam immotus ſtabat. Sed contubernales
Anxii ad roſtratas eum naves deducebant,
Multum conſolantes. Ipſe vero ultimam pedibus viam
Calcabat invitus: Nam proxime eum Mœra ſubſequebatur.
Porro cum ad naves & indomitum mare ſe recepiſſent
Argivi, cibi & ſomni appetentes,
Tunc in vaſtum ſe pontum demiſit Thetis:
Cumque ea cæteræ etiam abierunt Nereides. Et circa illas
Balænæ multæ natabant, quas ſalſus alit æſtus;
Illæ autem valde iratæ erant ſagaci Prometheo,
Memoria repetentes quod Jupiter oraculis ejus motus
Thetin Peleo, quamvis recuſantem, nuptum dediſſet.
Quare Cymothoë inter illas magna cum indignatione hæc verba protulit.
O Dii! quam dignum hic ſceleratus ſupplicium luit
In vinculis tenaciſſimis: quando ingens ei aquila jecur
Laniabat renaſcens, in intimum ventrem graſſans.
Hæc memorat Cymothoë Nymphis maris, cæruleo capillamento decoris.
Interea ſol abſceſſit, & agri umbras induerunt,
Nocte accelerante, perque cælum ſidera diſpergebantur.
Argivi autem in longiproris navibus cubabant,
Dulci ſomno vinoque ſuperati
Jucundo, quod ex Creta, illuſtris Idomenei ditione,
Nautæ trans fluctiſonum mare advexerant.
Sed Ajax in Græcos exacerbatus, neque cœnæ

Me-

Dausq. ἀκτιρία Aldina & Baſileenſis: Haud dubie ἀτειρία ſcribendum. *Pauw.*

336. Σὺν δέ οἱ ἄλλοι ἦσαν] Ex ἦσαν feci ἴσαν. *Rhod.* Aldina & Baſileenſis ἦσαν. *Pauw.*

338. πάσχοντο Προμηθέα κατιόντα] Προμηθῆϊ μητιόωντι. *Rhod.*

342. ἐκάξια πήματ' ἀείδων] Aldina & Baſileenſis, ἐκάξιον πήμασ' ἀείδω, quod neſcio, cur mutatum a Rhodomanno. *Pauw.*

353.

Μνήσατ' ἐνὶ κλισίῃ μελιηδέος, οὔτε μὲν ὕπνος
Ἀμφεχεν, ἀλλὰ τεοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων·
Εἵλετο δὲ ξίφος ὀξὺ, καὶ ἄσπετα ποφφύρεσχεν,
Ἢ ὅγ' ἐνιπρήσῃ πυρὶ νῆας, καὶ πάντας ὀλέσσῃ
Ἀργείους, ἢ μοῦνον ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
Δηώσει μελεΐστι θοῶς δολόεντ' Ὀδυσῆα.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ὥρμαινε, τὰ δὴ τάχα πάντ' ἐτέλεσσεν,
Εἰ μή οἱ Τριτωνὶς ἀάσχετον ἔμβαλε λύσσαν·
Μήδετο γὰρ Φρεσὶν ἦσι πολυτλήτου Ὀδυσῆος,
Ἱρῶν μνωομένη, τά οἱ ἔμπεδα κεῖνος ὄρεξεν·
Τοὔνεκα δὴ μεγάλοιο μένος Τελαμωνιάδαο
Τρέψεν ἀπ' Ἀργείων· ὁ δ' ἄρ' ἤιε λαίλαπι ἶσος
Σμερδαλέῃ, στυγερῇσι καταιγίσι βεβριθυίῃ,
Ἥτε φέρει ναύτῃσι τέρας χρυσαοῖο Φοίβοιο,
Πληϊὰς εὖτ' ἀχάμαντος ἐς ὠκεανοῖο ῥέεθρα
Δύεθ', ὑποπτώσσουσα περιπλυτὸν Ὠρίωνα,
Ἠέρα συγκλονέουσα, μέμηνε δὲ χείματι πόντος·
Τῇ εἰκὼς οἴμησεν, ὅπῃ μὶν γυῖα φέρεσκον·
Πάντῃ δ' ἀμφιθέεσκεν, ἀναιδέϊ θηρὶ ἐοικὼς,
Ὅς τε βαθυσκοπέλοιο διέσσυται ἄγκεα βήσσης,
Ἀφριόων γενύεσσι, καὶ ἄλγεα πολλὰ μενοινῶν
Ἢ κυσὶν, ἢ ἀγρόταις, οἵ οἱ τέκνα δηώσονται,

Ar-

353. οὔτε μὲν ὕπνος Ἀμφιχεν] οὔτε μιν ὕπνος. *Rhod.*

354. ἀλλὰ τεοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων] ἀλλὰ ἑοῖσιν vel θεοῖσιν. *Rhod.* Rhodomannus non male ἀλλὰ ἑοῖσιν, ut tamen dubitem, an ἑοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο satis exasciatum sit: Nam δύειν & ἐνδύειν sic casum quartum amat. An legendum, ἀλλά ἑ οἷσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων? Alterum Rhodomanni θεοῖσιν non est unius assis. *Pauw.*

356. Ἢ ὅγ' ἐνιπρήσῃ πυρὶ νῆας, καὶ πάντας ὀλέσσῃ] Superfluum est πυρί: Aut versus refingatur, Ἢ ὅγ' ἐνιπρήσας πυρὶ νῆας, πάντας ὀλέσσῃ. *Rhod.* Συνιζήσει scribo νέας. Brodæus τὸ πυρὶ abradit. *Dausq.* Adsentior Dausquejo: νέας καὶ Spondeus est: Ita Poëtæ plus semel: Vide Hephæstionem in Enchiridio. *Pauw.*

358. Δηώσει μελεΐστι] Δηώσῃ μελεΐστι. *Rhod.*

359.

Memor erat in tabernaculo, neque ſomnus ipſum
Amplectebatur: ſed furiatus armis ſe induit ſtrenuis;
Arripuitque enſem acutum; & atrocia animo deliberavit,
Utrum ipſe incenderet naves, & omnes exitio traderet
Argivos; an ſolum triſtifico gladio
Membratim concideret ſine mora doloſum Ulyſſem.
Hæc ita ſecum agitabat. Quibus & e veſtigio finem
impoſuiſſet:
Niſi Minerva ei rapidum immiſiſſet furorem.
Solicita enim erat in pectore ſuo de patiente Ulyſſe,
Sacrorum memor, quæ perpetuo ille ipſi offerebat.
Ideo proceri Telamoniadæ robur
Ab Argivis avertit: is vero ibat turbini ſimilis
Horrifico, triſtibus procellis gravato,
Qui nautis prodigium gelidi pavoris adfert;
Quando Pleias indefatigabilis Oceani in gurgitem
Mergitur, celebratum Oriona fugiens;
Et aëra perturbat, furitque hyeme ſalum.
Huic ſimilis ruit, quocunque ipſum membra ferebant.
Et circumquaque curſitavit, non aliter quam fera im-
pudens,
Quæ per ſcopuloſæ anfractus vallis graſſatur,
Rictu ſpumans, & triſtia multa deſtinat
Aut canibus aut venatoribus, qui catulos ei infeſtarunt,

E

359. *Καὶ τὰ μὲν ὡς ὥρμαινε, τὰ δὴ τάχα πάντ' ἐτέλεσσεν*] Malim, *ὥρμαινεν, ἃ δὴ τάχα πάντ' ἐτέλεσσεν*, propter *τὰ* præcedens. *Pauw.*

364. *ἀδ' ἀμ' ἧϊε λαίλαπι ἶσος*] Illud *ἧϊε* nimis lentum eſt & tardum pro *λαίλαπος* impetu. *Pauw.*

367. *Πληϊὰς ἰὸν' ἀκάμαντος*] Πληϊὰς ſcripſi pro Πλειὰς. *Rhod.* Aldina & Baſileenſis Πλειὰς. *ἀκάμαντος ὠκεανοῖο* hic, ut Supra V. 333. *ἀτειρέα πόντον. Pauw.*

369. *Ἥρα συγκλονέουσα*] Poſt *ὑποπτώσσουσα πειρικλυτὸν Ὠρίωνα* de Pleiade, hoc *ἦρα συγκλονέουσα* de *λαίλαπι* minus commode ſequitur iſta forma & modo. *Pauw.*

370. *ὅππη μὲν γυῖα φέρεσκον*] *ὅππη γε μὲν* antea ſcriptum erat. *Rhod.* In Baſileenſi ſciiicet ex Aldina. *Pauw.*

371. *ἀναιδέϊ θηρὶ ἐοικώς, ὅς* &c.] A comparatione turbinis procelloſi ad comparationem feræ ſævientis hic deſultoria levitate tranſit Quintus. *Pauw.*

374. *οἵ οἱ τέκνα δηώσονται*]

Αντρων ἐξερύσαντες· ὁ δ' ἀμφὶ γένυσσι βεβρυχὼς,
Εἵπου ἔτ' ἐν ξυλόχοισιν ἴδοι θυμήρεα τέκνα·
Τῷ δ' εἴ τις κύρσειε, μεμηνότα θυμὸν ἔχοντι,
Αὐτοῦ οἱ βιότοιο λυγρὸν περιτέλλεται ἦμαρ·
Ως ὅγ' ἀμείλιχα θῦνε, μέλαν δέ οἱ ἔζεεν ἦτορ,
Εὖτε λέβης ἀλίαστον ἐπ' ἐσχάρῃ Ηφαίστοιο
Ροιβδηδὸν μαίνηται ὑπαὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Γάστρην ἀμφὶ δὲ πᾶσαν ὅτε ξύλα πολλὰ θέρηται,
Εννεσίῃ δρηστῆρος, ἐπειγομένου ἐνὶ θυμῷ,
Εὐτραφέος σιάλοιο περὶ τρίχας ὥς κεν ἀμέρσῃ·
Ως τοῦ ὑπὸ στέρνοισι πελώριος ἔζεε θυμὸς·
Μαίνεθ' ὅτ' ἠΰτε πόντος ἀπείριτος, ἠδὲ θύελλα,
Η πυρὸς ἀκαμάτοιο θοὸν μένος, εὖτ' ἀλίαστον
Μαίνηται κάτ' ὄρεσφι βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο,
Πίπτει δ' αἰθομένη πυρὶ πάντοθεν ἄσπετος ὕλη·
Ως Αἴας ὀδυσῆϊ πεπαρμένος ὄμβριμον ἦτορ,
Μαίνετο λευγαλέως· ἄπλετος δέ οἱ ἔρρεεν ἀφρὸς
Ἐκ στόματος· βρυχὴ δὲ περὶ γναθμοῖσιν ὀρώρει·
Τεύχεα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ὑπέβραχε· τοί δ' ὁρόωντες
Πάντες ὁμῶς ἑνὸς ἀνδρὸς ὑπετρομέεσκον ὁμοκλήν·
Καὶ τότ' ἀπ' ὠκεανοῖο κίεν χρυσήνιος ἠώς·
Υπνος δ' οὐρανὸν ἀνήϊεν, ἴκελος αὔρῃ·
Ηρὴ δὲ ξύμβλητο νέον πρὸς Ολυμπον ἰούσῃ

Τῃ-

δηώσανται. *Rhod.* Antea conjecerat δηώσαντο: quod non deterius sane. *Pauw.*

375. ὁ δ' ἀμφὶ γένυσσι βεβρυχὼς, Εἴ πῃ &c.] Sententia est imperfecta: Nam quid facit θὴε, ἀμφὶ γένυσσι βεβρυχὼς, ut videat forte catulos alicubi? Hoc deest hic, & aperte requiritur. Ne multis te morer, scribendum puto, ὁ δ' ἀμφιθέησι βεβρυχὼς, Εἴ πῃ ἔτ' ἐν ξυλόχοισιν &c. *Ille vero ubique circumcurſat, ſi forte &c.* Sic nihil aptius. Pro θέω etiam θέημι dicitur: Inde ἀμφιθέησι, quod imperiti non intellexerunt. In Aldina & Baſileenſi pro γένυσσι eſt γένυσι. *Pauw.*

380. ἐπ' ἐσχάρῃ Ηφαίστοιο] Pro ἀπ' ἐσχάρῃ repoſui ἐπ' ἐσχάρῃ. *Rhod.* Baſileenſis ex Aldina ἀπ',

E fovea extractos; Ideo maxillis infrendens,
Sicubi in ſylvis caros fœtus adhuc cernat.
Cui ſi quis occurrat, animum (ita) rabie percitæ,
Funeſtus ei tunc vitæ dies circumvertit.
Tam ferociter ille curſitabat, & atrum ipſi cor fervebat:
Sicut ahenum ad Vulcani focum graviter
Magno ſonore furit vi ignis ardentis,
Cum undique circa ventrem ejus multa ligna uruntur,
Induſtria miniſtri, magno ſtudio properantis,
Ut ſaginati porcelli ſetas evellat.
Ita magnum illius in pectore cor æſtuabat,
Et ſæviebat tanquam latifluum mare & procella,
Aut rapida vis ignis violenti, quando acriter
Furit in monte magni flatus venti,
Et undique denſa ſylva flamma ſternitur.
Ita Ajax, doloribus cor ingens ſauciatus,
Lethali furore agitatur; Et larga ei ſpuma fluit
Ex ore; ac ſtridor inter dentes oritur:
Arma etiam in humeris reſonant. Græci autem videntes,
Cuncti ſimul unius viri fremitum exhorreſcunt.
Et tunc ab Oceano prodiit aurifrenis Aurora:
Et ſomnus in altum abiit Cælum, ſimilis auræ,
Occurritque Junoni, denuo ad Olympum revertenti

A

ἐκ'. *Pauw.*

381. Ῥαιβδηδὸν μαίνηται] μαίνηται durum de lebete. *Pauw.*

382. Γάσῃ. ἀμφὶ δὲ πᾶσαι] ἀμφί γε πᾶσαι. *Rhod.*

383. Ἐπιστίῃ θεητῆρες] De Ἐπιστίῃσι removi ultimam ſyllabam. *Rhod.* Ἐπιστίῃσι Aldina & Baſileenſis: Ἐπιστίῃς etiam rectum fuiſſet. *Pauw.*

384. Εὐτραφίος ἠιάλοιο &c.] Hoc ridiculum & vile. *Pauw.*

386. Μαινέτ' ἄτ' ἠΰτε πόντος &c.] Μαίνετο δ' ἠΰτε πόντος. *Rhod.*

388. βίῃ μεγάλων ἀνέμοιο] Lege βίη in caſu primo: Et ſic etiam recte Interpres in Verſione ſua. *Pauw.*

389. Πίνεται δ' αἰθομένη] Imo πίεται: Nam μαίνηται precedit. Quam multa autem & diverſa in comparando hic miſcet homo garrulus & judicio deſtitutus? *Pauw.*

390. Ὡς Αἴας ἀδινῇ πεπαρμένος] ἀδίνῃσι πεπαρμένος. *Rhod.*

391. Μαίνετο λευγαλέῳς] Vide, ut in voce μαίνετο lateat bonus. *Pauw.*

396. Ἵπποι δ' εὐρυάων ἀνίεν] Ἵπποις δ' εὐρυάων ἀνίεν. *Rhod.*

Τηθύος ἐξ ἱερῆς, ὅθι που προτέρη μόλεν ἠοῖ·
Ἡ δὲ ἔχυσεν ἑλοῦσ', ἐπεί οἱ πέλε γαμβρὸς ἀμύμων,
Ἐξ οὗ οἱ Κρονίωνα κατεύνασεν ἐν λεχέεσσιν
Ἰδῃς ἀμφὶ κάρηνα, χολούμενον Ἀργείοισιν·
Αἶψα δ' ἄρ' ἡ μὲν ἔβη Ζηνὸς δόμον, ὃς δ' ἐπὶ λέκτρα
Πασιθέης οἴμησεν· ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν·
Αἴας δ' ἀχαμάτῳ ἐναλίγκιος Ὡρίωνι,
Φοίτα, ἐνὶ στέρνοισιν ἔχων ὀλοόφρονα λύσσαν·
Εν δ' ἔθορε μήλοισι, λέων ὡς ὀμβριμόθυμος,
Λιμῷ ὑπ' ἀργαλέῳ δεδμημένος ἄγριον ἦτορ·
Καὶ τὰ μὲν ἐν κονίῃσιν ἐπασσύτερ' ἄλλοθεν ἄλλα
Κάββαλεν, ἠΰτε φύλλα μένος κρατεροῖο Βορέαο
Χεῦε, ὅτ' ἀνυμένου θέρεος μέγα χεῖμα τράπηλαι·
Ὡς Αἴας μήλοισι, μέγ' ἀσχαλόων, ἀνόρουσεν,
Ελπόμενος Δαναοῖσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν·
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀδελφεῷ ἄγχι παραστὰς,
Κρύβδ' ἄλλων Δαναῶν, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Σήμερον ἢ τάχα πᾶσιν ὀλέθριον ἔσσεται ἦμαρ,
Αἴαντος μεγάλοιο περὶ φρεσὶ μαινομένοιο,
Ος τάχα νῆας ἐνιπρήσει, κτανέει δὲ καὶ ὑμᾶς
Πάντας ἐνὶ κλισίῃσι, κοτεσσάμενος περὶ τευχέων·

Ως

Rhod. Verſum non male ita ſupplet Rhodomannus. *Pauw.*

398. *Τηθύος ἐξ ἱερῆς*] *Ex mari ſacro:* Nam Τηθὺς hic mare eſt. Mallem, locum aliquem Junoni acceptum nominaſſet Quintus: Nam mare ita generaliter, flacceſcit. De ipſa Dea hic cogitare non poſſumus propter ſequens *ὅθι*. *Pauw.*

399. *Ἡ δὲ ἔχυσεν ἑλοῦσ'*] *Ἡ δέ ἑ χύσεν ἑλοῦσ'*. *Rhod.*

402. *ὃς δ' ἐπὶ λέκτρα Πασιθέης οἴμησεν*] Hypnus ſive Somnus. Catullus in Galliambo:

Ibi Somnus excitum Atin fugiens citus abiit:
Trepidantem eum recepit Dea Paſithea ſinu.

Vide Homerum Lib. 14. Nonnum Lib. 31. Aglaie quoque Gratiarum una Vulcano maritata fuit in Heſiodi Theogonia:

Ἀγλαΐην δέ οἱ Ἥφαιστος ποίησεν ἄκοιτιν.

Id tam a Poëtis decore ſingitur,

A Thetye ſacra, quo pridie profecta erat.
Hæc igitur illum oſculo excepit, quod bonus ipſi gener eſſet,
Ex quo Jovem in lecto ſopiverat,
Super Idæ vertice, Argivis iraſcentem.
Statim vero hæc in Jovis ædes conceſſit. At ille ad torum
Paſitheæ volavit; & gentes hominum expergiſcebantur.
Ajax interim, invicto Orioni ſimilis,
Ibat, crudelem geſtans rabiem in pectore.
Tandem in oves impetum facit: ceu leo ferox
Maleſuada fame cor efferum ſubactus;
Atque eas confertim, alias hic, alias illic in pulverem
Dejecit; ut validi Boreæ impetus frondes
Decutit, cum finita æſtate aſpera hyems revertitur.
Sic Ajax magna indignatione in oves incurrit,
Putans triſte exitium Danais ſe inferre.
Atqui tunc Menelaus ad fratrem accedens,
Clam aliis Græcis, his eum verbis affatur:
Hodie procul dubio omnibus funeſta dies aderit,
Magno Ajace animum ſic lymphatum habente:
Qui mox naves ſuccendet, & nos trucidabit
Omnes in tentoriis; dum ob arma (tantopere) iratus eſt.

O

tur, quam a Scaligero vellicatur inſulſe. *Dausq.*

408. *Καὶ τὰ μὲν ἐν κονίῃσιν* &c.] Hæc ad Leonem referri debent, ut aperte conſtat ex ſequenti, *Ὡς Αἴας μήλοισι, μίγ' ἀσχαλόων, ἰνόρουσεν*: Et tamen ad ipſum Ajacem ſe referunt directo, ſi verba in ordinem cogas. Quid igitur? Nullus ego dubito, quin Verſus unus aut alter ante hunc exciderit, qui Leonis quoque adumbrabat impetum. *δεδμημένος ἄγριον ἦτορ, Ος* &c. *Pauw.*

409. *μίνος κρατεροῖο Βορέαο*] *κρατεροῦ Βορέαο. Rhod.*

410. *Χεῦε, ἅτ' ἀνμένα*] Χεύῃ vel *Χεῦεν. Rhod.* Non neceſſe, & ſpiritus aſper facit, ut hiatus non ſit indecorus. Ne ſimus nimium diligentes, præſertim in his. *Pauw.*

411. *μήλοισι, μίγ' ἀσχαλόων, ἀνόρουσεν*] *ἰνόρουσεν. Rhod.*

415. *Σήμερον ἢ τάχα πᾶσιν* &c.] Hæc ſunt vere puerilia: Eane faceret unus homo? Nugæ, nugæ, præſertim in ore Ducis. *Pauw.*

417. *κτανέει δὲ καὶ ὑμᾶς*] Lege *ἡμᾶς*: Interpres etiam recte, *& nos trucidabit. Pauw.*

Ως ὄφελον μὴ τῶνδε Θέτις πρὶν δῆριν ἔθηκε,
Μήδ' ἄρα Λαέρταο πάϊς μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
Ετλη δηριάασθαι ἐναντίον ἄφρονι θυμῷ·
Νῦν δὲ μέγ' ἀασσάμεθα, κακὸς δέ τις ἤκαχε δαίμων·
Ἔρκος γὰρ πολέμοιο δεδουπότος Αἰακίδαο
Μοῦνον ἔτ' ἦν Αἴαντος ἐϋ σθένος· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ημέων ἐξολόωσι θεοὶ, κακὰ νῶϊν ἄγοντες,
Ως χεν πάντες ἄϊστον ἀναπλήσωμεν ὄλεθρον.
Ως φάμενον, προσέειπεν ἐϋμμελίης Αγαμέμνων·
Μὴ νῦν ὦ Μενέλαε, μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ,
Σεύζεο μητιόωντι Κεφαλήνων βασιλῆϊ·
Οὐ γὰρ ὅγ' αἴτιός ἐστιν, ἐπεὶ μάλα πολλάκις ἡμῖν
Γίγνεται ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἄχος δ' ἄρα δυσμενέεσσιν.
Ως οἱ μὲν Δαναῶν, ἀκαχήμενοι, ἠγορόωντο·
Μηλονόμοι δ' ἀπάνευθε παρὰ Ξάνθοιο ῥεέθροις
Πλῶσσον ὑπαὶ μυρίκῃσιν, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα·
Ως δ' ὅταν αἰετὸν ὠκὺν ὑποπλώσσουσι λαγωοὶ,
Θάμνοις ἐν λασίοισιν, ὅτ' ἐγγύθεν ὀξὺ κεκληγὼς
Πωτᾶτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, ταναυσσάμενος πτερύγεσσιν·

Ως

419. Ως ὄφελον μὴ τῶνδε Θέτις πρὶν δῆριν ἔθηκε] Quid illud πρὶν? quid τῶνδε δῆριν? Ne dubites, quin legendum ſit, Ως ὄφελον μὴ τῶνδε Θέτις πέρι δῆριν ἔθηκε. *Pauw.*

422. Νῦν δὲ μέγ' ἀασσάμεθα] ἀασάμεσθα. *Rhod.*

424. ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν Ημέων ἐξολόωσι θεοὶ] ἐξολίσσουσι vel ἐξολίκουσι: niſi magis arrideat ἐξαλαῶσι, *e nobis exeacant. Rhod.* ἐξαλαῶσι dignum eſt Morbonia: Legendum vel ἐξολίσσουσι vel ἐξολίκουσι. Quid autem Ημέων? An ita loquuntur Graeci? Vix ac ne vix puto. An ſcribendum Ημῖν? *Nobis perdunt* vel *perdent*: Sane dativus ille non modo in bonam, ſed etiam in malam partem accipitur: Quare id hactenus accommodum eſt. Sed ubi ſequitur κακὰ νῶϊν, ipſum Ημῖν vel Ημέων minus certe quadrat, quia idem Pronomen ſic bis ingeritur perquam ingrate. An ſic tamen ipſe Quintus, cujus indolem novimus? Si ita ſentire velis, per me licet: Dubito tamen, & fors vitium aliud deliteſcit: Quid ſi legamus, ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν Ηλιὸν ἐξολίσσουσι θεοὶ, κακὰ νῶϊν ἄγοντες?

O ſi Thetis de his certamen non inſtituiſſet!
Nec Laërtæ filius longe præſtantiori viro
Litem movere auſus eſſet, animo inſipiente!
Nunc igitur magno malo obnoxii ſumus; & malus nos Genius anxios reddit.
Propugnaculum enim belli, poſt cæſum Achillem,
Solum reſtabat præſtans virtus Ajacis. Sed & hunc
Triſti interitu nobis eripiunt Dii, mala nobis accumulantes:
Ut cuncti ignobili exitio pœnas luamus.
Ita dicentem alloquitur haſtatus Agamemnon.
Ne jam, mi Menelaë, nimis animum mœrori ſubmittens,
Succenſeas prudenti Cephalenum regi (Ulyſſi).
Non enim hic in culpa eſt; cum ſæpenumero nobis
Inſigni ſit emolumento, & contra hoſtibus damno.
Talia de Danais hi mœſti inter ſe conferebant.
Paſtores autem procul ad Xanthi alveum
Exſternati ſub myricis deliteſcebant, ut grave exitium evitarent.
Ceu (fit) ubi celerem aquilam formidant lepores,
Inter denſos frutices; quando prope acutum clangens
Huc illuc expanſis alis volitat.

Ita

τις? Sed & hunc inſanientem menteque orbatum perdunt &c. Id mire profecto conveniret: Quare vide & judica. *Pauw.*

429. *Σκόζιε μητιόωντι Κεφαλήων βασιλῆϊ*] *μητιόωντι. Rhod.* Illud *μητιόωντι* hic tertia vice habemus in hoc Libro, & hic tertia etiam vice corrigit Rhodomannus: Junge Verſ. 135. & Verſ. 338. An recte, dubito propter ſcripturæ pervicaciam. An forte Calabro hoc pro illo placuit? Id mihi perquam probabile, neque abſonum, ubi *μητιᾶν* conſilia agitare ſignificat. Heſychius in Lexico, *Μητιόωντα, Φροντίζοντα, βουλευομένην.* Alia adſcribere nolo. *μητιόων* igitur eſt, qui multa conſilia agitat, mentemque poſſidet conſiliis agitandis idoneam, prudens, verſutus, vafer. Sentiſne? Pro *Κεφαλήων* ſcribendum eſt *Κεφαλλήων* geminata liquida. *Pauw.*

435. *ὠκὺν ὑποπτώσσουσι λαγωοὶ*] *ὑποπτώσσουσι. Rhod.* Non neceſſe, & verborum cohærentia *ὑποπτώσσουσι* hic amat magis. *Pauw.*

437. *ταινσσάμενος πτερύγεσσιν*] *Se expandens alis:* Nova locutio, de qua videndum:

Ως οἵγ' ἄλλοθεν ἄλλος ὑπέτρεσαν ὄμβριμον ἄνδρα·
Οψὲ δ' ὅγ' ἀρνειὸ καταπταμένου σχεδὸν ἔστη·
Καὶ ῥ' ὀλοὸν γελάσας, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε,
Κεῖσό νυν ἐν κονίῃσι, κυνῶν βόσις ἠδ' οἰωνῶν·
Οὐ γάρ σ' οὔτ' Αχιλῆος ἐρύσσατο κύδιμα τεύχη,
Ων ἕνεκ' ἀφραδέων μέγ' ἀμείνονι δηριάασκες·
Κεῖσο κύων· σὲ γὰρ οὔτι γοήσεται ἀμφιπεσοῦσα
Κουριδίη μετὰ παιδὸς ἀάσχετον ἀσχαλόωσα,
Οὐ τοκῆες· τοῖς οὔτι μετέσσεαι ἐλπομένοισι
Γήραος ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἐπεὶ νύ σε τῆλ' ἀπὸ πάτρης
Οἰωνοί τε, κύνες τε δεδουπότα δαρδάψουσιν.
Ως ἄρ ἔφη, δολόεντα μετὰ κταμένοις Οδυσῆα
Κεῖσθαι ὀϊόμενος, μεμορυγμένον αἵματι πολλῷ.
Καὶ τότε οἱ Τριτωνὶς ἀπὸ φρενὸς, ἠδὲ καὶ ὄσσων
Εσκέδασεν μανίην, βλοσυρὸν πνείουσαν ὄλεθρον·
Η δὲ θοῶς ἵκανε ποτὶ Στυγὸς αἰνὰ ῥέεθρα,
Ηχι θοαὶ ναίουσιν Ερινύες, αἵ τε βροτοῖσιν
Αἰὲν ὑπερφιάλοισι κακὰς ἐφιᾶσιν ἀνίας.
Αἴας δ' ὡς ἴδε μῆλα κατὰ χθονὸς ἀσπαίροντα,
Θάμβεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀΐσσατο γὰρ χόλον εἶναι
Εκ μακάρων· πάντεσσι δ' ὑπεκλάσθη μελέεσσι,
Βλημένος ἄλγεσι θυμὸν ἀρήϊον· οὐδ' ἄρα πρόσσω
Εσθενεν ἀσχαλόων ἐπιβήμεναι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,
Αλλ'

Caſum tertium non regit verbum, ut pueri ſciunt. Sed an forte ſcribendum, Πωτᾷτ' ἔνθα καὶ ἔνθα τ' ἐρεισάμενος πτερύγεσσιν, *alis innixus, alis ſeſe ſuſſulciens?* Sane hoc egregie exprimeret, quod aves facere ſolent, quando huc illuc volitant, ut eſcam ſibi quærant, eaque potiantur per inſidias: Judica. Durum eſt vulgatum: Nam cum alas expandit avis, non ſe, ſed ipſas alas expandit revera. Quare τανυσσάμενος πτερύγεσσι ea notione profecto coactum eſt & ſcabrum. *Pauw.*

439. ἀρνειῶ καταπταμένῳ σχεδὸν ἔσῃ] ἀρνειῶιο. *Rhod.*

446. Οὐ τοκῆες] τοκίες. *Rhod.* ῆ tamen ante ε corripi poteſt. *Pauw.*

450. μεμορυγμένον αἵματι πολλῷ] Duoviri hic filentes umbræ.

Ita illi alio alius immanem virum fugitantes extimuere.
Tandem is prope cæſum arietem adſtat,
Et funeſtum ridens, his dictis infit.
Jaceto nunc in pulvere, canum & volucrum cibus.
Nec enim ipſius te Achillis præclara arma defenderunt,
Quorum cauſa fatuus, cum multo fortiori contendiſti.
Jaceto canis. Non enim te amplexa lugebit
Uxor cum filio, immoderate dolens;
Neque parentes: quibus nequaquam aderis, ut ſperant,
Commodum ſenectutis levamen: cum te procul a patria
Aves & canes obtruncatum ſint devoraturi.
Sic dixit, veteratorem Ulyſſem inter cadavera
Jacere autumans, multo ſanguine fœdatum.
Et tunc ipſi Minerva a mente & oculis
Diſcuſſit rabiem, fævæ mortis vulnera ſpirantem.
Quæ confeſtim ad dirum Stygis amnem ſe recepit:
Ubi rapidæ verſantur Furiæ, quæ mortalibus
Superbis perpetuo diros immittunt angores.
Ajax igitur ut vidit oves humi palpitantes,
Obſtupuit toto pectore. Senſit enim fraudem eſſe
A ſuperis; & omnibus elanguit membris,
Martium cor doloribus perculſus, adeo ut nec antevorſum
Nec retrorſum præ ægritudine incedere potuerit:

Con-

bræ. Oppianus Lib. 2. de Africæ Leonibus:

—— —— *πᾶσι δὲ γυίοις*
Ηκα μέλαι κυάνοιο φέρει μεμορυγμένον ἄτθος.

Interpres lentabundis manibus ſcripſit interpretamentum. Scies ex Heſychio, etſi affecto: *Μεμορυγμένα* (non *Μεμορυχμένα*, quod vulgo eſt) *μεμολυγμένα, μυσαρὰ, μεμολυσμένα, ἐρρυπωμένα, ῥοβολισμένα* (non *ῥοβολημένα*) *μεμορωμένα ἅπαντα.* Forte etiam ante reſcribendum, *μόρῳ ἡμαγμένα, cade cruentata. Dausq. μεμορυγμένον* revera vox eſt rarior, de qua Nos alibi diſtinctius: Nunc iſta non agimus. *Pauw.*

454. *Ηχι θοαὶ ναίουσιν Ερινῦς*] *ναίουσιν Ερινύες. Rhod.*

457. *ἔισατο γὰρ χόλον εἶναι Ἐκ μακάρων*] *δόλον*: Poteſt tamen retineri *χόλον*, iram. *Rhod.* *χόλον* ſignatius eſt, quam *δόλον*: Sic enim & animus & oculi potuiſſent fallere, & vox adeſt, quæ nihil ponit certo. *Pauw.*

Αλλ' ἔστη, σκοπιῇ ἐναλίγκιος, ἥ τ' ἐν ὄρεσσι
Πασάων μάλα πολλὸν ὑπερτέρη ἐρρίζωται.
Αλλ' ὅτε οἱ παλίθυμος ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη,
Λυγρὸν ἀνεστονάχησεν· ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
Ω μοι ἐγὼν, τί νυ τόσσον ἀπέχθομαι ἀθανάτοισιν,
Οἵ με φρένας βλάψαντο, κακὴν δ' ἐπὶ λύσσαν ἔθεντο,
Μῆλα καταχτεῖναι, τά μοι οὐκ ἔσαν αἴτια θυμῷ;
Ως ὄφελον τίσασθαι Οδυσσέος ἀργαλέον κῆρ
Χείρεσ' ἐμαῖς, ἐπεή με κακὴ περικάββαλεν ἄτη,
Λυγρὸς ἐὼν μάλα πάσχω· πάθοι δέ κεν ἄλγεα θυμῷ,
Οππόσα μητιόωνται Ερινύες ἀνθρώποισιν
Αργαλέοις· δοῖεν καὶ ἄλλοις Αργείοισιν
Υσμῖνας ὀλοὰς, καὶ πένθεα δακρυόεντα,
Αυτῷ τ', Ατρείδῃ Αγαμέμνονι· μήδ' ὃς ἀπήμων
Ελθοὶ ἐὸν ποτὶ δῶμα, λιλαιόμενός περ ἱκέσθαι.
Αλλὰ τί μοι στυγεροῖσι μετ' ἔμμεναι ἐσθλὸν ἐόντα;
Ερρέτω Αργείων ὁλοὸς στρατός· ἐρρέτω αἰὼν
Ασχετος· οὐ γὰρ ἔτ' ἐσθλὸν ἔχει γέρας, ἀλλὰ χερείων
Τιμῆεις τε πέλει, καὶ φίλτερος· ἦ γὰρ Οδυσσεὺς
Τίετ' ἐν Αργείοισιν, ἐμεῦ δ' ἀποπάσχυ λάθοντο
Εργων, ὁππόσ' ἔρεξα, καὶ ἔτλην εἵνεκα λαῶν.
Ως εἰπὼν παῖς ἐσθλὸς ἐϋσθενέος Τελαμῶνος,
Εκτόρεον ξίφος ὧσε δι' αὐχένος· ἐκ δέ οἱ αἷμα

Εσ-

461. ἥ τ' ἐν ὄρεσσι Πασάων μάλα &c.] Hæc absque judicio adjecta sunt: Sed bonus adjicere voluit, & adjicere debuit, ut Gigantea sua exornaret belle. *Pauw.*

463. Αλλ' ὅτε οἱ παλίθυμος] οἱ πάλι θυμὸς. *Rhod.*

467. τά μοι οὐκ ἔσαν αἴτια θυμῷ] θυμοῦ, vel si mavis θυμῷ: *quæ animo meo* (seu iræ) *causam non præbuerunt. Rhod.* Rectum est θυμῷ: μοὶ θυμῷ pro μοῦ θυμῷ: Nihil frequentius. Id autem vertendum, *quæ animo meo non erant culpandæ*, & nullius mihi culpæ erant affines: Similiter de Ulysse præcessit V. 430. Οὐ γάρ ἑ γ' αἰτιός ἐσσι. Rhodomannus θυμοῦ vel θυμῷ male exposuit *iram*, verbaque aliter sumsit. *Pauw.*

469. ἐπεή με κακὴ περικάββαλεν ἄτη] κακῇ περικάββαλεν ἄτῃ. *Rhod.*

472.

Conſtitit autem ſpeculæ ſimilis, quæ in montibus
Longe cunctis altior radicibus hæret.
Cum vero ſe animus in pectore iterum collegiſſet,
Miſeris modis ingemuit, & his verbis lamentatus eſt.
Hei mihi! cur adeo ſuperis exoſus ſum?
Qui ratione me privarunt, & triſti rabie affecerunt,
Ut oves interficerem, quæ hanc animi impatientiam
mihi non concitarunt.
Utinam de maligno Ulyſſis pectore vindictam ſumere
licuiſſet,
Manibus meis; quod in atrocem me hanc calamitatem
conjecit,
Cum homo ſit longe perditiſſimus. Patiatur autem
eos animi cruciatus,
Quos Furiæ decernunt hominibus
Flagitioſis, dentque (hæ) etiam cæteris Argivis
Exitiales pugnas, & lachrymarum plenos luctus,
Ipſique Atridæ Agamemnoni, nec is incolumis
Redeat domum ſuam, ut redire cupit.
Sed quid me juvat verſari inter ſceleratos virtutæ præ-
ſtantem?
Male percat peſtilens Argivum exercitus, valeat ævum
Irrevocabile. Non enim vir bonus amplius præmiis
afficitur, ſed longe deterior
Et honoris & favoris fructum præcipit: ſiquidem Ulyſſes
In precio eſt apud Græcos: meorum vero prorſus obli-
ti ſunt
Facinorum, quæ geſſi pro popularibus, & toleravi.
Hæc ubi dixerat ſtrenuus Telamonis præſtans filius,
Enſem Hectoreum per jugulum adigit. Mox ſanguis illi
Cum

472. *δοῖσι καὶ ἄλλοις Ἀργείοισι*] *δοῖσι δὲ καὶ ἄλλοις. Rhod.*

476. *συγγεροῖσι μετ' ἴμμεναι ἰσθλὸν ἰόντα*] *μετίμμεναι* potius conjunctim. *Pauw.*

477. *ἰρρίτω αἰὲν Ἀσχετος*] *Valeat ævum intolerabile*: Id ἄσχετος notat hic: Heſychius, *Ἀσχετον, ἀκατάσχιτον, οὐκ ἀνασχετὸν, ἄφιλον.* Sic ſequentia conveniunt. Interpres perperam & imprudenter, ut vides nunc. *Pauw.*

478. *οὐ γὰρ ἔτ' ἰσθλὸν ἔχω γε*

Εσσύμενον κελάρυζεν· ὅ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
Τυφὼν ὡς, τὸν Ζηνὸς ἐνεπρήσαντο κεραυνοὶ·
Ἀμφὶ δὲ γαῖα μέλαινα μέγα στονάχησε πεσόντος·
Καὶ τότε δὴ Δαναοὶ χίον ἀθρόοι, ὡς ἐσίδοντο
Κείμενον ἐν κονίῃσι· πάρος δέ οἱ οὔτις ἴκανεν
Ἐγγὺς, ἐπεὶ μάλα πάντας ἔχεν δέος εἰσορόωντας·
Αἶψα δ' ἄρα κλαμένου περικάππεσον· ἀμφὶ δὲ κράτα
Πρηνέες ἐκχύμενοι ἄσπετον ἀμφεχέοντο· *
Καί σφιν ὀδυρομένων, γόος αἰθέρα δῖον ἵκανεν·
Ὡς δ' ὅταν εἰροπόκων οἰῶν ἀπὸ νήπια τέκνα
Ἀνέρες ἐξελάσωσιν, ἵνα σφίσι δαῖτα κάμωνται,
Αἱ δὲ μέγ' ἀσπαίρουσι διηνεκέες μεμακυῖαι
Μητέρες ἐκ τεκέων σηκοὺς περιχρηωθέντας·

Ως

γίγας] ἰσθλὸς. *Rhod.*

484. ὅ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη Τυφὼν ὡς] Ajacis molem & subjecta tibi admetiuntur:

Καὶ ἱ μέγας περ ἐόντα θεὰς ἐπὶ νῆας ἔπεικαν
Πολλοὶ ἀείραντες.

Deinde νυχθήμερον arsit in rogo:

— — ὁ δὲ νύκτα καὶ ἠῶ
Καίετο πὰρ νήεσσιν ἐπειγομένῳ ἀέθλῳ.

Ejusdem vastitatem notavit e Philostrato Brodæus: Πάππος μοί, ξένε, πολλὰ τῶν ἀπισευμένων ὑπὸ σοῦ γηώσκων, ὃς ὀλίγου διαφθαρῆναι μέν ποτε τὸ σῶμα τοῦ Αἴαντος ὑπὸ τῆς θαλάσσης, πρὸς ἣ κεῖται, ὀκτὼ δὲ αὐτῷ φασὶν κατὰ ἰνδικάπηχυν ἄνθρωπον. *Dausq.* Quid undecim cubiti ad Giganteam molem Typhonis? Nugantur, qui adeo pusilla ad Quintum elucidandum adducunt: Nam pro pusione habuisset ille, qui undecim modo cubitos exæquabat. Alia mensura Typhon, Achilles, Ajax, Penthesilea, Memnon, aliique plures, qui hic in scenam prodeunt absque machinis. *Pauw.*

486. Ἀμφὶ δὲ γαῖα μέλαινα μέγα &c.] Hæc Calabri indolem egregie referunt, nec corpus undecim cubitorum efficiet cadens. *Pauw.*

490. ἀμφὶ δὲ κράτα Πρηνέες ἐκχύμενοι ἄσπετον ἀμφιχέοντο *.] Supple κόνιν ἄσπετον ἀμφιχέοντο. *Rhod.* Brodæus κόνιν deesse putat, nec abnuo. Ignoratione rituum sepulcralium Rhodomannus κόνιν. Aut pulverem duntaxat affusum voluit, quod viliorum animarum cadaveribus datum, vel solemnem eo verbo intellexit glebæ injectionem. At peccatur utrimque. Nam utrumque fiebat exusto jam, immo sepulto cadavere. Docet ipse Calaber exeunte libro, collatisque Ajacis ossibus: . . . . .

— i-

Cum ſibilo erumpit, & ipſe in pulverem extenditur,
Ut Typhon, quem Jovis fulmina aduſſerunt.
Et circum circa nigra terra valde ingemit, eo cadente.
Atque tunc Græci frequentes acceſſerunt, ut conſpicati ſunt
In pulvere jacentem. Antea vero nemo ipſi
Propinquaverat. Quod omnes ſimul eum videntes metu præpedirentur.
Extemplo autem circum cadaver ſe proſternunt: & capitibus
Pronis in terram effuſi denſum pulverem inſpergunt,
Et lamentantium ploratus ad Jovis æthera usque aſcendit.
Sicut ubi teneros a lanigeris ovibus agnos
Paſtores abigunt, ut ſibi epulum parent,
Valde ſubſiliunt continuo cum balatu
Matres in caulis, fœtu ipſarum orbatis.

Ita

—— —— *ἰσίη δ' αὐτοῦ μάθοισι χάρηνα.*
Χηλῷ ἰνὶ χρυσείῃ θῆκαν· περὶ δὲ σφισι γαῖαν
Χεῦαν ἀπειρεσίην.

Homo lepidus, qui talia ignorabat in ipſo Auctore ſuo! *Pauw.*

Quamobrem tam intempeſtive hoc loco non infulcienda vox *κόνις*. *Dausq.* Perquam probabiliter Rhodomannus *κόνιν ἄσπετον*, neque audiendus Dausquejus, qui hic pueriliter plane errat. Ne multis te morer, adſcribam modo ea, quæ Libro 3. notat Quintus in luctu Græcorum propter Achillem interfectum:

—— *γέου δ' ἴερας ἵμασεν θυμῷ·*
Κλαῖόν τ' αὖ ἁλίαστον, ἐπὶ ψαμάθοισι βαθείαις
Πρηνίες ἰαχούσαι μεγάλῳ παρὰ Πηλείωνι,
Χαίτας ἐκ κεφαλῆς τροθελύμνας δηϊόωντες,
Τευχήσαις δ' ἅρμασιν ἄδην ψα-

492. *Καὶ σφὼ ἐδυομένω, γέρες* &c.] *ἐδυομένοις*. Enallage tamen eſſe poteſt noſtro perfamiliaris. *Rhod.* Aut *σφὼ ἐδυομένω* manere debet junctim, ut *σφὼ* ſit numerus Dualis; aut junctim legendum eſt *σφὼ ἐδυομένοις*: Nam Enallage hic non convenit. *Pauw.*

495. *Αἱ δὲ μίγ' ἀσκαίρουσι δισσοὶς μεμαυῖαι*] *μίγ' ἀσκαίρουσι δισσοί*. *Rhod.* Recte *μίγ' ἀσκαίρουσι*: *δισσοὶς* manere poteſt. Pro *Αἱ δὲ* ſcribendum *Αἵγε*, ut verba apte cohæreant: *αἵγε ὑπτίαι*. *Pauw.*

496. *ἐκ τεκέων σπουδὴν περιχυμβάντας*] *περὶ χυμβάντας*. *Rhod.* *ἐκ τεκέων* eſt *propter filios*: Interpres male. *Pauw.*

498.

Ὡς οἵγ' ἀμφ' Αἴαντα μέγα στένον ἤματι κείνῳ
Πανσυδίῃ· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχε δάσκιος Ἰδη,
Καὶ πεδίον, καὶ νῆες, ἀπειρεσίη τε θάλασσα·
Τεῦκρος δ' ἀμφ' αὐτῷ μάλα κήδετο κῆρας ἐπισπεῖν
Ἀργαλέας· τὸν δ' ἄλλοι ἀπὸ ξίφεος μεγάλοιο * *
Ὡς τε παρ' ἐσχαρεῶνι, τέφρην περιειμένος ὤμοις
Καχκεφαλῆς, μάλα πάμπαν ὀδύρετο ὀρφανὸν ἦμαρ
Μητρὸς ἀποφθιμένης, ἣ μιν ἔτρεφε νηίδα πατρὸς·
Ὡς ὅγε κωκύεσκε, κασιγνήταιο δαμέντος,
Ἐρπύζων περὶ νεκρὸν· ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
Αἶαν καρτερόθυμε, τίη νύ σοι ἔβλαβεν ἦτορ,
Οἷ αὐτῷ στονόεντα φόνον, καὶ πῆμα βαλέσθαι;
Ἢ ἵνα Τρῴῃσι υἷες ὀϊζύος ἀναπτεύσωσιν,
Ἀργείους δ' ὀλέσωσι, σέθεν κταμένοιο χιόντες;
Οὐ γὰρ τοῖσδ' ἔτι θάρσος, ὅσον πάρος, ὀλλυμένοισιν
Ἔσσεται ἐν πολέμῳ· οὐ γὰρ ἔπλεο πήματος ἄλκαρ·
Οὐδέ τ' ἐμοὶ νόστοιο τέλος σέο δεῦρο θανόντος
Ἀνδάνει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
Ὄφρα μὲ σὺν σοὶ γαῖα φερέσβιος ἀμφικαλύπτῃ·
Οὐ γάρ μοι τοκέων τόσσον μέλει, οἵ πω ἔτ' εἰσὶν,

Εἴπου

498. μίγα δέ σφιν ἐπέβραχε] μίγ' ἀσκαίρουσι, μίγα σίνετο, μίγ' ἐπέβραχε: ter hic repetitum μίγα. *Pauw.*

500. Τεῦκρος δ' ἀμφ' αὐτῷ μάλα κήδετο κῆρας ἐπισπεῖν] μήδετο. *Rhod.* Rhodomannus μήδετο: quo admisso, non ita quadrat ἀμφ' αὐτῷ. An fors κήδετο rectum est, & post ἀργαλέας desunt etiam quædam, ut τὸν δ' ἄλλοι ἀπὸ ξίφεος μεγάλοιο male illis attextum sit? Id certe verum esse posset. *Pauw.*

501. μεγάλοιο] Hanc lacunam versu hoc olim explevi, ne sensus esset mancus: Ἔσχον' ὀλίζονι χέε δάκρυα, οὔτε κοῦρος. *Prohibuerunt: is vero lamentans lacrymas fundebat, non secus ac puer. Rhod.* In lacunis explendis nimius fuit Rhodomannus: Ipsum autem illud, τὸν δ' ἔσχον ἀπὸ ξίφεος μεγάλοιο, rancidum est, & vix ita dicitur Græce. *Pauw.*

502. Ὡς τε παρ' ἐσχαρεῶνι] Ὡς τε. *Rhod.*

Ibid. τέφρην περιειμένος ὤμοις] Hoc aperte explicat & illuminat illud κόνιν ἀερτάσσων Rhodomanni V. 491. Et tamen ita co-

Ita Græci circa Ajacem valde plangebant illo die,
Totis caſtris; magnumque remittebat ſonitum umbroſa Ida,
Et campus atque naves, nec non lativagum mare.
Teucer vero propter ipſum volebat ſibi mortem conſciſcere
Funeſtam, ſed alii ab ingenti eum gladio (prohibebant),
Qui juxta focum humeros cinere conſperſus
Deſuper a capite, majorem in modum deplorat orbitatis tempus,
Matre defuncta, quæ patre orbatum eum educavit.
Sic & ille ejulabat, fratre confoſſo,
Reptans circa cadaver, & hæc verba lugens emiſit.
Ajax magnanime, quid tibi mentem ita corrupit,
Ut tibi ipſi mortem lamentabilem & exitium afferres?
Ideone? ut Trojugenæ a calamitate reſpirarent,
Et Argivos peſſumdarent, te ſublato irruentes?
Non enim his ultra, ut prius, fiducia pereuntibus
In prælio, erit. Tu enim præſidium adverſus (omnem) cladem eras.
Ac nec mihi reditus, te hic extincto, maturatio
Grata eſt: ſed me etiam arbitror hic interiturum eſſe;
Ut tecum me tellus frugifera operiat.
Non enim tam ſolicitus ſum de parentibus, qui forte adhuc ſuperſunt,

Si

cæcutiit, & cæcutire potuit Dausquejus? *Pauw.*

503. Καικειφαλῆς] Pro καὶ ἐκ κεφαλῆς: Moneo, ne verba ſint ſcabra, ut ſunt certe, ſi cum Interprete copulam omittas. Ubi ὅμοις præcedit, Καὶ κεφαλῇ etiam non ineptum fuiſſet. *Pauw.*

Ibid. ἐδύρετο ὀρφανὸν ἦμαρ] ὠδύρεται. *Rhod.*

504. ἤ μιν ἔτρεφε νηΐδα πατρὸς] ἤ μιν τρέφε. *Rhod.*

509. ὀϊζύος ἀναπνεύσασιν] ἀμπνεύσασιν. *Rhod.*

511. ὀλλυμένοισιν] *Se perditos exiſtimantibus, & jam periiſſe credentibus:* Ita accipiendum: Alias ineptiret οὐ γὰρ τοῖσδ' ἔτι θάρσος ὀλλυμένοισιν ἔσσεται ἐν πολέμῳ. *Pauw.*

512. οὐ γὰρ ἔπλετο πήματος ἄλκαρ] σὺ γὰρ ἔπλεο. *Rhod.*

513. Οὐδέ τ' ἐμοὶ τόσσοιο τέλος] Mallem, Οὐδ' ἔτ' ἐμοὶ. *Pauw.*

516. εἰ πὴ ἔτ' εἰσὶν, Εἶπεν ἔτ'

Εἶπου ἔτ' ἀμφινέμονται ἔτι ζωοὶ Σαλαμῖνα,
Ὅσσον σεῖο θανόντος, ἐπεὶ σύ μοι ἔπλε κῦδος.
Ἡ ῥὰ μέγα στενάχων· ἐπὶ δ' ἔστενε δῖα Τέκμησα,
Αἴαντος παράκοιτις ἀμύμονος, ἣν περ ἑοῦσαν
Λητίδ' ἦν, σφετέρην ἄλοχον θέτο, καί μιν ἁπάντων
Τεῦξεν ἄνασσαν ἔμεν, ὅσσων ἀνὰ δῶμα γυναῖκες
Ἐδνωταὶ μεδέουσι, παρ' ἀνδράσι κουριδίοισιν·
Ἣ δέ οἱ ἀκαμάτῃσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι δαμεῖσα,
Εὐρυσάκην τέκεθ' υἱὸν, ἐοικότα πάντα τοκῆϊ·
Ἀλλ' ὁ μὲν οὖν ἔτι τυτθὸς ἐνὶ λεχέεσσι λέλειπτο·
Ἡ δὲ μέγα στενάχουσα, φίλῳ περικάππεσε νεκρῷ
Ἐντυπὰς κονίῃσι, καλὸν δέμας αἰσχύνουσα·
Καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε, μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
Ὤ μοι ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ θάνες, οὔτι δαϊχθείς
Δυσμενέων παλάμῃσιν ἀνὰ μόθον, ἀλλά οἱ αὐτῷ·
Τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐ γὰρ ἐώλπειν
Σεῖο καταφθιμένοιο πολύστονον ἦμαρ ἰδέσθαι
Ἐν Τροίῃ· τὰ δὲ πάντα κακαὶ διὰ χεῖρες ἔχευαν·
Ὡς μ' ὄφελον τοπάροιθε τραφερὴ χάνε γαῖα, * 535
Πρὶν

Ἔτ' ἀμφινέμονται &c.] Hæc implicita ſunt & contorta: Quid autem ter repetitum ἔτι? Itane loquatur quiſquam, cui lingua eſt paulo eruditior? Scribendum, niſi fallor, εἴ πω ἔτ' αἰσὶν, Καί που ἐπαμφινέμονται ἔτι ζωοὶ Σαλαμῖνα. *Pauw.*

518. ἐπεὶ σύ μοι ἔπλε κῦδος] ἔπλεο κῦδος. *Rhod.*

519. ἐπὶ δ' ἔστενε δῖα Τέκμησα] Τέκμησσα. *Pauw.*

521. Λητίδ' ἦν, σφετέρην ἄλοχον θέτο] Λητίδην. *Rhod.* Non inconcinne repoſuit Brodæus Λητίδῃ. Nec repudiari queat Λητίδα ἦν, *prædam ſuam.* Nec Λητίδα, σφετέρην ἄλοχον θέτο: Uti inferius: Καὶ τοκίων εἵρυσσε ἅμ' ἄλλαις λητίδεσσι. Horatius:

Uſſit Ajacem Telamone natum
Forma captivæ dominam Tecmeſſæ.

Dauſq. Cum Rhodomanno ſcribo Λητίδῃ: Alia naſutis concedo libens. *Pauw.*

528. Ἐντυπὰς κονίῃσι] Ἐντυπὰς ἐν κονίῃσι. *Rhod.* Inſerta præpoſitura erit adminiculo ἐν κονίῃσι. Sic Homerus Iliad. Ω, Sic Apollonius Lib. I.

— πατὴρ ἑλοῦ ἐπὶ γαίῃ
Ἐντυπὰς ἐν λιχέεσσι καλυψάμενος γενάεσσιν.

Scho-

Si vivi adhuc potiuntur Salamine;
Quam de te mortuo. Nam tu mihi insigni ornamento eras.
Hæc magno dixit gemitu: Et addebat suspiria nobilis Tecmessa,
Strenui Ajacis conjunx. Quam licet
Captivam, uxoris loco habuit, ipsamque omnium
Dominam esse fecit, quæ in ædibus matronæ
Dotatæ gubernant, cum maritis in virginitate desponsatis.
Hæc autem fortibus ejus brachiis compressa,
Filium Eurysacem peperit, omnia patri similem.
Verum hic tum adhuc tener in cunabulis relictus erat.
Sed mater valde ingemiscens, prope amicum cadaver se prostravit,
Membris pulveri impressis, & elegans corpus deformavit:
Atque lugubrem extulit vocem, magnum intimo corde dolorem persentiens.
Heu, quam infelix ego sum, postquam occidisti, non quidem confectus
Hostium manibus in prælio, sed a teipso.
Ideo me intolerabilis luctus invadit. Non enim speraſſem,
Te extincto me in ærumnis & squalore vitam ducturam esse,
Ad Trojam; sed hæc omnia malignæ dissipaverunt Parcæ.
Utinam me olim penitus hiatu deglutiisset alma tellus,

An-

Scholia; ἄγαν περιπεφιγγμένος, ὡς πάντα τὰ μέλη ἐκτυπεῦσθαι ἐκ τῆς σφίγξεως. Tum producit Homeri verba. *Dausq.*

529. μέγ' ἀχνυμένη] Præcessit proxime μέγα τυπέσσα: An forte scriptum hic μάλ' ἀχνυμένη, & in istis particulis etiam alibi erratum apud Quintum? Vide & judica. *Pauw.*

534. τὰ δὲ πάντα κακαὶ διὰ χεῖρες ἔχουσι] κῆρες ἔχουσι. *Rhod.*

535. Ὡς μ' ὄφελον τοπάροιθε τραφερὴ χάος γαῖα *] τοπάροιθε μάλα, vel πρὶ, vel ἄδυ. *Rhod.* Rhodomannus, ut vides; Ego aliud latere suspicor: χάος cum casu tertio construi solet: Quid autem μ' ante ὄφελον? Casus sane quartus potius, quam tertius: Et quid igitur obstat, quominus apte & perspicue legamus, Ὡς ὄφελον τοπάροιθεν ἐμεῖ τραφερὴ χάος γαῖα? Nihil cer-

Πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοιγε
Αλλο χερειότερόν ποτ' ἐσήλυθεν εἰς Φρένα πῆμα,
Οὐδ' ὅτε με πρώτιστον ἐμῆς ἀπὸ τηλόθι πάτρης,
Καὶ τοκέων εἴρυσας ἅμ' ἄλλαις ληϊάδεσσι,
Πολλ' ὀλοφυρομένην, ἐπειὴ νύ με τοπρὶν ἄνασσαν
Αἰδοίην περ ἐοῦσαν ἐπήϊε δούλιον ἦμαρ·
Αλλά μοι οὔτε πάτρης Θυμηδέος, οὔτε τοκήων
Μέμβλεται οἰχομένων, ὁπόσον σέο δηωθέντος,
Οὕνεκά μοι δειλῇ θυμήρεα πάντα μενοίνας,
Καί ῥά μ' ἔθηκας ἄκοιτιν ὁμόφρονα, καὶ ἔφησθα
Τεύξειν αὐτίχ' ἄνασσαν ἐϋκτιμένης Σαλαμῖνος,
Νοστήσας Τροίηθεν· τά δ' οὐ θεὸς ἄμμι τέλεσσεν·
Αλλὰ σὺ μὲν ἄϊστος ἀποίχεαι, οὐδὲ νύ σοι περ
Μέμβλετ' ἐμεῦ, καὶ παιδός, ὃς οὐ πατρὶ τέρψεται ἦτορ,
Οὐ σέο χοιρανίης ἐπιβήσεται, ἀλλά μιν ἄλλοι
Δμῶα λυγρὸν τεύξουσιν, ἐπεὶ πατρὸς οὐκ ἔτ' ἐόντος·
Νηπίαχοι κομέονται ὑπ' ἀνδράσι μάλα πολλὸν
Χειροτέροις· ὀλοῇ γὰρ ἐπ' ὀρφανίῃ βαρὺς αἰὼν
Πᾶσι πέλει, καὶ πήματ' ἐπ' ἄλλοθεν ἄλλα χέονται·
Καὶ δέ με δειλαίην τάχα δούλιον ἄξεται ἦμαρ,
Οἰχομένου σέο πρόσθεν, ὅ μοι θεὸς ὡς ἐτέτευξο.

Ως

te. Potes etiam Ως γ' ὄφελον, si ne literam perdere velis. *Pauw.*

545. *καὶ ἔφησθα*] *καί ῥά μ' ἔφησθα. Rhod.* Ingrate Rhodomannus *καί ῥά μ' ἔφησθα*, ubi *καί ῥά μ' ἔθηκας* præcedit: Aliud sine dubio requiritur. An legendum, *καί κεν ἔφησθα*? *Pauw.*

547. *Νοστήσας Τροίηθεν· τά δ' οὐ* &c.] Calabri more extriveris v. Supra: — *Κρήτηθε πάρ' Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ.* Lib. 7. *Μὴ δή μοι Τροίηθε κακὴ φάτις οὖας ἵκηται.* Lib. 8. *Μέρμν Φρυγίηθε μολόντα.* Lib. 10. *Οὐ γάρ τις Θήβηθε μελίφρονα σῖτον ἐπάσσει. Dausq.* Rhodomannus pro Aldino & Basileensi *Τροίηθεν*, in contextu posuit *Τροίηθε. Pauw.*

548. *Αλλὰ σὺ μὲν ἄϊστος ἀποίχεαι*] *Αλλὰ σὺ νῦν μὲν. Rhod.* Correctio in proclivi: *Αλλὰ σὺ νῦν μὲν ἄϊστος.* Præstabilior tamen: *Αλλὰ σύ μοι μὲν ἄϊστος ἀποίχεαι.* Ita Lib. 3. Calaber: — *νῦν οἴχῃ ἄϊστος ὑπὸ ζόφον.* Cur au-

Antequam atrocis tui fati ſpectatrix eſſem. Non enim mihi
Alia unquam acerbior pectus invaſit miſeria,
Ne quidem tum temporis, quo primum me longe cara patria
Et parentibus raptabas, inter alias captivas,
Valde plangentem, quod me, quæ regina prius
Fuiſſem magnifica, ſervilis conditio tunc oppreſſiſſet.
Sed tamen nec propter jucundam patriam, nec propter parentes
Amiſſos tam curis afficior, quam ob tuum interitum;
Propterea quod miſeræ mihi omnia animo meo grata cupiebas:
Et me unanimem conſtituiſti uxorem; ac pollicebaris, quod me
Cultæ Salaminis propediem reginam facturus eſſes,
A Troja reverſus. Quæ deus nobis haud perfecta dedit.
Sed tu interim ex viventium conſpectu diſcedis, nec ulla te
Mei aut pueri cura tangit; Qui patre animum non exhilarabit:
Nec in regnum tuum (ſucceſſor) evehetur, ſed ipſum alii
Vile mancipium facient: Nam patre non amplius ſuperſtite
Infantes ſubjecti ſunt curæ hominum proh multo
Deteriorum; in funeſta enim orbitate moleſta vitæ conditio
Omnibus exiſtit, & aliunde aliæ ærumnæ accumulantur.
Quin & me miſeram ſervilis mox vitæ ſtatus abripiet,
Te ante abrepto, qui mihi Dei inſtar eras.

Ita

autem ἀποίχεσθαι ſit *ad plures abire* diximus notis ad Baſilium Seleuciæ. *Dausq.* Rhodomanni correctionem ſequor. *Pauw.*

552. κομίσονται ὑπ' ἀνδράσι μάλα πολλοῖς] ὑπ' ἀνδράσιν αἳ μάλα πολλοῖς. *Rhod.* Ἀνδράσι τὸ α perpetim corripit. Scriptum oportuit ἄνδρεσσιν, vel ἀνδράσιν ὡς μάλα. *Dausq.* ἄνδρεσσι vel ἄνδρασσι non diſplicet. μάλα πολλοῖς eſt *ſæpe, plerumque, ut plurimum*: Interpres male. *Pauw.*

555. δεύλιον ἄξεται ἦμαρ] Vel ἴξεται. *Rhod.* Revera melius eſt ἴξεται. *Pauw.*

Ως φαμένην, προσέειπε φίλα φρονέων Αγαμέμνων·
Ω γύναι, οὐ νύ σέ τις δμωὴν ἔτι θήσεται ἄλλος,
Τεύκρου ἔτι ζῶντος ἀμύμονος, ἠδ' ἐμεῦ αὐτοῦ,
Αλλά σε τίσομεν αἰὲν ἀπειρεσίοις γεράεσσι,
Τίσομεν ὥς τε θεὴν, καὶ σὸν τέκος, ὡς ἔτ' ἐόντος
Αντιθέου Αἴαντος, ὃς ἔπλετο κάρτος Αχαιῶν·
Αἴθ' ὄφελον μήδ' ἄλγος Αχαιΐδι θήκατο πάσῃ
Αὐτὸς ἑῇ ὑπὸ χειρὶ δαμείς· οὐ γάρ μιν ἀπείρων
Δυσμενέων σθένε λαὸς ὑπ' Αρηϊ δηώσασθαι.
Ως ἔφατ', ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Οἰκτρὸν ἀνεστονάχησαν, ἐπίαχε δ' Ελλήσποντος
Μυρομένων, ὀλοὴ δὲ περὶ σφίσι πέπτατ' ἀνίη·
Καί δ' αὐτὸν λάβε πένθος Οδυσσέα μητιόωντα
Κείνου ἀποκταμένοιο· καὶ ἀχνύμενος κατὰ θυμὸν,
Τοῖον ἔπος μετέειπεν ἀκηχεμένοισιν Αχαιοῖς·
Ω φίλοι, ὡς οὔπω τὶ κακώτερον ἄλλο χόλοιο
Γίγνεται, ὅς τε βροτοῖσι κακὸν ἐπὶ δῆριν ἀέξει·
Ος καὶ νῦν Αἴαντα πελώριον ἐξορόθυνεν,
Αμφ' ἐμοὶ ἐν φρεσὶν ἦσι χολούμενον· ὡς ὄφελόν μοι
Μή ποτε Τρῶιοι υἷες Αχιλλέος εἵνεκα τευχέων,
Νίκην ἀμφεβάλοντ' ἐριδευέα, τῆς πέρι θυμὸν
Αχνύμενος πάϊς ἐσθλὸς ἐϋσθενέος Τελαμῶνος,
Ωλετο χερσὶν ἑῇσι· χόλου δέ οἱ οὔτι ἔγωγε
Αἴτιος, ἀλλά τις αἶσα πολύστονος, ἥ μιν ἐδάμνα·

Εἰ

559. Τεύκρου ἔτι ζῶντος ἀμύμονος, ἠδ' &c.] Versus male habet: Scribe Τεύκρου ἔτι ζώοντος: nisi malueris Τεύκρου τοῦδε ζῶντος, quia ἔτι præcedit: Sed id non displicet hic, & alia voculæ significatio est ibi. *Pauw.*

564. οὐ γάρ μιν ἀπείρων Δυσμενέων σθένε λαὸς] Illud ἀπείρων ex asse Quintianum est. *Pauw.*

565. ὑπ' Αρηϊ δηώσασθαι] ὑπ' Αρῃι. *Rhod.* Adsentior, quamquam hic η ab ι etiam corripi potest. *Pauw.*

569. Οδυσσέα μητιόωντα] Hic μητιόωντα iterum recurrit, & Rhodomannus silet. *Pauw.*

573. ὅς τε βροτοῖσι κακὸν ἐπὶ δῆριν ἀέξει] κακὴν ἐπὶ δῆριν. *Rhod.* Rhodomannus κακὴν ἐπὶ δῆ-

Ita dicentem affatur amice affectus Agamemnon:
Heus puella: Nemo deinceps te servituti addicet alius,
Forti Teucro & me inter vivos agente:
Sed te multis assidue muneribus prosequemur,
Et divæ loco honorabimus, sobolemque tuam: non minus, quam si adhuc superstit
Semideus Ajax, qui robur Græcorum erat.
Utinam non toti Græciæ luctum creasset;
Dum sua se manu perimit. Nec enim innumerabile
Hostium agmen Marte eam prosligare valuisset.
Sic ait, anxius intimo pectore. Et passim milites
Miseris modis plangebant, adeo ut Hellespontus repercuteret
Planctus; Tam sæva inter eos grassabatur ægritudo.
Ipsum etiam Ulyssem, consilio præstantem, luctus prehendit,
Illius trucidati causa: animumque tristitia gravatus,
Hujusmodi verbis ad mœrentes Argivos disseruit.
Commilitones Carissimi, quam nihil unquam ira pernitiosius
Esse solet! quæ damnosam inter homines litem excitat.
Quæ nunc etiam Ajacem procerum ad furorem impulit,
In me animo suo exacerbatum. Vellem autem, ut mihi
Nunquam Trojani captivi de Achillis armis
Victoriam insignem tribuissent: Propter quam animo
Perturbatus fortis Telamonis robusti natus
Suis sibi manibus pernitiem intulit. Bilis autem ejus mihi nequaquam
Imputanda est, sed fato cuipiam tristi, quod ipsum evertit.

Si

δῆρον: Non necesse: Nam κακὸν hic substantivum esse potest, & per appositionem connecti cum ὅς τ Ita Græci centies, ut nemo nescit Græce doctus. Et hoc jucundius certe, quam κακήν, si attendas. Cogitabam primo, cum Rhodomanni suspicionem oculis usurpabam, ὅς τε βροτοῖσι κακὸν ἐπὶ δηρὸν ἄέξει, *quæ facit, ut malum hominibus diutius duret.* ἐπὶ δηρὸν, in longum tempus, longius, diu: Et hoc non modo per se bonum

Εἰ γάρ μοι κέαρ ἔνδον ἐνὶ στέρνοισιν ἐώλπει
Κεῖνον ἀλαστήσειν καθ' ἑὸν νόον, οὔτ' ἂν ἔγωγε
Ηλθον ἐριδμαίνων νίκης ὕπερ, οὔτέ τιν' ἄλλων
Εν Δαναοῖσιν ἔασα, μεμαότα δηριάασθαι·
Αλλά γε αὐτὸς ἔγωγε θεουδέα τεύχε' ἀείρας,
Προφρονέως ἂν ἔασα, καὶ εἴ τι περ ἄλλο μενοίνα·
Νῦν δέ μιν οὔτι ἔγωγε μέγ' ἀχνύμενον χαλεπῆναι
Ωϊσάμην μετόπισθεν, ἐπεί ῥά οἱ οὔτε γυναικὸς,
Οὔτε περὶ πτόλιος μαχόμην, οὔτ' εὐρέος ὄλβου,
Αλλά μοι ἀμφ' ἄρετῆς νῖκος πέλεν, ἧς πέρι δῆρις
Τερπνὴ γίγνεται αἰὲν ἐὺ φρονέουσιν ἀνθρώποισι·
Κεῖτος δ' ἐσθλὸς ἐὼν, στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
Ηλιτεν· οὐ γὰρ ἔοικε μέγ' ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ·
Ανδρὸς γὰρ πινυτοῖο, καὶ ἄλγεα πόλλ' ἐπιόντα
Τλῆναι ὑπὸ κραδίῃ στερεῇ φρενὶ, μήδ' ἀκάχησθαι.
Ως φάτο Λαέρταο κλυτὸς παῖς ἀντιθέοιο·
Αλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο γόου, καὶ πένθεος αἰνοῦ,
Δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἔτ' ἀχνυμένοισιν ἔειπεν·
Ω φίλοι, ὡς ἄρα κῆρες ἀνηλέα θυμὸν ἔχουσαι,
Ημῖν αἶψα βάλοντο λυγρῷ ἐπὶ πένθεϊ πένθος,
Αἴαντος φθιμένοιο, πολυσθενέος τ' Αχιλῆος,
Αλλων τ' Αργείων, ἠδ' υἱέος ἠμετέροιο,
Αντιλόχου· ἀλλ' οὔτι θέμις κταμένους ἐνὶ χάρμῃ
Κλαίειν ἤματα πάντα, καὶ ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ·
Αλλὰ γόου λήσασθαι ἀερκέος, οὔνεκ' ἄμεινον

Eg-

est, sed etiam hic convenit, ubi ipse Ulysses inquit V. 587. Νῦν δέ μιν οὔτι ἔγωγε μέγ' ἀχνύμενον χαλεπῆναι Ωϊσάμην μετόπισθεν, ἐπεί &c. Id tamen vulgatæ non substituam, satis integræ & synceræ. *Pauw.*

582. Κεῖνον ἀλαστήσειν] & sic πακὸν ἀέξειν ἐπὶ δηρὸν: Hoc pulchre etiam ad lectionem illam alludit. *Pauw.*

585. Αλλά γε αὐτὸς ἔγωγε θεουδέα &c.] Αλλὰ καὶ αὐτὸς, vel quod verisimilius, Αλλά οἱ αὐτὸς. *Rhod.* Sine dubio scribendum Αλλὰ καὶ αὐτὸς: Sic oratio apte connectitur, quæ alias male cohæret: οὔτ' ἦλθον, ἀλλὰ

Si enim hoc mihi mens in pectore præsagiisset,
Ipsum tam immoderato animo (id) laturum, certe ego
De victoria cum ipso non suscepissem certamen, nec quemquam alium
Inter Danaos qui voluisset litigare, passus essem;
Sed egomet arma tunc divina sublata ipsi
Ultro permisissem, & si quid aliud expetivisset.
Jam vero ego ipsum nunquam doloris molestiæ adeo succubiturum
Existimavi deinceps, quando cum ipso nec de uxore,
Nec de urbe controversarer, nec de ampla possessione:
Sed mihi de virtute contentio erat, cujus nomine certamen
Jucundum perpetuo inter cordatos homines exsistit.
Ideo ille quamvis virtute præstans, iniqua Dei sorte
Peccavit. Non enim decet animum iræ submittere.
Prudentis namque viri (est) res adversas, etiam confertim ingruentes,
Forti animo tolerare, nec propterea mœrori succumbere.
Sic ait celebris Laërtæ præstantis filius.
Ubi vero satietas gemitus querulique luctus eos ceperat;
Tandem Neleo satus adhuc contristatis verba fecit.
O amici quam immisericordem affectum habent Parcæ!
Luctum enim luctui funesto repente nobis cumularunt;
Quando Ajax & prævalidus Achilles interiit,
Aliique Argivi, nec non filius meus
Antilochus. At neutiquam fas cæsos in bello
In omne tempus deplorare, & impatiente animo esse,
Sed indecori fletus (tandem) oblivisci; Nam satius (est)
Fa-

ἀλλὰ καὶ: *non modo non venissem, sed etiam.* Et hoc Rhodomannus non animadvertit. *Pauw.*

590. *Αλλά μοι ἀμφ' ἀρετῆς νῖκος πέλει*] *νεῖκος πέλειν. Rhod.*

600. *Ημῖν αἶψα βάλοντο*] Ita recte Aldus: Basileenses perperam *αἶψ' βάλοντο*: Pro quo Rhodomannus *αἶψ' ἐβάλοντο. Pauw.*

604. *καὶ ἀσχαλάαν ἰνὶ θυμῷ*] Idem Hemistichium habes V. 593. præced. *Pauw.*

605. *Αλλὰ γάρ λήσασθαι ἀεικέος*] *ἀεικέος. Rhod.* Nec mihi,

Εσδειν, ὅσσα βροτοῖσιν ἐπιφθιμένοισιν ἔοικεν,
Πυρκαϊὴν καὶ σχῆμα καὶ ὀστέα ταρχύσασθαι·
Νεκρὸς δ' οὔτι γόοισιν ἀνέγρεται, οὐδέ τι οἶδε
Φράσασθαι, εὖτέ οἱ κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφικάνωσιν.
Ἡ ῥὰ, παρηγορέων· περὶ δ' ἀντίθεοι βασιλῆες
Ἀθρόοι αἶψ' ἀγέροντο, μέγ' ἀχνύμενοι κέαρ ἔνδον·
Καί ἑ μέγαν περ ἐόντα, θοὰς ποτὶ νῆας ἔνεικαν
Πολλοὶ ἀείραντες· κατὰ καὶ σπείρεσσι κάλυψαν,
Αἶμ' ἀποκαθήραντες, ὅ οἱ βριαροῖς μελέεσσι
Τερσόμενον περίκειτο σὺν ἔντεσι, καὶ κονίῃσι·
Καὶ τότ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων φέρον ἄσπετον ὕλην
Αἰζηοὶ· πάντῃ δὲ νέκυν περιδινήσαντο·

Πολ-

nec Brodæo diſpliceat ἀειπίος. Iſtud alterum tamen non rejiculum, valeatque notare *gemitum immodicum*, qui rationis ſepta vel cancellos transgrediatur. *Dausq.* Revera ἀειρπίος ſeſe tueri poteſt: ἔρκος, ſeptum, clauſtrum: ἀειρκὲς, quod ſepto, quod clauſtro caret: unde pro immodico, & fine ac modo carente accipi poteſt. *Pauw.*

606. ὅσσα βροτοῖσιν ἐπιφθιμένοισιν ἔοικεν] Malo ἐπὶ φθιμένοισιν disjunctim. *Pauw.*

607. Πυρκαϊὴν καὶ σχῆμα καὶ ὀσία ταρχύσασθαι] καὶ σῆμα: πάντα, quod ante ταρχύσασθαι per injuriam ſedem fixerat, exterminavi. *Rhod.* Interpres, *Pyram, & tumulum, & oſſa terræ mandare:* Et Græca & Latina ineptiunt: Quid σχῆμα hic? An pro eo legendum σῆμα? Sed quid σῆμα, quid πυρκαϊὴν ταρχύσασθαι, quæ ſeparari non poſſunt? Nugæ, & nugarum nugæ. Scribendum ſuſpicor, Πυρκαϊὴν καταινῆσαι ἰδ' ὅσια ταρχύσασθαι. Id omnes intelligunt, & Sermonis Analogia amat. Cum καταινῆσαι male ſeparatum fuit, κατα in καὶ tranſiit, & νῆσαι in σχῆμα: Nihil facilius. Illud πάντα, quod in Editione Aldina & Baſileenſi ante ταρχύσασθαι extat, unde enatum ſit, ego non aſſequor: Videndum. Sed an forte pro ταρχύσασθαι in Libris quibuſdam fuit κτερίξαι? Sic certe exhibere potuiſſent illi, Πυρκαϊὴν καταινῆσαι ἰδ' ὅσια πάντα κτερίξαι. κτερίξαι idem, quod κτερεΐξαι: Heſychius in Lexico, Κτερίζω, κτῶμαι, σκυλεύω, ἐνταφιάζω. Κτερίσαι, καὶ κτερίξαι, θάψαι, ἐνταφιάσαι. *Pauw.*

608. Νεκρὸς δ' οὔτι γόοισιν] οὔτε γόοισιν. *Rhod.* Recte propter ſequens οὐδὲ. *Pauw.*

609. Φράσασθαι, εὖτέ οἱ κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφικάνωσιν] Φράσασθ', εὖτέ οἱ κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφι-

Facere ea, quæ hominibus defunctis debentur,
Pyram & tumulum, & ossa terræ mandare.
Mortuus enim nunquam lamentis revocatur, nec quidquam novit
Ad rationem exigere, simulac immites eum Parcæ absorbuerunt.
His dictis solabatur eos. Divini ergo reges
Frequentes statim convenerunt, magno animos mœrore perturbati:
Et Ajacem quamlibet magnum, ad citas naves portarunt
Multi pariter levantes; linteisque involverunt
Post ablutum cruorem, qui validis ejus membris
Siccus adhærebat, una cum armis & pulvere.
Et tunc e montibus Idæis multum materiæ detulerunt
Juvenes, & undique circa cadaver aggesserunt.

Pri-

φιχάνσιν. *Rhod.*

612. μέγαν περ ἐόντα] *magnum: περ* hic vacat, ut alibi sæpe: Interpres male. *Pauw.*

613. κατὰ καὶ σπείρισσι κάλυψαν] κατὰ δὲ. *Rhod.* Brodæus σπείροισι. Recte. Forte σπείρῃσι, sepulcrales ut intelligat fascias, quæ Aristophani aliisque κειρίαι. *Dausq.* σπείρῃσι malo, quam σπείροισι: Nam σπείρισσι ista forma etiam suspectum est mihi. *Pauw.*

614. Αἶμ' ἀποκαθήραντες, ὅ οἱ βριαροῖς &c.] ἀποφαιδρύναντες, ὅ. *Rhod.* Ita Rhodomannus in Corrigendis: Antea conjecerat in Notis, Αἷμα καθήραντες, τό ῥά οἱ: quod moneo, quia erunt forte, quibus id non displicebit: Ego alterum præfero: Calaber Infra Lib. 8. V. 485. Καί ῥα κόνιν, καὶ ἰδρῶτα, λύθρον τ' ἀποφαιδρύναντο Κύμασιν ἐμβεβαῶτες ἐϋῤῥόου Ἑλλησπόντου. *Pauw.*

615. σὺν ἔντεσι καὶ κορύῃσι] Hæc ad περίκειτο pertinent sine dubio: Ingratum autem est σὺν ἔντεσι ita positum & constructum. Vellem scripsisset Auctor, Τετρόμενον περίκειτο τὺν ἰδρῷ καὶ κονίῃσι, ut in loco simili, quem ex Libro 8. paulo ante adscripsimus. *Pauw.*

617. πάντῃ δὲ νέκυν περιδινήσαντο] περινηήσαντο. *Rhod.* Undiquaque circum mortuum decurrebant, in armis saltitabant. Distinctius Apollonius Lib. 2. Argonaut.

Τρὶς περὶ χαλκείοις δίχα τεύχεσι δινηθέντες
Τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν. ——

Qui Libro primo de tali honorario tripudio:

Σκαίροντες βητάρμὸν ἐνόπλιον ὀρχήσαντο.

Istam ergo solemnem in funere decursionem in orbem τῷ πάντῃ περιδινήσασθαι Poëta expressit, uti Lib. 5. motionem in orbem nomine exinde du-

Πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα,
Φάρεά τ' εὐποίητα, βοῶν ἐριθυδέα φῦλα·
Ἠδὲ οἱ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένοις ποσὶν ἵπποις,
Χρυσόν τ' αἰγλήεντα, καὶ ἄσπετα τεύχεα φωτῶν,
Ὅσσα πάρος κταμένων ἀποαίνυτο φαίδιμος ἀνὴρ·
Ἠλεκτρόν τ' ἐπὶ τοῖσι διειδέα, τὸν ῥά τε φασὶν
Ἐμμεναι ἠελίοιο πανομφαίοιο θυγατρῶν
Δάκρυ· τὸ δὴ Φαέθοντος ὑπὲρ κταμένοιο χέαντο,
Μυρόμεναι μεγάλοιο παρὰ ῥόον Ἠριδάνοιο·
Καὶ τὸ μὲν ἠέλιος γέρας ἄφθιτον υἱέι τεύχων,
Ἠλεκτρον ποίησε μέγα κτέας ἀνθρώποισιν·
Τὸν ῥὰ τότ' εὐρυπέδοιο πυρῆς καθύπερθε βάλοντο
Ἀργεῖοι, κλυτὸν ἄνδρα δεδουπότα κυδαίνοντες
Αἴαντα· ἀμφὶ δέ οἱ, μέγα στενάχοντες, ἔθεντο
Τιμήεντ' ἐλέφαντα καὶ ἄργυρον ἠερόεντα,

Ἠδὲ

to: Οπτόσα δινήεντα κατ' οὐρανὸν ἀμφὶ φέρονται. Quamobrem iis verbis non ſignatur lignorum ſubvectorum uſtioni exaggeratio; illa namque his: Πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκαν ξύλα, &c. Ita ſit ut minime probem Rhodomanni correctionem, περινήσαντο. At neque meam interpretationem hanc unus exoſculor, quando ea decurſio ad rogum aut tumulum fieri ſolitabat: hic autem primulum rogus componitur. Sic igitur ea Calabri expoſuerto: *Cadaver in omnem partem verſabant undique.* Tum aptiſſime nectitur:

Πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα.

Dausq. Revera ineptiſſime Rhodomannus περινήσαντο: Nam ſic miſere Tautologa ſunt, quæ e veſtigio ſequuntur, Πολλὰ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκαν ξύλα: Nihil manifeſtius, & Virum Eruditum ita ineptiiſſe miror. Sed quid tibi videtur, de Dausquejo? Legiſtine unquam commenta ridicula magis & inſulſa? Haud puto equidem. De decurſione honoraria non loquar, quam ipſe abjicit, neque apponere debuiſſet ſane, quia ab hoc locd longe alieniſſima eſt; ipſa illa interpretatio hominis, *cadaver in omnem partem verſabant undique*, omnem ſtultitiam hercule ſuperat: Nam cui bono *verſabant undique cadaver?* & ubi id moris? Nugæ, ita vivam, & nugæ nugaciſſimæ, quæ ego neſcio, quomodo in mentem cujusquam ſani ac ſobrii intrare poſſunt. Mittamus eas, & dicamus

Primum igitur multa circa eum ligna posuerunt; deinde oves,
Et bene contextas vestes, eximiaque boum genera.
Adhæc citissimis pedibus exultantes equos,
Aurumque lucidum, & arma innumera virorum,
Quæ trucidatis quondam vir illustris detraxerat.
Et post hæc electrum translucidum; Quod ajunt
Esse natarum Solis, omnium linguarum homines lustrantis,
Lachrymam, quam super extincto Phaëtonte fuderunt,
Lugentes apud magni Eridani amnem.
Et hanc Sol in honorem filii immortalem transmutans,
Electrum fecit, rem inter homines preciosam:
Quale tunc spacioso rogo super injecerunt
Argivi; ut præclarum virum post necem (ita) honorarent,
Ajacem. Apposuerunt etiam ipsi magnis cum suspiriis,
Preciosum ebur, & argentum, ex obscuris terræ visceribus effossum:

Nec

camus uno verbo: Vulgata optima est, inprimis si legas disjunctim, νέκυν πέρι δινήσαντο, id est, *circa mortuum undique cursitabant*, ut facerent scilicet, quæ sequuntur, & oportebant fieri: *currebant & festinabant circumcirca.* κινήσαντο etiam aptum fuisset, sed minus Emphaticum. Vident omnes, & nihil difficile hic. *Pauw.*

619. βοῶν ἐριτυθέα φῦλα] βοῶν τ'. *Rhod.* Ita Aldus, quem non secuti sunt Basileenses. *Pauw.*

620. Ἠδὲ οἱ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένοις ποσὶν ἵπποις] Ἠδὲ καὶ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένους ποσὶν ἵππους. *Rhod.*

625. Φαέθοντος ὑπὲρ κταμένοιο χεύαντο] χέαντο, vel κταμένου χεύαντο. *Rhod.*

631. Αἴαντα· ἀμφὶ δέ οἱ μέγα σεύαχοντες] Αἴαντ'· ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλα σεύαχοντες. *Rhod.*

632. Τιμήεντ' ἐλέφαντα καὶ ἄργυρον ἠερόεντα] Pro ἠερόεντα, αἰγλήεντα ego quidem malim, id est, splendidum. *Rhod. Argentum clarum.* Ἀὴρ, sive *aer* namque lucis ac tenebrarum vicissitate varie afficitur; ideoque densissimo usu pro *tenebris* capitur; quandoque pro *luce.* ἠερόεις itaque pro *claro* & *splendente* iterum utitur Calaber Lib. 6.

—— —— ἀπ' ἠερόεντος Ολύμπου
Σεῖο πατήρ.

De Æsculapio numeris Deorum adscripto. Inde est, quod ἠέριος

Ηδὲ καὶ ἀμφιφορῆας ἀλείφατος, ἄλλα τε πάντα,
Οππόσα κυδήεντα, καὶ ἀγλαὸν ὅλβον ὀφέλλει·
Εν δ' ἔβαλον κρατεροῖο πυρὸς μένος· ἦλθε δὲ πνοιὴ
Εξ ἁλὸς, ἣν προέηκε θεὰ Θέτις, ὄφρα θέροιτο
Αἴαντος μεγάλοιο βίη· ὁ δὲ νύκτα καὶ ἠῶ
Καίετο πὰρ νήεσσιν, ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
Οἷός που τοπάροιθε Διὸς στονόεντι κεραυνῷ
Εγκέλαδος δέδμητο κατ' ἀκαμάτοιο θαλάσσης,
Θρινακίης ὑπένερθεν, ὀλοὴ δ' ὑπετύφετο νῆσος,
Ηδ' οἷον ζώοντα μέλη πυρὶ δῶκε φέρεσθαι
Ηρακλέης, Νέσσοιο δολοφροσύνῃσι χαλεφθείς,
Οπποτ' ἔτλη μέγα ἔργον, ὅλη δ' ἀμφέστενεν Οἴτη
Ζωοῦ καιομένοιο, μίγη δέ οἱ αἰθέρι θυμὸς
Ανδρα λιπὼν ἀρίδηλον, ἐνεκρίνθη δὲ θεοῖσιν
Αὐτὸς, ἐπεί οἱ σῶμα πολύκμητος χάδε γαῖα,
Τοῖος ἄρ' ἐν πυρὶ κεῖτο λελασμένος ἰωχμοῖο
Αἴας σὺν τεύχεσσι· πολὺς δ' ἐπεστείνετο λαὸς
Αἰγιαλοῖς· Τρῶες δ' ἀγάνυντ', ἀκάχοντο δ' Αχαιοί.
Αλλ' ὅτε δὴ δέμας ἠΰ κατήνυσε πῦρ ἀΐδηλον,
Δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτοῦ

Χη-

ριος sit *matutinus*, cum diluceſcit aer. Iliad. A.

Ηερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν — De Thetide eo, cum luceſceret, conſcendente. Heſychio interprete, Ηερίη, ἑωθινὴ, ὀρθρινὴ, βλάβη. Duæ priores expoſitiones ſunt & in minoribus Homeri Scholiis. Item, Ηέριοι, ὀρθρινοί. Argentum autem clarum lucis, dieique inſtar ſcribit Plinius Lib. 33. Cap. 3. *Non colore, qui in argento clarior, magisque diei ſimilis, & ideo militaribus ſignis familiarior.* Vide Macrobium Lib. 1. Saturn. Cap. 17. Ea notione non intellecta, Rhodomannus repoſuit αἰγλήεντα pro ἠερόεντα. *Dausq.* ἠερόεντα etiam non allubeſcit mihi, neque Dausquejum moror, qui & res & notiones diverſas perperam confundit. Rhodomanni αἰγλήεντα bonum eſt, ſed longius paulo petitum: Scribendum ſuſpicor, Τιμήεντ' ἐλέφαντα καὶ ἄργυρον ἠερόεντα. Id propius, & ad Τιμήεντα commode accedens. *Pauw.*

637.

Nec non amphoras adipe refertas, cæteraque omnia
Quæ magnifica (ſunt) & ſplendidas opes augent.
Tandem vim rapidi ignis ſubdiderunt; Et flatus venit
E mari, quem diva Thetis excivit, ut cremaretur
Magni Ajacis cadaver; qui per noctem atque diem
Juxta naves, accelerante vento, conflagrabat.
Qualiter olim triſtifico Jovis fulmine,
Enceladus conficiebatur in mari vaſto,
Subter Trinacriam, & tota inſula ſuccendebatur.
Aut qualiter viventia membra igni auferenda dedit
Hercules, Neſſi dolo ad extremas incitas adactus,
Ubi ingens admiſit facinus; tota namque ingemiſcebat Oeta,
Dum vivus (ille) arderet; & ætheri ſe ejus animus immiſcuit
Inſignem virum relinquens, inſertusque fuit Diis
Ipſe, cum corpus ejus tellus labori obnoxia excepiſſet.
Taliter in pyra jacebat, pugnæ oblitus,
Ajax cum armis. Populus autem præ multitudine ſe urgebat
In littore. Et Troës quidem lætabantur; at Græci mœſti erant.
Cæterum ubi grande corpus ignis funeſtus conſumſiſſet;
Tandem rogum vino reſtinxerunt: Reliquias autem Herois

In

637. ὁ δὲ νύκτα καὶ ἠῶ Καλε-τὸ &c.] Hæc & ſequentia ad Giganteas iterum pertinent ineptias. *Pauw.*

640. Ἐγκέλαδος δέδμητο] Supra Achillem Tityo, hic Ajacem Encelado aſſimilat: Quam belle & egregie? *Pauw.*

641. ὅλη δ' ὑπετύφετο νῆσος] ἅλη δ' ὑπετύφετο. *Rhod.*

642. μέλη πυρὶ δῶκε φέρεσθαι] Impropria locutio, & fors male-ſana: Nonne legendum, μέλη πυρὶ δῶκε θέρεσθαι? *Pauw.*

647. ἔνθ' οἱ σῶμα πολύκμητος κάδε γαῖα] Incongruum eſt illud σῶμα κάδε, ubi extructa pyra Hercules ſe combuſſit ipſe: Sic tamen Quintus: Vitium enim non ſuſpicor. *Pauw.*

649. πολὺς δ' ἐπεσείνετο λαὸς] πολὺς δ' ἐσείνετο. *Rhod.*

650. Τρῶες δ' ἀγάνιστ'] Τρῶες δὲ γάνυντ'. *Rhod.*

659.

Χηλῷ ἐνὶ χρυσέῃ θῆκαν· περὶ δὲ σφίσι γαῖαν
Χεῦαν ἀπειρεσίην, Ροιτηίδος οὐχ ἑκὰς ἀκτῆς·
Αὐτίκα δ' ἐσκίδναντο πολυσκάρθμους ἐπὶ νῆας,
Θυμὸν ἀκηχεμένοι· τὸν γὰρ τίον ἶσον Ἀχιλλεῖ·
Νὺξ δ' ἐπόρουσε μέλαινα, μετ' ἀνέρας ὕπνον ἄγουσα·
Οἵ δ' ἄρα δαῖτα πάσαντο, καὶ ἠριγένειαν ἔμιμνον,
Βαιὸν ἀποβρίξαντες ἀρεοῖσιν βλεφάροισιν·
Αἰνῶς γὰρ φοβέοντο κατὰ φρένα, μή σφι Τρῶες
Νυκτὸς ἐπέλθωσιν, Τελαμωνιάδαο θανόντος.

659. ἀποβρίξαντες ἀρεοῖσιν βλεφάροισιν] ἀραιοῖσιν *Rhod.* Recte Rhodomannus ἀραιοῖσιν: oculis, quos ſopor reddiderat imbecilles. Si ſequentia de metu non accederent, legerem lubens ἀρείοισιν: Nunc cautior ero. *Pauw.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ἠως δ' ὠκεανοῖο ῥόον, καὶ λέκτρα λιποῦσα
Τιθωνοῦ, προσέβη μέγαν οὐρανὸν· ἀμφὶ δὲ πάντη
Κίδνατο παμφανόωσα· γέλασσε δὲ γαῖα, καὶ αἰθὴρ.
Τοί δ' εἰς ἔργα τράποντο βροτοὶ ῥεῖα φθινύθοντες·
Ἀλλοι δ' ἀλλοίοισιν ἐπώχοντο· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Εἰς ἀγορὴν ἐχέοντο, καλεσσαμένου Μενελάου·
Καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἀνὰ στρατὸν ἠγερέθοντο,
Δὴ τότε ἐν μέσσοισιν ἀγειρομένοισι μετηύδα·

Κέ-

5. Ἀλλοι δ' ἀλλοίοισιν ἐπώχοντο· αὐτὰρ] ἐπώχοντ' αὐτὰρ: Vel forte ſic ſcriptum erat, Ἀλλος δ' ἀλλοίοισιν ἐπώχετο· αὐτὰρ. *Rhod.* ἐπώχοντ' ſcribere ſufficit, *Pauw.*

8.

In urna aurea condiderunt, ac terræ ipsis
Aggerem immensum circumfuderunt; non procul a
Rhœteo promontorio.
Et protinus ad agiles naves dilabebantur,
Animo perturbati. Illum enim juxta atque Achillem
coluerant.
Tunc atra nox, hominibus somnum afferens ingruebat.
Græci igitur ubi cœnam sumserant, diem expectabant,
Modicum fessis palpebris nictantes.
Gravis enim metus incesserat animos ipsorum, ne
Troës in ipsos
Noctu impressionem facerent, Telamoniade e vivis
sublato.

660. μή οφι Τρῶες] μή οφισι Τρῶες. *Rhod.*

QUINTI CALABRI

PRÆTERMISSORUM AB HOMERO

LIBER SEXTUS.

AUrora autem, relicto Oceani fluxu & lecto
Tithoni, spacioſum cælum ascendit, & cir-
cumquaque
Omnibus illucescens se diffudit, risitque tellus & æther.
Ac homines facile intercuntes ad opera sese conver-
tebant,
Aliique alia aggrediebantur. verum Achivi,
Menelao vocante, in concionem sese effundebant.
Cum igitur universi in castris coiissent,
Ibi in medio congregatorum cœtu ita verba facit.

Au-

8. Δὴ τότε ἐν μέσσοισιν ἀγειρομένοισι] Δὴ τότ' ἐνὶ μέσσοισιν. *Rhod.* Nota Scholastici indolem, post ἠγερέθοντο ponentis ἀγειρομένοισι. Δὴ τότε ἐν μέσσοισιν in his non peccat. *Pauw.*

11.

Κέκλυτε μῦθον ἐμεῖο θεηγενέες βασιλῆες,
Ὡς ἐρέω· μέγα γάρ μοι ἐνὶ φρεσὶ τείρεται ἦτορ,
Λαῶν ὀλλυμένων· οἵ ῥ' ἤλυθον εἵνεκ' ἐμοῖο
Δῆριν ἐς ἀργαλέην· τοὺς οὐχ ὑποδέξεται οἶκος,
Οὐ τοκέες· πολέας γὰρ ὑπέκλασε δαίμονος αἶσα·
Ὡς ὄφελον θανάτοιο βαρὺ σθένος ἀτλήτοιο
Αὐτῷ μοι ἐποροῦσαι, πρὶν ἐνθάδε λαὸν ἀγεῖραι·
Νῦν δέ μοι ἀλήκτους ὀδύνας ἐνεθήκατο δαίμων,
Οφρ' ὁρόω κακὰ πολλὰ· τίς ἂν φρεσὶ γηθήσειεν,
Εἰσορόων ἐπὶ δηρὸν ἀμήχανα ἔργα μόθοιο;
Αλλ' ἄγεθ ὅσσοι ἔτ' εἰμὲν ἐπ' ὠκυπόροισι νέεσσι,
Καρπαλίμως φεύγωμεν ἐὴν ἐπὶ γαῖαν ἕκαστος,
Αἴαντος φθιμένοιο, πολυσθενέος τ' Αχιλῆος,
Τῶν ἐγὼ οὐκ ὀΐω κταμένων ὑπαλύξαι ὄλεθρον
Ημέας, ἀλλ' ὑπὸ Τρωσὶ δαμήμεναι ἀργαλέοισιν,
Εἵνεκ' ἐμοῦ, Ελένης τε κυνώπιδος, ἧς νύ μοι οὔτι
Μέμβλεται, ὡς ὑμέων, ὁπότε κταμένους ἐσίδωμαι
Εν πολέμῳ· κείνη δ' ἀλαπαδνοτάτῳ σὺν ἀκοίτῃ
Ερρέτω· ἐκ γάρ οἱ πινυτὰς φρένας εἵλετο δαίμων
Εκ κραδίης, ὅτ' ἐμεῖο λίπεν δόμον, ἠδὲ καὶ εὐνήν.
Αλλὰ τὰ μὲν κείνης, Πριάμῳ, καὶ Τρωσὶ μελήσει·
Ημεῖς δ' αἶψα νεώμεθ', ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστιν
Εκφυγέειν πολέμου δυσηχέος, ἢ ἀπολέσθαι.
Ως ἔφατ', Αργείων πειρώμενος· ἀλλὰ δέ οἱ κὴρ,
Καὶ κραδίη πόρφυρε περὶ ζηλήμονι θυμῷ,

Τρῶας

11. οἵ ῥ' ἤλυθον εἵνεκ' ἐμοῖο] ἐμεῖο. *Pauw.*

15. Αὐτῷ μοι ἐποροῦσαι] Αὐτῷ μοι ἐπόρουσι. *Rhod.*

16. Νῦν δέ μοι ἀλήκτους] ἀλλήκτους. *Pauw.*

17. Οφρ' ὁρόω κακὰ πολλὰ] *Dum mala multa video:* Interpres inepte, *Ut adversa multa videam. Pauw.*

24. Εἵνεκ' ἐμοῦ] ἐμεῦ. *Rhod.* Nescio, quare. *Pauw.*

27. ἐκ γάρ οἱ πινυτὰς] ἐκ γάρ hic etiam Spondeus est: Dixi ad Librum I. *Pauw.*

31. Εκφυγέειν πολέμου δυσηχέος]

Audite, principes Diis nati (generoſiſſimi) orationem meam
Ut dicturus ſum. valde enim in pectore cor mihi affligitur,
Ob milites pereuntes, qui mea cauſa venerunt
Ad arduum (hoc) certamen; nec eos domus (ſua) recipiet,
Nec parentes. Multos enim Dei fatum (hic) infregit.
Utinam grave intolerandæ mortis robur
Me ipſum invaſiſſet, priusquam huc exercitum contraherem.
Nunc vero perpetuos mihi dolores impoſuit fors fatalis,
Ut adverſa multa videam. Quis læto animo eſſe queat,
Tam diu ineluctabiles belli labores intuens?
Sed agite quotquot adhuc veloeigradis in navibus ſumus,
Raptim quisque ſuam in terram fugiamus,
Ajace extincto, & præpotente Achille:
Quibus interfectis, non ego (quidem) arbitror exitium ſubterfugituros
Nos; ſed bellicoſis Trojanis ſuccubituros eſſe,
Propter me & Helenam impudentem, cujus ego neutiquam
Cura afficior, ut veſtri, quando video interfectos
In prælio. Illa igitur effœminatiſſimo cum adultero
Male pereat; quandoquidem ſanam ei Dæmon mentem abſtulit
E corde, ubi domum & torum meum deſeruit.
Atqui de negociis illius Priamus & Troës ſint ſolliciti.
Nos vero ſubito revertamur. Quoniam multo ſatius eſt
Ex bello horriſono fugere, quam (in eo) perire.
Sic dicit tentans Græcos. Alia vero ratio ipſi
Et cor apud animum Zelotypia laborantem verſat,

Quo-

χίος] Scribe πολίμοιο δυσηχέος, ut Verſus ſit bonus. *Pauw.*

32. ἄλλα δέ οἱ κῆρ, Καὶ καρδίη πόρφυρε] Mira locutio: κῆρ pro animo ſumi poteſt: Sed ſic male ſequitur περὶ ζηλήμονι θυμῷ: Nam θυμὸς ibi ſine dubio eſt animus. Quare neſcio, quomodo κῆρ, καρδίη & θυμὸς hic diſtinguam: Alii videant. Interpretem non moror: Nam ille dixit, quod ſibi viſum, neglecta

Τρῶας ὅπως ὀλέσῃ, καὶ τείχεα μακρὰ πόληος
Ῥήξῃ ἐκ θεμέθλων, μάλα δ' αἵματος ἆσαι Αρηα,
Διοῦ Αλεξάνδροιο μετὰ φθιμένοισι πεσόντος·
Οὐ γάρ τοι ζήλοιο πέλει στυγερώτερον ἄλλο.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινεν· ἔῃ δ' ἐπιίζανεν ἔδρῃ·
Καὶ τότε Τυδείδης ἐχέσπαλος ὦρτ' ἐνὶ μέσσοις,
Καί ῥα θοῶς νείκεσεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·
Α δείλ' Ατρέος υἱὲ, τί νύ σε δεῖμα κιχάνει
Αργαλέον, καὶ τοῖα μετ' Αργείοις ἀγορεύεις,
Ως πάϊς, ἠὲ γυνὴ, τῶν περ σθένος ἔστ' ἀλαπαδνόν;
Αλλά σοι οὐ πείσονται Αχαιῶν φέρτατοι υἷες,
Πρὶν Τροίης κρήδεμνα ποτὶ χθόνα πάντα βαλέσθαι·
Θάρσος γὰρ μερόπεσσι, μέγα κλέος, φύζα δ' ὄνειδος.
Εἰ δ' ἄρα τις καὶ τῶνδ' ἐπιπείσεται, ὡς ἐπιτέλλεις,
Αὐτίκα οἱ κεφαλὴν τεμέω ἰόεντι σιδήρῳ,
Ρίψω δ' οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτοισιν ἐδωδήν·
Αλλ' ἄγεθ' οἷσι μέμηλεν ὀρινέμεναι μένε' ἀνδρῶν,
Λαοὺς αὐτίκα πάντας ὀτρυνάντων κατὰ νῆας,
Δούρατα θηγέμεναι, παρά τ' ἀσπίδας, ἄλλα τε πάντα
Εὖ θέσθαι, καὶ δεῖπνον ἐφοπλίσασθαι ἅπαντας
Ανέρας, ἠδ' ἵππους, οἵτ' ἐς πόλεμον μεμάασιν·
Εν πεδίῳ δ' ὤκιστα διακρινέει μένος Αρης.

Ως

glecta Græcorum Energia. An vitium forte ſubeſt, & legendum, ἄλλα δέ οἱ περ Καὶ κραδίη, vel Η κραδίη πόρφυρε περὶ ζηλήμονι θυμῷ? Videndum. *Pauw.*

35. μάλα δ' αἵματος ἆσαι Αρηα] ἄσαι Αρηα: Optandi modus pro ſubjungendi modo, ut Verſus melius ſonaret: ἄσῃ Αρηα enim ingratius fuiſſet. *Pauw.*

39. Τυδείδης ἐγχέσπαλος] Ita Rhodomannus pro Baſileenſi & Aldino ἀγχέσπαλος. *Pauw.*

40. Καί ῥα θοῶς νείκεσεν] νείκεσσεν. *Rhod.*

41. τί νύ σε δεῖμα] τίη νύ σε δεῖμα. *Rhod.*

46. Θάρσος γὰρ μερόπεσσι, μέγα κλέος] κλέος μέγα. *Rhod.* Synecphoneſi ſunt hæc elata, ut Κλεόβουλος, Κλεόνικος, aliaque talia diſſyllaba; ut θεὸς monoſyllabum. Nec opus ordine verſo. *Dausq.* Ego Rhodomannum ſequor. *Pauw.*

49.

Quomodo Trojanos perdat, & ingentes urbis muros
Ex fundamentis eruat, & Martem ſanguine plane exſaturet,
Si Alexander nobilis inter cæſos occubaret.
Non enim profecto quicquam Zelotypia infeſtius eſt.
Et hæc quidem ita ſecum agitabat; ſuaque reſidebat ſella.
Atque tunc vibrator haſtæ Tydides in medio (Græcorum) ſurrexit,
Et continuo Menelaum bellicoſum objurgavit.
Proh meticuloſe Atrei fili! quid ita te timor corripit
Anxius, & talia inter Argivos concionaris,
Ceu puer, aut fœmina, quorum vires ſunt inbecillæ?
Verum tibi præſtantiſſimi Achivum filii non parebunt,
Antequam cuncta Trojæ pinnacula ad terram dejecerint.
Fortitudo enim ingens hominibus gloria, ſed fuga dedecus.
Quod ſi quis horum ut imperas, morem geſſerit,
Mox caput ei ferro nigricante præcidam,
Avibusque altivagis eſcam (illum) projiciam.
Verum agite, quibus curæ eſt, militum animis ſtimulos adjicere,
Mox quicquid hic eſt populorum, jubetote in navibus
Haſtas acuere; & juxta clypeos aliaque omnia (armamenta)
Bene collocare; & prandium apparare cunctos
Viros & equos, qui ad bellum promptis ſunt animis.
In campo autem quamprimum Mars diſcernet fortitudinem uniuscujusque.

Sic

49. οἰωνοῖσιν ἀϊρσιπέτοισιν] ἀϊρσιπίτηται. *Rhod.*

53. καὶ δεῖπνον ἰφοπλίσασθαι ἅπαντας Ἀτρέας, ἠδ' ἵππους, οἵτ'] Quid audio? An equi epulas ſibi pararent? Mirum; ſed nimis hercule mirum: Quare vitium latere autumo, & ſcribo, καὶ δεῖπνον ἰφοπλίσασθαι ἅπαντας Ἀνδρέαν, ἠδ' ἵπποις, οἵτ' ἐς πόλεμον μεμάασιν. ἀνδρέαν hic generatim, ubi ἵπποις ſequitur, idem quod *ſibi*, ut diſcrimen adeſſet neceſſarium: Vides? Erunt, qui ſcripturi ſunt, καὶ δεῖπνον ἰφοπλίσασθαι ἅπαντας Αὐτοῖς, ἠδ' ἵπποις, οἵτ' &c. Neque id deterius, ſed a recepta ſcriptura remotius. RAUW.

Ως φάτο Τυδείδης· κατ' ἄρ' ἔζετο, ἦχι πάρος περ·
Τοῖσι δὲ Θέστορος υἱὸς ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
Ανστὰς ἐν μέσσοισιν, ὅπη θέμις ἔστ' ἀγορεύειν·
Κέκλυτε μεῦ φίλα τέκνα μενεπτολέμων Αργείων·
Ιστε γὰρ, ὡς σάφα οἶδα θεοπροπίας ἀγορεύειν·
Ηδη μὲν καὶ πρόσθ' ἐφάμην δεκάτῳ λυκάβαντι
Πέρσειν Ιλιον αἰπὺ· τόδε δὴ νῦν ἐκτελέουσιν
Αθάνατοι· νίκη δὲ πέλει παρὰ ποσσὶν Αχαιῶν·
Αλλ' ἄγε Τυδέος υἷα, μενεπτόλεμόν τ' Οδυσῆα
Πέμψωμεν Σκύρονδε θοῶς ἐνὶ νηῒ μελαίνῃ,
Οἵ ῥα παρπεπίθοντες Αχιλλέος ὄμβριμον υἷα
Αξουσι, μέγαδ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει.
Ως φάτο Θέστορος υἱὸς εὔφρονος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Γηθόσυνοι κελάδησαν, ἐπεὶ σφίσιν ἦτορ ἐώλπει
Κάλχαντος φάτιν ἔμμεν ἐτήτυμον, ὡς ἀγόρευε.
Καὶ τότε Λαέρταο πάϊς μετέειπεν Αχαιοῖς·
Ω φίλοι, οὐκ ἔτ' ἔοικε μεθ' ὑμῖν πόλλ' ἀγορεύειν
Σήμερον· ἐν γὰρ δὴ κάματος πέλει ἐσσυμένοισιν·
Οἶδα γὰρ ὡς λαοῖσι κεκμηκόσιν, οὐδ' ἀγορητὴς
Ανδάνει, οὔτ' ἄρ' ἀοιδὸς, ὃν ἀθάνατοι φιλέουσι
Πιερίδες· παύρων δ' ἐπέων ἔρος ἀνθρώποισι·
Νῦν δ' ὅπερ εὔαδε πᾶσι κατὰ στρατὸν Αργείοισι,
Τυδείδαο μάλιστα συνεσπομένου τελέσαιμεν·

Αμ-

56. Ως φάτο Τυδείδης· κατ' ἄρ' ἔζετο] κατὰ δ' ἔζετο. *Rhod.*

62. τόδε δὴ νῦν ἐκτελέουσιν] Verſus requirit τὸ δὴ νῦν, & ſententia pro ἐκτελέουσιν mallet ἐκτελέσουσιν. *Rauw.*

66. Οἵ ῥα παρπεπίθοντες] Οἵ ῥα παραιπεπίθοντες. *Rhod.*

72. οὐκ ἔτ' ἔοικε μεθ' ὑμῖν πόλλ' ἀγορεύειν Σήμερον] Malim, οὐκ ἐπέοικε. *Rauw.*

73. ἐν γὰρ δὴ κάματος πέλει ἐσσυμένοισιν] ἀχνυμένοισιν. *Rhod.* Hoc eſt, inſtantibus, cui rei moleſtia oboritur, ſi verbis ſupereffluentibus retardentur. Rhodomanno magis placuit ἀχνυμένοισιν. *Dausq.* Haud dubie legendum ἀχνυμένοισιν: Nam ἐσσυμένοισιν hic non eſt unius aſſis: Pueri vident, & bonus Dausquejus ſtultitiam profecto debet.

Sic fatur Tydides; & priorem ſedem occupat.
Ad illos autem Theſtoris filius his verbis infit;
Exſurgens in medium, ubi concionari fas eſt:
Auſcultate me chari bellipotentium Argivorum nati,
Noſtis enim quod perſpicue Deum monita effari ſciam.
Siquidem jam olim etiam prædixi decimo (vos) anno
Expugnaturos eſſe altum Ilium: quod quidem ad exitum perducunt
Superi, & victoria Achivum ante pedes (in propinquo) eſt.
Sed agite filium Tydei, belloque fortem Ulyſſem,
Continuo ad Scyrum nigra in navi mittamus,
Qui ſtrenuum Achillis filium perſuaſum hortationibus ſuis
Adducant; Ingens enim nobis univerſis lumen exhibebit.
Hunc in modum ſapientis Theſtoris natus loquitur, populique corona
Lætabunda acclamat; Animis enim ſuis perſuaſum habebant,
Effatum Calchantis verum eſſe, ut quidem publice diſſeruerat.
Et tunc Laërtæ filius (ſic) Achivis verba fecit.
Amici, non decet amplius ut apud vos multis verbis utamur
Hodie: Laſſitudo enim mœrentes ſubiit;
Novi autem quod hominibus defeſſis neque orator
Volupe ſit, neque poëta; quem immortales amant
Pierides: ſed paucorum (tunc) verborum cupido eſt hominibus.
Nunc autem, quod Achivis omnibus in caſtris placet,
Perficiamus, maxime ſi Tydides itineris comes ſit.

Am-

debet. *Pauw.*

76. *παύρων δ' ἐπέων ἔρος ἀνθρώποισι*] Hoc inepte dictum de omnibus hominibus, ubi de ſolis mœrentibus præcedit: Interpres addita vocula, *ſed paucorum (tunc) verborum cupido eſt hominibus.* Sic dicimus, quod Auctor dicere debuit, non quod Auctor dixit. An vitium forte delitescit, & ſcribendum, *Πιερίδες παύ-*

Αμφω γάρ κεν υἱὸν φιλοπτολέμου Αχιλῆος
Αξομεν, ὄμβριμον υἷα παρακλίναντ' ἐπέεσσιν,
Εἴ κέν μιν μάλα πολλὰ κινυρομένη κατερύκει
Μητὴρ ἐν μεγάροισιν, ἐπεὶ κρατεροῖο τοκῆος
Ελπομένη κατὰ θυμὸν ἀρήϊον ἔμμεναι υἷα. *
* * *
Ως φάμενον, προσέειπε πύκα Φρονέων Μενέλαος·
Ω Οδυσεῦ, μέγ' ὄνειαρ ἐϋσθενέων αἰζηῶν,
Ηνπερ Αχιλλῆος μεγαλόφρονος ὄμβριμος υἱὸς
Ελθοι ἀπὸ Σκύροιο, πόροι δέ τις οὐρανιώνων
Νίκην εὐχομένοισι, καὶ Ελλάδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Δώσω οἱ παράκοιτιν ἐμὴν ἐρικυδέα κούρην
Ερμιόνην, καὶ πολλὰ, καὶ ὄλβια δῶρα σὺν αὐτῇ
Προφρονέως· οὐ γάρ μιν ὀΐομαι οὔτε γυναῖκα,
Οὔτ' ἄρα πενθερὸν ἐσθλὸν ὑπερφιάλως ὀνόσασθαι.

Ως

ταύρων δ' ἐπέων τόσ' ἔρος vel ἔρως ἀνθρώποις? In Aldina & Basileenſi eſt ἔρως, quod Rhodomannus in ſua mutavit. *Pauw.*

79. Αμφω γάρ κεν υἱὸν φιλοπτολέμου] Αμφω γάρ κεν ἔοντε. *Rhod.* Mallem equidem: Αμφα γάρ κεν υἷε φιλοπτολέμου. Quæ conjectura eadem voce mox repetita firmatur: Αξομεν ὄμβριμον υἷα παρακλίναντ' ἐπέεσσιν. κεν autem productum erit ad exemplum Homeri Odyſſ. Α. Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί. Odyſſ. Κ. Οἵ κέν οἱ μίγα δῶμα φυλάσσοιμεν, καὶ ἀνάγκῃ. Prior tamen lectio nemini jure propudioſa videri debet, dum neſciat priorem in υἱὸς quandoque corripi, & in φίλος produci. Rhodomannus reponebat, Αμφα γάρ κεν ἴοντε. Qui cum vero tunc jungentur ſubeuntes caſus ſecundi? *Dausq.* Hic plus quam ineptit iterum Dausquejus: Nam propter ipſos illos ſubeuntes caſus ſecundos ſcribendum eſt ἴοντε, ut ſic φιλοπτολέμου Αχιλῆος ὄμβριμον υἷα apte cohæreat, & repetitum υἱὸν non corrumpat Syntaxin: Apage, apage nugarum nugas. *Pauw.*

81. Εἴ κέν μιν] Εἰ καὶ. *Rhod.* Non bene: Nam εἴ κεν, ſi, hic convenientius, quam εἰ καὶ, etſi. *Pauw.*

82. ἐπεὶ κρατεροῖο — ἀρήϊον ἔμμεναι υἷα *] Si cui non adverſum eſt, hoc Verſiculo, quem olim adjeci, ſenſum expleat, Δείδιε μὴ σφετέρῃπιν ἀγηνορίῃσιν ὄληται. Metuit ne audacia ſua interitum ſibi maturet. *Rhod.* Cate notat Brodæus, quoſdam ἐπὶ junctim ſcribere cum ἐλπομένη, quoſdam ſubaudire εἰ in eo-

Ambo enim (ſimul) profecti ſtrenuum Achillis
Bellicoſi natum verbis (amicis) inflexum adducemus,
Etiamſi multis ipſum querelis remoratur
In aula mater: Quandoquidem fortis parentis
Mavortium quoque natum fore animo perſuaſum habens,

* * *

Ita diſſerenti reſpondet rem probe perpendens Menelaus.
Ulyſſes, ingens validorum juvenum emolumentum,
Si ſtrenuus magnanimi Achillis filius
Venerit a Scyro, & cælitum quiſpiam dederit
Exoptantibus (nobis) victoriam & reditum in terram Græcam,
Dabo ei uxorem, filiam meam nobiliſſimam,
Hermionem, multaque ac precioſa munera cum illa,
Propenſo in eum ſtudio. Non enim arbitror ipſum tum uxorem,
Tum ſocerum (tam) bonum ſuperbe repudiaturum eſſe.

Sic

eodem participio. Rhodomannus explet, *Ἀτίδιι* &c. Recte nullo additamento Brodæus: rectius, qui Rhodomannum amplectetur, aut adſimile ſaltem ſupplementum ſufficiet. *Dausq.* Aſteriſci ſunt a Rhodomanno: Probabile eſt, aliquid intercidiſſe, quod ſine Libris ſuppleri nequit. Si nihil intercidiſſet, ſcribi poſſet, *Μητὴρ ἐν μεγάροισιν, ἐκεῖ κρατερὸῖο τοκῆος Ελπομένη κατὰ θυμὸν ἀρήϊον ἔμμεναι υἷα.* vel *Μητὴρ ἐν μεγάροισιν, ἑοῖ κρατερὸῖο τοκῆος Ελπομένη κατὰ θυμὸν* &c. ſibi & domui ac familiæ egregium fore tutamen. *Pauw.*

85. *Ω Οδυσεῦ, μέγ' ὄνειαρ ἐυσθενέων αἰζηῶν*] Aptius forte *Αργείων. Rhod.* Juventa eſt ab ingenio, ab annis, a viribus præcipitantior, & male conſulta: eget præſidio: Ulyſſes plenus prudentiæ, & moderatior juvenum valentiſſimum quemque arte ſua temperabat, ut Pyrrhum apud Sophoclem in Philoctete prohibet a violentia. Hoc loquitur Menelaus: Hoc Ulyſſes gloriatur Metamorph. 13.

—— —— tibi dextera bello
Utilis: (εὐσθενὴς εἶ) ingenium eſt, quod eget moderamine noſtro.

Quorſum Rhodomannus malit *Αργείων*, quam *αἰζηῶν*? Neſtorenne comprehenſum voluit? *Dausq.* Revera aptius foret *Αργείων*; ſed inde non ſequitur ita ſcripſiſſe Calabrum, qui aptiora non ubique ſumſit. Ut hic *αἰζηῶν* pro *Αργείων* ſcripſit minus apte, ita Libr. præced. V. 319. apte etiam minus *αἰζηῶν* pro *ἡρώων. Pauw.*

90. *Ερμιονην, πολλὰ δὲ πολλὰ, καὶ*

Ὡς ἄρ' ἔφη· Δαναοὶ δὲ συνευφήμησαν ἐπέεσσι·
Καὶ τότε λῦτ' ἀγορή· τοὶ δ' ἐσκίδναντ' ἐπὶ νῆας,
Ἱέμενοι δείπνοιο, τὸ δὴ πέλει ἀνδράσιν ἀλκή·
Καί ῥ' ὅτε δὴ παύσαντο, χορεσσάμενοι μέγ' ἐδωδῆς,
Δὴ τόθ' ὁμῶς Ὀδυσῆϊ περίφρονι Τυδέος υἱὸς
Νῆα θοὴν εἴρυσεν ἀπειρεσίης ἁλὸς εἴσω·
Καρπαλίμως δ' ἧϊα, καὶ ἄρμενα πάντα βαλόντες,
Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαν· μετὰ δέ σφισιν εἴκοσι φῶτες,
Ἰδμονες εἰρεσίης, ὁπότ' ἀντίαι εἰσὶν ἄελλαι,
Ἠδ' ὁπότ' εὐρέα πόντον ὑποστορέσῃσι γαλήνη·
Καί ῥ' ὅτε δὴ κληῖσιν ἐπ' εὐκτύτοισι κάθισαν,
Τύπτον ἁλὸς μέγα κῦμα· πολὺς δ' ἀμφέζεεν ἀφρὸς,
Ὑγραί δ' ἀμφ' ἐλάτῃσι διαπρήσσοντο κέλευθοι,
Νηὸς ἐπεσσυμένης· τοί δ' ἱδρώοντες, ἔρεσσον·
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ζεύγλῃσι βόες μέγα κεκμηῶτες
Δουρατέην ἐρύσωσι πρόσω μεμαῶτες ἀπήνην,
Ἀχθεῖ τετρυγῶσαν ὑπ' ἄξονι δινήεντι,
Τειρόμενοι, πολὺς δὲ κατ' αὐχένας, ἠδὲ καὶ ὤμους
Ἱδρὼς ἀμφοτέροισι κατέσσυται, ἄχρις ἐπ' οὐδας·
Ὡς τῆμος μογέεσκον ὑπὸ στιβαρῇς ἐλάτῃσιν
Αἰζηοί· μάλα δ' ὦκα δίηνυον εὐρέα πόντον·
Τοὺς δ' ἄλλοι μὲν Ἀχαιοὶ ἀποσκοπίαζον ἰόντας·
Θῆγον δ' αἰνὰ βέλεμνα, καὶ ἔγχεα, τοῖσι μάχοιτο·
Τρῶες τ' ἄστεος ἐντὸς ἀταρβέες ἐντύνοντο

Es

ἄλβια δῶρα] Repetitum καὶ ingratum eſt: Jucundius fuiſſet, Ἑρμείαιν, πολλά τε καὶ ἄλβια δῶρα. *Pauw.*

93. συνευφήμησαν ἐπέεσσι] ἴαχησι. *Rhod.*

97. Δὴ τόθ' ὁμῶς Ὀδυσῆϊ περίφρονι Τυδέος υἱὸς Νῆα θοὴν εἴρυσεν &c.] Pro ipſo Ulyſſe & ipſo Diomede hic mallem, commemoraſſet Quintus milites & ſocios navales Ulyſſis & Diomedis: Id enim fuiſſet decentius. *Pauw.*

100. Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαν] Scribe, Ἐν γε vel Ἐν τε καὶ αὐτοὶ ἔβαν: δὲ præcedit, & hic alterum reſpuit. *Pauw.*

103. κληῖσιν ἐπ' εὐκτύτοισι] κληῖσιν ἐπ' εὐτύκτοισι. *Rhod.*

105.

Sic ait. Et Danai fausta in hæc verba acclamatione consenserunt.
Atque tunc concio dimissa fuit. Illi autem disgregabantur ad naves,
Cibum appetentes, qui hominum robur est.
Postquam vero bene saturati finem edendi fecissent;
Tunc cum solerti Ulysse Tydei filius
Velocem navem in mare infinitum protraxit:
Et e vestigio commeatu & aliis necessariis impositis,
Ingressi sunt & ipsi, cumque ipsis viginti viri
Remigationis gnari, quando contrarii sunt flatus,
Et quando amplum mare sternit tranquillitas.
Atque ubi in bene fabricatis transtris consederant,
Vastos maris fluctus pulsant; multaque circumfervet spuma;
Humidæque abiegnis remis sulcantur viæ
Navi deproperante; Nautæ vero non absque sudore remigant.
Veluti si boves, sub jugo valde laborantes,
Ligneum porro nitendo plaustrum trahunt,
Quod præ onere sub axe circumvolubili stridet,
Dumque vexantur, largus per vertices & armos
Sudor utrique ad terram usque defluit.
Ita tunc validos ad remos laborant
Juvenes, & valde properanter latum mare transmeant:
Quos reliqui Græci abeuntes visu prosequebantur,
Acuuntque noxia jacula & hastas, quibus in pugna utebantur.
Contra Trojani in urbe intrepidi armantur,

Ad

105. ἀμφ' ἐλάτῃσι] *remis ab utraque parte navis:* Ita accipiendum ἀμφὶ, quod Interpres perperam neglexit. *Pauw.*

110. Τειρόμενοι, πολὺς δὲ κατ' αὐχένας &c.] πουλὺς. *Rhod.* Ubi μέγα κεκμηῶτες & πρόσω μεμαῶτες præcedunt, τειρόμενοι male sententiam onerat. Sed an legendum forte, Τειρομένοις πολὺς δὲ κατ' αὐχένας, vel Τειρομένοις δὲ πολύς γε κατ' αὐχένας &c? *Pauw.*

113. μάλα δ' ὦκα διήνυον εὐρέα πόντον] Præcessit, Υγραὶ δ' ἀμφ' ἐλάτῃσι διαπρήσσοντο κέλευ-

Ες πόλεμον μεμαῶτες, ἰδ' εὐχόμενοι μακάρεσσι
Λωφῆσαί τε φόνοιο, καὶ ἀμπνεῦσαι καμάτοιο·
Τοῖσι δ' ἐελδομένοισι θεοὶ μέγα πήματος ἄλκαρ
Ηγαγον Εὐρύπυλον κρατεροῦ γένος Ηρακλῆος·
Καί οἱ λαοὶ ἕποντο δαήμονες ἰωχμοῖο
Πολλοὶ, ὅσοι δολιχοῖο παρὰ προχοῇσι Καΐκου
Ναίεσκον, κρατερῇσι πεποιθότες ἐγχείῃσιν·
Αμφὶ δέ οἱ κεχάροντο μέγα φρεσὶ Τρῶιοι υἷες·
Ως δ' ὁπόθ' ἕρκεος ἐκτὸς ἐέργμενοι ἀθρήσωσιν
Ημενοι ἀνέρα χῆνες, ὅς τι σφίσιν εἴδατα βάλλοι,
Σαίνουσιν, τοῦτ' ἦτορ ἰαίνεται εἰσορόωντος,
Ως ἄρα Τρῶιοι υἷες ἐγήθεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Ομβριμον Εὐρύπυλον· τοῦ δ' ἐν φρεσὶ θαρσαλέον κῆρ
Τέρπετ' ἀγειρομένοισιν· ἀπὸ προθύρων δὲ γυναῖκες
Θάμβεον ἀνέρα δῖον· ὃ δ' ἔξοχος ἕσπετο λαῶν,
Ηὔτέ τις θῶεσσι λέων ἐν ὄρεσσι μετελθὼν·
Τὸν δὲ Πάρις δείδεκτο· τίεν δέ μιν Εκτορι ἶσον·
Τοῦ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν· ἵης δ' ἐτέτυκτο γενέθλης·
Τὸν γὰρ δὴ τέκε δίη κασιγνήτη Πριάμοιο

Αστυό-

θοι, Νηὸς ἐπισσυμένης. *Pauw.*

117. μεμαῶτες] Post ἀταρβέες facceſcit. *Pauw.*

125. ἕρκεος ἐκτὸς] Rectius eſſet ἕρκεος ἐντὸς: Nam cum intra ſeptum eſt altor, fieri ſolet, quod hic dicitur; & nimis feſtinat vulgatum ἕρκεος ἐκτὸς; ut nihil dicam de Eurypylo jam urbem ingreſſo. Ipſa comparatio jejuna eſt meo judicio. *Pauw.*

126. Ημενοι ἀνέρα χῆνες, ὅς τι σφίσιν &c.] Ημερον ἀνέρα χῆνες, ὅτις σφίσιν. *Rhod.* Ημερον ἀνέρα languet: Fors Ημενοι eſt ab ipſo Quinto, qui duo participia jungere potuit: εἴργμενοι χῆνες ἀθρήσωσιν ἥμενοι, *incluſi anſeres conſpiciunt ſedentes*: Hoc certe non improbum. Si quid mutandum, pro Ημενοι malleem Ημεροι: χῆνες ἥμεροι, *anſeres manſueti*: Id enim ſignatius. *Pauw.*

127. τοῦτ' ἦτορ ἰαίνεται εἰσορόωντος] τοῦ δ' ἦτορ ἰαίνεται. *Rhod.*

131. ὃ δ' ἔξοχος ἕσπετο λαῶν] Incongruum hic eſt ἕσπετο de Eurypylo, ubi paulo ante dictum de militibus Eurypyli, καί οἱ λαοὶ ἕποντο: Adhæc λαῶν, caſus ſecundus, perperam ſociatur cum ἕσπετο, quod tertium amat. Nonne ſcribendum,

Ad pugnam properantes, & Diis vota facientes,
Ut (tandem) quieſcerent a cæde, & reſpirarent a labore.
Quibus ut deſiderabant, Dii ingens cladis præſidium
Adduxerunt Eurypylum, de proſapia Herculis fortiſſimi.
Ac ſequuntur ipſum homines belli ſcientes
Multi, quotquot longi fluenta Caici
Accolunt, validis confidentes haſtis.
Quem propter animos ad ſummam lætitiam pubes Troica erexit:
Ut, quando incluſi caveæ viderint
Mitem virum anſeres, qui pabulum eis projicit,
Abblandiuntur; Quod ille videns animo voluptatem haurit:
Sic & Troum nati gaudebant, cum viderent
Fortem Eurypylum, cujus in pectore animus fiduciæ plenus
Voluptatem e confluxu illorum percipiebat. A veſtibulis etiam fœminæ
Suſpiciebant virum nobilem, qui eminentiſſimus in exercitu ſequebatur,
Veluti Leo quiſpiam, in montibus cum lupis cervariis congreſſus.
Hunc autem Paris excepit, & pariter atque Hectorem coluit.
Conſobrinus enim ejus erat, & ex eadem ſtirpe natus.
Nam generoſa Priami ſoror illum peperit

Aſtyo-

dum, ὅ σ' ἴξοχος ἦγετο λαοὺς? *Pauw.*

134. Τοῦ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσχεν] Illud Τοῦ reſpicit Hectorem, & minus conveniens eſt, quia conſobrinus Hectoris, etiam erat conſobrinus Paridis: Uterque enim Priami filius. Erunt, qui ſcripturi ſunt, Οἳ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσχεν: Sed id eodem revera redit; & ſi animum advertas, minus appoſitum eſt utrumque poſt τίεν δέ μιν Ἕκτορι ἶσον, quia inter fratrem & conſobrinum nulla eſt conjunctionis & ſanguinis æqualitas. Si de fortitudine Eurypyli locutus fuiſſet Quintus, & ea parte Eurypylum cum Hectore comparaſſet, id poſt τίεν δέ μιν Ἕκτορι ἶσον quadraſſet: Attende; Segnitiem hanc Auctoris deprehendes ſtatim. *Pauw.*

135. δῖα χασιγνήτη Πριάμοιο] δῖα

Αστυόχη, κρατερῇσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι μιγεῖσα
Τηλέφου, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀταρβέϊ Ηρακλῆϊ
Λάθρῃ ἑοῖο τοκῆος ἐϋπλόκαμος τέκεν Αὔγη·
Καί μιν τυτθὸν ἐόντα, καὶ ἰσχανόωντα γάλακτος,
Θρέψε δοή ποτε κεμμὰς· ἑῷ δ' ἴσα φίλατο νεβρῷ,
Μαζὸν ὑποσχομένη, βουλῇ Διὸς· οὐ γὰρ ἐφῆκεν
Ἐκγονον Ηρακλῆος ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι·
Τόν δ' ἄρα κύδιμον υἷα Πάρις μάλα πρόφρονι θυμῷ
Ηγεν ἐὸν ποτὶ δῶμα δι' εὐρυχόροιο πόληος,
Σῆμα παρ' Ασαράκοιο, καθ' Εκτορος αἱπὰ μέλαθρα,
Νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθα οἱ ἄγχι
Δώματ' ἔσαν καὶ βωμὸς ἀκήρατος Ερκείοιο·
Καί μιν ἀδελφέων, πηῶν θ' ὕπερ, ἠδὲ τοκήων
Ηρετο προφρονέως· ὁ δέ οἱ μάλα πάντ' ἀγόρευεν·
Αμφω δ' ὡς ὁάριζον, ἀμ' ἀλλήλοισι κίοντες,
Ηλθον ἐς μέγα δῶμα, καὶ ὄλβιον, ἔνθ' ἄρα ἧστο
Αντιθέη Ελένη, Χαρίτων ἐπιειμένη εἶδος·
Καί ῥά μιν ἀμφίπολοι πίσυρες περιποιπνύεσκον·
Αλλαι δ' αὖτ' ἀπάνευθεν ἔσαν κλυτοῦ θαλάμοιο,

Εργα

δῖα κασιγνήτη. *Rhod.*

143. Τόν δ' ἄρα κύδιμον υἷα] Τοῦ δ' ἄρα. *Rhod.*

145. Σῆμα παρ' Ασαράκοιο] Ασσαράκοιο. *Rhod.*

Ibid. καθ' Εκτορος αἱπὰ μέλαθρα] Illud καθ' interrumpit procedendi ordinem, & perquam ſuſpectum eſt mihi. Nonne ſcribendum eodem ductu & continuato gradu, Σῆμα παρ' Ασσαράκοιο, καὶ Εκτορος αἱπὰ μέλαθρα, Νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθά οἱ &c? *Pauw.*

148. Καί μιν ἀδελφεῶν] ἀδελφειῶν. *Rhod.*

151. Ηλθον ἐς μέγα δῶμα] Ηλυθον ἐς μέγα δῶμα. *Rhod.*

Ibid. ἔνθ' ἄρα ἧστο] Ita perbene Aldus: Baſileenſes perperam, ἔνθ' ἄρ ἧστο: Inde correctio illa Rhodomanni, ἔνθα δ' ἄρ' ἧστο. *Pauw.*

154. Αλλαι δ' αὖτ' ἀπάνευθεν ἔσαν κλυτοῦ θαλάμοιο, Εργα &c.] κλειτοῦ vel κλειτοῦ θαλάμοιο. *Rhod.* Poſt:

— μετ' ἀγακλυτῆς ἀλόχοιο.
Δηΐφοβον δ' οὔτησε περικλυτὸς Μενέλαος.
— διάθησαν ἀγάκλυτοι βασιλῆες.

Quæ omnia per υ rectiſſime ſcripta ſunt. Quianam non

æque

Aſtyocha, fortibus conſerta brachiis
Telephi: Quem (ut hoc etiam memorem) ex imperterrito Hercule,
Clam patre ſuo, Auge crine decora ſuſcepit.
Et cum parvulus eſſet, & lactis indigens, ipſum
Nutriit olim velox cerva, & tanquam hinnulum ſuum amavit,
Ubera præbens, Jovis decreto. Nec enim fas erat,
Ut Hercule prognatus miſere interiret.
Hujus ergo filium magnificum cupidiſſimo Paris animo,
Suas ad ædes, per amplam urbem deduxit
Præter Aſſaraci monumentum, prope celſam domum Hectoris,
Et ſacrum Minervæ fanum, ubi ei in vicinia
Palatium erat, & intaminata Hercei (Jovis) ara.
Et ſuper germanis ipſum cognatisque ac parentibus
Studioſe rogitabat. Is vero diligenter ei cuncta memoravit.
Ac dum ambo inter ſe procedentes confabulantur,
Veniunt in magnum fortunatumque palatium: ubi ſedebat
Cum Deabus conferenda Helena, Gratiarum formam induta;
Ac quatuor circa illam famulæ in opere erant:
Cæteræ vero extra thalamum erant magnificum,

In-

æque υ in iſtis producatur, atque in illo?

Κλῦτον, ὅτ' ἠῦκομος Νύμφη τέκεν ——

Ecquid iſto agas?

Ἀμφὶ Μαχάονα κλυτὸν, ἰδ' Ἀγλαΐης κλυτὸν υἱα.

Cauſæ ergo ſatis eſt, cur non Rhodomanno adhæream reponenti κλειτοῦ vel κλεπτοῦ. Sed quorſum Calaber ancillas circa Helenam quatuor occupat, aliasque ſeorſim

—— — κλυτοῦ θαλάμοιο
Ἔργα τιτυσκομένας, ἕκαστα δμωῇσιν ἐώκει?

Honori dat Helenæ quatuor illi præſentes adſtare, aliasque eſſe ſuper, quæ ſecretioribus inſudent negotiis. Quare reſcribo κλειτοῦ θαλάμοιο: ut aliæ publicitus Helenæ ancillentur, aliæ in penetrali domo ſemotæ ab hoſpitum oculis. Ancillæ Helenæ Æthra & Clymene Iliad. Γ. Dansq. Dausqueſi lectio

Εργα τιτυσκόμεναι, ὁπόσα δμωῇσιν ἔοικεν·
Εὐρύπυλοι δ' Ελένη μέγ' ἐθάμβεεν εἰσορόωσα·
Κεῖνος δ' αὖ Ελένην· μετὰ δ' ἀλλήλοις, ἐπέεσσιν
Αμφὶ δ' ἰκανόωντο, δόμῳ ἐνὶ κηώεντι·
Δμῳὲς δ' αὖτε θρόνους δοιὼ θέσαν ἐγγὺς ἀνάσσης·
Αἶψα δ' Αλέξανδρος κατ' ἄρ' ἕζετο· πὰξ δ' ἄρα τῷγε,
Εὐρύπυλος· Δαναοὶ δὲ πρὸ ἄστεος αὖλιν ἔθεντο,
Ηχι φυλακτῆρες Τρώων ἔσαν ὁμβριμόθυμοι·
Αἶψα δὲ τεύχεα θῆκαν ἐπὶ χθόνα, πὰρ δὲ καὶ ἵππους
Στῆσαν, ἔτι πνείοντας ὀϊζυροῖο μόγοιο·
Ἐν δὲ φάτνῃσι βάλοντο, τά τ' ὠκέες ἵπποι ἔδουσι.
Καὶ τότε νὺξ ἐπόρουσε, μελαίνετό τ' αἶα, καὶ αἰθὴρ·
Οἱ δ' ἄρα δαῖτ' ἐπάσαντο πρὸ τείχεος αἰπειοῖο
Κήδειοί τε, Τρῶές τε· πολὺς δ' ἐνὶ μῦθος ὀρώρει
Δαινυμένων· πάντῃ δὲ πυρὸς μένος αἰθαλόεντος
Δαίετο πὰξ κλισίῃσιν· ἐπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ,
Αὐλοί τε, λιγυοῖσιν ἀρηράμενοι καλάμοισιν·

Αμφὶ

lectio & distinctio, *κλισιοῦ θαλάμοιο Εργα τιτυσκομένας*, non abblanditur mihi: Nam & coacta est, & falsi suspecta. Perquam scilicet probabile est, ne dicam certum, Helenam in ipso Gynæceo & *κλισιῷ θαλάμῳ* hic conspici, eoque referendum esse præcedens *ἴπθ' ἄρα ἦσο*: Morem istius ævi ignorat nemo. Et sic etiam Rhodomannus sine dubio accepit vulgatum *κλυτοῦ θαλάμοιο* cum *ἀπαίνυθεν* conjunctum: In Gynæceo quatuor ancillæ honoratiores Helenæ ministrabant; aliæ seorsim muliercularum opera curabant: *ἀπαίνυθεν κλυτοῦ θαλάμοιο, longius a Gynæceo & remotius paulisper.* Nihil facilius aut accommodatius: Sed secretiora & minus trita quærebat Vir ille catus & eximius. De mensura vocis *κλυτοῦ* hactenus etiam Rhodomanno adsentior. *Pauw.*

157. *μετὰ δ' ἀλλήλοις, ἐπίεσσιν Αμφὶ δ' ἰκανόωντο*] *ἀλλήλους* an legendum sit, consideretur: *Αμφὶ δεικανόωντο. Rhod.* Sine dubio legendum *μετὰ δ' ἀλλήλους ἐπίεσσιν*, si *Αμφὶ δεικανόωντο* rectum sit, ut certe videtur. *μετὰ* absolute positum, vertendum est *dein*: Et hoc non improbum, sed minus tamen appositum hic: An pro eo aliud quid scriptum olim? *Pauw.*

164. *ἔτι πνείοντας ὀϊζυροῖο μόγοιο*] Interpres, *Adhuc ex stri-*

ctis

Intentæ rebus, quæ ancillas decent.
Helena autem Eurypylum intuens valde admirabatur,
Et ille contra Helenam. Mutuoque ſeſe verbis (amicis)
Ambo excipiebant in thalamo ſuaveolenti.
Servæ autem duos thronos prope dominam poſuere:
Moxque Alexander reſedit, & juxta illum
Eurypylus. Interim Danai ante urbem caſtrametantur,
Ubi magnanimi Troum vigiles erant.
Et ſtatim arma ad terram deponunt; ac prope equos,
Adhuc ex triſti labore anhelantes, ſtatuunt,
Et præſepibus injiciunt ea, quibus (celeres) equi veſcuntur.
Atque tunc nox appetebat, nigreſcebatque tellus & æther.
Cibum autem ſumunt ante ardua mœnia
Cetei Troësque: & prolixa oritur ſermocinatio
Inter cœnantes; ac paſſim ardentis vis ignis
Juxta tentoria accenditur, reſonatque canora fiſtula,
Tibiæque ſtridulis compactæ cannis:

Ac

ſti labore anhelantes: Quod ego non video, qui locum hic habere poſſit: Nam diutius paulum jam a pugna & labore quieverant equi: Vide modo, quæ antecedunt. Græca tamen Interpreti favent: An vitium contraxerunt, & legendum, ἔτι πτείοντας ὀϊζυροῖο μόθοιο, *adhuc pugnam & bellum ſpirantes?* Id ſane convenientius, & ipſum ἔτι appoſitum, quia equi una cum viris toties belli & pugnæ miſerias jam experti fuerant, nec tamen ejus deſiderio minus, quam antea, tenebantur: Moneo paulo diſtinctius, quia erunt, quibus vocula diſplicebit, non rite intellecta. Supra V. 53. habuimus, δεῖπνον ἐφοπλίσασθαι ἅπαντας Ἀτρεΐδης δ' ἔκπαγλος, ὅτ' ἐς πόλεμον μεμάασιν: Illud ἐς πόλεμον μεμάασιν idem dicit, quod πτείοντας ὀϊζυροῖο μόθοιο. *Pauw.*

167. πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο] αἰπεινοῖο. *Rhod.*

168. Κίδνατό τε, Τρῶές τε] Κήτειοι, Τρῶές τε. *Rhod.* Infamaret hunc locum tenebris excetra, ni elideretur. Providit Brodæus Κήτειοι reponendum. *Dausq.*

171. Αὐλοί τε, λιγυρῇσιν ἀερρεμένοι καλάμοισιν] Hæc inepta ſunt, niſi intelligantur de tibiis, quas biſores vocant Poëtæ, & quæ ex una ſtirpe ori admota, exibant geminæ: Alias tibia non eſt, niſi calamus unus & ſimplex, ut omnes ſciunt. Quanquam autem biſores intelligantur, durius tamen eſt, quod hic habemus: Id non nega-

Αμφὶ δὲ Φορμίγγων ἰαχὴ πέλεν ἰμερόεσσα.
Αργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον εἰσοροώντες
Αὐλῶν, φορμίγγων τ' ἰαχὴν, αὐτῶν τε, καὶ ἵππων,
Σύριγγός θ', ἣ δαιτὶ μεταπρέπει, ἠδὲ νομεῦσι·
Τοὔνεκ' ἄρ' ἦσιν ἕκαστος ἐνὶ χλισίῃσι κέλευσε
Νῆας ἀμοιβαίῃσι φυλασσέμεν, ἄχρις ἐς ἠῶ,
Μὴ σφέας Τρῳῶς ἀγαυοὶ ἐνιπρήσωσι νιόντες,
Οἵ ῥα τότ' αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος εἰλαπίναζον·
Ὡς δ' αὖτως κατὰ δῶμαθ' Αλεξάνδροιο δαΐφρων
Δαίνυτο Τηλεφίδης μετὰ κλυτῶν βασιλήων·
Πολλὰ δ' ἄρα Πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι Τρῳῒοι υἱες
Εξείης ἤυχοντο, μιγήμεναι Αργείοισιν
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ· ὁ δ' ὑπέσχετο πάντα τελέσσειν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόρπησαν, ἔβαν ποτὶ δῶμαθ' ἕκαστος,
Εὐρύπυλος δ' αὐτοῦ κατελέξατο βαιὸν ἄπωθεν,

E 5

gabunt, qui paulo acutius cernunt. An locus non eſt ſanus, & ipſe Quintus ſcripſit, ἐπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ Αὐλοῖσι λιγυροῖσιν, ἀρηραμίῃ καλάμοισιν, vel ἐπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ Αὐλοῖσι, λιγυροῖσιν ἀρηραμίῃ καλάμοισιν, ut fiſtulam reſpiciant poſtrema? Vide & judica: Ego nihil affirmo, & tertium hoc, quod nunc etiam mihi in mentem venit, tibi admetior, ἐπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ, Αὐλοί τε, λιγυροῖο ἀρηράμενοι καλάμοιο: *tibiæ factæ & adornatæ ex ſtridulo calamo.* Caſus patrius ita adhibetur vulgo: Et hoc duobus aliis deterius non eſt. Viſne quartum ex tertio ſumtum? Potes etiam, ἐπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ Αὐλοῖσι, λιγυροῖο ἀρηραμίῃ καλάμοιο, ut ſic poſtrema iterum ad fiſtulam pertineant: Et hoc omnium optimum fortaſſe. *Pauw.*

173. ἰθάμβεον εἰσοροώντες Αὐλῶν, φορμίγγων τ' ἰαχὴν] Rectius εἰσαΐοντες. *Rhod.* Non male Rhodomannus εἰσαΐοντες. Recte tamen alterum vindicabitur. Nam cum in videndi ſenſu ſit principatus, videndi appellatio quadrat omnibus ſenſibus, ubi ſenſus cognitioni deſerviunt, teſte D. Auguſtino Lib. 10. Conf. Cap. 35. & Epiſtol. 112. ad Paulinam de videndo Deo: quadrabit & hic. Nam Græci non admodum a Trojanis diſſiti: — Δαναοὶ δὲ πρὸ ἄστεος αὖλιν ἔθεντο, Ηχι φυλακτῆρες Τρώων ἔσαν. Quin videre integrum fuit tibicines & cithariſtas cum tibiis & citharis. Qui pote, inquis: cum τότε νύξ ἐπόρουσε, μυλαίτατά τ' αἶψα καὶ αἰθήρ? Reſpon-

Ac paſſim jucundus Citharārum ſit ſtrepitus.
Argivi itaque procul ſtupeſcunt, dum audiunt
Tibiarum Citharārumque vocem, virorum etiam & equorum,
Ac fiſtulæ, quæ inter convivia & paſtores excellit.
Propterea quilibet in caſtris ſuos juſſit
Ut alternis excubiis naves tutarentur, ad ortum ſolis usque:
Ne Troës clari irruptione ſua eas incenderent;
Qui tunc ante excelſum murum genio indulgebant.
Eodem tempore, in ædibus Alexandri
Telephides cum inclytis regibus epulabatur;
Et multum ſane Priamus & alii Trojani juvenes
Suo quisque loco exoptabant, ut manum conſereret (Eurypylus) cum Argivis
In adverſa (hac) fortuna. Is vero ſe omnia confecturum promiſit.
Porro cum cænati fuiſſent, domum ſe contulerunt:
Eurypylusque ibidem cubuit paulo ſeorſum,

In

ponſum eſto: — *πάντη δὲ μέγος πυρὸς αἰθαλόεντος Δαίετο πᾶς χλισίηισι. Dausq.* Illud *αὐλῶν φορμίγγων τ' ἰαχὴν* requirit plane *εἰσαΐοντες*: Nam nihil in eo, quod oculis videri poſſit. *Pauw.*

174. *αὐτῶν τε καὶ ἵππων*] *ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων. Rhod.* Quid *αὐτῶν τε, καὶ ἵππων*, vel *ἀνδρῶν τε, καὶ ἵππων* hic, ubi de equis nihil præceſſit, & vix etiam aliquid præcedere potuit? Dein, quid repetitio vocis *ἰαχὴν*, & aliorum omnium, quæ cum iſta voce cohærent? Itane Poëta bonus & eruditus? Cras credam, non hodie. *ἀνδρῶν* melius, quam *αὐτῶν*: Id certum & perſpicuum. *Pauw.*

177. *ἀμοιβαίῃσι*] Scilicet *φυλακαῖς*: Nota Ellypſin, quam ipſum *φυλασσέμεν* ſuggerit: Poteſt eo modo venire uſui. Rhodomanno placuit, *Τοὔνεκ' ἄρ' οἷσιν ἕκαστος ἐνὶ χλισίῃσι κέλευσε Νῆας ἀμοιβαίοισι*: quod ego probare non poſſum: Nam & *οἷσιν* ſuſpectum eſt ita abſolute, & *ἀμοιβαίοισι* ab iſta vocula nimis longe abeſt. *Pauw.*

179. *Οἳ ῥα τότ' αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος εἰλαπίναζον*] Hæc ſatis otioſe accedunt, & ipſum *αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος* V. 167. præceſſit. *Pauw.*

181. *μετὰ κλυτῶν βασιλήων*] *μετ' ἀγακλειτῶν βασιλήων. Rhod.* Ita recte Rhodomannus: Neque obſtat paulo poſt ſequens, *μετ' ἀγακλειτῆς ἀλόχοιο*: Nam ita ſolet Quintus. *Pauw.*

186. *Εὐρύπυλος δ' αὐτοῦ κατ-*

Ες τέγος εὐποίητον, ὅπη πάρος αὐτὸς ἴαυεν
Ηὺς Αλέξανδρος μετ' ἀγαχλειτῆς ἀλόχοιο·
Κείνο γὰρ ἐκπαγλόντε, καὶ ἔξοχον ἔπλετο πάντων·
Ενθ' ὅγε λέξατ' ἰών· τοί δ' ἄλλοσε κοίτον ἔλοντο,
Μέχρις ἐπ' Ηριγένειαν ἐΰθρονον· αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ
Τηλεφίδης ἀνόρουσε, καὶ ἐς στρατὸν εὐρὺν ἵκανεν
Σύν τ' ἄλλοις βασιλεῦσιν, ὅσοι κατὰ Ιλιον ἦσαν·
Λαοὶ δ' αὐτίκα ἵσαν ἐν ἔντεσι μαιμώωντες,
Πάντες ἐνὶ πρώτοισι λιλαιόμενοι πονέεσθαι·
Ως δὲ καὶ Εὐρύπυλος μεγάλοις περὶ κάτθετο γυίοις
Τεύχεα μαρμαρέηφιν ἐειδόμενα στεροπῇσι·
Καί οἱ δαίδαλα πολλὰ κατ' ἀσπίδα δῖαν ἔκειτο,
Οππόσα πρόσθεν ἔρεξε θρασὺ σθένος Ηρακλῆος·
Εν μὲν ἔσαν, βλοσυρῇσι γενειάσι λιχμώωντες
Δοιὼ κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα δρακόντων,
Σμερδαλέον μεμαῶτες· ὁ δὲ σφέας, ἄλλοθεν ἄλλον,
Νηπιαχὸς περ ἐών, ὑπεδάμνατο· καί οἱ ἀταρβὴς
Εσκε νόος, καὶ θυμὸς, ἐπεὶ Διὶ κάρτος ἐώκει
Εξ ἀρχῆς· οὐ γάρ τι θεῶν σθένος οὐρανιώνων
Ἄπρηκτον τελέθει, καὶ ἀμήχανον, ἀλλά οἱ ἀλκὴ
Εσπετ' ἀπειρεσίη, καὶ νηδύος ἔνδον ἐόντι·
Εν δὲ Νεμειαίοιο βίη τέτυκτο λέοντος,

Ομ-

τιλίξατο βαὶν ἄπωθεν] Legi etiam poteſt αὐτὸς. *ipſe. Rhod.* Ubi ſequitur, ὅπη πάρος αὐτὸς ἴαυεν ἥὺς Αλίξανδρος, exaſciatius eſt αὐτοῦ. *Pauw.*

201. Δοιὼ κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα δρακόντων] ἐοικότες οἶμα, δρακόντες: vel eſt Enallage cum Periphraſi, οἶμα δρακόντων pro δρακόντες. *Rhod.* Sine dubio legendum & diſtinguendum, Δοιὼ κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα, δρακόντες. *impetu vivis ſimiles.* οἶμα pro κατ' οἶμα adeo notum eſt, ut Virum Eruditum dubitaſſe mirer. *Pauw.*

205. οὐ γάρ τι θεῶν σθένος οὐρανιώνων] γένος οὐρανιώνων. *Rhod.*

206. ἀλλά οἱ ἀλκὴ Εσπετ' ἀπειρεσίη καὶ νηδύος ἔνδον ἐόντι] Herculi in utero matris inerant vires immanes. Quibus de ſignis notum? Quia ut evolutus in auras, eveſtigio tantillus infans fauces draconibus eliſit. Quid ſi legatur ἔκτος ἐόντι? Quod

In affabre facto conclavi; Ubi prius ipſe dormiebat
Alexander inſignis cum uxore famigeratiſſima.
Illud enim admirabile & excellens erat præ omnibus.
Huc ille ſe conferens requievit. Alii vero alibi cubandi locum ſumſerunt,
Ad Auroræ usque pulchrithronæ adventum. At quamprimum illuxit,
Telephides ſurrexit, & ad late diffuſum exercitum pervenit,
Cum aliis proceribus, qui intra Ilium erant.
Continuo autem milites in armis erant, magna alacritate,
Omnes inter primores ſtrenue rem gerendi percupidi.
Ita & Eurypylus vaſtis membris circumdedit
Arma, ſplendidis adſpectu fulgetris ſimilia.
Cæterum multa varie efficta in clypeo ipſius divino inerant,
Quæcunque ſuperiori ſeculo audax Herculis robur effecerat.
Inibi erant noxiis lambentes maxillis
Dracones duo, ferocia aſſimiles illis qui (vivi) moventur,
Truculentum (quippiam) conantes. Verum ille alia parte alium,
Quantumlibet infans elidebat, & intrepidus illi
Mentis & animi vigor erat: Namque Jovem viribus repræſentabat,
Ab ineunte ætate. Nequaquam enim cæleſtium Deorum ſuboles
Inefficax & ignava machinarumque rudis eſt; ſed robur ei
Ingens adjunctum eſt etiam in utero (adhuc) latenti.
Deinde in eo expreſſa erat vis Nemeæi leonis,

Qui

Quod fuerit, Confeſtim ut ab utero proceſſit, Herculem virium documen acre mortalibus dediſſe. *Dausq.* Suo more miſere hallucinatur bonus Dausquejus: Nam Εστιν pro Εστηται, non pro Ερπετο, poſitum eſt, & de Deorum ſobole hæc dicuntur cum præcedentibus γενικῶς: Pueri vident, ſi attendant. *Pauw.*

208. Ἐν δὲ Νεμειαίοιο βίη τέτυκτο λέοντος] βίη ἐτέτυκτο. *Rhod.* Νεμειαίοιο iſta forma notes. *Pauw.*

Ομβρίμου Ηρακλῆος ἐπὶ στιβαρῇσι χέρεσσι
Τειρομένου κρατερῶς· βλόσυροῖς δέ οἱ ἀμφὶ γένυσιν
Αἱματόεις ἀφρὸς ἔσκεν· ἀπυείοντι δ' ἐώκει·
Αγχι δέ οἱ πεπόνητο μένος πολυδειράδος Υδρης,
Αἰνον λιχμώωσα· καρήατα δ' ἀλγινόεντα,
Αλλα μέν οἱ δέδμητο κατὰ χθονὸς, ἄλλα δ' ἄεξεν
Εξ ὀλίγων μάλα πολλά· πόνος δ' ἔχεν Ηρακλῆα,
Θαρσαλέον τ' Ιολαον· ἐπεὶ καρτερὰ φρονέοντε
Αμφω, ὁ μὲν τέμνεσκε καρήατα μαιμώωντα,
Αρπῃ ὑπ' ἀγκυλόδοντι θοῶς· ὁ δὲ καῖε σιδήρῳ
Αἰθομένῳ· κρατερὴ δὲ κατήνυτο θηρὸς ὁμοκλὴ·
Εξείης δ' ἐτέτυκτο βίη συὸς ἀκαμάτοιο,
Αφριόων γένυεσσι· φέρεν δέ μιν ὡς ἐτεόν περ,
Ζωὸν ἐς Εὐρυσθῆα μέγα σθένος Αλκείδαο·
Κεμμὰς δ' εὖ ἤσκητο θοὴ πόδας, ἥτ' ἀλεγεινὸν
Αμφὶ περιχτιόνων μέγ' ἐτίνυτο πᾶσαν ἀλωὴν·
Καὶ τὴν μὲν χρυσοῖο κεραάτος ὄμβριμος ἥρως
Αμφέχεν, οὐλομένοιο πυρὸς πνείουσαν ἀϋτμὴν·
Αμφὶ δ' ἄρα στυγεραὶ Στυφελίδες· αἱ μὲν ὀϊστοῖς
Βλήμεναι, ἐν κονίῃσιν ἀπέπνεον, αἵ δ' ἔτι φύζης
Μνωόμεναι, πολιοῖο δι' ἠέρος ἐσσεύοντο·

Ταῖσι

210. *βλοσυροῖς δέ οἱ ἀμφὶ γένυσιν*] *βλοσυρῆς* vel *βλοσυραῖς*: *γενύσιν* hic mediam iterum producit. *Pauw.*

211. *ἀπυείοντι δ' ἐώκει*] *ἀποπνείοντι*, vel *ἀπειλείοντι*, *minitanti. Rhod.* Improba dictio. Brodæus ſcribit: *ἀπύοντι δ' ἐώκει*, rugienti ſimilis erat. Atqui tunc ſcribendum quoque: *ἔσκ'· ἀπύοντι δ' ἐώκει*, ratione quantitatis. Rectior Rhodomanni correctio reſcribentis, *ἀποπτείοντι*, vel *ἀπειλείοντι*. Cui nihilominus meam non poſtfero:

Αἱματόεις ἀφρὸς ἔσκεν, ἀποπτύοντι δ' ἐώκει.

Spumabat Leo (quod depræliantis eſt) ſpuma ſanguinea (quod vi victi eſt & ſaniem exſpuentis) eoque ſpectaculo ſcalptura clypei ferit oculos. *Dausq.* *ἀποπτείοντι δ' ἐώκει* bonum eſt, alia mala & non unius aſſis: In re aperta verbis parco. *Pauw.*

213. *Αἰνὸν λιχμώωσα*] Hic ha-

Qui in validis ſtrenui Herculis manibus
Duriter affligebatur, ſævasque ejus circum maxillas
Cruenta ſpuma erat; & expirantis formam habebat.
Prope hunc elaborata erat vis multicipitis Hydræ
Linguas truculenter exſertans: capitaque dolorifica
Partim ei ad terram decuſſa erant, partim renaſcebantur
Ex paucis admodum multa: Et labor tenebat Herculem
Audacemque Jolaum; Quoniam forti animo (inſtabant)
Ambo; alter capita dirum quid molientia falce
Adunca celeriter detruncabat: alter urebat ferro
Candenti. Validæ ergo beluæ (iſtius) minæ (ita) conficiebantur.
Deinde fabricata erat indomiti ſuis violentia,
Spumans genis, & portabat hunc ceu reapſe
Vivum ad Euryſtheum ingens Alcidæ robur.
Artificioſe etiam elaborata erat cerva, pedibus cita; quæ miſeris modis
Totum vicinorum agrum infeſtabat:
Et hanc aureo cornu Heros fortis
Tenebat, pernicioſi vaporem ignis efflantem.
Prope quam inviſæ Stymphalides, quædam ſagittis
Confixæ in pulvere animam exhalant, quædam adhuc de fuga
Cogitantes, per incanum aëra volant:

In

habes Enallagen, quam etiam V. 201. volebat admittere Rhodomannus: Sed alia eſt hujus, alia iſtius loci conditio: Nam hic *λιχμώωντα* ſequitur, ibi *ἰοιπόντες* præcedit, & ſic non mutantur figurate, ſed propudioſe miſcentur genera: Attende. *Pauw.*

214. *Αλλα μέν οἱ δίδμητο κατὰ χθονὸς*] *Αλλα μέν οἱ τέτμητο* non fuiſſet deterius. *Pauw.*

215. *Ἐξ ὀλίγων μάλα πολλὰ*] Hoc nimium, quia ex uno capite capita modo ſuccreſcebant duo. Sed pugnam protraxit Quintus, & ſic ex paucis produxit admodum multa. *Pauw.*

216. *Θερσαλίων τ' Ἰόλαον ἐπὶ καρτερὰ φρονέοντε*] Verſus laborat: Scribendum, vel *ἐπὶ κρατερὰ φρονέοντε*, vel *ἐπὶ κάρτα φρονέοντε*. *Pauw.*

227. *Ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν ἑταῖραι Στυφηλίδες*] *Στυμφαλίδες. Rhod.* Pro *Ἀμφὶ* malo *Ἀγχι*. *Pauw.*

In quas iratus Hercules aliam poſt aliam
Subinde arundinem ejaculatur, ſimilis valde properanti.
Inibi etiam vis ingens præſtantis Augeæ
Solerter in ſcuto invicto efformata erat.
Cui profundum divini Alphei amnem
Fortis Hercules derivat; & paſſim Nymphæ
Opus ingens ſtupent. ſeorſumque erat Taurus,
Ignem ſpirans, quem & ipſum, licet inſuperabilis eſſet,
Fregit valido cornu violenter (comprehenſum:) amboque ipſi
Connitenti brachiorum muſculi invicti intendebantur.
Et hic quidem mugitum edenti ſimilis erat. At juxta eum
In clypeo fabricata erat, Dearum ſpecie veſtita
Hippolyte: Et hanc validis manibus
Dum cingulo varie texto ſpoliare cupit,
Coma arreptam detrahebat ex celeri equo. Seorſum vero
Aliæ pavitabant Amazones. Ibi etiam ſævæ
In terra Threicia erant Diomedis equæ

Vi-

Protulit informesque toris immanibus artus.

Et in 2. Tuſcul. veterum quis:

O pectora! o terga! o lacertorum tori!

ἄμφω μυῶνες erunt ambo lacertorum tori, qui vi cornua tauri prehenderit & tenuerit. Didymo μυὼν συνέσησιν ἐκ πολλῶν νεύρων, καὶ συνεσραμμένων σάρκων, etſi ibi in Iliad. Π. eſt γαστροκνημία. Alii muſculos dicunt, & Theocritus μύας cum deſcriptione Idyll. 22.

Εἰ δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον
Ἔσασιν.

Sic Lib. 2.

Παρφθάμενος μυῶνα κατ' ἀλγινόεντα δαΐξε
Ἀμφιτόμῳ βαπλῆγι.

Dausq. Dæusqueji ἐρειδόμενοι ἐτέταντο melius eſt, quam Rhodomanni ἐρειδομένοιο τέταντο, propter οἱ præcedens, quod in hac verborum Syntaxi vix a participio ſuo divelli poteſt. Alias ſcribendum, ἐρειδομένῳ ἐτέταντο. Pro κυῶνες nemo dubitat, quin certo certius legendum ſit μυῶνες. *Pauw.*

240. Καί ῥ' ὁ μὲν ὡς μυκηθμὸν ἰεὶς πέλει] Sed quomodo mugire poterat cornu prehenſus, & ſic γναμφθεὶς? *Pauw.*

245. ἀμφὶ δὲ λυγραὶ Θρῃκίης &c.] Forte ἄγχι δὲ. *Rhod.* Similiter correximus V. 227. *Pauw.*

246. Διομήδεος ἵπποι Ανδροβόροι] Ανδροβόροι poſuimus pro Ανδροφόροι. Ortus eſt nobis hic error librarius, ut plerique alii, ex vitioſa & ſemibarbara

Ανδροβόροι· καὶ τὰς μὲν ὑπὸ στυγερῇσι φάτνῃς
Αὐτῷ σὺν βασιλῆϊ κακὰ φρονέοντι δάϊξεν·
Εν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο δέμας πέλε Γηρυονῆος,
Τεθνηότος παρὰ βουσὶ· χάρη δέ μιν ἐν κονίῃσιν
Αἱματόεντα πέχυντο, βίῃ ῥοπάλοιο δαμέντα·
Πρόσθε δέ οἱ δέδμητο κύων ὀλοώτατος ἄλλων,

Op-

Græci ſermonis pronunciatione: ubi β (ut & φ, & υ in Diphthongis) eodem ſono, quo f, pronunciatur. Cur ergo non adſuefacimus tandem juventutem ſcholaſticam ad veram illam & genuinam antiquæ Græciæ literarum enunciationem? & nos ipſi quod male didicimus, bene tandem, & magno cum Græcæ literaturæ incremento & fructu dedocemur? An non pudet nos aliquando, beſtias hac in re habere magiſtros, & harum tamen vocibus, quotidie nos erudientibus, aures dociles non accommodare? Certe βῆ βῆ ovium vox apud Cratinum, craſſe, craſſa Minerva præditos docet β non f, ſed b eſſe: & η ſonandum non ut i, ſed ut e craſſum, medium inter a & e; cujus poſterioris nobis occinunt, ſi modo non ſurdi ſimus, etiam ad ravim, capellæ ſuo illo μηκᾶσθαι; ubi mēe, non mi, (ſicut oves in ſuo βληχᾶσθαι, non bli, ſed blēe) nobis occlamant. Nonne κακοφωνότεροι ſumus canibus ipſis, qui ſuum antiquum illud Ariſtophanicum αῦ, αῦ (unde βαύζω & αὔω eſt) græciſſant, ubi nobis libet ejus loco af af (ut ita loquar) barbariſſare. Quid? quod κίκκυξ cum ſuo κοκκύζειν, ſonum ο literæ probare debebat, eam eſſe u Gallicum (quod vulgo ſcribitur ū) non i. Sed ut a brutis ad homines adſcendamus: Ruſtici Germaniæ ſuperioris quando ſuum pfeu (quod Græcis φεῦ eſt) efferunt, nonne præcipiunt Grammaticis, φ non f, ſed ph eſſe, ubi π cum ſpiritu e compreſſis labris emittendum. Vulgus Suevicum rectiſſime pronunciat diphtongum αι in Kaïſar: cum literatoribus fere omnibus ſit e, & quidem acutum. Auſcultent Grammatiſtæ puellas, ad cunabula εἶα eia cantillantes, utrum ει ſit i, an ei. Devenio a beſtiis & vulgo ad eruditos. His non ignotas eſſe decebat has (ut vocant) maximas ſeu regulas Catholicas: Ut lingua eſt mentis interpres, ita literæ ſunt linguæ miniſtræ & enunciatrices. Hinc ſcriptio pronunciationis Amanuenſis. Ut a mente linguæ, ſic a lingua ſcripturæ commendata, fideliter reddenda ſunt. Hinc quod ſcriptum eſt, ut ſcriptum eſt, integre legi debet. Propter diverſa pronunciationis officia diverſæ ſunt literarum figuræ & appellationes: Et contra, ut diverſa eſt notatio, diverſa etiam pronuncia-

tio,

Virivoræ, quas ad præſepia deteſtanda,
Una cum rege maligne affecto trucidavit.
Inerat & invicti Geryonis corpus,
Extincti juxta boves; ejusque capita (tria) in pulvere
Cruenta hic illic jacebant, vi clavæ ſubacta.
Ante quem domitus fuerat canis (omnium) aliorum
exitioſiſſimus,

Or-

tio. Item literæ diſtinctæ non ſunt confundendæ. Tum Diphthongi non ut Monophtongi ſunt efferendæ. Quid ergo Diphthongos non legunt ut duas conjunctim vocales? ut αι & ᾳ, αυ, ει, ῃ, ευ, ηυ, οι, ῳ, ου, ωυ, υι, āi, āu, ēi, ēu, ōi, ōu, ȳi. Cur diſtribuunt mutas in Tenues, Medias & Adſpiratas, ſi δ non mollius, quam τ: ϑ non cum ſpiritu & ſibilo (quale s blæſum eſt) enunciant? Cur β cum φ, γ cum χ confundunt? Cur o diſtinguunt in minus & majus, ſi illud non exiliter, ut in noſtro ol(olivum), hoc non craſſa & ruſtice, ut in Teutonico Brot (βρωτὸς), Latino Roma, ipſis ſonet? Si Græcorum non vellent, at Germanorum deberent Proſodiam in elemento υ animadvertere: quando πῦρ fur, vocali nativa & germana proferunt. Jam quid obſtat? Hoc, quod Dion Chryſoſtomus initio Troicæ Orationis conqueritur; Difficile eſſe homines vera docere: ſed multo difficilius dedocere falſa. At res exigui momenti. Imo maximi. Fundamentum enim eſt Græcæ linguæ, quæ totius Philoſophiæ mater eſt. Quo labefactato, non minus, & bonam hujus ædificii partem jampridem corruiſſe, reliquum vero ruinam paulo poſt ſecuturam, minari. Hoc qualicunque Epeiſodio notas has, alioqui parum jucundas, interpolare volui. *Rhod.* Subſtitue unum horum, Ανδροφόνοι, Ανδροβόροι, Ανδροφάγοι. *Dausq.* Cum Rhodomanno ſcribendum eſt Ανδροβόροι. *Pauw.*

247. καὶ τὰς μὲν ὑπὸ συγερῇσι φάτνῃς] ὑπὸ συγερῇσι φάτνῃσιν. *Rhod.* Paulo longius abiret, ſed non deterius eſſet, ὑπὸ συγερῆς ἄρα φατνῆς. *Pauw.*

248. σὺν βασιλῆϊ κακὰ φρονέοντι δάϊξιν] Verborum cohærentia mallet δάϊζειν. *Pauw.*

250. κάρη δέ μιν ἐν κονίῃσιν] κάρη δέ οἱ, per Apocopen pro κάρηνα, vel ſcriptum fuit κάρηατα δ' ἐν κονίῃσιν. *Rhod.* κάρη pro κάρηνα ſuſpectum eſt: pro κάρηνον dicitur ſæpe. Rectius igitur καρήατα δ' ἐν κονίῃσιν. Poteſt etiam ſcribi, κάρηνα δὲ ἐν κονίῃσιν, vel κάρηνα δ' οἱ ἐν κονίῃσιν, aut denique κάρηνα μὲν ἐν κονίῃσιν Αἱματόεντα κέχυντο — Πρόσθε δέ οἱ &c. Et hoc poſtremum a recepta ſcripturæ minimum recedit, ſed fors paulo abruptius tibi videbitur: Sume, lector, quod maxime allubeſcit. *Pauw.*

Ορθρῳ ἀνιηρῷ ἐναλίγκιος, ὄμβριμος ἀλκὴν
Κερβέρῳ, ὅς ῥά οἱ ἔσκεν ἀδελφεός· ἀμφὶ δ' ἔκειτο
Βουκόλος Εὐρυτίων μεμορυγμένος αἵματι πολλῷ·
Ἀμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετεύχεατο, μαρμαίροντα
Ἑσπερίδων ἀνὰ πρέμνον ἀκήρατον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Σμερδαλέος δέδμητο δράκων· ταί δ' ἄλλοθεν ἄλλαι
Πτώσσουσαι, θρασὺν υἷα Διὸς μεγάλοιο φέβοντο·
Εν δ' ἄρ' ἔην μέγα δεῖμα καὶ ἀθανάτοισιν ἰδέσθαι,
Κέρβερος, ὅν ῥ' ἀκάματι Τυφωέϊ γείνατ' Ἐχιδνα
Αντρῳ ὑπ' ὀκρυόεντι, μελαίνης ἀγχόθι Νυκτὸς,
Αμφ' ὁλοῇσι πύλῃσι πολυκλαύτου Αἴδαο,
Εἴργων νεκρῶν ὅμιλον ὑπ' ἠερόεντι βερέθρῳ·
Ρεῖα δέ μιν Διὸς υἱὸς ὑπὸ πληγῇσι δαμάσσας,
Ηγε καρηβαρέοντα παρὰ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα,
Ελκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ πρὸς λήθεα χῶρον,
Θαρσαλέως. ἐτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν ἄγκεα μακρὰ
Καυκάσου· ἀμφὶ δὲ δεσμὰ Προμηθέος ἄλλυδις ἀλλὰ
Αὐτῇς σὺν πέτρῃσιν ἀναῤῥήξας ἅμα γύιοις,

Λῦε

253. Ορθρῳ ἀνιηρῷ ἐναλίγκιος, ὄμβριμος ἀλκὴν Κερβέρῳ] Ορθρος ἀνιηρῷ ἐναλίγκιος ὀμβρίμῳ. *Rhod.* ὀμβρίμῳ ἀλκὴν post ἀνιηρῷ minus accommodum est: Quare præter Ορθρῳ nihil forte mutandum. Ορθρος, ἐναλίγκιος, ἀλκὴν ὄμβριμος, Κερβέρῳ ἀνιηρῷ: Hoc certe non peccat. Pro ὄμβριμος ἀλκὴν antea conjecerat Rhodomannus ὄμβριμον ἀλκὴν: Peropportune, si ὄμβριμος diceretur θηλυκῶς, qua de re dubito, & dubitavit etiam ille: Ideo enim suspicionem alia suspicione correxit, credo. Supra tamen habuimus Lib. 4. V. 177. διήλασε δ' ὄμβριμον αἰχμὴν, aliaque exempla non deerunt forte alibi. *Pauw.*

256. Αμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετεύχεατο] τετεύχατο. *Rhod.* Pro Αμφὶ hic etiam scribendum videtur Αγχι, inprimis ubi proxime sequitur ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ. *Pauw.*

261. ὅν ῥ' ἀκάματι Τυφωΐϊ] Scribe ἀκαμαντι. *Dausq.*

264. Εἴργων νεκρῶν ὅμιλον] νεκρὸν ὅμιλον. *Rhod.*

466. παρὰ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα] *Ultra Stygis alta fluenta. Pauw.*

267. Ελκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ πρὸς λήθεα χῶρον] ἀλήθεα χῶρον. *Rhod.* Brodæus rescribendum opinatur πρὸς ἀληθέα χῶρον, ad homines, qui quidem subsistunt,

Orthrus (nomine), vaſto robore æquiparans triſtem
Cerberum, qui ejus frater erat. Ac prope jacebat
Eurytion bubulcus, multo cruore fœdatus.
Ibi etiam efficta erant aurea mala, quæ rutilaverant
quondam
Heſperidum per ſtipitem intactum. Ad quem
Horrendus Draco proſtratus erat. Illæ autem huc illuc,
Trepidantes audacem magni Jovis natum fuga ſibi
conſulebant.
Adhæc inerat, ingens terror etiam Deorum in oculis,
Cerberus; quem indefeſſo Typhoëo Echidna edidit,
Sub horribili antro, nigram prope Noctem,
Ad exitiales lamentoſi Ditis portas
Exanimem turbam in tenebricoſo Barathro coërcens.
Sed facile Jovis eum filius plagis ſubactum,
Ægroque capite nutantem, præter vaſta Stygis fluenta
duxit,
Dum nolentem vi ad inſuetum locum fortiter
Pertrahit. Inde excuſæ erant longe convalles
Caucaſi; & vincula Promethei, hinc & illinc
Cum ipſis ſcopulis & membris ſimul abrumpens,
So-

ſtunt, materiaque conſtant. Contra inferorum manes, imagines ac viſa potius a Poëtis cenſentur, hominem in tres partes dividentibus, corpus, animam, & umbram. Exinde Rhodomannus conjecit *πρὸς ἀηθίαν χῶρον*. Sed reſupinato λ, & præeunte α ſcribi etiam poteſt *πρὸς ἀγηθίαν χῶρον, ad locum illætabilem*, uti Silius dixit equos Plutonis *lucem caventes*. Hoc ipſum firmatur illo, Ελκων οὐκ ἐθέλοντα βίη: Vi invitum trahi eſt ad illætabilem locum trahi, aut a quo trahi nolis, aut omnino ne trahi quidem. Rhodomanni tamen divinatio Claudiani, aliorumque ſcriptorum locis firmari poteſt. *Dausq.* Veriſſime Rhodomannus *πρὸς ἀηθίαν χῶρον*, neque dubium eſt ullum: Inepte Brodæus; ineptiſſime Dausquejus. *Pauw.*

268. Θαρσαλέως. ἰτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν] δ' poſt ἰτέτυκτο poſui, & in voce ſequenti σ eliminavi. *Rhod.* In Aldina & Baſileenſi ſcilicet perperam excuſum eſt, Θαρσαλέως δ' ἰτέτυκτο ἀπόπροσθεν. *Pauw.*

270. ἀναρρήξας ἅμα γυίοις] Illud ἅμα copulandum eſt cum δεσμὰ αὐτῆς σὺν πέτρῃσιν, *vincula una cum ipſis ſcopulis*, ut

ſic

Λῦε μέγαν Τιτῆνα· λυγρὸς δέ οἱ ἀγχόθι κεῖτο
Αἰετὸς ἀλγινόεντι δέμας βεβλημένος ἰῷ·
Κενταύρων δ' ἐτέτυκτο πολυσθενέων μέγα χάρτος
Ἀμφὶ πόλοιο μέλαθρον· ἔρις δ' ὀρόθυνε, καὶ οἶνος,
Ἀντίον Ἡρακλῆι τεράατα κεῖνα μάχεσθαι·
Καί ῥ' οἱ μὲν πεύκεσι περιδμηθέντες ἔκειντο,
Τὰς ἔχον ἐν χείρεσσι, μάχης ἄκος· οἱ δ' ἔτι μακρῆς
Δηριόωντ' ἐλάτῃσι μεμαότες, οὐδ' ἀπέληγον
Ὑσμίνης· πάντων δὲ καρήατα δεύετο λύθρῳ,
Θεινομένων ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον ὡς ἐτεόν περ·
Οἴνῳ δ' αἷμα μέμικτο, συνηλλόιωτο δὲ πάντα
Εἴδατα, καὶ κρητῆρες, ἐΰξεστοί τε τράπεζαι·
Νέσσον δ' αὖ ἑτέρωθε παρὰ ῥόον Εὐηνοῖο,
Κείνης ἐκπροφυγόντα μάχης, ὑπεδάμνατ' ὀϊστῷ,
Ἀμφ' ἐρατῆς ἀλόχοιο χολούμενος· ἐν δ' ἐτέτυκτο
Ὀμβρίμου Ἀνταίοιο μέγα σθένος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν
Ἀμφὶ παλαισμοσύνης ἄμοτον περιδηριόωντα
Ὑψοῦ ἀράμενος, κρατεραῖς συνέαξε χέρεσσι·
Κεῖτο δ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐϋῤῥόου Ἑλλησπόντου
Ἀγγαλέον μέγα κῆτος, ἀμειλίκτοισιν ὀϊστοῖς
Βλήμενον· Ἡσιόνης δὲ κακοὺς ἀπελύετο δεσμούς·
Ἀλλα δ' ἄρ' Ἀλκείδαο θρασύφρονος ἄσπετα ἔργα
Ἀμφέχεν Εὐρυπύλοιο διοτρεφέος σάκος εὐρύ·
Φαίνετο δ' ἶσος Ἀρῃϊ, μετὰ στίχας ἀΐσσοντι·
Τρῶες δ' ἀμφιέποντες ἐγήθεον, εὖτ' ἐσίδοντο

Τεύ-

sic γυίοις Herculem reſpiciat, cujus membris & manibus id factum. Si γυίοις cum Interprete referas ad Prometheum, cujus membra cum ſcopulis avellebantur una, ſententia, ut nihil de verborum Syntaxi dicam, inepta eſt: Nam ſic in vinculis nihilominus hæſiſſet miſer. At vincula manibus evulſit Herçules, & cum altius infixa eſſent, una cum illis evulſit ſcopulos: Hoc aptum & bonum, ut ſolutus appareat Titan, & ſequens λῦε cum effectu accedat. *Pauw.*

Solutum dedit magnum Titanem (Hercules). Infe-
ſtaque prope illum jacebat
Aquila, vulnifico jaculo corpus transfixa.
Centaurorum etiam effecta erat magna vis prævalidorum,
Ad Pholi ædes. Lisque & merum incitabat
Monſtra illa ut adverſus Herculem pugnarent.
Et pars quidem inter pocula proſtrati jacent,
Quas in manibus ut pugnæ remedium tenuerant, pars
adhuc longis
Abietibus connitentes certant, neque deſiſtunt
A conflictu: omniumque capita humectantur cruore;
Non ſecus, ac ſi vere in crudeli pugnæ conflictu fau-
cientur,
Vinoque ſanguis miſcetur, & alterantur ſimul cuncta
Fercula, crateresque, & politæ menſæ.
Neſſum autem alibi, ad Eueni undam,
Fuga elapſum ex hac pugna, conficiebat ſagitta,
Ob venuſtam conjugem ſuccenſus. Inſculptum dein-
de fuerat
Ingens violenti Antæi robur: Quem ipſum etiam,
Secum lucta ferociter contendentem,
Alte ſublatum, validis manibus confregerat.
Jacebat porro ad undoſi Helleſponti oſtia
Sæva & immanis Balæna, rigidis ſagittis
Confixa, duraque Heſiones vincula reſolvebat (Hercules).
Alia inſuper ardua facinora magnanimi Alcidæ
Amplo ſcuto Eurypyli, a Jove nutriti, continebantur.
Videbatur autem par Marti, ad ordines (militares) fe-
ſtinanti:
Trojani vero ſtipantes (eum) lætabantur, cum viderent
Arma

274. Ἀμφὶ πέλοιο μίλαθρον] Ἀμφὶ φέλοιο μίλαθρον. *Rhod.*

276. Καί ῥ' οἱ μὲν πεύκῃσι περιδμηθέντες] Καί ῥ' οἱ μὲν πεύκῃσι. *Rhod.* περι in περιδμηθέντες præcedens πεύκῃσι reſpicit: Quare rectius ſcriberetur ſeparatim. *Pauw.*

281. συνηλλοίατο δὲ πάντα &c.] συνηλλοίατο de crateribus & menſis minus aptum eſt. *Pauw.*

288. Ὑψοῦ ἀειράμενος] Ὑψοῦ ἀειράμενος. *Rhod.*

Ibid. κρατεραῖς ἐπέεσσι χείρεσσι]

Τεύχεα, ἠδὲ καὶ ἄνδρα, θεῶν ἐπιειμένον εἶδος·
Τὸν δὲ Πάρις ποτὶ δῆριν ἐποτρύνων, προσέειπε,
Χαίρω σεῖο κίοντος, ἐπεὶ νύ μοι ἦτορ ἔωλπεν
Αργείους μάλα πάντας ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
Αὐταῖς σὺν νήεσσιν, ἐπεὶ βροτὸν οὔπω τοῖον
Εδρακον ἐν Τρώεσσιν, ἐϋπτολέμοισί τ' Αχαιοῖς·
Αλλὰ σὺ πρὸς μεγάλοιο καὶ ὀμβρίμου Ηρακλῆος,
Τῷ μέγεθός τε, βίην τε, καὶ ἀγλαὸν εἶδος ἔοικας,
Κείνου μνωόμενος, φρονέων τ' ἀντάξια ἔργα,
Θαρσαλέως Τρώεσσι δαϊζομένοις ἐπάμυνον,
Ην πως ἀναπνεύσωμεν, ἐπεὶ σέγε μοῦνον ὀΐω
Αστεος ὀλλυμένοιο κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλύξαι.
Η, μέγ' ἐποτρύνων· ὁ δέ μιν προσεφώνεε μύθῳ·
Πριαμίδη μεγάθυμε, δέμας μακάρεσσιν ἐοικὼς,
Ταῦτα μὲν ἀθανάτων ἐνὶ γούνασιν ἐστήρικται,
Ος τε θάνῃ κατὰ δῆριν ὑπέρβιον, ἠὲ σαωθῇ·
Ημεῖς δ' ὥσπερ ἔοικε, καὶ ὡς σθένος ἐστὶ μάχεσθαι,
Στησόμεθα πρὸ πόληος· ἔπειτα δὲ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
Μὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρὶν ἢ κτάμεν, ἢ ἀπολέσθαι,
Ως φάλο θαρσαλέως· Τρῶες δ' ἐπὶ μακρὰ χάροντο·
Καὶ τότ' Αλέξανδρόν τε, καὶ Αἰνείαν ἐρίθυμον,
Πολυδάμαντά τ' ἐϋμελίην, καὶ Πάμμονα δῖον,

Δηΐ-

σι] Idem vitium, quod Libr. 4. V. 226. correximus: Et hic ſcribe meo periculo, κρατερῇσις συνέαγξε χέρεσσι. Id exprimit, quod Antæo factum. *Pauw.*

297. Τὸν δὲ Πάρις ποτὶ δῆριν ἐποτρύνων] ποτὶ δῆριν remigrare juſſi ante ἐποτρύνων. *Rhod.* In Aldina ſcilicet & Baſileenſi legitur, Τὸν δὲ Πάρις ἐποτρύναι ποτὶ δῆριν. *Pauw.*

300. ἐπεὶ βροτὸν οὔπω τοῖον] οὔποτε τοῖον. *Rhod.* Rhodomanus οὔποτε, nec abnuo. Quid ſi tamen fixiorem oculorum conjectum in Eurypylum ex mora Poëta deſignavit? Certe ſic Homerus Iliad. Γ.

Καλὸν δ' οὔτω ἐγὼ οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσι.

Dausq. ἐπεὶ βροτὸν poſt ἐπεὶ νύ μοι minus exaſciatum eſt. *Pauw.*

306. Ην πως ἀναπνεύσωμεν] Ην πως ἀμπνεύσωμεν. *Rhod.* Non male etiam legeretur, Ην πως ἀναπνεύσωμεν. *Pauw.*

307.

Arma & virum, Deorum forma indutum.
Quem Paris ad certamen inſtigans (ita) affatus eſt:
Gaudeo te expeditionem (in hoſtes) faciente. Quoniam animus mihi ſperat (fore)
Ut univerſi Argivi internecione deleantur miſerrima,
Cum ipſis navibus: Quandoquidem virum talem nunquam
Vidi inter Trojanos & bellicoſos Achivos.
Sed per magnum & fortem Herculem,
Quem (corporis) magnitudine, viribusque & forma ſpectabili refers,
Memor illius, & digna (illo) facinora animo concipiens,
Fortiter Trojanis, bello attritis, ſuccurrito;
Si forte reſpirare poſſimus: ſiquidem te ſolum confido,
Triſte urbis jam peſſum euntis fatum avertere poſſe.
Dixit, non leve calcar ipſi addens. Is vero (tali) eum alloquitur ſermone:
Priamide animoſe, Diis corpore (venuſto) ſimilis,
Hæc nempe Deorum in genubus firmiter repoſita ſunt,
Quis vel in prælio violento occubiturus ſit, vel ſalvus evaſurus.
Nos vero, ut decet, & ut poſſumus pugnare,
Pro civitate (Troum) ſtabimus. Deinde & hoc jurejurando confirmo,
Me non prius reverſurum, quam cædem fecerim (Græcorum) aut mortem oppetierim.
Sic fidenter ait. Troësque valde ſuper hoc gaudent.
Et tunc Alexandrum, & Æneam cordatum,
Nec non Polydamantem haſta bonum, & Pammona clarum,

Cum-

307. κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλύξαι] ἀλίξαι vel ἀλίξειν. *Rhod.*

311. ἠὲ σωθῆ] Suſtuli ναι in fine. *Rhod.* Aldina & Baſileenſis, ἠὲ σωθῆναι. *Pauw.*

314. Μὴ πρὶν ὑποσρέψειν, πρὶν ἢ κτάμεν &c.] Verſus laborat: Nam πρὶν brevis, non longa eſt. Nonne ſcribendum, vel Μὴ πρὶν ὑποσρέψειν γε, πρὶν ἢ κτάμεν, vel Μὴ πρὶν ὑποσρέψειν, πρὶν γ' ἢ κτάμεν &c? *Pauw.*

317. Πολυδάμαντα τ' ἰϋμελίην] Scribe ἰῦμμελίην; tum pro Πολυ-

Δηΐφοβόν τ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ Αἴθικον, ὃς περὶ πάντων
Παφλαγόνων ἐκέκαστο μάχῃ ἐνὶ τλῆναι ὅμιλον,
Τοὺς ἅμα λέξαλο πάντας, ἐπισταμένους πονέεσθαι,
Ὅππως δυσμενέεσσιν ἐνὶ πρώτοισι μάχωνται
Ἐν πολέμῳ· μάλα δ' ὦκα χίον προπάροιθεν ὁμίλου·
Προφρονέως δ' οἵμησαν ἀπ' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Πολλοὶ ἕπονθ' ὡσείτε μελισσάων κλυτὰ φῦλα
Ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσι διηρεφέος σίμβλοιο
Ἐσσύμενοι καναχηδὸν, ὅτ' εἴαρος ἦμαρ ἵκηται,
Ὡς ἄρα τοῖσιν ἕποντο βροτοὶ, περὶ δ' ἤριν ἰοῦσι·
Τῶν δ' ἄρα νισσομένων, πολὺς αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει,
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων· περὶ δ' ἔβρεμεν ἄσπετα τεύχη·
Ὡς δ' ὁπόταν μεγάλοιο βίη ἀνέμοιο θοροῦσα
Κινήσῃ προθέλυμνον ἁλὸς βυθὸν ἀτρυγέτοιο,
Κύματα δ' ὦκα κελαινὰ πρὸς ἠόνας βοόωντα,
Φῦκος ἀποπτύωσιν, ἐρευγομένοιο κλύδωνος,
Ἠχὴ δ' ἀτρυγέτοισι παρ' αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν,
Ὡς τῶν ἑσσυμένων, μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη·
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε πρὸ τειχέος ἐξεχέοντο

Αμφ'

λυδάμαντα malo Πουλυδάμαντα: Nam quid neceſſe Verſum admittere ἀκίφαλοι? *Pauw.*

321. Ὅππως δυσμενέεσσιν &c.] Ordo eſt, ὅππως ἰὴ πρώτοισι μάχωνται δυσμενέεσσιν ἰν πολέμῳ, *ut inter primos & primi pugnarent cum hoſtibus in acie:* μάχεσθαι δυσμενέεσσι pueri norunt, neque cohærent ἰὴ πρώτοισι δυσμενέεσσι, ut Interpres perperam credidit: Nam id ne quidem Græcum eſt eo ſenſu. Sic autem ἰὴ, ut vides, hic repetitur ſtatim: Quod paulo ingratius. An legendum, δυσμενέεσσιν ἰπὶ πρώτοισι μάχωνται Ἐν πολέμῳ? ἰπὶ δυσμενέεσσι μάχεσθαι eſt adverſus hoſtes pugnare: Sic Græca dicerent, quod Latina dicunt, & vocnlæ eſſent diverſæ. Sed ea non eſt hujus Poëtæ diligentia: Quare maneat vulgatum. *Pauw.*

323. Προφρονέως δ' οἵμησαν ἀπ' ἄστεος] Rectius ſcribas, Προφρονέως τ' οἵμησαν. *Pauw.*

325. Ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσι διηρεφέος σίμβλοιο] Quæſtio eſt, quid διηρεφής? ſcribe, Ἡγεμόνεσσιν ἑοῖς δι' ἐϋῤῥαφέος σίμβλοιο: ſummam namque per artem alvearia contexta ſunt. *Dausq.* Quæſtioni ſatisfecit Interpres in Verſione ſua, & in eo acquieſcere debuiſſet bonus. *Pauw.*

327.

Cumque his Deiphobum & Æthicum, qui præ omnibus
Paphlagonibus agmen (hoſtile) in pugna ſuſtinere
pollens erat:
Hos ſimul omnes legit pugnandi gnaros,
Ut cum primoribus hoſtium dimicarent,
In pugna conſerta: citato igitur in primam aciem præ-
cedunt,
Promptisque animis ex urbe erumpunt; ac militum
cohortes
Plurimæ ſequuntur, ceu nobiles apum gentes
Reges ſuos (ſequuntur) ex alvearibus bene tectis
Effuſæ cum ſtrepitu, cum Veris tempus advenit.
Ita illos ad conflictum egreſſos ſequuntur mortales.
Quorum inceſſu, ingens ad æthera fragor exſurgit,
Ab ipſis ſimul & equis, circumque arma firmiſſima
ſtrepitant;
Ut, cum magni vis venti ingruens
Moverit ex imo infrugiferi maris gurgitem,
Subitoque nigri fluctus ad littora cum ſonore
Fucum marinum exſpuunt, eructante fluctuum æſtu;
Fremitusque (undarum) juxta inculta littora oritur.
Sic illis imminentibus vaſta tellus valde reſonabat.
Alibi autem Argivi ante murum, ordine compoſito
incedunt

Circa

327. *περὶ δῆριν ἰοῦσι*] *κατὰ δῆριν ἰοῦσι. Rhod.*

328. *πολὺς αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει*] *αἰθέρι*, vel pro *ὀρώρει*, *ἵκανεν. Rhod.* An *αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει* ſcriptum Ellyptice pro *κατ' αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει*? Id certe non minus arridet, quam Rhodomanni *αἰθέρι δοῦπος ὀρώρει*. Si pro *ὀρώρει* ſcribas *ἵκανεν*, nihil exaſciatius & convenientius: Sed ſic a recepta ſcriptura longius recedis: Videndum adhuc. *Pauw.*

329. *Αὐτῶν, ἀδ' ἵππων*] Ut Supra V. 54. hujus Libri ſuſpicabamur legi poſſe paulo liberius, *Αὐτοῖς ἀδ' ἵπποις. Pauw.*

Ibid. *ἄσπετα τεύχη*] Hæc ſeparanda: Nam *ἄσπετα* adverbii loco eſt, & cum *ἴβερμις* cohæret. Interpres perperam: Moneo Tyrones. *Pauw.*

332. *πρὸς ἠόνας βοόωντα*] *πρὸς ἠϊόνας. Rhod.*

334. *Ἠχὴ δ' ἀτρυγέτοισι παρ' αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν*] *ἀλὸς ἀτρυγέτοιο* præceſſit, & *κύματα πρὸς ἠϊόνας βοόωντα. Pauw.*

336. *πρὸ τειχέος ἐξιχέοντα*] *ἐ-*

 κι-

Ἀμφ' Ἀγαμέμνονα δῖον· ἀϋτὴ δ' ἔπλετο λαῶν,
Ἀλλήλοις ἐπικελομένων, ὀλοοῦ πολέμοιο
Ἀντιάαν, καὶ μή τι καταπτώσσοντας ἐνισπὴν,
Μίμνειν πὰρ νήεσσιν, ἐπειγομένων μαχέεσθαι·
Τρωσὶ δ' ἄρ' ἐσσυμένοισι συνήντεον, εὖτε βόεσσι
Πόρτιες, ἐκ ξυλόχοιο ποτὶ σταθμὸν ἐρχομένῃσιν
Ἐκ νομοῦ εἰαρινοῖο κατ' οὔρεος, ὁππότ' ἄρουραι
Πυκνὸν τηλεθάουσι, βρύει δ' ἅλις ἄνθεσι γαῖα,
Πλήθει δ' αὖτε κύπελλα βοῶν γλάγος, ἠδὲ καὶ οἴων,
Μυκηθμός τε πολὺς ὀρίνεται ἔνθα καὶ ἔνθα
Μισγομένων, γάνυται δὲ μετὰ σφίσι βουκόλος ἀνὴρ·
Ὡς τῶν ἀλλήλοισι μετεσσυμένων, ὀρυμαγδὸς
Ὀρώρει· δεινὸν γὰρ ἀΰτεον ἀμφοτέρωθεν·
Σὺν δὲ μάχην ἐτάνυσσαν ἀπείριτον· ἐν δὲ κυδοιμὸς
Στρωφᾶτ' ἐν μέσσοισι μετ' ἀργαλέοιο φόνοιο·
Σὺν δ' ἔπεσον ῥινοί τε, καὶ ἔγχεα, καὶ τρυφάλειαι
Πλησίον· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἴσον πυρὶ μαρμαίρεσκεν·
Φρίξε δ' ἄρ' ἐγχείῃσι μάχη· περὶ δ' αἵματι πάντη
Δεύετο γαῖα μέλαινα δαϊζομένων ἡρώων,

Ἰπ-

στιχόωντο lego. *Rhod.* Rhodomannus ἐσιχόωντο: quianam? *Dansq.* Sequens Ἀμφ' Ἀγαμέμνονα δῖον aperte respuit ἐξιχέοντο, ideoque ἐσιχόωντο perbene reposuit Rhodomannus: Id unum dixisse sufficiat. *Pauw.*

338. ὀλοοῦ πολέμοιο Ἀντιάαν] Locutionem nota: *belli se participem reddere. Pauw.*

339. καὶ μή τι καταπτώσσοντας ἐνισπὴν] ἐνιπὴν. *Rhod.*

340. ἐπειγομένων μαχέεσθαι] Interpres ἐπειγομένων μαχέεσθαι cum voce ἐνιπὴν jungit, & de hostibus suos ad pugnam impellentibus exponit: Perquam dure & incongrue, ut quisque videt, qui animum advertit. Locus est suspectus: An forte legendum, καὶ μή τι καταπτύοντας ἐνιπὴν Μίμνειν πὰρ νήεσσιν, ἐπειγομένων μαχέεσθαι? Sic ἐνιπὴν ἐπειγομένων μαχέεσθαι de ipsis Græcis cohortantibus non inepte dicitur, & καταπτύοντας sententiam efficit bonam. Potes etiam scribere ἐπειγομένους μαχέεσθαι, quod per se subsisteret, & ipsos impulsos respiceret: ἐνιπὴν ἐπειγομένων μαχέεσθαι enim agendi, ἐπειγομένους μαχέεσθαι autem patiendi significationem habet, & utrius-

Circa præclarum Agamemnonem, clamorque hominum fervet,
Seſe invicem exhortantium, ſævum belli conflictum
Ut capeſſant, & ne reformidantes fremitum (hoſtium)
Impellentium (ſuos) ad pugnam, apud naves remaneant.
Trojanis igitur irruentibus occurſarunt, ceu vaccis
Vituli, e ſylva ad ſtabulum redeuntibus
Ex vernis paſcuis de monte, quando arva
Confertim germinant; & terra florum copiam producit:
Lac etiam vaccarum & ovium plena reddit Cymbia,
Mugitusque ingens hic & illic oritur,
Dum coëunt: Quo fit ut exſultet inter illas armentarius.
Ita inter ſe illis congredientibus fremitus
Excitatur; Horrendum enim utrinque vociferabantur.
Conſerunt itaque pugnam ingentem; & tumultus
Cum atroci cæde in medio verſatur.
Concurſantque clypei & haſtæ & galeæ
Cominus, & undequaque velut ignis arma ænea fulgent:
Inhorretque lanceis pugna; & circumquaque ſanguine
Trucidatorum juvenum nigra tellus rigatur,

Ve-

utriusque lectionis eatenus diverſa etiam eſt indoles. Vide & judica. *Pauw.*

341. *ὑῒτι βόεσσι Πόρτις*] Hoc caute intelligendum, ne Græci ut imbelles cum vitulis comparentur: Lætitiam ſcilicet exprimit, & alacritatem, qua Græci occurrebant Trojanis: Ea enim talis, qualis vitulorum vaccis occurſantium: Sentis? Hoc tamen ambiguum ſane, & minus conveniens comparationem ita inſtituere. Sed alia etiam hic peccant: Nam quid lætitia bubulci cum pugnæ miſeriis, & mugitus lætarum vaccarum vitulorumque cum clamore congredientium ferroque dimicantium? Nihil ſane, nihil: Quare hic iterum ingenium ſuum prodidit Quintus, & exemplo uſus eſt plane inepto. *Pauw.*

343. *Ἐκ νομοῦ εἰαρινοῖο κατ' οὔρεος*] Hæc explicant præcedens *ἐκ ξυλόχοιο*: Flaccide profecto, & ingrate. *Pauw.*

345. *ἠδὲ καὶ οἵων*] Scribe *οἷαι*, duabus ſyllabis. *Pauw.*

346. *Μυκηθμός τε πολὺς ὀρίνεται*] *πολὺς μέγ'* vel *μάλ' ὀρίνεται. Rhod.* Exple, *πολὺς τάχ' ὀρίνεται*, vel *πολὺς ἐνορίνεται. Dausq.* Non male Rhodomannus, *πολὺς μάλ' ὀρίνεται.* Potes etiam non male, *Μύκηθμός τ' ἄρα πολὺς ὀρίνεται. Pauw.*

348. *ὀρυμαγδὸς Ὀρώρει*] *Ωρώρει. Rhod.*

Ἱππων τ' ὠκυπόδων, οἱ δ' ἅρμασιν ἀμφεκέχυντο,
Οἱ μὲν ἔτ' ἀσπαίροντες ὑπ' ἔγχεσιν, οἱ δ' ἐφύπερθεν
Πίπτοντες· στυγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτμὴ·
Εν γὰρ δὴ χάλκεος ἔρις πέσεν ἀμφοτέροισι·
Καί ῥ' οἱ μὲν λάεσσιν ἀταρτηρῶς ἐμάχοντο·
Οἱ δ' αὖτ' αἰγανέῃσι τανηκέσιν, ἠδὲ βέλεσσιν·
Αλλοι δ' ἀξίνῃσι, καὶ ἀμφιτόμοις πελέκεσσι,
Καὶ κρατερῇσι λάεσσι, καὶ ἀγχεμάχοις δοράτεσσιν·
Αλλος δ' ἄλλο χέρεσσι μάχης ἀλκτήριον εἶχε·
Πρῶτοι δ' Αργεῖοι Τρώων ὤσαντο φάλαγγας
Βαιὸν ἀπὸ σφέων· τοί δ' ἔμπαλιν ὁρμήσαντες,
Αἵματι δεῦον Αρηα, μετ' Αργείοισι θοροντες·
Εὐρύπυλος δ' ἐν τοῖσι μελαίνῃ λαίλαπι ἶσος,
Λαὸν ἐπῴχετο πάντα, καὶ Αργείους ἐνάριζε
Θαρσαλέως· μάλα γάρ οἱ ὤπασε κάρτος *
Ζεὺς, ἐπίκρα φέρων ἐριδουπεῖ Ηρακλῆϊ·
Ενθ' ὄγε καὶ Νηρῆα, θεοῖς ἐναλίγκιον ἄνδρα,

Mar-

357. *Οἱ μὲν ἔτ' ἀσπαίροντες ὑπ' ἔγχεσιν*] Vitium manifeſtum: Nam *ἅρμασιν ἀμφεκέχυντο* præcedit, & *οἱ δ' ἐφύπερθεν πίπτοντες* ſequitur: quæ utraque non ad haſtas, ſed currus pertinent, & vocem *ἔγχεσιν*, ab illis quam maxime alienam, ablegant ad ipſos Corvos. Ne multis te morer, ſcribendum ſine dubio, *Οἱ μὲν ἔτ' ἀσπαίροντες ὑπ' ἄξοσιν, οἱ δ' ἐφύπερθεν πίπτοντες.* Sic nihil convenientius. *ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον* Πριάμις ἐξ *ὀχέων* notum eſt ex Homero, aliaque id genus obvia ubique. *Pauw.*

358. *συγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτμὴ*] Quid *ἀϋτμὴ* & *vapor* hic? Nugæ, nugæ. Scribendum, *συγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτὴ*. Pueri viderint. *Pauw.*

359. *Εν γὰρ δὴ χάλκεος ἔρις*] *χάλκειος Rhod.* Nonne etiam *χαλκείη* ſcribendum? *Pauw.*

360. *Καί ῥ' οἱ μὲν λάεσσιν ἀταρτηρῶς ἐμάχοντο*] *οἱ μὲν ξιφέεσσιν ἀταρτηρῶς. Rhod.* Rhodomannus, *οἱ μὲν ξιφέεσσιν*, ut vides: Non accedo: Nam hic *λάεσσιν* optime ſtat loco ſuo: Mox autem legendum, optime etiam loco ſuo, *καὶ κρατερῇσι ξιφέεσσι, καὶ ἀγχεμάχοις δοράτεσσιν*, quia enſe, non lapidibus, pugnatur etiam cominus, atque adeo inter ea, quibus ita pugnatur, perbene recenſetur enſis: Nihil certius, & miror Virum Eruditum hæc correxiſſe

adeo

Velocipedumque equorum, qui curribus circumfusi jacebant,
Alii adhuc palpitantes sub hastis, alii super
Strati, fœdusque per aëra vapor circumfertur.
Invaserat enim utrosque lis ænea.
Pars equidem gladiis ferociter pugnabant:
Pars rursus jaculis acutis & sagittis.
Alii asciis, & quæ utrinque feriunt securibus,
Validisque lapidibus, ac hastis cominus pugnam cientibus:
Aliusque aliud pugnæ tutamen manibus tenebat.
Primi autem Argivi Troum phalanges repulerunt
Pauxillum a sese. Verum hi vicissim impetu facto,
Martem sanguine madefecerunt, cum in Argivos irruissent.
Eurypylus autem inter hos nigro turbini similis,
Aggrediebatur totum exercitum, & Argivos trucidabat
Strenue. Valde enim concitatum ei robur dederat
Jupiter, gratum præstans officium Herculi nobilissimo.
Hic idem etiam Nirea virum Diis (formæ decore) similem,

Cum

adeo perverse. *Pauw.*

363. Καὶ κρατερῇσι λάεσσι] κρατεροῖς. *Rhod.* Ante paullo, ubi est, Καί ῥ' οἱ μὲν λάεσσι, Duoviri reponunt ξιφέεσσι. Verum hic locus inquinatus est, non ille. Siquidem prior in ea voce δίχρονος est. Odyss. Z. Ῥυτοῖσι λάεσσι —. Iliad. Γ. Iliad. Ψ. Calabri Lib. 6. — περιμηκέα λᾶαν ἀείρας. Illius ergo ita purgabam:

Καὶ κρατερῇσι λαγῆσι, κ' ἀγχεμάχοις δοράτεσσιν.

Est enim λαγὴς jaculi species. Hesychius, Λαγῆς, δόρυ. Cui non placebit, scribat, Καὶ κρατερῆς ἐλάτῃσι. *Dausq.* Dixi, quod debui, & Dausqueji ineptias tangere nolo. *Pauw.*

366. Βαιὸν ἀτὸ σφείων] Βαιὸν ἀπὸ σφείων. *Rhod.*

367. μετ' Αργείοισι θορόντες] Nova locutio: Nonne scribendum, ἐπ' Αργείοισι θορόντες? Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον de Græcis alacrius in Trojanos irruentibus, ex Homero notum est ipsis pueris. *Pauw.*

370. Θαρσαλέως· μάλα γάρ οἱ ὤπασε κάρτος *] οἱ ἀάσχετον ὤπασε κάστος. *Rhod.* Fini sic, κάρτος ἴοντι: dum it, & ad pugnam capit impetum, juvatur a Jove. Vel κάρτος ἰδ' ἀλκὴν. *Dausq.* Rhodomanni suspicio non displicet. *Pauw.*

372. Εἰθ' ὄγε καὶ Νυρῆα] Νι-

Μαρνάμενον Τρώεσσι βάλεν περιμήκεϊ δουρὶ,
Βαιὸν ὑπὲρ πρότμησιν· ὅδ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης·
Ἐκ δέ οἱ αἶμ' ἐχύθη· δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη·
Δεύετο δ' ἀγλαὸν εἶδος ἅμ' εὐθαλέεσσι κόμῃσι·
Κεῖτο γὰρ ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι, σὺν κταμένοισιν,
Ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἐλαίης εὐκτεάτοιο,
Ἠυτε βίῃ ποταμοῖο κατὰ ῥόον ἠχέεντα,
Σὺν τ' ὄχθης ἐλάσῃσι, βόθρον διὰ πάντα κεδάσας
Ῥιζόθεν, ἥ δ' ἄρα κεῖται ὑπ' ἄνθεσι βεβριθυῖα,
Ὡς τῆμος Νηρῆος ἐπὶ χθονὸς ἄσπετον οὖδας
Ἐξ ἐχύθη δέμας ἠΰ, καὶ ἀγλαΐη ἐρατεινὴ·
Τῷ δ' ἔπι Εὐρύπυλος μεγάλ' εὔχετο δηωθέντι·
Κεῖσό νυν ἐν κονίῃσιν, ἐπεὶ νύ τοι εἶδος ἀγητὸν
Οὔτι λιλαιομένῳ περ ἐπήρκεσεν, ἀλλά σ' ἔγωγε
Νασφισάμην βιότοιο, λιλαιόμενόν περ ἀλύξαι·
Σχέτλιε, οὐδ' ἐνόησας ἀμείνονος ἀντίον ἐλθών·
Οὔτ' ἄρ κάρτεϊ κάλλος ἀνὰ κλόνον ἰσοφαρίζει.
Ὡς εἰπὼν, κταμένοιο περικλυτὰ τεύχε' ἐλέσθαι
Μήτ' ἐπεσσύμενος, τοῦ δ' ἀντίος ἦλθε Μαχάων
Χωόμενος Νηρῆος, ὃς οἱ σχεδὸν αἶσαν ἀνέτλη·
Δουρὶ δέ μιν στονόεντι κατ' εὐρέος ἤλασεν ὤμου
Δεξιτεροῦ· σύτο δ' αἷμα πολυσθενέος περ ἐόντος·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπόρουσεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,

Ἀλλ'

ῥᾶα: Et sic ubique. *Rhod.*

375. *Ἐκ δέ οἱ αἶμ' ἐχύθη· δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη*] Ingratum est *οἱ* recurrens: An forte legendum, *Ἐκ δέ τοι αἶμ' ἔχυθη· δεύετο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη? Pauw.*

378. *ἐλαίης εὐκτεάτοιο*] *εὐκτιάτοιο. Pauw.*

387. *λιλαιόμενόν περ ἀλύξαι*] Quam rancidum est illud *λιλαιόμενόν περ*, ubi præcessit statim *λιλαιομένῳ περ*? *Pauw.*

389. *Οὔτ' ἄρ κάρτεϊ κάλλος* &c.] Rotundius legeretur, *Οὐ γὰρ κάρτεϊ κάλλος* &c. *Pauw.*

391. *Μήτ' ἐπεσσύμενος*] *Μήδετ' ἐπεσσύμενος. Rhod. Μήτι' ἐπεσσύμενος*, pro *Ἐμήτις*, meditabatur, ut *meditantem prœliæ taurum* canit Maro. Brodæus, *Ὠρινθ' ἐπεσσύμενος*, vel *Μήδετ' ἐπεσ-*

Cum Trojanis dimicantem, longa trajecit haſta,
Paululum ſupra umbilicum; qui ad terræ ſolum procumbit;
Effunditurque ei ſanguis; & inſignia arma conſpergunturque:
Splendida etiam facies cum florida cæſarie madeſcit.
Inter (reliquos) enim occiſos in pulvere & ſanguine jacebat,
Ceu florida divitis oleæ planta,
Quam fluvii impetus, vortice ſonoro,
Una cum ripa, abripit, totam ſcrobem diſſipans
Radicitus: jacetque illa floribus onuſta.
Non aliter tunc ad vaſtum telluris ſolum Nirei
Proſtratum erat inſigne corpus, & amabilis formæ ſplendor;
Cui cæſo admodum inſultabat Eurypylus:
Jaceto nunc in pulvere. Quandoquidem tibi ſuſpicienda forma,
Quamlibet exoptanti, nihil profuit: ſed ego te
Utut elabi cuperes, vita ſpoliavi.
Improbe, non animadverteſti te cum præſtantiore congreſſum.
At cum robore in conflictu formæ elegantia paria non facit.
Ita fatus, præclara cæſi arma irruens
Auferre deſtinabat, ſed contra eum venit Machaon
Ira commotus ob Nireum, qui proxime illum fato conceſſerat.
Haſta igitur luctifica eum perculit in lato humero
Dextro, emanavitque cruor ejus, quamvis multum roboris haberet;
Sed tamen ne ſic quidem ex prælio profugit atroci:
Imo,

ἱπτεύμενος. *Dausq.* Μέθεν' placet etiam mihi. *Pauw.*

394. πολυσθενέος περ ἐόντος] *multum roboris habentis:* Interpretis *quamvis* non convenit hic: Nam quia multum roboris & multum ſanguinis habebat Eurypylus, αἷμα ejus accepto vulnere ἐσύτο, & vehementius proſiliebat. *Pauw.*

Αλλ' ὥς τίς τε λέων, ἢ ἄγριος οὔρεσι κάπρος,
Μαίνετ' ἐνὶ μέσσοισιν ἕως κ' ἐπιόντα δαμάσσῃ,
Ος ῥά μιν οὔτασε πρῶτος, ὑποφθάμενος δι' ὁμίλου·
Τὰ φρονέων, ἐπόρουσε Μαχάονι· καί ῥα μὶν ὦκα
Οὔτασεν ἐγχείῃ περιμήκεί τε, στιβαρῇ τε,
Δεξιτερὸν κατὰ γλουτὸν· ὃ δ' οὐκ ἀνεχάζετ' ὀπίσσω,
Οὐδ' ἐπιόντ' ἀλέεινε, καὶ αἵματος ἐσσυμένοιο,
Αλλ' ἄρα καρπαλίμως περιμήκεα λᾶαν ἀείρας
Κάββαλε κὰκκεφαλῆς μεγαθύμου Τηλεφίδαο·
Τοῦ δὲ κόρυς στονόεντα φόνον, καὶ κῆρ' ἀπάλαλκεν
Εσσυμένως· ὃ δ' ἔπειτα κραταιῷ χώσατο φωτὶ
Εὐρύπυλος· μέγα δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ,
Ωκὺ διὰ στέρνοιο Μαχάονος ἤλασεν ἔγχος·
Αἰχμὴ δ' αἱματόεσσα μετάφρενον ἄχρις ἵκανεν·
Ηριπε δ' ὡς ὅτε ταῦρος ὑπὸ γναθμοιο λέοντος·
Αμφὶ δέ μιν μελέεσσι μέγ' ἔβραχεν αἴολα τεύχη·
Εὐρύπυλος δέ οἱ αἶψα πολύστονον εἰρύσατ' αἰχμὴν
Ἐκ χροὸς οὐταμένοιο· καὶ εὐχόμενος, μέγ' ἀΰτει·
Ἀ δειλέ, οὐ νύ τοι ἦτορ ἀρηράμενον φρεσὶ πάμπαν
Επλετ', ὃς οὐτιδανός περ ἐὼν, μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
Αντα κίες· τῷ καί σε κακὴ λάχε δαίμονος αἶσα·
Αλλά σοι ἔσσετ' ὄνειαρ, ὅτ' οἰωνοὶ δατέονται
Σάρκα τὴν κταμένοιο κατὰ μόθον· ἢ ἔτι ἔλπῃ
Νοστήσειν, καὶ μειὸ μένος καὶ χεῖρας ἀλύξειν;

Εσσὶ

396. Αλλ' ὡς τίς τε λέων] Αλλ' ὡς asperius est post Αλλ' οὐδ' ὡς Versu præcedenti. *Pauw.*

404. Κάββαλε κακκεφαλῆς] Malim certe κακκεφαλὴν: Alibi aliquando plura. *Pauw.*

407. Εὐρύπυλος μέγα δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ] Initio aliquid desideratur: Αγειον vel Ασχιτον, aut Αἰνὰ μάλ', valde, majorem in modum: vel tale quippiam. *Rhod.* Inertia dedit lato ore fenestram: Claudo:

Εὐρύπυλος μεγάλαυχος· ὃ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ.

Eurypylus glorioſus. Non talis, qui ante cæso insultabat Nireo, post Machaoni? Et honestatis illa plena est gloriatio Eurypyli, qua se prius adseruit non

Imo, ut leo quiſpiam, aut aper agreſtis, in montibus
Inter medios (venatores) ſævit donec invadentem ſtraverit,
Qui princeps eum vulneravit, in turba prævertens:
Ita affectus irruit in Machaonem, atque eum ſubito
Prælonga gravique haſta ſauciavit
In clune dextero. Neque is tamen retro pedem tulit,
Nec adorientem declinavit, tametſi copioſe ſanguis profluereț:
Sed extemplo grandem lapidem ſublatum
Rotavit in caput magnanimi Telephidæ,
Cujus galea luctuoſam necem & peſtem repulit
Continuo. Inde forti viro ſuccenſuit
Majorem in modum Eurypylus, graviterque animo commotus,
Statim per Machaonis pectus haſtam adegit.
Et cruenta cuſpis ad dorſum usque pervenit:
Ac veluti taurus maxilla Leonis, ſternitur,
Circumque ejus membra crepitant varia arma.
Eurypylus autem illi ſtatim luctificam extrahit haſtam
E ſauciato corpore, & jactabundus magna voce exclamat:
Infelix! nequaquam tibi animus ratione firma
Conſtitit. Qui cum invalidus ſis, viro longe fortiori
Occurriſti. Ideo & infelicis te genii fatum ſibi vendicavit.
Sed (hic) tibi fructus erit, quod alites devorabunt
Carnem tuam in acie cæſi. An adhuc ſperas
Te reverſurum, & vim atque manus meas effugiturum?

Es

non niſi cum laude a prælio digreſſurum, aut honeſte caſurum. *Dausq.* Haud dubie tale quid requiritur, quale Rhodomannus dixit: Nam ante hunc ictum jam animum contra Machaonem ſumſerat, ut ex præcedentibus manifeſte apparet. Ασχετον & Αγριον non mala ſunt: Deterius autem Αἰνὰ μάλ', ubi μίγα δ' ἀσχαλόων ſequitur. Eorum alterutrum igitur ſumere potes, donec certiora adferantur ex Libris. Dausquejus facit, quod ſolet. *Pauw.*

411. Αμφὶ δέ μιν μελέεσσι] Αμφὶ δὲ οἱ μελέεσσι. *Rhod.*

419. καὶ μεῖο μένος] καὶ ἐμεῖο μένος. *Rhod.* In Aldina eſt καὶ 'μεῖο:

Εσσὶ μὲν ἰητὴρ, μάλα δ' ἤπια φάρμακα οἶδας·
Τοῖς πίσυνος, τάχ' ἔωλπας ὑπεκφυγέειν κακὸν ἦμαρ·
Αλλ' οὐ μὰν οὐδ' αὐτὸς ἀπ' ἠερόεντος Ολύμπου
Σεῖο πατὴρ τεὸν ἦτορ ἔτ' ἐκ θανάτοιο σαώσει,
Οὐδ' εἴ τι νέκταρτε, καὶ ἀμβροσίην καταχεύῃ.
Ως φάτο· τὸν δ' ὄγε βαιὸν ἀναπείων προσέειπεν·
Εὐρύπυλ', οὐδ' ἄρα σοι πολὺν χρόνον αἴσιμόν ἐστι
Ζώειν, ἀλλά σοι ἄγχι παρίσταται οὐλομένη κῆρ
Τρώϊον ἀμπεδίον, τῷ πεξ νῦν αἴσυλα ῥέξεις.
Ως φάμενον λίπε θυμὸς· ἔβη δ' ἄφαρ ἄϊδος εἴσω·
Τὸν δὲ, καὶ οὐκ ἔτ' ἐόντα, προσηύδα κύδιμος ἀνὴρ·
Νῦν μὲν δὴ σὺ κεῖσο κατὰ χθονὸς· αὐτάρ ἔγωγε,
Υστερον οὐκ ἀλέγω, καὶ εἰ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρος
Σήμερον ἡμετέροισι πέλει λυγρὸς· οὔτι γὰρ ἄνδρες
Ζώομεν ἤματα πάντα· πότμος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.
Ως εἰπὼν, οὔταζε νέκυν· μέγα δ' ἴαχε Τεῦκρος,
Ως ἴδεν ἐν κονίῃσι Μαχάονα· τοῦ γὰρ ἄπωθεν
Εἰστήκει μάλα πάσχυ πονεύμενος· ἐν γὰρ ἔκειτο
Δῆρις ἐνὶ μέσσοισιν· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ὀρώρει·
Αλλ' οὐδ' ὡς ἀμέλησε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ,

Νη-

μεῖος: quod literæ abſentiam indicat. *Pauw.*

422. ἀπ' ἠερόεντος Ολύμπου] ἠερόεντος hic *aërium* notat, & Olympum cæleſtem in aëre diſtinguit ab Olympo in terra: Dausquejus in Notis ad V. 632, Lib. præced. vocem perperam explicuit. Si ἀερόεντος ſcripſiſſet Calaber pro ἠερόεντος, non peccaſſet ſane, & paulo ſignatius locutus fuiſſet. αἰγλήεντος Ολύμπου ex Iliade notum eſt omnibus. *Pauw.*

424. Οὐδ' εἴ τι νέκταρ τι] Οὐδ' εἴ τοι νέκταρτι, *Rhod.*

426. Εὐρύπυλ', οὐδ' ἄρα σοι πολὺν χρόνον &c.] οὐδ' ἄρα σοί γε, vel οὐδ' ἄρα σοι πουλὺν. *Rhod.*

427. ἀλλά σοι ἄγχι] Ubi σοι eſt in Verſu præcedenti, ἀλλά τοι ἄγχι fuiſſet ſatis. *Pauw.*

428. τῷ πεξῇ νῦν αἴσυλα ῥέξεις] αἴσυλα ῥίζεις. *Rhod.* Et mihi placet ῥίζεις, inprimis ubi αἴσυλα id aperte requirit: αἴσυλα ſcilicet vocat Quintus verba magnifica, quibus cæſos inſultabat Eurypylus. Hoſtes occidere, non erat αἴσυλον, ſed θαμινὸν. *Pauw.*

431.

Es medicus quidem, & mitiſſima remedia cognita habes;
Quibus fretus, forte ſperas te diem exitialem evaſurum:
Verum nec ipſe a profundi aëris Olympo
Pater (Aeſculapius) cor tuum a morte ſervabit,
Etiamſi tibi Nectar & Ambroſiam affundat.
Sic ait. Huic vero adhuc modicum ſpirans ille reſpondit.
Eurypyle, nec tibi longum tempus a fatis conceſſum eſt
Vivere; ſed tibi prope adſtat lethalis Parca
In Campo Trojano: in quo nunc nefaria committis.
Ita fantem animus deſerit, & ad inferos ſubito migrat.
Quem jam exanimatum compellat vir Præclarus:
Nunc tu hic terram preme; Ego vero
De futuris non ſum anxius: etiamſi ante pedes exitium
Noſtros hodie ſit funeſtum. Non enim nos homines
Omni tempore vivimus, ſed mors (ſua) cunctis deſtinata eſt.
Sic locutus vulnus intulit cadaveri. Exclamavit autem Teucer,
Ut vidit in pulvere Machaonem, a quo procul
Stabat, ſtrenue rem gerens. Incumbebat enim (verſantibus)
In media acie contentio: & alius in alium inferebatur.
At nec ita tamen neglexit virum nobilem interfectum, Ni-

431. Νῦν μὲν δὴ σὺ κεῖσο] Νῦν μὲν δὴ σύγε κεῖσο. *Rhod.*

435. Ὡς εἰπὼν, εὔταζε νίκην] Vitium ſcripturæ, niſi omnia me fallant: Nam εὐτάζειν νίκην fuiſſet plus, quam inhumanum, & in Eurypylum Herculis ſobolem non quadrat. Scribendum ſuſpicor, Ὡς εἰπὼν, ἔθεσκε vel ἀθῆσε νίκην: quod ſatis adhuc durum & violentum. Sed id factum forte, ut arma facilius detraherentur, vel ut ipſum cadaver facilius tolli & auferri poſſet. *Pauw.*

436. τοῦ γὰρ ἄπωθεν Εισήκει μάλα πάγχυ ποτούμενος] Nihil ineptius: Quo modo enim Machaonem cadentem ſic videre potuiſſet, præſertim in media pugna, ubi confertim res agebatur? Scribendum ſine dubio, οὐ γὰρ ἄπωθεν Εισήκει μάλα πάγχυ ποτούμενος. *Pauw.*

438. ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ὀρώρει] ἄλλος ὄρουεν. *Rhod.*

440

Νιρῆος, ὃς κεῖτο παρ' αὐτόθι· τὸν δ' ἐνόησεν
Ὕστερον ἀντιθέοιο Μαχάονος ἐν κονίῃσιν·
Αἶψα δ' ὅγ' Αργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὰ βοήσας·
Ἔσσυτ' Αργεῖοι, μήδ' εἴκετε ἐσσυμένοισι
Δυσμενέεσσιν· νῶϊ γὰρ ἄσπετον ἔσσετ' ὄνειδος,
Αἴκε Μαχάονα δῖον ἅμ' ἀντιθέῳ Νιρῆϊ
Τρῶες ἐρυσάμενοι, ποτὶ Ιλιον ἀπονέονται·
Αλλ' ἄγε δυσμενέεσσι μαχώμεθα πρόφρονι θυμῷ,
Οφρα δαϊκταμένους εἰρύσομεν, ἢ ῥὰ καὶ αὐτοὶ
Κείνοις ἀμφὶ θάνωμεν, ἐπεὶ θέμις ἀνδράσιν αὕτη,
Οἵσιν ἀμυνέμεναι, μήδ' ἄλλοις κῦρμα γενέσθαι·
Οὐ γὰρ ἀνιδρωτίγε μετ' ἀνδράσι κῦδος ἀέξει.
Ως ἄρ' ἔφη· Δαναοῖσι δ' ἄχος γένετο· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῖς
Πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον ὑπ' Αρεϊ δηωθέντες,
Μαρναμένων ἑκάτερθεν· ἴση δ' ἐπὶ δῆρις ὀρώρει·
Οψὲ δ' ἀδελφειοῖο φόνον στονόεντα νόησεν
Βλημένου ἐν κονίῃ Ποδαλείριος, οὕνεκα νηυσὶν
Ηστο παρ' ὠκυπόροισι, τετυγμένα δούρατι φωτῶν
Ελκη ἀκειόμενος· περὶ δ' ἕντεα δύσατο πάντα,
Θυμὸν ἀδελφειοῖο χολούμενος· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
Σμερδαλέοισι στέρνοισιν ἀέξετο, μαιμώωντι

Es

440. Νηρῆος, ὃς κεῖτο παρ' αὐτόθι] Νιρῆός τ', ὅς. *Rhod.* Copula aperte requiritur: Nam ἀιδρὸς ἀγαυοῦ Machaonem respicit. Dausquejus hic puerum egit: Vide modo ejus balbutiem, qua chartam conspurcare nolo. *Pauw.*

443. Ἔσσυτ' Αργεῖοι] Ἔσσυθ' vel Ἰσασθ' Αργεῖοι. *Rhod.* Non displicet Ἔσσυθ', quanquam sequatur ἐσσυμένοισι: Nam ita solet Quintus. *Pauw.*

Ibid. μήδ' εἴκετε ἐσσυμένοισι Δυσμενέεσσιν· νῶϊ &c.] μήδ' εἴκετε δυσμενέεσσιν Ἐσσυμένοις νῶϊν γὰρ ἄσπετον ἔσσετ' ὄνειδος. *Rhod.* Rescribere, εἴκετε δυσμενέεσσιν Ἐσσυμένοις· νῶϊν γὰρ ἄσπετον &c, res novas moliri est, cum altera lectio sit optime constituta, & insignibus terminis versus contineatur. Si Rhodomanno fastidiose colliduntur duo ε ε in εἴκετε ἐσσυμένοισι, quo stomacho concoquet Iliade Γ. φίλε' ἑκυρέ', aliaque? Etsi τὸ ἀχάσμητον sæpe fugerint veteres,

Nireumque qui prope jacebat: Quem cognovit
Poſt egregium Machaonem, in pulvere ſtratum.
Statim igitur magno clamore Argivos exſtimulat.
Properate Argivi: nec cedite hoſtibus
Ingruentibus. Nobis enim enormi erit probro,
Si Jove ortum Machaonem cum formoſiſſimo Nireo
Troës abſtraxerint, & (ſic) ad Ilium redierint.
Verum agite impenſo cum Trojanis pugnemus ſtudio;
Ut cæſos eripiamus, vel ipſi etiam
Pro illis occumbamus; quia hac lege homines tenentur,
Ut ſuos defendant, ne aliis prædæ fiant.
Non enim absque ſudore gloria inter homines paratur.
Sic ait. At Danai ægre tulerunt: & circum illos
Multi terram ſanguine tinxerunt robore Mavortio trucidati,
Utrobique pugnantium; & æqua fuit pugna.
Tandem luctificam fratris necem reſcivit
In pulverem dejecti Podalirius: Quia naves
Ad veloces reſidebat, haſtis inflicta militum
Vulnera medicans. Quare omnia induit arma,
Propter fratrem ira inflammatus: & robur ei
In pectore immane creſcit, feſtinanti

Ad

teres, ſæpe tamen incurrerunt. Si lecto δυσμενέεσσιν· τῶϊ γὰρ, penthemimeris deſiderio tangitur, deſit illa quoque mille locis aliis: Si quid aliud, quod comminiſci modo non datur, efferat, perpendemus. *Dausq.* Revera nihil mutare neceſſe. *Pauw.*

446. ποτὶ Ιλιον ἀπονέονται] ἀπονέωνται. *Rhod.*

450. μήθ' ἄλλοις κῦρμα γενέσθαι] Hæc cum præcedentibus connecti non poſſunt, & talo ſuo vix ſubſiſtunt. Scribe apte & perſpicue, Οἷσιν ἀμυνεμέναι, μή τ', vel μὴ, ἄλλοις κῦρμα γένωνται. *Pauw.*

451. Οὐ γὰρ ἀνιδρωτί γε &c.] Non convenit γὰρ poſt legem dictam de ſuis defendendis: Malim, Οὐ δ' ἄρ' ἀνιδρωτί γε. *Pauw.*

452. Δαναοῖσι δ' ἄχος γίνετο· ἀμφὶ &c.] γίνετ'· ἀμφὶ. *Rhod.*

459. Θυμὸν ἀδελφειοῖο χολούμενος] Illud ἀδελφειοῖο hic flaccide repetitur: Sed ſic ubique Quintus. *Pauw.*

460. Σμερδαλέοισι σίφεσσιν ἀέξετο] Σμερδαλέη. *Rhod.* Rhodomannus Σμερδαλέη: Non improbo: Nam Σμερδαλέοις σίφεσσιν minus appoſitum foret. Niſi

Ες πόλεμον στονόεντα· μέλαν δέ οἱ ἔζεεν αἷμα
Λάβρον ὑπὸ κραδίῃ· τάχα δ' ἔνθορε δυσμενέεσσι,
Χερσὶ θοῇσιν ἄκοντα τανυγλώχινα τινάσσων·
Εἶλε δ' ἄρ' ἐσσυμένως Αγαμήστορος υἱέα δῖον
Κλῦτον, ὃν ἠύκομος Νύμφη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Παρθενίου, ὅς τ' εἶσι διὰ χθονὸς, ἠΰτ' ἔλασος,
Πόντον ἐπ' Εὔξεινον προχέων καλίῤῥοον ὕδωρ·
Αλλον δ' ἀμφὶ κασιγνήτῳ κτάνε δῖον ἄνδρα
Λᾶσσον, ὃν ἀντίθεον Προνόη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Νυμφαίου ποταμοῖο, μάλα σχεδὸν εὐρέος ἄντρου,
Ἄντρου θηητοῖο, τὸ δὴ φάτις ἔμμεναι αὐτῶν
Ἱερὸν Νυμφάων, ὁπόσαι περὶ μακρὰ νέμονται
Οὔρεα Παφλαγόνων, καὶ ὅσαι περὶ βοτρυόεσσαν
Ναίουσ' Ηράκλειαν· ἔοικε δ' ἐκεῖνο θεοῖσιν
Αντρον, ἐπεί ῥα τέτυκται, ἀπειρέσιον μὲν ἰδέσθαι
Λαΐνεον, ψυχρὸν δὲ διὰ σπέος ἔρχεται ὕδωρ
Κρυστάλλῳ ἀτάλαντον, ἐνὶ μυχάτοισι δὲ πάντη
Λαΐνεοι κρητῆρες ἐπὶ στυφελῇσι πέτρῃσιν,
Αἰζηὼν ὡς χερσὶ τετυγμένοι, ἐνδάλλονται·

Αμφ'

Nisi adhuc præstet Σμερδαλέον adverbialiter: Et hoc præstat sane, si attendas. *Pauw.*

464. Αγαμήστορος υἱέα δῖον] Scripsi Αγαμήστορος, ε initiali in α conversо. *Rhod.* Aldina enim & Basileensis Εγαμήστορος. *Pauw.*

465. Κλῦτον] Forte Κλῆτον. *Rhod.* Si quid mutandum, mallem Κλεῖτον: quod nomen est satis celebre. Et sic forsitan ipse Rhodomannus: Nam in Versione Latina est *Clitum*, ut vides. *Pauw.*

466. Παρθενίου, ὅς τ' εἶσι διὰ χθονὸς, ἠΰτ' ἔλασος] Brodæo placet ἠΰτ' ἔλαιον, nobisque placet. Nam idem de Peneo post Homerum Iliade β. & Strabonem Lib. 9. tradit Plinius Lib. 4. Cap. 8. *Accipit amnem Europon* [Homerus Titaresium] *nec recipit, sed olei modo supernatantem (ut dictum est ab Homero) brevi spatio portatum abdicat, panales aquas, Ditisque genitas, argenteis suis misceri recusans.* Eandem ratiunculam misit in posteros Lucanus Lib. 6.

Solus in alterius nomen cum venerit undæ,

De-

Ad triſte bellum; nigerque ipſi ſanguis æſtuat
Vehementer in corde: ſubitoque irruit in hoſtes,
Palmis agilibus pilum longa cuſpide criſpans.
Atque ſtatim Agameſtoris nobilem filium necat,
Clitum, quem Nympha crine ſuperba peperit ad fluenta
Parthenii; Qui per terram labitur, olei modo,
In pontum Euxinum pulcriſluam undam exonerans.
Alterum etiam virum inimicum trucidat, prope fratrem,
Laſſum, quem Diva Pronoë edidit, juxta alveum
Nymphæi amnis, proxime capacem ſpecum,
Specum illam mirabilem: quam fama refert eſſe ipſarum
Nympharum templum, quotquot in arduis verſantur
Montibus Paphlagonum, & circum racemoſam
Degunt Heracleam: & convenit Diis ejuſmodi
Antrum: Quia vaſto eſt adſpectu,
Lapideumque, & frigida per ſpeluncam unda labitur,
Perinde ac glacies; inque penetralibus paſſim
Crateres ſaxei, ſuper rigidis ſcopulis,
Ceu hominum manibus facti, conſpiciuntur.

Et

Defendit Titareſus aquas, lapſusque ſuperne
Gurgite Penei pro ſiccis utitur arvis.
Hunc fama eſt Stygiis manare paludibus amnem,
Et capitis memorem fluvii contagia vilis
Nolle pati, ſuperumque ſibi ſervare timorem.

Solus, inquit Lucanus: quam conſiderate, viderit ipſe, cum de Phaſide idem narret Arrianus in Periplo, de Rhodano in Lemanum ſe evolvente, & impermiſto Ammianus, & Strabo. His probabilis ſit adſignata correctio: Sed neque Brodæo diſplicet ἠΰτε Λάσος ex Stephano; *Dausq.* Brodæus ἠΰτ' ἴλαιον: quod in Verſione ſua ſecutus eſt Rhodomannus. Quiete fluit Parthenius, & inde nomen ſortitus fuit ex quorundam opinione: Vide Stephanum in V. Παρθένιος, & Doctos Apollonii Interpretes ad V. 938. Lib. 2. Argonaut. Eo pertinet ἠΰτ' ἔλαιον, εἶνοι διὰ χθονὸς, ſi ita ſcripſerit Auctor, ut potuit certe: Nam de curſu impermiſto hic inteliciter pro more ſuo cogitat Dausquejus. Λάσος ex Stephano nunc non ſuccurrit mihi; & ſi ſuccurreret, hoc loco non conveniret: Id vident omnes, qui in his paulo acutius cernunt. *Pauw.*

472. Ἱερὸν Νυμφάων] Ἱερὸν Νυμφάων. *Rhod.*

Αμφ' αὐτοῖσι δὲ πάντες; ὁμῶς Νύμφαι τ' ἐρατειναὶ,
Ιστοί τ', ἠλακάται τε, καὶ ἄλλ' ὅσα τεχνήεντα
Εργα πέλει θνητοῖσι, τὰ καὶ περὶ θαῦμα βροτοῖσιν
Εἴδεται, ἐρχομένοισιν ἔσω ἱεροῖο μυχοῖο·
Τῷ ἔνι, δοιαὶ ἔνεισι καταιβασίαι, ἄνοδοί τε,
Η μὲν πρὸς βορέαο τεταγμένη ἠχήεντος
Προιὰς, ἡ δὲ νότοιο κατάντιον ὑγρὸν ἀέντος·
Τῇ θνητοὶ νίσσονται ὑπὸ σπέος εὐρὺ θεάων,
Η δ' ἑτέρη, μακάρων πέλεται ὁδὸς, οὐδέ μιν ἄνδρες
Ῥηϊδίως πατέουσιν, ἐπεὶ χάος εὐρὺ τέτυκται,
Μέχρις ἐπ' Αἰδωνῆος ὑπερθύμοιο βερέθρων·
Αλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσι πέλει θέμις εἰσοράασθαι·
Αμφὶ Μαχάονα κλυτὸν, ἰδ' Αγλαΐης κλυτὸν υἱα,
Μαρναμένων ἑκάτερθεν, ἀπέφθιτο πουλὺς ὅμιλος·
Οψὲ δὲ δὴ Δαναοὶ σφέας εἴρυσαν, ἀθλήσαντες
Πολλά περ· αἶψα δὲ νῆας ἐπὶ σφετέρας ἐκόμισαν
Ἑταίροι, ἐπεὶ πλεόνεσσι κακὴ περιπέπτατ' ὀϊζὺς
Αργαλέου πολέμοιο· πόνῳ δ' ἐνέμιμνον ἀνάγκη·
Αλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλοὶ ἐνεπλήσαντο κελαινὰς
Κῆρας ἀν' αἱματόεντα, καὶ ἀλγινόεντα κυδοιμὸν,
Δὴ τότε Αργείων πολέες φύγον ἔνδοθι νηῶν,
Οσσους Εὐρύπυλος μέγ' ἐπῴχετο κῦμα κυλίνδων·

Παῦ-

480. *Αμφ' αὐτοῖσι δὲ πάντες, ὁμῶς Νύμφαι τ' ἐρατειναὶ*] Quid hoc? An Πᾶνες pro *πάντες* legendum cum Interprete? Non puto: Nam quid Panes cum Nymphis? An ut operarentur una? Credo, ſi de re Venerea ageretur, eique incumbendum eſſet ſtrenue: Eo enim Panum tendebat ſalacitas: Quam ob cauſam illos etiam metuebant Nymphæ: Res eſt nota ipſis pueris, qui Antiquitatem a limine modo ſalutarunt. Aliud requiritur, & ab hoc Antro ſacro longe ablegari debent bene vaſati Panes: Lege *Αμφ' αὐτοῖσι δὲ πᾶσαι ὁμῶς Νύμφαι τ' ἐρατειναὶ, Ιστοί τ'* &c. omnes ibi ſimul Nymphæ, de quibus paulo ante actum. *τε* poſt *Νύμφαι* retinui, quia præter Euphoniam, *Ιστοί τ'*, aliaque ſequentia id tueri poſſunt: Alias induxiſſem. *Pauw.*

481. *καὶ ἄλλ' ὅσα τεχνήεντα* &c.

Et prope hos Panes, ſimulque amabiles Nymphæ,
Fuſique colique, & ſi quæ alia fabrefacta
Mortalibus ſunt opera. Quæ non ſine magna admiratione homines
Contemplantur, in ſacrum penetrale deſcendentes.
In quo duo ſunt deſcenſus & aſcenſus,
Alter ad ſonori Aquilonis ſpectans
Flatum, alter Auſtro obverſus humidas aſpiranti auras,
Ubi mortales latipatens Divarum luſtrum ſubeunt,
Alter autem Diis iter præbet, nec illum homines
Facile calcant; cum profunda illic ſit vorago,
Usque ad ſeveri Plutonis barathrum;
Hoc igitur Divis (tantum) fas eſt contemplari.
Circa bonum autem Machaonem, & clarum Aglajæ natum
Magna utrobique caterva pugnantium occumbebat.
Sero tandem Danai ipſos extorſerunt, luctati
Multum, & ſtatim ad naves ſuas tranſtulerunt
Pauci. Nam plerosque circumvolabat improba ærumna
Difficilis conflictus; inque labore, neceſſitate adacti, perſiſtebant.
Cum igitur innumeri exſatiaſſent atras
Parcas, in ſanguinolento & luctifico prælio:
Tum Argivum complures in naves fugam ceperunt,
Quos Eurypylus urgebat, magnam advolvens cladem.
Pau-

&c.] Mulierculârum intellige opera: Sic enim generaliora reſtringo; niſi fallor, bene. *Pauw.*

482. τὰ καὶ περὶ θαῦμα &c.] περὶ hic adverbium eſt: circumcirca, in orbem undique. *Pauw.*

484. καταιβασίαι, ἄτροδοί τε] καταιβασίαι τ', ἄτροδοί τε. *Rhod.*

485. πρὸς βορίαο τετραμμένη ἠχήεντος Πρηϊάς] Πτοιὰς. *Rhod.* Scribe Πρωιὰς. Heſychius, Πρωιὰς, ἔρως, κρημνὸς, οἱ δὲ ἔρους ἐξοχήν. *Dausq.* Haud dubie legendum Πτοιὰς, neglectis Dansqueji inaniis. *Pauw.*

492. Ἀμφὶ Μαχάονα κλυτὸν, ἰδ' Ἀγλαΐης κλυτὸν υἱὸν] Ἀμφὶ Μαχάονα σ' ἐσθλὸν. *Rhod.*

495. Ἑτάροι, ἐπεὶ πλείστους &c.] Παῦροι ἐπεὶ. *Rhod.* Ita legendum ſine dubio: Baſileenſes Aldinum ἑτάροι male in ἑτάροιο mutaverant, quod in ſua Editione expreſſit Rhodomannus. *Pauw.*

501. μέγ' ἐπέχετο κῦμα κυν λαίνδων]

Παῦροι δ' ἀμφ' Αἴαντα, καὶ Ατρέος υἱὲ κραταιὲ
Μίμνον ἐν ὑσμίνῃ· καὶ δὴ τάχα πάντες ὄλοντο
Δυσμενέων παλάμῃσι περιστροφέοντες ὁμίλῳ,
Εἰ μὴ Οἰλέος υἱὸς ἐϋφρονα Πουλυδάμαντα
Ἐγχείῃ τύψε παρ' ὦμον ἀριστερὸν, ἀγχόθι μαζοῦ·
Ἐκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη· ὃ δ' ἐχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω·
Δηΐφοβον δ' οὔτασε περικλυτὸς Μενέλαος
Δεξιτερὸν παρὰ μαζὸν· ὃ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοῇσιν·
Αν δ' Αγαμέμνων δῖος ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον·
Πληθύος ἐξ ὀλοῆς· μετὰ δ' Αἴθικον ὤχετο δῖον
Θύων ἐγχείῃσιν· ὃ δ' εἰς ἑτάρους ἀλέεινε·
Τούς δ' ὁπότ' Εὐρύπυλος λαοσσόος εἰσενόησε
Χαζομένους ἅμα πάντας ἀπὸ στυγεροῖο κυδοιμοῦ,
Αὐτίκα κάλλιπε λαὸν, ὅσον κατὰ νῆας ἔλασσεν·
Καί ῥα θοῶς οἴμησεν ἐπ' Ατρέος υἱὲ κραταιῷ,
Παῖδά τε καρτερόθυμον Οἰλέος, ὃς περὶ μὲν θεῖν
Ἔσκε θοὸς, περὶ δ' αὖτε μάχῃ ἔνι φέρτατος ἦεν·
Τοῖς ἔπι κραιπνὸν ὄρουσεν, ἔχων περιμήκετον ἔγχος·
Σὺν δέ οἱ ἦλθε Πάρις τε, καὶ Αἰνείας ἐρίθυμος,

λίνδων] πῆμα κυλίνδων. *Rhod.* Ita perbene Rhodomannus: Γενέσθαι ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει, ex Homero notissimum est. *Pauw.*

504. περιστροφέοντες ὁμίλῳ] *In turba huc illuc cursitantes*, ut victi solent: ὁμίλῳ hic numerum designat ingentem, & τῷ πλήθει opponitur. *Pauw.*

508. Δηΐφοβον δ' οὔτασε περικλυτὸς] οὔτασε vel οὔτασζε περικλειτὸς. *Rhod.*

510. Αν δ' Αγαμέμνων δῖος ἐνήρατο] Ενθ' Αγαμέμνων, vel Καὶ δ' vel Σὺν δ'. *Rhod.* Nihili est illud Αν δ': Scribendum videtur mihi, Εν δ' Αγαμέμνων &c. *In illis:* Locutio est satis nota; & sic Agamemnonis memoria commode ad Ajacis & Menelai memoriam accedit. *Pauw.*

511. Πληθύος ἐξ ὀλοῆς] ἐξ ἄλλης, rectius. *Rhod. Ex multitudine noxia & exitiali*, hostium nempe, qui omnibus exitium parabant, & necare ad unum volebant omnes. Nescio, cur ὀλοῆς suspectum fuerit Rhodomanno, & in locum ejus substituerit flaccidum illud ἄλλης. Cave assentiaris. *Pauw.*

Ibid. μετὰ δ' Αἴθικον ὤχετο δῖον] Αγαμέμνων δῖος Versu prae-

ce-

Paucique circa Ajacem & fortes Atrei natos
In acie manſerunt. Et ſane omnes exitio traditi eſſent
In turba (illa) verſantes, hoſtium manibus:
Si non Oilei filius conſultum Polydamantem
Haſta percuſſiſſet, in dextrum humerum juxta papillam,
Ita ut ſanguis erumperet; ipſeque paululum pedes referret.
Deiphobum etiam vulneravit Menelaus gloria præſtans
Circa dexteram mammam, qui citatis pedibus effugit.
Unaque illuſtris Agamemnon magnam trucidavit catervam
De multitudine hoſtili. Adortus etiam eſt Æthicum nobilem
Haſta ferociens, ſed is inter ſocios ſe abſcondidit.
Ubi vero Eurypylus, populi ſervator, illos vidit
Univerſos ſimul infelici excedere conflictu,
Repente agmen, quod ad naves depulerat, reliquit;
Et ſubito impetum in fortes Atrei natos fecit,
Et animoſam Oilei prolem, qui præ omnibus
Velox erat, inque pugna facile primas tenebat.
In hos rapide incurrit, prælongam gerens haſtam:
Eique comites erant Paris, & Æneas acer,

Qui

cedenti eſt. *Pauw.*

514. Καζομένους ἅμα πάντας] Si Τοὺς præcedens de Polydamante, Deiphobo, & Æthico accipiendum ſit, ut certe videtur, ἅμα πάντας nimium eſt de tribus. *Pauw.*

517. ὃς περὶ μὲν θεὸν Ἔσκε θοὸς] ὃς περὶ πάντων Ἔσκε θοὸς. *Rhod.* Rhodomannus περὶ πάντων: Non adſentior: Nam ſic incondite ſequitur, περὶ δ' αὖτε μάχῃ ἐνὶ φέρτατος ἦεν: quia θοὸς primo ſine alio adjuncto, nihil dicit, quod diſtinctionem inducat; dein, quia περὶ abſolute ſequens, ubi περὶ abſolute præcedens exulat, omnem vim & elegantiam ſuam amittit. πέρι vel περὶ hic idem, quod περισσῶς, *eximie*, *valde*: Id bis repetitur hic, & ab ſita repetitione locus blanditias ſuas habet. Quid plura? Ne litera mutanda eſt, & duo in laudem Ajacis hic dicta ſunt: Primum δὲ μὲν πέρι θοὸς ἔσκε θεῖν, alterum πέρι δ' αὖτε φέρτατος ἦεν μάχῃ: Nihil appoſitum magis, aut magis Græcum: θοὸς θεῖν, *currere celer*: Ita Latini etiam, Græcos imitati, ut norunt, qui Linguam callent. *Pauw.*

519. Τοῖς ἔπι κραιπνὸν ὄρουσε] Bb 2 κραιν-

Ος ῥα θοῶς Αἴαντα βάλεν περιμήκεϊ πέτρῃ
Καχκόρυθα κρατερὴν· ὃ δ' ἄρ' ἐν κονίῃσι τανυσθείς,
Ψυχὴν οὔτι κάπτυσεν, ἐπεί νύ οἱ αἴσιμον ἦμαρ
Εν νόστῳ ἐτέτυκτο Καφηρίσιν ἀμφὶ πέτρῃσι·
Καί ῥά μιν ἁρπάξαντες ἀρηίφιλοι θεράποντες,
Βαιὸν ἔτ' ἐμπνείοντα φέρον ποτὶ νῆας Αχαιῶν·
Καὶ τότ' ἄρ' οἰώθησαν ἀγακλυτοὶ βασιλῆες
Ατρείδαι· πὰρ δέ σφιν ὀλέθριος ἵσταθ' ὅμιλος,
Βαλλόντων ἑκάτερθεν, ὅ τ' ἔσθενε χερσὶν ἑλέσθαι·
Οἱ μὲν γὰρ στονόεντα βέλη χέον· οἱ δέ νυ λᾶας
Αλλοι δ' αἰγανέας· τοί δ' ἐν μέσσοισιν ἐόντες,
Στρωφῶντ', εὖτε σύες μέσῳ ἔρχεϊ, ἠδὲ λέοντες,
Ηματι τῷ, ὅτ' ἄνακτες ἀολλίσσουσ' ἀνθρώπους,
Αργαλέως δ' εἰλῶσι, κακὸν τεύχοντες ὄλεθρον
Θηρσὶν ὑπὸ κρατεροῖς· οἱ δ' ἔγχεος ἐντὸς ἐόντες,
Δμῶας δαρδάπτουσιν, ὅς τις σφίσιν ἐγγὺς ἵκηται·

Ως

κραιπνὸς ὄρουσεν. *Rhod.* κραιπνὸν hic poſitum adverbialiter pro κραιπνῶς: Rhodomanni κραιπνὸς non indigemus. *Pauw.*

521. περιμήκεϊ πέτρῃ] Ut περιμήκιστον ἔγχος præceſſit: Acumen hoc Scholaſticum. *Pauw.*

523. Ψυχὴν οὔτι κάπτυσεν] κάκυσσεν. *Rhod.* Animo non eſt defectus: alibi namque occidere Oïlidæ fatum erat, quod innuunt ſubeuntia. Scribo κάφησεν ex Iliad. ε. in ſimili:

Αὐθις δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
Ζάγρεϊ ἐκπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Brodæus κάπτυσεν pro κατέπτυσεν poſitum ratus eſt: quod ſi ita eſſet, ſcriptum oportuit κάπτυσεν, quod inimicum carmini. Rhodomannus κάκυσσεν, quod ſi uſus addiceret, non repugnem: quemadmodum, ſi uſus addiceret, omnium maxime velim κάπτυσεν, ut paſſim ἐτύπτησι. *Dauſq.* Rhodomanni κάκυσσεν amplector: κακύειν poſitum aliquando pro ἐκπνεῖν & ἀποκακύειν: ſimplex pro compoſito. Heſychius optimus Grammaticorum: Ἐκάκυσεν, ἐξέπνευσε. κάκυς γὰρ τὸ πνεῦμα. Alibi legitur ſuo loco: Καπυρὸς, κακύσσων, ἐκπνέων. Ubi duo Articuli perperam ſunt confuſi, & unius interpretamentum intercidit; niſi vox abſque interpretamento recenſita fuerit, ut aliquando factum in illo Linguæ Græcæ Theſauro:

Qui ſtatim Ajacem grandi ſaxo perculit,
In firmata galea, ita ut in pulverem extenderetur;
Animam tamen non efflavit; Quia fatalis ipſi dies
In reditu deſtinata erat, juxta Capharei rupes.
Ac tollentes ipſum Mavortii ſatellites,
Adhuc modice ſpirantem ad naves Achivum portarunt.
Et tunc præſidio nudantur illuſtres imperatores
Atridæ, inſtatque eis pernicialis globus
Jaculantium utrinque, quodcunque manibus comprehendi poterat:
Pars enim ſtridentia tela fundunt, pars lapides,
Nonnulli tragulas. Ipſi igitur in medio incluſi
Obverſantur, non ſecus quam apri in medio circo atque Leones
Eo die, quo principes homines congregant,
Et ſæviter includunt, dirum illis exitium apparantes
Inter validas beſtias. Quæ in loco circumſepto verſantes
Servos dilaniant, quicunque eis propinquarit.

Ita

ro: Scribendum enim haud dubie primo, Καπυρὸς: Dein novo Articulo, Καπύτσων, ἐκατέων. Viri Eruditi id non animadvertentes, καπύτσων ridicule ad riſum retulerunt, & neſcio quem ridendi modum inde elicuerunt ſibi: Plura forte alias. Dausquejus hic ineptit ſuo more, neque ejus commenta inſulſa refutare lubet. *Pauw.*

527. οἰώθησαν ἀγακλυτοὶ βασιλῆες] ἀγακλειτοὶ βασιλῆες. *Rhod.*

528. ὀλέθριος ἵσταθ' ὅμιλος] ἀλέθριος ὅμιλος, ut πληθύος ὁλοῆς paulo ante V. 511. *Pauw.*

533. ὅτ' ἄιακτες ἀολλίσσουσ' ἀνθρώπους] ἀολλίσσωσ' ἀνθρώπους. *Rhod.*

535. Θηρσὶν ὑπὸ κρατεροῖς] Hoc corruptum eſt: Nam de ſervis hic non agitur, quos Reges vel Imperatores a beſtiis trucidari volunt, ſed de beſtiis, quas trucidari volunt illi a ſervis: Nihil certius, ſi ad ſententiæ ductum & inſtitutam comparationem attendas. Scribendum igitur ſuſpicor, κακὸν τεύχοντες ὄλεθρον Θηρσὶν ἐπὶ κρατεροῖς. Sic habebis, quod diximus. *Pauw.*

536. Δμῶας δαρδάπτουσιν, ὅς τις σφίσιν ἐγγὺς ἵκηται] ὅτις σφίσιν. *Rhod.* Pro ὅς τις fine dubio Verſus deſiderat ὅτις: Sed an non legendum etiam, Δμώων δαρδάπτουσιν ὅτις σφίσιν ἐγγὺς ἵκηται? Id certe elegantius foret, ſed an ideo recipiendum ſit, definire nolo. *Pauw.*

Ως οἱγ' ἐν μέσσοισιν ἐπεσσυμένως ἐδάϊζον·
Αλλ' οὐδ' ὡς μένος εἶχον ἐελδόμενοί περ ἀλύξαι,
Εἰ μὴ Τεῦκρος ἵκανε, καὶ Ιδομενεὺς ἐρίθυμος,
Μηριόνης τε Θοὰς, καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης,
Οἵ ῥα πάρος φοβέοντο θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο·
Καί κε Φύγον κατὰ νῆας, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα,
Εἰ μὴ ἄρ' Ατρείδῃσι περιδδείσαντες ἵκοντο
Αντην Εὐρυπύλοιο· μάχη δ' ἀρίδηλος ἐτύχθη·
Ενθα τότ' Αἰνείαο κατ' ἀσπίδος ἔγχος ἔρεισε
Τεῦκρος ἐϋμελίης· τοῦ δ' οὐ χρόα καλὸν ἵαψεν·
Ηρκεσε γάρ οἱ πῆμα σάκος μέγα τετραβόειον·
Αλλὰ καὶ ὡς, δείσας ἀνεχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω·
Μηριόνης δ' ἐπόρουσεν ἀμύμονι Λαοφόωντι
Παιονίδῃ, τὸν ἐγείνατ' ἐϋπλόκαμος Κλεομήδη
Αξίου ἀμφὶ ῥέεθρα· κίεν δ' ὅγ' Ιλιον ἱρὴν
Τρωσὶν ἀρηξέμεναι μετ' ἀμύμονος Αστεροπαίου·
Τὸν δ' ὅγε Μηριόνης νύξ' ἔγχεϊ ὀχρυόεντι
Αἰδοίων ἐφύπερθε· θοῶς δέ οἱ εἴρυσεν αἰχμὴ
Εγκατα· τοῦ δ' ὤχιστα ποτὶ ζοφὸν ἔσυτο θυμὸς·
Αἴαντος δ' ἄρ' ἑταῖρος Οϊλιάδαο δαΐφρων
Αλκιμέδης ἐς ὅμιλον ἐϋσθενέων βάλε Τρώων·
Ηκε δ' ἐπευξάμενος δηΐων ἐς Φύλοπιν αἰνὴν
Σφενδόνῃ ἀλγινόεντα λίθον· διὰ δ' ἔτρεσαν ἄνδρες

Ροῖ-

537. *ἱστασυμένως ἰδάϊζον*] *ἱστασυμένους ἰδάϊζον. Rhod.*

540. *Μηριόνης τε Θοὰς, καὶ Ἰσόθεος* &c.] *Μηριόνης τε, Θοάς τε, καὶ Ἰσόθεος. Rhod.*

546. *Τεῦκρος ἐϋμελίης*] *ἐϋμελίης. Pauw.*

551. *κίεν δ' ὅγ' Ιλιον ἱρὴν*] *κίεν δ' ὅγ' ἐς Ιλιον ἱρὴν. Rhod.*

552. *μετ' ἀμύμονος Αστεροπαίου*] Idem Epithetum de Laophonte præcedit. *Pauw.*

553. *Τὸν δ' ὅγε Μηριόνης*] *Τὸν τότε Μηριόνης. Rhod.*

556. *Αἴαντος δ' ἄρ' ἑταῖρος Οϊλιάδαο*] *Οϊλιίδαο* melius. *Rhod.* Nimia hæc Rhodomanni diligentia: Nam uti hic, ita apud Homerum sæpe. *Pauw.*

557. 558. Hi duo Versus Tautologi sunt, & non potuerunt ita ab Auctore connecti, utut

Tau-

Ita illi in media (hoſtium) corona invadentes trucidabant.
At neque ſic evadendi, quamlibet cupientibus, erat facultas,
Niſi Teucer veniſſet, & animoſus Idomeneus,
Merionesque, Thoasque, Diis quoque par Thraſymedes,
Qui prius audax Eurypyli robur horrebant:
Et ad naves fugiſſent, grave declinantes nocumentum,
Niſi Atridis metuentes veniſſent
Adverſus Eurypylum. Pugna igitur inſignis excitatur.
Ibi in ſcutum Æneæ haſtam impingit
Teucer lancea præſtans: nec tamen pulchrum ejus corpus lædit.
Noxam enim ab eo depulit ingens clypeus, quadruplici boum tergore obductus.
Terrore tamen hoc modo injecto, aliquantulum retroceſſit.
Meriones autem aggreſſus eſt probatum Laophontem
Pæoniden; quem Cleomede, inſignis capillo, enixa eſt
Ad Axii fluenta: Profectusque hic erat in ſacram Ilion,
Ad opitulandum Trojanis, cum ſtrenuo Aſteropæo.
Hunc Meriones aſpera haſta pupugit
Supra genitalia: & mox illi extraxit cuſpis
Inteſtina: celerrimeque ejus anima ad (Orci) tenebras avolavit.
Ajacis etiam Oilidæ fortis comes
Alcimedes in Troum agmen jaculatur:
Et facta prece, in denſam hoſtium aciem torquet
Triſtificum funda lapidem. Diffugiunt igitur viri,

Pa-

Tautologiam amaverit. Ne dubites, quin Libri hic diſcrepaverint, & in quibuſdam unus ille Verſus, *Αλκιμέδης ἐς ὅμιλον ἰὼν θοὸν ἐν Τρώων βάλε Τρῶας*, comparuerit, in aliis vero ille etiam unus, *Ηκεν ἰπνοξάμενος δῆιον ἐς φύλοπιν αἰνήν*: Quæ diverſitas ad Marginem notata, imperitos ſeduxit, & utrumque admittere fecit in Contextum. Si quæras, quem ego præferam mihi: Reſpondebo priorem, quia nomen Alcimedis exhibet, quod alter omittit minus ſcite: Alias uterque eſt æque bonus. *Pauw.*

Ροῖζον ὁμῶς, καὶ λᾶαν περιδδείσαντες ἰόντα·
Τὸν δ' ὀλοὴ φέρε μοῖρα ποτὶ θρασὺν ἡνιοχῆα
Πάμμονος Ιπποσίδην· τὸν δ' ἄρ' ἡνία χερσὶν ἔχοντα,
Πλῆξε κατὰ κροτάφοιο· θοῶς δέ μιν ἔκβαλε δίφρου,
Πρόσθεν ἑοῖο τροχοῖο, θοὸν δέ οἱ ἅρμα πεσόντος
Λυγρὸν ἐπισσώτροισι δέμας διελίσσετ' ὀπίσσω
Ιππων ἱεμένων· θάνατος δέ μιν αἰνὸς ἐδάμνα
Εσσυμένως, μάστιγα καὶ ἡνία νόσφι λιπόντα·
Πάμμονι δ' ἔμπεσε πένθος· ἄφαρ δ' ἔθηκεν ἀνάγκη
Αμφω, καὶ βασιλῆα, καὶ ἡνίοχον, θοὸν ἅρμα·
Καὶ νύ κεν αὐτοῦ κῆρα, καὶ ὕστατον ἦμαρ ἀνέτλη,
Εἰ μή οἱ Τρώων τις ἀνὰ κλόνον αἱματόεντα
Ηνία δέξατο χερσὶ, καὶ ἐξεσάωσεν ἄνακτα,
Ηδη τειρόμενον δηΐων ὀλοῇσι χέρεσσιν·
Αντίον δ' Ακάμαντα κατ' ἀντίον ἀΐσσοντα,
Νέστορος ὄμβριμος υἱὸς ὑπὲρ γόνυ δούρατι τύψεν·
Ελκεϊ δ' οὐλομένῳ στυγερὰς ὑπεδύσατ' ἀνίας·
Χάσσατο δ' ἐκ πολέμοιο· λίπεν δ' ἑτάροισι κυδοιμὸν
Δακρυόεντα· οὐ γάρ οἱ ἔτι πτολέμοιο μεμήλει.
Καὶ τότε δὴ θεράπων ἐρικυδέος Εὐρυπύλοιο
Τύψε Θόαντος ἑταῖρον Εχέμμονα δηϊοτῆτα

Ωμου

560. Ροῖζον ὁμῶς, καὶ λᾶαν περιδδείσαντες ἰόντα] καὶ λᾶα περιδδείσαντες. *Rhod.* Verſus aperte corruptus: Rhodomannus non male, καὶ λᾶα: Potes etiam, Ροῖζον ὁμῶς λᾶαν τε περιδδείσαντες ἰόντα: In iſtis copulis millies erratum eſt a Scribis. *Pauw.*

562. Πάμμονος Ιπποσίδην· τόν δ' ἄρ' ἡνία χερσὶν ἔχοντα] τὸν ἄρ' ἡνία. *Rhod.* Verſus hic etiam aperte corruptus eſt: Rhodomannus minus concinne & minus erudite: Scribendum ſine dubio, Πάμμονος Ιπποσίδην· τόν δ' ἡνία χερσὶν ἔχοντα, deleta vocula ἄρ', quæ ab Amanuenſibus eſt. *Pauw.*

564. θοὸν δέ οἱ ἅρμα] θοὸν ἅρμα poſt θοῶς ἔκβαλε: Vide; hæc bella ſtudio captavit Quintus. *Pauw.*

568. ἄφαρ δ' ἔθηκεν ἀνάγκη Αμφω, καὶ βασιλῆα, καὶ ἡνίοχον, θοὸν ἅρμα] ἄφαρ δέ ἑ θῆκεν. *Rhod.* Brodæus ἡνιοχεῖν. Haut probo καὶ βασιλῆα, καὶ ἡνιο-

Pariter ſtridorem & ſaxum adveniens expaveſcentes,
Quod lethalis Parca tulit in audacem aurigam
Pammonis Hippaſiden: Quem habenas manu tenentem,
Secundum tempora perculit, ſubitoque eum curru exturbavit
Ante ſuam rotam; & velox currus per corpus
Exſangue prolapſi canthis (ſuis) volvebatur a tergo
Equorum properantium, & lugubris eum mors confecit
Extemplo, ſcuticam & frænos procul linquentem.
Quare Pammona mœror invaſit: & ſubito ipſi neceſſitate flagitante, impoſuit
Duplex munus, & domini & aurigæ, rapidus currus.
Atque ibi Parcam & noviſſimum diem expertus fuiſſet,
Niſi ab eo Troum quiſpiam in cruento conflictu
Fræna manibus ſuſcepiſſet, & principem ſervaſſet,
Qui jam ſævis hoſtium manibus vexabatur.
Egregium porro Acamantem, cum ex adverſo ſe inferret,
Acer Neſtoris filius ſupra genu haſta verberat.
A quo noxio vulnere acerbos ſubiit dolores,
Et acie exceſſit; ſociisque pugnam reliquit
Lacrymoſam: Non enim amplius belli cura afficiebatur.
Et tunc celebris Eurypyli ſatelles
Echemmona, Thoantis commilitonem, feriit præliantem,
Pau-

ἡνιοχεῖν. ἀπρὶξ retineo ἡνιοχεν, ſed ἀνάγκῃ tertio caſu ſcripto: Hippaſides namque peremtus Pammonem, cæteroqui regem, fecit aurigam. Alioqui nectenda fuerant βασιλεύειν, καὶ ἡνιοχεῖν. *Dausq.* Aldus & Baſileenſes ἀνάγκη in caſu recto: Quod Brodæo obfuit. Si θοὸν ἄρμα pro κατὰ θοὸν ἄρμα ſcriptum eſſet, caſus rectus non peccaret: Sed id nimis durum & coactum. Quare Rhodomanmus perbene ἀνάγκῃ ſcripſit, eique non minus bene adjunxit alterum ἄφαρ δὲ ἑ θῆκεν: Nihil apertius. Obſerves autem θοὸν ἄρμα hic iterum recurrens. *Pauw.*

573. ὁλοῇσι χίρισσιν] Hoc etiam junge cum πληθύος ἐξ ὁλοῆς V. 511. *Pauw.*

574. Αντίον δ' Αχάμαντα] Αντίθεον δ' Αχάμαντα. *Rhod.*

578. Δακρυόεντα· οὐ γάρ &c.] Primæ dictioni adde Apoſtrophum. *Rhod.*

579. Θεράπων ἐριηυδέος Εὐρυπύλοιο] Nomen reticetur: Et ſic etiam V. 556. in Libris quibuſdam Ajacis comes non nominabatur. *Pauw.*

580. Τύψε Θόαντος ἑταῖρον Ε-

Ὦμου τυτθὸν ἔνερθε· περὶ κραδίην δέ οἱ ἔγχος
Ἶξεν ἀνιηρὸν· σὺν δ' αἵματι κίεν ἰδρὼς
Ψυχρὸς ἀπὸ μελέων· καί μιν στραφέντα φέρεσθαι
Εἰς ὀπίσω, κατέμαρψε μέγα σθένος Εὐρυπύλοιο·
Κόψε δέ οἱ θοὰ νεῦρα· πόδες δ' ἀέκοντες ἔμιμνον
Αὐτοῦ, ὄπη μιν τύψε· λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών·
Ἐσσυμένως δὲ Θόας νύξεν Πάριν ὀξέϊ δουρὶ
Δεξιτερὸν κατὰ μηρὸν· ὃ δ' ὤχετο τυτθὸν ὀπίσσω
Οἰσόμενος θοὰ τόξα, τά οἱ μετόπισθε λέλειπτο·
Ἰδομενεὺς δὲ λᾶαν, ὅσον σθένε, χερσὶν ἀείρας,
Κάββαλεν Εὐρυπύλοιο βραχίονα· τοῦ δὲ χαμάζε
Κάππεσε λοίγιον ἔγχος· ἄφαρ δ' ἀνεχάσσατ' ὀπίσσω
Οἰσέμεν ἐγχείην· τὴν γάρ ῥ' ἔχεν, ἔκβαλε χειρός·
Ἀτρεϊδαι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο·
Τῷ δὲ θοῶς θεράποντες ἔβαν σχεδόν, οἵ οἱ ἔνεγκαν
Ἀαγὲς δόρυ μακρὸν, ὃ πολλῶν γούνατ' ἔλυσε·
Δεξάμενος δ' ὄγε, λαὸν ἐπῴχετο, κάρτεϊ θύων,
Κτείνων ὃν κ' ἐκίχησε· πολὺν δ' ὑπεδάμναθ' ὅμιλον·
Ἔνθ' οὔτ' Ἀτρεϊδαι μένον ἔμπεδον, οὔτέ τις ἄλλος
Ἀχαιμάχων Δαναῶν· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας

Ar-

χίμουα] Forte Ἐχαίμουα. *Rhod.* Priami filius ejuſdem nominis eſt apud Homerum Iliad. E. ubi tamen Codices variant, & pro Ἐχίμμουα alii habent Ἐχήμουα, quos vulgo ſequuntur Editores: Et ſic etiam Apollodorus in Bibliotheca. Rhodomanni Ἐχαίμουα ab utroque diverſum eſt. Videbimus alibi diſtinctius. *Pauw.*

Ibid. δηϊοτῆτα] In hac voce mendum eſt: Si cui δηϊοτῆτι, in hoſtica acie, non placet, legat δηϊόωντα, quod ſæpe τοῦ μάχεσθαι, pugnandi, ſignificationem habet, vel δηϊόωντα cum Brodæo. *Rhod.* Mihi non diſplicet δηϊοτῆτι; quanquam δηϊοτῆτα pro κατὰ δηϊοτῆτα, ut δηϊοτῆτι pro ἐν δηϊοτῆτι, non incondite etiam dici poſſit. *Pauw.*

582. σὺν δ' αἵματι κίεν ἰδρὼς] κήκιεν ἰδρώς. *Rhod.* Ex Etymologo & Homero repono κήκιεν. Brodæus ſcribit γὰρ vel δὴ κίεν. *Dausq.* Purum putum eſt κήκιεν, & imperite Brodæus. *Pauw.*

583. καί μιν στραφέντα φέρεσθαι] στρεφθέντα φέρεσθαι. *Rhod.*

585. πόδες δ' ἀέκοντες ἔμιμνον] Reſtitui ἀέκοντες pro ἀέ-

οντες.

Paulum infra humerum, & ad cor ejus haſta
Penetravit triſtifica: Cumque ſanguine ebulliit ſudor
Frigidus e membris, & averſum, ut fugeret
Retro, comprehendit ingens vis Eurypyli,
Agilesque ei nervos diſſecat, & pedes inviti hærent
Illic, ubi eum perculerat, ac divina illum vita defecit.
Hinc ſubito Thoas ſauciavit Parin acuta haſta,
In femur dexterum; qui modicum retro ceſſit,
Allaturus arcum levem; quem a tergo liquerat.
Cæterum Idomeneus lapidem manibus, quantum poterat, tollens
Eurypyli brachium pulſat; Cujus humi
Peſtifera haſta decidit: ſtatimque retro veſtigia torquet,
Haſtam allaturus novam: Quam enim habuerat, e manu jam emiſerat.
Atridæ igitur paulum a pugnae moleſtia reſpirarunt.
Ad illum vero mox famuli acceſſerunt, qui attulerunt ei
Haſtam non fragilem & longam, quæ multorum genua enervavit.
Qua accepta, copias (hoſticas) robore concitatus invadebat,
Cædens quemcunque prehendit; magnamque ſubigebat catervam.
Ibi nec Atridæ locum amplius tueri poterant, nec quisquam alius
Bellacium Danaorum. Terror enim omnes cepit

An-

οντες. *Rhod.* ἀκίοντις valet absque ſtrepitu, absque itu, inertes, immoti. ἀκίων enim tacitus eſt Homero & Euſtathio. *Dausq.* Aldinum ἀκίοντες recte in ἀέκοντες mutavit Rhodomannus, & Dausquejus id ſervans ineptit. *Pauw.*

590. Ἰδομενεὺς δὲ λᾶαν] Ἰδομενεὺς δ' ἄρα λᾶαν. *Rhod.*

593. τὴν γάρ ῥ' ἴχνι, ἔκβαλε χειρὸς] Putidum hoc, ubi præceſſit, τοῦ δὲ χαμάζε κάππεσε λοίγιον ἔγχος: Sic ſolent Scholaſtici. Contiguum οἰσέμεν ἐγχείην, flacceſcit etiam ita abſolute: Interpres de ſuo voculam addidit. *Pauw.*

596. Ἀαγὲς δόρυ μακρὸν] Verſus ἀκίφαλος: Nam prima in Ἀαγὲς corripitur. *Pauw.*

598. Κτείναν ὅτι κ' ἐκίχησι] ὅτι κε κίχησι. *Rhod.* ὅτι κε κίχησι vel ὅτι κ' ἐκίχησι non male convenit

Αργαλέον· πᾶσιν γὰρ ἐπέσσυτο πῆμα κορύσσων
Εὐρύπυλος· μετόπισθε δ' ἐπεσσύμενος κεράϊζε·
Κέκλετο δ' αὖ Τρῳέσσί θ', ἱπποδάμοις ἑτάροισιν·
Ω φίλοι, εἶδ' ἄγε θυμὸν ἕνα στέρνοισι βαλόντες,
Τεύξωμεν Δαναοῖσι φόνον, καὶ κῆρ' ἀΐδηλον,
Οἳ δὴ νῦν, μήλοισιν ἐοικότες, ἀπονέονται
Νῆας ἐπὶ σφετέρας· ἀλλὰ μνησώμεθα πάντες
Υσμίνης ὀλοῆς, ἧς παιδόθεν ἴδμονες εἰμὲν.
Ως Φάτο· τοί δ' ἐπόρουσαν ἀολλέες Αργείοισιν·
Οἱ δὲ μέγα τρομέοντες, ἀπ' ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
Φεῦγον· τοί δ' ἐφέποντο, κύνες ὡς ἀργιόδοντες
Κεμμάσιν ἀγροτέρῃσιν ἐπ' ἄγκεα μακρὰ, καὶ ὕλην·
Πολλοὺς δ' ἐν κονίῃσι βάλον, μάλαπερ μεμαῶτας
Εκφυγέειν ὀλοοῖο φόνου στονόεσσαν ὁμοκλὴν·
Εὐρύπυλος μὲν ἔπεφνεν ἀμύμονα Βουκολίωνα,
Νῆσόν τε, Χρομίον τε, καὶ Αντιφον· οἱ δὲ Μυκήνην
Ωκεον ἀκτέατον, τοί δ' ἐν Λακεδαίμονι ναῖον·
Τοὺς ἄρ' ὅγ' ἐξενάριξεν, ἀριγνώτους περ ἐόντας·
Εκ δ' ἄρα πληθύος εἶλεν ἄσπετα φῦλ' ἀνθρώπων,
Οσσα μοι οὐ σθένος ἔπι λιλαιομένῳ περ ἀεῖσαι,
Οὐδ'

nit cum ἐπῴχετο. Pro Κτείνων fors rectius legeretur Κτείνων τ' copulate, quia κάρτεϊ θύων præcedit. *Pauw.*

602. μετόπισθε δ' ἐπεσσύμενος κεράϊζε] ἐπεσσύμενος poſt ἐπέσσυτο acumen hominis Scholaſtici refert. *Pauw.*

603. Κέκλετο δ' αὖ Τρῳέσσί θ', ἱπποδάμοις &c.] Τρῳέσσι καὶ ἱπποδάμοις. *Rhod.*

604. εἶδ' ἄγε θυμὸν ἕνα στέρνοισι βαλόντες] Ita Aldus: Baſileenſes voculam ἕνα peſſime neglexerunt: Eo ſpectat Rhodomanni illud: ἕνα *vel* ἑνὶ. Haud dubiè ſcribendum ἑνὶ: Nihil notius. *Pauw.*

608. Υσμίνης ὀλοῆς, ἧς] ης ita ter repetitum nota. *Pauw.*

616. οἱ δὲ Μυκήνην Ωκεον ἀκτέατον] εὐκτέατον. *Rhod.* Interpretare ἀκτέατον affirmate *opulentam*, cujuſmodi nomina ambigua ſunt ἄξυλος, ἄσαχυς, & alia quammulta. Alioqui non ignaræ mihi ſunt *Mycenæ dites* apud Horatium Lib. I. Od. 7. & Odyſſ. Γ. de Ægiſto, qui ſe Agamemnonis regno impoſuerat:

Επται-

Anxius; Nam omnibus imminebat cladem excitans
Eurypylus, & pone inſequens percutiebat.
Adhortabatur etiam Trojanos & ſocios equum domitores,
Amici! Agite quæſo, fixis intra præcordia animis
Stragem Danais atramque perniciem creemus:
Qui nunc ovium more diſcedunt
Ad ſuas naves. Ideo memores ſimus omnes
Exitioſæ hoſtibus pugnæ; cujus a pueris inde usque gnari ſumus.
Sic inquit. At hi globo facto irruunt in Argivos.
Græci autem magna trepidatione ex infelici pugna
Fugiunt; & Troës inſtant; ut albis dentibus canes
Cervis agreſtibus, in porrectis vallibus & nemore;
Multosque in pulvere profligant; quantumvis conantes
Triſtes occidionis funeſtæ minas effugere.
Eurypylus ergo honeſtum Bucolionem neci dedit,
Neſumque Chromiumque & Antiphum: quorum illi Mycenis
Habitabant opulentis, hi vero Lacedæmone domicilia habebant:
Quos ille vita & armis ſpoliavit nil moratus, quod nobiles eſſent.
Ex gregariis autem militibus infinitum hominum agmen letho dedit.
Quos mihi quamlibet cupienti, facultas canendi haud ſuppetit,

Etiamſi

Ἐπταιτές οἱ ἦνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης.

Iliad. Λ.

Τιμῶσι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.

Sophoclis imitamen eſt Electra:

Φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν.

Quare Brodæo reſcribenti εὐκτέατον aſſentire minime poſſum. *Dausq.*

618. Τοὺς ἄρ' ὄγ' ἐξενάριξεν, ἀριγνώτους περ ἐόντας] *Hos quidem ille interfecit, claros & nobiles.* Interpres inſulſe: περ vacat enim. *Pauw.*

619. ἄσπετα φῦλ' ἀνθρώπων] Verſus requirit ἀάσπετα. *Pauw.*

620. Οσσα μοι οὐ σθένος ἔπεα λιλαιομένῳ] ἐστὶ λιλαιομένῳ. *Rhod.*

621.

Οὐδ' εἴ μοι στέρνοισι σιδήρεον ἦτορ ἐνείη·
Αἰνείας δὲ Φέρητα, καὶ Ἀντίμαχον κατέπεφνεν,
Ἀμφοτέρους Κρήτηθεν ἅμ' Ἰδομενῆϊ κίοντας·
Αὐτὰρ Ἀγήνωρ δῖος, ἀμύμονα Μῶλον ἔπεφνεν,
Ὃς ῥ' ἀπ' Ἀργεος ἦλθεν ὑπὸ Σθενέλῳ βασιλῆϊ· 625
Τὸν βάλεν αἰγανέῃ νεοθηγεῖ πολλὸν ὀπίσσω
Φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο, τυχὼν ὑπὸ νείατα κνήμης
Δεξιτερῆς· αἰχμὴ δὲ διὰ πλατὺ νεῦρον ἔχερσεν
Αντικρὺ ἰεμένη· παρὰ δ' ἔθρισεν ὀστέα φωτὸς
Αργαλέως· ὀδύνῃ δ' ἐμίγη μόρος· ἔφθιτο δ' ἀνὴρ· 630
Αν δὲ Πάρις Μόνυσόν τ' ἔβαλεν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
Ἀμφω ἀδελφειοὺς, οἵ τ' ἐκ Σαλαμῖνος ἵκοντο
Αἴαντος νήεσσι, καὶ οὐκ ἔτι νόστον ἔλοντο·
Τοῖσι δ' ἔπι, Κλεόλαον ἐΰν, θεράποντα Μέγητος,
Εἶλε βαλὼν καλὰ μαζὸν ἀριστερὸν· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ 635
Μάρψε κακὴ, καὶ θυμὸς ἀπέπτατο· τοῦ δὲ δαμέντος,
Ενδον ὑπὸ στέρνοισιν ἔτι καρδίη ἀλεγεινὴ
Ταρφέα παλλομένη, πτερόεν πελέμιξε βέλεμνον·
Αλλον δ' ἰὸν ἄρ ἧκεν ἐπὶ θρασὺν Ηετίωνα
Εσσυμένως· τοῦ δ' αἶψα διὰ γναθμοῖο πέρησε 640
Χαλκὸς· ὁ δὲ στονάχησε· μίγη δέ οἱ αἵματι δάκρυ·
Αλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε· πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος,
Αργείων ἰληδὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πεσόντων·
Καὶ νύ κεν τότε Τρῶες ἐνέπρησαν πυρὶ νῆας,
Εἰ μὴ νὺξ ἐπόρουσε βαθὺν ἠέρ' ἄχουσα. * 645

Χάσ-

621. Οὐδ' εἴ μοι στέρνοισι σιδήρεον &c.] Ineptiæ Viri Scholastici: Unde igitur statim tot aliæ iterum Myriades? Rideo, cum hæc similiaque lego. *Pauw.*

625. Ος ῥ' ἀπ' Ἀργεος ἦλθεν] Ὅστις ἀπ' Ἀργεος ἦλθεν. *Rhod.*

629. Αντικρὺ ἰεμένη] Αντικρὺς ἰεμένη. *Rhod.*

631. Αν δὲ Πάρις Μόνυσόν τ' ἔβαλεν] Εἶθα vel Σὺν δὲ Πάρις, *Rhod.* Ego hic etiam lego Εὖ δὲ Πάρις: Junge supra Vers. 510. hujus Libr. Illud Μόνυσον nomen suspectum fere est mihi: An forte dedit Calaber Μαινάλιον?

Etiamsi mihi ferreum cor pectori inesset.
Æneas autem Pheretem & Antimachum sustulit:
Qui ambo cum Idomeneo ex Creta venerant.
Cæterum eximius Agenor Molum haud vituperabilem peremit;
Qui ab Argis venerat, sub Sthenelo principe.
Hunc venabulo, recens cote subacto, ferit longe
Refugientem ex acie, contactum in infimis partibus suræ
Dexteræ, cuspisque latos nervos dirumpit,
In adversum penetrans, simulque ossa hominis diffringit
Atrociter, & cum dolore mors conjungitur. Atque (ita) vir ille interiit.
Inter alios etiam Paris Monysum transfixit, & Phorcyn animo virili præditum,
Duos germanos: Qui ex Salamine advecti erant
Ajacis navibus, nec reditu (domum) potiebantur.
Et super his Cleolaum probatum, Megetis ministrum,
Stravit ictum circa siniſtram mammam; Nox igitur eum
Dira corripuit, & animus avolavit; ejusque exspirantis
Cor in pectore, adhuc cum dolore luctans,
Crebro motu volatile telum vibrabat.
Alium dehinc calamum elisit in Eetionem temerarium,
Derepente: Ejusque mandibulam subito perrupit
Æs: Ille vero ingemiscit; & lachryma ejus cum sanguine permiscetur.
Alius itaque alium necabat: & spacioſus locus in angustum redigebatur,
Argivis catervatim inter se collapsis.
Et ab eo tunc momento naves incendissent Trojani:
Nisi ingruisset nox subita, spissum afferens aëra.

Abs-

νύλον? μόνος, μονύλος, ut μικκὸς, μικκύλος. Sed nihil affirmo, & videndum. *Pauw.*

639. Αλλον δ' ἰὸν ἄρ ἧκεν] Αλλον δ' ἰὸν ἀφῆκεν. *Rhod.*

644. Καὶ νύ κεν τότε Τρῶες ἐιείπρησαν &c.] Καὶ νύ κεν ἔκτοτε Τρῶες. *Rhod.* Ordino: Καί νυ τότε Τρῶές κεν ἐνέπρησαν. *Dausq.* Neque Rhodomanni, neque Dausqueji suspicio placet: Scribendum autumo, Καὶ νύ κε δὴ τότε Τρῶες ἐνέπρησαν. *Pauw.*

645. Εἰ μὴ νὺξ ἐπόρουσε βαθὺν εἰς

Χάσσατο δ' Εὐρύπυλος, σὺν δ' ἄλλοι Τρῶϊοι υἷες
Νηῶν βαιὸν ἄπωθε, ποτὶ προχοὰς Σιμόεντος,
Ἠχί περ αὖλιν ἔθεντο γεγηθότες· οἱ δ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἀργεῖοι γοάασκον, ἐπὶ ψαμάθοισι πεσόντες,
Πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι χλαμένων ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Πολλοὺς ἐν κονίῃσι μέλας ἐκιχήσατο πότμος. (650

ἠέρ' ἄγουσα *] ἐκόρεσσε θοὴ, vel ἐκόρεσσε βαθύσκιον. *Rhod.* Corrigo, βαθεῖαν ἐπ' ἠέρ' ἄγουσα. Sic enim Homerum alibi ſcribere Gellius teſtificatur Lib. 13. Cap. 19. Iliad. Γ. — ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ. Apud quem etiam Odyſſ. τ. legimus, — ὁ δ' ἐς κλισίην δῖαν ἀέρθη. Recte quoque Brodæus, βαθὺν περὶ ἠέρ' ἄγουσα. Recte Rhodomannus θοὴ injicit, aut βαθύσκιον attegrata voce. *Dausq.* Illud βαθεῖαν ἐπ' ἠέρ' ἄγουσα ex poſitis optimum eſt: In eo autem ἠέρα non eſt *aërem*, ſed *caliginem*, quam nox adducit: Res eſt certiſſima. Quare bonus Dausquejus de genere perperam laborat: Nam ἀὴρ, quando *caliginem* notat, fœminine effertur: Pueri ſciunt. Atque hinc eſt, quod βαθὺν ἠέρα nullo modo probare poſſum: Solœcum enim eſt, & pravum. Rhodomanni βαθύσκιον ἠέρα ineptias alit, quia βαθύσκιος de tenebris nocturnis dici non poteſt. Quod ſumſi, optimum eſt, niſi malueris forte, βάθι-

Abſceſſit igitur Eurypylus, cumque eo cætera pubes Trojana,
Non ita longe a navibus, ad oſtia Simoëntis:
Ubi caſtrametantur lætis animis. Sed in navibus
Argivi ſuper arenis ſtrati lamentantur,
Magno ſe mœrore affligentes propter cæſos; Quod iſtic loci
Plurimos in pulvere nigrum fatum comprehendiſſet.

ϛην ἠέρ' ἄγουσα, quia ſic commode plus quam vulgares adducuntur tenebræ, ut in ſummo periculo tutiores eſſent Græcorum naves, citiusque ab illis recederent Trojani cum Eurypylo: Attende: Hoc præſtat ſorte, & ad mentem Poëtæ accedit mire. *Pauw.*

648. οἳ δ' ἐνὶ νηυσὶν Ἀργεῖοι γοάασκον, ἐπὶ ψαμάθοισι πεσόντες] Quo modo illud ἐνὶ νηυσὶν convenit cum ſequenti ἐπὶ ψαμάθοισι? An arena erat in navibus, in quam ſeſe proſternerent? Nugæ, & nugæ nugaciſſimæ. Locus eſt corruptus, & ſcribendum abſque dubio, οἳ δ' ἐνὶ νηυσὶν Ἀργεῖοι γοάασκον, ἐπὶ ψιάθοισι πεσόντες. ψιαθοι ſunt ſtoreæ, in quibus milites & ſocii navales cubabant. Nihil aptius & evidentius. *Pauw.*

650. οὔνεκ' ἄρ' αὐτοῦ Πολλοὺς ἐν κονίῃσι &c.] Quam belle illud πολλοὺς conſpirat cum Ἐκ δ' ἄρα πληθύος εἶλεν &c. verſu 618. & ſequentibus? Sed ita boni, qui ingenio tument, & ſibi non conſtant. *Pauw.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ημος δ' οὐρανὸς ἄστρα κατέκρυφεν, ἔγγελο δ' ἠὼς
Λαμπρὸν παμφανόωσα, κνέφας δ' ἀνεχάσσατο νυκτὸς,
Δὴ τότ' Ἀρήϊοι υἷες ἐϋσθενέων Αργείων,
Οἱ μὲν ἔβαν πάροιθε νεῶν κρατερὴν ἐπὶ δῆριν,
Αντίον Εὐρυπύλοιο μεμαότες, οἱ δ' ἀπάτερθεν
Αὐτοῦ πὰρ νήεσσι Μαχάονα ταρχύσαντο,
Νηρέα θ', ὃς μαχάρεσσιν ἀειγενέεσσιν ἐφῆκει
Κάλλεϊ τ', ἀγλαίῃ τε· βίῃ δ' οὐκ ἄλκιμος ἦεν·
Οὐ γὰρ ἄμ' ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα·
Αλλ' ἔσθλῳ, κακὸν ἄλλο παρίσταται ἔκ τινος αἴσης·
Ως Νηρῆϊ ἄνακτι παρ' ἀγλαίῃ ἐρατεινῇ
Κεῖτ' ἀλαπαδνοσύνη· Δαναοὶ δ' οὐκ ἀμέλησαν,
Αλλά ἑ ταρχύσαντο, καὶ ὠδύραντ' ἐπὶ τύμβῳ
Οσσα Μαχάονα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι θεῖσιν
Ισον ἀεὶ τίεσκον, ἐπεὶ τυκτὰ μήδεα ἤδει·

Αλ-

4. Οἱ μὲν ἔβαν πάροιθε νεῶν] Cujusvis eſt ſubſtituere πρυμνάροιθε. *Dausq.* Id Verſus ſcilicet deſiderat. *Pauw.*

Ibid. κρατερὴν ἐπὶ δῆριν, Αντίον Εὐρυπύλοιο μεμαότες] Ubi in fine Libri præcedentis tanto metu correpti erant Argivi, & nemo contra Eurypylum ſtare audebat in acie, nullo judicio eos iterum in prælium educit bonus ita ſimpliciter & nude. Si nox non interceſſiſſet, ignem in naves immiſiſſet Eurypylus, qui non longe a navibus propter tenebras nocturnas recedebat, ut ſic cito orta die in eas impreſſionem facere poſſet: quod ſi tentaſſe eum ſcripſiſſet Auctor initio hujus Libri, & ſic Danaos metu correptos, ipſa neceſſitate cogente, ſe navesque ſuas ſtrenue defen-

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER SEPTIMUS.

CUm vero cælum aſtra occultaſſet, & orta eſſet Eos,
Clare omnibus illuceſcens, noctisque crepuſculum diſceſſiſſet:
Tunc Martii ſtrenuorum Argivorum nati
Partim ante naves proceſſerunt ad validum certamen,
Contra Eurypylum tendentes, partim ſejunctim
Ibi juxta naves Machaoni exſequias peregerunt,
Nireoque, qui Diis æternis ſimilis erat,
Formæ honeſtate & nitore: ſed vi pollens non erat.
Non enim Dii hominibus omnia perfecte donant,
Sed fato quodam malum bono prope adſtat.
Ut Nireo principi cum amabili formæ ſplendore
Conjuncta erat imbecillitas. Danai tamen cum non neglexerunt;
Sed funebria perſolverunt, & ad tumulum deplorarunt ipſum,
Non minus quam Machaona divinum; Quem juxta ac Deos immortales
Semper honore proſecuti erant: quod præclara in promtu conſilia haberet.

Sed

fendiſſe narraſſet, feciſſet, quod conveniens fuiſſet & decens: Hoc vident omnes, qui aliquem habent judicii uſum: Alios autem non curo, aut numero. *Pauw.*

12. *Δαναοὶ οἳ᾽ οὐκ ἀμέλησαν*] *Δαναοὶ δέ οἱ οὐκ. Rhod.* Rhodomannus, *Δαναοὶ δὲ οἱ οὐκ ἀμέλησαν*: Nonne voluit, *Δαναοὶ δέ οἱ οὐκ ἀμέλησαν*? Id credo equidem: Nam *ἀμελεῖν* caſum patrium amat, & cum caſu tertio ita non conſtruitur Græce. *Pauw.*

15. *ἐπεὶ τοκτὰ μήδεα ἤδει*] *κλυτὰ* aut *πυκτὰ μήδεα. Rhod.* Malim *πυκτὰ*. Cur autem de Arte Medica, & ejus in medendo peritia hic nihil? *Pauw.*

Αλλὰ γὰρ ἀμφοτέροις ταυτὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο·
Καὶ τότ' ἄρ' ἐν πεδίῳ ἔτι μαίνετο λοίγιος Ἄρης·
Ὧρτο δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε μέγας κόναβος, καὶ ἄϋτὴ
Ῥηγνυμένων λάεσσι καὶ ἐγχείῃσι βοείων·
Καί ῥ' οἱ μὲν πονέοντο πολυκμήτῳ ὑπ' Ἀρηϊ·
Νωλεμέως δ' ἄρ' ἅπαστος ἐδηΐους ἐν κονίῃσι
Κεῖτο μέγα στενάχων Ποδαλείριος· οὐδ' ὅγε πῆμα
Λεῖπε κασιγνήτοιο· νόος δέ οἱ ὠρμαίνεσκε
Χερσὶν ὑπὸ σφετέρῃσιν ἀνηλεγέως ἀπολέσθαι·
Καί ῥ' ὅτε μὲν βάλε χεῖρας ἐπὶ ξίφος· ἄλλοτε δ' αὖτε
Δίζετο φάρμακον αἰνὸν· ἑοὶ δέ μιν εἶργον ἑταῖροι,
Πολλὰ παρηγορέοντες· ὅ δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀνίης,
Καὶ νύ κε θυμὸν ἔῃσιν ὑπὸ παλάμῃσιν ὄλεσσεν,
Εσθλοῦ ἀδελφειοῖο νεοκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
Εἰ μὴ Νηλέος υἱὸς ἐπέκλυεν, οὐδ' ἀμέλησεν
Αἰνῶς τειρομένοιο· κίχεν δέ μιν ἄλλοτε μέν που
Ἐκχύμενον περὶ σῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἀμφὶ κάρη χεύοντα κόνιν, καὶ στήθεα χερσὶ
Θεινόμενον κρατερῇσι, καὶ οὔνομα κικλήσκοντα
Ἑοῖο κασιγνήτοιο· περιστενάχοντο δ' ἄνακτα
Δμῶες σὺν ἑτάροισι· κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς·
Καί ῥ' ὅγε μειλιχίοισι μέγ' ἀχνύμενον προσέειπεν·
Ἰσχεο λευγαλέοιο πόνου, καὶ πένθεος αἰνοῦ,
Ὦ τέκος· οὐ γὰρ ἔοικε περίφρονα φῶτα γεγῶτα,

Μύ-

17. Καὶ τότ' ἄρ' ἐν πεδίῳ ἔτι μαίνετο λοίγιος Ἄρης] An potius ἐπιμαίνετο vel ἐπεμαίνετο hic? *Pauw.*

22. οὐδ' ὅγε πῆμα Λείπε κασιγνήτοιο] σῆμα Λείπε: *Rhod.* Si intelligas casum fratris oblivisci nequaquam potuisse, rectum erit; uti mox de eodem Podalirio, ἑ δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀνίης. Præferendum tamen, ut legatur. σῆμα, non πῆμα: fratris enim σήματι, monumento aderat Podalirius. Vide, κίχεν δέ μιν ἄλλοτε μέν που Ἐκχύμενον περὶ σῆμα. Item, πὰρ οὐκ ἐτ' ἐόντι πεσόντα. Denique, ἔγειρεν ἀπὸ χθονὸς οὐκ ἐθέλοντα Nestor. *Dausq.* Haud dubie legendum σῆμα. *Pauw.*

Sedenim ambobus unum circumdederunt monimentum.
Atque tunc in campo adhuc lethalis Mars furebat,
Utrinque vero ingens ſtrepitus & clamor excitabatur,
Cum haſtis & lapidibus tergora boum (i. e. clypei) frangerentur.
Hi quidem difficili Marte ita rem gerebant:
At continenter cibi expers in pulvere
Volvebatur, magno cum gemitu, Podalirius, neque ſepulcrum
Germani relinquebat, animoque ſuo moliebatur,
Suis ſibi manibus crudeliter vitam abrumpere:
Et nunc quidem manus enſi injiciebat; nunc vero
Lethale venenum quærebat. Verum ſui ipſum familiares inhibebant,
Multum conſolantes; ab angore tamen ſibi non temperabat.
Tandem vero ſuis vitam manibus perdidiſſet,
Super recenti ſtrenui fratris tumulo,
Si non (id) Nelei proles cognoviſſet; Quare non poſthabuit
Efflictim ſe excruciantem; Ac offendit ipſum alias
Proſtratum circa monimentum lugubre, alias rurſus
Caput cineribus conſpergentem, & pectus manibus
Validis plangentem, ac vocantem nomen
Sui germani: circum vero Dominum ſuſpiria ciebant
Servi una cum amicis; & iniqua omnes calamitas tenebat.
Neſtor ergo lenibus verbis lugentem compellavit:
Parce funeſto labori & moleſto luctui,
Mi fili; Non enim convenit, ut qui vir cordatus eſt,
Eju-

28. *ὑπὸ παλάμῃσιν ὄλεσσεν*] *ὑπαὶ παλάμῃσιν. Rhod.* Non neceſſe propter cæſuram. *Pauw.*

32. *ἄλλοτε δ' αὖτε Ἀμφὶ κάρη χεύοντε κόνιν*] Junge V. 490. Lib. 5. & quæ ibi notata ſunt. *Pauw.*

35. *Εοῖο κασιγνήτοιο*] *Οἷο κασιγνήτοιο. Rhod.*

36. *Δμῶάς σὺν ἑτάροισι*] *Δμῶες ὁμῶς ἑτάροισι. Rhod.* Scribere ſufficit *Δμῶάς σὺν γ' ἑτάροισι. Pauw.*

38. *Ἰσχεο λευγαλέοιο πόνου*]

Μύρεσθ' οἷα γυναῖκα, παρ' οὐκ ἔτ' ἐόντι πεσόντα
Οὐ γὰρ ἀναστήσεις μιν ἔτ' ἐς φάος, οὕνεκ' ἄϊστος
Ψυχὴ οἱ πεπότηται ἐς ἠέρα, σῶμα δ' ἄνευθεν
Πῦρ ὁλοὸν κατέδαψε, καὶ ὀστέα δέξατο γαῖα·
Αὕτως δ' ὡς ἀνέβησε, καὶ ἔφθιτο· τέτλαθι δ' ἄλλως
Ασπετον, ὥσπερ ἔγωγε Μαχάονος οὕτι χερείω
Παῖδ' ὀλέσας, δηίοισιν ὑπ' ἄνδρασιν, εὖ μεν ἄχοντα,
Εὖ δὲ σαοφροσύνης κεκασμένον· οὐδέ τις ἄλλος
Αἰζηῶν φιλέεσκεν ἑὸν πατέρ', ὡς ἐμὲ κεῖνος·
Κάτθανε δ' εἵνεκ' ἐμεῖο, σαωσέμεναι μενεαίνων
Ον πατέρ'· ἀλλά οἱ εἴθαρ ἀποκταμένοιο, πάσασθαι
Σῖτον ἔτλην, καὶ ζωὸς ἔτ' ἠγιγένειαν ἰδέσται,
Εὖ εἰδὼς, ὅτι πάντες ἐς ὠμὴν Αἴδαο κέλευθον
Νισσόμεθ' ἀνθρώποις, πᾶσιν τ' ἐπὶ τέρματα κεῖται
Λυγρὰ μόρου στονόεντος· ἔοικε δὲ θνητὸν ἐόντα,
Πάντα φέρειν, ὁπόσ' ἐσθλὰ διδοῖ θεὸς, ἠδ' ἀλεγεινά.
Ως φάθ'· ὅ δ' ἀχνύμενός μιν ἀμείβετο· τοῦ δ' ἀλεγεινὸν
Εζεεν εἰσέτι δάκρυ, καὶ ἀγλαὰ δεῦε γένεια·
Ω πάτερ, ἄσχετον ἄλγος ἐμὸν καταδάμναται ἦτορ
Αμφὶ κασιγνήτοιο περίφρονος, ὅς μ' ἀτίταλλεν,
Οἰχομένοιο τοχῆος ἐς οὐρανὸν, ὡς ἐὸν υἱὰ

ΣΦΗ-

Forte γόον. *Rhod.* Libera te moleſtia. Nec audio reponentem γόον. Præiecta ratio eſt. *Dausq.*

46. τῷ μὲν ἄχοντα] ἄχοντι. *Rhod.* Rhodomannus ἄχοντι: Nihil melius ſuccurrit: Nec tamen id ſatis bonum: Nam κεκασμένον ἄκοντα revera marcidum eſt & ingratum. Videbimus, quid alia felicior nobis ſuppeditabit hora. Apud Heſychium eſt: Αχοντες, ἀχοντίζοντες, μὴ βάλλοντες. quod ſi bonum & genuinum eſſet, ne literam mutarem, vocemque hic ita acciperem: Sed de Heſychii loco plus quam dubito: Nam unde ἄχοντες eo ſignificatu? An ab ἄχος· ἀχέω vel ἄχω? Non puto, neque veriſimile eſt: Quare ibi ἀχέοντα pro ἀχοντίζοντες ſcribendum ſuſpicor, & iſta Gloſſula nihil ad hunc locum pertinet. Ampliandum, ut dixi. Sed an legendum forte, τῷ μὲν ἔχοντα? Id nunc ſubito mihi incidit, & verum eſſe poſſet: Sic τῷ ἔχοντα ad corporis habitum,

&

Ejulet, proſtratus juxta defunctum, fœminæ ad exemplum.
Nec enim revocabis ipſum in lucem: cum non apparens
Ipſius anima in æra avolarit, & cadaver ſeorſum
Flamma rapax depaſta ſit, & oſſa exceperit humus.
Ut autem effloruit, ſic periit. Quare interim toleres
Forti animo; quemadmodum ego, Machaone nulla parte inferiorem
Filium qui amiſi inter ſævos hoſtes, inſigniter jaculo,
Inſigniter etiam prudentia ornatum. Nec alius quisquam
Juvenum usque adeo dilexit patrem ſuum, ut me ille:
Et occubuit mea cauſa, ſervare enitens
Patrem ſuum. At ſtatim illo extincto capere
Cibum non detrectavi; vivusque etiam deinceps lucem intueri:
Bene perſpectum habens, quod omnes communem Orci viam
Ingrediamur nos homines, & omnibus fixæ ſint metæ
Triſtes acerbi fati: Sed par eſt mortali conditione natum
Cuncta tolerare, quæ proſpera det Deus & adverſa.
Sic ait: huic vero magno animi cruciatu ille reſpondet; triſtesque illi
Adhuc lacrymæ ebulliunt, ſplendidasque genas humectant.
Mi pater vehemens cruciatus meum cor ſubigit,
Propter germanum prudentem, qui me educavit,
Patre in cælum tranſlato, tanquam ſuum filium,

In

σαοφροσύνης κεκασμένον ad animum pertineret: Attende & judica. *Pauw.*

47. σαοφροσύνης κεκασμένον] σαοφροσύνησι κεκασμένον. *Rhod.*

50. ἀλλά οἱ εἶθαρ ἀποκταμένοιο, πάσασθαι &c.] ἀλλά οὐ εἶθαρ ἀποκταμένοιο. Enallage caſuum hic locum habere non poteſt. *Pauw.*

52. ὅτι πάντες ἐς ὠμὸν Ἀΐδαο κέλευθον] ὅτι πάντες ἀμὸν Ἀΐδαο κέλευθον. *Rhod.*

53. Νισσόμεθ' ἀνθρώποις, πᾶσιν τ' ἐπὶ &c.] Νισσόμεθ' ἄνθρωποι. *Rhod.* In Aldina & Baſileenſi diſtinguitur, Νισσομεθ', ἀνθρώποις πᾶσιν τ' ἐπὶ &c. Sed

Σφῆσιν ἐν ἀγκοίνῃσι, καὶ ἰητῆρα νούσων
Ἐκ θυμοῖο δίδαξε· μιῇ δ' ἐνὶ δαιτὶ, καὶ εὐνῇ
Τερπόμεθα, ξυνοῖσιν ἰαινόμενοι κτεάτεσσι·
Τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐδέ τι κείνου
Τεθνεότος φάος ἐσθλὸν ἐέλδομαι εἰσοράασθαι. 65
Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀκηχέμενον προσέειπεν·
Πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ἴσον κακὸν ὤπασε δαίμων,
Ὀρφασίῃ, πάντας δὲ καὶ ἡμέας αἶα καλύψει·
Οὐ μὲν ἄρ' ἐκτελέσαντες ὁμὴν βιότοιο κέλευθον,
Οὐδ' εἰς ἥν τις ἕκαστος ἐέλδεται, οὔνεχ' ὕπερθεν 70
Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρεια θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Μοίρης εἰς ἓν πάντα μεμιγμένα· καὶ τὰ μὲν οὔτις
Δέρκεται ἀθανάτων, ἀλλ' ἀπροτίωπτα τέτυκται

Ἀχλύϊ

id vitium non tollit. *Pauw.*

61. καὶ ἰητῆρα νούσων Ἐκ θυμοῖο δίδαξε] ἰητῆρια νούσων. *Rhod.* Reſtituo νοσούντων. Aut, ſi quis alius mihi autor, νοσάων, ut νησάων extulit Callimachus. Brodæus ἰητήρια: aptius. *Dausq.* ἰητήρια & mihi placet. *Pauw.*

67. Πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ἴσον κακὸν ὤπασε δαίμων, Ὀρφασίῃ] Ὀρφανίῃ, vel Ὀρφανίης, id eſt, orbitatis malo cuncti mortales æque obnoxii ſumus. Si Ὀρφανίῃ legatur, ſenſus eſt, cunctis a Deo malum aliquod tribuitur, quod orbitati reſpondeat. *Dausq.* Ὀρφανίῃ etiam legi poteſt per modum appoſitionis: Sive autem Ὀρφανίῃ legas, ſive Ὀρφανίης, ſenſus eſt, orbitatis malum omnibus æqualiter tribui a Deo: neque audiri debet Rhodomannus, aliter atque aliter exponens. *Pauw.*

69. Οὐ μὲν ἄρ' ἐκτελέσαντες] ἐκτελέσαντας. *Rhod.* Recte: Et ſic poſt κακόψει collocandum modo Comma. *Pauw.*

70. Οὐδ' εἰς ἥν τις ἕκαστος ἐέλδεται] Illud εἰς ἥν vitioſum eſt: Nam neque ἐέλδεσθαι εἴς τι, neque ἐκτελέειν εἴς τι dicunt Græci: Alterutrum autem hic reſpicere debet, & quidem prius potius, quam poſterius: Vident omnes, & dubium ſupereſt nullum. Nonne ſcribendum, Οὐδ' ἦν εἷς τις ἕκαστος ἐέλδεται? Pro ἕκαστός τις & εἷς ἕκαστος, paulo copioſius dixit Quintus εἷς τις ἕκαστος. *Pauw.*

71. Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρεια] Hoc ſumtum ex Odyſſ. Σ. V. 228. Quid tamen? Nonne articulus ante χέρεια hic marcet, cum in loco Homeri præcedat ἕκαστα, idque ad ἐσθλὰ ſeſe referens faciat, ut articulus ibi vigeat magis? Ita videtur ſane. Quare ſi res mei arbitrii fuiſſet, ſcripſiſſet Quintus, Ἐσθλά τε καὶ ἀλιγεινά. *Pauw.*

72.

In ſinu ſuo, & remedia morborum
Fideliter docuit, unaque in menſa & cubili
Nos recreavimus, communi bonorum poſſeſſione fruentes.
Ideo intolerabilis me luctus invadit, nec illo
Mortuo benignam hanc lucem videre cupio.
Sic dixit; Quem ſenex mœrentem ita affatus eſt:
Univerſis hominibus unum & idem malum Deus tribuit
Orbitatis; terra quoque nos omnes operiet,
Non quidem ita, ut eundem vitæ curſum confecerimus,
Nec quem unusquilibet ſibi exoptat. Namque ſupra
In Deorum genubus tum bona tum mala recondita ſunt,
Omnia in unum fati (cumulum) permixta; atque ea nemo
Divum contuetur, ſed ex improviſo adſunt

Pro-

72. *Μοίρης εἰς ἓν πάντα μεμιγμένα*] Hic *Μοίρης* initio legebam *κατ' ἔλλειψιν*, pro *ὑπὸ μοίρας*. At commodum effici ſenium poſtmodo animadverti, ſi retento gignendi caſu ſubintelligatur *ταμιεῖον*, vel *φύραμα*, aut ſimile. Et hanc lectionem ut illi præferam, adducit me hoc, quod de fato deinceps loquens ſingulari numero utitur. *Rhod.* Vel *Μοίρης* hic ſcriptum eſt Ellyptice pro *ὑπὸ μοίρης*, vel legendum detracta littera *Μοίρῃ*: Nam ſententia requirit ſine dubio, *a Parca in unum commixta:* Omnia, tam bona, quam mala, ante Deorum genua repoſita ſunt in cælo, non ſeorſim ſingula, ſed confuſe cuncta: Quæ confuſio facta a Parca & fato: Apparet ex ſequentibus, *καὶ τὰ μὲν οὖν τις Δίρκιται ἀθανάτων — τοῖς ἐπὶ χεῖρας Οἴῃ μοῖρα τίθητι, καὶ* &c. Una Parca omnia ex cælo demittit in terram, tam bona, quam mala, quæ antea miſcuit & in unum conflavit pro arbitrio ſuo, eorum cuſtodiam ita relinquens Diis, ut ante genua illorum jaceant, ibique maneant, donec ea ex cælo demittat in terram, non viſa aut examinata a Diis, ſed occultata & ſubſtracta eorum oculis atque examini: Quin & ipſa Parca, cum ea miſcuerit ſemel, poſtea confuſe demittit mixta, neque illa videt, aut dirigit, ſed ire & ferri ſinit, quo velint caſusque ducat: Vides: Hæc fuit opinio Quinti de fato, Deorum imperio & providentia, quæ ſic ſuſtulit fere omnia. Atque hæc ridicula ſane ſunt, ſed refutare diligentius, non eſt hujus loci: Sententia perſpicua eſt; idque ſufficit. Rhodomannus male, ut facile animadvertis nunc. *Pauw.*

73. *ἀλλ' ἀπροτίμητα τίτυκ-*

Ἀχλύϊ θεσπεσίῃ κεκαλυμμένα· τοῖς ἐπὶ χεῖρας
Οὐκ μοῖρα τίθησι, καὶ οὐχ ὁρόωσ' ἀπ' Ὀλύμπου
Ἐς γαῖαν προΐησι· τὰ δ' ἄλλυδις ἄλλῃ φέρονται,
Πνοιὴ ὡς ἀνέμοιο· καὶ ἀνέρι πολλάκις ἐσθλῷ
Ἀμφεχύθη μέγα πῆμα· λυγρῷ δ' ἐπὶ κάππεσεν ὄλβος
Οὔτι ἑκών· ἄλλος δὲ πέλει βίος ἀνθρώποισι·
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀσφαλέως οὐ νίσσεται, ἀλλὰ πόδεσσι
Πυκνὰ ποτὶ πταίει· τρέπεται δέ οἱ αἴολον εἶδος,
Ἄλλοτε μὲν ποτὶ πῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Εἰς ἀγαθόν· μερόπων δὲ πανόλβιος οὔτις ἐτύχθη
Ἐς τέλος ἐξαρχῆς· ἑτέρῳ δ' ἕτερ' ἀντιόωσι·
Παῦρον δὲ ζώοντας, ἐν ἄλγεσιν οὔτι ἔοικε
Ζωέμεν· ἔλπεαι δ' αἰὲν ἀρείονα, μήδ' ἐπὶ λυγρῷ
Θυμὸν ἔχειν· καὶ γάρ ῥα πέλει φάτις ἀνθρώποισιν,
Ἐσθλὸν μὲν νίσσεσθαι ἐς οὐρανὸν ἄφθιτον αἰεὶ,
Ἀργαλέον δὲ ποτὶ ζόφον· ἔπλετο δ' ἄμφω *
Σεῖο κασιγνήτῳ, καὶ εὐμείλιχος ἔσκε βροτοῖσι,

Καὶ

ται] ἀπροτίοπτα. *Rhod.*

76. τὰ δ' ἄλλυδις ἄλλῃ φέρονται] ἄλλυδις ἄλλα. *Rhod.*

79. Οὔτι ἑκών] Οὔτοι ἑκών. *Rhod.* Nescio, quare: Nam aptum & Emphaticum est Οὔτι. *Pauw.*

Ibid. ἄλλος δὲ πέλει βίος ἀνθρώποισι] ἄλλος βίος ita simpliciter friget. *Pauw.*

80. ἀλλὰ πόδεσσι Πυκνὰ ποτὶ πταίει] ποτιπταίει. *Rhod.* πόδεσσι de vita durum est. *Pauw.*

84. Ἐς τέλος ἐξαρχῆς] ἐξ ἀρχῆς. *Rhod.*

86. ἔλπεαι δ' αἰὲν ἀρείονα] ἔλπειν. Et hic dubito. *Rhod.* De ἔλπειν ego hic etiam dubito, quia id ἐνεργητικῶς, non παθητικῶς accipi solet, & in spem adducere, non spem habere, significat. Apud Hesychium est, scio, Ἔλπειον, ἤλπιζον, & Ἐλπίοντες, ἐλπίζοντες: Sed ea suspecta esse possent. Et quid tamen prohibet, quominus ἔλπω idem illud significare potest, quod ἐλπίζω? Imo ἐλπὶς ortu suo ab ἔλπω est, & eo ipso activam significationem statuminat: ἔλπω, ἐλπὶς, ἐλπίζω. Et sic Analogia non respuit, quod Usus quodammodo respuebat. Sane Hesychius accedens, facit, ut activum ἔλπειν hic repudiare non audeam, & sententiæ ductum secutus, minus frequentatum illud despicere non possum: Ut quisque enim videt, spes & spe-

Profunda caligine obtecta. Quibus manus
Solum admovet fatum, & ne prospiciens quidem, de cælo
In terram demittit, aliaque huc, alia illuc deferuntur,
Ut aura venti; Ideo sæpe fit, ut bono viro
Circumfundatur ingens damnum, & scelerato fœlicitas accidat
Haud sponte sua; diversaque est vitæ humanæ conditio.
Quare nec sine offensione procedit, sed pedibus
Crebro impingit, varieque eius species alteratur,
Interdum in calamitatem lacrymosam, interdum vero
In prosperitatem. Nec ullus mortalium ab omni parte beatus est,
A vitæ primordiis ad exitum usque; aliique alia obveniunt.
Cum itaque homines exiguo tempore vivant, non par est in mœrore
Vitam transigere; sed semper meliora sperare; nec tristitiæ
Animum deditum habere. Etenim fama est inter homines,
Virtute præditum migrare in cælum perpetuo durans,
Viciis vero pollutum ad tenebras Plutonis. Duobus autem præstitit
Frater tuus. Nam & benignus erat erga homines, Et

sperandi actus hic aperte requiritur, neque ἴλξαι aut ἵλεται, in locum vocis substituta, dicunt, quod debent: Quare hactenus ita sentio, ut tamen cum Rhodomanno non legam ἵλαπτεν, sed ἵλψαι: Quid enim vetat, ubi activum sumsimus, Analogiæ suasu scribere ἵλψαι, & tempus notissimum assumere? *Pauw.*

87. φάτις ἀνθρώποισιν] Est fere, ac si ad Christianorum Dogma Auctor hic alluderet hactenus. *Pauw.*

89. Ἀργαλέον δὲ ποτὲ ζόφον ἔπλετο δ' ἄμφω *] ποτὲ ζόφον ἄϊδος. *Rhod.* Rhodomannus ζόφον ἄϊδος: Sit ita, per me licet: Et quid si tamen legamus, ποτὲ ζόφου ἄπλετον· ἔπλετο δ' ἄμφω? Sane id non ineptum esset in ore Quinti, cui gemella non displicebant, sive significatione, sive sono. Sic autem lacunæ origo esset aperta: Vide & judica. *Pauw.*

90. καὶ εὐμείλιχος ἔσκε βροτοῖσι] καὶ ὁ μείλιχος. *Rhod.* Extrito εὖ, vel scripto κ' εὐμείλιχος, sanus erit versus, & in eo mens sana. *Dausq.* Recte Daus-

Καὶ παΐις ἀθανάτοιο· θεῶν δ' ἐς φῦλον ὀΐω
Κεῖνον ἀνελθέμεναι σφετέρου πατρὸς ἐννεσίῃσιν.
Ὡς εἰπὼν μιν ἔγειρεν ἀπὸ χθονὸς οὐκ ἐθέλοντα,
Παρφάμενος μύθοισιν, ἄγαν δ' ἀπὸ πήματος αἰνοῦ
Εντροπαλιζόμενον, καὶ ἔτ' ἀργαλέα στενάχοντα·
Ες δ' ἄρα νῆας ἵκοντο· πόνον δ' ἔχον ἄλλοι Αχαιοὶ
Αργαλέως, καὶ Τρῶες, ὀρνυμένου πολέμοιο·
Εὐρύπυλος δ' ἀτάλαντος ἀτειρέα θυμὸν Αρηϊ,
Χερσὶν ὑπ' ἀχαμάτῃσι, καὶ ἔγχεϊ μαιμώωντι,
Δάμνατο δῃΐα φῦλα· νεκρῶν δ' ἐστείνετο γαῖα,
Κτεινομένων ἑκάτερθεν· ὁ δ' ἐν νεκύεσσι βεβηκὼς,
Μάρνατο θαρσαλέως, πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας,
Καὶ πόδας· οὐδ' ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ·
Αλλ' ὅγε Πηνέλεων κρατερόφρονα δουρὶ δάμασσεν,
Αντιόωντ' ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· ἀμφὶ δὲ πολλοὺς
Εκτανεν· οὐδ' ὅγε χεῖρας ἀπέτρεπε δῃοτῆτος,
Αλλ' ἔπετ' Αργείοισι χολούμενος, εὖτε πάροιθεν
Ομβριμος Ηρακλέης Φολόης ἀνὰ μακρὰ κάρηνα
Κενταύροις ἐπόρουσεν, ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
Τοὺς ἅμα πάντας ἔπεφνε, καὶ ὠκυτάτους περ ἐόντας,
Καὶ κρατεροῦ, ὀλοοῦ τε δαήμονας ἰωχμοῖο·
Ως ὅγ' ἐπασσύτερον Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
Δάμνατ' ἐπεσσύμενος· τοί δ' ἰλαδὸν ἄλλοθεν ἄλλος,
Αθρόοι ἐν κονίῃσι δεδουπότες ἐξεχέοντο·

Ως

Dausquejus, κ' ἐυμείλιχος: Rhodomannus minus perite, καὶ ὁ μείλιχος: Nam articulus non convenit hic. *Pauw.*

94. ἄγαν δ' ἀπὸ πήματος αἰνοῦ Εντροπαλιζόμενον] ἄγεν δ' ἀπὸ σήματος. *Rhod.* Rhodomannus ἄγεν δ' ἀπὸ σήματος: commode: etsi alteris verbis constat sententia. *Dausq.* Rhodomanni suspicio abesse non potest: Nam vulgata balbuties est mera. *Pauw.*

96. πόνον δ' ἔχον ἄλλοι Αχαιοὶ Αργαλίως] Αργαλίεν praestaret. *Pauw.*

97. ὀρνυμένου πολέμοιο] ὀρινομένου πολέμοιο. *Rhod.*

106. οὐδ' ὅγε χεῖρας ἀπέτρεπε δῃοτῆτος] Praecesserat jam paulo

Et Divi ſoboles. Quocirca in Deum familiam ſpero
Patris veſtri monitis illum eſſe evectum.
Ita fatus, humo etiam præter animi ſententiam illum
levavit,
Verbis demulſum (amicis), ſecumque duxit a triſti
monimento
Averſum, & miſere adhuc ſuſpirantem.
Ac venerunt ad naves: Alii autem Achivi negotium
habebant
Arduum, itidemque Troës incrudescente pugna.
Eurypylusque indomito animi robore Marti compa-
randus,
Indefeſſis manibus & haſta immaniter graſſante
Hoſtica agmina ſternebat; Ita ut cadaveribus tellus
arctaretur
Utrobique cæſis. Ipſe vero per exſanguia corpora in-
cedens,
Fortiter pugnabat, cruore manus contaminatus
Et pedes; nec finem ſtatuebat calamitoſæ graſſationis;
Sed fortem Peneleum haſta confodit.
Obviam in crudeli pugna factum; & paſſim complu-
res (alios)
Cædit; nec manus a conflictu avertit;
Sed urget Argivos, bile tumens: ut quondam
Acer Hercules per longa cacumina Pholoës
In Centauros impreſſionem fecit, robore ſuo furens;
Quos ad unum omnes trucidavit, quamvis velocitate
præſtantiſſimos,
Ac robore, pernicialisque belli peritos.
Sic is confertum haſtipotentum Danaum agmen
Conficit irruens. Qui gregatim hinc & illinc
Magno numero in pulverem cæſi ſternuntur.

Ut

lo ante, οὐδ' ἀπέλιγεν ἀτειρτεῦς κυδοιμοῦ. *Pauw.*

107. Αλλ' ἴσχεν' Αργείοισι χειρώμενος] In ſecunda dictione ε faceſſere juſſi. *Rhod.* Aldus enim & Baſileenſes ἴσχετ'. *Pauw.*

111. Καὶ κρατεροῦ, ἀλεοῦ τε &c.] Καὶ κρατερούς. *Rhod.*

Ως δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ποταμοῖο
Ὀχθαι ἀποτμήγονται ἐπὶ ψαμώδεϊ χώρῳ
Μυρίαι ἀμφοτέρωθεν, ὅ δ' εἰς ἁλὸς ἔσσυται οἶδμα,
Παφλάζων ἀλεγεινὸν ἀνὰ ῥόον, ἀμφὶ δὲ πάντη
Κρημνοὶ ἐπικτυπέουσι, βρέμει δ' ἄρα μακρὰ ῥέεθρα
Αἰὲν ἐρειπομένων, εἴκει δέ οἱ ἔρκεα πάντα·
Ως ἄρα κύδιμοι υἷες ἐϋπτολέμων Αργείων
Πολλοὶ ἐπ' Εὐρυπύλοιο κατήριπον ἐν κονίῃσι,
Τοὺς κίχεν αἱματόεντα κατὰ μόθον· οἱ δ' ὑπάλυξαν
Ὁσσους ἐξεσάωσε ποδῶν μένος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς,
Πηνέλεων ἐρύσαντο δυσηχέος ἐξ ὁμάδοιο
Νῆας ἐπὶ σφετέρας, καί περ ποσὶ καρπαλίμοισι
Κῆρας ἀλευόμενοι στυγερὰς, καὶ ἀνηλέα πότμον.
Πανσυδίῃ δ' ἔντοσθε νηῶν φύγον· οὐδέ τι θυμῷ
Εσθενον Εὐρυπύλοιο καταντία δηριάασθαι,
Οὕνεκ' ἄρα σφίσι φύζαν ὀϊζυρὴν ἐφέηκεν
Ηρακλέης, υἱωνὸν ἀτειρέα πάμπαν ἀέξων·
Οἱ δ' ἄρα τείχεος ἐντὸς ὑποπτώσσοντες ἔμιμνον,
Αἶγες ὅπως ὑπὸ πρῶνα φοβεύμεναι αἰνὸν ἀήτην,
Ος τε φέρει νιφετόν τε πολὺν, χερυερήν τε χάλαζαν
Ψυχρὸς ἐπαΐσσων, ταί δ' ἐς νομὸν ἐσσύμεναί περ,
Ριπῆς οὔτι κατιθὺς ὑπερκύπτουσι κολῶνας,
Αλλ' ἄρα χεῖμα μένουσιν ὑπὸ σκέπας, ἠδὲ φάραγγας
Αγρόμενοι θάμνοισιν ὑπὸ σκιεροῖσι νέμονται.

Ιλα-

116. ἐπὶ ψαμώδεϊ χώρῳ] ψαμμώδεϊ vel ψαμαθώδεϊ. *Rhod.* Posterius malo: Error ex scriptura compendiaria. *Pauw.*

122. ἐπ' Εὐρυπύλοιο κατήριπον ἐν κονίῃσι] ὑπ' Εὐρυπύλοιο. *Rhod.*

127. Κῆρας ἀλευόμενοι στυγερὰς] ἀλιυάμενοι. *Rhod.* Nescio, quare. *Pauw.*

128. ἔντοσθε νηῶν φύγον] ἔντοσθε τειχέος, vel ἔντοσθε πύργων sic etiam quadrassee ibi. *Pauw.*

134. Ος τε φέρει] Ος γε φέρει potius, quia τε repetitum se-

Ut (fit) cum exundante immenſo (quodam) fluvio
Ripæ avelluntur in arenoſo loco,
Ex utraque parte innumeræ: ille vero in mare præcipitatur,
Horrendo fluxu exæſtuans: Ac circumquaque
Prærupta dant fragorem, longaque fluenta infremunt;
Subinde ruentibus illis, cunctaque ei ſepta cedunt.
Non aliter celebres bellipotentum Argivum filii
Magna ſtrage ad terram proſtigantur ab Eurypylo,
Quos in ſanguinolenta acie conſequitur; Elabuntur autem
Quos pedum vis ſervat: Sed tamen nihilo minus
Ex clamoſa Peneleum turba abripiunt
Ad naves ſuas. Quanquam (ægre) citis pedibus
Peſtes inimicas & crudele fatum evitarent.
Tum præcipiti curſu in naves fugiunt, nec animo illorum
Vires ſuppetunt, ut Eurypylo reſiſtant.
Quia videlicet calamitoſam ipſis fugam immiſerat
Hercules, invictum nepotem robore eximio mactans.
Quare intra murum trepidantes ſe continuerunt,
Ut capellæ, ſub ſcopulo gravem formidantes ventum,
Qui denſam nivem & horridam grandinem affert
Gelido afflatu. Illæ igitur, quamvis ad paſcua properent,
Tamen adverſus turbinem non attollunt ſe ſupra jugum.
Sed dum tempeſtas deſæviat, ſub tegmine cunctantur;
& vallis
Sub umbroſis virgultis conglomeratæ paſcuntur

Gre-

ſequitur. *Pauw.*

136. *ὑπερκύπτουσι κολῶνας*] *κολώνης. Rhod.* Rhodomannus *ὑπερκύπτουσι κολώνης*: Non neceſſe: Nam *ὑπερκύπτειν* etiam cum caſu quarto conſtruitur: Vide Suidam in V. *Pauw.*

137. *ἠδὲ φάραγγας*] *ἠδὲ φάραγγος. Rhod.*

138. *Ἀγρόμενοι θάμνοισιν*] *Ἀγρόμενοι. Rhod.* Rhodomannus reponit *Ἀγρόμεναι.* inſertiſſime: Nam Atticis ea vox maſcula eſt. Notat Euſtathius in Iliad. Γ. *Ἀττικὸς γὰρ ἀνὴρ τὸν αἶγα λέγει, ὥσπερ καὶ τὸν ἀνδέρα.* Iterumrumque inculcat (adeo viſum memorabile) in Lib. O. *Dausq.* Ubi fœmininum toties præcedit, obſervatiuncula de maſculino Dausquejana eſt ex aſſe: Apage, apage ineptias. *Pauw.*

142.

Ιλαδὸν, ὅφρ' ἀνέμοιο καχαὶ λήξωσιν ἄελλαι·
Ὡς Δαναοὶ πύργοισιν ὑπὸ σφετέροισιν ἔμιμνον,
Τηλέφου ὄμβριμον υἷα μετεσσύμενον τρομέοντες·
Αὐτὰρ νῆας ἔμελλε θοὰς, καὶ λαὸν ὀλέσσειν,
Εἰ μὴ Τριτογένεια θράσος βάλεν Αργείοισιν
Ὀψέ περ· οἵ δ' ἄλληκτον ἀφ' ἕρκεος αἰπείοῖο
Δυσμενέας βάλλοντες ἀνιηροῖς βελέεσσι,
Κτεῖνον ἐπασσυτέρους· δεύοντο δὲ τείχεα λύθρῳ
Λευγαλέῳ· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων πέλε φωτῶν·
Αὕτως δ' αὖ νύκτας τε, καὶ ἤματα δηριόωντο
Μήτιοι Τρῶες, καὶ Αργεῖοι μενεχάρμαι,
Αλλ' ὁτὲ μὲν προπάροιθε νεῶν, ὁτὲ δ' ἀμφὶ μακεδνὸν
Τεῖχος, ἐπεὶ πέλε μῶλος ἀάσχετος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὥς,
Ηματα δοιὰ Φόνοιο, καὶ ἀργαλέης ὑσμίνης
Παύσανθ', οὕνεκ' ἐχίχανεν Εὐρύπυλον βασιλῆα
Αγγελίη Δαναῶν, ὥς κεν πολέμοιο μεθέντες,
Πυρκαϊῇ δώωσι δαϊκταμένους ἐνὶ χάρμῃ·
Αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἐπίθησε, καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
Παυσάμενοι ἑκάτερθε, νεκροὺς περιταρχύσαντο,
Εν κονίῃ ἐριπόντας· Αχαιοὶ δ' ἔξοχα πάντων
Πηνέλεων μύροντο· βάλον δ' ἐπὶ σῆμα θανόντι
Εὐρὺ μάλ', ὑψηλόν τε, καὶ ἐσσομένοις ἀρίδηλον·
Πληθὺν δ' αὖτ' ἀπάνευθε δαϊκταμένων ἡρώων
Θάψαν, ἀχηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμὸν,
Πυρκαϊὴν ἅμα πᾶσι μίην περινήσαντες,
Καὶ τάφρον· ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ ἀπόπροθι Τρῴοι υἷες
Τάρχυσαν κταμένους· ὀλοὴ δ' Ερις οὐκ ἀπέληγεν,
Αλλ' ἔτ' ἐποτρύνεσκε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο

Αν-

142. Αὐτὰρ νῆας ἔμελλε θοὰς &c.] Αὐτὰρ ὁ νῆας. *Rhod.*

144. ἀφ' ἕρκεος αἰπείοῖο] Pro αἰπείοῖο reddidi genuinum. *Rhod.* In Aldina & Basileensi scilicet perperam αἰπεινοῖο. *Pauw.*

149. Μήτιοι Τρῶες, καὶ Αργεῖοι] Κήτειοι Τρῶές τε, καὶ Αργεῖοι

Gregatim; donec iniquæ venti procellæ tranſierint.
Sic Danai in turribus ſuis manebant,
Fortem Telephi natum jamjam irruiturum cum tremore formidantes.
Et ſane is conſtituerat naves exercitumque peſſundare,
Si non Minerva fiduciam Argivis adjeciſſet
Quamvis ſero. Hi ergo ab altis propugnaculis ſine intermiſſione
Hoſtes anxificis impetentes telis,
Confertos necabant; adeo ut muri aſpergerentur tabo
Funeſto, gemitusque occumbentium hominum exſiſteret.
Atque ſic noctes atque dies certamen agebant
Cetei Troesque, & pugnipotentes Argivi:
Interdum ante naves, interdum circa longe ductum
Murum; Quandoquidem bellum irrequietum erat.
Nihilominus tamen
Per duos dies a cæde & conflictu laborioſiſſimo
Feriati ſunt. Nam venerat ad Eurypylum regem
Legatio Danaum, ut intermiſſo duello
Rogo tradere occiſos in acie ipſis liceret.
Ipſe igitur ſtatim annuit, & a duro conflictu
Utrobique abſtinentes, mortuis juſta fecerunt
Humi profligatis. Achivi autem præ omnibus aliis
Penelcum lugebant, & monimentum functo aggeſſerunt
Amplum editumque, poſteris etiam conſpicuum.
Turbamque interfectorum heroum ſeparatim
Sepelierunt, ingenti animum luctu conficientes:
Omnibusque unam ſimul pyram conſtruxerunt
Ac buſtum. Sic etiam ipſi Trojugenum nati ſeorſum
Interfectos funerarunt. At ſæva Lis non ceſſabat:
Sed porro audax Eurypyli robur incitabat

Ad

γεῖοι. *Rhod.*

150. Ἀλλ' ὁτὶ μὲν προπέροιθε νεῶν] Ἀλλοτε μὲν. *Rhod.*

153. οὔνεκ' ἰκέσθην Εὐρύπυλον &c.] οὔνεχ' ἵκανεν ἐς vel ἐπ' Εὐρύπυλον. *Rhod.* Recte Rhodomannus, ἵκανεν ἐπ' Εὐρύπυλον: Nam ut nihil de ſententia dicam, id Verſus manifeſte requirit. *Pauw.*

164. Καὶ τάφρον] Καὶ τάφρου. *Rhod.*

Αντιάαν δηΐοισιν· ὅδ' οὔπω χάζετο νηῶν,
Αλλ' ἔμενεν, Δαναοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν ἀέξων.
Τοί δ' ἐς Σκῦρον ἵκοντο, μελαίνῃ νηῒ θέοντες·
Εὗρον δ' υἱ' Αχιλῆος ἑοῦ προπάροιθε δόμοιο,
Αλλοτε μὲν βελέεσσι, καὶ ἐγχείῃσιν ἑόντα,
Αλλοτε δ' αὖθ' ἵπποισι ποδώκεσσι πονεύμενον ὠκυπόδεσσι·
Γήθησαν δ' ἐσιδόντες ἀταρτηροῦ πολέμοιο
Εργα μετοιχόμενον, καί πεξ μέγα τειρόμενον κῆρ
Ἀμφὶ πατρὸς κταμένοιο· τὸ γὰρ προπάροιθε πέπυστο·
Αἶψα δέ οἱ κίον ἄντα τεθηπότες, οὔνεχ' ὁρῶντο
Θαρσαλέῳ Αχιλῆϊ δέμας περικαλλὲς ὁμοῖον·
Τούς δ' ἄρ' ὑποφθάμενος, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν,
Ω ξεῖνοι, μέγα χαίρετ' ἐμὸν ποτὶ δῶμα κιόντες·
Εἴπατε δ' ὁππόθεν ἐστὲ, καὶ οἵ τινες, ἠδ' ὅτι χρειὼ
Ηλθετ' ἔχοντες ἐμοῖο δι' οἴδματος ἀτρυγέτοιο.
Ως ἔφατ' εἰρόμενος· ὅ δ' ἀμείβετο δῖος Οδυσσεὺς·
Ημεῖς τοι φίλοι εἰμὲν ἐϋπτολέμου Αχιλῆος·
Τῷ νύ σε φασὶ τεκέσθαι ἐϋφρονα Δηϊδάμειαν·
Καί δ' αὐτοὶ τεὸν εἶδος ἐΐσκομεν ἀνέρι κείνῳ
Πάμπαν· ὅ δ' ἀθανάτοισιν ἐϋσθενέεσσιν ἐώκει·
Εἰμὶ δ' ἐγὼν Ιθάκηθεν, ὅ δ' Αργεος ἱπποβότοιο,
Εἴποτε Τυδείδαο δαΐφρονος ὄνομ' ἄκουσας,

H

167. *Αντιάαν δηΐοισιν*] *Αντιάαν* de Eurypylo hic minus congruum eſt: Nam ille ſubinde adoriebatur Græcos, qui ante naves & poſt vallum ſe tuebantur ægre. *Pauw.*

171. *Αλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἐγχείῃσιν ἑόντα*] *ἑόντα. Rhod.* Recte Brodæus *ἰόντα. Dausq.* Brodæus & Rhodomannus *ἰόντε*: Peſſime: Nam *ἰόντα* cum caſu tertio conſtrui non poteſt: Pueri ſciunt, & Viros Eruditos ita erraſſe miror. Aliud latet: An *ἰόντα* bonum eſt, non per ſe, ſed cum voce *ποτεύμενον* copulatum? *ἄλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἐγχείῃσιν, ἄλλοτε δ' αὖ ἵπποισι ὠκυπόδεσσι ἰόντα ποτεύμενον*: Id hactenus probo, quia nihil eſt, quod τῷ *ἰόντα* ſubſtituere poſſum, & proinde ad pinguius iſtud adigor vel invitus: Alii videant, an melius quid

Ad occurſandum adverſariis: Ideo nusquam a navibus
abſcedebat,
Sed perſeverabat infeſtum in Danaos certamen inſtaurans.
Cæterum legati in Scyrum nigræ navis curſu tandem
appellunt:
Offenduntque Achillis filium ante ſuum palatium,
Nunc quidem ſagittas & pila ejaculantem,
Nunc vero citatis equis ſeſe exerciuantem.
Et volupe ipſis eſt, ubi vident terribilis belli
Studia tractare, licet ſupra modum excruciaretur animi
Propter patris interitum. Hoc enim jam pridem fama
cognoverat.
Statim igitur illi obviam proceſſerunt, admirabundi,
quod viderent
Cordatum Achillem formoſi comporis ſimilitudine ab
illo exprimi.
Quos præveniens tali oratione excepit:
Salvete plurimum hoſpites, ad ædes meas profecti,
Ac ſignificate cujates & qui ſitis, qua etiam in re
Meam requirentes operam per ſterile ſalum huc ve-
neritis?
Sic ajebat ſciſcitans: Reſpondit autem ſemideus Ulyſſes:
Nos belligero Achilli neceſſitudine devincti ſumus,
Cui te ajunt edidiſſe prudentem Deidamiam.
Atque ipſi formam tuam comparamus iſti viro
Per omnia; qui divis præpotentibus ſimilis erat.
Ego quidem oriundus ſum ex Ithaca; hic vero ex
Argis equorum altrice;
Si quando pugnacis Tydidæ nomen per aures tuas ivit,
At-

quid expiſcari queant. Sed verbum: An ſcribendum, Ἀλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἰγχείῃσιν ἰάπτει? Hoc ſubito mihi in mentem venit, & verum forte: ἵεσθαι ἐν δάκρυσι, εἶναι ἐν τινὶ, in lacrymis mittendis, in re aliqua occupari: Similiter εἶναι ἐν βελέεσσι, occupari in mittendis ſagittis. Attende: Ut dixi, fors vera eſt hæc ſuſpicio mea. *Pauw.*

180. ἀλλ' ὅτι χρειὼ ἦλθεν ἔχοντες ἰκριόωντες] ἱμείρω. *Rhod.*

188. ὄνομ' ἄκουσας] οὔνομ' ἄκουσας. *Rhod.*

Ἦ καὶ Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος, ὅς νύ σοι ἄλγχι
Αὐτὸς ἐγὼν ἔστηκα, θεοπροπίης εἵνεκ' ἐλθών·
Ἀλλ' ἐλέαιρε τάχιστα, καὶ Ἀργείοις ἐπάμυνον
Ἐλθὼν ἐς Τροίην· ὡς γὰρ τέλος ἔσσετ' Ἀρηϊ·
Καί τοι δῶρ' ὀπάσουσιν ἀάσπετα δῖοι Ἀχαιοί·
Τεύχεα δ' αὐτὸς ἐγὼ τεοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο
Δώσω, ἅπερ φορέων, μέγα τέρψεαι· οὐ γὰρ ἔοικε
Θνητῶν τεύχεα κεῖνα· θεοῦ δέ που Ἄρεος ὅπλοις
Ἶσα πέλει· πουλὺς δὲ περὶ σφίσι πάμπαν ἄερτε
Χρυσὸς, δαιδαλέοισι κεκασμένος, οἷσι καὶ αὐτὸς
Ἥφαιστος μέγα θυμὸν ἐν ἀθανάτοισιν ἰάνθη,
Τεύχων ἄμβροτα κεῖνα, τά σοι μέγα θαῦμ' ἰδόντι
Ἔσσεται, οὕνεκα γαῖα, καὶ οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
Ἀμφὶ σάκος πεπόνηται ἀπειρεσίῳ περὶ κύκλῳ·
Ζῶα πέριξ ἥσκηνται, ἐοικότα κινυμένοισι·
Θαῦμα καὶ ἀθανάτοισι· βροτῶν δ' οὔποτε τοῖα
Οὔτέ τις ἔδρακε πρόσθεν ἐν ἀνδράσιν, οὔτ' ἐφόρησαν,
Εἰ μὴ σὸς πατὴρ, τὸν ἴσα δῖοι τίον Ἀχαιοί.

Πάν-

189. Ἦ καὶ Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος] Quid videtur? An ita convenienter de ſe ipſo loquitur homo? *Pauw.*

190. θεοπροπίης εἵνεκ' ἐλθών] θεοπροπίης εἵνεκ'. *Rhod.*

194. Τεύχεα δ' αὐτὸς ἐγὼ τεοῦ πατρὸς] αὐτὸς ἔγωγε τεοῦ. *Rhod.*

200. τά σοι μέγα θαῦμ' ἰδόντι] μέγα θαῦμ' ἰσιδόντι, *Rhod.* Sufficere poſſet, μέγα θαῦμα ἰδόντι: Et ſic ipſe Rhodomannus in Corrigendis. *Pauw.*

202. ἀπειρεσίῳ περὶ κύκλῳ] ἀπειρεσίῳ de orbe ſcuti: Nota tumorem. Sed Achilles Gigas & ſimilis monti. *Pauw.*

203. Ζῶα πέριξ ἥσκηνται] Verba non ſunt apte coagmentata: Scribe, Ζῶα πέριξ δ' ἥσκηνται. *Pauw.*

Ibid. ἐοικότα κινυμένοισι· Θαῦμα &c.] Omittit bonus, quæ erant præcipua ad juvenis bellicoſi animum commovendum; belli nempe & pugnæ ὑποτύπωσιν. Animalia vivis aſſimilanda juvenem ludentem delectare poterant; altera illa Mavortium hunc: Ita ſolent, qui ingenio ſunt Scholaſtico & craſſo. *Pauw.*

204. βροτῶν δ' οὔποτε τοῖα] βροτῶν δ' οὐκέτοτε τοῖα. *Rhod.*

205. οὔτ' ἐφόρησαν] οὔτ' ἐφόρεσεν. *Rhod.* Ita recte Rhodo-

man-

Atque prudentis Ulyſſis. Qui nunc prope tibi
Egomet adſto oraculi monitu huc profectus.
Quare miſericordem benignumque te offer quamprimum, & Argivis ſuccurre,
Ad Trojam profectus. Sic enim bello finis erit.
Atque inæſtimabilia tibi munera largientur nobiles Achivi.
Egoque ipſe arma divini parentis tui
Reddam: quibus geſtandis magna voluptate afficieris.
Non enim conferenda ſunt
Illa hominum armis, ſed ad Dei Martis armaturam
Quam proxime accedunt; Et circumquaque illis adaptatum eſt multum
Auri, variis ſimulacris inſigniti: quibus & ipſe
Vulcanus animum inter cælites magnopere exhilaravit,
Qui divinum illud opus cudit: quod tibi magno miraculo intuenti
Erit. Nam tellus & cælum atque mare
In ſcuto circa orbem immenſum elaborata ſunt,
Et animalia undique perinde ac ſi moveant ſeſe, expreſſa habentur.
Quod & Dii ipſi mirantur; Nec unquam talia hominum
Aliquis inter viros vel vidit antea, vel geſtavit,
Exemto parente tuo. Quem Achivi perinde ac Jovem ipſum coluerunt

Uni-

mannus: Pro Aldino ἰφόρησαν in Baſileenſi eſt ἰφόβησαν: quo Rhodomanni correctio pertinet, credo: Nam ἰφόβησαν in ſua etiam dedit. Dausquejus certe illud ἰφόβησαν præ oculis habens & anxie ſibi ſervans, locum hunc ita conſtituit, βροτὸν δ' οὐπώποτε οἶδα, Οὐδέ τις ἴδρακε πρόσθεν ἐν ἀνδράσιν, οὔτ' ἰφόβησαν, Εἰ μὴ σὸς &c. Quid ais? Vidiſtine unquam aliquid ineptius & inconſideratius? *Rauw.*

206. Εἰ μὴ σὸς πατὴρ, τὸν ἴσα δῖοι τίον Ἀχαιοὶ] Εἰ μὴ σός γε πατὴρ, τὸν ἴσον Διΐ. *Rhod.* Reſcribo, Εἰ μὴ σεῖο πατὴρ, τὸν ἴσως Διΐ τίον Ἀχαιοὶ. Brodæus, Εἰ μὴ σός γε πατὴρ, τὸν δῖοι τίον Ἀχαιοὶ. *Dausq.* Rhodomannum ſequor: Mirum, quod naſutus ille Dausquejus pro ἴσως Διΐ non ſcripſerit ἴσα Διΐ: Nam id

Πάντες· ἐγὼ δὲ μάλιστα, φίλα φρονέων, ἀγάπαζον·
Καί οἱ ἀποκταμένοιο, νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικα,
Πολλοῖς δυσμενέεσσιν ἀνηλέα πότμον ὀπάσσας·
Τοὔνεκά μοι κείνοιο περικλυτὰ τεύχεα δῶκε
Δῖα Θέτις· τάδ' ἄρ' αὖθις ἐελδόμενός περ ἔγωγε,
Δώσω προφρονέως, ὁπότ' Ιλιον εἰσαφίκηαι·
Καὶ νύ σε καὶ Μενέλαος, ἐπὴν Πριάμοιο πόληα
Πέρσαντες, νήεσσιν ἐς Ελλάδα νοστήσωμεν,
Αὐτίκα γαμβρὸν ποιήσεται, ἤν κ' ἐθέλησθα,
Ἀμφ' εὐεργεσίῃ· δώσει δέ τοι ἄσπετ' ἄγεσται
Κτήματά τε, χρυσόν τε, μετ' ἠϋκόμοιο θυγατρὸς,
Οσσ' ἐπέοικεν ἕπεσθαι ἐϋκτεάνῳ βασιλῆϊ.
Ως φάμενον, προσέειπεν Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς·
Εἰ μὲν δὴ καλέουσι θεοπροπίῃσιν Αχαιοὶ,
Αὖριον αἶψα νεώμεθ' ἐπ' εὐρέα βένθεα πόντου,
Ην τι φάος Δαναοῖσι λιλαιομένοισι γένωμαι·
Νῦν δ' ἴομεν ποτὶ δῶμα τ' εὐξεινόν τε τράπεζαν,
Οἵηπερ ξείνοιο γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει.
Ως εἰπὼν, ἡγεῖθ'· οἱ δ' ἑσπόμενοι, μέγα χαῖρον·

Καὶ

æque bonum eſt, & ab ἴσον Δαῖ etiam non differt: Quare non deerunt forte, qui in ipſa Rhodomanni conjectura id præferent. Pro Aldino δῖοι, Baſileenſes dederant δῖον. *Pauw.*

208. Καί οἱ ἀποκταμένοιο, νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικα] Scribe, Καί οὐ ἀποκταμένοιο: Nam Enallage caſuum hic etiam locum habere non poteſt. *Pauw.*

211. ἐελδόμενός περ] *Utut ea mihi cupiam*: περ hic Enerſ[illegible]n habet. Interpres male: Nam προφρονέως ſequitur, & dicit, quod ἐελδόμενός περ dixiſſe putat. *Pauw.*

215. Αὐτίκα γαμβρὸν ποιήσεται] Αὐτίκα οἱ γαμβρὸν. *Rhod.*

224. Οἵηπερ ξείνοιο γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει] Ηπερ ἔοικε· γάμου δὲ θεοῖς. *Rhod.* Brodæus, Καὶ περὶ, ξεῖνε, γάμοιο. Satis placet. Rhodomannus, Ηπερ ἔοικε· γάμου δὲ θεοῖς. Ego, Η μοι ὑπὲρ ξείνοιο· γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει. *Quæ mihi pro hoſpitibus eſt.* Singulis prope retentis literis, unico μ. emendicato. Vel, Οἵη πὲρ ξείνοισι, *quæ hoſpitibus adeſt, parari ſolet. Dausq.* Locus difficilis. Interpretum commenta non placent: Nam quid

Rho-

Univerſi; ego autem in primis maximo illum amore
profecutus ſum,
Et cæſi ejus cadaver ad naves portavi,
Multis hoſtibus ſævam necem cum intuliſſem.
Quamobrem mihi præclara ejus arma conceſſit
Diva Thetis, quæ rurſus ego lubens,
Pro mea in te propenſione, tradam, quando ad Ilium
veneris.
Adhæc Menelaus, poſteaquam urbe Priami
Everſa, navibus in Græciam remeaverimus,
Statim generum ſuum (te) faciet, ſi modo id tibi
gratum eſt,
Pro his meritis, & magnas tibi aſportandas dabit
Opes, aurumque, una cum pulcricoma nata,
Quantas dotis loco regem opulentum comitari par eſt.
Sic locuto reſpondit ſtrenuus Achillis filius.
Si ergo me advocant Achivi, Deum reſponſis moniti;
Cras ſine mora abeamus ſuper latum ponti gurgitem,
Si quid lucis Græcis exoptantibus afferam.
Nunc vero conferamus nos domum, ad menſam hoſ-
pitalem,
Ut decet: matrimonii autem in poſterum Dii ratio-
nem habebunt.
Hæc fatus præceſſit: Illi autem magno delibuti gau-
dio ſubſequuntur.

Cum

Rhodomanni ἴνιχερ ἔοικε? Unde pendet ἤνιφι? Et inepta, & audax eſt conjectatio. Brodæi ξεῖνε peſſimum eſt, quia non unus, ſed duo hic adſunt hoſpites, quos Neoptolemus compellare debuit ſimul: Pueri vident. Dausquejus Verſum aperte ἀπέρμετρον, ſumma oſcitantia ἀπέρμετρον manere ſinit, & ſuo more ineptit ſtrenue: Viſne ſuſpicionem meam? Dabo, & quidem probabilem, niſi fallor: In hoc loco variarunt olim Libri: Quorum quidam habuerunt,

Οἵη πάρ' κείνου δὲ γάμου μετόπισθε μελήσει.

Alii vero,

Οἵη πάρ νυ γάμου δὲ θεοῖς μετόπισθε μελήσει.

Quæ diſcrepantia ad Marginem notata, imperitos fefellit, & iſtos errores invexit, quos nunc Libri Noſtri præferunt: Attende & judica. Οἵη πάρ, *qualis nunc ſuppetit mihi, qualem hæc hora ſubminiſtrabit mihi:* πάρ

Καὶ δὴ ὅτ' ἐς μέγα δῶμα κίον, κάλλιμον αὐλὴν,
Εὗρον Δηϊδάμειαν ἀκηχεμένην ἐνὶ θυμῷ,
Τηκομένην θ', ὡσεί τε χιὼν κατατήκετ' ὄρεσσιν
Εὔρου ὑπαὶ λιγέος, καὶ ἀτειρέος ἠελίοιο·
Ὡς ἤγε φθινύθεσκε, δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ·
Καί μιν ἔτ' ἀχνυμένην, ἀγακλυτοὶ βασιλῆες
Ασπάζοντ' ἐπέεσσι· παὶς δέ οἱ ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Μυθεῖτ' ἀτρεκέως γενεὴν, καὶ οὔνομ' ἑκάστου·
Χρειὼ δ' ἤντιν' ἵκανον, ἐπέκρυφε μέχρις ἐς ἠὼ,
Ὄφρα μὴ ἀχνυμένην μιν ἔλῃ πολύδακρυς ἀνίη,
Καί μιν ἐπεσσύμενον μάλα λισσομένη κατερύκῃ·
Αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο, καὶ ὕπνῳ θυμὸν ἴηναν
Πάντες, ὅσοι Σκύροιο πέδον περιναιετάασκον
Εἰναλίης, τὴν μακρὰ περιβρομέουσι θαλάσσης
Κύματα ῥηγνύμενα πρὸς ἠϊόνας Αἰγαίοιο·
Αλλ' οὐ Δηϊδάμειαν ἐπήρατον ὕπνος ἔμαρπτεν,
Οὔνομα κερδαλέον μιμνησκομένην Οδυσῆος,
Ηδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος, οἵ ῥά μιν ἄμφω
Εὖνιν ποιήσαντο φιλοπτολέμου Αχιλῆος,
Παρφάμενοι κείνοιο θρασὺν νόον, ὄφρ' ἀφίκηται,

Δήϊον

pro πάρα & πάρεστι. *Pauw.*

226. ὅτ' ἐς μέγα δῶμα κίον, κάλλιμον αὐλὴν] ἐς μέγα δῶμα κίον, καὶ κάλλιμον. *Rhod.*

231. Καί μιν ἔτ' ἀχνυμένην ἀγακλυτοὶ βασιλῆες] ἀχνυμένην περ ἀγακλειτοὶ βασιλῆες. *Rhod.* Rhodomannus ἀχνυμένην περ, ut vides: Non improbo, ſed quia περ ambiguum eſt, malo, ἀχνυμένην οἱ ἀγακλειτοὶ βασιλῆες. Illud ἔτι non ſatis appoſitum eſt, ubi εὗρον ἀκηχεμένην præceſſit: An forte ſcripſit Quintus, Καί μιν ἐπαχνυμένην, compoſitum pro ſimplici? *Pauw.*

236. Καί μιν ἐπεσσύμενον μάλα &c.] μιν antecedens facit, ut minus conveniat hoc μιν ſequens: An ſcribendum potius hoc verſu, Καὶ μὲν ἐπεσσύμενον, vel altero præcedenti, Ὄφρα μὴ ἀχνυμένην νιν? *Pauw.*

240. Κύματα ῥηγνύμενα πρὸς ἠϊόνας Αἰγαίοιο] ῥηγνυμένοιο. *Rhod.* Rhodomannus ῥηγνυμένοιο. Poteſt. Sed & illud: ῥηγνύμενα προτὶ ἠόνας Αἰγαίοιο. ἠόνας neceſſario, niſi mavis ſynecphoneſi. προτὶ tritum uſu Poë-

12

Cum ergo in magnificas ædes, aulamque pulcerrimam, veniſſent,
Invenerunt Deidamiam animi ſeſe angentem,
Et liqueſcentem, veluti nix liquitur in montibus
Vi Euri ſtriduli, & ſolis nunquam ceſſantis;
Ita hæc contabeſcebat, poſt caſum illuſtris mariti.
Eamque adhuc mœrore occupatam famigerati principes
Amicis verbis ſalutarunt, & filius ad ipſam accedens
Singulorum familiam & nomen retulit non diſſimulanter.
Cauſam autem, quare veniſſent, ad poſteram usque Auroram ſuppreſſit:
Ne flebilis eam ſolicitudo (alias triſtem) corriperet,
Ipſumque multis precibus retardaret properantem.
Mox cænam ſumſerunt, & ſomno animum reficiunt
Omnes, qui Scyri ſolum incolebant
In mari ſitæ: quam maris circumfremunt magni
Fluctus, Ægæi ad littora ſeſe allidentes (refringentes.)
Verum pulcram Deidamiam ſomnus non cepit,
Dum fraudulentum Ulyſſis nomen recordatur,
Nec non ſemidei Diomedis, qui duo ipſam
Achille, bellorum ſtudioſo, viduaſſent,
Intrepidum illius animum adhortati, ut una iret

Ad

tarum. ῥηγνύμενα ultimam producet, ut illa Catulli:

Rhodumve nobilem, horridamve Thraciam,
Propontida, trucemve Ponticum ſinum.

Senecæ in Thyeſte:

Leve eſt miſerias ferre, perferre grave.

Dausq. Cum Rhodomanno ſcribo ῥηγνυμένοιο, poſito Commate poſt κύματα, ut ſic ῥηγνυμένοιο Αἰγαίοιο per ſe ſubſiſtat, & caſus exhibeat abſolutos, qui commode poſt μακρὰ κύματα θαλάσσης ſequuntur, & faciunt ut verba apte cohæreant: Vident, qui Græce ſciunt, & Dausquejum non moror, in Græcis tyronem: Quam belle ſcilicet etiam hic menſuram ſyllabæ poſtremæ in voce ῥηγνύμενα, quæ ipſis pueris non ignota eſt, ex Latinis Poëtis adſtruit homo? Recte tamen ἠϊόνας in ἠόνας contrahit: Id certum, & non diſſimulandum. *Pauw.*

242. Οὔνομα κερδαλέον μιμησκομένην Ὀδυσῆος] κερδαλέου. *Rhod.*

Δήϊον εἰς ἐνοπὴν· τῷ δ' ἄτροπος ἵντετο μοῖρα,
Ἣ ὑπέκλασε νόστον· ἀπειρέσιον δ' ἄρα πένθος
Πατρὶ πόρεν Πηλῆϊ, καὶ αὐτῇ Δηϊδαμείῃ·
Τοὔνεκά μιν κατὰ θυμὸν ἀάσπετον ἄμφεχε δεῖμα,
Παιδὸς ἐπεσσυμένοιο ποτὶ πτολέμοιο κυδοιμὸν,
Μή οἱ λευγαλέῳ ἐπὶ πένθεϊ πένθος ἵκηται·
Ἠὼς δ' εἰσάνεβη μέγαν οὐρανὸν· οἱ δ' ἀπὸ λέκτρων
Καρπαλίμως ὄρνυντο· νόησε δὲ Δηϊδάμεια·
Αἶψα δ' ἐνὶ στέρνοισι περὶ πλατύεσσι χυθεῖσα,
Αργαλέως γοάασκεν ἐς αἰθέρα μακρὰ βοῶσα·
Ἠΰτε βοῦς ἐν ὄρεσσιν ἀπειρέσιον μεμακυῖα,
Πόρτιν ἑὴν δίζηται ἐν ἄγκεσιν, ἀμφὶ δὲ μακρὰ
Οὔρεος αἰπεινοῖο περιβρομέουσι κολῶναι·
Ὡς ἄρα μυρομένης, ἀμφίαχεν αἰπὺ μέλαθρον
Πάντοθεν ἐκ πυμάτων· μέγα δ' ἀσχαλόωσ' ἀγόρευε·
Τέκνον, ποῖ δὴ νῦν σοι ἐΰς νόος ἐκπεπότηται,
Ἴλιον ἐς πολύδακρυ μετὰ ξείνοισιν ἕπεσθαι,
Ἦχι πολεῖς ὀλέκοντο ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,
Καίπερ ἐπιστάμενοι πόλεμον, καὶ ἀεικέα χάρμην;
Νῦν δὲ σὺ μὲν νέος ἐσσὶ, καὶ οὔπω δήϊα ἔργα
Οἶδας, ἅτ' ἀνθρώποισιν ἀλάλκουσι κακὸν ἦμαρ·

Αλ-

247. Ἣ ὑπέκλασε νόστον] Ἣ εἰ ὑπέκλασε νόστου. *Rhod.* Ita recte Aldus: Basileenses εἰ male omiserant. *Pauw.*

254. Αἶψα δ' ἐνὶ στέρνοισι περὶ πλατύεσσι χυθεῖσα] περὶ πλατύεσσι. *Rhod.* Quid est ἐνὶ στέρνοισι χυθεῖσα, & περὶ πλατύεσσι post ἐνὶ στέρνοισι? Mihi crede, strabligo mera. Interpres de pectoribus Neoptolemi intelligit: Quo jure, quæso, si verba & verborum cohærentiam consideres? An aliquid de filio præcedit, quod hic filium requirit certo? Nihil minus sane. Dicam, quod verum est, tribus verbis: Scribendum, Αἶψα δ' υἱοῦ στέρνοισι περὶ πλατύεσσι χυθεῖσα. Id apertum est, & dicit, quod debet: χυθεῖσα περὶ στέρνοισι υἱοῦ. Qui Græca callent, non dubitabunt: Alios non curo, neque illis scribo. *Pauw.*

256. μεμακυῖα, Πόρτιν ἑὴν δίζηται] Comparationis indoles desideraffet ordinem plane contra-

Ad bellum hoſtile: cui inevitabile fatum obveniſſet,
Ejusque reditum infregiſſet. Unde infinitum luctum
Peleo genitori & ipſi Deidamiæ conciliaverat.
Ideo incredibilis animum ejus metus tenebat,
Filio ad belli diſcrimen feſtinante,
Ne ſibi luctus luctu ferali cumularetur.
Interim Aurora in magnum aſcendit cælum, heroësque e lectis
Propere ſurgunt, idque Deidamia (ſtatim) animadvertit.
Confeſtim igitur latis (Neoptolemi) pectoribus circumfuſa,
Miſeris modis lamentatur, ad cælum alte vocem extollens:
Sicut vacca in montibus mugitu indeſinenti
Vitulam ſuam quærit per convalles, & paſſim longa
Editi montis juga circumfremunt.
Ita illa plangente circumſonat ardua domus
Undique ex penetralibus; magnaque tandem indignatione in hæc verba erumpit:
Fili, quo tibi nunc ſana mens avolavit,
Ut hoſpites ad lacrymoſum Ilion comitari velis?
Ubi infelici prælio multi ſalutis jacturam fecerunt,
Quamvis bellum & tetrum conflictum edocti.
Tu vero adhuc adoleſcens es, nec dum res bellicas
Noſti, quæ exitialem ab hominibus diem propulſant,

Quare

trarium: ἠΰτε βοῦς μεμάκῃ, πόρτιν ἑὴν διζομένη: Hoc omnes vident, qui Artem dicendi norunt, & linguam non habent rudem. Et hic error eſt ipſius Auctoris, niſi legendum arbitreris, μεμαχυῖα, Πόρτιν ἕτ' ἦν δίζηται: Et hoc ſane non improbabile. Sic μεμαχυῖα ad præcedens βοῶσα ſe principaliter & ex aſſe refert, aliaque ordine accedunt: Vide modo. *Pauw.*

258. Οὔρεος αἰπεινοῖο περιβρομέουσι κολῶναι] αἰπεινοῖε. *Rhod.* Pro περιβρομέουσι, ubi δίζηται præcedit, rectius legeretur περιβρομέωσι. Quam inurbana autem comparatio matris ejulantis cum vacca mugiente? *Pauw.*

262. Ἰλιον ἐς πολύδακρυ] Ita recte edidit Rhodomannus pro Ἰλιον ἐς πολύδακρυν, quod in Aldina & Baſileenſi extat, & Dausquejus in ſuis Adnotamentis correxit data opera. *Pauw.*

265. καὶ οὔπω δήϊα ἔργα] δῆϊα, πολεμικά. *Pauw.*

Αλλὰ σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἑοῖς δ' ἐνὶ μίμνε δόμοισι·
Μὴ δή μοι Τροίηθε κακὴ Φάτις οὔαθ' ἵκηται,
Σεῖο κταφθιμένοιο κατὰ μόθον· οὐ γὰρ ὀΐω
Ελθέμεναί σ' ἔτι δεῦρο μετάτροπον ἐξ ὁμάδοιο·
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ πατὴρ τεὸς ἔκφυγε κῆρ' ἀΐδηλον,
Αλλ' ἐδάμη κατὰ δῆριν, ὅπερ καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων
Ηρώων προφέρεσκε, θεὰ δέ οἱ ἔπλετο μήτηρ,
Τῶνδε δολοφροσύνῃ καὶ μήδεσιν, οἵ σε καὶ αὐτὸν
Δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν ἐποτρύνουσι νέεσθαι·
Τοὔνεκ' ἐγὼ δέδοικα, περὶ κραδίῃ τρομέουσα,
Μή μοι καὶ σεῖο, τέκνον, ἀποφθιμένοιο, πέληται
Εὖνιν καλλειφθεῖσαν, ἀεικέα πήματα πάσχειν·
Οὐ γάρ πω τὶ γυναικὶ κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
Η ὅτε παῖδες ὄλωνται ἀποφθιμένοιο καὶ ἀνδρὸς,
Χηρωθῇ δέ μέλαθρον ὑπ' ἀργαλέου θανάτοιο·
Αὐτίκα γὰρ πέρι φῶτες ἀποτμήγουσιν ἀρούρας,
Κείρουσιν δέ τε πάντα, καὶ οὐκ ἀλέγουσι θέμιστας·
Οὔνεκα οὐ τέτυκται ὀϊζυρώτερον ἄλλο
Χήρης ἐν μεγάροισιν, ἀκιδνότερόν τε γυναικὸς.
Η, μέγα κωκύουσα· πάϊς δέ μιν ἀντίον ἦυδα·
Θάρσει μῆτερ ἐμεῖο, κακὴν δ' ἀποπέμπεο φήμην·
Οὐ γὰρ ὑπὲρ κῆράς τις ὑπ' Αρεϊ δάμναται ἀνὴρ·
Εἰ δέ μοι αἴσιμόν ἐστι δαήμεναι, οὕνεκ' Αχαιῶν
Τεθναίην, ῥέξας καὶ ἄξας Αἰακίδῃσιν.
Ως φάτο· τῷ δ' ἄσχιστα χίεν γεγαρὸς Λυκομήδης,

Καί

274. Τῶνδε δολοφροσύνῃ καὶ μήδεσιν] Hæc non ſtant ſuo loco, & cum ἐδάμη κατὰ δῆριν junctа, duritiem quoque habent. *Pauw.*

276. Τοὔνεκ' ἐγὼ δέδοικα] δείδοικα. *Rhod.*

277. Μή μοι καὶ σεῖο, τέκνον] σέο vel σεῦ. *Rhod.*

284. Οὔνεκα οὐ τέτυκται ὀϊζυρώτερον ἄλλο] Τοὔνεκεν οὔτι τέτυκται. *Rhod.* Non improbo, quanquam οὔνεκα pro τοὔνεκα adhibeatur aliquando, & ab hiatu in his periculum ſit nullum: Poſſet etiam ſcribi, Οὔ-

νεκα

Quare tu mihi auſcultato, tuisque in ædibus maneto:
Ne funeſtum mihi a Troja nuncium aures feriat,
Te in acie exſtinctum eſſe. Nec enim animus præſagit,
Te huc reverſurum eſſe ſuperſtitem a bello.
Nec enim ipſe tuus parens exitioſam effugit peſtem:
Sed in certamine occubuit, qui te & alios
Heroas longe antecellebat, & Dea matre natus erat;
Idque horum dolo & conſiliis; qui te quoque
Luctificum adire bellum urgent.
Ideo ego trepido & anxio corde metuo
Ne mihi te, fili, extincto contingat,
Ut orba relicta indigniſſimas perpetiar calamitates.
Non enim unquam pejor fœminæ luctus accidit,
Quam ſi liberi intereunt, mortuo etiam marito,
Et funeſta nece domus viduatur.
Statim enim vicini agros reſecant,
Omniaque abradunt; nec jus & fas legum reverentur;
Idcirco non miſerius quicquam eſt
Ac infirmius quam vidua in ædibus mulier.
Dixit majorem in modum ejulans; filius contra (hæc)
ipſi refert.
Habe bonum animum, mea mater, & malum omen
faceſſere jube.
Non enim præter fatorum diſpoſitionem ullus vir in
bello occumbit.
Quod ſi ita fixum eſt, ut oppetam, pro Achivis
Oppetam, edito (prius) aliquo facinore digno Æacidis.
Sic ait. At proxime ad eum accedit ſenio venerabilis
Lycomedes,

At-

νίκα vel *Τοὔνικα οὐχὶ τέτυκται* &c. *Pauw.*

285. *Χήρης ἐν μεγάροισιν ἀκιδνότερόν τε γυναικὸς*] Et *ἀκιδνότερον* ab *ὀϊζυρώτερον*, & *γυναικὸς* a *χήρης* durius hic divulſa ſunt. *Pauw.*

289. *δαήμεναι, οὕνεκ' Ἀχαιῶν*] *δαμήμεναι, εἵνεκ' Ἀχαιῶν. Rhod.*

290. *Τεθναίην, ῥίξας καὶ ἄξας Αἰακίδῃσιν*] *ῥίξας τι καὶ ἄξιον Αἰακίδῃσιν. Rhod.* Emenda: *ῥίξας καὶ ἄξια Αἰακίδῃσιν.* Sic, ſic progenies animoſior ſemper patritæ & avitæ gloriæ ſtimulis in melius promovet. *Dausq.*

294

Καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον προσέειπεν·
Ω τέκος ὀμβριμόθυμον, ἐῷ πατρὶ κάρτος ἐοικὼς,
Οἶδ' ὅτι καρτερός ἐσσι, καὶ ὄμβιμος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς,
Καὶ πόλεμον δέδοικα πικρὸν, καὶ κῦμα θαλάσσης
Λευγαλέον· ναῦται γὰρ ἀεὶ σχεδόν εἰσιν ὀλέθρου·
Ἀλλὰ σὺ δείδιε τέκνον, ἐπὴν πλόον εἰσαφίκηαι
Ὕστερον, ἢ Τροίηθεν, ἢ ἄλλοθεν, οἷά τε πολλὰ,
Τῆμος, ὅτ' αἰγοκερῆι συνέρχεται ἠρόεντι
Ηέλιος, μετόπισθε βαλὼν ῥυτῆρα βελέμνων
Τοξευτὴν, ὅτε χεῖμα λυγρὸν κλονέουσιν ἀέλλαι,
Ηδ' ὁπότ' ὠκεανοῖο κατὰ πλατὺ χεῦμα φέρονται
Αστρα κατερχομένοιο ποτὶ κνέφας Ωρίωνος·
Δείδιε δ' ἐν φρεσὶν ἦσιν ἰσημερίην ἀλεγεινὴν,
Η ἔνι, συμφέρονται ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου,
Ἐκποθεν ἀΐσσουσαι ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
Η ὅτε Πληϊάδων πέλεται δύσις, ἣν ῥα καὶ αὐτὴν
Δείδιθι μαιμώωσαν ἔσω ἁλὸς· ἐν δὲ καὶ ἄλλα
Αστρα, τά που μογεροῖσι πέλει δέος ἀνθρώποισι
Δυόμεν' ἠδ' ἀνιόντα καλὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης.
Ως εἰπὼν, κύσε παῖδα, καὶ οὐκ ἀνέεργε κελεύθου,

Ἰμεί-

294. Οἶδ' ὅτι καρτερός ἐσσι, καὶ ὄμβριμος] Quam ingratum hoc poſt Ω τέκος ὀμβριμόθυμον, ἐῷ πατρὶ κάρτος ἐοικὼς? *Pauw.*

295. Καὶ πόλεμον δέδοικα πικρὸν] δειδοικα. *Rhod.*

298. οἷά τε πολλὰ] Interpres, *ut ſæpe uſu venit*, adhibita Parentheſi: Quo jure & qua Energia, non video. Vertere debes, *Sed tu fili, metue, quæ multa metuenda adſunt, tunc, cum Capricorno &c.* Ἀλλὰ σὺ δείδιε, τέκνον, οἷά τε πολλὰ, τῆμος, ὅτ' &c. Niſi ſcribere velis οἷά τε πολλοὶ, *quæ multi & bona pars hominum metuunt ſemper.* οἱ πολλοὶ eſt vulgus. Erunt, qui ſic mallent οἷά τε πάντες: Sed id videri poſſet nimis propemodum generale, quia multi navigandi audacia fiunt temerarii: Attende & judica. *Pauw.*

301. Τοξευτὴν] Hoc nimium poſt ῥυτῆρα βελέμνων: Nam τοξευτὴς eſt βελέμνων ῥυτὴρ. *Pauw.*

305. Η ἔνι, συμφέρονται ἀν', &c.] συμφορέονται. *Rhod.*

306. Ἐκποθεν ἀΐσσουσαι ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης] ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θάλλει. *Rhod.* Perbene

Atque eum belli cupidum ita compellat.
Fili cordate, patrem tuum fortitudine repræsentans,
Scio quod fortis sis & validus; Sed tamen licet hoc
ita se habeat,
Et bellum metuo acerbum, & fluctum maris
Periculosum. Nautæ enim semper vicini sunt morti;
Ideo cave tibi, mi fili, cum navigationem instituas
Postmodo, vel a Troja, vel aliunde: (ut sæpe usu venit)
Tum, quando cum nebuloso Capricorno congreditur
Sol, post tergum rejecto sagittarum ejaculatore
Arcitenente: cum sævam hyemem nimbi concitant;
Et quando in latam Oceani undam rapiuntur
Sidera, descendente ad occasum Orione.
Reformida etiam in animo tuo æquinoctium triste,
In quo committuntur per latum ponti fundum
Procellæ undecunque exortæ, in marmore vasto:
Aut cum Plejadum occasus est: Ipsam præterea capellam
Suspectam habe, in mare se præcipitantem, aliaque
Astra, quæ ærumnosis mortalibus terrorem incutiunt,
Dum occidunt vel oriuntur circa spacioſum sali gurgitem.
Sic fatus, osculum dedit nepoti, nec a profectione retraxit
Cu-

bene Rhodomannus, *ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θύελλαι*: Sed quid *ἔκπεθεν*? Idne tibi arridere potest? Vix puto: Nihil enim flaccidum magis. *Alicunde venientes procellæ*: Atqui omnes veniunt & venire debent semper alicunde. Non puto ita scripsisse Quintum: Legas, *Πάντοθεν ἀίσσουσαι*. Sic Emphasis est in verbis, & sententia apta. *Pauw.*

307. *Ἡ ὅτε Πληϊάδων πίλεται δύσις, ἦν ῥα καὶ αὐτὴν Δείδιθι μαιμώωσαν ἴσω ἁλὸς*] *πίλεται δύσις· αἶγα καὶ αὐτὴν* &c. *Rhod. μαιμάωσαν ἴσω ἁλὸς, in mare precipitantius factam; in mare concitatam: δύσιν* hoc designat plenam, cum Pleiades se abscondunt plane, & mare suo tempore subeunt lubentes: Quod Rhodomannus non animadvertit, ideoque scripsit, *πίλεται δύσις· αἶγα καὶ αὐτὴν*? Perperam & inepte: Nam ut nihil aliud dicam, verborum cohærentia lectionem illam respuit prorsus. *Pauw.*

308. *ἐν δὲ καὶ ἄλλα Ἄστρα*] *sunt vero & alia Astra. Pauw.*

310. *Δύσεαι ἠδ' ἀνίοντα*] Malim *Δύσεαι ἢ ἀνίοντα. Pauw.*

Ibid. *κατὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης*]

Ἰμείροντα μόθοιο δυσηχέος· ὅς δ' ἐρατεινὴν
Μειδιόων, ἐπὶ νῆα θοῶς ὥρμαινε νέεσθαι·
Ἀλλά μιν εἰσέτι μητρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔρυκε
Δακρυόεις ὀαρισμὸς, ἐπισπεύδοντα πόδεσσιν·
Ὡς δ' ὅτε τις θοὸν ἵππον ἐπὶ δρόμον ἰσχανόωντα
Εἴργει ἐφεζόμενος, ὅ δ' ἐρηνόωντα χαλινὸν
Δάπτει ἐπιχρεμέθων, στέρνον δέ οἱ ἀφριόωντος
Δεύεται, οὐδ' ἵστανται ἐελδόμενοι πόδες οἵμης,
Πουλὺς δ' ἀφ' ἕνα ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ*
Ταρφέα κινυμένοιο πέλει κτύπος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ῥώοντ' ἐσσυμένοιο, κάρη δ' εἰς ὕψος ἀείρει
Φυσσιόων μάλα πολλὰ, νόος δ' ἐπιτέρπεται ἄνακτος·
Ὣς ἄρα κύδιμον υἷα μενεπτολέμου Ἀχιλῆος,
Μητὴρ μὲν κατέρυκε, πόδες δέ οἱ ἐγκονέεσκον·
Ἡ δὲ, καὶ ἀχνυμένη περ, ἐῷ ἐπαγάλλετο παιδί·
Ὃς δέ μιν ἀμφικύσας μάλα μυρία, κάλλιπε μούνην
Μυρομένην ἀλεγεινὰ, φίλου κατὰ δώματα πατρὸς·
Οἵη δ' ἀμφὶ μέλαθρα μέγ' ἀσχαλόωσα χελιδὼν,
Μύρεται αἴολα τέκνα, τά που μάλα τετρυγῶτα
Αἰνὸς ὄφις κατέδαψε, καὶ ἤκαχε μητέρα κεδνὴν,

H

λάσσης] ὠκεανοῖο κατὰ πλατὺ χεῦμα præceſſit paulo ante. *Pauw.*

312. ὅς δ' ἐρατεινὴν Μειδιόων] ἐρατεινὸν. *Rhod.*

317. ὅ δ' ἐρκαιόωντα χαλινὸν] ἐρυκαιόωντα. *Rhod.*

320. Πουλὺς δ' ἀφ' ἕνα ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ] Πουλὺς δ' ἀμφ' ἑκάτερθεν ἐλαφροτάτοις. *Rhod.* Brodæus ſic explet, Πουλὺς δ' ἀμφ' ἕνα χῶρον ἐλαφροτάτοις. Rhodomannus, Πουλὺς δ' ἀμφ' ἑκάτερθεν. Ambobus adſtitit imago veri: ipſa mecum ſorte Veritas, Πουλὺς δ' οἵπερ ἀμφὶς ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ. Vide ſis connexa in Calabro. Supplementum noſtrum eſt ex Homero, & Nerone Cap. 49. Suetonii,

Ἵπποι δ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει.

Dausq. Verſus mutilus & difficilis. Interpretum commenta non probo, & nemo probabit paulo oculatior: Id certum & perſpicuum. Aliud latet: Quod ex Libris melioribus petendum autumo. Viſne interim ſuſpicionem? Dabo: Legi poſſet, Πουλὺς δ' ἄρ κείνοιο ἐλαφροτάτοις ὑπὸ

Cupidum belli clamosi. Is igitur festivum
Ridens, statim ad navem gressum accelerat:
Sed matris adhuc ipsum in ædibus moratur
Lacrymabilis sermo, pedibus citatis festinantem:
Ut cum quis celerem equum, cursus amore inflammatum,
Cohibet insidens: Is frænum, quo detinetur,
Mordet adhinniens, & pectus spumantis
Rigatur, nec pedes consistunt ad erumpendum promti,
Atque ingens utrinque dum leviſſimis se pedibus
Subinde agitat, strepitus exsistit; jubæque concitati
Per armos fluctuant: Ac dum caput in altum effert,
Identidem naribus ignem spirat, unde animus domini
voluptate perfunditur.
Sic & nobilem bellipotentis Achillis natum
Mater quidem detinebat, sed pedes ei accelerabant.
Illa igitur, quamvis anxia, super filio suo lætabatur:
Qui eam plus millies osculatus, solam tandem reliquit,
Acerbo se luctu in chari patris aula adflictantem.
Non secus ac circum ædes ingenti mœstitia hirundo
Luget picturatos pullos; quos misere stridentes
Trux serpens devoravit, & solicitam contristavit matrem:

Quæ

ὑπὸ ποσσὶ Ταρφέα κινυμένοιο πέλει κτύπος. *Pauw.*

323. Φυσσιόων μάλα πολλὰ, νόος δ' ἐπιτέρπεται ἄνακτος] ἐπιτέρπετ' ἄνακτος. *Rhod.* Pro Φυσσιόων scribendum Φυσιόων. *Pauw.*

330. τά που μάλα τετρυγῶτα] Scribe τετριγῶτα. Iliad. B. — τοὺς ἐλεεινὰ κατηφόνι τετριγῶτας. Ubi Didymus, τρίζοντας, οἱοίαν δή τινα φωνὴν ἀποτελοῦντας. *Dausq.* Nimia est hæc Dausqueji diligentia: Nam utrumque dicitur: Quanquam τρίζειν de hirundinis pullis revera sit exasciatius, quam τρύζειν: Plura forte alibi. *Pauw.*

331. Αἰνὸς ὄφις κατίδαψε] Hirundo trabibus, fenestris, vestibulis, tectis nidum affigit: ecquem tam sublimi loco serpentem pulli hirundinis infestum habeant? Huc referte serpentes alatos, quos ex Arabia Ægyptum ineuntes fugant Ibes apud Ælianum Lib. 2. Cap. 38. nimium curiosi sit: Forte casu nescio quo generatum in locis superis serpentem alius admittit, ut qui Phormione Terentiana *Anguis per impluvium decidit de tegulis.* Pro χιλιδὼν suavius videbatur ἀηδὼν reponi: Sed obex non sinit, ἀμφὶ μὲ-

Η δ' ὅτε μὲν χήρη περιπέπταται ἀμφὶ καλιὴν,
Αλλοτε δ' εὐτύκτοισι περὶ προθύροισι ποτᾶται,
Αἰνὰ κινυρομένη τεκέων ὕπερ· ὥς ἄρα κείνου
Μύρετο Δηϊδάμεια· καὶ υἱέος ἄλλοτε μέν που
Εὐνὴν ἀμφιχυθεῖσα, μέγ' ἴαχεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
Κλαῖεν ἐπὶ φλιῇσι· φίλῳ δ' ἐγκατέθετο κόλπῳ,
Εἴ τι ἐνὶ μεγάροισι τετυγμένον ἦεν ἄθυρμα,
Ω ἔπι τυτθὸς ἐὼν, μεγάλας φρένας ἰαίνεσκεν·
Αμφὶ δέ οἱ καὶ ἄκοντα λελειμμένον εἴπου ἴδοιτο,
Ταρφέα μὲν φιλέεσκε, καὶ εἴ τιπερ ἄλλο γοῶσα,
Εδρακε παιδὸς ἑοῖο δαΐφρονος· οὐδ' ὅγε μητρὸς
Ασπετ' ὀδυρομένης ἔτ' ἐπέκλυεν, ἀλλ' ἀπάτερθε
Βαῖνε θοὴν ἐπὶ νῆα, φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα
Αστέρι παμφαίνοντι πανείκελον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Εσπετ' ὁμῶς Οδυσῆι δαΐφρονι Τυδέος υἱὸς·
Λαοὶ δ' εἴκοσι φῶτες ἀνειράμενοι φρεσὶ θυμὸν,
Τοὺς

λιβὰς. Eſt enim hirundo domeſtica, & contubernalis homini. Non ſinit Oppianus Piſcat. Lib. 5.

Ως δ' ὁπότ' ἀρταλίχοισι χιλιάδεσι νηπιάχοισι
Νίφετὸν ὑπὲρ ἠέρος τυχὼν ὄφις ἄγχι πιλάσσῃ.

Aut certe per ὄφιν intellige *δράκοντα.* Lib. 12. Poëta eidem rei deſcribendæ navans operam dicit — *κατὰ δάσκιον ἄγκος ἀπηδὼν*, per umbroſam vallem, ubi angues ſolent reptare: quo in loco pulli a draconibus diſcerpuntur. Verum a mutatione calamum mentemque ſuſtineo, tum ob antecedentes cauſas, tum quia & alii Poëtæ idem ſcriptitavere. Moſchus Idyll. 2.

Ως δ' ὅτ' ὀδύρεται ὄρνις ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
Ολλυμένοις, οὓς αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας
Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατισθέντ' ἢ δὶ κατ' αὐτοὺς
Πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ·
Οὔτ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι.

Merito vero, quia & ſerpentes adrepunt ſuperis. Silius Lib. 12.

Haut ſecus occuluit, ſaxi quos vertice fatus
Ales fulva Jovis, tacito ſi ad culmina niſu
Evaſit ſerpens, terretque propinquus hiatu.

Dausq. Multa ſcribis, o bone, & ſic tamen ſcribis nihil, quod proſit. Quantum eſt ſapere! *Ranw.*

Quæ nunc orbatum circa nidum ſe expandit,
Nunc bene fabricatum circa veſtibulum volat,
Miſeros ploratus ciens ſuper natis. Sic illius cauſa
Plorat Deidamia; Ac modo filii
Lecto circumfuſa, alta voce lamentatur, modo
Flet ad poſtes, charoque imponit gremio,
Si quod in domo ludicrum reſtat,
Quo magnum in tenella ætate pectus oblectaverat:
Sive relictum alicubi videt ejus jaculum,
Crebro oſculatur; ſive aliud quippiam inter lugendum
Ad filium pertinens animoſum conſpicit. Verum is matris
Ut ut graviter ejulantis dicto non amplius audiens eſt:
ſed alio
Ad citam videlicet navem ſe proripit: feruntque cum
feſtina membra,
Perſimilem ſtellæ lucidiſſimæ; Quem
Tydei natus ſimul cum Ulyſſe comitatur,
Et de populo viginti viri, animum prudentia ac fortitudine inſtructum habentes:

Quos

332. Η δ' ὅτε μὲν χήρη περιπίπταται ἀμφὶ καλιὴν] χήρη. *Rhod.* χήρη fœtu viduata: Nec admittenda correctio χήρην. *Dausq.* χήρη ſine dubio elegantius & ſignatius eſt. *Pauw.*

333. περὶ προθύροισι ποτᾶται] Flacceſcit ποτᾶται poſt præcedens περιπίπταται, quod ſine dubio ſignificat *circumvolat*, non *ſe expandit*, ut hic male habet Interpres. Infra Lib. 8. V. 54. legimus, κόνις δ' εἰς οὐρανὸν εὐρὺν Πίπτατ' ἀειρομένη. ubi recte Interpres, *& pulvis ad cælum latum Volat ſublatus.* Moneo tyrones, quia ſunt, qui *volandi* ſignificatum τῷ πίπταται denegant. *Pauw.*

334. ὣς ἄρα κεῖνον Μύρτα Δηϊδάμεια] Cur Quintus non ſcripſit κεῖνοι, ubi præmiſerat μύρεται αἴολα τέκνα? *Pauw.*

337. Φίλῳ δ' ἐγκατέβητο κέλητι] ἐγκάτβητο. *Rhod.*

347. Λαοὶ δ' εἵποντο φῶτες ἀειρόμενοι φρεσὶ θυμὸν] Λαοῦ δ' εἵποντο φῶτες ἀειρόμενοι vel ἀειρόμενοι. *Rhod.* Rhodomannus Λαοῦ: Prior tamen oratio illa rectiſſima eſt. Maro Lib. 6.

Huc omnis turba ad ripas effuſa ruebat,
Matres atque viri.

non *Matrum atque virorum.* Recta quoque & eadem ſententia. Rem novam moliris? Scribe Λαιῇ, læva incedebant; non quod omnes læva, nulli pone; ſed quod Diomede ac Ulyſſe dextra ſtipatus Pyrrhus, duos e comitatu domeſtico eximios

Τοὺς ἔχε κεδνοτάτους ἐνὶ δώμασι Δηϊδάμεια,
Καὶ σφέας ἐῷ πόρε παιδὶ θοοὺς ἕμεναι θεράποντας,
Οἳ τότ' Ἀχιλλέος υἷα θρασὺν περιποιπνύεσκον
Ἑσσύμενον ποτὶ νῆα δι' ἄστεος· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
Ἤιε καγχαλόων· κεχάροντο δὲ Νηρηΐναι
Ἀμφὶ Θέτιν· καί δ' αὐτὸς ἐγήθεε Κυανοχαίτης,
Εἰσορόων Ἀχιλῆος ἀμύμονος ὄμβριμον υἷα·
Ὃς δ' ἤδη πολέμοιο λιλαίετο δακρυόεντος,
Καίπερ ἐὼν ἔτι παιδνὸς, ἔτ' ἄχνοος· ἀλλά μιν ἀλκὴ
Καὶ μένος ὀτρύνεσκεν· ἐῆς δ' ἐξ ἔσσυτο πάτρης,
Οἷος Ἄρης, ὅτε μῶλον ἐπέρχεται αἱματόεντα,
Χωόμενος δηΐοισι μέμηνε μέγα θυμός, *
Καί οἱ ἐπισκήνιον βλοσυρὸν πέλει· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Ὄμματα μαρμαίρουσιν ἴσον πυρὶ, τοῦ δὲ παρειαὶ
Κάλλος ὁμοῦ κρυόεντι φόβῳ καταειμέναι αἰὲν
Φαίνονθ' ἑσσυμένου· τρομέουσι δὲ οἱ θεοὶ αὐτοὶ·
Τοῖος ἔην Ἀχιλῆος ἐὺς πάϊς· οἵ δ' ἀνὰ ἄστυ
Εὔχονθ' ἀθανάτοισι σαωσέμεν ἐσθλὸν ἄνακτα,
Ἀργαλέου παλίνορσον ἀπ' Ἀξέος· οἵ δ' ἐσάκουσαν
Εὐχομένων· ὁ δὲ πάντας ὑπείρεχεν, οἵ οἱ ἕποντο·
Ἐλθόντες δ' ἐπὶ θῖνα βαρυγδούποιο θαλάσσης,
Εὗρον ἔπειτ' ἐλατῆρας ἐϋξόου ἔνδοθι νηὸς,
Ἰστία τ' ἐντείνοντας, ἐπειγομένους τ' ἀνὰ νῆα·

Αἶψα

mios lævorſum habuerit, ipſe medius: ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις Ἤιε καγχαλόων: Diomedes autem dum ſequebatur Ulyſſem, latus ei claudebat: alioqui non eſſent ipſi quoque μέσσοι, quos inter Pyrrhus. Sed hoc λεπτολόγημα forte quæſitius. Cum ergo Ulyſſes ac Diomedes medium cingant Pyrrhum, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ, ſcribo, Ἄλλοι δ' εἴκοσι φῶτες, ſcilicet εἵποντο, uti de Diomede ἕσπετο. *Dausq.* Perbene Rhodomannus Λαοῦ οἵ' εἴκοσι φῶτες ἀρηράμενοι, neque Dausqueji ineptias moror. *Pauw.*

357. ἐῆς δ' ἐξ ἔσσυτο πάτρης] Malo hic, ἐῆς ἐξέσσυτο πάτρης. *Pauw.*

359. Χωόμενος δηΐοισι μέμηνε μέγα θυμὸς *] δηΐοισι· μίμηνι δέ

οἱ

Quos tunc maxime induſtrios habebat Deidamia in ædibus,
Et ſuo illos nato dederat expeditos eſſe miniſtros.
Hi tunc audacem Achillis filium ſtipabant,
Per urbem ad navem properantem: Qui in medio illorum
Lætus incedebat; Nereïdes vero lætitia perfundebantur
Circa Thetin; ipſe etiam Nereus gaudebat,
Strenuum probati Achillis natum conſpiciens:
Qui jam tum lamentabilis belli percupidus erat,
Quamvis adoleſcentulus adhuc eſſet & imberbis. Sed robur ipſi corporis
Ac vis animi faces ſubdidit. Diſcedebatque e patria ſua
Inſtar Martis, cum ad cruentam ſe pugnam confert,
Hoſtibus ſuccenſens; & acri furore animum percitum habet;
Truculentumque ipſi ſupercilium exſiſtit; & utrinque
Oculi fulgent non aliter quam ignis; Genæ vero illius
Pulcritudine ſimul horrificoque terrore veſtitæ perpetuo
Videntur, dum ruit (ad bellum,) horrentque adeo Dii ipſi.
Talis erat bonæ indolis Achillis natus. Cives autem
Vota ſuperis faciebant, ut bonum principem ſalvum præſtarent,
Et reducem a difficili bello. Qui exaudierunt
Precantes. Ille vero eminuit ſupra omnes, qui eum ſequebantur.
Hinc ad littus acriſoni maris progreſſi,
Offendunt remiges intra navem politam
Carbaſa explicantes, aliaque in navi impigre obeuntes.
Ipſe

οἱ μίγα θυμὸς. *Rhod.* Rhodomannus, μέμνε δέ οἱ μίγα θυμὸς: Non ſatis bene, ubi καὶ οἱ ἐπισκύνιον βλοσυρὸν πέλει continuo ſequitur: Sic certe malim, μέμνε δέ τοι μίγα θυμὸς. *Pauw.*

360. ἐπισκήνιον βλοσυρὸν] ἐπισκύνιον. *Rhod.*

367. οἵ οἱ ἕποιτο] In ultima voce σ amandavi. *Rhod.* In Aldina & Baſileenſi nimirum ἕποντο legitur. *Pauw.*

369. Εὗρον ἔπειτ' ἰλατῆρας ἰῦξόα &c.] Illud ἔπειτ' ſuſpectum eſt mihi: Scripſerim non invitus, Εὗρον ἰκεῖ vel ἰκεῖ γ' ἰλατῆρας &c. *Pauw.*

370. Ἰσίατ' ἐντεινοντας] Vide, num rectius legas ἐντύνοντας,

Αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔβη· οἱ δ' ἕκτοθι πείσματ' ἔλυσαν,
Εὐνάς θ', αἳ νήεσσι μέγα σθένος αἰὲν ἔπονται·
Τοῖσι δ' ἄρ' εὐπλοίην πόσις ὤπασεν Ἀμφιτρίτης
Προφρονέως· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχαιῶν
Τειρομένων ὑπὸ Τρωσὶ, καὶ Εὐρυπύλῳ μεγαθύμῳ· 375
Οἱ δ' Ἀχιλῆϊον υἷα, παρεζομένοι ἑκάτερθεν,
Τέρπεσκον μύθοισιν, ἑοῦ πατρὸς ἔργ' ἐνέποντες,
Ὁσσά τ' ἀνὰ πλόον εὐρὺν ἐμήσατο, καὶ ποτὶ γαίῃ
Τηλέφου ἀλχεμάχοιο, καὶ ὁππόσα Τρῶας ἔρεξεν,
Ἀμφὶ πόλιν τε Φέρων, καὶ ὅσσ' Ἀτρεΐδῃσι· * 380
Τοῦ

Rhod. Rhodomannus, Vide, num rectius legas ἐντύνοντας. Pervidi. ἱσία ἐντείνειν eſt vela tendere, quod navigaturo neceſſarium, ideoque hic retento: ἱσία vero ἐντύνειν eſt ea parare, vel circa allaborare: Antequam autem navem inſcendat Pyrrhus, vela præcompoſita oportuit: ideoque mihi correctio propudioſa viſa. *Dausq.* Rhodomannus non male ἐντύνοντας: Efficacius tamen eſt ἐντείνοντας: Quanquam adhuc præſtaret mea opinione ἐκτείνοντας. *Pauw.*

371. Αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔβη] Αἶψα δ' ἂν' αὐτὸς ἔβη. *Rhod.*

376. Οἱ δ' Ἀχιλῆϊον υἷα, παρεζομένοι ἑκάτερθεν] Si hæc accipienda ſint de Diomede & Ulyſſe, ut videntur ſane, inprimis ubi παρεζομένοι ἑκάτερθεν adeſt, probabiliter admodum dici poteſt, quædam ante hunc Verſum deeſſe, in quibus diſerte Ulyſſis & Diomedis facta fuit mentio: Nam οἱ δὲ non poteſt commode ad eos referri, & ſi nihil deſit, Argivos reſpicit omnes, qui in nave erant: Id autem appoſitum minus, & minus etiam decorum: Quare eo admiſſo hic non ſatis diligens fuiſſet Calaber. Attende, & ex duobus ſume, quod maxime tibi placeat. *Pauw.*

380. Ἀμφὶ πόλιν τε Φέρων, καὶ ὅσσ' Ἀτρεΐδῃσι *] Mutilatus eſt hic locus. Ne autem ſenſus hiet poſt ἔρεξεν, adapto verſum, Ἄλλους τ' ἐν πολέμοισι καὶ Ἕκτορα δῖον ὄλεσσας: Dum & alios in præliis & Hectora præclarum occidit: Et ſequentia ſic caſtigo, καὶ ὅσ' Ἀτρεΐδῃσι χολωθείς. *Rhod.* Rhodomannus injecto Verſu, Ἄλλους τ' ἐν &c. ſequentia ſic caſtigat, καὶ ὅσ' Ἀτρεΐδῃσι χολωθείς. Contra, Achilles Atridis iratus præclari geſſit nihil, quo renarrato filius in arma ſtimuletur: Niſi forte viri eſt ſocios, naves, Patroclum amiciſſimum per inertiam hoſti objectare, aut niſi obſtinatis animis regem oppugnare regium putas. Certe Achillem id temporis, & Agamemnonem deliraſſe notiſſimo

Ho-

Ipſe igitur ſine mora conſcendit. Miniſtri autem extrinſecus retinacula laxant
Et ancoras, quæ navibus ingens perpetuo robur adhærent.
Tum Amphitritæ maritus (Neptunus) ſecundum eis curſum dedit
Benigne: Magnam enim curam animo gerebat de Achivis,
Qui (tum) a Trojanis & Eurypylo magnanimo premebantur.
Cæterum Heroës, aſſidentes hinc inde Achillis filio,
Colloquio eum mulcebant, patris ipſius facinora commemorantes,
Quæ ſapienter edidiſſet in longa navigatione, & in ditione
Pugnacis Telephi, & quæ in Trojanos deſignaſſet,
Circa urbem raptans (Hectorem), & quæ (incommodaſſet) Atridis iratus.

II.

Horatii carmine notiſſimum eſt. Hectorem autem cecidit jam Atridis placatior, non χολωθεὶς. Brodæus καὶ ὕστερον Ατρείδῃσι, quantaque ab Agamemnone accepiſſet, dinumerat Iliad. T.

Επτα μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέσχη,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἑείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·

Conjicio ferri poſſe:

Αμφὶ ἑ ὅπλα φέρων, ἐπίηρά τε Ατρείδῃσι.

Nam, uti dictum, Atridis iratior a bello & armis feriabatur: ubi autem ſtetit illis ſubſidio eſſe, & rem gratam facere, ἐπίηρα φέρειν, arma ſibi circumdedit, & Troas multis oneravit incommodis. Quid? quod in altera rejicula correctione dativus Ατρείδῃσι non ſane cohæreat cum Τρῶας ἔρυξεν. *Dausq.* Ante Αμφὶ πόλιν, & poſt Ατρείδῃσι, haud dubie quædam deſunt, quæ ſine Libris inſtaurare & reficere velle, non eſt hominis ſobrii & ſani. ἀμφὶ πόλιν τε φέρων quin Hectorem reſpiciat ab Achille circa urbem tractum, dubium mihi eſt nullum: Illa de Atridis plane ambigua ſunt & incerta. Dausquejus ineptit ſtrenue, & inſtar pueri balbutit: Rhodomannus verba dedit magis idonea, ſed in ſententia miſere etiam cæcutiit: Ut illud addam à Dausquejo dictis; Putaſne, vaferrimum Ulyſſem & non inſipidum Diomedem juveni commemoraturos fuiſſe contumeliam, patri ab Atridis illatam, & inde ſecutam ejus iram adeo

Τοῦ δ' ἰαίνετο θυμὸς ἐελδομένοιο καὶ αὐτοῦ
Πατρὸς ἀταρβήτοιο μένος, καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
Ἡ δέ που ἐν θαλάμῃσιν ἀκηχεμένη περὶ παιδὶ
Ἐσθλὴ Δηϊδάμεια, πολύστονα δάκρυα χεῦεν·
Καί οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ὑπ' ἀργαλέῃσιν ἀνίαις
Τήκεθ', ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μόλιβδος,
Ἠὲ τρύφος κηροῖο· γόος δέ μιν οὔποτ' ἔλιπεν
Δερκομένην ἐπὶ πόντον ἀπείριτον· οὕνεκα μητὴς
Ἀχνυθ' ἑῷ περὶ παιδὶ, καὶ ἦν ἐπὶ δαῖτ' ἀφίκηται·
Καὶ ῥά οἱ ἱστία νηὸς, ἀπόπροθι πολλὸν ἰούσης,
Ἤδη ἀπεκρύπτοντο, καὶ ἠέρι φαίνεθ' ὁμοῖα·
Ἀλλ' ἡ μὲν στονάχιζε, παννημερίη γοόωσα,
Νηῦς δ' ἔθεεν κατὰ πόντον, ἐπισπομένου ἀνέμοιο,
Τυτθὸν ἐπιψαύουσα πολυῤῥοίζοιο θαλάσσης
Πορφύρεον δ' ἑκάτερθε περὶ τρόπιν ἔβραχε κῦμα·
Αἶψα δὲ μέγα λαῖτμα διήνυσε πρωτοποροῦσα·
Ἀμφὶ δέ οἱ πέσε νυκτὸς ἐπὶ κνέφας· ἣ δ' ὑπ' ἀήτῃ
Πλῶε,

funeſtam? Nugæ, nugæ: Alia dicta fuerunt ſine dubio, & res ipſa deſiderat manifeſte. *Pauw.*

381. Τοῦ δ' ἰαίνετο θυμὸς] Τοῦ δ' ἄρ' ἰαίνετο. *Rhod.* Rhodomannus, τεῦ δ' ἄρ' ἰαίνετο. Inſulſe. Nam τὸ ἰᾶται in moremque modumque augmenti paſſim longum eſt in talibus. Ita Calaber Lib. 5.

Ἡ δὲ θοὰς ἵκανε ποτὶ Στυγὸς αἰνὰ ῥέεθρα.

Odyſſ. κ. — εἰσόκε σὸν πῦρ ἰάνθῃ —. Nec id imputetur augmento duntaxat: ecce tibi Calaber Lib. 4.

Αὐτῆμαρ μογέοντος ὑπ' ἐκ κακοῦ ἰαίνονται.

Lib. item 10.

Εἰσόκε σ' ἰήνειεν ἀνιηρῶν ὀδυνάων.

Apollonius tamen Lib. 1. & 3. vertit nodum. *Dausq.* Prima in ἰαίνεσθαι ſcilicet anceps eſt, neque id ignoravit Rhodomannus, ſed ut Verſus eſſet ornatior, ſcripſit Τοῦ δ' ἄρ' ἰαίνετο. *Pauw.*

382. μένος, καὶ κῦδος ἀρέσθαι] Durius eſt ἀρέσθαι μένος. *Pauw.*

386. ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μόλιβδος &c.] Ingratæ & illepidæ comparationes. *Pauw.*

387. γόος δέ μιν οὔποτ' ἔλιπεν | ἔλειπεν. *Rhod.* Iliud οὔποτε hic minus conveniens eſt in luctu primo. *Pauw.*

390. Καὶ ῥά οἱ ἱστία νηὸς &c.] Hæc non male dicuntur hic; ſed ubi jungas cum his poſtremis

Illius itaque animus voluptate perfundebatur, cum ſperaret ſe quoque
Cum Patris intrepidi fortitudine & gloriam rerum geſtarum eſſe adepturum.
At in thalamo, anxia de filio
Præſtans Deidamia, cum multis ſuſpiriis lacrymas fundebat:
Et cor ejus in viſceribus moleſtis curis
Liqueſcebat, ut plumbum molle ſuper prunis,
Aut fruſtum ceræ. Nec unquam deſerebat illam mœror
Proſpectantem in vaſtum mare. Namque mater
Solicita eſt de filio, ſi vel ad epulum ſe contulerit.
Et lintea navis nimis longe abeuntis ipſi
Jam abſcondebantur, aëriique apparebant ſimilia.
Atqui hæc (ita) mœrebat, totum diem lamentis impendens.
Navis autem ſecundo vento per mare curſum exſequitur,
Leviter fluctuoſum mare perſtringens;
Purpureusque utrinque carinæ latus circumſtrepit fluctus.
Statim igitur triremis pontigrada magnum emetitur ſalum,
Eique noctis tenebræ circumfunduntur; Tum quo ventus

Et

mis ea, quæ de luctu materno præcedunt Verſu 335. & ſequentibus, videbis ibi dici, quæ demum dies aliquot poſt diſceſſum, vel ſaltem horas aliquot poſt amiſſam ex oculis plane navem, luctus materiem præbere ſolent, & a lugentibus fiunt: Oculos inprimis conjicio in illa, φίλῳ δ' ἐγκάτθετο κόλπῳ &c. Attende: Multa in in his ὕστερον πρότερον dici animadvertes ſtatim. *Pauw.*

394. ἐπιψαύουσα πολύῤῥοιο θαλάσσης] πολυῤῥοθίοιο. *Rhod.* Ut minimum abeamus a literarum veſtigiis, ſcribe πολυῤῥοίοιο, ut ἑκατόμβοιος, δεκάβοιος, λεχεποίης. Vel πολυφλοίσβοιο. Vel πολυῤῥοθίοιο, quod & Rhodomanno viſum. Vel πολυῤῥοίζοιο. *Dausq.* πολυῤῥοθίοιο præfero. *Pauw.*

396. Αἶψα δὲ μέγα λαῖτμα διήνυσε πρωτοποροῦσα] Αἶψα δὲ νηῦς & ποντοποροῦσα. *Rhod.* Verſus mutilus eſt: Rhodomannus, Αἶψα δὲ νηῦς μέγα λαῖτμα: Non bene: Nam νηῦς abundat & ociatur male; ubi Νηῦς δ' ἔθεεν præceſſit. Scripſerim non in-

Πλῶε, κυβερνήτηρε, διαπρήσουσα θαλάσσης
Βένθεα· θεσπεσίη δὲ πρὸς οὐρανὸν ἤλυθεν ἠώς·
Τοῖσι δ' ἄρ' Ἰδαίων ὀρέων φαίνονται κολῶναι,
Χρυσά τε, καὶ Σμίνθιον ἔδος, καὶ Σιγιὰς ἄκρη,
Τύμβος τ' Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀλλά μιν οὔτι
Τίος Λαέρταο πύκα φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Δεῖξε Νεοπτολέμῳ, ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· παρημείβοντο δὲ νήσους
Καλυδναίας· Τένεδος δ' ἀπελίπετ' ὀπίσσω·
Φαίνετο δὲ Πτελεοῦντος ἔδος θ', ὅν Πρωτεσιλάου
Σῆμα πέλει πτελέῃσι κατάσκιον αἰπεινῇσιν·
Αἵ δ' ὁπότ' ἀθρήσωσιν ἀνερχόμενον δαπέδοιο
Ἠλιον,

vitus, Αἶψα δέ τοι μέγα λαῖτμα διήνυσε ποντοπορεῦσα. *Pauw.*

398. διαπρήσουσα θαλάσσης βένθεα] διαπρήσσουσα. *Rhod.* Incongruum est θαλάσσης βένθεα, inprimis ubi præmittitur, Τυτθὸν ἐπιψαύουσα κολυμβοθίοιο θαλάσσης. Quid autem post illud, & præcedens ποντοπορεῦσα, ipsum διαπρήσσουσα θαλάσσης βένθεα? Itane aliquis, qui modum in loquendo servat? *Pauw.*

401. καὶ Σμίνθιον ἔδος] Σμίνθιον. *Rhod.*

404. ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι] Forte, ἵνα μὴ οἱ πένθος ἀέξῃ Τύμβος ἐνὶ στήθεσσι. conspectus Achilleus tumulus ne Pyrrho luctum incendat. *Dausq.* Criticus misellus & risu mehercule dignus. *Pauw.*

406. Καλυδναίας· Τένεδος δ' ἀπελίπετ' ὀπίσσω] Deest Αἶψα vel Ῥιμφα vel Ειθα: tum legendum ἀπελίπετ'. *Rhod.* Brodæus εὐστόχως præponit Αἶψα vel Γίμφα. *Dausq.*

407. Φαίνετο δὲ Πτελεοῦντος ἔδος θ', ὅν Πρωτεσιλάου Σῆμα &c.] Φαίνετο δ' αὖθ' Ἐλεοῦντος ἔδος. *Rhod.* Brodæo placet, Φαίνετο δῆτ' Ἐλεοῦντος ἔδος. Eleus oppidum Plinio Lib. 4. Cap. 11. Arrianus: ἐλθὼν δὲ εἰς Ἐλεοῦντα, θύει Πρωτεσιλάῳ ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Πρωτεσιλάου. Herodotus in Polymnia: ὃς καὶ ἐς τοῦ Πρωτεσιλάου τὸ ἱρὸν τὸ ἐς Ἐλεοῦντα ἀγινέόμενος γυναῖκας. Pausanias in Atticis; Ἐλεοῦς ἐν Χερρονήσῳ Πρωτεσιλάῳ ἀνάκειται. Ptolemæus & Stephanus Ἐλαιοῦς scribunt. Ἐλεοῦσα Strabo typographorum negligentia. Hæc Brodæus. Sed mihi adserenda vetus lectio:

Φαίνετο δὲ Πτελεοῦντος ἔδος,
οὗ Πρωτεσιλάου
Σῆμα πέλει ——

Vel quod eodem recidat: Φαίνετο δὲ Πτελεοῦ τόθ' ἔδος, οὗ &c. Alterutrum ex Homeri Catalogo, ex quo historiam excerpsit Calaber:

Αγ-

Et magiſter vocaret, currit, ut transmittat (tandem) maris
Profundum; Hinc alma ad cælum conſcendit Aurora.
Mox Idæorum illis montium vertices apparent;
Chryſaque, & Sminthium delubrum, atque Sigeum promontorium,
Tumulus etiam Achillis ſtrenui. At hunc nondum
Filius Laërtæ, rem altius ſecum conſiderans,
Oſtendit Neoptolemo: ne majorem ipſi luctum conciperet
Animus in pectore. Præterlegunt etiam inſulas
Calydnæas ſubito: Et Tenedos a tergo relinquitur.
Hinc cernitur Pteleuntis ſedes, ubi Proteſilai
Monimentum exſtat, proceris opacum ulmis:
Quæ ubi viderint a tellure ſubvectum

So-

Αγχίαλόν τ' Αυτρωτα, ἰδὲ Πτελεὸν λιχιαοῖην,
Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρχίος ἡγεμόνευε
Ζωὸς ἐὼν, τότε δ' ἤδη ἔχεν κατὰ γαῖα μέλαινα.

Ubi Euſtathius: *εἶναι δὲ ἱστροῦσι καὶ Ἰωνικὴν, καὶ Τρωαδικὴν Πτελεὸν, καὶ καλεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἐκεῖ πτελεῶν· ὁ πολίτης Πτελεάτης φασὶ, καὶ Πτελεούσιος, καὶ Πτελεύς.* Præſens autem navigatio Troadicam reſpicit. *Dausq.* Recte Rhodomannus, *Φαίνετο δ' αὖθ' Ελεοῦντος*: Nam locum, ubi ſepulcrum fuit Proteſilai, *Πτελεοῦντα* vocavit nemo, neque in Troade, ſed in Cherſoneſo ſepultus fuit Proteſilaus ad urbem Eleuntem: Diſtincte & perſpicue Philoſtratus in Heroic. Cap. 2. *Κεῖται μὲν οὐκ ἐν Τροίᾳ ὁ Πρωτεσίλαος, ἀλλ' ἐν Χερρονήσῳ ταύτῃ· κολωνὸς δέ τις αὐτὸν ἐπέχει μέγας, ὕπτοι δή τις ὁ ἐν ἀριστερᾷ· πτελέαι δὲ ταύτας αἱ Νύμφαι παρὰ τῷ κολωνῷ ἐφύτευσαι, καὶ* &c. Sequens *πτελέῃσι* Amanuenſes & Grammaticos indoctos decepit, credo. Pro *ἴδος δ'* non male Dausquejus *ἶδος*: Nam tibicen non requiritur, & *δος* producitur vi cæſuræ; quanquam manere etiam poteſt, vel *ἴδος γ'* ſcribi. Sed *τε* tamen præſtat, quia Emphaſin habere poteſt, & pro *καὶ* accipi. *ὅτ* ſine dubio mutandum cum Dausquejo in *οὗ*, quod in Verſione ſua etiam expreſſit Interpres. *Pauw.*

409. *Αἳ δ' ὁπότ' ἀλῄσωσιν ἀειρόμενον δαπίδοιο Ηλιον, αὐτίκα τῇσι θεῶς ἀπαιόνεται ἄκρα*] Dextre hunc locum Brodæus retractat, reſcripto *Ιλιον*, & *ἀπαίνεται*: nam huic tam ingenti miraculo fidem facit Plinius Lib. 16. Cap. 44. *Sunt hodie ex adverſo Ilienſium urbis juxta Helleſpontum in Proteſilai ſepulcro arbores, quæ omnibus ephebiis ejus, cum in tantum accrevere, ut Ilium adſpiciant, in-*

areſ-

Ηλιον, αὐτίκα τῇσι θοῶς ἀπαναίνεται ἄκρα·
Νῆα δ' ἐρεσσομένην ἄνεμος φέρεν ἀσχόθι Τροίης·
Ικετο δ' ἠΐχι καὶ ἄλλαι ἔσαν παρὰ θίνεσι νῆες
Αργείων, οἱ τῆμος ὀϊζυρῶς πονέοντο
Μαρνάμενοι περὶ τεῖχος, ὅπερ πάρος αὐτοὶ ἔδειμαν
Νηῶν ἔμμεναι ἔρκος, ἐϋσθενέων θ' ἅμα λαῶν,
Εν πολέμῳ· τό δ' ἄρ' ἤδη ὑπ' Εὐρυπύλοιο χέεσσι
Μέλλεν ἁμαλδύνεσθαι ἐρειπομένου ποτὶ γαίῃ,
Εἰ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐνόησε κραταιοῦ Τυδέος υἱὸς
Βαλλόμεν' ἔρκεα μακρὰ· θοῆς δ' ἔκθορε νηὸς· *
Θαρσαλέως δ' ἐβόησεν, ὅσον χάδεν οἱ κέαρ ἔνδον·
Ω φίλοι, ἦ μέγα πῆμα κυλίνδεται Αργείοισι
Σήμερον· ἀλλ' ἄγε θάσσον ἐς αἰόλα τεύχεα δύντες,
Ιομεν ἐς πολέμοιο πολυκμήτοιο κυδοιμὸν·
Ηδη γὰρ πύργοισιν ὑφ' ἡμετέροισι μάχονται
Τρῶες ἐϋπτόλεμοι, τοὶ δὴ τάχα τείχεα μακρὰ
Ρηξάμενοι, πυρὶ νῆας ἐμπρήσωσι μάλ' αἰνῶς·
Νῶϊν δ' οὐκ ἔτι νόστος, ἐελδομένοις ἀνὰ θυμὸν,
Εσσεται· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπερ μόρον αἶψα δαμέντες,

Kει-

areſcant, rurſusque adoleſcunt. Vide Autolycum Lib. 3. Epigramm. Græcorum. *Dausq.* Perbene Brodæus Ιλιον & αὐχένιται: Sed quid ἀνερχόμενον δαπέδοιο ad Ιλιον relatum? Amanuenſium quoque furfur haud dubie, & nihil aliud: Quare id una abigere debuiſſet Brodæus, & ut alii Viri Eruditi fecerunt, ſcribere, ὁπότ' ἀθρήσωσιν ἀνερχομένην δαπέδοιο Ιλιον: Vide Olearium ad citatum Philoſtrati locum. ἀνερχομένη δαπέδοιο eſt, quod Plinius dicit, *cum in tantum attrevere:* Nihil appoſitum aut perſpicuum magis. Pro Αἶ δ' rectius legeretur Αἶ γ', ut facile evincit ſequens τῇσι. Obſerves autem αὐτίκα θοῶς, quæ hic ponuntur ἐκ παραλλήλου: Nam id rarius certe: Niſi forte ſcribendum ſit, αὐτίκα τῇσιν ὅλως αὐαίνεται ἄκρα. *Pauw.*

417. ἐρειπομένῳ ποτὶ γαίῃ] ἐρειπόμενον ποτὶ γαίῃ. *Rhod.* Caſuum Enallage hic fere locum habere poſſet. *Pauw.*

419. Βαλλόμεν' ἔρκεα μακρὰ] *Concuti & quaſſari*, machinis ſcilicet bellicis, *arduæ propugnacula.* Interpres non bene. Per-

Solem; mox illis in momento cacumina arescunt.
Tandem navem remis promotam ventus ad Trojam appulit;
Venitque, ubi & aliæ in littore naves erant
Argivum; Qui tunc infeliciter bellum gerebant,
Pro muro propugnantes, quem antea eduxerant ipsi,
Ut classis munimentum esset, & fortium simul militum,
In (hoc) bello. Sed jam Eurypyli manibus
Futurum erat, ut destrueretur solo æquatus;
Nisi propere animadvertisset fortis Tydei natus
Dejici ardua propugnacula, & repente ex volucri navi exiluisset:
Vocem igitur animosam sustulit, quantam capere intima præcordia illi potuere.
Commilitones certe ingens advolvitur clades Archivis
Hodie; Quare agite ocyus armis indutis,
Belli laboriosi conflictum ineamus.
Jam enim sub turribus nostris præliantur
Belligeri Troës: ne mox longis mœnibus
Perfractis, naves igni immaniter succendant;
Tum nobis haud amplius, pro animi nostri desiderio reditus
Continget. Quin etiam ipsi præter fati decretum subito victi cæsique

Ja-

Perquam autem ingratum est ἔσχεα μαχρὰ post Νηῶν ἴμμεναι ἔρκος: An sic ipse Quintus? Potest: Sed dubito. An forte scripserat paulo ante manu sua, Νηῶν ἴμμεναι εἶλαρ, quod ab Amanuensibus propter ductus literarum implicitos male expressum? Vide & judica: Quod posui, Homericum est, ut nosti. *Pauw.*

Ibid. Θοῆς δ' ἴχθορι νηὸς *] Θοῆς δ' ἄφαρ ἴχθορι νηὸς. *Rhod.* Scribe, Θοῆς δὲ τάχ' ἴχθορι νηὸς. *Dausq.*

425. Τρῶες ἰῶπτόλιμοι· τοὶ δὴ τάχα τείχια μαχρὰ] Ita perbene Aldus: Basileenses articulum τοὶ perperam neglexerunt: Inde Rhodomanni ἰῶπτόλιμοι· μὴ δὴ τάχα, & quod in Emendandis maluit postea, ἰῶπτόλιμοι· καὶ δὴ τάχα. *Pauw.*

426. ἐμπρήσωσι μάλ' αἰνῶς] ἐνιπρήσωσι vel ἐνιπρήσωσι. *Rhod.* μὴ ἐνιπρήσωσι nempe, & καὶ ἐνιπρήσωσι. Posterius ἔσσεται, & cum articulo τοὶ, tota verborum cohærentia requirit. *Pauw.*

429.

Κεισούμεσθ' ἐν Τρόιῃ, τελέων ἑκὰς, ἠδὲ γυναικῶν.
Ὡς φάτο· τοί δ' ὦκιστα θοῆς ἐκ νηὸς ὄρουσαν
Πανσυδίῃ· πάντας γὰρ ἔλε τρόμος εἰσαΐοντας
Νόσφι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἐῴκει
Πατρὶ μέγα κάρτος· ἔρως δέ οἱ ἔμπεσε χάρμης· *
Καρπαλίμως δ' ἵκοντο ποτὶ κλισίην Ὀδυσῆος·
Ἡ γὰρ ἔην ἄγχιστα νεὼς κυανοπρώροιο·
Πολλὰ γὰρ ἐξημοιβὰ παρ' αὐτόθι τεύχεα κεῖτο,
Ἡ μὲν Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος, ἠδὲ καὶ ἄλλων
Ἀντιθέων ἑτάρων, ὁπόσα κταμένων ἀφέλοντο·
Ἐνθ' ἐσθλὸς μὲν ἔδυ καλὰ τεύχεα τοὶ δὲ χέρεια
Δῦσαν, ὅσοις ἀλαπαδνὸν ὑπὸ κραδίῃ πέλεν ἦτορ·
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσατο, οἵ τ' Ἰθάκηθεν ἕποντο·
Δῶκε δὲ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κάλλιμα τεύχη
Κεῖνα, τὰ δὴ Σώκοιο βίην εἵρυσε πάροιθεν·
Υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἐδύσατο τεύχεα πατρὸς,
Καί οἱ φαίνετο πάμπαν ἀλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἐλαφρὰ
Ἡφαίστου παλάμῃσι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει,
Καίπερ ἐόνθ' ἑτέροισι πελώρια· τῷ δ' ἅμα πάντα

Φαί-

429. Κεισούμεσθ' ἐν Τρόιῃ] Κεισόμεθ' ἐν Τροίῃ. *Rhod.*

431. πάντας γὰρ ἔλε τρόμος εἰσαΐοντας] Pro Aldino τρόμος peſſime Baſileenſes δρόμος, quod in Notis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

433. Πατρὶ μέγα κάρτος· ἔρως δέ οἱ ἔμπεσε χάρμης *] Πατρὶ φίλῳ μέγα κάρτος. *Rhod.* Scribe, Πατρὶ ἑῷ μέγα κάρτος. *Dausq.*

436. Πολλὰ γὰρ ἐξημοιβὰ &c.] Ingratum eſt γὰρ propter γὰρ præcedens: Scribendum ſine dubio, Πολλὰ δ' ἄρ' ἐξημοιβὰ. Sic nexus eſt bonus, & vocula non male recurrit. *Pauw.*

441. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσατο, οἵ τ' Ἰθάκηθεν ἕποντο] Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσαθ', ἃ οἱ. *Rhod. Ulyſſes autem induebat* (arma ἀπὸ κοινοῦ] *& comites ab Ithaca.* Sed me lubente Rhodomannus emendat, δύσαθ', ἃ οἱ Ἰθάκηθεν. *Dausq.* Ineptit Dausquejus inepta vertens, & ſine dubio vulgata cum Rhodomanno eſt corrigenda. *Pauw.*

443. Κεῖνα, τὰ δὴ Σώκοιο βίην εἵρυσε πάροιθεν] Iliade Λ. Socus ab Ulyſſe pluribus additur. Brodæus reponit βίη. Rhodomannus vertit: *quæ violento Soco olim detraxerat.* Neutrum pro-

bo

Jacebimus ad Trojam, procul a liberis & uxoribus.
Hæc ait: Aſt illi celerrime ex cita navi erumpunt
Toto agmine. Pavor enim omnes audientes ceperat,
Excepto forti Neoptolemo; Quia referebat
Ingens chari patris robur; Quin pugnæ illum cupido inceſſit.
Confeſtim igitur veniunt ad papilionem Ulyſſis.
Erat enim proxime navem cærulea prora inſignem,
Multaque ac varia inibi arma poſita erant,
Cum Ulyſſis ſolertis, tum & aliorum
Cum Diis conferendorum ſociorum, quibus cæſos exuerant.
Tunc ſtrenuus pulcra induit arma, deteriora autem
Sumſerunt, quibus infirmus in pectore animus erat.
Ulyſſes vero ſe accinxit illis, quae ex Ithaca ſecuta fuerant,
Et Tydidæ Diomedi tradit pulcra arma
Illa, quæ violento Soco olim detraxerat.
Filius porro Achillis munit ſe patris armis,
Eique per omnia ſimilis videtur; Illa circumquaque levia,
Vulcani manibus ita fabricata erant, ut membris ejus convenirent:
Quamvis enim aliis nimis grandia eſſent; huic tamen omnia

Nul-

bo ſatis. Malim ſic:

Κεῖνα, τὰ δὴ Σάκοιο βίην ἤρηκε πάροιθεν.

Id enim videtur loqui Calaber. Similiter Æneid. 5.

Loricam, quam Demoleo detraxerat ipſe Victor.

Alioqui minori mutatione ſcripturiebam:

Κεῖνα, τὰ δὴ Σάκοιο βίην ἴρηκε πάροιθεν.

Illa, quæ Soci vim ſervarant variis in prœliis, ante congreſſum cum Ulyſſe. *Dausq.* Ego non invitus ſcripſerim, *τὰ δὴ Σάκοιο βίη εἴρυσε πάροιθεν. Σάκοιο βίη* eſt *Σάκου*: *εἴρυσε* autem poſitum pro *ἀφέρυσε*, ſimplex pro compoſito: *quae Soco olim detraxerat.* Erunt, qui *εἴρυσε Σάκοιο* pro *ἀφέρυσε Σάκοιο* probabunt, & *βίη* ſic pro *κατὰ βίην* adhibitum cenſebunt: Sed illos reluctans ſequar. Dausqueji *ἤρηκε* & *ἴρρυσε*, digna ſunt Viri ingenio. *Pauw.*

445. *ἀμφὶ δ' ἰλαφρὰ Ηφαίστου παλάμῃσι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει*] *ἰλαφρὰ* cum *ἀρήρει* cohæret, & pro

Φαίνετο τεύχεα κοῦφα· χάρη δέ μιν οὔτι βάρυνε
Πήληξ, ἀλλά οἱ χερσὶ, καὶ ἠλίβατόν περ ἐοῦσαν,
Ῥηϊδίως ἀνάειρεν, ἔθ' αἵματος ἰσχανόωσαν·
Ἀργείων δέ μιν ὅσσοι ἐπέδρακον, οὔτι δύναντο,
Καίπερ ἐελδόμενοι, σχεδὸν ἐλθέμεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
Πᾶν περὶ τεῖχος ἔτειρε βαρὺς πολέμοιο κυδοιμὸς·
Ὡς δ' ὅτ' ἀν' εὐρέα πόντον, ἐρημαίῃ περὶ νήσῳ,
Ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ἐεργμένοι, ἀσχαλόωσιν
Ἀνέρες, οὔς τ' ἀνέμοιο καταιγίδες ἀντιόωσαι,
Εἴργουσιν μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον, οἵ δ' ἀλεγεινοὶ
Νηῒ περιτρωχῶσι, καταφθινύθει δ' ἄρα πάντα
Ἤια, τειρομένοισι δ' ἐπιπνεύσῃ λιγὺς οὖρος·
Ὡς ἄρ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἀκηχέμενον τοπάροιθεν,
Ἀμφὶ Νεοπτολέμῳ βίῃ κεχάροντο μολόντι,
Ἐλπόμενοι στονόεντος ἀναπνεύσειν χαμάτοιο·
Ὅσσε δέ οἱ μάρμαιρεν, ἀναίδεος εὖτε λέοντος,
Ὅς τε κατ' οὔρεα μακρὰ, μέγ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ,
Ἔσσυται ἀγρευτῆρσιν ἐναντίον, οἵ τε οἱ ἤδη
Ἄντρῳ ἐπεμβαίνωσιν, ἐρύσασθαι μεμαῶτες
Σκύμνους οἰωθέντας, ἑῶν ἀπὸ τῆλε τοκήων,

Βήσ-

pro ἰλαφρῶς positum est; *circumcirca vero Vulcani arte membris congruebant facile & commode.* Interpres male: Nam sic τῷ δ' ἅμα πάντα Φαίνετο τεύχεα κοῦφα, inepte & ταυτολόγως sequitur. *Pauw.*

448. χάρη δέ μιν οὔτι βάρυνε Πήληξ] An μιν casus patrius est? Haud puto, nec persuadebunt, qui aliter sentiunt. An igitur verba ita ordinanda & supplenda sunt, πήληξ δὲ οὔτι βάρυνε μὶν κατὰ χάρη? Id sane melius: Sed optimum tamen legere, χάρη δὲ μὶν, vel χάρη δέ οἱ οὔτι βάρυνε Πήληξ. *Pauw.*

449. ἀλλά οἱ χερσὶ, καὶ ἠλίβατόν περ ἐοῦσαν] ἀλλά ἑ χερσὶ. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus ob Versum. Illud ἠλίβατον de galea pessime tumet: Nam quis ita loquitur sanus & sobrius? *Pauw.*

450. ἔθ' αἵματος ἰσχανόωσαν] ἔτι hic eandem Emphasin habet, quam Supra V. 164. Lib. 6. *Pauw.*

455. Ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ἐεργμένοι] Mox sequitur εἴργουσιν: An in eodem verbo ita hæsit Quintus? Vix puto, quia id ni-

Nullius ponderis videntur: Nec caput ejus gravat
Galea; ſed hanc manibus quamlibet arduam
Facillime tollit, adhuc ſanguini inhiantem.
Argivum autem quotquot eum conſpexerunt, non poterant,
Quanquam cuperent, gradum conferre: quod ipſos
Circa omnem murum gravis pugnæ perplexitas vexaret.
Sicut in late patenti mari, ad inſulam deſertam,
Procul ab hominibus intercluſi, ægro ſunt animo
Nautæ, quos adverſi ventorum turbines
Nimis longo tempore detinent; Miſerique
Per navem curſitant; ac deficiunt omnia interim
Alimenta; Tandem vero extreme afflictis ventus ſecundus aſpirat.
Non ſecus Achivum gens, triſtiſſimo mœrore adfecta,
Ob virtutem Neoptolemi adventantis gaudio percelluntur,
In ſpem erecti, fore ut a labore (tandem) moleſtiſſimo reſpirent.
Oculi autem ipſi fulgebant ut leoni pervicaci,
Qui arduis in montibus, magna indignatione percitum habens animum,
Contra venatores ruit, qui jam ipſius
Antrum ſubeunt, abſtrahere conantes,
Longe a parentibus ſuis, catulos deſertos

In

nimis inficetum hic. Scribendum igitur ſuſpicor, *Ανθρώπων ἀπάτῃϐ' ἱλιλιγμένοι.* Sic *πεϱὶ νήσῳ* etiam commodius eſt longe. *Pauw.*

458. *Νηὶ πεϱιτϱωχῶσι*] Interpres, *Per navem curſitant*: Non improbo, ſed rectius verti poſſe aio, *Cum nave circumcurſant*, ut ipſum *ἱλιλιγμένοι*, & *ἱλιλιγμένοι πεϱὶ νήσῳ* his etiam illuſtretur. *Pauw.*

459. *ἐπιπνεύσῃ λιγὺς οὖϱος*] Malim *ἐπιπνεύσι*: Nam alia eodem modo dicuntur. Poſt hæc autem nonne deſunt ea, quibus gaudium indicatum, quod ex vento ſecundo afflictis & fame enecatis oritur? Attende, quæſo: Comparationis cardo in eo vertitur plane & omnino. Sic autem pro *ἐπιπνεύσῃ* etiam ſcriptum eſſe potuiſſet olim *ἐπιπνεύσας*. *Pauw.*

461. *Αμφὶ Νεοπτολέμῳ βίῃ πεχάροντο μολόντι*] *Αμφὶ Νεοπτολέμῳ*

Βήσσῃ ἐνὶ σκιερῇ· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔκ τινος ἄκρης
Ἀθρήσας ὀλοοῖσιν ἐπέσσυται ἀγρευτῆρσι,
Σμερδαλέον βλοσυροῖσιν ὑπαὶ γένυσι βεβρυχὼς·
Ὡς ἄρα Φαίδιμος υἱὸς ἀταρβέος Αἰακίδαο
Θυμὸν ἐπὶ Τρῳέσσιν ἐϋπτολέμοισιν ὄρινεν·
Οἵμησεν δ' ἄρα πρώτον, ὅπῃ μάλα δῆρις ὀρώρει,
Ἀμπεδίον· τῇ γάρ σφιν ἐπέπλετο τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥηΐτερον δηΐοισι μετὰ κλόνον ἐσσυμένοισιν,
Οὕνεκ' ἀκιδνοτέρῃσιν ἐπάλξεσιν ἠρήρειστο·
Σὺν δέ οἱ ἄλλοι ἔβαν μέγα μαιμώωντες Ἀρῇϊ·
Εὗρον δ' Εὐρύπυλον κρατερόφρονα· τῷ δ' ἅμ' ἑταίρους
Πύργῳ ἐπεμβεβαῶτας, ὀιομένους περὶ θυμῷ
Ῥῆξειν τείχεα μακρὰ, καὶ Ἀργείους ἀπολέσσειν
Πανσυδίῃ· τοῖς δ' οὔτι θεοὶ τέλεσκον ἐέλδως,
Ἀλλὰ σφέας Ὀδυσεὺς, καὶ ὁ σθεναρὸς Διομήδης,
Ἰσόθεός τε Νεοπτόλεμος, διός τε Λεοντεύς,
Αἶψ' ἀπὸ τείχεος ὦσαν ἀπειρεσίοις βελέεσσιν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σταθμοῖο κύνες, μογεροί τε νομῆες,
Κάρτεϊ καὶ φωνῇ κρατεροὺς σεύουσι λέοντας,
Πάντοθεν ἐσσύμενοι, τοί δ' ὄμμασι γλαυκιόωντες,
Στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα, λιλαιόμενοι μέγα θυμῷ
Πόρτιας ἠδὲ βόας μετὰ γαμφηλῇσι λαφύξαι,

Αλ-

λίμοιο βίῃ. *Rhod.*

469. *ἐπέσσυται ἀγρευτῆρσι*] Præcessit, *Εσσυται ἀγρευτῆρσιν ἰκετίοι. Pauw.*

470. *βλοσυροῖσιν ὑπαὶ γένυσι βεβρυχὼς*] *ὑπαὶ γένυσσι. Rhod. βλοσυρῇσιν. Pauw.*

474. *τῇ γάρ σφιν ἐπέπλετο τεῖχος* &c.] Abundat *σφιν*, & orationis cohærentiam corrúmpit, ubi sequitur *δηΐοισι μετὰ κλόνον ἐσσυμένοισιν.* An tamen appositio hic locum habet, & *σφιν* exponitur istis adjunctis? Durum & incongruum sane hoc, quicquid dicas. An igitur legendum, *τῇ γὰρ μὲν ἐπέπλετο*, vel *τῇ γάρ τοι ἐπέπλετο*? Id non improbabile. *Pauw.*

477. *μέγα μαιμώωντες Ἀρῇ*] Interpres, *Martis vim magnam spirantes:* quo admisso, legendum esset *μαιμώωντες Ἄρηος*? Nam ubi desiderium adest, casum patrium adscivit verbum: Quare malim *valde concitatos Mar-*

In umbroſa valle; Ille igitur alte ex ſpecula quapiam
Proſpiciens, in crudeles impetum facit venatores,
Immanem rictu exitiali rugitum edens.
Hunc in morem alacer interriti Æacidæ filius
Iram in Martipotentes Trojanos acuit.
Primum igitur eo greſſum accelerat, ubi pugna maxime exaſperata erat,
In campo. Hac enim parte imminebat ipſis Achivum murus
Facilior (expugnatu) hoſtibus ad oppugnationem concitatis,
Quod propugnaculis minus validis ibi fultus eſſet.
Cumque eo alii acceſſerunt, Martis vim magnam ſpirantes.
Et deprehenderunt Eurypylum fortem, cumque eo amicos,
In turri conſcendenda occupatos; jam enim animum induxerant
Convellere ſpacioſum murum, & Argivos delere
Ad internecionem. Sed votum illis eventu Deus non comprobavit.
Quin ipſos Ulyſſes, & validus Diomedes,
Deique inſtar gerens Neoptolemus, eximiusque Leonteus,
Confeſtim a muro jaculis innumeris repulerunt.
Haud ſecus ac canes, operoſique paſtores, a caula
Vi & clamore validos abigunt leones,
Undique incurrentes; illi igitur glaucis oculis rutilantes
Huc & illuc obverſantur, magno animorum fervore æſtuantes,
Ut vitulos & boves maxillis ſuis diſcerpant:

Ni-

Marte: μαιμᾷν eſt impetu ferri, & ea notione caſum ſextum amat. *Pauw.*

481. τοῖς δ' αὖτι θεοὶ τέλεσσαν ἐέλδως] τελέσσαι. *Rhod.*

482. Ἀλλὰ σφέας Οδυσῆϊ, καὶ &c.] Ἀλλὰ σφέας Οδυσῆός τε, καὶ, &c. *Rhod.*

486. σεύωνται λίσσας] σεύωσι. *Rhod.* Non male, nec tamen

Αλλὰ καὶ ὡς εἴκουσι, κυνῶν ὑπὸ καρτεροθύμων
Σευόμενοι· μάλα γάρ σφιν ἐπαΐσσουσι νομῆες·
Βαιὸν, ὅσον τις ἵησιν χειρὸς περιμήκεα λάαν,

* * *

Οὐ γὰρ Τρῳὰς εἵα νηῶν ἀπὸ νόσφι φέβεσθαι
Εὐρύπυλος, δηΐων δὲ μάλα σχεδὸν ὀτρύνεσκε
Μίμνειν, εἰσόκε νῆας ἕλκῃ, καὶ πάντας ὀλέσσῃ
Αργείους· Ζεὺς γάρ οἱ ἀπειρέσιον βάλε κάρτος·
Αὐτίκα δ' ὀκρυόεσσαν ἐλὼν, καὶ ἀτειρέα πέτρην,
Ηκεν ἐπεσσυμένως κατὰ τείχεος ἠλιβάτοιο·
Σμερδαλέον δ' ἄρα περιπλατάγησε θέμεθλα *
Εγχεος αἰπεινοῖο· δέος δ' ἕλε πάντας Αχαιοὺς,
Τείχεος ὡς ἤδη συνωχοκότος ἐν κονίῃσιν·
Αλλ' οὐδ' ὣς ἀπόρουσαν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
Αλλ' ἔμενον θώεσσιν ἐοικότες, ἠὲ λύκοισι,
Μήλων λῃϊστῆρσιν ἀναιδέσιν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Αντρων ἐξελάσωσιν ὁμῶς κυσὶν ἀγριῶται,

Ié-

nceſſe. *Pauw.*

491. *Σινόμενοι· μάλα γάρ* &c.] Poſt hunc Verſum tale quippiam puto deeſſe, *Ως καὶ Τηλέφῳ υἱὸς ἄμ' ἀνδράσι χάσσατ' ὀπίσσω, Βαιὸν, ὅσον τις ἵησι χειρὸς περιμήκεα λάαν.* Et ſic lacunam iſtam expletam eſſe confido. *Rhod.* Codex hiat. Et ſane reddenda *ἀνταπόδοσις*, quæ primore ſui parte defecta lectorem fruſtratur hiantem, aliaque paucula. Rhodomannus ſic explet, *Ως καὶ Τηλέφῳ* &c. aptiſſime. *Dausq.* Lacuna eſt poſt Verſum hunc 491., non poſt Verſum ſequentem 492: Id certum & a Rhodomanno commode dictum: Inſtaurare autem, quæ perierunt, abſque Libris labor eſt immanis, & a quo abſtinere debuiſſet Vir Eruditus. *Pauw.*

493. *Οὐ γὰρ Τρῳὰς εἵα*] *Οὐ γὰρ Τρῳὰς ἵα. Rhod.*

495. *εἰσόκε νῆας ἕλκῃ*] *εἰσόκε νῆας ἕλῃ. Rhod.*

499. *Σμερδαλέον δ' ἄρα περιπλατάγησε θέμεθλα* *] *Σμερδαλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησε. Rhod.* Rhodomannus ſic: *Σμερδαλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησι θέμεθλα.* Diſplicet: non enim ſaxi unius quantivis viri jactu fundamenta omnia reſonent; etſi Græcorum propugnaculum e ligno non neſciam. Attegrata igitur voce lege: *Σμερδαλέον δ' ἀραβιῦντα περιπλατάγησι θέμεθλα.* Homerus ſex-

cen-

Nihilominus tamen cedunt, a canibus magnanimis
Depulsi: Acriter enim ipsis instant pecudum magistri.
Ad exiguum spacium, quo manu quis lapidem jaciat.

* * * *

Non enim Troas a navibus fugari patiebatur
Eurypylus, sed quam proxime apud hostes jubebat
Consistere, donec navibus potiretur, omnesque interimeret
Argivos; Jupiter enim infinitum ei robur suppeditarat.
Statim igitur asperum solidumque corripiens saxum,
Magno impetu in excelsum murum rotat;
Unde terribili omnia circum strepitu fundamenta concutiuntur
Arduæ munitionis, & pavor omnibus Achivis ingruit,
Ceu muro jam in pulverem considente.
Nec tamen idcirco adversa pugna excessere (Græci,)
Sed restiterunt Thoës imitantes, aut lupos,
Impudentes ovium prædones: quando in montibus
E lustris (eos) exigunt agrestes, canum ope;

Tri-

centis locis: ἀράβησι δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. *Dausq.* Rhodomanni πάντα non injuria displicet Dausquejo, qui pessime reponit ipse ἀραβεῦντα περιπλατάγησι: Nam sic duæ voces copulantur, quarum una aperte respuit alteram: Pueri vident, & nihil certius. Aliud requiritur: An forte scribendum, Σμερδαλέον δ' ἄρα πάγχυ περιπλατάγησι θέμειλα? Id certe non displicet, & vitio caret. Vide autem, quam egregie etiam absque πάντα hic iterum τερατεύεται bonus: Unus lapis Eurypyli ita concutiebat murum & muri fundamenta, ut cum terribili fragore videretur mox in terram prolapsurus. Quantus ille Vir, & quantus ille lapis! Balista vix mitti potest talis vi tanta: At manus & brachium Eurypyli pro balista omnium balistarum maxima, quæ usui esse potuissent Gigantibus, cum saxis peterent Jovem, vi sua immani. Nugæ, nugæ; quæ tamen eo deteriores, quo muri mensura est major: Attende modo ad illud τείχεος ἠλιβάτοιο. *Pauw.*

501. Τείχεος ὡς ἤδη συνωχοκότος] συνοχωκότος. *Rhod.*

504. Μήλων λῃϊστῆρσιν ἀναιδέσιν] Hoc pulcrum nonne, ubi cum illis comparat Græcos suos? Ride hominis indolem insipidam? *Pauw.*

505. ὁμῶς κυσὶν ἀγριῶνται] ἀγριοῦ-

Ἰέμενοι σκύμνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι
Εσσυμένως, τοί δ' οὔτι βιαζόμενοι βελέεσσι
Χάζοντ', ἀλλὰ μένοντες, ἀμύνουσι τεχέεσσιν·
Ως ἄρ' ἀμυνόμενοι νηῶν ὕπερ, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Μίμνον ἐν ὑσμίνῃ· τοῖς δ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
Ηπείλει μέγα πᾶσι νηῶν πάροιθε θοάων·
Α δειλοὶ, καὶ ἄναλκιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
Οὐκ ἂν δὴ βελέεσσι νεῶν ἄπο ταρβήσαντα
Ηλάσατ', εἰ μὴ τεῖχος ἐμὴν ἀπέρυκεν ὁμοκλὴν·
Νῦν δέ μοι, εὖτε λέοντι κύνες πτώσσοντες ἐν ὕλῃ,
Μάρναθ' ἔνδον ἐόντες, ἀλευόμενοι φόνον αἰπὺν·
Ην δὲ πότ' ἐκ νηῶν ἐς Τρώϊον οὖδας ἵκησθε,
Ως τοπάρος, μεμαῶτες ἐπὶ μόθον, οὐ νύ τις ὑμέας
Ρύσεται ἐκ θανάτοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἅμα πάντες
Κείσεσθ' ἐν κονίῃσιν ἐμοῦ ὑποδμηθέντες.
Ως ἔφατ', ἀκράαντον ἰεὶς ἔπος· οὐδέ τι ἤδει
Οττι ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδετο βαιὸν ἄπωθεν
Χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὅς μιν ἔμελλε
Δάμνασθ' οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι·
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ τότ' ἔσχεν ἄτερ κρατεροῖο πόνοιο,
Αλλὰ Τρῳὰς ἔναιρεν ἀφ' ἕρκεος· οἱ δ' ἐφέβοντο
Βαλλόμενοι καθύπερθε· περιχλονέοντο δ' ἀνάγκῃ
Εὐρυπύλῳ· πάντας γὰρ ἀνιηρὸν δέος ἧρει·
Ως δ' ὅτε νηπίαχοι περὶ γούνασι πατρὸς ἑοῖο
Πτώσσουσι βροντὴν μεγάλου Διὸς, ἀμφὶ νέφεσσι
Ρηγνυμένην, ὅτε δεινὸν ἐπιστοναχίζεται ἀὴρ·
Ως ἄρα Τρώϊοι υἷες ἐν ἀνδράσι Κητείοισιν
Αμφὶ μέγαν βασιλῆα, Νεοπτολέμον φοβέοντο·
Πᾶν ὅ, τι χερσὶν ἔηκεν, ἐς ἰθὺ γὰρ ἔπτατο πῆμα,

Δυσ-

γρηϊῶται. *Rhod.*

511. Ηπείλει μέγα πᾶσι νηῶν πάροιθε θοάων.] νεῶν προπάροιθε θοάων. *Rhod.*

513. Οὐκ ἂν δὴ βελέεσσι νεῶν &c.] Οὐκ ἂν δή με βέλεσσι. *Rhod.*

Triſtem ubi catulis necem inferre conantur
E veſtigio; illi autem jaculis violenter impetiti, non tamen
Cedunt, ſed reſiſtentes pignora (ſua) defendunt.
Ita & (Græci) propugnantes pro navibus & ſalute ſua,
Manebant in acie. Quibus audax pugnator Eurypylus
Atroces minas ante ſubitas naves univerſis intentabat.
Vah timidi & imbellem in animis ſpiritum habentes;
Nequaquam me telis perterrefactum a navibus
Repuliſſetis, niſi murus impreſſioni meæ obſtitiſſet.
Nunc igitur mecum, ut canes trepidantes in ſylva cum leone,
Dimicatis, intus vos continentes, dum ſtragem ſubterfugitis funeſtam.
Quod ſi aliquando e navibus in Trojanum campum prodieritis,
Ad pugnam tendentes, ut prius; nemo vos
A querula morte defendet, ſed ſimul omnes
Jacebitis in pulvere, a me contrucidati.
Sic ait vanum effutiens verbum, nec ſciebat
Quod non longe funeſta calamitas ſibi volveretur,
Fortis Neoptolemi manibus, qui ipſum erat
Non multo poſt hasta cruenta (prompta) transfixurus.
Nec vero tum is erat abſque forti labore,
Sed Troas de muro cædebat: qui fugitabant
Deſuper icti, & neceſſitate ita urgente, glomerabantur
Circa Eurypylum. Omnes enim anxius timor inceſſerat.
Ac veluti pueruli circa patris ſui genua
Horreſcunt magni Iovis tonitru e nubibus
Eliſum, cum aër reboat terrificum:
Hoc modo Trojana pubes, inter milites Ceteos,
Circa magnum regem, Neoptolemum extimuerunt.
Quicquid enim manibus torſit, in perniciem recta volavit,
Là-

Rhod. Ita non male Rhodomannus: Fors tamen rectius ego, Οὐκ ἂν δὴ βιλέεσι πῶν μ' ἀπὸ ταρβήσαντα Ηλέσται. *Dauw.* 533. Ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα, Νεοπτολέμοιο φοβέεσθε] Correxi

Δυσμενέων κεφαλῇσι φέρον πολύδακρυν Αρηα·
Οἱ δ' ἄρ' ἀμηχανίῃ βεβολημένοι ἔνδοθεν ἦτορ
Τρῶες, ἔφαντ' Αχιλῆα πελώριον εἰσοράασθαι
Αὐτὸν ὁμῶς τεύχεσσι· καὶ ἀμφασίην ἀλεγεινὴν
Κεῦθον ὑπὸ κραδίῃ, ἵνα μὴ δέος αἰνὸν ἵκηται
Ες φρένα Κητείων, μήδ' Εὐρυπύλοιο ἄνακτος·
Αὐτοῦ δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀπειρέσιον τρομέοντες,
Μεσηγὺς κακότητος ἔσαν, κρυεροῦ τε Φόβοιο·
Αἰδὼς γὰρ κατέρυκεν ὁμῶς, καὶ δεῖμ' ἀλεγεινόν·
Ως δ' ὅτε παιπαλόεσσαν ὁδὸν κατὰ ποσσὶν ἰόντες
Ανέρες ἀθρήσωσιν ἀπ' οὔρεος ἀΐσσοντα
Χείμαῤῥον, καναχὴ δὲ περιβρομέει περὶ πέτρῃ,
Οὐδέ τι οἱ μεμάασιν ἀναῤῥόον ἠχήεντα
Θύμεναι ἐγκονέοντες, ἐπεὶ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρον
Δερκόμενοι τρομέουσι, καὶ οὐκ ἀλέγουσι κελεύθου·
Ως ἄρα Τρῶες ἔμιμνον, ἐελδόμενοί περ ἀϋτῆς,
Τεῖχος ὑπ' Αργείων· τοὺς δ' Εὐρύπυλος Θεοειδὴς
Αἰὲν ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον· ἦ γὰρ ἐώλπει
Πολλοὺς δηϊόων τε πελώριον ἐν δαῒ φῶτας
Χεῖρα χαμεῖν καὶ χάρτος· ὃ δ' οὐκ ἀπέληγε μάθοιο·
Τῶν δ' ἄρ' Αθηναίη κρατερὸν πόνον εἰσορόωσα,
Κάλλιπεν Οὐλύμποιο εὐωδέος αἰπὰ μέλαθρα·
Βῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς ὀρέων· οὐδ' ἴχνεσι γαίης
Ψαῦε, μέγ' ἐγκονέουσα· φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀὴρ,

Εἰ-

Μιπεπτόλιμον. *Rhod.* Quod ſcilicet in Aldina & Baſileenſi extat. *Pauw.*

541. Αὐτοῦ δ' ἄλλοθεν ἄλλος &c.] Pro Αὐτοῦ, *ibi*, lego Αὐτοὶ, ut ad præcedentia fiat relatio. *Rhod.* Αὐτοῦ, *ibi*, retine: Rhodomannus Αὐτοὶ. *Dausq.* Haud dubie legendum Αὐτοὶ: Id ſententia, & verborum Syntaxis requirit. *Pauw.*

547. Οὐδέ τι οἱ μεμάασιν ἀναῤῥόον ἠχήεντα] Οὐδ' ἔτι οἵγε μίμασαι ἀνὰ ῥόον. *Rhod.* Scribere ſufficit, Οὐδ' ἔτι οἱ μεμάασιν ἀνὰ ῥόον. *Pauw.*

548. Θύμεναι ἐγκονέοντες] Βύμεναι. *Rhod.* Non obloquor: Fors

Lacrymoſam belli ſtragem hoſtium capitibus afferens.
Anguſtia itaque rerum cor penitus perculſi
Troës, putarunt immanem ſe Achillem conſpicari
Ipſum cum armis. Sed mœſtam tamen hanc perplexitatem
Animo premebant: ut ne gravis formido ſubiret
Pectus Ceteorum, atque Eurypyli principis.
Ipſi interim ſuo quisque loco ſupra modum trepidantes
Inter (pugnæ) cladem horridumque metum concluſi erant.
Verecundia enim detinebat eos & anxia ſimul conſternatio.
Non aliter, quam ſi ſcrupuloſam pedibus calcantes viam
Homines, vident de monte præcipitari
Torrentem, ſtrepitusque circa ſcopulum increbreſcit:
Hi non audent per ſonorum fluxum ulterius
Progredi, quamvis feſtinent: Siquidem dum ante pedes exitium
Vident, contremiſcunt, nec ullam viæ rationem habent.
Ita & Trojani ſubſiſtebant, quamvis cupidi irruptionis,
Sub Argivum muro: quos tamen Eurypylus Dei inſtar habens
Semper ad conflictum incitabat. Sperabat enim
Immanem in pugna virum, multos trucidando,
Fatigatum iri manibus & (animi) vigore. Sed is à prælio non deſiſtebat.
Horum itaque ſtrenuum laborem conſpicata Minerva,
Sublimes fragrantis Olympi ædes relinquit,
Venitque ſuper cacumen montium, nec veſtigiis terram
Attingit, feſtinato iter faciens; ſacerque ipſam portat aër,
Aſſi-

Fors tamen præſtat Θυιέμεν ἐγχεσιέντες: Sic Οὐδέ τι etiam manere poteſt Verſu præcedenti: Attende. *Pauw.*

553. *Πολλοὺς δηϊόων τε πελώριον ἐν δαὶ φῶτας] δηϊόωντα πελώριον ἐν δαὶ φῶτα. Rhod.*

556. *Κάλλιπεν Οὐλύμποιο εὐωδέος αἰπὰ μέλαθρα] Οὐλύμπου*, vel manente *Οὐλύμποιο*, *Ἐυώδεος. Rhod.* Sed *εὐ* ab *ω* ſequente corripi poſſet. *Pauw.*

558. *Φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀὴρ] ἱερὸς ἀὴρ*, ut *ἱερον κάρηνα*, & alia

Εἰδομένην νεφέεσσιν, ἐλαφροτέρην δ' ἀνέμοιο·
Τροίην δ' αἶψ' ἐκίχανε, πόδας δ' ἐπέθηκε κολώνῃ
Σιγείου ἠνεμόεντος· ἐδέρκετο δ' ἔνθεν ἀϋτὴν
Ἀργεμάχων ἀνδρῶν· κύδαινε δὲ πολλὸν Ἀχαιοὺς
Υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἔχεν πολὺ φέρτατον ἄλλων,
Θάρσος ὁμοῦ καὶ κάρτος, ἅτ' ἀνδράσιν εἰς ἓν ἰόντα,
Τεύχουσι μέγα κῦδος· ὅ δ' ἀμφοτέροισι κέκαστο,
Οὕνεκ' ἔην Διὸς αἷμα, φίλῳ δ' ἠίκτο τοκῆϊ·
Τῷ καὶ ἄτρεστος ἐὼν πολέας κτάνεν ἀργὸθι πύργων·
Ὡς δ' ἁλιεὺς κατὰ πόντον ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης,
Τεύχων ἰχθύσι πῆμα, φέρει μὲν Ἡφαίστοιο
Νηὸς ἔης ἔντοσθε, διεγρομένη δ' ὑπ' ἀϋτμὴ,
Μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οὐδὲ κελαινῆς
Ἐξ ἁλὸς ἀΐσσουσι, μεμαῶτες ὕστατον αἴγλην
Εἰσιδέειν, τοὺς γὰρ ῥὰ ταναυγλώχινι τριαίνῃ
Κτείνει ἐπεσσυμένους, γάνυται δέ οἱ ἦτορ ἐπ' ἄγρῃ·
Ὡς ἄρα κύδιμος υἱὸς ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος
Λαίνεον περὶ τεῖχος ἐδάμνατο δῄϊα φῦλα
Ἀντίον ἐπεσσυμένων· πονέοντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ
Ἀλλοι ὁμῶς ἀλλῃσιν ἐπάλξεσιν· ἔβραχε δ' εὐρὺς
Αἰ-

lia id genus. *Pauw.*

560. Τροίην δ' αἶψ' ἐκίχανε] An non legendum potius, Τροίην δ' αἶψα ἵκανε? *Pauw.*

561. Σιγείου ἠνεμόεντος] Σιγέϊ. *Rhod.*

570. διεγρομένη δ' ὑπ' ἀϋτμὴ, Μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οὐδὲ κελαινῆς] διεγρομένην vel διεγρόμενον ὑπ' ἀϋτμῇ Μαρμαίρει, & οἱ δὲ κελαινῆς. *Rhod.* Scribe, διεγρόμενον δ' ὑπ' ἀϋτμῆς Μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οἱ δὲ κελαινῆς. Piſcium namque loquitur affluentiam, qui ſplendore pelliciebantur in fraudem. Oppianus Cynegetic. 4.

Ὡς δ' ἰχθῦς ἀνὰ νύκτα δολόφρονες ἁρπαλιῆες
Πρὸς βόλον ἰθύνουσι θοαῖς ἀκάτοισι φέροντες
Λαμπομένας δαΐδας.

Brodæus: Cui cur non adſentiam, facit locus ſuperior, Νεοπτολέμοιο βίη μολών. Sic ergo etiam ferri poteſt διεγρομένην πυρὸς σέλας: eſt enim periphraſis τοῦ φλὸξ. *Dausq.* Rhodomannus ediderat in ipſo Contextu, διεγρομένῃ δ' ὑπ' ἀϋτμῇ, id-

Assimilem nubibus, & vento leviorem.
Trojam itaque dicto citius pervenit, & pedes imponit colli
Sigei ventosi; unde conflictum spectat
Virorum cominus pugnantium, sed Achivos insigniter decorat.
Cæterum Achillis filius excellentissimum inter alios habebat
Robur animi & corporis simul; quæ (duo) si jungantur, viris
Magnam conciliant gloriam: ipseque præditus erat utroque.
Quia Jovis erat propago, & chari parentis instar habebat.
Quo factum, ut imperterritus magnam prope turres stragem perpetraret.
Veluti piscator in mari vir prædæ cupiditate accensus,
Dum piscibus exitium struit, vim defert Vulcani
In suam navem: Tum excitatus a flatu
Coruscat circa navem ignis fulgor; Pisces igitur nigro
E salo properant, ultimam lucem gestientes
Intueri; Hos enim protensæ cuspidis tridente
Conficit assultantes: Et cor ipsius lætatur super captura.
Ita & nobilis filius feliciter belligerati Achillis
Circa murum lapideum agmina hostium prosternit
Adversum se ruentium. Occupati interim sunt omnes Achivi.
Alii circa alia propugnacula; Hinc remugit spacioſum Lit-

idque interpretatus fuerat, *tum excitato ardore:* Non inepte prorsus: Nam ἀΰτμὴ pro φλὸξ ponitur aliquando. At longe exasciatius & opportunius legitur vel διεγρομένῳ vel διεγρόμενον ὑπ' ἀΰτμῇ: Id vident omnes, qui Græce sciunt, ne pueris exceptis: Quare alterutrum sumendum. Bonus Dausquejus facit, quod solet. *Pauw.*

572. μεμαῶτες ὕδατος αἴγλην] μεμαότες. *Rhod.*

576. Λαίνεον περὶ τεῖχος] Λαῖνεον περὶ τεῖχος. *Rhod.*

577. Αντίον ἐπισσυμένων] Αντ' vel ἐσσυμένων. *Rhod.* Utrumque in Libris fortasse, & inde error ex annotata varietate. *Pauw.*

578. Ἄλλοι ὁμῶς ἄλλῃσιν ἐπάλξισιν] Illud ὁμῶς nove dictum videtur mihi: Interpres aliud usitatius dedit. *Pauw.*

579.

Λίγιαλὸς, καὶ νῆες· ἐπεστενάχοντο δὲ μακρὰ
Τείχεα βαλλομένων· κάμαλος δ' ὑπεδάμνατο λαοὺς
Ασπετος ἀμφοτέρωθε· λύοντο δὲ γυῖα, καὶ ἀλκὴ
Αἰζηῶν· ἀλλ' οὔτι μενεπτολέμου Αχιλῆος
Αμφεχεν υἱέα δῖον, ἐπεὶ ῥά οἱ ὄμβριμον ἦτορ
Πάμπαν ἔην ἄτρυτον· ἀνιηρὸν δέ οἱ οὔτι
Ηψατο μαρναμένοιο· μένος δ' ἀκάμαντι ἐοικὼς
Αενάῳ ποταμῷ, τὸν ἀπειρεσίη πυρὸς ὁρμὴ
Οὔ ποτ' ἰοῦσ' ἐφόβησε, καὶ ἢν μέγα μαίνετ' ἀήτης,
Ηφαίστου κλονέων ἱερὸν μένος, ἢν γὰρ ἵκηται
Εγγὺς ἐπὶ προχοῇσι, μαραίνεται, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
Αψασθ' ἀργαλέη σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο·
Ως ἄρα Πηλείδαο δαίφρονος υἱέος ἐσθλοῦ,
Οὔτε μόγος στονόεις, οὔτ' ἀρ δέος ἤψατο γούνων,
Αἰὲν ἐρειδομένοιο, καὶ ὀτρύνοντος ἑταίρους·
Οὐ μὴν οὐδὲ βέλος κείνου χρόα καλὸν ἵκανε,
Πολλῶν βαλλομένων, ἀλλ' ὡς νιφάδες περὶ πέτρην
Πολλάκις ἠΰτησαν ἐτώσια· πάντα γὰρ εὐρὺ
Εἶργε σάκος, βριαρή τε κόρυς, κλυτὰ δῶρα θεοῖο·
Τοις ἐπικαλχαλόων κρατερὸς παῖς Αἰακίδαο,
Φοίτα μακρὰ βοῶν περὶ τείχεϊ, πολλὰ κελεύων
Ες μόθον Αργείοισιν ἀταρβέα θύναι, οὕνεκα πάντων

Πολ-

579. *ἐπεστενάχοντο δὲ μακρὰ Τείχεα βαλλομένων*] Enallage caſuum: Nam *βαλλομένων* ipſa *τείχεα* reſpicit, & ſcriptum pro *βαλλόμενα*: *Reſonabant longa mœnia, quando lapidibus verberabantur.* Interpres male. *Pauw.*

584. *ἀνιηρὸν δέ οἱ οὔτι Ηψατο μαρναμένοιο*] *μαρναμένοιο, ἤψατο* ſe mutuo amplectuntur arcte. Et quid igitur *οἱ*? Neſcio: Nam *ἀνιηρὸν οὔτι* extrinſecus accedit, & nihil habet, quod proprium & domeſticum erat Neoptolemo, ut locus eſſe poſſit *οἱ*: Sciunt Græce docti. Quare ſuſpecta eſt ſcriptura, & legendum arbitror, *ἀνιηρὸν δέ τοι οὔτι Ηψατο μαρναμένοιο.* Nam *ἀνιηρὸν δέ οὐ οὔτι* ingrate nimis ſonaret. *Pauw.*

585. *μένος δ' ἀκάμαντι ἐοικὼς*] Nonne *ἐοίκει* potius, vel *ἐῴκει*? *Pauw.*

589. *οὐδέ οἱ ἀλκὴ Αψαθ' ἀργα-*

Littus, atque naves; Et longa resonant mœnia
Gemitu vulneratorum; Laborque homines delassat
Indesinens utrobique; resolvuntur denique membra & vires
Juvenum: Sed nullo modo Martipotentis Achillis
Filium, divinæ indolis, (lassitudo) complectitur. Nam strenuum ejus cor
Prorsus indefatigabile erat, nihilque molestiæ eum
Pugnantem attigit. Quin impetum referebat indefessi
Et perennis fluvii, quem rapida ignis violentia
Nunquam territat imminens, etiamsi graviter insaniat ventus
Sacrum Vulcani robur agitans; Quando enim accesserit
Propius ad alveum, extinguitur; nec vires ejus
Efficaces indomitam contingere aquam valent.
Sic pugnacis etiam Pelidæ generoso nato
Neque tristis labor, neque metus genua apprehendit,
Semper connitenti, & socios instiganti.
Nec vero telum aliquod corpus illius perstringebat,
Cum tamen innumera jacerentur: verum ut nives circa petram,
Crebro strepitabant incassum; omnia enim latus
Arcebat clypeus, firmaque galea, præclara Dei munera.
Quibus exsultans validus Æacidæ filius,
Magno clamore murum obibat, multis cohortans
Argivos ad pugnam haud formidabilem; Quia enim inter omnes

Lon-

γαλίη σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο] ἀργαλίη σθένει ad ἀλκὴ relatum, non satis placet: Scribendum suspicor, οὐδέ οἱ ἀλκὴ Ἀψαθ' ἀργαλίῳ σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο. *Pauw.*

592. Οὔτε μόγος φοβέεις, ἔτ' ἄρ δέος ἥψατο γούνων] δέος ἥψατο γούνων minus apte dicitur: Nam metus ad animum, non ad genua pertinet. Alterum μόγος rectum est. *Pauw.*

600. Ἐς μέθον Ἀργείοισιν ἀταρβίη θύναι, ἕνεκα πάντων] Dele θύναι. *Rhod.* Versus difficilis & aperte corruptus. Rhodomannus, πολλὰ κελεύων Ἐς μέθον Ἀργείοισιν ἀταρβίη, ἕνεκα πάντων: Male: Nam ita non loquuntur Græci, & ineptum est ἀταρβίη, quia pugna hæc erat quam maxime formidabilis. Taceo, quod in-

Πολλὸν ἔην ὄχ' ἄριστος, ἔχεν δ' ἔτι θυμὸν ὁμοκλῆς
Λευγαλέης ἀκόρητον· ἐοῦ δ' ἄρα μήδετο πατρὸς
Τίσασθ' ἀλγινόεντα φόνον· κεχάροντο δ' ἄνακτι
Μυρμιδόνες· στυγερὴ δὲ πέλεν περὶ τεῖχος ἀϋτὴ·
Ἔνθα δύω κτάνε παῖδε πολυχρύσοιο Μέγητος,
Ὃς γόνος ἔσκε Δύμαντος, ἔχεν δ' ἐρικυδέας υἷας
Εἰδότας εὖ μὲν ἄκοντα βαλεῖν, εὖ δ' ἵππον ἐλάσσαι
Ἐν πολέμῳ, καὶ μαχρὸν ἐπισταμένως δόρυ πῆλαι·
Τοὺς τέκεν ὑπεροίβια μιῇ ὠδίνι παρ' ὄχθης
Σαγγαρίου, Κέλτον τε, καὶ Εὔβοιον· οὐδ' ἀπόναντο
Ὀλβου ἀπειρεσίοιο πολὺν χρόνον, οὕνεκα μοῖραι
Παῦρον ἐπὶ σφίσι πάσχυ τέλος βιότοιο βάλοντο·
Ἀμφω δ' ὡς ἴδον ἦμαρ, ὁμῶς κάτθανον ἄμφω
Χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὃς μὲν ἄκοντι
Βλήμενος ἐς κραδίην, ὁ δὲ χερμαδίῳ ἀλεγεινῷ
Κακκεφαλῆς· βριαρὴ δὲ περιθραυσθεῖσα καρήνῳ,
Ἐθραύσθη τρυφάλεια, καὶ ἐγκέφαλον συνέχευεν·

Ἀμφὶ

integram vocem delere, audacia etiam ſit nimia. Quid faciemus? Legendum forte, *πολλὰ κελεύων Ες μόθον Αργείους θάρσει ἰέν', οὕνεκα πάντων: cum fiducia ad pugnam ire*: Hoc appoſitum & bonum, rectequeoratio nunc adornata: *ἰέναι* ſcriptum fuit integre: Inde error, & ipſum *θύναι*. Si velis *ἴμεν* pro *ἰέν'*, id etiam ſumere potes tibi. *Pauw.*

601. *Πολλὸν ἔην ὄχ' ἄριστος*] Ubi *Πολλὸν* adeſt, ſcribendum *ὄγ' ἄριστος*. *Pauw.*

603. *Τίσασθ' ἀλγινόεντα φόνον*] *Τίσαθ'*. *Pauw.*

609. *Τοὺς τέκεν ὑπεροίβια*] *Τοὺς τέκεν οἱ Περίβοια. Rhod.* Brodæus *Υπερόβοια.* Hæreo. Forte *ἡ Περίβοια*, quod nomen matris Alteropæi eſt Iliade Τ. & filiæ Aceſſameni. Forte *ἡ Ερίβοια*, quod nomen eſt filiæ Alcathoi, matris majoris Ajacis, teſte Didymo in Iliad. Π. & Diodoro Lib. 5. Forte *Μελίβοια*, quod nomen filiæ Oceani, matris Lycaonis, Apollodor. Lib. 3. Ibidem fuit & Præti uxor *Σθενέβοια*. Denique his in omnibus conjecturis reſcribi queat, & convenientius quidem, *Τοὺς τέκεν οἱ Περίβοια. Dausq.* Mireris, Lector, Dausqueji ingenium & acumen. Poſui autem ſcripturam Editionis Aldinæ & Baſileenſis: Rhodomannus in ſua dederat, *Τοὺς τέκεν ἡ Περίβοια. Pauw.*

610.

Longe erat præſtantiſſimus, animum habebat belli terriculamentorum
Ut ut triſtium inexſatiabilem. Patris etiam ſui cogitabat
Cædem dolendam vindicare: Lætitiam igitur ceperunt de principe
Myrmidones. Interim horrendus erat conflictus circa murum.
Ibi duos peremit filios Megetis auro ditiſſimi;
Qui ſoboles erat Dymantis: & gloria illuſtres natos habebat,
Scientes perite jaculum torquere, perite etiam equum agitare
In bello, & longam ſolerter haſtam vibrare.
Quos Peribœa ipſi uno partu in lucem extulit, in ripis
Sangarii, Celtum videlicet & Eubium; nec fructum tamen ceperunt
Immenſæ felicitatis ad longum tempus: quod fata
Plane brevem ipſis vitæ terminum præſtituiſſent.
Atque ut ambo ſimul lucem conſpexerant, (ita &) ſimul oppetierunt
Confidentis Neoptolemi manibus, alter pilo
In cor ictus, alter triſti lapide
In caput; gravisque illiſa cranio
Galea diffracta eſt, ac cerebrum confudit.

Jux-

610. Κέλτον τε, καὶ Εὔβοιον] καὶ Εὔβιον. *Rhod.* Fors non neceſſe: Εὐβοίας filius Herculis ex Anthippe Theſtii filia notus eſt ex Apollodoro; Εὔβοια Junonis nutrix, a qua inſulæ nomen, ex Strabone & Aliis. *Pauw.*

613. Ἀμφω δ' ὡς ἴδον ἦμαρ, ὁμῶς κάτθανον ἄμφω] ὁμῶς καὶ vel ἅμα. *Rhod.* Sic Verſum differ, ſic refice:

Ἀμφω δ' ὡς ἴδον ἦμαρ ὁμῶς, ὡς κάτθανον ἄμφω.

Pauw. Mihi placet ὁμῶς καὶ; Vocula ὁμῶς ita interponitur, ut ad utramque orationis partem ſeſe referat. ὁμῶς, ἅμα & ὁμῶς, ὡς inepta ſunt & longe ableganda. *Pauw.*

616. βριαρὴ δὲ περιθραυσθεῖσα καρήνῳ, Εθραύσθη τρυφάλεια] Εκλάσθη τρυφάλεια. *Rhod.* Forte: Θραυσθέντι τρυφάλεια καὶ ἰγχέφαλον συνέχυνεν, *etiam cerebrum confudit.* Forte: περιγναμφθεῖσα καρήνῳ, Εθραύσθη τρυφάλεια. Rhodomannus Εκλάσθη pro Εθραύσθη. *Dausq.* Locus ſine dubio corruptus: Rhodomanni

Εκλά-

Ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι φῦλα περικτείνοντο καὶ ἄλλων
Μυρία δυσμενέων· μέγα δ' Ἄρεος ἔργον ὀρώρει,
Μέσφ' ὅτε δὴ βουλυτὸς ἐπήλυθεν, ἄνυτο δ' ἠὼς
Ἀμβροσίη, καὶ λαὸς ἀταρβέος Εὐρυπύλοιο
Χάσσατο τυτθὸν ἄπωθε νεῶν· οἱ δ' ἀγχόθι πύργων
Βαιὸν ἀνέπνευσαν· καί δ' αὐτοὶ Τρῶϊοι υἱες
Ἀμπαύοντο μόθοιο δυσαλκέος, οὕνεκ' ἐτύχθη
Φύλοπις ἀργαλέη περὶ τείχεϊ· καὶ νύχ' ἅπαντες
Ἀργεῖοι τότε νηυσὶν ἐπὶ σφετέρῃσιν ὄλοντο,
Εἰ μὴ Ἀχιλλῆος κρατερὸς πάϊς ἤματι κείνῳ,
Δυσμενέων ἀπάλαλκε πολὺν στρατὸν, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Εὐρύπυλον· τῷ δ' αἶψα γέρων σχεδὸν ἦλυθε Φοῖνιξ·
Καί μιν ἰδὼν, θάμβησεν ἐοικότα Πηλείωνι·
Ἀμφὶ δέ οἱ μέγα χάρμα, καὶ ἄσπετον ἄλγος ἵκανεν·
Ἄλγος μὲν, μνησθέντι ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος·
Χάρμα δ' ἄρ, οὕνεκά οἱ κρατερὸν παῖδ' εἰσενόησε·
Κλαῖε δ' ὅγ' ἀσπασίως, ἐπεὶ οὔποτε φῦλ' ἀνθρώπων
Νόσφιγόου ζώουσι, καὶ εἴ ποτε χάρμα φέρονται·
Ἀμφεχύθη δέ οἱ, εὖτε πατὴρ περὶ παῖδα χυθείη,
Ὅς τε θεῶν ἰότητι πολὺν χρόνον ἄλγε' ἀνατλὰς,

Ελ-

Ἐκλάσθη non juvat: Nam id ſono, non re, ab Ἐθραύσθη differt: Nihil certius, aut perſpicuum magis. Dausqueji Θραυσθέντι longe ineptiſſimum eſt: Alterum περιγναμφθεῖσα longe quidem rectius, ſed abſonum tamen de galea, quæ capiti imponitur. Aliud deliteſcit: An ſcribendum, βριαρὴ δὲ περιβριγκοῦσα κάρηνον, Ἐθραύσθη τρυφάλεια? Id optimum foret, ſi περιβριγκοῦν pro *munire*, *vallare* adhiberetur ſimpliciter & γενικῶς: Qua de re dubito, & paulo incertior ſum. Quid ſi legamus igitur, βριαρὴ δὲ περιβληθεῖσα καρήνῳ, Ἐθραύσθη τρυφάλεια? In eo certe nihil, quod hic diſplicere poſſit: Quare id hactenus ratum ſit. *Pauw.*

618. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι φῦλα περικτείνοντο καὶ ἄλλων Μυρία δυσμενίων] φῦλα μυρία: Quam tumidum hoc? Non hominum millia, ſed cohortium millia. *Pauw.*

622. Χάσσατο τυτθὸν ἄπωθε νεῶν· οἱ δ' ἀγχόθι πύργων] Hic etiam minus appoſite a navibus

ad

Juxtaque hos cohortes cæduntur etiam aliorum
Hoſtium innumeræ, & ingens Martis negocium oritur;
Donec veſpera ingruit, & Aurora (dies) finem habuit
Alma. Hinc manus Eurypyli imperterriti
Modicum a navibus recedit. Græci autem juxta turres
Paulum recreantur; Quin etiam ipſi Troum nati
A difficili pugna requieſcunt; Quia fuerat
Operoſum certamen circa murum. Omnes ſane
Argivi tunc una cum navibus ſuis exitio dati eſſent;
Niſi fortiſſimus Achillis filius illa die
Numeroſas hoſtium copias repuliſſet, ipſumque (una)
Eurypylum. Ad illum igitur acceſſit ſenior Phœnix,
Cumque videret eum Pelidæ (adeo) ſimilem eſſe, obſtupuit,
Et magnum ſimul gaudium atque ingens dolor ipſum occupavit;
Dolor, quia citiſſimi Achillis memoria velut oculis obverſaret;
Gaudium vero, quod fortem ipſius filium agnoſceret.
Flevit itaque non illubenter. Nam genus hominum nunquam
Absque ægritudine vivit, etiamſi quandoque gaudio fruitur.
Complexusque eum eſt, perinde ac ſi pater in filii complexum effundatur;
Qui voluntate Deum longo tempore cum ærumnis conflictatus

Re-

ad turres tranſit Quintus: Junge, quæ ad V. 132. hujus libri noto. *Pauw.*

624. *Αμπαύοντο μόθοιο δυσαλκέος*] Scribe *δυσαέος*. Sophocles contra dixit *ἰὼ ἰὼ ὕπνον* in Philoctete. *Dausq.* Dausquejus facit, quod ſolet: Si quid mutandum, ſcripſerim *μόθοιο δυσκλαγέος*. At nihil muto: *ἀλκὴ* idem aliquando, quod *ἄλκαρ*, *ἀλίξησις*: Inde *δυσαλκέος* hic. *Pauw.*

632. *μνησθέντι ποδώκεος ἔντ' Ἀχιλῆος*] *ἔντ'* pro *ἔντα* hic poſitum eſt: *palam, aperte:* Et hæc vocula meo judicio minus appoſita eſt hoc loco. Interpres aliter, ſed pro lubitu ſuo. *Pauw.*

636. *εὖτε πατὴρ περὶ παῖδα χυθείη*] *παιδὶ. Rhod.*

Redit domum ſuam, magnum caro parenti gaudium (adferens.)
Ita ille Neoptolemi caput & pectus oſculatus eſt,
Amplexui inhærens, & hæc verba admirabundus edidit.
Salve mihi præclara Achillis proles! Quem ego aliquando
Tenellum adhuc in ulnis meis educavi
Sedulo; quique ſubito, magnifico Deum conſilio (numine,)
Tanquam florida planta, ſuccrevit: & me, ſi ad illius
Tum corpus reſpicerem, tum loquelam, lætitia inceſſebat,
Magnoque mihi erat emolumento. Nam magni ipſum faciebam tanquam filium
Unicum, & ipſe me parentis loco colebat.
Illius ego pater, & ipſe mihi filius
Erat; ut aſſeruiſſes hæc intuitus, nos eodem genere prognatos eſſe,
Propter animorum conſenſionem. Veram ille virtute me anteibat
Longe: utpote qui cum Diis forma corporis ac robore comparandus eſſet.
Huic vero tu prorſus ſimilis es; ita ut videatur mihi ipſe
Vivus adhuc inter Argivos verſari: propter hunc ergo acutus me dolor
Angit perpetuo, & miſera inſuper ſenecta animum
Confectum habeo. O ſi me humus infuſa obruiſſet,
Eo adhuc vivente! Hoc enim decus homini eſt,
Si curatoris ſui manibus alicui parentetur.
Propterea, fili, ejus memoriam nunquam animus meus deponet

Lu-

cedenti cohæret. *Pauw.*

656. ὦ καὶ πίλαι ἀνέρι κῦδος] Nonne ſcribendum potius, ὦ γὰρ πίλαι ἀνέρι κῦδος? Ita ſane Interpres in Verſione ſua. Sed fors καὶ maluit Quintus, quia præcedentibus aliquid adjungit: Attende. *Pauw.*

657. Κηδιμονῆος] Senectutis ſcilicet & ſenis: Ita vox accipienda, quæ alias ineptiret: Nam olim Phœnix κηδιμάων fuerat Achillis, non Achilles Phœnicis. Qua de cauſa non peccaſſet Quintus, ſi aliam vocem adhibuiſſet minus ambiguam. *Pauw.*

658. Ἀλλὰ, τίκος, ἐκείνου μὲν

Αχνύμενος· σὺ δὲ μή τι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν·
Αλλ' ἄγε Μυρμιδόνεσσι, καὶ ἱπποδάμοισιν Αχαιοῖς
Τειρομένοις ἐπάμυνε, μέγ' ἀμφ' ἀγαθοῖο τοκῆος
Χωόμενος δηΐοισι· κλέος δέ τι ἔσσεται ἐσθλὸν
Εὐρύπυλον δαμάσαντι, μάχης ἀκόρητον ἐόντα·
Τοῦ γὰρ ὑπέρτερός ἐσσι, καὶ ἔσσεαι, ὅσσον ἀρείων
Σεῖο πατὴρ κείνοιο πέλεν μογεροῖο τοκῆος.
Ως φάμενον, προσέειπε πάϊς ξανθοῦ Αχιλῆος·
Ω γέρον, ἡμετέρην ἀρετὴν ἀνὰ δηϊοτῆτα
Αἶσα διακρινέει κρατερὴ, καὶ ὑπέρβιος Αρης.
Ως εἰπὼν, αὐτῆμαρ ἐέλδετο τείχεος ἐκτὸς
Σεύεσθ' ἐν τεύχεσσιν ἑοῦ πατρὸς· ἀλλά μιν ἔσχε
Νὺξ, ἥ τ' ἀνθρώποισι λύσιν καμάτοιο φέρουσα,
Εσσυτ' ἀπ' ὠκεανοῖο, καλυψαμένη δέμας ὄρφνῃ·
Αργείων δέ μιν υἷες ἴσον κρατερῷ Αχιλῆϊ
Κύδαινον παρὰ νηυσὶ γεγηθότες· οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
Θαρσαλέως κατέτευξεν ἐὼν ἐπὶ δῆριν ἑτοίμως·
Τοὔνεκά μιν τίεσκον ἀγακλειτοῖς γεράεσσιν,
Ασπετα δῶρα διδόντες, ἅ τ' ἀνέρι πλοῦτον ὀφέλλει·
Οἱ μὲν γὰρ χρυσόν τε, καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ γυναῖκας
Δμωΐδας, οἱ δ' ἄρα χαλκὸν ἀάσπετον, οἱ δὲ σίδηρον,
Αλλοι δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἐν ἀμφιφορεῦσιν ὄπασσαν,
Ιππους τ' ὠκυπόδας, καὶ ἀρήϊα τεύχεα φωτῶν,
Φάρεά τ' εὐποίητα, γυναικῶν κάλλιμα ἔργα·
Τοῖς ἐπὶ θυμὸν ἴαινε Νεοπτολέμοιο φίλον κῆρ·
Καί ῥ' οἱ μὲν δόρποιο ποτὶ κλισίῃσι μέλοντο,
Υἱὸν Αχιλλῆος θεοειδέα κυδαίνοντες
Ισον ἐπουρανίοισιν ἀτειρέσι· τῷ δ' Αγαμέμνων,
Πόλλ' ἐπικαχλόων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·

Ατρε-

ἐγὼ οὐ λήσομαι] κείνῳ μὲν ἐγὼν. κλέος δέ τοι. *Rhod.*

662. κλέος δέ τι ἔσσεται ἐσθλὸν] *Rhod.*

664. ὅσσον ἀρείων] ὅσσον ἀρείων. *Rhod.*

675.

Lugens. Tu vero ne luctu animum conficias;
Sed age Myrmidonibus, & Achivis equum domitoribus
Infractis bello ſuccurre, magna propter egregium parentem
Iracundia in hoſtes exardeſcens. Gloria vero tibi obveniet ſingularis,
Si Eurypylum, qui pugnæ inexaturabilis eſt, ſuperaris.
Hoc enim ſuperior es & eris, quanto præſtantior
Erat genitor tuus illius ærumnoſo parente.
Hæc dicentem interpellavit filius rufi Achillis.
O ſenex! virtutem noſtram in acie
Præpotens fatum, & Mars violentus dijudicabit.
Ita fatus, eodem ſtatim die geſtiebat ante murum
Excurrere in armis patris ſui: ſed impediit ipſum
Nox, quæ ut relaxationem a labore hominibus afferat,
Ruit ab Oceano, tenebris corpus obvelatum habens.
Cæterum Argivum nati non minus illi, quam ſtrenuo Achilli,
Honoris gaudio delibuti apud naves, deferebant. Quia fiduciam
Ipſis injecerat, tam alacriter ad certamen procedendo.
Idcirco magnificis illum præmiis condecorarunt,
Infinita munera quæ homini divitias accumulant, exhibentes;
Alii enim aurum & argentum, alii fœminas
Servitio addictas: nonnulli etiam æris & ferri vim ingentem:
Et aliqui rubrum in amphoris vinum donarunt,
Equosque volucri-pedes, & Martia virum arma,
Ac veſtes elaboratas, pulchra mulierum opera.
Quibus benevolum Neoptolemi cor ſeſe oblectavit.
Hi itaque cœnæ in papilionibus operam dederunt,
Divina forma filium Achillis celebrantes,
Æque ac Cœlites immortales. Quem Agamemnon
Magna voluptate perfuſus, his verbis compellat.

Haud

675. Θερσαλίους κατίτευξεν ἰὼν ἐπὶ δῆριν] Θερσαλίους κατίτευξεν ἰὼν

Ατρεχέως πάϊς ἐσσὶ θρασύφρονος Αἰακίδαο,
Ω τέκος, οὕνεκά οἱ κρατερὸν μένος, ἠδὲ καὶ εἶδος,
Καὶ μέγεθος, καὶ θάρσος, ἰδὲ Φρένας ἔνδον ἔοικας· 690
Τῷ σοι ἐγὼ μέγα θυμὸν ἰαίνομαι· ἢ γὰρ ἔωλπα
Σῇσιν ὑπαὶ παλάμῃσι, καὶ ἐγχείῃ δ' ἥϊα φῦλα,
Καὶ Πριάμοιο πόλια περικλειτὴν ἐναρίξαι,
Οὕνεκα πατρὶ ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρα κεῖνον ὀΐω
Εἰσοράαν παρὰ νηυσὶν, ὅτε Τρῳέσσιν ὁμόκλα, 695
Χωόμενος Πατρόκλοιο δεδουπότος· ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
Εστι σὺν ἀθανάτοισι· σέ δ' ἐκ μαχάων προέηκε,
Σήμερον Αργείοισιν ἀπολλυμένοις ἐπαμῦναι.
Ως φάμενον, προσέειπεν Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς·
Εἴθε, ὦ Αγαμέμνον, ἔτι ζώοντα κίχανον, 700
Οφρα με καὶ αὐτὸς ἄθρησεν ἐὸν θυμήρεα παῖδα,
Οὕτι καταισχύνοντα βίην πατρὸς, ὥσπερ ὀΐω
Εσσεσθ', ἤν με σώωσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες.
Ως ἀρ ἔφη, πινυτῇσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμὸν·
Λαοὶ δ' ἀμφιέποντες, ἐθάμβεον ἀνέρα δῖον. 705
Αλλ' ὅτε δὴ δόρποιο, καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
Δὴ τότ' ἄρ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ὄμβριμος υἱὸς
Ανστὰς ἐκ δόρποιο, ποτὶ κλισίας ἀφίκανεν
Πατρὸς ἑοῦ· τὰ δὲ πολλὰ δαϊκταμένων ἠρώων
Εντεά οἱ παρέκειντ'· αἱ δ' ἀμφί μιν ἄλλοθεν ἄλλαι 710
Χῆ-

ἰὼν ἐπὶ δῆριν. *Rhod.*

694. Οὕνεκα πατρὶ ἔοικας] Hæc marcide repetita sunt post præcedentia, οὕνεκά οἱ κρατερὸν μένος &c, & Τῷ σοι ἐγὼ μέγα &c. Moneo, ut sic iterum tibi notes Calabri indolem. *Pauw.*

700. Εἴθε, ὦ Αγαμέμνον, ἔτι ζώοντα κίχανον] Εἴθε μὲν, ὦ Αγαμέμνον. *Rhod.* Scribebam, Εἴθε ἐγὼ, Αγαμέμνον. Rhodomannus, Εἴθε μὲν, ὦ Ἀγαμέμνον. Brodæus, Ως εἴθ', ὦ Αγαμέμνον. *Dausq.* Non male Rhodomannus, Εἴθε μὲν, ὦ Αγαμέμνον. Scribere tamen fortasse sufficit geminata litera, Εἴθέ ἐ, ὦ Αγαμέμνον, ἔτι ζώοντα. Ita Quintus sæpe. *Pauw.*

701. Οφρα με καὶ αὐτὸς ἄθρησεν ἐὸν &c.] Οφρα καὶ αὐτὸς. *Rhod.* Scribe, Οφρα με κ' αὐτὸς ἀθρη-

Haud dubie audacis Æacidæ proles es,
Mi fili, quia hunc valido robore & forma,
Adhæc ſtatura procera fiduciaque & internis animi virtutibus refers.
Ideo magnam de te voluptatem capio. Namque ſpero
Tuis manibus & haſta infeſta agmina hoſtium
Et famoſam Priami urbem, me diſpoliaturum,
Quandoquidem patris in te inſtar eſt. Quem videor mihi
Cernere apud naves, quomodo minabatur Trojanis,
Ardens ira propter Patroclum neci datum. Verum hic jam
Deorum conſortio fruitur; Et te e Superum cœtu miſit,
Ut Argivis pereuntibus hodie ſalutarem operam naves.
Hæc oranti reſpondet acer Achillis natus.
Utinam, mi Agamemnon, adhuc in vivis offendiſſem illum,
Quo & ipſe dilectum ſuum filium conſpexiſſet,
Nihil dedecorantem patris virtutem, ut mihi promitto
Futurum eſſe, ſi me curarum neſcii Cælites ſalvum præſtent.
Sic dixit prudentibus conſiliis animum confirmatum habens,
Populus autem circumfuſus virum divinum admirabatur.
Poſtquam vero cœnæ & convivii ſatietas eos cepiſſet;
Tunc ſtrenuus animoſi Achillis natus
Surgens ex epulo, ad tabernaculum ſe contulit
Patris ſui; ubi multa bello interfectorum heroum
Arma juxta illum repoſita erant, circaque eum diverſis locis

Vi-

ἄθρησιν, vel ὄφρα κε μ' αὐτὸς. *Dausq.* Dausqueji ὄφρα με κ' αὐτὸς ſumo, quia a lectione vulgata minimum recedit. *Pauw.*

703. Ἔστισθ', ἥν με σάωσιν] σάωσιν. *Rhod.* Cur non ſcripſit σόωσιν? An Operarum fortaſſe error eſt? *Pauw.*

708. Αὐτὰς ἐκ δόρποιο] ἐκ δόρποιο hic putide & Scholaſtice repetitur poſt Ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο præcedens. *Pauw.*

Ibid. ποτὶ κλισίας ἀφίκανεν Πατρὸς ἑοῦ] Malo ποτὶ κλισίην propter ea, quæ de armis & captivis ſequuntur. *Pauw.*

Χῆραι λῃϊάδες κλισίην ἐπιπορσύνεσκον,
Ὡς ζώοντος ἄναχτος· ὃ δ' ὡς ἴδεν ἔντεα Τρῴων,
Καὶ δμῶας, στονάχησεν· ἔρως δέ μιν εἷλε τοκῆος·
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἄγκεα ῥιπήεντα,
Σμερδαλέοιο λέοντος, ὑπ' ἀγρευτῆρσι δαμέντος,
Σκύμνος ἐς ἄντρον ἵκηται εὐσκιον, ἀμφὶ δὲ πάντη
Ταρφέα παπταίνει κεῖνο σπέος, ἀθρόα δ' αὖτε
Ὀστέα δερκόμενος κταμένων πάρος οὐκ ὀλίγων περ
Ἵππων, ἠδὲ βοῶν, μέγ' ἄχνυται ἀμφὶ τοκῆος·
Ὡς ἄρα Θαρσαλέοια πάϊς τότε Πηληϊάδαο
Θυμὸν ἐπαχνώθη· δμωαὶ δέ μιν ἀμφ' ἀγάσαντο·
Καί δ' αὐτὴ Βρισηΐς, ὅτ' ἔδρακεν υἷ' Ἀχιλῆος,
Ἄλλοτε μὲν θυμῷ ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἄχνυτ', Ἀχιλλῆος μεμνημένη· ἐν δέ οἱ ἦτορ,
Ἀμφασίῃ βεβόλητο κατὰ φρένας, ὡς ἐτεόντερ
Αὐτοῦ ἔτι ζώοντος ἀταρβέος Αἰακίδαο·
Τρῶες δ' αὖτ' ἀπάνευθε γεγηθότες, ὄμβριμον ἄνδρα

Εὖ-

711. *κλισίην ἐπιπορσύνεσκον*] Hic recte *κλισίην* est. Pro eo Aldina & Basileensis perperam *κλητίην*: quod in Notis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

713. *Καὶ δμῶας*] *δμωὰς. Rhod.* Recte, ut pro servis ancillæ adsint. *Pauw.*

714. *Ὡς δ' ὅτ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἄγκεα ῥιπήεντα*] *δι' ἄγκεα ῥωπήεντα. Rhod. ἄγκεα ῥιπτήεντα*, per valles vento aflatas. *ῥωπήεντα* non placet: tum quia inter arbusta delitescere leonis ingenio minus convenit: tum quia in aperto campo frequentius excipi leones suetum est, ubi pluribus venatoribus vires explicandi locus: raróque venator unus leonem captat. Cui *ῥιπτήεντα* visum erit intolerabile (ecquis hic?) legat *πετήεντα. Dausq.* Ineptit Dausquejus, ut junctum *ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ* demonstrat palam; neque *ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ἄγκεα ῥιπτήεντα* connectendum cum *δαμέντος ὑπ' ἀγρευτῆρσι*, sed cum *σκύμνος ἐς ἄντρον ἵκηται*: Pueri vident, nihilque apertius. Quare abjecto *ῥιπτήεντα*, quod nullius est frugis, cum Rhodomanno libens substituo *ῥωπήεντα*, quo nihil syncerius & accommodatius. Pro Aldino *καὶ ἄγκεα* pessime Basileæ editum fuerat *δ' ἄγκεα*: Atque inde enatum Rhodomanni *δι' ἄγκεα*: quod revera pravum & incongruum, quia arcte copulanda male

Viduæ prædatitiæ (captivæ) tentorium adornabant,
Ceu vivo adhuc rege. Ubi vero ille conſpexit arma Troum,
Et ſervas, ingemuit, & parentis eum deſiderium cepit.
Veluti cum in denſis quercetis, per fruticoſas valles,
Truculenti leonis, a venatoribus occiſi,
Catulus in antrum venerit opacum, circumquaque verſus
Spelæum illud diligenter luſtrat, & congeſta
Videns oſſa dilaniatorum non exiguo numero quondam
Equorum & boum, magno dolore ob parentem adficitur:
Ita magnanimi tunc filius Pelidæ
Animo diriguit: famulæ vero admiratione ipſum proſequuntur.
Nec non ipſa Briſeis, ubi natum Achillis aſpexit,
Nunc ingens animo gaudium ſentit, nunc viciſſim
Recordatione Achillis mœrorem refricat; animusque illi
Stupore percellitur in pectore, quaſi revera
Adhuc ipſe ſuperſtitet Achilles, timere neſcius.
Troës autem ſeparatim exultantes, ſtrenuum virum Eumale divellit. *Pauw.*

717. Ταρφὶα παπταίνει κείνο σπίος] Pro μείνο ſeu κεῖνο σπίος legendum arbitror κεινὸν σπίος. *Rhod.* κεῖνο σπίος recte habet. Rhodomannus κενεὸν σπίος. Quomodo vacuum, ſi crebris equorum boumque oſſibus ſparſum? Uti domus vidua patrefamilias demortuo. Nec tamen id ſatis mutationi huic, quemadmodum neque noſtræ conjecturæ κοινὸν σπίος, commune leoni cæſo, & ſuperſtiti catulo. Neutri, inquam, locus: quia prima lectio recte conſtituta. *Dausq.* Vulgatam recte tuetur Dausquejus: Ejus κοινὸν, deterius adhuc, quam Rhodomanni κενεὸν: Id certum. Baſileenſes pro κεῖνο male ediderant μείνο. *Pauw.*

719. Ἵπποι, ἠδὲ βοῶν, μέγ' ἄχνυται] μεγάλ' ἄχνυται. *Rhod.*

720. πάϊς τότε Πηληϊάδαο] Omitte τότε, vel lege Πηλείδαο. *Rhod.* τότε Πηλείδαο malo. *Pauw.*

721. δμωαὶ δέ μιν ἀμφ' ἀγάσαντο] ἀμφαγάσαντο. *Rhod.* ἀμφὶ hic adverbium eſt: *circum, undique.* Quare Rhodomanni ἀμφαγάσαντο non laudo: Incongrue enim adverbium ἀμφὶ cum ἀγάσαντο jungitur. ἀμφιέποντες V. 705. aliud eſt, ut quisque videt. *Pauw.*

723. Ἄλλοτε μὲν θυμῷ ἰγηθέι] Injicio μέγ' vel μάλ'. *Dausq.*

Εὐρύπυλον κύδαινον ἐνὶ κλισίῃσι καὶ αὐτοὶ,
Οππόσον Εκτορα δῖον, ὅτ' Αργείους ἐδάϊξε,
Ρυόμενος πτολίεθρον ἑὸν, καὶ κτῆσιν ἅπασαν. 730
Αλλ' ὅτε δὴ μερόπεσσιν ἐπὶ γλυκὺς ἦλυθεν ὕπνος,
Δὴ τότε Τρῳῖοι υἷες, ἰδ' Αργεῖοι μενεχάρμαι,
Νόσφι φυλακτῆρες, εὗδον, βεβαρηότες ὕπνῳ.

733. Νόσφι φυλακτῆρες] Νόσφι φυλακτῆρσι. *Rhod.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ΗΜος δ' ἠελίοιο φάος περιχίδναται αἶαν
Εκ περάτων ἀνιόντος, ὅθι σπέος Ηριγενείης,
Δὴ τότε που Τρῳῆες, καὶ Αχαιῶν ὄμβριμοι υἷες,
Θωρήσονθ' ἑκάτερθεν, ἐπειγόμενοι περὶ δῆριν·
Τοὺς μὲν πάϊς ἐσθλὸς Αχιλλέος ὀτρύνεσκεν 5
Αντιάαν Τρῳέσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντας·
Τούς δ' ἄρα Τηλεφίδαο μέγα σθένος· ἦ γὰρ ἐώλπει
Τεῖχος μὲν χαμάδις βαλέειν, νῆάς τ' ἀμαθύνειν
Εν πυρὶ λευγαλέῳ, λαοὺς δ' ὑπὸ χερσὶ δαΐξαι·
Αλλά οἱ ἐλπωρὴ μὲν ἔην ἀλίγκιος αὔρῃ 10
Μαψιδίῃ· κῆρες δὲ, μάλα σχεδὸν ἑστηκυῖαι,
Πολλὸν καʃχαλάασχον ἐτώσια μητιόωντι·
Καὶ τότε Μυρμιδόνεσσιν Αχιλλέος ἄτρομος υἱὸς
Θαρσαλέον φάτο μῦθον, ἐποτρύνων πονέεσθαι·
Κέκλυτέ μευ θεράποντες, ἀρήϊον ἐν φρεσὶ θυμὸν 15

Θέν-

4. Θωρήσονθ' ἑκάτερθεν] Θωρήσσονθ'. *Rhod.*

5. Τοὺς μὲν πάϊς ἐσθλὸς Αχιλλέος] Τοὺς μὲν δὴ vel γὰρ πάϊς. *Rhod.*

Eurypylum laudibus & honoribus etiam ipſi in caſtris proſequuntur,
Non minus quam divinum Hectorem; ubi Argivos magna ſtrage profligaſſet,
Ab exitio civitatem ſuam cunctasque poſſeſſiones vindicans.
Sed cum dulcis mortalibus ſomnus adventaſſet,
Trojana pubes, & Argivi bello fortes,
Præter excubitores, ſopore gravati quieſcebant.

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER OCTAVUS.

PORro cum ſolis jubar per terram diffunderetur,
Ex finibus regreſſi, ubi Auroræ antrum eſt:
Tunc Trojani & acres Achivum filii
Utrobique armabantur, ad certamen properantes.
Hos quidem fortis Achillis filius exſtimulabat
Ad occurrendum Trojanis, intrepido animo præditus.
Illos autem magna vis Telephidæ: ſperabat enim
Fore, ut murum terræ affligeret, & naves aboleret
Exitioſo igni, populumque (Græcorum) manibus (ſuis) trucidaret.
Verum ſpes ei ſimilis erat auræ
Evanidæ: & Parcæ quam proxime adſtantes,
Effuſe cachinnabantur, quod vana ſibi proponeret.
Et tunc imperterritus Achillis filius ad Myrmidones
Animoſam habuit orationem ad ſubeundum (belli) labores exhortans.
Attendite me clientes, Mavortio pectoribus animo

In-

Rhod. Τοὺς μὲν δὴ præfero. *Pauw.* 10. ἐλπωρὴ μὲν ἦεν ἀλίγκιος αὔρῃ] ἰναλίγκιος αὔρῃ. *Rhod.*

Θέντες, ἵν' Αργείοισιν ἄκος πολέμου ἀλεγεινοῦ,
Δυσμενέεσσι δὲ πῆμα γενώμεθα· μηδέ τις ἡμέων,
Ταρβείτω· κρατερὴ γὰρ ἄδην ἐκ θάρσεος ἀλκὴ
Γίγνεται ἀνθρώποισι· δέος δὲ βίην ἀμαθύνει,
Καὶ νόον· ἀλλ' ἄγε πάντες ἐς ἄρεα καρτύνεσθε,
Ὄφρα μὴ ἀμπνεύσῃ Τρώων στρατὸς, ἀλλ' Αχιλῆα
Φαίη ἔτι ζώοντα μετέμμεναι Αργείοισιν.
Ὡς εἰπὼν, ὤμοισι πατρώϊα δύσατο τεύχη
Παντοθε μαρμαίροντα· Θέτις δ' ἠγάλλετο θυμῷ,
Ἐξ ἁλὸς εἰσορόωσα μέγα σθένος υἱωνοῖο·
Καί ῥα θοῶς οἵμησε πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο,
Ἐμβεβαὼς ἵπποισιν ἑοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν·
Οἷος δ' ἐκ περάτων ἀμφαίνεται ὠκεανοῖο
Ἠέλιος, θηητὸν ἐπὶ χθόνα πῦρ ἀμαρύσσων,
Πῦρ, ὅτε οἱ πώλοισι, καὶ ἅρματι συμφέρετ' ἀστὴρ
Σείριος, ὅς τε βροτοῖσι φέρει πολυκηδέα νοῦσον,
Τοῖος ἐπὶ Τρώων στρατὸν ἤιεν ὄμβριμος ἥρως,
Υἱὸς Αχιλλῆος· φέρον δέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι,
Τούς οἱ ἐελδομένῳ νηῶν ἀπὸ λαὸν ἐλάσσαι,
Ὥπασεν Αὐτομέδων· ὃς γὰρ σφέας ἡνιόχευεν·
Ἵπποι δ' αὖτ' ἐχάρησαν, ἐὸν φορέοντες ἄνακτα
Ἰκελον Αἰακίδῃ· τῷ δ' ἄφθιτον ἦτορ ἐώλπει,
Ἐμμεναι ἀνέρα κεῖνον Αχιλλέος οὔτι χερείω·
Ὡς δὲ καὶ Αργεῖοι μέγα καγχαλόωντες ἄγερθεν
Ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίην, ἄμοτον μεμαῶτες,
Λευγαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, αἵτε κλονήσει

Χη-

28. ἐκ πειράτων ἀμφαίνεται] Quam indigum hoc, ubi paulo ante similiter dixerat ἐκ πειράτων ἀνιόντος? *Pauw.*

30. Πῦρ, ὅτε οἱ πώλοισι] Πῦρ hic accurate distinguendum a φάος: Sic repetitio quadrat, quæ alias ineptit. Moneo rudiores; quanquam ipse Rhodomannus id non satis animadvertit: Nam *illo* non requiritur in Versione, si ista distinguas rite. *Pauw.*

33. Υἱὸς Αχιλλῆος· φέρον δέ μιν ἄμ-

Indito; ut Argivis remedium triſtifici belli,
Et hoſtibus nocumentum præbeamus. Nec quis noſtrum
Pavitet; Nam ex fiducia propulſandi robur validum
Naſcitur hominibus: Sed timiditas vires attenuat
Et mentem. Verum agite omnes ad bellum roboramini;
Ut ne reſpiret Troum exercitus, ſed Achillem
Exiſtimet adhuc vivum inter Argivos verſari.
Sic fatus paterna humeris arma induit
Undique fulgentia. At Thetis exultavit animo,
E mari proſpiciens magnam nepotis fortitudinem.
Atque mox erupit extra murum præcelſum,
Conſcenſis immortalibus parentis ſui equis.
Qualis vero ex Oceani terminis apparet
Sol, igni ſuper terra radians admirando,
Igni (illo,) quando cum equis & curru illius circumfertur ſidus
Sirium, quod ſollicitum hominibus morbum affert.
Talis in Trojanorum copias tendebat fortis heros
Achille ſatus: & ferebant illum equi immortales,
Quos ipſi, hoſtes a navibus repellere cupienti,
Adduxerat Automedon. Is enim illos gubernabat.
Equi autem gaudebant, quod ferrent dominum ſuum,
Similem Æacidæ. Horumque cor nunquam marcescens in ſpem erigebatur,
Virum illum Achille nihilo inferiorem eſſe futurum.
Ita etiam Argivi magna lætitia affecti, conglomerabantur
Circa vim Neoptolemi, inexplebili pugnæ cupiditate:
Non abſimiles trucibus veſpis, quæ iratæ

Al-

ἄμβροτοι ἵπποι] φόρτον δέ μιν. *Rhod.* Ingrata repetitio, ubi præceſſerat, Ἐμβεβαὼς ἵπποισιν ἑοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν. Sed eam adhibuit bonus, ut ſequentia commode attexere poſſet: Ita ſolet. *Pauw.*

36. ἰὼν φορέοντες ἄνακτα] φορέοντες poſt φόρτον: Scholaſticum hoc. An tamen pro φόρτον ideo legendum potius ἴφθιμον δέ μιν? Non deerunt, qui ita ſentient. *Pauw.*

37. τῷ δ' ἄφθιτον ἦτορ ἰάλλει] τῶν δ' ἄφθιτον. *Rhod.*

41. αἴ τε κλονέσσι Χαρακοῦ ἐκποτέονται] κλονέσσι ſuſpectum eſt: Malim igitur, αἳ κοτέονται, ut & verti. *Rhod.* Illud κλονέσσι neſcio, cur ſuſpectum ſit

Alveario evolant, dum pungere cupiunt corpus
Humanum, & omnes circa tectum ruentes,
Magnam cladem inferunt mortalibus, qui prætereunt;
Sic & illi ex navibus & propugnaculis effunduntur,
Ad bellum concitati; & ſpacioſus arctatur locus:
Totusque campus procul armis virum coruſcat,
Sole deſuper per aërem rutilante.
Qualiter nubes per vaſtum aëra fertur,
Magnis Boreæ flatibus agitata;
Cum nix exiſtit, & hyemis tempus
Iniquum; & ubique cælum tenebræ coronant.
Ita tellus utrinque illis coëuntibus repletur,
Non ita procul a navibus: & pulvis ad cælum latum
Volat ſublatus, ac ſtrepunt arma virorum:
Simulque currus multi: & effuſo curſu ad prælium
contendentes
Equi hinniunt, & unumquemque ſua exhortatur
Virtus, ad aciem curis plenam exſtimulans.
Ut cum vaſtos duo venti fluctus conturbant,
Horrendum frementes, in lato ſali ſtagno,

Un-

τες. *Rhod.* Inepte & imperite Rhodomannus περὶ σίγος: quod plane ab hoc loco alienum eſt, & vocem expellit, quæ hic locum plane habet. σίνος ſcilicet idem, quod στῖνος: locus anguſtus, fauces, viarum anguſtiæ: Ita Homerus, ut nemo neſcit, in Iliade non ſemel. Heſychius, Στεῖνος, στίνωμα, στενοχώρημα. Nihil certius & indubitatius. Vide autem genetis diſcrimen: Poſt αἵτε & ἱελδόμεναι habemus hic πάντες & ἐρμαίνοντες: Incongrue profecto: Nam vel hoc vel illud genus ſervandum erat. Scribe igitur vel αἵτε & ἱελδόμενοι ibi, vel πᾶσαι & ἐρμαίνουσαι hic, eandemque differentiam in λιγαλέοις obſerva. *Pauw.*

44. παρ' ἐσσυμένοισι βοτοῖσιν] παρεσσυμένοισι. *Rhod.*

46. Μαιμαῶτες Ἄρηϊ· πολὺς δ' ἐστίνετο χῶρος] Μαιμάωτες & ἐστίνετο. *Rhod.*

48. Ἠελίου καθύπερθεν ὑπ' ἠέρα μαρμαίροντες] Non placet ὑπ' ἠέρι: Scribe ἐπ' ἠέρι. *Pauw.*

49. Οἷοι δὲ νίφος εἰσὶ δι' ἠέρος] Οἷοι δὴ. *Rhod.* δι' ἠέρος poſt ἐπ' ἠέρι Verſu præcedenti. *Pauw.*

50. Πνοιῇσιν μεγάλῃσ' ἱλαυνόμενοι] Πνοιῇσιν μεγάλῃσιν. *Rhod.*

53. Ὡς τῶν πλήθετο γαῖα συνερχομένων ἑκάτερθεν] Sic νίφος εἰσι numero ſingulo ſatis indigum eſt V. 49. *Pauw.*

65.

Ἐκπόθεν ἀλλήλοισι περιῤῥηγνύντες ἀέλλας,
Ὁππότε χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου
Μαίνετ', ἀμαιμακέτη δὲ περιστένει ἀμφιτρίτη
Κύμασι λευγαλέοισι, τά δ' ἄλλοθεν ἄλλα φέρονται,
Οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα, τῶν δ' ἀλεγεινὴ
Ὀρνυμένων ἑκάτερθε πέλει κατὰ πόντον ἰωὴ,
Ὡς οἵγ' ἀμφοτέρωθεν ἐπ' ἄρεα συμφορέοντο,
Σμερδαλέον μαιμώωντες· Ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ αὐτὴ·
Σὺν δ' ἔβαλον βροντῇσιν ἐοικότες, ἢ στεροπῇσιν,
Αἵτε μέγα χτυπέουσι δι' ἠέρος, ὁππότ' ἄηται
Λαῦροι ἐριδμαίνωσι, καὶ ὁππότε λαῦρον ἄέντες,
Συνέφεας ῥήξωσι Διὸς μέγα χωομένοιο
Ἀνδράσιν, οἵ τ' ἐρίθυμον ὑπὲρ θέμιν ἔργα κάμοντα.
Ὡς οἵγ' ἀλλήλοισιν ἐπέχραον· ἔγχει δ' ἔγχος
Συμφέρετ', ἀσπίδι δ' ἀσπὶς· ἐπ' ἀνέρα δ' ἤιεν ἀνὴρ·
Πρῶτος δ' ὄμβριμος υἱὸς ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος
Δάμνατ' ἐὺν Μελανῆα, καὶ ἀγλαὸν Ἀλκιδάμαντα,
Υἷας Ἀλεξινόμοιο δαΐφρονος, ὅς τ' ἐνὶ κοίλῃ
Καύνῳ ναιετάεσκε, διειδέος ἀγχόθι λίμνης,
Ὀμβρῳ ὑπαὶ νιφόεντι, παραὶ ποσὶ Ταρβήλοιο·

Κτεῖ-

65. *τῶν δ' ἀλιγεινὴ Ὀρνομένων ἑκάτερθι πέλει κατὰ πόντον ἰωὴ*] Nonne idem dicit præcedens, *ἀμαιμακέτη δὲ περιστένει ἀμφιτρίτη Κύμασι λευγαλέοισι*? Homo lepidus profecto. *Pauw.*

68. *Σμερδαλέον μαιμώωντες*] *μιμαῶτες. Rhod.*

69. *βροντῇσιν ἐοικότες, ἢ στεροπῇσιν*] Ubi continuo sequitur, *Αἵτε μέγα χτυπέουσι δι' ἠέρος*, illud *στεροπῇσιν* aut omittere, aut præponere debuisset Quintus. *Pauw.*

71. *Λαῦροι ἐριδμαίνωσι*] *Λάβροι ἐριδμαίνωσι. Rhod.* Rhodomannus *Λάβροι*: Fors bene, fors male: Nam *λάβρος* & *λαῦρος* pro *ἰσοδύναμοις* habentur sæpe in Libris, quorum loca interpolanda essent plusscula, si *λαῦρος* minus genuinum esset: Videbimus alias diligentius. Illud certum, si *λαῦροι* legas hic, mox pro *λαῦρον* etiam legendum esse *λάβρον*: Nam in illo *λαῦρον ἄέντες* post vocem gemellam, diligentia elucet hominis umbratici. *Pauw.*

72. *Συνέφεας ῥήξωσι*] *Σὺν νέφεα. Rhod.* Brodæus, Forte *Σὺν νιφάδας ῥήξωσι*, aut *Σὺν νέφεα.*

Ego

Undecunque inter ſe procellas collidentes:
Quando triſtifica hyems in ſpacioſo maris profundo
Furit, & immenſa circum gemit Amphitrite
Fluctibus ſævis, qui ex partibus diverſis feruntur;
Arduis pares montibus; horridusque illis
Utrinque commotis in ponto fremitus exiſtit.
Ita illi utrinque ad bellum concurrebant,
Horrendo motu perciti. Quin & ipſa contentio faces illis ſubdebat.
Conflixerunt autem non aliter, quam tonitrua aut fulgura,
Quæ magnum fragorem excitant per aërem; ubi venti
Rapidi colluctantur, & quando impetuoſe flando
Nubes perfringunt; Jove graviter iraſcente
Hominibus, qui contra juſtitiam ſeveram facinora patrant.
Ita illi animis infeſtis concurrunt, & haſta haſtæ
Committitur, ſcutum ſcuto, ac vir virum invadit.
Princeps igitur ſtrenuus belligeri Achillis natus
Fortem Melanea ſubigit, & formoſum Alcidamantem,
Pugnacis Alexinomi filios: Qui in depreſſa
Cauno habitabat pellucidum juxta lacum,
Infra nivoſum Imbrum, ad Tarbeli radices.

In-

Ego tamen Ἐνιφίας non confodiſſem. Sunt autem ἰνιφίαι autore Seneca genera quædam ventorum, quæ ruptæ nubes, & in pronum ſolutæ præmittunt. Vide Ariſtotelem circa initium Lib. 3. Meteor. & Plinium Lib. 2. Cap. 48. Verum illud mitius reponatur Σὺν νίφια. *Dausq.* Rhodomannus & Brodæus Σὺν νίφια ῥήξωσι: Dubito, an bene. Scribi enim poteſt Συνιφίας ῥήξωσι. συνίφια eſt nubium congeries: quæ vox apprime eſt hujus loci, & ι abjicit, ut Metro exactius obtemperet. Si velis Συνιφία ῥήξωσι, ita potes etiam: Nam συνιφὶς aptum quoque & notum ſignificatione ſimili. *Pauw.*

73. ὑπὲρ θέμιν ἔργα κάμοντας] κάμωντας. *Rhod.*

79. διειδέος ἀγχόθι λίμνης] Ita recte Aldus: Baſileenſes male ediderant διαδέος ἀγχόθι λίμνης, quod Rhodomannus in Notis correxit. *Pauw.*

80. Ὄμβρῳ ὑπαὶ νιφόεντι] Ἰμβρῳ. Caſtellum eſt Cariæ ſupra Caunum. Strabo Lib. 14. *Rhod.* Verba Straboniſ ſunt: Εἶτα Καῦνος, καὶ ποταμὸς πλησίον Κάλβις βαθὺς, ἔχων εἰσαγωγὴν· καὶ μεταξὺ Πίσιλις. ἔχει δ' ἡ πόλις νεώρια, καὶ λιμένα κλειστὸν ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ἐν ὕψει φρούριον Ἰμβρος. *Pauw.*

Ibid. παρὰι ποσὶ Ταρβήλοιο] Hh Tar-

Κτεῖνε δὲ Κασσάνδριον θοὸν ποσὶ παῖδα Μύνητα,
Ον τέκε δῖα Κρέουσα παρὰ προχοῇς ποταμοῖο
Λίνδου εὐῤῥείταο, μενεπτολέμων ὄθι Καρῶν
Πείρατα, καὶ Λυκείης ἐριχύδεος ἄκρα πέλονται·
Εἶλε δ' ἀρ αἰχμητῆρα Μόγυν Φρυγίηθε μολόντα·
Τῶν δ' ἄρα ὁμῶς Πολυνόν τε, καὶ Ἱππομέδοντα κατέκτα,
Τὸν μὲν ὑπὸ κραδίην, τὸν δὲ κληῖδα τυχήσας·
Δάμνατ' ἄλλοθεν ἄλλον· ἐπέστενε δ' αἶα νέκυσσι
Τρώων· οἱ δ' ὑπόειχον ἐοικότες αὐαλέοισι
Θάμνοις, οὓς ὀλοοῖο πυρὸς κατεδάμνατ' ἀϋτμὴ
Ῥηϊδίως, ἐπιόντος ὀπωρινοῦ Βορέαο,
Ὡς τοῦ ἐπεσσυμένοιο, κατηρίπτοντο φάλαγγες·
Αἰνείας δ' ἐδάμασσεν Ἀριστόλοχον μενεχάρμην,
Πλήξας χερμαδίῳ κατὰ κρατὸς· ἐν δ' ἀνέθλασεν
Ὀστέα σὺν πήληκι· λίπεν δ' ἄφαρ ὀστέα θυμὸς·

Tarbelos Aquitaniæ annumerat Plinius loco non uno: quod hic diſconvenit ordine toto. Tentabam reſcribere, ποσὶν Ατραβύριος, ut Homerus efformavit ἐυῤῥεῖος ποταμοῖο. Nam Strabo Lib. 14. Μετὰ δὲ Λίνδον ἑξῆς χωρίον καὶ Μυκώριον· εἶθ' ὁ Ατάβυρις, ὄρος τῶν ἐνταῦθα ὑψηλότατον, ἐν ᾧ ἱερὸν Διὸς Ατραβυρίου. *Dausq.* Dausquejus παρὰ ποσὶν Ατραβύριος. Nihil ineptius aut inconſideratius: Nam Atabyris mons fuit in inſula Rhodo, ut nemo neſcit in rebus antiquis vel leviter verſatus. Sibi igitur habeat bonus commentum ſuum. Ego de Tarbelo monte ad urbem Caunum ex aliis nihil recordor, nec tamen lectionem vulgatam ideo muto: Quod enim alii non ſcripſerunt, ſcribere potuit Quintus. Quare maneat nomen, donec convincatur falſi: Fors ipſe mons vel collis, in quo ſitus fuit Imbrus, revera dictus fuit Tarbelus. *Pauw.*

81. Κτεῖνε δὲ Κασσάνδριον θοὸν ποσὶ παῖδα Μύνητα] Κασσάνδροιο, & pro Μύνητα ſcripſi Μύνητα: Legi tamen poteſt etiam Μίνητα. *Rhod.* Μύνητα eſt in Aldina & Baſileenſi. *Pauw.*

82. παρὰ προχοῇς ποταμοῖο Λίνδου ἐυῤῥείταο] Lindum urbem novi; Lindum fluvium non novi: An forte Calbis e regione Lindi, a quibusdam dictus fuit Lindus? Neſcio, & lectio hic ſuſpecta mihi. Si παρὰ προχοῇς ποταμοῖο Πάνθου ἐυῤῥείταο, μενεπτολίμων &c. legeretur, non hæſitarem: Nam Lyciæ & Cariæ fines non iidem apud omnes. Dionyſius Periegetes V. 847.

Πρὸς

Interimit etiam Mynetem, Caſſandri filium, pedibus celerem:
Quem edidit nobilis Creuſa, juxta alveum fluvii
Lindi pulcriflui: ubi bellipotentium Carum
Fines, & illuſtris Lyciæ promontoria exiſtunt.
Suſtulit etiam haſta pugnacem Moryn, e Phrygia profectum;
Et cum his Polynum & Hippomedontem letho dedit,
Illum in cor, hunc in humeri clavem (junĉturam) ſaucians;
Et alibi alium proſtravit; ingemitque tellus cadaveribus
Troum: qui ſuccumbebant more aridorum
Virgultorum, quæ rapidi ignis æſtus conficit
Haud difficulter, cum autumnalis Boreas graſſatur.
Ita hoc irruente denſæ (Troum) acies profligabantur.
Æneas autem ſubegit Ariſtolochum pugnacem,
Ictum lapide in caput, & confregit
Bregma una cum caſſide: Statim igitur oſſa animus reliquit.

Ty-

Πρὸς δ' ἄλα κεκλιμένην Λύκιοι χθόνα ναιετάουσι,
Ξάνθου ἀπὸ προχοῆσιν, ἐϋῤῥείτεω ποταμοῖο·
Ἔνθα βαθυκρήμνοιο φαείνεται εὐρεῖα Ταύρου,
Παμφύλων καὶ μίχρι·

Ubi Lyciæ initium etiam a Xantho. Nunc aliter Libri: Videndum & ampliandum. *Pauw.*

84. καὶ Λυκίης ἱμερτὸν ὄριον] Λυκίης. *Rhod.*

85. Μόρυν Φαυγίηθε μελάντα] Morys ex Aſcania, eſt apud Homerum, ſed interfectus ab Ajace Telamonio. *Pauw.*

86. Τῶν δ' ἄρα ἀμῶς] Τῶν δ' ἄρ' ἀμῶς. *Pauw.*

87. Τὸν δὲ κληῖδα τυχήσας] κληῖδα potius pro ratione ſcribendi recepta. *Pauw.*

88. Δάμνατ' ἄλλοθεν ἄλλον] Δάμνατο δ' ἄλλοθεν. *Rhod.* Scribi etiam poſſet, Δάμνα δ' ἄλλοθεν ἄλλον. *Pauw.*

89. οἳ δ' ὑπόεικον ἐοικότες αὐαλέοισι Θάμνοις, ὅς &c.] Comparatio ridicula & inepta: Vident omnes, neque verba perdere neceſſe. ὑπόεικον eſt *cedebant*, non *ſuccumbebant*. *Pauw.*

92. κατηρείποντο φάλαγγες] κατηρείποντο. *Rhod.* Verbum ſimile pro ὑπόεικον adhibere debuiſſet bonus. *Pauw.*

94. Πλήξας χειμαδίῳ κατὰ κρατὸς· ἐν δ' ἀνέθλασσεν] κατὰ κράατος· ἐν δ' ἀνέθλασσεν. *Rhod.*

95. λίπεν δ' ἄφαρ ἀσία θυμὸς] Ineptiſſima repetitio vocis ἀσίη, in qua nihil eſt, quod acumen Scholaſticum diligere potuit. Scribe, λίπεν δ' ἄφαρ

Τυδείδης δ' Εὔμαιον εἶλε θοὸν, ὅς ποτ' ἔναιεν
Δάρδανον αἰπήεσσαν, ἵν' Ασχίσαο πέλονται
Εὐναὶ, ὅπου Κυθέρειαν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσεν·
Αν δ' Αγαμέμνων κτεῖνεν ἐὺν Στράτον· οὐδ' ὅγε Θρήκην
Ικετ' ἀπὸ πτολέμοιο· φίλης δ' ἐκὰς ἔφθιτο πάτρης·
Μηριόνης δ' ἐδάμασσε Χλέμον Πεισήνορος υἷα,
Αντιθέου Γλαύκοιο φίλον πιστὸν ἑταῖρον,
Ος ῥά τε ναιετάεσκε παρὰ προχοαῖς Αμυροῖο·
Καὶ ῥά μιν ὡς βασιλῆα περικτίονες τίον ἄνδρες,
Γλαύκου ἀποκταμένοιο, καὶ οὐκ ἔτι κοιρανέοντος,
Πάντες, ὅσοι Φοίνικον ἔδος περὶ πάσχυ νέμονται,
Αἰπύ τε Μασσικύτοιο ῥίον, βωμόν τε Χιμαίρης·
Αλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε κατὰ μόθον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Εὐρύπυλος πολέεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλε
Δυσμενέσιν· πρῶτον δὲ μενεπτόλεμον κατέπεφνε
Εὔρυτον· αὐτὰρ ἔπειτα Μενοίτιον αἰολομίτρην,

Αν-

ἄψεα θυμὸς: Membra & corpus. *Pauw.*

96. Τυδείδης δ' Εὔμαιον εἶλε θοὸν] ἔλεν θοὸν. *Rhod.*

97. Δάρδανον αἰπήεσσαν] Aldina & Basileensis perperam αἰπείεσσαν: quod in Notis emendavit Rhodomannus. *Pauw.*

98. Εὐναὶ, ὅπου Κυθέρειαν &c.] Εὐναὶ ex præcedentis fine huc redire jussi. *Rhod.* In Aldina scilicet & Basileensi vox male coaluerat cum Versu antecedenti. *Pauw.*

99. Αν δ' Αγαμέμνων κτεῖνεν ἐὺν Στράτον] Ενθ' Αγαμέμνων. *Rhod.* Hic etiam placet mihi Εν δ' Αγαμέμνων: Diximus supra. *Pauw.*

102. Αντιθέου Γλαύκοιο φίλον πιστὸν ἑταῖρον] φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον. *Rhod.* Scribere etiam liceret, φίλον πιστόντε ἑταῖρον. *Pauw.*

104. παρὰ προχοαῖς Αμυροῖο] Λιμύροιο. *Rhod.* Brodæus: Castiga Λιμύροιο. Stephanus in Voce Λιμύρα. Strabo Lib. 14. Ενθ' ἡ ἐμβολὴ τοῦ Λιμύρα (non Λιρύμα) ποταμοῦ, καὶ ἀνιόντι πεζῇ σταδίους εἴκοσι τὰ Λίμυρα πολίχνη. Ovidius Metamorph. 9.

Jam Cragon, & Limyren —

Appono Melam Lib. 1. Cap. 15. *Post ejus promontorium flumen est Limyra, & eodem nomine civitas. Dausq.*

105. Πάντες, ὅσοι Φοίνικον ἔδος] Strabo Lib. 14. ἐν τούτοις δ' ἔστιν ἥ τε Κράμβουσα, καὶ ὁ Ολυμπος, πόλις μεγάλη, καὶ ὄρος ὁμώνυμον, ὃ καὶ Φοινικοῦς καλεῖται. *Dausq.* Φοίνικον ista forma suspectum est mihi: An forte scri-

Tydides porro Eumæum interfecit acrem: qui quondam incolebat
Dardanum ſublimem, ubi Anchiſæ exſtant
Cubilia, qua Cytheream brachiis (ſuis) domuit.
Ibi Agamemnon egregium occidit Stratum; nec is in Thraciam
Rediit a bello, ſed procul a cara patria interiit.
Meriones vero ſuperavit Chlemum, Piſenore natum,
Glauci egregii dilectum & fidum ſodalem,
Qui habitabat prope undas Limyri,
Eumque juxta ac regem homines finitimi colebant,
Glauco cæſo, nec amplius imperii habenas tenente,
Omnes nempe, qui ſolum Phœnicium undique circumhabitant,
Et ardua Maſſicyti juga, aramque Chimæræ.
Alius autem alium peremit in acie. Inter quos
Eurypylus multis funeſtas immiſit Parcas
Hoſtibus. Primum itaque bello acrem occidit
Eurytum; Deinde Menœtium vario baltheo ornatum,
Exi-

ſcribendum Φοίνικος ἔδος? ὄρος Φοίνιξ eſt apud Ptolemæum: Plura alias. Interpres incongrue, *ſolum Phœnitium*: Id vides nunc. *Pauw.*

107. βωμόν τε Χιμαίρης] Strabo Lib. 14. περὶ ταῦτα μυθεύεται τὰ ὄρη τὰ περὶ τῆς Χιμαίρας· ἔστι δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χίμαιρα φάραγξ τις ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα. Quæ mutila ſunt, ut e ſubjectis patet: ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ Φίλλος, καὶ Αντίφιλλος, καὶ ἡ Χίμαιρα. ἧς ἐμνήσθημεν ἐπάνω: hic enim *Phellus, Antiphellus, & Chimæra, cujus ſupra meminimus*: atqui ſupra vallis Chimæræ mentio eſt, non montis. Quare ex Euſtathio in Iliad. Z. & in Dionyſium redintegrandus Strabo: Χιμαίρας· ἔστι δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χίμαιρα ὄρος, καὶ φάραγξ τις &c. Quod de monte præter Euſtathium Solinus notat Cap. 52. *Quod in Campania Veſuvius, in Sicilia Ætna, hoc in Lycia mons Chimæra eſt. Hic mons nocturnis æſtibus fumidum exhalat. Unde fabula triſormis monſtri in vulgum data eſt, quod Chimæram animal putaverunt.* Meminit Ovidius Lib. 9. Metam. nec fabulæ obliviſcitur:

Quoque Chimæra jugo mediis in partibus ignem,
Pectus, & ora leo, caudam ſerpentis habebat.

Porro aliquane ab incolis ibi ara conſtituta ſit, non liquet, etſi non longe ſit Latonæ tem-

Αντιθέους ἑτάρους Ελεφήνορος· ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
Αρπαλον, ὅς ῥ' Οδυσῆος δαΐφρονος ἔσχεν ἑταῖρος·
Αλλ' ὁ μὲν οὖν ἀπάτερθεν ἔχεν πόνον, οὐδ' ἐπαμύνειν
Εσθενεν ᾧ θεράποντι δεδουπότι· τοῦ δ' ἄρ' ἑταῖρος
Αντιφος ὀμβριμόθυμος ἀποκταμένοιο χολώθη,
Καὶ βάλεν Εὐρυπύλοιο κατάντιον· ἀλλά μιν οὔτι
Οὔτασεν, οὕνεκά οἱ κρατερὸν δόρυ τυτθὸν ἄπωθεν
Εμπεσε Μελανίωνι δαΐφρονι, τόν ποτε μητὴρ
Γείνατο πὰρ προχοῇσιν ἐϋῤῥύταο Καΐκου,
Κλειτὴ καλλιπάρῃος, ὑποδμηθεῖσ' Εὐρυάλῳ·
Εὐρύπυλος δ' ἑτάροιο χολωσάμενος κταμένοιο,
Αντίφῳ αἶψ' ἀπόρουσεν· ὅ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν
Ες πληθὺν ἑτάρων· κρατερὸν δέ μιν οὔτι δάμασσεν
Εγχος Τηλεφίδαο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἔμελλεν
Αργαλέως ὀλέσθαι ὑπ' ἀνδροφόνοιο Κύκλωπος
Υστερον· ὣς γάρ που στυγερὴ ἐπιηύδανε μοίρη·
Εὐρύπυλος δ' ἑτέρωθεν ἐπῴχετο· τοῦ δ' ὑπὸ δουρὶ
Αἰὲν ἐπεσσυμένοιο κατήριπε πουλὺς ὅμιλος·
Ηΰτε δένδρεα μακρὰ, βίῃ δμηθέντα σιδήρου,
Οὔρεσιν ἐν λασίοισιν, ἀναπλήσωσι φάραγγας,
Κεκλιμέν' ἄλλοθεν ἄλλα κατὰ χθονὸς, ὣς ἄρ' Αχαιοὶ
Δάμναντ' Εὐρυπύλοιο δαΐφρονος ἐγχείῃσιν,
Μέσφ' ὅτε οἱ κίεν ἄντα μέγα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
Υἱὸς

plum autore Strabone, & Dianæ Pergææ in eadem terra Lycia. Brodæus tamen Plinium secutus rescribit, βυνόν τε Χιμαίρης. *Dausq.* Ab ipso igne & vapore mons non illepide dici potuit ἑφυὸς Χιμαίρης: Id certum, & verum fortasse. Brodæi βυνὸν non sapit Calabri indolem, quia abstrusius est & rarius. Dausquejus Strabonem infeliciter tentat, ut apparet ex cohærentia verborum, & ἴσι δὲ καὶ: Id moneo in transitu. *Pauw.*

113. ὅς ῥ' Οδυσῆος δαΐφρονος ἔσχεν ἑταῖρος] Οδυσῆος ἰῦφρονος. *Rhod.* Scribe Οδυσῆϊ δαΐφρονι. Rhodomannus Οδυσῆος ἰῦφρονος. Brodæus ἰῦφρονος aut ἰχεΐφρονος. *Dausq.* Dausqueji Οδυσῆϊ δαΐφρονι mihi non displicet. *Pauw.*

119.

Eximios amicos Elephenoris; & juxta illos
Harpalum, qui prudentis Ulyſſis ſocius erat:
Verum ille negocium habebat alibi, neque opitulari
Poterat miniſtro occumbenti. At propter hunc ſodalis
Antiphus cordatus necatum ira inflammatur,
Et in Eurypylum emittit telum, ſed eum neutiquam
Sauciat: Quia valida haſta non ita procul ab eo
Incidit in belli peritum Melanionem: Quem olim mater
Peperit, ad pulcriflui Caici amnem,
Clite, facie inſignis, ab Euryalo compreſſa.
Eurypylus autem propter amicum cæſum iratus,
Antiphum e veſtigio adortus eſt. At hic citis pedibus effugit
In turbam ſociorum, nec rigida eum confecit
Haſta Telephidæ bellacis; Quia futurum erat,
Ut crudeliter dilaniatus a Cyclope homicida interiret
Poſtmodo: Sic enim triſti fato placebat.
Eurypylus autem ab alia parte ſe inferebat, ejusque haſta
Pertinaciter incumbentis fundebatur ingens caterva.
Veluti proceræ arbores cum ferri violentia dejectæ ſunt,
In denſis montibus implent valles,
Alibi aliæ humi proſtratæ. Sic etiam Achivi
Sternebantur bellicoſi Eurypyli haſtis:
Donec contra eum venit, excelſum animum gerens Fi-

119. *Εμπιος Μιλανίωνι*] *Εμπιος Μιλανίωνι. Rhod.*

120. *πὰς πρόχοῃσιν ἐϋῤῥύτας Καΐκω*] *ἐϋῤῥείτας. Rhod.*

121. *ὑπὸ μνθεῖτ' Εὐρυάλῳ*] *Εὐρύλῳ* vel *Ερυλῳ* vel *Εὐρύπλῳ. Rhod.* Forte *Ερυάλῳ* vel *Ερυσσῳ.* Brodæus *Εὐρύλῳ.* Rhodomannus *Ερυλῳ. Dausq.* Nomen corruptum: Interpretes varie & lubrice: Miror, ubi Eryalus inter Trojanos notus eſt ex Homero: Ego ſane legendum ſuſpicor plane, *ὑπὸ μνθεῖτ' Ερυάλῳ. Pauw.*

123. *Αντίθῳ αἶψ' ἀπόρουσιν*] Vitium apertum: Scribe *αἶψ' ἐπόρουσαι.* Et ſic recte Dausquejus citat in Notis, Latinaque Verſio habet. *Pauw.*

126. *Αργαλίως ὀλίσθαι*] *Αργαλίως ὀλίσθαι. Rhod.*

127. *συγερῇ ἐπιηύδαις μοίρῃ*] *ἐπιηύδαις. Rhod.* Baſileenſes pro Aldino *ἐπιηύδαις* ediderant *ἐπιηύδαις*, idque correctum a Rhodomanno. *Pauw.*

129. *κατήρικε πουλὺς ὅμιλος*] *πουλὺς* ante *ὅμιλος*, ut debui, collocavi. *Rhod.* Aldina & Baſi-

Υἱὸς Ἀχιλλῆος· τῷ δ' ἄμφω δούρατα μακρὰ
Ἐν παλάμῃσι τίνασσον, ἐπὶ σφίσι μαιμώωντες·
Εὐρύπυλος δὲ πρῶτος ἀνειρόμενος, προσέειπε·
Τίς; πόθεν εἰλήλουθας, ἐναντίον ἄμμι μάχεσθαι;
Ἢ σε πρὸς ἀίδα κῆρες ἀμείλικτοι φορέουσιν·
Οὐ γάρ τις μ' ὑπάλυξεν ἐν ἀργαλέῃ ὑσμίνῃ·
Ἀλλά μοι ὅσσοι ἔναντα λιλαιόμενοι μαχέσασθαι,
Δεῦρο ἴον, πάντεσσι φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
Ἀργαλέως· πάντων δὲ παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα
Ὀστέα τε, σάρκας τε, κύνες διὰ πάντ' ἐδάσαντο·
Ἀλλά μοι εἰπὲ τίς ἐσσι, τίνος δ' ἐπαγάλλεαι ἵπποις.
Ὡς φάμενον, προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς·
Τίπτε μ' ἐπὶ σπεύδοντα ποτὶ κλόνον αἱματόεντα,
Ἐχθρὸς ἐὼν, ὡσεί τε φίλα φρονέων, ἐρεείνεις
Εἰπέμεναι γενεὴν, ἥπερ μάλα πολλοὶ ἴσασιν;
Υἱὸς Ἀχιλλῆος κρατερόφρονος, ὅς τε τοκῆα
Σεῖο πάροιθ' ἐφόβησε, βαλὼν περιμήκεϊ δουρὶ·
Καὶ νύ κε μὶν θανάτοιο κακαὶ περὶ κῆρες ἔμαρψαν,
Εἰ μή οἱ στονόεντα θοῶς ἰήσατ' ὄλεθρον·
Ἵπποι δ' οἵ φορέουσιν, ἐμοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο,
Οὓς τέκεθ' Ἅρπυια, Ζεφύρῳ πάρος εὐνηθεῖσα·
Οἵ τε καὶ ἀτρύγετον πέλαγος διὰ ποσσὶ θέουσιν,
Ἀκρ' ἀϋχὼν ψαύοντες, ἴσον δ' ἀνέμοισι φέρονται·
Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν γενεὴν ἐδάης ἵππων τε, καὶ αὐτοῦ,

Καὶ

leenſis ordine inverſo, ὄμιλος πουλὺς. *Pauw.*

141. Ἀλλά μοι ὅσσοι ἔναντα] Ἀλλά μοι ex fine præcedentis huc in ordinem ſuum tranſtuli. *Rhod.* Aldus & Baſileenſes Verſum præcedentem ita protraxerant. *Pauw.*

144. Ὀστέα τε, σάρκας τε] τε σάρ hic pro Spondeo eſt: An igitur non ſcribendum conjunctim Ὀστιάτε, ut ſic quaſi cæſuræ locus ſit? Ita videtur certe, ſi verba ſint ſana: Qua de re dubitari poteſt. Scribendum forte Ὀστία μὶν, vel Ὀστία δὴ, σάρκας τι, aut aliud quippiam ſimile. Aldus Verſui Aſteriſcum appoſuit, propter has ipſas ſine dubio voces. *Pauw.*

Ibid.

Filius Achillis. Hi igitur ambo longas haſtas
In manibus quaſſabant, ad ſe mutuo promtis animis viam affectantes.
Eurypylus autem princeps ſciſcitando compellavit (alterum:)
Quis vero tu es? unde veniſti ad pugnandum nobiſcum?
Num te implacabiles ad Ditem Parcæ auferunt?
Nemo enim in aſpero me conflictu effugit,
Sed quotquot ad pugnam promti obviam mihi
Huc venerunt, his omnibus attuli necem luctificam
Truciter, & omnium ad fluenta Xanthi
Oſſa & carnes omnino diſcerpſerunt canes.
Verum expone mihi, quis ſis, & cujus te equis efferas?
Hæc locutum affatur ſtrenuus Achillis filius.
Quare me dum ad cruentum feſtino conflictum,
Hoſtis cum ſis, perinde ac bene (mihi) cupiens interrogas?
Ut genus indicem: quod plurimis perquam notum eſt.
Filius (ſum) Achillis magnanimi; qui parentem
Tuum quondam in fugam vertit, prælonga haſta ictum:
Ubi dirum mortis exitium eum corripuiſſet,
Niſi protinus funeſtam ei plagam ſanaſſet.
Equi autem qui me portant, ſunt egregii mei patris:
Quos Harpya, cum Zephyro olim lecto commiſta, peperit;
Qui etiam ſterile pelagus pedibus transcurrunt,
Extremas (vix) ungulas tingentes; dum æque ac venti feruntur.
Nunc autem poſtquam edoctus es, & de mea ipſius, & equorum proſapia;

Fac

Ibid. *κόνις διὰ πάντ' ἰδάσσαντο*] *πάντα* poſt *πάντων* Scholaſticum eſt: *πάντασσι* autem præcedit etiam. *Pauw.*

147. *Τίπτε μ' ἐχὶ σκιόεντα κατὰ*] *ἐκκατασκιόεντα Rhod.*

157. *Ἀκρ' ὀνύχων ψαύοντες*] Quid hoc? An Ellyptice ſcriptum pro *κατ' ἄκρα ὀνύχων ψαύοντες*, id eſt, *ſummis* vel *extremis modo ungulis tangentes maris ſuperficiem?* Dubito, an id Græca ferant; Interpres autem dicit, quod ferre ſine dubio non poſſunt: Quare locus eſt ſuſpectus. Pro *ψαύοντες* ſcri-

Καὶ δόρατος πείρησαι ἀτειρέος ἠμετέροιο
Γνώμεναι ἀντιβίην· γενεὴ δέ οἱ ἐν κορυφῇσι
Πηλίου αἰπεινοῖο, τομὴν ὄθι λίπε, καὶ εὐρύν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ἵππων χαμάδις θόρε κύδιμος ἀνὴρ,
Πάλλων ἔγχείην περιμήκετον· ὃς δ' ἑτέρωθεν
Χερσὶν ὑπὸ κρατερῇσιν ἀπειρεσίην λάβε πέτρην·
Καί ῥα Νεοπτολέμοιο κατ' ἀσπίδος ἧκε φέρεσθαι
Χρυσείης· τόν δ' οὔτι ποσισσυμένων στυφέλιξεν,
Ἀλλ' ἅτε πρὼν εἱστήκει ἀπείριτος οὔρεϊ μακρῷ,
Τόν ῥα διϊπετέων ποταμῶν μένος, οὐδ' ἅμα πάντων,
Ἀψ ὅσαι δύνανται· ὃ γὰρ ἔμπεδον ἐρρίζωται·
Ὡς μένεν ἄτρομος Ἀχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς τάρβησε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
Ἀσπετον υἷ' Ἀχιλῆος, ἐπεὶ ῥά μιν ὀτρύνεσκε
Θάρσος ἐὸν, καὶ Κῆρες· ὑπὸ κραδίῃσι τε θυμὸς
Ἔζεεν ἀμφοτέροισι· περὶ σφίσι δ' αἴολα τεύχη
Ἔβραχεν· οἱ δ' ἅτε θῆρες ἐπήϊσαν ἀλλήλοισι
Σμερδαλέοι, τοῖσίν τε κατ' οὔρεα δῆρις ἀέξει,
Ὁππότε λευγαλέῳ λιμῷ βεβολημένοι ἦτορ,
Ἢ βοὸς, ἢ ἐλάφοιο περὶ κταμένου πονέωνται,
Ἀμφω παιφάσσοντες, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
Μαρναμένων· ὣς οἵγε συνήϊσαν ἀλλήλοισι,

Δῆ-

bendum videtur vel διόντες, vel βάπτοντες, vel aliquid ſimile, quod tingendi notionem habet. *Pauw.*

160. Γνώμεναι ἀντιβίην] Γνώμεναι ἔντεα βίην. Ita enim legere mihi allubeſcit. *Rhod.*

161. τομὴν ὄθι λίπε, καὶ εὐρύν] τομὴν ὄθι λεῖπε. *Rhod.*

164. ἀπειρεσίην λάβε πέτρην] ἀπειρεσίῃ de uno lapide, qui manu mittendus erat. *Pauw.*

165. κατ' ἀσπίδος ἧκε φέρεσθαι Χρυσείης] *clypeum aureum*: Aliter Homerus: Aliter antea ipſe Quintus. Vide V. 96. Lib. 5. & V. 197. Lib. 7. ut ea præteream, quæ in deſcriptione clypei Libro 5. propter colorem nativum ex auro fieri non poterant. *Pauw.*

166. τόν δ' οὔτι ποσισσυμένων στυφέλιξε] ποσισσυμένη. *Rhod.*

167. ἅτε πρὼν εἱστήκει ἀπείριτος] ἀπείριτος: Hoc addendum, ut tumor non abeſſet: Ideoque

Fac etiam invictæ meæ haſtæ periculum,
Ut collatis viribus (ejus) vim cognoſcas. Origo autem ejus in vertice
Pelii excelſi, ubi truncum & ſtationem (ſuam) reliquit.
Inquit, & ex equis ad terram deſilit vir præclarus,
Haſtam prolixam vibrans. Ille autem ex altera parte
Ingens ſaxum validis manibus corripuit,
Et ita torſit, ut in clypeum Neoptolemi ferretur
Aurcum. Quem tamen neutiquam concuſſit impactum:
Sed veluti rupes ſtabat vaſta in arduo monte,
Quam nec omnium ſimul fluminum vis, quæ Jupiter ex alto præcipitat,
Loco movere poteſt, ſiquidem radicibus hæret firmiſſimis
Sic intrepidus fortis Achillis natus perſtat.
Atqui nec hoc pacto audax Eurypyli robur extimuit
Rapidum Achillis filium: Namque eum impellebat
Temeritas, Deæque fatales. In corde vero animus
Fervebat utrique, & circum illos arma varie ornata
Sonitum dabant. Ipſique in ſeſe mutuo invehebantur, ut beſtiæ
Truces, quibus in montibus certamen ſurgit:
Quando triſti fame cor ſtimulatæ,
Aut de bove aut cervo interemto contendunt,
Ambæ magno impetu concitatæ, adeo ut valles fremitu reſultent
Pugnantium; Ita & hi concurrunt inter ſeſe

Im-

que & οὐδ' ἅμα πάντων adjectum. *Pauw.*

170. Ὡς μίνυν ἄτρομος Ἀχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς] ἄτρομος αἰὶν Ἀχιλλέος. *Rhod.* Recte expleas: Ὡς μίνυν ἄτρομος υἱὸς Ἀχιλλέος ἐμβριμοθύμου. Vel: Ὡς μίμνεν ἄτρεσος Ἀχιλλέος ὄμβριμος υἱός. Sic enim eſt in hujus libri declivi. *Dausq.* Non placet Rhodomanni αἰὶν, quia nimium eſt in ictu primo: Neque Dausqueji commenta probo. An ſcribendum forte, Ὡς μίνυν ἄτρομος ἰσθλεῦ Ἀχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς? *Pauw.*

173. ὑπὸ κραδίῃσι τε θυμὸς] κραδίῃσι δὲ. *Rhod.*

Δῆριν συμφορέοντες ἀμείλιχον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
Λαῶν ἀμφοτέρωθεν ἄδην πονέοντο φάλαγγες
Ες μόθον, ἀργαλέη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει·
Οἵ δ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐοικότες αἰψηρῇσι,
Σύν ῥ' ἔβαλον μελίῃσι, μεμαότες αἵματι δεύσαι
Αλλήλων· τούς δ' αἰὲν ἐποτρύνεσκεν Ενυὼ
Εγγύθεν ἱσταμένη· τοί δ' οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
Αλλὰ σφέας ἐδάϊζον ἐς ἀσπίδας· ἄλλοτε δ' αὖτε
Οὔταζον κνημῖδας, ἰδ' ὑψιλόφους τρυφαλείας·
Καί τις καὶ χροὸς ἧψατ', ἐπεὶ πόνος αἰνὸς ἔπειγε
Θαρσαλέους ἥρωας· Eρις δ' ἐπετέρπετο θυμῷ
Κείνους εἰσορόωσα· πολὺς δ' ἐξέρρεεν ἱδρὼς
Αμφοτέρων· οἵ δ' αἰὲν ἐκρατύνοντο μένοντες·
Αμφω γὰρ μακάρων ἔσαν αἵματος· οἱ δ' ἀπ' Ολύμπου,
Οἱ μὲν γὰρ κύδαινον Αχιλλέος ὄμβριμον υἷα,
Οἵ δ' αὖτ' Εὐρύπυλον θεοειδέα· τοί δ' ἑκάτερθεν
Μάρναντ', ἀκμήτοισιν ἐειδόμενοι σκοπέλοισιν
Ηλιβάτων ὀρέων· μέγα δ' ἔβραχον ἀμφοτέρωθεν
Θεινόμεναι μελίῃσι τότ' ἀσπίδες· ὀψὲ δὲ μακρὰ
Πηλιὰς Εὐρυπύλοιο διήλυθεν ἀνθερεῶνος,
Πολλὰ πονησαμένη· τοῦ δ' ἔκχυτο φοίνιον αἷμα

Εσ-

184. Οἵ δ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐοικότες αἰψηρῇσι] Cui bono hæc comparatio, ubi feris seu leonibus comparati fuerant adeo luculente? Non constabat sibi bonus, & ita nugatur ubique. *Pauw.*

188. Αλλὰ σφέας ἐδάϊζον ἐς ἀσπίδας] ἐδάϊζον a δῄϊος seu δάϊος, *hostis, hostilis: se mutuo hostiliter adoriebantur petendo identidem clypeos.* Sic verbum convenit, & ejus Energiam tenes. *Pauw.*

189. Οὔταζον κνημῖδας] Interpres *Ocreas vulnerabant*: Inepte. Vertendum *Ocreas pulsabant.* Homerus Iliad. P. Ως εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσι ἴσην. Ubi inepte etiam Interpres, *Sic fatus vulneravit* eum *ad scutum undique rotundum.* Sequitur enim, Οὐδ' ἔρριξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ Ασπίδι ἐν κρατερῇ. Verbum ibi accipiendum, ut hic. Plura alias. *Pauw.*

193. οἵ δ' αἰὲν ἐκρατύνοντο μι-

νον-

Implacabili certamine commiſſi. Interea circum illos longum extenſa
Utrinque populorum agmina ſtrenue rem gerebant;
In conflictu: Atroxque inter eos certamen incrudeſcebat.
Ipſi autem ſubitis ventorum flatibus ſimiles,
Haſtis conflictabantur cupientes diſpergere ſanguinem
Mutuum, eosque indeſinenter Bellona exacuebat
Prope adſtans. Ideoque conflictationis modum non faciebant:
Sed clypeos ſibi mutuo tundebant. Quandoque etiam
Oreas vulnerabant celſisque conis galeas:
Erat & qui corpus ſtringeret: Nam gravis labor urgebat
Magnanimos heroas. Diſcordia interim voluptatem animo percipiebat,
Eos intuens: plurimusque ſudor manabat
Utrique. Qui in (pugna) durantes, ſubinde magis confirmabantur.
Uterque enim ex Deorum ſanguine erat. Cælitum vero
Alii fortem Achillis filium decoratum gloria volebant,
Alii divina forma præditum Eurypylum. At iſti inter ſe
Dimicabant, præduris ſimiles ſcopulis
Celſorum montium, & ingentem utrinque ſtrepitum reddebant
Haſtis pulſata tunc ſcuta. Tandem vero longa
Pelias Eurypyli mentum penetrat
Magno labore connixa, unde puniceus continuo ſanguis Erum-

ροντὶς] ἐκαρτύνοντο. *Rhod.*

194. οἱ δ' ἀπ' Ολύμπω] Verſum hic deeſſe ſuſpicor poſt Ολύμπω, qualis ſit, Ἀθάνατοι θηεῦντο, διχόφρονα θυμὸν ἔχοντες, E cælo Dii cum admiratione ſpectabant, quorum diſcors erat animus; partim enim &c. *Rhod.* Rhodomannus Verſum hic deeſſe ſuſpicatur. Brodæo poni videtur οἱ δ' ἀπ' Ολύμπω pro τῶν δ' ἀπ' Ολύμπω. *Dausq.* Verſus haud dubie deeſt. *Pauw.*

197. ἀκμήτοισιν ἰσιδόμενοι σκοπέλοισιν Ηλίβάτων ὀρέων] Comparatio tumida iterum & inepta, quam homo prodigus poſt alias appoſuit ſuo more. *Pauw.*

199. ὀψὲ δὲ μαχρὰ] ὀψὲ δὲ μαχρὴ. *Rhod.*

200. διήλυθεν ἀυθιερεῶνος] *penetrat guttur:* Interpres male, *mentum penetrat.* Similem errorem

Εσσυμένως· ψυχὴ δὲ δι' ἕλκεος ἐξεποτήσθη
Εκ μελέων· ὀλοὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν πέσεν ὄρφνη·
Ηριπε δ' ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονὸς, ἠΰτε βλωθρὴ
Η πίτυς, ἢ ἐλάτη, κρυεροῦ Βορέαο βίηφι
Εκ ῥιζῶν ἐριποῦσα· τόσην ἐπὶ κάππεσε γαῖαν
Εὐρυπύλοιο δέμας· μέγα δ' ἔβραχε Τρῳϊον οὖδας,
Καὶ πεδίον· χλοερὴ δὲ θοῶς κατεχεύατο νεκρῷ
Ωχροίη, καὶ καλὸν ἀπημάλδυνεν ἔρευθος·
Τῷ δ' ἐπιπλαγχαλόων, μεγαλ' εὔχετο χαλκερὸς Ἄρης·
Εὐρύπυλ', ἦπου ἔφης Δαναῶν νέας, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Δηώσειν, καὶ πάντας ὀϊζυροῖς ἀπολέσσειν
Ημέας· ἀλλά σοι οὔτι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ,
Αλλ' ὑπ' ἐμοί σ' ἐδάμασσε, καὶ ἀκάματόν περ ἐόντα,
Πατρὸς ἐμοῖα μέγ' ἔγχος, ὅπερ βροτὸς οὔτις ἄλυξεν
Ημῖν ἄντα μολὼν, οὐδ' εἰ παγχάλκεος ἦεν.
Η ῥα, καὶ ἐκ νέκυος περιμήκετον εἵρυσεν αἰχμὴν
Εσσυμένως· Τρῶες δὲ μέγ' ἔτρεσαν εἰσοροῶντες
Ανέρα καρτερόθυμον· ὅ δ' αὐτίκα τεύχε' ἀπηύρας,
Δῶκε θοοῖς ἑτάροισι φέρειν ποτὶ νῆας Αχαιῶν·
Αὐτὸς δ' εἰς θοὸν ἅρμα θοράων, καὶ ἀτειρέας ἵππους,
Ἤιεν, οἷός τ' εἶσι δι' αἰθέρος ἀτλήτοιο,
Εκ Διὸς ἀκαμάτοιο σὺν ἀστεροπῇσι κεραυνὸς,

Or

torem caſtigavimus Lib. 1. *Pauw.*

202. *ψυχὴ δὲ δι' ἕλκεος ἐξεποτήσθη*] *ἐξεποτήθη. Rhod.*

204. *ἠΰτε βλωθρὴ*] *βλωθρὸν* hic *protera* eſt, non *viridis. Pauw.*

206. *τόσην ἐπὶ κάππεσε γαῖαν*] tantum præciſe terræ ſpatium: Hinc notes, qua magnitudine fuerit Eurypylus. Accinunt ſequentia Giganteis. *Pauw.*

208. *χλοερὴ δὲ θοῶς κατεχεύατο νεκρῷ Ωχροίη*] *κατεχεύατο νεκροῦ Αχροίη* vel *Ωχρίη. Rhod.* Recte illa habent. *Ωχροίη* Poëtæ eſt pallor, qui purpureum colorem devenuſtat extincto jam calore. Haut placet, qui repoſuit *νεκροῦ Αχροίη.* Lib. tamen 9. de Philoctete revaleſcente: *Αχροίη γὰρ ἔρευθος ἐκάλυπτεν. Dausq.* *ὠχροίη* vel *ὠχρίη* pro pallore nondum mihi obſervavi, & ſi calculum recte pono, mihi etiam non obſervabo. Legendum arbitror pla-

na

Erumpit, animaque per vulnus evolat
E membris, lethalisque oculis offunditur caligo.
Prolabitur itaque in terram cum armis, ut viridis
Vel picea vel abies, horridi vi Boreæ
Ex radicibus evulsa; Tantum telluris spatium occupat
Corpus Eurypyli. Et magnum edit fragorem Trojana tellus,
Ac campus, viridisque statim circumfunditur cadaveri
Pallor, & honestum extinguit ruborem.
Super hoc exultans, magnifice gloriabatur fortis Heros:
Eurypyle, jactitasti sane, te Danaum naves, & ipsos simul,
Hostiliter vastaturum, & nos omnes miseris perditurum esse
Modis: verum nequaquam tibi Dii cupidinem (istam) expleverunt:
Quod mea opera te profligavit, quamlibet indomitum,
Ingens patris mei hasta, quam nullus mortalis evitavit,
Nobis se objiciens, nec si totus esset aheneus.
Dixit: & e cadavere prælongam evellit hastam
Raptim. Troës autem valde expaverunt conspicati
Fortis animi virum. Qui mox arma, (hosti) detracta,
Expeditis sociis ad naves Achivum asportanda dedit.
Ipse autem in celerem currum & indefessos equos
Fertur: Qualis ruit per æthera vastum
Ab invicto Jove fulmen cum fulgetris,

Quod

ne Ἀχροίη: Id pallor est ipsa coloris absentia: Et sic χλοερὴ perquam etiam accommodum est: *pallida coloris absentia*: χλοερὸς pro *pallidus* norunt omnes. τερφῶ in τερποῦ non muto: Aperta est ratio. *Pauw.*

210. μεγάλ' ἴυχεν ἀρατερὸς ἥρως] καρτερὸς ἥρως. *Rhod.*

215. ἔκτορ βροτὸς οὔτις ἄλυξεν] Præstabilius & jactantioris cum ratione ἀλύξει. Alterum novo militi disconvenit. *Dausq.* Non illepidum est hoc Dausqueji acumen, si ad μεγάλ' ἴυχεν & οὐδ' εἰ παγχάλκεος ἦεν attendas; nec tamen vulgatum disconvenit novo militi, ut scribit attracto naso. *Pauw.*

219. ὃ δ' αὐτίκα πύχε' ἀπούρας] ἀπούρας. *Rhod.*

221. καὶ ἀτειρέα ἔκπαγλα] Potest εἰς θεὸν ἄγαν minus idoneum est hic. *Pauw.*

222. δι' αἰθέρος ἀτλήτοιο] Legitur commodius ἀπλήτοιο. *Rhod.*

Ον τε περιτρομέουσι καὶ ἀθάνατοι κατιόντα
Νόσφι Διὸς μεγάλοιο, ὅ δ' ἐσσυμένως ποτὶ γαῖαν,
Δένδρεά τε ῥήγνυσι, καὶ οὔρεα παιπαλόεντα,
Ὡς ὁ θοῶς Τρῳέσσιν ἐπέσσυτο, πῆμα κορύσσων·
Δάμναλο δ' ἄλλοθεν ἄλλος, ὅσους κίχον ἄμβροτοι ἵπποι·
Πλήθετο δὲ χθονὸς οὖδας· ἄδην δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ·
Ὡς δ' ὅτε μυρία φύλλα κατ' οὔρεος ἐν βήσσῃσι
Ταρφέα πεπτηῶτα, χύδην κατὰ γαιαν ἐρέψῃ,
Ὡς Τρῳῶν τότε λαὸς ἀάσπετος ἐν χθονὶ κειτο
Χερσὶ Νεοπτολέμοιο, καὶ Αργείων ἐριθύμων,
Ὧν ἄπλετον μετὰ χερσὶν ὑπέρρεεν αἷμα, καὶ ἱδρὼς
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων· μάλα δ' ἄντυγες, ἀμφ' ὀχέεσφι
Κινύμεναι, δεύοντο περὶ στροφάλιγξιν ἐῆσι·
Καὶ νύκε Τρῳῖοι υἷες ἔσω πυλέων ἀφίκοντο,
Πόρτιες εὖτε λέοντα φοβεύμεναι, ἢ σύες ὄμβρον,
Εἰ μὴ Αρης ἀλεγεινὸς, ἀρηγέμεναι μενεαίνων
Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισι, κατήλυθεν Οὐλύμποιο
Κρύβδ' ἄλλων μακάρων· φέρον δέ μιν ἐς μόθον ἵπποι
Αἴθων, καὶ Φλόγιος· Κόναβος δ' ἐπὶ τοῖσι, Φόβος τε,
Τοὺς Βορέῃ κελάδοντι τέκε βλοσυρωπις Ερινὺς,
Πῦρ ὀλοὸν πνείοντας· ὑπέστενε δ' αἰόλος αἰθὴρ
Εσσυμένων ποτὶ δῆριν· ὅ δ' ὀτραλέως ἀφίκανεν
Ες Τροίην· ὑπὸ δ' αἶα μέγ' ἔκτυπε, θεσπεσίοισιν

Ιπ-

Rhod. Ita est. *Pauw.*

224. *Ον τε περιτρομέουσι καὶ ἀθάνατοι κατιόντα*] Ineptiæ, quæ cachinnos merentur, ubi *κατιόντα* accedit. *Pauw.*

225. *ὅ δ' ἐσσυμένως ποτὶ γαῖαν*] *ἐσσύμενος. Rhod.*

226. *Δενδρεά τε ῥήγνυσι*] *τε ῥήγ* hic etiam Spondeus est: Vide, quæ ad V. 144. hujus Libri noto: Scio tamen, quid de litera *ε* dicturi sunt multi. Sed fors locus male etiam habet: An scribendum, *Δενδρεὰ τοι* vel *Δενδρεά τ' ἄρ ῥήγνυσι*? *Pauw.*

230. *Ως δ' ὅτε μυρία φύλλα* &c.] Comparatio similis Lib. 3. V. 324. *Pauw.*

234. *Ων ἄπλετον μετὰ χερσὶν ὑπέρρεεν*] Rectius esset *κατὰ χερσίν*: Sed quam ingratum & hoc & illud, ubi præcessit *χερσὶ Νεοπτο-*

Quod delabens ipsi etiam Dii exhorrescunt,
Præter magnum Jovem: Præcipitans autem ad terram
Arbores & asperos montes perfringit.
Sic ille in Troas fertur, magno impetu, exitium (illis) struens.
Tum alibi alius sternitur, quos immortales equi assequuntur.
Ac oppletur telluris æquor, & cruore totum rubescit,
Ut quando innumera folia, de monte in valles
Confertim delapsa, tellurem cumulatim obtegunt.
Sic innumerabilis tunc Troum multitudo strata erat,
Manibus Neoptolemi & fortium Argivum:
Quorum inter manus larga vis sanguinis & sudoris demanabat,
Tum ab ipsis tum ab equis, & abunde canthi, ab utroque curruum latere
Moti, circa curvaturas suas rigabantur.
Et sane Troum filii intra portas venissent,
Ut vitulæ leonem, aut sues imbrem, fugientes:
Nisi Mars tristificus, auxiliari cupiens
Bellicosis Trojanis, delapsus esset cælo
Clam aliis Diis. Portabant autem illum ad prælium equi
Æthon & Phlogius, & Conabus cum his Phobusque,
Quos gravisono Boreæ peperit Erinnys, truci vultu conspicienda,
Sævum ignem efflantes; & ingemuit varius æther
Ruentibus (his) ad conflictum. Devenit ergo propere
Ad Trojam, valde autem terra insonuit, concussa divinis Equo-

Νεοπτολέμοιο, & αὐτῶν ἠδ' ἵπ-πων sequitur? Sane dubito, an ita ipse Tautologus noster balbutierit. Quid si Amanuenses mutaverint, quod ille scripserat, & legendum sit, Ὧν ἄπλε-τον μέλεσσιν ὑπέρρεεν αἷμα καὶ ἰδρώς; Αὐτῶν ἠδ' ἵππων? Hoc sane non displicet, & ex literarum compendiis pronus est error. *Pauw.*

236. περὶ προφάλιγξιν ἑῇσι] *circa axes suos.* ἄντυγες. Versui præcedenti sunt *rotæ. Pauw.*

241. Φόρεον δέ μιν ἐς μόθον ἵπ-ποι] ἴφερον vel φόρεον. *Rhod.*

Ιππων ἀμφὶ πόδεσσι· μολὼν δ' ἄϛχιστα κυδοιμοῦ,
Πῆλε δόρυ βριαρὸν· μέγα δ' ἴαχε, Τρῳσὶ κελεύων
Αντιάαν δηΐοισι κατὰ κλόνον· οἱ δ' ἀΐοντες
Θεσπεσίην ὄπα, πάντες ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἴδοντο
Αμβροτον ἀθανάτοιο θεοῦ δέμας, οὐδὲ μὲν ἵππους·
Ηέρι δὲ κεκάλυπτο· νόησε δὲ θέσκελον αὐδὴν,
Εκποθε ἀΐσσουσαν ἄδην εἰς οὔατα Τρώων,
Αντιθέου Ελένοιο κλυτὸς νόος· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
Γήθησεν, καὶ λαὸν ἐπεσσύμενον μέγ' ἀΰτει·
Α δείλοι, τί φέβεσθε φιλοπτολέμου Αχιλῆος
Υἱέα θαρσαλέον; θνητός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτὸς·
Οὐδέ οἱ ἶσον Αρηϊ πέλει σθένος, ὅς μιν ἀρήγει
Ημῖν ἐελδομένοισι· βοᾷ δ' ὅγε μακρὰ κελεύων
Μάρνασθ' Αργείοισι κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄγε θυμῷ
Τλῆτε φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε·
Οὐ γὰρ ἀμείνονα Τρῳσὶν ὀΐομαι ἄλλον ἱκέσθαι
Αλκτῆρα πτολέμοιο· τί γὰρ ποτὶ δῆριν Αρηος
Λώϊον, εὖτε βροτοῖσι κορυσσομένοις ἐπαμύνει;
Ος νῦν ἡμῖν ἶκαν' ἐπίῤῥοθος· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Μνή-

Prius ego malo. *Pauw.*

252. Ηέρι δὲ κεκάλυπτο] Ηέρι δὴ vel potius γὰρ. *Rhod.* Ηέρι γὰρ & mihi abblanditur. *Pauw.*

255. καὶ λαὸν ἐπεσσύμενον μέγ' ἀΰτει] λαὸν ἀπεσσύμενον. *Rhod.* Turbam incitatam alte inclamabat. Quorsum ἀπεσσύμενον? *Dausq.* O bone, ut ne ambiguum sit, fugientes, an irruentes inclamaverit Helenus. Veriſſime Rhodomannus, cujus ἀπεσσύμενον ea notione Homericum eſt. *Pauw.*

258. ὅς μιν ἀρήγει] ὅς νυν, vel ὅς μάλ'. *Rhod.* ὅς νυν ἀρήγει præſtat. *Pauw.*

259. Ημῖν ἐελδομένοισι] Verſus requirit ἦμιν ἐελδομένοισι. *Pauw.*

263. Αλκτῆρα πτολίμοιο] Aldus & Baſileenſes Αλκτῆρα πολέμοιο: quod cæſura tuetur. *Pauw.*

264. εὖτε βροτοῖσι κορυσσομένοις ἐπαμύνει] Armatos defendit, tuetur. Melius legeretur κορυπτομένοις, afflictis mortalibus, & peſſumdatis, quibus peropus eſt defenſore. Qua voce utitur Theocritus. Eam Seneca, Ennius, & priſci reddidere τῷ *arietare*. Plautus Pſeudolo vocat *obvertere cornua*.

Equorum pedibus. Et quam proxime conflictum provectus
Validam quaſſavit haſtam, ſublatoque immani clamore, juſſit Trojanis
Ut hoſtium impreſſionem exciperent. Quos, ubi inaudiverunt
Divinam vocem, omnes ſtupor inceſſit. Non enim contuebantur
Ambroſium immortalis Dei corpus, neque equos:
Aëris enim nebula obtectus erat. Animadvertit autem vocem divinam,
Undecunque ſatis clare ad Troum aures delatam,
Mens celebris eximii Heleni. Is ex animo
Gaviſus populum diffugientem clamore revocat.
Heu timidi, quid fugitis bellicoſi Achillis
Temerarium filium? Mortalis certe & ipſe eſt,
Nec Martem robore æquat, qui ſtrenue opitulatur
Nobis deſiderantibus, magnoque vociferatu nos exhortatur
Ad dimicandum acie cum Argivis. Verum agite animis
Durate amici, & fiduciam in pectoribus concipite.
Non enim meliorem Trojanis exiſtimo alium affore
Belli hoſtilis propulſatorem. Quid enim ad conflictum Marte
Præſtabilius, cum mortalibus in procinctu ſtantibus fert ſuppetias?
Ut nunc venit nobis opitulator, ſed tamen etiam ipſi Mc-

ηνα. Homerus Iliad. X. *καὶ θαλάμους κειρἀϊζομένους*, ubi apposite Euſtathius: *τὸ δὲ κειραϊζεσθαι ἐνταῦθα φθορὰν δηλοῖ, καὶ βλάβην μετὰ τὰ κέρατα. Οθεν φασὶν ὁ ἄθυμος καὶ ἀόργητος, ἀκέραιος λέγεται, ὁ μηδένα κειραΐζων καὶ βλάπτων. Dausq.* Ride hominis acumen, qui novas etiam vocum ſignificationes pro lubitu comminiſcitur: Nam *κερτομέοις* eo ſenſu dixit nemo, & non dixiſſet ſane Quintus, cui humilior erat fermo. Purum putum eſt *κορυστομένοις*: Armatos juvat Mars, non vero inermes, quia ut dici ſolet vulgo, Dii non juvant, niſi eos, qui ſe juvare volunt ipſi. *Pauw.*

265. *Ος γῦν ἡμῖν ἴκαν' ἐπίῤῥοθος*] *Ος γῦν ἧμιν* vel *ἄμμιν ἴκανεν ἐπίῤῥοθος. Rhod. ἧμιν ἵκανεν*

Μνήσασθε πτολέμοιο, δέος δ' ἀπὸ γόσφι βάλεσθε.
Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἵσταντο κατ' ἀντίον Ἀργείοισιν,
Ηύτ' ἐνὶ ξυλόχοισι κύνες κατέναντα λύκοιο,
Φεύγοντες τοπάροιθε, βίην τρέψωσι μάχεσθαι,
Ταρφέα μηλονόμοιο παροτρύνοντος ἔπεσσιν,
Ὡς ἄρα Τρῳῇσι υἱῆες ἀνὰ μόθον αἰνὸν Ἄρηος
Δείματος ἐκτὸς ἔσαν· καταντίον ἀνέρος ἀνὴρ
Μάρναθο θαρσαλέως· περὶ δ' ἔκτυπεν ἔντεα φωτῶν
Θεινόμενα ξιφέεσσι, καὶ ἔγχεσι, καὶ βελέεσσιν·
Αἱ χμαὶ δ' ἐς χρόα δύνον· ἐδεύετο δ' αἵματι πολλῷ
Δεινὸς Ἄρης· ὀλέκοντο δ' ἀνὰ μόθον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
Μαρναμένων ἑκάτερθε· μάχη δ' ἔχεν ἴσα τάλαντα·
Ὡς δ' ὁπότ' αἰζηοὶ μεγάλης ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς
Ὁρχατον ἀμπελόεντα διατμήσωσι σιδήρῳ
Σπερχόμενοι, τῶν δ' ἶσον ἀέξεται εἰς ἔριν ἔργον,
Ὀππάτ' ἴσοι τελέθουσιν ὁμηλικίη τε βίη τε,
Ὡς τῶν ἀμφοτέρωθε μάχης ἀλεγεινὰ τάλαντα
Ἴσα πέλεν· Τρῶες γὰρ ὑπέρβιον εὖ θέμενοι κὴρ
Μίμνον, ἀταρβήτοισι πεποιθότες Ἄρεος ἀλκῇ·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα παιδὶ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος·
Κτείνον δ' ἀλλήλους· ὁλοὴ δ' ἀνὰ μέσσον Ἐνυὼ
Στρωφᾶτ' ἀλγινόεντι λύθρῳ πεπαλαγμένη ὤμους,
Καὶ χέρας· ἐκ δέ οἱ αἰνὸς ἀπὸ μελέων ῥέεν ἰδρὼς·
Οὐδ' ἑτέροισιν ἄμυνεν, ἴσῃ δ' ἐπετέρπετο χάρμῃ,

Αζο-

sumendum. *Pauw.*

266. Μνήσασθε πτολίμοιο] Aldus & Basileenses iterum Μνήσασθε πολίμοιο. *Pauw.*

267. τοὶ δ' ἵσαντο κατ' ἀντίον Ἀργείοισιν] καταντίον. *Rhod.*

272. καταντίον ἀνέρος ἀνὴρ] κατὰ δ' ἀντίον, vel καταντία δ' ἀνέρος ἀνὴρ. *Rhod.* Posterius præfero. *Pauw.*

279. διατμήσωσι σιδήρῳ] διατμήξωσι. *Rhod.* Per me licet, quia διατμήσωσι a διατμάω minus usitatum est. *Pauw.*

281. Ὀππάτ' ἴσοι τελέθουσιν] Ὀππότ' ἴσοι τελέθωσιν, vel Οὔτινά' ἴσοι τελέθουσιν. *Rhod.* Οὔτινα non indigemus; & Ὀπποτε pro *quoniam* bonum est: Id autem cum indicandi modo rectius jun-

Memores eſtote belli, & formidinem procul (a vobis) abjicitote.
Sic dixit. At illi fronte in Argivos directa reſiſtunt;
Veluti in ſylvis canes adverſus lupum,
Antea fugientes, vires convertunt ad pugnandum,
Identidem ovium paſtore verbis illos exſtimulante.
Sic & Trojugenæ in acerbo Martis tumultu
Extra metum ſunt: & contra virum vir
Pugnat fidenter, increpantque arma virum,
Pulſata gladiis & haſtis atque jaculis;
Sed & cuſpides in corpus penetrant, ac multo cruore madeſcit
Mars acer; dum trucidantur in conflictu alius poſt alium,
Ultro citroque dimicantium. Nam pugna æquas lances habebat.
Ut cum juvenes in fertili ingentis vineæ ſolo,
Ordines vitibus conſitos amputant ferro
Feſtinantes; horumque certatim opus æquale increſcit:
Quandoquidem ætate atque robore pares ſunt.
Ita illorum utrobique triſtes pugnæ lances
Æquali diſcrimine erant. Troës enim, cum prævalidum animis robur indidiſſent;
Reſiſtebant, imperterriti Martis ope confiſi:
Argivi contra filio bellipotentis Achillis (freti.)
Et trucidabant ſe mutuos: Sævaque in medio Bellona
Verſabatur, triſti ſanie humeros polluta,
Ac manus; teterque ei a membris ſudor defluebat,
Et neutros adjuvabat: ſed ex æqua pugna voluptatem capiebat:

Dum

jungitur ea ſignificatione, quam cum ſubjungendi modo: Quare τιλέθουσιν etiam probum eſt. *Pauw.*

283. Τρῶες γὰρ ὑπέρβιον εὖ θέμενοι κῆρ] ἐνθέμενοι κῆρ. *Rhod.* Rhodomanni ὑπέρβιον ἐνθέμενοι κῆρ mihi perquam ſuſpectum eſt, & neſcio, an ita dixerint Græci. ὑπέρβιον ἐνθέμενοι ἐν φρεσὶ θυμὸν bonum eſt & uſu tritum. Ego certe vulgatam non muto: κρατέροι, ὑπέρβιοι, ἀγήνορες, &c. dicuntur ubique Trojani; quibus ſcilicet virtus adſcribenda erat, ut eo ipſo Græ-

Ἀζομένη φρεσὶν ἧσι Θέτιν καὶ δῖον Ἀρηα·
Ἔνθα Νεοπτόλεμος τηλέκλυτον Περιμήδεα
Δάμνασθ', ὃς οἰκί' ἔναιε παρὰ Σμινθήσιον ἄλσος·
Τῷ δ' ἔπι, Κέστρον ἔπεφνε, μενεπτόλεμόν τε Φάληρον,
Καὶ κρατερὸν Περίλαον, εὐμελίην τε Μενάλκην,
Ὃν τέκετ' Ἰφιάνασσα παρὰ ζάθεον πόδα Κίλλης
Τεχνήεντι Μέδοντι, δαήμονι τεκτοσυνάων·
Ἀλλ' ὁ μὲν οἴκοι ἔμιμνε φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ·
Παιδὸς δ' οὐκ ἀπόνητο· πόνον δέ οἱ, ἔργα τε πάντα,
Χηρωσταὶ μετόπισθεν ἀποφθιμένοιο, δάσαντο·
Δηΐφοβος δὲ Λυκῶνα, Μενεπτόλεμόν τε κατέκτα,
Τυτθὸν ὑπὲρ Βουβῶνα τυχών· περὶ δ' ἔσχεϊ μακρῷ
Ἔγκατα πάντ' ἐχύθησαν· ὅλη δ' ἐξέσσυτο νηδύς·
Αἰνείας δὲ Δάμαντα κατέπεφνεν, ὅς τε πάροιθεν
Αὐλίδα ναιετάεσκε, συνέσπετο δ' Ἀρκεσιλάῳ
Ἐς Τροίην· ἀλλ' οὔτι φίλην πάλιν ἔδρακεν αἶαν·
Εὐρύαλος δ' ἐδάμασσε βαλὼν ἀλεγεινὸν ἄκοντι
Ἀστραῖον· τοῦ δ' αἶψα διὰ στέρνοιο ποτήθη
Αἰχμὴ ἀνιηρὴ, στομάχοιο δ' ἀπέκερσε κελεύθους,
Ἀνέρι κῆρα φέρουσα· μίγη δέ οἱ εἴδατα λύθρῳ·
Τοῦ δ' ἄρα βαιὸν ἄπωθεν, ἕλεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ
Ἱππομένην, Τεύκροιο δαΐφρονος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Τύψας ἐς κληῖδα θοῶς· σὺν δ' αἵματι θυμὸς
Ἔκτορεν ἐκ μελέων· ὀλοὴ δέ μιν ἀμφεχύθη νύξ·
Τεύκρῳ δ' ἔμπεσε πένθος, ἀποκταμένου ἑτάροιο·
Καὶ βαλὲν ὠκὺν ὀϊστὸν, Ἀγήνορος ἄντα τανύσσας·

corum virtus appareret major: Eo respiciens Auctor, commode scripsit ἐῦ θέμενοι κῆρ ὑπέρβιον, quod improvisa Eurypyli cæde male turbatum fuerat. Vides? Hoc accommodum. *Rhow.*

291. Ἔνθα Νεοπτόλιμος τηλέκλυτον] τηλεκλειτὸν. *Rhod.*

292. παρὰ Σμινθήσιον ἄλσος] Forte Σμινθήϊον. *Rhod.* Recte: Σμίνθιον ἄλσος est apud Stephanum Byzantium de Urbibus, cujus locum accuratius exami-

Dum animo ſuo Thetin & Martem divinum (ſimul)
reveretur.
Ibi Neoptolemus celebrem Perimedem
Dejecit; qui ædes tenebat juxta lucum Smintheum:
Et poſt eum Ceſtrum obtruncavit, belloque ſtrenuum
Phalerum,
Ac fortem Perilaum, haſtaque bonum Menalcam,
Quem edidit Iphianaſſa, ad ſacras Cillæ radices
Artificioſo Medonti, fabricaturæ perito.
Is quidem domi manſerat in patria tellure (ſibi) dilecta:
De filio autem fructum non cepit. Nam laborem ejus
operaque cuncta,
Poſteaquam exſtinctus fuit, alieni hæredes diviſerunt.
Deiphobus autem Lyconem & Meneptolemum interi-
mit,
Paulum ſupra inguen feriens; & circa longam haſtam
Cuncta inteſtina effunduntur, adeoque totus venter
erumpit.
Hinc Æneas Damantem occidit, qui olim
Aulidem incolebat, & comes fuerat Arceſilai
Ad Trojam. Sed non vidit denuo patrium ſolum.
Euryalus inſuper ſubigit jaculo miſerabiliter ictum
Aſtræum: Cujus ſubito trans pectus volaverat
Luctifica haſta, & ſtomachi vias præciderat
Homini mortem afferens; cibique illi cum ſanguine
permiſcentur.
Nec ita procul ab eo profligat Agenor magnanimus
Hippomenem bonum Teucri pugnacis ſodalem,
In clavem (cervicis) ſubito percuſſum; cumque ſan-
guine animus
Exilit e corpore, & lethalis ei nox offunditur.
Teucro itaque mœror oboritur interfecto amico,
Et citum emittit telum in Agenorem intendens:

Ve-

minabimus alibi. *Pauw.*

294. *ἐϋμιλίην τε Μιγάλχην*] *ἰϋμμιλίην τε. Pauw.*

303. *Αἰπίας δὲ Δάμαντα κατ-ἐπεφνεν*] *κατέκτανεν. Rhod.* Scribe *κατέφλασεν.* Heſychius: *Κα-τα-*

Αλλά οἱ οὔτι τύχησεν, ἀλευαμένου μάλα τυτθόν·
Εμπεσε δ' ἐγγὺς ἐόντι δαΐφρονι Δηϊφοώντῃ
Λαιὸν ὀφθαλμὸν· διὰ δ' οὔατος ἐξεπέρησεν
Δεξιτεροῦ· γλήνην δὲ διέτμαγεν, οὕνεκα μοῖραι
Αργαλέον βέλος ὧσαν ὅπῃ θέλον· ὅς δ' ἔτι ποσσὶν
Ορθὸς ἀνεσκαίρεσκε· βαλὼν δ' ὄγε δεύτερον ἰὸν,
Λαιμῷ ἐπερροίβδησε· διέθρισε δ' αὐχένος ἶνας
Αντικρὺς ἀΐξας· τόν δ' ἀργαλέη κίχε μοῖρα·
Αλλος δ' ἄλλῳ τεῦχε μόρον· κεχάροντο δὲ Κῆρες,
Καὶ Μόρος· ἀλγινόεσσα δ' Ερις μέγα μαιμώωσα,
Ηὔσε μάλα μακρὸν· Αρης δέ οἱ ἀντεβόησε
Σμερδαλέον· Τρῳῆσσι δ' ἐνέπνευσεν μέγα θάρσος,
Αργείοισι δὲ φύζαν· ἄφαρ δ' ἐλέλιξε φάλαγγας·
Αλλ' οὐχ υἱὰ Φόβησεν Αχιλλέος· ἀλλ' ὅς τε μίμνων,
Μάρνατο θαρσαλέως, ἐπὶ δ' ἔκτανεν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ·
Ως δ' ὅτε τις μυίῃσι περὶ γλάγος ἐρχομένῃσι,
Χεῖρα περιῤῥήσῃ κοῦρος νέος, αἱ δ' ὑπὸ πλεκτῇ

Τυτ-

καφλάσαι, κατακόψαι. *Dausq.* Apte Rhodomannus, & inepte Dausquejus. *Pauw.*

317. ἐγγὺς ἐόντι δαΐφρονι Δηϊφοώντῃ] Δηϊοφάντῃ vel Δηϊφόωντι. *Rhod.* Δηϊφόωντι hactenus placet. *Pauw.*

318. Λαιὸν ὀφθαλμὸν] Λαιὸν ἐς ὀφθαλμὸν. *Rhod.*

323. Αντικρὺς ἀΐξας] Interpres *ex adverso irruens:* quod de Teucro hic perquam ocioſe dicitur. An vertendum *Penitus impellens*, ſic ut ſagitta per jugulum penetraverit in partem jugulo oppoſitam, ubi cervix & cervicis ſunt nervi? Id optimum foret, ſi ἀΐξας ἐνεργητικῶς occurreret. Et tamen ſimile quid videtur dici: Nam ἀντικρὺς ſæpe idem, quod διαμπερὲς & δίολου, ut notum ex Homero & ejus Interpretibus Antiquis. An Quintus verbum ἐνεργητικῶς adhibuit? Poteſt: Nam talia & hic & alibi plura: Vide Exempli gratia Verſ. 29. hujus Libri. Alias βαλὼν δ' ὄγε δεύτερον ἰὸν ſcriptum eſſet pro βαλόντος δὲ τοῦγε δεύτερον ἰὸν, caſus nominandi pro caſibus gignendi; & ἐπερροίβδησε una cum διέθρισε & ἀΐξας ἀντικρὺς vocem ἰὸν reſpiceret abſolute, ſimiliter ut in præcedentibus poſt βαλὼν ὠκὺν ὀϊστὸν abſolute ſequitur de ſagitta οὔτι τύχησεν & ἔμπεσε. Attende, & ſume, quod placet: Alterutrum loci indoles videtur requirere. Erunt, qui ſumentes poſterius, ſcripturi ſunt,

Verum hunc non contingit. (Pauxillum enim declinabat.)
Sed cecidit Deiphontis bellicosi, qui in propinquo erat,
In lævum oculum, & per aurem usque penetravit
Dexteram, pupillamque diffidit. Quia fata
Sævum impulerant telum quo volebant. Ille autem in pedes
Erectus subsiliebat. Ejaculatus igitur sagittam alteram
Cum stridore in jugulum infixit, & cervicis nervos dissecuit
Ex adverso irruens, eumque triste Fatum apprehendit.
Porro alius alii exitium creabat. Ideo Parcæ lætabantur
Ac Fatalis interitus; tristisque Discordia, valde cruoris appetens (magno ardore percita,)
Immensum tollebat clamorem: Cui Mars ex adverso respondit
Horrendum, & Trojanis magnam inspiravit fiduciam,
Argivisque fugam; Et subito Phalanges tremefactas retro egit.
Sed tamen Achillis filium non consternat. Imo hic subsistens
Fortiter pugnam ciet, & alium post alium interficit:
Ut si quispiam muscis lac obeuntibus
Manum illidat puer tenellus. Qua plaga

Pau-

sunt, βαλὼν δ' ὄγε δεύτερον, ἰὸς Ἀκιμῷ ἐπερροίβδησε: Et hos genio indulgere sinam. *Pauw.*

324. κεχάροντο δὲ Κῆρες, καὶ Μόρος] Valde ingratum est καὶ Μόρος post ἄλλος δ' ἄλλῳ τεῦχε μόρον: Nonne scribendum, vel Ἄλλος δ' ἄλλῳ τεῦχε Φόνον· κεχάροντο δὲ Κῆρες, καὶ Μόρος, vel Ἄλλος δ' ἄλλῳ τεῦχε μόρον· κεχάροντο δὲ Κῆρες, καὶ Φόνος? *Pauw.*

429. ἀλλ' ὅς τε μίμνων] ἀλλ' ὄγε μίμνων. *Rhod.* Durum est ἀλλ' ὄγε, ubi ἀλλ' οὐχ præcedit. *Pauw.*

332. Χεῖρα περιῤῥήσῃ κοῦρος νέος] περιῤῥήξῃ. *Rhod.* Brodæus περιῤῥήξῃ reponit, & exponit *violentius injiciat.* Mallem περιῤῥίψῃ, omnem in partem jaciat. *Dausq.* περιῤῥήξῃ ego non probo, & stribliginem inducit. Non male Dausquejus περιῤῥίψῃ. Potes etiam χεῖρα περιῤῥάσσῃ: ῥάσσω idem, quod ἀῤῥάσσω: inde περιῤῥάσσῃ, *illidat circumcirca.* Vide & elige: Meum non magis, quam Dausquejanum amo. *Pauw.*

Τυτθὸν δαμνάμεναι, σχεδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι
Θυμὸν ἀποπνείουσι, πάϊς δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
Ὡς ἄρα Φαίδιμος υἱὸς ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος,
Γήθεεν ἀμφὶ νέκυσσι, καὶ οὐκ ἀλέγιζεν Ἄρηος
Τρωσὶν ἐπαμύνοντος· ἐτίνυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλον,
Λαοὺς ἐπαΐσσοντας· ὅπως ἀνέμοιο θύελλας
Μίμνῃ ἐπεσσυμένας ὄρεος μεγάλοιο κολώνῃ,
Ὡς ἄρα μίμνεν ἄτρεστος· Ἄρης δέ οἱ ἐμμεμαῶτι
Χώετο, καί οἱ ἔμελλεν ἐναντία δηριάασθαι
Αὐτὸς, ἀποῤῥίψας ἱερὸν νέφος, εἰ μὴ Ἀθήνη
Ἐκποθὲν Οὐλύμποιο θόρεν ποτὶ δάσκιον Ἰδην·
Ἔτρεμε δὲ χθὼν δῖα· καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
Ξάνθου, τόσσον ἔδεισε· δέος δ' ἀμφεκέχλασε θυμὸν
Νυμφάων· φοβέοντο δ' ὑπὲρ Πριάμοιο πόληος·
Δὴ γάρ οἱ μεγάλοιο Διὸς διεφαίνετο θυμὸς *

Τεύ-

333. Τυτθὸν δαμνάμεναι] Τυτθὸν, *paululum*; non convenit hic, præsertim ubi tenacius τῷ δαμνάμεναι adhæret: Nonne scribendum Θᾶσσον vel Θᾶττον? Ita sane videtur mihi. *Pauw.*

Ibid. σχεδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι] σχεδὸν ἄθροαι ἄλλοθεν ἄλλαι. *Rhod.* Plene ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις. *Dausq.* Non male Rhodomannus σχεδὸν ἄθροαι, ut Versus habeat numeros suos: ἄλλοθεν ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις Dausquejanum est ex asse. *Pauw.*

337. Τρωσὶν ἐπαμύνοντος] Scribe Τρωσὶν ἀμύνοντός περ. ἀμύνω perpetim α corripit. In pede libri: — Διὸς μέγα θαρσαλέοισι Τρωσὶν ἀμύνοντος. *Dausq.* Versus haud dubie laborat. Dausqueji Τρωσὶν ἀμύνοντός περ mihi non usque adeó arridet: Malim, Τρωσὶν ἀμύνοντος· μάλ' ἐθέμπεσε. *Pauw.*

Ibid. ἐτίνυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλον, Λαοὺς ἐπαΐσσοντας] ἄλλον, Λαὸν ἐπαΐσσοντας. *Rhod.* Dexterrime restituit Brodæus, ἐτίνυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλους Λαὸν ἐπαΐσσοντας. *Dausq.* Recte Λαὸν ἐπαΐσσοντας: ἄλλον manere potest propter ἄλλοθεν, quod ἄλλον & alios atque alios, πληθυντικῶς includit. *Pauw.*

338. ὅπως ἀνέμοιο θύελλας] ὅπως δ' ἀνέμοιο θύελλας. *Rhod.*

339. ὄρεος μεγάλοιο κολώνῃ] In μεγάλοιο est domesticus Quinti fastus. *Pauw.*

341. καί οἱ ἔμελλεν ἐναντία δηριάασθαι] Præcessit οἱ ἐμμεμαῶτι: Quare mallem, scripsisset Quintus, καί τοι ἔμελλεν &c. Et ita scripsit forte. *Pauw.*

343. Ἐκποθὲν Οὐλύμποιο] Editio Rhodomanni habet in Contextu Ἐκτοθεν, quod in Cor-

Paulatim attritæ omnes prope, alibi (tamen) aliæ
Animam exhalant. At puer ſtudio iſto delectatur.
Sic etiam alacer implacabilis Achillis natus
Gaudet ſtrage cadaverum, & nihili pendit Martem
Trojanis opitulantem; ſed alibi alios multat,
Exercitum (Græcorum) invadentes. Ceu venti procellis
Reſiſtit incumbentibus vaſti montis jugum;
Ita ille perſiſtebat intrepidus. Quare Mars ei tam alacriter contra eunti
Succenſebat. Jamque contra ipſum certamen ingreſſurus erat
Ipſe, nube abjecta ſacra; niſi Minerva
Ex Olympo deſiliiſſet ad Idam opacam.
Intremuit autem alma tellus, & ſonorus alveus
Xanthi; Adeo expavit; timorque infregit animum
Nympharum. Timebant enim civitati Priami.
Nam magni Jovis animus dudum illi ſe prodebat.

Di-

Corrigendis mutavit, ſed hic deterius non fuiſſet ſane. *Pauw.*

345. *Ξάνθε, τόσσον ἴδειτε· δίος δ' ἀμφεκέκλαδε θυμὸν*] Locum hunc (præter id quod *ἀμφέκλαδε* legendum eſt) de mendis & defectu ſuſpectum habeo. Ideo in Aldino etiam aſteriſcus, defectus nota, additus eſt. Pro *ἴδειτε* an non recte ſubſtituatur *ἴθυτε* (ut ſenſus ſit, tanta feſtinatione venit Minerva) haud ſcio. *Rhod.* In Aldina nullus ad Verſum hunc aſteriſcus, ſed ad duos Verſus ſequentes, qui in illa Rhodomanni & hac Noſtra etiam habentur. Legi poteſt:

Ετρεμε δὲ χθὼν δῖα, καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
Ξάνθε τόσσον ἴδειτε, δίος τ' ἀμφέκλαδε θυμὸν
Νυμφάων.

Quantum intremuit terra, tantum expavit Xanthus: *ὅσσον ἔτρεμε, τόσσον ἴδειτε*: Poſtponendum ſubaudire jubet præponendum. Et hoc non ineptum certe. *τρέμειν* de fluvio minus apte dicitur: Nam in unda vel citius vel tardius procedente quis tremor, ubi motus ſemper tremore major? Sic ſane *ἴδειτε* melius convenit fluvio, quia generalius dicit, quod de omnibus dici poteſt: Attende; hic opus eſt judicio: quo tamen non polluit Quintus: Quare ſi cum Rhodomanno legere velis, *Ετρεμε δὲ χθὼν δῖα, καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα Ξάνθε· τόσσον ἴθυσε· δίος δ' ἀμφέκλαδε θυμὸν Νυμφάων*, per me licet: Sic ſatis bona eſt lectio; neque alia noto, ut eam impugnem, ſed ut in vulgata minorem eſſe difficultatem, quam ſibi perſuaſit Rhodomannus, oſtendam. *Pauw.*

347. *Δὴ γάρ οἱ*] *Δὴν γάρ οἱ. Rhod.*

Τεύχεσι δ' ἀμβροσίοισι περὶ στεροπῇσι *
Σμερδαλέοι δὲ δράκοντες, ἀπ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
Πῦρ ἄμοτον πνείεσκον· ἄνω δ' ἔψαυε νεφέεσσι
Θεσπεσίη τρυφάλεια· θοῷ δ' ἤμελλεν Ἀρηϊ
Μάρνασθ' ἐσσυμένως, εἰ μὴ Διὸς ἠὺ νόημα
Ἀμφοτέρους ἐφόβησεν, ἀπ' αἰθέρος αἰπεινοῖο
Βροντήσας ἀλεγεινὸν· Ἄρης δ' ἀπεχάζετο χάρμης·
Ἴκετο δ' ἐς Θρῄκην δυσχείμερον· οὐδ' ἔτι Τρώων
Μέμβλετό οἱ κατὰ θυμὸν ὑπέρβιον· οὐδὲ μὲν ἐσθλὴ
Παλλὰς ἐν πεδίῳ Τρώων μένεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Ἶξεν Ἀθηναίων ἱερὸν πέδον· οὐδ' ἔτι χάρμης
Μνώοντ' οὐλομένης· δεύοντο δὲ Τρῴοι υἷες
Ἀλκῆς· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰέμενοι πολέμοιο,
Χαζομένοισιν ἔποντο κατ' ἴχνιον, ἠύτ' ἀῆται
Νήεσιν ἐσσυμέναις ἅμα λαίφεσιν εἰς ἁλὸς οἶδμα
Ὄμβριμον, ἢ θάμνοισι πυρὸς μένος, ἢ κεμάδεσσιν
Ὀτρηροὶ κατ' ὄρεσφι κύνες λελιημένοι ἄγρης·

Ως

Rhod. Nescio, cur Rhodomannus Δὴ γάρ mutaverit, quod mihi ita placet, ut Δὴν γάρ mihi displicet. Nihil apertius, si Græce scias. *Pauw.*

348. Τεύχεσι δ' ἀμβροσίοισι περὶ στεροπῇσι *] Τεύχεα δ' ἀμβροσίῃσι περὶ στεροπῇσι φάειον. vel περὶ στεροπῇς ἀμάρυσσον. tertio, ab hoc Versu Σὺν γάρ οἱ μεγάλοιο in calce deesse videtur κεραυνοὶ. *Rhod.* Ita constituenda videtur Rhodomanni Notula confusa: Tertia conjectura est, Τεύχεσι δ' ἀμβροσίοισι περὶ στεροπῇσι κεραυνοί, eamque juvabat scribendo Versu præcedenti Σὺν γάρ οἱ pro Δὴν γάρ οἱ, ut antea scribendum conjecerat. Et tertia & duæ aliæ balbutiunt, neque dignæ sunt, quæ refutentur. Dicam uno verbo: De fulguribus veris, quæ ex armis Minervæ prorumpebant, hic cogitandum non est, sed de splendore, qui fulgurum instar ex armis ejus exibat: Hoc certum est, & sequentia totusque loci circuitus extra dubium collocat. Sunt hæc plane mutila: Si dixisset Rhodomannus, scribendum forte hic, Τεύχεσι δ' ἀμβροσίοισι περὶ στεροπῇσιν ὁμοῖον, quæ ab aliis amissis in sensum jam indicatum pendebant, dixisset, quod dici poterat absque ullo periculo, nec tamen sponte dixissem ego, quia melius est in his pisce magis obmutescere.

Jun-

Divinisque arma circumquaque fulguribus coruscabant;
Ac horrendi Dracones ab insuperabili scuto
Rapidum ignem spirabant; inque summo nubes attingebat
Cassis divina: Cum veloci igitur Marte destinarat
Repente certamen inire, nisi alma Jovis providentia
Utrumque deterruisset, ab excelso æthere
Terrificum intonans. Mars igitur prælio abscedit,
Et recipit se in Thraciam brumalem: Neque amplius Troum
Cura afficitur animus ejus invictus. Nec sane industria
Pallas in Troum campo mansit: sed etiam ipsa
Se contulit in religiosam Athenienſium terram. Nec amplius de pugna
Soliciti erant. Trojanorum igitur nati destituuntur
Viribus. Argivi autem magna belli cupiditate succensi,
Cedentibus instant e vestigio; tanquam venti
Navibus, quæ erectis carbasis in maris fluctum procurrunt
Vastum: aut virgultis robur ignis: aut cervis
Impigri in montibus canes prædam appetentes.

Ita

Junge; si lubet, cum hoc Versu Versum 197. Lib. 6. ut alia loca prætéream. *Pauw.*

349. Σμερδαλέοι δὲ δράκοντες] Σμερδαλέοί τε δράκοντες. *Rhod.* Cur hoc? An ut oratio ita evaderet plenior, vel verba dulcius sonarent? Nescio, & hanc ἀκριβείαν Viri Eruditi miror. *Pauw.*

350. ἄνω δ' ἴψανε νιφόεσσι Θεσπεσίη τηυφάλεια] Illud ἴψανε νιφόεσσι aperte corruptum est: Nam cum casu tertio verbum ita non construunt Græci. Legerem ἴψανε νιφόεν, si versus accineret: Sed genitivum admittere potest nullo modo: Quare ἴψανε depravatum puto. An scribendum, ἄνω δ' ἐπίλασσι νέφεσσι Θεσπεσίη τηυφάλεια? Nihil melius certe nunc succurrit mihi. Quid autem videtur de ipsa ἔπεια? Nonne omnem mensuram superat, & longe dignissima est Calabri indole? *Pauw.*

357. Παλλὰς ἐν πεδίῳ Τρώων μένει] Παλλὰς ἐνὶ πεδίῳ. *Rhod.* Scribe καππεδίον, cujus istud alterum glossema. Aut etiam leviuscula additione, Παλλὰς ἐνὶ πεδίῳ. *Dausq.* ἐνὶ πεδίῳ præstat. *Pauw.*

361. ἐὺν' ἀῆται Νύσσῃ ἰσοσυμίνῃς ἅμα λαίφεσιν &c.] Eadem comparatio Lib. 1. V. 316. & seqq. *Pauw.*

367.

Ὡς Δαναοὶ δηΐοισιν ἐπήϊον, οὔνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
Υἱὸς Ἀχιλλῆος μεγάλῳ δορὶ θαρσύνεσκε,
Κτείνων ὄν κε κίχησε κατὰ κλόνον· οἱ δ' ὑπὸ φύζαν
Χασσάμενοι, κατέδυσαν ἐς ὑψίπυλον πτολίεθρον·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνεπνεύσαν πολέμοιο,
Ἑλσαντες Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων,
Ἀρνας ὅπως σταθμοῖσιν ἐπ' οἰοπόλοισι νομῆες·
Ὡς δ' ὁπότ' ἀμπνείωσι βόες μέγα κεκμηῶτες,
Ἄχθος ἀνειρύσαντες ἄνω ποτὶ δύσβατον ἄκρην,
Πυκνὸν ἀναθμαίνοντες ὑπὸ ζυγὸν· ὣς ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀμπνεον ἐν τεύχεσσι κεκμηκότες· ἀμφὶ δὲ πύργους
Μάρναθαι μεμαῶτες, ἐκυκλώσαντο πολλὰ·
Οἱ δ' ἄρα ἧσι πύλῃσιν ἐπειρύσαντες ὀχῆας,
Ἐν τεύχεσσιν ἔμιμνον ἐπεσσυμένων μένος ἀνδρῶν·
Ὡς δ' ὅτε μηλοβοτῆρες ἐνὶ σταθμοῖσι μένωσι
Λαίλαπα κυανέην, ὅτε χείματος ἦμαρ ἵκηται
Λάβρον ὁμοῦ στεροπῇσι, καὶ ὕδατι, καὶ νεφέεσσι
Ταρφέσιν, οἱ δὲ μάλ' οὔτι, λιλαιόμενοί περ ἰκέσθαι,
Ἐς νομὸν ἀΐσσουσιν, ἄχρις μέγα λωφήσειε
Χεῖμα, καὶ εὐρύποροι ποταμοὶ μεγάλα βρομέοντες·
Ὡς οἵγ' ἐν τείχεσσι μένον τρομέοντες ὁμοκλὴν
Δυσμενέων· λαοὶ δὲ θοῶς ἐπέχυντο πόληϊ·
Ὡς δ' ὁπότε ψῆρες τανύπτεροι, ἠὲ κολοιοὶ
Καρπῷ ἐλαϊνέῳ θαμέες περὶ πάσχυ πέσωσι,

Βρώ-

367. Κτείνων ὄν κε κίχησι κατὰ κλόνον] Ita Aldus & Basileenses. Rhodomannus dederat in Contextu ὅν κε τύχησι: Quod in Corrigendis mutavit in ὅν κε τόχησι: Minus diligenter profecto & caute. *Pauw.*

367. ὑπὸ φύζαν Χασσάμενοι] Aut ὑπὸ φύζαν hic positum est pro ἐπὶ φύζαν, aut ipsum ἐπὶ φύζαν substituendum: Et hoc rectius sane. Legeretur etiam bene, ὑπὸ φύζας Χασσάμενοι, *fugientes* vel *fuga recedentes admodum consternati.* φύζα proprie est fuga cum magno timore & magna trepidatione; unde pro ipso timore, pro ipsa trepidatione etiam sumitur, rectèque hoc loco sumi potest, si ὑπὸ

Ita Danai in hoſtes invehebantur; Quoniam ipſis
Filius Achillis immani haſta fiduciam addebat,
Perimens quemcunque deprehendit in pugna. At hi in fugam
Converſi, altiportam urbem ſubierunt.
Interim Argivi pauliſper a prælio reſpirant,
Cum incluſiſſent Trojanorum gentem in Priami urbe;
Ut agnos in defertis caulis paſtores includunt.
Ac veluti boves admodum defeſſi reſpirant,
Cum ſurſum traxerunt onus in arcem difficilem acceſſu,
Crebro anhelantes ſub jugo. Ita Achivi
Vires recolligunt, in armis defatigati. Hinc cum turres
Oppugnare cuperent, corona cingunt urbem.
Illi autem, portis ſuis obdentes repagula,
In armis præſtolantur ingruentium impetum virorum:
Ut cum opiliones in ſtabulis remanere cogit
Cæruleus turbo: quando tempeſtatis dies ingruit
Vehemens, ſimul cum fulgetris & aqua atque nubibus
Crebris: ipſique neutiquam, quamvis exeundi cupidi,
Ad paſcua procedunt, donec ingens deſævierit
Tempeſtas, & latiflui torrentes, multum ſtrepitantes.
Ita illi intra muros ſe continent, impreſſionem extimeſcentes
Hoſtium: quorum catervæ ſubito circumfunduntur urbi.
Ac veluti ſturni lativolantes, aut graculi
Frequentes oleagino fructui incumbunt,

Eſcæ

ὑπὸ φύζας placeat. *Pauw.*

376. ἐκυκλώσαιτο πολλὰ] ἐκυκλώσαιτο πόλια. *Rhod.* πόλια. Correctio eſt a Brodæo inducto πολλὰ. *Dausq.*

377. Οἳ δ' ἄρα ἦτι πύλῃσιν] Οἳ δ' ἄφαρ, vel ἄρ' ἰῇσι πύλῃσιν. *Rhod.* Neque hoc, neque illo indigemus. *Pauw.*

381. ὁμοῦ τετροπῇσι, καὶ ὕδατι, καὶ νιφέσσι ταρφέσιν] Parum conveniens eſt νιφέσσι ταρφέσιν poſt ὕδατι & τετροπῇσι: Nam id in illis ipſis jam ineſt, quia neque fulgura, neque imbres ſunt absque nubibus crebris. Dein λαίλαπα κυανέην & ὄμβρ χείματος λάβρου eas aperte etiam promunt. Quare & otioſum eſt νιφέσσι ταρφέσιν, & loco non ſtat ſuo. Ita ſolent, qui verba amant. *P.*

387. Ὡς δ' ὑπότε ψῦχος τανυπτε-

Βρώμης ἱέμενοι θυμηδέος, οὐδ' ἄρα τούς γε
Αἰζηοὶ βοόωντες ἀποτρωπῶσι φέβεσθαι,
Πρὶν φαγέειν, λιμὸς γὰρ ἀναιδέα θυμὸν ἀέξει·
Ὡς Δαναοὶ Πριάμοιο τότ' ἀμφεχέοντο πόληι
Ομβριμοι· ἐν δὲ πύλησι πέσον, μεμαῶτες ἐρύσσαι
Εργον ἀπειρέσιον κρατερόφρονος Ενοσιγαίου·
Τρῶες δ' οὐ λήθοντο μάχης, μάλα περ δεδιῶτες,
Αλλὰ καὶ ὣς, πύργοισιν ἐφεστῶτες, πονέοντο
Νωλεμέως· οἱ δ' αἰεὶ πολυκμήτων ἀπὸ χειρῶν
Θρῶσκον ὁμῶς λάεσσι, καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
Δυσμενέων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ σφίσι τλήμονα Φοῖβος
Ηκε βίην· αἰεὶ γάρ οἱ ἀμύνειν ἤθελε θυμὸς
Τρωσὶν ἐϋπτολέμοισι, καὶ Εκτορος οἰχομένοιο·
Ενθ' ἄρα Μηριόνης στυγερὸν προέηκε βέλεμνον,
Καὶ βάλε Φιλοδάμαντα φίλον κρατεροῖο Πολίτου,
Τυτθὸν ὑπὸ γναθμοῖο· πάγη δ' ὑπὸ λαιμὸν ὀϊστὸς·
Κάππεσε δ' αἰγυπιῷ ἐναλίγκιος, ὅν τ' ἀπὸ πέτρης
Ἰῷ ἐϋγλώχινι βαλὼν αἰζηὸς ὀλέσσῃ,
Ὡς ὁ θοῶς πύργοιο κατήριπεν αἰπεινοῖο·
Γυῖα δέ οἱ λίπε θυμὸς· ἐπέβραχε δ' ἔντεα νεκροῦ·
Τῷ δ' ἐπιχαλχαλόων υἱὸς κρατεροῖο Μόλοιο,
Αλλον ἐφῆκεν ὀϊστὸν, ἐελδόμενος μέγα θυμῷ
Υἷα βαλεῖν Πριάμοιο πολυτλήτοιο Πολίτην·
Αλλ' ὁ μὲν αἶψ' ἀλέεινε, παρακλίνας ἑτέρωθεν

Ον

νύπτεροι] ταυσίπτεροι. *Rhod.*

397. Νωλεμέως· οἱ δ' αἰεὶ πολυκμήτων ἀπὸ χειρῶν] Νωλεμέως. ἰοὶ δὲ πολυκμήτων ἀπὸ χειρῶν. *Rhod.* ἰοὶ legendum est sine dubio: Illud αἰεὶ si servare possem, libentissime facerem: Nam Emphasin sane habet, & vix abesse potest. An legendum, Νωλεμέως· ἰοὶ δ' αἰὲν ἀκαμάτην vel ἀκμήτων ἀπὸ χειρῶν? Sic sane vocula maneret; neque melius succurrit, & satis bonum est illud ipsum. *Pauw.*

400. Ηκε βίην· αἰεὶ γάρ οἱ ἀμύνειν ἤθελε θυμὸς] αἰεὶ γὰρ ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ. *Rhod.* Non male Rhodomannus, sed paulo audacius. Scribere possumus, ne litera mutata, & voculis modo

Eſcæ cupidi jucundæ: Neque eos
Juvenes clamando in fugam vertunt,
Priusquam edendi amorem compreſſerint. Eſuries enim impudentem animum facit.
Ita Danai tunc Priami urbi circumglomerabantur
Fortes, inque portas impetum faciunt, conantes evellere
Immane opus magnanimi Neptuni.
Trojani contra pugnam non detrectabant, quamvis timore perculſi,
Sed nihilo minus propugnaculis inſiſtentes laborem ſuſtinebant
Continuum; ſagittæque e ſtrenuis (ipſorum) manibus
Exſiliebant, ac pariter lapides citaque haſtilia,
In hoſtium agmen. Quia ipſis fiduciæ plenum Phœbus
Indidit robur. Semper enim animus (ejus) promptus erat ad opitulandum
Bellicoſis Trojanis, etiam Hectore ſublato.
Ibi Meriones infeſtum emittit jaculum,
Et ferit Phylodamantem, fortis Politæ amicum,
Paullum infra maxillam; & ſagitta infixa ſedet jugulo;
Ac decidit vulturis in modum; quem de ſaxo
Dejectum, telo acuto juvenis (quiſpiam) exitio mittit.
Ita citato ille de ardua turri delabitur:
Et membra ejus deſerit animus; ſonitumque dant arma ſuper cadavere.
De quo exultans fortis Moli filius,
Alteram ejaculatur arundinem, valde geſtiens animo
Filium ærumnoſi Priami Politen ferire.
Verum hic ſtatim ſibi cavet, alio declinans

Cor-

modo tranſpoſitis, Ηκι βίην αἰεὶ γάρ οἱ ἥβηλι θυμὸς ἀμύνειν: Et hoc ego ſequar; niſi adhuc ſcribere præſtet, Ηκὲ βίην· ἀεί οἱ γὰρ ἀμύνειν ἥβηλι θυμὸς: quod ſane facillimum & ex proximo petitum. *Pauw.*

403. Καὶ βάλε Φιλοδάμαντα φίλον &c.] Scribo Φυλοδάμαντα: niſi malis Λαοδάμαντα. *Rhod.* Φυλοδάμαντα mihi non diſplicet. *Pauw.*

410. Ἄλλον ἰφθῖσι ὀϊστὸν] Paulo rectius hic fuiſſet, niſi fallor, ἀφθῖσι, quia non in turbam, ſed in unum Politen ja-

Οὐ δέμας, οὐδέ οἱ ἶος ἐπὶ χρόα καλὸν ἴαψεν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀλὸς κατὰ πόντον ἐπειγομένης νέος οὔρῳ,
Ναύτης παιπαλόεσσαν ἰδὼν ἐνὶ χεύματι πέτρην,
Νῆα παρατρέψῃ, λελιημένος ἐξυπαλύξαι,
Χειρὶ παραχλίνας ὀλίζον, ἠχί ἑ θυμὸς
Οτρύνει, τυτθὴ δὲ βίη μέγα πῆμ' ἀπερύκει·
Ὡς ἄρ' ὅγε προϊδὼν ὀλοὸν βέλος, ἔκφυγε πότμον·
Οἱ δ' αἰεὶ μάρναντο· λύθρῳ δ' ἐρυθαίνετο τείχη,
Πύργοι ὑψηλοί, καὶ ἐπάλξιες, ἠχί τε Τρῶες
Ἰοῖσι κτείνοντο πολυσθενέων ἀπ' Ἀχαιῶν·
Οὔτι μὲν οἵγ' ἀπάνευθε πόνων ἔσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν
Πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον· ὀρώρει δ' αἰπὺς ὄλεθρος,
Βαλλομένων ἑκάτερθε· λυγρὴ δ' ἐπετέρπετ' Ἐνυὼ
Δῆριν ἐπικλονέουσα κασιγνήτην Πολέμοιο.
Καὶ νύκε δὴ ῥήξαντο πύλας, καὶ τείχεα Τροίης
Ἀργεῖοι, μάλα γὰρ σφὶν ἄσπετον ἔπλετο κάρτος,
Εἰ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐβόησεν ἀγακλυτὸς Γανυμήδης
Οὐρανοῦ ἐκκατιδὼν· μάλα γὰρ περιδείδιε πάτρης·
Ζεῦ πάτερ, εἰ ἐτεόν γε τεῆς ἔξαιμι γενέθλης,
Σῇσι δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι λιπὼν ἐρικυδέα πάτρην,
Εἰμὶ μετ' ἀθανάτοισι, πέλει δέ μοι ἄμβροτος αἰών,
Τῷ μευ νῦν ἐσάκουσον, ἀκηχεμένου μέγα θυμῷ·
Οὐ γὰρ τλήσομαι ἄστυ καταιθόμενον προσιδέσθαι,
Οὐδ' ἄρ' ἀπολλυμένην γενεὴν ἐν δηϊοτῆτι
Λευγαλέῃ, τῆς οὔτι χερειότερον πέλει ἄλγος·
Ἐσσεται, ἢν μὴ ἐγώγε μετ' ὄμμασιν οἷσιν ἴδωμαι·

Κεῖ-

culabatur Meriones. *Pauw.*

421. Πῦργοι ὑψηλοὶ, καὶ ἐπάλξιες] Πύργοιθ' ὑψηλοὶ. *Rhod.*

422. πολυσθενίων ἀπ' Ἀχαιῶν] ὑπ' Ἀχαιῶν. *Rhod.*

428. μάλα γὰρ σφὶν ἄσπετον ἔπλετο κάρτος] σφὶν ἀάσπετον ἴπλετο. *Rhod.*

429. ἀγακλυτὸς Γανυμήδης] Ob Versum scribe, ἀγακλειτὸς Γανυμήδης. *Pauw.*

434. Τῷ μευ νῦν ἐσάκουσον] *Eo; Ea propter me nunc exaudi*: Non negligendum est illud

Τῷ.

Corpore ſuo, nec telum formoſæ ejus cuti noxam intulit.
Ac ſicut in maris ſalo, navi ſecundo flatu impulſa,
Nauta aſperum in fluctu ſcopulum conſpicatus,
Avertit navem, evadere cupiens,
Et gubernaculum manú inclinat, quo animus ipſum
Jubet, exiguaque vis ingens damnum avertit:
Sic ille prævidens perniciale telum, effugit lethum.
Illi autem pertinaciter confligebant, adeo ut mœnia
cruore rubeſcerent,
Celſæque turres & propugnacula; ubi Troës
Jaculis conficiebantur a prævalidis Achivis.
Nec tamen hi absque cladibus erant: ſed enim eorum
Multi terram cruentabant; & dira ſtrages oriebatur,
Utrinque profligatorum; ſævaque Bellona voluptate
afficiebatur,
Derin (contentionem) Martis ſororem concitans.
Et certe perrupiſſent portas & mœnia Trojæ
Argivi; plane enim inexſuperabile eis robur erat:
Niſi extemplo vocem ſuſtuliſſet percelebris Ganymedes
Cælo deſpiciens; valde enim timebat patriæ.
Jupiter omniparens, ſi vere ex tua ſtirpe procreatus ſum,
Et numinis tui conſilio, poſtquam reliqui patriam
nobiliſſimam,
Verſor inter Deos, & perenni fruor vita;
Exaudi me nunc, magna animi ægritudine affectum.
Nec enim intueri poſſum, ut urbs (mea) conflagret,
Nec ut familia (Dardanidum) exſtinguatur hoſtium
impreſſione
Funeſta. Quo nullus mihi acerbior eſt cruciatus.
Fuerit (ſane,) ſi ego modo oculis meis non aſpexero
(exitium Trojæ.)

Il-

τῷ. *Pauw.*

437. τῆς οὔτι χερείοτερον πέλει ἄλγος· Εσσεται, ἣν &c.] Locus ſcabioſus & corruptus: Quæ Interpres dicit, non ſunt unius aſſis, & ſic ex quovis extundi poteſt quidvis. Scribendum opinor, τῶν οὔτι χερειότερον πότε ἄλγος Εσσεται, ἣν μὲν ἐγώγε μετ' ὄμμασιν εἶσιν ἴδωμαι, *quibus non acerbior unquam erit cruciatus, ſi quidem oculis meis*

Κεῖνο γὰρ οἴκτιστον, καὶ κύντατον, ὁππότε πάτρην
Δυσμενέων παλάμῃσιν ἐρειπομένην τις ἴδηται.
Ἦ ῥα, μέγα στενάχον Γανυμήδεος ἀγλαὸν ἦτορ·
Καὶ τότ' ἄρα Ζεὺς αὐτὸς ἀπειρέσιον νεφέεσσι
Νώλεμέως ἐκάλυψε κλυτὴν Πριάμοιο πολήα·
Ἠχλύνθη δὲ μάχη φθισίμβροτος, οὐδέ τις αὐτῶν
Ἐξιδέειν ἐπὶ τεῖχος ἔτ' ἔσθενεν, ἦχι τέτυκτο·
Ταρφέσι γὰρ νεφέεσσι διηνεκέως κεκάλυπτο·
Ἀμφὶ δ' ἄρα βρονταί τε, καὶ ἀστεροπαὶ κτυπέοντο
Οὐρανόθεν· Δαναοὶ δὲ Διὸς κτύπον εἰσαΐοντες,
Θάμβεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι μέγ' ἴαχε Νηλέος υἱὸς·
Ὦ νύμοι Ἀργείων σημάντορες, οὐκ ἔτι νῶϊν
Ἔσσεται ἔμπεδα γυῖα, Διὸς μέγα θαρσαλέοισι
Τρωσὶν ἀμύνοντος· μάλα γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδει
Ἡμῖν· ἀλλ' ἄγε θᾶττον ἐὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες,
Παυσώμεσθα πόνοιο, καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ,
Μὴ δὴ πάντας ἐνιπρήσῃ μάλα περ μενεαίνων·
Τοῖσιν μὲν τεράεσσι πιθώμεθα· τῷ γὰρ ἔοικεν
Ἐπιπίθεσθαι, ἐπεὶ μάλα φέρτατός ἐστιν *
Ἰφθίμων τε θεῶν, ὀλιγοσθενέων τ' ἀνθρώπων·
Καὶ γὰρ Τιτήνεσσιν ὑπερφιάλοισι χολωθείς,

Οὐ-

ea aſpicere debeam. Sic nihil planius. *Pauw.*

439. Κεῖνο γὰρ οἴκτιστον — τις ἴδηται] Hæc otioſe repetita ſunt poſt οὐ τλήσομαι προτιδέσθαι, & alia, quæ ſatis luculente præcedunt. *Pauw.*

441. Ἦ ῥα, μέγα στενάχον Γανυμήδεος ἀγλαὸν ἦτορ] Ita Aldus & Baſileenſes: Rhodomannus in Contextu edidit μέγα στενάχων: quod non deterius certe propter figuram notiſſimam, & Calabro perfamiliarem. *Pauw.*

442. ἀπειρέσιον νεφέεσσι] ἀπειρεσίοις νεφέεσσι. *Rhod.* Recte, ubi continuo ſequitur νωλεμέως. *Pauw.*

444. οὐδέ τις αὐτῶν Ἐξιδέειν ἐπὶ τεῖχος ἔτ' ἔσθενεν] Nihil eſt, quo αὐτῶν commode referri poteſt: Nonne ſcribendum vel οὐδέ τις ἀνδρῶν, vel οὐδέ τις αὐτῷ? Poſterius Græciſmum exhibet venuſtum & notum: οὐδέ τις ἔσθενεν ἐξιδέειν αὐτῷ. Quare id præferendum fortaſſe. *Pauw.*

450. Ὦ νύμοι Ἀργείων σημάντορες]

Illud enim inprimis miſerabile & tetrum eſt, ſi patriam
Hoſtium manibus exſcindi quis viderit.
Ita nobile Ganymedis pectus magnis cum ſuſpiriis,
diſſerebat.
Atque tunc Jupiter ipſe denſiſſimis nubibus
Continenter, inclytam Priami urbem occultabat.
Et tenebris involvebatur prælium exitiale; nec ullus
eorum
Amplius mœnia, ubi locorum ſita eſſent, oculis ſignare
poterat.
Spiſſis enim nubibus perpetuo obducta erant.
Circumquaque etiam tonitrua, & fulgura cum fragore
elidebantur
E cælo. Danaosque Jovis ſtrepitum audientes
Stupor defixit. Inter quos Nelei filius clata voce hæc
diſſeruit.
O Argivum ductores, non amplius nobis
Firma erunt membra, Jove potenter animoſis
Trojanis opitulante; maximam enim cladem advolvit
Nobis. Sed agite mox ad naves quisque ſuas reverſi,
Superſedeamus labore & difficili prælio;
Ne univerſos igni abſumat, ira majorem in modum
exaſperatus.
Atque his portentis fidem habeamus. Huic enim decet
(nos)
Omnino parere. Siquidem longe præſtantiſſimus eſt
Deumque potentum, & hominum, quibus exiguæ
admodum vires.
Etenim Titanibus (quondam) perfidis iratus,

Cæ-

τορις] Ω φίλοι vel Ω κλυτοὶ Αργείων. *Rhod.* Corruptum ſine dubio eſt μοι: Non male Rhodomannus, Ω κλυτοὶ Αργείων: Nam Ω νύ τοι Αργείων non ſatis accommodum foret. *Pauw.*

456. τῷ γὰρ ἔοικεν] Aſperius eſt τῷ poſt τοῖσιν τιράεσσι. *Pauw.*

457. Επιπίθοιθαι, ἐπεὶ μάλα φέρτατός ἐσσι *] Πάγχυ παραπεπίθοιθαι, ἐπεὶ. *Rhod.* Si quid mens augurat, revocabo Calabri res perditas:

Θυητοὺς πείθοιθαι, ἐπεὶ μάλα φέρτατός ἐσσι.

Cœpta namque Græcorum in-

Οὐρανόθεν κατέχευε πυρὸς μένος· ἡ δ' ὑπένερθεν
Καίετο πάντοθε γαῖα· καὶ ὠκεανοῖο πλατὺ χεῦμα
Ἔζεεν ἐκ βυσσοῖο, καὶ ἐς πέρατ' ἄχρις ἰκέσθαι·
Καὶ ποταμῶν τέρσοντο ῥοαὶ μάλα μακρὰ ῥεόντων·
Δάμνατο δ' ὁππόσα φῦλα φερέσβιος ἔτρεφε γαῖα,
Ηδ' ὅσα πόντος ἔφερβεν ἀπείριτος, ἠδ' ὁπόσ' ὕδωρ
Λευκάων ποταμῶν· ἐπὶ δὲ σφίσιν ἄσπετος αἰθὴρ
Τέφρῃ ὑπεκρύφθη, καὶ λιγνύϊ· τείρετο δὲ χθών·
Τοὔνεκ' ἐγὼ δείδικα Διὸς μένος ἤματι τῷδε·
Αλλ' ἴομεν ποτὶ νῆας, ἐπεὶ Τρῳέσσιν ἀρήγει
Σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἡμῖν κῦδος ὀρέξει·
Αλλοτε γάρ τε φίλη πέλει ἠὼς, ἄλλοτε δ' ἐχθρή·
Καί δ' οὔπω μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ,
Εἰ ἐτεὸν Κάλχαντος ἐτήτυμος ἔπλετο μῦθος,
Τόν ῥα πάρος κατέλεξεν ὁμηγερέεσσιν Αχαιοῖς,
Δηῶσαι Πριάμοιο πόλιν δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.
Ως φάτο· τοί δ' ἀπάνευθε περικλυτὸν ἄστυ λιπόντες,
Χάσσαντ' ἐκ πολέμοιο, Διὸς τρομέοντες ὁμοκλήν·
Ανέρι γὰρ πεπίθοντο παλαιῶν ἵστορι μύθων·
Αλλ' οὐδ' ὡς ἀμέλησαν ἀποκταμένων ἐνὶ χάρμῃ·
Αλλὰ σφέας τάρχυσαν, ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες·
Οὐ γὰρ δὴ κείνους νέφος ἄμφεχεν, ἀλλὰ πόληα
Υψηλὴν, καὶ τεῖχος ἀνέμβατον, ᾧ πέρι πολλοὶ
Τρώων υἱῆες ἄρηι καὶ Αργείων ἐδάμησαν·

Ελ-

cidit Neſtor adſpectu Jovis potentiæ, & conditionis mortalium oppugnantium, hoc eſt,

ἰφθίμων τε θεῶν, ὀλιγοσθενέων τ' ἀνθρώπων.

Dausq. Ineptum eſt Dausqueji θνητοὺς propter ipſum illud ἀνθρώπων, quod in rem ſuam adducit. Rectius Rhodomannus ἠπείγων πεφεισπίλιεθαι. Hæc tamen incerta ſunt, ut dixi ſæpius. πεπίθεσθαι etiam a Calabro proficiſci potuit, & vox ἐυφρενέως, aut alia ſimilis, quam ſine Libris reſtituere non poſſumus, abeſſe a principio. *Pauw.*

461. καὶ ὠκεανοῖο πλατὺ χεῦμα] ὠκεανοῦ. *Rhod.*

462. καὶ ἐς πέρατ' ἄχρις ἰκέσθαι] Hoc referendum ad πο-

ρὸς

Cælitus effudit vim ignis; Quo infra
Exarſit undique tellus, & latus Oceani fluxus
Ab imo efferbuit, ut ad extrema usque perveniret (fervor.)
Et amnium fluenta exaruerunt (quamvis) latiſſime undantium;
Ac peribant animantium genera, quæcunque alma tellus nutrit,
Et quæ immenſus alit pontus, nec non quæ unda
Perennium fluminum; Et ſuper his ſpacioſus æther
Favilla obtectus erat & fuligine; Ac vexabatur orbis terrarum.
Ideo & ego Jovis potentiam hac die reformido.
Verum corripiamus nos ad naves; cum Trojanos defendat
Hodie; deinceps vero etiam nobis gloriam exhibebit.
Quandoque enim amica eſt dies, quandoque inimica.
Nec dum in fatis eſt, ut celebrem evertamus urbem:
Si haud dubie verum eſt Calchantis oraculum,
Quod olim Achivorum prodidit in concilio,
Nos Priami urbem decimo anno exciſuros.
Hæc memorat. Ipſi igitur longe relicta famigerata urbe
Receſſerunt a pugna, Jovis fremitum contremiſcentes.
Viro enim parebant, vetuſtorum ſermonum perito.
Nec tamen propterea negligunt in conflicta cæſos:
Sed eos terræ mandant, ex pugnæ loco relatos.
Non enim eos nubes obtegebat: ſed urbem
Arduam & murum inſuperabilem. Juxta quem numeroſa
Troum pubes & Argivum, Marte profligata erat.

Re-

ἐὸς μένος, quod præcedit, & hic ſubaudiri debet, durius profecto & congrue minus. *Pauw.*

463. μάλα μαχρὰ ῥιόντων] Signatius & melius hic ſcripſiſſet Quintus, μάλα λάβρα ῥιόντων. *Pauw.*

468. Τοὔνεκ' ἐγὼ δείδικα] δείδοικα. *Rhod.*

472. Καί σ' οὔπω μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ] Καί σ' οὔπω πάρα vel τοι μοῖρα. *Rhod.* Differt Jupiter, inquit Neſtor, urbem vaſtam dare, & nondum hodie fatum eſt id agi. Itaque vulgatiſſimo ſupplemento commodiſſime loci inaniæ ſolidantor: Καί δ' οὔπως νῦν μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ. *Dansq.* Non ineptum eſt Rhodomanni] Καί δ' οὔπω τοι μοῖρα. *Pauw.*

473. Εἰ ἐτεὸν Κάλχαντος ἐτή-

Ελθόντες δ' ἐπὶ νῆας, ἀρήϊα τεύχε' ἔθεντο·
Καί ῥα κόνιν, καὶ ἱδρῶτα, λύθρον τ' ἀποφαιδρύναντο,
Κύμασιν ἐμβεβαῶτες ἐϋῤῥόου Ελλησπόντου·
Ηέλιος δ' ἀκάμαντας ὑπὸ ζόφον ἤλασεν ἵππους·
Νὺξ δ' ἐχύθη περὶ γαῖαν, ἀπέτραπε δ' ἀνέρας ἔργων·
Αργεῖοι δ' Αχιλῆος ἐϋπτολέμου θρασὺν υἱὰ
Ισα τοκῆϊ τίεσκον· ὅ δ' ἐν κλισίῃσιν ἀνάκτων
Δαίνυτο καὶ χαλκῶν· κάματος δέ μιν οὔτι βάρυνεν,
Οὕνεκά οἱ στονόεντα Θέτις μελεδήματα γυίων
Εξέλετ', ἀκμήτῳ δ' ἐναλίγκιον εἰσοράασθαι
Τεῦξεν· ὅ δ' ἐκ δόρποιο, κορεσσάμενος κρατερὸν κῆρ,
Ες κλισίην ἀφίκανεν ἑοῦ πατρὸς, ἐνθά οἱ ὕπνος
Αμφεχύθη· Δαναοὶ δὲ νεῶν προπάροιθεν ἵαυον,
Αἰεν ἀμειβόμενοι φυλακὰς· φοβέοντο γὰρ αἰνῶς
Τρῳῶν μή ποτε λαὸς, ἢ ἀλκεμάχων ἐπικούρων,
Νῆας ἐνιπρήσῃ, νόστου δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ·
Ως δ' αὕτως Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων,
Αμφὶ πύλας, καὶ τεῖχος ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκον,
Αργείων στονόεσσαν ὑποτρομέοντες ὁμοκλήν.

KOIN-

τυμος ἔπλετο μῦθος] ἐτεὸν ἐτήτυμος nota: Ita rariſſime, credo, alii, præſertim politiores. *Pauw.*

484. ἀρήϊα τεύχε' ἔθεντο] ἀρηΐα τεύχεα poſt ἄρμι Verſu præcedenti. *Pauw.*

492. Οὕνεκά οἱ στονόεντα Θέτις μελεδήματα γυίων Εξέλετ'] An μελέδημα de membris & corpore eo ſenſu dici poſſit, ſummopere dubito: Legendum fortaſſe, μελέτηματα γυίων Εξέλετ'. μελετᾶν & μελέτημα de corporis exercitamentis dicitur; & mem-

Regreſſi itaque ad naves Martia arma deponunt:
Tum pulverem & ſudorem cruoremque eluunt,
Fluidi Helleſponti undas ingreſſi.
Sol autem infatigatos ſub caliginem equos præcipitat,
Et nox circa terram funditur, avertitque homines ab operibus.
Cæterum Argivi audacem Achillis boni bellatoris natum
Juxta ac patrem honorabant. Qui in tentoriis regum
Cibum effuſe lætus ſumebat. Nec labor eum gravarat.
Quia triſtem membris ejus curarum moleſtiam Thetis
Exemerat, & infatigabili ut ſimilis videretur
Effecerat. Is vero ex cœna, cum animum fortem expleviſſet,
In tabernaculum redit patris ſui, ubi eum ſomnus
Amplectitur. Græci autem ante naves ſomnum ceperunt,
Subinde permutantes excubiarum vices. Verebantur enim anxie
Ne forte Troum exercitus, aut pugnacium ſociorum,
Incenderet naves, & univerſis reditum interciperet.
Sic etiam per urbem Priami Trojanorum gentes
Circa portas & mœnia alternis vicibus ſomno vacabant,
Triſtificam Argivum impreſſionem formidantes.

QUIN-

membris ſic recte tribuitur vox: Cum Emphaſi autem ponitur, & hic accipiendum eſt illud μελίτηματα ſοιόεντα, quod tibi commendo: Non exemerat Thetis Achilli τὰ μελέτηματα, ſic enim ocio diffluxiſſet, ſed τὰ ſοιόεντα μελέτηματα, quibus laſſitudo inducitur, & aliquis nimium agendo, ad ſuſpiria adigitur: Sentiſne acumen hic plane neceſſarium? *Pauw.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Ημος δ' ἤνυτο νυκτὸς ἀπὸ κνέφας, ἔγρετο δ' ἠὼς
Ἐκ περάτων, μάρμαιρε δ' ἀπείριτος ἄσπετος αἰθὴρ,
Δὴ τότ' ἀπείριτοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων
Ἀμπεδίον πάπταινον· ἴδοντο δ' Ἰλίου ἄκρην
Ἀννέφελον, χθιζὸν δὲ τέρας μέγα θαυμάζεσκον· 5
Τρῶες δ' οὐκ ἔτ' ἔφαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
Στήμεναι ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας·
Αντήνωρ δ' ἐν τοῖσι, θεῶν ἠρήσατ' ἄνακτι·
Ζεῦ, Ἰδης μεδέων, ἠδ' οὐρανοῦ αἰγλήεντος,
Κλῦθί μευ εὐχομένοιο, καὶ ὄμβριμον ἄνδρα πόληος 10
Τρέψον ἀφ' ἡμετέρης, ὁλοὰ φρεσὶ μητιόωντα·
Εἴθ' ὅγ' Αχιλλεύς ἐστι, καὶ οὐ κίε δῶμ' Αΐδαο,
Εἴτέ τις ἄλλος Αχαιὸς, ἀλίγκιος ἀνέρι κείνῳ·
Αλλοι γὰρ κατὰ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
Πολλοὶ ἀποφθινύθουσι, κακοῦ δ' οὐ γίνετ' ἐρωὴ, 15
Αλλὰ φόνος τε, καὶ οἶτος ἐπὶ πλέον αἰὲν ἀέξει·
Ζεῦ πάτερ, οὐδὲ νύ σοί τι δαϊζομένων ὑπ' Αχαιοῖς

Μέμ-

2. Ἐκ περάτων] Ita initio etiam Libri præcedentis: Ab Auroræ adventu jam tres Libros proximos inchoavit Quintus. *Pauw.*

Ibid. μάρμαιρε δ' ἀπείριτος ἄσπετος αἰθὴρ] Concinnius fuerit ἀπείριτον. *Rhod.* Mihi concinnius videtur ἀπείριτος ἄσπετον αἰθὴρ, idque a Quinto profectum puto: Græce docti vident statim. *Pauw.*

3. ἀπείριτοι υἷες ἐϋσθενέων Αργείων] ἀπείριτοι ingratum est post ἀπείριτος αἰθὴρ: Id tamen acumen Scholasticum sumsisse vi-

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER NONUS.

CUm autem noctis caligo exacta eſſet, & ſe excitaret Aurora
Ex finibus (Oceani,) ac per infinitum ſublimis æther reſplendeſceret:
Exin numeroſa pubes prævalidorum Argivum
Campum perluſtrat & Ilii verticem conſpicit
Nube deſtitutum; heſternumque prodigium valde demirantur.
Trojani vero decernunt, ſe non amplius extra mœnia ardua
Staturos in pugna. Timore enim magno correpti fuerant.
Itaque Antenor inter eos deûm regem implorat.
Jupiter, Idæ præſidens, & lucido cælo!
Exaudi me precantem, & virum impetuoſum urbe
A noſtra averte, qui pernicialia nobis animo deſtinat:
Sive hic Achilles eſt, nec dum aulam Plutonis ſubiit:
Sive quis alius Achivum viro illi ſimilis.
Reliqui enim in civitate generoſi Priami
Magno numero intereunt: nec calamitatis modus aut finis exſiſtit,
Sed cædes & ſtrages ſubinde magis increſcunt.
Jupiter venerande! nulla non modo noſtrum, qui a Græcis trucidamur,

Cura

videtur data opera. *Pauw.*

4. *Ἕδοντο δ' Ιλίῳ ἄκρῃ*] Scribe, ut ne Verſui ſyllaba deſit, *Ἕδοντο δὲ Ιλίῳ ἄκρῃ. Pauw.*

5. *Ανέφελον*] *Ανέφελον* non peccaſſet in Legem Pediam. *Pauw.*

14. *Αλλοι γὰρ κατὰ ἄστυ διηγενέος Πριάμοιο Πολλοὶ ἀποφθινύθουσι.*] Miſere flacceſcit *Αλλοι*, &

Μέμβλεται, ἀλλ' ἄρα καὶ σὺ λελασμένος υἷος ἑοῖο
Δαρδάνου ἀντιθέοιο μετ' Αργείοισιν ἀρήγεις·
Αλλά σοι εἰ τόδε θυμὸς ἐνὶ χραδίῃ μενεαίνει,
Τρῳὰς ὑπ' Αργείοισιν ὀϊζυρῶς ἀπολέσσαι,
Ερξον ἄφαρ, μήδ' ἄμμι πολὺν χρόνον ἄλγεα τεῦχε.
Η ῥα, μέγ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυεν οὐρανόθι Ζεὺς·
Καί ῥ' ὁ μὲν αἶψ' ἐτέλεσσεν· ὅ δ' οὐκ ἤμελλε τελέσσειν·
Δή γάρ οἱ κατένευσεν, ὅπως ἀπὸ πολλοὶ ὄλωνται
Τρῶες ὁμῶς τελέεσσι· δαίφρονα δ' υἱ' Αχιλῆος
Τρεψέμεν οὐ κατένευσεν ἀπ' εὐρυχόροιο πόληος,
Αλλά ἑ μᾶλλον ἔγειρεν, ἐπεί νύ ἑ θυμὸς ἀνώγει
Ηρα φέρειν, καὶ κῦδος ἐΰφρονι Νηρηΐνῃ·
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε θεῶν μέγα φέρταλος ἄλλων·
Μεσσηγὺς δὲ πόληος ἰὼ εὐρέος Ελλησπόντου,
Αργεῖοι, καὶ Τρῶες ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ
Καῖον ὁμῶς ἵπποισι· μάχη δ' ἐπέπαυτο φόνοιο,
Οὕνεκα δὴ Πριάμοιο βίη κήρυκα Μενοίτην
Εἰς Αγαμέμνονα πέμψε, καὶ ἄλλους πάντας Αχαιοὺς,
Λισσόμενος νέκυας περιναιέμεν· οἱ δ' ἐπίθοντο
Αἰδούμενοι κταμένους· οὐ γάρ σφι μῆνις ὀπήδει·
Ημος δὲ φθιμένοισι πυρὰς ἐκάμοντο θαμειὰς,

Δὴ

& vix ac ne vix manere poteſt: Scripſit Poëta, credo, *Λαοὶ γὰρ κατὰ* &c. *Pauw.*

19. *μετ' Αργείοισιν ἀρήγεις*] *μέγ' Αργείοισιν ἀρήγεις. Dausq.*

24. *Καί ῥ' ὁ μὲν αἶψ' ἐτέλεσσεν· ὅ δ' οὐκ* &c.] *Καὶ τὸ μὲν αἶψ' ἐτέλεσσε· τὸ δ' οὐκ* &c. *Rhod.*

25. *Δὴ γάρ οἱ κατένευσεν*] *Δὴ γάρ* Spondeus hic. *Pauw.*

28 *ἐπεὶ νύ ἑ θυμὸς ἀνώγει*] *θυμὸς ἄνωγεν. Rhod.*

29. *Ηρα φέρειν, καὶ κῦδος ἐΰφρονι Νηρηΐνῃ*] Jovis igitur animus ſubito mutatus poſt Ganymedis preces: Mira & ridicula hæc commenta de Diis. *Pauw.*

33. *μάχη δ' ἐπέπαυτο φόνοιο*] *μάχη φόνοιο* copulandum: pugna cædis: *μάχη φονίη. Pauw.*

36. *Λισσόμενος νέκυας περιναιέμεν*] *περὶ καιέμεν. Rhod.* Brodæus & Rhodomannus *περὶ καιέμεν.* Falluntur ſpecie recti. Non undiquaque cadaver urebatur? Cur non igitur *περιναιέμεν*? Immo plena ignominiæ vi-

Cura te tangit: verum Tu oblitus etiam filii tui
Dardani Deos æquiparantis, Achivos subsidio levas.
Atqui si hæc tibi fixa animo stat sententia,
Ut Troas Achivis misere exscindendos tradas,
Sine mora id perfice, nec longo tempore nobis ærumnas fabrica.
Sic ait enixe supplicans; Quem Jupiter cælitus audivit,
Et alterum quidem continuo perfecit, alterum vero non perfecturus erat.
Namque annuit ei ut plurimi pessum irent
Troës, una cum sobole: verum, ut filium Achillis
Averteret a spacioſa urbe, non annuit:
Sed illum magis excitavit; Quandoquidem animus ipsum jubebat
Amicum officium & honorem exhibere cordatæ Nerei filiæ (Thetidi.)
Atque hæc ita destinabat aliorum deorum potentissimus.
Porro inter urbem & longe porrectum Hellespontum
Achivi & Troës cæsos in prælio
Cremabant una cum equis: & pugna vacationem a cæde habebat:
Propterea quod potens Priamus caduceatorem Menœten
Ad Agamemnonem legarat, & cæteros Græcos universos,
Petens, ut sibi mortuos comburere liceret. Qui concesserant
Reverentia erga functos moti. Non enim iram habent comitem.
Cum itaque multos hic illic cæsis rogos adornassent,
Tan-

viliorum fuere funera, si quando semiusta duntaxat, vel ustulata. Dictum in Silianis Commentariis. *Dausq.* Cum Brodæo & Rhodomanno lego *πυρὶ καιέμεν*, & bono Dausquejo acumen suum concedo lubens. *Pauw.*

37. *Αἰδούμενοι κταμένους*] *Αἰδόμενοι. Rhod.*

Ibid. *οὐ γάρ σφι μῆνις ἀπήδει*] Pro *σφι* legendum est *σφιν*, ne Versus corruat. Dausquejus in Notis citat, non legit, *σφισι. Pauw.*

38. *Ἧμος δὲ φθιμένοισι πυρὰς ἰκάμοντο θαμειὰς, Δὴ* &c.] Non satisfacit *ἰκάμοντο*: Nam adornare rogos non erat satis, sed illos accendere & comburere erat

Δὴ τότ' Αργεῖοι μὲν ἐπὶ κλισίας ἀφίκοντο·
Τρῶες δ' ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάθρα,
Αχνύμενοι μάλα δεδουπότος Εὐρυπύλοιο· *
Τὸν γὰρ δὴ τίεσκον ἴσον Πριάμοιο τέκεσσι·
Τοὔνεκα μιν τάρχυσαν, ἀποκταμένων ἐκὰς ἄλλων,
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης, ὅθι μακρὰ ῥέεθρα
Δινήεις προΐησιν, ἀεξόμενος Διὸς ὄμβρῳ.
Υἱὸς δ' αὖτ' Αχιλῆος ἀταρβέος ἵκετο πατρὸς
Τύμβον ἐς εὐρώεντα· κύσεν δ' ὅγε δάκρυα χεύων,
Στήλην ἐϋποίητον ἀποφθιμένοιο τοκῆος·
Καί ῥα περιστενάχων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
Χαῖρε πάτερ καὶ ἔνερθε κατὰ χθονὸς· οὐ γὰρ ἔγωγε
Λήσομαι οἰχομένοιο σέθεν ποτὶ δῶμ' Αΐδαο·
Ὡς εἴθε ζωόν σε μετ' Αργείοισι κίχανον·
Τῷ καὶ τάχ' ἀλλήλοισι φρένα τερφθέντ' ἐνὶ θυμῷ,
Ιλίου ἐξ ἱερῆς ληϊσόμεθ' ἄσπετον ὄλβον·
Νῦν δ' οὔτ' ἂρ σύ γ' ἐσείδες τεὸν τέκος, οὐδέ σ' ἐγώπερ

Ιδον

erat neceſſe; neque ad naves & urbem redire debebant poſt rogos adornatos, ſed poſt rogos igne conſumtos: Nihil apertius, & ſepulturæ ratio id exigit certo. Scribendum igitur, Ημος δὲ φθιμένοισι πυρὰς καίοντο θαμειὰς, Δὴ &c. Id aptum & bonum. ἀεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαὶ ex Iliade A. notum eſt ipſis Tyronibus. *Rauw.*

39. Δὴ τότ' Αργεῖοι μὲν ἐπὶ &c.] Δή ῥα τότ', vel Δὴ τότ' ἄρ' Αργεῖοι. *Rhod.* Δὴ τότε Αργεῖοι ſufficit, neque hiatum metuo. *Rauw.*

41. Αχνύμενοι μάλα δεδουπότος Εὐρυπύλοιο] μάλα πολλὰ δεδουπότος. *Rhod.* Scribe Αχνύμενοι μάλ' Αρηϊ δεδουπότος Εὐρυπύλοιο. Dices: Mars Libro antegreſſo Græcos inimicat; atque in Trojanos acuit; Verum Αρηϊ, bello, prælio expones: niſi potius Αχνύμενοι μάλα πάγχυ. *Dausq.* Aut πολλὰ cum Rhodomanno, aut πάγχυ potius cum Dausquejo interponendum eſt: Dausqueji alterum ineptum eſt. *Rauw.*

45. Δινήεις προΐησιν, ἀεξόμενος Διὸς ὄμβρῳ] δινήεις adjectivum pro ſubſtantivo, quod Xantho tribuitur. *Rhod.* Ita legunt. Scribendum ariolor: Ξάνθος ἐπιπροΐησι. Præmiſſum ἐπὶ ſignificat Xanthum fluctum fluctu-

Tandem Achivi ad tabernacula redierunt,
Troësque ad Priami auro abundantis ædes,
Maximo propter occisum Eurypylum mœrore affecti.
Hunc enim æque ut Priami filios in precio habuerant.
Ideo ipsum humarunt seorsum ab aliis interfectis,
Dardaniam ante portam, ubi magnum fluentum
Xanthus vorticosus promovet, Jovis pluvia augescens.
Cæterum Achillis interriti filius se confert parentis
Ad spacioſum sepulchrum, & profusis lachrymis exosculatur
Fabrefactam defuncti genitoris columnam:
Et juxta edens suspiria, tali cum oratione salutat:
Salve pater etiam subter terra. Non enim ego
Tui obliviscar ad Ditis domum profecti.
Utinam te vivum inter Argivos ostendissem:
Quo confestim, mutua animos voluptate recreati,
Ex sacro Ilio opes immensas prædati fuissemus.
Jam vero neque tu vidisti prolem tuam, neque ego te

Vidi

fluctibus obruere, ideoque *δινήεις*. Unde conjectura est gloſsema in versum surrepsisse per inscitiam prioris præposituræ. *Dausq.* *Δινήεις* pro nomine fluvii non placet: Neque *Ξάνθος* probo, in cujus locum succesſerit *Δινήεις*: Nam nihil audacius, ubi *δινήεις* nequidem pro Gloſsemate esse potuit: Vident omnes, qui in his aliquid vident. Pro *Δινήεις* reponere *Σιμόεις* non difficile est, sed sic sententiæ consulitur, Versui non consulitur: An scribendum, *Ο Σιμόεις προΐηον*, ut Versus sit *ἀκέφαλος*? Nihil melius nunc succurrit: Nam, *μαχρὰ ῥίεθρα Οἱ Σιμόεις προΐηον* commendare nec audeo, nec volo. *Pauw.*

48. *Στήλην ἐυπείητον] εὐπείητον. Pauw.*

53. *Τῷ καὶ τάχ' ἀλλήλοισι φρένας τεμφθέντ' ἐνὶ θυμῷ] Τῷ κε τάχ' ἀλλήλοισι φρένας τεμφθέντ'. Rhod.*

54. *Ἰλίου ἐξ ἱερῆς λητόμεθ' ἄσπετον ὄλβον] λητοσάμεθ'. Rhod.* De gloria non loquitur, sed de opibus: Prædonis sane, non Herois sermo. *Pauw.*

55. *Νῦν δ' οὔτ' ἄρ σύ γ' ἰοειδὲς τεὸν τέκος] ἰοειδὲς ἐὸν τέκος. Rhod.* Quibus hæc durior, inquit Brodæus, synæresis videbitur, *σὸν* reponant. Imo illius in vicem reposuerim *ἐὸν* pro tuo. Sic in capite Libri hujus:

—— *καὶ σὺ λιλαομένους υἷας ἑοῖο*
Δαρδάνιον ἀντιβίοιο μέγ' Ἀργείοισιν ἀρήγεις.

Dausq.

56

Ἰδὼν ζωὸν ἐόντα, λιλαιόμενος περ ἰδέσθαι·
Ἀλλὰ καὶ ὣς, σέο νόσφι, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντος,
Σὸν δόρυ, καὶ τεὸν υἷα μέγ' ἐν δαΐ πεφρίκασι
Δυσμενέες· Δαναοὶ δὲ γεγηθότες, εἰσορόωσι
Σοὶ δέμας, ἠδὲ φυὴν ἐναλίγκιον, ἠδὲ καὶ ἔργα. 60
Ὡς εἰπὼν, ἀπὸ θερμὸν ὀμόρξατο δάκρυ παρειῶν·
Βῆ δὲ θοῶς ὑπὲρ νῆας ὑπερθύμοιο τοκῆος,
Οὐκ οἷος· ἅμα γάρ οἱ ἕσαν δυοκαίδεκα φῶτες
Μυρμιδόνων· Φοῖνιξ δ' ὁ γέρων μετὰ τοῖσιν ὀπήδει,
Λυγρὸν ἀναστενάχων περιχυδέος ἀμφ' Ἀχιλῆος· 65
Νὺξ δ' ἐπὶ γαῖαν ἵκανεν, ἐπέσσυτο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
Οἵ δ' ἄρα δορπήσαντες, ἕλοντ' ὕπνον· ἔγρετο δ' ἠώς·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα δῦσαν ἐὺ ἔντεσι· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῶν,
Αἴγλη μαρμαίρεσκεν, ἐς αἰθέρα μέχρις ἰοῦσα·
Καί ῥα θοῶς ἔκτοσθε πυλάων ἐσσεύοντο 70
Παννυχίη, νιφάδεσσιν ἐοικότες, αἵ τε φέρονται
Ταρφέες ἐξ νεφέων, κρυερῇ ὑπὸ χείματος ὥρῃ·
Ὡς οἵγ' ἐξεχέοντο πρὸ τείχεος, ὦρτο δ' ἀϋτὴ
Σμερδαλέη· μέγα δ' αἶα περιστεναχίζετ' ἰόντων·
Τρῶες δ' εὖτ' ἐπύθοντο βοὴν, καὶ λαὸν ἴδοντο, 75
Θάμβησαν· πᾶσιν δὲ κατεκλάσθη κέαρ ἔνδον,

Πότ-

56. Ἰδὼν ζωὸν ἐόντα] Verſus ἀκέφαλος: Neque id diſplicet. Alias ſcribendum Εἶδον: quod pulchre τῷ ἐσιδεῖς reſpondet, & ideo recipiendum fortaſſe. *Pauw.*

57. καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντος] Ita Aldus: Baſileenſes φθιμένοισι: quod in Notis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

62. Βῆ δὲ θοῶς ὑπὲρ νῆας] ἐπὶ νῆας. *Rhod.* Scribe ὑπὸ νῆας, ut Iliad. B. — ὅτε ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον. Brodæus παρὰ νῆας. *Dausq.* Brodæum ſequor. *Pauw.*

63. ἅμα γὰρ οἱ ἔσαν δυοκαίδεκα φῶτες] ἴσαν, ibant. *Rhod.* Non improbo: Nam rectius ſane eſt ἴσαν, quam ἔσαν. *Pauw.*

66. Νὺξ δ' ἐπὶ γαῖαν ἵκανεν — ἔγρετο δ' ἠώς] Hæc omnia ita uno ductu efferuntur incongrue & invenuſte. *Pauw.*

68. Ἀργεῖοι δ' ἄρα δῦσαν ἐὺ ἔντεσι] Hoc confirmat illud Rhodomanni ἑοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο,

Vidi ſuperſtitem, quamvis videndi tui percupidus.
Nihilominus tamen etiam te ſummoto, & inter manes verſante
Tuam haſtam & tuum filium acriter in conflictu exhorreſcunt
Hoſtes, Danaique cum gaudio intuentur (me),
Tibi corpus & formam atque etiam facinora perſimilem.
Ita fatus tepidas a genis lacrymas abſterget:
Et citato abit ad naves animo præſtantis genitoris,
Non ſolus; Nam una cum ipſo erant duodecim viri
Ex Myrmidonibus; & inter hos Phœnix grandævus ſectatur
Flebiliter ingemiſcens propter Achillem præclarum.
Nox autem venit ſuper terram & cælum ſydera invaſerunt.
Illi itaque cæna peracta ſomnum ceperunt. Hinc ſurgebat Aurora;
Tum Argivi arma induunt, & longe ab illis
Splendor radiat, ad æthera usque pertingens.
Ac continuo e portis erumpunt,
Omnibus copiis; nivium in morem, quæ feruntur
Denſæ e nubibus, horrido brumæ tempore.
Taliter hi ſeſe effundunt extra murum, & ingruit clamor
Horrendus, tellusque eorum inceſſu gemiſcit.
Trojani igitur, ubi audiiſſent clamorem, & exercitum vidiſſent,
Obſtupuere, & animus infractus fuit penitus cunctis,
Fa-

ρατο, quod V. 354. Lib. 5. nobis videbatur minus exaſciatum. An tamen ſubaudiendum pronomen, & ibi ἑ, hic σφὰς omiſſum? Id ſane non improbabile: Nam δύειν vel δύεσθαι ἐν ὕπτεσι, id eſt, ἐνδύειν vel ἐνδύεσθαι ὕπτεσι, nondum ego video, qui commode dici poſſit abſolute pro arma induere. Eodem Libro 5. V. 224. legimus, Οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἐν ὑπτέσσιν ἀκαμάτοισιν Δύμεναι Αἰακίδαο δαΐφρονος; quod eandem locutionem exhibet, & ſubaudito σε adjuvandum eſſet, ſi verum eſt, quod ſuſpicor. Attende; Absque Ellypſi Sermonis proprietas non obſervatur in iſta Phraſi. Pauw.

Fatum adeſſe exiſtimantibus. Circumquaque enim,
ut nubes, apparet
Agmen hoſtium, & inſonant arma viris
Se moventibus, ingensque pulvis pedibus excitatur.
Atque tunc vel deorum quiſpiam fiduciam injecit animo
Deiphobi, & prorſus eum intrepidum fecit: vel
etiam ipſum
Animus incitavit ad pugnam, ut a patria (repulſas)
Sævas hoſtium copias haſta neci daret.
Animoſa igitur Trojanos oratione allocutus eſt.
Agedum amici, dignam bello fiduciam animis inſerite,
Memores, quantas funeſti belli exitus
Ærumnas imponat hominibus haſta acquiſitis (captivis).
Non enim ſolum de Alexandro certamen eſt,
Aut Helena; ſed geritur pro urbe & nobis ipſis,
Atque uxoribus, nec non charis liberis, & venerandis parentibus,
Omnique (imperii) ſplendore, ac opibus, amabili denique
Terra; quæ me cæſum in pugna operiat
Potius, quam aſpecturus ſim patriam dilectam ſub jugo
Hoſtium. Nullum enim aliud exiſtimo atrocius
Miſeros inter homines malum exſiſtere (poſſe.)
Ideo triſti depulſo pavore, circum me omnes
Confirmate vos ad infeſtum certamen. Nec enim Achilles
Vivus deinceps contra nos pugnam ciebit; Siquidem ipſum
Funeſtus ignis conſumſit. Sed alius quiſpiam Achivum eſt,

Qui

89. ἄλλ' ἴϛι πιρὶ πόλιός τε] πτόλιός τε. *Rhod.* De cæſura iterum non cogitavit. *Pauw.*

92. δαιδία κατὰ κλόνον ἀμφικαλύψει] ἀμφικαλύψαι. *Rhod.*

94. κακώτερον ἴλπομαι ἄλλο

Ος νῦν λαὸν ἄγειρεν· ἔοικε δὲ πάντ' Αχιλῆϊ·
Μήτε τιν' ἄλλον Αχαιῶν ὑποτρομέειν περὶ πάτρης
Μαρναμένους· τῷ μή τι φεβώμεθα μῶλον Αρηος,
Εἰ καὶ πολλὰ πάροιθεν ἀνέτλημεν μογέοντες·
Η οὔπω τόδε οἴδατ' ἀνὰ φρένας, ὡς ἀλεγεινοῖς
Ανδράσιν ἐκ καμάτοιο πέλει θαλίη τε, καὶ ὄλβος,
Εκ δ' ἄρα λευγαλέων ἀνέμων, καὶ χείματος αἰνοῦ,
Ζεὺς ἐπάγει μεδόπεσσι δι' ἠέρος εὔδιον ἦμαρ,
Εκ τ' ὀλοῆς νούσοιο πέλει σθένος, ἔκ τε μόθοιο
Εἰρήνη; τὰ δὲ πάντα χρόνῳ μεταμείβεται ἔργῳ.
Ως φάτο· τοί δ' ἐς Αρηα μεμαότες, ἐντύναντο
Εσσυμένως· καναχὴ δὲ κατὰ πτόλιν ἔπλετο πάντη,
Μῶλον ἐς ἀλγινόεντα κορυσσομένων αἰζηῶν·
Ενθ' ἄρα τῷ μὲν ἄκοιτις ὑποτρομέουσα κυδοιμὸν,
Εντε' ἐποιχομένῳ παρανήνεε δακρυχέουσα·
Τῷ δ' ἄρα νήπιοι υἷες, ἑπειγόμενοι περὶ πατρὶ,
Τεύχεα πάντα φέρεσκον· ὁ δὲ σφίσιν ἄλλοτε μέν που
Αχνυτ' ὀδυρομένοις· ὁτὲ δ' ἔμπαλι μειδίασκεν,

Παι-

Πῆμα μεγ' ἀνθρώποισι] μετ' ἀνθρώποισι. *Rhod.*

100. Ος νῦν λαὸν ἄγειρεν] ἔγειρεν non malum quoque esset: Sic pro eo, qui cogit, habemus eum, qui incitat & concitat atque accendit. *Pauw.*

101. Μήτε τιν' ἄλλον Αχαιῶν ὑποτρομέειν περὶ πάτρης Μαρναμένους] ἄλλον Αχαιὸν. *Rhod.* Rhodomannus Αχαιὸν: Non accedo, quia aliud vitium haud dubie latet: Nam unde pendet, quæso, μαρναμένους, & ipsum ὑποτρομέειν? Id nemo mihi dixerit, quia revera nihil hoc loco est, unde pendere possunt: Res est certa. Scribe igitur, ut oratio sit concinna & bona, Μήτε τιν' ἄλλον Αχαιῶν δεῖ τρομέειν περὶ πάτρης Μαρναμένους. *Pauw.*

109. τὰ δὲ πάντα χρόνῳ μεταμείβεται ἔργῳ] μεταμείβεται ἔργα. *Rhod.*

114. Εντε' ἐποιχομένῳ παρανήνεε] ἀποιχομένῳ. *Rhod.* Non abit prælior domo antequam arma induerit: tantum abest, ut antequam comportentur. Poterant illa afferri abiturienti, non abeunti jam. Quare lectio illa recta, non Brodæi ἐπειγομένῳ, minus Rhodomanni ἀποιχομένῳ. Neque satis est vocem vicina vertere: vocis enim imagine res aliqua tegitur, quæ

Qui nunc coëgit exercitum : refert tamen Achillem
per omnia.
Nec eſt quod alium Græcorum metuatis, pro patria
Propugnantes. Quocirca ne fugiamus belli peri-
culum,
Etiamſi multos pridem toleravimus labores.
An nondum compertum habetis animo, quod ærum-
noſis
Viris ex labore oriatur florens & beatus rerum ſtatus?
Et poſt noxios ventos, & malignam tempeſtatem
Jupiter hominibus in aëre afferat ſerenam & tranquil-
lam diem?
Et a morbo periculoſo virium integritas redeat, poſt
bellum denique
Pax? hæque res omnes temporis ſucceſſu ita commu-
tantur.
Hunc ad modum verba facit. Illi igitur ad bellum
prompti armantur
Dicto citius. Mox ubique per urbem ſtrepitus exſiſtit,
Viris ad mœſtificam pugnam ſe accingentibus :
Hic alii uxor, timens belli diſcrimen,
Arma profuſis lachrymis abeunti congerit :
Alii parvuli nati curſitantes circa patrem
Cuncta inſtrumenta apportant : Qui nunc propter illos
Plorantes dolet; nunc iterum ridet

Vo-

quæ non poteſt æque in carmen trahi, ac ipſa vox: aut cum re ſignata quippiam annexum eſt, æque ab autore diverſum. *Dausq.* Cum Dausquejo nihil muto: ἐποίχεσθαι aliquando eſt ire aliquo, ut ibi facias, quod facto opus: Ita ſumitur apud Homerum Odyſſ. N. V. 34. δέρπον ἐποίχεσθαι: Sequitur enim, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι: Ita ſumendum eſt hic; eunti ad bellum, ut ibi pugnet, ideoque arma induenti. Vulgo ἐποίχεσθαι, irruere, invadere eſt, idque Rhodomannum & Brodæum decepit: Nam iſta ſignificatio hoc loco peccat. Nunc ἐποιχομένῳ, ut vides, non deterius eſt, quam Rhodomanni ἀποιχομένῳ, & melius certe, quam Brodæi ἐπειγομένῳ, ubi mox ſequitur, νήπιοι υἷες ἐπειγόμενοι περὶ πατρί: Nam alias, ne quid diſſimulem, ἐπειγομένῳ utrique præ-

Παισὶν ἀγαλλόμενος· κραδίη δέ οἱ δαΐ μᾶλλον
Ὠρμαινεν πονέεσθαι ὑπὲρ τειχέων τε, καὶ αὐτοῦ·
Ἀλλῳ δ' αὖτε γεραιὸς ἐπισταμένης παλάμῃσιν
Ἀμφιτίθει μελέεσσι κακῆς ἀλκήρια χάρμης,
Πολλὰ παρηγορέων φίλον υἱα, μηδενὶ εἴκειν
Ἐν πολέμῳ· καὶ στέρνα τετυμμένα δείκνυε παιδὶ,
Ταρφέα σήματ' ἔχοντα παλαιῆς δηϊοτῆτος·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἐν ἔντεσι θωρήχθησαν,
Ἀστεος ἐξεχέοντο, μέγ' ἰέμενοι πολέμοιο
Λευγαλέου· ταχέεσσι δ' ἐφ' ἱππήεσσιν ὄρουσαν,
Ἱππῆες· πεζοῖσι δ' ἐπέκραον ἔθνεα φωτῶν·
Ἁρμασι δ' ἅρμαθ' ἵκοντο κατ' αντίον· ἔβραχε δὲ χθὼν
Ἐς μόθον ἐσσυμένων· ἑπαΰτεε δ' οἷσιν ἕκαστος
Κεκλομένος· τοί δ' αἶψα συνήϊον· ἀμφὶ δ' ἀνάσφι
Τεύχε' ἐπεσμαράγησε· μίη δ' ἐκάτερθεν ἀϋτὴ
Λευγαλέη· τὰ δὲ πολλὰ θοῶς ποτέοντο βέλεμνα,
Βαλλόμεν' ἀμφοτέρωθεν· ὑπ' ἔγχεϊ δ' ἀσπίδες ἀνδρῶν
Θεινόμεναι κτυπέεσκον ἀάσχετον· αἱ δ' ὑπ' ἀκόντων,
Καὶ ξιφέων· πολέες δὲ καὶ ἀξίνῃσι θοῇσιν
Ἀνέρες οὐτάζοντο· φοβύνετο δ' ἔντεα φωτῶν
Αἵματι· Τρωϊάδες δ' ἀπὸ τείχεος ἐσκοπίαζον
Αἰζηῶν στονόεντα μόθον· πάσῃσι δὲ γυῖα
Ἔτρεμεν, εὐχομένῃσιν ὑπὲρ τειχέων τε, καὶ ἀνδρῶν,
Ἠδὲ κασιγνήτων· πολιοὶ δ' ἅμα τῇσι γέροντες
Ἔζονθ' εἰσορόωντες· ἔχον δ' ὑπὸ χείρεσι θυμὸν

Παί-

ſtaret ſine dubio. *Pauw.*

118. κραδίη δέ οἱ δαΐ μᾶλλον] οἱ ἐν δαΐ μᾶλλον. *Rhod.*

121. κακῆς ἀλκήρια χάρμης] Scribe ἀλκτήρια, arma, quæ vim arceant. *Dausq.*

122. παρηγορέων φίλον υἱα, μηδενὶ εἴκειν] φίλον νίϊα. *Rhod.*

128. πεζοῖσι δ' ἐπέκραον ἔθνεα φωτῶν] Cur non ſcripſit ἵππια πεζῶν, ut de equitibus præcedit ἐφ' ἱππήεσσιν ἱππῆες, & de curribus ſequitur ἅρμασι ἅρμαθ'? An forte Amanuenſes mutarunt? Attende & judica. Quod mihi placet, Rhodomanno

Voluptatem ex filiis capiens; inque acie tanto magis animus
Eum impellit ad labores, pro ſobole & ſeipſo, obeundos;
Alii porro emeritus ſenex doctis manibus
Applicat circa membra diræ præſidia pugnæ (arma)
Multis cohortans dilectum natum, ut nemini cedat
In prælio; & pectus vulneratum oſtentat filio,
Plurima indicia priſtini conflictus repræſentans.
Cum itaque univerſi armis ſe communiſſent,
Ex urbe erumpunt, magna cupidine pugnæ
Exitialis; inque celeres equites invehuntur
Equites: in pedites vero impreſſionem faciunt agmina virum (pedeſtrium:)
Et curribus currus obviam tendunt, inſonatque tellus,
Dum ad pugnam ita concitantur. Tum acclamatione quiſque ſuos
Accendit. Qui ſtatim pedes conferunt, circumque illos
Arma crepitant, & unus utrinque clamor (exſiſtit)
Atrox; Et magna ſubito evolat telorum vis
Utrinque emiſſorum; ſcutaque virum (alia) haſtis
Percuſſa fragorem dant ingentem, alia pilis
Et gladiis: Multi etiam bipennibus ſubito adactis
Viri ſauciantur: Fœdanturque arma virorum
Sanguine. Trojanæ autem mulieres de muro proſpiciunt
Mœſtificam juvenum conflictationem: unde omnibus membra
Tremunt, vota facientibus pro liberis & maritis
Atque germanis: Interque illas incani ſenes
Sedent ſpectantes; & animum curis depaſcuntur

Pro-

no etiam placuit, ut nunc video, in Addendis.

131. ἀμφὶ δ' ἄνα σφι] ἀμφὶ δ' ἄρα σφι. *Rhod.*

142. ἔχεν δ' ὑπὸ χείρεσι θυμὸν Παίδων ἀμφὶ φίλων] Forte; ἔδεν δ' ὑπὸ κήδεσι θυμὸν. *Rhod.* Brodæus ὑπὸ κήδεσι, & interpretatur, *in dolore erant ob charos filios.* Rhodomannus; ἔδεν δ' ὑπὸ κήδεσι θυμὸν. Accedam deruncinandis hujus agri ſentibus opera tertia: ἔχεν δ' ὑπὸ χείρεσι θυμὸν. Quia jam

Παίδων ἀμφὶ φίλων· Ἑλένη δ' ἐνὶ δώμασι μίμνεν
Οἵη ἀμφιπόλοισιν· ἔρυκε γὰρ ἄσπετος αἰδὼς·
Οἱ δ' ἄμοτον πονέοντο πρὸ τείχεος· ἀμφὶ δὲ Κῆρες
Γήθεον· οὐλομένη δ' ἐπαύτεεν ἀμφοτέροισι
Μακρὸν Ἐρις βοόωσα· κόνις δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ
Κτεινομένων ὀλέκοντο δ' ἀνὰ κλόνον ἄλλοθεν ἄλλος·
Ἐνθ' ἄρα Δηΐφοβος κρατερὸν κτάνεν ἡνιοχῆα
Ἱππασίδην· ὃ δ' ἀφ' ἅρματος αἰψηροῖο
Ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν· ἄχος δέ οἱ ἔσχεν ἄναχτα·

Δεί-

alias ſuper aliis clades acceperant, quia ſibi ſanguis frigebat, expertes bonæ ſpei, & nec filiorum tamen ſecuri, animum malorum contemplatu occupabant, hoc eſt, ἔχον δ' ὑπὸ χείρασι θυμὸν: ſcilicet *omnia vana augentes timore*, ut Livianis verbis explicem. *Dausq.* Locus difficilior: Rhodomanni ἴδον δ' ὑπὸ κήδεσι θυμὸν hactenus probare non potui, quia in metu repentino locutio non eſt apta: Sciunt Eruditi, quid ſit ἴδειν θυμὸν, ἴδειν καρδίαν. Melius Brodæi ἔχον δ' ὑπὸ κήδεσι θυμὸν, melius Dausqueji ἔχον δ' ὑπὸ χείρασι θυμὸν Παίδων ἀμφὶ φίλων: *dolore ſubactum habebant animum ob charos filios: pejora animo ſibi concipiebant de charis filiis*: Sic V. 93. hujus Libri habuimus, ὦ ἄθρει καὶμὲ φίλην ὑπὸ δούρατι πάτρης Δυσμενίων: ne alia exempla adſcribam, quibus ὑπὸ ita abſolute ſumitur, ut a Brodæo factum: Hæc inquam meliora ſunt, & ſi quid mutandum, eorum alterutrum mihi ſumam: Sed fors nihil mutandum: Habebant in manibus animum & fiduciam propter charam ſobolem: Animus illis tedibat, dum gnatos pro ſe & publica te videbant dimicantes: De ſene præceſſit V. 120. Ἄλλῳ δ' αὖτε γέροντι ἐπισμύξας παλάμῃσιν Ἀμφιτρίδαι &c. Simile quid de aliis ſenecionibus hic adferendum, ut eorum conditio eſſet diverſa a mulierculaurn conditione: Nihil decentius. In manibus habebant animum & fiduciam, cujus experimenta dediſſent, ſi pedes & alia membra ad opus fuiſſent æque parata: Attende ad illud ἴζοντο, quod pulchre huic ſententiæ accinit: Adeo debiles erant ſenes, ut ſtare non poſſent diu: Sedentes igitur ſpectabant pugnam; & ita ſedentes in manibus ſentiebant priſtinæ virtutis reliquias, propter ipſam ſobolem ſuam, quæ acriter pro illis dimicabat: Vides? Hoc ineptum non eſt, præſertim in ſcripto hominis Scholaſtici, qui ejusmodi acumina amare ſolet. *Pauw.*

143. Βλέπε δ' ἐνὶ δώμασι μίμνε Οἵη ἀμφιπόλοισιν] Οἵη ἅμ' ἀμφιπόλοισιν. *Rhod.* Rhodomanpus,

Propter charam ſobolem. Helena vero intra ædes ſe continet
Sola cum famulis: nam ingens eam pudor retrahebat.
Illi autem acriter in opere erant ſub mœnibus, & circum Parcæ
Gaudebant, lethaliſque clamore inceſſebat utroſque
Diſcordia, immane vociferans, ac pulvis rubeſcebat cruore
Interfectorum; dum alibi alius per aciem exitio dabatur.
Ibi Deiphobus obtruncat fortem aurigam
* Hippaſiden. Qui e veloci curru
Decidit in cadavera, dominum vero ejus mœſtitia occupat.

Me-

hus, Οἵῃ ἅμ' ἀμφιπόλοισιν: Certe lenius fluet oratio, ſi adſimile quippiam injiciatur. Quare ſcribo: Οἵῃ ἀμφιπόλοις σὺν. ut Odyſſ. O. Ἀρτέμιδι ξύν. Namque præpoſitiones inverti quandoque notat Chariſius Lib. 2. Sic Plautus: —— *quem ad epiſtolam Meneſilochus miſit.* Lucretius Lib. 2.

Nec quæ nigra cluent de nigris: ſed variis de.

Calaber Lib. 10.

Ἀγρόμενοι τειχέων σφετέρων ὕπερ, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Εἴρυθ'. ——

Rogat Brodæus: Quidni Οἵῃ σὺν ἀμφιπόλοισιν? Reſpondeo οἵῃ ſpondeum eſſe. Deinde οἵῃ alienum eſt ἰάζοντι Poëtæ. *Dausq.* Rhodomanni Οἵῃ ἅμ' ἀμφιπόλοιστιν præfero. *Pauw.*

148. ὀλίκοντο δ' ἀνὰ κλόνον ἄλλοθεν ἄλλος] ἄλλοθεν ἄλλος cum numero plurium, ut Supra V. 337. Libri præcedentis: Vide. *Pauw.*

149. κρατερὸν κτύπον ἠνιοχῆα] πτύπον. *Rhod.*

150. Ἱππασίδην· ὃ δ' ἀφ' ἅρματος αἰψηροῖο *] Deeſt proprium nomen, quale eſt Νίσεος, aut ſimile. Supra Lib. 6. V. 562. Alcimedes Ajacis Oilei amicus interfecit a partibus Trojanorum aurigam Πάμμονος Ἱππασίδην. *Rhod.* Brodæus Εὐκλῆος Ἱππασίδην. Sed πλατυάρδην Calabro parum amicum eſt. Deinde voce illa ex Εὔκληος deformata protraheretur ω. Scribo ex loco ſubjectiore:

Ἱππασίδην Εὔκληος· ὃ δ' ἅρματος ἐξ αἰψηροῦ.

Dausq. Cum Brodæo errat Dausquejus ex Verſu ſexto ſequenti Euclerum ſibi promens: Nam ſine dubio ibi corruptum eſt nomen: Dein, hic nomen aurigæ non requiritur, ſed nomen Ducis, cujus auriga erat Hippaſides: Nam id aperte probat ſequens, Ἄχος δέ οἱ ἔσχεν ἄνακτα. Quare veriſimile conjicit Rhodomannus, nomen τῷ Νίσου ſimile intercidiſſe. *Pauw.*

151. ἔσχεν ἄνακτα] Ita Aldina: Rhodomannus ex Baſi-

Δείδιε γὰρ μὴ δῆριν ἐφ' ἡνία χεῖρας ἔχοντα
Υἱὸς ἐὺς Πριάμοιο καταπτείνησι καὶ αὐτὸν·
Ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε Μελάνθιος, ἀλλ' ἐπὶ δίφρου
Ἀλτο θοῶς· ἵπποισι δ' ἐκέκλετο μακρὰ τινάσσων·
Εὐκλήρου δ' ἔχε μάστιν· ἔλαυνε δὲ δούρατι θείνων·
Καὶ τοὺς μὲν Πριάμοιο παῖς λίπεν· ἵκετο δ' ἄλλων
Ες πληθὺν· πολέεσσι δ' ὀλέθριον ὤπασεν ἦμαρ
Εσσυμένως· ὀλοῇ γὰρ ἀλίγκιος αἰὲν ἀέλλῃ,
Θαρσαλέως δηΐοισιν ἐπεύχετο· τοῦ δ' ὑπὸ χερσὶ
Μυρίοι ἐκτείνοντο· πέδον δ' ἐστείνετο νεκρῶν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὔρεα μακρὰ θορὼν εἰς ἄγκεα βήσσης
Δρυτόμος ἐγκονέων, νεοθηλέα δάμναται ὕλην,
Ἀνθρακας ὄφρα κάμησι, καταπρύψας ὑπὸ γαῖαν
Σὺν πυρὶ δούρατα μακρὰ, τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεσόντα
Πρῶνας ὕπερθε κάλυψαν, ἀνὴρ δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
Ὡς ἄρα Δηϊφόβοιο θοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιοὶ
Ἰλαδὸν ὀλλύμενοι, περικάππεσον ἀλλήλοισι·
Καί ῥ' οἱ μὲν Τρῳέσσιν ὁμίλεον· οἱ δ' ἐφέβοντο
Εὐρὺν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥόον· τοὺς δ' ὕδατος εἴσω

Δηΐ-

leenſi dedit εἶχεν ἄνακτα. *Pauw.*

152. Δείδιε γὰρ μὴ δῆριν ἐφ' ἡνία χεῖρας ἔχοντα] μὴ δή μιν ἐφ', aut μὴ δηρὸν ἐφ'. *Rhod.* Brodæus δηρὸν. Rhodomannus δή μιν. Priori correctioni adverſatur metus, ne cito occidatur. Alteram his poſtfero: Δείδιε μή μετὰ δῆριν ἐφ' ἡνία χεῖρας ἔχοντα. ne in pugna. Vel: Δείδιε γὰρ μὴ δουρὶ ἐφ' ἡνία χεῖρας ἔχοντα. *Dausq.* Dausqueji ſuſpiciones ineptiunt: Prima tamen magis, quam altera, quia ne verba quidem dat bona omiſſo γὰρ. Brodæi & Rhodomanni δηρὸν etiam pravum eſt, quia nimium in metu ſubitanco inducit, ut recte animadvertit Dausquejus. Alterum Rhodomanni δή μιν optimum eſt, & ſequi debemus ſine dubio. *Pauw.*

154. Ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε Μελάνθιος] Legendum, Ἀλλὰ οὗ οὐκ ἀμέλησε: Nam verbum illud caſum ſecundum, non tertium amat. Similem errorem etiam antea correximus. *Pauw.*

155. μακρὰ τινάσσων· Εὐκλῆρου δ' ἔχε μάστιν· ἔλαυνε &c.] μακρὰ τινάσσων Εὐλήρ'· οὐδ' ἔχε μάστιν· ἔλαυνε &c. Nomine iſto Homerus ſemel utitur Iliad. Υ. V. 481.

Metuebat enim, ne ſi diu manus habenis admotas haberet,
Etiam ipſum fortis Priami filius letho daret.
Verum non neglexit eum Melanthius: ſed in currum
Celeriter inſiliit, & equos voce exſtimulavit longe concutiens
Habenas: Nec flagellum tenebat; ſed eos haſta feriens agitabat.
His itaque Priami filius omiſſis, intulit ſe aliorum
In turbam, & plurimis lethiferum diem adduxit
Derepente. Pernicioſo enim turbini ſimilis, perpetuo
Animoſe in hoſtes invehebatur: Adeo ut manibus illius
Innumeri trucidarentur, campusque in arctum redigeretur cæſorum multitudine.
Ac veluti per longos montes in ſaltus convalles deſcendens
Lignator feſtinus, ſylvam fruticantem proſternit:
Ut carbones faciat; ubi terra condiderit
Prolixa cum igni ligna: Quæ hic illic prolapſa
Juga deſuper operiunt: vir autem ille opere delectatur:
Sic etiam feſtinis Deiphobi manibus Achivi
Gregatim cæſi inter ſe procumbunt.
Alii vero partim cum Trojanis rem gerunt, partim fugiunt
Ad latum Xanthi fluxum: Quos in aquam

Dei-

V. 481. *Rhod.* Rhodomannus Ἔθλης· οὐδ' ἔχε μάχιν. Eam vocem ante probavimus, nec huic loco diſconvenire judicamus. Niſi quod in præcipiti periculo evenit, dicas & flagello inſomniſſe, & haſta equos egiſſe. Unde conſectarium eſt eum a Deiphobo, quia prævolabat, relinqui. Tunc retinebis carmen ὁλοκλήρως. *Dausq.* Adeo certa eſt Rhodomanni correctio, ut qui de eâ dubitet, committendus ſit Medicis: Apage illum Euclerum; apage illud Eucleri flagellum. *Pauw.*

160. Θαρσαλέως δηΐοισιν ἐπεύχετο] ἐπέρχετο vel ἐπῴχετο. *Rhod.* Hoſtibus imprecabatur. Nec audio reponentes ἐπῴχετο vel ἐπέρχετο: etſi ἐπῴχετο reponi poſſit aptiſſime. At non idcirco iſtud alterum oblinendum. *Dausq.* Scribe ἐπῴχετο, & inſulſiſſimum Dausqueji commentum ride. *Pauw.*

161. Μυρίοι ἐκτείνοντο] Itane

μυ-

Δηΐφοβος συνέλασε, καὶ οὐκ ἀπέληγε φόνοιο·
Ὡς δ' ὁπότ' ἰχθυόεντος ἐπ' ἠόσιν Ελλησπόντου
Δίκτυον ἐξερύωσι πολύκμητοι ἁλιῆες,
Κολπωθὲν ποτὶ γαῖαν, ἔσω δ' ἁλὸς εἰσέτ' ἐόντας,
Ενθόρμι αἰζηὸς, γναμπτὸν δόρυ χερσὶ μεμαρπὼς, 175
Αἰνὸν ἐπὶ ξιφίῃσι φέρει φόνον, ἄλλοθεν δ' ἄλλον
Δάμναται, ὄν κε κίχησι, φόνῳ δ' ἐρυθαίνεται ὕδωρ·
Ὡς τοῦ ὑπαὶ παλάμῃσι περὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα
Αἵματι φοινίχθησαν· ἐνεστείνοντο δὲ νεκροὶ·
Οὐδέ μεν οὐδ' ἄρα Τρῶες ἀναιμωτὶ πονέοντο, 180
Αλλὰ σφέας ἐδάϊζεν Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς
Αμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι· Θέτις δέ που εἰσορόωσα,
Τέρπετ' ἐφ' υἱωνῷ, ὅσον ἄχνυτο Πηλείωνι·
Τοῦ γὰρ ὑπὸ μελίῃ πουλὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι
Πίπτεν ὁμῶς ἵπποισιν· ὁ δ' ἐσπόμενος, κεράϊζεν· 185
Ενθ' Αμίδην ἐδάϊξε περικλυτὸν, ὃς ῥά οἱ ἵππων
Εζόμενος συνέχυρσε, καὶ οὐκ ἀπόνητ' ἐρατειν῀ς
Ιππασίης· δὴ γάρ μιν ὑπ' ἔγχεϊ τύψε φαεινῷ
Ες νηδὺν· αἰχμὴ δὲ ποτὶ ῥάχιν ἐξεπέρησεν·
Εγνατα δ' ἐξεχύθησαν· ἕλεν δέ μιν οὐλομένη κὴρ 190
Εσσυμένως, ἵπποιο θοοῦ παρὰ ποσσὶ πεσόντα·

Εἶλε

μυρίοι? Ingens ſane numerus, & quantus ille exercitus, ſi toties cecidiſſent: μυρίοι, quoties id ſcribit Quintus? *Pauw.*

171. Δηΐφοβος συνέλασε] Δηΐφοβος συνέλασσε. *Rhod.*

174. ἔσω δ' ἁλὸς εἰσέτ' ἐόντας] εἰσέτ' ἐόντας. *Rhod.*

276. Αἰνὸν ἐπὶ ξιφίῃσι φέρει φόνον, ἄλλοθεν δ' ἄλλον Δάμναται] ἄλλοθι δ' ἄλλον. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus: Sed ſic locus non eſt emaculatus: Laborat enim in verborum Syntaxi, & poſt ἰνθόρῃ αἰζηὸς non recte ſequitur φέρει ita abſolute. Scribendum puto, Ενθόρῃ αἰζηὸς, γναμπτὸν δορὶ χερσὶ μεμαρπὼς, Αἰνὸν ἐπὶ ξιφίῃσι φέρειν vel φέρων φόνον, ἄλλοθι δ' ἄλλον Δάμναται. Prius elegantius, quam poſterius, ideoque præferendum fortaſſe: ἰνθόρῃ φέρειν, vel μεμαρπὼς φέρειν: Græce docti ſciunt. *Pauw.*

179. ἐνεστείνοντο δὲ νεκροί] Nonne potius, ἐνεστείνοντο δὲ νεκροῖς, ut ἐνεστείνοντο ad ῥέεθρα pertineat? φοινίχθησαν præceſſit numero plurium. *Pauw.*

186.

Deiphobus cogit; nec cædendi finem facit.
Non secus ac si pisciferi in littore Hellesponti
Multo labore exerciti piscatores rete extrahunt
Sinuatum ad terram: Quod cum adhuc in mari est,
Insilit juvenis, inflexoque conto manibus comprehenso,
Tristem Xiphiis necem affert, & alibi alium
Interemit, quemcunque nactus fuerit: stragequè illa
unda cruentatur.
Sic Deiphobi manibus Xanthi fluenta passim
Sanguine rubescebant, inque iis arcte se premebant
cadavera.
At nec Troës incruentam gerebant pugnam:
Sed eos trucidabat violentus Achillis filius
Inter alias phalanges. Thetis itaque procul conspiciens,
Tantum de nepote lætitiæ, quantum de filio luctus,
percepit.
Ejus enim hasta ingens exercitus numerus in pulvere
Occubuit, una cum equis; ipseque insequens strages
edidit.
Ibi Amiden obtruncat nobilem: Qui ipsi equis
Insidens occurrit; nec juvit eum jucundum
Rei equestris studium. Namque hasta illum fulgida
perculit
In ventrem ita ut mucro per spinam dorsi penetraret.
Effusa itaque sunt ilia, lethalisque eum Parca cepit
Confestim, ad velocis equi pedes delapsum.

Peri-

186. *Εἶθ' Ἀμίδωι ἐδάϊξε περικλυτὸν*] Asperius mihi est *Ἀμίδωι*, quam *Ἀμίγδωι*: Nam Homerus primam in *ἄγδους* corripuit, & Martiali licuit esse tam diserto, ut scripserit Lib. 6. ad Stellam:

Sardonychas, Smaragdos, adamantas, jaspidas uno.

Dausq. Suidas in Lexico suo loco, *Ἀμίδης, ἄτομα κύριον.* Ubi ille *Ἀμίγδης* Dausqueji, & cur *Ἀμίδης* asperius, quam *Ἀμίγδης*? Nugæ & nugaciſſimæ nugæ. *Pauw.*

Ibid. *ὃς ῥά οἱ ἵππων Ἐζόμενος συνέχυρσε*] Nota Ellypſin: *ἵππων ἐζόμενος.* pro *ἐφ' ἵππων ἐζόμενος.* Sed an forte legendum *ἵππῳ* vel *ἵππου Ἐζόμενος*, ubi mox ſequitur *ἵππειο θεοῦ κατὰ κοσμὶ κιόντα*? Equo ſingulari inſidebat, non currui cum auriga: Eo etiam pertinet, *καὶ οὐκ ἀκόντι' ἐφεστηκὼς Ἱππασίῃ*, ſi attendas. *Pauw.*

192.

Εἶλε δ' ἄρ' Ασκάνιόν τε, καὶ Οἴνοπα· τὸν μὲν ἐλάσσας
Δουρὶ μετὰ στομάχοιο ποτὶ στόμα· τόν δ' ὑπὸ λαιμὸν
Καίριος ἔνθα μάλιστα πέλει μόρος ἀνθρώποισιν·
Αλλους δ' ἔκτανεν, ὅσους κίχε, τίς κεν ἐκείνους * 195
Ανδρῶν μυθήσαιτο κατὰ κλόνον, ὅσσοι ὅλοντο
Χερσὶ Νεοπτολέμοιο; κάμεν δέ οἱ οὔποτε γυῖα·
Ως δ' ὁπότ' αἰζηῶν τὶς ἀγρῷ ἐνὶ τηλεθάοντι,
Παννήμαρ κρατερῇσι πονησάμενος παλάμῃσιν,
Ες γαῖαν κατέχευεν ἀπείρονα καρπὸν ἐλαίης 200
Ράβδῳ ἐπισπέρχων, ἐκάλυψε δὲ χῶρον ὕπερθεν,

Ως

192. *τὸν μὲν ἐλάσσας Δουρὶ μετὰ στομάχοιο ποτὶ στόμα*] Δουρὶ μέγα. *Rhod.* Rhodomannus reſcribit *μέγα στομάχοιο ποτὶ στόμα.* Quæ correctio etſi non neceſſaria, cum re tamen congruentiſſima eſt. Non neceſſaria; quia intelligi poteſt, ut Pyrrhus telum impulerit *ad os cum ſtomacho:* ibi enim *ſtomachus* naſcitur teſte M. Tullio Lib. 2. de Natura Deorum: *Linguam autem ad radicem ejus hærens ſtomachus excipit, quo primum illabuntur ea, quæ accepta ſunt: oris utraque ex parte tonſillas attingens palato extremo, atque intimo terminatur.* Suffragatur Gellius Lib. 7. Cap. 11. Euſtathius in Iliad. P. Celſus, & Veſſalius. Eam partem vocavit Homerus *στομάχοιο θέμιτλα*, ubi & *ſtomacho* perfoſſo *ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή.* Omitti non poteſt Euſtathius in Iliad. Γ. *Εν δὲ τῷ, Απὸ στομάχυς ἀρηῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ, σφάζεσθαί φησι τοὺς ἄριας Ομηρος κατὰ στομάχυς, ὃ λαμβάνει τὸν στόμαχον κατὰ τὴν νῦν συνήθειαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν τότε. στόμαχοι γάρ φησι τὰ κάτω μέρη τοῦ λαιμοῦ· οἱ βρόγχοι· καὶ στομάχοιο ἀλλαχοῦ θέμιτλα ἡ φάρυγξ, ἣ καὶ στόμα κοιλίας.* Nota dignus eſt & Calabri locus Lib. 13.

——— *διὰ στομάχοιο πέρησεν,*
Ηχι θοαὶ πόσιός τε, καὶ εἰδάτος εἰσὶ κέλευθοι.

Veteri autem uſu vocis uſum Calabrum inde pateſcit, quod hunc *μετὰ στομάχοιο ποτὶ στόμα* feriat, alterum *ὑπὸ λαιμόν*: hoc eſt uno ictu una in parte duos conſodere. *λαιμὸς* enim jugulum Iliad. T.

——— *οὔπως γὰρ ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη*
Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις ἑταίρου τεθνειῶτος.

Congruentiſſima tamen illa correctio: quod *ſtomachi* os ſuperius, quæ gula, majus eſt ore inferiore ad ventriculum pertinente: ita Gorrhæus & Medici. Adi ad Oribaſium Cap. de lingua & agnatis. *Danſq. μετὰ στομάχοιο ποτὶ στόμα, ad os cum ſtomacho*, inepta locutio eſt,

Perimit etiam Aſcanium & Oenopem, illum feriens
Haſta ſecundum patulum ſtomachi orificium, hunc in gulam;
Ubi maxime præſens ac cita eſt mors hominibus.
Alios etiam porro interficit, quos aſſequitur. Quisnam illos
Enumeret, in conflictu virum quot neci dati fuerint
Manibus Neoptolemi? nec unquam defatigationem ejus membra ſenſerunt.
Veluti cum juvenum quiſpiam in agro florenti
Toto die validis manibus laborans,
Ad terram decutit infinitum oleæ fructum,
Pertica verberans, & loci ſuperficiem operit:

Ita

eſt, quicquid Dausqueji acumen ſibi confingat. Haud dubie legendum μίγα ςομάχοιο κατὰ ςόμα, quod non eſt gula, ut male ſibi perſuaſit Dausquejus, ſed ipſius ventriculi os ſuperius, quod cibum recipit, & revera majus eſt ore ventriculi inferiore, quod cibum emittit, ut nemo neſcit, qui non ignorat corporis fabricam. ςόμαχος nempe hic ſine dubio eſt ventriculus: Nam id aperte probat ſequens ὑπὸ λαιμὸν, quod vulnus alia parte inflictum denotare debet, & ineptiſſime in rem ſuam adducit bonus Dausquejus: Vident ipſi Tyrones, qui artem dicendi diſcere modo incipiunt, nihilque perſpicuum magis. Viſne aliud, quod nunc commode adhuc mihi in mentem venit? Vulgata etiam ſervari poteſt, ſi τὸν μὲν ἐλάσσας δουρὶ μετὰ ſcriptum velis pro ἐλάσσας μετὰ δουρὶ, & δουρὶ ſimpliciter: Nam μετὰ aliquando idem, quod διὰ, inſtrumenti notionem habens: Eo pertinet notiſſimus ille locus Homeri Iliad. Ε. V. 344. Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἰήνατο Φοῖβος Ἀπόλλων. Quare nunc elige, & vide quid præferas tibi: Levicula emendatio locum vulneris magis diſtincte, vulgata lectio minus diſtincte indicat: Id certum. *Pauw.*

195. Ἄλλους δ' ἔκτανεν, ὅσους κίχε] Ἄλλους δ' ἔκτανεν αὖθις vel αἶψα, vel Ἄλλους δ' αὖτ' ἔκτεινεν, ὅσους. *Rhod.* Scribe, Ἄλλους δ' ἄλλοτε κτεῖνε, ὅσους κίχε. Brodæus, Ἄλλους δ' ἔκτανεν ἄνδρας, ὅσους κίχε. Rhodomanus, Ἄλλους δ' αὖτ' ἔκτεινεν. *Dausq.* Verſus mutilus: Interpretum commenta non placent: Rectius ſcripſerim, Ἄλλους δ' ἔκτανε πάντας, ὅσους κίχε. *Pauw.*

Ibid. τίς κεν ἐκείνους Ἀνδρῶν μυθήσαιτο] ἐκείνους ἀνδρῶν ſuſpectum eſt iſta forma: Nonne ſcribendum, τίς κεν ἔκτανε vel ἔκτανεν Ἀνδρῶν μυθήσαιτο? *Pauw.*

199. Πανσυδὶ κρατερῇσι σὺν ςεναχῇσι

σὺν

Ως οὖ ὑπαὶ παλάμῃσι κατήριπε πουλὺς ὅμιλος·
Τυδείδης δ' ἑτέρωθεν, ἐϋμελίης τ' Αγαμέμνων,
Αλλοι τ' ἐν Δαναοῖσιν ἀριστῆες πονέοντο
Προφρονέως ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· οὐδὲ μὲν ἐσθλοῖς
Τρώων ἡγεμόνεσσι δέος πέλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Ἐκ θυμοῖο μάχοντο, καὶ ἀνέρας αἰὲν ἔρυκον
Χαζομένους· πολέες δέ γε οὐκ ἀλέγοντες ἀνάκτων,
Ἐκ πολέμοιο φέβοντο, μένος τρομέοντες Αχαιῶν·
Οψὲ δ' ἄρ εἰσενόησε περὶ προχοῇσι Καμάνδρου
Ολλυμένους Δαναοὺς κρατερὸς πάϊς Αἰακίδαο
Αἰὲν ἐπασσυτέρους· λίπε δ' οὓς πάρος αὐτὸς ἔναιρεν,
Φεύγοντας προτὶ ἄστυ, καὶ Αὐτομέδοντι κέλευεν
Κεῖσ' ἐλάαν, ὅθι πουλὺς ἐδάμνατο λαὸς Αχαιῶν·
Αὐτὰρ ὅγ' αἶψα πίθησε, καὶ ἀθανάτων μένος ἵππων
Σεύεσκεν μάστιγι ποτὶ κλόνον· οἵ δ' ἐπέτοντο
Ῥίμφα διὰ κταμένων, κρατερὸν φορέοντες ἄνακτα·
Οἷος δ' ἐς πόλεμον φθισίμβροτον ἔρχεται Αρης,
Εμβεβαὼς ἵπποισι, περιτρομέει δ' ἄρα γυῖα
Ἐσσυμένου, καὶ θεῖα περὶ στέρνοισι θεοῖο
Τεύχη ἐπιβρομέουσιν, ἴσον πυρὶ μαρμαίροντα·
Τοῖος Αχιλλῆος κρατεροῦ πάϊς ἤιεν ἄντην
Ἐσθλοῦ Δηϊφόβοιο· κόνις δ' ἐπαείρετο πολλὴ

Ιπ-

ράμενος &c.] Inepta comparatio propter ineptam ὑπερβολήν. *Pauw.*

202. Ως οὖ ὑπαὶ παλάμῃσι] Ως τοῦ ὑπὸ παλάμῃσι. *Rhod.*

203. ἐϋμελίης τ' Αγαμέμνων] ἐϋμελίης τ'. *Pauw.*

208. πολέες δέ γε οὐκ ἀλέγοντες ἀνάκτων] πολέες δὲ καὶ οὐκ. *Rhod.* Nihil muto, neque hiatum metuo: Munus etiam convenit καὶ. *Pauw.*

210. περὶ προχοῇσι Καμάνδρου] Σκαμάνδρου. qui tamen a κάμειν & ἄνδρας nomen accepit. *Rhod.* Καμάνδρου Verſus amat magis, quam Σκαμάνδρου: Apud Homerum tamen ſæpe etiam Σκάμανδρος ante ſyllabam brevem: Videbimus aliquando diſtinctius. Quod de Etymo ſcribit Rhodomannus, ineptum eſt. *Pauw.*

218. Οἷος δ' ἐς πόλεμον &c.] Hanc comparationem ubique ingerit bonus. *Pauw.*

219.

Ita illius manibus ingens turba proſternitur.
Cæterum alia parte Tydides, & haſta pollens Agamemnon,
Aliique inter Danaos optimates, negotium obibant
Alacriter, in ſævo certamine. Nec interim ſtrenui
Trojanorum ductores dant metui locum: verum & ipſi
Omni animi conatu præliantur, & ſemper retrahunt viros
Terga dantes. Multi tamen ſine ducum reſpectu
Ex prælio refugiunt, robur Achivum formidantes.
Tandem cognovit ad Scamandri alveum
Profligari Danaos fortis Æacidæ natus
Subinde denſiores. Ideo relicto, quibus antea trucidandis inſtabat,
Ad urbem fugiendi ſpacio, Automedonti præcepit,
Illuc ut (equos) impelleret, ubi magna Achivum multitudo ſternebatur.
Is igitur mox paret, & immortalium equorum robur
Scutica concitat ad turbatam illam aciem. Hi volant
Subito per cæſorum cumulos fortem (ſecum) dominum ferentes.
Ac qualis ad bellum lethiferum Mars proficiſcitur,
Equis conſcenſis, paſſimque tremiſcit tellus,
Eo properante, & divina circum præcordia Dei
Arma, ignis inſtar fulgentia, intonant.
Talis robuſti Achillis natus tendebat contra
Virtute præſtantem Deiphobum: & frequens attollebatur pulvis

Cir-

219. περιτρομέει δ' ἄρα γυῖα Εστυμίνυ] γαῖα Εστυμίνυ. *Rhod.* Brodæus ſcribendum opinatur γαῖα. Calaber paullo infra:

—— ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Νισσομένοιο ἄσακτος ἰρεμὴ κίνυτο γαῖα.

Homerus Iliad. N.

—— τρέμε δ' εὐρεῖα μακρὰ, καὶ ὕλη
Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.

Brodæus apud *Dausquejum.*

220. θεῖα περὶ στέρνοισι θεοῖο Τεύχη] θεῖα θεοῖο: Vide Scholaſtici acumen. *Pauw.*

223. κόνις δ' ἐπασίετο πολλὴ] πολλὴ hic nimis exile eſt pro Calabri majeſtate: pulvis immenſus & κόνις ἀπειρέσιη indolem

Ἵππων ἀμφὶ πόδεσσιν· ἰδὼν δέ μιν ἄλκιμος ἀνὴρ
Αὐτομέδων, ἐνόησεν ὅς τις πέλεν· αἶψα δ' ἄναχτι
Τοῖον ἔπος κατέλεξε, περικλυτὸν ἄνδρα πιφάσκων·
Ω ἄναξ, Δηϊφόβοιο πέλει στρατὸς, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
Σεῖο πάροιθε τοκῆος ὑπέτρεμε· νῦν δέ οἱ ἐσθλὸν
Η θεὸς, ἢ δαίμων τις ὑπὸ κραδίην βάλε θάρσος.
Ως ἄρ' ἔφη· τὸν δ' ἄρα οὔτι προσέειπεν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Ἵππους ὠτρύνεσκεν ἐλαυνέμεν, ὄφρα τάχιστα
Ὁλλυμένοις Δαναοῖσιν ἀεικέα πότμον ἀλάλκοι·
Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἀφίκοντο μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι,
Δὴ τότε Δηίφοβος, μάλα περ χατέων πολέμοιο,
Εστη, ὅπως πῦρ αἰνὸν, ὅθ' ὕδατος ἐγγὺς ἵκηται·
Θάμβεε δ' εἰσορόων κρατερόφρονος Αἰακίδαο
Ἵππους, ἠδὲ καὶ υἷα πελώριον, οὔτι τοκῆος
Μείονα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ φρεσὶν ὡρμαίνεσκεν
Αλλοτε μὲν φεύγειν, ὅτε δ' ἀνέρος ἄντα μάχεσθαι·
Ως δ' ὅτε σῦς ἐν ὄρεσσι νεηγενέων ἀπὸ τέκνων
Θῶας ἀποσσεύῃσι, λέων δ' ἑτέρωθι φανείη
Ἐκποθὲν ἐσσύμενος, τοῦ δ' ἵσταται ἄσπετος ὁρμὴ,
Οὔτε πρόσω μεμαῶτος ἔτ' ἐλθέμεν, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,
Θήγει δ' ἀφριόωντας ὑπὸ γναθμοῖσιν ὀδόντας,

Ως

dolem ejus redoluiſſet. *Pauw.*

225. *Αὐτομέδων, ἐνόησεν ὅς τις πέλεν*] *ὅτις πέλεν. Rhod.*

227. *Ω ἄναξ, Δηϊφόβοιο πέλει στρατὸς*] *Ω ἄνα. Rhod.*

Ibid. *ἠδὲ καὶ αὐτὸς Σεῖο πάροιθε τοκῆος ὑπέτρεμε*] Brodæus: *ἠδὲ καὶ αὐτὸς· Σεῖο πάροιθε τοκῆ' ὃς ὑπέτρεμε.* Haut multum aſpernanda lectio. Altera tamen correctionis non eget: quid enim liquidius? & ipſemet Deiphobus ad præſentiam parentis tui tremore ſuccutiebatur. *Dausq.* Haud dubie *ἠδὲ καὶ αὐτὸς* jungendum cum *Δηϊφόβοιο πέλει στρατὸς*: Nam non ſufficiebat nominare phalangem Deiphobi, ſed etiam ipſe Deiphobus nominandus erat: Phalanx hæc Deiphobi, & ipſe hic Deiphobus: Nihil certius. Diſtinguendum igitur poſt *αὐτὸς*, ut *Σεῖο πάροιθε τοκῆος ὑπέτρεμε* per ſe ſubſiſtat. Quid autem *ὑπέτρεμε τοκῆος*? An verbum *παλυτικῶς* accipiendum, & ſubaudiendum *ὑπὸ* vel *ἔτε-*

Circa equorum pedes. Conſpicatus igitur illum vir fortis
Automedon, ſenſit quis eſſet, & ſtatim ad principem
Hujuſmodi ſermonem edidit, inſignem gloria virum indicans:
Here Deiphobi (iſte) globus eſt. At ipſe etiam
Parentem tuum antea expavit; nunc vero egregiam ipſi,
Aut Deus, aut Genius quiſpiam, in cor miſit fiduciam.
Sic dixit: cui is nihil reſpondit; ſed eo magis
Equos ad curſum incitavit, ut quam primum
Succumbentibus a Danais indignum propulſaret Fatum.
Cum itaque quam proxime inter ſe coiviſſent:
Exin Deiphobus, quamvis belli admodum cupidus,
Reſtitit; velut ignis rapidus, ſi quando aquam contigerit;
Et obſtupuit, videns Æacidæ magnanimi
Equos & filium procerum, nihilo parente
Inferiorem: Animusque in pectore deſtinabat
Nunc fugere, nunc rurſus cum viro dimicare.
Ut, quando in montibus ſus (agreſtis) a recens natis catulis
Thoas abigit; Leo autem alia ſe parte oſtendit
Irruens. Illius itaque vehemens impetus ſubſiſtit,
Nec porro nec retro pedem movere audentis.
Sed ſpumantes ſub maxillis dentes acuit.

Ita

ἕνεκα? Id neceſſe, ut caſus patrii non ſint ſine magiſtro: Durior tamen Ellypſis, & quanquam ὑποτρέμειν παθητικῶς accipi poſſit, ἐνεργητικῶς tamen accipi mavult, quando voces ejus ductui committuntur: Sic autem caſus quartos, non ſecundos aut tertios, amare ſolet. Quare Erodæus certe melius & emaculatius, adhibita diſtinctione, quam ſententia ſibi requirit, Σεῖο πάροιθε τοκῆ' ὑπέτρεμε· τῶν δέ &c. Quanquam ὅς ſane abeſſe poteſt, & abſolute ſcribi, Δηϊφόβοιο πέλει τρατὸς, ἠδὲ καὶ αὐτὸς· Σεῖο πάροιθε τοκῆα ὑπέτρεμε, τῶν δέ οἱ &c. Attende: Hoc accommodatius fere ad verborum & loci indolem. *Pauw.*

230. Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' ἄρα οὔτι προσέειπεν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον] τὸν δ' οὔτι προσέννεπεν. *Rhod.* Sic recte Rhodomannus: Fors in libris quibusdam ſcriptum fuit, Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄρα οὔτι προσέννεπεν, indeque enatus error. *Pauw.*

237. οὔτι τοκῆος Μείονα] Ridiculum hoc: Vaſta ſcilicet

Ὡς υἱὸς Πριάμοιο σὺν ἄρμασι μίμνε, καὶ ἵπποις,
Πορφύρων φρεσὶ πολλὰ, καὶ ἀμφαφόων δόρυ χερσὶ·
Τὸν δ' υἱὸς προσέειπεν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος·
Πριαμίδη, τί νυ τόσσον ἐπ' Ἀργείοισι μέμηνας
Χειροτέροις, οἳ σεῖο περιτρομέοντες ὁμοκλὴν,
Φεῦγον ἐπεσσυμένοιο, σὺ δ' ἤλπεο πολλὸν ἄριστος
Ἔμμεναι; ἀλλά σοι εἴπερ ὑπὸ κραδίῃ μένος ἐστὶν,
Ἡμετέρης πείρησαι ἀνὰ κλόνον ἀσχέτου ὁρμῆς.
Ὡς εἰπὼν, οἵμησε λέων ὡς ἄντ' ἐλάφοιο,
Ἐμβεβαὼς ἵπποισι, καὶ ἅρμασι πατρὸς ἑοῖο·
Καὶ νύ κε μὶν τάχα δουρὶ σὺν ἠνιόχῳ κατέπεφνεν,
Εἰ μή οἱ μέλαν αἶψα νέφος κατέχευεν Ἀπόλλων
Ἐκποθεν Οὐλύμποιο, καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόθοιο
Ἥρπασε, καί μιν ἔθηκε ποτὶ πτόλιν· ἦχι καὶ ἄλλοι
Τρῶες ἔσαν φεύγοντες· ὅ δ' ἐς κενεὴν δόρυ τύψας
Ἥρα Πηλείδαο πάϊς, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Ὦ κύων· ἐξήλυξας ἐμὸν μένος· οὐδέ σοι ἀλκὴ
Ἰεμένῳ περ ἄλαλκε· θεῶν δέ τις ὅσσ' ἐκάλυψε,

Νύκ-

corpora ſingenda, ut terrorem incuterent ſtatim. *Pauw.*

252. ἀσχέτου ὁρμῆς] Ineptum eſt ἀσχέτου, ubi de ſeipſo loquitur Neoptolemus: Sed talia in his ubique, ac ſi Circulatores audires, vel Thraſonidas. *Pauw.*

254. Ἐμβεβαὼς ἵπποισι, καὶ ἅρμασι πατρὸς ἑοῖο] Hoc toties dictum, ut ſtomachum revera cieat mihi. *Pauw.*

255. μιν τάχα δουρὶ σὺν ἠνιόχῳ] Uno ictu, credo: Nam id promittunt, quæ Libro Primo aliisque præcedentibus ſcripſit Quintus de vaſtiſſimis hiſce Heroibus. *Pauw.*

257. Ἐκποθεν Οὐλύμποιο, καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόθοιο] Omoioteleuta notes. *Pauw.*

258. Ἥρπασε, καί μιν ἔθηκε] Rotundius & exaſciatius legeretur, καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόθοιο Ἁρπάξας μιν ἔθηκε &c. Pueri vident. *Pauw.*

259. ὅ δ' ἐς κενεὴν δορὺ τύψας Ἥρα] *haſtam feriens*; *haſtam percutiens*: Nota locutionem, quæ ſane paulo inſolentior eſt. Sed an legendum forte, δορὶ τύψας? *Pauw.*

260. Ἥρα Πηλείδαο πάϊς, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν] Expunge τοῖον, vel hoc retento ἥρα: quod tamen nolim. *Rhod.* Verſus miſere laborat ipſa abundantia

Ita Priami filius cum curru & equis reſiſtit,
Multa animo verſans, & manibus haſtam tractans.
Eum igitur Achillis ferocis natus affatur.
Priamide, quid adeo furis in Argivos
Imbecilliores? qui reformidantes impreſſionem tuam
Irruentis fugiunt. Tu ergo putaſti te longe præſtantiſſimum
Eſſe: verum ſi tibi in corde vires ſunt,
Periculum fac mei in pugna impetus irrevocabilis.
Ita fatus, irruit tanquam leo in cervum,
Invectus equis & curru patris ſui.
Et mox equidem haſta eum confixiſſet, una cum auriga;
Niſi altam ei nubem offudiſſet Apollo
Deſuper ex Olympo, & e perniciali conflictu (ipſum)
Abreptum tranſtuliſſet ad urbem; quo etiam alii
Trojani fuga ſe ſubduxerant: Haſta igitur impulſa in vacuum
Aëra, Pelidæ filius (his) verbis eum proſecutus eſt.
Proh canis evaſiſti vim meam: Neque vero tibi fortitudo (tua)
Quamlibet conanti opem tulit; Sed deorum aliquis oculos mihi præſtrinxit,

Miſſa

dantia ſua: Rhodomannus male: Nam nec τοῖον, nec ἥρα abeſſe poteſt, prout legitur nunc. Si legeretur Verſu præcedenti ἐς κενεὸν δορὶ τύψας, omitti poſſet ἥρα: Id certum. Et quid igitur? An ita legendum? Dubito, quia audacior eſt conjectura. Verſus eſt difficilis: Si Πηλείδης de nepote & poſteris Pelei dixiſſet Quintus, parata eſſet medicina: Scriberem enim, Ἥρα Πηλείδης, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν. Sed id incertum, & minus probabile propter ambiguum, quod inde naſceretur. An ſcribendum, Ἥρα παῖς Πηλείδᾳ, ἔειπε τοῖον ποτὶ μῦθον? Imo vel hoc recipiendum videtur, vel alterum illud Rhodomanni opera noſtra interpolatum, donec meliora ex libris adferantur: Nam ut hoc addam; Si ad ἐς κενεὸν adſcriptum fuiſſet loco Gloſſematis ἥρα, ut potuit certe, conjectura non eſſet adeo difficilis, & nullo negotio vox in contextum potuiſſet immigrare. *Pauw.*

261. Ω κύον' ἐξήλυξας &c.] Ω κύον. *Rhod.*

Νύκτα βαλὼν καθύπερθε· καὶ ἐκ κακότητος ἐρύξας;

* * * *

Εὖτ' ὀμίχλην διέχευε· λύθη δ' εἰς ἠέρα μακρὴν·
Αὐτίκα δ' ἐξεφάνη πεδίον, καὶ πᾶσα περὶ χθὼν·
Τρῶας δ' εἰσενόησεν ἀπόπροθι πολλὸν ἐόντας
Σκαιῆς ἀμφὶ πύλῃσιν· ἔβη δ' ἄρα πατρὶ ἐοικὼς
Αντία δυσμενέων, οἵ μιν φοβέοντο κιόντα,
Ηύτε κῦμ' ἀλεγεινὸν ἐπεσσύμενον τρομέουσι
Ναῦται, ὅτ' ἐξ ἀνέμοιο διεγρόμενον φορέηται
Εὐρὺ μάλ', ὑψηλόν τε, μέμηνε δὲ λαίλαπι πόντος,
Ως τοῦ ἐπερχομένοιο, κακὸν δέος ἄμφεχε Τρῶας·
Τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον, ἐποτρύνων, ἑτάροισι·
Κλῦτε φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε
Ατρομον, οἷον ἔοικε φορήμεναι ἄνδρας ἐεσθλοὺς,
Νίκην ἱεμένους ἐριδευέα χερσὶν ἀρέσθαι,
Καὶ κλέος ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλ' ἄγε θυμὸν
Παρθέμενοι, πονεώμεθ' ὑπὲρ μένος, εἰσόκε Τροίην
Πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ, καὶ ἐκτελέσωμεν ἑέλδωρ·
Αἰδὼς γὰρ, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἐνθάδε μένοντας

Εμ-

263. καὶ ἐκ κακότητος ἐρύξας] φὶ δ' ἐκ κακότητος ἐρύσσας. Hic autem aliquid deeſſe, cum hiet oratio, manifeſtum eſt. Expleri tamen hiatus iſte poteſt, ſi pro ἐρύξας, quod alias vitiatum eſt, reſtituatur ἔρυσσεν. Et mox pro Εὖτ', Ως ὅ' ὀμίχλην. In tertio autem inde verſus initio, Τρῶας δ' εἰσενόησεν. Ad hanc igitur caſtigationem qualemcunque interpretatio conformata eſt. Quod æquus lector boni conſulet. *Rhod.* Mihi placet, καὶ ἐκ κακότητος ἐρύσσας, poſt quæ ſequebantur alia, quæ interierunt, & inſtaurare non poſſumus ex ingenio: Id certius certo. *Pauw.*

264. Εὖτ' ὀμίχλην διέχευε] Rhodomannus Ως ὅ' ὀμίχλην, ut vidimus: Ego ſcribendum ſuſpicor, Εἶτ' ὀμίχλην διέχευε, *Dein caliginem diſſipavit.* Quis autem ille, qui diſſipavit caliginem? Apollo dicit Rhodomannus in Verſione ſua: An recte dubito: Nam ille Trojanis addictus, non modo Deiphobum, ſed etiam totam urbem libens ſpiſſa caligine obduxiſſet, ut Græcorum impetum eluderet, quoties neceſſe erat. Fors alius igitur Deus, qui

Missa desuper nebula, teque exitio subtraxit.

* * * *

Postquam vero caliginem dissipavit (Apollo,) eaque
in late diffusum aëra resoluta fuit,
Mox apparuit campus, & omnis circum tellus.
Trojanos vero ille cognoscit valde procul abesse
Ad Scæas portas; contendit igitur, patris impetum
referens,
Adversum hostes; qui eum accedentem extimuerunt,
Ut tempestatem fluctuum mœstificam exhorrescunt
ingruentem
Nautæ, cum a vento excitata fertur
Admodum lata & ardua, & turbine pontus sævit.
Ita illo adventante improbus terror incessit Trojanos.
Talem vero sermonem ad exhortandum socios, edebat,
Audite amici, & fiduciam animis immittite
Intrepidam; qualem ferre decet strenuos viros,
Qui celebrem manibus victoriam reportare cupiunt,
Et gloriam ex turbulento bello. Ergo agite animis
Prompti etiam supra vires laboremus, donec Trojæ
Inclytam urbem capiamus, & voti compotes fiamus.
Pudendum enim, quod longissimum ad tempus hic
manentes

Nihil

qui *διίχευε ὀμίχλην*. Plura nempe desunt fortasse, quam Rhodomannus credidit: *ὡς εἰπὼν* certe, aut aliquid simile, post verba Neoptolemi etiam sine dubio apposuit Calaber suo more. *Pauw.*

266. *Τρῶας δ' εἰσιδόντες*] Hic recte satis Rhodomannus, *Τρῶας ὅ δ' εἰσιδόντες*: Nam alibi etiam apud Quintum articulus a nomine proprio longius distat. Alias inter hunc Versum & Versum antecedentem intercidisset unus, qui Neoptolemi mentionem faciebat disertam. *Pauw.*

275. *οἷον ἔοικε φορήμεναι ἄνδρας ἐσθλοὺς*] Ita Rhodomannus pro *ἄνδρας ἐσθλοὺς*, quod in Aldina & Basileensi extat: Recte: Nam Pleonasmus est bonus. Potuisset etiam *ἀνέρας ἐσθλοὺς* reponere æque bene. *Pauw.*

278. *εἰσόκε Τροίην Πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ*] *Τροίης Πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ. Rhod.*

280. *μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἐνθάδε μίμνοντας*] *ἔνθα μίμνοντας*, vel *ἐνθάδ' ἐόντας. Rhod.* Legendum *ἔνθα μίμνοντας*: Nam *ἐνθάδ' ἐόντας* sequens *ἴμμεναι* aperte

Εμμεναι ἀπρήκτους, καὶ ἀνάλκιδας, οἷα γυναῖκας·
Τεθναίην γὰρ μᾶλλον, ἢ ἀπτόλεμος καλέοιμην.
Ὡς φάτο· τοί δ' ἔτι μᾶλλον ἐς Ἀρεος ἔργον ὄρουσαν
Θαρσαλέως, Τρῳέσσι δ' ἐπέδραμον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ,
Προφρονέως μάρναντο περὶ πτόλιν· ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἐκτοσθεν πυλέων ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἀπέληγε
Δεινὸς ἀνὴρ, Τρώων μὲν ἐελδομένων ἀπερύξαι
Δυσμενέων στρατὸν αἰτὸν, ἐϋσθενέων τ' Ἀργείων
Ἀστυ διαπραθέειν· ὀλοὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς·
Καὶ τότε δὴ Τρῳέσσιν ἀρηγέμεναι μενεαίνων,
Ἐκθορεν Οὐλύμποιο, καλυψάμενος νεφέεσσι,
Λητοΐδης· τὸν δ' αἶψα θοαὶ φορέεσκον ἀέλλαι
Τεύχεσι χρυσείοισι κεκασμένον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
Μάρμαιρον κατιόντος ἴσον στεροπῇσι κέλευθοι·
Ἀμφὶ δέ οἱ γωρυτὸς ἐπέκτυπεν· ἔβραχε δ' αἰθὴρ
Θέσπέσιον· καὶ γαῖα μέγ' ἴαχεν· ἔνθ' ἀκάμαντας
Θῆκε παρὰ Ξάνθοιο ῥόον πόδας· ἐκ δ' ἐβόησε
Σμερδαλέον· Τρῳέσσι δὲ θάρσος βάλε, δεῖμα δ' Ἀχαιοῖς,
Μίμνειν αἱματόεντα κατὰ κλόνον· οὐδ' Ἐνοσίχθων
Ὀμβριμος ἠγήσησε· μένος δ' ἐπέπνευσεν Ἀχαιοῖς
Ἤδη τειρομένοισι· μάχη δ' ἀΐδηλος ἐτύχθη
Ἀθανάτων βουλῇσιν· ὄλοντο δὲ μυρία φῦλα
Αἰζηῶν ἑκάτερθε· κοτεσσάμενος δ' ἄρ' Ἀπόλλων

Ar-

respuit. *Pauw.*

285. *ἄλλοτε δ' αὖτε Ἐκτοσθεν πυλέων ἀπὸ τείχεος*] Vitium manifestum: Scribe *Ἐκτοσθεν πυλέων*: Et sic Versio Latina. *Pauw.*

286. *οὐδ' ἀπέληγε Δεινὸς ἀνὴρ*] Magis quadrat *Δεινὸς Ἄρης*. *Rhod.* Imo ita legendum sine dubio: Nam *δεινὸς ἀνὴρ* & Neoptolemus hic plane non quadrant. Pueri vident, si attendant. *Pauw.*

288. *ἐϋσθενέων τ' Ἀργείων*] *ἐϋσθενέων δ' Ἀργείων*. *Rhod.*

294. *Μάρμαιρον κατιόντος ἴσον στεροπῇσι κέλευθοι*] Scribe *ἴσον*, ne Versui fiat injuria. *Pauw.*

295. *Ἀμφὶ δέ οἱ γωρυτὸς ἐπέκτυπεν*] Ingratum est *ἀμφὶ δέ οἱ* post *ἀμφὶ δὲ μακραὶ*. *Pauw.*

297. *ἐκ δ' ἐβόησε Σμερδαλέον· Τρῳέσσι δὲ θάρσος βάλε*] *ἐκ δὲ βόησε*

Nihil efficiamus, & ut mulieres (tam) imbelles simus.
Emoriar enim potius, quam nomen ignavi geram.
Sic ait: Ast illi tanto majori ad Martis opus feruntur
Fiducia, Trojanosque incursant: Qui tamen & ipsi
Impenso ardore pugnam capessiunt circa urbem, & quandoque
Intra portas de muris. Nec modum grassandi fecit
Vir impetuosus: Trojanis interim cupientibus arcere
Infestum hostium exercitum, validisque Argivis
Urbem expugnare. pernicialis itaque omnes ærumna tenebat.
Exinde dum Trojanis opem ferre instituit,
E cælo, nubibus velatus, desilit
Latoides (Apollo:) Quem præproperi celeriter ferunt turbines
Aureis armis insignitum; Et late circumquaque
Viæ descendentis fulgurum instar micant.
Et pharetra circa illum strepit, fragoremque dat æther
Immensum, ac tellus valde resonat, ubi infatigatos
Xanthi ripæ pedes imposuit; Tum vociferatum edit
Immanem, Trojanisque fiduciam adjecit (sed pavorem Achivis)
Ut in acie cruenta persisterent. Nec Neptunum
Hoc violentum latuit: Quin vires ille Achivis inspirat
Jam labascentibus. Hinc exitialis pugna committitur
Deorum immortalium consiliis: innumeræque cohortes juvenum
Pereunt utrobique. Apollo itaque iratus

Ar-

βόησας Σμερδαλέον, Τρώεσσι θράσος βάλε. *Rhod.* Probo: Nam ἐκ δ' ἐβόησε Σμερδαλέον· Τρωσὶν δὲ θράσος βάλε, minus exasciatum foret. *Pauw.*

299. Μίμνειν αἱματόεντα κατὰ κλόνον] Hæc commode a proximo δεῖμα & δεῖμα βάλε pendere possunt: Nam δεῖται μίμνειν perbene dicitur Græce, ut nemo nescit Græce doctus. Interpres perperam & perplexe. *Pauw.*

302. ὅλοιτο δὲ μυρία φῦλα Αἰζηῶν ἑκάτερθε] non μυρίοι, sed φῦλα μυρία αἰζηῶν, & quidem ἑκάτερθε: Insane nimium hoc. *Pauw.*

Αργείοις, ὤρμαινε βαλεῖν θρασὺν υἱ᾽ Αχιλῆος
Αὐτοῦ, ὅπου καὶ πρόσθεν Αχιλλέα· τοῦ δ᾽ ἄρα θυμὸν
Οἰωνοὶ κατέλιπον, ἀριστερὰ κεκληγῶτες, (305
Αλλά τέ οἱ σήματα πολλὰ· χόλος δέ οἱ οὐκ ἔτ᾽ ἔμελλε
Πείθεσθαι τεράεσσι· τὸ δ᾽ οὐ λάθε Κυανοχαίτην,
Ηέρι θεσπεσίῃ κεκαλυμμένον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ,
Νισσομένοιο ἄνακτος, ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα· 310
Τοῖον δ᾽ ἔκφατο μῦθον, ἐελδόμενός μιν ἐρύξαι,
Ισχεο, τέκνον, μή τι πελώριον υἱ᾽ Αχιλῆος
Κτείνῃς· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς Ολύμπιος ὀλλυμένοιο
Γηθήσει· μέγα δ᾽ ἄλγος ἐμοὶ, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
Εσσεται εἰναλίοισιν, ὅπως πάρος ἀμφ᾽ Αχιλῆα· 315
Αλλ᾽ ἀναχάζεο δῖον ἐς αἰθέρα, μή με χολώσῃς·
Αἶψα δ᾽ ἀναῤῥήξας μεγάλης χθονὸς βέρεθρον,
Αὐτὴν Ιλιον εἴθαρ ἑοῖς ἅμα τείχεσι πᾶσαν
Θήσω ὑπὸ ζόφον εὐρύν· ἄχος δέ τοι ἔσσεται αὐτῷ.
Ως φάθ᾽· ὅ δ᾽ ἀζόμενος μέγ᾽ ἀδελφεὸν οἷοτοκῆος, 320
Δείσας τ᾽ ἀμφὶ πόλῃος, ἐϋσθενέων θ᾽ ἅμα λαῶν,
Χάσσατ᾽ ἐς οὐρανὸν εὐρὺν· ὅ δ᾽ εἰς ἅλα· τοί δ᾽ ἐμάχοντο,
Αλλήλους ἀλέξοντες· Εριν δ᾽ ἐπιτέρπετο χάρμῃ·
Μέσφ᾽ ὅτε δὴ Κάλχαντος ὑπ᾽ ἐννεσίῃσιν Αχαιοὶ
Ες νῆας χάσσαντο, καὶ ἐξελάθοντο μόθοιο· 325

Οὐ

305. τοῦ δ᾽ ἄρα θυμὸν Οἰωνοὶ κατέλιπον, ἀριστερὰ κεκληγῶτες] κατέλειπον & κεκλήγοντες. *Rhod.* Solens eſt Poëta nolter in iſtiusmodi παρακειμένοις medias ſic augere: Nec reſcribendum κεκληγοντες, proba licet voce, Homeroque nota. *Dausq.* Mirum hoc de Apolline, qui vaticiniorum Præſes. An ita Alii? Non recordor. *Pauw.*

307. Αλλά τέ οἱ σήματα πολλὰ] οἱ ſupervacuum: Αλλά τε σήματα πολλά. *Rhod.*

310. ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα] Legendum puto, ἐρυμνὴ κίνυτο γαῖα. *Pauw.*

312. Ισχεο, τέκνον, μή τι πελώριον υἱ᾽ Αχιλῆος Κτείνῃς] Non convenit τι hoc loco: μή τι κτείνῃς. Scribendum ſuſpicor, μή νυ πελώριον υἱ᾽ Αχιλῆος Κτείνῃς. *Pauw.*

317. ἀναῤῥήξας μεγάλης χθονὸς βέρεθρον] Inſere ante βέρεθρον,

Argivis, animum induxit trajicere ferocem Achillis
filium
Eo loco, ubi & antea Achillem; Sed ipſius propoſitum
Præpetes deſtituebant; quæ clangorem a ſiniſtra edebant,
Aliaque portenta multa. Attamen ira ejus non amplius
Ceſſura erat prodigiis. Non fefellit autem hoc Neptu-
num,
Divino (ſpiſſo) aëre obſeptum, circumque pedes
Domini adventantis obſcura movebatur tellus.
Hunc igitur ſermonem edidit, retrahere ipſum cupiens;
Deſiſte fili, neque ſtupendum Achillis filium
Neci trade. Nec enim ipſe Olympius (Jupiter) oc-
ciſo illo
Lætabitur; Ingens præterea luctus mihi & omnibus diis
Marinis futurus eſt, ut antehac propter Achillem.
Quapropter abſcede in æthera divinum; ne mihi ſto-
machum moveas:
Et mox ubi profundam magnæ telluris voraginem di-
ruperim,
Ipſum Ilium, ſine mora, cum mœnibus ſuis totum
Vaſtis tenebris immergam, teque ipſum pœnitudo in-
ceſſat.
Ita fatus erat: Ille autem dum reverentia proſequitur
patruum ſuum
Et urbi validisque ſimul civibus metuit,
Receſſit in cælum ſpatioſum; at hic in mare. Cæte-
rum illi dimicabant
Mutuis cædibus graſſantes. Et pugna Liti voluptati
erat:
Donec tandem monitu Calchantis Achivi
In naves ſe receperunt pugnæ (ad tempus) obliti.

Non

ἔρον, εὐρὺ. *Rhod.* Injicio εὐρὺ, uti infra σχίσε εὐρὺ. Brodæus αἰπὺ. *Dausq.* εὐρὺ mihi etiam probatur, quanquam ζόφον εὐρὺν mox ſuccedat: Nam ita repetere ſolet Quintus, ut ſæpe vidimus jam. *Pauw.*

322. ἐς εὐρωπὸν εὐρὺν] εὐρὺν hic iterum recurrit. *Pauw.*

325. Ἐς νῆας χάσσαντο] χάσσατο de Apolline & Neptuno etiam præceſſit. *Pauw.*

332.

Οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο δαμήμεναι Ιλίου ἄστυ,
Πρίνγε Φιλοκτήταο βίην ἐς ὅμιλον Αχαιῶν
Ελθέμεναι, πολέμοιο δαήμονα δακρυόεντος·
Καὶ τὸ μὲν ἠγαθέοισιν ἐπέφρασεν οἰωνοῖσιν,
Ηὲ καὶ ἐν σπλάγχνοισιν ἐπέδρακεν· οὐ γὰρ ἄϊδρις
Μαντοσύνης ἐτέτυκτο· θεὸς δ' ὡς ἤδεε πάντα·
Τῷ πίσυνοι, στονόεντος ἀποιχομένου πολέμοιο,
Ατρεΐδαι προέηκαν ἐϋκτιμένην ποτὶ Λῆμνον
Τυδέος ὄμβριμον υἱα, μενεπτόλεμόν τ' Οδυσῆα
Νηΐ θοῇ· οἳ δ' αἶψα ποτὶ πτόλιν Ηφαίστοιο
Ηλυθον, Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης,
Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, ὅπη πάρος αἰνὸν ὄλεθρον
Ανδράσι κουριδίοισιν ἐμητίσαντο γυναῖκες,
Εκπαγλον κοτέουσαι, ἐπεὶ σφέας οὔτι τίεσκον,
Αλλὰ δμωϊδέσσι παρευνάζοντο γυναιξὶ
Θρηϊκίαις, τὰς δουρὶ, καὶ ἠνορέῃ κτεάτισσαν,
Πέρθοντες τότε γαῖαν ἀρηϊφίλων Θρηϊκων·
Αἳ δε μέγα ζήλοιο περὶ κραδίῃσι πεσόντος,
Θυμὸν ἀνοίδησαν, φίλους δ' ἀνὰ δώματ' ἀκοίτας

Κτεῖ-

332. σονόεντος ἀποιχομένου πολέμοιο] ἀποιχόμενοι πολέμοιο. *Rhod.*

336. Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης, Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν] διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης Αἰγαίοιο: Nota generis diſcrimen, quod ego non concoquo. Supra habuimus Lib. 7. V. 239.

—— ὅσοι Σκύρoιο πέδον περιναιετάασκον
Εἰναλίης, τὴν μακρὰ περιβρομέουσι θαλάσσης
Κύματα ῥηγνυμένοιο πρὸς ἠϊόνας Αἰγαίοιο.

Sed id enodare potui, hoc enodare non poſſum. An θαλάσσης Αἰγαίοιο Ellyptice ſcriptum pro θαλάσσης πόντου Αἰγαίοιο? Neſcio, & vix puto: Nam θάλασσα πόντου non dicitur, ut ἁλὸς πόντος, quantum ego ſcio. An igitur ſubaudiendum κύματος? Id verum eſſe poſſet alibi, non poteſt verum eſſe hic: Adeſt enim πλατὺ χεῦμα, & alterum aperte reſpuit. Mihi hic aqua hæret, neque generis diſcrepantiam aſſequor. An forte locus eſt male diſtinctus, & legendum, Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα, θαλάσσης Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, ut

Non enim in fatis erat urbem Ilii capi,
Priusquam Philoctetes violentus in castra Græcorum
Venisset, lachrymabilis belli (egregie) peritus.
Hoc enim ex fatidicis observarat alitibus,
Aut in extis perspexerat. Non enim ignarus
Artis vaticinandi fuit: imo ut Deus prænovit cuncta.
Huic morigeri cum a tristi prælio digressi fuissent,
Atridæ ablegarunt in Lemnum, bene habitatam,
Fortem Tydei filium, & bellipotentem Ulyssem,
Navi citata. Qui celeriter ad Vulcani urbem,
Per latum Ægæi maris fluxum, appulerunt
In Lemnum vitibus abundantem. Ubi olim funestum
interitum
Legitimis viris machinatæ fuerant matronæ,
Supra modum iræ indulgentes, quod eas nullo honore afficerent,
Sed ancillis toro commiscerentur
Thraciis, quas vi, armis ac fortitudine in potestatem vindicarant,
Populantes tunc oram belli studiosorum Thracum.
Illæ igitur Zelotypia cordibus atrociter incumbente,
Ira intumuerunt: carosque in ædibus maritos

Im-

ut nota insulæ accedat, & Lemnus tanquam insula ipsis literis sese prodat? Omnes insulæ sunt νῆσοι θαλάσσης, & hæc vitifera non illepide ita dici potuit hic. Hoc verum forte. Sic Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα per se subsistit, & Ellyptice bonum est. Vide & judica. *Pauw.*

340. Ἀλλὰ δμωῇδεσσι παρευνάζοντο γυναιξὶ] Scribe δμωιάδεσσι. *Dausq.* Ita scribas, per me licet: Subdubitabam tamen Lib. 3. V. 681. in loco non absimili. An forte scribendum δμωῖδεσσι, ut circumflectendo syllaba brevis evadat longa? Non improbabile hoc, aut novum. Et sic Libro 3. pro δμωάδες etiam reponi posset δμωῖδες. *Pauw.*

342. Πίρνοντες τότε γαῖαν ἀρτιφίλων Θρηίκων] Media in Θρηίκων corripi solet: Quare Versus non est sanus. Scribendum suspicor, Πίρνοντες τότε γαῖαν ἀρτιφίλων μάλα Θρηκῶν. Sed quid etiam illud τότε? An aliquid adest, quo sese commode referre possit? Non video: Nam supernus πάρος ea non est indole. Legendum igitur, Πίρνοντες πότε γαῖαν. *Pauw.*

344. Θυμὸν ἀτοίδησιν, φίλως

A

Κτεῖνον ἀνηλεγέως ὑπὸ χείρεσιν· οὐδ' ἐλέησαν
Κουριδίους περ ἐόντας· ἐπεί ῥ' ἀπαναίνεται ἦτορ
Ανέρος, ἠδὲ γυναικὸς, ὅτε ζηλήμονι νούσῳ
Αμφιπέσῃ· κρατεραὶ γὰρ ἐποτρύνουσιν ἀνίαι·
Αλλ' αἴδε σφετέροισιν ἐπ' ἀνδράσι πῆμ' ἐβάλοντο
Νυκτὶ μιῇ, καὶ πᾶσαν ἐχηρώσαντο πόλια,
Παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν ἀταρβέα, καὶ μέγα κάρτος.
Οἵ δ' ὅτε δὴ Λῆμνον κίον, ἠδὲ καὶ ἄντρον κοῖλον
Λαΐνεον, τόθι κεῖτο πάϊς Ποίαντος ἀγαυοῦ,
Δὴ τότ' ἄρα σφίσι θάμβος ἐπήλυθεν, εὖτ' ἐσίδοντο
Ανέρα λευγαλέῃσιν ἐπιστενάχοντ' ὀδύνῃσι,
Κεκλιμένον στυφελοῖο κατ' οὔδεος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Οἰωνῶν πτερὰ πολλὰ περὶ λεχέεσσι κέχυντο·
Αλλα δέ οἱ συνέραπτο περὶ χροΐ, χείματος ἄλκαρ
Λευγαλέου· δὴ γάρ μιν ἐπήνεκε λιμὸς ἀτερπὴς,
Βάλλων ἄσχετον ἰὸν, ὅπη νόος, ἰθύνεσκεν·
Καὶ τὰ μὲν ἀρ κατέδαπτε, τά δ' ἕλκεος οὐλομένοιο

Αμ-

θ' ἁνὰ δώματ' ἀκοίτας] Θυμὸν ἀνοιδήσαντο. *Rhod.* Suspectum est ἀνοιδήσαντο forma media, & nescio, an alibi occurrat. Quid si φίλας hic primam producat? Id certe non displicet. *Pauw.*

346. ἐπεί ῥ' ἀπαναίνεται ἦτορ] Infirmum est illud ἀπαναίνεται, & hic sane non congruit satis. An scribendum forte, ἐπεί ῥ' ἀγριαίνεται vel ἐπεὶ ἀγριαίνεται ἦτορ? Id certe plane esset hujus loci. *Pauw.*

352. Οἵ δ' ὅτε δὴ Λῆμνον κίον, ἠδὲ καὶ ἄντρον κοῖλον] Pro κοῖλον lego ἴκανον vel ἵκοντο. Quamvis elegantiæ Smyrnææ non satisfacere videatur. Mollior erit Versus, si in medio epitheton inseratur, ad hunc modum, Οἵ δ' ὅτε δὴ Λῆμνον ζαθέην κίον ἠδὲ καὶ ἄντρον, vel Λῆμνον, κοῖλον δὲ καὶ ἄντρον ἵκανον. *Rhod.* Scribe, ἠδέ τε κοῖλον ἐπ' ἄντρον. Vel ποιητικώτερον utrinque disjecta præpositione, ἠδὲ καὶ ἄντρου ἐκεῖνο. ἐκεῖνο, tantopere jactatum in vulgus. *Dausq.* Locus difficilior. κίον & ἵκοντο Rhodomanni in uno eodemque Versu vix ac ne vix placent, inprimis ubi ἠδὲ καὶ intercedit: Alia autem ejus nimis sunt arbitraria. ἠδὲ καὶ ἄντρου ἐκεῖνο Dausqueji melius certe, & fors recipiendum. Quid si tamen legamus, ἠδὲ καὶ ἄντρον ἀϊδιὸν? *antrum obscurum, tenebricosum.* Epithetum est accommodum, quod ab imperi-

Immaniter trucidarunt (ſuis) manibus, nec miſertum fuit horum,
Quamvis geniali thoro juncti eſſent. Quia alieniſſimus redditur animus
Viri & mulieris, quando in Zelotypiæ morbum
Inciderit. Validiſſimæ enim ægritudines (ita) impellunt.
Quapropter illæ maritis ſuis extremum intulerunt malum,
Una nocte, totamque viduarunt urbem,
Dum intrepidos animo ſpiritus, & robur ingens concipiunt.
Cum itaque Lemnum Deo ſacram, & antrum contigiſſent
Saxeum; ubi decumbebat clari Poeantis filius:
Exin ſtupor eos inceſſit; ubi viderunt
Hominem inter ſævos cruciatus ſuſpiria ducentem,
Et in rigido ſolo reclinatum: circaque ipſum
Multæ avium plumæ in toro ſtratæ erant.
Alias autem ſibi concinnarat circa corpus, ut hyemem arcerent
Gelidam: quando enim ingrata illum fames invadebat,
Rapidum ejaculans telum, quo mens juberet direxit.
Et ipſas quidem (aves) eſitavit: plumas vero pernicioſo vulneri

Su-

peritis Amanuenſibus, quia rarius occurrit, facile in alterum notius mutari potuit. Attende; hoc non deterius certe eſt, quam Dausquejanum *ἐκεῖνο*. *Pauw.*

353. *Λαΐϊνεον, τόθι κεῖτο*] *τόθι* eſt *ibi*, & hic non quadrat: Scribe, vel *Λαΐϊνεον τ', ὅθι κεῖτο*, vel *Λαΐϊνεον, ὅθι κεῖτο: ὅθι, ubi.* Et hoc ſumendum, etiamſi præcedentia cum aliis aliter conſtituas: Dausquejanum *ἐκεῖνο* ſic etiam peropportunum: *ἄντρον ἐκεῖνο λαΐϊνεον, ὅθι κεῖτο. Pauw.*

356. *ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ, Οἰωνῶν* &c.] *ἀμφὶ* hic adverbialiter ſumendum, & cum *περὶ λεχέεσσι κέχυντο* copulandum eſt, non cum articulo *αὐτῷ: Οἰωνῶν πτερὰ πολλὰ οἱ ἀμφὶ περὶ λεχέεσσι κέχυντο.* Sic habemus mox, *Αὐαλέαι δέ οἱ ἀμφὶ κόμαι περὶ κρατὶ κέχυντο.* Interpres prave: Nam ſi *ἀμφὶ αὐτῷ* jungas, male ſequitur *περὶ λεχέεσσι. Pauw.*

359. *δὴ γάρ μιν ἐπῆνελε λιμὸς ἀτειρὴς*] *δὴ γάρ μιν ἐπὴν ἔλε λιμὸς ἀτειρὴς. Rhod.*

361. *Καὶ τὰ μὲν ἄρ κατέδαπτε,*

Αμφετίθει καθύπερθε, μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης·
Αὐαλέαι δέ οἱ ἀμφὶ κόμαι περὶ κρατὶ κέχυντο
Θηρὸς ὅπως ὀλοοῖο, τὸν ἀργαλέης δόλος ἄρης
Μάρψῃ νυκτὸς ἰόντα θοοῦ ποδός, ὅς δ' ὑπ' ἀνάγκης
Τειρόμενος, ποδὸς ἀκρὸν ἀταρτηροῖσιν ὀδοῦσι
Κόψας, εἰς ἑὸν ἄντρον ἀφίκεται, ἀμφὶ δέ οἱ κὴρ
Τείρει ὁμοῦ λιμὸς, καὶ ἀργαλέαι μελεδῶναι,
Ὡς τὸν ὑπὸ σπέος εὐρὺ κακὴ περιδάμνατ' ἀνίη·
Καί οἱ πᾶν μεμάραντο δέμας· περὶ δ' ὀστέα μοῦνον
Ρινὸς ἔην, ὀλοὴ δὲ παρηϊάδος ἀμφέχυτ' ἀὐτμὴ
Λευγαλέη ῥιπόωντος· ἀνιηρὸν δέ μιν ἄλγος
Δάμνατο· κοῖλαι δ' ἔσκον ὑπ' ὀφρύσιν ἀνδρὸς ὀπωπαὶ
Αἰνῶς τειρομένοιο· γόος δέ μιν οὔτι λίπεν,
Οὕνεκά οἱ μέλαν ἕλκος ἐς ὀστέον ἄχρις ἱκέσθαι,

Πυ-

τε, τὰ δ' ἕλκεος] Interpres recte, *Et ipsas quidem aves esitavit, plumas vero vulneri* &c. Sed quam difficulter id ex Græcis elicitur, quæ ipsas aves solummodo respicere videntur, & revera respiciunt indole sua? *Pauw.*

362. μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης] Præcessit, Αλλα δέ οἱ συνέραπτο περὶ χροΐ, χείματος ἄλκαρ Λευγαλέου. An illa sunt consona, & sic sibi constitit Quintus? *Pauw.*

364. Θηρὸς ὅπως ὀλοοῖο, τὸν ἀργαλέης δόλος ἄρης] δόλος ἄγρης. *Rhod.* Illud Θηρὸς de Leone iterum explico: Nam præter eum fera non est alia, cujus comæ comparari possunt cum comis horridis & incultis hominis afflicti. Sic tamen ὀλοοῖο minus convenit, & aliud Epithetum sumere debuisset Quintus. *Pauw.*

368. Τείρει ὁμοῦ λιμὸς, καὶ ἀργαλέαι] λιμός τε, καὶ. *Rhod.*

371. ὀλοὴ δὲ παρηϊάδος ἀμφέχυτ' ἀὐτμὴ] ὀλοὴ δὲ παρηΐδας ἄμφεχ' ἀὐτμὴ. *Rhod.* Squallor hoc Versu detergendus. ὀλοὴ δὲ παρηϊάδας ἀμφέχυτ' αὐχμὴ Λευγαλέη ῥυπόωντος. παρηϊάδας Synizesi: nisi malis vocem primigeniam παρειάδας. *Dausq.* Non male Dausquejus, ut tamen Rhodomanni suspicionem præferam: Nam & αὐχμὴ pro αὐχμὸς suspectum est, & ῥυπόωντος αὐχμὴ significatione nimis gemella sunt. ἀὐτμὴ est atror, qui instar suliginis obsidebat faciem, ut similis esset circa fornacem operanti: Hoc longe accommodatius, ut vides. Si tamen Dausquejum sequi velis, & παρειάδας, & Λευγαλέου tibi commendo: Nam alia sane non quadrant. *Pauw.*

372. Λευγαλέη ῥιπόωντος] Λευγα-

Superimpoſuit, ut atros mitigarent cruciatus.
Squalidæ vero comæ circa caput illi ſparſæ erant,
Ut perniciali feræ, quam infeſtæ dolus venationis
Veloci pede comprehendit, noctu accedentem: Hæc itaque neceſſitudine
Ad extremas incitas redacta, ſummo pede ſævis dentibus ſibi
Amputato, in luſtrum ſuum redit, & cor ejus
Fames ſimul conficit, & acerbi dolores.
Ita illum maligna in vaſto ſpecu ægritudo ſubigebat.
Ac totum ei corpus macie confectum erat, adeo ut ſola circum oſſa
Cutis hæreret: Quin & fœtidus odor genas ambiebat
Tetra illuvie diffluentis; ægerque illum cruciatus
Opprimebat: concavi denique erant ſub ciliis oculi viri
Graviter afflicti: nec unquam gemitus eum deſerebat:
Quia angebat ipſum, quod lividum vulnus ad oſſa usque penetraverat

Pu-

γελῶσι γυκτὸωντες. *Rhod.*

Ibid. ἀτιμηὸν δέ μιν ἄλγος Δάμνατο] Dixit jam, Ως τὸν ὑπὸ σπέος ἔρὺ κακὴ πιρὶδάμνατ' ἀνίη. *Pauw.*

374. γόος δέ μιν οὔτι λίπτιν] γόος δέ μιν οὔτι λίλοιπτιν, vel οὔποτε λεῖπτιν. *Rhod.*

375. Οὔτιχά οἱ μέλαν ἕλκος ἐς ὀστέον ἄχρις ἰκέσθαι] Pro μέλαν placet μέλιν, vel in fine ἵκανιν legendum. *Rhod.* Rhodomannus μέλιν vel ἵκανιν. ἀσόφως. Si conjecturis pro ingenio indulgendum, ſcribe: Οὔτιχα ἕλκος ἴμιλλιν ἐς ὀστέον ἄχρις ἰκέσθαι. Nam λ non niſi vi deraditur. Nec male: Οὔτιχά οἱ μέλαν ἕλκος ἐς ὀστέον ἄχρις ἵστχι. μέλαν enim poſtulat illud, μιλαίνης ἄλκαρ ἀνίης. Carnemque admorſam ab hydro vel hydra atritate infici docent ita Nicandri:

Σάρκα μιλαινομένην, πιχρὸς δ' ὑποσήπιται ὕδρης
Ἰὸς. ——

At quid nobis mutatio eſt τοῦ ἰκέσθαι, cum pari modo cum μέχρις nectat Libro 10. tantum non iiſdem verbis:

—— καὶ ἴνδοθι μέχρις ἰκέσθαι
Μυελὸν ἐς λιπόωντα δι' ὀστέου, οὔτιχιν ——

Dausq. Locus ſine dubio eſt corruptus: Nam οὔτιν cum infinitivo non conſtruunt Græci, & peſſime errat Dausquejus, contrarium ex loco Libri 10. adſtruere cupiens, ut ipſi pueri vident, ſi oculos modo aperiant: Phy ineptiæ. Quid reponendum? Dausqueſi certe commenta non placent: Et ineptum eſt Rhodomanni μέλιν: Nam quid illud de vulnere? Hoc ſane Dithyrambicum ni-

Nn mis,

Πυθόμενον καθύπερθε· λυγραὶ δ' ὑπερέπτον ἀνίαι·
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβολῇσι πολυκλύστοιο θαλάσσης
Πέτρην παιπαλόεσσαν ἀπειρεσίης ἁλὸς ἄλμη
Δάμναθ', ὑποτμήγουσα μάλα στερεήν περ ἐοῦσαν,
Θεινομένης δ' ἄρα τῆς, ἀνέμῳ, καὶ κύματι λάβρῳ,
Χηραμοὶ κοιλαίνονται ὑποβρωθέντα θαλάσσης,
Ὡς τοῦ ὑπίχνιον ἕλκος ἀέξετο πυθομένοιο.
Ἰοῦ ἀπὸ στυφελοῖο, τόν οἱ ἀπομόρξατ' ὀδοῦσι
Λυγρὸς ὕδρος, τόν φασιν ἀναλθέα τε, στυγέρον τε
Ἔμμεναι, ὁππότε μιν τέρσῃ περὶ χέρσον ἰόντα
Ἠελίοιο μένος· τῷ καὶ μέγα φέρτατον ἄνδρα
Τεῖρε δυσαθλήτοισιν ὑποδμηθέντ' ὀδύνῃσιν·
Ἐκ δέ οἱ ἕλκεος αἰὲν ἐπὶ χθόνα λειβομένοιο
Χῶρος πεπάλακτο πέδον πολυχανδέος ἄντρου,
Θαῦμα μέγ' ἀνθρώποισι καὶ ὕστερον ἐσσομένοισι·
Καί οἱ πὰρ κλισίην φαρέτρη παρέκειτο γε μακρὴ,
Ἰῶν πεπληθυῖα· πέλοντο δ' ἄρα οἱ μὲν ἐπ' ἄγρην,

Οἵ δ'

mis, neque ita Quintus. Alterum ejus ἴκαιον bonum eſt, idque ſequor lubens. *Pauw.*

376. λυγραὶ δ' ὑπερέπτον ἀνίαι] Mœrores exedebant. Æſchylus:

Φαγέδαινα, ἥ μὲ σάρκας ἐσθίει ποδὸς.

In edacem triſtitiam convenit illud Iliad. Ω.

Τίπτοι ἐμὸν, τίο μίχρις ὀδυρόμενος, καὶ ἀχεύων
Σὸν ἴδιαι κραδίην.

Item Pythagoræ ſymbolum Euſtathio & Laërtio referentibus, καρδίαν μὴ ἐσθίειν. Bellerophon apud Homerum, & Ciceronem ingenii facilitate Homerum alterum, *ſuum cor edens* dicitur. Hac mente, recte legitur ὑπερέπτον. Alioqui non invitus legerim: ὑπερέπτατο ἄϋτμαι: quo putris ulceris anima olida ſignificetur provolare, ac præterquam quod animam fœtentem Philoctetes exſpiret, ulceris graveolentia magis inficiatur antrum. Sed priora accommodatiora. *Dausq.* Hæc adſcribo, ut rideas hominis acumen. ὑπερέπτου Emphaſin habet, & ad πυθόμενον καθύπερθε per oppoſitionem ſeſe refert. *Pauw.*

378. Πέτρην παιπαλόεσσαν &c.] Comparatio inepta propter audaciam iterum nimiam. *Pauw.*

380. Θεινομένης δ' ἄρα τῆς, ἀνέμῳ] Malim ἄρα τῇσδ', ἀνέμῳ. *Pauw.*

381.

Putreſcens deſuper ; unde miſerabiles (eum) curæ
arrodebant.
Veluti cum in littore fluctuoſi maris
Aſperam cautem immenſi ſalſugo maris
Vincit ſubſecando, ut ut dura exſiſtat:
Cujus interim, dum a vento & tempeſtuoſo fluctu
verberatur,
Foramina a mari arroſa excavantur.
Ita illius putreſcentis ſub planta vulnus ſerpebat,
Ob rigidum virus, quod dentibus ipſi inflixerat
Sævus natrix, quem incurabilem & funeſtum ajunt
Eſſe, quando in terram egreſſum ſiccarit
Vis ſolis. Propterea & virum longe optimum
Abſumebat, immedicabili cruciatu oppreſſum.
Cujus e vulnere, perpetuo ad terram deſtillanto
Sanie, capacis antri ſolum contaminatum erat,
Ingens miraculum hominibus etiam poſteris.
Et juxta tabernaculum ampla ei pharetra adjacebat
Sagittis referta: unde evolabant alæ ad prædam (avium
& ferarum),

Alæ

381. Χηραμοὶ κοιλαίνονται] Χηραμά. *Rhod.* Recte, ut & Metrum & ὑποβρυλίντα probant. *Pauw.*

382. Ὡς τοῦ ἀπίχθιον ἕλκος] Fors, ἀπ' ἰχθίου, divulſe. *Dausq.* Non muto: Sic & ποτικάρδιον ἕλκος, & alia habemus. *Pauw.*

Ibid. πνθομένοιο] Hoc durius a vulnere ad Philoctetem transfertur hic. *Pauw.*

383. Ἰοῦ ἀπὸ ευφειλοῖο] Vix placet ευφειλοῖο de veneno: An non legendum, Ἰοῦ ἀπὸ ευγερεῖο? Neque obſtat ſequens ευγέρου de hydro: Nam ita Quintus centies. *Pauw.*

385. ἀπρόϊτε μὴ τίρση περὶ χίρσον ἰόντα] περὶ χίρσον ἰόντα pro περιόντα χίρσον: Alias ἐπὶ χίρσον ἰόντα mallem. *Pauw.*

387. Τεῖρε δυσαλήτοισιν ὑποδμηθεὶς ἀδίνησιν] δυσαλήτοισιν. *Rhod.* Scribendum videatur e dictis δυσαλήτοισιν γ Sed δυσαλήτοισιν expono ineluctabilibus, intolerabilibus malis. Eadem ex utrovis naſcitur ſententia. *Dausq.* Et mihi tamen arridet magis δυσαλήτοισιν. *Pauw.*

389. Χάρος πεπάλακτο πόδων] Ἰχῶρος. *Rhod.*

392. πίλνντο δ' ἅρα οἱ μὲν ἐπ' ἄγρην, Οἱ δ' ἐς δυσμενίας, τοὺς ἄμπτυχε] πίτνντο δ' ἄρ' οἱ μὲν — τοὺς δ' ἄμπτυχε. *Rhod.* Illud πίλνντο cur in πίτνντο mutet Rhodomannus, non adſequor: Nam πίλασθαι vel πίλειν hic *ejſe* ſignificat cum reſpectu ad fi-

Οἵδ' ἐς δυσμενέας, τοὺς ἄμπεχε λοίγιον ὕδρου
Φάρμακον αἰνομόροιο· πάροιθε δέ οἱ μέγα τόξον
Κεῖτο πέλας, γναμπτοῖσιν ἀρηρέμενον κεράεσσι,
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι τετυγμένον Ηρακλῆος·
Τοὺς ὁπότ' εἰσενόησε ποτὶ σπέος εὐρὺ κιόντας
Εσσυμένους, οἵμησεν ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσαι
Αλγινόεντα βέλεμνα, χόλου μεμνημένος αἰνοῦ,
Οὕνεκά μιν τὸ πάροιθε μέγα στενάχοντα λίποντο
Μοῦνον ἐρημαίοισιν ὑπ' αἰγιαλοῖσι θαλάσσης·
Καὶ νύκεν αἶψ' ἐτέλεσσεν, ἃ οἱ θρασὺς ἤμελε θυμὸς,
Εἰ μή οἱ στονόεντα χόλον διέχευεν Αθήνη,
Ανέρας εἰσοράωντος ὁμήθεας· οἱ δέ οἱ ἄγχι
Ηλυθον, ἀχνυμένοισιν ἐοικότε· καί ῥά μιν ἄμφω
Αντρου ἔσω κοίλοιο παρεζόμενοι ἑκάτερθεν,

Ελ-

nem & ſcopum: *erant ad venationem, erant in hoſtes*, id eſt, deſtinati erant venando, deſtinati erant feriendis hoſtibus: Nihil planius & perſpicuum magis, ſi attendas. πέτοντο ἐπ' ἄγρην mihi non arridet, & revera ſcabrum eſt & hiulcum: Alterum πέτοντο ἐς δυσμενέας melius quidem, ſed vulgato ſimplex minus ac naturale. Quid autem δὲ poſt τοὺς? Idne requiritur? Idne infarciendum? Sane animum alibi occupatum habuit Vir Doctus, cum hæc ſcriberet. *Pauw.*

393. λοίγιον ὕδρῳ Φάρμακον αἰνομόροιο] Brodæus ὕδρης, non ὕδρῳ legit. Pauſanias in Corinthiacis: ὑπὸ ταύτῃ ὕδραν τραφῆναι τῇ πλατάνῳ φασὶν· ἐγὼ δὲ τὸ θηρίον πύθομαι τοῦτο καὶ μεγέθει διενεγκεῖν ὑδρῶν ἄλλων, καὶ τὸν ἰὸν οὕτω δή τι ἴσχειν ἀήπτον, ὡς τὸν Ηρακλέα ἀπὸ τῆς χολῆς αὐτοῦ τὰς ἀκίδας φαρμάκεύσαι τῶν ὀιστῶν. Sophocles in Trachin. Η μελαγχόλους ἔβαψεν ἰὸς θρέμμα Λερναίας ὕδρης. Dictys Lib. 4. Servius in 3. Æneid. Diodorus in 5. *Dausq.* Ipſe Quintus antea diſerte:

Ιοῦ ἀπὸ συφελοῖο, τόν οἱ ἀποπρὸ μόρξατ' ὀδοῦσι
Λυγρὸς ὕδρος, τόν φασιν ἀναλθέα τε, συγερόν τε
Εμμεναι, ὁππότε μιν τέρση περὶ χέρσον ἑοῦσα
Ηελίοιο μένος.

Hoc ſequi debuiſſet Brodæus, non quod Alii ſcribunt. *Pauw.*

397. Τοὺς ὁπότ' εἰσενόησε] Malim, & ipſe Quintus maluerit, Τούς δ' ὁπότ' εἰσενόησε. *Pauw.*

398. Εσσυμένους] Εσσυμένως. *Rhod.*

Ibid. οἵμησεν ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσαι Αλγινόεντα βέλεμνα] Pro

Aliæ in hoſtes, quæ imbutæ erant exitiali Hydræ
Peſtiferæ veneno: & ante ipſum immanis arcus
Depoſitus erat prope, inflexis cohærens cornibus,
Indefatigatæ Herculis manus quem fabricarant.
Cæterum cum animadvertiſſet illos ad ſpeluncam longe lateque patentem accedere,
Confeſtim properavit in utrumque torquere
Vulnifica tela, graviſſima ira affectus,
Quod ipſum antea inter magnos gemitus reliquiſſent
Solum, in deſerto maris littore.
Et ſine mora perfeciſſet, quod ferox ei animus deſtinarat;
Niſi triſtem ei iram diluiſſet Minerva,
Cum viros familiares videret; Qui propius ad illum
Acceſſerunt mœrentibus ſimiles: amboque ipſum,
In antro convexo aſſidentes utrinque,

De

Pro οἴμησιν mallem ὅρμησιν vel ὥρμησιν: Nam in οἴμησιν ineſt certa viæ & invadendi notio, quæ hic minus apta, quia arcus cum pharetra jacebat prope Philoctetem, & Græci antrum ingreſſi eum ἐσιδοντο κεκλιμένον φυσιλοῖο κατ' οὖδεος, ut antea audivimus. Illud ταινύσσαι βέλεμνα audax locutio eſt: Nam in βελέμνοις nihil revera eſt, quod extendi & explicari poſſit, ſicuti in aliis, de quibus verbum illud figuratius uſurpatur. Similiter locutus videtur Homerus Iliad. Ψ. V. 760. de calamo textorio, cui involvuntur & implicantur fila:

——— ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἰὺζώνοιο
Στήθεός ἐστι καιὼν, ὅτ' εὖ μάλα χερσὶ ταινύσσῃ,
Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
Στήθεος. ———

Videbimus alibi diſtinctius: Locus eſt difficilis, ut Eruditi ſciunt. Pro ταινύσσαι in Editione Aldina & Baſileenſi perperam excuſum eſt ταινίσσαι: quod in Emendationibus ſuis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

401. ἰηκμαίοισιν ὑπ' αἰγιαλοῖσι θαλάσσης] ἐπ' αἰγιαλοῖσι. *Rhod.*

402. ἄ εἰ θρασὺ; ἤμελε θυμὸς] Rectius forte ἤθελε θυμὸς. *Rhod.* Vulgatius eſt ἤθελε, quam ἤμελε. *Pauw.*

404. Ἀνέρας εἰσορόωντος ἀμήθεας] Enallage periculoſa, ubi οἱ ita abſolute præcedit: An forte legendum, Εἰ μή οἱ σονόεντα χόλον διέχευεν Ἀθήνη Ἀνέρας εἰσορόωντι ἀμήθεας? *Pauw.*

406. Ἀντρῳ ἔσω κοίλοιο] Aldina & Baſileenſis perperam Ἀντρον: quod in Contextu & Notis mutavit Rhodomannus. *Pauw.*

Ελκεος ἀμφ' ὀλοοῖο, καὶ ἀργαλέων ὀδυνάων
Ηρντ'· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἐὰς διεπέφραδ' ἀνίας·
Οἱ δέ ἑ θαρσύνεσκον· ἔφαντο δέ οἱ λυγρὸν ἕλκος
Ἐξ ὀλοοῖο μόγοιο, καὶ ἄλγεος ἰήσασθαι,
Εἰ στρατὸν εἰσαφίκηται Αχαϊκὸν, ὃν ῥὰ καὶ αὐτὸν
Φάντο μέγ' ἀσχαλάαν παρὰ νήεσιν, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Ατρείδας ἅμα τοῖσι· κακὸν δέ οἱ οὔτιν' Αχαιῶν
Αἴτιον ἔμμεναι φάντο, ἀλλ' ἀλεγεινὰς
Μοίρας· ὧν ἐκὰς οὔτις ἀνὴρ ἐπινίσσεται αἶαν,
Αλλ' αἰὲν μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἀπροτίοπτοι
Στρωφῶνθ' ἅμαλα πάντα, βροτῶν μένος ἄλλοτε μέν που
Βλάπτουσαι κατὰ θυμὸν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Εκποθε κυδαίνουσαι, ἐπεὶ μέγα πάντα βροτοῖσι
Κεῖναι στονόεντα, καὶ ἤπια μηχανόωνται,
Αὐτὰρ ὅπως ἐθέλουσιν· ὅδ' εἰς αἰῶν' Οδυσῆος,
Ηδὲ καὶ ἀντιθέου Διομηδέος, αὐτίκα θυμὸν
Ρηϊδίως κατέπαυσεν ἀνιηροῖο χόλοιο,

Ex-

408. Ηρντ'] Melius Εἴρντ'. *Rhod.*

410. Ἐξ ὀλοοῖο μόγοιο, καὶ ἄλγεος] Interpres, *Poſt funeſtam calamitatem & cruciatum:* Quod ego non probo. Vertendum, *Propter funeſtam aerumnam & dolorem:* Et hoc λυγρὸν reſpicit: *flebile vulnus*, quia dolores & angores excitabat funeſtos. *Pauw.*

411. Εἰ στρατὸν εἰσαφίκηται Αχαϊκὸν] Potius Αχαϊκὸν, ut menſura Verſus ſit certa. *Pauw.*

413. κακὸν δέ οἱ οὔτιν' Αχαιῶν Αἴτιον ἔμμεναι φάντο, ἀλλ' ἀλεγεινὰς] ἔμμεν ἔφαντο κατὰ στρατὸν. *Rhod.* Nimia vaſtitudo, nimia ſcabrities. Tollebat Rhodæus: κακοῦ δέ οἱ οὔτιν' Αχαιῶν Αἴτιον ἔμμεν' ἔφαντο κατὰ στρατὸν. Forte: κακοῦ δέ οἱ οὔτιν' Αχαιῶν Αἴτιον ἔμμεν' ἔφαν τόθι κεῖσθαι, ἀλλ' ἀλεγεινὰς. Adſerebant neminem Græcorum cauſam attuliſſe tam miſeræ illic afflictationi, τοῦ κακοῦ, τόθι κεῖσθαι. Vel rectius, faciliusque: κακοῦ δέ οἱ οὔτιν' Αχαιῶν Αἴτιον ἔμμεν' ἔφαντο διακριδὸν, ἀλλ' ἀλεγεινὰς. Neminem hominem ex Achivis mali hujus autorem diſerte adſerebant, ſed lugendas Parcas. Hic enim orationis & legationis cardo fuit. *Dausq.* κακοῦ & ἔμμεν vel ἔμμεν' ἔφαντο legendum ſine dubio. De reliquo nihil ſtatuendum, donec libri auxilium ferant: Nam Brodæi & Rhodomanni κατὰ στρατὸν miſere

flac-

De peſtifero vulnere & cruciatibus acerbiſſimis.
Percunctantur: Hic autem ſuas eis ærumnas commemorat:
Qui bono ipſum animo eſſe jubent, promittuntque,
ſe effecturos, ut flebile vulnus
Poſt funeſtam calamitatem et cruciatum, ſanetur,
Si modo ad Græcorum exercitum ſe conferat, quem etiam ipſum
Apud claſſem ægerrime id ferre, aſſerunt, nec non ipſos
Atridas una cum illis. Infortunium vero ipſius neminí Achivum
In caſtris acceptum referendum confirmant, ſed triſtibus
Fatis, ſine quibus nemo in orbem terrarum venit:
Sed ſemper laborioſos inter homines, extra conſpectum
Verſantur per omnes (vitæ) dies. Mortalium interdum vires,
Pro immitis animi arbitrio, deprimunt: quandoque rurſus
Quacumque occaſione in ſublime efferunt. Siquidem cuncta hominibus
Hæc tum triſtia tum læta fabricantur,
Quomodo ipſis lubet. Ille igitur audita Vlyſſis
Et Diis æquandi Diomedis oratione, animum ſtatim
Ac facile ab acerba ira deſiſtere juſſit; licet

Su-

ſuccesſcit, Dausqueji autem commenta inepta ſunt, & digna auctore ſuo. *Pauw.*

416. *μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν*] Nota hic *μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσι* poſt *οὔτις ἀνὴρ*, & mox *βροτοῖσι* poſt *βροτῶν μίνος*, ut & antea ter repetitum *φάτο*. *Pauw.*

420. *Κεῖναι γενέσθαι*] *Κεῖναι καὶ*, vel *Κεῖναι ἐμῶς*. *Rhod.* *Κεῖναι καὶ* non diſplicet: Poſſet etiam ſcribi *Κεῖναι γε γενέσθαι*. *Pauw.*

421. *Αὐτὰρ ὅπως ἐθέλουσιν*] *Αὐταὶ ὅπως ἐθέλουσιν*. *Rhod.* Forte interpunctione ſublata: *καὶ ἄτια μηχανόωνται Εἴθαρ ὅπως ἐθέλουσιν*. *Dausq.* Rectius eſt Rhodomanni *Αὐταὶ*, quam Dausqueji *Εἴθαρ*, quia de tempore, quo Parcæ vel læta vel triſtia machinantur, hic non agitur. *Pauw.*

Ibid. *ὅ θ' εἰς αἶσαν Ὀδυσῆος*] *ὅ θ' εἰσαῖσιν*. *Rhod.* Sententiam hujus loci dupliciter exhaurire

Εκπαγλον τοπάροιθε χολούμενος, ὅσσ' ἐπεπόνθει·
Οἳ δέ μιν αἶψ' ἐπὶ νῆα, καὶ ἡϊόνας βαρυδούπους,
Καὶ χαλόωντες, ἔνεικαν ὁμῶς σφετέροισι βελέμνοις·
Καί ῥά οἱ ἀμφαμάσαντο δέμας, καὶ ἀμείλιχον ἕλκος
Σπάγγῳ ἐϋτρήτῳ, κατὰ δ' ἔκλυσαν ὕδατι πολλῷ·
Ἀμπνύσθη δ' ἄρα τυτθὸν, ἄφαρ δέ οἱ ἐγκονέοντες,
Δόρπον ἐὺν τεύξαντο μεμαότι· ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ,
Δαίνυντ' ἔνδοθι νηὸς· ἐπήλυθε δ' ἀμβροσίη νύξ·
Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνος ὄρουσε· μένον δ' ἄχρις ἠριγενείης
Ἀμφιάλου Λήμνοιο παρ' ἠόσιν· αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ
Πεῖσμα θοῶς εὐνῇσιν ἐϋγνάμπτοισιν ἄειραν,
Ἐκτοθεν ἐγκονέοντες· ἐπιπροέηκε δ' Ἀθήνη,
Ἐξόπιθεν πνείοντα ταναυπρώρου νεὸς οὖρον·
Ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι,
Νῆα κατιθύνοντες ἐϋζυγὸν· ἣ δ' ὑπ' ἰωῇ
Ἔσσυτ' ἐπὶ πλατὺ κῦμα· μέλαν δ' ἀμφέστενε κῦμα
Ῥηγνύμενον· πολιὸς δὲ περίζεε πάντοθεν ἀφρὸς·

Ἀμ-

est. Primum, si legas: ὅ δ' ἰδὼν αἰῶν' Ὀδυσῆος. Potuit enim Philocteta Ulyms ac Diomedis ætate animadversa recreari: quippe quod ἀμήθεις, forte etiam ἀμήλικες: ætatem potiſſimum ſi cum ætate compares, atque oribus ora; non annos cum annis. Deinde, quo magis inclino: ὅ δ' ἰσταῖον Ὀδυσῆος, auditis Ulyſſe ac Diomede: nam uterque locuti, uterque ἔφατο, ἴφθιτο &c. Quam in conjecturam incidit quoque Rhodomanmus, quod his olim conſcriptis; tandem video. *Damiq.* ἰσταῖον haud dubie vera lectio eſt. *Rauw.*

424. Ἐκπαγλοι τοπάροιθε χολούμενος, ὅσσ' ἐπεπόνθει] Suo more repetit bonus, quod dictum jam V. 399. & ſeq. *Rauw.*

437. Ἰσία δ' αἶψ' ἐτάνυσσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι, Νῆα κατιθύνοντες] Vide, num ἐπ' legendum: utrum pedes hic antemnas, an funes, quibus attinetur velum, ſignificent. *Rhod.* Interpres Apollonii *pedes* hos ut cognoſcamus, promovet: τὰ σχοινία, οἷς ἐπιχειρεῖται ὁ ἱστὸς κατὰ τὰς γωνίας πόδας καλοῦσιν, ἰθιξῆς δὲ τούτων πρόποδας. Iterumque de tota congerie rudentum: διαιροῦνται αὐτὰς, εἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον μεσουρίας λίγουσιν, τοὺς δὲ κατὰ γωνίας πόδας καλοῦσιν, ἰθιξῆς δὲ τοὺς πρόποδας, μιᾷ δὲ οὖς εἶεν οἱ καλούμενοι τίτιροι, εἶτα οὓς λίγους μέ-

Supra modum antea iraſceretur, ob tantam injuriam,
quam perpeſſus erat.
Hi itaque mox eum ad navem & horriſonum littus
Læti transferunt, una cum telis ejus.
Abſtergentque ipſi corpus ac incurabile vulnus
Spongia cavernoſa, & eluunt multa aqua.
Hinc paulum reſpiravit. Mox illi properabundi
Cænam lautam apparant eſurienti. Ipſi quoque
In navi cibum capiunt: Tum appetente nocte ambroſia,
Sopor eos invadit. Quo factum ut ad auroram uſque
manerent
In littore ſalo circumdatæ Lemni. Cæterum prima luce
Retinacula celeriter cum aduncis anchoris tollunt,
Sedulo extra (navem) laborantes. Cæterum Minerva
immittebat (illis)
Ventum ſecundum, a puppi roſtratæ navis ſpirantem.
Cum igitur velum ſubito ab utroque pede extendiſ-
ſent,
Navem bene compactam dirigebant: Quæ flatu impulſa
Fertur in mare late diffuſum, nigerque circumſtridet
fluctus (æquor)
Sulcatum, & incana undequaque æſtuat ſpuma:
Cir-

μίσους. Utriusque pedis meminit Catullus Epigramm. 4.

——— *Sive utrumque Jupiter*
Simul ſecundus incidiſſet in
pedem

Ubi *pes uterque* ſunt veli partes imae, rudentibus, qui κυρίως pedes ſunt, adhærentes. Plinius Lib. 2. Cap. 47. *Iisdem autem ventis in contrarium navigatur prolatis pedibus, ut noctu plerumque adverſa vela concurrant.* Quod & nos experti ſumus navigantes ventis adverſis, quos nautæ in ſic torta & detorta vela excipiebant. *Dausq.* Si ita diſtinguatur, ut nunc vulgo diſtinguitur, ſine dubio ſcribendum ἐπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι: Si autem poſt ἐτάνυσσαν diſtinguas, ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι manere poteſt, cum νῆα κατιθύνοντες copulatum: Nihil apertius. Mihi fere placet magis poſterius: Cum utroque pede navigatur, navigatio eſt maxime ſecunda, & absque gubernaculo, peragitur vento ſolo, pedibusque, qui ventum excipiunt: Eo ſpectat κατιθύνοντες νῆα ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι. Conſulere potes Iſaacum Voſſium ad illud Epigramma Catulli Quartum. *Pauw.*

Ἀμφὶ δέ οἱ δελφῖνες ἀολλέες ἐσσεύοντο
Κῦμα διαπρήσοντες ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα·
Οἵ δ' ἄρ' ἐς Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντ' ἀφίκοντο,
Ἦχι καὶ ἄλλαι νῆες ἔσαν· κεχάροντο δ' Ἀχαιοὶ,
Ὡς ἴδον οὓς ποθέεσκον ἀνὰ στρατὸν· οἵ δ' ἄρα νηὸς
Ἀσπασίως ἀπέβησαν· ἔχεν δ' ἄρα χεῖρας ἀραιὰς
Ποίαντος θρασὺς υἱὸς ἐπ' ἀνέρας, οἵ ῥά μιν ἄμφω
Λυγρὸν προσκάζοντα ποτὶ χθόνα δῖαν ἔσκον *
Ἀμφοτέρῳ κρατερῇσιν ἐπικλινθέντα χέρεσσιν,
Ἠύτ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἐς ἤμισυ μέχρι κοπέντα
Φηγὸν ἀφ' ὑλοτόμοιο βίης, ἢ πίονα πεύκην
Τυτθὸν ἐπεστηΐαν, ὅσον λίπε δρυτόμος ἀνὴρ,
Πρέμνον ὑποτμήγων λιπαρὸν, δάος ὄφρα πέλῃται

Πίσ-

442. Κῦμα διαπρήσοντες ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα] διαπρήσσοντες. *Rhod.* Illud ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα appositio est ad præcedens Κῦμα: *Undam, maris cani vias.* Interpres male aliis adjectis. Ipsa appositio languet, & melius fecisset Calaber, si scripsisset, Ἀμφὶ δέ οἱ δελφῖνες ἀολλέες ἐσσεύοντο, Ὡκα διαπρήσοντες ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα. *Pauw.*

443. Οἵ δ' ἄρ' ἐς Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντ' ἀφίκοντο] Cui pleonasmus præpositionis displicet, legat Οἵ δ' ἄφαρ Ἑλλήσποντον. *Rhod.* ἐς & ἐπὶ hic sine dubio peccant: Scribi posset, Οἵ δ' ἄρα Ἑλλήσποντον: Nam ita vocales ne concurrunt quidem. Sed Rhodomanni, Οἵ δ' ἄφαρ Ἑλλήσποντον, signatius est & convenientius revera. *Pauw.*

448. Λυγρὸν προσκάζοντα ποτὶ χθόνα δῖαν ἔσκον *] ἄγεσκον. *Rhod.* Suppleverim ἕλκεσκον, trahebant: vel ἔχεσκον, tenebant. Potius namque trahebatur, quam ducebatur. Propterea φόρημα dicitur Philoctetes, seu *gestamen* a Sophocle. Post tamen: ἄγον Ποίαντιον υἱὸν: unde ἄγεσκον hic suffici queat. *Dausq.* ἄγεσκον indubitata lectio est. Illud προσκάζοντα fere suspectum mihi: An legendum Λυγρὸν ἐπισκάζοντα? *Pauw.*

449. Ἀμφοτέρῳ κρατερῇσιν ἐπικλινθέντα χέρεσσιν] Hæc repetunt, quæ dicta Versu altero abhinc: Nihil putidius. Sed ut sequentia annectere posset, hæc repetenda erant adeo ignave: Ita Calaber plus semel, ut monuimus jam. Quid vero κρατερῇσιν χέρεσσιν, ubi præcedit χεῖρας ἀραιὰς? Nonne ista e Diametro pugnant? De eo non dubitandum sane vel tantillum. An ita ipse Auctor? Haud puto: Nimis enim aperta & atrox est pugna. Quid igitur? Amanuenses peccarunt,

&

Circumque circa delphines gregatim ruunt,
Undam secantes, (in qua sunt) cani maris viæ.
Mox igitur ad piscosum Hellespontum redeunt,
Ubi etiam aliæ naves in statione erant. Argivi igitur lætitia perfunduntur,
Dum vident quos desideraverant in castris. Qui e navi
Cupide exscensum fecerunt. Manus autem macilentas fulciebat
In viris audax Poeantis filius; qui ambo eum
Misere claudicantem, ad sacram terram deducebant,
Utrique validis innitentem manibus.
Ut in saltu ad medium usque succisam
Frondatoris robore fagum, aut pinum resinosam
Paululum adhuc subsistentem, homo lignorum sector relinquit,
Quando pinguem caudicem succidit, ut facis usum præbeat

Pix

& legendum, *Ἀμφοτέρων χειρῶν ἐπικλινθέντα χείρεσιν*: Utriusque manibus innitentem, & Ulyssis, & Diomedis: Hi manus habebant validas, ille infirmas: Nihil apertius. Sic *Ἀμφοτέρων* etiam recte habet, neque *Ἀμφοτέροιν*, quod casum quartum exhibet, Solœcissimum inducit pessimum. *ἄγγεται*, hoc adjicio, pulchre etiam huic scripturæ accinit. In Editione Basileensi pro Aldino *ἐπικλιθέντα* male excusum est *ἐπικλιθέντα*: Id Rhodomannus correxit in Notis. *Pauw.*

450. *ἐς ἥμισυ μίσχου κοπέντα Φηγὸν ἀφ' ὑλοτόμοιο βίης*] *κοπεῖσαν Φηγὸν ὑφ' ὑλοτόμοιο. Rhod.*

452. *Τυτθὸν ἐπισχυῖαι, ἔσαι λίπι*] *Τυτθὸν ἴθ' ἰσχυῖαν, ἔσαν. Rhod.* *ἰσχυῖαν* pro *ἰσχυῖαι* non requiritur, neque *ἴθ' ἰσχυῖαι* pro *ἐπισχυῖαι*: Nam *τυτθὸν ἐπισχυῖαι* Ellyptice scriptum est pro *τυτθὸν ἐπισχυῖαι τόσσῳ*, ut manifestum est ex *ὅσσαι λίπε*, quod socium subaudire jubet: *Paululum in eo subsistentem, quod reliquit frondator*: Vides? Sic oratio absoluta est, atque adeo *ἐπισχυῖαι* melius sane, quam *ἴθ' ἰσχυῖαι*, quod illam Ellypsin respuit. *Pauw.*

453. *δάος ὄφρα πίλνται Πίσσα περιδμηθεῖσα κατ' οὖρεα, τὴν δ' ἀλιγινῆς Ἀχθομένην*] *περιτμηθεῖσα. Rhod.* Rhodomannus *περιτμηθεῖσα.* fallitur: nam e picea pix ut educatur circumcirca sæpius cortex abripitur. Plinius Lib. 16. Cap. 12. Calabro lucidissimam lucebit facem: *Aperitur picea a parte solari, non plaga, sed vulnere ablati corticis, cum plurimum bipedali hiatu, ut a terra cum minimum absit. Nec corpori ipsi par-*

Πίσσα περιδμηθεῖσα κατ' οὔρεα, τὴν δ' ἀλεγεινῶς
Αχθομένην ἄνεμος, καὶ ἀδρανίῃ ποτὶ κλίνῃ,
Ως ἄρ' ὑπ' ἀτλήτῳ βεβαρημένον ἄλγεϊ φῶτα
Θαρσαλέοι ἥρωες ἐπικλινθέντα Φέρεσκον
Αργείων ἐς ὅμιλον ἀρήϊον· οἱ δ' ἐσιδόντες,
Ωκτειραν μάλα πάντες ἐκηβόλον ἀνέρα, λυγρῷ
Ἑλκεϊ τειρόμενον· τὸν δὲ στερεὸν, καὶ ἄνουσον
Ωκύτερον ποίησεν· ὅδ' ἤματος αἰψηροῖο
Ισος ἐπουρανίοις Ποδαλείριος, εὖ μὲν ὕπερθεν
Πάσσων φάρμακα πολλὰ καθ' ἕλκεος, εὖ δὲ κιχλήσκων
Οὔνομα πατρὸς ἑοῖο· θοῶς δέ οἱ ἰάχησαν Αχαιοὶ
Πάντες κυδαίνοντες ὁμῶς Ασκληπιοῦ υἷα·
Καί μιν φαιδρύναντο, καὶ ἀμφὶς ἔχρισαν ἐλαίῳ
Προφρονέως· ὀλοὴ δὲ κατηφείη, καὶ ὀϊζὺς
Αθανάτων ἰότητι κατέφθιτο· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν
Τέρπονθ' εἰσορόωντες· ὃ δ' ἄμπνυεν ἐκ κακότητος·
Αχροίῃ γὰρ ἔρευθος ἐπήλυθεν· ἀργαλέῃ δὲ
Αδρανίῃ μέγα κάρτος, ἀέξετο δ' ἄψεα πάντα·

Ως

parcitur, *ut in cæteris, quoniam haſtula in fructu eſt* (in uſum lampadis, quam δάος cum Homero Odyſſ. Δ. Calaber nuncupat). *Poſtea humor omnis e tota confluit in ulcus. Item in tæda. Cum id manare deſiit, ſimili modo ex alia parte aperitur, ac deinde alia. Poſtea tota arbor ſucciditur.* Compone cum his verba Calabri. *Dausq.* πίσσα eſt pix, non picea, & proinde nec περιδμηθεῖσα, nec περιτμηθεῖσα convenit: Id certius certo. Scribendum & diſtinguendum ſuſpicor:

Πρίμνον ὑποτμήγων λιπαρὸν, δάος ὄφρα πίλῃται

Πίσσα περὶ βληθεῖσα, κατ' οὔρια, τὴν δ' ἀλιγεινῶς
Αχθομένην — —

Πισσα περὶ βληθεῖσα, *pix circumcirca emiſſa & manans:* Ut picem in orbem educerent, ſæpe in orbem apertus fuit cortex: Eo pertinet περὶ, idque requiritur, ut arbor vento cedat eo modo, quo hic cedere dicitur imbecillitate ſua: Vide Theophraſtum Lib. 9. Cap. 2. *Pinguem caudicem ſuccidens, ut fax fiat* vel *ut lumen præbeat pix in orbem ducta*: totum caudicem, non partem caudicis. Erunt, qui pro βληθεῖσα ſcribent βλυσθεῖσα a βλύζω, vel λει-

Pix in montibus circumfecta: Arborem autem miſere
Gravatam ventus & infirmitas (aliquo) acclinant.
Sic intolerabili virum cruciatu depreſſum
Animoſi heroës incumbentem ſibi, deduxerunt
Ad Mavortiam Argivum frequentiam. Qui ubi viderunt,
Omnes vehementer miſerti ſunt viri, jacularia artis peritiſſimi; tum acerbiſſimo
Vulnere confecti. At firmum ſanumque illum,
Subita cogitatione ocius reddidit
Podalirius, Diis cæleſtibus æqualis: dum ſcite deſuper
Multa vulneri medicamenta illinit: pieque nomen
Patris ſui invocat. Subito igitur lætis vocibus Argivi,
Omnes ſimul natum Æſculapii celebrabant.
Hinc (aquis) illum mundarunt, oleoque perunxerunt
Animis propenſis. Funeſta tum ægritudo & calamitas
Deorum numine evanuit: Græci verò ex animo
Gaudebant intuentes; cum ipſe a morbo reſpiraret.
Pallori enim rubor ſucceſſit, languidæque
Infirmitati robur vegetum: Omnia denique membra
refloruerunt:

Ut

λειφθεῖσα a λείβω: Sed βληθεῖσα ego præfero: Notiſſimum eſt βάλλειν δάκρυ: Ejuſdem indolis βληθεῖσα hoc. *Pauw.*

455. ἄνεμος, καὶ ἀδρανίῃ ποτὶ κλίνῃ] ἄνεμός τε; καὶ: & ποτικλίνῃ. *Rhod.* τε abeſſe poteſt: ποτικλίνῃ non diſplicet. Et quid tamen ποτικλίνῃ, ubi nihil adeſt, cui acclinet picea? An forte legendum potius, ἄνεμος, καὶ ἀδρανίῃ ποτε κλίνῃ? *Pauw.*

457. ἐπικλιθέντα φέρεσθαι] Ita robuſtis manibus Ulyſſis & Diomedis innitebatur Philoctetes, ut ferri potius, quam duci, videretur. *Pauw.*

461. [Ὠκύτερον ποίησις ὅσῃ; ἤματος αἰψηροῖο] ποίησε τοῦ ἤματος αἰψηροῖο. *Rhod.* Brodæus: ποίησεν ὁ δήγματος. Rhodomannus: ποίησε τοῦ ἤματος. Ego: ποίησ' οἰδήματος, non tam citò intumuit olim ulcus, quam a Podalirio jam perſanatum eſt. *Dausq.* Cum Rhodomanno ſcribendum eſt τοῦ ἤματος αἰψηροῖο: Nihil perſpicuum magis. Inepte Dausquejus οἰδήματος αἰψηροῖο: Ineptius Brodæus ὁ δήγματος αἰψηροῖο: Nam articulus ibi plane non quadrat. Rhodomannus ex Editione Baſileenſi dederat οἴδ' ἤματος: Inde conjecturam ſuam promſit Dausquejus. *Pauw.*

464. θεῶς δέ οἱ ἰάχηται Ἀχαιοί]

Ὡς δ' ὁπότ' ἀλδύνηται ἐπὶ σταχύεσσιν ἄρουρα,
Ἣν τοπάρος φθινύθουσαν ἀπέκλυσε χείματος αἰνοῦ
Ὄμβρος ἐπιβρίσας, ἥ δ' ἀλθομένη ἀνέμοισι,
Μειδιάα, τεθαλυῖα πολυκμήτῳ ἐν ἀλωῇ,
Ὡς ἄρα τειρομένοιο Φιλοκτήταο πάροιθε
Πᾶν δέμας αἶψ' ἀνέθηλεν· ἐϋτρόχῳ δ' ἐνὶ κοίλῃ
Κάλλιπε κήδεα πάντα, τά οἱ περιδάμνατο θυμόν·
Ἀτρεῖδαι δ' ὀρόωντες ἄτ' ἐκ θανάτου ἀνιόντα
Ἀνέρα, θαυμάζεσκον· ἔφαντο γὰρ ἔμμεναι ἔργον
Ἀθανάτων· τὸ γὰρ ἦεν ἐτήτυμον, ὡς ἐνόησαν·
Καὶ γὰρ μέγεθός τε, καὶ ἀγλαΐην κατέχευεν
Εσθλὴ Τριτογένεια, φάνεν δέ ἑ, οἷος ἔηνπερ
Τοπρὶν ἐν Αργείοισι, πάρος κακότητι δαμῆναι·
Καὶ τότ' ἄρ' ἐς κλισίην Αγαμέμνονος ἀφνειοῖο
Πάντες ὁμῶς οἱ ἄριστοι ἄγον Ποιάντιον υἷα·
Καί μιν κυδαίνοντες, ἐπ' εἰλαπίνῃσι γέραιρον·
Αλλ' ὅτε δὴ χορέσαντο ποτοῦ, καὶ ἐδητύος ἐσθλῆς,
Δὴ τότε μιν προσέειπεν ἐϋμελίης Αγαμέμνων·
Ω φίλ', ἐπειδήπερ σὲ θεῶν ἰότητι τοπάροιθεν
Λήμνῳ ἐν ἀμφιάλῳ λίπομεν βλαφθέντε νόημα,

Μήδ'

χαιοὶ] θοῶς δ' ἰάχησαν Αχαιοὶ. *Rhod.*

472. Ὡς δ' ὁπότ' ἀλδύνηται] ἀλδαίνηται. *Rhod.*

473. Ἣν τοπάρος φθινύθουσαν ἀπέκλυσε χείματος αἰνοῦ Ὄμβρος ἐπιβρίσας] *Quod antea tabescens abluit tempestatis gravioris Imber ingruens.* De arvo hic cogitandum, quod ex ariditate sordet, & imber copiosior purgat & humectat. Interpres pessime. *Pauw.*

475. τεθαλυῖα πολυκμήτῳ ἐν ἀλωῇ] Illud πολυκμήτῳ ἐν ἀλωῇ hic significat *in laboriosa segete:* Nam ἄρουρα est vox principalis, unde τεθαλυῖα & reliqua pendent. Quare ἀλωὰ hic non potest significare *arvum*, sed *segetem in arvo.* Et hoc novum: Licet enim ἀλωὴ aliquando accipiatur pro segete, si Grammaticos audiamus ad Iliad. I. V. 536., id insolens illud, quod hic habemus, tollere non potest: quia in locis, quos illi respiciunt, ἀλωὴ occurrit sola, hic autem ἄρουρα ἐν ἀλωῇ habemus junctim: Quod sane perquam

Ut quando arvum ſpicarum incremento augetur,
Quod inundatione prius ſuffocaverat ſævæ tempeſtatis
Imber ingraveſcens: illud autem cum a ventis (quaſi) ſanatur,
Ridet, efflorescens per bene ſubactum agrum.
Ita etiam Philoctetæ, prius malehabentis,
Totum corpus ſubito florem recepit, & in convexa ſpecu
Reliquit omnes curas; quæ ipſi animum confecerant.
Proinde Atridæ, cum viderent veluti ab orco redeuntem
Virum, demirati ſunt; Aſſerebant enim, opus id eſſe
Deorum; Quod & verum, ut exiſtimabant, fuit.
Etenim proceritatem ipſi & formæ nitorem affuderat
Benigna Minerva; Talemque exhibuit videndum, qualis fuerat
Antea inter Argivos, quam infortunio opprimeretur.
Atque tunc in prætorium Agamemnonis opulenti
Omnes ſimul optimates deducebant Pœantium heroëm;
Et honore illuſtri affectum epulo dignabantur.
Sed ubi potus & almi cibi ſatietas eos ceperat,
Tandem compellavit eum haſta probatus Agamemnon:
Amice, Quandoquidem te olim deorum voluntate
In circumflua Lemno, mente capti, deſeruimus:

Ne

quam novum eſt, & ego etiam non ſatis probo. At tamen Auctor ita ſcripſit, & loqui voluit ſuo jure: Vitii enim ſuſpicio in voce ἀλωῇ hactenus nulla. Illud adjiciendum uno verbo: Ubi ἀλωὴ pro ipſa ſegete hic dixit Quintus, admodum probabile eſt, pro πολυκμήτῳ eum pinxiſſe calamo ſuo πολυκτήτῳ: Nam id ſignificationem illam adjuvat, neque aptum eſt πολυκμήτῳ de ſegete: Attende. *Pauw.*

477. ἐυτρόχῳ δ' ἐνὶ κοίλῃ] ἐυτροχάλῳ δ' ἐνὶ κοίλῃ. *Rhod.*

481. τὸ γὰρ ἦεν ἐτήτυμον, ὡς ἐνόησαν] τὸ δ' ἄρ' ἦεν ἐτήτυμον. *Rhod.* Factum divinitus jactabant. cur? ſic enim res erat, uti cogitabant. Nec admittenda caſtigatio acuti magis, quam conſiderati viri. *Dausq.* Apage nugas: Græcorum τάξις haud dubie τὸ δ' ἄρ' requirit & amat: Pueri vident. *Pauw.*

482. Καὶ γὰρ μίγιβός τε, καὶ] Καὶ γάρ οἱ μίγιβός τε. *Rhod.*

489. ἐϋμιλίης Ἀγαμέμνων] ἐϋμμιλίης. *Pauw.*

490. ἐπειδήπερ σὺ θεῶν ἰότητι τοκάρειθι] ἰότητι πάρειθι. *Rhod.*

492.

Μήδ' ἡμῖν χόλον αἰνὸν ἐνὶ φρεσὶ σῇσι βαλέσθαι·
Οὐ γὰρ ἄνευ μαχάων τάδ' ἐρέξαμεν, ἀλλά που αὖ
Ἤθελον ἀθάνατοι νῶϊν κακὰ πολλὰ βαλέσθαι,
Σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἐπεὶ περίοιδας ὄϊστοῖς
Δυσμενέας δάμνασθαι, ὅτ' ἀντία σεῖο μάχονται, * *
Πᾶσαν τ' ἂν' ἤπειρον, πέλαγός τ' ἀνὰ μακρὸν ἄϊστοι
Μειράων ἰότητι, πολυσχιδέες τε πέλονται,
Πυκναί τε, σκολιαί τε, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
Τῶν δὲ δὴ αἰζηοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος αἶσαν,
Εἰδόμενοι φύλοπιν ὑπὸ πνοιῇς ἀνέμοιο
Σευομένων· ἀγαθὸς δὲ κακῇ ἐνέκυρσε κελεύθῳ
Πολλάκις· οὐκ ἐσθλὸς δ' ἀγαθῇ· τάς δ' οὔτ' ἀλέασθαι,
Οὔτ' ἄρ ἐχών τις ἐλέσθαι ἐπιχθόνιος δύνατ' ἀνὴρ·
Χρὴ δὲ σαόφρονα φῶτα, καὶ ἢν φορέηθ' ὑπ' ἀέλλης

Οἵ-

492. *Μήδ' ἡμῖν χόλον αἰνὸν ἐνὶ φρεσὶ σῇσι βαλίσθαι*] Elt fere, ac ſi Verſus ante hunc deſit: Attende ad indolem loci & vo-culam *μήδε. βαλίσθαι* pro *βαλεῖν* accipi poteſt: Id ego non nego. *Pauw.*

493. *ἀλλά που αὖ Ἤθελον ἀθάνατοι*] *ἄλλα πως αὐτοὶ. Rhod.*

495. *ἐπεὶ περίοιδας ὄϊστοῖς*] Malim diviſim *περὶ οἶδας*, inprimis ubi caſus patrius non accedit. *Pauw.*

497. *Πᾶσάν τ' ἂν' ἤπειρον*] *Πᾶσαν ἀν' ἤπειρον.* Etſi nullus in Aldino aſteriſcus eſt: tamen non dubito, quin aliquid injuria temporum & librariorum incuria, quæ duo autorem optimum peſſime deformarunt, hic interciderit: Ego juveniliter hoc in loco, ut & quibuſdam aliis, ubi ſenſus minus corruptus eſt, quondam ludens, verſum hunc, initio diſputationis iſtius intercalavi, quo uti poterit, qui volet: *Ἀνδράσι γὰρ βιότοιο πολυπλάγκτοιο κέλευθοι Πᾶσαι* &c. Hominibus enim vitæ multivagæ viæ &c. *Rhod.* Adjicit Rhodomannus *Ἀνδράσι γὰρ* &c. Calabro adſimile quidpiam ereptum eſt. *Dausq.*

498. *Μειράων ἰότητι*] *Μοιράων ἰότητι. Rhod.*

499. *Πυκναί τε, σκολιαί τε*] Minus aptum eſt *Πυκναί*: Rectius ſcripſiſſet Quintus *Στεναί τε, σκολιαί τε.* De numero hic loqui non neceſſe, ſed de viarum conditione: *Πᾶσαι ἀν' ἤπειρον, πέλαγός τ' ἀνὰ μακρὸν*, quod præceſſit cum ipſo forte *πολλαὶ*, ad numerum pertinet. *Pauw.*

500. *Τῶν δὲ δὴ αἰζηοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος αἶσαν*] *Τῶν δὲ δ' αἰζηοί. Rhod.* Recte correctum

Τῶν

Ne in nos (propterea) atrocem iram cordi infixam geras.
Non enim ſine Numine hoc patravimus: ſed ipſi
Dii immortales nobis plurima damna accumulare decreverant,
Te ſummoto. Quoniam apprime noſti ſagittis
Hoſtes proſternere cum pugna te laceſſunt. * *
In omni continente & vaſto pelago, obſcuræ,
Parcarum arbitrio, & multifidæ exſiſtunt (viæ),
Crebræque & obliquæ; aliæ alio converſæ:
Per has in fatalem Dei ſortem juvenes auferuntur,
Inſtar foliorum, quæ flatibus venti
Agitantur. Quo fit, ut bonus malam in viam incidat
Sæpenumero, & improbus in bonam: easque nec devitare,
Nec (quamlibet) volens quis eligere terrenus homo poteſt.
Oportet igitur virum prudentem, etiamſi abripiatur a procella

Diſſi-

Τῶν δὲ δι': Sed quid αἰζηοὶ? An ſoli juvenes Parcarum arbitrio in diverſas & difficiles illas viarum ſemitas conjiciuntur, & alii ſeniores una cum mulierculis ab iſta Neceſſitatis lege ſunt immunes? Nihil ineptius, ut ſentis ſtatim, ſi aliquid ſentias. Nemo enim, ſive vir ſive fœmina, ſive juvenis ſive ſenex, ab illo Parcarum imperio ſeſe eximere poteſt, omnesque ei obtemperant & obtemperare debent. Quare locus ſine dubio inſigniter eſt corruptus: An legendum, Τῶν δὲ δι' οἱ ἥηκοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος αἶσαι? Id bonum eſt, ſed tamen adhuc melius fortaſſe, Τῶν δὲ δι' ἄνθρωποι φορέονθ'. Pro ἄνθρωποι ſciliçet ſcriptum olim ἄνοι in Libris Antiquioribus: Quæ contractio infinitos errores peperit in Libris Recentioribus, & huic loco corrumpendo fortaſſe fuit. *Pauw.*

501. Εἰδόμενοι φύλοπιν ὑπὸ πνοιῆς ἀνέμοιο Σινομένην] φύλλοισιν & Σινομένοις. *Rhod.* Vocis modulus contumacius ſedem occupet, ſi ſcribas cum Brodæo: Εἰδόμενοι φυλόπισσιν ὑπὸ πνοιῆς. Sic tentabam: Εἶδος φυλόπιδος μὲν ὑπὸ πνοιῆς ἀνέμοιο Σινομένης. Rectius forte Rhodomannus: Εἰδόμενοι φύλλοισιν — Σινομένοις. *Dauſq.* Rhodomannus perbene absque ullo dubio: Ad alias ineptias nauſeo. *Pauw.*

504. Οὔτ' ἄρ ἐκὰς τις — ἀνὴρ] Hoc probat αἰζηοὶ peſſime antea præceſſiſſe. *Pauw.*

505. καὶ ἥν φορέηται ὑπ' ἀέλλης] Parcarum puta: Hoc tamen durum hic. Nonne ſcribendum, καὶ ἥν φορέηται ὑπ' αἴσης? Facta eliſione, imperitus

Οἵμην ἀργαλέην, στερεῇ φρενὶ τλῆναι ὀϊζὺν·
Αλλ' ἐπεὶ ἀασάμεθα, καὶ ἠλίτομεν, τόδε ἔργον
Εξαῦτις δώροισιν ἀρεσσόμεθ' ἀπλήτοισι,
Τρώων ἣν ποθ' ἕλωμεν ἐϋκτίμενον πολίεθρον·
Νῦν δ' ἑπτὰ γυναῖκας, εἴκοσι δ' ὠκέας ἵππους
Αθλοφόρους, τρίποδάς τε δυώδεκα· τοῖς ἐπὶ θυμὸν
Τέρψεις ἤματα πάντα· καὶ ἐν κλισίῃσιν ἐμῇσιν
Αἰεί τοι παρὰ δαιτὶ γέρας βασιλήϊον ἔσται.
Ως εἰπὼν, ἤρωϊ πόρεν περικαλλέα δῶρα·
Τὸν δ' ἄρα Ποίαντος προσέφη κρατερόφρονος υἱὸς·
Ω φίλος, οὗτοι ἐγὼν ἔτι χώομαι, οὐδέ μιν ἄλλῳ
Αργείων, εἴ τις ἔτ' ἤντεεν εἴνεκ' ἐμοῖο·
Οἶδα γὰρ, ὡς τρεπτὸς νόος ἀνδράσι πέλεται ἐσθλοῖς,
Οὐδ' αἰεὶ χαλεπὴν θέμις ἔμμεναι, οὐδ' ἀσύφηλον·
Αλλοτε μὲν σμερδνὸν τελέθειν, ὁτὲ δ' ἤπιον εἶναι·

Νῦν

in gratiam Verſus αἴσης mutavit in ἀίλλης: Hoc non improbabile. *Pauw.*

507. Αλλ' ἐπεὶ ἀασάμεθα] Αλλ' ἐπεὶ ἀασάμεσθα. *Rhod.*

510. Νῦν δ' ἑπτὰ γυναῖκας, εἴκοσι δ' ὠκέας ἵππους] Νῦν δὲ λάβ' ἑπτὰ, aut ἑλεῖν. *Rhod.* Suſpicor libellionis errato divulſe ſcriptum fuiſſe Νῦν δὲ μὲν; tum deinde μὲν evanuiſſe: ex quo ſic verſum reformo: Νῦν δόμεν ἑπτὰ γυναῖκας. Dixerat Agamemnon: Trojanorum ſpoliis te auctabimus: tantisper honorarium eſto, ſeptem mulieres, viginti equi, tripodes bis ſeni. Vel: Νῦν δὲ τῇ ἑπτὰ γυναῖκας: quod ignoratione interceptum: id ſit, Nunc ſeptem cape mulieres. Sic Homerus: Τῇ, πίε οἶνον. *Dausq.* Non male Rhodomannus: neque diſplicet Dauſqueji τῇ. *Pauw.*

512. Τίρψεις ἤματα πάντα] Quia hæc dona dabantur, ut illis interim ſe oblectaret Heros, donec alia meliora poſt captam Trojam acciperet, neſcio an non ſcribendum ſit, Τίρψεις ἤματα ταῦτα: ante excidium nempe, quod ſciebant ex Calchante poſt Philoctetæ adventum inſtare: Et hoc etiam commendat ſequens, καὶ ἐν κλισίῃσιν Αἰεί τοι παρὰ δαιτὶ &c. Eruditi judicent. *Pauw.*

516. οὗτοι ἐγὼν ἔτι χώομαι, οὐδέ μιν ἄλλῳ] οὐδὲ μὲν ἄλλῳ. *Rhod.* οὔ τοι hic ſcribendum disjunctim: Nam τοι poſitum eſt pro σοι. *Pauw.*

517. εἴ τις ἔτ' ἤντεεν εἴνεκ' ἐμοῖο] Mendum hic ſubeſt: lego interim, εἴπερ τις ἔτ' ἤλε-

τεο,

Difficilem in viam, firmo pectore infelices casus perferre.
Quare cum noxa admissa in te deliquerimus, facinus hoc
Muneribus deinceps cumulatissimis pensabimus:
Si quando munitam Troum urbem capiamus.
Nunc vero accipe septem puellas, & viginti celeres equos,
Certaminum palmis nobiles, & duodecim tripodes:
Quibus animum
Perpetuo oblectabis, & in tabernaculis meis,
Regius tibi honos perpetuo inter convivandum habebitur.
Sic fatus, Heroi munera tradit elegantissima:
Cui (ad hunc modum) animosi Pœantis filius respondet.
Amice; Nec tibi amplius succenseo, nec alii cuiquam
Argivum, si forte quis mea causa peccarit.
Scio enim, quod mutabilis mens sit viris bonis:
Neque fas, ut quis perpetuo aut nimis rigidum, aut segniter remissum, se præstet:
Sed interdum severitate interdum comitate utendum.
Nunc

τιν, dum melius se offerat. *Rhod.* Forte, ut Rhodomannus, εἴπω τις ἴτ' ἤλιτεν. Forte: οὐδὲ μὲν ἄλλῳ, Ἀργείων μή τις κακῷ ἤντιον εἴνεκ' ἐμεῖο. *Nemini meo nomine male sit*, quod optantis. *Dausq.* Locus non est adeo difficilis: Proxime ad verum Rhodomannus hic in Notis, εἴπω τὶς ἴτ' ἤλιτεν: Nam id rectum est, si unum ἴτ' excipias, cui hic locus est nullus. Scribendum credo, & sic ipse Vir Eruditus postea in Addendis, εἴπω τὶς ἐπήλιτεν εἵνεκ' ἐμεῖο. ἐπαλιτεῖν haud dubie bonum est. Præcessit, Αλλ' ἐπεὶ ἀεσάμεσθα καὶ ἠλίτομεν: Eo respiciunt hæc: Nihil planius. Quare nescio, cur titubaverit Rhodomannus. Et visne adhuc aliud? Dicam: Scribendum fortasse, εἴ τίς γέ τι ἤλιτεν εἵνεκ' ἐμεῖο: quod facile, & propius ad literarum vestigia adhuc accedit: Hoc vides statim. Sume igitur, quod placet, & alterutro locum sanatum esse crede. De commento Dausquejano non loquor: Id dignum est Morbonia. *Pauw.*

518. Οἶδα γὰρ, ὡς τρεπτὸς νοὸς ἀνδράσι πέλεται ἐσθλοῖς] τρεπτὸς πέλεται νοὸς ἀνδράσιν ἐσθλοῖς. τρεπταί τε φρένες ἐσθλῶν inquit Homerus. *Rhod.*

519. κὐδ' ἀσύφηλον] Recte Interpres, *aut segniter remissum*: Et hoc nota. *Pauw.*

520. Αλλοτε μὲν σωφρῆσι τελεῖσθαι, ὁτὲ δ' ἤπιον εἶναι] Hæc a præcedentibus pendent, &

Νῦν δ' ἴομεν ποτὶ κοῖτον, ἐπεὶ χατέοντι μάχεσθαι,
Βέλτερον ὑπνώειν, ἢ ἐπὶ πλέον εἰλαπινάζειν.
Ὡς εἰπὼν, ἀπόρουσε, καὶ ἐς κλισίην ἀφίκανε
Σφῶν ἑτάρων· οἱ δ' αἶψα Φιλοπτολέμῳ βασιλῆϊ
Εὐνὴν ἐντύνοντο, μέγα φρεσὶ καγχαλόωντες· 525
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσπασίως κατελέξατο μέχρις ἐπ' ἠὼ·
Νὺξ δ' ἀνεχάσσατο δῖα· φάος δ' ἐρύθηνε κολώνας
Ἠέλιου· καὶ πάντα βροτοὶ περιποίπνυον ἔργα·
Ἀργεῖοι δ' ὀλοοῖο μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο,
Οἱ μὲν δούρατα θῆγον εὐξοα· τοὶ δὲ βέλεμνα· 530
Ἄλλοι δ' αἰγανέας· ἅμα δ' ἠοῖ δαῖτα πένοντο
Αὐτοῖς ἠδ' ἵπποισι· πάσαντο δὲ πάντες ἐδωδήν·
Τοῖσιν δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄμβριμος υἱὸς,
Τοῖον ἔπος μετέειπεν, ἐποτρύνων πονέεσθαι·
Εἶδ' ἄγε πολέμοιο μεδώμεθα· μή δέ τις ἡμέων 535
Μιμνέτω ἐν νήεσσι πάρος κλυτὰ τείχεα λύσαι
Τροίης εὐπύργοιο, καταπρῆσαί τε κέλευθα.
Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
Δύσαν δ' ἐν τεύχεσσι, καὶ ἀσπίσιν· ἐκ δ' ἄρα νηῶν
Παντυδίῃ βελέεσσι κεκασμένοι ἐσσεύοντο, 540
Καὶ βοέοις σακέεσσι, καὶ ἀμφιάλοις κορύθεσσιν·
Ἄλλος δ' ἄλλον ἔρειδε κατὰ στίχας· οὐδέ κε Φαίης

Κεί-

proinde vocula μὲν incongrua eſt, & male habet. Scribendum, Ἄλλοτε δὲ σμερδνὸν τελέθειν, ὁτὲ δ' ἧπιον εἶναι: Sic ſententia bona eſt, & apte cohæret. Vide autem, quam large ἔμμεναι, τελέθειν, εἶναι hic cumulet Quintus. Erunt, qui ſcripturi ſunt, Ἄλλοτε δὲ σμερδνὸν τελέθειν, ὁτὲ δ' ἧπιον εἶμαι: Sed cum illis ego non faciam. *Pauw.*

531. δαῖτα πίνοντο Αὐτοῖς ἠδ' ἵπποισι] Junge V. 53. Lib. 6. *Pauw.*

535. Εἶδ' ἄγε πολέμοιο μεδώμεθα· μή δέ τις ἡμέων] Εἶδ' ἄγε δὴ, vel Εἶδ' ἄγε νῦν: Et ὑμέων. *Rhod.* Scribe, Εἶ' ἄγετε πολέμοιο. Εἶ' conciſum ex εἶα, quod hortantis. *Dausq.* Rectius Rhodomannus; ſed cujus ὑμέων non probo: Res eſt aperta. *Pauw.*

537. καταπρῆσαί τε κέλευθα] Quid hoc? An viæ incenduntur? Nugæ, nugæ. Interpres *vicos* habet: Sed id commentum eſt ejus.

Aliud

Nunc vero cubitum eamus. Quem pugnandi enim neceſſitas ſtimulat,
Hunc ſomno reficere corpus, quam prolixius convivio indulgere, ſatius eſt.
Sic profatus ſe abripuit, & in tentorium ſuorum
Comitum conceſſit. Qui ſtatim bellicoſo regi
Cubile inſtruunt magno animum gaudio delibuti.
Ipſe vero lubens quiete ad matutinam uſque lucem fruebatur.
Exinde nox divina abſceſſit, & puniceo colore juga ſtrinxit jubar
Solis, propereque ad omnis generis opera homines ſe accingebant.
Argivi autem, exitialis belli magna cupiditate æſtuantes,
Partim lanceas acuebant politas, partim ſagittas,
Nonnulli etiam frameas. Et cum lucis exortu jentaculum parabant
Sibimet & equis; omnesque cibum ſumebant.
Quos generoſi Pœantis natus fortiſſimus,
His verbis allocutus, ad ſtrenue rem gerendam excitavit.
Nunc agite in belli curam incumbamus; nec quis veſtrum
In navibus ſubſiſtat: priusquam clara mœnia diruerimus
Turritæ Troiæ, incenderimusque vicos.
Sic ait: At illi magnum intimo pectore gaudium concipiunt.
Indutis igitur armis atque clypeis, e navibus
Confertis agminibus erumpunt; inſtructi telis,
Ac bubulis ſcutis, galeisque criſtatis:
Et alius alium, in ſuo quisque ordine fulcit, nec dixiſſes,
Illis

Aliud latet, & locus vitio inquinatus eſt: Scribe, *καταπρῆσαί τε μίλαθρα.* Id perſpicuum eſt, & omnes intelligunt. *Rauio.*

539. *Δύσαι οἳ ἐν τεύχεσσι*] Junge, quæ ad V. 68. hujus Libri noto. Eadem locutio apud Homerum etiam occurrit, ſed non niſi ſemel, ſi bene memini, Iliade nempe Ψ. V. 131. Perpende, quæ dixi. *Rauw.*

541. *καὶ ἀμφιάλοις κορύθεσσι*] *ἀμφιφάλοις. Rhod.*

542. *εἰδέ κε φαίης Κίνησι ἐοικέναι, ἠὲ θύελλαι ἄλλοτε ἄλλῃ*

Κείνων ἐσσυμένων, ἐκὰς ἔμμεναι ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ·
Ὡς ἄρ' ἔσαν θαμινοὶ, καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι.

ἄλλῳ] Vitium manifeſtum: Interpres vertit, ac ſi ſcriptum eſſet, οὐδέ κε φαίης Κείνων ἐσσυμένων, ἐκὰς ἔμμεναι ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ: quod ſine dubio pravum eſt: Nam de illis, qui ita ſunt propinqui, ut ſeſe ſuſtulciant mutuo, iſtud ἔμμεναι ἐκὰς ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ dici non poteſt, niſi perquam ſtolide & inepte. Aliud requiritur, neque ita balbutiit Quintus. Credo locum a diſtinctione laborare, & interpungen-

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Τρῶες δ' αὖτ' ἔκτοσθεν ἔσαν Πριάμοιο πύλῃος
Πάντες σὺν τεύχεσσι, καὶ ἅρμασιν, ἠδὲ καὶ ἵπποις
Ὠκυτάτοις· καίων γὰρ ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ,
Δειδιότες μὴ λαὸς ἐπιβρίσειεν Ἀχαιῶν·
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐσίδοντο ποτὶ πτόλιν ἀΐσσοντας
Ἐσσυμένως, κταμένοισι κυτὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο,
Σπερχόμενοι· δεινὸν γὰρ ὑποτρομέεσκον ἰδόντες·
Τοῖς δ' ἄρ', ἀχνυμένοισιν ὑπὸ φρεσὶ, μῦθον ἔειπε
Πουλυδάμας, ὃ γὰρ ἔσκε λίην πινυτὸς, καὶ ἐχέφρων·
Ὦ φίλοι, οὐκ' ἔτ' ἀνεκτὸς ἐφ' ἡμῖν μαίνεται Ἄρης·
Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως πολέμοιό τι μῆχος
Εὕρωμεν· Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μένοντες·

Νῦν

8. τοῖς δ' ἄρ', ἀχνυμένοισιν] τοῖσι δ' ἄρ', ἀχνυμένοισιν. *Rhod.*

12. Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μένοντες | *Danai enim vincunt manentes:* Quid hoc, & quæ Emphaſis in eo? Interpres comminiſcitur, quæ nemo Græce doctus probabit. Locus eſt ſuſpectus: An forte legendum; Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μαχητὰς?

Illis incedentibus, alterum ab altero distare:
Tam densi & coaptati inter se erant.

dum esse, *οὐδέ κε φαίης Κείνων ἰσταμένων ἐκὰς, ἔμμεναι ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ*: neque dixisses, illis se moventibus procul & paulo longius a te, esse alium post alium, sed omnes globum unum constituere, in quo nec primi, nec secundi, quique massa una motu constabat uno: Eo pertinet sequens, *Ὡς ἄρ' ἔσαν θαμινοὶ, καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι*: Inter se cohærebant, & quasi coagmentati erant. *Pauw.*

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER DECIMUS.

TRoes autem extra Priami urbem erant
Universi, cum armis, curribus & equis
Velocissimis. Cremabant enim in pugna per-
emtos:
Timentes, ne exercitus Achivum impressionem faceret.
Hos igitur ubi viderunt ad urbem tendere
Raptim, effossæ telluris monimentum cæsis aggera-
runt
Festinantes. Valde enim tremebant visis (hostibus:)
Quibus ægritudine metuque dejectis, verba fecit
Polydamas, qui apprime erat prudens & cordatus.
Amici! Mars non amplius tolerandus in nos furit.
Verum agite; consilium ineamus, qua ratione modum
aliquem conficiendi belli
Inveniamus. Danai enim tam mora, quam viribus
(nos) vincunt.

Nunc

τις? μαχέω est pugnare cupio, in pugnam procedo: Id hujus loci, & sequentibus mirè con-veniens: *Danai enim vincunt nos pugnare cupientes & in pugnam progressos. Pauw.*

Νῦν δ' ἄγε δὴ πύργοισιν ἐϋτμήτοισιν ἐπιβάντες,
Μίμνωμεν νύκτας τε, καὶ ἤματα δηιόωντες,
Εἰσόκε δὴ Δαναοὶ Σπάρτην ἐρίβωλον ἵκωνται,
Ἢ αὐτοῦ παρὰ τεῖχος ἀκηδήσωσι μένοντες,
Ἀχλέες ἐζόμενοι, ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται αὐτῶν
Ῥῆξαι τείχεα μακρὰ, καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμωσιν·
Οὐ γὰρ ἀβληχρὰ θεοῖς τετεύχαται ἄφθιτα ἔργα·
Οὐδέ τι που ῥεχώμης ἐπιδεύμενοι, οὐδὲ ποτῆτος·
Πολλὰ γὰρ ἐν Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάθροις
Ἐμπεδον εἴδατα κεῖται, ἅπερ πολέεσσι καὶ ἄλλοις
Πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔσσετ' ἀγειρομένοισιν ἐδωδὴ
Ες κόρον, εἰ καὶ ἔτ' ἄλλος ἐελδομένοισιν ἵκηται,
Τρὶς τόσος ἐνθάδε λαὸς, ἀρηγέμεναι μενεαίνων.
Ως φάτο· τὸν δ' ἐνένισπε θρασὺς παῖς Αγχίσαο·
Πουλυδάμα, πῶς γάρ σε σαόφρονα φασὶ τετύχθαι,
Ος κέλεαι ποτὶ δῆριν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν;
Οὐ γὰρ ἀκηδήσουσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' Αχαιοὶ,
Αλλ' ἐπιβρίσουσιν, ἀλευομένους ἐσιδόντες·

Νῶϊν

13. πύργοισιν ἐϋτμήτοισιν ἐπιβάντες] ἐϋδμήτοις vel ἐϋκμήτοις. *Rhod.* Præterquam quod Troja bene admodum turrita fuit, (Iliad. H. Τρωϊὴν εὐπυργον ἅλωσι) turres ipſæ e lapide fabreſecto viſebantur; hoc loquitur Calaber, nihil ut opus ſit, mutatio Rhodomanni, ἐϋδμήτοις vel ἐϋκμήτοις. *Dausq.* Ego cum Rhodomanno ſcribo ἐϋδμήτοις, & Dausquejum ſuis deliciis frui lubens libensque ſino. *Pauw.*

16. ἀκηδήσωσι μένοντες] Hoc non commendat præcedens ἐπικρατέωσι μένοντες: Attende. *Pauw.*

17. ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται αὐτῶν Ῥῆξαι] Malim αὐτοῖς. *Pauw.*

19. Οὐ γὰρ ἀβληχρὰ θεοῖς τετεύχαται ἄφθιτα ἔργα] θεοῖσι. *Rhod.* Recte Rhodomannus θεοῖσι: Sed quid ἀβληχρὰ & ἄφθιτα ita junctim? Nonne ea ſe mutuo ſubvertunt? Id ſpero equidem, videbis & ſenties. Quid igitur? Amanuenſes hic loqui autumo, & ipſum Quintum ſcripſiſſe ſuſpicor, Οὐ γὰρ ἀβληχρὰ θεοῖσι τετεύχαται ἄπλετα ἔργα. *Pauw.*

20. Οὐδέ τι που ῥεχώμης ἐπιδεύμενοι] ἐπιδινόμεθ' forte legendum. *Rhod.* Ita legendum plane. *Pauw.*

28. Ος κέλεαι ποτὶ δῆριν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν] ποτὶ δη-

ῆριν.

Nunc igitur conſcenſis turribus munitis,
In propugnationis certamine noctes diesque perſevere-
mus:
Donec Danai ad fertilem Spartam remearint;
Aut hic ad mœnia, ſubſiſtentes tædium ceperit
Ingloriæ obſeſſionis. Quoniam facultas ipſis non erit
Perrumpendi altos muros, etiamſi diu multumque la-
borarint.
Non enim infirmiter a Diis fabricata ſunt æterna hæc
opera,
At neque alimonia nos deficit, neque potus.
Nam in opulenti Priami ædibus magna vis
Annonæ tuto repoſita eſt; quæ etiam multis aliis (hic)
Congregatis prolixum ad tempus eſcam præbuerit
Ad ſatietatem; ſi vel alius nobis expetentibus adventet
Huc exercitus triplo major, ad ſuppetias ferendum
promtus.
Sic ait: Hunc autem animoſus Anchiſæ filius jurgio
inceſſit:
Polydama, quonam pacto te prudentem eſſe ajunt;
Qui diuturno per urbem mœrore nos torqueri jubes?
Non enim longinquitas temporis tædium afferet hic
Achivis;
Sed eo gravius incumbent, cum pugnam detrectare
nos viderint.

Nos

ρὸν. *Rhod.* Ineptam complectuntur iſta ſententiam: ego antegreſſæ a Polydamante orationis adſpectu ſcribo πύργοισιν vice τῷ ποτὶ δῆριν. Itaque ſupra eſt. *Dausq.* Dausquejum ſequetur nemo: Non male Rhodomannus ποτὶ ἦρὸν: quanquam obſtat ſequens, Ηι πως ἐνθάδε πουλὺν ἔτι χρόνον ἀμφιμάχωνται. Sed ſic ipſe Calaber potuit minus exacte. Si ποτὶ cum caſu quarto ſignificaret *præter* & *ſupra*, optime ſe haberet ποτὶ δῆριν: *Qui hortaris nos moleſta pati præter pugnam in urbe:* fame ſcilicet & peſte. Præceſſit in oratione Polydamantis, Νῦν αὖ᾽ ἄγε δὴ πύργοισιν ἐνδμήτοις ἐπιβάντες, Μίμνωμεν νύκτας τε, καὶ ἤματα δηριόωντες. Eo reſpiceret ποτὶ & ποτὶ δῆριν iſta ſignificatione. An ita fortaſſe Quintus? *Rauw.*

29. ἀκηδήσουσι πολὺν χρόνον] *deſides erunt diu. Rauw.*

30. Ἀλλ᾽ ἐπιβρίσουσιν] Ἀλλ᾽ ἔτ᾽

Νῶϊν ἔσσεται ἄλγος, ἀποφθιμένων ἐνὶ πάτρῃ,
Ἠν πως ἐνθάδε πουλὺν ἔτι χρόνον ἀμφιμάχωνται·
Οὐ γάρ τις Θήβηθε μελίφρονα σῖτον ὀπάσσει
Ἡμῖν, ἐπὴν εἰρχθῶμεν ἀνὰ πτόλιν· οὐδέ τις οἴσει
Οἶνον Μαιονίηθεν· ἀνιηρῷ δ' ὑπὸ λιμῷ
Φθισόμεθ' ἀργαλέως, εἰ καὶ μάλα τεῖχος ἀμύνει·
Αλλ' εἰ μὲν θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρας ἀλύξαι,
Ἡ δ' ἄρ' ὄϊζυρῶς θανέειν πολυάχεϊ θυμῷ
Μέλλομεν, ἐν ἔντεσσι σὺν ἡμετέροις τεκέεσσι,
Καὶ γεραροῖς πατέρεσσι μαχώμεθα καί ῥά ποθι Ζεὺς
Χρεισμήσει· κείνου γὰρ ἀφ' αἵματος εἰμὲν ἀγαυοῦ·
Εἰ δέ οἱ ἀρ κἀκείνῳ ἀπεχθόμενοι θανέωμεν,
Εὐκλειῶς μέγ' ὀλέσθαι ἀμυνομένους περὶ πάτρης
Βέλτερον, ἢ μείναντας, ὄϊζυρῶς ἀπολέσθαι.
Ως φάτο· τὸν δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον εἰσαΐοντες·

Αἶψα

ἔτ' ἐπιβρίσουσιν. *Rhod.* Integre: Αλλὰ ῥ' ἐπιβρίσουσιν. Vel Αλλ' ἐπιβρίσουσ', ἄμμας ἀλευομένους ἐσιδόντες. Brodæus etiam recte: Αλλ' ἔτ' ἐπιβρίσουσιν. *Dausq.* ἔτ' non convenit: Rectius Dausquejus, Αλλὰ ῥ' ἐπιβρίσουσιν: quanquam sic Αλλὰ ἐπιβρίσουσιν etiam non peccaret. Fors rectissime scripseris, si quid interierit, Αλλὰ τάχ' ἐπιβρίσουσιν: Nam sic πολὺν χρόνον & τάχα pulchre faciem sibi obvertunt. *Pauw.*

Ibid. ἀλευομένους ἐσιδόντες] Illud ἀλευομένους contrarium est τοὺς μαχωμένους, quod V. 12. substituimus, & suspicionem nostram commode adjuvat. *Pauw.*

31. Νῶϊν ἔσσεται ἄλγος, ἀποφθιμένων ἐνὶ πάτρῃ] Νῶϊν δ' ἔσεται ἄλγος. *Rhod.* Interpres perquam inepte, *Nos etiam duo animi excruciabimur, dum cives in patria contabescent.* Vident omnes, qui oculos modo aperiunt. Dicam tribus verbis: Scribendum est, aut Νῶϊν, aut Ἡμῖν δ' ἔσσεται ἄλγος, ἀποφθιμένοις ἐνὶ πάτρῃ. Nam Enallage hic in ἀποφθιμένων non potest habere locum. νῶϊν pro ἡμῖν infrequens non est: Locum similem videant Tyrones Lib. 7. V. 427. *Pauw.*

34. Ἡμῖν, ἐπὴν εἰρχθῶμεν ἀνὰ πτόλιν] ἄμμιν, vel ἧμιν. *Rhod.*

38. Ἡ δ' ἄρ' ὄϊζυρῶς θανέειν πολυάχεϊ θυμῷ] Ἡ ἄρ, & πολυαχθεῖϊ vel πολυαλγεῖϊ λιμῷ. *Rhod.* πολυαχεῖϊ θυμῷ, animo bene vocali, aut multisono? quid monstri alit ea vox. Rescribo πολυαχθεῖϊ, multis ærumnis gravato. Vel πολυαλγεῖϊ λι-

Nos etiam duo animi excruciabimur, dum (cives) in patria contabeſcent:
Si forte multo deinceps tempore hic nos oppugnabunt.
Nemo enim a Thebis dulce frumentum ſuppeditabit
Nobis, poſtquam incluſi fuerimus urbi; nemo advectabit
Ex Mœonia vinum, ſed ægra fame
Miſere deficiemus, etiamſi mœnia ſatis hoſtem arceant.
Idcirco ſive, ut funeſtam necem, & fatale excidium effugiamus,
Sive ut infeliciter moleſtiſſima fame pereamus,
Futurum eſt; armati (potius) adjunctis liberis noſtris,
Et honorandis parentibus præliemur. Erit alicubi, ubi Jupiter
Opem ferat. Ab hujus enim illuſtri ſanguine propagati ſumus.
Quod ſi nobis huic etiam inviſis moriendum eſt;
Patriam armis tutantes cum gloria occumbere
Præſtabilius eſt, quam deſidentes (domi) miſerabiliter interire.
Talia dicentem cuncti, qui audiebant, cum applauſu excipiunt.

Quare

λιμῷ, inquit Rhodomannus. Quod nonnemo id vocis retentum velit, quia ἄχος dolor ingens, quantitatis ſyllabariæ modulo refelluntur. *Dausq.* Η δ' ἄρ' manere poteſt, ſi Verſu præcedenti ſcribas, Αλλ' ἤ μὲν θάνατόν τε κακὸν. *Sive quidem, ſive vero:* ἤ μὲν, ἤ δὲ: Nihil accommodatius. In voce πολυαχίῃ ſine dubio vitium hæret: Scribendum vel πολυαχθίῃ vel πολυαλγίῃ: Nam utrumque æque bonum. Illud θυμῷ purum putum eſt, & peſſime mutavit Vir Doctus in λιμῷ: Nam hæc verba Aeneæ bellum & pugnam urgent extra mœnia, eique incumbendum eſſe hortantur, ſive ſpes victoriæ, ſive metus adſit cladis; ipſumque pugnando interire præfert mœnium tuendorum deſidiæ: Tota orationis cohærentia probat, quod dico, & verba poſtrema, ἤ μείναντας ὀϊζυρῶς ἀπολίσθαι, luce meridiana clarent magis. Turpiter hic lapſus eſt Rhodomannus. *Pauw.*

39. Μίλλομεν, ἐν ἔντεσσι] Μίλλομεν, εἰν ἔντεσσι. *Rhod.*

42. Εἰ δέ οἱ ἄρ κἀκείνῳ ἀπεχθόμενοι θανέωμεν] Εἰ δέ πῃ ἄρ κἀκείνῳ, *Rhod.* Legi etiam non inepte poſſet, Εἰ δέ τοι ἄρ κἀκείνῳ. *Pauw.*

45. Ως φάτο· τὸν δ' ἄρα πάν-

τες

Αἶψα δὲ δὴ κορύθεσσι, καὶ ἀσπίσι, καὶ δοράτεσσι
Φράχθεν ἐπ' ἀλλήλους· ἐπὶ δ' ἀκαμάτου Διὸς ὄσσε
Δέρκετ' ἀπ' Οὐλύμποιο κορυσσομένους ἐς Αρηα
Τρῶας ἐπ' Αργείοισιν· ἔγειρε δὲ θυμὸν ἑκάστου,
Οφρα μάχην ἀλίαστον ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσῃ
Λαοῖς· ἦ γὰρ ἔμελλεν Αλέξανδρος θανέεσθαι
Χερσὶ Φιλοκτήταο, πονεύμενος ἀμφ' ἀλόχοιο·
Τοὺς δ' ἄγεν εἰς ἕνα χῶρον Ερις μεδέουσα κυδοιμὸν,
Οὔτινι φαινομένη· περὶ γὰρ νέφος ἄμφεχεν ὤμοις
Αἱματόεν· φοίτα δὲ μέγαν κλονέουσα κυδοιμὸν,
Αλλοτε μὲν Τρῳῶν ἐς ὁμήγυριν, ἄλλοτ' Αχαιῶν·
Τὴν δὲ Φόβος, καὶ Δεῖμος, ἀταρβέες ἀμφεπέποντο,
Πατροκασιγνήτην κρατερόφρονα κυδαίνοντες·
Η δὲ μέγ' ἐξ ὀλίγοιο κορύσσετο μαιμώωσα·
Τεύχεα δ' ἐξ ἀδάμαντος ἔχεν πεπαλαγμένα λύθρῳ,
Πάλλε δὲ λοίγιον ἔγχος ἐς ἠέρα, τῆς δ' ὑπὸ ποσσὶ
Κίνυτο γαῖα μέλαινα, πυρὸς δ' ἄμπνυεν ἀϋτμὴν
Σμερδαλέον, μέγα δ' αἰὲν ἀΰτεεν ὀτρύνουσα
Αἰζηοὺς· οἱ δ' αἶψα συνήϊον ὀτρύνοντες
Τσμίνην· δείζην γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μέγα ἔργον·

Τῶν

τις ἐπίαχον] τοὶ δ' ἄρα πάντες. *Rhod.*

47. ἐπὶ δ' ἀκαμάτου Διὸς ὄσσε Δέρκετ' ἀπ' Οὐλύμποιο] Brodæus Δερκέτην. Quid? non olim pluralia maſcula verbis ſingularibus maritata ſunt? A me Pindarus in Olymp. Od. II.

—— μελιγάρυες ὕμνοι
Υσίπυλαι ἀρχαὶ λόγων τίλλονται.

In vicem τίλλονται. Suggero aliis etiam ὄσσε neutrum viſum, cum dativus ὄσσοις non ſit ex inuſitatis. *Dausq.* Ego non dubito, quin ὄσσε hic ſit neutrum, ut loquuntur. *Pauw.*

53. Ερις μεδέουσα κυδοιμὸν] μεδέουσα κυδοιμῷ. *Rhod.*

55. Φοίτα δὲ μέγαν κλονέουσα κυδοιμὸν] κλονέουσα κυδοιμὸν poſt μεδέουσα κυδοιμῷ. *Pauw.*

59. Η δὲ μέγ' ἐξ ὀλίγοιο κορύσσετο μαιμώωσα] Hoc inepte huc tranſlatum ex Homeri loco notiſſimo Iliad. Δ. Vide modo. Interpres tempora mutavit, ut vitium lateret. *Pauw.*

64. οἱ δ' αἶψα συνήϊον ὀτρύνοντες Τσμίνην] ὀτρύνοντες ὑσμίνην minus aptum eſt poſt ὀτρύ-

νοντα

Quare confeſtim galeis, & ſcutis haſtisque
Se mutuo confirmant. Tum invicti Jovis vultus
Deſpicit e cælo accingentes ſe ad bellum
Troas contra Achivos; & cujusque animum excitat;
Ut pertinax duellum utrique intendat
Exercitui. Prope enim erat, ut Alexander mortem oppeteret
Philoctetæ manibus, pro conjuge laborem ſuſcipiens.
Illos itaque in unum perduxit locum Contentio pugnæ dominatrix
Nulli apparens. Humeris enim circumdatam habet nubem
Cruentam, & incedit magnum ciens tumultum,
Nunc in Trojanorum agmen, nunc Achivorum;
Quam Metus & Terror intrepidi ſtipant,
Magnanimam patris germanam venerantes;
Quæ ex parvo in immenſum ſe concitata attollit:
Armaque habet ex adamante, tabo fœdata:
Et pernicioſam in aëra vibrat haſtam: ejusque ſub pedibus
Atra tellus commovetur. Ignis etiam vaporem exſpirat
Horrendum, magnumque edit clamorem, exhortans
Juvenes. Qui ſtatim gradum contulerunt, urgentes
Conflictum. Nam litem in arduum Deus negotium eduxit.

Atque

ιστα αἰζηὸς: Sed hoc ſtudio acumen Scholaſticum captavit: Illa ὀτρύνασα αἰζηὸς, hi ὀτρύνοντες ὑσμίνην: Sentis? *Pauw.*

Ibid. δείζην γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μίγα ἔργον] Ὑσμίνην· δῆριν γὰρ, ut legit Brodæus. *Rhod.* Locus aperte corruptus, & ſenſu carens. δῆριν γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μίγα ἔργον, quod Brodæo & Rhodomanno placuit, mihi non placet: Nam δῆριν poſt ὑσμίνην miſere flacceſcit, & in ipſo δῆριν ἄγε θεὸς ἐς μίγα ἔργον nihil eſt, quod laudem meretur. Aliud latet: An ſcribendum, οἳ δ' αἶψα συνήϊον ὀτρύνοντες Ὑσμίνην· ἴσην γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μίγα ἔργον? ἴσην ὑσμίνην: Pugna hæc æqualis, ut apparet ex ſequentibus, & iſtis poſtremis, Αἰνὰ δ' ἀνεστενάχιζε Πάρις· περὶ δ' ἕλκεϊ θυμὸν Τείρετο· τὸν δ' ἀλύοντα μίγ', ἀμφιχύσαντ' ἰατῆρες Τρῶες

Τῶν δ' ὡς ἀνέμων ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων,
Εἴαρος ἀρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ, καὶ ὕλη
Φύλλα φύει, ἠδ' ὥς τ' ἀνὰ ζαλέης ξυλόχοιο
Πῦρ τρομέει αἰθόμενον, ἠδ' ὡς μέγα πόντος ἀπείρων
Μαίνεται ἐξ ἀνέμοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ ῥοῖβδος
Γίγνετ' ἀπειρέσιος, τρόμεει δ' ὑπὸ γούνατα ναυτῶν,
Ὡς τῶν ἐσσυμένων, μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη·
Ἐν δέ σφιν πέσε δῆρις· ἐπ' ἄλλον δ' ἄλλος ὄρουσε·
Πρῶτος δ' Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν Ἀρπαλίωνα
Υἱὸν Ἀριζήλοιο· τὸν Ἀμφινόμη τέκε μήτηρ
Γῇ ἐν Βοιωτῶν· ὃ δ' ἄρα Πρόθοήνορι δίῳ
Ἐς Τροίην ἵκανεν ἀμυνέμεν Ἀργείοισι·
Τόν ῥα τότ' Αἰνείας ἀπαλὴν ὑπὸ νηδύα τύψας,
Νοσφίσατ' ἐκ θυμοῖο, καὶ ἡδέος ἐκ βιότοιο·

Τῷ

Τρῶες δ' εἰς ἓν ἄνυ κίον· Δαναοὶ δ' ἐπὶ νῆας Κυανέας ἀφίκοντο θοάς. Cum quibus jungi debent, quæ paulo ante præcedunt, ne turbas forte excitet ſequens, τῷ γάρ ῥα κυδοιμῷ Νὺξ ἀπέπαυσε μέλαινα: Æqualis utrinque ſtrages, & ſic æqualis utrinque pugna. Pugnam igitur æqualem exaſperabat, & atrociſſimam eſſe volebat Deus: Hæc ſuſpicio non diſplicet. Alias ſcribendum, Οἱ δ' αἶψα συνῆϊον ἀτρόμοιτες Ἰσμίην· δεινὸς γὰρ ἄγε θεὸς εἰς μέγα ἔργον. δεινὸν, quia præcedit de Jove, ἔγειρε δὲ θυμὸν ἑκάστῳ, Ὄφρα μάχην ἀλίαστον ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσῃ Λαοῖς: Et de Eride, φοίτα δὲ μίγαν κλονίουσα κυδοιμὸν, Ἄλλοτε μὲν Τρῶσιν ἐς ὁμήγυριν, ἄλλοτ' Ἀχαιοῖσι. Et hæc ſuſpicio etiam non inepta eſt, ſed a lectione depravata paulo longius recedit: Vide & judica. *Pauw.*

66. Τῶν δ' ὡς ἀνέμων] τῶν δὲ δὴ ὡς. *Rhod.* Lego: Τῶν δ' ὁσὶ. *Dausq.* Malo Rhodomanni Τῶν δὲ δὴ ὡς: Neque male ſcribas, Τῶν δ' ἄρα ὡς. *Pauw.*

Ibid. ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων, Εἴαρος ἀρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ, καὶ ὕλη Φύλλα φύει] Contra Plinius Lib. 2. cap. 47. *Ver aperit navigantibus maria, cujus principio Favonii hybernum molliunt cælum.* Nec audacia ſit reſcribendi ἀβρὸν ἀέντων, cum id inſtitutæ comparationi non æque conveniat: etſi in ea fragor quæratur maxime, non ventorum conflictus, aut procella. *Dausq.* Hæc ſine dubio inepta ſunt: Nam λάβρον ἀέντων de ventis, qui flant tempore verno, quando arbores folia emittunt, dici non

Atque horum fremitus erat, ut ventorum procaciter
ſpirantium,
Vere incunte, cum proceræ arbores & ſylva
Frondes producunt; aut veluti in arido fruteto
Ignis crepitat ardens; Aut ut mare infinitum magnopere
Sævit a vento ſonoro (exagitatum), & circumquaque
ſtridor
Oritur immanis, adeo ut nautarum genua contremiſcant.
Ita illis irruentibus magnum fragorem reddit vaſta tellus.
Incubuit itaque illis certamen; & in alium alius impetum fecit.
Primusque Æneas ex Danais ſtravit Harpalionem,
Filium Arizeli; quem mater Amphinome edidit
In Bæotorum terra. Is cum Prothoënore inſigni
Ad Trojam venerat, operam militarem Achivis navatum.
Hunc ibi Æneas, molli in ventre percuſſum
Anima & dulci vita ſpoliavit:

Et

non poteſt, nec ab illis hic ſumi comparationis materies. An ſic tamen ipſe Quintus? Dubito, & vix credo, quia ita erraſſet nimis craſſe. Nonne ſcribendum, Τῶν δὲ δὴ ὡς ἀνέμων ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων, Χείματος ἀρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ, καὶ ὕλη Φύλλα χέει? Sic nihil naturalius, aut accommodatius: φύλλα χέει, folia fundunt, ſpargunt, abjiciunt, demittunt. Cum prima litera vocis Χείματος omiſſa fuit in principio Verſus, είματος facile tranſiit in εἴαρος, eoque admiſſo χέει non potuit non mutari in φύει: Error eſt proclivis, & ſeſe aperiens ſtatim. Erunt, qui pro χέει ſcribent χύει: Sed id uſitatum minus, ideoque hic minus etiam conveniens: Ne ſimus, quæſo, nimis naſuti. *Ramm.*

68. ἠδ' ὡς τ' ἀνὰ ζαλέης ξυλόχοιο Πῦρ τρομέει αἰθόμενον] Et hic inſigne mendum eſt: quod ſic utcunque correxi: Φύλλα φύει, ἠδ' ὥστε δι' ἀζαλέης ξυλόχοιο Πῦρ βρέμει αἰθόμενον. *Rhod.* Legi etiam poteſt, ἠδ' ὥστε καθ' ἀζαλέης ξυλόχοιο Πῦρ βρέμει. In Notis conjecerat Rhodomannus, Φύλλα φύει, ὡς τ' αἰνὰ δι' ἀζαλέης ξυλόχοιο Πῦρ βρέμει αἰθόμενον: quod in Addendis non injuria mutavit: Nam & αἰνὰ βρέμει nimium dicit, & ὡς τε non ſatis apte nectit. Dausquejo pro τρομέει placebat τρέμει, id eſt, ut ipſe exponit, *ſubſultat*: quod Dausquejanum iterum eſt vere. *Ramm.*

76. Γῇ ἐν Βοιωτῶν· ὃ δ' ἄρα Προθοήνορι δίῳ] Γῇ ἐνὶ Βοιωτῶν· ὃ δ' ἅμα Προθοήνορι. *Rhod.*

79. Νοσφίσατ' ἐκ θυμοῖο] Locutionem nota. *Ramm.*

81. ἀγλαὸν

Τῷ δ' ἐπὶ Θερσάνδροιο δαΐφρονος υἷα δάμασσεν
Υἵαλον, ἀγλώχινι βαλὼν κατὰ λαιμὸν ἄκοντι,
Ον τέκε δὶ' Αρέθουσα παρ' ὕδασι Ληθαίοιο
Κρήτῃ ἐν ἀμφιάλῳ· μέγα δ' ἤκαχεν Ιδομενῆα·
Αὐτὰρ Πηλείδαο πάϊς δυοκαίδεκα φῶτας
Τρώων αὐτίκ' ὄλεσσεν ὑπ' ἔγχεϊ πατρὸς ἑοῖο·
Κέβρον μὲν πρώτιστα, καὶ Αρίωνα, Πασίθεόν τε,
Υσμινόν τε, καὶ Υμβράσιον, Χέδιόν τε, Φλέγην τε,
Μνήσαιόν τ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ Εὔνομον, Αμφίνομόν τε,
Καὶ Φάσιν, ἠδὲ Γανῦον, ὅς οἰκία ναιετάασκεν
Γαργάρῳ αἰπεινῇ· μετὰ δ' ἔπρεπε μαρναμένοισι
Τρῳσὶν ἐρισθενέεσσι· κίεν δ' ἅμα πίονι λαῷ
Ες Τροίην· μεγάλα γάρ οἱ ὑπέσχετο πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Δαρδανίδης Πρίαμος δώσειν περικαλλέα δῶρα·
Νήπιος· οὐ γὰρ ἐφράσσαθ' ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Εσσυμένως ὀλέεσθαι ὑπ' ἀργαλέου πολέμοιο,

Πρὶν

81. ἀγλώχινι βαλὼν κατὰ λαιμὸν ἄκοντι] εὐγλώχινι. *Rhod.* Dubito: Nam α hic commode intendere poteſt vi ipſius ſententiæ, ut ἀγλώχινι ſit idem, quod εὐγλώχινι: Talia infinita, ut Docti ſciunt. *Pauw.*

86. Κέβρον μὲν πρώτισα, καὶ Αρίωνα, Πασίθεόν τε] Κέβρον μὲν πρώτον, καὶ Αρίονα. *Rhod.* Non male Rhodomannus: Potes etiam, Κέβρον μὲν πρώτισα, κ' Αρίονα. *Pauw.*

87. Υσμινόν τε, καὶ Υμβράσιον, Χέδιόν τε, Φλέγην τε] Hi omnes Trojanorum auxiliares: Quare ſcribo: Ιμβράσιον ἰῶτα non aſperato. Is eſt, quem Maro Æneid. 2. Imbraſum τριτυλλάβως nominat:

—— —— *quos Imbraſus ipſe*
Nutricrat Lycia, paribusque ornaverat armis.

Eundem vide quoque Lib. 12. *Dausq.* Non improbabilis eſt Dausqueji ſuſpicio: Et ita etiam in Verſione ſua Rhodomannus. Pro Χέδιόν τε Operæ Baſileenſes Χίδιόν τε: quas Rhodomannus ſecutus eſt. *Pauw.*

89. Καὶ Φάσιν, ἠδὲ Γανῦον] Forte Γαληνόν. *Rhod.* Illud Γαληνὸν in ipſo Contextu & Verſione ſua expreſſit Rhodomannus: Non ſatis caute. Nam in mutandis nominibus propriis debemus eſſe valde circumſpecti, quia Linguæ antiquiſſimæ in illis ſunt veſtigia. Ea de re alias diligentius. Intra conjecturæ terminos igitur ſe debuiſſet continere. *Pauw.*

91. κίεν

Et poſt eum pugnacis Therſandri filium oppreſſit
Hyialum, acuto haſtili per guttur transfixum:
Quem generoſa Arethuſa ad undas Lethæi peperit,
In Creta mari cincta. Ideo magnum animi cruciatum
Idomeneo conciliavit.
Cæterum Pelida ſatus duodecim viros
Ex Trojanis continuo patris ſui haſta orco miſit,
Cebrum principio, deinde Arionem, Paſitheumque,
Hyſminumque; & Imbraſium, Chidiumque, Phlegamque,
Mneſæumque, poſt illos; & Eunomum, Amphinomumque,
Atque Phaſim, nec non Galenum, qui ædes ſuas habebat
In excelſo Gargaro; & eminebat, pugna conſerta, inter
Validos Trojanos: Venerat autem cum pingui agmine
Trojam, ſiquidem plurima illi promiſerat magnique precii
Et decoris munera ſe daturum Priamus Dardanides;
Imprudens. Fatum enim ſuum animo non perpendit.
Nam futurum erat,
Ut repente in prælio adverſo occumberet;

An-

91. κίεν δ' ἅμα πίσι λαῷ Ες Τροίην] ἅμ' ἀπείρονι λαῷ, cum numeroſo agmine. *Rhod.* Cum opulentis Gargaribus, qui uliginoſam Gargari glebam colebant, & feraciſſimam: Macrobius Lib. 5. Saturnal. Cap. 20. Quod ſi ſcitabere, agatne Poeta de Myſiæ, an de Idæ Gargaro, neſcire me dicam: nam Idenſes Trojanorum imperio obnoxii videntur non defuiſſe, & Myſi pariter Trojanorum accenſentur auxiliis in Catalogo: Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε. *Dausq.* Vulgatam recte tuetur Dausquejus. Paulo ante, Γαργάρῳ αἰπεινῇ de civitate accipiendum, non de monte aut montis vertice: Stephanus Byzantius, Γάργαρα, πόλις τῆς Τρωάδος, ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ τῆς Ἰδης πάλαι Γάργαρος καλουμένη, ἣν Αἰολικὴν ὀνομάζει Στράβων, καὶ Ἑκαταῖος, Ἀλκμὰν δὲ ἠλυκῶς τὴν Γάργαρον φησιν. Ex quibus etiam apparet, de quo Gargaro hic agatur. *Pauw.*

92. μεγάλα γάρ οἱ ὑπίσχετο πάλλὰ καὶ ἐσθλὰ] μάλα γάρ οἱ. *Rhod.*

Πρὶν δόμου ἐκ Πριάμοιο περικλυτὰ δῶρα φέρεσθαι·
Καὶ τότε μοῖρ' ἀΐδηλος ἐπέχραεν Αργείοισιν,
Εὐρυμέννην ἕταρον κρατερόφρονος Αἰνείαο· *
Ὧρσε δέ οἱ μέγα θάρσος ὑπὸ φρένας, ὄφρα δαμάσσας
Πολλοὺς, αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσῃ ὑπ' ὀλέθρῳ·
Δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἀνηλεὶ θηρὶ ἐοικώς·
Οἱ δέ μιν αἶψ' ὑπόεικον, ὑφ' ὑστατίῃ βιότοιο
Αἰνὸν μαιμώωντα, καὶ οὐκ ἀλέγοντα μόθοιο·
Καὶ νύ κεν ἔργον ἔρεξεν ἀπείριτον ἐν δαΐ κείνῳ,
Εἰ μή οἱ χεῖρές τε κάμον, καὶ δούρατος αἰχμὴ
Πολλὸν ἀνεγνάμφθη· ξίφος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπῃ
Εσθενεν, ἀλλά μιν αἶσα διέκλασεν· ἀλλ' ὑπ' ἄκοντι
Τύψε κατὰ στομάχοιο Μέγης· ἀνὰ δ' ἔβλυσεν αἷμα
Ἐκ στόματος· τῷ δ' αἶψα σὺν ἄγεϊ μοῖρα πάρεστη·
Τοῦ δ' ἄρ' ἀποκταμένοιο, δύω θεράποντες Επειοῦ
Δηϊλέων τε, καὶ Αμφίων, ἀπὸ τεύχε' ἑλέσθαι
Ὥρμαινον· ἠδ' αὖτε θρασὺ σθένος Αἰνείαο
Δάμνατο μαιμώοντας ὀϊζυρῶς περὶ νεκρῷ·
Ὡς δ' ὅτε οἰνοπέδῳ τις ἐπαΐσσοντας ὀπώρῃ

Σφῆ-

97. μοῖρ' ἀΐδηλος ἐπέχραεν Αργείοισιν Εὐρυμέννην] Perſuaderi mihi non ſino, ἐπέχραεν active hic uſurpatum eſſe, cum nullum hactenus exemplum reppererim. Quare vitium aut defectum hic eſſe, quod aſteriſcus Aldinus arguit, nullus dubito. Si libere hic mihi agere liceret, ponerem ἐπ' Αργείοισι πίλασσεν, fecit imminere Græcis. Verum cum hoc a literatura longius recedat, muto ἐπέχραεν in ἐπέτραπεν, & ſpero candidum lectorem hoc, ut alia, æqui bonique facturum. *Rhod.* Optimum eſt, ἐπέτραπεν, quod Dausquejus etiam probavit. *Pauw.*

102. Οἱ δέ μιν αἶψ' ὑπόεικον, ὑφ' ὑστατίῃ βιότοιο] Οἱ δέ οἱ αἶψ' ὑπόεικον, ἰφ' ὑστατίῃ. *Rhod.* Recte Rhodomannus δέ οἱ: Nam Οἱ δὲ μὲν αἶψ' ὑπόεικον, ἐφ' ὑστατίῃ βιότοιο Αἰνὸν μαιμώωντι, καὶ οὐκ ἀλέγοντι μόθοιο hic minus conveniret. *Pauw.*

104. ἔργον ἔρεξεν ἀπείριτον ἐν δαΐ κείνῳ] ἐν δαΐ κείνῃ. *Rhod.* Scribe κείνος. *Dausq.* Neutrum malum. *Pauw.*

106. ξίφος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπῃ Εσθενεν, ἀλλά μιν αἶσα διέκλασεν] ξίφεας δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπῃ. *Rhod.*

Antequam ex aula Priami præclara (illa) dona auferret.
Atque tunc funesta Parca in Argivos convertit
Eurymenem, fortis Æneæ familiarem.
Nam magnam ipsius in pectore fiduciam excitavit, ut dejectis
Compluribus, fatalem diem interitu suo compleret.
Proinde alibi alium sustulit; efferæ beluæ similis,
Eique subito hostes locum dederunt, extremo vitæ momento
Ferociter grassanti, nec ullum pugnæ discrimen curanti.
Et sane facinus edidisset in isto conflictu memorabile,
Nisi manus ejus defatigatæ, & hastæ mucro
Nimium retusus fuisset, ensisque capulus non amplius
Vires habuisset: verum fors fatalis ipsum enervavit. Ideo jaculo hunc
In stomachum percussit Meges: tum sanguis ebulliit
Ex ore, eique derepente Fatum cum dolore adstitit.
Cui interemto Epei ministri duo,
Deileon & Amphion, arma adimere
Properabant; Sed audax Æneæ vis
Irruentes misere trucidavit, juxta cadaver.
Ut cum in vinea quis impetentes Autumni fructum,
Prope

Rhod. Scribo, ξίφος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ χώπῃ Εσθιεν, ἀλλά μιν αἶσα διίκλασεν, ηὲ ὑπ' ἄκοντι. *Dausq.* Cum Rhodomanno haud dubie legendum est, ξίφεος δέ οἱ οὐκ ἔτι χώπῃ Εσθιεν, ἀλλά μιν αἶσα διίκλασεν. μιν non respicit Εὐρυμένεα, sed ξίφεος χώπην. Dausquejus ineptissime, sive Versum, sive sententiam spectes. *Pauw.*

107. ἀλλ' ὑπ' ἄκοντι Τύψε κατὰ στομάχοιό Μέγης] διίκλασεν· σὺν δ' ὑπ' ἄκοντι. *Rhod.*

109. τῷ δ' αἶψα σὺν ἄγχι μοῖρα παρίστη] αἶψα σὺν ἄλγεϊ. *Rhod.* Rhodomannus ἄλγεϊ. quippe? Hesychius: Αγος· κλαῦσμα (Scribo κλάσμα) τραῦμα. Itaque in Calabro retenta, σὺν ἄγχι μοῖρα παρίστη, simul cum vulnere mors affuit: Unde ἀμέσως insequitur: τῷ δ' ἄρ' ἀποκταμένοιο. *Dausq.* Recte Rhodomannus σὺν ἄλγεϊ, quod ejus Editio in ipso Contextu præfert. Dausquejus pro more suo: In re aperta verbis parco. *Pauw.*

112. ηὲ δ' αὖτε θρασὺ σθένος Αἰνείαο] τοὺς δ' αὖτε. *Rhod.*

114. Ως δ' ὅτε οἰνοπέδῳ] Ως δ' ὅτ' ἐν οἰνοπέδῳ. *Rhod.*

Σφῆκας τερσομένῃσι παρὰ σταφυλῇσι δαμάσσῃ,
Οἵ δ' ἄρ' ἀποπνείουσι, πάρος γεύσασθαι ὀπώρης,
Ὡς τοὺς αἶψ' ἐδάμασσε, πρὶν ἔντεα λῃίσασθαι·
Τυδείδης δὲ Μένοντα, καὶ Ἀμφίνοον κατέπεφνεν,
Ἀμφω ἀμύμονε φῶτε· Πάρις δ' ἕλε Δημολέοντα
Ἱππασίδην, ὃς πρόσθε Λακωνίδα γαῖαν ἔναιε
Πὰρ προχοῇς ποταμοῖο βαθυῤῥόου Εὐρώταο,
Ἦλυθε δ' ἐς Τροίην ὑπ' ἀρῃϊθόῳ Μενελάῳ·
Καί ῥ' ὁ Πάρις κατέπεφνε τυχὼν ὑπὸ μαζὸν ὀϊστῷ
Δεξιὸν· ἐκ δέ οἱ ἦτορ ἀπὸ μελέων ἐκέδασσε·
Τεῦκρος δὲ Ζέχιν εἷλε περικλυτὸν, υἱὰ Μέδοντος,
Ὃς ῥά τε ναιετάεσκεν ὑπὸ Φρυγίην πολύμηλον,
Ἄντρον ὑπὸ ζάθεον καλλιπλοκάμων Νυμφάων,
Ἠχί ποτ' Ἐνδυμίωνα παρ' ὑπνώοντα βόεσσιν
Ὑψόθεν ἀθρήσασα κατήλυθε δῖα σελήνη
Οὐρανόθεν· δριμὺς γὰρ ἄγε πόθος ἠϊθέοιο
Ἀθανάτην πονέουσαν· ἣς ἔτι νῦν περ *
Εὐνῆς σῆμα τέτυκται ὑπὸ δρυσὶν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ

Ex

215. τερσομένῃσι παρὰ σταφυλῇσι] *prope uvas a ſole coctas & aduſtas.* Nota τερσομένῃσι eo ſignificatu. *Pauw.*

216. πάρος γεύσασθαι ὀπώρης] Ingratum eſt ὀπώρης poſt ὀπώρῃ præcedens, quanquam ſignificatio eſt diverſa. *Pauw.*

223. Καί ῥ' ὁ Πάρις κατέπεφνε] Καί ῥ' ὁ Πάρις κατέπεφνε. *Rhod.*

228. Ἐνδυμίωνα παρ' ὑπνώοντα βόεσσιν] Hic potius ſcribendum eſt conjunctim, παρυπνώοντα βόεσσιν. *Pauw.*

230. δριμὺς γὰρ ἄγε πόθος ἠϊθέοιο Ἀθανάτην πονέουσαν· ἣς ἔτι νῦν περ *] Forte πονέουσαι ἐπ' ἠέρι· τῆς δ' ἔτι *Rhod.* Apollodorus Lib. 1. ταῦτα κάλλει διενεγκόντος ἠράσθη Σελήνη. Catullus de Coma Berenices quam venuſte:

Ut Triviam furtim ſub Latmia ſaxa relegans
Dulcis amor gyro devocat aerio.

Adi ad D. Auguſtini adyta Lib. 7. de Civit. Cap. 16. Pauſanias Eliacôn I. Ἠλεῖοι μὲν ἀποφαίνουσιν Ἐνδυμίωνος μνῆμα· Ἡρακλεῶται δὲ ἐς Λάτμον τὸ ὄρος ἀποχωρῆσαι φασιν αὐτὸν· καὶ ἄδυτον Ἐνδυμιωνός ἐστιν ἐν τῷ Λάτμῳ. Seneca Hippolyt.

Arſit obſcuri Dea clara mundi
Noſte deſerta, nitidoſque fratri

Tre

Prope uvas matureſcentes veſpas occidit;
Quæ exſpirant antequam vindemiam guſtarint.
Sic illos celeriter obtruncavit, priusquam arma praedam ſibi feciſſent.
Tydides autem Menontem & Amphinoum necat,
Ambos viros egregios. Ac Paris trajecit Demoleontem
Hippaſiden: Qui olim habitarat in regione Laconica,
Ad oſtia profundi amnis Eurotæ:
Venerat autem ad Trojam, Menelai bellicoſi ductu.
Atque Paris eum letho dedit, telo per mamillam tranſacto
Dexteram; animamque e membris illius exegit.
Atqui Teucer Zechim confecit nobilem, Medontis filium,
Qui domicilium habebat in Phrygia ovium fœcunda,
Infra antrum Nymphis pulchricomis conſecratum:
Ubi olim Endymionem, prope boves dormientem,
Ab alto cum videret dia Luna; demiſit ſe
Cælitus; Acerbum enim juvenis deſiderium attrahebat
Divam viri amore occupatam. Hujus etiamnum
Tori monimentum exſiſtit ſub quercubus: Circa quem
Ff-

Tradidit currus aliter regendos.

Mela Lib. 1. Cap. 17. Nunc ad correctionem accingamur re præſtituta. Una harum eſto: *Ἀθανάτῳ ποτίεται ἱμοτύλᾳ*, vel *ἱπιοφαλὶς*, vel *ἱμμαὶς*, vel *ἐπ' ὄμματι*: Denique: *ἄγαν πόθος ἠιθέοιο Ἀθανάτῳ ποτίεται ἱπιφλίγεα.* Diſplicet illa Rhodomanni: *ἠιθέοιο Ἀθανάτῳ ποτίεται ἐπ' ἀέρι*: quia *ἠιθέοιο ἀέρι* ſolœca oratio eſt. *Dausq.* Verſus mutilus: Dausqueji commenta non placent, & peſſimum revera eſt Rhodomanni *ποτίεται ἐπ' ἀέρι.* Conjectari poſſum, *δρυὸς γὰρ ἄγαν πόθος ἠιθέοιο Ἀθανάτῳ ποτίεται ἐν αἰθέρι*, vel *ἐφ' ἅρματι*, *dum laborabat in aëre*, vel *in curru*, & iter ſuum nocturnum peragebat: *ποτεῖν* ſimpliciter eſt opus ſuum facere; agere quod partium ſuarum eſt. Et hoc improbabile non eſt, ſed ſtudioſius commendare nolo, quia, ut monuimus plus ſemel, in his ſimilibusque a Libris exſpectandum eſt auxilium. Illud *ἧς ἔτι νύμφης* cur tetigerit Rhodomannus, non adſequor. *Pauw.*

132. *ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ Ἐκκέχυτ'* &c.] Leviter depravatum eſt *ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ*: Scripſit enim Quintus, *ἀμφὶ γὰρ αὐτῇ Ἐκκέχυτ'* &c. Nexus verborum & narrationis ordo probant. Circa cubile olim lac boum effuſum eſt: Cum ſcilicet ad Endymionem inter boves dormitantem acceſſit Luna, lac boum,

Ἐκλέχυτ' ἐν ξυλόχοισι βοῶν γλάγος· οἱ δέ νυ φῶτες
Θηεῦντ' εἰσέτι κεῖνο· τὸ γὰρ μάλα τηλόθι φαίης
Ἐμμεναι εἰσορόων πολιὴν γάλα· κεῖθ' ἵησι
Λευκὸν ὕδωρ, καὶ βαιὸν ἀπόπροθεν ὀπτόθ' ἵκηται,
Πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα· πέλει δ' ἄρα λάϊνον οὖδας·
Ἀλλαίῳ δ' ἐπόρουσε Μέγης Φυλήϊος υἱὸς·
Καί μιν ἀεὶ σπαίρουσαν ὑπὸ κραδίην ἐπέρησεν
Ἐγχείῃ· τοῦ δ' ὦκα λύθη πολυήρατος αἰών·
Οὐδέ μιν ἐκ πολέμοιο πολυκλαύτοιο μολόντα,
Καίπερ ἐελδόμενοι μογερὴ δέξαντο τοκῆες,
Φύλαϊς εὔζωνος καὶ Μάργασος, οἵ ῥ' ἐνέμοντο
Ἀρπάσου ἀμφὶ ῥέεθρα διειδέος, οὔ ἀλεγεινῷ
Μαιάνδρῳ κελάδοντα ῥόον, καὶ ἀπείριτον οἶδμα
Συμφέρετ', ἤματα πάντα λάβρῳ περὶ χεύματι θύων·

Γλαύ-

nescio quo modo & qua vi, ex uberibus circa amantium cubile effluxit large: Hoc sine dubio inter *μυθολογούμενα* fuit. *Pauw.*

135. *κεῖθ' ἵησι Λευκὸν ὕδωρ, καὶ βαιὸν ἀπόπροθεν ὀπτόθ' ἵκηται, Πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα*] *κεῖθι δ' ἵησι* vel *κεῖνο δ' ἵησι*, & *ἵκηαι. Rhod.* Scribe, *κάδδε ἵησι* pro *κατὰ δὲ*. Tryphiodorus: *κάδδε οἱ ὤμους*, per humeros. Brodæus: *κ' εἰ προΐησι*. Rhodomannus: *κεῖθι δ' ἵησι. Dausq.* In his non est sensus. Interpretes imperite & male: Nam primo, lac boum non ibat per sylvam, sed circa cubile effusum erat in sylva: Dein, id revera lac, non aqua: Nihil certius & evidentius. Meliora dabo: Sine dubio verba dicere debent, quid visum fuerit propius accedenti id, quod longius remoto videbatur lac canum: Quare aliquid latet, quod ejusdem plane indolis est, cujus & præcedens & sequens. Scribendum suspicor, *τὸ γὰρ μάλα τηλόθι φαίης Ἐμμεναι εἰσορόων πολιὸν γάλα· εἰ δὲ ἵκῃς πρόσω, Λευκὸν ὕδωρ· καὶ βαιὸν ἀπόπροθεν ὀπτόθ' ἵκηαι, Πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα, πέλει δ' ἄρα λάϊνον οὖδας.* Sic nihil accommodatius: Quod lac canum videbatur longius remoto, propius accedenti videtur aqua candida, quæ fluit & se movet: At simulac proxime ad eam accesseris, non est aqua candida, vi sua fluens, sed solum marmoreum, & ipsa illa aqua fluens, in fluxu suo concrescit statim: Vides? Nunc singula apta sunt. *πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα* elegantia est Poetica: Sistitur & concrescit circa fluenta sua, id est, pro aqua fluen-

tc

Effuſum eſt in nemore lac boum; Et mortales
Illud adhuc demirabundi ſpectant. Nam a longinquo id dixeris
Aſpiciens canum lac eſſe. Exinde autem profluit (ut videtur)
Candida aqua. Quando vero ad modicum inde ſpacium acceſſeris,
Ex omni parte fluxus concreſcunt, tandemque nihil aliud quam ſolum eſt marmoreum.
Porro in Alcæum irruit Meges, Phyleia proles,
Et cor ipſi quod perpetuo motu agitatur, tranſadigit
Haſta; ſtatim igitur amabile ejus ævum diſſolutum fuit:
Nec a lacrymoſo reverſum bello,
Quamvis exoptarent ærumnoſi parentes, excepérunt,
Phyllis bene ſuccincta & Margaſus: Qui vitam degebant
Ad pellucidi Harpaſi undas, ubi cum ſonoro
Mæandro fluxum reſonantem, immodicumque æſtum,
Committit, per omnes dies tumido aquarum agmine furens.

te fit lapis, & motus ille, qui antea apparebat, quieſcit & ceſſat plane in ipſo fluxu. *Pauw.*

142. *μογερὰ δίξαντο τοκῆες*] *μογεροὶ δίξαντο τοκῆες. Rhod.*

143. *Φύλαϊς εὔζωνος καὶ Μάργασος*] *Φύλλις εὔζωνος. Rhod.* Rhodomannus *Φύλλις ἐΰζωνος.* Nihil muto: etſi non neſcium illud mihi: — *& Phyllida ſolus habeto.* Nota Lais: Phylais non æque, ideone tenebris mergenda? *Dausq.*

144. *οὔ ἀλιγυνῷ Μαιάνδρῳ κηλάδοντα ῥόον, καὶ ἀπείριτον οἶδμα Συμφίρει*] Forte *κηλαδεινῷ. Rhod.* Rhodomannus: Forte *κηλαδεινῷ. κηλαδεινῷ Μαιάνδρῳ κηλάδοντα* vulnerat aures meas: adſtruitque veterem ſcriptionem Liber 14.

Χείμαῤῥοί τ' ἀλιγυνὸν ἀείξομένοι Διὸς ὄμβρῳ. Dausq. An *ἀλιγυνῷ* de Mæandro bonum eſt propter flexus & anfractus plurimos, qui moleſtiam creant ipſi fluvio, & faciunt ut cum labore currat? Dubito, & longius petitum eſt hoc ipſum. Rhodomannus *κηλαδεινῷ*: Minus bene: Nam *κηλαδεινῷ Μαιάνδρῳ ῥόον κηλάδοντα συμφίρεται* nimis argutum & Scholaſticum eſt. An forte ſcribendum *ἐρατεινῷ*? Plinius Lib. 5. Cap. 29. de Mæandri itinere, *poſtremo Cariam placidus; omnesque eos agros ſertiliſſimo rigans limo, ad decimum a Mileto ſtadium lenis illabitur mari. Pauw.*

Γλαύκου δ' ἐτθλον ἑταῖρον ἐϋμελίην Σκυλακῆα
Υἱὸς Οἰλῆος σχεδὸν οὔτασεν ἀντιόωντα,
Βαιὸν ὑπὲρ σάκεος· διὰ δὲ πλατὺν ἤλασεν ὦμον
Αἰχμὴ ἀνιηχὴ· περὶ δ' ἔβλυσεν αἷμα βοείῃ·
Αλλά μιν οὔτι δάμασσεν, ἐπεί ῥά οἱ μόρσιμον ἦμαρ
Δέχνυτο νοστήσαντα φίλης παρὰ τείχεσι πάτρης·
Εὖτε γὰρ Ιλιον αἰπὺ θοοὶ διέπερσαν Αχαιοὶ,
Δὴ τότ' ἄρ' ἐκ πολέμοιο φυγὼν, Λυκίην ἀφίκανεν
Οἷος ἄνευ ἑτάρων, τὸν ἄστεος ἄγχι γυναῖκες
Αγρόμεναι τεκέων σφετέρων ὕπερ, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Εἴρονθ'· ὅς δ' ἄρα τῇσι μόρον κατέλεξεν ἁπάντων·
Αἳ δ' ἄρα χερμαδίοισι περισταδὸν ἀνέρα κεῖνον
Δάμναντ', οὐδ' ἀπόνητο μολὼν ἐς πατρίδα νόστου,
Αλλά ἑ λᾶες ὕπερθε μέγα στενάχοντα κάλυψαν·
Καί ῥά οἱ ἐκ βελέων ὀλοὸς περὶ τύμβος ἐτύχθη
Πὰρ τέμενος, καὶ σῆμα κραταιοῦ Βελλεροφόντου,
Τῷ ἔνι, κυδαλίμης Τιτηνίδος ἀγχόθι πέτρης·
Αλλ' ὁ μὲν αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσας ὑπ' ὀλέθρου,
Υστερον ἐννεσίῃσιν ἀγαυοῦ Λητοΐδαο
Τίεται ὥστε θεὸς, φθινύθει δέ οἱ οὔποτε τιμή·
Ποίαντος δ' ἐπὶ τοῖσι πάϊς κτεῖνε Δηϊονῆα,
Ηδ' Αντήνορος υἱὸν ἐϋμελίην Ακάμαντα·
Αλλων δ' αἰζηῶν ὑπεδάμνατο πουλὺν ὅμιλον·
Θῦνε γὰρ ἐν δηΐοισιν ἀτειρέϊ ἶσος Αρηϊ,
Η ποταμῷ κελάδοντι, ὃς ἔρκεα μακρὰ δαΐζει
Πλημμύρων, ὅτε λάβρον ὀρινόμενος πέτρης, *

Εξ

147. ἐϋμελίην Σκυλακῆα] ἐϋμμελίην. *Pauw.*

151. ἐπεί ῥά οἱ μόρσιμον ἦμαρ Δέχνυτο νοστήσαντα] ἐπεί ῥά ἑ *Rhod.* Brodæus & Rhodomannus ἐπεί ῥά ἱ. Ego sic elucido veterem lectionem: Quoniam ei fatalis dies excepit reducem. Nec altera tamen correctio ulli jure propudiosa videri debet: mihi non necessaria. *Dausq.* Ineptit Dausquejus, & ἐπεί ῥά ἑ scribendum sine dubio. *Pauw.*

155. τὸν ἄστεος ἄγχι γυναῖκες]

τὼ

Glauci deinde fidelem ſocium haſta probatum Scylaceum
Oïlei filius, cominus congreſſum, fauciat,
Paulum ſupra ſcutum, & latum transfigit humerum
Ægrifica cuſpis, circumque tergora bubula cruor manat.
Verum non interimit ipſum. Nam fatalis cum dies
Exſpectabat reverſum ſub charæ mœnibus patriæ.
Cum enim Ilium arduum acres evertiſſent Achivi:
Ibi elapſus e bello in Lyciam redit,
Solus absque (militiæ) ſociis. Eum itaque prope urbem matronæ
Concurſu facto, ſuper natis & maritis
Rogitant; Quibus ipſe fata omnium commemorat.
At hæ virum illum circumſtantes lapidibus
Obruunt; ita ut nihil ei reditus in patriam prodeſſet:
Sed ſaxa illum magnos inter gemitus cooperierunt.
Atque ex miſſilibus (illis) funeſtum ei ſepulchrum eſt factum,
Juxta lucum & monimentum fortis Bellerophontis,
In quo ſitus eſt, juxta Titanidem petram fama nobilitatam.
Hic itaque cum fatalem diem hoc exitio compleviſſet,
Monitu Apollinis (toto orbe) celebrati poſterioribus ſeculis
Colitur ut Deus, nec unquam aboleſcit ipſius honos.
Pœantis autem filius poſt illos occidit Deioneum:
Et Antenore natum Acamantem haſta potentem:
Aliorumque juvenum magnam catervam profligavit.
Currebat enim inter hoſtes ad invicti Martis inſtar,
Aut ſonori amnis, qui magna ſepta evertit
Exundans; quando tempeſtuoſe de petra concitatus,

Et

τὸν δ' ἄστος ἄγχι. *Rhod.*

163. Τῷ ἐνὶ] *In quo eſt*: ne ſcilicet videretur Cenotaphium. Moneo rudiores, ut Emphaſin ſentiant. *Pauw.*

167. ἐπὶ τοῖσι πάϊς κτείνει Δηϊονῆα] πάϊς κτάνε Δηϊονῆα, *Rhod.*

168. ἰῦμιλίην Ἀχάμαντα] ἰῦμιλίην iterum. *Pauw.*

172. Πλημμύρων, ὅτε λάβρον ὀμόμενος πίτνησι, *] ὀμόμενος κατὰ

Ἐξ ὀρέων ἀλεγεινὰ μεμιγμένος ἔρχεται ὄμβρῳ,
Λέναός περ ἐὼν καὶ ἀγάρροος, οὐδέ νυ τόγε
Ἔργουσιν προβλῆτες, ἀάσπετα παφλάζοντα,
Ὡς οὔτις Ποίαντος ἀγαυλείτοιο θρασὺν υἱὰ
Ἔσθενεν ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν καὶ ἄπωθε πελάσσαι·
Ἐν γάρ οἱ στέρνοισι μένος περιώσιον ἦεν·
Τεύχεσι δ' ἀμφεκέκαστο δαίφρονος Ἡρακλῆος
Δαιδαλέοις· περὶ γάρ οἱ ἐν ζωστῆρι φαεινῷ
Ἄρκτοι ἔσαν βλοσυραὶ, καὶ ἀναιδέες· ἀμφὶ δὲ θῶες
Σμερδαλέοι, καὶ λυγρὸν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωσαι
Παρδάλιες· τῶν δ' ἄγχι, λύκοι ἔσαν ὀμβριμόθυμοι,
Καὶ σύες ἀργιόδοντες, ἐϋσθενέες τε λέοντες,
Ἐκπάγλως ζωοῖσιν ἐοικότες· ἀμφὶ δὲ πάντη
Ὑσμῖναι ἐνέκειντο μετ' ἀργαλέοιο φόνοιο·
Δαίδαλα μέν οἱ τόσα περὶ ζωστῆρα τέτυκται·
Ἄλλα δέ οἱ γωρυτὸς ἀπείριτος ἀμφεκέκαστο·
Ἐν μὲν ἔην Διὸς υἱὸς ἀελλοπόδης Ἑρμείης
Ἰνάχου ἀμφὶ ῥέεθρα καταντείνων μέγαν Ἄργον·
Ἄργον, ὃς ὀφθαλμοῖσιν ἀμοιβαδὸν ὑπνώσσεσκεν·
Ἐν δὲ βίη Φαέθοντος ἀναρρόου Ἠριδανοῖο,
Βλημένος ἐκ δίφροιο· καταιθομένης δ' ἄρα γαίης

Ὡς

κατὰ πίτρης. *Rhod.* Versus mutilus. Rhodomanni κατὰ πίτρης probare non possum, quia ἐξ ὀρέων sequitur: Nam ista nimis Tautologa sunt, ut quisque intelligit statim. An scribendum, ὅτε λάβρον ὁρινόμενος, πίτροήντων Ἐξ ὀρέων ἀλεγεινὰ &c.? Id melius sane: πετρόεις a πέτρος, sicuti πετρήεις a πέτρη. Ut tamen dicam, quod sentio, ὁρινόμενος λάβρον minus appositum est ita nude, & aliquid videtur requiri, quod ipsum illud designet, a quo concitatus sit fluvius: Si Libri addicerent, libentissime scripserim, ὅτε λάβρον ὁρινόμενος ἀνέμοισι, Ἐξ ὀρέων &c. Sic nihil aptius & accommodatius. Fors πίτρης diversa lectio est Versus sequentis: Nam pro Ἐξ ὀρέων in Libris quibusdam extare potuit Ἐκ vel Ἐξ πίτρης: quod cum ad Marginem indicatum esset, aliquis imperitior Versui mutilo appinxit, ut eum integraret. Attende: Hæc mea suspicio forte

Et pluviæ commixtus, non ſine damno triſtifico de
montibus præcipitatur:
Cum alias ſit perennis undoſoque curſu feratur. Nec
illum
Objectæ moles, rapide æſtuantem, cohibent.
Sic nemo audacem inclyti Pœantis filium
Vel eminus oculis intuitus, propius accedere poterat.
Excellens enim robur in ejus pectore erat.
Inſtructus autem venerat armis bellicoſi Herculis
Varie elaboratis. Nam in balthei ſplendentis circulo
Feroces & impavidæ inerant urſæ, juxtaque Thoes
Horrendi, ac truculentum ſuperciliis (veluti) ridentes
Pantheræ; Quas juxta lupi aderant feroces,
Et ſues albis dentibus, robuſtique leones,
Mirifice inſtar viventium efficti. Undique præterea
Conflictus cum funeſta cæde inibi continebantur.
Tot igitur rerum ſimulacra in cingulo ſolerter effor-
mata erant.
Aliis autem prægrandis pharethra exornata fuit.
Inerat enim pernix Mercurius Jove ſatus,
Apud Inachi fluenta procerum Argum mactans,
Argum (illum) qui oculis alternatim ſomnum capiebat.
Inerat etiam violentus Phaëthon, ſuper Eridani unda
Curru excuſſus; & de terra conflagrante

Ceu

forte veriſſima eſt. *Pauw.*

180. *περὶ γάρ οἱ ἐν ζωστῆρι φαεινῷ*] *οἱ ἐνὶ ζωστῆρι. Rhod.*

187. *Δαίδαλα μέν οἱ τόσα περὶ ζωστῆρα τέτυκται*] *τέτυκτο. Rhod.* Recte Rhodomannus *τέτυκτο* in gratiam ſenſus & Syntaxeos: Sed ſcribe etiam, ne Verſus ſit æger, *Δαίδαλα μέν οἱ τόσσα. μέν* ante *οἱ* produci poteſt. *Pauw.*

188. *γαερυτὸς ἀπείριτος*] Nota tumorem. *Pauw.*

192. *ἀταρρόου Ηριδανοῖο*] *ἀτὰ ῥόον Ηριδανοῖο. Rhod.*

193. *καταιθομένης δ' ἄρα γαίης Ως ἐτεὸν παύσοιτο μέγας ἐνὶ αἰθέρι καπνὸς*] *Ως ἐτεὸν καύσαιτο, μέγας ἐνὶ αἰθέρι καπνὸς. Rhod.* Rhodomannus *καύσαιτο.* Prave: non enim fumus urit, ut vetus verbum eſt:

Fumo comburi nil poteſt, flamma poteſt.

Fumus item ſublime fertur. Odyſſ. A. — *καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι Ης γαίης.* Nec tamen fertur in immenſum, ſed

ut

Ως ἐτεὸν παύσοιτο μέγας ἐνὶ ἀέρι καπνὸς·
Περσεὺς δ' ἀντίθεος βλοσυρὴν ἐδάϊζε Μέδουσαν,
Αστρων ἤχι λοετρὰ πέλει, καὶ τέρματα γαίης,
Πηγαὶ δ' ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου, ἔνθ' ἀκάμαντι
Ηελίῳ δύνοντι συνέρχεται ἑσπερίη νύξ·
Εν δὲ, καὶ ἀκαμάτοιο μέγας πάϊς Ιαπετοῖο,
Καυκάσου ἠλιβάτοιο παρηώρητο κολώνῃ
Δεσμῷ ἐν ἀῤῥήκτῳ· κεῖρε δέ οἱ αἰετὸς ἧπαρ
Αἰὲν ἀεξόμενον· ὅ δ' ἄρα στενάχοντι ἐῴκει·
Καὶ τὰ μὲν ἂρ τεύξαντο κλυταὶ χέρες Ηφαίστοιο
Ομβρίμῳ Ηρακλῆϊ· ὅ δ' ὤπασε παιδὶ φορῆναι
Ποίαντος· μάλα γάρ οἱ ὁμωρόφιος φίλος ἦεν·
Αὐτὰρ ὁ κυδιόων ἐν τεύχεσι, δάμνατο λαοὺς·
Οψὲ δέ οἱ μετόρουσε Πάρις, στονόεντας ὀϊστοὺς
Νωμῶν ἐν χείρεσσι μετὰ γναμπτοῖο βιοῖο
Θαρσαλέως· τῷ γάρ ῥα συνήϊεν ὕστατον ἦμαρ·
Ηκε δ' ἀπὸ νευρῆφι βέλος· ἡ δ' ἰάχησεν, *
Ιοῦ ἐπεσσυμένοιο· ὅ δ' οὐχ ἅλιον φύγε χειρῶν·
Αλλ'

nt fumi copia eſt, aut vis, celſius, aut demiſſius, & in certa aëris regione finitur vaneſcens in auras: ubi vaneſcit, ceſſare dicitur. Hoc intellexit Calaber, fumum inferna ſui parte ſpiſſiorem; ſuperna rariorem, & evanidum: hoc faberrimus artifex Vulcanus ad verum repræſentavit. Nec fumus uritur, nec παθητικῶς ſignat καύσαιτο, ut intrudi poſſit cum ratione. *Dausq.* Hæc ſenſum non habent. Rhodomannus, ut ſenſum haberent, perperam ſcripſit Ως ἐτέον καύσαιτο: Nam id ſignificare non poteſt Græce, quod in Verſione Latina dixit. Taceo, quod καύσαιτο poſt καταιθομένης plane ineptum ſit. Aliud latet: Dausqueji enim balbutiem non curo, qui & Rhodomannum male redarguit, & Græca ad mentem ſuam contortuplicatam ridicule explicuit. An ſcribendum, καταιθομένης δ' ἄρα γαίης, Ως ἐτέον, ἐπαίρτο μέγας ἐνὶ ἠέρι καπνὸς, vel Ως ἐτέον πιε, ἄειρτο μέγας ἐνὶ ἠέρι καπνὸς? *ſublatus erat atque ſuſpenſus in aëre fumus ingens*: Hoc appoſitiſſimum ſane, & nihil in eo, quod turbat, niſi paulo audacior mutatio: At nihil modeſtius mihi ſuppetit: Quare vel hoc ſumere debes, vel aliud acutius comminiſci. *Pauw.*

207.

Ceu vere arderet, ingens in aëre fumus glomerabatur.
Ad hæc Perſeus Deo ſimilis horrendam cædebat Meduſam,
Hic, ubi ſiderum lavacra & terræ fines exſiſtunt,
Fontesque profundi Oceani, ubi cum indefatigabili
Sole quando occidit, nox Heſperia congreditur.
Inibi etiam invicti magnus Japeti filius
Ad ardui rupem Caucaſi ſuſpenſus erat
Vinculis validiſſimis, & aquila exedebat jecur ejus,
Subinde renaſcens. Unde ipſe ingemiſcenti ſimilis erat.
Hæc celebres Vulcani manus fabricaverant
Forti Herculi. Qui ferenda illa dedit nato
Pœantis, cum admodum familiaris ei amicus eſſet.
His igitur armis ſe magnifice oſtentans, globos militum dejiciebat.
Tandem in eum invectus eſt Paris triſtificas ſagittas
Manibus verſans, una cum flexili arcu
Confidenter; Huic enim ultimus dies imminebat.
Emiſit igitur a nervo citum telum, qui ſtridorem dedit
Evolante ſagitta: quæ nec incaſſum e manibus fugit.

A

207. Ὀψὲ δέ οἱ μετέφατο Πάρις] Nonne ἐπέφατο? *Pauw.*

210. Ἦκα δ' ἀπὸ νευρῆφι βέλος· ἔ δ' ἴαχησεν *] ἀπὸ νευρῆφι θοὸν βέλος. *Rhod.* Tam ſufficit poteſt κιχεὶν (eo namque telo occidit Cleodorus) quam θοὸν, quod recte Brodæus. *Dausq.*

211. Ἰῷ ἐπισσυμένοιο] ἀπισσυμένοιο. *Rhod.* Incitata jam ſagitta, ſive auras tranante, & Cleodorum petente. Quod ſcire altioris paullo eſt cognitionis, quam ſagittam a nervo receſſiſſe, quod aliter fieri nefas, & niſi Bruto, incognitum nulli. Quare vana eſt Rhodomanni correctio reponentis ἀπισσυμένοιο. Ἰῷ ἐπισσυμένοιο rectiſſime & æquiſſime dicam, ſagitta *involante*, non *volante* duntaxat, ut Brodæus, non *avolante*, ut alii in mentem eſſe potuit. *Dausq.* Ἔ, quod Verſu præcedenti cum his cohæret, vocem νευρῆφι aperte reſpicit: Quare ipſi pueri decennes ſentiunt ſtatim ſtolidiſſimi Dausquejt ineptias. Si ſcripſiſſet homo, Ἦκα δ' ἀπὸ νευρῆφι θοὸν βέλος, ἠδ' ἴαχησεν, pretioſiſſimum illud ἐπισσυμένοιο potuiſſet retinere: Sic enim ἠδ' ἴαχησεν Paridem reſpiceret: *& bonvit latus involante ſagitta.* Sed ſic ſibi, non Calabro profuiſſet. *Pauw.*

Ibid. Ἔ δ' οὐχ ἄλιον φύγε χειρῶν] φύγε χειρῶν: Impropria

Αλλ' αὐτοῦ μὲν ἅμαρτεν, ἀλευομένου μάλα τυτθὸν·
Καί ῥ' ἔβαλεν Κλεόδωρον ἀγακλυτόν περ ἐόντα,
Βαιὸν ὑπὲρ μαζοῖο, διήλασε δ' ἄχρις ἐς ὦμον·
Οὐ γὰρ ἔχεν σάκος εὐρὺ, τό οἱ λυγρὸν ἔσχεν ὄλεθρον· 215
Αλλ' ὄγε γυμνὸς ἐὼν, ἀνεχάζετο· τοῦ γὰρ ἀπ' ὤμων
Πουλυδάμας ἀπάραξε σάκος, τελαμῶνα δαΐξας
Βουπλῆγι στιβαρῷ· ὁ δ' ἐχάσσατο μαρνάμενος περ
Αἰχμῇ ἀνιρῇ· στονόεις δέ οἱ ἔμπεσεν ἰὸς
Αλλοθεν αἰξας· ὡς γάρ νύ που ἤθελε δαίμων 220
Θήσειν αἰνὸν ὄλεθρον ἐΰφρονος υἱέι Λέρνου,
Ον τέκετ' Αμφιάλη Ροδίων ἐν πίονι γαίῃ·
Τόν δ' ὡς οὖν ἐδάμασσε Πάρις στονόεντι βελέμνῳ,
Δὴ τότε δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄμβριμος υἱὸς
Εμμεμαὼς, θοὰ τόξα τιταίνων οἱ μέγ' ἀΰτει· 225
Ω κύον, ὡς σοὶ ἔγωγε φόνον, καὶ κῆρ' ἀΐδηλον
Δώσω, ἐπεί νύ μοι ἄντα λιλαίεαι ἰσοφαρίζειν·
Καί κεν ἀναπνεύσουσιν, ὅσοι σέθεν εἵνεκα λυγρῷ
Τείροντ' ἐν πολέμῳ· τάχα γὰρ λύσις ἔσσετ' ὀλέθρου,
Ενθάδε σεῖο θανόντος, ἐπεί σφισι πῆμα τέτυξαι. 230
Ως εἰπὼν, νευρὴν ἐϋστρεφον ἀγχόθι μαζοῦ
Εἴ-

pria locutio: Nam ſagitta non emittitur manibus, ſed arcu & nervis, qui manibus tenentur, & ſic locutioni impropriæ locum præbent. An tamen ſcribendum φύγε νεύρων, vel νευρεῦς? Præcedens νευρῇφι non obſtat ſane, quominus vocem hic repetierit Quintus: Sic enim centies ille. Pro ὁ δ' οὐχ ἅλιον Rhodomannus in Addendis τὸ δ' οὐχ ἅλιον: Male, ubi inter βέλος & articulum hunc intercedit ἰῷ: Feſtinanti id excidit absque dubio. ἅλιον adverbium eſt, & poſitum pro ἁλίως. *Pauw.*

213. ἔβαλεν Κλεόδωρον ἀγακλυτόν περ ἐόντα] Scribe, ut Verſui bene ſit, ἀγακλειτόν περ ἐόντα. *Pauw.*

222. Ον τέκετ' Αμφιάλη Ροδίων ἐν πίονι γαίῃ] ἀμφιάλη, & proprium matris nomen eſſe poteſt, & adjectivum cum Jota ſubſcripto, ſalo cincta. *Rhod.* Ultro damus τεκεῖν, & τεκόντας eſſe parentes: plurimum tamen τεκεῖν, & τεκέσθαι matris eſt, non patris, uti parere. Ideo lego Αμφιάλη in recto, non ἀμφιάλῃ. *Damsq.* Matris nomen hic

A Philoctete quidem, paululum devitante, aberravit,
At Cleodorum quamvis nobilem feriit,
Aliquantulum ſupra papillam, inque humerum uſque adegit.
Non enim latum habebat ſcutum, quod triſtem ei necem avertiſſet,
Sed inermis pedem referebat. Ejus enim ab humeris
Polydamas ſcutum avulſerat, cum lorum ponderoſa
Securi dirupiſſet. Retroceſſerat igitur; licet adhuc haſta
Vulnifica præliaretur. Sed triſtis eum ſagitta inceſſit,
Aliunde advolans. Sic enim fatalis genius volebat quodammodo
Acerbum vitæ exitum imponere prudentis Lerni filio (Cleodoro),
Quem Amphiale in opulenta Rhodiorum terra peperemat.
Cumque hunc itaque Paris lugubri telo proſtraviſſet,
Mox ſtrenuus egregii Pœantis filius,
Impetu facto, ſubito intendens arcum, magno illum clamore inceſſit.
Proh canis! Quam (ſubito) tibi necem cum fato exitiali
Inferam! dum cominus æquiparare me contendis.
Atque ſic fiet, ut reſpirent, qui tua cauſa triſtiſſimo
Bello vexantur: ſtatim enim exitialium malorum finis erit,
Te hic interemto; Quia tu illis perniciem affers.
Sic fatus, nervum mox tortilem ad papillam uſque

Ad-

hic etiam mihi placet. *Pauw.*

228. Καί κεν ἀναπτύσσοιεν, ὅσοι πάρος] Pro ἀναπλεύσωσιν, quod eſt navibus patriam repetent, reſtitui ἀναπτύσσειν. Quod commodius ad ſenſum videtur: ut ſit antitheton τῷ πείρειν ἐν πολέμῳ, quod mox ſequitur. *Rhod.* Aldus & Baſileenſes ἀναπλεύσοιεν: Probo Rhodomanni ſuſpicionem. Hic autem ita loquitur Philoctetes, ac ſi interfecto Paride, ſpes erat finiendi bellum per conventiones & pacta, quibus ſemper interceſſerat ille: Attende modo: Sic magis adhuc arridebit ἀναπτύσσοιεν; imo id neceſſarium plane cenſebis loco. *Pauw.*

231. Ὡς εἰπὼν, πυρὶν ἰοῦσαν φὼν ἀγχόθι μαζοῦ] πυρὶ τάχ' ἐν-

Εἵρυσε· κυκλώθη δὲ κέρας, καὶ ἀμείλιχος ἰὸς
Ἰθύνθη· τόξον δὲ αἰεὶ ὑπερέσχεν ἀχωκὴ
Τυτθὸν ὑπ' αἰζηοῖο βίῃ· μέγα δ' ἔβραχε νευρὴ,
Ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο δυσηχέος· οὐδ' ἀφάμαρτε
Δῖος ἀνὴρ· τοῦ δ' οὔτι λύθη κέας, ἀλλ' ἔτι θυμῷ
Εσθενεν· οὐ γάρ οἱ τότε καίριος ἔμπεσεν ἰὸς,
Αλλὰ παρέθρισε χροὸς ἐπιτραύθην χρόα καλὸν·
Εξαῦτις δ' ὄγε τόξα τιτύσκετο· τὸν δὲ παραφθὰς,
Ἰῷ ἐϋγλώχινι βάλεν βουβῶνος ὕπερθε
Ποίαντος φίλος υἱὸς· ὃ δ' οὐκ ἔμιμνε μάχεσθαι,
Αλλὰ θοῶς ἀπόρουσε κύων ὡς, εὖτε λέοντα
Ταρβήσας χάσσηται, ἐπεσσύμενος τοπάροιθεν,
Ως ὄγε λευγαλέῃσι πεπαγμένον ἦτορ ἀνίῃς
Χάζετ' ἀπὸ πτολέμοιο· συνεκλονέοντο δὲ λαοὶ,
Αλλήλους ὀλέκοντες· ἐν αἵματι δ' ἔπλετο δῆϊς

Κτει-

ἴσσερφον. *Rhod.* Scribo: *νευρὴ μὲν ἰῦσερφον.* Rhodomannus: *τάχ' ἰῦσερφον.* *Dausq.* Fortius eſt Rhodomanni *τάχ'*. *Pauw.*

233. *τόξον δὲ αἰεὶ ὑπερέσχεν ἀχωκὴ Τυτθὸν*] Forte *δ' αἰνὴ ὑπερέσχεν.* *Rhod.* Scribe *τόξῳ* caſu ſecundo. Rectius *ἀεὶ*, rectius *ἰοὶ*. Rhodomannus *δ' αἰνὴ*. *Dausq.* Perbene Rhodomannus *δ' αἰνὴ*: *δὶ ἀεὶ* vel *δ' αἰεὶ* non convenit hic: ineptum autem plane *δ' ἰοὶ*. *ὑπερ* in *ὑπερέσχεν* ſignificat *trans*, *ultra*; & ſic *τόξον* amat caſu quarto, quod prorſus reſpueret, ſi *ſupra* ſignificaret: Moneo rudiores, ne cum Dausquejo male cæſpitent. *Pauw.*

234. *μέγα δ' ἔβραχε νευρὴ, Ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο*] Miror, quod acutiſſimus ille Dausquejus pro *ἀπεσσυμένοιο* hic non ſcripſerit *ἐπεσσυμένοιο*, ut ſic locus cum paulo ſuperiore ſibi niteret vere. *Pauw.*

237. *οὐ γάρ οἱ τότε καίριος ἔμπεσεν ἰὸς*] Nota *γάρ* productum ante *οἱ*. *Pauw.*

238. *Αλλὰ παρέθρισε χροὸς ἐπιτραύθην χρόα καλὸν*] *φωτὸς ἐπιγράβδην.* *Rhod.* Scribo *χρωτὸς* & *ἐπιγράβδην*, vel *φωτὸς*, ex Iliad. Δ.

Ακροτάτῃ δ' ἄρ' ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα καλὸν.

ex Nonno Lib. 22.

—— —— *βέλος ὕπτιον μηρῷ,*
Λιπτὸς ὄνυξ ἄπτε, φωτὸς ἅπτε χροὸς ἄκρα χαράξῃ.

Quæ poſtrema ſunt interpretamentum *τῷ ἐπιγράψαι*, quod conſcribillare magis eſt, quam lacerare. Iliade P. dixit Homerus *ἐπιλίγδην γράψαι*. Lycophron: *Πτεροῖσι χίρσοις αἰπτὸς διαγράφων*. *Dausq.* Locus depra-

Adducit; Hinc cornu in circuli modum circumagitur, ſævaque arundo
Dirigitur, ita ut ex arcu ſagittæ mucro promineret
Aliquantulum, juvenis vi (reducta). Tum liquide inſonat chorda
Erumpente telo cum ſtrepitu. Nec aberrat
Vir præſtans; Atqui cor illius nondum diſſolvebatur; ſed animo adhuc
Valebat: Non enim opportuno ipſi loco ſagitta infigebatur,
Sed ſtrictim formoſum hominis corpus ſauciaverat.
Contra vero ille arcum (in hoſtem) dirigit: Sed illum præveniens,
Acuto telo verberat ſupra inguen
Dilectus Pœantis filius; Qui diutius ad confligendum haud moratur,
Sed ſubito aufugit; ut canis quando leonem
Pavitans retrocedit; qui tamen cum impetu adortus illum antea fuerat:
Sic Paris acerbiſſimo transfixum cruciatu pectus habens,
Ex acie ſe proripit. Mox turbantur inter ſeſe exercitus,
Mutuasque edunt ſtrages. Sanguine itaque conflictus inundat

Utrin-

pravatus. Rhodomannus non ſatisfacit mihi: Nam audacior eſt conjectura, & minus conveniens, quia videtur requiri deſignatio loci, quo vulneratus erat Paris in corpore. Legendum arbitror, *Αλλὰ παρέθηκε χειρὸς ἐπιγράβδην χρόα καλὸν. χειρὸς, brachii*: Ita proprie & venuſte accipienda vox. Vides? Sic minima mutatione utrumque vitium eſt ſublatum. *Pauw.*

239. *Ἐξαῦτις δ' ὄγε τόξα τιτύσκετο*] Ineptum eſt illud *ἐξαῦτις*, & ab hoc loco plane alienum: Nam *denuo, rurſus* ſignificat, & pro Paride hic nobis obtrudit Philoctetem, de quo ita loqui poterat Auctor, non de Paride: Res eſt longe apertiſſima, & miror Interpretem, qui *contra* dedit, ſuo plane arbitrio Linguaque contemta. Scribendum ſine dubio, *Ἐξάντες δ' ὄγε τόξα τιτύσκετο.* Sic *contra* locum habet: Nam id *ἐξάντες* ſignificat: Heſychius opportune, *Ἐξάντες, ἐξεναντίας, ὀτὲ δὲ τὸ ὑγιές.* Ab *ἐξάντης* eſt *ἐξάντες*, adverbialiter uſurpatum. *Pauw.*

241. *Ὅ δ' οὐκ ἔμιμνε μάχεσθαι*] *Ὅ δ' οὐκέτ' ἔμιμνε. Rhod.* Potes etiam, *Ὅ δ' οὐχὶ ἔμιμνε. Pauw.*

244. *πιπαρμένον ἦτορ ἀνίης*]

Κτεινομένων ἑκάτερθε· νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νέκυσσι
Παντυδίῃ, ψεκάδεσσιν ἐοικότες, ἠὲ χαλάζῃ,
Ἢ χιόνος νιφάδεσσιν, ὅτ' οὔρεα μακρὰ, καὶ ὕλην
Ζηνὸς ὑπ' ἐννεσίῃ ζέφυρος, καὶ χεῖμα παλύνει,
Ὡς οἱ ἀμφοτέρωθεν ἀνηλέϊ χειρὶ δαμέντες,
Ἀθρόοι ἀλλήλοισι δεδουπότες, ἀμφεχέοντο·
Αἰνὰ δ' ἀνεστενάχιζε Πάρις· περὶ δ' ἔλκεϊ θυμὸν
Τείρετο· τὸν δ' ἀλύοντα μέγ', ἀμφεχέοντ' ἰατῆρες·
Τρῶες δ' εἰς ἑὸν ἄστυ χίον· Δαναοὶ δ' ἐπὶ νῆας
Κυανέας ἀφίκοντο θοῶς· τοῦ γάρ ῥα κυδοιμοῦ,
Νὺξ ἀπέπαυσε μέλαινα· μόγον δ' ἐξείλετο γυίων,
Ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισι πόνου ἀλκτῆρα χέασα·
Αλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοὸν Πάριν ἄχρις ἐς ἠώ·
Οὐ γάρ οἱ τις ἄλαλκε λιλαιομένων περ ἀμύνειν
Παντοίοις ἀκέεσσιν, ἐπεί ῥά οἱ ἄϊσιμον ἦεν
Οἰνώνης ὑπὸ χερσὶ μόρον, καὶ κῆρας ἀλύξαι,
Ἢν ἔλθῃ· ὅ δ' ἄρ' αἶψα θεοπροπίῃσι πιθήσας,
Ἤιεν οὐκ ἐθέλων· ὀλοὴ δέ μιν ἤγεν ἀνάγκη

Κου-

πεπαγμένος ἦτορ ἀνίης. Rhod.

247] *νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νέκυσσι*] Cur non ſcripſit, *νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νεκροῖσι*? Idne Metro obfuiſſet? Abſit, ita ſenſerit ipſe Quintus. An forte imperiti id autumantes, *νεκροῖσι* mutarunt in *νέκυσσι*? Poteſt. *Pauw.*

248. *ψεκάδεσσιν ἐοικότες*] Nihil ineptius, ubi *ἐπέκειντο* præcedit: Quid enim? An guttæ jacent ſupra guttas, & ita jacentes, a nobis videntur oculis noſtris? Hercule, nihil putidius. De grandine, de nive res eſt certa: de gutta inaudita plane. An igitur balbutiit bonus? Sit ita, per me licet, Nimis tamen abſonum hoc: Quare *ἐπέκειντο* corruptum eſſe ſuſpicor, & legendum *ἐπέχυντο*. Sic putidiſſimum ſchema abeſt: Quæ enim magna copia ruunt & aggeruntur, *ἐπιχύσθαι* dicuntur figurate: Nihil notius. Mox ſequitur *ἀμφεχέοντο*: quod verbum ſimile hic præceſſiſſe innuit: Ita enim ſolet Quintus. *Pauw.*

251. *Ὡς οἱ ἀμφοτέρωθεν ἀνηλέϊ χειρὶ δαμέντες*] *Ὡς οἵγ'*, & *κηρὶ δαμέντες. Rhod.* Recte *κηρὶ* pro *χειρὶ. Pauw.*

254. *τὸν δ' ἀλύοντα μέγ', ἀμφεχέοντ' ἰατῆρες*] Nec *ἰατῆρες*, nec *ἰατὴρ* α corripere poſſunt ulla

Utrinque cadentium: & cadavera cadaveribus incumbunt:
Acervatim, in modum pluviæ aut grandinis,
Aut guttarum nivis, cum editos montes & ſylvam,
Jovis nutu, Zephyrus & hyems conſpergunt.
Ita hi utrinque a ſæva Parca profligati,
Denſe inter ſeſe prolapſi conglomerabantur.
Paris autem graviter ingemiſcebat, & ob vulnus, animi
Angebatur; Quem languentem ſtudioſe obibant medici.
At Troës in urbem ſuam redierunt; Danai contra ad naves
Cæruleas ſtatim receſſerunt. A prælio enim
Nox avocavit nigra, & laſſitudinem membris exemit,
Infuſo palpebris ſomno, qui laboris depulſor eſt.
Verum ſopor celerem Parin haud corripit uſque dum illuxit.
Nemo enim ipſi medetur, quamvis opitulari ſtuderent
Omnis generis remediis. Siquidem fatale ei erat,
Ut Oenones manibus exitiales Parcas evitaret,
Si medicaretur ipſum. Quocirca ut oraculis morem gereret,
Iter ſuſcepit invitus; Triſtis enim adduxit eum neceſſitas

In

nlla ratione: non magis, quam θίατρον. Pura puta eſt inſcientia, α in ἀρχίατρος explendo verſui contrahere: viderint, qui faciunt. Autor Paralipomenôn Linguæ Græcæ ne quidem ι in iſtis uſquam produci aſſerit. Errat. Hic mihi multa probatiſſimorum Autorum loca ad dicendum benigne ſuppetunt. Calabrum ita reſtituo: ἀλύοντα μὲν', ἀμφιχέοντο ἰατροί. *Dausq.* Cum Dausquejo ſcribe, ἀμφιχέοντο ἰατροὶ vel ἰητροὶ: Nam de Amphimacro hic cogitare nolo. *Pauw.*

256. τῶ γάρ ῥα κυδοιμῶ νὺξ ἀπέπαυσε μέλαινα] Scribo, τὼ γάρ ῥα. Troas & Græcos. *Dausq.* Recte Dausquejus τὼ, quod de Trojanis & Græcis recte etiam explicat junctim: Pugnam æqualem nox diremit: Junge, quæ antea notavi ad V. 64. hujus Libri. *Pauw.*

260. Οὐ γάρ εἴ τις ἄλαλκε] Οὐ γάρ hic iterum eſt Spondeus. *Pauw.*

263. Ἤ ἔλθῃ] Legeris forte rectius Ἤ ἐθέλῃ, *ſi modo vellet* opitulari, vel ἄλθῃ, quod interpretatione mea expreſſi.

Κουριδίης εἰς ὦπα· λυγροὶ δέ μιν ἀντιόωντες
Καχκορυφῆς ὄρνιθες ἀΰτεον, οἱ δ' ἀνὰ χεῖρα
Σκαιὴν ἀΐσσοντες· ὁ δὲ σφέας ἄλλοτε μέν που
Δείδιεν εἰσορόων, ὁτὲ δ' ἀκράαντα πέτεσθαι
Εἴδετο· τοὶ δέ οἱ αἰνὸν ὑπ' ἄλγεσι φαίνον ὄλεθρον·
Ἶξε δ' ἐς Οἰνώνην ἐριηυδέα· τόν δ' ἐσιδοῦσαι
Ἀμφίπολοι, θάμβησαν ἀολλέες, ἠδὲ καὶ αὐτὴ
Οἰνώνη· ὁ δ' ἐξ αἶψα πέσεν παρὰ ποσσὶ γυναικὸς,
Ἀμφὶ μέλαιν' ἐφύπερθε, καὶ ἔνδοθι μέχρις ἰκέσθαι *
Μυελὸν ἐς λιπόωντα δι' ὀστέου, οὔνεκεν ἠΰν
Φάρμακον αἰνὸν ἔπυθε κατ' οὐτάμενον χρόα φωτός·
Τείρετο δὲ στυγερῇ βεβλημένος ἦτορ ἀνίῃ·
Ὡς δ' ὅτε τις νούσῳ, καὶ ἀργαλέῃ μέγα δίψῃ
Λιθόμενος κραδίην, ἀδινὸν κέαρ αὐαίνηται,

Ου

Rhod. Hv ἰθίλῃ legendum sine dubio: Nam ad Oenonen accedere, non erat satis, ut rei eventus docuit: Nihil perspicuum magis. Hv ἄλθῃ non convenit. *Pauw.*

265. λυγροὶ δέ μιν ἀντιόωντες Καχκορυφῆς ὄρνιθες ἀΰτεον] Ita non loquuntur Græci: Scribe, λυγροὶ δέ οἱ ἀντιόωντες. *Pauw.*

268. ὁτὲ δ' ἀκράαντα πέτεσθαι Εἴδετο] Quid Εἴδετο? Interpres habet *videntur*: Inepte, ut quisque videt, qui oculos modo aperit. Scribe absque dubio & mora, ὁτὲ δ' ἀκράαντα πέτεσθαι Ελπέτο. Nihil accommodatius: Inter spem & metum pendebat. *Pauw.*

270. Ἶξε δ' ἐς Οἰνώνην] Ita Rhodomannus pro Aldino & Basileensi Ἶζε, quod in suis Adnotamentis diserte correxit Dausquejus. *Pauw.*

273. Ἀμφὶ μέλαιν' ἐφύπερθε] Heic defectum esse suspicor: licet Brodæus pro μέλαιν' μέλας legat. Sensus tamen ne hiaret, ut potuimus, opera data est. *Rhod.* Ex his fortasse sententiam quis extundet, certe commodam non eliciet. Moliebar ego aliquam ex his correctionem:

ἰὸς δ' ἀμφὶ μέλαι κέαρ ἴσταται
μέχρις ἰκέσθαι

venenum sagittæ Philoctetæ, de quo anterius. Vel: Ἀμφὶ μέλη ἰκέρασι κακοῦ ἵς μέχρις ἰκέσθαι. Vel: Ἀμφὶ μέλη οἱ πέρθιν, ἰχέδνην μέχρις ἰκέσθαι Μυελὸν. Vel: Ἀμφὶ μέλαιναι ἴφυτ' ἐδύναι καὶ μέχρις ἰκέσθαι. Vel: Αἶσα μέλαινα δ' ἔπιπτε κέαρ καὶ μέχρις ἰκέσθαι. Sic ἔνδοθι rejectum erit, ut interpretamentum illius Μυελὸν ἐς λιπόωντα. Denique sic locus ordinari potest,

In uxoris conſpectum; infauſtæque ei occurſantes
E vertice alites accinuerunt, alæ ad manum
Sinistram volantes. Ipſe vero illas modo
Formidat ſuſpiciens, modo temere vagari
Videntur. Quæ tamen funeſtam inter cruciatus mortem ei portendebant.
Venit igitur ad nobilem Oenonen. Quem cum viderunt
Ancillæ, ſimul omnes, demirantur, nec non ipſa
Oenone. Ipſe vero ſtatim ad pedes uxoris ſe abjecit,
Circumquaque lividus, non ſuperne tantum, ſed ut intrinſecus etiam veniret (livor)
Ad pinguem uſque medullam per oſſa. Quia formoſum
Sauciati viri corpus exitiale putrefecerat venenum.
Et triſti animum cruciatu ex ictu angebatur:
Non ſecus ac ſi quis, morbo & aſpera ſiti valde
Cor ſuccenſum habens, toto pectore areſcit,

Quem

teſt, reſtitui, & conlucari ipſiusmet Calabri verbis:

— ὃ δ' ἄρ' αἶψα πίσυι παρὰ ποσσὶ γυναικὸς,
Τίρητο δὲ συγιῇσι βεβοληµένον ἦτορ ἀνίῃ
Ἀµφὶ µέλαιν' ἰφύπερθε, καὶ ἔνδοθι, µέχρις ἰκέσθαι
Μυελὸν ἐς λιπόεντα —

Aut mutatione quamminima: Ἀµφὶ µελαίνηθ' ὕπερθε (Paris) καὶ ἔνδοθι µέχρις ἰκέσθαι. Atritas quippe circumfuſa cuti proſerpebat ad intima. Ita locorum anguſtiæ Vertumnos pariunt. *Dausq.* Hic ſine dubio intercidérunt quædam, quibus vulneris atrocitas deſcripta fuit: Qui aliter ſentit, nihil ſentit. Brodæi & Dausqueji commenta riſum mihi incutiunt. *Pauw.*

274. οὕνεκεν ἧδὺ Φάρµακον αἰνὸν ἔπυθε κατ' οὐτάµενον χρόα φωτὸς] κατουταµένῳ χρόα φωτὸς. *Rhod.* Rhodomannus, ut vides κατουταµένῳ χρόα φωτὸς: Non accedo: κατουταµένου non amat mos loquendi, & ἧδύ tam longe diſſitum a χρόα, cui κατουταµένῳ apponitur, verborum ſtructuram efficit perquam ingratam: Adhæc οὕνεκεν ἧδύ durius eſt ipſo ſono, & Quintus non dediſſet, credo, ſed οὕνεκα ἧδύ, ubi hiatus non metuebat ſimiles. Quid multa? Locum non tentavit Vir Doctus, ubi eum tentare debuerat: Scribo, & ſcribo, niſi fallor, certo, οὕνεκα ἡδὺ Φάρµακον αἰνὸν ἔπυθε κατ' οὐτάµενον χρόα φωτὸς. Habuimus βάλεν βουβῶνος ὕπερθε: Sic ἡδὺ apprime convenit, & locus eſt ſynceriſſimus.

Ὀντε περιζέουσα χολὴ φλέγει, ἀμφὶ δὲ νωθὴς
Ψυχὴ οἱ πεπότητ' ἐπὶ χείλεσιν αὐαλέοισιν,
Ἀμφότερον. βιότου τε, καὶ ὕδατος ἱμείρουσα,
Ὡς τοῦ ὑπὸ στέρνοισι καταίθετο θυμὸς ἀνίη·
Καί ῥ' ὀλιγοδρανέων, τοῖσιν ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Ὦ γύναι αἰδοίη, μὴ δή νύ με τειρομένον περ
Ἐχθήρῃς, ἐπεὶ ἂρ σε πάρος λίπομεν ἐν μεγάροισι
Χήρην, οὐκ ἐθέλων περ· ἄγον δέ με κῆρες ἄφυκτοι
Εἰς Ἑλένην, ἧς εἵνεκ πάρος λεχέεσσι μιγῆναι,
Σῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι θανὼν, ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσα·
Ἀλλ' ἄγε πρός σε θεῶν, οἵ τ' οὐρανὸν ἀμφινέμονται,
Πρός τε τεῶν λεχέων, καὶ κουριδίης φιλότητος,
Ἧπιον ἔνθεο θυμόν· ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἄλαλκε,
Φάρμακ' ἀλεξήσοντα κατ' ἔλκεος οὐλομένοιο
Θεῖσα, τὰ μεμόρηται ἀπωσέμεν ἄλγεα θυμοῦ,
Ἢν ἔλῃς· σῇσιν γὰρ ὑπὸ φρεσὶν, εἴτε σαώσαι
Μήδεαι ἐκ θανάτου δυσήχεος, εἴτε καὶ οὐχί·
Ἀλλ' ἐλέαιρε τάχιστα, καὶ ὠκυμόρων σθένος ἰῶν
Ἐξάκεσ', ὡς μοι ἔτ' ἀμφὶ μέγος, καὶ γυῖα τέθηλε·
Μή δέ τί με ζήλοιο λυγροῦ μεμνημένη ἔμπης,
Καλλίψως θανέεσθαι ἀμειλίκτῳ ὑπ' ὀϊστῷ,
Πὰς ποσὶ σοῖσι πεσόντα· Λιταῖς δ' ἀποθύμια ῥέξεις,

Aï

simus. *Pauw.*

279. *Οι τε περιζέουσα χολὴ φλέγει*] *Οι τε περιζείουσα. Rhod.*

285. *σε πάρος λίπομεν ἐν μεγάροισι*] *πάρος λίποι ἐν μεγάροισι. Rhod.*

289. *Αλλ' ἄγε πρός σε θεῶν*] *σε λίτομαι*: Ellypsin verbo rudioribus indico. *Pauw.*

291. *ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἄλαλκε*] Interpres, *tristemque offensæ dolorem abige.* Ego ἄχος explicare malo de dolore, quo laborabat Paris ex vulnere, propter ipsum ἄλαλκε. *Pauw.*

293. *Θεῖσα, τὰ μεμόρηται ἀπωσέμεν*] *τά μοι μεμόρηται. Rhod.*

294. *Ἢν ἔλῃς*] *Ἢν ἰθέλῃς* vel *ἐλεήσῃς. Rhod.* Scio non displicituram nonnullis eam lectionem. Sed scribendum forte, *Ἢν κε θέλῃς.* Rectius, *Ἢν σόγε λῇς.* Vocis inscientia labem fecit. Brodæus, *Ἢν ἔτλῃς*, vel *ἰθέλῃς.* Super re adeundus Apollodorus Lib. 3. Bibliothecæ.

Dausq.

Quem ſcilicet bilis efferveſcens inflammat; languida igitur
Anima ipſi circum ſicca labia volitat,
Duabus de cauſis; quod tum vitæ tum aquæ appetens eſt.
Ita in pectore illius cor ægritudine exurebatur.
Atque vix trahens animam, hoc tandem ſermone illam affatur:
Uxor honoranda, ne quæſo me tantopere afflictum
Odio proſequaris hoſtili; qui te olim deſerui in ædibus (noſtris)
Viduam; haud equidem volens. Adegerunt enim me inevitabiles Parcæ
Ad Helenam. Cujus priusquam lecto me admiſcerem utinam
Tuis in brachiis exſtinctus animam exhalaſſem!
Verum age, perque Deos qui cælum incolunt,
Perque tuum thalamum & maritalem amorem,
Indue manſuetum animum, triſtemque (offenſæ) dolorem abige,
Salutaria exitiabili vulneri medicamina
Imponens, quæ fatis decretum eſt ut animo (meo) angores depellant;
Si modo velis. Tuo enim in arbitrio, ſive ſervare
A morte (me) lamentabili, ſive non, conſtituas.
Quin miſerere (mei) quamprimum, & mortiferum virus ſagittarum
Medendo expugna, dum mihi vires adhuc & membra vigent:
Et ne me, triſtis Zelotypiæ affectioni pertinaciter indulgens,
Sinas immitis ſagittæ vulnere vitam profundere,
Ad pedes tuos proſtratum; Litasque ita offendas,

Quæ

Dausq. Vel ἰβίλῃς vel ἰλιῇς ſcribendum: quia Αλλ' ἰλίαιρε ſequitur, ἰβίλῃς ego præfero. *Pauw.*

295. Μήδιαι ἐκ θανάτῳ δυσήχεος] ἐκ θανάτοιο δυσήχεος. *Rhod.*

297. ὥς μοι ἔτ' ἀμφὶ μίνος, καὶ γυῖα Τίθηλε] An hæc ſatis conveniunt cum illis, quæ V. 273. & ſequentibus dicta ſunt? *Pauw.*

299. Καλλίψῃς θαλίοιαι]

Αἳ ῥα καὶ αὐταὶ Ζηνὸς ἐριγδούποιο θύγατρες
Εἰσὶ, καὶ ἀνθρώποισιν ὑπερφιάλοις κοτέουσαι,
Ἐξόπιθε στονόεσσαν ἐπιθύνουσιν Ἐριννὺν,
Ἀλλὰ χόλον· ἀλλὰ σὺ πότνα, κακὰς ἀπὸ κῆρας ἔρυκε*
Ἐσσυμένου, εἰ καί τι παρήλιτο ἀφραδίῃσιν.
Ὡς ἄρ' ἔφη· τῆς δ' οὔτι φρένας παρέπεισε κελαινὰς,
Ἀλλά ἑ κερτομέουσα, μέγ' ἀχνύμενον προσέειπεν·
Τίπλε με εἰλήλουθας ἐναντίον, ἦν ῥα πάροιθεν
Κάλλιπες ἐν μεγάροισι, μέγ' ἄσπετα κωκύουσαν,
Εἵνεκα Τυνδαρίδος πολυκήδεος, ἦ παριαύων,
Τέρπεο καγχαλόων, ἐπεὶη πολὺ φερτέρη ἐστὶν
Τῆς σέο κουριδίης; τὴν γὰρ φάτις ἔμμεν ἀγήρω·
Κείνην ἐσσυμένως γουνάζεο, μή δὲ νύ μοί περ
Δακρυόεις, ἐλεεινὰ καὶ ἀλγινόεντα παραύδα·
Αἴ γάρ μοι μέγα θηρὸς ὑπαὶ κραδίῃ μένος εἴη
Δαρδάψαι σέο σάρκας, ἔπειτα δέ θ' αἷμα λαφύξαι·
Οἷά με πήματ' ἔοργας, ἀτασθαλίῃσι πιθήσας·
Σχέτλιε, ποῦ νύ τοι ἐστὶν εὐστέφανος Κυθέρεια;
Πῇ δὲ πέλει γαμβροῖο λελασμένος ἀκάματος Ζεὺς;
Τοὺς ἐχ' ἀοσσητῆρας· ἐμῶν δ' ἀπὸ τῆλε μελάθρων

Χά-

Καλλείψῃς θανέεσθαι. *Rhod.*

304. Ἀλλὰ χόλον· ἀλλὰ σὺ πότνα, κακὰς ἀπὸ κῆρας ἔρυκε *] Ἀλλὰ χόλον λίπε πότνα, κακὰς δ' ἀπὸ, vel Καὶ χόλον· ἀλλὰ σὺ πότνα κακὰς ἀπὸ κῆρας ἔρυκε. *Rhod.* Hæc aperte decumbunt. Rhodomannus non male, sed ita tamen, ut in ejus suspiciunculis non acquiescam: Nam καὶ χόλον post στονόεσσαν Ἐριννὺν languidum sane est, & incongrue accedit: Alterum vero, Ἀλλὰ χόλον λίπε πότνα, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἔρυκε, audaculum est, & minus etiam aptum: Nam ἀλλὰ χόλον λίπε πότνα non exspectamus fere hic. Aliud latet, ex Libris forte petendum. Visne suspicionem? Legi posset non incommode, aut inepte, Ἐξόπιθε στονόεσσαν ἐπιθύνουσιν Ἐριννὺν Πάγχολον· ἀλλὰ σὺ πότνα &c. Pro ἔρυκε Basileenses pessime ediderant ἔρεπε: Id correxit etiam Rhodomannus. *Pauw.*

305. Ἐσσυμένου, εἰ καί τι παρήλιτο ἀφραδίῃσιν] Ἐσσυμένως, εἰ καί τι παρήλιτον. *Rhod.*

Quæ & ipſæ Jovis altitonantis filiæ
Sunt, & ſuperbis hominibus iratæ
In poſterum luctuoſam immittunt Erinnym;
Verum o veneranda omitte iram, & malignis obſta Parcis
Repente: etiamſi per ſtultum errorem aliquid in te deliquerim.
Sic dixit: illius vero turbidam mentem non inflexit.
Quin conviciis hominem inceſſens magno cruciatu affectum ſic compellavit.
Quid? tune in conſpectum meum prodire audes? quem olim (tam perfide)
In ædibus deſeruiſti, graviſſimo luctu percitam
Ob Tyndaridem tot malorum conciliatricem: cujus tu concubitu
In ſinu gaudens fruebare. Quandoquidem longe præſtantior eſt
Legitima tua uxore; Nam & ſenectæ haud obnoxiam eſſe fama perhibetur.
Huic illico hinc faceſſens ad genua accidas: nec mihi
Lacrymis oppletus miſerabilia & triſtia oggannias.
Utinam enim immanis beluæ vis cordi meo ſubeſſet,
Ut dilaniarem carnes tuas, & inſuper ſanguinem exorberem,
Ob mala quibus me affeciſti, ſceleratæ libidini morem gerens.
Perfide, ubi nunc tibi eſt coronigera Venus?
Ubi immortalis eſt Jupiter, generi oblitus?
Hos habe tibi opitulatores, ac procul ab ædibus meis Hinc

308. Τίπτε με ειλήλυθας ἐναντίον] Τίπτε μοι vel μεν. *Rhod.*

309. μέγ' ἄσπετα κωκύσαν] μάλ' ἄσπετα hic niteret magis, ubi μεγάροισι præcedit: Sed ea diligentia non fuit Calaber. *Pauw.*

315. Αἴ γάρ μοι μέγα θηρὸς] Leænæ. *Pauw.*

317. Οἷά με πήματ' ἔεργας] Οἷα hic ponitur θαυμασικῶς: Non improbo: Quid tamen ipſum illud θαυμασικὸν hoc loco? Nonne eadem ſerie rectius ſequeretur, quod præcedentium quaſi rationem redderet? Ita ſane videtur mihi. Quare mallem, Τοῖά με πήματ' ἔεργας.

Χάζεο, καὶ μαχάρεσσι, καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἀλεγεινὸν·
Σεῖο γὰρ εἵνεκ' ἀλιτρὲ, καὶ ἀθανάτους ἔλε πένθος,
Τοὺς μὲν ἐφ' ὑιωνοῖς, τοὺς δ' ὑιάσιν ὀλλυμένοισιν·
Αλλά μοι ἔρρε δόμοιο, καὶ ἐς Ελένην ἀφίκανε,
Ης σε χρεὼν νυκτός τε, καὶ ἤματος ἀσχαλόωντα,
Τρύζειν πὰρ λεχέεσσι, πεπαρμένον ἄλγεϊ λυγρῷ,
Εἰσόκε σ' ἰήνειεν ἀνιηρῶν ὀδυνάων.
Ως φαμένη, γοόωντα φίλων ἀπέπεμπε μελάθρων·
Νηπίη· οὐ δ' ἄρ' ἐφράσσαθ' ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλον
Κείνου ἀποφθιμένοιο, καὶ αὐτῇ κῆρες ἔπεσθαι
Εσσυμένως· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσε Διὸς αἶσα·
Τὸν δ' ἀρ ἐπεσσύμενον λασίης ὑπὲρ ἄκριας Ιδης,
Λυγρὸν ἐπισκάζοντα, καὶ ἀχνύμενον μέγα θυμῷ,
Ηρη τ' εἰσενόησε, καὶ ἄμβροτον ἦτορ ἰάνθη,
Εζομένη κατ' Ολυμπον, ἦχι Διὸς ἔπλετ' ἀλωή·
Καί ῥά οἱ ἀμφίπολοι πίσυρες ἱδρυόωντο,
Τάς ποτ' ἄρ' ἠελίῳ χαροπὴ δμηθεῖσα σελήνη,
Γείνατο οὐρανὸν εὐρὺν ἀτειρέας, οὐδὲν ὁμοίας
Αλλήλαις· μορφὴ δὲ διέχριθεν ἄλλη ἀπ' ἄλλης·
Η δ' ἑτέρη, χειμῶνι καὶ αἰγοκερῇι μέμηλε·

Τέ-

Pro Aldino με Basileenses dederant τε, quod Rhodomannus in Editione sua expressit. *Pauw.*

324. Αλλά μοι ἔρρε δόμοιο, καὶ ἐς Ελένην] Versus requirit εἰς Ελένην. *Pauw.*

327. Εἰσόκε σ' ἰήνειεν] Nota ἰήνειεν eo sensu, quo hic accipiendum est. *Pauw.*

335. Εζομένη κατ' Ολυμπον, ἦχι Διὸς ἔπλετ' ἀλωή] Ολυμπον, ἔπη Διὸς. *Rhod.* Recte Rhodomannus ἔπη pro ἦχι: Sed quid Διὸς ἀλωή? An Jupiter in cælo habet aream, in qua vel triturat, vel crescit frumentum? Nihil pote ineptius. Vitium hæret sine dubio, & scribendum, ἔπη Διὸς ἔπλετο αὐλή. Cum Aphæresis literam absorpsisset, syllaba ab imperitis adjecta est, ne cum Paride claudicante claudicaret Versus. Sed verbum: Quid ἔπλετο? Nonne præsens decentius esset hic? De eo non dubitandum. Et quid si igitur legamus, Εζομένη κατ' Ολυμπον τ' vel Ολυμπον γ', ἦχι Διὸς πέλετ' αὐλή? Hoc mihi subito in mentem venit, cum literas po-

Hinc apage, & Diis & hominibus dolenda noxa.
Nam tua o ſcelus, cauſa, etiam Deos immortales luctus apprehendit,
Alios propter nepotes, alios propter filios, exitio datos.
Quin e tectis te meis hinc amoliris, & ad Helenam contendis,
Cujus diu noctuque, ſumma cum indignatione te oportet
Juxta lectum quiritari, acerbiſſimo dolore confectum,
Donec moleſtiſſimis (his) cruciatibus te levet.
Ita fata, plorantem a caris ædibus dimiſit;
Stolida! Non enim fatum ſuum perpendebat. Namque futurum erat,
Ut illo exſtincto, ipſam quoque Parcæ ſequerentur
E veſtigio; Ita enim ſors Jovis telam ei texebat.
Porro dum ille ſuper hirſutæ Idæ juga properat,
Miſerabiliter claudicantem animoque valde perturbatum,
Juno animadvertit, & ingens pectore immortali gaudium concipit,
Sedens ea cæli parte, ubi Jovis ara exſiſtit:
Et juxta eam quatuor famulæ ſedebant:
Quas quondam Luna venuſta a Sole compreſſa
Peperit in amplo cælo infatigabiles, nulla in re ſimiles
Sibi mutuo. Forma enim alia ab alia diverſa eſt. *
Altera hyemis & Capricorni agit curam. *

Qua-

poſtremas antecedentis correctionis exararem, & forte veriſſimum eſt: Vide & judica. *Pauw.*

336. *Καί ῥά οἱ ἀμφίπολοι πίσυρες ἑδρυόωντο*] *πίσυρες σχεδὸν ἑδριόωντο. Rhod.* Emendo: *Καὶ παρὰ ἀμφίπολοι πίσυρες θρόνῳ ἑδριόωντο.* throno Junonis adſidebant. *Dausq.* Perbene Rhodomannus, poſt quem aliquid cornicari voluit Criticus miſellus. *Pauw.*

338. *Γείνατο οὐρανὸν εὐρὺν ἀτειρίας*] *Γείνατ' ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν. Rhod.*

339. *μορφὴ δὲ διέκριθεν ἄλλη ἀπ' ἄλλης*] Scribe, *μορφῇ δὲ διέκριθεν ἄλλη ἀπ' ἄλλης. Pauw.*

340. *Η δ' ἑτέρη*] Hic aſteriſmos feci, propter defectum non obſcure apparentem. Tale autem quiddam deſieri exiſtimo: *Πρώτη μὲν Θήρεος καματώδεος ἕλ-*

λαχε

Τέτρασι μοίρῃσι βροτῶν διαμείβεται αἰὼν,
Αἱ κεῖναι ἐφέπουσιν ἀμοιβαδὸν· ἀλλὰ τὰ μέν που,
Αὐτῷ Ζηνὶ μέδοντι κατ' οὐρανὸν· αἱ δ' ὀάριζον
Ὅππως λοίγιος αἶσα περὶ φρεσὶν οὐλομένῃσι
Μήδετο, Τυνδαρίδος στυγερὸν γάμον ἐντύνουσα
Δηϊφόβῳ, καὶ μῆνιν ἀνιηρὴν Ελένοιο,
Καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικὸς, ὅπως τέ μιν υἷες Αχαιῶν
Ημελλον μάρψαντες ἐν ὑψηλοῖσιν ὄρεσσι,
Χωόμενον Τρῴεσσι, θοὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθαι,
Ὡς τε οἱ ἐννεσίῃσι κρατεροῦ Τυδέος υἱὸς
Επτομένου Οδυσῆος ὑπὲρ μέγα τεῖχος ὀροῦσαι,
Αλκαθόῳ στονόεντα φέρειν ἤμελλον ὄλεθρον,
Αρπάξας ἐθέλουσαν ἐὔφρονα Τριτογένειαν,
Ἤτ' ἐρύμη πόλιός τε, καὶ αὐτῶν ἔπλετο Τρῴων·
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ θεῶν τις ἀπειρέσιον χαλεπήνας
Εσθενεν ὄλβιον ἄστυ διαπραθέειν Πριάμοιο,
Αθανάτης ἔμπροσθεν ἀκηδέος ἐμβεβαυίας·

Οὐ-

λαχε μοῖραν, Ἡ δ' ἐτέρη &c. Et mox, Εἴαρι δ' αὖ τριτάτη· τετράτη δ' ἐπιτέρπεται ὀπώρῃ· Τέτρασι γὰρ μοίρῃσι &c. Primâ laborifeiæ æſtatis partem ſortita eſt. Vere autem tertia, & Autumno quarta ſe oblectat. *Rhod.* Interpres, *Altera hyemis & Capricorni agit curam:* Græca præciſe contrarium dicunt: *Alterius vero hyems & Capricornus curam agunt:* Et hoc ineptum eſt, ſi de Horis dixerit Quintus, quod dici ſolet vulgo. An legendum, Τῇ δ' ἐτέρῃ χειμῶνος ἅμ' αἰγοκερῆι μέμηλε? *Pauw.*

341. Τέτρασι μοίρῃσι βροτῶν] Rhodomannus, Τέτρασι γὰρ μοίρῃσι, ut in Notula præce-

denti vidimus: Non male. *Pauw.*

342. Αἱ κεῖναι ἐφέπουσιν ἀμοιβαδὸν] Αἳ κεῖναι. *Rhod.*

343. Αὐτῷ Ζηνὶ μέδοντι κατ' οὐρανὸν] μέλοιτο, vel μέλονται ἀν' οὐρανὸν, ut Brodæo placet. *Rhod.* Rhodomanni μέλοιτο non arridet: Sic enim αἱ δ' ὀάριζον inconcinne ſequitur. Rectius Brodæus, μέλονται ἀν' οὐρανὸν: Malo tamen, μέλουσι κατ' οὐρανὸν. *Pauw.*

346. καὶ μῆνιν ἀνιηρὴν Ελένοιο, Καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικὸς] Forte: Καί ῥ' ὄλον ἀμφὶ γυναικὸς. Quicquid erat de Helena futurum: verbi gratia, futuram Deiphobi conjugem parum benevolentem, immo *ſcelus exitiale*, quod

Quatuor enim partibus hominis vita ſubinde permutatur,
Quas illæ per vices obeunt. Verum hæc
Ipſi per cælum Jovi curæ fuerint. Illæ autem inter ſe conferebant,
Ut ſors funeſta exitiali conſilio
Deſtinaſſet, inceſtas Helenæ nuptias conciliare
Deiphobo. Acerbam præterea Heleni indignationem,
Et ſtomachum propter uxorem iſtam. Utque Græcorum filii
Abreptum in excelſis montibus, dum Trojanis
Iraſcitur, ad citas naves abducturi eſſent.
Ut denique ejus inſtinctu robuſti Tydei filius
Comitante Vlyſſe, ſuper ardua irrumpens mœnia,
Flebilem allaturus ſit interitum Alcathoo,
Ubi ſapientis Minervæ ſimulacrum non invitum abſtraxerit,
Quod munimentum urbis & ipſorum erat Trojanorum.
Nullus enim Deorum, licet maxima (in Trojanos) iracundia exardeſcens,
Opulentam Priami urbem exſcindere valebat,
Quamdiu hæc Dea curarum expers, pro illa ſtaret.

At-

quod Libro N. canit Calaber, & Maro in 6. Quorſum enim poſt μῆνιν pene continenter χόλον ſuggereret? *Dausq.* Ulcus vidit bonus, ſed ſanare non potuit, artis imperitia. Scribe, mutata leviter literula, καὶ μῆνιν ἀειρὴν Ελένοιο, Καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικὸς. *Pauw.*

350. κρατερῷ Τυδέος υἱὸς] κρατεραιῷ Τυδέος. *Rhod.*

351. Ἐπτομένῳ Οδυσῆος ὑπὲρ μέγα τεῖχος ὀρῶσαι] Ἐσπομένῳ, & ὀρούσας. *Rhod.*

352. φέρειν ἤμελλον ὄλεθρον] ἤμελλεν. *Pauw.*

354. Ἠ τ' ἐρύμα πτόλιός τε] Ἠ τ' ἔρυμα πτόλιός τε. *Rhod.* Hæc a Brodæo cate reſtituta eſt lectio, ne quis eam ſibi arroget. De re ſcripſimus ad Libr. Silii 13. *Dausq.* De conjectura puſilla hoc dignum notatu: Vide hominis animum & ingenium. *Pauw.*

357. Ἀθανάτης ἔμπροσθεν ἀκηδέες ἐμβεβαυῖας] Si Trojæ aut Trojanorum incurioſa eſt Pallas (ἀκηδὴς tantum valet) qui tutela? Scribo, Ἀθανάτης ἔμπροσθ' εὐκηδέος. *Dausq.* ἀκηδέος hic Epithetum eſt generale, quod omnibus Diis tribuitur paſſim, quia doloris ſunt experper-

Οὐδέ οἱ ἄμβροτον εἶδος ἐτεκτήναντο σιδήρῳ
Ανέρες, ἀλλά μιν αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
Κάββαλεν ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα·
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὀάριζε Διὸς δάμαρ ἀμφιπόλοισιν·
Αλλα δὲ πολλ' ἐπὶ τοῖσι· Πάριν δ' ἅρα θυμὸς ἐν Ιδῃ
Κάλλιπεν, οὐδ' Ελένη μιν ἐσέδρακε νοστήσαντα·
Αμφὶ δέ μιν Νύμφαι μέγ' ἐκώκυον, οὔνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Εἰσέτι που μέμνηντο κατὰ φρένας, ὅσα πάροιθεν
Εξέτι νηπιάχοισι συναγρομένης ὀάριζε·
Σὺν δέ σφι μύροντο θοοὶ βοῶν ἀγροιῶται,
Αχνύμενοι κατὰ θυμὸν· ἐπεστενάχοντο δὲ βῆσσαι·
Καὶ τότε δὴ Πριάμοιο πολυτλήτοιο γυναικὶ
Δεινὸν Αλεξάνδροιο μόρον Φάτο βουκόλος ἀνήρ·
Τῆς δ' ἄφαρ, ὡς ἐσάκουσε, τρόμῳ περιπάλλετο θυμὸς·
Γυῖα δ' ὑπεκλάσθησαν· ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον·

Ωλεό

pertes, eo etiam tempore, quo homines, quibus favent, vel maxime dolent. Notiſſima ſunt illa Homeri. Il. Ω.

Ως γὰρ ἐπικλώσαιτο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
Ζώειν ἀχνυμένους, αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσὶ.

Inde manavit Epitheti uſus: Significat autem in his idem, quod ἄλυπος, id eſt, *doloris expers*, non *curæ expers*, ut vulgo exponitur minus provide: Heſychius in Lexico, Ακηδὴς, ἄταφος, ἄλυπος. Dausqueji correctio neceſſaria non eſt, ut quisque videt nunc. Et cur, quæſo, ſi Minervam in iſto Epitheto conſiderabat, ut Trojæ præſidem, non dixit Vir catus, ἀκηδέος hic ſumi pro πολυκηδέος, intendente litera prima? Id ſane melius fuiſſet, quam εὐκηδέος comminiſci, quod nullibi hactenus offendi. *Rauw.*

363. οὐδ' Ελένη μιν ἐσέδρακε νοστήσαντα] An Ελένη μὲν, quia μιν ſequitur mox; vel pro μιν ſcribendum ſemel νιν? *Rauw.*

365. ὅσα πάροιθεν] ὅσσα πάροιθεν. *Rhod.*

366. Εξέτι νηπιάχοισι συναγρομένης ὀάριζε] Εἰσέτι vel Εξέτι νηπιάχοιο. *Rhod.* Scribe νηπιάχῃσι: Nymphas loquitur. *Dausq.* Sine dubio legendum, Εξέτι νηπιάχοιο, *a puero*, *ab ipſa infantia*. Εἰσέτι putidiſſimum foret, ubi Εἰσέτι præcedit, & νηπιάχοισι συναγρομένης copulari non poteſt, ſive ſermonis indolem, ſive Nympharum conditionem ſpectes: Verbis parco in re clara, & Virum

Do-

Atqui nec ferro divinam ejus formam architectati fuerant
Viri, sed e cælo ipse Jupiter illud
Demiserat, in urbem Priami, auro abundantis.
De his ergo confabulabatur Jovis uxor cum ministris,
Et de pluribus insuper aliis. Parin interim anima in Idæ montibus
Destituit; nec Helena reducem illum vidit;
Ac circumfusæ illi Nymphæ valde plangebant: Nam memori
Ejus animo etiamnum recolebant, quos olim sermones
Cum in tenella ætate cœtus facerent, cum ipsis contulisset.
Et cum his una celeres boum pastores lugebant,
Ex animo mœrentes; lamentis autem respondebant valles.
Et tunc Priami afflictissimi (senis) uxori
Funestum Alexandri obitum bubulcus quidam nunciavit.
Cujus, ubi audivit, animus tremore concutitur,
Membraque infracta labant; Et in hæc tandem querula erupit verba:

Itane

Doctum vel leviter dubitasse miror. ηπιάχηι bono Dausquejo invidebit nemo. *Pauw.*

367. Σὺν δέ σφι μύροντο θεοὶ βοῶν ἀγροιῶται] βοῶν θεοὶ ἀγροιῶται. *Rhod.* Brodæus: βόται ἀγροιῶται, *agrestes bubulci.* κακοφώνως. Magis in proclivi est ordo versui redditus: βοῶν θεοὶ ἀγροιῶται. Recte: nisi si quis prætulerit: βοηθόοι ἀγροιῶται, qui Paridi in montibus agenti, atque armenta servanti nonnunquam auxilium tulerint, ut ipse Paris eandem sibi Ovidii ore gloriam arrogat:

Ipse puer cæsis abducta armenta reservi
Hostibus, & causam nominis inde tuli.

Qui autem idem studium profitentur, vicariam præstare solent opem. Unde nec abs re, nec inconcinne dici queant βοηθόοι ἀγροιῶται, atque ab eodem affectu, quo vivo videntique Paridi opem tulerunt, proficisci luctum eorum, ac gemitum. Auxilium, inquam, vel opem adversum feras, aut prædones. Atque in pede Libri hujus dicuntur luctum ferre Paridi ὁμῶς ἑταίρῳ, καὶ ἄνακτι μελονέμοι. *Dausq.* Verissime Rhodomannus βοῶν θεοὶ. *Pauw.*

373.

Ωλεό μοι φίλε τέκνον· ἐμοὶ δ' ἐπὶ πένθεϊ πένθος
Κάλλιπες αἰὲν ἄφυκτον, ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἄλλων
Παίδων ἔσκες ἐμοῖο, μεθ' Ἕκτορα· τῷ νύ σε λυγρὴ
Κλαύσομαι, εἰσόκε μοι κραδίη πάλλεται ἦτορ· *
Οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδε πάσχομεν, ἀλλά τις αἶσα
Μήδετο λοίγια ἔργα, τὰ μὴ ὄφελλ' ἐνόησα,
Αλλ' ἔθανον προπάροιθεν ἐν εἰρήνῃ τε, καὶ ὄλβῳ,
Ελπομένη καὶ ἔτ' ἄλλα κακώτερα θηήσασθαι,
Παῖδάς μὲν κταμένους, κεραϊζομένην δὲ πόλῆα,
Καὶ πυρὶ δαιομένην Δαναῶν ὑπὸ καρτεροθύμων·
Σύν τε νυοὺς, θύγατράς τε μετὰ Τρωῇσι καὶ ἄλλαις,
Ελκομένας ἅμα παισὶ, δορυκτήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ.
Ως φάτο κωκύουσα· πόσις δέ οἱ οὔτι πέπυστο·
Αλλ' ὁ γὰρ Εκτορος ἦστο τάφῳ ἐπὶ δάκρυα χεύων,
Οὕνεκ' ἄρ' ἄριστος ἔην, καὶ ἐρύετο δούρατι πάτρην·
Τοῦ περὶ πευκαλίμας ἀχαιῶν φρένας οὔτι πέπυστο·
Αλλ' Ελένη μάλα πολλὰ διηνεκέως γοάωσα,
Αλλα μὲν ἐν Τρῳέσσιν ἀΰτεεν, ἄλλα δέ οἱ κῆρ

Εν

373. Ωλεό μοι φίλε τέκνον] Nonne μου vel τοι potius, ubi ἐμοὶ ſequitur? *Pauw.*

375. Παίδων ἔσκες ἐμοῖο] Scribe ἐμῖο. *Dausq.*

376. εἰσόκε μοι κραδίη πάλλεται ἦτορ *] κραδίη ἐνὶ πάλλεται ἦτορ. *Rhod.*

378. τὰ μὴ ὄφελλ' ἐνόησα] ὄφειλ' ἐνόησα. *Rhod.* An interliſa ſyllaba ον? quo jure? Scribo: μὴ ὄφελον ἐνόησα, ſtructura Calabro cognitiſſima. Vel: μὴ ὄφειλα νοῆσαι, quæ noſſe non debui. *Dausq.* Recte Dausquejus, μὴ ὄφελον ἐνόησα: Alterum μὴ ὄφειλα νοῆσαι pravum eſt: Nam ut nihil aliud dicam, ſic peſſime ſequitur, Αλλ' ἔθανον: Pueri vident. Rhodomanni ὄφειλ' ἐνόησα plane Solæcum eſt: Nam modos finitos admittit unum ὄφελον adverbialiter uſurpatum, & absque modo infinito non poteſt eſſe ὄφειλε: Nihil certius. *Pauw.*

379. Αλλ' ἔθανον προπάροιθεν ἐν εἰρήνῃ τε, καὶ ὄλβῳ] Mortuam ſe dicit Hecuba nimiis bonis, in pace atque opulentia. Forte tamen nunquam illa tantum penitioris hauſerat ſapientiæ: unde reſcribi queat: Εἴθ' ἔθανον προπάροιθεν. Utinam eſſem tunc mortua, cum timerem (ἐλπομένη) alia, atque

alia

Itane occidiſti mihi care fili, mihique luctum luctu cumulatum
Nulla unquam ratione vitabilem relinquis? cum longe præſtantiſſimus aliorum
Fueris liberorum meorum poſt Hectorem. Ideo te miſerrima
Deplorabo, quousque mihi in corde animus movebitur.
Nec enim ſine Deum numine hæc patimur, ſed fatum aliquod
Funeſtos hoſce caſus deſtinavit. Quos utinam non cognoviſſem,
Sed multo ante in pace & felicitate diem meum obiiſſem.
Auguror vero me adhuc graviora his ſpectaturam eſſe,
Filios (nimirum) interfectos, & urbem devaſtatam,
Ignique ſuccenſam a Danais fortiſſimis:
Simul etiam nurus & filias, inter alias Trojanas,
Una cum ſobole, bellica neceſſitudine ad ſervitutis jugum abſtractas.
Hos plorans queſtus edebat. Maritus autem ejus, nihil dum reſciverat;
Verum ad Hectoris tumulum ſedebat lacrymas fundens:
Propterea quod optimus fuiſſet, & haſta patriam defendiſſet.
De hoc igitur, dum prudens cor mœrore affligit, nihil dum audierat:
Sed Helena magnopere ſine intermiſſione lamentans,
Alia quidem inter Trojanos propalam edebat, alia vero in corde ſuo

Ta-

alia deteriora videre. *Dausq.* Ubi μὴ ὄφελον ἐνόησα ipſe Dausquejus perbene ſcripſerat, non potuit turpius & puerilius aberrare, quam hoc ipſo loco aberravit: Res eſt certa; res eſt perſpicua. *Pauw.*

383. Σύν τε νηοὺς] Ita in Contextu recte Rhodomannus pro Aldino & Baſileenſi Σύν τ' ἐνυ-

ὸὺς: Id tamen in ſuis Adnotamentis data opera correxit Dausquejus. *Pauw.*

387. Οὔτεκ ἄρ' ἄρισας ἦν] Οὔτεκ' ἄρισος ἦν. *Rhod.*

388. Τῷ περὶ πυκαλίμας ἀχαιῶν φρένας οὔτι πέπυσο] ἀχέων. *Rhod.* Rhodomannus verillime reſtituit ἀχέων: Sed quid τῷ περὶ vel τῷ πέρι potius? Idne

Εν κραδίῃ μενέαινε· φίλον δ' ἀνὰ θυμὸν ἔειπεν·
Ανερ, ἐμοὶ, καί Τρῳσὶ, καί οἱ αὐτῷ μέγα πῆμα,
Ωλεο λευγαλέως· ἐμὲ δ' ἀνὰ στυγερῇ κακότητι
Κάλλιπες, ἐλπομένην ὀλοώτερα πήματ' ἰδέσθαι·
Ως ὄφελόν μ' Αρπυιαι ἀνηρείψαντο πάροιθεν,
Οππότε σοι ἑπόμην ὀλοῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ·
Νῦν δ' ἄρα καί σοι πῆμα θεοὶ δόσαν, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῇ
Αἰνομόρῳ· πάντες δέ με ἄσπετον ἐρρίγασι,
Πάντες δ' ἐχθαίρουσιν ἐμὸν κέαρ· οὐδέ πῃ οἶδα
Εκφυγέειν· εἰ γάρ κε φύγω Δαναῶν ἐς ὅμιλον,
Αὐτίκα εἰκίσουσιν ἐμὸν δέμας· εἰ δέ κε μίμνω,
Τρῳαὶ, καὶ Τρῶες με περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι,
Αἶψα διαῤῥαίσουσι· νέκυν δ' οὐ γαῖα καλύψει·
Αλλὰ κύνες δάψουσι, καὶ οἰωνῶν θοὰ φῦλα·
Ως ὄφελόν μ' ἐδαμάσσατο πάρος πήματ' ἰδέσθαι.
Ως ἔφατ', οὔτι γοόωσα πόσιν τόσον, ὅσον αἰνῆς
Μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη· ἀμφὶ δὲ Τρῳαὶ,
Ως κεῖνον στενάχοντο· μετὰ φρεσὶ δ' ἄλλα μενοίνων,

Αἰνὸν

bonum poſt antecedentia? Abſit, abſit? Interpres, *De hoc igitur:* Sed id Græca non habent. Scribendum ſuſpicor, Τῷ περὶ πευκαλιμῇς ἀχέων φρεσὶν ὄτι πέπυσο. *Quare ex animo prudenti dolens, nihil dum inauditum.* τῷ ita centies in his occurrit. *Pauw.*

393. ἐμὲ δ' ἀνὰ συγερῇ κακότητι] ἐν συγερῇ κακότητι. *Rhod.*

401. Αὐτίκα εἰκίσουσιν ἐμὸν δέμας] Αὐτίκ' ἀεικίσσουσιν. *Rhod.*

402. Τρωαὶ, καὶ Τρῶες με περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι] Longe emaculatius legeretur, Τρῶες, καὶ Τρωαὶ με περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι: Et ſic Quintum ſcripſiſſe puto. *Pauw.*

405. Ως ὄφελόν μ' ἐδαμάσσατο πάρος πήματ' ἰδέσθαι] μ' ἐδάμασσα, πάρος τάδε πήματ' ἰδέσθαι. *Rhod.* Corrigo dictione Calabro perfamiliari: Ως ὄφελον μ' ἐδάματτα, πάρος τόδε πῆμά γ' ἰδέσθαι. *Dausq.* Ride Dausqueji acumen, qui rotundius illud Rhodomanni, τάδε πήματ', ampiecti noluit. *Pauw.*

406. Ως ἔφατ', οὔτι γοόωσα πόσιν τόσον, ὅσον αἰνῆς] ὅσσον ἄρ' αἰνῆς, vel εἰς ὅσον αἰνῆς. *Rhod.* Scribe οὐ: Item τόσσον, non τόσον. Vel: Ως ἔφατ', οὔτι τόσον γοόωσα πόσιν, ὅσον αἰνῆς. *Dausq.* Melius hic Dausque-

jus,

Tacite volvebat, animumque dilectum ſic allocuta eſt.
Mi vir, & mihi, & Trojanis, tibique ipſi magna pernicies,
Acerbam oppetiiſti mortem, meque in calamitate horrenda
Reliquiſti, quæ graviora mala me intuituram præſagio.
O ſi me Harpyiæ jam pridem abripuiſſent:
Cum te perniciali Dei (cujusquam) fato ſectarer.
Nunc vero & tibi malum dederunt Dii, & mihi ipſi
Infortunatæ. Omnes enim me extremo cum horrore averſantur,
Omnes hoſtili cor meum affectu proſequuntur: nec uſquam novi
Effugii locum. Nam ſi in Danaum frequentiam me proripuero,
Statim contumelioſe tractabunt corpus meum: Sin manſero,
Trojades & Trojani me ab omni parte circumſtantes
Subito diſcerpent, ita ut nec cadaver humo condatur,
Sed canes, & rapidæ volucrum gentes id dilanient.
Utinam vero me confeciſſem ipſa, priusquam hæc mala adſpexiſſem.
Sic fata eſt: nec tam virum deplorans, quam gravis
Delicti memoriam refricans lugebat: & paſſim Trojanæ (matronæ)
Quaſi ob illum (Parin) gemitus ducebant, ſed mente alia verſabant,

Dum

jus, quam Rhodomannus, qui Verſum dedit ὑπερμέτρον. Potes etiam ſcribere, Ὡς ἔφατ', οὔτι πόσιν γοάωσα τόσον, ὅσον αἰνῆς: Quod minimum recedit a recepta lectione. ὅσον αἰνῆς, quod Editio Rhodomanni habet in Contextu, ab Operis eſt, vel Correctore inſulſo. *Pauw.*

407. Μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη] Illud μύρετ' inconcinnum eſt, ubi οὔτι γοάωσα ad præcedens ἔφατ' ſe applicat, & applicare debet: Pueri vident. An igitur legendum, Ὡς ἔφατ', οὐδὲ πόσιν γοάωσα τόσον, ὅσον αἰνῆς Μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη? Imo ſic ſatis apta eſt verborum cohærentia, & nihil in ea male redundat. *Pauw.*

408. Ὡς κεῖνον στενάχοντο] Melius: ἀμφὶ δὲ Τρῶαι, Ὡς κείνῃ, στενά-

Αἰνὸν ὑπὲρ τοκέων μεμνημέναι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
Αἳ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων, ἠδὲ γναιτῶν ἐριτίμων· 410
Οἵη δ' ἐκ θυμοῖο δαίζετο κυδαλίμοιο
Οἰνώνη· ἀλλ' οὔτι μετὰ Τρωῇσιν ἐοῦσα
Κώκυσεν, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐνὶ σφετέροισι μελάθροις
Κεῖτο βαρυστενάχουσα παλαιοῦ λέκτρον ἀκοίτεω·
Οἵη δ' ἐν ξυλόχοισι περιστρέφεται κρύσταλλος 415
Αἰπυτάτων ὀρέων, ἥ τ' ἄγκεα πολλὰ παλύνει
Χευαμένη ζεφύροιο καταιγίσιν, ἀμφὶ δὲ μαχραὶ

Αχαιες

στενάχοντο.] Troæ pariter ac illa, gemebant: at propior ſanguis eas incendebat ad flendos ſuos: Igitur ſe flere ficto gemitu adſimulabant, & intus ſibi canebant. De tali fictione Martialis Lib. 1. Epigr. 34.

Amiſſum non flet, cum ſola eſt, Gellia patrem:
Si quis adeſt, juſſa proſiliunt lacryma.

Modo Troades gemebant Paridem, ut illa Oenone, quæ occiderat virum, ſeu adulterum, dum curare negligit: ut illa, inquam, quia animitus gaudebant tantorum malorum ſibi autorem tandem abiiſſe de vita. Pulcre Publius Syrus: *Hæredis fletus ſub perſona riſus eſt.* Troadum autem lacrymas non ab amore Paridis manare illud indicio eſt:

— *μετὰ Φρυσὶ οἳ' ἄλλα μενοίνων*
Αἰνὸν ὑπὲρ τοκέων μεμνημέναι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.

De Oenone:

— *οὔτι τόσον γοάασκε πόσιν, ὅσον αἰνῆς*
Μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη.

Poſtilla tamen inſanam adſpicies in rogum dare ſe. *Dausq.* Recte Dausquejus, Ως κείνη: Nam Ως κείνον eo ſenſu, quo Interpres id expoſuit, & hic exponendum eſt, non dicunt Græci. Troades, ut Helena, Parin dolebant palam; in animo alia vero dolebant, quam Helena: Cum illa enim doleret intus crimen admiſſum, illæ dolebant intus viros & conſanguineos ſuos: Similis erat fictus Helenæ & Troadum luctus; diſſimilis autem verus. Ita intellige verba, *ἀμφὶ δὲ Τρωαὶ, Ως κείνη, στενάχοντο· μετὰ Φρυσὶ οἳ' ἄλλα μενοίνων*, quæ ſic accommodatiſſima ſunt. Dausquejus præter correctionem dicit, quæ melius tacuiſſet, & ſummæ incuriæ documentum præbet, cum de Oenone ſcribit, quod de Helena ſcribere debuiſſet: Nihil oſcitantius, ita vivam ac valeam, excogitari poſſet. *Pauw.*

415. Οἵη δ' ἐν ξυλόχοισι περιστρέφεται κρύσταλλος Αἰπυτάτων &c.] περισφέται legendum cenſeo cum τὸ περιφέρεται nihil commodi ad ſententiam aliquam

Dum aliæ parentum & virorum memoriam repetunt,
Aliæ etiam filiorum & fratrum honoratiſſimorum.
Sola autem ex animo, qui in ea generoſus erat, diſcruciabatur
Oenone: ſed tamen non inter Trojanas verſans,
Plangebat: verum ſeparatim in ædibus ſuis
Jacebat, graviter priſtini mariti thalamum ingemiſcens.
Quemadmodum vero glacies, quæ in ſaltubus tanquam corona cingit
Præcelſos montes, valles copioſe humectat,
Diffuſa Zephyri procellis: & circumquaque altæ

Mon-

quam bonam habeat. *Rhod.* Intelligo nivem gelatam, conglobatam, & inſtar ſaxorum agglomeratam, quæ hinc & hinc Solis radiis percuſſa, ubi liquitur, ejus moles variis locis vertuntur, volvuntur, rotantur, & tandem prorſus exaqueſcunt. Eapropter retento *περιστρίφεται*: etſi Rhodomanus pronunciarit eam vocem nihil habere commodi ad ſententiam aliquam bonam, reponatque *περισείφεται*. *Dausq.* Locus difficilis, quem uno ductu breviter tibi explanabo. *περιστρίφεται* de glacie & grandine accipiendum, quæ ventis agitatur, antequam decidat: Sic *περιστρίφεται ὀρέων αἰπυτάτων* optimum eſt: Circa montes torquetur, circa montes circumagitur. Cui mox recte ſubjicit Quintus, *εὖτ' ἄγχιστα πελλὰ πολύσσει*, *cum valles copioſe conſpergit*: Ita enim legendum puto pro ἤ τ', quod minus appoſitum eſt. Illud *Χιονὰμίνη ζεφύροιο καταιγίσιν* commode præcedens *περιστρίφεται* confirmat: Nam ab illis *καταιγίσιν* & procellis eſt ipſa glaciei ſeu grandinis circa montes *περιστροφή*. Sequentia, *ἀμφὶ δὲ μακραὶ Ἀκρωρεὶς ὑδρηλῇσι καταιβόμεναι λιβάδεσσι Σεύονθ'*, non poſſunt eſſe ſana: Nam quid *καταιβόμεναι ὑδρηλῇσι λιβάδεσσι*, ubi de glacie concreta adhuc ſermo, & mox demum de liquefacta ſequitur? Nihil inep-

tius hercule, & minus conveniens: Amanuenſes igitur hic loquuntur, non ipſe Auctor, qui ita ineptire non potuit. Scribendum autumo, *ἀμφὶ δὲ μακραὶ Ἀκρωρεὶς ὑδρηλῇσιν ἐλασσόμεναι νιφάδεσσι Σεύονθ'*: Montium vertices & extrema glaciei & grandinis vi perculſa, concutiuntur & agitantur quaſi: Hoc omnes vident loco convenire. Sic tandem de liquefacta agitur opportune, & ſententia ſibi conſtat. Unum illud addendum: *ὑδρηλῇσιν νιφάδεσσι* de glacie conferta aptum eſt; ſed aptius tamen & ſignatius eſſet vel *ὑαλίῃσιν* vel *ὑαλίνῃσιν νιφάδεσσι*: Et ſic forte ſcribendum. Hæc autem ab *εὖτ'* etiam pendent. *Pauw.*

Ἀκρίες ὑδρηλῇσι κατειβόμεναι λιβάδεσσι
Σμώδεϑ', ἡ δὲ νάπῃσιν, ἀπειρεσίη περ ἐοῦσα,
Πλάξ ἐσσυμένης κρυερὸν περιτήκεται ὕδωρ,
Ὡς ἤγ' ἀσχαλόωσα, μέγα στυγερῇ ὑπ' ἀνίῃ
Τήκετ' ἀκηχεμένη πόσις περὶ κουριδίοιο·
Αἰνά τ' ἀναστενάχουσα, φίλον προσελέξατο θυμόν·
Ω μοι ἀταρτάλιης, ὤ μοι στυγεροῦ βιότοιο,
Ἣ πόσιν ἀμφαγάπησα δυσάμμορος, ᾧ συνέλπειν
Γήραϊ τειρομένῃ, ποτὶ κλυτὸν οὐδὸν ἱκέσθαι,
Αἰὲν ὁμοφρονέουσα· θεοὶ δ' ἐτέρωσε βάλοντο·
Ὡς μ' ἄφελόν ποτε χῆρες ἀνηρείψαντο μέλαιναι,
Ὁππότε νόσφιν ἔμελλον Ἀλεξάνδροιο πέλεσθαι·
Ἀλλὰ καὶ εἰ ζωός μ' ἔλιπεν, μέγα τλήσομαι ἔργον,
Ἀμφ' αὐτῷ θανέειν, ἐπεὶ οὔτι μοι εὐάδεν ἠώς.
Ὡς φαμένης ἐλεεινὰ κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο
Δάκρυα, κουριδίοιο ἀναπλήσαντος ὄλεθρον
Μνωομένη, ἅτε χηρὸς ὑπαὶ πυρὶ, τήκετο λάθρῃ·
Ἄζετο γὰρ πατέρα σφὸν, ἠδ' ἀμφιπόλους εὐπέπλους,
Μέχρις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐπ' εὐρέος ὠκεανοῖο
Νὺξ ἐλύθη, μερόπεσσι λύσιν καμάτοιο φέρουσα·
Καί ῥα τοῖ ὑπτιόωντος ἐπὶ μεγάροισι τοκῆος,
Καὶ δμώων, πυλεῶιας ἀναρρήξασα μελάθρων,
Ἐκθορεν, ἠύτ' ἀέλλη· φέρον, δέ μιν ὠκέα γυῖα·

Ὡς

426. Γήραϊ τειρομένῃ, ποτὶ κλυτὸν οὐδὸν ἱκέσθαι] τειρομένῃ γε ποτὶ, vel τειρομένῃ ποτ' ἀγακλυτὸν, vel βιότῳ κλυτὸν. *Rhod.* Res eſt minime ſperabilis, *ſenio torqueri*: eo referiptum venio:

Τειρομένῃ κλυτὸν ποτὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.

Dausq. Cum Rhodomanno lego, Γήραϊ τειρομένῃ, βιότῳ κλυτὸν: Nihil apertius: κλυτὸν οὐδὸν per ſe denotat nihil. Dausqueji acumen & audaciam non moror. *Pauw.*

433. κουριδίοιο ἀναπλήσαντος ὄλεθρον] κουριδίοιο δ' ἀναπλήσαντος. *Rhod.*

434. ἅτε χηρὸς ὑπαὶ πυρὶ] Cur hoc addidit? An prior comparatio glaciei liqueſcentis non ſufficiebat? An hæc fortior

Montium arces aquoſum diſtillantes humorem,
Præcipitant: illa autem, quamvis ſpiſſiſſima per nemora exſiſtat,
In gelidam tamen undam, (ceu) fonte ſcaturiente, liquitur.
Ita hæc perturbata, triſti ægritudine magnopere
Liqueſcebat; cum ſe ob virum, cui virgo nupſerat, afflictaret:
Graviterque ſuſpirans carum alloquebatur animum.
Heu mihi ob ſcelus! proh vitam mihi acerbam!
Quæ maritum ſummo (prius) amore complexa ſum miſera: cum quo ſperabam (me)
Senio confectam ad præclarum vitæ limen perventuram,
Perpetua concordia fruens. Sed Dii alio detorſerunt.
Utinam vero me nigræ Parcæ jam olim abripuiſſent,
Quando futurum erat, ut ab Alexandro divellerer.
Verum etiamſi me vivus repudiavit, magnum tamen facinus audebo,
Ut propter ipſum morti occumbam. Quandoquidem mihi lux (vitalis) non amplius grata eſt.
Ita querentis miſerabiles de palpebris effundebantur
Lacrymæ, dumque mariti fato defuncti
Memoria uritur, uti cera igni, tacite liqueſcit.
Patrem enim ſuum, & ancillas decore veſtitas reveretur,
Donec ſuper almam terram a lato Oceano
Nox diffuſa eſt, mortalibus relaxationem laboris afferens.
Tunc ergo genitore cum famulis ſomnum capiente
In aula, foribus domus perruptis
Exſilit, procellæ inſtar, & cita eam membra abripiunt.

Ut

tior illa? Lepidus, hercule, fuit Quintus in comparando. *Pauw.*

435. *Αζετο γὰρ πατέρα σφὸν, ἠδ' ἀμφιπόλως ἰϋπέπλως*] *πατέρα σφὸν, ἰδ' ἀμφιπόλως. Rhod.*

436. *ἐπ' εὐρέος ὠκεανοῖο*] *ἀπ' εὐρέος ὠκεανοῖο. Rhod.*

437. *Νυξ ἐλάθη*] *Νυξ ἐχύθη. Rhod.*

440. *Ἐκβοσιν, ἠὔτ' ἀίλλη*] *ἠὔτ' ἀίλλα. Rhod.* Recte *ἀίλλα* ob Verſum. Durum autem eſt illud *ἠὔτ' ἀίλλα*, ſi ad *ἐκβοσιν* attendas. *Pauw.*

Ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὔρεα πόρτιν ἐρασσαμένην μέγα ταύρου,
Θυμὸς ἐποτρύνει ποσὶ καρπαλίμοισι φέρεσθαι
Ἐσσυμένως, ἥ δ' οὔτι λιλαιομένη φιλότητος,
Ἀρβεῖ βουκόλον ἄνδρα, φέρει δέ μιν ἄσχετος ὁρμή,
Εἴ που ἐνὶ ξυλόχοισιν ὁμήθεα ταῦρον ἴδοιτο,
Ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα, διήνυε μακρὰ κέλευθα,
Διζομένη τάχα ποσσὶ πυρῆς ἐπιβήμεναι αἰνῆς·
Οὐδέ τι οἱ κάμε γούνατ'· ἐλαφρότεροι δ' ἐφέροντο
Ἐσσυμένως πόδες αἰὲν· ἔπειγε γὰρ οὐλομένη κῆρ,
Καὶ Κύπρις· οὐδέ τι θῆρας ἐδείδιε λαχνήεντας,
Ἀντομένη ὑπὸ νύκτα, πάρος μέγα πεφρικυῖα·
Πᾶσα δέ οἱ λασίων ὀρέων ἐστείβετο πέτρη,
Καὶ χρημνοί· πᾶσαι δὲ διεπρήσαντο χαράδραι·
Τὴν δέ που εἰσορόωσα τόθ' ὑψόθι δῖα σελήνη,
Μνησαμένη κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἐνδυμίωνος,
Πολλὰ μάλ' ἐσσυμένην ὀλοφύρατο· καί οἱ ὕπερθε
Λάμπρὸν παμφαίνουσα, μακρὰς ἀνέφαινε κελεύθους·
Ἰκέτο δ' ἐμβεβαυῖα δι' οὔρεος, ἦχι καὶ ἄλλαι
Νύμφαι Ἀλεξάνδροιο μακρὰ περιχωκύεσκον·
Τόν δέ τι που κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Μηλονόμοι ξυνίοντες ἀπ' οὔρεος ἄλλοθεν ἄλλοι
Ὕλην θεσπεσίην παρενήνεον, ὄφρα φέροντες
Ἵστατίην καὶ πένθος ὁμῶς ἑτάρῳ ἄνακτι,

Κλαί-

451. Ἀντομένη ὑπὸ νύκτα] Ἀντομένους. *Rhod.* Recte Ἀντομένη: Fortè rectius Ἀντομένους ὑπὸ νύκτα. *Dausq.* Et mihi probatur magis Ἀντομένοις. *Pauw.*

453. πᾶσαι δὲ διεπρήσαντο χαράδραι] διεπρήσσοντο. *Rhod.*

457. Λάμπρὸν παμφαίνουσα, μακρὰς ἀνέφαινε κελεύθους] παμφαίνουσα hic non fuiſſet deteſtius. *Pauw.*

459. μακρὰ περικωκύεσκον] μακρὸν περικωκύεσκον. *Rhod.* μακρὰ melius, quam μακρὸν, & cæſura adeſt. *Pauw.*

460. Τόν δέ τι που κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν] Τὸν δ' ἔτι, & αὐτῷ. *Rhod.* Brodæus αὐτοῖ. Ego αὐτῷ Ὕλην θεσπεσίην παρενήνεον. *Dausq.* Sine dubio αὐτῷ ſcribendum. *Pauw.*

462. ὄφρα φέροντες Ἵστατίην καὶ

Ut cum montibus juvencam tauri amore correptam
Animus exſtimulat, ut rapidis pedibus feratur
Concitato. Hæc præ deſiderio complexus nihil
Metuit bubulcum, ſed impetu non reſtringendo auſertur:
Sicubi in ſaltu taurum familiarem conſpiciat.
Sic illa raptim currens longum iter perficit,
Confeſtim pedibus funeſtum conſcendere rogum cupiens.
Nec deficiunt ei genua, ſed levitate ſubinde majori
Pedes quam ocyſſime feruntur. Urget enim exitialis Parca,
Et Venus. At nec feras timet hirſutas
Obviam illis facta ſub noctem, quas (tamen) antea mirum quam exhorrebat:
Omnis vero denſorum montium ſcopulus ipſi calcatur,
Omnes cum rupibus valles & foſſæ penetrantur.
Hanc ubi ex alto divina intuetur Luna,
Memor apud animum honeſti Endymionis,
Feſtinantem magna miſeratione proſequitur; & deſuper ei
Splendide affulgens longas oſtendit vias.
Tandem progreſſa per montem, eo venit ubi etiam aliæ
Nymphæ circa Alexandrum prolixos ciebant planctus.
Hunc autem rapidus jam ignis cinxerat, quia ipſi
Opiliones e diverſis Idæ partibus congregati
Incredibilem aggeſſerant lignorum ſtruem, ut officium luctus
Poſtremum, cum ſodali (olim) tum principi, exhiberent.

Ma-

καὶ πίνδος] ἦρα, quod τιμὴν ei hic ſignificat. *Rhod.* Recte Rhodomannus ἦρα φέροντες: Illud ὀρατίην hic vim habet adverbii, & poſitum eſt Ellyptice pro ὀρατίην ἡμέρην: Alias enim ſcribendum eſſet, ἦρα φέροντες ὑρατα δὴ καὶ πίνδος. Vident, qui Græce ſciunt. *Pauw.*

Ibid. ὁμῶς ἑτάρῳ ἄνακτι] ἑτάρῳ καὶ ἄνακτι. *Rhod.* Ita Rhodomannus ὁμῶς cum his junc-

Κλαίοντες μάλα πολλὰ περισταδόν· ἡ δέ μιν οὔτι
Ἀμφαδὸν ὡς ἄθρησε, βοήσατο τειρομένη περ,
Ἀλλὰ καλυψαμένη περὶ φάρεϊ καλὰ πρόσωπα,
Αἶψα πυρὶ ἐνέπαλτο· γόον δ' ἄρα πουλὺν ὄρινε,
Καίετο δ' ἀμφὶ πόσει· Νύμφαι δέ μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
Θάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο μετ' ἀνέρι πεπτηυῖαν·
Καί τις ἐὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
Ἀτρεκέως Πάρις ἦεν ἀτάσθαλος, ὃς μάλα κεδνὴν
Κάλλιπε κουριδίην, καὶ ἀνήγαγε μάργον ἄκοιτιν,
Οἳ αὐτῷ, καὶ Τρῳσὶ, καὶ ἄστεϊ λοίγιον ἄλγος·
Νήπιος· οὐδ' ἀλόχοιο περίφρονος ἄζετο θυμὸν
Τειρομένης, ἥπέρ μιν ὑπὲρ φάος ἠελίοιο,
Καίπερ ἀπεχθαίροντα, καὶ οὐ φιλέοντα, τίεσκεν.
Ὡς ἄρ ἔφη Νύμφη τις ἀνὰ φρένας· οἵ δ' ἐνὶ μέσσῃ
Πυρκαϊῇ καίοντο, λελασμένοι ἠριγενείης·
Ἀμφὶ δὲ βουκόλοι ἄνδρες ἐθάμβεον, εὖτε πάροιθεν
Ἀργεῖοι θάμβησαν ἀολλέες, ἀθρήσαντες
Οἰνώνην, Καπανῆος ἐπεκχυμένην βελέεσσιν,
Ἀμφὶ πόσιν δμηθέντα Διὸς στονόεντι κεραυνῷ·
Ἀλλ' ὅτε δ' ἀμφοτέρους ὁλοὴ πυρὸς ἧνυσε ῥιπὴ,

Οινώ-

ετο, quod ſi jungeretur cum antecedentibus, legi etiam poſſet, ἑτάρῳ ποτ', vel ἑτάρῳ πρὶν ἄνακτι. *Rauw.*

464. ἡ δέ μιν οὔτι Ἀμφαδὸν ὡς ἄθρησε, βοήσατο] Malim γοήσατο: μιν γοήσατο. *Rauw.*

467. Αἶψα πυρὶ ἐνέπαλτο] πυρῇ. *Rhod.* Non improbo: nec tamen neceſſe. *Rauw.*

470. ἐὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν] id eſt, ἀνὰ θυμὸν τοῖον ἔπος ἔειπεν ποτὶ θυμὸν: Locutionem nota, Scholaſticam ſane. *Rauw.*

477. αἵ δ' ἐνὶ μέσσῃ Πυρκαϊῇ καίοντο] Obſerva voces gemellas: Sed an δαίοντο forte legendum pro καίοντο? *Rauw.*

480. ἀθρήσαντες Οινώνην, Καπανῆος ἐπεκχυμένην βελέεσσιν] Εὐάδνην, & μελέεσσιν. *Rhod.* Non male Rhodomannus Εὐάδνην: An tamen figuratius hic loquitur Vir Scholaſticus, & uxorem Capanei vocat Οινώνην, quia eodem erga maritum fuerat affectu? *videntes alteram Oenonen?* Hoc non improbabile. Imo nihil mutandum: Nam

Majoremque in modum circumſtantes plorabant. Illa vero nullam,
Ubi coram illum vidit, emiſit vocem quamlibet afflicta:
Sed cum faciem decoram pallio involviſſet,
Subito in pyram ſe conjicit, magnumque excitavit luctum,
Et conflagravit juxta maritum. Nymphrum autem alibi aliæ
Cum ſtupore demiratæ ſunt, quando cum viro mortem illam oppetere viderunt.
Nec deerat, quæ animum ſuum his verbis compellaret.
Profecto ſcelere ſe Paris obſtrinxit; qui in magno precio habendam
Repudiavit uxorem, & pellicem duxit luxu perditam,
Sibimet & Trojanis & urbi peſtilentem cruciatum.
Fatuus! nec cordatæ conjugis reſpexit affectionem
In ærumnis. Quæ (tamen) illum plus quam ſolis lucem (vitam)
Amabat; quamvis non amore, ſed odio ipſam proſequeretur.
Sic una ex Nymphis intra animum loquebatur. Illi interim in medio
Rogo Auroræ (vitalis diei) obliti cremabantur.
Et circumquaque viri armentarii mirabantur; ut olim
Argivi catervatim demirati ſunt, ubi cernerent
Euadnen Capanei membris circumfuſam,
Juxta maritum luctifico Jovis fulmine ictum (expirare.)
Cæterum ubi rapidus ignis æſtus utrumque conſumſit,

Oeno-

Nam ut nunc video, diſtinctio peccat, & ſcribendum eſt, ἀλόχοιο Οἰνώνης Καπανῆος, ἰκελόφρονι μήδεσιν Ἀμφὶ πόσει δμηθεῖσα Διὸς τοκέεσσι κιγνοῦ. Quo admiſſo, commode figuratius illud oratio promit. Si Καπανῆος ita maneat diſtinctum, ut nunc vulgo eſt, ſive Εὐάδνης, ſive Οἰνώνης legas, verba

Οἰνώνην τε, Πάριν τε, μιῇ δ' ὑποκάββαλε πέτρῃ,
Δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτῶν
Χρυσέῳ ἐν κρητῆρι θέσαν· περὶ δὲ σφίσι σῆμα
Εσσυμένως τεύξαντο· θέσαν δ' ἄρα δοιὼ ὕπερθεν
Στήλας, αἵπερ ἔασι τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.

ba perplexa ſunt & intricata: Nihil apertius. *Pauw.*

484. μιῇ δ' ὑποκάββαλε πέτρῃ] ὑποκάββαλε τίφρῃ. *Rhod.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Τρωαὶ δὲ στενάχοντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἐδύναντο
Ελθέμεναι ποτὶ τύμβον, ἐπεὶ μάλα τηλόθ' ἔκειτο
Αστεος αἰπεινοῖο· νέοι δ' ἑκάστοτε πόλεος
Νωλεμέως πονέοντο· μάχη δ' οὐ λῆγε πόνοιο,
Καίπερ Αλεξάνδροιο δεδουπότος, οὕνεκ' Αχαιοὶ
Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο ποτὶ πτόλιν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τείχεος ἔντοσθεν ἔσαν, ἐπεὶ σφέας ἦγεν ἀνάγκη·

Et

3. Νέοι δ' ἑκάστοτε πόλεος Νωλεμέως ποτέοντο] ἔκτοσθε πόλεος. *Rhod.* Corrigo ἑκάτερθε. Nunc enim Trojanos muro clauſos adoriuntur Achivi, — Αχαιοὶ Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο: nunc ipſi Troes τείχεος ἔντοσθεν ἔσαν, ἐπεὶ σφέας ἦγεν ἀνάγκη. Ita eſt Horatii querimonia: *Iliacos intra muros pugnatur, & extra.* Utraque, ἑκάτερθε. Mox infra, μαρναμένων ἑκατέρθε. *Dausq.* Cum Rhodomanno ſcribendum eſt ἔκτοσθε πόλεος. Dausquejus ineptit: Apparebit etiam ex mox ſequentibus. *Pauw.*

4. μάχη δ' οὐ λῆγε πόνοιο] Sic Aldina: Baſileenſis perperam, μάχη δ' οὐκ λῆγε: quod in ſua expreſſit Rhodomannus. *Pauw.*

5. οὕνεκ' Αχαιοὶ Τρωσὶν ἐπεσσεύον-

Oenonen ſimul & Parin, & in unum (eos) cinerem
redegit:
Tandem pyram vino reſtinguunt, & oſſa eorum
In cratere aureo condunt, circumque illa monimentum
Continuo educunt, arduasque ſuperimponunt
Columnas, quarum una in hanc, altera in illam partem
converſa eſt.

488. ἄϊπις ἴασι τετραμμέναι ἄλλοδις ἄλλη] τετραμμέναι ἄλλοδις ἄλλη: Ita loquuntur Graeci. *Pauw.*

QUINTI CALABRI
PRÆTERMISSORUM AB HOMERO
LIBER UNDECIMUS.

TRojanæ autem matronæ ſuſpiria ducebant per urbem, nec poterant
Venire ad tumulum (Paridis,) cum nimis procul ſitus eſſet
A celſa urbe: Juvenesque extra mœnia
Continenter in opere erant. Pugna enim laboris finem
non habebat,
Quamvis exſtincto Alexandro: Quod Achivi
Trojanos ad urbem uſque perſequerentur; Et hi
Neceſſitate urgente, e mœnibus erumperent.

In

εὑρόντο ποτὶ πτόλιν, ἠδὲ καὶ αὖτοὶ Τείχιος ἦιον ἐντὸς] Imperite Interpres, *quod Achivi Trojanos ad urbem usque perſequerentur*: Nam nox & tenebræ pugnam diremerant, ut vidimus V. 256. Libri præcedentis. Vertas igitur, *quod Achivi Trojanos ad urbem & ſub ipſis mœnibus invaderent.* Extra portas & urbem erant excubitores, & quædam illos contra vim ſubitam defenſuræ cohortes: Hos invadebant Græci, & ſic pugna finita incipiebat de novo. Nunc Auctor non ineptit, ut face-

Ἐν γὰρ δὴ μέσσοισιν Ἔρις, στονόεσσά τ' Ἐνυὼ
Στρωφῶντ', ἀργαλέῃσιν Ἐριννύσιν ἴκελαι ἄντην,
Ἀμφω ἀπὸ στομάτων ὀλοὸν πνείουσαι ὄλεθρον·
Ἀμφ' αὐτῇσι δὲ Κῆρες, ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσαι,
Ἀργαλέως μαίνοντο· Φόβος δ' ἐτέρωθε, καὶ Ἄρης,
Λαοὺς ὀτρύνεσκον· ἐφέσπετο δὲ σφίσι Θυμὸς,
Φοινήεντι λύθρῳ πεπαλαγμένος, ὄφρα ἕ φῶτες,
Οἱ μὲν καρτύνωνται ὁρώμενοι, οἱ δὲ φέβωνται
Πάντῃ· αἰγανέαι τε, καὶ ἔγχεα, καὶ βέλε' ἀνδρῶν,
Ἀλλυδὶς ἄλλα χέοντο, κακοῦ μεμαῶτα φόνοιο·
Ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι δοῦπος ἐρειδομένοισιν ὀρώρει,
Μαρναμένων ἑκάτερθε, κατὰ φθισήνορα χάρμην·
Ἐνθ' ἄρα Λαοδάμαντα Νεοπτόλεμος κατέπεφνε·
Ὃς τράφη ἐν Λυκίῃ Ξάνθου καλὰ ῥέεθρα· *
Ὃν ποτ' ἐριγδούποιο Διὸς δάμαρ ἀνθρώποισι
Λητὼ δὴ ἀνέφηνεν, ἀναῤῥήξασα χέρεσσι
Τρηχὺ πέδον Λυκίης ἐρικυδέος, ὅππόθ' ἑοῖο

Δάμ-

faceret ſane, ſi Interpres verum perhiberet. Illud ἠδὲ καὶ αὐτοὶ ambiguum eſt, neque convenit loco: Scribe, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ: Sic verba appoſita ſunt, & perſpicue dicunt, quod debent. Et hæc Dausqueji ἑκάτερθε etiam redarguunt plane. *Pauw.*

8. Ἐν γὰρ δὴ μέσσοισιν Ἔρις] Illud γὰρ pertinet ad ſuperius, μάχη δ' οὐ λῆγε πόνοιο: Moneo, ne turbas alicui excitet: Hanc autem Proſopopœiam, quoties vel paulo acrius pugnatur, vel pugnandum eſt, ubique ingerit bonus. *Pauw.*

10. ὀλοὸν πνείουσαι ὄλεθρον] ὀλοὸν ὄλεθρον Scholaſticum eſt. *Pauw.*

13. ἐφέσπετο δὲ σφίσι Θυμὸς] Parum ridet hic Deus, etſi ominis boni nomen audio. Magis ex mente Poetæ rescribatur Δεῖμος, quod firmant ſubcuntia: ὄφρα ἕ φῶτες, Οἱ μὲν καρτύνωνται, ὁρώμενοι, οἱ δὲ φέβωνται. Et in antegreſſis Φόβος, & Δεῖμος cum Marte in campum deſcenderunt. Nonnus Baſſaricôn ΚΘ. Φόβον & Δεῖμον Martis filios facit:

Θερμὸς Ἄρης ἀνέπαλτο Φόβον καὶ Δεῖμον ἀγείρας
Ζεῦξαι Φοίνιον ἅρμα ταχύδρομον.

Iliade Δ.

Ὦρσε δὲ τὼς μὲν Ἄρης, τὼς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Δεῖμός τ', ἠδὲ Φόβος, καὶ Ἔρις

Ἔρις

In medio igitur eorum Contentio & Bellona triſtiſonans
Verſantur, ſævis plane Furiis aſſimiles,
Ambæque e faucibus funeſtam ſpirantes necem;
Et juxta eas Parcæ, impudentem animum præferentes,
Atrociter bacchantur. Ab alia vero parte Terror & Mavors
Cohortes exſtimulant. Quibus a tergo adeſt Ira
Cruento tabo polluta, ut militum,
Qui illam videant, pars vires colligat, pars in fugam agatur.
Tum quaquaverſum jacula & haſtæ telaque virum
Huc illuc ſpargunturdiræ ſtragis percupida,
Et circum illos fragor connitentes oritur,
Dum exitiali inter ſe pugna contendunt.
Ibi Neoptolemus Laomedontem interfecit,
Educatum in Lycia, juxta amœna Xanthi fluenta:
Quem mortalibus olim grandiloni Jovis concubina
Latona produxit manibus (ſuis) dirumpens
Aſperum celebris Lyciæ ſolum: cum ſui (ipſam) Pre-

Ἐρις ἄμετον μεμανῖα,

& Lib. 10. Calaber:

Τὴν δὲ (Ἐριδα) Φόβος, καὶ Δεῖμος ἀταρβέες ἀμφιπέσοντε
Πατροκασιγνήτην ——

Dausq. Recte Θυμὸς, Ira: Et Dausqueji Δεῖμος non convenit, ubi Φόβος jam præcedit: Nihil apertius. *Pauw.*

15. *οἱ δὲ φίβωνται Πάντη αἰγανίαιτι, καὶ ἔγχεϊ*] *οἱ δὲ φίβωνται Πάντη δ' αἰγανίαι τε, καὶ. Rhod.*

18. *δοῦπος ἰριδομένοιϛιν ἐρώμει*] Fors *ἰριζομένοιϛιν* dicat aliquis. Minime gentium: dum jacula, haſtæ, tela mutuo incumbunt, & colliduntur, *ἰριδέεϛαι* dicuntur. *Dausq.* Ipſi milites dicuntur *ἰριδέεϛαι*, cum fixo pede in hoſtes incumbunt valide: Moneo aperte, quia bonus Dausquejus monuit ambigue & obſcure: Locutio non ignota eſt, & recte Interpres, *& circum illos connitentes oritur fragor. Pauw.*

19. *Μαρναμένων ἰκάτερθε*] Hæc etiam Enallage eſt ſatis audax: quanquam ipſum *ἰριδομένοιϛιν* eam revera temperat. *Pauw.*

21. *Οἳ τράφεν ἐν Λυκίῃ Ξάνθῳ καλὰ ῥέεθρα*] *Ξάνθῳ παρὰ καλὰ ῥέεθρα. Rhod.*

23. *ἀναῤῥήξασα χέρσον Τρηχὺ πέδον Λυκίης*] Latona igitur parturiens etiam in Lycia oberravit, antequam in Delo peperit. *Pauw.*

24. *ὀπιθεν ἰοῖο Δάμναθ' ὑπ' ἀδίνεϛι —— ὅτε μὴ ἀδῖνες ἔγειρον*] Locus difficilis & intricatus: Nam

Δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσι πολυτλήτησιν ἀνίη
Θεσπεσίου τοκετοῖο, ὅσην ὠδῖνες ἔγειρον·
Τῷ δ' ἐπὶ Νῖρον ὄλεσσε, βαλὼν ἀνὰ δηϊοτῆτα
Δουρὶ διὰ γναθμοῖο· πέρησε δ' ἄρα στόμα χαλκὸς
Γλῶσσαν ἔτ' αὐδήεσσαν· ὁ δ' ἔγχεος ἄσχετον αἰχμὴν
Ἀμπεχε βεβρυχὼς· περὶ δ' ἔρρεεν αἷμα γένυσσι
Φθεγγομένου· καὶ τὸν μὲν ὑπὸ κρατεροῦ χειρὸς ἀλκῆς
Ἐγχείη στονόεσσα ποτὶ χθονὸς οὖδας ἔρεισε
Δευόμενον θυμοῖο· βάλεν δ' Εὐήνορα δῖον
Τυτθὸν ὑπαὶ λαπάρην, διὰ δ' ἤλασεν ἐς μέσον ἦπαρ
Αἰχμὴν· τῷ δ' ἀλεγεινὸς ἄφαρ συνέχυρσεν ὄλεθρος·
Εἷλε δ' ἀριφιτίωνα, καὶ Ἱππομέδοντα δάμασσε
Μαινάλου ὄμβριμον υἷα, τὸν Ὠκυρόη τέκε Νύμφη
Σαγγαρίου ποταμοῖο παραῤῥόον· οὐδέ νυ τόνγε
Δέξατο νοστήσαντα· κακαὶ δὲ κῆρες ἄμερσαν
Παιδὸς ἀνιηραί· μέγα δ' υἱέος ἔμβαλε πένθος·
Αἰνείας δὲ Βρέμοντα, καὶ Ἀνδρόμαχον κατέπεφνεν,
Ὃς τράφη ἐν Κνωσσῷ· ὃ δ' ἄρα ζαθέῃ ἐνὶ Λύκτῳ
Ἀμφω δ' εἰς ἕνα χῶρον ἀπ' ὠκυπόδων πέσον ἵππων·

Καί

Nam & ἰοῖο a θεσπεσίου τοκετοῖο nimis longe abeſt, & ὠδῖνες poſt ὑπ' ὠδίνεσσι πολυτλήτησιν ἀνίη Tautologiam inducunt peſſimam. Prius corrigere poſſum ſcribendo, ἐπτέθ' ἑὸ οἴην Δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσι πολυτλήτησιν ἀνίη: *cum eam ſolam & ab omnibus derelictam* &c. Poſterius corrigere non poſſum. An ita Auctor Tautologus balbutiit? Vix puto: Nimis enim inepta eſt geminatio. Scis, quid ſuſpicor? Pro uno Verſu fortaſſe Verſus irrepſerunt duo, cum in Libris diverſis non eodem modo ſcriptus eſſet unus: In his lectum fuerit, ἐπτέθ' ἑὸ Δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσι πολυτλήτησιν ἀνίης, in illis vero, ὑπτέθ' ἰοῖο Θεσπεσίου τοκετοῖο θοὴν ὠδῖνες ἔτειρον, vel ἐπτέθ' ἑ οἷο Θεσπεσίου τοκετοῖο ὄλεκον ὠδῖνες ἔτειρον. Sic breviter, & non inepte dicitur, quod dicendum erat, neque nimio laborat locus. *Pauw.*

28. πίεζεν δ' ἄρα στόμα χαλκὸς Γλῶσσαν] ἀνὰ στόμα. *Rhod.*

31. καὶ τὸν μὲν ὑπὸ κρατερῇ χειρὸς ἀλκῆς] ὑπὸ κρατερῇ χειρὸς ἀλκῇ. *Rhod.* Malim fere κρατερῆς χερὸς ἀλκῇ. *Pauw.*

34. Τυτθὸν ὑπαὶ λαπάρην, διὰ δ' ἤλασεν ἐς μέσον ἦπαρ Αἰχμήν]

Premeret laborioſis cruciatibus ægritudo
Partus divini, quantam parturientis dolores excitabant.
Poſt hunc Nirum exitio dedit, fauciatum in conflictu
Per mandibulam haſta, adeo ut per os ferrum penetraret
Linguam adhuc loquentis. Tum ipſe rapidam haſtæ cuſpidem
Impactam gerebat frendens, & circum genas ſanguis manabat
Loquentis. Et hunc quidem validæ manus ſtrenuitate (a jactu)
Triſtis haſta ad terræ ſolum affixit,
Vita deſtitutum. Sed generoſum Euenora percuſſit
Paulum infra ilia, & adegit in medium hepar
Haſtam; cui mox dolendus contigit interitus.
Sternit etiam Iphitionem: & Hippomedonta necat,
Fortem Mœnali filium, quem Ocyrhoe nympha enixa eſt
Ad Sangarii amnis decurſum, nec eum
Suſcepit reducem: ſed infeſtæ ipſam Parcæ orbarunt
Filio, nec ſine curis moleſtiſſimis tam gravem de nato luctum concepit.
Porro Æneas Bremontem & Andromachum occidit:
Hic nutritus erat in Gnoſo, ille in ſacra Lycto:
Amboque in unum locum ex velocibus equis deciderunt:
Unus

μὴν] Nonne Τυτθὸν ὑπὲρ λαπάρης? Notiſſimum eſt illud Homeri Odyſſ. I. Οὐτάμεναι πρὸς πᾶθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν. Procerrimus autem Neoptolemus, & fine dubio Euenore longe major, ut proinde vulnus ita aſſurgens minus adhuc conveniat. *Pauw.*

36. Εἶλε δ' ἀριφιτίωνα] Εἶλε δ' ἄρ' Ιφιτίωνα. *Rhod.*

37. Μαινάλιον ὄμβριμον υἱὸν, τὸν Ωκυρόη τέκε Νύμφη] Ωκυρόη. *Rhod.* An hic idem Mænalus, de quo Lib. 3. V. 298? *Pauw.*

38. Σαγγαρίου ποταμοῖο παραῤῥόον] παρὰ ῥόον. *Rhod.*

39. καὶ δὲ χῆρες ἄμερσαν] καὶ δὲ ἑ χῆρες ἄμερσαν. *Rhod.*

40. Παιδὸς ἀνηρὰτ' μέγα δ' υἱέος ἔμβαλε πένθος] Haud ſcio, an non rectius ſit ἀνηρήν. Poteſt tamen ἀνηρᾶς absque errore magno reſtitui. Pro ἔμβαλε forte ἔλλαβε. *Rhod.* Commodius ἀνηρὰν. Adſentio quoque Rhodomanno rectius fore ἔλλαβε πένθος. *Dausq.* Ego ἀνηρᾶς & ἔλλαβε probo: ἔμβαλε non eſt unius aſſis: neque dubitare de-

Καί ῥ' ὁ μὲν ἀσπαίρεσκε, πεπαρμένος ἔγχεϊ μακρῷ
Λαιμὸν· ὅ δ' ἀλγινόεντος ἀνὰ κροτάφοιο θέμεθλα
Χερμαδίῳ στονόεντι μάλα κρατερῆς ἀπὸ χειρὸς
Βλήμενος ἐκπνείεσκε, μέλας δέ μιν ἄμπεχε πότμος·
Ἵπποι δ' ἐπτοίηντο, καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθε
Φεύγοντες, πολλοῖσιν ἐνεπλάζοντο νέκυσσι·
Καὶ τοὺς μὲν θεράποντες ἀμύμονος Αἰνείαο
Μάρψαντες, κεχάροντο φίλῃ περὶ λῃΐδι θυμὸν·
Αν δὲ Φιλοκτήτης ὁλοῷ βάλε Πείρασον ἰῷ
Φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο· διέθρισε δ' ἀγκύλα νεῦρα
Γούνατος ἐξόπιθεν κατὰ δ' ἔκλασεν ἀνέρος ὁρμήν·
Καὶ τὸν μὲν Δαναῶν τις ὅτ' ἔδρακε γυιωθέντα,
Εσσυμένως ἄμερσε χάρητος ἐς δόρυ τύψας
Αλγινόεντα τένοντα· ὁλὴ δ' ὑπεδέξατο γαῖα
Σῶμα· κάρη δ' ἀπάτερθε κυλινδομένη πεφόρητο,
Ιεμένου φωνῆς· ταχὺς δ' ἅμα πέπτατο θυμὸς·
Πουλυδάμας δὲ Κλέωνα, καὶ Εὐρύμαχον βάλε δουρὶ,
Οἳ Σύμηθεν ἵκανον ὑπαὶ Νηρῆϊ ἄνακτι,
Αμφω ἐπιστάμενοι δόλον ἰχθύσι μητίσασθαι
Αἰνὸν ὑπ' ἀγκίστροιο, βαλεῖν δέ τε εἰς ἅλα δῖαν
Δίκτυα, καὶ παλάμῃσι περιφραδέως ἀπὸ νηὸς,
Ἰθὺ καὶ αἶψα τρίαιναν ἐπ' ἰχθύσι νωμήσασθαι·

Αλλ'

huerat Vir Doctus. *Pauw.*

52. Αν δὲ Φιλοκτήτης ὁλοῷ βάλε] Σὺν δὲ, vel Εν δὲ, vel Ενθα, vel Αλλὰ. *Rhod.* Εν δὲ placet mihi: Diximus antea ſemel iterumque. *Pauw.*

53. διέθρισε δ' ἀγκύλα νεῦρα] ἀγκύλα ἅρματα Homeri apud Etymologum exponuntur ἅρματα ἰσχυρὰ: Similiter νεῦρα ἀγκύλα non male exponerentur hic. *Pauw.*

56. Εσσυμένως ἄμερσε χάρητος] ἤμερσε vel ἀπάμερσε χαρήατος. *Rhod.* Scribo ἀπάμερσε χαρήατος. *Dausq.*

ibid. ἐς δόρυ τύψας Αλγινόεντα τένοντα] ἐς δορὶ τύψας. *Rhod.* Illud ἐς δόρυ τύψας non male Rhodomannus mutat in ἐς δορὶ τύψας: Sic tamen ἐς etiam longius a vocibus ſuis abeſt, neque ita Græci, credo, quibus aliqua erat ſcribendi peritia. Quare nondum mihi ſatisfacit conjectatiuncula. Legendum

Unus palpitabat prælonga transfixus hasta
Jugulum: alter circa temporum doloribus obnoxiorum
fundamenta
Tristi saxo e valida manu (elisо)
Ictus, animam exhalabat; unde nigra cum mors am-
plectebatur.
Equi autem consternati erant, aurigisque excussis
Fugientes in strage cadaverum errabant;
Quos cum præstantis Æneæ famuli
Arripuissent, ob dulcem prædam ex animo gaudebant.
Ibi Philoctetes exitiali percussit jaculo Pirasum,
Fugientem ex acie, & curvatiles nervos disrupit,
In posteriori poplitis parte, atque ita hominis impetum
fregit.
Atqui hunc quispiam Danaum ut vidit mutilatum,
Statim capite privavit, feriens hasta
In tristes cervicis nervos (tendines,) funestaque tellus
suscepit
Truncum: Caput vero procul devolutum ferebatur
Loqui (adhuc) gestientis, & celer una animus avolabat.
Hinc Polydamas Cleonem & Eurymachum hasta trajicit,
Qui ex Syma venerant sub Nireo principe;
Ambo docti piscibus insidias struere
Exitiales hamo, & demittere in sacrum mare
Retia, & scitis manibus de navi
Directe & expedite tridentem in pisces vibrare.

Ve-

dum suspicor, τὸ δορὶ τύψας. τὸ de omnibus dicitur, quæ fiunt, ut fieri debent. ἀλγινόεντα τένοντα hic accipiendum, ut ἀλγινόεντος κρατάφοιο, & alia plura in his: *tendinem, qui percussus ærumnam gignit certam*: Pro τένοντα autem scribendum cum Rhodomanno τένοντ'. *Pauw.*

59. Ἰμερόεν φωνῆς· ταχὺς δ' ἅμα θυμὸς ἔπτατο] φωνῆς ἱεμένοιο. *Rhod.* Ita Versus sic habebit recte: Pro ἅμα πέπτατο θυμὸς longe significatius & emaculatius scribas ἅμ' ἀπεπτάτο θυμός. *Pauw.*

61. ὑπαὶ Νιρῆϊ ἄνακτι] Νιρῆϊ ἄνακτι. *Pauw.*

64. καὶ παλάμῃσι περιφραδέως] Ordo verborum est, βαλεῖν δὲ καὶ παλάμῃσι περιφραδέως κατὰ νηὸς εἰς ἅλα δικτυακὰ. Monco, quia Interpres minus apte. *Pauw.*

65. Ἦ καὶ αἶψα τριαινάων ἐφ'

Αλλ' οὔ σφιν ἐπὶ πῆμα θαλάσσια ἤρκεσεν ἔργα·
Εὐρύπυλος δὲ μενεπτόλεμον βάλε φαίδιμον Ελλον,
Τόν ῥα παραὶ λίμνῃ Γυγαίῃ γείνατο μητὴρ
Κλειτὼ καλλιπάρῃος· ὅ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
Πρηνὴς· τοῦ δ' ἀπάτερθεν ὁμῶς δόρυ κάππεσε μακρὸν
Ωμου ἀπὸ βριαροῖο, κεκαμμένη ἄορι λυγρῷ
Χεὶρ, ἔτι μαιμώωσα ποτὶ κλόνον ἔγχος ἀείραι
Μαψιδίως· οὐ γάρ μιν ἀνὴρ εἰς ἔργον ἐνώμα,
Αλλ' αὔτως ἥσπαιρεν, ἅτε βλοσυροῖο δράκοντος
Οὐρὴ ἀποτμηθεῖσ' ἀναπάλλεται, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
Εσπεται ἐς πόνον αἰπὺν, ἵνα χραύσαντα δαΐξῃ·
Ως ἄρα δεξιτερὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐς αἰχμὴν
Ωρμαινεν πονέεσθαι· ἀτὰρ μένος οὐκέτ' ὀπήδει·
Αὐτὰρ Οδυσσευς Αἶνον ἐνήρατο, καὶ Πολύϊνδον,
Αμφω Κητείους· τὸν μὲν δούρατι, τόν δ' ἀλεγεινῷ
Αορι δηώσας· Σθένελος δ' ἕλε δῖον Αβαντα,
Αἰγανέην προΐεις· ἡ δ' ἀσφαράγοιο διὰ πρὸ
Εσσυμένη, ἀλεγεινὸν ἐς ἰνίον ἦλθε τένοντος·
Λῦσε δ' ἄρ' ἀνέρος ἦτορ· ὑπέκλασε δ' ἄψεα πάντα·
Τυδείδης δ' ἕλε Λαοδόκον, Μελιόν τ' Αγαμέμνων·

Δηϊ-

ἰχθύσι νωμήσασθαι] καὶ αἶψα νωμήσασθαι ἰθὺ &c. Ita verba ordinari debent. *Pauw.*

66. Αλλ' οὔ σφιν ἐπὶ πῆμα] σφιν ἐπὶ hic Dactylus eſt: An tamen legendum σφιν γ' ἐπὶ πῆμα? *Pauw.*

67. Εὐρύπυλος δὲ μενεπτόλεμον βάλε φαίδιμον Ελλον] μενεπτόλεμος. *Rhod.* Alii Εὐρύαλος. *Dausq.* Εὐρύπυλος inter Græcos ex Homero notiſſimus eſt. *Pauw.*

70. τοῦ δ' ἀπάτερθεν ὁμῶς δόρυ κάππεσε μακρὸν] ὁμῶς δορὶ κάπτει μακρῷ. *Rhod.* Inhærentem olim hic cicatricem perſanavit Brodæus. *Dausq.*

71. Ωμου ἀπὸ βριαροῖο, κεκαμμένη ἄορι λυγρῷ] μακρῷ, Ωμου ἀπὸ βριαροῖο κεκαμμένη. *Rhod.*

76. ἵνα χραύσαντα δαΐξῃ] χραύσαντα de vulnere graviſſimo nota: Aliter enim, & quidem de vulnere levi, accipitur vulgo. Sed an ſcribendum fortaſſe θραύσαντα? Id certe appoſitiſſimum foret: Heſychius etiam Θραύσει exponit ἀμύνει: Eruditi ſciunt, nec probare ulterius neceſſe. *Pauw.*

77.

Verum res maritimæ pernitiem eis non averterunt.
Bellax autem Eurypylus confecit Hellum insignem:
Quem prope Gygæam paludem mater peperit
Clito pulchris genis renidens, pronoque corpore in pulverem
Extensus fuit, & procul ab eo cum longa hasta decidit,
Ex valido humero abscissa tristi gladio,
Manus, etiamnum ad conflictum lanceam attollere cupiens,
Sed frustra, non enim vir (amplius) ad opus illam dirigebat.
Ideo incassum palpitavit: ceu sævi Draconis
Cauda resecta subsilit, nec vires eam
Sequuntur ad certamen arduum, quo sauciatorem pungat.
Sic etiam dextra viri fortis hasta
Contendebat pugnare, sed nulla amplius vis comitabatur.
Cæterum Vlysses Ænum & Polyindum sustulit
Ambos Cetæos: illum hasta, hunc dolorifico
Ense confodiens. Sthenelus autem egregium necavit Abantem
Pilum ejaculatus, quod penitus per guttur
Adactum, in tristes occipitis nervos pervenit:
Et cor viri dissolvit, omniaque membra infregit.
Tum Tydides prostravit Laodocum, Meliumque Agamennon:

Dei-

77. Ὡς ἄρα δεξιτερὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐς αἰχμὴν Ὡρμαινεν ποσίεσθαι] Nonne scribendum ἐς αἰχμῇ Ὡρμαινεν ποσίεσθαι? ὥρμαινεν ἐς ποσίεσθαι αἰχμῇ, ut paulo ante οὐδέ οἱ ἀλκὴ Εσπετο ἐς πόνον αἰπὺν. ὥρμαινεν ἐς ποσίεσθαι αἰχμὴν non est bene Græcum, & ὥρμαινεν ἐς αἰχμὴν ποσίεσθαι sententia non fert, quia hasta hærebat in ipsa manu abscissa: Attende. *Pauw.*

79. Αἶνον ἰνήρατο, καὶ Πολυΐνδον] An Πολυΐδον potius, vel Πολυΐδιον? ab Ἴδης est ἰδνόω. *Pauw.*

80. τὸν μὲν δούρατι, τὸν δ' ἀλεγεινῷ] τὸν μὲν δορὶ, τὸν δ'. *Rhod.*

83. ἀλεγεινὸν ἐς ἰνίον ἦλθε τένοντος] Inepta lectio: *in occiput tendinis.* Contrarium præcise requiritur: Scribe igitur, ἀλεγεινὸν ἐς ἰνίᾳ ἦλθε τενοντα, *in tendinem occipitis.* Nihil apertius. ἀλεγεινὸν hic idem,

Δηΐφοβος δὲ Δρύαντα, καὶ Αλκιμον· αὐτὰρ Αγήνωρ
Ἵππασον ἐξενάριξεν, ἀγακλυτόν περ ἐόντα,
Ος ῥ' ἀπὸ Πηνειοῦ ποταμοῦ κίεν· οὐδ' ἐρατεινὰ
Θρέπτα τοκεῦσιν ἔδωκεν, ἐπεί ῥά νιν ἔκλασε δαίμων·
Αν δὲ Θόας ἐδάμασσε Λάλον, καὶ ἀγήνορα Λύγκον·
Μηριόνης δὲ Λυκῶνα, καὶ Αρχέλοχον Μενέλαος,
Ος ῥά τε Κωρυκίην ὑπὸ δειράδα ναιετάασκεν,
Πέτρην δ' Ηφαίστοιο περίφρονος, ἥ τε βροτοῖσι
Θαῦμα πέλει· δὴ γάρ μιν ἐναίθεται ἄκάματον πῦρ
Ασβεστον νυκτός τε, καὶ ἤματος· ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ
Φοίνικες θαλέουσι, φέρουσι δ' ἀπείρονα καρπὸν,
Ῥίζης καιομένης ἅμα λάεσιν· ἀλλὰ τὸ μέν που
Αθάνατοι τεύξαντο καὶ ἐσσομένοισιν ἰδέσθαι·
Τεῦκρος δ' Ιππομέδοντος ἀμύμονος υἱὸς Μενοίτην
Εσσυμένως ὥρμαινε βαλεῖν ἐπιόντα βελέμνῳ·
Καί ῥα νόῳ, καὶ χερσὶ, καὶ ὄμμασιν ἰθύνεσκεν
Ἰὸν ἀπὸ γναμπτοῖο κεράατος, ὃς ἀλεγεινὸς
Αλτο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἐς ἀνέρα· τῷ δ' ἀπὸ νευρὴ

Εἰσα-

quod ἀλγινόεν antea. *Pauw.*

87. ἀγακλυτόν περ ἐόντα] Versus requirit ἀγακλειτόν περ. *Pauw.*

90. Αν δὲ Θόας ἐδάμασσε Λάλον] Εν δὲ, vel Σὺν δὲ, vel Αλλὰ. *Rhod.* Diximus paulo ante ad V. 52. *Pauw.*

92. Ος ῥά τε Κωρυκίην ὑπὸ δειράδα ναιετάασκεν] Sub hoc colle in Cilicia fuit & antrum Corycium, ubi Jovem enervatum deposuit Typhon, Apollodori Lib. 1. Vide Strabonem Lib. 14. Pomponium Cap. 13. *Dausq.* Pessime Dausquejus, qui Vulcani rupem Versu sequenti de montibus Hephæstiis in Lycia explicat, hic collem Corycium Ciliciæ adscribit: Nam sic jungenda longissimo intervallo separantur. Fuerunt, qui Corycum in Lycia prodiderunt: Hos sequi debuisset Vir Nasutus. Vide Salmasium in Solinum: Nos ea de re alibi. *Pauw.*

93. Πέτρην δ' Ηφαίστοιο περίφρονος] Brodæus: Nescio, an Hephæstium civitatem in rupe sitam intelligat, & ipsam, inquit Plinius, *sæpe flagrantibus jugis*: An Hephæstios Lyciæ montes. Inclino ego in Lyciam, de qua Ctesias: Οτι πῦρ ἐστιν ἐγγὺς Φασηλίδος ἐν Λυκίᾳ ἀθάνατον, καὶ ὅτι ἀεὶ καίεται ἐπὶ πέτρας καὶ νύκτα, καὶ ἡμέραι, καὶ

καὶ

Deiphobusque Dryantem & Alcimum Atque Agenor
Hippaſo ſpolia detraxit, quamlibet nobili,
Qui a Penco fluvio advenerat, nec amabilem
Parentibus mercedem præ nutricatione rependit, quando eum ſors belli (ita) fregit.
Inter alios etiam Thoas ſuperavit Lalum, & fortem Lyncum;
Merionesque Lyconem, & Archelochum Menelaus,
Qui ſub vertice Corycio habitabat,
Et Vulcani ſolertis rupe: quæ mortalibus
Admirationi eſt: perennis enim hanc flamma inurit,
Citra reſtinctionem, tam diu quam noctu: & circa ipſam
Palmæ florent, uberemque fructum ferunt,
Radice (licet) ardente cum ſaxis: ſed hoc ita
Dii fecerunt, etiam poſteris ſpectandum.
Teucer porro Hippomedontis egregii filium
Impetuoſius invectum ſagitta ferire conſtituit.
Mente igitur & manibus oculiſque dirigit
A flexibili cornu telum: quod cruciatus plenum
Exſiluit e cita manu in virum; eique chorda

Ad-

καὶ ὕδατι μὲν οὐ σβέννυται, ἀλλ' ἀναφλέγει, φορυτῷ δὲ σβέννυται. Perſpicuum magis id erit e Methodii verbis: Ὅτι ἐθεασάμην ἐν Ὀλύμπῳ ἐγὼ (ὄρος δὲ ἐστιν ὁ Ὀλύμπος τῆς Λυκίας) πῦρ αὐτομάτως κατὰ τὴν ἀκρώρειαν τοῦ ὄρους κατώθεν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδόμενον, περὶ ὃ πῦρ ἁγνὸς φυτὸν ἐστιν, οὕτω μὲν εὐθαλὲς, καὶ χλοερὸν, οὕτω δὲ σύσκιον, ὡς ὑπὸ πηγῆς μᾶλλον αὐτὸ βεβλαστηκέναι. Δι' ἥντινα οὖν αἰτίαν, εἰ φύσεις εἰσὶ φθαρτῶν, καὶ ὑπὸ πυρὸς ἀναλωμένων σωμάτων, οὐ μόνον οὐ καταφλέγεται τὸ φυτὸν τοῦτο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀκμαιότερον ὑπάρχει, εἰ τῇ φύσει ἐστιν εὔκαυστον, καὶ ταῦτα περὶ αὐτὰς ἁγιοβρίζας τοῦ πυρὸς ἐντυφωμένας; Quibus poſtremis reſpondere videntur illa Calabri: Φοίνικες θαλέουσι, φέρουσι δ' ἀπείρονα καρπὸν Ῥίζης καιομένης ἅπτα λάεσσιν. Calaber palmas obſerit, Methodius hagnum. *Dausq.* Scriptura leviter peccat: Legendum, Πέτρῃ τ' Ηφαίστοιο περίφρονος. Urbs Hephæſtium etiam in Lycia: Quare neſcio, an bonus Dauſquejus Brodæi mentem recte ceperit? Attende modo. *Pauw.*

95. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ Φοίνικες θαλέουσι] Malo ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ, ſcilicet πέτρῃ. *Pauw.*

102. ὃς ἀλιγεινὸς Αλτο] ὃς δ' ἀλιγεινὸς. *Rhod.*

103. θοῆς ἀπὸ χειρὸς] Impropria locutio, quam V. 211.

Εἰσέτι που κανάχιζεν· ὅ δ' ἀντίον ἀσπαίρεσκεν
Βλημένος, οὕνεκα κῆρες ὁμῶς φορέοντο βελέμνῳ
Καίριον εἰς κραδίην, ὅθιπερ νόος ἔζετ' ἀνδρῶν,
Καὶ μένος· ὀτραλέαι δὲ ποτὶ μόρον εἰσὶ κέλευθοι·
Εὐρύαλος δ' ἄρα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρὸς
Λᾶαν μέγαν, Τρώων δὲ θοὰς ἐλέλιξε φάλαγγας·
Ὡς δ' ὅτε τις γεράνοισι τανυφθόγγοισι χολωθεὶς
Οὖρος ἀνὴρ πεδίοιο, μέγ' ἀσχαλόων ἐπορούσῃ,
Δινήσας περὶ κρατὶ θοῇ καλὰ νεῦρα βόεια,
Ἀλλὰ βάλει κατέναντα, διασκεδάσει δ' ὑπὸ ῥοίζῳ
Ἠέρι πεπταμένας δολιχὰς στίχας, αἱ δὲ φέβονται,
Ἀλλη δ' εἰς ἑτέρην εἰλεύμεναι ἀΐσσουσι,
Κλαγγηδὸν μάλα πάγχυ, πάρος κατὰ κόσμον ἰοῦσαι,
Ὡς ἄρα δυσμενέες φοβερὸν βέλος ἀμφεφόβηθεν
Ὀμβρίμου Εὐρυάλοιο· τό δ' οὐχ ἅλιον φέρε δαίμων,
Ἀλλ' ἄρα σὺν πήληκι κάρη κρατεροῖο Μέλητος
Θλάσε περὶ πληγῇσι· μόρος δ' ἐκίχανεν ἀρητός·
Ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε, περιστεναχίζετο δ' αἶα·

Ὡς

Libr. præced. etiam habuimus. Et ſic nihil ibi mutandum ſane. *Pauw.*

Ibid. τῷ δ' ἀπὸ νευρὴ Εἰσέτι που κανάχιζεν] τῷ δ' ἀπὸ νευρὴ. *Rhod.* Scripſerim potius, τῷ δ' ἐπὶ νευρὴ. *Pauw.*

106. ὅθιπερ νόος ἔζετ' ἀνδρῶν] ὅθιπερ νόος ἔζεται ἀνδρῶν. *Rhod.*

109. Λᾶαν μίγαν, Τρώων δὲ θοὰς ἐλέλιξε φάλαγγας] Λᾶαν μίγαν. *Rhod.* Sic Verſui bene eſt. Quid autem? An unus vir uno lapide potuit ἐλελίττειν Trojanorum phalanges, & ſequens comparatio commode inſtituitur? *Pauw.*

112. Δινήσας περὶ κρατὶ θοῇ καλὰ νεῦρα βόεια] θοῇ χερὶ νεῦρα. *Rhod.* Haut certum eſt emendabilem eſſe verſum hunc. Rhodomannus θοῇ χερί. Brodæus θοῷ, aut potius θοῶς. reſtiſſime. Haut, inquam, emendatoribus iſtis genus eget. Nam & τὸ κρᾶς, & ἡ κρᾶς docet Euſtathius in Odyſſ. M. inque Iliadem Υ. Σημείωσαι δὲ ὅτι κοινᾶς μὲν ἡ κρᾶς λέγεται, τῆς κράτος. Iterumque eodem genere videtur extuliſſe Lib. 5. Calaber, ubi de ſolius Ajacis capite ſermo eſt: — ἀμφὶ δὲ κρᾶτα: nam excipere συνεκδοχῇ & plurale nomen ſtatuere durum eſt. Sed & genere neutro crebriuſcule uſus eſt Poeta. *Dausq.* Mittamus genus, & ſuma-

Adhuc ſtridebat: Cum e regione ille palpitaret,
Ictus. Nam Parcæ una cum jaculo ferebantur
Ad opportunum cordis locum: ubi mens hominum ſedet,
Et (vitale) robur, maturæque ad mortem ſunt viæ.
Adhæc Euryalus ex prævalida emittit manu
Immane ſaxum, & celeres Troum phalanges loco dimovet.
Ut cum quiſpiam gruibus querulis iratus
Vir arvorum cuſtos, magna indignatione eas invadit,
Rotansque circum caput manu rapida nervis bubulis (fundam,)
Lapidem obviam mittit, & cum ſtridore diſſipat
Longos ordines per aëra volitantes; Hæ autem in fugam vertuntur;
Ac inter ſe implicitæ & glomeratæ huc illuc feruntur,
Magno clangore, cum prius tamen decore (cuneato agmine) incederent.
Sic etiam hoſtes formidabile jaculum expaverunt
Validi Euryali, neque hoc incaſſum tulit Deus:
Sed una cum caſſide fortis Meletis caput
Plaga comminuit: & inevitabile (hominem) fatum comprehendit.
Alius autem alium trucidavit, unde tellus longe lateque ingemuit.

Ut

ſumamus notionem: Eane convenit hic, rectèque dicitur χρατὶ θοῇ? Non equidem puto. Legendum igitur vel cum Rhodomanno θοῇ χειρὶ, vel cum Brodæo potius θοᾶς καλὰ: Id enim minus a recepta abit. Niſi θοῇ forte pro θοῇ χειρὶ ſcriptum ſit Ellyptice; ſimiliter ut ἀμφοτέρωις pro ἀμφοτέραις χερσὶ, & alia habemus iſtius Commatis: Et hoc verum eſſe poſſet: Quare non abjicio adhuc vulgatam. *Pauw.*

113. Ἀλλὰ βάλει κατέπαιτα, διασχιδάσει δ' ὑπὸ ῥοίζῳ] Λᾶαν βάλῃ κατέπαιτα, διασχιδάσῃ δ' ὑπὸ. *Rhod.*

120. Θλάσει περὶ πλαγῇσι μόρος δ' ἐχέχαιτο ἀρητὸς | Θλάσσει, & ἐχέχαιτο ἄφυκτος. *Rhod.* Rhodomannus ἄφυκτος. Ego ἀτηρὸς, vel μόρος δ' ἐχέχαιτο ἄρ ἤτορ, ut ſuperius Λῦσε δ' ἀρ ἀνέρος ἦτορ. *Dausq.* Cave mutes. μόρος ἀρητὸς optime dicitur: fatum lugubre, noxium, deprecandum: ab ἀρὴ & ἀράομαι. Nihil notius Græce doctis: Quare Rhodomannum vocem

Ως δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ἀνέμοιο
Λαῦρον, ὑπαὶ ῥιπῆς βαρυηχέος, ἄλλυδις ἄλλα
Δένδρεα μακρὰ πέσησιν ὑπ' ἐκ ῥιζῶν ἐριπόντα,
Αλσεος ἐκ πεδίοιο, βρέμει δέ τε πᾶσα περὶ χθών·
Ως οἵγ' ἐν κονίῃσι πέσον καναχήσε δὲ τεύχη
Ασπετον, ἀμφὶ δὲ γαῖα μέγ' ἔβραχεν· οἱ δὲ κυδοιμοῦ
Αργαλέου μνώοντο, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες·
Καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαο μόλε σχεδὸν ἠὺς Απόλλων,
Ηδ' Αντηνορίδαο δαίφρονος Εὐρυμάχοιο·
Οἱ γὰρ δὴ μάρναντο πολυσθενέεσσιν Αχαιοῖς,
Αγχι μάλ' ἑσταότες κατὰ φύλοπιν, εὖθ' ὑπ' ἀπήνῃ
Δοιοὶ ὁμηλικίῃ κρατεροὶ βόες, οὐδ' ἀπέληγον
Υσμίνης· τοῖς δ' αἶψα θεὸς ποτὶ μῦθον ἔειπεν,
Μάντεϊ εἰδόμενος Πολυμήστορι, τόν ποτε μήτηρ
Γείνατ' ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇς, θεράποντ' Εκάτοιο·
Εὐρύμαχ', Αἰνεία τε θεῶν γένος, οὔτι ἔοικεν
Υμέας Αργείοισιν ὑπειχέμεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Υμμιν ὑπαντιάσας κεχαρήσεται ὄμβριμος Αρης,
Ην ἐθέλητε μάχεσθαι κατὰ κλόνον· οὕνεκα μοῖραι
Μακρὸν ἐπ' ἀμφοτέροισι βίου τέλος ἐκλώσαντο.
Ως εἰπὼν, ἀνέμοισι μίγη, καὶ ἄϊστος ἐτύχθη·
Οἱ δὲ νόῳ φράσσαντο θεοῦ μένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτοῖς
Θάρσος ἀπειρέσιον κατεχεύατο· μαίνετο δὲ σφι
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔνθορον Αργείοισιν,
Αργαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵ τ' ἀλεγεινὸν

Εκ

mutasse miror. *Pauw.*

125. **Αλσεος ἐκ πεδίοιο**] Hic **εὐπεδίοιο** lego. *Rhod.* Rectum est **Αλσεος ἐκ πεδίοιο**, quamvis **ἐκ ῥιζῶν** præcedat: Nam ita aliquando geminare solet Quintus. Rhodomannus perperam, **Αλσεος εὐπεδίοιο**: Nam id incongruum est ita absolute, nec Epithetum **εὐπεδίοιο** convenit loco. Si quid mutandum, scripserim **Αλσεος ἐν πεδίοισι**. *Pauw.*

140. **Ην ἐθέλητε μάχεσθαι κατὰ κλόνον**] **μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον.** *Rhod.* Commatio, nudaque vocali: **Ην ἐθέλητε, μάχεσθε.** Vel quod

Ut (fit) quando valido ingraveſcente vento,
Tempeſtuoſe horriſono cum impetu aliæ hic, aliæ illic,
Longæ arbores proſternuntur, radicitus erutæ
In fertili luco; unde omnis circumfremit regio;
Ita hi in pulvere ſternebantur: & crepitabant arma
Immaniter: circumquaque etiam terra fragorem reddebat: Alii autem pugnæ
Operoſæ intenti, mutuas ſibi clades inferebant.
Et tunc prope ad Æneam, mitis Apollo, & ad bellicoſum
Eurymachum Antenoris natum, acceſſit.
Hi enim comminus cum prævalidis Achivis dimicabant,
Contiguam in acie ſtationem habentes; velut ante plauſtrum
Duo ejuſdem ætatis robuſti boves; Nec remittebant quicquam
De pugna. Quos Deus ſtatim hoc ſermone compellat,
Auguris faciem indutus Polymeſtoris; Quem olim mater
Edidit ad Xanthi undas, Phœbi miniſtrum:
Eurymache Æneaque Deum genus, nullo modo vos
Argivis cedere par eſt. Nec enim ipſe
Præpotens Mars, vobis occurrens, gaudebit,
Si vobis in acie pugnam continuare libeat: Quia Parcæ
Longum utrique vitæ terminum agglomerarunt.
Hæc fatus, ventis ſe commiſcuit, & aſpectui ſubtraxit.
Aſt illi mente ſua Dei potentiam deprehenderunt. Nam derepente immenſa
Ipſis fiducia infunditur; furoremque concipit
Animus in pectore. In Argivos itaque exiliunt,
Acribus veſpis non abſimiles, quæ triſti

Ani-

quod Rhodomanno placet: μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον. *Dausq.* Haud dubie legendum cum Rhodomanno, μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον. Nam Dausqueji Ηγιθίλητε, μάχεσθε, miſere ineptit. *Pauw.*

143. αἶψα δ' ἄρ' αὐτοῖς Θάρσος ἀπειρέσιον κατεχεύατο] Scilicet θεὸς. Interpres vertit, ac ſi κατεχεύετο legiſſet: *Nam derepente immenſa ipſis fiducia infunditur.* Neque id malum. *Pauw.*

148.

Ἐκ θυμοῦ κοτέοντες, ἐπιβρίσωσι μελίσσαις,
Εὖτε περὶ σταφυλῇσι αὐαινομένῃς ἐν ὀπώρῃ
Ἐρχομένας ἐσίδωσιν, ἢ ἐκ σίμβλοιο θοροῦσας,
Ὡς ἄρα Τρῴῃσι υἷες ἐϋπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
Ἐνθορον ἐσσυμένως· κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμναὶ,
Μαρναμένων· ἐγέλασσε δ' Ἄρης· ἰάχησε δ' Ἐνυὼ,
Σμερδαλέον· μέγα δὲ σφὶν ἐπέβραχεν αἰόλα τεύχη·
Οἱ δ' ἄρα δυσμενέων ἀπειρέσια φῦλα δάϊζον
Χερσὶν ἀμαιμακέτῃσι· κατηρείποντο δὲ λαοὶ
Αὕτως, ἠΰτ' ἄμαλλα θέρευς δυσθαλπέος ὥρῃ,
Οἵ ῥά τ' ἐπισπέρχωσι θοοὶ χέρας ἀμητῆρες,
Δασσάμενοι κατ' ἄρουραν ἀπείρονα μακρὰ πέλεθρα·
Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ χερσὶ κατηρείποντο φάλαγγες
Μυρίαι· ἀμφὶ δὲ γαῖα νεκρῶν περιπεπλήθυια,
Αἵματι πλυμμύρεσκεν· Ἔρις δ' ἂρ ἰαίνετο θυμῷ,
Ὀλλυμένων· οἱ δ' οὔτι κακοῦ παύοντο μόθοιο,
Ἀλλ' ἅτε μῆλα λέοντος ἀπηνέος· οἱ δ' ἄρα φύζης *

Λευ-

148. *περὶ σαφυλῇσι αὐαινομένῃς ἐν ὀπώρῃ*] *περὶ σαφυλῆς αὐαινομένης. Rhod. αὐαινομένης* hic idem, quod *τερσομένῃσι* V. 115. Lib. præced. *toſtis & a ſole aduſtis.* Interpres ibi bene, hic male. *Pauw.*

154. *δυσμενέων ἀπειρέσια φῦλα δάϊζον*] *δυσμενέων ἀπειρέσια. Rhod.*

156. *ἠΰτ' ἄμαλλα θέρευς δυσθαλπέος ὥρῃ*] *θέρευς εὐθαλπέος ὥρῃ. Rhod. ἄμαλλα* pro ſegete notes. Dura tamen locutio: Nam manipuli proprie non proſternuntur, aut falce ſecantur, ſed calami ſegetiferi, ex quibus manipuli fiunt. Quare imitari non debes, quod hic legis: Revera enim vox ab hoc ipſo loco aliena eſt indole ſua, neque transferendi licentia eam ſatis commodam efficere poteſt. Pro *δυσθαλπέος* veriſſime Rhodomannus *εὐθαλπέος*: *χειμῶνες δυσθαλπέες* rectum eſt, & ex Homero cuivis notum. *Pauw.*

157. *Οἵ ῥά τ' ἐπισπέρχωσι*] *Οἱ ῥά τ' ἐπισπέρχωσι. Rhod. in quam feſtinant, & incitate feruntur: ἐπὶ ἴντ σπέρχωσι. Pauw.*

159. *κατηρείποντο φάλαγγες Μυρίαι*] Hyperbole inepta. *Pauw.*

161. *Ἔρις δ' ἂρ ἰαίνετο θυμῷ, Ὀλλυμένων*] Præcedit paulo ante, *κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμναὶ*

mal

Animi commotione percitæ, apes invadunt,
Quando circum uvas ſicceſcentes Autumni tempore
Volitare aut ex alveolis erumpere vident.
Non ſecus Troum nati in bello ſpectatos Achivos
Invehuntur cum impetu. Nigræ autem Parcæ conflictu
Eorum lætantur, ridetque Mars, & clamorem Bellona tollit
Horrificum. Magnum inſuper ſtrepitum varia illorum arma excitant.
Ibi ergo innumeras hoſtium catervas perrumpunt
Invictis manibus, & profligatur vulgus,
Non aliter quam ſeges fervidæ æſtatis tempore,
Quam meſſores impigris manibus gnaviter obeunt (demetunt,)
Prolixa inter ſe jugera per longe lateque patens arvum partiti.
Sic illorum manibus funduntur phalanges
Infinitæ, adeo ut terra cadaveribus obſita undique
Sanguine inundaret. Contentio ſane magnum animo gaudium concepit
Ex illorum interitu. Hi tamen pugnam infeſtam non intermittunt,
Sed, ut leones oves, invadunt (Græcos:) Qui triſtem Cir-

ναὶ Μαριαμίναι: Quid videtur? Nonne emaculatius ſcripſiſſet Calaber facta permutatione, χιχάροντο δὲ Κῆρες ἰσημναὶ Ολλυμίναι ibi, & Ερις δ' ἰαίνετο θυμῷ, Μαριαμίναι hic? Ita ſane videtur mihi. *Pauw.*

163. Αλλ' ἄτε μῆλα λίοντες ἀπηνέες] Hic defectum eſſe initio ſuſpicabar: Ideoque aſteriſcum adjeci. Sed poſtea in integrum reſtitui poſſe verſum animadverti, ſi in duabus voculis exigua fiat literarum mutatio, hoc modo: λίοντες ἰπήνεον. *Rhod.* Deſit, quo ſignificetur leonem ovium in medio ingentem dare ſtragem, reliquas in fugam agere: ſic Æneea medias Achivorum phalanges turbante, pars occidunt,

—— —— οἱ δ' ἄρα φύζης
Λευγαλέης μιώοντο ——

Tamen inſtitutæ contentionis reliquias apte componit Rhodomannus: Αλλ' ἄτε μῆλα λίοντες ἰπήνεον. *Dausq.* Perquam probabilis eſt Rhodomanni ſuſpicio. *Pauw.*

169.

Λευγαλέης μνώοντο· καὶ ἐξ ὁλοοῦ πολέμοιο
Φεῦγον, ὅσοις ἀδάϊκτον ἔτι σθένος ἐν ποσὶ κεῖτο·
Υἱὸς δ' Αγχίσαο δαΐφρονος αἰὲν ὀπήδει
Δυσμενέων μετόπισθεν ὑπ' ἔγχεϊ νῶτα δαΐζων·
Εὐρύμαχος δ' ἑτέρωθεν· ἰαίνετο δ' ἄμβροτον ἦτορ
Υψόθεν εἰσορόωντος ἠΐου Απόλλωνος·
Ως δ' ὅτε τις σιάλοισιν ἀνὴρ ἐς λήϊον αὖον
Ερχομένοις, πρὶν ἀμάλλαν ὑπ' ἀμητῆρσι δαμῆναι,
Αντί' ἐπισσεύῃ κρατεροὺς κύνας, οἵ δ' ὀρόωντες
Εσσυμένως τρομέουσι, καὶ οὐκ ἔτι μέμβλεται αὖτως
Υδατος, ἀλλὰ τρέπονται ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν
Πανσυδίῃ, τούς δ' αἶψα κύνες κατὰ ποσσὶ κιχόντες,
Εξόπιθεν δάπτουσιν ἀμείλιχα, τοὶ δὲ φέβονται
Μακρὸν ἀνιάζοντες, ἄναξ δ' ἐπιτέρπετ' ἀρούρης,
Ως ἄρ ἰαίνετο Φοῖβος, ὅτ' ἔδρακεν ἐκ πολέμοιο
Φεύγοντ' Αργείων πουλὺν στρατὸν· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς

Εργα

169. εἰσορόωντος ἠΐου Απόλλωνος] ἰηΐου ab ἰὸς jaculum, vel potius ἰᾶσθαι ſanare. *Rhod.* Caſtigo ἐωΐου Απόλλωνος. Anteriore libro exeunte noctu Oenone facibus Lunæ adminiculata contendit ad ſui Paridis rogum: ineunte vero libro undecimo dieſcit, & pugna inſtauratur. Dum res geritur, eodem mane Apollo verſus in Polymneſtorem dat ſe videndum Æneæ, atque Eurymacho, & vim animis ſuſcitat. Tandem ita digreditur, ut e celſiore loco gaudeat eos intueri deprælientes ἐωΐος Απόλλων. — ἰαίνετο δ' ἄμβροτον ἦτορ Υψόθεν εἰσορόωντος ἐωΐου Απόλλωνος. Res diluceſcet e libro 2. Apollonii:

Εἰδ' ἄγε δὴ νῆσον μὲν Εωΐου Απόλλωνος,
Τήνδ' ἱερὴν πλείομεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη
Ηῶος μετιὼν, τάδε ῥέζομεν οἷα πάρεστι.

Ubi Scholia: Ηρόδωρος οὖν φησιν Εῷον μὲν Απόλλωνα προσαγορεύεσθαι, καὶ βωμὸν αὐτῷ εἶναι ἐν τῇ νήσῳ, ὃ καθὸ ὄρθρῳ ἐπεφάνη αὐτοῖς (quod in Calabro locum habet, uti monſtravimus) ἀλλὰ καθὸ οἱ Αργοναῦται ὄρθρου εἰς αὐτὴν κατέπλευσαν. Brodæus ἰηΐου reponebat, quod Apollinis medici, aut jaculantis eſt, idque etiam adſtrui poteſt ex eodem Apollonii Lib. 2., ex Macrobio, aliisque. *Dausq.* Mihi etiam placet ἰηΐου Απόλλωνος. Dausquejus ſua difficulter probaſſet ex narrationis ſerie; & ſic etiam dedit Epithetum parum conveniens, ubi

Circumſpectant fugam, & ex funeſto prælio
Se tollunt, quibuscunque integra adhuc vis in pedibus reſidebat.
At filius Anchiſæ belliſcii uſque ſectabatur,
Pone hoſtium terga haſta cædens,
Eurymachusque alibi. Hinc ergo lætitiam haurit cor divinum
Jaculatoris (vel ſanatoris) Apollinis, ex alto deſpicientis:
Ac veluti vir quiſpiam in porcellos, in aridam ſegetem
Irruentes, antequam manipuli a meſſoribus fuerint proſtrati,
Obviam concitat robuſtos canes, quibus viſis illi
Repentino terrore concutiuntur; nec amplius curæ ipſis eſt
Paſtus; ſed in triſtem vertuntur fugam
Gregatim; Quos ſubito canes pedibus inſecuti,
A tergo lacerant crudeliter; Illi autem fugiunt
Alto cum grunnitu: unde agri dominus voluptatem capit.
Sic & voluptate perfundebatur Phœbus, cum e prælio cerneret
Fugam corripere Argivum numeroſas copias; Non enim ultra eis

Studio

ubi præceſſit jam, καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαο μόλε σχεδὸν ἠὼς Ἀπόλλων: Nam ibi ἠώς adhibuiſſet Quintus, ſi Dausquejanum habuiſſet in mente. Nihil autem ſimile in iſtis Apollonii, ubi Ἠώς pro indigitamento eſt: Eruditi vident, & ſuo more diverſa miſcet bonus. *Pauw.*

171. πρὶν ἀμάλλαις ὑπ' ἀμητῆραι δαμῆναι] Hic etiam ἄμαλλαι pro ſegete eſt, quæ adhuc ſtat in arvo. *Pauw.*

173. καὶ οὐκ ἔτι μέμβλεται αὖτως Ὑδατος] μέμβλεται αὐτοῖς Εἴδατος. *Rhod.* Rhodomannus Εἴδατος, ὑπὲρ εὖγε. Brodæus infra eſt, repoſito Δρώγματος. *Dausq.*

176. τοὶ δὲ φίβονται Μακρὸν ἀνιάζοντες] Forte ἀνίυζοντες. *Rhod.* Valide mœſti. Nec abſque veri colore Rhodomannus ἀνίυζοντες: etſi non amplecti ſuadeat illud, ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν. *Dausq.* Perquam probabile eſt Rhodomanni ἀνίυζοντες: Sic vox porcorum etiam quadantenus exauditur. *Pauw.*

179. οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς Ἔργα θεῶν μεμέλητο] Ἔργα νέων, vel χερῶν. *Rhod.* Rhodomannus Ἔργα νέων. Adjuvo illo jactato verſu:

Ἔργα

Εργα θεῶν μεμέλητο· πάδας δ' εὔχοντο θεοῖσιν
Ὠκα φέρεσθαι· κείνοις γὰρ ἔτ' ἀνὰ ποσὶν ἔπλετο νόστου
Ἐλπωρή· πάντας γὰρ ἀπήμεν ἔγχεϊ θύων
Εὐρύμαχός τε, καὶ Αἰνείας· σὺν δέ σφιν ἑταῖροι·
Ἐνθά τις Αργείων, ἢ χάρτεϊ πάγχυ πεποιθὼς,
Ἢ μοίρης ἰότητι, λιλαιομένης μιν ὀλέσσαι,
Φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος ἵππον ἔρυκε,
Γνάμψαι ἐπειγόμενος ποτὶ φύλοπιν, ὄφρα μάχηται
Αντία δυσμενέων· τὸν δ' ὀμβριμόθυμος Αγήνωρ
Παρφθάμενος Μνῶνα, κατ' ἀλγινόεντα δάϊξεν
Αμφιτόμῳ βουπλῆγι, βίη δ' ὑπόειξε σιδήρῳ,
Ὀστέου οὐταμένοιο βραχίονος· ἀμφὶ δὲ νεῦρα
Ρηϊδίως οἴμησε· φλέβες δ' ὑπερέβλυσαν αἷμα·
Αμφεχύθη δ' ἵπποιο κατ' αὐχένας· αἶψα δ' ἄρ αὐτὸς
Κάππεσεν ἀμφὶ νέκυς· λεῖπεν δ' ἄρα χείρας κεχράται
Στερρὸν ἔτ' ἐμπεφυυῖαν ἐϋγνάμπτοιο χαλινοῦ,

Οἷα

: *Εργα νίκη, βουλαὶ δὲ μίσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.*

Verum cum Dii ſæpicule in prælia coeant, pugna non inconcinne, Deorum erit opus: quæ pugna cui non erit curæ, nec Deorum opera. Illius ergo maneat in ſtatione, recompoſitum *Εργα θεῶν*. *Dausq.* Legendum eſt *Εργα χερὼν*, quibus mox *ἔργα ποδῶν* commode opponuntur: *Εργα νίκη* ambiguum eſt, & nihil dicit certo. Quid autem Dausqueji *Εργα θεῶν*? Commentum, hercule, adeo inſulſum, nt nihil excogitari poſſet magis. *Pauw.*

181. *Ὠκα φέρεσθαι· κείνοις γὰρ ἔτ' ἀνὰ ποσὶν ἔπλετο νόστου Ἐλπωρὴ*] *Ὠκα φέρειν· μούνοις γὰρ ἔτ', ἐς ποσὶν.* *Rhod.* Recte; Nam *Ὠκα φέρεσθαι· οἵη γὰρ ἔτ' ἐς ποσὶν ἔπλετο νόστου Ἐλπωρὴ* longius a vulgata recederet: una & ſola ſpes: *οἵη.* *Pauw.*

182. *πάντας γὰρ ἀπήμεν ἔγχεϊ θύων*] *ἐπήϊον.* *Rhod.*

189. *Παρφθάμενος Μνῶνα, κατ' ἀλγινόεντα δάϊξεν*] *μοῶνα· κατ' ἀλγινόεντα δάϊξεν.* *Rhod.*

190. *βίη δ' ὑπόειξε σιδήρῳ, Οστέου οὐταμένοιο βραχίονος*] *βίη δ' ὑπόειξε σιδήρῳ Οστέου οὐταμένοιο βραχίονος.* *Rhod.* Fugitantem equum neſcio quis in hoſtem reflexit vi, qua erat. Agenor ſecuri disjecit hominis brachium: ſic *βίη ὑπόειξε σιδήρῳ*, vis ferro ceſſit, deciſo brachio. Torquet hæc ludibundus Rhodomannus. *Dausq.* Ineptis, o bone: Nam ut de brachio deciſo

Studio erant negocia manuum, ſed orabant Deos, ut pedes ſeſe
Ocius auferrent. Solis enim in pedibus adhuc erat reditus
Spes; quandoquidem omnes invadebant haſta debacchans
Eurymachus & Æneas, unaque cum illis belli ſocii.
Ibi quidam Argivum, aut robore nimium fretus,
Aut fati inſtinctu, extinguere ipſum cupientis,
Fugientem ex pugna clamoſa equum inhibebat,
In aciem reflectere properans, ut confligeret
Cum hoſtibus. Hunc autem magnanimus Agenor
Præveniens in muſculo, non ſine magno cruciatu, vulnerat,
Ancipiti ſecuri: mox violentiæ ferri cedit
Os brachii ſauciati; & nervos undique
Facili negotio præſecat, venæque cruorem ebulliunt,
Qui collo equi circumfunditur: ille vero ſtatim
Mortuus juxta procubuit deſtituitque validam manum,
Adhuc tenaciter flexibili freno adhærentem,

Qualis deciſo conſtet, cum Rhodomanno minime ludibundo ſcribendum eſt plane, *βίη δ' ὑπέιξε σιδήρῳ Οσσον βραχίονος*: Id vident omnes, quibus judicium eſt paulo ſubactius tuo. *Pauw.*

191. *ἀμφὶ δὲ νεῦρα Ῥηϊδίως εἵμησε*] *Ῥηϊδίως ἥμησε. Rhod.*

193. *Ἀμφιχύθη δ' ἵππειος κατ' αὐχένας*] *κατ' αὐχένος. Rhod.*

Ibid. *αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς Κάπρισιν ἀμφὶ νίκυς*] *Circumcirca mortuus*: plane mortuus: Nota Phraſin. Sed an forte legendum, *αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς Κάπρισιν ἄγχι νίκυς*? *Pauw.*

194. *λεῖπεν δ' ἄρα χεῖρας κεκράται*] *χεῖρα κραταιήν. Rhod.*

195. *Στιβαρὸν ἔτ' ἀμφιφυῆναι ἰῦγμαμπτοιο χαλινοῦ*] *ἐμπεφυῆναι. Rhod.* Caſus hîce ſecundi referendi ad ſequentia: *Οἷα τότε* (ſcribe *πότε*) *ζώοντος ἔην.* Ut erat olim viventis hominis manus: ita jam flexilis frænt, firmiter adhuc inhærens. Quare cum Rhodomanno reponendum non eſt *ἐμπεφυῆναι*: non enim e fræno manus enata eſt, ſed quodammodo innata firmitudine premendi. Sic eloquitur Homerus Iliad. Z. & Σ. *Ἔνθ' ἄρα οἱ φῦ χειρί* —. Et adſimilem locum Odyſſ. A. explanans Euſtathius: *Ὅτι ἐμφῦναι λέγεται τὸ ἅψασθαι γυναίκας, καὶ ἐμπλακῆναι, καὶ οἷον εἰς ἓν γενέσθαι ὡς ὅτε τις πολύποδα ἐμφῦναι λέγει πέτρᾳ, ἢ παῖδα τραχήλῳ μητρός.* Sic hoc loco manus fræno. *Dausq.* Caſus ſecundi non poſſunt pendere a ſequentibus; nec tamen jungi

Οἷα τότε ζώοντος ἦεν· μέγα δ' ἔπλετο θαῦμα·
Οὕνεκα δὴ ῥυτῆρος ἀπεχρέμαθ' αἱματόεσσα,
Ἄρεος ἐννεσίῃσι, φόβον δηΐοισι φέρουσα·
Φαίης κεν χατέουσαν ἐφ' ἱππασίῃ πονέεσθαι·
Σῆμα δέ μιν φέρεν ἵππος ἀποκταμένοιο ἄναχτος· 200
Αἰνείας δ' ἐδάμασσε βαλὼν ὑπὲρ ἰξύα δουρὶ
Αἰθαλίδην· αἰχμὴ δὲ παρ' ὀμφαλὸν ἐξεπέρησεν
Εγχατ' ἐφελχομένη· ὅ δ' ἀρ ἐν κονίῃσι ταπύσθη,
Συμμάρψας χείρεσσιν ὁμῶς χολάδεσσιν ἀχωχὴν,
Δεινὰ μάλα στενάχων· γαίῃ δ' ἐνέρεισεν ὀδόντας 205
Βεβρυχὼς· ψυχὴ δὲ, καὶ ἄλγεα κάλλιπον ἄνδρα·
Αργεῖοι δὲ βόεσσιν ἐοικότες ἐπτοίηντο,
Οτ]' ἄμοτον μεμαῶτας ὑπὸ ζεύγλῃ, καὶ ἀρότρῳ,
Τύψει ὑπαὶ λαπάρην ταναοῖς ὑπὸ χείλεσιν οἶστρος,
Αἵματος ἱέμενος, τοί δ' ἄσπετον ἀσχαλόωσιν 210
Εργου ἐκὰς φεύγοντες, ἐπὶ σφίσι δ' ἄχνυται ἀνὴρ
Αμφ' ἄροτρον, πονέων τε πόνον, τρομέων τ' ἐπὶ βουσὶ,
Μὴ δήπου κατόπισθεν ἐπαΐσσοντος ἀρότρου,
Κέρσῃ νεῦρα σίδηρος ἀμείλιχος, ἐν ποσὶ κύρσας·
Ως Δαναοὶ φοβέοντο· περὶ σφίσι δ' ἄχνυτο θυμὸν 215

Υἱὸς

cum præcedenti *ἰμπιφυνῖαν*, quod tertios amat. Scribendum igitur autumo, *Στιβρὸν ἴτ' ἰμπιφυνῖαν ἰϋγνάμπτῳ τι χαλινῷ*: Nam *ἰκπιφυνῖαν* Rhodomanni revera nòn eſt unius aſſis. Erunt, qui numero plurium ſcribent, *ἰϋγνάμπτοισι χαλινοῖς*: Et hos genio indulgere ſinam. *Pauw.*

196. *Οἷα τότε ζώοντος ἦεν*] *Οἷον ἔτι*, vel *Οἷα πότε. Rhod.* Mihi non diſplicet *τότε*, quia eo ipſo momento adhuc vivebat vel vixerat eques ille Græcus: *πότε* intervallum ponit fere nimium inter vitam & mortem: Simile autem incommodum in *ἔτι*, ſed minus tamen. *Pauw.*

199. *Φαίης κεν χατέουσαν ἐφ' ἱππασίῃ πονέεσθαι*] *χατέουσαν ἔθ' ἱππασίῃ. Rhod.* Non neceſſarium, ſed paulo ſignatius eſt *ἔθ'*. *Pauw.*

201. *ὑπὲρ ἰξύα*] Nota *ὑπὲρ* eo ſenſu cum caſu quarto: Nam ita ratius Græci, ſi bene memini. Pro *ὑπαὶ λαπάρην* V. 34. hujus Libri ſuſpicabamur *ὑπὲρ λαπάρης*: Ibi etiam hoc exemplo ſcribere potes *ὑπὲρ λα-*

Qualis vivente adhuc (illo) fuerat: & magnum erat miraculum.
Nam ſanguinolenta ex habena dependebat,
Martis nutu, terrorem hoſtibus afferens.
Dixiſſes illi adhuc opus eſſe, ut equitationi operam navet.
Et caballus eam trucidati (domini) indicium geſtabat.
Cæterum Æneas, ſupra lumbum haſta ictum, dejecit
Æthaliden: & cuſpis juxta umbilicum exiit,
Inteſtina ſecum trahens. Is igitur in pulvere ſtratus,
Manibus corripuit una cum inteſtinis cuſpidem,
Cum gemitu immani, inque terram dentes impreſſit
Rugiens: tandem ſimul anima atque cruciatus hominem deſeruerunt.
Tum demum Argivi attoniti erant boum more,
Quos graviter ſub jugo ad aratrum, connitentes
Roſtro extento ſubter ilia œſtrum pungit,
Sanguinem appetens. Hi igitur ſupra modum indignantes,
Procul ab opere fugiunt, ac propter illos vir (ruſticus) animi diſcruciatur,
Tum aratri labore occupatus, tum bobus metuens:
Ne forſan pone rigidum aſſultantis
Aratri ferrum pedibus illiſum nervos ſecet.
Ita Danai conſternati erant. Quorum cauſa magnum animo dolorem conceperat,

A-

λαπάρῃ. *Pauw.*

206. Ψυχὴ δὲ, καὶ ἄλγεα κάλλιπεν ἄνδρα] Non diſpliceret etiam, ψυχὴ δὲ κατ' ἄλγεα κάλλιπεν ἄνδρα. *Pauw.*

208. Οτ]' ἄμοτον μεμαώτας] Οὓς ἄμοτον μεμαώτας. *Rhod.*

209. Τύψει ὑπαὶ λαπάρῃ] Τύψῃ vel Τύψειν. *Rhod.*

Ibid. ταναοῖς ὑπὸ χείλεσιν] ὑπὸ, ὑπαὶ, & ὑπὸ hic contigua notes. *Pauw.*

213. Μὴ δήπου κατόπισθεν ἐπαΐσσοντος ἀρότρου] Non improbo ſcripturam, ſed longe ſignatius ſcribi poſſe aio, Μὴ δήπου κατόπισθεν ἐπαΐσσοντες, ἀρότρῳ Κέρσῃ νεῦρα σίδηρος &c. Nam ſic ἐπαΐσσοντες commode ſequitur poſt τρομέων τ' ἰπὶ βουσὶ, & oratio eſt concinna: ἐπαΐσσοντες autem figuratius ſcriptum pro ἐπαΐσσοντων, caſus primus pro caſu ſecundo: quæ Enallage cum ſatis frequens ſit, etiam in ſcriptis politiorum, hoc tamen loco fortaſſe ab imperitis non fuit obſerva-

Υἱὸς Αχιλλῆος· μέγα δ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
Α δειλοὶ, τί φέβεσθε, ἐοικότες οὐτιδανοῖσι
Ψήρεσιν, οὕς τ' ἐφόβησε κατ' ἐναντία χίρκος; *
Αλλ' ἄγε θέσθ' ἀνὰ θυμὸν, ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστι
Τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ ἀνάλκιδα φύζαν ἐλέσθαι. 220
Ως φάτο· τοί δ' ἐπίθοντο, θρασὺν νόον ἐν φρεσὶ θέντες
Εσσυμένως· ὁ δὲ Τρῳσὶ, μέγα φρονέων, ἐνόρουσε·
Πάλλων ἐν χείρεσσι θοὸν δόρυ· τῷ δ' ἄρα λαοὶ
Μυρμιδόνων ἐφέποντο, βίην ἀτάλαντον ἀέλλῃ
Εν στέρνοισιν ἔχοντες· ἀνέπνευσαν δὲ κυδοιμοῦ 225
Αργεῖοι· ὅ δ' ἄρ' αἶψα φίλῳ πατρὶ θυμὸν ἐοικὼς,
Αλλον ἐπ' ἄλλῳ ἔπεφνε κατὰ μόθον· οἱ δ' ἀπιόντες,
Χάζονθ' ἥϋτε κύματ' ἐκ βορέαο θυέλλης
Πόλλ' ἐπιπαφλάζοντα κυλίνδεται αἰγιαλοῖσιν,
Ορνύμεν' ἐκ πόντοιο, τά δ' ἔκπροθεν ἄλλος ἀήτης 230

Au-

ta, & sic errorem induxit pronum: Attende & judica. *Pauw.*

218. *Ψήρεσιν, οὕς τ' ἐφόβησε κατ' ἐναντία χίρκος* *] θορὼν, vel *μολὼν κατεναντίος. Rhod.* Brodæus illustrat, expletque rescripto *ἐφόβησεν ἰὼν.* Sic Homerus Iliad. P.

Τῶν δ' ἅτε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν
Οὔλον κικλήσκοντες, ὅτε πρὸς δῆωσιν ἵενται
Κίρκον. ——

Vel: *ἐφόβησ' οἰμῶν.* Iliad. X.

Ηΰτε κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πετεηνῶν
Ῥηϊδίως οἴμησε κατὰ τρήρωνα πέλειαν.

Dausq.

219. *Αλλ' ἄγε θέσθ' ἀνὰ θυμὸν] θέσθ' ἐνὶ θυμῷ. Rhod. ἀνάθεσθε θυμὸν*, revocate animos. *Dausq. θέσθ' ἀνὰ θυμὸν*: Locutio elegans: animum resumite: animum, qui male positus est, corrigite & recte ponite. De calculo, quo luditur, eleganter adhibetur *ἀνατίθεσθαι*, quando male positus, a ludente rectius ponitur suo loco: Inde ad alia transfertur quævis. Rhodomannus id ignoravit: Alias *θέσθ' ἐνὶ θυμὸν* non invexisset contra Sermonis nitorem. Videre potes Suidam in V. *Ανατίθεσθαι*, ne alios adducam hic. *Pauw.*

228. *Χάζονθ' ἥϋτε κύματ' ἐκ βορέαο θυέλλης] κύματ' ὀπὶς* vel *κύματ' ἄτ'*, *Rhod.* Mihi legendum videtur plane, *ἥϋτε κύματ'* vel *κύματ'*, *ἄτ'* vel *ἄγ' ἐκ βορέαο θυέλλης*: Sic oratio apte cohæret, & alia recte sequuntur. *Pauw.*

230. *Τά δ' ἔκπροθεν ἄλλος ἀή-*

τη

Achille ſatus, ingentique clamore exercitum (a fuga)
cohibet.
Proh timidi! quid trepidatis non aliter quam imbelles
Sturni; quos circus (falco) ex adverſo ruens territat?
Verum agite, reſumatis animum. Nam multo præſtabi-
lius eſt continuo
In bello occumbere, quam fugam imbellem capeſſere.
Sic ait. Aſt illi morem gerebant, cum audacem pectori
animum
Indidiſſent. Ipſe igitur magno animi ſpiritu in Trojanos
impreſſionem facit,
Rapidum in manibus haſtile quaſſans; eumque cohortes
Myrmidonum ſectantur, vim turbini parem
In pectoribus gerentes: tum a conflictu reſpirant
Argivi. Mox Neoptolemus patrem animo repræſentans,
Alium ſuper alium neci tradidit in conflictu. Pars obver-
ſis tergis
Retro ceſſerunt; ut fluctus a Boreæ procella
Cum magno æſtu littoribus advolvuntur
E mari concitati: Hos autem alius undecunque ventus
Ad-

της Αντίος αἴξας] Αντίον. *Rhod.* Ex Homero Iliad. I.

Ως δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα
Βορέης καὶ ζέφυρος.

& Iliad. Π.

Ως δ' Εὖρός τε, Νότος τ' ἰριδαίνετον ἀλλήλοιιν.

Virgilius: *Una Eurus, Notusque ruunt.* Vegetius Lib. 4. Cap. 38. *Hi ſæpe ſinguli, interdum duo, magnis autem tempeſtatibus etiam tres pariter flare conſueverunt.* Seneca Lib. Natural. Quæſt. 5. Cap. 16. Virgilium notans fieri nullo modo opinatur, ut in unam tempeſtatem congregentur Eurus, Favonius, Auſter, & Aquilo: cui in hoc lubenter adhæreo. Nec id eo falſum eſt, quod tradit Lucretius Lib. 5.

Nonne vides etiam diverſis nubila ventis
Diverſas ire in partes?

Nam quin duo venti ſibi invicem contrarii, ſimul aliquando ſpirent, neque Theophraſtus in libello, qui eſt περὶ ἀνέμων, negat; neque, qui multum navigarunt, repugnant. Hæc Brodæus. *Dausq.* Rhodomanni Αντίον non indigemus, & Quinti ἔκπροθεν, ubi Αντίος adeſt, revera ociatur male: Ad ſingula attende, videbis ſtatim. *Pauw.*

Αντίος αἴξας, μεγάλῃ περὶ λαίλαπι θύων
Ωσῃ ἀπ' ἠιόνων βορέου ἔτι βαιὸν ἀέντος·
Ως Τρῶας Δαναοῖσιν ἐποιχομένους τοπάροιθεν
Υἱὸς Αχιλλῆος θεοειδέος ὦσεν ὀπίσσω
Τυτθὸν, ἐπεὶ μένος ἠὺ θρασύφρονος Αἰνείαο
Φυγέμεν οὐκ εἴασε, μένειν δ' ἀνὰ φύλοπιν αἰνὴν
Θαρσαλέως· ἑκάτερθε δ' ἴσην ἐτάνυσσεν Ενυὼ
Υσμίνην· ἀλλ' οὔτι κατ' ἀντίον Αἰνείαο
Υἱὸς Αχιλλῆος πῆλε δόρυ πατρὸς ἑοῖο,
Αλλ' ἄλλῃ τρέπε θυμὸν, ἐπεὶ Θέτις ἀγλαόπεπλος
Αζομένη Κυθέρειαν, ἀπέτραπεν υἱωνοῖο
Θυμὸν, καὶ μέγα χάρτος· ἐπ' ἄλλων δ' ἔθνεα λαῶν
Δάμνατο μυρία φῦλα· δαϊκταμένων δ' ἐνὶ χάρμῃ
Οἰωνοὶ κεχάροντο, μεμαῶτες ἔγκατα φωτῶν
Δαρδάψαι, καὶ σάρκας· ἐπεστεγάχοντο δὲ Νύμφαι
Καλλιρόου Σιμόεντος, ἰδὲ Ξάνθοιο θύγατρες·
Καί ῥ' οἱ μὲν πονέοντο· κόνιν δ' ἀκάματοι ἄῆται
Ωρσαν ἀπειρεσίην· ἤχλυσε δὲ πᾶσαν ὕπερθεν
Ηέρα θεσπεσίην, ὥς τ' ἀπροτίοπτον ὁμίχλην·
Οὐδ' ἄρα φαίνετο γαῖα· βροτῶν δ' ἀμάθυνεν ὀπωπὰς
Αλλὰ καὶ ὡς μάρναντο· καὶ ἐς χεῖρας ὅντιν' ἔλοντο,
Κτάνον ἀνηλεγέως, καὶ εἰ μάλα φίλτατος ἦεν·
Οὐ γὰρ ἔην φράσασθαι ἀνὰ κλόνον, οὔτ' ἐπιόντα
Δήϊον,

236. *Φυγέμεν οὐκ εἴασε*] *Φευγέμεν οὐκ εἴασι. Rhod.*

237. *ἑκάτερθε δ' ἴσην ἐτάνυσσεν Ενυὼ Υσμίνην*] Hic etiam habes *ἴσην ὑσμίνην*, quod V. 65. Libr. præced. reſtituimus. *Pauw.*

238. *ἀλλ' οὔτι κατ' ἀντίον Αἰνείαο*] *κατάντιον. Rhod.*

242. *ἐπ' ἄλλων δ' ἔθνεα λαῶν*] *ἔθνεσι λαῶν. Rhod.*

243. *Δάμνατο μυρία φῦλα*] Solemnis hic Calabro tumor. *Pauw.*

244. *μεμαῶτες ἔγκατα φωτῶν*] *μεμαότες. Rhod.* Gaudium hoc coactum & incongruum, ubi hactenus cæſorum cadavera fuerant ſepulta, idque, ſi Dis ita placet, dolentes ſubinde viderant aves. *Pauw.*

245. *ἐπεστεγάχοντο δὲ Νύμφαι*] Ita recte Aldus: Rhodoman-

nus

Adverſum ruens & magno turbine graſſans,
Aquilone adhuc parum ſpirante a littore depellit.
Ita Trojanos in Danaos prius invectos
Divina ſpecie præditi Achillis filius retro ad modicum intervallum
Compulit. Nam fidentis Æneæ conſtantia
Fugere non permiſit, ſed (auctor fuit) ut in pugna quamlibet adverſa fortiter
Perſiſterent. utrinque autem æqualem intendit Bellona
Pugnam: verum adverſus Æneam neutiquam
Filius Achillis haſtam patris ſui vibravit,
Sed alio convertit animum; Quia Thetis peplo inſignis
Venerem honorans avertit nepotis
Animum & robur ingens. Inter alias vero nationes
Tribus innumerabiles proſternebat. Tum de cæſis in acie
Alites gaudent; quod viſcera & carnes hominum
Laniare cuperent; ingemiſcunt vero Nymphæ,
Pulcriflui Simoentis & Xanthi filiæ.
Illi quidem pugnæ labores tolerabant. At venti indefeſſi pulverem
Immenſum excitabant; qui tenebris prætexuit ſuperne totum
A Deo diffuſum aëra, ac ſi nebula foret viſui non pervia.
Nec apparuit tellus. Nam mortalibus proſpectum ademerat:
Nihilominus tamen pugnæ immorantur: & quemcunque manibus (ſuis) obviam habent,
Sine reſpectu trucidant, etiamſi arctis amicitiæ vinculis adſtrictus eſſet.
Non enim diſcernere erat in iſto tumultu, hoſtisne

Ac-

nus cum Baſileenſibus edidit ἐστάχοντο δὲ Νύμφαι, idque incorrectum reliquit. *Pauw.*

247. κόνιν δ' ἀκάματοι ἔχῃται] ἀκάμαντες ἔχῃται. *Rhod.*

251. καὶ ἐς χεῖρας ἴστιν' ἕλοιτο] καὶ ἐς χέρας. *Rhod.*

252. Κτάνον ἀνηλιγίως] Κτεῖνον ἀνηλιγίως. *Rhod.*

253. Οὐ γὰρ ἔην φράσσαι]

Δήϊον, οὔτ' ἄρ' ἑταῖρον· ἀμηχανίη δ' ἔχε λαοὺς·
Καὶ νύ κε μίγδ' ἐγένοντο, καὶ ἀργαλέως ἀπόλοντο
Πάντες ὁμῶς, ὀλοῇσι περὶ ξιφέεσσι πεσόντες
Αλλήλων, εἰ μή σφιν ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
Ηρκεσε τειρομένοισι, κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἔλασσεν
Υσμίνης, ὀλοὰς δέ κατεπρήϋνεν ἀέλλας·
Οἱ δέ τε δηριόωντο· πόνος δ' ἄρα τοῖσιν ἐτύχθη
Πολλὸν ἐλαφρότερος, δέρκοντο γὰρ εἴτε δαΐξαι
Χρειὼ δήϊον ἄνδρα κατὰ κλόνον, εἴτ' ἀλέασθαι·
Καί ῥ' ὁτὲ μὲν Δαναοὶ Τρώων ἀνέεργον ὅμιλον,
Αλλοτε δ' αὖ Τρῶες Δαναῶν στίχας· ἔπλετο δ' αἰνὴ
Υσμίνη· νιφάδεσσι δ' ἐοικότα πίπτε βέλεμνα
Αμφοτέρωθε ἰόντα· δέος δ' ἔχε μηλοβοτῆρας
Εκποθεν Ιδαίων ὀρέων ὁρόωντας ἀϋτήν·
Καί τις ἐς αἰθέρα δῖον ἐπουρανίοισιν ἀείρων,
Εὔχετο δυσμενέας μὲν ὑπ' ἄξεϊ πάντας ὀλέσθαι,
Τρῶας δὲ στονόεντος ἀνάπτυξαι πολέμοιο,
Ημαρ δ' εἰσιδέειν πότ' ἐλεύθερον· ἀλλά οἱ οὔτι
Εκλυον· αἶσα γὰρ ἄλλα πολύστονος ὥρμαίνεσκεν·
Αζετο δ' οὔτε Ζῆνα πελώριον, οὔτέ τιν' ἄλλον
Αθανάτων· οὐ γάρ τι μετατρέπεται νόος αἰνὸς
Κείνης, ὅντινα πρῶτον μετ' ἀνδράσι γεινομένοισιν

Av-

Rectius φράσσαιτο: Sed talsa & hic & alibi plura, de quibus paulo diligentius aliquando. Aldina sibilum geminat. *Pauw.*

256. Πάντες ὁμῶς] Hic etiam parattragœdiatur bonus, suo more ne unum excipiens. *Pauw.*

Ibid. ὀλοῇσι περὶ ξιφέεσσι πεσόντες Αλλήλων] An potius, ὀλοοῖσιν ἐπὶ ξιφέεσσι πεσόντες Αλλήλων? *Pauw.*

267. ἰόντα ἰόντας] Nota Literarum similitudinem & sonum gemellum. *Pauw.*

268. Καί τις ἐς αἰθέρα δῖον ἐπουρανίοισιν ἀείρων] ἐς αἰθέρα χεῖρας ἐπουρανίοισιν. *Rhod.* Probo: Nam nihil acutius succurrit, & ἀείρων manus aperte desiderat. *Pauw.*

269. Εὔχετο δυσμενέας μὲν ὑπ' ἄξεϊ πάντας ὀλέσθαι] ὑπ' Αρεϊ πάντας. *Rhod.* Brodæus Αρεϊ. An ἄγχεϊ, in valle? Pastor, cui personam hanc induit Calaber,

Accederet, an amicus. Tanta perplexitas homines præpediebat.
Et commixti inter ſe fuiſſent, fœdaque occidione periiſſent
Univerſi in mortiferos illapſi gladios
Mutuo: niſi de cælo Saturnius
Opem tuliſſet afflictis, & pulverem longe diſpuliſſet
A conflictu, dirasque ſedaſſet procellas.
Certamen igitur inſtaurarunt. Et labor illis tum erat
Multo facilior. Cernebant enim utrum vulnerandus
In acie hoſtis, an cavendus eſſet.
Nunc vero Danai Troum reprimebant agmen:
Interdum rurſus Trojani Danaum ſeries; & omnino graviſſimus erat
Conflictus: niviumque ritu cadebant tela
Utrinque emiſſa, & metu opiliones corripiebantur,
Cum procul ex Idæis montibus prælium viderent.
Et quiſpiam, ad æthera palmas cælitibus tendens,
Precabatur ut hoſtes ad unum omnes Marte (ſiniſtro) ad internecionem cæderentur,
Troesque a lamentabili bello reſpirarent,
Et liberam tandem lucem intuerentur: ſed illum (Dii) nequaquam
Exaudiverunt. Alia enim lachrimabile fatum animo moliebatur:
Et nec magnum Jovem, nec quemvis alium Deorum
Curabat. Nulla enim in re mutatur rigidum ejus
Decretum, quod primum in lucem natis

Homi-

laber; erat in Ida monte, & ima deſpicientis votum fuit omnes Achivos *in valle* occumbere. *Dausq.* Pro ὑπ' ἄξεϊ Rhodomannus & Brodæus ὑπ' Ἀρεϊ: Recte: Poteſt tamen legi etiam ὑπ' ἐγχεϊ. Dausquejus ineptit ſuo more. *Pauw.*

275. ὅττινα πρῶτον μετ' ἀνδράσι γεινομένοισιν] Hic non leve mendum eſt, ex Librarii oſcitantia ortum. Neſcio autem, utrum ὑπ' ἀσπάσι, an vero αὐγὰς legendum ſit. In proximo huic verſu legendum videtur, Ἀνδράσιν, ἢ πολίεσσιν. *Rhod.* Scribe, ὅττινα πρῶτα μετ' ἀνδράσι γεινομένοισιν, Ἀνδράσιν ἢ ἀστεῦν-

Ανδράσιν ἐν πολέεσσιν, ἐπικλώσηται ἀφύκτῳ
Νήματι· τῇ δ' ὑπὸ πάντα μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
Τῆς δ' ἐξ ὑπ' ἐννεσίῃσι πόνος, καὶ δῆρις ὀρώρει
Ἱππομάχοις Τρώεσσι, καὶ ἀγχεμάχοις Ἀχαιοῖς·
Ὑπέχον ἀλλήλοισι φόνον, καὶ ἀνηλέα πότμον
Νωλεμέως· οὐ γάρ τιν' ἔχεν δέος, ἀλλ' ἐμάχοντο
Προφρονέως· θάρσος γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρας ἐς αἰχμήν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπέφθιθον ἐν κονίῃσι,
Δὴ τότ' Ἀργείοισιν ὑπέρτερον ὦρνυτο θάρσος
Παλλάδος ἐννεσίῃσι δαΐφρονος, ἥ ῥα μολοῦσα
Υσμίνης ἄγχιστα, μετ' Ἀργείοισιν ἄμυνεν,
Ἐκπέρσαι μεμαῦια κλυτὴν Πριάμοιο πόληα·
Ἡ ῥα μέγα στενάχιζεν, Ἀλεξάνδροιο δαμέντος.

Καὶ

σοῦσιν. Siquidem fata dantur naſcentibus, & perficiuntur morientibus. Hinc Iliad. Υ. prohibetur Æneas cum Achille concurrere:

Μή μοι ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.

Scribit Antoninus Liberalis Metamorph. 3. *ἐπέκλωσαν γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον αὐτὸν* (Meleagrum) *ζῆσθαι χρόνον, ἐφ' ὅσον ἂν ὁ δαλὸς διαμένει.* Apollodor. Lib. 1. Sic in Oedipo Senecæ: *Primusque dies dedit extremum.* Meleagri mater facem incendit, & morientibus dictata monſtrant Calabrum id voluiſſe. Aut leges: *Ανδράσιν ἢ πολίεσσιν.* Viris, aut urbibus. Nam urbium quoque fata ſunt: ita L. Tarutius Firmanus fata urbis Romæ canere non dubitabat ex ejus nativitate, autore M. Tullio Lib. 2. de divin. Prudentius Lib. 2. contra Symmachum:

— — *Sic urbibus adfert*
Hora dieſque ſuum, cum primum mœnia ſurgunt,
Aut Fatum, aut Genium, cujus moderamine regnent,
Addit & arcanum rerum.

Dausq. Locus difficilis: Rhodomannus non comminiſcitur, quæ opem ferre poſſunt: Nam & *ὑπ' ἀτράσι*, & *ὑπ' αὐγάς*, utraque ineptiunt. Et tale judicium etiam ferendum de duobus iſtis Dausqueji. Aliud latet: quod ex Libris melioribus fortaſſe petendum, ut omnis corrigendi conatus absque illis ſit irritus: Nam repetitio forte a vocum defectu, quæ ut alia in his, ad plura abierant. Viſne interim ſuſpicionem? Legendum fortaſſe, *ὅπτινα πρῶτον ἐπ' ἀνδράσι γενομένοισι Ἀδραιάσιν, πολίεσσι τ', ἐπι-*

Hominibus & civitatibus non fugiendo agglomeravit
Filo: Ejusque arbitrio cuncta, qua corrupta intereunt,
qua orta (viciſſim) creſcunt.
Hujus etiam nutu labor & contentio exorta fuerat
Inter Trojanos ex equis pugnantes, & cominus congredientes Græcos:
Qui ſtragem ſibi mutuo & crudele fatum afferebant
Abſque remiſſione. Nemo enim metu afficiebatur: ſed promptiſſime
Pugna decernebant; fiducia enim viros ad haſtam pertrahit.
Cum itaque plurimi in pulvere mortem oppetiſſent;
Tandem major Achivos fiducia inceſſit,
Bellacis Minervæ ſuggeſtione: quæ cum proxime
Ad conflictum ſe contuliſſet, pro Argivis propugnavit,
Exſcindere cupiens celebrem Priami urbem,
Quæ in magno tum luctu, ſublato Alexandro, verſabatur.
Tunc

ἐπικλώσηται ἀφύκτῳ. Νήμασι. *Hominibus imbecillis & urbibus.* Elegans Epithetum eſt ἀδρανέσιν de hominibus, quotquot ſunt, rectèque urbes eatenus ab illis diſtinguuntur: Stabilior enim earum conditio. Vides? Hoc ſatis appoſitum eſt. *Pauw.*

277. τῇ δ' ὑπὸ πάντα μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀίξει] ὑπὸ πάντα τὰ μὲν φθινύθει. *Rhod.*

278. Τῆς δ' ἐξ ὑπ' ἰνεσίῃσι πόνος] Τῆς δ' ἄρ' ὑπ' ἰνεσίῃσι. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus: Potes etiam proxime ad receptam, Τῆς δὲ γ', vel Τῆς δὲ τ' ὑπ' ἰνεσίῃσι. *Pauw.*

279. καὶ ἀγχεμάχοις Ἀχαιοῖς] καὶ ἀγχεμάχοισιν Ἀχαιοῖς. *Rhod.*

280. Ὑπέχον ἀλλήλοισι φόνον, καὶ ἀηλέα πότμον] Οἱ φέρον ἀλλήλοισι. *Rhod.* Scribe, Ἀλλήλοισι φόνον, καὶ ἀηλέα πότμον ὑπέσχον. *Dausq.* Probo Rhodomanni Οἱ φέρον: Nam nihil melius aut propius mihi ſuccurrit: Dausqueji commentum hiulcum & incongruum eſt. *Pauw.*

283. πολλοὶ μὲν ἀπέφθιθον ἰν κονίῃσι] ἀπέφθιθεν. *Rhod.*

284. Δὴ τότ' Αργείοισιν ὑπέρτερον ὦρνυτο θάρσος] Δὴ τότε δ' Αργείοισιν. *Rhod.* Rhodomanni Δὴ τότε δ' Αργείοισιν vix placet hic; Nam δ' pro δὴ durum eſt. Malo vel Δὴ τότ' ἐπ' Αργείοισιν, vel Δὴ τότε Αργείοισιν: Hiatus majores & lubriciores habuimus. *Pauw.*

285. ἤ ῥα μολοῦσα Τρωϊνὴ ἄγχιστα, μετ' Αργείοισιν ἄμυνεν] Nonne legendum, μίγ' Αργείοισιν ἄμυνεν? Attende. *Pauw.*

294.

Καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαν ἐριχυδέα δῖ' Αφροδίτη
Αὐτὴ ἀπὸ πτολέμοιο, καὶ οὐλομένης ὑσμίνης
Ηρπασεν ἐσσυμένως· περὶ δ' ἠέρα χεύατο πουλὺν·
Οὐ γὰρ ἔτ' αἴσιμον ἦεν ἀνὰ μόθον ἀνέρι χείνῳ
Μάρνασθ' Αργείοισι πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο·
Τῷ γὰρ ἄδην ἀλέεινε περίφρονα Γριτογένειαν,
Εκ θυμοῦ Δαναοῖσιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαν,
Μὴ καὶ ὑπὲρ κῆρας μιν ἕλῃ θεὸς· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ
Φείσατο πρόσθεν Αρηος, ὅπερ πολὺ φέρτερος ἦεν·
Τρῶες δ' οὐκ ἔτ' ἔμιμνον ἀνὰ στόμα δηϊότητος,
Αλλ' ὀπίσω χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες·
Εν γάρ σφιν, θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισιν,
Ενθορον Αργεῖοι, μέγα μαιμώοντες Αρηϊ·
Τῶν δ' ἄρα δαμναμένων ποταμοὶ πλήθοντο νέκυσσι
Καππεδίον· πολλοὶ γὰρ ἄδην πέσον ἐν κονίῃσιν
Ανδρες, ἠδ' ἵπποι· μάλα δ' ἅρματα πολλὰ κέχυντο,
Βαλλομένων· πάντῃ δ' ἀπερείσιον ἔρρεεν αἷμα,
Υετὸς ὥς· ὁλοὴ γὰρ ἐπήϊεν αἶσα κυδοιμοῦ·
Καί ῥ' οἱ μὲν ξιφέεσσι πεπαρμένοι, ἢ μελίῃσι,
Κεῖντο παῤ αἰγιαλοῖσιν, ἀλίγκιον κεχυμένοισι

Δού-

294. Τῷ γὰρ ἄδην ἀλέεινε περίφρονα Τριτογένειαν] Forte rectius erit Τόνεκ' ἄδην. *Rhod.* Nec mihi satis arridet Τῷ γὰρ ἄδην: Sed id cum Rhodomanno ideo non mutabo in Τόνεκ' ἄδην: Aliud enim melius & facilius mihi est in promtu: Scribe, Τῷ καὶ ἄδην ἀλέεινε: Sic verborum cohærentia optima est. *Pauw.*

300. Εν γάρ σφιν] Η γάρ σφιν. *Rhod.* Rhodomannus ἢ γάρ: Non improbo: Attamen manere potest Εν γάρ, ut ἐν σφιν ἔνδοθεν scriptum sit, geminate pro σφὶν ἔνδοθεν. Talia habemus multa, eaque venusta censentur sæpe. *Pauw.*

302. Τῶν δ' ἅρα δαμναμένων, ποταμοὶ πλήθοντο νέκυσσι Καππεδίον] Incongruum est ποταμοὶ καππεδίου, quia soli fluvii non excipiebant cæsos, sed una cum fluviis ipse campus, in quo fiebant cædes: Pueri sentiunt: Nonne scribendum, ποταμοὶ πλήθοντο νέκυσσι, Καὶ πεδίον? Ita videtur sane: Et hanc suspiciunculam confirmat sequens, πολλοὶ γὰρ ἄδην πέσον ἐν κονίῃσιν. *Pauw.*

304.

Tunc vero Æneam illuſtrem diva Venus
Ipſa e belli diſcrimine & pernicioſo conflictu
Subito eripuit, denſamque circumfudit nebulam.
Non enim in fatis erat, ut vir iſte in conflictu amplius
Manus cum Argivis pro arduis (patriæ) mœnibus conſereret.
Idcirco ſapientem Minervam impenſe cavebat,
Ex animo Danais opitulari conantem,
Ne & præter fata ipſum Dea tolleret e medio: cum nec ipſi
Antea Marti peperciſſet, qui longe præſtantior erat.
Troës ergo non amplius in prima conflictus acie perſiſtebant,
Sed retro mentibus attonitis ſe verterunt.
Crudivoris enim beluis ſimiles in eos
Incurſarunt Argivi, valde Marte (ſecundo) graſſantes.
Occumbentium itaque cadaveribus opplentur amnes,
Per totum campum. Ingens enim numerus in pulvere ſternitur
Tum virorum, tum equorum, ac plurimi interemtorum currus
Paſſim fuſi jacent; & ubique magna cruoris vis dimanat
Pluviæ in morem. Exitiale enim fatum per pugnam tumultuariam oberrabat.
Illi ergo gladiis confixi aut haſtis,
Jacebant in littore, non aliter quam disjectæ

Ta-

304. Ἀνδρες, ἠδ' ἵπποι] Ἀνίρες, ἠδ' ἵπποι. *Rhod.* Scribe ex ſupero: Ἀνδρες, ἄδην ἵπποι. *Dausq.* Recte ſine dubio Rhodomannus, Ἀνίρες, ἠδ' ἵπποι. *Pauw.*

305. πάντη δ' ἀπειρέσιον ῥέεν αἷμα, ῥυτὸς ὡς] Hoc minus accommodum: *fluebat ſanguis, ut pluvia*: Si dixiſſet, *cadebat, ut pluvia*, & ipſum *cadebat* de ſanguine potuiſſet adhiberi, dixiſſet, quod debebat: Sciunt Eruditi; & *cadere* de pluvia uſurpatur, non *fluere*. An balbutiit Quintus? Credo: Nam menda vix ſubeſſe poteſt; niſi forte ſcribendum putes, πάντη δ' ἀπειρέσιον ῥέεν αἷμα ῥόῳ ὡς. *Pauw.*

308. ἀλίγκιον κεχυμένοισι Δυβρωσιν] ἐκχυμένοισι. *Rhod.*

312.

Δούρασιν, εὖτ' ἐπὶ θινὶ βαρυγδούποιο θαλάσσης
Ανέρες ἄσπετα δεσμὰ πολυκμήτων ἀπὸ γόμφων
Λυσάμενοι, σχεδάσωσι διὰ ξύλα μακρὰ, καὶ ὕλην
Ηλιβάτου σχεδίης, πάντη δ' ἀναπλήθεται εὐρὺς
Αἰγιαλὸς, τοῖσιν δὲ μέλαν ποτὶ κλύζεται οἶδμα,
Ως ὅιγ' ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι δηωθέντες,
Κεῖντο πολυκλαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο·
Παῦροι δὲ προφυγόντες ἀνηλέα δηϊότητα,
Δῦσαν ἀνὰ πτολίεθρον, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα·
Τῶν δ' ἄλοχοι, καὶ παῖδες, ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Τεύχεα πάντα δέχοντο, κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ·
Πᾶσι δὲ θερμὰ λοετρὰ τετεύχατο· πᾶι δ' ἀνὰ ἄστυ
Εσσυντ' ἰητῆρες, κατ' οὐταμένων αἰζηῶν
Οἰκία ποιπνύοντες, ἵν' οὐταμένους ἀκέσωνται·
Τοὺς δ' ἄλοχοι, καὶ τέκνα περιστενάχοντο μολόντας
Ἐκ πολέμου· πολλοὺς δὲ καὶ οὐ παρεόντας ἀΰτεον·
Καὶ ῥ' οἱ μὲν, στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ,
Κεῖντο, βαρυστενάχοντες ἐπ' ἄλγεσιν· οὐδ' ἐπὶ δόρπου
Ἐκ καμάτοιο τρέποντο· θοοὶ δ' ἐπαΰτεον ἵπποι
Φορβῇ ἐπιχρεμέθοντες ἄδην· ἑτέρωθι δ' Αχαιοὶ
Πὰρ κλισίης, νήεσσί θ' ὁμοίϊα Τρῳοὶ πένοντο·

Ημος

312. Ηλιβάτου σχιδίης] Epithetum inconcinnum de rate. *Pauw.*

313. τοῖσιν δὲ μέλαν ποτὶ κλύζεται οἶδμα] ποτικλύζεται. *Rhod.*

316. Παῦροι δὲ προφυγόντες] Unde igitur illi, qui Urbem poſtea defenderunt ſtrenue? Non conſtitit ſibi bonus. *Pauw.*

318. ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα] αἱματόεντος. *Rhod.*

321. Εσσυντ' ἰητῆρες, κατ' οὐταμένων αἰζηῶν] ἰητῆρες ἀν' οὐταμένων: Si non melius eſt duale ἰητῆρε. *Rhod.* ἀν' οὐταμένων vix probare poſſum, quia ἀνὰ ἄστυ proxime præcedit: Rectius ἰητῆρι: Et tamen duale minus etiam appoſitum. An forte ſcribendum, Εσσυντ' ἰητροὶ vel ἰατροὶ, κατὰ οὐταμένων αἰζηῶν? aut ἰητροὶ vel ἰατροὶ ἔασυντο, κατ' οὐταμένων αἰζηῶν? Vide, & judica. *Pauw.*

322. ἵν' οὐταμένους ἀκέσωνται] Poſt οὐταμένων αἰζηῶν, Verſu prudenti: ποιπνύοντες κατ' οὐταμένων αἰχμὰς, ἵν' οὐταμένους ἀκέσωνται. Hoc nempe perſpicuum & exactum.

Sed

Tabulæ, cum in maris horriſoni crepidine,
Homines, tenacibus firmorum clavorum vinculis
Reſolutis, longe diſpergunt ligna, & materiam
Arduæ ratis, & paſſim vaſtum repletur
Littus, aſſeresque nigra alluit unda ſali:
Ita illi in pulvere & tabo trucidati
Jacebant, lachrimoſæ non amplius pugnæ memores.
Pauci tandem ex infeſto prælio elapſi
Urbem ſubierunt, cum grave exitium devitaſſent.
Quorum uxores & liberi a corpore ſanguinolento
Quicquid armorum eſſet, fœdo cruore pollutum, recipiunt;
Cunctisque tepida lavacra apparantur, & per totam urbem
Diſcurrunt medici ſauciatorum juvenum
Ædes ſedulo obeuntes, ut vulneratos curent.
At uxores & nati cum gemitu circumſiſtunt reverſos
A bello: Multos etiam non præſentes inclamant.
Hi ergo (Troës) curis acerbiſſimis cor ſauciati
Jacebant, & graviſſima trahebant ſuſpiria ob cruciatus: nec ad cœnam
A labore ſe convertebant. Quin & celeres acclamabant equi,
Crebro hinnitu pabulum poſcentes. Alibi autem Achivi
In tabernaculis & navibus eadem, quæ Trojani, exſequebantur.

Poſt-

Sed an vitium forte ſubeſt? *Pauw.*

324. πολλοὺς δὲ καὶ οὐ παρέοντας ἄὔτευν] Lege, ſi placet, ἀΰτευν. *Rhod.* Rhodomannus ἀΰτειν: Haut placet. Aut enim Verſus eſto Dactylicus affectui ſerviens ſuos incitatius clamantium, aut ευεἴζουσις percommoda. *Dausq.* Illud πολλοὺς non convenit cum præcedenti Παῦροι δὲ προφυγόντες ἀπὸ πτολίεθρον ἱκάνον, Δύσιν ἀνὰ πτολίεθρον: Attende modo. *Pauw.*

326. βαρυπνείχοντες ἰπ' ἄλγεσιν] Non deterius fuiſſet hic ὑπ' ἄλγεσιν. *Pauw.*

Ibid. οὐδ' ἐπὶ δόρπου ἔκ καμάτοιο τράπεντο] Non dubito, quin legendum ſit, οἱ δ' ἐπὶ δόρπου ἔκ καμάτοιο τράπεντο. Læſi trahebant ſuſpiria ob cruciatus, illæſi ad cœnam ſe convertebant poſt laborem: Patet ex ſequenti ἵππεῦσιν de equis, & eo, quod de Argivis additur, ſimili. *Pauw.*

334.

Ημος δ' ωκεανοῖο ροὰς ὑπερήλασεν ἠὼς
Ιππους μαρμαίροντας, ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν,
Δὴ τότ' Αρήϊοι υἷες ἐϋσθενέων Αργείων,
Οἱ μὲν ἔβαν Πριάμοιο ποτὶ πτόλιν αἰπήεσσαν,
Οἱ δ' ἄρ ἐν κλισίῃσιν ἅμ' ἀνδράσιν οὐταμένοισι
Μίμνον, μήποτε λαὸς ἐπιβρίσας ἀλεγεινὸς,
Νῆας ἕλῃ, Τρῳῆσσι φέρων χάριν· οἱ δ' ἀπὸ πύργων
Μάρναντ' Αργείοισι· μόθος δ' ἀλεγεινὸς ὀρώρει·
Σκαιῆς μὲν προπάροιθε πύλης Καπανήϊος υἱὸς
Μάρναθ' ἅμ' ἀντιθέῳ Διομήδεϊ· τοὺς δ' ἄρ ὕπερθε,
Δηΐφοβος μενεπτόλεμος, κρατερός τε Πιλίτης
Σὺν ἄλλοις ἑτάροισιν ἐρητύοντες ὀϊστοῖς,
Ηδ' ἄρα χερμαδίοισι· περικτυπέοντο δὲ φωτῶν
Βαλλόμεναι κόρυθές τε, καὶ ἀσπίδες, αἵ τ' ἀλεγεινὸν
Αἰζηῶν ῥύοντο μόρον, καὶ ἀμείλιχον αἶσαν·
Αμφὶ δ' ἄρ' Ιδαίῃσιν ἐριδμαίνεσκε πύλῃσιν
Υἱὸς Αχιλῆος· πονέοντο δέ οἱ πέρι πάντες
Μυρμιδόνες, κρατεροῖο δαήμονες ἰωχμοῖο·
Τοὺς δ' ἀπὸ τείχεος εἶργον ἀπειρεσίοις βελέεσσι
Θαρσαλέως, Ελενός τε, καὶ ὀμβριμόθυμος Αγήνωρ,
Τρῳὰς ἐποτρύνοντες ἀνὰ μόθον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Προφρονέως μάρναντο φίλης περὶ τείχεσι πάτρης·
Ες πεδίον δὲ πύλῃσι, καὶ ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας
Νισσομένους, Οδυσσεύς τε, καὶ Εὐρύπυλος πονέοντο

Νω-

334. Οἱ δ' ἄρ ἐν κλισίῃσιν] Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ κλισίῃσιν. *Rhod.*

340. Δηΐφοβος μενεπτόλεμος, κρατερός τε Πιλίτης] Δηΐφοβός τε, & Πολίτης. *Rhod.*

341. Σὺν ἄλλοις ἑτάροισιν ἐρητύοντες ὀϊστοῖς] Σύν τ' ἄλλοι σθεναροῖσιν ἐρητύεσκον. *Rhod.* Rhodomannus, Σύν τ' ἄλλοι σθεναροῖσιν. Quianam? offendit τὸ Σὺν? talia pleno modio profunderemus ex campis Homericis, si lubentia esset. An σθεναροὶ ὀϊστοὶ obtrudendi? Non opinor, cum nimium sint fragiles. *Dausq.* Versum ἀκίφαλον hic non amo, & lubens cum Rhodomanno fulcrum appono. Ejus ἄλλοι σθεναροῖσιν non sumam mihi: Nam Epithe-

Poſtquam vero. Oceani gurgitem Aurora tranſmiſerat
Rutilantibus equis, & gentes mortalium ſurrexerant;
Exin Mavortii fortium Argivorum nati
Partim ad altam Priami urbem contendunt,
Partim in tabernaculis apud ſaucios milites
Remanent; ne quando hoſtilis exercitus facta impreſſione
Naves caperet, Trojanis operam navans. Qui de turribus (iterum)
Decernunt cum Argivis. Nam aſperrimus excitatus fuerat conflictus.
Ante Scæam equidem portam, Capanei natus
Eximio Diomede ſocio, pugnam ciet. Hos deſuper
Deiphobus bellipotens fortisque Polites,
Unaque alii, validis arcebant telis
Atque lapidibus. Hinc ſonitum reddebant percuſſæ
Virorum galeæ & ſcuta, quæ dolorificam
A juvenibus necem, & immite fatum propulſabant.
Ad Idæam vero portam certamen habebat
Natus Achillis: Et juxta illum in opere erant cuncti
Myrmidones, ſtrenui conflictus haud ignari.
Quos a muro repellebant infinitis jaculis
Audacter Helenus, & magnanimus Agenor,
Troas ad pugnam excitantes, qui tamen ipſi
Magna promtitudine, pro caræ muris patriæ, propugnabant.
In portis vero, quæ in campum & ad citas naves
Tendunt, Ulyſſes & Eurypylus occupati erant

Con-

thetum eſt coactum, & quod *αὐτοῖς* revera non recte tribuitur: Adhæc *ἄλλοι* nimis generale eſt, & omnes alios, qui murorum defenſioni poterant adhiberi, comprehendit quaſi. *Σὺν ἄλλοις ἑτάροισιν* reſtrictum magis: Quanquam id etiam ſatis adhuc patulum, ne quid diſſimulem. An forte legendum, *Σὺν λαοῖς ἑτάροισιν*, *cum populis ſociis?* Hoc non rejiculum ſane. Et ſic Emphatice ſequeretur certe de Heleno & Agenore, *Τρῶας ἐποτρύνοντες ἀνὰ μάθον*. Judica. *Pauw.*

346. *Υἱὸς Αχιλῆος*] Verſus requirit *Υἱὸς Αχιλλῆος*. *Pauw.*

353. *Νισσομένους, Οδυσσεύς τε, καὶ Εὐρύπυλος ποτέοντο*] *Νισσομένης*, vel *Νισσομέναις* *Rhod.* Rhodomannus *Νισσομένης* vel

Νωλεμέως· τοὺς δ' ἠΰς ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας λάεσσι, μέγα Φρονέων, ἀπέρυκε·
Πρὸς δὲ ῥόον Σιμόεντος ἔχεν πόνον ἀλγινόεντα
Τεῦχρος εὐμελίης· ἄλλῃ δ' ἔχεν ἄλλος ὀϊζύν·
Καὶ τότ' ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα κύδιμοι ἄνδρες
Κείνου τεχνήεντι νόῳ ποτὶ μῶλον Ἄρηος
Ἀσπίδας ἐντύναντο, βάλλον δ' ἐφύπερθε κάρηνα,
Θέντες ἐπ' ἀλλήλοισι· μιῇ δ' ἅπαν ἤρμοσεν ὁρμῇ·
Φαίης κεν μεγάροιο κατηρεφὲς ἔμμεναι ἔρκος
Πυκνὸν, ὃ οὔτ' ἀνέμοιο διέρχεται ὑγρὸν ἄέντος
Ῥιπὴ ἀπειρεσίη, οὔτ' ἐκ Διὸς ἄσπετος ὄμβρος·
Τοῖαι Ἀργείων πεπυκασμέναι ἀμφὶ βοείαις
Καρτύναντο φάλαγγες· ἔχον δ' ἕνα θυμὸν ἐς ἀλκήν,
Εἰς ἓν ἀρηράμεναι· καθύπερθε δὲ Γρώϊοι υἷες
Βάλλον χερμαδίοισι· τὰ δ' ὡς στυφελῆς ἀπὸ πέτρης
Γαῖαν ἐπὶ τραφερὴν ἐκυλίνδετο· πολλὰ δὲ δοῦρα,
Καὶ βέλεα στονόεντα, καὶ ἀλγινόεντες ἄκοντες
Πήγνυντ' ἐν σακέεσσι, τὰ δ' ἐν χθονὶ, πολλὰ δ' ἄπωθεν
Μαψιδίως φορέοντο περιγναμφθέντα βελέμνοις,
Πάντοθε βαλλομένων· οἱ δὲ κτύπον οὔτι φέβοντο

Ασπε-

Νισσομέναις] Dubito, an recte: Nam πύλῃσι νισσομέναις nimis sane durum est & crassum. Maluerim, Ες πεδίον δὲ πύλῃσι, καὶ ἀκυπόρους ἐπὶ νῆας Νισσομέναις: Sic νίσσεσθαι tribuitur illis, quibus revera competit, & portæ, ut par est, quiescunt. Pro Ὀδυσσεύς τε scribendum Ὀδυσεύς τε, ut Versus recte habeat. *Pauw.*

357. Τεῦχρος ἐυμελίης] ἐυμμελίης. *Pauw.*

360. βάλλον δ' ἐφύπερθε κάρηνα] βάλλον δ' ἐφύπερθε κορυσσάμενοι. *Rhod.*

361. Θέντες ἐπ' ἀλλήλοισι] Scribe, Θέντες ἐπ' ἀλλήλῃσι: Nam ἀσπίδας respicit vocula. *Pauw.*

Ibid. μιῇ δ' ἅπαν ἤρμοσεν ὁρμῇ] ἅρμῃ, una junctura & veluti compage. Hæc lectio genuina mihi videtur. *Rhod.* Istis componendæ testudinis peritia, ac imperaverat Ulysses, uno impetu res effecta, tota testudo contexta est. Nec inepte legas σειρῇ, uno nexu: quod & Apollonius Lib. 2. Argonaut.

ac-

Continenter; illos præſtans ab excelſo propugnaculo
Æneas nihil humile animo verſans, ſaxis abigebat.
Verſus Simoentis undam negotium habebat moleſtum
Teucer haſta præſtans, alibique alius cum ærumnis conflictabatur.
Tunc illuſtres viri, qui circa bellicoſum Ulyſſem erant,
Solerti ejus conſilio, contra Martis difficultates,
Scuta inſtruxerunt, & ſupra capita extulerunt,
Inter ſe conſerta, totumque opus una velut textura cohæſit.
Dixeris ſane id opacum domus eſſe tectum,
Ita denſum, ut nec venti humidum flantis penetret
Vis ingens, nec e cælo cadens largus imber.
Taliter Argivum, condenſatis undique ſcutis,
Se roborarunt Phalanges, & unum ad perrumpendum gerebant animum
In unum conſertæ. Deſuper autem Trojanorum nati
Impetebant (illos) ſaxis: Quæ tanquam à petra duriſſima
Ad almam terram devolvebantur: multa etiam haſtilia,
Et triſtificæ ſagittæ, nec non vulnifica pila
Clypeis infigebantur; quædam etiam telluri, multaque procul
Incaſſum ferebantur, ſpiculis circumflexa,
Cum ex omni parte jacerent. At illi fragorem nihil extimeſcebant

Im-

accurate ad vivam imaginem nobis expreſſit:

Ως δ' ὅτε τις τεχάμῳ κατερύ-
ψεται ἐρκιὸν ἀνὴρ,
Δώματος ἀγλαΐηι τε, καὶ ἐε-
τὸν ἴμμεναι ἄλκαρ,
Ἄλλῳ δ' ἴμπεδον ἄλλος ἐμῶς
ἐπαμοιβὸς ἄρηται,
Ὡς αἴγ' ἀσπίδι πᾶσα συναρτύνητο φάλαγξ.

Dausq. μιῇ δ' ἅπαν ἤρμοσεν ἐρ-

μῇ vertendum, *uni vero impetui conveniebat totum*, id eſt, ita adornatum erat totum illud machinamentum, ut uno impetu vel promoveri vel ſtare deberet. Interpretes male accipiunt, & ſic male etiam corrigunt. *Pauw.*

373. Πάντοτε βαλλομένων] βαλλομένων hic poſitum pro βάλλοντων: Moneo, ne perperam de Enallage cogites. *Pauw.*

Ασπετον, οὐδ' ὑπεῖχον, ἅτε ψεκάδων ἀϊόντες
Δοῦπον· ἔσω δ' ὑπὸ τείχεος ὁμῶς ἴσαν· οὐδέ τις αὐτῶν
Νόσφιν ἀφειστήκει· συναρηράμενοι δ' ἐφέσποντο, (375
Ὡς νέφος ἠερόεν, τὸ ῥά που περὶ χείματι μέσσῳ
Αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο μακρὸν διέτεινε Κρονίων·
Πουλὺς δ' ἀμφὶ φάλαγγι δρόμος· καναχὴ δ' ὑπὸ ποσσὶ
Νισσομένων ἐτέτυκτο· κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἄηται 380
Ορνυμένην μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαπέδοιο φέρεσκον
Αἰζηῶν μετόπισθε· περίαχε δ' ἄκριτος αὐδή,
Οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιτρομέουσι μέλισσαι·
Ασθμα δ' ἀνήϊε πολὺ χύδην, περίχευε δ' ἀϋτμὴ,
Λαοῦ ἀποπνείοντος· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θυμῷ 385
Ατρεῖδαι κεχάροντο, περὶ σφίσι κυδιόωντες,
Δερχόμενοι πολέμοιο δυσηχέος ἄτρομον ἔρκος·
Ωρμηναν δὲ πύλῃσι θεηγενέος Πριάμοιο

Αθρόοι

374. Ασπετον, οὐδ' ὑπεῖχον] οὐδ' ὑπόειχον. *Rhod.* Scribe οὐδ' ὑπόδεικτον. Namque id ποιητικώτερον, quam οὐδὲ ὑπεῖχον. *Dausq.*

375. ἔσω δ' ὑπὸ τείχεος ὁμῶς ἴσαν] Scribe ὑπὸ τεῖχος: Muro intellige teſtudinem ſubeuntium mœnia in morem modumque muri firmatam. *Dausq.* Dausquejus recte corrigit, ſed male interpretatur: Nam τεῖχος eſt ipſe murus Trojæ, ut Latina etiam Verſio dicit. *Pauw.*

376. συναρηράμενοι δ' ἐφέσποντο] ἐφίποντο. *Rhod.*

377. τὸ ῥά που περὶ χείματι μέσσῳ] Nonne τὸ ῥά που ἐν χείματι μέσσῳ? *Pauw.*

383. Οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιτρομέουσι μέλισσαι] περιβρομέουσι. *Rhod.* Cur alveario tectæ trepident apes? fumo, aut fera ſubeunte trepident. Cum Poeta Græcorum & Trojanorum certamen cum apibus componat, ſuſpicio eſt ſcribendum ὑπὸ σφήκεσσι περιτρομέουσι μέλισσαι, uti ſupra:

Αργαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἀλεγεινὸν
Ἐκ θυμοῦ κοτέοντες ἐριβρόμοισι μελίσσαις.

Item in concurſu veſparum cum apibus ingens quidam bombus circumſtrepit. Statque cum emendatione hac altera Rhodomanni περιβρομέουσι: niſi ἀπὸ κοινοῦ ſubaudias ἔαχον, quod perfacile. Neutram autem correctionum in carmen infero, neque alias plerasque ſimilibus in locis, quod minime ſunt neceſſariæ. Et vero περιτρομέουσι ferri poteſt, ſi exponas *trepidant* ſeu *moventur*, cujus trepidationis comes eſt bombus.

Ferri

Immenſum, neque cedebant; perinde ac ſi ſtillarum pluvialium audirent
Strepitum: verum ſubter uno agmine ad murum graſſabantur; nemoque illorum
Sejunctus ſtabat, ſed inter ſe conferti comitabantur:
Ut nubes tenebricoſa, quam media hyeme
Ex ſummo cælo late diſtendit Jupiter.
Citatus autem Phalangi curſus, & ſtrepitus ſub pedibus
Graſſantium erat; pulveremque ſeorſum venti inde
Obortum paululum ſupra terram attollebant
A tergo Juvenum, & vox confuſa circumſonabat;
Uti in alvearia ſuſurrant apes:
Et prolixe magnus efflebatur anhelitus, & vaporem circumfundebat
Agmine reſpirante, ac ſupra modum animo (ſuo)
Lætabantur Atridæ, apud ſe gloriantes,
Cum viderent ſecurum triſtiſonæ pugnæ munimentum.
Properarunt itaque, ut in Priami Jove ſati portas
Denſo

Ferri poteſt & *σμήνεσσι*, ſi quis pertinacius tueri velit. *Dausq.* Bonus Dausquejus hic iterum ſtrenue ineptit. Cum Rhodomanno ſine dubio legendum eſt *περιβρομέουσι*, quod ad *περίακχε δ' ἄκριτος αὐδὴ* pertinet. Pro *ὑπὸ σμήνεσσι*, niſi fallor, opportunius legeretur *ἐπὶ σμήνεσσι*: Nam apes ad alvearia potius ſtrepitant, quam ſub alvearibus. *Pauw.*

384. *Ασθμα δ' ἀιήτη πολὺ χύδην, περίχυτο δ' αὔτμὴ, Λαῶν ἀποπνειόντων*] *πολὺ*, & *αὔτμὴν*. *Rhod.* Pro *αὔτμὴ* & mihi legendum videtur *αὔτμὴν*. *Ἄσθμα* hic ſpiritus, qui anhelando exanditur, & ſpiritus, qui abſque ſono reſpirando exit, dicitur utroque ſenſu: Priorem verba prima, poſteriorem verba ſequentia ſuggerunt. Quid autem ipſum *αὔτμὴν* hic? Nonne *τραχεῖαν* Auctoris? Nam ſpiritus vix ita videtur in ipſis locis frigidis media hyeme, nedum in locis calidis alio anni tempore, quod hic ſine dubio habemus. Mirum, quod *αὔτμὴν* illam non luculentius deſcripſerit, & pro captu ſuo non contulerit cum illo vapore, qui ex Lemniis caminis egreditur operante Vulcano: Id enim plane egregium fuiſſet. *Pauw.*

388. *πύλῃσι θοῇσιν Πριάμοιο*] An portæ, quæ ad naves Græcorum, & in campum præbebant exitum, igitur dicebantur proprie Priami portæ? Ita videtur: Junge Verſ. 352. & ſeqq. *Pauw.*

Αθρόοι ἐγχριφθέντες ὑπ' ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
Ρῆξαι τείχεα μακρὰ, πύλας δ' εἰς οὖδας ἐρεῖσαι,
Θαιρῶν ἐξερύσαντες· ἔχεν δ' ἄρα μῆτις ἀγαυὴ
Ελπωρὴν· ἀλλ' οὔ σφιν ἐπήρκεσαν οὔτε βόειαι,
Οὔτε θοοὶ βουπλῆγες, ἐπεὶ μένος Αἰνείαο
Ομβριμον ἀμφοτέρῃς ἐπαρηρότα χείρεσι λᾶαν
Εμμεμαὼς ἐφέηκε· δάμασσε δὲ τλήμονι πότμῳ
Ανέρας, οὓς κατέμαρψεν ἐν ἀσπίσιν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Φερβομένας ὑπὸ πρῶνα βίη κρημνοῖο ῥαγέντος
Αἶγας, ὑποτρομέουσι δ' ὅσαι σχεδὸν ἀμφινέμονται,
Ως Δαναοὶ θάμβησαν· ὃ δ' εἰς ἔτι λᾶας ὕπερθεν
Βάλλεν ἐπασσυτέρους· κλονέοντο δὲ πάγχυ φάλαγγες·
Ως δ' ὅτ' ἐν οὔρεσι πρῶνας Ολύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
Αμφὶ μιῇ κορυφῇ συναρηρότας ἄλλυδις ἄλλον
Ρήξῃ ὑπὸ βροντῇσι, καὶ αἰθαλόεντι κεραυνῷ,
Αμφὶ δὲ μηλονόμοι τε, καὶ ἄλλ' ὅσα πάντα φέβονται,
Ως ἄρ' Αχαιῶν υἷες ὑπέτρεσαν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
Αἰνείας συνέχευε θοῶς ἔρυμα πολέμοιο
Ασπίσιν ἀκαμάτῃσι τετυγμένος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ
Θάρσος ἀπειρέσιον θεὸς ὤπασεν· οὐδέ τις αὐτῶν
Εσθενέν οἱ κατὰ δῆριν ἐναντίον ὄσσε βαλέσθαι,
Οὕνεκά οἱ μάρμαιρε περὶ βριαροῖς μελέεσσι
Τεύχεα θεσπεσίῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσιν·

Εἰ-

389. Αθρόοι ἐγχριφθέντες] ἐγχριμφθέντες. *Rhod.* Non neceſſe: Nam utrumque dicitur. *Rauw.*

398. ὑποτρομέουσι δ' ὅσαι σχεδὸν ἀμφινέμονται] Rectius ὅσοι. quotquot in vicinia montes accolunt. *Rhod.* Suſpicioni favet ſequens Ως Δαναοὶ θάμβησαν: Poteſt tamen metus Græcorum etiam comparari cum metu capellarum, ſicuti Græcorum cædes comparatur cum capellarum cæde. Et ſic accommodatius certe eſt ὅσαι: quotquot prope paſcuntur. *Rauw.*

401. Ολύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς] Malim fere hîc, Ολύμπιος οὐρανόθεν vel οὐρανόθε Ζεὺς. *Rauw.*

407. Ασπίσιν ἀκαμάτῃσι τετυγμένος] τετυγμένον. *Rhod.*

Ibid. οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ] Hoc per-

Denſo cum agmine impreſſione facta, ſecurium vi an-
cipitum
Perfringerent longum murum, & portas ſolo affligerent
Cardinibus evulſas ; ac ſpecioſum hoc commentum
non carebat
Spe (ſua.) Sed nec ſcuta ſuffecerunt ipſis,
Nec rapidi bipennes. Quoniam vis Æneæ
Grave ſaxum, utraque comprehenſum manu,
Connixus dejecit, & miſerabili oppreſſit morte
Viros, quos deprehendit ſub ſcutis. Quemadmodum
in montibus
Paſcentes ſub ſcopulo exſtanti avulſæ rupis moles
Capellas (deruit;) trepidantque cæteræ, quæ prope gra-
mina carpunt.
Sic Danai conſternabantur. Ille vero deſuper lapides
adhuc
Frequentiores jactabat, & ordines prorſus deſtruebantur.
Non ſecus ac Jupiter Olympius de cælo rupes in monte
Uno vertice cohærentes diverſis partibus
Tonitruis & coruſco fulmine abrumpit;
Paſſimque ovium magiſtri, & cætera cuncta fugitant.
Sic & Achivum nati formidine percellebantur, quod ip-
ſorum
Præſidium bellicum Æneas tam ſubito confudiſſet,
Validis confectum ſcutis. Nam huic
Summam Deus fiduciam ſuppeditarat, ita ut nemo
hoſtium
Ipſi in certamine oculos obvertere auderet:
Quandoquidem ipſi rutilabant robuſta in membris
Arma, non aliter quam fulgura divinitus accenſa.

Ste-

perquam ingratum eſt, ubi οὐδενὸς ἄρ' αὐτῶν præcedit proxime: An tamen ita balbutiens Scholaſticus? Sane tota hæc Periodus jejuna eſt: Nam & οὐδέ τις αὐτῶν mox ſequitur, & οὐδενὸς οἱ id excipit ſtatim. An tamen omnia ita ab ipſo Quinto relicta ſint, dubito: Non injuria certe V. 405. legi poſſet, ὑπέτρεσαν, ἐκπάγλ' ἄρ' αὐτῶν. Pauw.

Εἱστήκει δέ οἱ ἄγχι δέμας κεκαλυμμένος ὅρφνῃ
Δεινὸς Ἄρης· καὶ πάντα κατιθύνεσκε βέλεμνα,
Καὶ μόρον, καὶ δέος αἰνὸν ἐπ' Ἀργείοισι φέροντα·
Μάρνατο δ' ὡς ὁπότ' αὐτὸς Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
Ἀσχαλόων, ἐδαΐζεν ὑπέρβια φῦλα γιγάντων
Σμερδαλέον, καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε,
Τηθύν τ', ὠκεανόν τε, καὶ οὐρανὸν, ἀμφὶ δὲ πάντα
Γῦι' ἐλελίζετ' Ἄτλαντος ὑπὲρ καμάτου Διὸς ἐρωῆς,
Ὡς ἄρ ὑπ' Αἰνείαο κατηρείποντο φάλαγγες
Ἀργείων ἀνὰ δῆριν· ὃ γὰρ περὶ τεῖχος ἀπάντη
Ἐσσυτο δυσμενέεσσι χολούμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν,
Πᾶν ὅ, τι παρέκυρσεν, ἐπειγομένῳ ποτὶ μῶλον,
Βάλλεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκτήρια χάρμης
Κεῖτο μενεπτολέμων ἐπὶ τείχεσι Δαρδανιώνων,
Τοῖσί περ Αἰνείας μεγάλῳ ἐπὶ κάρτεϊ θύων,
Δυσμενέων ἐπέρυκε πολὺν στρατὸν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καρτύναντο· κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζὺς
Ἀμφὶ πόλιν· πολλοὶ δὲ κατέκταθεν, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
Οἱ δὲ καὶ Τρώων· μέγα δ' ἴαχον ἀμφοτέρωθεν,
Αἰνείας μὲν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κελεύων,
Μάρνασθ' ἀμφὶ πόληος, ἑῶν τεκέων τε, καὶ αὐτῶν
Προφρονέως· υἱὸς δὲ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος

Ag-

414. Καὶ μόρον, καὶ δέος αἰνὸν] Ἢ μόρον, ἢ δέος αἰνὸν. *Rhod.* Recte, si Amphimacrum pro Dactylo non adhibuerit Auctor. *Pauw.*

415. ὡς ὁπότ' αὐτὸς Ὀλύμπιος &c] Hæc iterum egregie tument, & Calabro dignissima sunt. *Pauw.*

418. Τηθύν τ', ὠκεανόν τε] Inepta locutio hic, sive Tethyn pro mari, sive pro terra accipias. Sed an legendum fortasse, vel καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε Τηθύος, ὠκεανόν τε, καὶ οὐρανὸν, vel καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε, Τηθύος ὠκεανόν τε, καὶ οὐρανὸν? *Pauw.*

419. Γῦι' ἐλελίζετ' Ἄτλαντος ὑπὲρ καμάτου Διὸς ἐρωῆς] ὑπ' ἀκαμάτου Διὸς ὁρμῆς. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus: Vulgatam ex diversa lectione enatam suspicor: Nam in aliis Libris fortasse fuit, Γῦι' ἐλελίζετ' Ἄτλαν-

Stetitque juxta ipſum obtectus umbra corpus,
Truculentus Mars, & omnia in directum egit jacula,
Aut mortem aut tetram formidinem inferentia Argivis:
Pugnavitque, ut ipſe in cælo Jupiter Olympius, quando
Violentas Gigantum tribus (cohortes) horrenda ſtrage
Dejecit, & concuſſit amplum orbem terrarum,
Tethymque cum Oceano & cælum: ubi omnia circumquaque,
Membra Atlantis potenti Jovis impetu commovebantur.
Non aliter ab Ænea proſternebantur agmina
Argivum, in (iſta) dimicatione. Nam huc illuc per murum
Ruebat, hoſtibus ſuccenſens, & e manibus,
Quicquid ipſi ad pugnam concitato offerretur,
Vibrabat. Quia magna vis miſſilium, quibus hoſtilem impreſſionem arcerent,
Repoſita erat in bellipotentium Dardanidarum muris.
His tum Æneas, magno robore furens,
Numeroſum hoſtis exercitum inhibet: & circa ipſum
Troës (iterum) confirmantur. Hinc maligna omnes difficultate vexantur
Circa urbem. Multique trucidantur tum Achivorum,
Tum Trojugenarum, & utrobique magnum extollunt clamorem.
Æneas quidem Trojanos bellaces hortabatur,
Ut pro urbe, liberiſque ſuis, atque ſemetipſis, propugnarent
Alacriter: Achillis vero armipotentis filius

Ar-

τλαιτος ἄκμητος Τηϋδς ἱρωῆ. *Pauw.*

423. Πᾶν ὅ, τι παρίκυρσιν] Πᾶν ὅτι οἱ παρίκυρσιν. *Rhod.* οἱ, quod ab Aldina & Baſileenſi perperam abeſt, Editio Rhodomanni in Contextu habet, Correctoris, credo, opera. *Pauw.*

424. ἐπὶ μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκτήρια χάρμης &c] Illud ἐπὶ non apte ſequitur poſt Πᾶν ὅτι οἱ παρίκυρσιν: δὲ aut alia particula ſimilis nexum dediſſet bonum. *Pauw.*

427. Δυσμενέων ἐπέρυκε πολὺν στρατὸν] ἀπέρυκε. *Rhod.*

430. Οἱ δὲ καὶ Τρῶων] Οἱ δέ τε καὶ Τρώων. *Rhod.*

Αργείους ἐκέλευε παρὰ κλυτὰ τείχεα Τροίης
Μίμνειν, ἄχρι πόλημα περιπρήσαντες ἕλωσι·
Τοὺς δ' ἄμφω στονόεσσα, καὶ ἄσπετος ἄμπεχ' ἀϋτὴ,
Μαρναμένους πρόπαν ἦμαρ ἀνὰ κλόνον· οὐδέ τις ἦεν
Ἀμπνευσις πολέμοιο, λιλαιομένων ἀνὰ θυμὸν
Τῶν μὲν, ἑλεῖν πτολίεθρον ὑπ' Ἀρεϊ, τῶν δὲ, σαῶσαι·
Αἴας δ' αὖτ' ἀπάτερθε θρασύφρονος Αἰνείαο
Μαρνάμενος Τρῳῆσσι κακὰς περὶ κῆρας ἄλλεν
Σφῆσιν ἐκηβολίῃσιν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἄλλοτε μέν που
Ἰθὺ βέλος πεπότητο δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἀλγινόεντες ἄκοντες· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλον ἔπεφνεν·
Οἱ δὲ περιπτώσοντες ἀμύμονος ἀνέρος ἀλκὴν,
Ες μόθον οὐκ ἔτ' ἔμιμνον· ἔλειπε δὲ τείχεα λαὸς·
Καὶ τότε οἱ θεράπων πολὺ φέρτατος ἐν δαὶ Λοκρῶν
Ἀλκιμέδων ἐρίθυμος, ἑῷ πίσυνος βασιλῆϊ,
Θάρσεϊ τε σφετέρῳ, καὶ θαρσαλέῃ νεότητι,
Ἐμμεμαὼς πολέμοιο, θοοῖς ἐπιβήσατο ποσσὶ
Κλίμακος, ὄφρα κέλευθον ἐπὶ πτόλιν ἀνδράσι θείη
Λευγαλέην σφετέρου καρήατος, ἠδὲ καὶ ἄλκαρ
Ἀσπίδα θεὶς, καθύπερθεν ἀνήϊε λυγρὰ κέλευθα,
Ἄτρομον ἐνθέμενος κραδίῃ νόον· ἔνθ' ἄρα χειρὶ

Αλ-

435. ἄχρι πόλημα περιπρήσαντες ἕλωσι] Pro περὶ πρήσαντες. Nescio, an non accommodatius legeretur, ἄχρι πόλημα πυρὶ πρήσαντες ἕλωσι. *Rauw.*

439. Τῶν μὲν, ἑλεῖν πτολίεθρον ὑπ' Ἀρεϊ] ὑπ' Ἀρεϊ minus accommodum est in his, quia ipse Ares ad latus Æneæ pugnabat pro Trojanis. Qui sunt paulo diligentiores & eruditiores, ubi ita se res habet, ab ejusmodi locutionibus abstinebunt sedulo. *Rauw.*

445. Οἱ δὲ περιπτώσοντες] Οἱ δὲ περιπτώσσοντες. *Rhod.*

449. Θάρσεϊ τε σφετέρῳ, καὶ θαρσαλέῃ νεότητι] Vide illud Θάρσεϊ & θαρσαλέῃ, ut sic acumen Scholastici tibi notes. *Rauw.*

452. Λευγαλέην σφετέρου καρήατος, ἠδὲ καὶ ἄλκαρ Ἀσπίδα θεὶς, καθύπερθεν ἀνήϊε λυγρὰ κέλευθα] Λευγαλέην· σφετέρου δὲ καρήατος ἔμμεναι ἄλκαρ, Ἀσπίδα

Argivos jubebat ad clara Trojæ mœnia
Durare, donec urbem undique incenſam in poteſtatem redegiſſent.
Utroſque igitur lamentabile & atrox prælium diſtinebat,
Totum in conflictu diem conterentes, nec ulla a prælio
Reſpiratio erat, quod ex animo cuperent,
Hi ut vi Martia urbem expugnarent, illi ut ſervarent.
Cæterum Ajax, ſejunctim a forti Ænea
Pugnans, funeſtum Trojanis exitium afferebat
Jaculatione a longinquo uſus. Nam ei interdum
Directa per aërem ſagitta volabat, interdum rurſus
Vulnifica pila, aliunique poſt alium necabat.
Idcirco Trojani, præſtantis viri fortitudinem extimeſcentes,
In conflictu non amplius perſiſtunt, ſed corona civium muros deſtituit.
Atque tunc miniſter ipſius longe ſtrenuiſſimus Locrorum in conflictu,
Alcimedon animoſus, ſuo rege fretus,
Et propria temeritate, audacique juventa,
Cum belli cupiditate æſtuaret, ſubitis pedibus conſcendit
Scalas, ut viam commilitonibus in urbem ſterneret (hoſtibus)
Exitialem, & ut capitis munimentum foret,
Scuto ſuperinjecto, ſurſum periculoſo aſcenſu nititur;
Intrepidam namque animo fiduciam indiderat: Inque manu

Nunc

δα θεὶς καθύπερθεν, ἀνήϊτε. *Rhod.* Locus difficilior: Rhodomannus non male: Poſſet etiam legi, Λευγαλέην· σφετέρῳ κρατὸς δ' ἔρυμ' ἠδὲ καὶ ἄλκαρ, Ασπίδα θεὶς καθύπερθεν, ἀνήϊτε λυγρὰ κέλευθα. Sed alterum tamen præferendum. Illud ἀνήϊτε λυγρὰ κέλευθα Tautologum eſt, ubi ἐπιβήσατο κλίμακος, & κέλευθον λευγαλέην jam præceſſit. *Pauw.*

454. ἔνθ' ἄρα χειρὶ] Malim fere, ἐν δ' ἄρα χειρὶ: Et ſic, ut nunc video, Aldus. *Pauw.*

456.

Αλλοτε μὲν δόρυ πάλλεν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Εἶρπεν ἄνω· τὸν δ' αἶψα διιπερίη φέρεν οἶμος·
Καὶ νύ κε δὴ Τρῳῆσιν ἀχος γένετ', εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ
Ηδη ὑπερκύπτοντι, καὶ εἰσοράωντι πόληα
Ϗστάτιοι, καὶ πρῶτον, ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας ἐπόρουσεν, ἐπεί ῥά μιν οὐ λάθε χάρμη,
Οὐδ' ἀπάτερθεν ἕοντα· βάλεν δέ μιν εὐρέϊ πέτρῳ
Καππεφαλῆς· μεγάλη δὲ βίη κρατερόφρονος ἀνδρὸς
Κλίμακά οἱ συνέαξεν· ὅ δ' ὑψόθεν ἠύτ' ὀϊστὸς
Εσσυτ' ἀπὸ νευρῆς· ὀλοὸς δέ οἱ ἔσπετο πότμος
Αμφελιλυξαμένῳ· στονόεις δέ οἱ ἠέρι θυμὸς
Αἰψα μίγη, πρὶν γαῖαν ἐπὶ στυφελὴν ἀφικέσθαι·
Ηριπε δ' ἐν θώρηκι κατὰ χθονὸς, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Νόσφιν ἀπεπλάγχθη βριαρὸν δόρυ, καὶ σάκος εὐρὺ,
Καὶ κρατερὴ τρυφάλεια· περιστονάχησε δὲ Λοκρῶν
Λαὸς, ὅτ' ἔδρακον ἄνδρα κακῇ δεδμημένον ἄτῃ·
Δὴ γάρ οἱ λασίοιο καρήατος ἄλλυδις ἄλλῃ
Εγκέφαλος πεπάλακτο· συνηλοίωτο δὲ πάντα
Οστέα, καὶ θοὰ γυῖα, λυγρῷ πεπαλαγμένα λύθρῳ·
Καὶ τότε δὴ Ποίαντος υἱὸς, παῖς ἀντιθέοιο,
Ως ἴδεν Αἰνείαν περὶ τείχεα μαιμώοντα
Θηρὶ βίην ἀτάλαντον, ἄφαρ προέηκεν ὀϊστὸν,
Ιθύνων ἐς φῶτα περικλυτὸν· οὐδ' ἀφάμαρτεν
Ανέρος· ἀλλά οἱ οὔτι δι' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο

Es

456. τὸν δ' αἶψα διιπερίη φέρεν οἶμος] Ac ſi volaſſet, non per ſcalam aſcendiſſet: Inepta hominis Scholaſtici ἔννοια. *Pauw.*

460. ἐπεί ῥά μιν οὐ λάθε χάρμη] Ita recte Aldus: Peſſime Baſileenſes, ἐπεί ῥά μιν λάθε οὐ χάρμη: quod ita in Notis correxit Rhodomannus, ἐπεί ῥά μιν οὐ λάθε χάρμη. Moneo, ne male mutes μιν, quod melius, quam μοι, quia id ſequitur ſtatim. *Pauw.*

465. Αμφελιλυξαμένῳ] Αμφελιλιξαμένῳ. *Rhod.* Sic male comparatur cadens cum ſagitta nervo excuſſa. Ingenium ſine judicio habuit Calaber: Alias non copulaſſet contraria. *Pauw.*

470

Nunc ſævam vibrat haſtam, nunc iterum
Surſum reptat, eumque ſine mora iter aërium effert.
Et ſane Trojanis luctum peperiſſet: niſi ipſi
Jam ſuper eminenti, urbemque tam poſtremum
Quam primum intuenti, de excelſo propugnaculo
Æneas occurriſſet. Nam hæc illum oppugnatio non latebat
Etiam procul agentem. Ideo vaſto eum ſaxo perculit
In caput, & ingens robur fortis viri (Æneæ)
Scalas illius confregit. Is e ſublimi, ceu ſagitta
A nervo (excuſſa,) in præceps agitur: e veſtigio fatum exitiale adeſt
Circumagitato: animaque ejus cum gemitu aëri
Statim permiſcetur, antequam rigidam attigiſſet tellurem.
Delabitur ergo ad humum in (ſolo) thorace. Nam ab eo procul
Aberraverat gravis haſta, & immane ſcutum,
Firmaque caſſis. Gemitum itaque edidit Locrorum
Manus, cum viderunt triſti virum caſu dejectum.
Nam ex hiſpido ei capite huc atque illuc
Cerebrum diſpergebatur, & comminuta omnia
Oſſa, agiliaque membra triſti tabo fœdata erant.
Atqui tunc generoſa eximii Pœantis ſoboles,
Ut conſpexit Æneam, circa muros ruentem,
Violentæ beſtiæ inſtar, ſubito intorquet ſagittam
In nobilem directam virum, nec aberrat
Ab homine: verum nequaquam per inſuperabile ſcutum

In

470. Λαὸς, ὅτ' ἴδρακον] Paulo figuratius pro ἴδρακεν. *Pauw.*

472. Ἐγκέφαλος πεπάλακτο] Interpres, *Cerebrum diſpergebatur*: Non male: Nam a πάλλω eſt παλάσσω. Pro *fodari* tamen accipi ſolet vulgo, & ita ſequitur ſtatim: Quare ſi cum alio Auctore mihi res eſſet, quam cum Quinto, ſcriberem lubens, Ἐγκέφαλος κεκέδασο. κεδάω & σκεδάω non differunt, ut ipſi pueri ſciunt. *Pauw.*

Ibid. σὺν ἠλλοίωτο δὲ πάντα Οστέα] συνηλοίητο. *Rhod.*

474. Ποίαντος υἱὸς, πάϊς ἀντιθέοιο] Ποίαντος ἱὺς πάϊς ἀντιθέοιο. *Rhod.*

476. Θηρὶ βίην ἀτάλαιτοι] Θηρὶ, Leoni. *Pauw.*

479

Ες χρόα καλὸν ἵκανε, ἀπέτραπε γὰρ Κυθέρεια,
Καὶ σάκος, ἀλλ' ἄρα τυτθὸν ἐπέχραε δέρμα βοείης·
Οὐδ' ἄρα μαψιδίως χαμάδις πέσεν, ἀλλά μιν ὄντα
Μεσσηγὺς σακέός τε, καὶ ἱπποκόμου τρυφαλείης,
Τύψεν· ὁ δὲ πύργοιο κατήριπεν, εὖτ' ἀπὸ πέτρης
Ἄγριον αἶγα βάλησιν ἀνὴρ στονόεντι βελέμνῳ·
Ὣς ὁ πεσὼν, τετάνυστο· λίπεν δέ μιν ἱερὸς αἰών·
Αἰνείας δ' ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε πέτρην·
Καί ῥα Φιλοκτήταο κατέκτανεν ἐσθλὸν ἑταῖρον
Τοξαίχμην· θλάσεν δὲ κάρη, συνέαξε δὲ πάντα
Ὀστέα σὺν πήληκι· λύθη δέ οἱ ἀγλαὸν ἦτορ·
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε πάϊς Ποίαντος ἀγαυοῦ·
Αἰνεία, νῦν ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ σῇσιν ἄριστος
Ἔμμεναι, ἐκ πύργοιο πονεύμενος, ἔνθα γυναῖκες

Δυσ-

479. *Ες χρόα καλὸν ἵκανε, ἀπέτραπε*] *καλὸν ἵκανεν, ἀπέτραπε. Rhod.*

480. *ἀλλ' ἄρα τυτθὸν ἐπέχραε δέρμα βοείης*] *ἐπέγραφε. Rhod.* Non neceſſe: *χράω* & *χραύω*, leviter ſaucio, & in cute tantum: idem *ἐπιχράω* & *ἐπιχραύω*: Videndus Euſtathius. Vulgo *ἐπιχράω* ſumitur pro impetuoſe adorior: Sed tunc jungitur cum caſu tertio, non cum caſu quarto, qui notionem aliam inducit, & utraque verba commode diſtinguit. Debemus in his eſſe cauti, ne improbemus temere, quæ ipſa ſermonis Analogia probat. *Pauw.*

481. *ἀλλά μιν ὄντα Μεσσηγὺς σακέός τε, καὶ &c*] *Μίδοντα*, vel *Μίνοντα. Rhod.* Duumviri reponunt *Μίνοντα*, vel *Μίδοντα*, Neuter placet. Expono. Non Æneam tetigit Philoctetæ jaculum, ſed eum, cujus caput inter Æneæ ſcutum & galeam exſtabat. Ecqua illi nomenclatio? Celat Poeta, quia parum nobilis, quem partim ſcutum Æneæ, partim galea furabatur hoſtium oculis; niſi qua inter utrumque capitis aliquid oculis & ictibus expoſitum erat. *Dausq.* Locus ſine dubio corruptus: Nam nihil mehercule ineptius, quam quod hic comminiſcitur Dausquejus. Brodæo & Rhodomanno placuit *Μίδοντα*, vel *Μίνοντα*: An illis adſentiemur? Dubito, & vix puto: Nam nudum nomen hic non videtur ſufficere, ſed aliud præter illud requiri, quod virum paulo ſignatius denotaverit. Apparet ex ſequenti, Æ-

neïæ

In pulchrum corpus penetrat. Venus enim avertit
Et clypeus: sed scuti bubuli corium nonnihil strinxit.
Nec tamen frustra humi cadit, sed Menontem
Inter clypeum & galeam juba equina insignem,
Ferit. Qui mox de turri devolvitur: veluti de rupe
Capram sylvestrem stridula arundine dejicit venator.
Ita ille lapsus exporrigitur: sacrumque ævum ab eo decedit.
Quare Æneas, socii vicem indigne ferens, saxum ejaculatur,
Eximiumque Philoctetæ amicum perimit
Toxæchmen: caput enim illi contuderat, omniaque ossa
Cum galea confregerat: unde nobile ipsi cor resolutum.
Illum igitur magno clamore incessit clari Pœantis natus.
Ænea, nunc animo tuo persuades, quasi strenuissimus
Sis, dum e turri rem geris, unde etiam fœminæ

Im-

νείας δ' ἑτάροιο κολωσάμενος: quod sane notam nomini appositam, virumque accuratius designatum supponit. Si in præcedentibus Menon vel Medon sæpius commemoratus fuisset, & quidem ut socius & amicus Æneæ, nudum nomen sufficere posset, & commode illud ἑτάροιο mox accederet: At nulla ejus memoria in illis hucusque, & nomen ex literarum vestigiis fictum modo a Viris Eruditis, ut locum explanarent: Quare nunc nomini aliquid accedere deberet, quod facere poterat, ut ἑτάροιο mox sequeretur opportune. Quid plura? Fallor, aut post μιν ὄντα Versus unus intercidit, in quo vel nomen, vel conditio hominis ita, ut par erat, commemorabatur: Admisso priori, pro μιν ὄντα, vel μὲν ὄντα, vel aliud simile scriptum fuit, quod cum amissis arcte cohærebat: admisso autem posteriori, Μέδοντα vel Μένοντα non improbo, quod similiter cum sequentibus cohæserit: Hæc mea est de his sententia. *Pauw.*

483. ὁ δὲ πύργοιο κατήρικεν] ὁ δ' ἐκ πύργοιο κατήρικεν. *Rhod.*

488. θλάσσεν δὲ κάρη] θλάσσεν δὲ κάρη. *Rhod.*

491. Αἰνεία, νῦν ἔολπας] νῦν ἔολπας Synecphonesis est: Etenim ε & ο pro una syllaba inter metiendum efferuntur. Licet νῦν etiam correptum inveniatur sine circumflexo. *Rhod.* Sine dubio legendum, Αἰνεία, νυν ἔολπας, absque circumflexo. *Pauw.*

493.

Δυσμενέεσσιν μάρναντα ἀνάλκιδες· εἰ δέ τις ἐσσὶ,
Ἰσχεο τείχεος ἐκτὸς ἐὼν ἔντεσιν, ὄφρα δαείης
Ποίαντος θρασὺν υἱὰ καὶ ἔγχεσι, καὶ βελέεσσιν·
Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' οὔτι θρασὺς παῖς Αγχίσαο,
Καίπερ ἐελδόμενος, προσεφώνεεν, οὔνεκ' ὀρώρει
Δῆρις ὀϊζυρὴ περὶ τείχεα μακρὰ, καὶ ἄστυ
Νωλεμέως· οὐ γάρ τι κακοῦ παύοντο μόθοιο·
Οὐδέ σφιν μάλα δηρὸν ὑπ' Αρεῖ τειρομένοισιν
Εσκε λύσις καμάτοιο, πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει.

493. Δυσμενέεσσιν μάρναντα ται, vel Δυσμενέεσσι μάχονται. ἀνάλκιδες] Δυσμενίσι μάρναν- Rhod.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

(ης

Ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλὰ κάμον περὶ τείχεος Τροί-
Αἰχμηταὶ Δαναοὶ, πολέμου δ' οὐ γίνετο τέκμωρ,
Δὴ τότ' ἀριστήων ἄγυριν ποιήσατο Κάλχας,
Εὖ εἰδὼς ἀνὰ θυμὸν, ὑπ' ἐννεσίης Εκάτοιο,
Πτήσιας οἰωνῶν, ἠδ' ἀστέρας, ἄλλα τε πάντα
Σήμαθ', ὅσ' ἀνθρώποισι θεῶν ἰότητι πέλονται·
Καί σφιν ἀγειρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·

Μη-

1. Πολλὰ κάμον περὶ τείχεος Τροίης] περὶ τείχεα, vel τείχεσι. Rhod. περὶ τείχεα emendant Brodæus & Rhodomannus. Quid vetor ſcribere περὶ τείχεος ἱρῦ, ſacri, θεοκμήτυ, ab Apolline & Neptuno ducti? Τροίης Gloſſema fuerit, quod ex ora in Verſum inſcite irrepſerat. περὶ τείχεος: quia ſolido libro antecedente id pugnatur: a Trojanis, ut a ſacrę

Imbelles hoſtibus repugnant: ſi vero quid vales,
Armatus extra mœnia præſtolator, ut experiaris,
Quid audax Pœantis filius & haſta & ſagittis poſſit.
Sic ait: Huic vero nihil intrepidus Anchiſæ natus,
Quamlibet cupiens, reſpondet. Quia coortum fuerat
Ærumnoſum undique circum urbis mœnia certamen,
Et quidem indeſinenter. Nec enim de pugna infeſta quicquam remittebant,
Nec ipſis diutiſſime licet bello vexatis,
Relaxatio dabatur ærumnarum. Labor tamen inefficax erat.

494. Ισχεο τείχεος ἴκτος ἐν ἔντεσιν] Ερχεο τείχεος ἴκτος. *Rhod.*

QUINTI CALABRI
PRÆTERMISSORUM AB HOMERO
LIBER DUODECIMUS.

CUm itaque plurimum laboris inſumſiſſent circa mœnia Trojæ
Haſtipotentes Danai, nec dum bello finis imponeretur:
Tandem Calchas proceres in conſilium vocat;
Inſtinctu Apollinis, exploratos animo habens
Avium volatus, & ſtellarum portenta, cæteraque omnia
Prodigia, quæ Deorum voluntate hominibus obtinguntur:
Et hujusmodi eos oratione congregatos alloquitur.

Ne

ſacro muro vim hoſtilem defendant: a Græcis, ut demoliantur. Non περὶ τείχεα dumtaxat; ſed in ipſis foſſis, ageribusque murorum ſtat prælium. *Dausq.* Mireris, mireris hominis acumen. Ego Brodæum & Rhodomannum ſequor. *Pauw.*

Μηκέτι πὰρ τείχεσσιν ἀφεζόμενοι πονέεσθε,
Αλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε,
Η δόλον, ὃς νήεσσι, καὶ ἡμῖν ἔσσετ' ὄνειαρ·
Η γὰρ ἔγωγε χθίζον ἐσέδρακον ἐνθάδε σῆμα·
Ιρηξ σεῦε πέλειαν· ἐπειγομένη δ' ἄρα κείνη,
Χηραμὸν ἐς πέτρης κατεδύσατο· τὴ δὲ χολωθεὶς
Αργαλέως, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀγχόθι μίμνε
Χηραμοῦ· ἣ δ' ἀλέεινεν· ὁ δ' ἐνθέμενος χόλον αἰνὸν,
Θάμνῳ ὑπεκρύφθη· ἣ δ' ἔκθορεν ἀφραδίῃσιν,
Εμμεναι ἐλπομένη μιν ἀπόπροθεν· ὃς δ' ἐπαρθεὶς,
Δίλαίῃ τρήρωνι φόνον στονόεντ' ἐφέηκε·
Τῷ νῦν μήτι βίῃ πειρώμεθα Τρώϊον ἄστυ
Περσέμεν, ἀλλ' εἴ τι που δόλος ἀνύσσῃ, καὶ μῆτις·
Ως ἄρ ἔφη· τῶν δ' οὔτις ἔφη Φρεσὶ τεκμήρασθαι
Αλκαρ ὀϊζυροῖο μόθου· δίζοντο δὲ μῆχος
Εὑρέμεναι· μοῦνος δὲ σαοφροσύνῃσι νόησεν
Υἱὸς Λαέρταο, καὶ ἀντίον ἔκφατο μῦθον·
Ω φίλ', ἐπουρανίοισι τετιμένε πάγχυ θεοῖσιν,
Εἰ ἐτεὸν πέπρωται ὑπ' Τολέμοισιν Αχαιοῖς
Εκπέρσαι Πριάμοιο δολοφροσύνῃσι πόληα,
Ἵππον τεκτήναντες, ἀριστέες ἐς λόχον ἄνδρες
Βησόμεθ' ἀσπασίως· λαοὶ δ' ἀπὸ νόσφι νέεσθαι
Ες Τένεδον σὺν νηυσὶν, ἐνιπρῆσαι δ' ἄρα πάντα
Ες κλισίην, ἵνα Τρῶες ἀπ' ἄστεος ἀθρήσαντες,

Ες

8: πὰρ τείχεσσιν ἀφιζόμενοι πονέεσθε] ἐφιζόμενοι. *Rhod.*

10. ὃς νήεσσι, καὶ ἡμῖν ἔσσετ' ὄνειαρ] Durum & incongruum eſt illud νήεσσι, & quidem primo loco ante ἡμῖν: Sic tamen ipſe Quintus, niſi omnia me fallant. *Pauw.*

13. τῇ δὲ χολωθεὶς Αργαλέως] τῇ δ' ὁ χολωθεὶς. *Rhod.*

ὃς δὲ χολωθεὶς, non deterius, ſed paulo remotius eſſet. *Pauw.*

17. ὃς δ' ἐπαρθεὶς] ὃς δ' ἐπαιρθεὶς. *Rhod.*

20. ἀλλ' εἴ τι που δόλος ἀνύσσῃ, καὶ μῆτις] εἴπου τι δόλος, καὶ μῆτι ἀνύσσῃ. *Rhod.*

29. λαοὶ δ' ἀπὸ νόσφι νέεσθαι] Recte Aldus λαοὶ δ' ἀπὸ νόσφι: Baſileenſes perperam, λαοίτ' ἀπὸ νό-

Ne amplius muros (Trojæ) obſidendo bellum ducatis:
Quin aliud animis (veſtris) conſilium verſetis,
Aut dolum, qui navibus & vobis (ipſis) ſit emolumento.
Etenim heri mihi hic oblatum eſt augurium:
Accipiter columbam perſequebatur: illa autem agitata
In cavernam ſcopuli ſe ſubducebat: cui infenſus (ille)
Graviter, ad longum tempus manebat prope
Receſſum: at illa ſibi cavebat. Tandem ſævam iram infixam gerens,
Dumeto ſe abſcondit: illa igitur imprudenter evolat,
Putans ipſum procul abeſſe; qui ubi ſe ſuſtuliſſet,
Luctuoſam necem miſeræ columbæ immiſit.
Quare ne amplius vi tentemus urbem Trojanam
Capere, ſed an dolus & conſilium aliquid forte efficiat (periclitemur.)
Sic ait. At nemo illorum ſe ratione aliqua diſpicere dixit
Ærumnoſi belli remedium: quamvis cuperent fabricam (aliquam)
Reperire. Solus autem ſolertia ſua excogitavit (quippiam)
Laertæ filius, & contra hæc verba edidit.
Amice (Calcha,) omnino Diis cæleſtibus honorate;
Si vere in fatis eſt, ut belligeri Argivi
Dolis Priami urbem expugnent:
Fabricato equo, viri principes ad inſidias occultas
Ingrediemur eum promtè. Copiæ autem recedant
Navibus in Tenedum, & incendant omnia
In caſtris: ut Troës ex urbe conſpicati,

Depo-

νόσφι: quod Rhodomannus correxit in Notis. Illud νίεσθαι vice imperativi non diſplicet, ſed durius mihi videtur hoc loco: Maluerim ἀπὸ νόσφι νίεσθαι. Lapſus eſt facilis, & qui Verſui ſequenti ſic etiam obfuit ſtatim: Nam & ibi ſcripſerim non invitus, ἐπιπρήσαιντο δὲ πάντα, vel δ' ἅπαντα. Si ſuperiora cum his connectas, & inprimis principium orationis, εἰ ἐτεὸν πίπρανται, credo, ad cohærentiam attendens, ſuffragaberis mihi non difficulter. *Pauw.*

31. Ες κλισίην] Ες κλισίας. *Rhod.*

Ες πεδίον προχέωνται ἀταρβέες· ἀλλά τις ἀνὴρ
Θαρσαλέος, τόν γ' οὔτις ἐπίσταται ἐν Τρώεσσι,
Μιμνέτω ἐκτοθ' ἵππου, ἀρήϊον ἐνθέμενος χῆρ,
Οστις ὑποκρίναιτο, βίην ὑπέροπλον Αχαιῶν,
Ρέξαι ὑπὲρ νόστοιο λιλαιομένων μιν, ἀλύξαι,
Ἱππῳ ὑποπλήξας εὐεργέϊ· τόν δ' ἐκάμοντο
Παλλάδι; χωομένη Τρώων ὑπὲρ αἰχμητάων·
Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐπὶ δηρὸν ἀνειρομένοισι πιφαύσκειν,
Εἰσόκε οἱ πεπίθωνται, ἀταρτηροίπερ ἐόντες,
Ες δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θοῶς ἐλεεινὸν ἐόντα,
Οφρ' ἡμῖν ἀλεγεινὸν ἐς Αρηα σῆμα πέληται,
Τοῖς μὲν ἄρ' αἰθαλόεντα θοῶς ἅμα πυρσὸν ἀείρας,
Τούς δ' ἄρ' ἐποτρύνας ἐκβήμεναι εὐρέος ἵππου,
Οππότε Τρῴοι υἷες ἀκηδέες ὑπνώουσιν.
Ως Φάτο· τόν δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
Κάλχας μιν θαύμαζεν, ὅπως ὑπεθήκατ' Αχαιοῖς
Μῆτιν, καὶ δόλον ἐσθλὸν, ὃς Αργείοισιν ἔμελλεν
Νίκης ἔμμεναι ἄλκαρ, ἀτὰρ μέγα Τρωσὶ πῆμα·
Τοὔνεκ' ἀριστῆεσσιν ἐϋπτολέμοισι μετηύδα·

Μη-

33. τόν γ' οὔτις ἐπίσταται ἐν Τρώεσσι] Ita Aldus: Basileenses & Rhodomannus minus bene, τόν δ' οὔτις. *Pauw.*

34. Μιμνέτω ἐκτοθ' ἵππου] Μιμνέτω ἔκτοθεν ἵππου. *Rhod.*

37. Ἱππῳ ὑποπλήξας εὐεργέϊ] ὑποπτήξας. *Rhod.* Brodæo arridet ὑποπλέξας, hæc verbis contexens. Rhodomanno ὑποπτήξας, cum se timide sub equum recepisset: sensu commodo. Ego Ἱππῳ ὑπαλγήσας, sub equo dolens, & dolorem ostentans: ex quo infra legimus Σίνωια δυσάμμορον. Vel, Ἱππῳ ὑποβρύξας, sub equo dormitans, ut somnum captarit, quo se in Troum laqueos scienter velut nescienter indueret. Vel, Ἵππου ὑποπτύξας εὐεργέα, equum amplexus factum fabre. Cum enim donum esset Minervæ, & suppositicius equus sacro Palladio surrepto, fuit instar aræ sacræ miseris, & supplicibus confugium, ac tutela: Quod paullo post suggesto versu firmatur:

Αθαιάταν βουλῇσι παραὶ ποσὶ κάππεσον ἵππου·
Οἱ δὲ καὶ οὐκ ἐθέλοντες ἀναγκαίῃ με λίποντο,
Αζόμενοι μεγάλοιο Διὸς κρατερόφρονα κούρην.

Hæc

Depoſito metu in campum erumpant. Sed vir quiſpiam
Audax, quem nemo inter Trojanos novit,
Extra equum maneat, Martium ſibi animum indens:
Qui ſimulet, ſe vim Argivorum prævalidam,
Pro reditu ipſum immolare volentium, effugiſſe,
Cum ſe timide ſub equum fabrefactum recepiſſet: quem condiderint
Palladi, offenſæ propter haſtigeros Trojanos.
Et hæc prolixe ſciſcitantibus ita commemoret,
Donec ei fidem, quamlibet difficiles, adhibeant;
Eumque ſtatim in urbem ducant, miſerabilem viſu,
Quo luctificæ nobis irruptionis ſignum oſtendat,
Aliis quidem (in Tenedo,) ardentem ſubito facem attollens,
Alios vero ex capaci equo exire jubens,
Quando Trojani curarum expertes ſomnum carpent.
Sic ait: Hunc igitur omnes prædicant, & præ aliis
Calchas eum demiratur, quod fuggeſſiſſet Argivis
Bonum conſilium, & dolum, qui Argivis futurus
Erat victoriæ adjumentum; at ingens clades Trojanis.
Ideo ad bellicoſos principes ſic verba fecit.

No-

Hæc Sinon. *Dausq.* Unum Rhodomanni ὑποπτήξας bonum eſt. *Pauw.*

39. Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐπὶ δηρὸν ἀντιρομένοισι πιφαύσκειν] Hic etiam malo πιφαύσκῃ: Sic μιμνέτω, & omnis verborum cohærentia nitet. *Pauw.*

41. Ες δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θοῶς ἐλεεινὸν ἐόντα, Οφρ' ἡμῖν] Scribe: ἄγωσι, τέως ἐλεεινὸν ἐόντα, Οφρ' ἡμῖν, tantisper miſerum, dum nobis. *Dausq.* Non diſplicet: Nam revera minus congruum eſt θοῶς, ubi præcedit ἐπὶ δηρὸν. An tamen legendum potius, Ες δὲ πόλιν μιν ἄγωσιν ὅλως ἐλεεινὸν ἐόντα? Attende; illud Dausqueji nimis fere acutum eſt. *Pauw.*

42. ἀλιγεινὸν ἐς Αρηα σῆμα πέληται] ἐς Αρια. *Rhod.* σῆμα πέληται, *ſignum ſit*, *ſignum fiat*: Locutio minus apta de homine. δάος ὄφρα πέληται de pice, rectius eſt Lib. 9. V. 453. *Pauw.*

43. αἰθαλόεντα θοῶς ἅμα πυρσὸν ἀείρας] Non convenit ἅμα hoc loco: legendum ſine dubio ἀνὰ πυρσὸν ἀείρας. In poſteriori articulo collocari potuiſſet ἅμα. *Pauw.*

45. Οππότε — ὑπιώσιν] ὑπιώσιν, vel ὑπιώτουσιν. *Rhod.* Non neceſſe. *Pauw.*

Μηκέτι νῦν δόλον ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε,
Ω φίλοι, ἀλλὰ πίθεσθε ἐϋπτολέμῳ Ὀδυσῆϊ·
Οὐ γάρ οἱ ἔσσετ' ἄπρηκτον ἐϋφρονέοντι νόημα·
Ἠδη γὰρ Δαναοῖσι θεοὶ τελέουσιν ἐέλδωρ·
Σήματα δ' οὐκ ἀτέλεστ' ἀναφαίνετ' ἄλλοθεν ἄλλα
Ζηνός· ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ μέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης
Βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι· παραΐσσουσι δὲ λαοὺς
Δεξιοὶ ὄρνιθες, ταναὴ ὀπὶ κεκληγότες·
Αλλ' ἄγε μηκέτι πολλὸν ἐπὶ χρονὸν ἀμφὶ πόληα
Μίμνωμεν· Τρῳσὶ γὰρ ἐνέπνευσεν μέγ' ἀνάγκη
Θάρσος, ὅπερ πρὸς Αρηα καὶ οὐτιδανόπερ ἐγείρει·
Κάρτιστοι δὲ τότ' ἄνδρες ἐπὶ μόθον, ὁππότε θυμὸν
Παρθέμενοι, στονόεντος ἀφειδήσουσιν ὀλέθρου·
Ως νῦν Τρῴῃσι υἷες ἀταρβέες ἀμφιμάχονται
Αστυ περὶ σφέτερον· μέγα δέ σφιν μαίνεται ἦτορ.
Ως φάμενον, προσέειπεν Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς·
Ω Κάλχαν, δηΐοισι κατ' ἀντίον ἄλκιμοι ἄνδρες
Μάρναθ'· ὅσσοι δ' ἐκτὸς ἀλευάμενοι ἀπὸ πύργων
Οὐτιδανοὶ πονέονται, ὅσων φρένα δεῖμα χαλέπτει·
Τῷ νῦν μήτι δόλον φραζώμεθα, μήτέ τι μῆχος
Αλλο· πόνῳ γὰρ ἔοικεν ἀριστέας ἔμμεναι ἄνδρας,

Καὶ

51. ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε] Videnum rectius legatur, μητιάασθαι. & in sequenti versu πιθέσθαι. enallage Græcis Poetis usitata. *Rhod.* Ita Rhodomanus; ut Versus sequens esset compactior: Nam alia non potest esse emendandi ratio: At hiatus ibi non magis metuendus, quam alibi. *Pauw.*

52. ἐϋπτολέμῳ Ὀδυσῆϊ ἀριστέτερον ἐϋπτολέμοισι præcessit. *Pauw.*

55. ἀναφαίνετ' ἄλλοθεν ἄλλα] ἀναφαίνεται ἄλλοθεν ἄλλα. *Rhod.*

56. ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ μέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης] ὑπερθε μέγα. *Rhod.* Hircum olet ἃ, & expellendum est procul: Quid si legamus, αἱ μὲν γὰρ ὑπερθε μέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης Βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι? Id sane sententia & Syntaxis sibi expetit: αἱ βρονταὶ. At sic Versus non habet Dactylum, sed Amphimacrum in principio: Quid igitur? Eumine hic admittemus? Possumus hercule: Alias excogitandum est aliud remedium.

Visne

Nolite alterius porro doli rationes vobiſcum inire
Amici, ſed obſequimini pugnaci Ulyſſi.
Commentum enim hujus prudentis viri non irritum erit.
Jam enim Dii Græcis deſiderium perficient:
Nec vana hinc inde ſigna exhibentur
A Jove. Namque deſuper magnum fragorem edunt per ſudum
Tonitrua cum fulgetris, & prætervolant populum
Aves dextræ, intenſa voce clangentes.
Quare ne quæſo longo tempore in urbis obſidione
Commoremur. Trojanis enim neceſſitas inſpiravit magnum
Animi robur, quæ ad defenſionem etiam ignavum exſtimulat.
Et fortiſſimi tunc ſunt homines ad pugnam, cum animis
Obfirmatis luctificam mortem contemnunt.
Ut nunc Troum nati abjecto terrore propugnant
Pro urbe ſua, valdeque ipſis animus furit.
Ita loquentem interpellavit fortis Achillis natus.
Heus Calcha, ſtrenui viri comminus cum hoſtibus
Pugnant: Extra autem conſpectum caute rem gerentes de turribus,
Præliantur imbelles, quorumcunque animum timor infringit.
Quare nequaquam dolos nunc meditemur, aut machinas
Alias; labore enim viros præcellere decet,

Et

Viſne ſuſpicionem aliam? Legi poſſet, Σήματα δ' οὐκ ἀτέλις' ἀναφαίνει ἄλλοθεν ἄλλα Ζεὺς· αἰ μὲν γὰρ &c. et quidem commode ac minima mutatione. Quare vide, & elige nunc, ſi melius non ſuppetat tibi. *Pauw.*

58. ταυαὴ ἐπὶ κεκληγότες] κεκληγόντες, ut Odyſſ. Ξ. *Rhod.*

63. ϛονόεντος ἀφειδήσουσιν ὀλέθρῳ] ἀφειδήσασιν. *Rhod.*

67. δηΐοισι πατ' ἀντίον ἄλκι· μοι] κατάντίον. *Rhod.*

68. ὅσσοι δ' ἐκτὸς ἀλευάμενοι ἀπὸ πύργων Οὐτιδανοὶ &c] Μάρναν θ'· ὅσσοιν δ' ἐκτὸς: vel ἄλλοι δ' ἐκτὸς. *Rhod.* Locus corruptus: Rhodomanni ὅσσοιν non eſt unius aſſis: ἄλλοι aptius & melius: Nec tamen id probo; quia plane legendum ſuſpicor, Μάρναντ' τοὶ δ' ἐκτὸς. vel οἳ δ' ἐκτὸς ἀλευάμενοι ἀπὸ πύργων Οὐτιδανοὶ ποιέονται, ὅταν &c.

Καὶ δορὶ· θαρσαλέοι γὰρ, ἀμείνονες ἐν δαΐ φῶτες.
Ὡς φάμενον, προσέειπε μένος Λαερτιάδαο·
Ὦ τέκος ὀμβριμόθυμον ἀταρβέος Αἰακίδαο,
Ταῦτα μὲν ὡς ἐπέοικεν ἀμύμονι φωτὶ, καὶ ἐσθλῷ,
Θαρσαλέως μάλα πολλὰ πονεύμενοι· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον*
Κάλχαντος βουλῇσι θοὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες,
Ἵππον τεκταίνωμεν ὑπαὶ παλάμῃσιν Ἐπειοῦ,
Ὅς ῥά τε πολλὸν ἄριστος ὑπ' Ἀργείοισι τέτυκται,
Εἵνεκα τεκτοσύνης· δέδαεν δέ μιν ἔργον Ἀθήνη.
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πάντες ἀριστῆες πεπίθοντο,
Νόσφι Νεοπτολέμοιο δαίφρονος· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν
Πείθε Φιλοκτήταο νόον, κρατερὰ φρονέοντος·
Υσμίνης γὰρ ἔτ' ἔσκον ὀϊζυρῆς ἀκόρητοι·
Ὥρμαινον δὲ μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον· ἀμφὶ δὲ λαοὺς
Σφωϊτέρους ἐκέλευον ἀπειρέσιον περὶ τεῖχος
Πάντα φέρειν, ὅσα δῆριν ἐνὶ πτολέμοισιν ὀφέλλει,
Ἐλπόμενοι πτολίεθρον εὐκτίμενον ἐξαλαπάξαι·
Ἀμφὼ γὰρ βουλῇσι θεῶν ἐς δῆριν ἵκοντο·
Καὶ νύ κεν αἶψα τέλεσσαν, ὅσα σφίσιν ἤθελε θυμὸς,

Sic nihil concinnius : Vident periti. *Rhaw.*

72. *Καὶ δορὶ· θαρσαλέοι γὰρ, ἀμείνονες ἐν δαΐ φῶτες*] *θαρσαλέοι σ' ἄρ'. Rhod.* Pro Aldino *δορὶ* Basileenses *δορὺ*: quod in Notis correxit etiam Rhodomannus. *Rhaw.*

75. *Ταῦτα μὲν ὡς ἐπέοικεν ἀμύμονι φωτὶ, καὶ ἐσθλῷ*] Hic aliquid omissum esse conjectura est non dubia: cujus quia jam copia non datur, lege cum Brodæo *πονευμένῳ* in Versu sequenti. *Rhod.* Deest aliquid in hanc sententiam:

— *πονεύμενοι ἀμφὶ πόλῃα*
Πολλὰς δὴ Τρώων προϊάψαμεν Αἴδι, πολλαὶ
Ψυχαὶ σ' Ἀργείων μάλα γ' εὐκλειῶς ἀπόλοντο
Καππεδίον· καὶ νῦν δικάτῳ λυκάβαντος ἰόντος
Οὐδέτι πω τέκμωρ Τροίην ἀναφανδὸν ἑλέσθαι·
Χρὴ δέ τι μῆχος ἄρειον ἰφευρεῖν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον &c.

Dausq. Hic sine dubio interciderunt quædam, neque corrigere debemus, quæ aperte mutila sunt. Brodæi commentum revera est jejunum: Plura enim dixit Ulysses, Orator non indoctus. Ille autem *πονευμέ-*

Εἴ

Et haſta (virtute bellica :) in prælio enim præſtantiores ſunt viri fortes.
Hæc diſſerentem conſtans Laertiades affatur.
O magnanime imperterriti Æacidæ fili,
Iſta quidem (dicis,) ut virum honeſtum & fortem decet,
Qui multos labores audacter ſuſcipit : verum age ocius
Calchantis conſiliis ad rapidas naves digreſſi,
Equum fabricemus manibus Epei,
Qui inter Argivos longe optimus exſiſtit
Architecturæ cauſa. Minerva enim fabrile opus ipſum docuit.
Sic ait, & cuncti optimates illi morem geſſere,
Excepto pugnaci Neoptolemo, nec fortem
Philoctetæ, ſemper ardua ſpirantis animum inducere potuit.
Nondum enim calamitoſi conflictus ſaturi erant,
Sed cupiebant prælio diſceptare : & milites
Suos jubebant circa vaſtum murum
Omnia deferre, quæ oppugnationem in bellis adjuvant,
Sperantes munitam ſe urbem expugnaturos :
Siquidem ambo Deorum conſiliis ad certamen venerant.
Et ſine mora perfeciſſent, quæ animus illis affectabat :
Niſi

νῷ legens, ὡς pro οὕτως ſumſit, non pro ὥσπερ : Id certum & perſpicuum. At mihi cum Interprete ὡς pro ὥσπερ placet, ut ſic mutilatio ſit apertior, & verba ad Sermonis Analogiam ſint accommodata magis : Quare & ὡς legendum potius, quam ὡς. Deſunt autem, niſi fallor, ea, quibus Ulyſſes dixit, Græcos etiamſi nunc dolo uterentur, pro imbellibus haberi non poſſe, quia tot fortitudinis ſpecimina antea ediderant : Quo pertinent Θαρσαλέως μάλα πολλὰ ποιεύμενοι : quæ Græcos reſpiciunt certo certius. Dausquejana non placent. *Pauw.*

79. πολλὸν ἄριστος ὑπ' Αργείοισι τέτυκται] ἐν Αργείοισι. *Rhod.*

88. Ελπόμενοι πτολίεθρον ἐϋκτίμενον ἐξαλαπάξαι] ἐΰκτιτον. niſi quis præciſa ἐξ ab ultima voce pro Dactylo Tribrachyn in quinta regione malit. *Rhod.* Utrumque in Libris olim repertum, πτολίεθρον ἐΰκτιτον ἐξαλαπάξαι, & πτολίεθρον ἐϋκτίμενον ἁλαπάξαι : Ex confuſa enim lectione diverſa haud dubie error. De Tribrachi non cogitandum, ubi cæſura adeſt. *Pauw.*

Εἰ μὴ Ζεὺς νεμέσησεν ἀπ' αἰθέρος, ἀμφὶ δὲ γαῖαν
Αργείων ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ, σὺν δ' ἐτίναξεν
Ηέρα πᾶσαν ὕπερθε, βάλεν δ' ἅμα πάντα κεραυνὸν
Ηρώων προπάροιθεν· ὑπεσμαράγησε δὲ πᾶσα
Δαρδανίη· τῶν δ' αἶψα μετετράπετ' ἠὺ νόημα
Ες Φόβον· ἐκ δ' ἐλάθοντο βίης, καὶ κάρτεος ἐσθλοῦ·
Καί ῥα κλυτῷ Κάλχαντι, καὶ οὐκ ἐθέλοντι πίθοντο·
Ες δ' ἄρα νῆας ἴκοντο σὺν Αργείοισι καὶ ἄλλοις,
Μάντιν ἀγασσάμενοι, τὸν ἄρ ἐκ Διὸς ἔμμεν ἔφασαν,
Η Διὸς, ἢ Φοίβοιο· πίθοντο δέ οἱ μάλα πάντα·
Ημος δ' αἰγλήεντα περιστρέφετ' οὐρανὸν ἄστρα
Πάντοθε μαρμαίροντα, πόνου δ' ἐπιλήθεται ἀνὴρ,
Δὴ τότ' Αθηναίη, μακάρων γένος ἀμφιλιποῦσα,
Ηλυθε παρθενικῇ ἀταλάφρονι πάντ' εἰκυῖα
Ες νῆας, καὶ λαὸν· ἀρηϊφίλου δ' ἄρ Επειοῦ
Εστη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐν ὀνείρατι, καί μιν ἀνώγει
Τεῦξαι δούρειον ἵππον· ἔφη δέ οἱ ἐγκονέοντι
Αὐτὴ συγκαμέειν· αὐτὴ δ' ἄφαρ ἔνδοθι βῆναι
Εἰς ἔργον ὀτρύνουσα· θεῆς δ' ὄγε μῦθον ἀκούσας,
Καγχαλόων ἀνὰ θυμὸν, ἀκηδέος ἔκθορεν ἵππου·
Εγνω δ' ἀθάνατον θεὸν ἄμβροτον· οὐδέ οἱ ἦτορ
Αλλο παρὲξ ὥρμαινε, νόον δ' ἔχεν αἰὲν ἐπ' ἔργῳ

Θεσπε-

93. Ηέρα πᾶσαν ὕπερθε] Scribendum Ηέρα πάντα: Nam masculum est ἀὴρ pro aëre. *Pauw.*

Ibid. βάλεν δ' ἅμα πάντα κεραυνὸν] ἀκάμαντα κεραυνὸν. *Rhod.* Perbene: quanquam ἀδάμαντα profecto non deterius esset. *Pauw.*

97. καὶ οὐκ ἐθέλοντι πίθοντο] ἐθέλοντε. *Rhod.* Non necesse, si mutato accentu legas ἐθέλοντι. *Pauw.*

99. τὸν ἄρ ἐκ Διὸς ἔμμεν ἔφασαν] ἔφησαν, vel ἔφασκον. *Rhod.*

100. Η Διὸς, ἢ Φοίβοιο] Disertius & emaculatius fuisset, Εκ Διὸς, ἢ Φοίβοιο. *Pauw.*

105. ἀμφιλιποῦσα] Nonne pro ἀμφὶ λιποῦσα, & ἀμφὶς λιποῦσα. *seorsum linquens?* Sic ἀμφιβατεῖν pro ἀμφισβητεῖν, & ἀμφιγνοεῖν pro ἀμφισγνοεῖν habemus: Vide Hesychium in Le-

Niſi Jupiter indignationem oſtendiſſet de cælo. Nam terram circumquaque
Sub pedibus Argivum tremefecit, & concuſſit
Omnem ſuperne aëra, & rapidum intorſit fulmen,
Ante heroës: unde infremuit omnis
Dardania. Quare audax illorum propoſitum ſubito convertitur
In pavorem, & obliviſcuntur impetus ac ſtrenui roboris,
Atque celebri vati etiam nolentes parent.
Contulerunt igitur ſe in naves una cum aliis Argivis,
Vatem ſuſpicientes, quem ex Jove eſſe dicebant,
A Jove (equidem) aut certe a Phœbo, eique in omnibus morem geſſerunt.
Cum vero fulgido in cælo ſydera circumvolvuntur
Undique ſplendentia, & laborum obliviſcitur mortalis;
Ecce, Minerva gente Deorum relicta,
Omnia teneræ virgini aſſimilis, venit
Ad naves & exercitum Græcorum, & bellacis Epei
Supra caput aſtitit in ſomnio, atque ipſum juſſit
Ligneum equum conſtruere: illique promiſit ſi operi incumberet,
Se ipſam auxiliaturam, & mox ipſam equum ingreſſuram eſſe;
Ad opus (ita) inſtigans: is igitur auditis Deæ verbis,
Animo lætatus, ſecuro e ſomno ſubſilit,
Deamque immortalem ac beatam agnoſcit; nec corde ſuo
Aliud præter (equum) voluit: ſed mentem ſemper habet in opere

Divi-

Lexico. *Pauw.*

108. *αὐτὴ δ' ἄφαρ ἔνδοθι βῆναι*] Minerva in equum non ingreſſa eſt cum Heroibus: Et quid igitur? An mendax fuit Dea, & hic dixit, quæ facere non habebat in animo? Haud puto. Vitium mea opinione delitescit, & ſcribendum, *αὐτὴ δ' ἄφαρ ἐγγύθι βῆναι* &c. Sic nihil verius & convenientius: Pueri vident. *Pauw.*

109. *Εἰς ἔργον ὀτρύνουσα*] *Εργον ἐποτρύνουσα*, vel *ἐποτρύνασα*. *Rhod.* *Εργον εἰς ὀτρύνουσα* mihi non diſplicet. *Pauw.*

110. *ἀκηδίος ἴκβορεν ἵππων*] *ἴκβοριν ἵππων*. *Rhod.*

Θεσπεσίῳ· πινυτὴ δὲ περὶ Φρένας ἧιε τέχνη·
Ἠὼς δ' ὁππόθ' ἵκανεν, ἀπωσαμένη κνέφας ἠϋ
Εἰς ἔρεβος, χαροπὴ δὲ δι' ἠέρος ἧιεν αἴγλη,
Δὴ τότε θεῖον ὄνειρον ἐν Ἀργείοισιν Ἐπειὸς,
Ὡς ἴδεν, ὡς ἤκουσεν, ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
Οἱ δέ οἱ εἰσαΐοντες ἀπειρέσιον κεχάροντο·
Καὶ τότ' ἄρ' Ἀτρέος υἱέες ἄγγεα τηλεθάοντα
Ἰδὴς ὑψικόμοιο θοοὺς προέηκαν ἰκέσθαι
Ἀνέρας· οἱ δ' ἐλάτῃσιν ἐπιβρίσαντες ἐς ὕλην,
Τάμνον δένδρεα μακρὰ· περιϰτυπέοντο δὲ βῆσσαι
Θεινομένων· δολιχαὶ δὲ κατ' ἰκρία μακρὰ κολῶναι
Δεύονθ' ἑκ ξυλόχοιο· νάπη δ' ἀνεφαίνετο πᾶσα·
Πρέμνα δ' ἀπαυαίνοντο βίην ποθέοντ' ἀνέμοιο·
Καὶ τὰ μὲν ἀρ πελέκεσσι διατμήγοντες Ἀχαιοὶ,
Εσσυμένως φορέεσκον ἐπ' ἠόνας Ἑλλησπόντου
Ἐξ ὄρεος λασίοιο· μόγησε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
Αἰζηῶν τε, καὶ ἡμιόνων· πονέοντο δὲ λαοὶ
Ἀλλοθεν ἄλλος, ὑποδρήσσοντες Ἐπειῷ. *

Οἱ

118. Οἱ δέ οἱ εἰσαΐοντες ἀπειρέσιον κεχάροντο] Vulgo εἰσαΐοντες cum caſu ſecundo vel quarto conſtruitur: Quare pronomen οἱ vel a κεχάροντο pendet, vel mutandum eſt in ἑ aut οὗ. *Pauw.*

119. Ἀτρέος υἱέες ἄγγεα τηλεθάοντα] Ἀτρέος υἷες ἐς ἄγκεα, vel υἷε ἐς ἄγκεα. *Rhod.* Pro ἄγγεα ſcribendum eſt ἄγκεα: υἱέες manere poteſt: Nam ut ipſi pueri ſciunt, ἰκέσθαι Ellyptice cum caſu quarto conſtrui ſolet; imo id venuſtius, quam ſi præpoſitio accedat. Verſus tamen paulo modulatior fere eſt, ſi υἷες vel υἷε ἐς legas: Et eo reſpexit forte Rhodomannus. *Pauw.*

121. οἱ δ' ἐλάτῃσιν ἐπιβρίσαντες ἐς ὕλην] Pro ἐς ὕλῃ. Sed an ita ſcripſit forte ipſe Quintus? Sane potuit, neque alterum arceſſere habuit neceſſe. *Pauw.*

123. δολιχαὶ δὲ κατ' ἰκρία μακρὰ κολῶναι Δεύονθ' ἑκ ξυλόχοιο] κατ' οὔρια μακρά. *Rhod.* Rhodomannus ita legens, vertit, *ac longa in ſpacioſis montibus juga Lignis nudantur.* Perperam ſine dubio & imperite: Nam ξύλοχος non eſt lignum, ſed locus ligno abundans, ſylva, nemus: Hoc certum. δεύ-

ονθ'

Divino, & ſapiens ars circum præcordia ejus verſatur.
Cum tandem Aurora veniſſet denſasque abegiſſet tenebras
Ad Erebum, & roſeum per aëra jubar ſpargeretur:
Mox divinum inter Argivos ſomnium Epeus,
Ut viderat, ut audiverat, cupidis expoſuit:
Qui audientes ipſum gaudio incredibili perfunduntur.
Et tunc Atridæ in frondoſas Idæ
Alticomantis valles ire juſſerunt expeditos
Viros, qui abietibus robore ſuo incumbentes in ſylva,
Proceras arbores ſuccidunt; reſonantque convalles
Cæſarum impulſu, ac longa in ſpacioſis montibus juga
Lignis nudantur, omnisque pateſcit ſaltus;
Truncique areſcunt, venti flatum expetentes.
Quos ſecuribus ſcindentes Argivi,
Subito deportant ad Helleſponti littora,
Ex monte hirſuto. Tum occupatus erat in opere animus
Juvenum & mulorum, negotiumque habebant homines
Innumeri, alibi alii adminiſtrantes Epeo.

Pars

οντο autem ἐκ ξυλόχοιο non dicunt Græci, ſed δεύοντο ξυλόχοιο: Id etiam notum. Quare Verſio illa peſſime habet, & ipſa Græca, ſive cum Rhodomanno legas κατ' οὔρεα, ſive vulgatam lectionem ſequaris, etiam bona eſſe non poſſunt. Ne multis te morer, ſcribendum ſuſpicor, δολιχῶν δὲ κατ' ἠρίαι μακρὰ κολώνων Σεύοντ' ἐκ ξυλόχοιο, *antennæ vero & trabes longæ deturbabantur de jugis excelſis ex ſylva.* κατασεύοντο, cadebant præcipites. De cædendo loquitur τάμνον: de ſono cædendi περικτυπέοντο δὲ βῆσσαι: de ruina & lapſu hæc ipſa: Sic ordine progreditur oratio, & verba dicunt, quod debent: Hoc vides, ſpero. δολιχῶν κολώνων a κατὰ & κατασεύοντο pendet: Nam ἠρίαι μακρὰ δολιχῶν κολώνων, vel δολιχῶν κολώνων ἐκ ξυλόχοιο minus appoſitum eſſet hic. *Pauw.*

125. βίην ποθέοντ' ἀνέμοιο] Flacceſſit ποθέοντ' hoc loco. *Pauw.*

128. μόγησε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ Αἰζηῶν τε, καὶ ἡμιόνων] Θυμὸς ἡμιόνων, ut θυμὸς αἰζηῶν: Quam ſuave & Scholaſticum hoc? *Pauw.*

130. Αλλοθεν ἄλλος, ὑποδρήσσοντες Επειῷ·] Μύριοι ἄλλοθεν. *Rhod.* Αλλοθεν ἄλλος ἑκοντὶ ὑποδρήσσοντες. Brodæus Πάντη ἄλλοθεν. Rhodomannus Μύριοι. *Dausq.* Verſus aperte mutilus, quem in-

Οἱ μὲν γὰρ τέμνεσκον ὑποκριθέντι σιδήρῳ
Δοῦρά τε, καὶ σανίδας διεμέτρεον· οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὄζους
Λείαινον πελέκεσσιν ἔτ' ἀπρίστων ἀπὸ φιτρῶν·
Αλλος δ' ἄλλο τὶ ῥέξε πονεύμενος· αὐτὰρ Επειὸς
Ιππου δουρατέοιο πόδας κάμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Νηδύα τ', ἠδ' ἐφύπερθε συνήρμοσε νῶτα, καὶ ἰξὺν
Εξόπιθεν· δειρὴν δὲ πάρος, καθύπερθε δὲ χαίτην
Αὐχένος ὑψηλοῖο καθήρμοσεν, ὡς ἐτεόντερ
Κινυμένην· λάσιον δὲ κάρη, καὶ εὔτρυχον οὐρὴν·
Οὔατα δ', ὀφθαλμούς τε διειδέας, ἄλλα δὲ πάντα,
Οἷς ἐπικίνυται ἵππος· ἀέξετο δ' ἱερὸν ἔργον
Ως ἐτεὸν ζώοντος, ἐπεὶ θεὸς ἀνέρι τέχνην
Δῶκ' ἐρατὴν· τετέλεστο δ' ἐπὶ τρισὶν ἤμασι πάντα
Παλλάδος ἐννεσίῃσι· πολὺς δ' ἐπεγήθησε λαὸς
Αργείων· θαύμαζε δ' ὅπως ἐπὶ δούρατι θυμὸς,
Καὶ

instaurare non poſſumus ſine Libris. Præcedentia loquuntur, de illis, qui in littore cum Epeo fabricabantur equum : Quare nota diſtinctionis commode adeſſet. An forte legendum, πονέοντο δὲ λαοὶ Θῖνα παρ' ἄλλοθεν ἄλλος, ὑποδρήσσοντες Επειῷ ? Id non ineptum certe. Interpretum commenta non placent. *Pauw.*

131. τέμνεσκον ὑποκριθέντι σιδήρῳ] ὑποκρινθέντι σιδήρῳ. Ita enim Poetæ κατ' ἀναλογίαν formant. *Rhod.* Recte Rhodomannus in Verſione Latina, *ferro diſcreto, ſerra* : κρίνω, *dirimo* : idem ὑποκρίνω : Locutio notanda, quæ paulo obſcurior certe. An peccaſſet Quintus, ſi ſcripſiſſet ὑποπρισθέντι σιδήρῳ, quod ipſum πρίονα deſignaſſet apertius? Non puto, hercule. *Pauw.*

134. Αλλος δ' ἄλλο τὶ ῥέξε] Ita recte Aldus : Baſileenſes ῥέξε : quod in ſua Editione expreſſit Rhodomannus. *Pauw.*

135. αὐτὰρ ἔπειτα Νηδύα τ'] Perquam ingratum eſt αὐτὰρ, ubi proxime præceſſit αὐτὰρ Επειὸς. An vitium forte ſubeſt, & ſcribendum, Ιππου δουρατέοιο πόδας κάμε· καὶ τάχ' ἔπειτα Νηδύα τ', ἠδ' ? Id certe ab Auctoris ſtylo non abluderet; At nihil affirmo. *Pauw.*

139. λάσιον δὲ κάρη, καὶ εὔτρυχον οὐρὴν] εὔτριχον : vel legi non incommode poteſt εὔτροχον, rotundam ſeu teretem. *Rhod.* Scribe εὔτριχον. Pariavit hæc Calaber : λάσιον δὲ κάρη, καὶ εὔτριχον οὐρὴν : nam equo juba, & cauda, ſi bene pilis horrificent, gemina ſunt ornamenta. *Dauſq.* εὔτριχον ego etiam

Pars enim ferro diſcreto (ſerra) ſecabant
Ligna, & aſſeres dimetiebantur: pars ramos
Levigabant ſecuribus a truncis nondum ſectis:
Aliusque alium peragebat laborem. At Epeus
Lignei equi pedes (primum) fabricavit, deinde vero
Ventrem; hinc deſuper coagmentavit dorſum & armos
Poſterius, & anterius cervicem, jubamque ſupra
Arduam cervicem concinnavit perinde, ac ſi vere
Se moveret; Hiſpidum etiam caput, & ſetoſam caudam,
Nec non oculos perſpicuos, & cætera cuncta,
Quibus equus movetur: ſacrumque opus creſcebat,
Ut (equi) vere viventis: ſi quidem Dea artem viro
Amabilem dederat; Adeoque intra triduum cuncta abſoluta erant,
Palladis afflatu; & populoſus ſuper hoc gaudebat exercitus
Græcorum, ac mirabatur quanam ratione ligno animus

Et

etiam ſcribo: ἰύτροχον in cauda protenſa equi, non video quem uſum & Energiam habere poſſit. Pro λάσιον δὲ κάρη rectius legas, λάσιόν τε κάρη. *Pauw.*

140. ἄλλα δὲ πάντα] Hic etiam exaſciatius legeretur, ἄλλα τε πάντα: Et ſic Aldina. *Pauw.*

141. Οἷς ἐπικίνυται ἵππος] Locutio jejuna & minus apta: Præcedit enim, Οὔατα δ', ὀφθαλμούς τε, ἄλλα δὲ πάντα: oculis autem, & aliis membris præter pedes, de quibus antea actum, non movetur equus, ſed illa cum equo pedum miniſterio moventur una. An aliud dedit Quintus? Neſcio, & non ſuccurrit, quod commode ſubſtitui poſſit. Sed an ſcribendum forte, Οἷς ἐπιγίνεται, vel Οἷς ἔπι γίνεται ἵππος, *quibus equus ſit equus, & equus eſt?* Cogitandum. *Pauw.*

144. πολὺς δ' ἐπιγήθησε λαὸς] ἐπιγήθει λαός. *Rhod.*

145. θαύμαζε δ' ὅπως ἐπὶ δούρατι θυμὸς] Cuncti ſciebant Græci tabulis animum non ineſſe. Quocirca ſcribendum ariolor ῥυθμὸς: concinnitatem namque mirabantur, membrorum e ligno cum membris conſenſionem. Aut ab eadem mente ἐπὶ δούρασιν ἁρμὸν. ἐπέχω. Certe nec multo ante, eſt, — συνήρμοστε νῶτα, καὶ ἰξύν. *Dausq.* θυμὸς hic eſt animus & vigor equi generoſi, qui in ipſo ligno apparebat. Dausquejus ineptit: ῥυθμὸς in omnibus operibus ineſſe debet, isque mirandi materies hic non ſatis larga. *Pauw.*

146.

Καὶ τάχος ἐκπεπότηται ποδῶν· χρεμέθοντι δ' ἐώικει·
Καὶ τότε δῖος Ἐπειὸς ὑπὲρ μεγακήτεος ἵππου
Εὔχεθ' ὑπ' ἀκαμάτῳ Τριτωνίδι χεῖρας ὀρέξας·
Κλῦθι θεὰ μεγάθυμε· σάω δ' ἐμὲ, καὶ τεὸν ἵππον.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἐσάκουσε θεὰ πολύμητις Ἀθήνη,
Καί ῥα οἱ ἔργον ἔτευξεν ἐπιχθονίοισιν ἀγητὸν
Πᾶσιν, ὅσοι μιν ἴδοντο, καὶ οἳ μετόπισθε πύθοντο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ Δαναοὶ μὲν ἐγήθεον ἔργον Ἐπειοῦ
Δερκόμενοι, Τρῶες δὲ πεφυζότες ἔνδοθι πύργου
Μίμνον, ἀλευάμενοι θάνατον, καὶ ἀνηλέα κῆρα,
Δὴ τότ' ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοὰς, καὶ Τηθύος ἄντρα,
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο θεῶν ἀπάτερθε μολόντος,
Ἔμπεσεν ἀθανάτοισιν ἔρις· δίχα δέ σφιν θυμὸς
Ἔπλετ' ὀρινομένων· ἀνέμων δ' ἐπιβάντες ἀέλλας,
Οὐρανόθεν φορέοντ' ἐπὶ χθόνα· τοῖσι δ' ὑπ' αἰθὴρ
Ἔβραχεν· οἱ δὲ, μολόντες ἐπὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα,
Ἀλλήλων ἵσταντο κατ' αντίον, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
Οἱ δ' ἄρ ὑπὲρ Τρώων· πολέμου δ' ἔρος ἔμπεσε θυμῷ·
Τοῖσι δ' ὁμῶς ἀγέροντο καὶ οἱ λάχον εὐρέα πόντον·
Καί ῥ' οἱ μὲν, δολόεντα, κοτεσσάμενοι, μενέαινον
Ἵππον ἀμαλδῦναι σὺν νήεσιν, οἱ δ' ἐρατεινὴν
Ἰλιον· αἶσα δ' ἔρυκε πολύτροπος· ἐς δὲ κυδοιμὸν

Τρέ-

146. Καὶ τάχος ἐκπεπότηται ποδῶν] ἐκπεπότητο. *Rhod.* Si moles ingens equi, & ſuapte ſponte immobilis, quæ alias lapſibus, rotis, funibus, (hæc ante Calaber vocat ἄλλα τε πάντα, Οἷς ἐπικίνυται ἵππος) & junctis vulgi operis promovetur, qui *celeritas pedum volabat?* quod iis verbis tegitur. Surrogo, quod rectum reor: Καὶ λάχος ἐκπεπότητο ποδῶν. Et pars pedum elaborata eſt. Prius moles ipſa quanta quanta ſurgebat, incurrebat in oculos, poſt illa baſes, ſeu pedes. *Dausq.* Hic plus quam ineptit bonus Dausquejus: Id vident ipſi tyrones. Ut equi vigor, ita pedum velocitas in ligno apparebat: Nihil planius aut perſpicuum magis. *Pauw.*

148. Εὔχεθ' ὑπ' ἀκαμάτῳ Τριτωνίδι χεῖρας ὀρέξας] Melius vi-

Et pedum celeritas fabricata eſſent, & hinnienti ſimilis videretur.
Et tunc divinus Epeus pro ſtupendæ magnitudinis equo
Vota fecit, ad invictam Minervam manibus porrectis.
Audi Dea magnanima, & ſoſpita me, atque tuum equum.
Sic dixit: eumque exaudiit Minerva ingenioſa Dea:
Et opus ipſius effecit admirandum terrigenis
Univerſis; qui id viderunt, & qui poſtea audiverunt.
Cæterum cum Danai lætarentur, opus Epei
Contemplantes, & Trojani trepidantes intra turres
Se continerent ut mortem & Parcam immiſericordem ſubterfugerent;
Interim ad Oceani fluxus & Tethyos antra
Jove magnanimo, procul a Diis, profecto,
Cælitibus contentio incidit, & diſcors eis animus
Fuit in ea commotione: procellis igitur ventorum conſcenſis,
Cælitus ad terram deferuntur, & æther ſub illis
Remugit, ipſique delati ad Xanthi vortices
Adverſum ſe mutuo conſiſtunt; pars quidem Argivum,
Pars vero Troum cauſa: animosque belli cupido inceſſit.
Et aggregantur illis etiam, qui vaſtum mare ſortiti ſunt.
Atque tum alii ira perciti cupiebant inſidioſum
Equum abolere cum navibus: alii contra amabile
Ilium. Sed fatum varie omnia mutans prohibet, & ad conflictum

Men-

videtur ἐπ' ἀκαμάτῳ. *Rhod.* Ita ſcribendum haud dubie. *Pauw.*

154. Τρῶες δὲ πεφυζότες ἴσθοθι πύργῳ] πεφυζότες ἴσθοθι πύργων. *Rhod.* Pro Aldino πεφυζότες Baſileenſes πεφυζόντες: id Rhodomannus etiam correxit. *Pauw.*

158. δίχα δέ σφιν θυμὸς] δίχα δὲ σφίσι θυμὸς. *Rhod.*

159. Επλετ' ἐριομένῳν] ἐριομένοις. ἐτίρασις tamen caſuum fuerit, ſi concinnitas non obſtet. *Rhod.* Enallage eſt inconcinna & nimis periculoſa: Quare ἐριομένοις etiam arridet mihi. *Pauw.*

160. Οὐρανόθεν φορέοντ' ἐπὶ χθόνα] φορέοντο ἐπὶ vel ποτὶ. *Rhod.* φορέοντο ἐπὶ bonum eſt. *Pauw.*

Τρέψε νόον μαχάρεσσιν· Αρης δ' ἐξῆρχε μόθοιο·
Αλτο δ' Αθηναίης κατεναντίον· ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
Σύμπεσον ἀλλήλοισι· περὶ σφίσι δ' ἄμβροτα τεύχη
Χρύσεα κινυμένοισι μέγ' ἴαχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
Εὐρὺς ὑπεσμαράγησε, χελαινὴ δ' ἔτρεμε γαῖα
Αθανάτων ὑπὸ ποσσὶ· μακρὸν δ' ἅμα πάντ' ἄϋσαν·
Σμερδαλέη δ' ἐνοπὴ μέχρις οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε,
Μέχρις ἐπ' Αϊδονῆος ὑπερθύμοιο βερέθρων·
Τιτῆνες δ' ἐφύπερθε μέγ' ἔτρεσαν· ἀμφὶ δὲ μακρὴ
Ιδη ὑπέστενε πᾶσα, καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
Αενάων ποταμῶν· δολιχαὶ δ' ἅμα τοῖσι χαράδραι,
Νῆες τ' Αργείων, Πριάμοιό τε κύδιμον ἄστυ·
Αλλ' οὐκ ἀνθρώποισι πέλεν δέος· οὐδ' ἐνόησαν
Αὐτῶν ἐννεσίῃσι θεῶν ἔριν· οἱ δὲ, κολώνας
Χερσὶν ἀποῤῥήξαντες ἀπ' οὔδεος Ιδαίοιο,
Βάλλον ἐπ' ἀλλήλους· αἱ δὲ ψαμάθοισιν ὁμοῖαι,
Ρεῖα διεσκίδναντο· θεῶν περὶ δ' ἄσχετα γυῖα
Ρηγνύμενα διὰ τυτθὰ· Διὸς δ' ἐπὶ πείρασι γαίης

Οὐ

173. μακρὸν δ' ἅμα πάντ' ἄϋσαν] πάντες ἄϋσαν. *Rhod.* πάντα plene, & πάντα γ' ἄϋσαν, hiatus ne ſit. πάντα, aër, pontus, terra, inferi, cælum, Ida, fluvii, torrentes, naves Græcorum, Troja, omnia ſtrepitu, clamore, tumultu perſonabant. Sic aptius, quam πάντες, quod voluere alii. *Dausq.* Perbene Rhodomannus πάντες, Dausqueji πάντα ineptit. *Pauw.*

175. Μέχρις ἐπ' Αϊδονῆος ὑπερθύμοιο βερέθρων] ἐπ' Αϊδωνῆος. *Rhod.* Durum eſt μέχρις ita repetitum ſine copula: Nonne ſcribendum, Μέχρις τ' Αδωνῆος ὑπερθύμοιο βερέθρων? De Αδωνῆος vide nos ad initium Lib. 3. *Pauw.*

176. Τιτῆνες δ' ἐφύπερθε μέγ' ἔτρεσαν] Quid audio? An Titanes locum occupant, qui facit, ut τρέσαι ἐφύπερθε potuerint dici? Nihil, hercule, falſius. Vitium ſine dubio hæret: Legendum autumo, Τιτῆνες δ' ἀκάτερθε μέγ' ἔτρεσαν. Sic nihil convenientius: Scis, quo detruſi omnium peſſimi. *Pauw.*

180. Αλλ' οὐκ ἀνθρώποισι πέλεν δέος· οὐδ' ἐνόησαν &c.] Hoc inepte fictum eſt, inprimis ubi Dii rupes ab Ida avulſas in ſe evibrabant ſtrenue, & res agebatur in vicinia Græcorum & Trojanorum. Vident & ſentiunt omnes. Ubi autem ſubſide-

Mentem Diis convertit. Mars itaque pugnæ initium fecit,
Et contra Minervam profiluit: ita & alii
Inter ſe concurrêre: circumque eos immortalia arma
Ex auro valde crepitabant ex commotione, & pontus circumquaque
Latifluus inſonuit: nigraque contremuit tellus,
Deum ſub pedibus: ac magnum omnes clamorem ſuſtulerunt,
Adeo ut vox horrenda ad altum uſque cælum perveniret,
Et ad magnanimi Plutonis barathrum,
Supraque Titanes magnopere expaveſcebant. Ad hæc ardua
Ida ingemuit penitus, & ſonora fluenta
Perpetuorum amnium, longæque cum his voragines,
Ac naves Argivum, Priami denique urbs inclyta.
Sed hominibus non erat metus, nec ſenſerunt
Deorum litem, ipſorum conſiliis: Qui rupes
Manibus avulſas ab Idæo monte,
In ſe ultro citroque evibrant. Hæc autem inſtar arenarum
Facile diſperguntur, circa velocia Deorum membra
In minutas partes confractæ; ſed Jovis in finibus terræ
Men-

ſiderunt illæ rupes, diſſipatæ ipſa alliſione in corpora divina? Nonne novos tumulos & colles effecerunt ſtatim? Quid etiam ipſa Ida? Nonne planities facta fuit, ita a Diis diſrupta & avulſa? Nonne mutatio ſoli & montis adeo egregia ab omnibus notata fuit ſtatim? Totum commentum hujus pugnæ ineptum eſt: Sed omnium ineptiſſima certe hæc pars ejus. *Pauw.*

181. *Αὐτῶν ἐπιστῆναι θεῶν*] Verſum complevi retracto *αὐ-*

τῶν ex fine prioris verſus in priſtinam ſtationem. *Rhod.* In Aldina ſcilicet & Baſileenſi *αὐτῶν* male cum Verſu præcedenti cohæret. *Pauw.*

182. *ἀποβρήξαντες ἀπ' οὔδεος Ἰδαίοιο*] *ἀπ' οὔρεος Ἰδαίοιο*, credo, ut Interpres vertit. *Pauw.*

184. *Πᾶσα διεσείσατο· θεῶν περὶ δ' ἄσχετα γυῖα*] Scribe & distingue, *Πᾶσα διεσείσατο, θεῶν περὶ ἄσχετα γυῖα. Pauw.*

185. *Ῥηγνύμεναι διὰ τοῦτο*] *Ῥηγνύμεναι διὰ τοῦτο. Rhod.*

Οὐ λάθον ἠὺ νόημα· λιπὼν δ' ἄφαρ ὠκεανοῖο
Χεύματ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιε· τὸν δὲ φέρεσκον
Εὖρος, καὶ Βορέης· Ζέφυρος δ' ἐπὶ τοῖσι, Νότος τε·
Τούς δ' ὑπὸ θεσπέσιον ζυγὸν αἰόλος ἦγαγεν Ιρις
Αρματος αἰὲν ἐόντος, ὅ οἱ κάμεν ἄμβροτος αἰὼν
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν ἀτειρέος ἐξ ἀδάμαντος·
Ικετο δ' Ουλύμποιο ῥίον μέγα· σὺν δ' ἐτίναξεν
Αἰθέρα πᾶσαν ὑπερχολούμενος· ἄλλοτε δ' ἄλλαι
Βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι μέγ' ἐκτύπεον· ἐν δ' κεραυνοὶ
Ταρφέες ἐξεχέοντο ποτὶ χθόνα· καίετο δ' ἀὴρ
Ασπετος· ἀθανάτῃσι δ' ὑπὸ φρένας ἔμπεσε δεῖμα·
Πάντων δ' ἔτρεμε γυῖα, καὶ ἀθανάτων περ ἐόντων.
Τῶν δὲ περιδδείσασα κλυτὴ Θέμις, εὖτε νόημα
Αλτο διὰ νεφέων· τάχα δέ σφεας εἰσαφίκανεν·
Οἴη γὰρ στονόεντος ἀπόπροθι μίμνε μόθοιο·
Τοῖον δ' ἔκφανε μῦθον, ἐρυκανόωσα μάχεσθαι·
Ισχεσθ' ἰωχμοῖο δυσηχέος· οὐ γὰρ ἔοικεν,
Ζηνὸς χωομένοιο, μινυνθαδίων ἕνεκ' ἀνδρῶν
Μάρνασθ' αἰὲν ἐόντας, ἐπεὶ τάχα πάντες ἄϊστοι
Εσσεσθ'· ἦ γὰρ ὕπερθεν ἐφ' ὑμέας οὖρεα πάντα
Εἰς ἓν ἀναῤῥήξας, οὔθ' υἱῶν, οὔτε θυγατρῶν

Φεί-

188. Ζέφυρος δ' ἐπὶ τοῖσι, Νότος τε] Malo Ζέφυρος τ'. *Pauw.*

191. Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν] ὑπ' ἀκαμάτῃσιν non deterius fuisset. *Pauw.*

193. Αἰθέρα πᾶσαν ὑπερχολούμενος] ὕπερθε χολούμενος. *Rhod.* Brodæus ὑπερχωλούμενος. Inepte. Rhodomannus ὕπερθε χολούμενος. Ego ὕπερ κεχολωμένος. Exitu hujus libri, γάμῳ κεχολωμέναι αἰνῷ. *Dausq.* Recte Rhodomannus ὑπερθε χολούμενος; sed rectius Dausquejus ὑπερκεχολωμένος: Nam sic sine dubio scripsit ille. *Pauw.*

194. ὁμῶς στεροπῇσι μέγ' ἐκτύπεον· ἐν δὲ κεραυνοὶ] μέγ' ἔκτυπον· ἐκ δὲ κεραυνοί. *Rhod.*

196. ἀθανάτῃσι δ' ὑπὸ φρένας ἔμπεσε δεῖμα] ἀθανάτοισι. *Rhod.*

197. καὶ ἀθανάτων περ ἐόντων] Quam flaccidum hoc post ἀθανάτοισι? Sic tamen ipse Quintus: Nam ἀκαμάτων non sufficeret. *Pauw.*

Mentem perſpicacem non fefellerunt: ſtatim igitur relicto Oceani
Stagno, latepatens cælum conſcendit, eumque vehunt
Eurus & Boreas, Zephyrusque Notusque cum illis:
Quos Iris multicolor duxerat ſub jugum divinum
Currus ſempiterni, quem immortale Ævum illi fabricavit,
Indefatigatis manibus, ex rigido adamante.
Venit itaque in magnum Olympi verticem, & concuſſit
Totum deſuper æthera iratus; aliasque alia
Tonitrua, fulguribus mixta, valde reboant, & inter hæc fulmina
Crebra ad terram effunduntur: flagratque aër
Infinitus. Tum metus Deorum mentibus ingruit,
Omniumque membra tremuerunt, quamvis immortales eſſent.
His igitur timens inclyta Themis, tam cito quam cogitatio,
Per nubes deſiliit, & celeriter ad eos devenit.
Sola enim extra triſtem remanſerat pugnam.
Et hunc ſermonem ad dirimendum pugnam edidit.
Deſiſtite a tumultuoſa conflictatione: Non enim decet,
Jove indignante, propter homines caducos
Immortales Deos inter ſe decertare. Alias ſubito omnes evanidi
Eritis. Namque ſuper vos ex alto cunctis montibus
In unum colliſis, neque filiis neque filiabus

Par-

198. Τῶν δὲ περιδδείσατα κλυτὴ Θέμις] Ita recte Aldina: Baſileenſis perperam περιδείσατα: quod Rhodomannus correxit in Notis. *Pauw.*

201. Τοῖον δ' ἴκφατε μῦθον] Τοῖον δ' ἴκφατο. *Rhod.* Rectiſſime, ne dicam Græciſſime, μῦθον ἰκφάναι, nec exempla moramur. Fruſtra ſufficitur ἴκφατο. *Dausq.* Sibi habeat bonus elegantias ſuas: Ego cum Rhodomanno ſcribo ἴκφατο, idque facient omnes, qui Literis Græcis probe ſunt imbuti. *Pauw.*

206. Εἰς ἓν ἀναῤῥήξας, οὔθ' υἱῶν] Malim ἀναῤῥήξει', οὔθ' υἱῶν. *Dausq.* Cave adſentiaris: Nam ſic verborum cohærentia vitiatur. *Pauw.*

Φείσεται, ἀλλ' ἄρα πάντας ὁμῶς ὕπερθε καλύψει
Γαίη ἀπειρεσίη· οὐδ' ἔσσεται ἄμμιν ἄλυξις
Ἐς φάος· ἀργαλέος δὲ περὶ ζόφος αἰὲν ἐρύξει.
Ὡς φάτο· τοὶ δὲ πίθοντο, Διὸς τρομέοντες ὁμοκλὴν·
Ὑσμίνης δ' ἔσχοντο· χόλον δ' ἀπὸ νόσφι βάλοντο
Ἀργαλέον· φιλότητα δ' ὁμηθέα ποιήσαντο·
Καὶ ῥ' οἱ μὲν νίσσοντο πρὸς οὐρανὸν· οἱ δ' ἅλαδε εἴσω·
Οἱ δ' ἀνὰ γαῖαν ἔμιμνον· ἐϋπτολέμοισι δ' Ἀχαιοῖς
Υἱὸς Λαέρταο πυκνὰ φρονέων, φάτο μῦθον·
Ὦ νῦν μοι Ἀργείων σημάντορες ἀκριτόμυθοι,
Νῦν μοι ἐελδομένῳ τεκμήρατε, οἵτινες ἐστὲ
Ἐκπάγλως κρατεροὶ καὶ ἀμύμονες· ἦ γὰρ ἱκάνει
Ἔργον ἀναγκαίης· ἀλλὰ μνησώμεθ' Ἄρηος,
Ἐς δ' ἵππον βαίνωμεν ἐΰξοον, ὄφρά τι τέκμωρ
Εὕρωμεν πολέμοιο δυσηχέος· ὡς γὰρ ἄμεινον
Ἔσσεται, ἢν καὶ δόλῳ, καὶ κήδεσιν ἀργαλέοισιν
Ἄστυ μέγ' ἐκπέρσωμεν, οὗ εἵνεκα δεῦρο μολόντες,
Πάσχομεν ἄλγεα πολλὰ, φίλης ἀπὸ τηλόθι γαίης·
Ἀλλ' ἄγε δὴ μένος ἠὲ, καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θέσθε·
Καὶ γάρ τις κατὰ δῆριν ἀνιηρῇ ὑπ' ἀνάγκῃ
Θαρσήσας ἀνὰ θυμὸν, ἀμύμονα φῶτα κατέκτα

Χει-

207. ἀλλ' ἄρα πάντας ὁμῶς ὕπερθε καλύψει] ὁμῶς ἐφύπερθε. *Rhod.*

208. οὐδ' ἔσσεται ἄμμιν ἄλυξις Ἐς φάος] ὔμμιν ἄλυξις. *Rhod.*

211. Ὑσμίνης δ' ἔσχοντο] Rectius ἴσχοντο, quia ἴσχισθ' præceſſit. *Pauw.*

215. Υἱὸς Λαέρταο πυκνὰ Φρονέων] πύκα Φρονέων. *Rhod.* Græciſſimum eſt πυκνὰ φρονεῖν, ut πυκινὰ φρονεῖν in Odyſſea. Modulus uſitatiſſimus. Nec refelli eam lectionem patitur Theocriti verſus Idyll. KB.

Λαιῇ δὲ σόμα τύψε· πυκνὰ δ' ἀράβησαν ὀδόντες.

Dausq.

216. Ὦ νῦν μοι Ἀργείων σημάντορες] Ὦ φίλοι Ἀργείων σημάντορες. *Rhod.* Abundat forte Ὦ: Nam νῦν μοι data opera geminare potuit Vir Scholaſticus, ut Emphaticum & nervoſum. Alias Rhodomannus non male φίλοι Ἀργείων, quanquam

Parcet, ſed ſimul omnes opprimet
Vaſta telluris mole; nec effugium vobis erit
Ad lucem; quin t tra (vos) perpetuo caligo detineat.
Sic ait: illi vero Jovis minas reformidantes paruere,
Et a pugna deſtiterunt, iramque abjecerunt
Moleſtam, & familiarem inter ſe amicitiam inſtaurarunt.
Alii itaque redi runt in cælum; alii in mare;
Pars in terra manebant. Tum ad bellaces Achivos
Prudens Laërtæ filius (his) verbis diſſeruit;
Amici Argivum duces, quorum in verbis ſæpe judicium deſideratur,
Nunc, ut deſidero, mihi oſtendite, qui ſitis
Inſigniter fortes, nec culpandi: Enimvero jam incumbit
Neceſſitatis opus. Idcirco Martis (virtutis bellicæ) memores ſimus,
Equumque dedolatum ingrediamur: ut exitum aliquem
Clamoſi belli inveniamus: Sic enim præſtabilius
Erit, ſi dolo & operoſa arte
Magnam urbem expugnemus: cujus gratia huc vecti
Multas toleramus ærumnas, procul a natali ſolo.
Sed agite quæſo generoſum, & forte animis robur indatis.
Nam in conflictu quiſpiam acerbæ neceſſitatis ſtimulo adactus,
Si fiduciam (animo) conceperit, præſtantem virum interficit (ſæpe,)

Li-

quam κλυτοὶ Ἀργεῖοι ad literarum veſtigia propius accedit. *Pauw.*

222. Ἐσσεται, ἤν καὶ δόλῳ, καὶ κήδεσιν ἀργαλέοισιν] ἤν κε δόλῳ. καὶ μήδεσιν. *Rhod.* κήδεσιν ἀργαλέοισιν, difficili cura urbem evaſtemus. Alius μήχεσιν, alius μήδεσιν. κῆδος eſt cura, vel in illo pervulgato: τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος: quod & ἀκηδία, *acedia*, aliaque eodem ex fonte ſatis ſuperque manifeſtant. *Dausq.* μήδεσιν haud dubie legendum: Sed quid μήδεσιν ἀργαλέοισιν, ubi de dolo ſermo eſt? Nihil certe, nihil. Scribendum ſuſpicor, ἤν κε δόλῳ, καὶ μήδεσιν ἀγκυλέοισι. ἀγκυλομήτης notiſſimum eſt ipſis pueris: Et ſic ἀγκυλόμητα μήδεα conveniunt dolo, & cum dolo recte junguntur. *Pauw.*

227. ἀμύμονα φῶτα] Quid ſi ἀμείνονα? *Rhod.* Ita legendum plane. *Pauw.*

Χειρότερος γεγαώς· μάλα γὰρ μέγα θυμὸν ἀέξει
Θάρσος, ὅπερ τε μάλιστα πολὺ λώϊον ἀνθρώποισιν·
Αλλ' ἄγ' ἀριστῆες μὲν εὐρὺν λόχον ἐντύνεσθε·
Οἱ δ' ἄλλοι Τενέδοιο πρὸς ἱερὸν ἄστυ μολόντες,
Μίμνετε, εἰσόκεν ἄμμε ποτὶ πτόλιν εἰρύσσουσι
Δήϊοι, ἐλπόμενοι Τριτωνίδι δῶρον ἄγεσθαι·
Αἰζηῶν δέ τις ἐσθλὸς, τὸν οὐ σάφα Τρῶες ἴσασι,
Μιμνέτω ἄγχ' ἵπποιο, σιδήρεον ἐνθέμενος χὴρ·
Καί οἱ πάντα μέδοντα μάλ' ἔμπεδον, ὁππόσ' ἔγωγε
Πρόσθ' ἐφάμην· καὶ μή τι περὶ φρεσὶν ἄλλο νοήσῃ,
Οφρα μὴ ἀμφαδὰ Τρῳσὶν Αχαιῶν ἔργα πέληται.
Ως φάτο· τὸν δὲ Σίνων ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Αλλων δειδιότων· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἔμελλεν
Εκτελέειν· τῷ καί μιν ἐϋφρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν
Ηὔς ἀγάσσατο λαός· ὅ δ' ἐν μέσσοισιν ἔειπεν·
Ω Οδυσεῦ, καὶ πάντες Αχαιῶν φέρτατοι υἷες,
Εργον μὲν τόδ' ἔγωγε λιλαιομένοισι τελέσσω,
Εἴτε μ' ἀεικίζωσι, καὶ εἰ πυρὶ μητίοωνται

Βάλ-

229. Θάρσος, ὅπερ τε μάλιστα πολὺ λώϊον ἀνθρώποισιν] Triplex jam mihi verſus emendatio ſuccurrit. Primo enim pro πολὺ λώϊον, πολύλλιτον, exoptatiſſimum, legi poteſt. Deinde, cui id minus probatur, ſubſtituat φέρει κλέος, gloriam adfert. Tertio, cui retinendum videtur πολὺ λώϊον, loco μάλιστα ponat φόβῳ, cujus ſenſum in verſione reddidi. Si cui vero nec tum ſatisfiat, de quarta & meliore circumſpiciat: & cogitet nos ſolis hic conjecturis niti. *Rhod.* Securus alienæ divinationis reſcribo: Θάρσος, ὅπερ τε πίλει μάλα λώϊον ἀνθρώποισιν. Vel: ὅπερ τελίθει πολὺ λώϊον ἀνθρώποισιν. Vel: ὅπερ τ' ἀλκῆς πολὺ λώϊον ἀνθρώποισιν. Sententia non abſimilis Odyſſ. H.

— θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
Εργοισι τελίθει, εἰ καὶ πόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.

Dausq. Locus difficilior, quem tentarunt, non emendarunt Interpretes. An forte ſcribendum, Θάρσος, ὅπερ τε μάλιστα ὀνήϊον ἀνθρώποισιν, *fiducia, quæ hominibus maxime prodeſt?* ὀνήϊος & ἀνήϊος idem, quod ὀνήσιμος: Nihil notius. Vide & judica: Ego nihil temere affirmo. *Pauw.*

230.

Licet ipſe ſit deterior. Nam valde animum confirmat
Audacia, quæ metu longe potior eſt hominibus.
Accingite igitur vos principes ad inſidias ſolertes.
At vos alii ad ſacram Tenedi urbem
Opperimini, donec nos ad urbem traxerint
Hoſtes, donum Minervæ deduci putantes.
Juvenum autem quiſpiam fortis, quem Troës non certo noverunt,
Prope equum maneat, ferreo corde præditus:
Atque ipſi omnia curæ ſint quam diligentiſſime, quæ ego
Antea propoſui, & nihil aliud in animo cogitet;
Ne Græcorum res Trojanis notæ fiant.
Sic dixit. Sino autem ei reſpondet, & infit,
Aliis reformidantibus: Ingens enim facinus erat
Patraturus: Ideoque ob bonum animi propoſitum ſtrenuus
Illum exercitus demiratur: is igitur in medio cœtu (ita) fatur:
Ulyſſes, & præſtantiſſimi Argivum nati omnes:
Rem hanc ego exoptantibus perfectam dabo,
Etiamſi me indignis modis tractent, ignique deſtinent
Vi-

230. Αλλ' ἄγ' ἀριστῆες μὴν εὖ· ξὺν λόχῳ ἐντύνεσθε] μὴν ἑῦν λόχον. *Rhod.* εὖρὺν & ſententiæ & verſui obeſt: Rhodomannus non male ἑῦν. Si εὐρὺς in Libris fuiſſet, de Amphimacro cogitaſſem. *Pauw.*

234. ἰσθλὸς, τὸν οὐ σάφα Τρῶες ἴσασι] ἰσθλὸς; ὃν οὐ. *Rhod.*

236. Καὶ οἱ πάντα μίδοντα μάλ' ἴμπιδον] πάντα μέλοιτο μάλ'. *Rhod.* Brodæus πάντα μίδοντα, exponitque omnia curet & provideat. Rhodomannus μέλοιτο μάλ'. Ego Καὶ οἱ πάντα μεδίσθω ἴμπιδον, abraſo τῷ μάλα. Heſychius: Μεδίσθω, φροντιζέσθω. Potius autem mihi μεδίσθω, quam μίδωνται, ut reſpondeat anteriori μιμνέτω. *Dausq.* Rhodomannus procul omni dubio recte μέλοιτο μάλ' ἴμπιδον: Ipſi tyrones vident & ſentiunt ſtatim. *Pauw.*

245. Εἴτε μ' ἀεικίζωσι, καὶ εἰ πυρὶ μητιόωνται Βάλλειν ζωὸν ἐόντα] εἴτε & εἰ καὶ ita Græce non poſſunt jungi, & ineptit Interpres, qui inde extudit, quod Græca promere non valent: εἴτε eſt ſive, εἰ καὶ etſi: Pueri ſciunt, neque ignorat quisquam. Quid igitur? Locus eſt corruptus, & legendum fortaſſe, Εἴτε μ' ἀεικίζωσ', εἴτ' ἐν πυρὶ μητιόωνται Βάλλειν ζωὸν ἐόν-

Βάλλειν ζωὸν ἐόντα· τὸ γὰρ νύ μοι εὔαδε θυμῷ,
Ἢ θανέειν δηΐοισιν ὑπ' ἀνδράσιν, ἢ ὑπαλύξαι,
Ἀργείοις μέγα κῦδος ἐελδομένοισι φέροντα.
Ὡς φάτο θαρσαλέως· μέγα δ' Ἀργεῖοι κεχάροντο·
Καί τις ἔφη, ὡς τῷδε θεὸς μέγα χάρτος ἔδωκε
Σήμερον· οὐ γὰρ πρόσθεν ἔην θρασὺς· ἀλλά ἑ δαίμων
Οτρύνει πάντεσσι κακὸν Τρώεσσι γενέσθαι,
Ἢ νῶϊν· νῦν γὰρ οἴομαι ἐσσυμένως περ
Ἀργαλέου πολέμου τέκμωρ εὔδηλον ἔσεσθαι.
Ὡς ἄρ ἔφη κατὰ λαὸν ἀρηϊφίλων τις Ἀχαιῶν·
Νέστωρ δ' αὖ ἑτέρωθεν ἐποτρύνων μετέειπεν,
Νῦν χρειὼ φίλα τέκνα βίης, καὶ θάρσεος ἐσθλοῦ·
Νῦν γὰρ τέρμα πόνοιο θεοὶ, καὶ ἀμύμονα νίκην
Ἡμῖν ἐλδομένοισι φίλας ἐς χεῖρας ἄγουσιν·
Αλλ' ἄγε θαρσαλέως πολυχανδέος ἔνδοθεν ἵππου
Βαίνετ', ἐπεὶ μερόπεσσι κλέος μέγα θάρσος ὀπάζει·
Ὡς ὄφελον μέγα χάρτος ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι κεῖτο,
Οἷον ὅτ' Αἴσονος υἱὸς ἔσω νεὸς ὠκυπόροιο
Αργώης καλέεσκεν ἀριστέας, ὁππότ' ἔγωγε
Πρῶτος ἀριστήων καταβήμεναι ὁρμαίνεσκον,
Εἰ μὴ ἄρ' ἀντίθεος Πελίης ἀέκοντά μ' ἔρυκε·
Νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι πολύστονον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὥς,
Ὡς νέος ἡβώων καταβήσομαι ἔνδοθεν ἵππου
Θαρσαλέως· θάρσος δὲ θεὸς, καὶ κῦδος ὀπάσσει.

Ὡς

τε, *sive contumelia me afficiant, sive in ignem* &c. εἴτε bis positum convenit. Alias etiam legi posset, λιλαιομένοισι τελέσσαι. Εἴτε, ἀτιμίζωσι καὶ μ' ἐς πυρὶ μητιόωνται &c. *me contumelia, licet, afficiant, & in ignem &c.* idque alteri præstaret, si μ' non esset positum paulo incommodius: Sic tamen Poetæ aliquando ob Metri necessitatem, cui parendum est semper. Quare cogita, & sume, quod tibi arrideat. *Pauw.*

253. Ἢ νῶϊν· νῦν γὰρ οἴομαι ἐσσυμένως περ] νῦν γάρ πω οἴομαι. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus: Potes etiam νῦν γάρ τοι οἴομαι, idque non deterius certe. *Pauw.*

262.

Viventem injicere. Hoc enim animo meo allubescit,
Ut aut morte ab infestis hominibus afficiar, aut evadam,
Magnam interim cupientibus Argivis gloriam acquirens.
Sic ait confidenter; unde magnum Argivis gaudium exsistit.
Et dixit quispiam: Quam præclaram Deus huic fortitudinem indidit
Hodie! Antea enim audax non fuit. Sed Genius ipsum
Impellit ut omnibus Trojanis exitium afferat,
Aut nobis. Nunc enim spero celeriter
Manifestum difficilis belli exitum fore.
Sic fatur in exercitu Martiorum quispiam Græcorum.
Nestor autem alibi instigans (hæc) edisserit.
Nunc, dilecti filii, opus est virtute & strenua fiducia.
Nunc enim Dii laborum finem, & victoriam
Expetentibus nobis in caras (quasi) manus adducunt.
Quare intrepidis animis in capacis equi viscera
Conscendite. Nam magnam hominibus gloriam fiducia conciliat.
Utinam vero præstans illa vis in genibus meis reposita esset,
Ut (erat), cum Æsonis natus in properam navem
Argoam optimates convocaret; ubi ego
Primus inter principes in eam descendere festinabam:
Nisi eximius me Pelias invitum retraxisset.
Nunc vero querula me senectus opprimit, sed tamen nihilominus
Velut juvenis ætate florens equum ingrediar
Animose. Deus porro fiduciam, & celebrem eventum dabit.

Sic

262. Ὡς ὄφελον μέγα κῆρος ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι κεῖτο] Præcessit proxime μέγα θάρσος: An ita voculas geminavit Quintus? Potest: Fors tamen ibi scribendum κλέος μάλα θάρσος ὀπάζει. Illud ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι κεῖτο etiam explanare potest superius ἔχεν ὑπὸ χείρεσι θυμὸν V. 141. Lib. 9. Ut dixi, senes in manibus habebant animum & fiduciam, quæ nulla in genubus. Pauw.

269. Θερσαλίης· θάρσος δὲ θεὸς,

Ως φάμενον, προσέειπε πάϊς ξανθοῦ Αχιλῆος·
Ω Νέστωρ, σὺ μὲν ἐπὶ νόῳ προφερέστερος ἀνδρῶν
Πάντων· ἀλλά σε γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρψεν·
Οὐδέ τις ἐμπεδός ἐστι βίη χατέοντι πόνοιο·
Τῷ σε χρὴ Τενέδοιο πρὸς ἠόνας ἀπονέεσθαι·
Ες δὲ λόχον νέοι ἄνδρες, ἐθ' ὑσμίνης ἀκόρητοι,
Βησόμεθ', ὡς σὺ γεραιὲ λιλαιομένοις ἐπιτέλλεις.
Ως φάτο· τῷ δ' ἄγχιστα κιὼν Νηλήϊος υἱὸς,
Αμφοτέρας οἱ ἔκυσε χεῖρας, κεφαλήν τ' ἐφύπερθεν,
Οὔνεχ' ὑπέσχετο πρῶτος ἐς εὐρέα δύμεναι ἵππον
Αὐτὸς, ὃν οὔτι κέλευε γεραίτερον ἔκτοθι μίμνειν
Αλλοις σὺν Δαναοῖσιν· ἐέλδετο γὰρ πονέεσθαι·
Καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον, προσέειπεν·
Εσσὶ πατρὸς κείνοιο βίη, καὶ ἐΰφρονι μύθῳ,
Αντιθέου Αχιλῆος· ἔολπα δὲ σῇσι χέρεσσιν
Αργείους Πριάμοιο διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ·
Οψὲ δ' ἀρ ἐκ καμάτοιο μέγα κλέος ἔσσεται ἡμῖν,
Πολλὰ πονησαμένοισι κατὰ κλόνον ἄλγεα λυγρά·
Αλγεα μὲν περὶ ποσσὶ θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν,
Εσθλὰ πολλὸν ἄπωθε· πόνον δέ γε μέσσον ἔλασσαν·
Τοὔνεκα ῥηϊδίη μὲν ἐς ἀργαλέην κακότητα
Αἰζηοῖσι κέλευθος, ἀνιηρὴ δ' ἐπὶ κῦδος,
Μέσφ' ὅτε τις στονόεντα πόνον διὰ ποσσὶ περήσει.

Ως

θεὸς, καὶ κῦδος ὀπάσσει] Post Θαρσαλίως hic longe rectius legeretur κάρτος δὲ θεὸς &c. Vident omnes, qui oculis non sunt capti. *Pauw.*

271. Ω Νέσωρ, σὺ μὲν ἐπὶ νόῳ προφερέστερος] μὲν ἐσσὶ νόῳ. *Rhod.*

272. γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρψεν] ἀμφιμέμαρπεν. *Rhod.*

274. Τῷ σε χρὴ Τενέδοιο πρὸς ἠόνας ἀπονέεσθαι] Versus pessime laborat: Scribe, Τῷ σε χρὴ Τενέδοιο πρὸς ἠιόνας ἀπονεῖσθαι. *Pauw.*

278. Αμφοτέρας οἱ ἔκυσε χεῖρας] Versus requirit χέρας. *Pauw.*

280. ὃν οὔτι κέλευε γεραίτερον ἔκτοθι μίμνειν] κέλευε γεραίτερος. *Rhod.* γεραίτερος rectum est, sed locum non efficit satis rectum,

Sic orantem compellat rufi Achillis filius.
Mi Neſtor, ſapientia quidem præcellis viros
Omnes, verum aſpera te ſenectus occupavit,
Nec res gerendas affectanti vires ſatis firmæ ſuppetunt.
Quapropter ad Tenedi te littora ſecedere oportet;
Nos autem juvenes, necdum pugnando ſaturati, ad inſidias
Nos conferemus; ut tu ſenior cupientibus præcipis.
Sic fatur. Ad eum igitur proxime accedens Neleia proles,
Ambas ipſius manus & caput deſuper oſculatur:
Quod princeps amplum ſe equum ſubiturum
Receperat. Quem ſenior nequaquam foris manere juſſit,
Cum cæteris Danais: Laboris enim deſiderio tenebatur.
Ideo belli cupidum ſic alloquitur.
Patris illius ſoboles es tum viribus, tum cordata oratione,
Achillis divini: proinde tuis manibus ſpero
Argivos inclytam Priami urbem expugnaturos eſſe.
Tandem vero ex labore ingens vobis gloria continget,
Multis exhauſtis moleſtiis & ærumnis acerbis in conflictu.
Incommoda enim ante pedes Dii hominibus poſuerunt:
Sed commoda admodum procul: inque medio laborem obtenderunt.
Ideo facilis eſt & plana ad triſtem improbitatem
Juvenibus via, ſed moleſta ad gloriam;
Donec quis acerbum laborem pedibus ſuperarit.

Sic

ctum, ſi attendas: Scribendum puto:

Αὐτὸς, ὃν οὔτι κέλευε γεραίτερος ἔνδοθι βαίνειν,
Ἀλλοῖς σὺν Δαναοῖσιν· ἐέλδετο γὰρ πονέεσθαι·

Cum pro *ἔνδοθι* ſcriptum fuit *ἔκτοθι*, ſtatim *βαίνειν* in *μίμνειν* tranſire debuit. *Pauw.*

286. *Ὀψὲ δ' ἄρ ἐκ καμάτοιο μόγις κλίνης ἔσσεται ἡμῖν*] Ita recte Aldus: Baſileenſes male *ἔσσεται ὑμῖν*: quos in Contextu & Verſione ſua ſecutus eſt Rhodomannus. *Pauw.*

288. *Ἀλγεα μὲν περὶ ποσσὶ θεοὶ θέσαν*] Rectius *παρὰ ποσσὶ. Rhod.*

289. *Εσθλὰ πολλὸν ἄπωθε*] *Εσθλὰ δὲ πολλὸν ἄπωθε. Rhod.*

292. *πόνον διὰ ποσσὶ περήσει*] *περήσῃ, Rhod.*

Sed

Ως φάτο· τὸν δ' Αχιλῆος ἀμείβετο κύδιμος υἱός·
Ω γέρον, ὡς σύγ' ἔολπας ἐνὶ Φρεσὶ, τοῦτο πέλοιτο
Ημῖν εὐχομένοισιν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτως.
Εἰ δ' ἑτέρως ἐθέλουσι θεοὶ, καὶ τοῦτο τετύχθω·
Βουλοίμην δ' ὑπ' Αρηϊ ἐϋκλειῶς ἀπολέσθαι,
Ηὲ φυγὼν Τροίηθεν, ὀνείδεα πολλὰ φέρεσθαι.
Ως εἰπὼν, ὤμοισι κατ' ἄμβροτα θήκατο τεύχη
Πατρὸς ἑοῦ· τοί δ' αἶψα καὶ αὐτοὶ θωρήχθησαν
Ηρώων οἱ ἄριστοι, ὅσοις θρασὺς ἔπλετο θυμὸς·
Τούς μοι νῦν καθ' ἕκαστον ἀνειρομένῳ σάφα Μοῦσαι
Εσπεθ', ὅσοι κατέβησαν ἕσω πολυχανδέος ἵππου·
Υμεῖς γὰρ πᾶσαν μοι ἐνὶ φρεσὶ θήκατ' ἀοιδὴν,
Πρίν μοι ἀμφὶ παρειᾷ κατασκίδνασθαι ἴουλον,
Σμύρνης ἐν δαπέδοισι περικλυτὰ μῆλα νέμοντι,
Τρὶς τόσον Ερμοῦ ἄπωθεν, ὅσον βοόωντος ἀκοῦσαι,
Αρτέμιδος περὶ νηὸν ἐλευθερίῳ ἐνὶ κήπῳ,
Οὔρεϊ οὔτε λίην χθαμαλῷ, οὔθ' ὑψόθι πολλῷ·
Πρῶτος μὲν κατέβαινεν ἐς ἵππον κητώεντα
Υἱὸς Αχιλλῆος, σὺν δ' ὁ κρατερὸς Μενέλαος,

Hδ'

300. Πατρὸς ἑοῦ· τοί δ' αἶψα καὶ αὐτοὶ θωρήχθησαν] Versus ingratus: An tamen mavis, αὐτοὶ ἐθωρήχθησαν? *Rauw.*

305. Πρίν μοι ἀμφὶ παρειᾷ κατασκίδνασθαι ἴουλον] παρειᾷ ἀνασκίδνασθαι ἴουλον. vel παρήϊα κατὰ συνίζησιν: cujus tamen Atticum παρεῖα esse potest. Sed ego contentus sum castigatione prima. *Rhod.* Castigo: ἀμφὶ παρειάδ' ἀνασκίδνασθαι ἴουλον. *Dausq.* Si παρεῖα pro παρήϊα alicubi extaret, in lectione illa ne literam mutans acquiescerem: Nunc vocem ita inflexam non reperiens, cum Rhodomanno haud invitus scribo, ἀμφὶ παρειᾷ ἀνασκίδνασθαι ἴουλον: quanquam κατασκίδνασθαι sane accommodatius est, quam ἀνασκίδνασθαι: Id certum. Et quid tamen prohibet, quominus Analogiam sequamur Linguæ, & ubi παρήϊον habemus, similiter non admittamus παρεῖον? Certe ubi ad κατασκίδνασθαι attendo, in id inclino plane, & locum hunc vocem ita inflexam nobis exhibere suspicor. Dausqueji παρειάδα pro gena, suspectum est valde, ut sciunt Græce docti: παρειὰς eo significatu genuinum est & no-

Sic ait, cui præclarus Achillis filius respondit.
O senior, quod tu animo tuo speras, id eveniat
Nobis exoptantibus. Nam ita fieri multo conducibilius,
Quod si aliter Diis visum est, & hoc fiat.
Malim autem ego gloriosam in bello mortem oppetere,
Quam a Troja fugiendo multum reportare ignominiæ atque probri.
Sic fatus cæleſtia humeris apposuit arma
Parentis sui, statimque & cæteri sese armarunt
Inter heroas optimi, quibus animus erat audentior.
Quos mihi nunc singulatim exquirenti, Musæ perspicue
Recensete, quotquot in multicapacem equum conscenderunt.
Nam vos omnigenum animo meo carmen indidistis,
Antequam mihi circa genas lanugo spargeretur,
In campis Smyrnæ inclytas oves pascenti,
Ter tanto ab Hermo fluvio spacio, quanto vociferantem audias,
Prope Dianæ templum, in libero horto,
Monte nec nimis humili, nec in altum nimis porrecto.
Princeps equidem in vastum ascendit equum
Filius Achillis, unaque fortis Menclaus,

Et

notum. *Pauw.*

306. *Σμύρνης ἐν δαπίδεσσι περικλυτὰ μῆλα νέμοντι*] Rhodomannus per *μῆλα* hic discipulos intelligit, & auditorio præfuisse existimat Quintum: An vere, dubito; quia de ea ætate loquitur Auctor, quæ docendo nondum apta esse solet. Ego proprie verba accipere malo; & per oves inclytas intelligo eas, quæ ad templum Dianæ pertinebant jure proprio: Scis animalia sacra, & in usus sacros, fuisse intra templorum septa: Hisce præfuit Quintus, eaque pascens didicit artem Poeticam, ejusque prima posuit tyrocinia: Sic singula pulchre sibi constant. *Pauw.*

308. *ἐλευθερίῳ ἐνὶ κήπῳ*] In horto venusto, & cujus facies erat amœna & liberalis. *Pauw.*

309. *οὔτ' ὀψίθι πολλῷ*.] Hoc parum respondet præcedenti *οὔτε λίην χθαμαλῷ*: Nam *ὀψίθι* adverbium est, non adjectivum, ut nemo nescit: Et sic asperius sane hic locutus est Quintus. An tamen scripsit fortasse ipse *οὔτ' ὄψει πολλῷ*? Id certe ad *χθαμαλῷ* propius accederet. Nihil tamen affirmo. *Pauw.*

317.

Ηδ' Οδυσεὺς, Σθένελός τε, καὶ ἀντίθεος Διομήδης·
Βῆ δὲ Φιλοκτήτης τε, καὶ Αντιχλος, ἠδὲ Μενεσθεὺς·
Σὺν δὲ Θόας ἐρίθυμος, ἰδὲ ξανθὸς Πολυποίτης·
Αἴας τ', Εὐρύπυλός τε, καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης·
Μηριόνης τε, καὶ Ιδομενεὺς, ἀριδεικέτω ἄμφω·
Σὺν δ' ἄρ ἐϋμελίης Ποδαλείριος, Εὐρύμαχός τε,
Τεῦκρός τ' ἀντίθεος, καὶ Ιαλμενὸς ὀμβριμόθυμος,
Θάλπιος, Αντιλοχός τε, μενεπτόλεμός τε Λεοντεὺς·
Σὺν δ' Εὔμηλος ἔβη θεοείκελος, Εὐρύαλός τε,
Δημοφόων τε, καὶ Αμφίμαχος, κρατερός τ' Αγαπήνωρ·
Σὺν δ' Ακάμας τε, Μέγης τε κρατεοῦ Φιλέος υἱὸς·
Αλλοι δ' αὖ κατέβαινον, ὅσοι ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
Οσσους χάνδανεν ἵππος. *
Ιππον ἔτευξεν· ἐπίστατο δ' ᾧ ἐνὶ θυμῷ
Η μὲν ἀνωΐξαι κείνους πτύχας, ἠδ' ἐπερεῖσαι·
Τοὔνεκα δὴ πάντων βῆ δεύτατος· ἔρυσε δ' εἴσω
Κλίμακας, ἧς ἀνέβησαν· ὅ δ' αὖ μάλα πάντ' ἐπιέρσας,
Αὐτοῦ περὶ κληῖδι καθέζετο· τοὶ δὲ σιωπῇ
Πάντες ἔσαν, μεσσηγὺς ὁμῶς καὶ ὀλέθρου *
Οἱ δ' ἄλλοι νήεσσιν ἐπέπλεον εὐρέα πόντον,

Εφ

317. Σὺν δ' ἄρ ἐϋμελίης Ποδαλείριος] ἰϋμμελίης. *Rauw.*

322. Μέγης τε κρατεῦ Φιλέος υἱὸς] κραταιῦ Φυλέος. *Rhod.*

323. Αλλοι δ' αὖ κατέβαινον &c.] Si plures Heroas non enumeraverit Quintus, quam novem & viginti, quorum nomina præcedunt, non video, cur Muſas ita operoſe invocaverit. An plura interciderunt hic? Poteſt; nec tamen id admodum probabile. Illud credo; poſt ἔξοχ' ἄριστοι deeſſe etiam aliqua: Nam ὅσοι ἔσαν præcedens, vix patitur, ut ὅσσους χάνδανεν ſecutum fuerit: Niſi voculas geminaſſe velis Auctorem geminando aſſuetum: Quanquam hæc geminatio ſane nimia. Vide & perpende ſingula. *Rauw.*

324. χάνδανεν ἵππος] Luxata hic ſunt exemplaria. Tale autem quid ad ſenſum abſolvendum deeſſe arbitror, Οσσους χάνδανεν ἵππος· ἔβη δ' ἐπὶ τοῖσιν Επειὸς, Ος μέγαν ἵππον ἔτευξεν &c. *Rhod.*

326. Η μὲν ἀνωΐξαι κείνους πτύχας, ἠδ' ἐπερεῖσαι] κείνῳ πτύχας

Et Ulyſſes, Sthenelusque, ac divinus Diomedes.
Acceſſit etiam Philoctetes, & Anticlus; & Meneſtheus,
Simulque Thoas animoſus, & rufus Polypoetes,
Ajaxque, Eurypylusque, & par Deo Thraſymedes:
Merionesque, & Idomeneus, ambo apprime illuſtres:
Et cum illis Podalirius haſta bonus, Eurymachusque,
Teucerque fortis, & Jalmenus magnanimus,
Thalpius, Antilochusque, bellaxque Leonteus:
Et una Eumelus introiit Deo ſimilis, Euryalusque
Demophoonque, & Amphimachus, validusque Agapenor:
Nec non Acamas, & Meges fortis Phylei natus;
Alii denique intrarunt, qui longe optimi erant;
Quot (videlicet) equus capiebat: poſt quos ſubiit etiam Epeus,
Qui magnum equum fabricarat, & ſolertia ſua noverat
Tum aperire, tum claudere illius (equi) receſſus.
Propterea omnium poſtremus ingreſſus eſt, & intro attraxit
Scalas, quibus aſcenderant. Tandem ipſe omnibus probe occluſis,
Juxta clauſtra inibi conſedit: cæteri autem taciti
Erant omnes, inter vitam & mortem (conſtituti).
Aſt alii navibus latum mare ſulcabant,

Suis

χας. *Rhod.* Unde hic τὸ ν? Piſides aliter:

Ὁ τῆς ὄτε πρὶν διοιξας τὸ σόμα.

Reſcribo: Ἡ μὲν ἀνοῖξαι ἐκείνοιο πτύχας, νῦν δ' ἐπιμῖσαι. *Dausq.* Scribere ſufficit, Ἡ μὲν ἀνοῖξαι κείνοιο πτύχας. *Pauw.*

327. ἔρυσι δ' ἴσαν] εἴρυσι δ' εἶσαν. *Rhod.*

328. ὅ δ' αὖ μάλα πάντ' ἐπιέρσας] ἣν μάλα πάντ' ἐπιρρίσας. *Rhod.* Rhodomannus ἐπιρρίσας: Non male: Prætulerim tamen ἐπιέρξας: ἔργω idem, quod εἴργω: inde ἐπιέρξας. Pro αὖ ſine dubio legendum eſt ἣν. *Pauw.*

329. Αὐτῇ περὶ κληῖδι καθίζετο] Αὐτῇ πὰρ κληῖδι. *Rhod.*

330. μετόπιγες ὀμῶς καὶ ὀλίθρῳ] μετόπιγες ὀμῶς βίοτα καὶ ὀλίθρῳ. *Rhod.* βίοτα Intercidit mea etiam opinione, ſed poſt ἔσαν intercidiſſe credere malo, quam poſt ὀμῶς: Πάντες ἔσαν, βίοτα μετόπιγες ὀμῶς καὶ ὀλίθρῳ. *Pauw.*

Ες ἑλισίας πρήσαντες, ὅπη πάρος αὐτοὶ ἴκυσν·
Τοῖσι δὲ κοιρανέοντες, δύω κρατερόφρονε φῶτε
Σήμαινον, Νέστωρ τε, καὶ αἰχμητὴς Ἀγαμέμνων·
Τοὺς δε, καὶ ἑλδομένους καταβήμεναι ἔνδοθεν ἵππου,
Ἀργεῖοι κατέρυξαν, ἵν' ἐν νήεσσι μένοντες,
Ἀλλοις σημαίνωσιν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἄνδρες
Ἐργῷ ἐποίχονται, ὁπότ' εἰσορόωσιν ἄναχτας·
Τοὔνεκ' ἄρ ἔκτοθι μίμνον ἀριστῆές περ ἐόντες·
Οἱ δὲ θοῶς ἀφίκοντο πρὸς ἠόνας Τενέδοιο·
Ἐυνὰς δ' ἔνθ' ἔβαλον κατὰ βένθος· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
Νηῶν ἐσσυμένως· ἀπὸ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔδησαν
Ἠιόνων· αὐτοὶ δὲ παρ' αὐτόθι μίμνον ἔκηλοι,
Δέγμενοι ὁππότε πυρσὸς ἐελδομένοισι φανείη·
Οἱ δ' ἄρ ἐν ἵππῳ ἔσαν δηΐων σχεδόν, ἄλλοτε μέν που
Φθεῖσθαι ὀϊόμενοι, ὁτὲ δ' ἱερὸν ἄστυ δαΐξαι·
Καὶ τὰ μὲν ἑλπομένοισιν ἐπήλυθεν ἠριγένεια·
Τρῶες δ' εἰσενόησαν ἐπ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου
Καπνὸν ἔτ' αἰσσοντα δι' ἤρος· οὐδ' ἄρα πῆχυς
Δέρκοντ', αἴ σφιν ἔνειχαν ἀΦ' Ἑλλάδος αἰνὸν ὄλεθρον·
Γηθόσυνοι δ' ἄρα πάντες ἐπέδραμον αἰγιαλοῖσι,
Τεύχη ἐφεσσάμενοι· ἔτι γὰρ δέος ἄμφεχε θυμόν·
Ἵππον δ' εἰσενόησαν ἐΰξοον· ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ
Θάμβεον ἑσταότες· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἐτύχθη·
Ἀγχόθι δ' αὖτε Σίνωνα δυσάμμορον εἰσενόησαν·

Καὶ

332. Ες ἑλισίας πρήσαντες] Ἀς ἑλισίας πρήσαντες. *Rhod.*

333. Τοῖσι δὲ κοιρανέοντες, δύω] κοιρανέοντε. δύω. *Rhod.*

340. ἀφίκοντο πρὸς ἠόνας Τενέδοιο] πρὸς ἠόνας Τενέδοιο. *Rhod.*

341. Ἐυνὰς οἳ ἔνθ' ἔβαλον κατὰ βένθος.] ἔβαλον κατὰ βένθος. *Rhod.*

348. Τρῶες δ' εἰσενόησαν ——— Καπνὸν ἔτ' αἰσσοντα δι' ἤρος] ἐπαΐσσοντα. *Rhod.* Flamma jam languerat, aut etiam nulladum erat: fumus tamen adhuc sublime ferebatur. Hæc Calabro mens. Non placet Rhodomannus scribens ἐπαΐσσοντα: quia rerum constantiam labefacit. *Dausq.* Rhodomanni ἐπαΐσσοντα ego etiam non probo: Nam nox

Suis tentoriis incenſis, ubi antea ipſis quies nocturna fuerat.
Quibus cum imperio duo fortes viri
Præerant, Neſtor & haſtipotens Agamemnon.
Hos enim, quantumvis cupidos equum ingrediendi,
Argivi retinuerant, ut in navibus manentes
Aliis imperarent. Nam longe melius homines
Opus aggrediuntur, quando principes in conſpectu habent.
Ideo licet primarii eſſent, foris tamen manebant.
Mature igitur delati ſunt ad littora Tenedi,
Ubi ancoras dejiciunt in profundum, ipſique exſcendunt
E navibus propere, & retinacula alligant
Littori, ibique ſubſiſtunt quieti,
Præſtolantes tantiſper, dum fax deſiderantibus oſtenderetur.
Equo autem incluſi prope hoſtem erant, modo
De ſe actum eſſe putantes, modo ſe urbem ſacram exciſuros.
Atque hæc ſperantibus aurora ſupervenit.
Cæterum Troës animadvertunt in littore Helleſponti
Fumum, adhuc attollentem ſe per aëra, neque naves
Vident, quæ funeſtum ex Græcia interitum eis attulerant:
Cuncti igitur hilares ad littus procurrunt,
Armis induti. Nam adhuc metus animos obtinebat:
Tum equum prope politum conſpiciunt, & juxta illum
Reſiſtentes ſtupent. Nam opus erat immane.
Infelicem etiam Sinonem in propinquo vident,

Atque

nox integra interceſſerat, ut ex Verſu præcedenti apparet, & cum ſub veſperam caſtra incendiſſent Græci, poſt ſolem demum exortum fumum hunc attentius conſiderarunt Troës: Quare ἔτι, ſi ad narrationis ſeriem attendas, quantivis pretii revera eſt. Dausquejus pro more ſuo ambigue & obſcure. *Pauw.*

355. Σίνωνα δυσάμμορον εἰσιδόντας] Hic tertia vice recurrit εἰσιδόντας: Nam εἰσιδόντες ἀκτὴν, & εἰσιδόντας ἵππον præceſſit. Sed an forte loco medio ſcri-

Καί μιν ἀνειρόμενοι Δαναῶν ὕπερ, ἄλλοθεν ἄλλος
Μέσσον ἐκυκλώσαντο περισταδόν· ἀμφὶ δὲ μύθοις
Μελιχίοις εἴροντο πάρος· μετέπειτα δ' ὁμοκλῇ
Σμερδαλέῃ· καὶ πολλὰ δολόφρονα Φῶτα δάϊζον
Πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἰέν· ὃ δ' ἔμπεδον ἠΰτε πέτρη
Μίμνεν, ἀτειρέα γυῖ' ἐπιειμένος· ὀψὲ δ' ἄρ' αὐτοῦ
Οὔαθ' ὁμῶς, καὶ ῥῖνας ἀπὸ μελέων ἐτάμοντο,
Πάμπαν ἀεικίζοντες, ὅπως νημερτέα εἴπῃ,
Ὁππως βὰν Δαναοὶ σὺν νήεσιν, ἠδὲ καὶ ἵππος
Ενδον ἐρητύεσκεν· ὃ δ' ἐνθέμενος Φρεσὶ κάρτος,
Τοῖα δ' ἂρ ἐν μέσσοισι δολοφρονέων ἀγόρευεν·
Αργεῖοι μὲν νηυσὶν ὑπὲρ πόντοιο φέβονται,
Μακρῷ ἀκηδήσαντες ἐπὶ πτολέμῳ ἀνίῃ·
Κάλχαντος δ' ἰότητι, δαΐφρονι Γριτογενείῃ
Ἱππον ἐτεκτήναντο, θεῆς χόλον ὄφρ' ἀλέωνται,
Πάγχυ κοτεσσαμένης Τρώων ὕπερ· ἀμφὶ δὲ νόστου
Εννεσίῃ Οδυσῆος ἐμοὶ μενέαινον ὄλεθρον,
Ὄφρα με δηώσωσι, δυσηχέος ἄγχι θαλάσσης,
Δαίμοσιν εἰναλίοις· ἐμὲ δ' οὐ λάθον, ἀλλ' ἀλεγεινὰς
Σπονδάς τ', οὐλοχύτας τε μάλ' ἐσσυμένως ὑπαλύξας,
Αθανάτων βουλῇσι παραὶ ποσὶ κάππεσον ἵππου·
Οἱ δὲ, καὶ οὐκ ἐθέλοντες, ἀναγκαίῃ με λίποντο,
Αζόμενοι Διὸς μεγάλου κρατερόφρονα κούρην.
Ὡς φάτο κερδοσύνῃσι· καὶ οὐ κάμεν ἄλγεσι θυμὸν·

Ar-

scribendum, ἵππον εἰσορόωσιν? Fac, quod lubet: Ego nihil asſevero. *Pauw.*

360. Πολλὸν ἐπὶ χρόνον] Hoc poſt πολλὰ Scholaſtici ingenium & acumen iterum prodit. *Pauw.*

363. ὅπως νημερτέα εἴπῃ, Ὁππως] Vide repetitum ὅπως & ὅππως, quæ licet ſignificatione diſcrepent, ita ſane non jungerent politiores. *Pauw.*

364. ἠδὲ καὶ ἵππος Ενδον ἐρητύεσκεν] ἤτι καὶ, vel εἴτι καὶ. *Rhod.* Rhodomannus perperam & incongrue: Scribendum ſuſpicor, ἠδέ τι ἵππος Ενδον ἐρητύεσκεν. *Pauw.*

368. Μακρῷ ἀκηδήσαντες ἐπὶ πτολέμῳ ἀνίῃ] Μακρῷ ἀκηδήσαντος

Atque ſcitantes ex illo de Danais (Græcis,) ex alia parte alius
In medio circumſtando includunt: blandisque hinc inde
Verbis initio rogitant; ſed poſt ea increpatione
Terribili; flagris etiam multis fallacem virum inceſſunt
Ad ſatis longum tempus. Is vero immotus tanquam ſaxum
Permaner, indefeſſa membra gerens. Tandem illi
Aures ſimul & nares a membris reſecant,
Plane deformantes; ut veritatem eloquatur,
Quo pacto Danai cum navibus avecti ſint, & num equus aliquid
Incluſum geſtet. Is vero viribus animo ſumtis,
Talia in medio, dolos nectens profatur.
Argivi equidem cum claſſe trans mare fugiunt,
Propter bellum diuturnum mœrore confecti:
Sed Calchantis monitu Minervæ bellicoſæ
Equum fabricarunt; ut Deæ iram placarent,
Graviter offenſæ propter Trojanos; pro reditu autem felici,
Necem mihi Vlyſſis conſilio, intentabant,
Quo me undiſonum prope ſalum hoſtium ritu mactarent
Diis marinis: me tamen non fefellerunt; ſed e triſtibus
Libaminibus molisque ſalſis citato curſu elapſus,
Divum conſilio, ad pedes equi me abjeci.
Illi igitur inviti, neceſſitate (religionis adacti) me reliquerunt,
Cum fortem Jovis magni filiam revererentur.
Sic doloſe memorat, nec animum propter dolores deſpondet.

For-

τες ἐπὶ πτολίμοιο ἀνίῃ. Brodæus inter πτολίμῳ & ἀνίῃ interponit καὶ. *Rhod.* Recte Rhodomannus. *Pauw.*

370. Ἵπποι ἐτετρήιναντο] Aldina & Baſileenſis perperam Ἵπποις: quod in Contextu & Notis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

378. Ἀζόμενοι Διὸς μεγάλοι κρατερόφρονα κούρην] Ἀζόμενοι μεγάλοιο Διὸς. *Rhod.* Rhodomannus non male μεγάλοιο Διὸς: Præſtat tamen fortaſſe,

Ανδρὸς γὰρ κρατερῆιο κακὴν ὑποτλῆναι ἀνάγκην·
Τῶν οἱ μὲν πεπίθοντο κατὰ στρατὸν· οἱ δ' ἄρ' ἔφαντο
Ἔμμεναι ἱππειοπῆα πολύτροπον, οἷς ἄρα βουλὴ
Ηὐδανε Λαοκόωντος· ὁ γὰρ πεπνυμένα βάζων,
Φῆ δόλον ἔμμεναι αἰνὸν ὑπ' ἐννεσίησιν Αχαιῶν·
Πάντας δ' ὀτρύνεσκε θοῶς ἐμπρῆσαι μὲν ἵππον,
Ἵππον δουρἀτεον, καὶ γνῶναι εἴ τι κεκεύθε·
Καὶ νύ κέ οἱ πεπίθοντο, καὶ ἐξήλυξαν ὄλεθρον,
Εἰ μὴ Τριτογένεια, κοτεσσαμένη περὶ θυμῷ
Αὐτῷ, καὶ Τρώεσσι, καὶ ἄστεϊ, γαῖαν ἔνερθεν
Θεσπεσίην ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ Λαοκόωντος·
Τῷ δ' ἄφαρ ἔμπεσε δεῖμα· τρόμος δ' ἀμφέκλασε γυῖα
Ανδρὸς ὑπερθύμοιο· μέλαινα δέ οἱ περὶ κρατὶ
Νὺξ ἐξεχύθη· στυγερὸν δὲ κατὰ βλεφάρων πέσεν ἄλγος,
Σὺν δ' ἔχεεν λασίοισιν ὑπ' ὀφρύσιν ὄμματα φωτός·
Γλῆναι δ' ἀργαλέῃσι πεπαρμέναι ἀμφ' ὀδύνῃσι,
Ριζόθεν ἐκλονέοντο· περιστρωφῶντο δ' ὀπωπαί,
Τειρομέναι ὑπένερθεν· ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἵκανεν
Αχρι καὶ ἐς μήνιγγας, ἰὸ' ἰγκεφάλοιο θέμεθλα·
Τοῦ δ' ὁτὲ μὲν φαίνοντο μεμιγμένοι αἵματι πολλῷ
Οφθαλμοί, ὁτὲ δ' αὖτε δυσαλθέα γλαυκιόωντες·
Πολλάκι δ' ἔρρεον οἷον ἀπὸ στυφελῆς ὅτε πέτρης

Εἴ-

Αζόμενοι Ζηνὸς μεγάλου. Ista sunt sæpe commutata. *Pauw.*

381. Τῶν οἱ μὲν πιθέοντο κατὰ στρατὸν· οἱ δ' ἄρ' ἔφαντο] Cohærentia verborum male habet, & transitio non est bona: Scribe, Τῷ δ' οἱ μὲν πιθέοντο κατὰ στρατὸν &c. *Pauw.*

385. ἐμπρῆσαι θοῶς ἐμπρῆσαι μὲν ἵππον] ἐμπρῆσείμεν ἵππον. *Rhod.*

386. καὶ γνῶναι εἴ τι κεκεύθει] Forte γνώμεναι. *Rhod.* Rhodomannus malebat γνώμεναι. Ego malo γνῶναι propter sonum, nisi fallor, jucundiorem. *Pauw.*

393. Νὺξ ἐξεχύθη· στυγερὸν δὲ κατὰ βλεφάρων πέσεν ἄλγος] Versus laborat: Scribe, Νὺξ ἐχύθη· στυγερὸν δὲ &c. *Pauw.*

398. Αχρι καὶ ἐς μήνιγγας] ἐς μήνιγγας. *Rhod.*

401. οἷον ἀπὸ στυφελῆς ὅτε πέτρης ὕδωρ ἔβριε ἐξ ἀφίου νιφετῷ κεκαλυγμένον ὕδωρ] ἔβριε. *Rhod.*

ὅτε

Fortis enim viri eſt, inevitabile malum ſufferre.
Pars quidem exercitus fidem habebat: Alii vero dicebant
Verſutum impoſtorem eſſe; quibus ſcilicet conſilium
Laocoontis placebat. Is enim prudenti oratione
Aſſeverabat, exitiales inſidias eſſe, Græcorum conſiliis
ſtructas,
Et hortabatur omnes, ut e veſtigio equum comburerent,
Equum (illum) ligneum, & cognoſcerent num quid
abſconditum ibi lateret:
Et ſane obſecuti fuiſſent illi, & devitaſſent exitium:
Niſi Minerva, animum infenſum gerens
Ipſi & Trojanis oppidoque, terram penitus
Almam ſub pedibus Laocoontis concuſſiſſet.
Unde mox eum terror invaſit: tremorque infregit artus
Viri fortiſſimi, & nigra ipſius capiti
Nox circumfuſa eſt, dirusque palpebris cruciatus incu-
buit,
Ac hirſuta infra ſupercilia viſum hominis conturbavit,
Tum pupulæ, ſævis doloribus compunctæ,
Radicitus convelluntur, & diſtorquentur oculi
Intrinſecus afflicti, & acerba ægritudo pertingit
Ad meninges uſque & cerebri fundamenta:
Et nunc multo ſanguine permiſta apparent ejus
Lumina, nunc incurabili glaucomate affecta;
Crebroque fluxu deſtillant, ac ſi a rigido ſcopulo
Nivi-

*ὅτι εἶβει ἀπὸ πέτρης κυφλῆς ὑ-
δωρ κεκαλαγμένον νιφετῷ ἐξ ἐ-
ρέων.* An hoc juvat Rhodomanni ſuſpicionem Lib. 10. V. 172, quam ut nimis Tautologam repudiavimus. Si ita ſentire velis, per me licet: Nimis tamen vicinum *ἐξ ἐρέων* ibi eſt *τῷ κατὰ πέτρης*, & nimis contra diſſitum a voce *ὄμβρῳ*: Quare hoc exemplo illud nondum ſatis probare queo. Si manente menſura, *κατὰ πέτρης ἔρχεται μεμιγμένος ὄμβρῳ ἐξ ἐ-
ρέων*, ſcriptum eſſet, non hæſitarem: Nunc verba aliter ordinata ſunt, & diſcrimen inducunt apertum. Quid autem hic *κεκαλαγμένον*? An nix aquam contaminat & lædat? Hoc durum certe; quanquam ſcio colorem & ſaporem aquæ aliquatenus mutari nive. An forte legendum *τεταραγμένον*, *commotum*, *conturbatum*? Id ſane & mollius eſſet, & con-

Εἴβρεεν ἐξ ὀρέων νιφετῷ πεπαλαγμένον ὕδωρ·
Μαινομένῳ δ' ἤϊκτο· καὶ ἔδρακε δίπλοα πάντα,
Αἰνὰ μάλα στενάχων· καὶ ἔτι Τρῳῆσσι κέλευεν,
Οὐδ' ἀλέγιζε μόγοιο· Φάος δέ οἱ ἐσθλὸν ἀμερσε
Δῖα θεὴ· λευκαὶ δὲ ὑπὸ βλέφαρ' ἦσαν ὀπωπαὶ
Αἵματος ἐξ ὀλοοῖο· περιστενάχιζε δὲ λαὸς,
Οἰκτείρων φίλον ἄνδρα, καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην
Ἔρριγ', ὡς μὴ δή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν·
Οὕνεκα λωβήσαντο δέμας μογεροῖο Σίνωνος,
Ἐλπόμενοι κατὰ θυμὸν, ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν·
Καί σφιν ἐς αἰνὸν ὄλεθρον ἀνεγνάμφθη νόος ἔνδον·
Τοὔνεκα προφρονέως μιν ἄγοντο ποτὶ Τρῴϊον ἄστυ,
Οἷόπερ οἰκτείραντες· ἀγειρόμενοι δ' ἄρα πάντες,
Σειρὴν ἀμφεβάλοντο θοῷς περιμήκεϊ ἵππῳ,
Δησάμενοι καθύπερθεν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἐσθλὸς Ἐπειὸς
Ποσσὶν ὑπὸ βριαροῖσιν εὔτροχα δούρατα θῆκεν,

Οφρα

venſentius: Nam illa coloris & ſaporis mutatio pulchre ταραγμῷ & conturbationi adſcribi poteſt. Attende & judica. *Pauw.*

406. λευκαὶ δὲ ὑπὸ βλέφαρ' ἦσαν ὀπωπαὶ Αἵματος ἐξ ὀλοοῖο] γλαυκαὶ δὲ ὑπὸ. *Rhod.* Variat Poeta Laocoontis faciem: jam ſignat τὰ ὑπόπια, *ſugillata.* Heſychius: Ὑπόπια, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδήματα. ἀπὸ μέρους δὲ ἅλου τὸν ὄψιν δηλοῖ, καὶ τὰ κιλιώματα. Super quibus adeundus Pollux, & Commentarius in Ariſtophanis Pacem, ac Veſpas. Nec reponendum γλαυκαὶ: prædixit enim, ὀφθαλμοὶ γλαυκιόωντες. *Dausq.* Sine dubio λευκαὶ cum Rhodomanno mutandum in γλαυκαὶ: Cum antea vel ſanguine ruberent, vel glaucomate laborarent oculi, nunc & ſanguine rubebant & glaucomate laborabant ſimul, vitiumque duplex cum lucis privatione concurrebat una. Dausquejus miſere ineptit: Ipſi tyrones vident. *Pauw.*

408. καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην Ἔρριγ', ὡς μὴ δή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν] Illud ὡς μὴ δὴ poſt ἔρριγα ſuſpectum eſt mihi: Nam quid ὡς ibi? Ne morer, ſcribendum ſuſpicor, καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην Ἐρρίγως, μὴ δή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν. Ab ἔρριγα eſt ἐρρίγως: Si malueris Ἐρρίγων ab ἐρρίγω, ſic etiam ſcribere potes: Sed ut vides, tunc mutanda eſt litera. *Pauw.*

412.

Nivibus temperata unda de montibus promanet.
Furenti autem ſimilis erat, & omnia quæ cerneret duplicia erant,
Miſereque ingemiſcebat: ſed tamen adhuc Trojanos inſtigabat,
Nec rationem habebat doloris. Tandem jucundam ei lucem abſtulit
Cæleſtis Dea, glaucique ipſius oculi erant intra palpebras
A diro ſanguine, ac populus circumgemebat,
Amicum hominem commiſerans, & immortalem Minervam
Formidabant; necubi ex imprudentia illam offendiſſent,
Quod corpus ærumnoſi Sinonis mutilaſſent,
Cum animo perſuaſum haberent, illum omnia vere narrare.
Tandem ad triſte exitium mens illis ſe inflexit:
Quocirca ultro eum ad urbem ducebant,
Tandem miſerti: & omnes inter ſe congregati
Catenam arduo equo repente injiciunt,
Superne religatam. Nam induſtrius Epeus ipſi
Verſatiles rotas validis pedibus ſubjecerat,

Ut

412. *Καὶ σφιν ἐς αἶνὸν*] Hic verſus duos proxime præcedentes vitioſe anteverterat. Propterea tertio iterum loco reponendus ante illum, *Τοὔνεκα προφρονίως. Rhod.* In Aldina ſcilicet & Baſileenſi hic eſt Verſuum ordo:

— — παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν·
Καὶ σφιν ἐς αἶνὸν ἄλεθρον ἀτεγνάμφθη νέος ἵνδον,
Οὕνεκα λωβήσαιτο δίμας μογερὸν Σίνωνος,
Ελπόμενοι κατὰ θυμὸν ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν·
Τοὔνεκα προφρονίως —

quem ita in ſua Editione mutavit Rhodomannus, uti hic editum vides: Non improbo; ſed malo tamen,

— — παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν·
Οὕνεκα λωβήσαιτο δίμας μογερὸν Σίνωνος·
Καὶ σφιν ἐς αἶνὸν ὄλεθρον ἀτεγνάμφθη νέος ἵνδον,
Ελπομένοις κατὰ θυμὸν ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν·
Τοὔνεκα προφρονίως — Rauw.

413. *προφρονίως μὲν ἄγοντο ποτὶ Τρώιον ἄστυ*] *ἄγον ποτὶ Τρώιον ἄστυ. Rhod.*

Οφρα κεν αἰζηῖσιν ἐπὶ πτολίεθρον ἕπηται,
Ελκόμενος Τρώων ὑπὸ χείρεσιν· οἱ δ' ἅμα πάντες
Εἶλκον ἐπιβρίσαντες ἀολλέες, ἠΰτε νῆα
Ελκωσιν μογέοντες ἔσω ἁλὸς ἠχηέσσης
Αἰζηοί, στιβαραὶ δὲ περιστενάχοντο φάλαγγες
Τριβόμεναι, δεινὸν δὲ τρόπις περιτετριγυῖα,
Αμφὶς ὀλισθαίνουσα κατέρχεται εἰς ἁλὸς οἶδμα·
Ως οἵγε σφίσι πῆμα ποτὶ πτόλιν ἔργον Επειοῦ
Παντυδίῃ μογέοντες, ἀνείρυον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Πολλὸν ἄδην στεφέων ἐριθηλέα κόσμον ἔθεντο·
Αὐτοὶ δ' ἐστέψαντο κάρη· μέγα δ' ἤπυε λαὸς,
Αλλήλοις ἐπικεκλομένων· ἐγέλασσε δ' Ενυὼ,
Δερκομένη πολέμοιο κακὸν τέλος· ὑψόθι δ' Ηρη
Τέρπετ'· Αθηναίη δ' ἐπεγήθησεν· οἱ δὲ μολόντες
Αστυ ποτὶ σφέτερον, μεγάλης κρήδεμνα πόληος
Λυσάμενοι, λυγρὸν ἵππον ἐσήγαγον· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Τρωϊάδες· πᾶσαι δὲ περισταδὸν εἰσορόωσαι,
Θάμβεον ὄμβριμον ἔργον· ὃ δέ σφισιν ἔκρυφε πῆμα·
Λαοκόων δ' ἔτ' ἔμιμνεν ἐποτρύνων ἑτάροισιν
Ἵππον ἀμαλδῦναι θαλερῷ πυρὶ· τῷ δὲ οἱ οὔτι
Πείθοντ', ἀθανάτων γὰρ ὑποτρομέεσκον ὁμοκλὴν·

Τῷ

420. ἠΰτε νῆα Ελκωσιν μογέοντες] Ελκουσιν μογέοντες. *Pauw.*

422. στιβαραὶ δὲ περιστενάχοντο φάλαγγες] περιστενάχουσι. *Rhod.*

428. μέγα δ' ἤπυε λαὸς, Αλλήλοις ἐπικεκλομένων.] Durissima Enallage: Nam & casus & numeri mutantur, idque ne hilo interposito aut adjecto. Αλλήλοις ἐπικεκλόμενος non vitiasset Versum. Sed an λαὸς ἐπικεκλομένων ἀλλήλους forte scriptum uno ductu? Haud puto, & ista separanda, ut λαὸς respiciat collectos, ἐπικεκλομένων vero singulos: Illud enim discrimen Enallagem revera facit excusabilem. *Pauw.*

431. Αθηναίη δ' ἐπεγήθησεν] ἐπεγήθεεν. *Rhod.*

435. ὃ δέ σφισιν ἔκρυφε πῆμα] Ita Aldus, sensu perspicuo & bono: Basileenses pessime ediderant, ὃ δέ σφισιν ἔκφυγε πῆμα, quod in Contextu & Versione sua expressit Rhodomannus: Infelicissime profecto: Nam quod Latine dicit, ne malleo

Ut juvenes in urbem ſequi poſſet,
Troum manibus attractus. Qui omnes ſimul
Connixi trahunt longa ſerie, veluti navem
Magna contentione trahunt in mare ventiſonum
Nautæ; validique circumgemiſcunt cylindri,
Dum premuntur; tandem vero carina graviter ſtridens,
Celeri lapſu in maris æſtum devolvitur.
Ita illi ſtructuram Epei ſibi ipſis nocumentum, ad urbem,
Catervatim laborantes, promovent; circaque ipſum
Prolixum floridis e corollis ornatum appendunt,
Ipſi etiam ſertis capita redimiti; & magnum populus clamorem edit,
Dum inter ſeſe cohortantur. Ridet autem Bellona,
Funeſtum belli finem proſpiciens, & cælitus Juno
Voluptate afficitur, ac Minerva lætatur. Tandem progreſſi
Ad urbem ſuam, magnæ civitatis mœnibus
Dirutis, funeſtum introduxerunt equum, ululatumque tollunt
Trojanæ nurus; & quotquot in corona illa videbant,
Sublimem machinam ſtupuerunt. Ea vero jam perniciem ſuam evaſerat.
Sed Laocoon adhuc perſeverabat adhortando ſocios,
Ut fervido igni equum abolerent. Qui tamen ei nequaquam
Obtemperarunt. Divum enim indignationem pertimeſcebant.

Huic

malleo quidem Steropæo ex Græcis extundi poteſt, quæ plane contrarium dicunt: Pueri vident, & *οἱ* vel *ἰὼν πῆμα* in iſtam ſententiam debuiſſet eſſe ſcriptum, non *ὀφίων*. Ipſe tamen de lectione Aldina nihil ſciens, eamque ab Eruditis Criticis profectam autumans, ſcribit in Notis: *Alii legunt ἴκελον, quæ ipſis malum oculum erat. Pauw.*

438. *Πείθοντ', ἀθανάτων γὰρ ὑποτρομέοντο φάλαγγι*] Verſui integritatem reddidi, verbi *Πείθοντ'* reductione ex fine proxime ſuperioris in principium hujus. *Rhod. πίθοντο* ſcilicet in Aldina & Baſileenſi pars eſt Verſus præcedentis. *Pauw.*

439.

Τῷ δ' ἐπικύντερον ἄλλο θεὰ μεγάθυμος Αθήνη
Δυστήνοις τεχέεσσι ἐμήδετο Λαοκόωντος·
Δὴ γάρ που πέλεν ἄντρον ὑπὸ στυφελώδεϊ πέτρῃ
Ηρόεν, θνητοῖσιν ἀνέμφατον, ᾧ ἔνι θῆρες
Σμερδαλέοι ναίεσκον, ἔτ' οὐλομένοιο γενέθλης
Τυφῶνος, νήσοιο κατὰ πτύχας, ἥν τε Καλύδνην
Λαοὶ ἐπικλήσκουσιν ἔσω ἁλὸς, ἀντία Τροίης·
Ενθεν ἀναστήσασα, βίην καλέεσκε δρακόντων
Ες Τροίην· οἱ δ' αἶψα θεῆς ὑποκινηθέντες,
Νῆσον εἰὴν ἐτίναξαν· ἐπεσμαράγησε δὲ πόντος
Νισσομένων, καὶ κῦμα διΐστατο· τοί δ' ἐφέροντο
Αἰνὸν λιχμώοντες· ἔφριξε δὲ κήτεα πόντου·
Αμφὶ δ' ἄρα στενάχοντο μετὰ Ξάνθοιο θύγατρες,
Νύμφαι καὶ Σιμόεντος· ἀπ' Οὐλύμποιο δὲ Κύπρις
Αχνυτο· τοί δ' ἄφαρ ἵζαν ὅπῃ θεὸς ὀτρύνεσκε,
Θήγοντες βλοσυρῇσι γενείασι λοιγὸν ὀδόντων,
Δυστήνοις ἐπὶ παισὶ· κακὴ δ' ἐπενίσσατο φρύγα
Τρῶας, ὅτ' εἰσενόησαν ἀνὰ πτόλιν αἰνὰ πέλωρα·
Οὐδέ τις αἰζηῶν, οὐδ' εἰ μένος ἄτρομος ἦεν,

Μεῖ-

439. Τῷ δ' ἐπικύντερον ἄλλο] Τῷ δ' ἔπι κύντερον ἄλλο, *Rhod.* τῷ δ' ἔπι, *ideo, propterea. Pauw.*

442. Ηρόεν, θνητοῖσιν ἀνέμφατον] ἀνέμβατον. *Rhod.*

443. ἔτ' οὐλομένοιο γενέθλης Τυφῶνος] ἀπ' οὐλομένοιο. *Rhod.* Non male Rhodomannus ἀπ' οὐλομένοιο γενέθλης: Et tamen ἔτι etiam manere poteſt: θῆρες γενέθλης ἔτι Τυφῶνος οὐλομένοιο: *adhuc* Typhonis illius vetuſtiſſimi proſapiæ: Emphaſis eſt in vocula. *Pauw.*

444. ἥν τε Καλύδνην Λαοὶ ἐπικλήσκουσιν] κικλήσκουσιν, vel ἐπικλῄζουσιν. *Rhod.*

449. καὶ κῦμα διΐστατο] & *fluctus diſceſſit ſeque in modum plateæ ſeparavit.* Nonne hic etiam aliquid latet, quod ad verum miraculum alludit? *Pauw.*

451. Αμφὶ δ' ἄρα στενάχοντο μετὰ Ξάνθοιο θύγατρες, Νύμφαι καὶ Σιμόεντος] Hæc ſana eſſe non poſſunt: Nam ſi cum Interprete vertas, *una cum Xantho filiæ ejus Nymphæ, & Simoëntis*, verba implexa & perplexa efficis. Sine dubio legen-

Huic autem magnanima Dea Pallas aliud (malum) fœdius
Excogitavit, in miſeros (videlicet) Laocoontis natos.
Antrum enim ſub aſpera alicubi petra erat
Tenebricoſum, mortalibus inacceſſum, in quo beſtiæ
Horrendæ ſtabulabantur, ſuperſtites de exitioſi proſapia
Typhonis, in ſeceſſu (quodam) inſulæ, quam Calydnam
Homines appellant, in mari, e regione Trojæ.
Inde excitam Draconum vim advocat
Ad Trojam. Hi a Dea repente inſtigati
Inſulam ſuam concutiunt, reſonatque pontus
Horum inceſſu, & fluctus eis dat locum; ipſique ferebantur
Horribiliter linguas vibrantes: adeo ut & maris cete cohorreſcerent,
Ac ſuſpiria ducerent una cum Xantho (ejus)
Nymphæ, & Simoëntis: At de cælo proſpiciens Cypris
Indoluit. Illi autem ſubito venerunt quo Dea impellebat,
Acuentes noxiis mandibulis dentium perniciem
In pueros infelices. Dirus igitur invaſit pavor
Trojanos, cum obſcœna in urbe monſtra viderent.
Nec ullus juvenum, quamvis vim animi intrepidam haberet,

Ma-

gendum, *μετὰ Ξάνθοιο θυγατρῶν Νύμφαι καὶ Σιμόεντος, una cum Xanthi filiabus Nymphæ etiam Simoëntis.* Hoc facile eſt, & verba ſibi deſiderant plane. *Pauw.*

453. *τοί ὁ' ἄφαρ ἵζαν ὅππῃ θεὸς ὀτρύνησκε*] ἵξαν ὅππῃ. *Rhod.*

455. *Καχὴ δ' ἐπτοίητο φρὸ γα Τρῶας*] ἐπτοίητο φύζα vel φρίκη. *Rhod.* Apage verbi monſtrum. Redige φύζα. Gloſſema eſt alterum Τρῶας fortaſſe per Φρύγας ſive Phrygas explicantis. Brodæus videtur legiſſe φυγὰ, qua in voce nec Dorum πλατυασμὸν hoc equidem loco probo, nec ſyllabæ modum. *Dausq.* ἐπτοίητο φύζα: Vide Heſychium in V. Φύζα. Habuimus etiam alibi. *Pauw.*

464.

Μεῖναι ἔτλη· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμφεχε δεῖμα,
Θῆρας ἀλευομένους, ὀδύνη δ' ἔχεν· ἔνθα γυναῖκες
Οἴμωζον· καί που τις ἑῶν ἐπελήσατο τέκνων,
Αὐτὴ ἀλευομένη στυγερὸν μόρον· ἀμφὶ δὲ Τροίη
Εστεν' ἐπεσσυμένων· πολλοὶ δ' ἄφαρ εἰς ἓν ἰόντες,
Γυῖα περιδρύφθησαν· ἐνεστείνοντο δ' ἀγυιαῖς
Αμφιπεριπτώσσοντες· ἐλέλειπτο δὲ μοῦνος ἄπωθεν
Λαοκόων ἅμα παισὶ· πέδησε γὰρ οὐλομένη χὴρ,
Καὶ θεὸς· οἱ δέ οἱ υἷας, ὑποτρομέοντας ὄλεθρον,
Αμφοτέρους ὀλοῇσιν ἀνηρείψαντο γένυσσι,
Πατρὶ φίλῳ ἐρέγοντι ἑὰς χέρας· οὐδ' ὃς ἀμύνειν
Εσθενεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀπόπροθεν εἰσορόωντες,
Κλαῖον ὑπὸ κραδίῃσι τεθηπότες· οἱ δ' ἄρ Αθήνης
Προφρονέως τελέσαντες ἀπεχθέα Τρωσὶν ἐφετμὴν,
Αμφω ἀϊστώθησαν ὑπὸ χθόνα· τῶν δ' ἔτι σῆμα
Φαίνεθ' ὅπου κατέδυσαν ἐς ἱερὸν Ἀπόλλωνος
Περγάμῳ ἐν ζαθέῃ· προπάροιθε δὲ Τρώϊοι υἷες
Παίδων Λαοκόωντος ἀμείλιχα δηωθέντων
Τεῦξαν ἅμ' ἀγρόμενοι κενεὸν τάφον· καὶ ἐπὶ δάκρυ
Χεῦε πατὴρ ἁλαοῖσιν ἐπ' ὄμμασιν· ἀμφὶ δὲ μήτηρ
Πολλὰ κινυρομένη, κενεῷ ἐπαΰτεε τύμβῳ,
Ελπομένη τι καὶ ἄλλο κακώτερον· ἔστενε δ' ἄτην

Ανέ-

464. Αμφιπεριπτώσσοντες· ἐλέλειπτο δὲ μοῦνος ἄπωθεν] ἔλειπτο δὲ μοῦνος. *Rhod.*

467. ἀνηρείψαντο] Legi etiam poteſt ἀνηρέψαντο, deglutierunt, devorarunt. *Rhod.* Non accedo: Nam ἀνηρείψαντο longe accommodatiſſimum eſt, & ἀνηρέπτισθαι potius pro edere & veſci ſumitur, quam pro deglutire & devorare: Sciunt, qui Linguam callent. *Pauw.*

468. Πατρὶ φίλῳ ἐρέγοντι ἑὰς χέρας] ἐρέγοντι vel ἐρέγοντας. *Rhod.* Laocoon liberos circum brachia porrexerat, dracones vi extraxere ſumma. Quid duumviris mutatio eſt? Eſſi non inepte legas ἐρέγοντας. Utrumque potuit. Sequamur codices, dum fas, & jura ſinunt. *Dausq.* Dausquejus, ut Græca dicerent, quod volebat, Comma delevit poſt γένυσσι, & poſuit poſt φίλῳ: Sic ſcilicet ἀνηρείψαντο πατρὶ φίλῳ cohæret. Sed

Manere ſuſtinuit: Omnes enim horrendus occupaverat metus,
Dum beſtias fugiunt, & dolore correpti erant. Ibi fœminæ
Plorabant, nec nulla ſuæ prolis immemor erat,
Dum ipſa triſte fatum devitat. Paſſim itaque Troja
Ingemit diſcurſu hominum: & multis inter ſe coeuntibus,
Membra fauciantur. In plateis enim ſeſe premebant
Hinc inde trepidantes. Solus autem procul relictus erat
Laocoon una cum filiis. Pernicialis enim Parca impediverat,
Et Dea (Minerva.) Tum monſtra natos illius exitii metu perculſos,
Ambos venenatis corripiunt genis,
Qui licet caro parenti manus tenderent, opem tamen ferre
Haud valebat. Procul autem Troës hoc conſpicati
Cordibus attonitis plorabant. Cum itaque Minervæ
Juſſum Trojanis inimicum promte exſecuti eſſent (dracones,)
Uterque evanuit ſub terram. Horumque veſtigium adhuc
Conſpicitur ubi ſubierunt in Apollinis templum,
In ſacra Pergamo. Ante vero Trojani
Natorum Laocoontis crudeliter interemtorum
Cenotaphium in cœtum coacti excitarunt. Et lachrymas ſuper illud
Fudit cæcis oculis genitor, materque
Multis lamentis inani ſuper buſto ejulavit,
Etiam aliud malum atrocius præſagiens: deplorabat autem noxam

Viri

Sed quis, ubi ad ἐξίγειτι attendit, iſtam ſententiam ſequetur, & Rhodomanni ſuſpicionem rejiciet? Nemo, hercule, nemo, cui cor recte ſalit. *Pauw.* 476. καὶ ἐπὶ δάκρυ χεῦε πατρὶ ἀκαιρίων ἐπ' ὄμμασιν] Nonne ὐπ' ὄμμασιν hic? *Pauw.* 481.

Ανέρος ἀφραδίῃ· μακάρων δ' ὑποδείδιε μῆνιν·
Ως δ' ὅτ' ἐρημαίην περιμύρεται ἀμφὶ καλιὴν,
Πολλὰ μάλ' ἀχνυμένη κατὰ δάσκιον ἄγκος ἀηδὼν,
Ης ἕλι νήπια τέκνα, πάρος κελαδεινὸν ἀείδειν,
Δάμναθ' ὑπὸ γναθμοῖσι βλοσυροῖο δράκοντος,
Μητέρι δ' ἄλγεα θῆκε, καὶ ἄσπετον ἀσχαλόωσα
Μύρεται, ἀμφὶ δόμον κενεὸν μάλα κεκληγυῖα,
Ως ἧγε στενάχιζε λυγρὸν τεκέων ἐπ' ὀλέθρῳ,
Μυρομένη τεκέων ἐπὶ σήματι· σὺν δέ οἱ ἄλλο
Πῆμα μάλ' ἀργαλέον πόσιος πέλεν ἀμφ' ὀλοοῖο,
Τοὺς μὲν ἀποφθιμένους, τὸν δ' ἄμμορον ἠελίοιο·
Τρῶες δ' ἀθανάτοισιν ἐπεντύνοντο θυηλὰς,
Λείβοντες μέθυ λαρὸν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει
Λευγαλέου πολέμοιο βαρὺ σθένος ἐξυπαλύξειν·
Ιερὰ δ' οὐ καίοντο, πυρὸς δ' ἐσβέννυτ' ἀϋτμὴ,
Ομβρου ὅπως καθύπερθε δυσηχέος ἐσσυμένοιο·
Καπνὸς δ' αἱματόεις ἀνεκήκιε· μηδὲ δὲ πάντα
Πίπτε χαμαὶ τρομέοντα· κατηρείποντο δὲ βωμοὶ·

Σπον-

481. Ως δ' ὅτ' ἐρημαίην περιμύρεται ἀμφὶ καλιὴν] Illud περιμύρεται ἀμφὶ nimium fere eſt: Nam μύρεται ἀμφὶ καλιὴν rem omnem dicit plane. Sed an περιμύρεται ἀμφὶ ſcriptum pro ἀμφιπεριμύρεται vel μύρεται ἀμφὶ περὶ? Ita opinor. *Rauw.*

484. Δάμναθ' ὑπὸ γναθμοῖσι βλοσυροῖο δράκοντος] ὑπὸ γναθμοῖσι μέγος βλοσυροῖο. *Rhod.* Brodæus κακῷ βλοσυροῖο δράκοντος. Injectio puerilis. Sufficio δόλος βλοσυροῖο. Nec male Rhodomannus μένος. *Dausq.* Rhodomanni μένος longe rectius, quam Dausqueji δόλος, qui hic non convenit certe: Potes etiam, Δάμναθ' ὑπὸ γναθμοῖσι πικρῶς βλοσυροῖο δράκοντος. Sequens, Μητέρι δ' ἄλγεα θῆκε, utrumque fert, ubi νήπια τέκνα præcedit genere neutro: Imo id ſignatius & commodius fere ſuſpicione mea admiſſa: Vide & judica. *Rauw.*

485. καὶ ἄσπετον ἀσχαλόωσα Μύρεται &c.] Putidiſſima repetitio eorum, quæ jam dicta V. 481. & 482. *Rauw.*

488. Μυρομένη τεκέων ἐπὶ σήματι] Repetitio etiam peſſima, ubi τεκέων ἐπ' ὀλέθρῳ proxime præcedit: Sed hanc Amanuenſibus adſcribo, non ipſi Auctori: Legendum enim autumo plane,

Viri temeritate (attractam,) & ſuperum iram extimeſcebat.
Ut cum deſolatum circa nidum queritur,
Plurimum ingemiſcens in opaca valle, Luſcinia,
Cujus implumes pullos, antequam liquida voce cantillarent,
Rictu ſuo peremit vis noxii Draconis,
Matrique dolores repoſuit: ſummopere igitur dolens,
Magno circa vacuum nidum ſtridore lamentatur.
Ita & illa miſerabiliter ob interitum ſubolis ingemiſcebat,
Ad monumentum natorum lugens, unaque altera ipſi
Calamitas acerbiſſima ob maritum cæcitate affectum, acceſſerat:
Illos igitur extinctos, hunc ſolis intuitu privatum (deflebat.)
Cæterum Troës ſacra Diis adornarunt,
Dulce merum libantes. Etenim ſpem animo gerebant,
Gravem funeſti belli molem ſe effugituros.
Sed victimæ non ardebant, & ignis flamma extinguebatur,
Ac ſi imber ſonorus deſuper effuſus eſſet.
Et cruentus inde fumus ſurſum attollebatur, cunctaque (hoſtiarum) femora
Trementia ad terram cadebant. Lababant etiam aræ.

Ad-

plane, *Μυρομένη κενεῷ ἐπὶ σήματι. Pauw.*

489. *πόσιος πίλεν ἀμφ' ὀλοοῖο*] Forte *ἀλαοῖο. Rhod.* Placet: Nam *ὀλοοῖο* non quadrat. *Pauw.*

490. *Τὰς μὲν ἀποφθιμένους, τὸν δ' ἄμμορον ἠελίοιο*] Hæc nihil habent, a quo regantur, & inter cælum & terram miſere pendent. Rhodomannus verbum ſubaudit: Nullo jure, ut quisque videt. Aliud remedium deſiderat locus, qui ſine dubio male habet: Scribendum opinor plane, *Τῶν μὲν ἀποφθιμένων, τοῦ δ' ἄμμορον ἠελίοιο.* Caſus patrii hic appoſitiſſimi ſunt, & abſoluti, nihil aliud requirunt ad ſedes ſuas retinendas: Pueri ſciunt. *Pauw.*

493. *βαρὺ σθένος ἐξυπαλύξειν*] *ἐξυπαλύξαι* hic non fuiſſet deterius. *Pauw.*

Σπονδαὶ δ' αἷμα γίγνοντο· θεῶν δ' ἐξέρρεε δάκρυ,
Καὶ νηοὶ δεύοντο λύθρῳ· στοναχαὶ δ' ἐφέροντο
Ἐκποθεν ἀπροφάτοιο· περισείοντο δὲ μακρὰ
Τείχεα, καὶ πύργοι μεγάλ' ἐκτύπεον, ὡς ἐτεόν περ·
Αὐτόματοι δ' ἀρ ὀχῆες ἀνωίγνυντο πυλάων,
Αἰνὸν κεκληγοντες· ἐπεστενάχοντο δὲ λυγρὸν.
Ἐννύχιοι ὄρνιθες, ἐρημαῖον βοόωντες·
Αστρα δὲ πάντ' ἐφύπερθε θεοκμήτοιο πόληος
Αχλὺς ἀμφεκάλυψε, καὶ ἀννεφέλου περ ἐόντος
Οὐρανοῦ αἰγλήεντος· ἀπαυαίνοντο δὲ δάφναι
Πὰρ νηὸς Φοίβοιο, πάρος θαλεραί περ ἐοῦσαι·
Ἐν δὲ λύκοι, καὶ θῶες ἀναιδέες ὠρύσαντο
Ἐκτοθε πυλήων· μάλα μυρία δ' ἀνεφαάνθη
Σήματα, Δαρδανίδῃσι, καὶ ἄστεϊ πῆμα φέροντα·
Αλλ' οὐ δεῖμ' ἀλεγεινὸν ἐπὶ Τρώων φρένας ἶξε,

Δερ-

498. Σπονδαὶ δ' αἷμα γίγνοντο] δ' αἷμα γενοντο. *Rhod.*

500. περισείοντο δὲ μακρὰ Τείχεα] περιστείοντο. *Rhod.*

501 καὶ πύργοι μεγάλ' ἐκτύπεον, ὡς ἐτεόν περ] μεγαλ ἐκτυπον. *Rhod.* Quem ſenſum hic habeat ὡς ἐτεόν περ, ego non video: Concutiebantur revera muri; fragorem revera edebant turres: Igitur ὡς ἐτεόν περ non modo incongruum eſt, ſed etiam evertit, quæ præcedentia ponunt, & nocet revera, non prodeſt. Viſne ſuſpicionem? Fors Verſus unus poſt hunc deeſt, quo dixit Calaber turres fragorem edidiſſe, ac ſi revera ab hoſtibus quaſſarentur machinis bellicis: quo ſic etiam περισσείοντο de muris referri debet: Muri tremebant; turres fragorem edebant, ac ſi hoſtes eas pulſarent machinis ſuis, urbemque invaderent undique. Sic ὡς ἐτεόν περ convenire potuit, & quo pertinuerit, vides. *Rauw.*

506. Αχλὺς ἀμφεκάλυψε] In prima regione Trochæus eſt, qui adjecta ſyllaba in Dactylum evadit, hoc modo, Αχλὺς ἄρ' ἀμφεκάλυψε. *Rhod.*

507. απαυαίνοντο δὲ δάφναι Πὰρ νηὸς Φοίβοιο] Πὰρ νηον. *Rhod.* Scribe νηῷ, propter ædem, non navem. Supra: εἰς ἱερὸν Απόλλωνος. Ædes iſta Apollinis erat in arce Pergami. Calaber: Περγάμῳ ἐν ζαθέῃ. Ibi namque ſtabat. Homerus: — θῆκεν Απόλλων Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο. *Dausq.*

510. Εκτοθε πυλήων] Εκτοσθεν πυ-

Adhæc libamina in ſanguinem vertebantur, Divumque
e ſimulachris exundabant lacrymæ.
Quid? quod templa ſanie rigari, ſuſpiriaque edi
Ex improviſo undecunque: Alti inſuper muri
Concuti; & magnum turres fragorem reddere, ac ſi
vere commoverentur.
Tum ſponte repagula portarum ſeſe aperiunt
Cum ſtridore horrendo; & feralem gemitum edunt
Aves nocturnæ, ſolitarium (quiddam) canentes.
Præterea omnia ſidera ſupra urbem, a Diis fabricatam,
Caligo texerat; cum tamen ſine nubibus tum eſſet
Splendidus æther: exareſcuntque lauri
Juxta Apollinis fanum, quæ antehac floridiſſimæ fuerant.
Simul autem lupi & Thoës efferi ululant
Extra portas; & innumera oſtentantur
Prodigia, quæ Dardanidis & (horum) urbi exitium præferunt.
Interea metus triſtis Troum pectora haud ſubiit,

Ta-

πυλέων. *Rhod.* Plaga hac ope medicabilis: Ἐντοσθεν πυλέων. Nam extra portas ululare lupos, longe Trojanis fuerit. Medicina conſit ex eo: τετράατα πάντα κατ' ἄρυ. Item ex hoc ἀμέσως juncto: Εν δὲ non Ἐκτοθι) λύκοι, καὶ θῶες ἀναιδέες ὠρύσαντο. Quod indubitanter terribilius, ideoque ſuetum inter minacia prodigia referri. Civil. Libr. 4. Appianus: κύνες ὠρύοντο ὁμαλῶς οἷα λύκοι, σύες βολὸν ἀηδὲς, καὶ λύκοι τὴν ἀγορὰν διέθεον, οὐκ ἐπιχωριάζοντι τῇ πόλει ζῶον. Georgic. Libr. 1.

— — — *alta*
Per noctem reſonare lupis ululantibus urbes.

Dausq. Hic Dausquejum ſequor: Lupi & thoes intra portas ululantes urbis excidium portendebant, quæ diruta fieret ferarum domicilium. Et ſic infeliciſſimum hoc ſine dubio portentum. *Pauw.*

Ibid. μάλα μυρία δ' ἀνεφαάνθη Σήματα] Placet ἐξεφαάνθη vel ἀμφεφαάνθη. *Rhod.* Ego ἀμφεφαάνθη mihi ſumo: Nam & proxime accedit ad lectionem receptam, & labia Quinti reſpirat plane. ἐφαάνθη ἀμφὶ, ubique, undique apparuerunt. *Pauw.*

512. δεῖμ' ἀλεγεινὸν] Sequitur ἀλεγεινὰ τετράατα: Et hic Viri Scholaſtici iterum vides acumen, quod in πάντα & πάντων recurrit etiam mox. *Pauw.*

Δερκομένων ἀλεγεινὰ τεράατα πάντα κατ' ἄστυ·
Κῆρες γὰρ πάντων νόον ἔκβαλον, ὄφρ' ἐπὶ δαιτὶ
Πότμον ἀναπλήσωσιν ὑπ' Αργείοισι δαμέντες·
Οἵη δ' ἔμπεδον ἦτορ ἔχεν, πινυτόν τε νόημα
Κασσάνδρη, τῆς οὔποτ' ἔπος γένετ' ἀκράαντον,
Αλλ' ἄρ' ἐτήτυμον ἔσκεν, ἀκούετο δ' ἔκ τινος αἴσης,
Ως ἀνεμώλιον ἦεν, ἵν' ἄλγεα Τρωσὶ γένηται·
Η ῥ' ὅτε σήματα λυγρὰ κατὰ πτόλιν εἰσενόησεν,
Εἰς ἓν ἅμ' ἀίσσουσα, μέγ' ἴαχεν, εὖτε λέαινα,
Ην ῥά τ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης,
Οὐτάσῃ ἠὲ βάλῃ, τῆς δ' ἐνὶ φρεσὶ μάρναται ἦτορ
Πάντῃ ἀν' οὔρεα μακρὰ, πέλει δέ οἱ ἄσχετος ἀλκὴ,
Ως ἄρα μαιμώωσα θεόπροπον εἰσιδοῦσα ἦτορ,
Ηλυθεν ἐκ μεγάροιο· κόμαι δέ οἱ ἀμφεκέχυντο
Ωμοις ἀργυφέεσσι, μετάφρενον ἄχρις ἰοῦσαι·
Οσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀναιδέα· τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ,
Εξ ἀνέμων ἅτε πρέμνον, ἄδην ἐλελίζετο πάντῃ·
Καί ῥα μέγα στενάχησε, καὶ ἴαχε παρθένος ἐσθλὴ·
Α δειλοὶ, νῦν ἔβημεν ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ γὰρ ἡμῖν
Εκπλειον πυρὸς ἄστυ, καὶ αἵματος, ἠδὲ καὶ οἴτου
Λευγαλέου· πάντῃ δὲ τεράατα δακρυόεντα
Αθάνατοι φαίνουσι, καὶ ἐν ποσὶ κείμεθ' ὀλέθρου·

Σχέ-

519. Ως ἀνεμώλιον ἦεν] ἀνεμώλιον genere neutro: vanum esse, quod Cassandra præsignificabat. Non ἀνεμώλιος. Ex utravis lectione licet eadem emergat sententia. *Dausq.* Receptum ἀνεμώλιον accommodatissimum est. *ac si vanum esset.* Interpres non bene. *Pauw.*

521. Εἰς ἓν ἅμ' ἀίσσουσα] Hic quis impune legerit Εἰς ἓν ἅμ' ἀΐσσοντα, promiscue simul apparentia. *Rhod.* Rhodomannus ἀίσσοντα. Ego ἀμάσασα, in unum congerens ostenta hæc omnia. *Dausq.* Bonus Dausquejus hic iterum balbutit: Cum Rhodomanno legendum est sine dubio, Εἰς ἓν ἅμ' ἀΐσσοντα, In unum simul concurrentia. *Pauw.*

523. τῆς δ' ἐνὶ φρεσὶ μάρναται ἦτορ] τῆς δ' ἐν φρεσὶ μαίνεται ἦτορ. *Rhod.*

527.

Tametſi omnia hæc dira per urbem monſtra viderent.
Parcæ enim mentem omnibus excuſſerant, ut poſt epulas
Fatum ſuum, ab Argivis crucidati, explerent.
Sola autem cor integrum, & mentem ſanam habebat
Caſſandra, cujus verba nunquam effectu carebant,
Sed veriſſima erant; Fato autem quodam audiebatur,
Quod vana eſſent, ut exitium Trojanis veniret.
Quæ cum triſtia portenta in urbe cognovit,
In unum ſimul concurrentia, alte exclamat; quemadmodum leæna,
Quam in ſylva vir prædæ inhians
Vulnerarit, aut jaculo fixerit: Ejus cor in pectore furit,
Per omnium montium juga; nemoque illius impetum cohibuerit.
Sic in corde fatidico velut œſtro agitata
Exiliit ex ædibus, & comæ diffuſæ erant
Per humeros argenteos, & per tergum uſque tendebant:
Oculi autem ipſius impudenter rutilaban.: At cervix ei
Huc illuc ſubinde agitabatur, ut virgultum a ventis.
Tandem graviter ingemuit, & in hæc verba erupit virgo præclara:
Proh miſeri, nunc tenebras ſubimus: circa enim nos undique
Urbs igni & ſanguine atque exitio plena eſt
Ferali, & paſſim monſtra luctifica
Dii ſuperi oſtendunt, & in mortis veſtibulo poſiti ſumus.

Oper-

527. Ὦμοις ἀργυφέοισι] Nonne potius ἀργυφέοισι? ἄργυφος nondum repperi. *Pauw.*

528. Ὅσσα δὲ οἱ μάρμαιρεν ἀναιδέα] μάρμαιρεν. *Rhod.* Non neceſſe: ὅσσα enim plus ſemel eſt generis neutrius: Ita habuimus in præcedentibus Libris: Hic autem ἀναιδέα genus illud non ſpernit. *Pauw.*

Ibid. τῆς δ' ὑπὸ δαίμων] Illud ὑπὸ referendum ad ἰλιάλιζετο. *Pauw.*

530. Καί ῥα μίγα στενάχησι] στονάχησι. *Rhod.*

532. Ἔμπλειον πυρὸς ἄσυ, καὶ αἵματος] Forte Ἔμπλειον. *Rhod.* Quanquam Ἔκπλειον legi poſſit non inepte, mihi tamen etiam arridet magis Ἔμπλειον: Loci indolem conſidera. *Pauw.*

Σχέτλιοι, οὐδέ τι ἴστε κακὸν μορον, ἀλλ' ἄρα πάντες
Χαίρατε ἀφραδέοντες· ὀγὰρ μέγα πῆμα κέκευθεν·
Ἀλλά μοι οὐ πείθεσθ', οὐδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύσω,
Οὕνεκ' Ερινύες ἄρα γάμου κεχολωμέναι αἰνοῦ
Ἀμφ' Ελένης, καὶ Κῆρες ἀμειλιχοι ἀίσσουσι
Πάντη ἀνὰ πτολίεθρον· ἐπ' εἰλαπίνῃ δ' ἀλεγεινῇ
Δαίνυσθ' ὕστατα δόρπα, κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ,
Ἠδη ἐπιψαύοντες ὁμὴν ὁδὸν εἰδώλοισιν.
Καί τις κερτομέων, ὀλοφώιον ἐκφατο μῦθον·
Ω κούρη Πριάμοιο, τίη νύ σε μάργος ἀνώγει
Γλῶσσα, κακοφραδίητ', ἀνεμώλια πάντ' ἀγορεύειν;
Οὐ δέ σε παρθενικὴ, καὶ ἀκήρατος ἀμφέχει αἰδὼς,
Αλλά σε λῦσσ' ὀλοὴ περιδέδρομε· τῷ νύ σε πάντες
Αἰὲν ἀτιμάζουσι βροτοὶ πολύμυθον ἐοῦσαν·
Ἐρρε, καὶ Αργείοισι κακὴν προτίσσεο Φήμην,
Ηδ' αὐτῇ· τάχα σε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλγος
Μίμνει Λαοκόωντος ἀναιδέος· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ἀθανάτων φίλα δῶρα δαΐζεμεν ἀφραδέοντα.
Ως ἄρ ἔφη Τρώων τις ἀνὰ πτόλιν· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
Κούρην μωμήσαντο. καὶ οὐ φάσαν ἄρτια βάζειν,
Οὕνεκά σφι πῆμα, καὶ ἀργαλέον μένος αἴσης

Αγχι

537. Ἀλλά μοι οὐ πείθεσθ', οὐδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύσω] Malim πείσεσθ', οὐδ' εἰ &c. Nam futurum apprime convenit, ubi hic demum loqui incipiebat Caſſandra. *Rauw.*

538. Οὕνεκ' Ερινύες ἄρα γάμου κεχολωμέναι αἰνοῦ Αμφ' Ελένης] αἰνὰ γάμου. *Rhod.* Verſus laborat: Rhodomannus pro ἄρα reponit αἰνὰ: Sed αἰνὰ κεχολωμέναι αἰνῶ neſcio, an Viro Scholaſtico attribuere poſſumus abſque contumelia: Nihil ſimile certe mihi ſi bene memini, obſervavi hactenus. Aliud igitur delitescit, niſi fallor: An forte ſcribendum, ἄμμι γάμῳ κεχολωμέναι? Id ſane optimum foret, ſed paulo longius ab ἄρα recedit Quid ſi igitur ſcribamus ἄκρα γάμῳ κεχολωμέναι? Imo id vicinum plane & bonum. ἄκρα, extreme, ſumme: ita iratæ, ut iratiores eſſe non poſſint. *Rauw.*

542. Ηδη ἐπιψαύοντες ὁμὴν ὁδὸν εἰδώλοισιν] Nota ἐπιψαύοντες

O perditi! Nec tamen fatum exit ale cognoſcitis, ſed omnes
Animis capti exultatis. Hic enim (equus) ingens malum occultat.
Atqui fidem mihi non habetis, neque ſi prolixa oratione utar:
Quoniam Furiæ, horrendum iraſcentes ob nuptias horrendas
Helenæ, & immites Parcæ curſitant
Undique per urbem; Ideo in triſti epulo
Ultima fercula obſcœno inquinata tabo capietis,
Jam commune cum umbris mortuorum iter ingredientes.
At cavillans quiſpiam exitioſum protulit ſermonem:
O nata Priami, quare effrenis te jubet
Lingua, & ſtultiloquentia omnia incaſſum pronunciare?
Neque te virgineus & ſincerus pudor ambit;
Sed pernicialis circum te rabies curſitat: unde fit, ut te nulli
Homines unquam honore dignentur; cum tam garrula exiſtas.
Abito in malam rem, & funeſta Argivis oracula edito,
Tibique ipſi. Forte acerbius te ſupplicium
Manet, quam Laocoontem temerarium. Non enim decet,
Cara Superum dona a (quoquam) demente violari.
Sic Troum quiſpiam in urbe blaterat. Ad hunc modum & alii
Puellam contumelioſe objurgant; nec ſana eam loqui, ajunt.
Quia exitium illis & vis fati ineluctabilis
Immi-

τες hic cum caſu quarto, ſi vitium non ſubſit. Fors tolerabilior conſtructio propter præpoſitionem: ἐπιψαύοντες ὁδὸν pro ψαύοντες ἐπὶ ὁδόν. *Pauw.*

547. Ἀλλά σε λῦσσ' ὁλοὴ περιδίδρομε] Nonne legendum, ne toties σε recurrat, Ἀλλά γε λῦσσ' ὁλοή? *Pauw.*

550. Ἠδ' αὐτῇ· τάχα σε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλγος] τάχα πέ, vel τάχα δή σε. *Rhod.*

555. Οὕνεκά σφι πῆμα, καὶ ἀργαλέον μένος αἴσης] Οὕνεκα δή σφισι πῆμα. *Rhod.* Scribe, Οὕνεκά σφιν μέγα πῆμα. Malim vero:

Αγχι παρειστήκει· τοί δ' οὐ νοέοντες ὄλεθρον,
Κείνην κερτομέοντες ἀπέτρεπον εὐρέος ἵππου·
Η γάρ οἱ μενέαινε διὰ ξύλα πάντα κεδάσσαι,
Ηὲ καταπρῆσαι μαλερῷ πυρὶ· τοὔνεκα πεύκης
Αἰθομένης ἔτι δαλὸν ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλοῦσα,
Εσσυτο μαιμώωσ'· ἑτέρῃ δ' ἐνὶ χειρὶ Φέρεσχεν
Αμφίτυπον βουπλῆγα· λυγρῷ δ' ἐπεμαίνετο ἵππῳ,
Οφρα λόχον στονόεντα καὶ ἀμφαδὸν ἀθρήσωσι
Τρῶες· τοί δ' αἶψα χερῶν ἀπὸ νόσφι βαλόντες
Πῦρ, ὀλοόν τε σίδηρον, ἀχνδέες ἐντύνοντο
Δαῖτα λυγρὴν· μάλα γάρ ῥα ἐπήϊεν ὑστατίη νύξ·
Αργεῖοι δ' ἔντοσθεν ἐγήθεον εἰσαΐοντες
Δαινυμένων ὅμαδον κατὰ Ιλιον, οὐδ' ἀλεγόντων
Κασσάνδρης, τήν ῥ' αὐτοὶ ἐθάμβεον, ὡς ἐτέτυκτο
Ατρεχέως εἰδυῖα νόον, καὶ μῆτιν Αχαιῶν·
Η δ' ἅτε πόρδαλις ἔσσυτ' ἐν οὔρεσι καγχαλόωσα,
Ηὲ τ' ἀπὸ μεσαύλοιο κύνες, μογεροί τε νομῆες

Σεύ-

vero: Hς ἴσκε σφίσι πῆμα. *Dausq.* Polterius hoc Dausqueji ineptum eſt: Prius aptum, & melius, quam Rhodomanni Οὔνεκα δή σφισι πῆμα: Nam μίνος ἀργαλέοιο facit, ut ſine Epitheto lubens eſſe nequeat πῆμα. *Pauw.*

558. διὰ ξύλα πάντα κεδάσσαι] Recte etiam legatur κιάσσαι, perfringere. *Rhod.* Rhodomanni κιάσσαι non placet mihi præ κεδάσσαι: Ex lignis compactis conſtabat equus: hæc κεδάσσαι & diſſolvere volebat Caſſandra: Nihil aptius & naturalius: Non finduntur enim ligna, ſed diſſolvuntur, cum tales machinæ deſtruuntur. κιάσσαι proprie eſt findere & ſecare; κεδάσσαι diſſolvere & diſſipare: Sciunt, qui Linguam callent. διακεδάσσαι igitur hic idem, quod διαλύσαι. Quid autem videtur? An una Caſſandra facere poterat, quod hic animo agitaſſe dicitur? Fallor, aut πάντα, & tota ἴσκοιτα Virum Scholaſticum iterum prodit. *Pauw.*

564. τοί δ' αἶψα χερῶν ἀπὸ νόσφι βαλόντες] τοί δέ οἱ αἶψα χερῶν. *Rhod.* Scribe, τοί δ' αἶψηα χερῶν. *Dausq.* Perbene Rhodomannus τοί δέ οἱ αἶψα: Nam οἱ requiritur, ut conſtet de cujus manibus agatur: Vident, qui animum advertunt. *Pauw.*

Imminebat: propterea nihil de interitu cogitantes,
Illam conviciis impetitam ab immani equo abigebant.
Inſtituerat enim omnia ipſius ligna diſſipare (perfringere.)
Aut fervido igni cremare. Idcirco piceæ
Ardentis adhuc titione a foco correpto,
Cum impetu (furens) irruebat, alteraque manu gerebat
Ancipitem bipennem, ac rabide impetebat equum exitialem,
Ut inſidias luctificas aperte contemplarentur
Troës; ſed hi confeſtim e manibus ipſi extorſerunt
Ignem & ferrum perniciale: hinc ſecuri apparārunt
Funeſtas dapes: præpropere enim ingruebat nox ſuprema.
Græci interim in equo lætantur, dum audiunt
Ut cum ſtrepitu per Ilion convivantur, nihilique pendunt
Caſſandram: cujus tamen ipſi admiratione ducebantur, quod eſſet
Tum exacte gnara animi & conſilii Græcorum.
Illa vero ruebat, ut pardalis in monte infrendens,
Quam a ſtabulo canes & ſeduli paſtores

Citato

Pauw.

566. *μάλα γάρ ῥα ἐπῄϊεν ὑσμινὶ νὺξ*] *μάλα γάρ σφιν ἐπῄϊεν. Rhod.* Non neceſſe: Nam pronomen abeſſe poteſt, & hiatus non minus periculoſos prætervectus eſt Rhodomannus plus ſemel: Vide modo illud *Χαίρετε ἀφραδίοντες* V 536. *Pauw.*

568. *οὐδ' ἀλιγόντων Καστάνδρης*] Malo *οὐκ ἀλιγόντων. Pauw.*

571. *ἅτε πόρδαλις ἔσσυτ' ἐν οὔρεσι καγχαλόωσα*] *ἐν οὔρεσιν ἀσχαλόωσα. Rhod.* Vix adſentiri poſſum, quia mox ſequitur *ἀχνυμένη περ.* Quid igitur? *καγχαλόωσα* hic idem, quod *μειδιόωσα.* Ipſe Quintus de pardalibus Lib. 10. V. 181.

— — *ἀμφὶ δὲ θῆρες*
Σμερδαλέοι, καὶ λυγρὸν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωσαι
Παρδάλιες.

Riſus in pardali non ſignum animi læti, ſed animi trucis: Sentiſne? *Pauw.*

572. *Ἦ τ' ἀπὸ μεσσαύλοιο κύνες*] *ἀπὸ μεσσαύλοιο. Rhod.*

Σεύοντ' ἐσσυμένως, ἡ δ' ἄγριον ἦτορ ἔχουσα,
Εντροπαλιζομένη, ἀναχάζεται, ἀχνυμένη κῆρ,
Ως ἤγ' εὐρέος ἵππου ἀπέσσυτο ἐσσυμένη περ
Τρώων ἀμφὶ φόνον· μάλα γὰρ δέχνυτο πῆμα.

573. Σεύοντ' ἐσσυμένως] Quid si ἐμμενέως? *Rhod.* Nimis hæc vicina: Sic tamen fortasse Quintus: Nam ἐμμενέως Rhodomanni minus profecto congruum est. *Pauw.*

575. Ως ἤγ' εὐρέος ἵππου ἀπέσσυτο ἐσσυμένη περ] ἀπέσσυτο ἀχνυμένη περ. *Rhod.* Brodæus: ἐσυγμένη περ, vel σκυζομένη. Non adspectu moduli, sed veri posterior arrideret potius correctio, si qua mihi federet mutatio. Quorsum? ἐσσυμένη περ valet: licet incitatissima, tamen abiit ab equo, in quem ferebatur incitata. *Dausq.* Certo certius scribendum est ἀχνυμένη περ, ut verba sequentia sensum habeant bonum. Ingrata tamen est, fateor, vocis repetitio: sed quæ in Calabro toleranda. Nisi dicere velis, clausulam duorum Versuum mutasse locum, & scribendum esse,

Ηι τ' ἀπὸ μεσσαύλοιο κύνες μεγιροί τε νομῆες

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Οἱ δ' ἄρ' ἀνὰ πλολίεθρον ἐδόρπεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ ὁμῶς σύριγξι μέγ' ἤπυον· ἀμφὶ δὲ πάντη
Μολπὴ ἐπ' ὀρχηθμοῖσι, καὶ ἄκριτος ἔσκεν ἀϋτὴ
Δαινυμένων, ἥ τε πέλει περὶ δαιτὶ, καὶ οἴνῳ·
Ωδὲ δέ τις χείρεσσι λαβὼν ἐνὶ πλεῖον ἄλεισον,
Πίνεν ἀκηδέστως· βαρέοντο δέ οἱ φρένες ἔνδον·

Αμφὶ

4. Δαινυμένων, ἥ τε πέλει περὶ δαιτὶ, καὶ οἴνῳ] οἵη τε πέλει. *Rhod.* Scribe οἵη τε. Brodæus ἥτις cum ruina carminis. *Dausq.* Recte Rhodomannus. Brodæus for-

Citato propulsant: Quæ licet essero corde sit prædita,
Aversa tamen cum indignatione retrocedit.
Ita & Cassandra a spacioso equo recurrit, licet perturbata
Ob Trojanorum cædem: gravissimam enim expectabat cladem.

Σεύοντ' ἰσσυμένως, ἣ δ' ἄγριον ἦτορ ἔχουσα,
Ἐντεσι λιζομένη ἀναχάζεται, ἰσσυμένη περ·
Ὡς ἄγ' ἰοῦσος ἵππω ἀτίσσετο ἀκνυμένη κῆρ

Et hoc certe non improbabile: Nam & ἀκνυμένη κῆρ potest ἄγριον ἦτορ ἔχουσα, & ἀκνυμένη περ potest ατισσετο minus profecto convenit: Attende, attende, quæso. Illis autem ita transpositis Rhodomanni correctio V. 571. non incongrua esset, si quis eam præfracte vellet. *Pauw.*

576. Τρώων ἀμφὶ Φόνον· μάλα γὰρ δέχτο πῆμα] Τρώων ἀμφὶ Φόνου μάλα γαρ μέγα. *Rhod.* Interjungo τοῖ, sic, μάλα γὰρ τοὶ δέχτο πῆμα. Animo namque præsagiebat Cassandra quodcunque futuri. Brodæus, μάλα γὰρ τόδε δέχτο πῆμα. Rhodomannus, Τρώων &c. *Dausq.* Rhodomannum sequor, præsertum in Τρώων ἀμφι. *Pauw.*

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER TERTIUSDECIMUS.

Interea Trojani per urbem convivia agitant, interque illos
Tibiæ cum fistulis valde resonant, & ubique
Cantio cum tripudiis, & confusus exsistit vociferatus
Convivantium: qualis esse solet in convivio & compotatione.
Ibi quispiam pleno poculo manibus correpto,
Secure bibit. Unde ipsi mens penitus gravatur,

Et

fortasse voluit ἤτις γε vel ἔτις τε. *Pauw.*

6. βαίβοντο δέ οἱ φρένες ἔνδον] βαρύβοντο. *Rhod.*

8.

Αμφὶ δ' ἄρ' ὀφθαλμοὶ στρεφεδίνεον· ἄλλο δ' ἐπ' ἄλλῳ
Ἐκ στόματος προΐεσχεν ἔπος, κεχολουμένα βάζων·
Καί ῥά οἱ ἐν μεγάρῳ κειμήλια, καὶ δόμος αὐτὸς
Φαίνετο, κινυμένοισιν ἐοικότα· πάντα δ' ἐώλπει
Αμφὶ περιστρωφᾶσθαι ἀνὰ πτόλιν· ἀχλὺς δ' ὅσσε
Αμφεχεν· ἀκρήτῳ γὰρ ἀμαλδύνονται ὀπωπαὶ,
Καὶ νόος αἰζηῶν, ὁπότ' ἐς Φρένα χανδὸν ἵκηται·
Καί ῥα καρηβαρέων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Η ῥ' ἅλιον Δαναοὶ πολὺν στρατὸν ἄγειραν
Σχέτλιοι, οὐδ' ἐτέλεσσαν ὅσα φρεσὶ μηχανόωντο,
Αλλ' αὖτως ἀπόρουσαν ἀπ' ἄστεος ἡμετέροιο,
Νηπιάχοις παίδεσσιν ἐοικότες, ἠδὲ γυναιξίν.
Ως ἀρ ἔφη Τρώων τις, ἐεργόμενος Φρένα οἴνῳ,
Νήπιος· οὐ δ' ἄρ' ἐφράσσατ' ἐπὶ προθύροισιν ὄλεθρον·
Εὖτε γὰρ ὕπνος ἔρυκεν ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλον,
Οἴνῳ ἀναπλήθοντας ἀπειρεσίῳ, καὶ ἐδωδῇ,
Δὴ τότ' ἄρ' αἰθαλόεντα Σίνων ἀνὰ πυρσὸν ἄειρεν,
Δειχνὺς Αργείοισι πυρὸς σέλας· ἀμφὶ δέ οἱ χὴρ
Ασπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή μιν ἴδωνται
Τρῶες ἐϋσθενέες· τάχα δ' ἂν φυτὰ πάντα γένηται·
Αλλ' οἱ μὲν λεχέεσσι πανύστατον ὕπνον ἴαυον,
Πολλῷ ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρηότες· οἱ δ' ἐσιδόντες,
Ἐκ Τενέδου, νήεσσιν ἐπὶ πλόον ἐντύνοντο·
Αὐτὸς δ' ἄγχ' ἵπποιο Σίνων κίεν· ἦκα δ' ἄϋσεν,
Ωκα μάλ', ὡς μήπου τις ἐνὶ Τρῳέσσι πύθηται,

Αλλ'

8. Ἐκ στόματος προΐεσχεν ἔπος] προΐεσκεν. *Rhod.*

11. Αμφὶ περιστρωφᾶσθαι] Rectius hic conjunctim Αμφιπεριστρωφᾶσθαι. *Pauw.*

Ibid. ἀχλὺς δ' ὅσσε] ὅσσε δ' ἄρ' ἀχλὺς. *Rhod.* Non neceſſe: Nam Spondeo in quinta ſede uti potuit Calaber: Verſus ſic minus jucundus eſt, fateor: Sed tales in his plures. *Pauw.*

15. Η ῥ' ἅλιον Δαναοὶ πολὺν στρατὸν ἄγειραν] πολὺν στρατὸν ἐνθάδ' ἄγειραν. *Rhod.* Ita Rhodomannus non male: Aliud tamen

Et oculi vertigine corripiuntur; aliudque super alio
Verbum, ore suo mutilata loquens, essutit.
Quin etiam res in ædibus reconditæ, ac domus ipsa,
non secus
Illi videntur ac si se commoveant, omniaque in urbe
Circumversari putat; caligo & insuper lumina
Involvit: visus enim mero hebetatur,
Nec non animus juvenum, si immodice in pectora descendat:
Tandem caput gravatus, in hæc verba erupit:
Nequicquam, me Hercule, Danai numerosum exercitum huc contraxerunt
Improbi, nec perfecerunt quæ animis machinabantur,
Sed negocio infecto ab urbe nostra refugerunt,
Pusillis pueris aut fœminis persimiles.
Sic quispiam Trojanorum fatur, mentem vino impeditus;
Quam stolidus! Nec interitum pro foribus advertit!
Cum enim somnus in urbe alium alibi vinctum teneret,
Immoderate vino repletos & cibo:
Ibi demum ardentem Sino facem sustulit,
Ignis flamma signum dans Argivis; & cor ipsius
Valde solicitum erat in pectore, ne ipsum viderent
Strenui Troës, & mox omnia patefierent.
Verum illi in cubilibus ultimo somno indulgebant,
Multo mero onerati. Græci autem signo conspecto,
Ex Tenedo classi ad navigandum sese accingunt.
Tum Sinon ipse ad equum accedit, & tacitam vocem edit,
Tacitam omnino, ne quis forte inter Trojanos exaudiret,
Nisi

tamen latere potest. *Pauw.*

22. Οἵῳ ἀναπλήθοντας] Nota ἀναπλήθοντας passive: ἀναπλησθέντας non indigemus. *Pauw.*

26. Τάχα δ' ἂν φυτὰ πάντα γένηται] τάχα δ' ἀμφαδὰ πάντα. *Rhod.* Duce loci genio pervenit ad rectum Rhodomannus, dum relegato ἐφ' ἂν φυτὰ πάντα ponere occupat ἀμφαδά, palam fiant omnia, dispalescant. *Dausq.*

31. Ὦκα μάλ', ὡς μέτα τις] Ἦκα μάλ'. *Rhod.*

34.

Αλλ' οἷοι Δαναῶν ἡγήτορες, ὧν ἀπὸ νόσφιν
Υπνος ἄδην πεπότητο, λιλαιομένων πονέεσθαι·
Οἳ ῥά οἱ ἔνδον ἐόντες, ἐπέκλυον· ἐς δ' Οδυσῆα
Πάντες ἐπ' οὔατ' ἔνευσαν· ὁ δὲ σφέας ὀτρύνεσκεν
Ηια, καὶ ἀτρεκέως ἐκβήμεναι· οἳ δ' ἐπίθοντο
Ες μόθον ὀτρύνοντι· καὶ ἐξ ἵπποιο χαμάζε
Ωρμαινον πονέεσθαι· ὃ δ' ἰδρείῃσιν ἔρυκε
Πάντας ἐπεσσυμένους· αὐτὸς δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
Ιππου δουρατέοιο ἀτρέμας ἔνθα καὶ ἔνθα
Πλευρὰ διεξώϊξεν ἐϋμελίῳ ὑπ' Επειῷ·
Βαιὸν δ' ἐξανέδυσ' ἰδὼν ὕπερ· ἀμφὶ δὲ πάντη
Τρῶας παπταίνεσκεν, ἐγρηγορότας εἴπου ἴδοιτο·
Ως δ' ὅτ' ἀργαλέῳ λιμῷ βεβολημένος ἦτορ
Εξ ὀρέων ἔλθῃσι λύκος, κατέων μάλ' ἐδωδῆς,
Ποίμνης πρὸς σταθμὸν εὐρὺν, ἀλευόμενος δ' ἄρα φῶτας
Καὶ κύνας, οἵ ῥά τε μῆλα φυλασσέμεναι μεμάασι,
Βαίνῃ ποσσὶν ἔκηλος ὑπὲρ ποιμνήϊον ἕρκος·
Ως Οδυσεὺς ἵπποιο κατήϊεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Ομβριμοι ἄλλοι ἕποντο Πανελλήνων βασιλῆες
Νισσόμενοι κλίμαξι κατὰ στίχας, ἅσπερ Επειὸς
Τεῦξεν ἀριπρεπέεσσιν ἐϋσθενέεσσι κέλευθα

Ιππον

34. Οἳ ῥά οἱ ἔνδον ἐόντες, ἐπέκλυον] Malo, Οἱ δ' ἄρ' οἱ ἔνδον ἐόντες. *Pauw.*

36. Ηια, καὶ ἀτρεκίως ἐκβήμεναι] καὶ ἀτρεμίως. *Rhod.* Suspectum est ἀτρεμίως ista forma. ἀτρεκίως ab Hesychio & aliis Grammaticis, etiam ἀκριβῶς exponitur: An ἀτρεκέως ἐκβήμεναι hic est solerter & certo per scalam descendere, ne pes lubricus cæspitaret, & sic excitaret strepitum? Cogitandum. *Pauw.*

37. Καὶ ἐξ ἵπποιο χαμᾶζε Ωρμαινον πονέεσθαι] Malim hic, Ωρμαινον φορέεσθαι, *volebant una erumpere omnes*: Sic opportunius sequitur, ὁ δ' ἰδρείῃσιν ἔρυκε Παντας ἐπεσσυμένους: Attende, quæso, ad indolem loci. *Pauw.*

40. Ιππου δουρατέοιο ἀτρέμας ἔνθα καὶ ἔνθα] δουρατέοιο μάλ' ἀτρέμας *Rhod.*

41. ἐϋμελίῳ ὑπ' Επειῷ] ἐϋμελίῃ ὑπ' Επειῷ. *Rhod.*

42. Βαιὸν δ' ἐξανέδυσ' ἰδὼν ὕπερ]

Niſi Danaum ſolummodo ductores, a quibus quam longiſſime
Somnus avolarat, Trojam expugnare cupientibus.
Incluſi ergo illum audiunt, & ad Ulyſſem
Cuncti aures inclinant; Is hortabatur illos, ut
Quiete ſine ullo ſtrepitu exirent. Qui & obtemperant
Ad certamen inſtiganti; & ex equo humi
Ad pugnandum feſtinant. Sed ille ſolerter inhibet
Cunctos cum impetu erupturos: ipſeque manibus impigris
Lignei equi perplacide hinc illinc
Latera aperit. Epei haſtati auſpiciis,
Et paulum emergit ſuſpiciens, ac circumquaque
Troas luſtrat, num vigilantem videat aliquem.
Ut cum triſti fame cor ſtimulatus,
Et valde cibum appetens, de monte lupus ſe confert
Ad amplum gregis ſtabulum; ſed viros devitans
Et canes, qui ad cuſtodiendum oves promti ſunt,
Tacito greſſu ad ſeptum paſtorale incedit:
Sic Ulyſſes ex equo deſcendit, & poſt ipſum
Alii fortes Græcorum principes ſequuntur,
Gradatim per ſcalas euntes; quas Epeus
Fecerat, ut tranſitum ſtrenuis proceribus commodarent;
Tum

ὕπερ] ἐξανίδυσιν. *Rhod.* Quid ἰδὼν ὕπερ hic? An *ſpeciens ex alto*, ut ὕπερ poſitum ſit pro ὑπερθε? Ita videtur, ſi locus recte habeat: Qua de re dubitari poſſet: An forte ſcribendum, ἐξανίδυσιν ἰδεῖν ὕπερ, *emerſit, ut ſpecularetur*, ὑπὲρ ἰδεῖν pro ὑπὲρ τὸ ἰδεῖν poſito? Id ſane non deterius eſſet. *Pauw.*

43. Τρῶας παπταίνεσκεν, ἐγρηγορότας εἴπῃ ἴδοιτο] ἐγρηγορότ' εἴπῃ, vel εἴ τιν' ἴδοιτο. *Rhod.* ἐγρηγορότ' εἴπῃ Metro ſatisfacit: ſed ἐγρηγορότ' εἴ τιν' ſententia requirit, ut participium a voce Τρῶας commode divellatur: Nihil apertius. *Pauw.*

44. Ὡς δ' ὅτ' ἀργαλέῳ λιμῷ] Ὡς δ' ὁπότ' ἀργαλέῳ. *Rhod.*

51. Νισσόμενοι κλίμαξι κατὰ ῥίχας] Sic ſcriptum pro κλίμαξιν κατὰ ῥίχας: Caſus tertius pro caſu ſecundo. Illæ ῥίχες efficiebant ipſas ſcalas: Moneo, ne male accipias. *Pauw.*

52. Τεῦξεν ἀριπρεπέεσσιν ἰῦσθενέεσσι κέλευθα] ἀριῆσσιν ἰῦσθενέεσσι. *Rhod.* Hæc ſine dubio ſana non ſunt. Rhodomannus non male, ἀριῆσσιν ἰῦ-

Ἵππον ἐπερχομένοισι, καὶ ἐξ ἵπποιο χιοῦσιν·
Οἵ ῥα τότ' ἀμφ' αὐτοῖσι κατήϊον ἄλλοθεν ἄλλοι,
Θαρσαλέοι, σφήκεσσιν ἐοικότες, οὓς τε χλονήσει
Δρυτόμος, οἵ δ' ἄρα πάντες, ὀρινόμενοι περὶ θυμῷ,
Ὀζυ ὑπερπροχέονται, ὅτε κτύπον εἰσαΐουσιν·
Ὡς οἵγ' ἐξ ἵπποιο μεμαότες ἐξεχέοντο
Ες Τρώων πτολίεθρον εὐκτίτον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι
Πάλλ' ἐνὶ στέρνοισι κέαρ· τάχα τοὶ μὲν ἔναιρον
Δυσμενέας, τοί δ' ἔρεσσον ἔσω ἁλὸς· αἱ δ' ἐφέροντο
Νῆες ὑπὲρ μέγα χεῦμα· Θέτις δ' ἴθυνε κέλευθα,
Οὖρον ἐπιπροϊοῦσα· νόος δ' ἰαίνετ' Αχαιῶν·
Καρπαλίμως δ' ἐλθόντες ἐπ' ἠόνας Ελλησπόντου,
Ενθ' αὖθις στήσαντο νέας, σὺν δ' ἅρμενα πάντα
Εἶλον ἐπισταμένως, ὅσα νήεσιν αἰὲν ἔπονται·
Αὐτοὶ δ' αἶψ' ἐκβάντες, ἐς Ιλιον ἐσσεύοντο
Ατρομοι, ἠΰτε μῆλα περὶ σταθμὸν ἀΐσσοντα
Εκ νομοῦ ὑλήεντος· ὀπωρινὴν ὑπὸ νύκτα,
Ὡς οἵγ' ἀνίαχοι Τρώων ποτὶ ἄστυ νέοντο,
Πάντες ἀριστήεσσιν ἀρηγέμεναι μεμαῶτες·

Οἵ

ἰῦσθενέεσσι: Quid ſi tamen legamus, Τεῦξιν ἀριπρεπέα μάλ' ἰῦσθενέεσσι κέλευθα? Sane ἀρισήεσσιν ἰῦσθενέεσσι coactius etiam eſt: Noſtrum autem blandius: Vide igitur & judica. *Pauw.*

54. Οἵ ῥα τότ' ἀμφ' αὐτοῖσι κατήϊον] ἀμφ' αὐτῇσι κατῄϊον *Rhod.*

55. οὓς τε χλονήσει Δρυτόμος] χλονήσῃ *Rhod.*

57. Ὀζυ ὑπερπροχέονται] Ὀζυ ὑπερπροχέονται. *Rhod.*

60. Πάλλ' ἐνὶ στέρνοισι κέαρ] Πάλλετ' ἐνὶ στέρνοισι. *Rhod.*

Ibid. τάχα τοὶ μὲν ἔναιρον] τάχα δ' οἱ μὲν ἔναιρον. *Rhod.*

61. τοί δ' ἔρεσσον ἔσω ἁλὸς· αἱ δ' ἐφέροντο] τοί δ' ἔσχεν ἔσω ἁλός. *Rhod.*

63. Οὖρον ἐπιπροϊοῦσα] Οὖρον ἐπιπροϊεῖσα. *Rhod.*

67. ἐς Ιλιον ἐσσεύοντο Ατρομοὶ] Ineptum eſt ἄτρομοι, ubi de ovibus ſequitur, quibus cor impavidum nunquam tribuitur: Scribendum ſuſpicor, ἐς Ιλιον ἐσσεύοντο Ατρίμας, ἠΰτε μῆλα. *Pauw.*

68. περὶ σταθμὸν ἀΐσσοντα] Lege ποτὶ σταθμὸν ἀΐσσοντα: Sic enim loquuntur Græci eo ſenſu. *Pauw.*

70. Ὡς οἵ γ' ἀνίαχοι Τρώων ποτὶ

Tum ingredientibus equum, tum egredientibus ex equo:
Qui tunc per illas descendebant, alii aliunde,
Intrepido animo: non absimiles vespis, quas turbat
Lignator: Hæ omnes animo commotæ
Ex ramo effunduntur, cum strepitum exaudivere.
Non aliter ex equo illi concitati effunduntur
In munitam Troum urbem, illisque
In pectoribus cor palpitat. Statim igitur hi trucidabant
Hostes. Illi autem in mari (jam) erant, & ferebantur
Naves in spacioso gurgite. Ac Thetis cursum dirigebat
Secundum immittens ventum: unde Achivum animus
lætitiam concepit.
Propere igitur evecti ad littora Hellesponti,
Iterum ibi naves statuunt, & armamenta cuncta
Scite colligunt, quæ naves perpetuo comitantur.
Ipsi autem excensione facta, ad Ilion properant
Impavidi ceu oves ad ovile, festinantes
Ex nemoralibus pascuis sub crepusculum autumnale.
Ita etiam illi silentes ad urbem Trojanorum ibant,
Omnes auxilium ducibus ferre parati.

Veluti

ποτὶ ἄστυ νέοντο] Iliade N. legitur αὐΐαχοι, quam recte nescio. *Rhod.* Prima in ἀΐαχοι producitur, ut in ἀθάνατος aliisque gemellis, quæ nemo ignorat: Et sic Versus numeros suos habet. Apud Homerum vulgo scribitur αὐΐαχοι: idque recensuit Hesychius, altero ἀΐαχοι omisso: nisi quod pro ἀΐαχοι in eodem Articulo, quo αὐΐαχοι adducit, scribendum videatur ἀΐαχοι: Quanquam apud Eustathium etiam est ἀΐαχοι, idque eodem modo ab eo exponitur & mensuratur, quo ἀΐαχοι: Mihi tamen ipsum ἀΐαχοι perplacet. αὐΐαχοι forte scriptum a quibusdam in gratiam Metri, quod sic certius ipsa vi sua: Eustathius Æolismum in eo agnoscit, & υ insertum ait more Æolico in vocem ἀΐαχοι: Sit ita, per me licet: Rarius tamen illud in vocum initio, ubi α στρηνικὸν vel αὐξητικὸν apponitur. Multa in Homero correcta esse scimus a Nasutis: Inter ea forte ipsum αὐΐαχοι, quod Æolismo incrustarunt boni; cum ἀΐαχοι vulgatum & naturale, ejusdem sit indolis & mensuræ, cujus est ἀθάνατος, vocesque similes, ut diximus: Plura alias. Hoc autem ἀΐαχοι præcedens nostrum ἀτρίμας confirmat, ut vides. *Pauw.*

Οἵ δ' ὥστ' ἀργαλέῳ λιμῷ περιπαιφάσσοντες, *
Σταθμῷ ἐπιβρίσουσι κατ' οὔρεα μακρὰ, καὶ ὕλην,
Εὔδοντος μογεροῦ σημάντορος, ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις
Δάμναθ' ἕρκεος ἐκτὸς ὑπὸ κνέφας· ἀμφὶ δὲ πάντη,
Αἵματι, καὶ νεκύεσσιν, ὀρώρει δ' αἰνὸς ὅλεθρος,
Καίπερ ἔτι πλεόνων Δαναῶν ἔκτοσθεν ἐόντων·
Αλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἔβαν ποτὶ τείχεα Τροίης,
Δὴ τότε μαιμώωντες, ἀνηλεγέως ἐπέχυντο
Ες Πριάμοιο πόλια, μένος πνείοντες Αρηος·
Πᾶν δ' εὗρον πτολίεθρον ἐνίπλειον πολέμοιο,
Καὶ νεκύων· πάντη δὲ περὶ στονόεντα μέλαθρα
Καιόμεν' ἀργαλέως· μέγα δὲ φρεσὶν ἰαίνοντο·
Εν δὲ καὶ αὐτοὶ Τρωσὶ κακὰ Φρονέοντες, ἐνόρουσαν·
Μαίνετό τ' ἐν μέσσοισιν Αρης, στονόεσσα τ' Ενυὼ·
Πάντη δ' αἷμα κελαινὸν ὑπέρρεε, δεύετο δὲ χθὼν
Τρώων ὀλλυμένων, ἠδ' ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων·
Τῶν οἱ μὲν, θανάτῳ δεδμημένοι ὀκρυόεντι,
Κεῖντο κατὰ πτολίεθρον ἐν αἵματι· οἵ δ' ἐφύπερθε
Πίπτον, ἀναπνείοντες ἐὸν μένος· οἵ δ' ἄρα χειρὶ
Δράγδην ἔγκατ' ἔχοντες, ὀϊζυρῶς ἀλάλητο

Αμφὶ

72. Οἵ δ' ὥστ' ἀργαλέῳ λιμῷ περιπαιφάσσοντες *] Non dubito, quin in hac comparatione ſit aliquid mancum. Deeſt enim in protaſi nomen beſtiarum, quibus Græci comparantur. In apodoſi autem nulla eſt accommodatio, quam hic autor accuratiſſime obſervat. quare aſteriſcos adjeci. Jactura tamen quodammodo compenſetur, ſi initium ita formes: Θῶες ὥτ' vel Ως λύκοι, ἀργαλίῳ. *Rhod.* Aptius Θῶες ὥτ' ἀργαλίῳ. *Dausq.* Poſt περιπαιφάσσοντες Verſus intercidit, in quo nomen ferarum, & ne litera mutanda. *Rauw.*

73. Σταθμῷ ἐπιβρίσουσι] ἐπιβρίσωσι vel ἐπιβρίθωσι *Rhod.*

75. Δάμναθ' ἕρκεος ἐκτὸς] Δάμναται' ἕρκεος ἐκτὸς: vel Δάμναται ἕρκεος ἐκτὸς. *Rhod.*

76. Αἵματι, καὶ νεκύεσσιν &c] Et hic aliquid deſideratur præter accommodationem, ſeu ſimilitudinis redditionem. Senſus tamen non ita mancus eſt. Lego interim, ὀρώρει δαὶς ὅλεθρος. *Rhod.* Poſt ὑπὸ κνέφας inter-

Veluti lupi, maleſuada fame concitati,
Ad ſtabulum contendunt, per arduos montes & ſylvam,
Dormiente magiſtro ex defatigatione, aliasque poſt alias
Dilacerant, per noctem intra ſepta. (ita tunc) circumquaque (plena erant omnia)
Cruore & cadaveribus: & funeſta cædes oriebatur,
Quamvis major pars Danaum adhuc extra urbem eſſet.
Poſtquam vero cuncti ad Trojæ mœnia acceſſere,
Magno ſtatim impetu præcipites infunduntur
In Priami urbem, vim Martis ſpirantes,
Totumque oppidum bello repletum offendunt
Ac ſtragibus, & ubique domos luctuoſas
Terribiliter conflagrantes: unde magnum animis voluptatem capiunt.
Tum ipſi etiam in Trojanos hoſtili animo impetum fecerunt:
Inter ipſos autem Mars furebat, & luctifica Bellona.
Et ubique ater fluebat ſanguis, ac terra madefiebat,
Intereuntibus Trojanis, & alienigenis belli ſociis.
Quorum alii horrenda morte proſtrati
Jacebant per urbem in ſanguine. Alii ſuper eos
Cadebant efflantes animam ſuam. Alii etiam manu
Comprehenſis viſceribus miſere vagabantur

Per

tercideruntque quædam: ἀμφὶ δὲ πάντῃ ſeparandum: Id enim cohæret cum Αἵματι καὶ νεκύεσσιν, & ab amiſſis pependit; eaque ordine ſuo exceperunt illa, ὀρώρει δ' αἰνὸς ὄλεθρος &c. Moneo, ne Rhodomanni ſuſpiciuncula tibi ſit fraudi. *Pauw.*

79. ἀνηλίγως ἐπέχυντο ες Πριάμοιο πόλιας] ἐπέχυντο. *Rhod.* Male Rhodomannus ἐκέχυντο: Nam ἐπέχυντο optimum & Homericum eſt: Tyrones ſciunt! Habuimus etiam alibi apud Quintum. *Pauw.*

81. εὗρον πτολίεθρον ἐυπλείοσι πολέμοιο] Ita recte Aldus: Baſileenſes perperam ἐνὶ πλείοσι quod in Notis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

84. Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ Τρωσὶ κακὰ φρονέοντες, ἐνόρουσαι] κακὰ φρονέοντες; ὄρουσαι. *Rhod.*

85. Μαίνετό τ' ἐν μέσσοισιν Ἄρης] Μαίνετο δ' ἐν. *Rhod.*

90. ἀναπνείοντες ἐὸν μένος] Imo ἀποπνείοντες: Simile mendum correximus alibi in his. *Pauw.*

Ἀμφὶ δόμους· ἄλλοι δὲ ποδῶν ἑκάτερθε κοπέντων,
Ἀμφὶ νεκροὺς εἵρπυσαν ἀάσπετα κωκύοντες·
Πολλῶν δ' ἐν κονίῃσι μαχέσασθαι μεμαώτων,
Χεῖρες ἀπηράχθησαν ὁμῶς κεφαλῇσι καὶ αὐταῖς·
Φευγόντων δ' ἑτέρωθεν μέλιαι διὰ νῶτα πέρησαν
Ἀντικρυς ἐς μαζοὺς· ὧν δ' ἰξύας ἄχρις ἰκέσθαι
Αἰδοίων ἐφύπερθε διαμπερὲς, ἦχι μάλιστα
Ἄρεος ἀκαμάτοιο πέλει πολυώδινος αἰχμή·
Πάντῃ δ' ἀμφὶ πόληα κυνῶν ἀλεγεινὸς ὀρώρει
Ὠρυθμὸς· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων αἰζηῶν,
Ἔπλετο λευγαλέη· περὶ δ' ἴαχε πάντα μέλαθρα
Ἄσπετον· οἰμωγὴ δὲ πέλεν στονόεσσα γυναικῶν,
Εἰδομένων γεράνοισιν, ὅτ' αἰετὸν ἀθρήσωσιν,
Ὑψόθεν ἀΐσσοντα δι' αἰθέρος, οὐδ' ἄρα τῇσι
Θαρσαλέον στέρνοισι πέλει μένος, ἀλλά ἑ μοῦνον
Μακρὸν ἀνατρύζουσι, φοβεύμεναι ἱερὸν ὄρνιν,
Ὡς ἄρα Τρωϊάδες μέγα κώκυον ἄλλοθεν ἄλλαι,
Αἱ μὲν, ἀνεγρόμεναι λεχέων ἄπο, ταί δ' ἐπὶ γαῖαν
Θρῴσκουσαι· τῆς οὔτι μίτρης ἔτι μέμβλετο λυγρῆς,
Ἀλλ' αὖτως ἀλάλητο, περὶ μελέεσσι χιτῶνας
Μοῦνον ἑφεσσάμεναι· ταί δ' οὐ φθάσαν οὔτε καλύπτρην,
Οὔτε

93. Ἀμφὶ νεκρὼς εἵρπυσαν] Ἀμφὶ νεκροὺς εἵρπυζον. *Rhod.*

94. μαχέσασθαι μεμαώτων] μαχήσασθαι. *Rhod.*

96. Φευγόντων δ' ἑτέρωθεν μέλιαι διὰ νῶτα πέρησαν] Φευγόντων δ' ἑτέρωι. *Rhod.* Scribe, ἑτέρωι, parte alia: vel ἑτέρωι, quod Brodæo viſum. *Dausq.* ἑτέρωι haud dubie ſumendum. *Pauw.*

97. ὧν δ' ἰξύας ἄχρις ἰκέσθαι] Malo fere, τῶν δ' ἰξύας ἄχρις ἰκέσθαι. *Pauw.*

99. πέλει πολυώδινος αἰχμὴ] πέλει πολυώδινος αἰχμὴ. *Rhod.*

106. ἀλλά ἑ μοῦνον Μακρὸν ἀνατρύζουσι, φοβεύμεναι ἱερὸν ὄρνιν] ἀλλάγε μοῦνοι. *Rhod.* Sed ei (aquilæ) *valide dumtaxat obſtrepitant*; non etiam tuentur ſe: Sic Troades μέγα κώκυον. Rhodomannus manu adſerit ἀλλάγε, cum τὸ ἑ ad aquilam pertineat. *Dausq.* Perbene Rhodomannus ἀλλάγε: Nam ἑ excludit ſequens ἱερὸν ὄρνιν: Pueri vident. Pro Μακρὸν rectius legeretur

Per ædes. Alii pedibus utrinque amputatis,
Inter mortuos reptabant, horrendum in modum ululantes.
Adhæc multorum qui concitati fuerant ad dimicandum, in pulvere
Manus detruncatæ jacebant, una cum ipsis capitibus.
Aliorum inter fugiendum per dorsa transfixæ erant hastæ
Usque ad mammas; quibusdam autem ad lumbos usque adactæ erant
Penitus supra pubem, ubi maxime
Dolorifica est Martis indefessi cuspis.
Undique etiam per urbem excitabatur tristis canum
Ululatus, & juvenum cæsorum gemitus
Erat miserabilis, omnesque domus resonabant
Horrendum, & tristissimus fœminarum ploratus existebat,
Grues repræsentantium, cum aquilam viderint,
Ex alto irruentem per æthera; nec illis
Fortis pectori vis residet, sed tantummodo
Multum stridunt, sacram (Jovis) alitem formidantes.
Ita & Trojades hic & illic magnos ciebant ploratus,
Partim de lectis excitatæ, partim ad terram
Prosilientes; Quædam nec tristis mitræ erant memores,
Sed neglectim errabant, subuculis duntaxat
Corpori injectis. Aliæ nec redimiculum prius poterant,
Aut

retur Μακρὰ proprer ἀμιστοτίλιυτοι: Ab hiatu enim periculum est nullum. *Pauw.*

109. ταί δ' ἐπὶ γαῖαν Θρώσκυσαι] Quæ hic differentia a præcedentibus, Αἱ μὲν ἀιεγρόμεναι λιχέων ἄπο: Certe qui de lectis excitantur, ad terram de lectis prosiliunt, & proinde differentia hic revera est nulla. Fallor, aut legendum, Αἱ μὲν ἀιεγρόμεναι λιχέων ἔπι, ταί δ' ἐπὶ γαῖαν Θρώσκυσαι. Sic differentia est aperta: Quædam expergefactæ lamentabantur in ipsis lectis, aliæ &c. *Pauw.*

110. τῆς οὔτι μίτρης ἔτι μέμνητο βλεφάρων] τῆς δ' οὔτι μίτρης. *Rhod.*

112. ταί δ' οὐ φθάσαν οὔτε καλύπτρην, Οὔτε βαθὺν μίτρον ἔχειν πέπλον] Interpres οὔτε καλύπτρην vertit *nec redimiculum*: Male: Nam *redimiculo* hic locus est nullus, & si ita accipias, de tunica perperam præcessit: Ea enim carebat

Οὔτε βαθὺν μελέεσσιν ἔχειν πέπλον, ἀλλ' ἐπιόντας
Δυσμενέας τρομέουσαι, ἀμηχανίῃ πεπέδηντο,
Παλλόμεναι κραδίην· μοῦνον δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
Αἰδῶ ἀπεκρύψαντο δυσάμμοροι· αἱ δ' ἀλεγεινῶς
Ἐκ κεφαλῆς τίλλοντο κόμην, καὶ στήθεα χερσὶ
Θεινόμεναι, γοάασκον ἄδην· ἕτεραι δὲ κυδοιμὸν
Δυσμενέων ἔτλησαν ἐναντίον, ἐκ δ' ἐλάθοντο
Δείματος, ὀλλυμένοισιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
Ἀνδράσιν, ἢ τεκέεσσιν, ἐπεὶ μέγα θάρσος ἀνάγκη
Ὦπασεν· οἰμωγὴ δὲ κατὰ φρένας ἔκβαλεν ὕπνου
Νηπιάχους· τῶν οὔπω ἐπίστατο κήδεα θυμὸς·
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισιν ἐπέπνεον· οἱ δ' ἐπέχυντο
Πότμον ὁμῶς ὁρόωντες ὀνείρασιν· ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
Κῆρες ὀϊζυρῶς ἐπεγήθεον ὀλλυμένοισιν·
Οἵ δ' ὥστ' ἀφνειοὶ σῦες κατὰ δώματ' ἄνακτος,

Εἰ-

etiam peplo, & ſic nulla iterum eſt inter hunc & præcedentem articulum differentia. Adhæc, de plane nudis hic agitur, ut evidenter demonſtrant illa, *μοῦνον δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν Αἰδῶ ἀπεκρύψαντο δυσάμμοροι*: Ad nuditatem autem conſtituendam non ſufficit unius pepli abſentia. Quid plura? Aliud hic ſignificare debet vox: Vertas, *nec tegumentum*: Generalis ſignificatio generaliter eſt accipienda, & καλύπτρη a καλύπτω id omne, quod tegit: Tale autem habebant nihil hæ commemoratæ: Hoc commodum & bonum: neque operimentum habebant ullum, neque peplum. Quia χιτῶνας proxime præcedit, Quintus pro χιτῶνα hic dedit καλύπτρην. Erunt, qui pro καλύπτρη ſcripturi ſunt κάλυμμα: Sed id non neceſſe, & eadem laxitas in illa voce. *Pauw.*

122. *οἰμωγὴ δὲ κατὰ φρένας ἔκβαλεν ὕπνου Νηπιάχους*] *οἰμωγὴ δ' ἀταλάφρονας ἔκβαλεν ὕπνου. Rhod.* Rhodomannus ad veri ſpeciem reformat hunc locum, ſurrogato ἀταλάφρονας. *Dausq.* Mirum, quod Dausquejus non dixerit, κατὰ φρένας hic copulandum eſſe cum ὕπνου, & ſomnum ſignificare, qui ipſum animum, ipſam mentem vincit ac ſopit: Sic enim dormiunt ſine dubio infantes, quibus mens eſt tenella, & cogitatio fere nulla, quæ in ipſo ſomno remeare ſolet, & ſeſe exſerere, ut quieſcente corpore non tamen

Aut prolixum membris peplum circumdare, ſed ir-
ruentes
Dum extimeſcunt hoſtes, ſtupore præpediebantur
Animo perculſæ; & manibus ſolummodo properis
Pudenda tegebant miſeræ: nonnullæ triſtem ad modum
E vertice comas evellebant, & præcordia manibus
Plangentes. queſtibus omnia replebant. Aliæ etiam
conflictum
Cum hoſtibus inire audebant, oblitæque
Pavoris, opem ferre contendunt pereuntibus
Viris aut liberis; cum neceſſitas inſignem fiduciam
Indidiſſet. Lamentatio autem ſomnum excuſſit teneris
Infantibus, quorum animus curarum adhuc ignarus erat.
Alii vero juxta alios exſpirabant: Pars etiam iterne-
bantur
Ita, ut mortem una cum ſomniis viderent, paſſimque
diræ
Parcæ infelici gaudio afficiebantur ob pereuntium ſtra-
gem.
Illi enim, ut ſues in opulenti regis atriis,

Con-

men quieſcat mens. Et hoc ſi dixiſſet, aliquid dixiſſet hercule, quod haud paulo melius fuiſſet longe plurimis ab eo dictis. Neque hæc noto, ut Rhodomanni conjecturam reprobem, ſed ut demonſtrem, quid ad vulgatam lectionem tuendam paulo ſpecioſius dici poſſet. *Pauw.*

124. *Αλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισιν ἰκέσιον ; ἀκέσιον. Rhod.* Fors *ἰκοίσιον*. ſatagebant. Brodæus *ἀκέσιον*: non inconcinniter. *Dausq. ἀκέσιον* haud dubie legendum. Dausqueji *ἰκοίσιον* Dausquejanum eſt vere. *Pauw.*

Ibid. *οἱ δ'. ἰκέχυντο Πέτμοι ὁμῶς ὀρόωντες ὀιζύρασιν*] *οἱ δ' ἰκέχυντο. Rhod.* Vulgatum *ἰκέχυντο* non deterius eſt, quam Rhodomanni *ἰκέχυντο*: Id certum. Sed quid & hoc & illud, ubi de illis ſermo, qui dormientes in lecto trucidabantur? Nihil certe, nihil: Quare vitium deliteſcere autumo, ſed aliud, quam ſibi confinxit Rhodomannus: Legendum ſcilicet ſuſpicor, *οἱ δ' ἀπόλοντο*, vel *ὀλέκοντο Πέτμοι ὁμῶς ὀρόωντες ὀιζύρασιν*. Sic commoda eſt ſententia, & verbum convenit. *Pauw.*

127. *Οἱ δ' ἅτε ἀφνειοὶ σὺς κατὰ δῶμα' ἄνακτος*] *ἀφνειοῖο σύς κατὰ. Rhod.*

Εἰλαπίνην ἀλλήλοισιν ἀπείριτον ἐντύνοντος,
Μυρίοι ἐκτείνοντο· λυγρῷ δ' ἀνεμίσγετο λύθρῳ
Οἶνος ἔτ' ἐν κρητῆρσι λελειμμένος· οὐδέ τις ἦεν,
Ος κεν ἄνευθε φόνοιο φέρε στονόεντα σίδηρον,
Οὐδ' εἴ τις μάλ' ἄναλκις ἔην· ὀλέκοντο δὲ Γρῶες·
Ως δ' ὑπὸ θώωσι μῆλα δαίζεται, ἠὲ λύκοισι,
Καύματος ἐσσυμένοιο δυσαέος ἤματι μέσσῳ,
Ποιμένος οὐ παρεόντος, ὅτε σκιερῷ ἐνὶ χώρῳ
Ἱλαδὸν ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα
Μίμνωσιν κεῖνοι, γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος,

Νηδύα

128. Εἰλαπίνην ἀλλήλοισιν ἀπείριτον ἐντύνοντος] ἄλλοισιν. Brodæus arbitratur legendum esse πλησίοις, propinquis, & significari charistia, convivium, cui nemo nisi propinquus adscribatur: ut Valerius Maximus Lib. 2. Naso Fastor. Lib. 2. & hinc J. Rosinus Antiq. Roman. Lib. 4. Cap. 6. scribunt. *Rhod.* Brodæus πλησίοις, ut εἰλαπίνη convivium sit, quo cognati & consanguinei convenire solebant *Charistia* celebrantes. Ovidius Fastor. Lib. 2.

Proxima cognati dixere Charistia Patres,
Et venit ad socios turba propinqua Deos.

Valerius Maximus Lib. 2. *Convivium etiam solemne majores instituerunt, idque Charistia appellaverunt, cui prater cognatos, & affines nemo interponebatur.* Recte de illa festivitate; parum loco congruenter: Æneas septem navibus septem cervos sufficit: cognati & affines, quos πλῆν nomine signari posse non dubitemur, quot naves putas impleant? tres, quatuorve. Damus ultro; etsi id pernimium. Cur vero tribus, quatuorve centuriis hominum μυρίοι sues necessarii? Immo raro in propinquorum conviviis plures ducentis considunt: cur ergo μυρίοι? cur πλησίοις? An forte, ubi σύες μυρίοι, aliud præterea edulium nullum? gerræ Siculæ. Repono ego Εἰλαπίνην ἄλλοισιν, *aliis*, quibuslibet, ut in orbem eant convivia. Vel λαοῖσιν: nam qui populos conviviis excipiat, dives ille, & beatus vel illius Romani judicio, qui divitem putabat, qui suo censu legionem alere posset: & hic convivator audit ἄναξ ἀφνειός. *Dausq.* Locus corruptus. ἄλλοισιν flaccescit magis, quam hesterna rosa. πλησίοις nimis angustum est & coactum. Quid autem Charistia illa hoc loco? Vocis conditionem sequuntur, & vi publica adducuntur huc. De numero male argutatur Dausquejus: Nam μυρίοι Trojanos præcise respicit, qui magno

Convivium aliis magnificum apparantis,
Sine numero mactabantur, & fœdo cruore permiſcebatur
Vinum adhuc in crateris reliquum, nec quiſquam erat (Græcorum,)
Qui absque cæde luctificum ferrum geſtaſſet,
Neque ſi quis admodum imbellis eſſet: cædebantur autem Trojani,
Veluti cum Thoes, aut lupi, oves laniant
Moleſto ſolis æſtu graſſante medio die,
Paſtore non præſente, quando in umbroſo loco
Gregatim inter ſe conjunctæ omnes
Manent, dum ille lac domum reportat:

Tunc

gno numero trucidabantur ut ſues. Ad cædis atrocitatem & modum occidendi crudeliorem referri debet ſuum aſſimilatio: Animal eſt abjectum: quod abſque ulla commiſeratione occiditur truculente: Et ſic occidebantur etiam Troës numero immenſo. Convivium vero dapſile hominis opulentioris hic commemorandum erat, ut ad numerum maximum paulo propius accederet numerus major. Hæc eſt vera indoles loci, quam homo Naſutus non animadvertit. Alia animalia præter ſues ad convivium opiparum requiruntur: Sed illa commemorare nihil attinebat hic. Ego non dubito, quin legendum ſit λαοῖσιν, quod poſitum pro λάῳ, numerus plurium pro numero ſingulo: Nihil frequentius apud Poëtas: Id autem vel urbis cives vel turbam hominum majorem deſignat. Sic locus perſpicuus eſt & planus, nec in corrigendo multum indulgemus nobismet ipſi: Fors pro λαοῖσιν in Libris quibusdam ſcriptum fuit ἄλλοισιν: quæ differentia ad Marginem notata, ſtatim nullo negotio excludere potuit ἀλλήλοισιν: Vides? Ut de ſcriptura implicita nihil dicam, ſic error fuit admodum pronus. *Pauw.*

133. Ὡς δ' ὑπὸ σφῶσι μῆλα δαΐζεται] Scribe potius, Ὡς τ' ὑπὸ σφῶσι μῆλα. Cui bono autem hæc comparatio, ubi altera de ſuibus præceſſit? *Pauw.*

134. Καύματος ἰσσυμένοιο δυσαίος ἥματι μίσσῳ] δυσαίος eſt *graviter ſtrepentis, dum ſpirat*: Quid illud hic? Neſcio, & ſcribendum ſuſpicor δυσαίμῳ. Id aptum enim, & de æſtu opportune dictum: Niſi forte malueris, Καύματος ἰσσυμένοιο δι' ἄϊρος ἥματι μίσσῳ: quod ἰσσυμένοιο certe diligeret. Vide & judica. *Pauw.*

137. Μίμνωσιν κεῖνοι, γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος] Μίμνωσιν, κείνοιο γλάγος. *Rhod.*

Νηδύα πλησάμενοι πολυχανδέα, πάντ' ἐπιόντες,
Αἷμα μέλαν πίνουσιν, ἅπαν δ' ὀλέκουσι μένοντες
Πῶϋ, κακὴν δ' ἄρα δαῖτα λυγρῷ τεύχουσι νομῇϊ,
Ὡς Δαναοὶ Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Κτείνον ἐπεσσύμενοι, πυμάτην ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Οὐδ' ἄρ' ἔην Τρώων τις ἀνούτατος, ἀλλ' ἄρα πάντων
Πλαγκτὰ μέλη πεπάλακτο, μελαινόμεν' αἵματι πολλῷ·
Οὐδὲ μὲν Αργείοισιν ἀνούτατος πέλε δῆρις,
Αλλ' οἱ μὲν δεπάεσσι τετυγμένοι, οἱ δὲ τραπέζαις,
Οἵ δ' ἔτι καιόμενοι ὑπ' ἐσχαρεῶσι τυπέντες
Δαλοῖς, ἠδ' ὀβελοῖσι πεπαρμένοι, ἐκπνείεσκον,
Οἷς ἔτι που καὶ σπλάγχνα συῶν περὶ θερμὰ λέλειπτο
Ηφαίστου μαλεροῖο περιζείοντος ἀϋτμῇ·
Αλλοι δ' αὖ πελέκεσσι, καὶ ἀξίνῃσι θοῇσιν
Ησπαιρον τμηθέντες ἐν αἵματι· τῶν δ' ἀπὸ χειρῶν
Δάκτυλοι ἐτμήθησαν, ἐπὶ ξίφος εὖτε βαλόντες

Χεῖ-

138. Νηδύα πλησάμενοι πολυχανδέα, πάντ' ἐπιόντες] In principio orationis est, Ως οἵ ὑπὸ θώωσι μῆλα δαΐζεται, ἠὲ λύκοισι: Quare hæc ita simpliciter & nude non potuerunt sequi. Nec tamen vitium scripturæ delitescere videtur: Unde est, quod suspicer, Versum unum ante hunc intercidisse, in quo ferarum per oppositionis legem fiebat mentio, & quem proinde hic ipse congruenter excipiebat: Attende; videbis. Sed verbum: An legendum fortasse, Μίμνουσιν, κείνοιο γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος, Νηδύα πλησάμενοι πολυχανδέα τοί δ' ἐπιόντες, Αἷμα μέλαν πίνουσιν, ἅπαν δ' ὀλέκουσι &c? Hoc non improbabile, si nihil desit: Quare addidi, cum in mentem mihi incideret subito. *Pauw.*

144. Πλαγκτὰ μέλη πεπάλακτο, μελαινόμεν' αἵματι πολλῷ] Γναμπτὰ μέλη. *Rhod.* πλαγκτὴ Odyss. Φ. valet *insane*, *cui mens emota*, *succussa*, *errans.* Id vero translatitium est. Cur proprie πλαγκτὰ μέλη non erunt membra excussa suis sedibus hostili vi, aut trepidantia? Rhodomannus reponebat Γναμπτὰ. Si mihi mutatio quæsita fuisset, Πληκτὰ, icta membra prætulissem. *Dausq.* Locus sine dubio corruptus: Nam quod Dausquejus comminiscitur ad ejus integritatem probandam, adeo ineptum est, ut nihil ineptius excogitari posset. An membra errabant, ut mens erraI?

Tunc ut ventrem expleant multivorum, cunctas adorti
Atrum bibunt sanguinem, totumque perseverantes exitio dant
Gregem, & triste misero pastori epulum struunt.
Ita Danai in urbe Priami alium post alium
Cædebant adorti, in ultimo (isto) conflictu:
Nec ullus Troum vulneris expers erat, sed omnium
Flexibiles artus fœdati erant, multo (videlicet) cruore denigrati.
Nec tamen Argivis incruentum erat certamen:
Sed alii poculis icti, alii mensis,
Pars a focis adhuc ardentibus percussi
Titionibus, animam exhalabant, & verubus transfixi,
Quibus etiamnum calida suum viscera adhærebant,
Ita ut fervidus Vulcanus vapore suo circum æstuaret.
Erant qui securibus & asciis præacutis
Dissecti, in sanguine palpitarent; nonnullorum a manibus
Digiti præcidebantur, cum ensi admovissent

Ma-

rat? Nugæ, & nugarum nugæ. Si dixisset πάντων πλαγκτὰ μέλη hic scriptum esse pro πάντων πλαζόντων μίλη & πάντας πλάζοντας a Viro Scholastico; aliquid dixisset, quod longe melius fuisset, nec tamen probassem ego. Ut verbo dicam, quod sentio: Rhodomanni γναμπτὰ non placet mihi, & cum Dausquejo legendum opinor πλαγκτὰ μίλη: quod perspicuum sane & bonum. *Pauw.*

145. Οὐδὲ μὲν Ἀργείοισιν ἀτειρὴς πέλε δῆρις] ἀτειρὴς πέλε, vel ἀτειρὴς ἔπλετο. *Rhod.*

146. Ἀλλ' εἰ μὲν δεπάεσσι τετυγμένοι] Scribo τετυμμένοι. *Dausq.* Ita recte Dausquejus: Nam τετυγμένοι a τύχω & τυγχάνω, *assequor*, non satisfacit.

147. Οἳ δ' ἔτι καιόμενοι ὑπ' ἰσχαρεῶσι τυπέντες Δαλοῖς] καιομένοισιν ὑπ' ἰσχαρεῶσι. *Rhod.* An non legendum potius, καιομένοισιν ἀπ' ἰσχαρεῶσι τυπέντες Δαλοῖς? Ita videtur: Et hoc ipse Rhodomannus fortasse voluit, in cujus Versione est, *a focis adhuc ardentibus percussi titionibus.* *Pauw.*

148. ἢ δ' ὀβελοῖσι πεπαρμένοι] Malim ἢ vel ἤτ' ὀβελοῖσι: *aut verubus transfixi.* *Pauw.*

149. Οἷς ἔτι καὶ καὶ σπλάγχνα] Οἷς respicit ὀβελοῖσι præcedens: durius certe & ingratius, ubi ἐκπεπίσσωνται interponitur. *Pauw.*

153. ἐκ δὲ ξίφεα εὖτε βαλέσθην Χεῖρας] εὖτε βάλοιτο. *Rhod.*

154.

Χεῖρας, ἐελδόμενοι στυγερὰς ἐπὶ κῆρας ἀμύνειν·
Καί που τις βρεχμόν τε, καὶ ἐγκέφαλον συνέχευε,
Λάαν βαλὼν ἑτάροιο κατὰ μόθον· οἱ δ' ἅτε θῆρες,
Οὐτάμενοι σταθμοῖς ἐνὶ ποιμένος ἀγραύλοιο,
Αργαλέως μαίνοντο, διεγρομένοιο χόλοιο,
Νύχθ' ὑπὸ λευγαλέην· μέγα δ' ἰσχανόωντες Αρηος
Αμφὶ δόμους Πριάμοιο κυδοίμεον, ἄλλοθεν ἄλλον
Σεύοντες· πολλοὶ δὲ καὶ ἐγχείῃσι δάμησαν
Αργείων· Τρῶες γὰρ ὅσοι φθάσαν ἐκ μεγάροιϊν
Η ξίφος, ἢ δόρυ μακρὸν ἑῆς ἀνὰ χερσὶν ἄειραι,
Δυσμενέας δάμναντο, καὶ ὡς βεβαρηότες οἴνῳ·
Αἴγλη δ' ἄσπετος ὦρτο δι' ἄστεος, οὕνεκ' Αχαιῶν
Πολλοὶ ἔχον χείρεσσι πυρὸς σέλας, ὄφρ' ἀνὰ δῆριν
Δυσμενέας τε, φίλους τε, μάλ' ἀτρεκέως ὁράωσι·
Καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἀνὰ μόθον ἀντιόωντα
Αἰχμητῆρα Κόροιβον, Μύγδονος υἷα, *
Εγχείῃ κοίλοιο διὰ στομάχοιο πέρησεν,
Ηχι θοαὶ πόσιος τε καὶ εἴδατός εἰσι κέλευθοι·
Καὶ τὸν μὲν περὶ δουρὶ μέλας κιχήσατο πότμος·
Κάππεσε δ' ἐς μέλαν αἷμα, καὶ ἄλλων ἔθνεα νεκρῶν·
Νήπιος· οὐ δ' ἀπόνητο γάμων, ὧν οὕνεχ' ἵκανεν

Χθι-

154. ἐελδόμενοι στυγερὰς ἐπὶ κῆρας ἀμύνειν] Non convenit ἐπὶ, & Amanuenſes aperte ciet: Scribe στυγερὰς ἀπὸ κῆρας ἀμύνειν. *Pauw.*

156. Λάαν βαλὼν ἑτάροιο κατὰ μόθον] Λᾶα βαλὼν ἑτέροιο. *Rhod.* Λᾶα βαλὼν ſine dubio ſcribendum: ἑτάροιο non muto, & longe melius eſt Rhodomanni ἑτέροιο: Nam id nihil definit, & de Trojano æque intelligi poteſt, ac de Græco & ſocio: Vident omnes, & Viri Eruditi hic etiam ἀβλεψίαν miror. *Pauw.*

160. ἄλλοθεν ἄλλον Σεύοντες] Interpres peſſime, *aliunde alium Concitantes*: Vertendum, *aliunde alium quatientes, fugantes, proſternentes*: Sic aptum eſt, quod ſequitur. *Pauw.*

161. πολλοὶ δὲ καὶ ἐγχείῃσι &c] Similia jam luculente præceſſerant, & ingrata eſt repetitio. *Pauw.*

169. Αἰχμητῆρα Κόροιβον, Μύγδονος υἷα *] ἀγανὸν Μύγδονος υἷα. Meminit hujus Virgi-

lius

Manus, ſævas a ſe Parcas profligare cupientes.
Et quiſpiam forte fortuna occiput & cerebrum alterius,
Saxum ejaculatus, in conflictu illo comminuit. Illi autem tanquam feræ
Sauciatæ in ſtabulo paſtoris ruſtici,
Bile concitata immaniter graſſabantur
In funeſta nocte. Et Martis cupidine fervidi,
Ad aulam Priami pugnam ciebant, aliunde alium
Concitantes. Ubi haſtis (Trojanorum) proſtrati fuerunt multi
Græcorum. Quotquot enim Troum ex ædibus copiam habuerant
Vel gladium, vel haſtam prolixam, manibus ſuis efferendi,
Hoſtes cædebant, etiam ita ut vino gravati erant.
Ingens interim ſplendor per urbem excitatus erat. Nam Achivum
Plurimi manibus igneas faces gerebant, ut inter dimicandum
Hoſtes & amicos certo dignoſcerent.
Et tunc Tydei natus in pugna occurſantem
Haſtæ vibratorem Corœbum, clari Mygdonis filium,
Haſta per cavum jugulum transfodit,
Ubi præcipites cibi & potus ſunt meatus:
Atque illum hoc modo confixum atra mors apprehendit.
Procubuit ergo in nigrum cruorem, aliorumque ſtragem cadaverum,
Vecors! non enim fructum percepit e nuptiis, quarum cauſa venerat

Pridie

lius Æneid. 2. *Rhod.* Poſſit ita locus reſtitui: *Αἰχμητὴν μὲν Κόροιβον, ἄμ' ἄλλοις Μύγδονος υἱὸν.* En tibi ex illo cœtu mox cadit Eurydamas, & Æneid. 2. cum Corœbo ſunt Æneas, Ripheus, Iphitus, Hypenis, Dymas. Brodæus *Κόροιβον ἀμύμονα.* Rhodomannus *ἀγαυὸν Μύγδονος. Damsq.* Ego hactenus vel Brodæum vel Rhodomannum ſequor. *Pauw.*

172. *Καὶ τὸν μὲν περὶ δουρὶ μίλας κιχήσατο πότμος*] *μίλας ἐκιχήσατο πότμος. Rhod.*

173. *Κάππεσε δ' ἐς μίλαι αἷμα*] *μίλαι αἷμα* poſt *μίλας πότμος* Verſu antecedenti. *Pauw.*

175.

Χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο, καὶ ὑπέσχετ' Ἀχαιοὺς *
Ἰλίου ἀψ ὧσαι· τῷ δ' οὐ θεὸς ἐξετέλεσσεν
Ἐλπωρήν· Κῆρες γάρ οἱ προέηκαν ὄλεθρον·
Σὺν δέ οἱ Εὐρυδάμαντα κατέκτανεν ἀντιόωντα,
Γαμβρὸν ἐϋμελίην Ἀντήνορος, ὅς ῥα μάλιστα
Θυμὸν ἐνὶ Τρῳῇσι σαοφροσύνῃσ' ἐτέτυκτο·
Ἔνθα καὶ Ἰλιονῆϊ συνήντετο δημογέροντι,
Καί οἱ ἐπὶ ξίφος αἰνὸν ἐρύσσατο· τοῦ δ' ἄρα πάγχυ
Γηραλέου κλάσθησαν ἄδην ἐνὶ σώματι γυῖα·
Καί ῥα περιτρομέων μάλα χείρεσιν ἀμφοτέρῃσι,
Τῇ μὲν ἄορ συνέδραξε θοὸν, τῇ δ' ἥψατο γούνων
Ἀνδροφόνου ἥρωος· ὃ δ' ἐς μόθον ἐσσυμένως περ
Ἢ χάλκου ἀμβολίῃ, ἢ καὶ θεοῦ ἀτρύναντος,
Βαιὸν ἔπαισε γέροντος ἑὸν ξίφος, ὄφρα τι εἴπῃ,
Αἰσσόμενος θοὸν ἄνδρα, καὶ ὄμβριμον· ὃς δ' ἀλεγεινὸν
Ἴσχεν ἐσσυμένως· στυγερὸν δέ νιν ἄμφεχε δεῖμα·
Γουνοῦμαί σε, τίς ἐσσι πολυσθενέων Ἀργείων·
Αἴδεσαι ἀμφὶ γέροντος τεὰς χεῖρας, ἀργαλέον τε

Λῆγε

175. Χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο, καὶ ὑπέσχετ' Ἀχαιοὺς *] ὑπὸ Πριάμοια πόλιν, καὶ. *Rhod.*

179. Γαμβρὸν ἐϋμελίην Ἀντήνορος] ἰϋμμελίην. *Pauw.*

185. Τῇ μὲν ἄορ συνέδραξε θοὸν] συνέδραξε hoc utrum activa diatheſi uſurpetur, Grammaticis diſceptandum trado. Sed quid agent? cum Grammatici tanti auctoritate, quantus eſt Cointus, ſit confirmatum. *Rhod.* Dubitent an id verbi rectum, quibus lubentia eſt: certe Zacharias utitur ſimplici activo in primum Theocriti Idyllium. *Dausq.* Apud Heſychium etiam eſt Δράξαι, κρατῆσαι: Alia conquirere nolo: Dubium enim mihi videtur nullum. *Pauw.*

186. ὃ δ' ἐς μόθον ἐσσυμένως περ] ἐσσυμένος περ. *Rhod.*

188. Βαιὸν ἔπαισε γέροντος ἑὸν ξίφος] ἔπαυσε γέροντος. *Rhod.*

190. Ἴσχεν ἐσσυμένως· στυγερὸν δέ νιν ἄμφεχε δεῖμα] Ἴαχεν ἐσσυμένως, & δέ μιν. *Rhod.* Recte Rhodomannus Ἴαχεν: νιν cur in μιν mutet, neſcio. *Pauw.*

191. Γουνοῦμαί σε, τίς ἐσσι πολυσθενέων Ἀργείων] Ita non loquuntur Græci eo ſenſu, quo hic locutus fuiſſet Quintus: Lege, Γουνοῦμαί σ', ὅτις ἐσσι πολυσθενέων Ἀργείων. Pueri ſciunt.

Pridie in urbem Priami, & receperat ſe Achivos
Ab Ilio depulſurum: ſed nequaquam perfecit illi Deus
Votum. Parcæ enim prius ei necem immiſerunt.
Unaque Eurydamantem occidit, cum contra ipſum iret,
Haſta valentem Antenoris generum, qui maxime
Inter Trojanos integritate animi præcellebat.
Ubi & Ilioneo ſenatori occurrit,
Sævumque in eum enſem ſtrinxit. Hujus in corpore
Ætate confecto prorſus membra labefactabantur;
At licet utraque manu admodum contremiſceret,
Altera tamen acutum corripit gladium, altera genuā tangit
Sanguinarii Herois. Qui quamvis ad cædem feſtinaret,
Tamen vel iræ remiſſione, vel Dei impulſu
Enſem a ſene pauliſper cohibuit, donec aliquid verboborum faceret
Viro acri & ſtrenuo ſupplicans. Ille autem miſerabilem
Continuo vocem edit. Nam horridus ipſum metus occuparat.
Supplex te oro, quicunque es præpotentium Argivorum,
Tempera manibus tuis reverentia quadam a vetulo, & ſævam

Iram

ſciunt. *Pauw.*

192. *Αἴδεσαι ἀμφὶ γίροντας τιὰς χεῖρας*] *Αἴδεσαι ἀμφὶ γίροντι τιὰς χῖρας. Rhod.* Scribe, *Αἴδεσαι ἄμφι γίροντα τιὰς χίρας. Dausq.* Hæc aperte corrupta ſunt: Rhodomannus & Dausquejus, *Αἴδεσαι ἀμφὶ γίροντι* vel *ἀμφὶ γίροντα τιὰς χίρας*: quod ego probare non poſſum: Nam *αἴδεσαι χίρας*, & *αἴδεσαι χίρας ἀμφὶ γίροντι* vel *ἀμφὶ γίροντα*, eo ſenſu, quo hic accipiendum eſſet, quis unquam dixit, aut dicere potuit? Aliud latet: An forte ſcribendum, *Αἴδεσαι ἀμφιγίροντας ἰμὰς χίρας*? *valde ſenis, circumcirca ſenis: ἀμφὶ γίρων*: Sic *ἀμφὶ* ſumitur ſæpe in compoſitis. Alias legi poſſet, *Αἴδεσαι ἀντιβολοῦντας ἰμὰς χίρας.* Una manu tangebat genu, altera cohibebat gladium: Attende? Utrumque bonum eſt, ſed poſterius a lectione recepta paulo longius divertit. *Pauw.*

Ibid. *ἀργαλέον τε Λῆγε χόλον*] *ἀργαλέα τε Λῆγε χόλω. Rhod.* Rhodomannus repoſuit, *ἀργαλέα τε Δῆγε χόλω*: prave: nam Homerus hoc dicendi genus prx-

Λῆγε χόλον· καί ῥα πέλει μακρὸν ἀνδρὶ κῦδος
Ανδρα νέον κτείναντι, καὶ ὄμβριμον· ἢν δὲ γέροντα
Κτείνῃς, οὐ νύ τις αἶνος ἐφέψεται εἵνεκεν ἀλκῆς·
Τοὔνεκ' ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐς αἰζηοὺς τρέπε χεῖρας,
Ελπόμενός ποτε γῆρας ὁμοίιον εἰσαφικέσθαι.
Ως φάμενον, προσέειπε κρατερῆς Τυδέος υἱὸς·
Ω γέρον, ἔλπομ' ἔγωγε ποτὶ γῆρας ἐσθλὸν ἱκέσθαι·
Αλλά μοι ὡς ἔτι κάρτος ἀέξεται, οὔτιν' ἐάσω
Εχθρὸν ἐμῆς κεφαλῆς, ἀλλ' αἰδὶ πάντας ἰάψω,
Οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸς ἀνὴρ καὶ δήιον ἀνδρ' ἐπαμύνει.
Ως εἰπὼν, λαιμοῖο διήλασε λοίγιον ἄορ
Δεινὸς ἀνὴρ· ἴθυσε δ' ὅπη θνητοῖς ἐπὶ πότμος
Ψυχῆς εἶσι τάχιστα, καὶ αἵματος αἰνὰ κέλευθα·
Καὶ τὸν μὲν μόρος αἰνὸς ὑπέκλασε δηωθέντα
Τυδείδαο χέρεσσιν· ὁ δ' εἰς ἥρωας ἐναίρων
Εσσυτ' ἀνὰ πτολίεθρον, ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
Δάμνατο δὴ συνάβαντα· βάλεν δ' ὑπὸ δούρατι μακρῷ

Γία

prævit Calabro Iliad. Φ. Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔλιγε τὸ ὂν μένος. Marcus Tullius *artem deſinere* non erubuit, nec *bellum* Silius. *Dausq.* Mihi Λῆγε etiam non diſplicet cum caſu quarto. *Pauw.*

193. καί ῥα πέλει μακρὸν ἀνδρὶ κῦδος] καὶ γάρ ῥα πέλει. *Rhod.* Scribe, καὶ γάρ ῥα πέλει μακρὸν ἀνέρι κῦδος. *Dausq.* Cum Dausquejo haud dubie legendum eſt, καὶ γάρ ῥα πέλει μακρὸν ἀνέρι κῦδος: Nam alias Verſus non eſt ſanus. Erunt, qui mordicus retinebunt ἀνδρὶ, ut ſequens ἄνδρα ſocium habeat vere ſocium: Et hi ſic legere debebunt, καὶ γάρ ῥα πέλει κῦδος μακρὸν ἀνδρὶ. *Pauw.*

198. προσέειπε κρατερῆς Τυδέος υἱὸς] κρατεροῦ. *Rhod.*

199. Ω γέρον, ἔλπομ' ἔγωγε ποτὶ γῆρας ἐσθλὸν ἱκέσθαι] ἔλπομ' ἔγωγ' ἐσθλὸν ποτὶ γῆρας ἱκέσθαι, vel ἔλπομ' ἔγωγε πρὸς ἐσθλὸν γῆρας ἱκέσθαι, vel ἔλπομ' ἐγὼ ποτὶ γῆρας οὐδὸν ἱκέσθαι. Odyſſ. Ο. οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν. *Rhod.* Prius tibi commendo. *Pauw.*

204. ἴθυσε δ' ὅπη θνητοῖς ἐπὶ πότμος Ψυχῆς εἶσι τάχιστα, καὶ αἵματος αἰνὰ κέλευθα] ἴθυσε δ' ὅπη. Pro εἶσι reſtituendum videtur ἐσί: quod ſequens etiam copulativa requirit. Niſi hic elleipſin verbi ſubſtantivi eſſe malis, ut verſio noſtra habet. *Rhod.* Ἴθυσε rectum eſt, & ſubſtituendum hic: Illud, ἐσὶ πό-

Iram omitte. Nam magnum viro decus eſt,
Si juvenem & fortem interfecerit virum: Si vero ſenem
Occideris, nulla te laus fortitudinis ergo inſequetur.
Idcirco a me ad eos qui ætate florent, manus avertas,
Si ad ſimilem te ſenectam perventurum ſperas.
Sic orantem, affatur validi natus Tydei.
Heus ſenior! ſpero equidem me bonam ſenectam aſſecuturum;
Donec tamen robur mihi viget, nullum ſuperſtitem ſinam
Mei capitis hoſtem, ſed Plutoni omnes demittam,
Quia etiam vir bonus de hoſte vindictam ſumit.
Ita fatus, lethali enſe jugulum tranſadigit
Vir immanis, & eo direxit, ubi mortalibus fatum
Ad animam celerrime tranſit, & funeſtæ ſanguinis viæ exiſtunt.
Hunc itaque triſtifica mors hoſtiliter cæſum proſtravit
Manibus Tydidæ. Is ſtragem faciendo ad Heroes
In urbe contendit, ſuo robore majorem in modum graſſans.
Et ſtrenuum Abantem perimit, longaque haſta proſternit

Eury-

πότμος εἶσι &c, Rhodomannus mire torquet, quia leve mendum, quo Amanuenſium ſocordia laborat, non animadvertit: Scribendum enim, ut ipſe Quintus ſcripſiſſe videtur, ὅπη θνητοῖς ἐπὶ πότμον Ψυχῆς εἶσὶ τάχιστα καὶ αἵματος αἰνὰ κέλευθα. Ψυχὴ & αἷμα pro Synonymis habuit Auctor, qui in ſanguine ipſam animam quæſivit cum aliis multis: Nihil notius. εἶσὶ bonum eſt; neque ἐῇσὶ deterius foret: ſed quid mutare neceſſe? *Pauw.*

206. Καὶ τὸν μὲν μόρος αἰνὸς ὑπέκλασε] Præceſſit αἰνὰ κέλευθα: id notes iterum. *Pauw.*

207. ὃ δ' εἰς ἥρωας ἰταίρων Ἔσσυτ' ἀνὰ στολίθρον] ἰταίρων. *Rhod.* Rhodomanni ἰταίρων peſſimum eſt, ſi huc pertineat: Quanquam ἰναίρων certe minus aptum eſt propter ſequens ἰῷ μέγα χάρτει θύων. An ipſe Rhodomannus fortaſſe voluit εἰς ἥρωας ἑταίρους; Id non rejiculum foret ſane. *Pauw.*

209. Δάμασε δὲ συναβαντα] Δάμασε δ' ἠὺν Αβαντα. *Rhod.* Scribe, Δάμασε δ' ἠὺν Αβαντα. In quam correctionem ingenii divitias contulerunt Broræus & Rhodomannus. *Dausq.* Ad-

 dit.um

Υἷα Περιμήστοιο περικλυτὸν Εὐρυκόωντα· 210
Αἴας δ' Αμφιμέδοντα, Δαμαστορίδην τ' Αγαμέμνων·
Ιδομενεὺς δὲ Μίμαντα· Μέγης δ' ἕλε Δηϊοπίτην·
Υἱὸς δ' αὖτ' Αχιλῆος ἀμαιμακέτῳ ὑπὸ δουρὶ
Πάμμονα δῖον ὄλεσσε, βάλεν δ' ἐπιόντα Πολίτην·
Τησίφονόν τ' ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε· τοὺς ἅμα πάντας,
Υἷας Πριάμοιο, καὶ ἀντιόωντ' ἀνὰ δῆριν (215
Δάμνατ' Αγήνορα δῖον· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλον ἔπεφνεν
Ηρώων, πάντη δὲ μέλας ἀνεφαίνετ' ὄλεθρος
Ολλυμένων· ὁ δὲ, πατρὸς ἑοῦ καταειμένος ἀλκὴν,
Μαιμώων, ἐδάϊζεν ὅσους κίχεν· ἔνθα καὶ αὐτῷ 220
Δυσμενέων βασιλῆϊ κακὰ Φρονέων ἐνέκυρσεν,
Ερμείου ποτὶ βωμὸν· ὁ δ' ὡς ἴδεν υἷ' Αχιλῆος,

Εγνω

dinum συνάβαντα Basileenſes in συνάβοντα mutaverant. *Pauw.*

212. Μέγης δ' ἕλε Δηϊοπίτην] Legendum ſuſpicor Δηϊοπίτην: Vide Homerum Iliad. Λ. V. 420. *Pauw.*

215. Τησίφονόν τ' ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε] Τισίφονόν τ'. *Rhod.* Hinc Tiſiphonus in Hiſtoria Trojana ignotus, innoteſcit nobis: iſque addendus Priami filiis ab Aliis commemoratis. Si Lib. 1. V. 403. nunc cum Rhodomanno legere velis, μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν Τισιφόνην, per me licet: Nondum tamen me pœnitet conjecturæ meæ. *Pauw.*

218. πάντη δὲ μέλας ἀνεφαίνετ' ὄλεθρος Ολλυμένων] Durum eſt ὄλεθρος ὀλλυμένων, quanquam ὀλλυμένων, ut genitivus abſolutus, commate diſtinguatur ab ὄλεθρος. An forte legendum, πάντη δὲ μέλας ἀνεφαίνετο λύθρος Ολλυμένων? λύθρος & λύθρον utrumque dicitur, ut Eruditi ſciunt. *Pauw.*

222. Ερμείου ποτὶ βωμὸν] Ερκείου. *Rhod.* Corrigo Ερκείου. Jovem Herceum loquitur, ut Lib. 6.

Νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθα οἱ ἄγχι
Δώματ' ἔσαν, καὶ βωμὸς ἀκήρατος Ερκείοιο.

Hauſit Calaber ex magni Poetæ fontibus Odyſſ. X.

Η ἰκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
Ερκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ
Λαέρτης, Οδυσεύς τε βοὴν ἐπὶ μυρί' ἔχηαν.

Iterumque Iliad. Ω. deſcribunt iſta Jovem Herceum, ubi de Priamo:

Εὔχετ' ἔπειτα τὰς μίσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών.

Ubi Euſtathius: μίσῳ δὲ ἕρκεϊ ὁ γέρων ἕρκειόν φησιν, ὡς ἴσως βωμῷ ὄντος

Eurycoontem, nobilem Perimneſti filium.
Ajax autem Amphimedontem, & Damaitoriden Agamemnon,
Idomeneusque Mimantem, & Deiopeten Meges occidit:
Cæterum Achille fatus haſta invicta
Generoſum Pammona neci tradit, & inferentem ſe Politem confodit,
Tiſiphonumque poſt hos interimit, eosque omnes ſimul
Priami filios. Congreſſum præterea in certamine hoſtico ſecum
Agenorem Jove ortum ſubigit, aliumque poſt alium necat
Ex Heroibus. Ubique ergo nigræ mortis imago erat,
Intereuntibus Trojanis. At ille patris ſui robore inſtructus,
Dum huc illuc ruit, quotquot prehendit, trucidavit; tandem ipſum
Hoſtium regem animo infeſto nactus eſt,
Ad aram (Jovis) Hercei. Is ut conſpexit Achillis natum,

Sta-

τος αὐτόθι Ἑρκείου Διὸς. Euripides in Troadibus:

—— —— πρὸς δὶ κρηπίδων βάθροις
Πίπτουσι Πρίαμος Ζηνὸς Ἑρκείου θυτών.

Seneca Agamemnone: *Sparſum cruore regis* (Priami) *Herceum Jovem.* Meminit Sophocles in Trachiniis, & in Antigona, Athenæus, alii. Mecum Brodæus ſine robore idem adſerit, & Turnebus Advers. Lib. 14. Cap. 15. firmans ex Athenæo. Sedit nihilominus Commentatori in Lib. 2. Æneid. hoc Calabri loco retinere Ἑρμείου. Tu vide ſis. Memorabile viſum eſt Pauſaniæ ex mente Leſcheos Poetæ Priamum non ad aram Hercei Jovis cæſum, ſed pro foribus. Sic ille in Phocicis: Πρίαμον δὶ οὐκ ἀποθανεῖν ἔφη Λέσχεως ἐπὶ τῇ ἑρκάρᾳ τοῦ Ἑρκείου, ἀλλ' ἀποσφαγέντα ἀπὶ τοῦ βωμοῦ πέριργον τῷ Νεοπτολέμῳ πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γίνεσθαι θύρας. Operæ vero pretium fuerit cognoſſe, cujusmodi Jovis Hercei illius ſimulacrum fuerit. Idem Pauſanias Corinthiacis: Ζεὺς ξόανον, δύο μὲν, ἢ πιφύκασιν, ἔχων ὀφθαλμούς, τρίτον δὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου. *Dausq.* Mihi etiam Ἑρκείου placet; quamvis non neſciam, quid de diſſenſu in his dici poſſit. *Pauw.*

Εγνω ἄφαρ τὸν ἐόντα, καὶ οὐ τρέσεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Θυμὸν ἑέλδετο παισὶν ἐπὶ σφετέροισιν ὀλέσθαι
Τοὔνεκά μιν προσέειπε λιλαιόμενος θανέεσθαι,
Ω τέκος ὀμβριμόθυμον ἐϋπτολέμου Αχιλῆος,
Κτεῖνον, μή δ' ἐλέαιρε δυσάμμορον· οὐ γὰρ ἔγωγε
Τοῖα παθὼν, καὶ τόσσα, λιλαίομαι εἰσοράασθαι
Ηελίου φάος παγχρυσέης, ἀλλά που ἤδη
Φθεῖσθαι ὁμῶς τεκέεσσι, καὶ ἐκλελαθέσθαι ἀνίης
Λευγαλέου, ὁμάδου τε δυσηχέος· ὡς ὀφελόν με
Σεῖο πατὴρ κατέπεφνε, πρὶν αἰθομένην ἐσιδέσθαι
Ιλιον, ὁππότ' ἄποινα περὶ κταμένοιο φέρεσκον
Εκτορος, ὃν ἔπεφνε πατὴρ τεὸς· ἀλλὰ τὸ μέν που*
Κῆρες ἐπεκλώσαντο· σὺ δ' ἡμετέροιο φόωιο
Ασσον ὄμβριμον, ὅπως λελάθωμ' ὀδυνάων.*
Ως φάμενον, προσέειπεν Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς·
Ω γέρον, ἐμμεμαῶτα, καὶ ἐσσυμένον περ ἀνώγεις·
Οὐ γὰρ σ' ἐχθρὸν ἐόντα μετὰ ζωοῖσιν ἐάσω·
Οὐ γάρ τι ψυχῆς πέλει ἀνδράσι φίλτερον ἄλλο.
Ως εἰπὼν, ἀπέκοψε χάρη πολιοῖο γέροντος
Ρηϊδίως, ὡς εἴ τις ἀπὸ στάχυν ἀμήσεται
Λήϊον ἀζαλέοιο, θέρευς εὐελπέος ὥρῃ·

Η δὲ

223. οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ Θυμὸν ἑέλδετο παισὶν ἐπὶ σφετέροισιν ὀλέσθαι] ὀλέσσαι. ὀλέσθαι retineri poteſt, ſi Θυμὸς ſcribatur: Tunc vero ita interpretandum: Quia animo ſuo poſt filios occumbere propoſitum habebat. *Rhod.* Ne litera mutanda, ſi θυμὸν αὐτῷ pro κατὰ θυμὸν αὐτῷ ſcriptum dicamus Ellyptice: Vident omnes, qui Græce ſciunt. αὐτῷ abſolute pro *eo ipſo in loco* minus probo; quia nihil adeſt, quod iſtam notionem commendat hic: Si liberi cecidiſſent ad aram Jovis Hercei, aliud eſſet. Rectius autem ego, quam Rhodomannus, ſi quid mutandum foret, ſcripſerim, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸς Θυμὸν ἑέλδετο παισὶν ἐπὶ σφετέροισιν ὀλέσθαι. *Pauw.*

229. Ηελίῳ φάος παγχρυσέης] Ηελίοιο φάος. *Rhod.*

230. Φθεῖσθαι ὁμῶς τεκέεσσι] Φθίσθαι. *Rhod.* Utrumque dicitur, & nihil mutare neceſſe. *Pauw.*

Ibid. καὶ ἐκλελαθέσθαι ἀνίης Λευ-

Statim quis eſſet cognovit, nec refugit. Nam eo ipſo in loco,
Poſt filios ſuos, vitam profundere exoptabat.
Ideo ad moriendum promtus, his illum verbis compellavit.
Heus animoſa bellipotentis Achillis ſuboles!
Cæde, nec miſerare me infelicem. Nequaquam enim ego,
Talia & tanta paſſus cupio intueri
Solis omnia luſtrantis jubar. Sed jam jam
Una cum filiis perire, & ægritudinis obliviſci
Acerbiſſimæ, luctuoſique belli. O ſi me
Parens tuus obtruncaſſet, antea quam in ignem ſubſidere viderem
Ilium! Quando redemtionis precium afferebam pro cæſo
Hectore, quem tunc trucidaverat genitor tuus. Verum hæc ſuis ita
Fuſis Parcæ diſpenſarunt. Quare tu cæde noſtra
Animum ferocem exſatia, ut dolorum (tandem) obli-, vio nos capiat.
Hæc memorantem, alloquitur fortis Achillis natus.
O ſenex, cupidum & properantem me invitas.
Non enim te cum ſis hoſtis, inter vivos relinquam.
Nam vita nihil carius eſt hominibus.
Sic fatus cani ſenis caput abſcindit,
Tam facile, quam ſi quis ſpicam demeſſuerit
Aridæ ſegetis, ſperatæ æſtatis tempore.

Illud

Λευγαλέᾳ] *Λευγαλέης. Rhod.*

234. *Εκτορος, ὃν ἔπιφνε πατὴρ τεὸς*] *ὃν μοι* vel *τοτ' ἔπιφνε. Rhod.* Scribe, *ὃν κατέπιφνε. Dausq.* Non male Dausquejus *ὃν κατέπιφνε*, quanquam verbum idem præcedat: Nam ſic ſæpe Quintus. *Pauw.*

236. *Ααστον ὄμβριμον, ὅπως λελάθωμι ὀδυνάων* *] *ὄμβριμον ἦτορ* vel *ἔγχος. Rhod.*

237. *Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς*] *ὄμβριμον* Verſu antecedenti eſt. *Pauw.*

238. *Ω γέρον, ἰμειρομένῳ τε, καὶ* &c] In his Heroicis nihil Heroicum & generoſum: Id aperte etiam oſtendunt hæcce. *Pauw.*

242. *ὡς εἴ τις ἀπὸ σάχυν ἀμήσεται*] *ἀμήσηται. Rhod.*

243. *Λήϊον ἀζαλέοιο*] *Λήϊα ἀζαλέοιο. Rhod.*

Ibid. *Θέρεος εὐειλπέος ὥρῃ*]

Ἡ δὲ μέγα μείζουσα, κυλίνδετο πολλὸν ἐπ' αἶαν,
Νόσφ' ἄλλων μελέων, ὁπόσοις ἐγκίνυτ' ἀνήρ·
Κεῖτο δ' ἀρ ἐς μέλαν αἷμα, καὶ εἰς ἑτέρων φόνον ἀνδρῶν
Ολβῳ, καὶ γενεῇ, καὶ ἀπειρεσίοις τελέεσσιν·
Οὐ γὰρ δὴν ἐπὶ κῦδος ἀέξεται ἀνθρώποισιν,
Αλλ' ἄρα καὶ ὄνειδος ἐπέσσυται ἀπροτίοπτον·
Καὶ τὸν μὲν πότμος εἶλε· κακῶν δ' ὄγε λήσατο πολλῶν·
Οἵ δ' ἐπὶ Αστυάνακτα βάλον Δαναοὶ ταχύπωλοι
Πύργου ἀφ' ὑψηλοῖο, φίλον δέ οἱ ἦτορ ὄλεσσαν,
Μητρὸς ἁφαρπάξαντες ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐόντα,
Εκτορι χωόμενοι, ἐπειὴ σφίσι πῆμα κόρυσσε
Ζωὸς ἐὼν· τῷ καί οἱ ἀπεχθήραντο γενέθλην,
Καί οἱ παῖδ' ἐκβάλοντο καθ' ἕρκεος αἰπεινοῖο
Νήπιον, οὔτι δῆριν ἐπιστάμενον πολέμοιο·
Ηΰτε πόρτιν ἄρεσφι λύκοι, κατέοντες ἐδωδῆς,

Κρη-

Illud εὐελπέος mihi ſuſpectum eſt: Scribendum forte εὐθελπέος: Nam id hujus loci, non alterum, ſi attendas. *Pauw.*

244. Ἡ δὲ μέγα μείζουσα, κυλίνδετο πολλὸν ἐπ' αἶαν] μέγ' οἰμώζουσα, vel μέγα τρύζουσα. *Rhod.* Recipit Brodæus μέγα μείζουσα, exponitque, *magno edito ſono.* Mallem, Ἡ δὲ μέγα ζείουσα, propter ebullientem e cæſa cervice ſanguinem. Vel Ἡ δ' ὀλίγα πνείουσα, quia jam vitales ſpiritus diffiabantur. Vel μέγα τρύζουσα: Euſtathius in Odyſſ. Ω. ἰσέον δὲ, ὅτι τρύζειν μὲν διὰ τοῦ υ ψιλοῦ ἐπὶ τρυγόνων, αἳ καὶ ἀπὸ τοιούτου γίνονται ῥήματος. At præpoſſit forte, Ἡ δὲ μιγ' οἰμώζουσα. *Dausq.* Cum Brodæo nihil mutandum: Heſychius in Lexico, Μειζῶντες, μύοντες, λαλοῦντες. Ubi legendum ſuſpicor, Μειζῶντες, μύζοντες. μύζω omnes norunt: Idem μειζω: utrumque factum a ſono; hoc a μει, illud a μυ. Pro μείζω autem quidam μειζάω: unde μειζῶντες, quod alicubi reppererit Heſychius: Niſi ſcribere malis Μείζοντες a μειζω: quod ego certe non improbem; levicula enim eſt mutatio. Interpretationem Brodæi non probo; incongrua quippe eſt, & nihil definit: μύζειν eſt labris compreſſis ex naſo ſonum emittere, qui gemitus eſt inſtar: Idem μείζειν: quod mire convenit, & apprime eſt hujus loci: Vident omnes. Alia commenta nunc refutare non lubet: Ne unum illorum arridet mihi: Id dixiſſe ſufficiat; & ſi quid

Illud autem magno cum gemitu procul ad terram provolvebatur
A cæteris membris, quibus ſeſe homo commovet.
Jacebat ergo (truncus) in atro tabo, & aliorum ſtrage virorum,
Cum opulentia, ac genere, numeroſaque prole.
Non enim diu gloria inter homines viget:
Sed aliquando etiam dehoneſtatio ex improviſo ingruit.
Hunc equidem fatum ita ſuſtulit; inque omnium malorum oblivionem venit.
Danai autem, equorum celeritate clari, Aſtyanactem præcipitem miſerunt
E turri excelſa, caramque illi vitam exſtinxerunt,
A matre abſtracto; cujus in ulnis tum erat.
Hectori (quippe) ſuccenſebant: quod tantum ipſis mali cumulaverat,
Dum vixit. Ideo proſapiam ejus odio habebant,
Filiumque de arduis mœnibus dejiciebant
Infantem, necdum certamina belli edoctum.
Ceu vitulum in montibus lupi, victus penuria ſtimulati,

quid mutandum fuiſſet, μύζουσα pro μιίζουσα ego unice probaſſem. *Pauw.*

245. Νόσφ' ἄλλων μελέων, ὀπόσοις ἰγκίνυτ' ἀϊὴρ] ἰγκίνυται. *Rhod.* Hæc ſtabiliunt illud, οἷς ἰπτκίνυται ἵππους, V. 141. Libri præcedentis: Non tamen apta & commoda eſt locutio. An hic etiam ſcribendum fortaſſe, ὀπόσοις ἰγγίνεται ἀϊὴρ? Digitum labellis impono, & ne hiſcere volo. *Pauw.*

249. Αλλ' ἄρα καὶ ὄνειδος ἰκίσσυται ἀπροτίακτον] Αλλ' ἄρα καὶ τάχ' ὄνειδος. *Rhod.* Scribe, καί οἱ ὄνειδος. *Dausq.* Præcedens δή requirere videtur τάχα. *Pauw.*

251. Οἳ δ' ἰκὶ Ασυάναχτα βάλον Δαναοὶ ταχύπωλοι] Οἱ δέ πω. *Rhod.* Scribe: Οἱ δ' ἀπὸ Ασυάναχτα βάλον, pro ἀπίβαλον. *Dausq.* Rhodomannum ſequor. *Pauw.*

255. τῷ καί οἱ ἀπιχθήραντο γυναῖκες] Mallem καὶ οὗ, quia οἱ παῖδ' ſequitur. *Pauw.*

256. Καί οἱ παῖδ' ἰκβάλοντο] παῖδ' ἰβάλοντο. *Rhod.*

257. Νήπιοι, οὔτι δῆριν ἰπιστάμενοι πολίοιο] οὐκ ἔτι δῆριν vel οὔτοι δῆριν. *Rhod.* Rhodomannus non male, οὔτοι δῆριν: Potes etiam, οὔτι γε δῆριν. *Pauw.*

Κρημνὸν ἐς ἠχήεντα κακοφραδίῃσι βάλωνται,
Μητρὸς ἀποτμήξαντες εὐγλαγέων ἀπὸ μαζῶν,
Ἡ δὲ θέει γοάωσα φίλον τέκος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μαχρὰ χινυρομένη, τῇ δ' ἐξόπιθεν κακὸν ἄλλο
Ἐλθῃ, ἐπεί κε λέοντες ἀναρπάξωσι καὶ αὐτὴν·
Ὡς τὴν ἀσχαλόωσαν ἄδην περὶ παιδὸς ἑοῖο,
Ἦγον δῆϊοι ἄνδρες ἅμ' ἄλλῃς ληϊάδεσσι
Κούρην Ἠετίωνος ἀμύμονος αἰνὰ βοῶσαν·
Ἡ δ' ἄρα παιδὸς ἑοῖο, καὶ ἀνέρος, ἠδὲ τοκῆος
Μνησαμένη, φίλον αἰνὸν ἐύσφυρος Ἠετιώνη,
Ὥρμηνεν θανέεσθαι, ἐπεὶ βασιλεῦσιν ἄμεινον
Τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ χείρεσιν ἀμφιπολεύειν·
Καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε, μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδοι·
Εἶδ' ἄγε νῦν καὶ ἐμοῖο δέμας κατὰ τείχεος αἰνοῦ,
Ἢ κατὰ πετράων, ἢ καὶ πυρὸς αἶψα βάλεσθε
Ἀργεῖοι· μάλα γάρ μοι ἀάσπετα πήματ' ἔασι·
Καὶ γάρ μευ πατέρ' ἐσθλὸν ἐνήρατο Πηλέος υἱὸς
Θήβῃ ἐνὶ ζαθέῃ, Τροίῃ δ' ἐνὶ φαίδιμον ἄνδρα,

259. Κρημνὸν ἐς ἠχήεντα κακοφραδίῃσι βάλωνται] ἠχήεντα Epithetum eſt ingratum, & κακοφραδίῃσι hic ſatis profecto otioſum eſt. An lupus famelicus vitulum in rupem animo benevolo dejicit unquam? *Rauw.*

260. Μητρὸς ἀποτμήξαντες εὐγλαγέων ἀπὸ μαζῶν] Rectius fuiſſet ἀποῤῥήξαντες. Pro εὐγλαγέων Verius deſiderat ἰὐγλαγέων. *Rauw.*

268. Μνησαμένη, φίλον αἰνὸν ἐύσφυρος Ἠετιώνη] Μνησαμένη φίλου ἕτερος, ut ἐλλειπτικῶς ſubaudiatur κατὰ. *Rhod.* Brodæus φίλον αἰῶνα. Rhodomannus φίλου ἕτερος. Edure ambo. Reſcribo φίλου αἷμα, aut interpretor veterem lectionem inducto commatio; *filii, viri, parentis laudes grata memoria uſurpans*; ſcriptoque αἶνον. Heſychius: Αἶνα, ἐπαίνους, ὕμνους. Utrum admiſeris, peroptime ſententia ſecum congruet. Nec ita multo ante Calaber:

—— —— ἦ δὲ γέροντα
Κτείνῃς, οὗ τό τις αἶνος ἐφίζεται εἴνεκα ἀλκῆς.

Dausq. Inepte Brodæus & Dausquejus: Rhodomannus non male, Μνησαμένη φίλου ἕτερος: Legi

E rupe ventoſa deturbant animis infeſtis,
A gravidis matris uberibus avulſum;
Quæ dulcem fœtum lugens huc illuc currit,
Magno cum queſtu: Sed aliud exinde malum ipſi
Accedit, quando leones etiam ipſam abripuerint.
Sic animi ſe excruciantem ob filiolum ſuum,
Viri hoſtiles inter alias captivas abduxere
Probi Eetionis natam, miſerabili vociferatu omnia implentem.
Interim filii ſui, & mariti, parentisque ſimul
Caro animo recordata pulcra Eetione
Mori properat. Quia regibus ſatius eſt
In bello occumbere, quam vilioribus ſervitutem ſervire.
Ideo lugubriter exclamat, magno dolore animum penitus confecta:
Agedum, nunc & meum corpus de funeſto muro,
Vel de petris, aut etiam in ignem, continuo detrudite
Argivi: Nam ineluctabiles ærumnæ me premunt.
Probum enim meum genitorem ſuſtulit Pelei natus,
In ſacra Theba, illuſtremque virum ante Trojam,

Qui

Legi etiam poſſet, *Μνησαμένη πολύαινος ἰὼ τροφὸς Ηετιώνη*: Nihil tamen affirmo, & nec meam, nec Rhodomanni ſuſpicionem pro indubitata habeo. Illud *Ηετιώνη*, & *ἰὼ τροφὸς Ηετιώνη*, poſt *Η δ'*, & *κούρη Ηετίωνος*, perquam injucundum eſt ſpatio tantillo: An ipſe Calaber ſcripſit remotius paululum?

Ως τὴν ἀσχαλόωσαι ἄδην περὶ παιδὸς ἑοῖο,
Κούρη Ηετίωνος ἀμύμονος ἀιὰ βοῶσαι,
Ηγον δηΐοι ἄνδρες ἅμ' ἄλλῃς λητάδεσσι.
Η δ' ἄρα παιδὸς &c. Rhow.

272. *Εἶδ' ἄγε νῦν καὶ ἐμεῖο δίμας*] *ἐμεῖο δίμας. Rhod.*

273. *ἢ καὶ πυρὸς αἶψα βάλεσθε*] Recte Interpres, *aut etiam in ignem continuo detrudite.* Et hic notes *κατὰ* diverſimode acceptum, & ſic tamen copulata verba: Dubito, an ita terſiores; nec ſane credo. Sed an forte ſcribendum, *ἐμεῖο δίμας κατὰ τείχεος ἀιεῦ, Η κατὰ πετράων, καὶ ἐν πυρί*, vel *ἢ ἐν πυρὶ αἶψα βάλεσθε*? *ἐν πυρὶ* pro *εἰς πῦρ*: Notiſſimus eſt Verſus ille Heſiodi· *Κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο μίσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. Rauw.*

Ος μοι ἔην μάλα πολλὰ, τάτ' ἔλδετο θυμὸς ἐμοῖο·
Καί μοι κάλλιπε τυτθὸν ἐν ἡμετέροις ἔτι παῖδα,
Ω ἔπι κυδιάασκον ἀπείριτον, ᾧ ἔπι πολλὰ
Ελπομένη ἀπάφησε κακὴ, καὶ ἀτάσθαλος αἶσα·
Τῷ νύ μ' ἀκηχεμένην πολυτειρέος ἐκ βιότοιο
Νοσφίσατ' ἐσσυμένως, μή δ' εἰς ἐὰ δώματ' ἄγεσθε
Μίγδα δορυκτήτοισιν, ἐπεὶ νύ μοι οὐκ ἔτι θυμῷ
Εὔαδεν ἀνθρώποισι μετέμμεναι, οὕνεκα δαίμων
Κηδεμονῆας ὄλεσσεν· ἄχος δέ μοι ἄχνυται αἰνὸν
Εκ Τρώων στυγεροῖσιν ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθεῖσαν.
Η ῥα, λιλαιομένη χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ζωέμεναι κείνοισιν, ὅσων μέγα κῦδος, ὄνειδος
Αμφιχάνῃ· δεινὸν γὰρ ὑπόψιον ἔμμεναι ἄλλων·
Οἱ δὲ βίῃ ἀέκουσαν ἄγον ποτὶ δούλειον ἦμαρ·
Αλλοι δ' ἄλλοις ἐν δώμασιν θυμὸν ἔλειπον
Ανέρες· ἐν δ' ἄρα τοῖσι βοὴ πολύδακρυς ὀρώρει·
Αλλ' οὐκ ἐν μεγάροις Αντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Αργεῖοι μνήσαντο φιλοξενίης ἐρατεινῆς,
Ος ξείνησε πάροιθε κατὰ πτόλιν, ἠδ' ἐσάωσεν
Ισόθεον Μενέλαον ὁμῶς Οδυσῆϊ μολόντα·
Τῷ δ' ἐπίηρα φέροντες Αχαιῶν φέρτατοι υἷες,
Αὐτὸν μὲν ζώοντα λίπον, καὶ κτῆσιν ἅπασαν,

Καὶ

277. τάτ' ἔλδετο θυμὸς ἐμοῖο] θυμὸς ἐμεῖο. *Rhod.*

278. κάλλιπε τυτθὸν ἐν ἡμετέροις ἔτι παῖδα] ἐν ἡμετέροις pro ἐν ἡμετέροις δόμοις: Ellypſin nota. *Pauw.*

279. ᾧ ἔπι πολλὰ Ελπομένη ἀπάφησι &c.] Ελπομένην ἀπάφησι. *Rhod.*

285. ἄχος δέ μοι ἄχνυται αἰνὸν] ἄχος δέ με δέχνυται, vel ἄχος δέ μοι ὄρνυται αἰνὸν. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus: Sed ſi ὄρνυται legamus, pro ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθεῖσαν Verſu ſequenti ſcribendum eſt ἐπ' ἄλγισιν οἰωθείσᾳ. Erunt, qui ſcripturi ſunt ἄχος δέ μοι ἄχνυμαι αἰνὸν Εκ Τρώων στυγεροῖσιν ἐπ' ἄλγισιν οἰωθεῖσα. Et hoc vitio quidem caret, ſed minus tamen accommodum eſt. *Pauw.*

289. δεινὸν γὰρ ὑπόψιον ἔμμεναι ἄλλων] ὑπόψιον, *ſub oculis*, *ſub nutu*, ſub poteſtate: Nota locutionem, de qua alias paulo

Qui mihi plurimorum bonorum inſtar erat, quæ animus meus exoptaret:
Et parvulum mihi filium adhuc in (ædibus) noſtris reliquerat,
Quo magnifice me extollebam: & de quo cum non exiguas
Spes concepiſſem, improba & iniqua me ſors fefellit.
Quare me doloribus oppreſſam, ex ærumnoſa hac vita
Quamprimum exterminate: nec domum veſtram abducite,
Inter ancillas haſta vendicatas. Nam animo meo non amplius
Gratum eſt inter homines verſari: poſteaquam malus genius
Curatores ſuſtulit: Et ſævus me luctus excipit
Poſt acerbiſſimos dolores, a Trojanis deſtitutam.
Sic dixit, terram ſubire cupiens. Non enim decorum videtur
Illis vivere, quorum inſignem gloriam improperium
Abſorpſit. Grave enim eſt ab aliis deſpectui haberi.
At Græci vi recuſantem ad ſervilem conditionem abducunt.
Cæterum alii aliis in ædibus vitam relinquebant
Viri: inter quos flebilis excitabatur vociferatus.
Verum non itidem domi Antenoris. Nam hujus
Amicæ hoſpitalitatis memores erant Argivi:
Quod is olim in urbe hoſpitio exceperat & ſervarat
Egregium Menelaum, una cum Ulyſſe eo profectum.
Ideo ut gratiam ei referrent fortiſſimi Græcorum filii,
Vitam ipſi & omnes facultates conceſſerunt,

Themin

lo accuratius. *Pauw.*

290. *βίῃ ἀέκοντας ἄγειν ποτὶ δούλιον ἦμαρ*] *ποτὶ δούλιον ἦμαρ. Rhod.*

291. *Αλλοι δ' ἄλλοις ἐνδάμασιν θυμὸν ἔλειπον*] *Αλλοι δ' ἀλλοίοις*, vel *αὖτ' ἄλλοις. Rhod.* Rhodomanni *Αλλοι δ' αὖτ' ἄλλοι*; non diſplicet: alterum diſplicet. Pro *δώμασιν* legendum *δώμασι*, ut Verſui bene ſit. *Pauw.*

295. *Ος ξείνητε πάρoιθε κατὰ πτόλιν*] *Ος ξείνιστε. Rhod.*

Καὶ Θέμιν ἀζόμενοι παυδερκέα, καὶ Φίλον ἄνδρα·
Καὶ τότε δὴ πάϊς ἐσθλὸς ἀμύμονος Αγχίσαο,
Πολλὰ καμὼν πέρι ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
Δουρὶ, καὶ ἠνορέῃ, πολλῶν δ' ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσας,
Ως ἴδε δυσμενέων ὑπὸ χείρεσι λευγαλέῃσιν
Αἰθόμενον πτολίεθρον, ἀπολλυμένους θ' ἅμα λαοὺς
Πανσυδίῃ, καὶ κτῆσιν ἀπείριτον, ἐκ τε μελάθρων
Ελκομένας ἀλόχους ἅμα παίδεσιν, οὐκ ἔτ' ἄρ' αὐτῷ
Ελπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτυχέα πάτρην,
Αλλά οἱ ὠρμαίνεσκε νόος μέγα πῆμ' ὑπαλύξαι·
Ως δ' ὅθ' ἁλὸς κατὰ βένθος ἀνὴρ οἰήϊα νωμῶν
Νηὸς ἐπισταμένως, ἄνεμον, καὶ κῦμ' ἀλεγεινὸν
Πάντοθεν ἐσσύμενον, στυγερῇ δ' ὑπὸ χείματος ὥρῃ
Χεῖρα κάμῃ, καὶ θυμὸν, ὑποβρυχίης δ' ἄρα νηὸς
Ολλυμένης, ἀπάνευθε λιπὼν οἰήϊα μοῦνα,
Τυτθὸν ἐπὶ σκάφος εἶσι, μέλει δέ οἱ οὐκ ἔτι νηὸς
Φορτίδος· ὡς πάϊς ἐσθλὸς ἀμύμονος Αγχίσαο
Αστυ λιπὼν δηΐοισι καταιθόμενον πυρὶ πολλῷ,
Υἱέα, καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάσας, φορέεσκε,
Τὸν μὲν ἐπὶ πλατὺν ὦμον ἐφεσσάμενος κρατερῇσι
Χερσὶ, πολυτλήτῳ ὑπὸ γήραϊ μοχθίζοντα,
Τόν δ' ἀπ' ἄλλης μάλα χειρὸς, ἐπιψαύοντα πόδεσσι

Γαί-

306. οὐκ ἔτ' ἄρ' αὐτῷ Ελπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτυχέα πάτρην] εὐτειχέα. *Rhod.* In facili correctio εὐτειχέα. *Dausq.* Rhodomannus & Dausquejus εὐτειχέα πάτρην: Rectius, quod ad Metrum, sed deterius, quod ad ſententiam attinet: Nam πάτρη εὐτυχὴς apprime convenit; & πάτρη εὐτείχης aliquid continet, quod minus revera quadrat: πόλις enim εὐτείχης dici ſolet, non πάτρη: Hoc quiſque intelligit ſtatim. An Auctor nimium feſtinans, ſyllabam brevem forte adhibuit pro ſyllaba longa, & τυχέα loco Dactyli eſt? Id verum eſſe poteſt, ſed plerique verum eſſe negabunt. Quid igitur? An εὐτειχέα admittemus Metro obtemperantes? Per me licet; niſi forte ſcribendum putes, ἰδεῖν εὐχθέα πάτρην, *patriam iterum*

Themin omnia luſtrantem, virumque amicum hoc pacto honorantes.
Tunc etiam præſtans Anchiſæ nobilis filius,
Cum multum pertuliſſet laboris pro urbe Priami a diis oriundi
Haſta & virili animo, multisque vitam ademiſſet;
Ut vidit ſævis hoſtium manibus
Urbem cremari, & cives ſimul funditus
Ac immenſas opes interire, e domibus etiam
Raptari maritas cum liberis: non diutius ipſi
Spem animus retinebat patriæ munitæ conſpectu fruendi,
Sed immane exitium ſubterfugere mente ſua deſtinabat.
Ut cum in alto mari vir clavum gubernans
Navis, perite ventum & fluctum devitat,
Ex omni parte imminentem. Sed tandem triſti hyemis tempore
Manu animoque defatigatur. Ideoque nave jam fluctibus oppreſſa
Ac percunte, deſtitutis & procul relictis gubernaculis,
In exiguam ſe ſcapham confert, nec amplius cura afficitur navis
Onerariæ. Ita ſtrenuus Anchiſæ præclari filius
Urbem permittens hoſtibus, multo conflagrantem igne,
Filium & patrem ſuum ereptos auferebat:
Cum hunc in latum humerum validis collocaſſet
Manibus, ægra ſenectute gravatum,
Illum autem tenerrima manu (apprehenſum,) & ſtringentem pedibus

Ter-

iterum latam & abſque calamitate: Quod ſane non rejiculum eſt, & facile etiam ex vulgata ſcriptura exit. *Pauw.*

310. ἄνεμον, καὶ κῦμ' ἀλιγεινὸν] κῦμ' ἀλιείην. *Rhod.* Ita ſine dubio legendum, ut oratio non ſit ſine vinculo. *Pauw.*

311. τυγερῇ δ' ὑπὸ Χείματος ὥρῃ Χεῖρα κάμῃ] Non deterius fuiſſet τυγερῇ ὑπὸ χείματος ὁρμῇ. *Pauw.*

317. ἀναρπάσας, Φορέεσκε] Penultima in ἀναρπάσας brevis eſt: Scribe igitur ἀναρπάξας: Et ſic recte etiam Dausquejus. *Pauw.*

320. Τόν ῥ' ἀπ' ἄλλης μάλα χει-

Γαίης οὐλομένην, οὐδὲ φοβούμενον ἔργα μόθοιο,
Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος· ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης
Ἑκρέματ' ἐμπεφυῶς ἀπαλὸς παΐς· ἀμφὶ δὲ δάκρυ
Χεύατό οἱ ἀπαλῇσι παρειάσιν· αὐτὰρ ὁ νεκρῶν
Σώματ' ὑπέρθορε πολλὰ θοοῖς ποσὶ· πολλὰ δ' ἐν ὄρφνῃ
Οὐκ ἐθέλων στείβεσκε· Κύπρις δ' ὁδὸν ἡγεμόνευεν,
Υἱωνὸν, καὶ παῖδα, καὶ ἀνέρα πήματος αἰνοῦ
Πρόφρων ῥυομένη· τοῦ δ' ἐσσυμένου ὑπὸ ποσσὶ
Πάντη πῦρ ὑπόεικε· περισχίζοντο δ' ἀϋτμαὶ
Ἡφαίστου μαλεροῖο· καὶ ἔγχεα, καὶ βέλη ἀνδρῶν
Πίπτον ἐτώσια πάντα κατὰ χθονὸς, ὁππόσ' Ἀχαιοὶ
Κείνῳ ἐπέρριψαν, πολέμῳ ἐνὶ δακρυόεντι·
Καὶ τότε δὴ Κάλχας μεγάλ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
Ἰσχεσθ' Αἰνείαο κατ' ἰφθιμένοιο καρήνου
Βάλλοντες στονόεντα βέλη, καὶ λοίγια δοῦρα·
Τὸν γὰρ θέσφατόν ἐστι θεῶν ἐριδούπου βουλῇ
Θύμβρην εὐρυρέεθρον ἀπὸ Ξάνθοιο μολόντα,
Τευξέμεν ἱερὸν ἄστυ, καὶ ἐσσομένοισιν ἀγητὸν

Ἀνθρώ-

χειρὸς] Τόν δ' ἀπαλῆς μάλα. *Rhod.* Veriſſime Rhodomannus ἀπαλῆς pro ἀπ' ἄλλης reſtituit: Sed unde ſic pendet ἀπαλῆς μάλα χειρὸς? Id nemo mihi dixerit: Attamen aliquid, a quo pendeat, ſine dubio requiritur: Scis, quid Auctor dederit? Dicam: ἀπαλῆς κατὰ χειρὸς. Sic nihil convenientius. *Pauw.*

321. Γαίης οὐλομένην, οὐδὲ φοβούμενον ἔργα μόθοιο] Γαίης, οὐλομένου δὲ φοβουμένου. *Rhod.*

322. ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης Ἑκρέματ' &c.] Hæc male habent, & ad unum referuntur male, cum ad duos manifeſte pertineant, & pertinere etiam debeant: Scribe diſtinctione mutata, ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης· Ἑκρέματ' ἐμπεφυῶς· ἀπαλὸς παΐς ἀμφὶ δὲ δάκρυ Χεύατό οἱ ἀπαλῇσι παρειάσιν. Anchiſes pendebat firmiter adhærens filio, dura neceſſitatis lege; Aſcanius ad latus currens ejulabat miſere: Quid autem Æneas? Id ſequentia dicunt, & duobus tertium rite adjungunt: Nihil apertius & convenientius, ut quiſque videt, qui oculis non eſt captus. Scis, quid Interpretem & miſellos deſcriptores fefellit? Particula δὲ propter Metrum non eſt poſita poſt ἀπαλὸς, ſed poſt ἀμφὶ, & ſic paulo remotior eſt, quam vulgo

Terram, ac diri conflictus negocia extimeſcentem,
E tumultuoſi belli diſcrimine educebat: neceſſitate igitur ſic exigente,
Tenellus puer adhærens (quaſi) pendebat, & lachryma
Per teneras illi genas fundebatur: ipſe interim Æneas cæſorum
Cadaverum multa tranſiliebat citis pedibus, & multa in tenebris
Invitus calcabat: Venusque viæ ductrix erat,
Nepotem & filium maritumque ex triſti periculo
Propenſo animo eripiens. Feſtinantis autem ſub pedibus
Undique ignis locum dabat, & diffindebantur circumquaque flammæ
Ardentis Vulcani, haſtæque & tela hoſtium
Omnia ad terram irrita cadebant, quæ Achivi
In illum per lacrymoſum hoc prælium conjecerunt.
Et tunc Calchas magna voce ad cohibendum militem exclamavit;
Deſinite in fortis Æneæ caput
Stridentia vibrare tela, & perniciales haſtas;
Nam magnifico Deorum conſilio decretum eſt, ut iſte
A Xantho (hinc) ad latifluum Tybrim profectus,
Sacram condat urbem, etiam poſteris ſtupendam

Mor-

go eſſe ſolet: Id locum reddidit ambiguum minus attentis: At ita Poëtæ aliquando in gratiam Metri, ut dixi. Vide autem, quam prodige Auctor ſuum ἀπαλὸς hic nobis admetiatur: Id enim ejus ingenium quoque prodit vere ἀπαλὸν. Illud non prætereundum: παρειάων hic male ſcriptum eſt pro παρήιον: Nam id *genas* notat, cum alterum παρειάων notet *ſerpentes inflatis buccis*, ut nemo neſcit Græce doctus. *Pauw.*

328. τῶ δ' ἰσταμένω ὑπὸ ποσσὶ &c.] Quot miracula hic? Ad ſingula attende. Sed cur cadavera etiam non cedebant de via, ne Heros eximius cum patre & filio ea tranſilire haberet neceſſe? *Pauw.*

332. πολίμῳ ἰνὶ δακρυόεντι] Quam otioſe accedunt hæc? Talia in his infinita, quæ Verſus abſolvunt, & ad ſententiam nequicquam faciunt. *Pauw.*

334. κατ' ἰφθιμένοιο καρήνε] κατ' ἰφθίμοιο. *Pauw.*

337. Θύμβρην εὐρυρέεθρον] Θύμβρη ἐπ' εὐρυρέεθρον. *Rhod.*

340.

Ανθρώποις, αὐτὸν δὲ πολυσπερέεσσι βροτοῖσι
Κοιρανέειν· ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνάξειν,
Αχρις ἐπ' ἀντολίην τε, καὶ ἀκάματον δύσιν ἔλθῃ·
Καὶ γάρ οἱ θέμις ἐστὶ μετέμμεναι ἀθανάτοισιν,
Οὕνεκα δὴ πάϊς ἐστὶν ἐϋπλοκάμου Αφροδίτης·
Καὶ δ' ἄλλως τοῦδ' ἀνδρὸς ἐὰς ἐπεχώμεθα χεῖρας,
Οὕνεκά οἱ χρυσοῖο, καὶ ἄλλοις ἐν κτεάτεσσιν*
Ανδρα σάοι φεύγοντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν·
Τῶν πάντων προβέβουλεν ἑὸν πατέρ', ἠδὲ καὶ υἱα·
Νὺξ δέ μιν, ἦμιν ἔφηνε καὶ υἱέα πατρὶ γέροντι
Ηπιον ἐκπάγλως, καὶ ἀμεμφέα παιδὶ τοκῆα·
Ως φάτο· τοί δ' ἐπίθοντο, καὶ ὡς θεὸν εἰσοράασκον
Πάντες· ὅ δ' ἐσσυμένως ἐξ ἄστεος οἷο βεβήκει,
Ηχί ἑ ποιπνύοντα πόδες φέρον· οὐδέ τι Τροίης
Αργεῖοι πτολίεθρον ἐϋκτίμενον διέπερθον·
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
Δηΐφοβον κατέπεφνε, καρηβαρέοντα κιχήσας
Αμφ' Ελένης λεχέεσσι δυσάμμορον· ἣ δ' ὑπὸ φύζῃ
Κεύθετ' ἐνὶ μεγάροισιν· ὅ δ' αἵματος ἐκχυμένοιο
Γήθεεν ἀμφὶ φόνῳ· τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·
Ω κύον, ὥς τοι ἔγωγε φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
Σήμερον· οὐδέ σε διακιχήσεται ἠριγένεια

Ζωὸν

340. ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνάξειν, Αχρις — ἔλθῃ] Jejune dictum; ac si finis imperii instaret, quando ad ortum & occasum propagatum esset. Debuerat Quintus pro ἀνάξειν verbum adhibere, quod casum quartum adamabat: Sic Emphatice scribere potuisset, Αχρις ἐπ' ἀντολίην — ἔλθῃ. Oculati vident. An tamen legendum fortasse, ἀνάξειν Αχρις ἐπ' ἀντολίην — ἔλθωσι? *Pauw.*

342. Καὶ γάρ οἱ θέμις ἐστὶ] Nonne potius, Καὶ δ' ἄρ οἱ θέμις ἐστί? ἄρ æque ante οἱ produci potest, ac γάρ. *Pauw.*

344. ἐὰς ἐπιχώμεθα χεῖρας] ἀπεχώμεθα. *Rhod.*

345. Οὕνεκά οἱ χρυσοῖο, καὶ ἄλλοις ἐν κτεάτεσσιν] Defectum hic esse satis apparet: Quem ut aliquo modo sarciam, lego, Οὕνεκά τοι, vel Οὕνεκα δὴ χρυσοῖο — Οσσα σάοι φεύγοντα. *Rhod.* Hæc mutila non erunt sane,

Mortalibus, & ut ipſe longe lateque diſperſis gentibus
Imperet. Ejusque exinde progenies regnet,
Donec ad ortum & occaſum inſuperabilem imperii fines
extendat.
Nam & ipſi fas eſt Deorum conſortio frui;
Propterea quod Veneris pulcricomæ natus eſt.
Alias etiam ab hoc viro manus noſtras abſtineamus,
Quod auro, & inter alias poſſeſſiones,
Quæcunque ſervarint (aliquem) vel in longinquam
terram fugientem,
His ergo omnibus, patrem ſuum prætulit & filium;
Et nox una declaravit ipſum parenti ſeni filium
Mirifice pium, & filio parentem inculpatum.
Sic ait; illi vero obſequuntur; & ut Deum ſuſpiciunt
Omnes (Æneam). Qui ſubito ex urbe ſua exibat,
Quo properantem pedes ferebant. Adhæc vero Trojæ
Oppidum munitum Argivi populabantur.
Tunc etiam Menelaus triſtifico enſe
Deiphobum obtruncat, vino ſomnoque gravatum;
cum deprehendiſſet
Infelicem juxta Helenæ thalamum: Hæc autem fuga ſe
Abdiderat in palatio. At ille, cum ſanguis profunderetur,
Cæde gaudebat: atque hæc inſuper verba emittebat:
Proh canis! ſic flebilem tibi necem attuli
Hodie: nec alma te Aurora offendet

Am-

ſane, ſi ſcripſeris, Οὔτινά οἱ χρυτοῖο, καὶ ἄλλων· ἐν κτεάτεσσιν Οσσα σάοι φεύγοντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν, Τῶν πάντων &c. Nihil perſpicuum magis. Fors duplex ſcriptura fuit in Libris Vetuſtis, & pro eo, quod poſuimus, in quibusdam extitit, Οσσα σάοι φυγάδ' ἄνδρα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν: Quæ diverſitas ad Marginem notata, loco fuit corrumpendo: Nihil frequentius, ut ſciunt Peritiores. *Pauw.*

348. Νὺξ δέ μιν ὔμιν ἔφηνε καὶ νίκα] Νὺξ δὲ μία μιν ἔφηνε. *Rhod.* Mihi placet, Νὺξ δὲ μί' ἤμιν ἔφηνε καὶ νίκα &c: quod utique facilius & jucundius. *Pauw.*

352. οὐδέ τι Τρώιης Ἀργείοις πτολίεθρον] οἱ δ' ἔτι Τρώιης. *Rhod.*

356. ἣ δ' ὑπὸ φύζη] *pra timore*: Sic φύζη accipitur, & Supra habuimus. *Pauw.*

360. οὐδέ σε διακιχήσεται Ἠοι-

Ζωὸν ἔτ' ἐν Τρῳέσσι, καὶ εἰ Διὸς εὔχεαι εἶναι
Γαμβρὸς ἐρισμαράγοιο· μέγας δέ σ' ἐδέξατ' ὄλεθρος
Ημετέρης ἀλόχοιο, παρ' ἡμετέροισι δαμέντα
Αργαλέως· ὣς εἶθε καὶ οὐλομένοιο πάροιθε
Θυμὸν Αλεξάνδροιο, κατὰ μόθον ἀντιόωντος,
Νοσφισάμην· καί κέν μοι ἐλαφρότατον πέλεν ἄλγος.
Αλλ' ὁ μὲν ἴκανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα, *
Τίσας αἴσιμα πάντα· σέ δ' οὐκ ἄρ ἔμελλεν ὀνήσειν
Ημετέρη παράκοιτις, ἐπεὶ Θέμιν οὔποτ' ἀλιτροὶ
Ανέρες ἐξαλέονται ἀκήρατον, οὕνεκ' ἄρ αὐτοὺς
Εἰσοράα νυκτός τε, καὶ ἤματος· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
Ανθρώπων ἐπὶ φῦλα διηερίη πεπότηται,
Τινυμένη σὺν Ζηνὶ κακῶν ἐπιΐστορας ἔργων.
Ως εἰπὼν, δηΐοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον·
Μαίνετο γάρ οἱ θυμὸς, ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἀέξων,
Ζηλήμων· καὶ πολλὰ περὶ φρεσὶ θαρσαλέῃσι
Τρῳῶὶ κακὰ φρονέεσκε, τὰ δὴ θεὸς ἐξετέλεσσεν,
Πρέσβα Δίκη· κεῖνοι γὰρ ἀτάσθαλα πρῶτοι ἔρεξαν
Αμφ' Ελένης, πρῶτοι δὲ καὶ ὅρκια πημήναντο
Σχέτλιοι, ὁππότε κεῖνο δι' ἐκ μέλαν αἷμα, καὶ ἱρὰ
Αθανάτων ἐλάθοντο, παραιβασίῃσι νόοιο·
Τῷ καί σφιν μετόπισθεν Ερινύες ἄλγεα τεῦχον·
Τοὔνεκ' ἄρ οἱ μὲν ὅλοντο πρὸ τείχεος, οἵ δ' ἀνὰ ἄστυ

Τερ-

γένεια] δῖα κιχήσεται Ηριγένεια. *Rhod.*

363. Ημετέρης ἀλόχοιο, παρ' ἡμετέροισι δαμέντα] Ημετέρης ἀλόχοιο παρὰ λέκτροισι δαμέντα. *Rhod.* βραχίοσι duriuſcule; levius intelligetur χερσὶ, & reſcribetur ἡμετέρῃσι, ut paſſim ἀμφοτέραις absque adjectione ſubſtantivæ vocis. Brodæus reponebat παρὰι λέκτροισι, aut λεχέεσσι. *Dausq.* Recte Brodæus & Rhodomannus: Dausquejus balbutit ſuo more. *Pauw.*

367. Αλλ' ὁ μὲν ἴκανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα *] Αλλ' ὁ μὲν ἤδη ἴκανεν. *Rhod.* Scribe ἶκεν ἄϊσος ὑπὸ, vel Αλλ' ὁ μὲν ἰδὼς ἴκανεν ὑπὸ ζόφον. *Dausq.* Rhodomanni ἤδη ἴκανεν non diſplicet mihi. *Pauw.*

380. ὁππότε κεῖνο δι' ἐκ μέλαν αἷμα]

Amplius vivum inter Trojanos; etiamsi Jovis te esse prædicas
Tonantis generum. Nam atrox te accepit interitus,
In lecto conjugis nostræ cæsum
Hostiliter. O si pridem quoque perditum
Alexandrum, (singulari) mecum pugna congressum, vita
Spoliassem; certe animi molestia esset mihi (nunc) levissima.
Verum is jam horridas (Orci) tenebras subiit,
Omnibus quæ fato debentur persolutis. Tibi interim non profutura erat
Mea conjux. Quia nunquam Themin scelerati
Homines castam effugiunt: propterea quod illos
Noctu diuque intuetur, & circumquaque
Ad hominum nationes per aëra volitat,
Cum Jove malorum facinorum conscios puniens.
Sic fatus, immite hostibus exitium patrabat.
Nam ira sub corde intumescens, ac Zelotypia flagrans
Illi furebat, multaque animo intrepido
Trojanis mala meditabatur, quæ Dea utique ad exitum perduxit
Veneranda Justitia: Illi enim primi tetra peregerant
Circa Helenam; & primi fœdus violarant
Scelesti: cum nigrum illum cruorem, & sacra
Deorum immortalium trangressione mentis oblivioni tradidissent.
Ideoque Furiæ ipsis postea acerbissimas pararunt calamitates:
Idcirco alii occubuerunt ante mœnia, alii in urbe,
Cum

αἷμα] δὶς scribendum conjunctim. *Pauw.*

381. Ἀθανάτων ἰλάθοντο, παραιβασίῃσι νόοιο] Legi sic etiam potest, ἀλίτοντο, nefarie seu scelerate violarunt. *Rhod.* Rhodomannus ἀλίτοντο: Male sine dubio: Nam δὶς cum ἰλάθοντο cohæret, & sic τῷ ἀλίτοντο locus est nullus. Miror Viri Eruditi incogitantiam. *Pauw.*

383. Τοὔνεκ' ἄρ οἱ μὲν ὄλοντο] Ingratum est Τοὔνεκα post Τῷ Versu præcedenti: An non scribendum saltem, Οὔνεκ' ἄρ' οἱ μὲν? Si vel unum Versum 382,

Τερπόμενοι παρὰ δαιτὶ, παρ' ἠϋκόμοις ἀλόχοισιν·
Ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος, ἐνὶ μυχάτοισι δόμοιο
Εὗρεν ἑὴν, παράκοιτιν, ὑποτρομέουσαν ὁμοκλὴν
Ἀνδρὸς κουριδίοιο θρασύφρονος· ὅς μιν ἀθρήσας,
Ὥρμηνε κτανέειν ζηλημοσύνῃσι νόοιο,
Εἰ μή οἱ κατέρυξε βίην ἐρόεσσ' Ἀφροδίτη,
Ἡ ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔκβαλε ξίφος, ἔσχε δ' ἐρωὴν·
Τοῦ γὰρ ζῆλον ἐρεμνὸν ἀπώσατο· καί οἱ ἔνερθεν
Ἡδὺν ἐφίμερον ὧρσε κατὰ φρενὸς, ἠδὲ καὶ ὄσσων·
Τῷ δ' ἄρα θάμβος ἄελπτον ἐπήλυθεν· οὐδ' ἄρ' ἔτλη,
Κάλλος ἰδὼν ἀρίζηλον, ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι,
Ἀλλ' ὥσπερ ξύλον αὖον ἐν οὔρεϊ ὑλήεντι
Εἱστήκει, τὸ μὲν οὔτι βορέαο θύελλαι *
Εσσύμεναι κλονέουσι δι' ἠέρος, οὔτε νότοιο·

Ως

vel duos ſequentes Quintus adhibuiſſet ſolos, id ego non improbaſſem. *Pauw.*

384. Τερπόμενοι παρὰ δαιτὶ, παρ' ἠϋκόμοις ἀλόχοισιν] Geminatum παρὰ non eſt ab Auctore, ſed ab Amanuenſium filiis: Scribe, vel παρὰ δαιτὶ σὺν ἠϋκόμοις, vel κατὰ δαιτὶ παρ' ἠϋκόμοις. *Pauw.*

390. Ἡ ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔκβαλε ξίφος, ἔσχε δ' ἐρωὴν] ἔβαλε ξίφος, vel ξίφος ἔκβαλεν. *Rhod.* Prius mea opinione præſtat. *Pauw.*

392. Ἡδὺν ἐφίμερον ὧρσε κατὰ φρενὸς] ἐφ' ἵμερον ὦσε. *Rhod.* Brodæus: An ὑφίμερον? Homerus Odyſſ. Ψ. — ὑφίμερον ὦρτο γόοιο. Alii ſeparant ἐφ' ἵμερον. Iliad Ξ. Δός μοι νῦν φιλότητα καὶ ἵμερον. Itaque prætulerim. *Dausq.* Sine dubio legendum, ἐφ' ἵμερον ὦρτε, quo nihil notius aut vulgatius. Et ſimiliter ὑφ' ἵμερον ὦρσε ſcribendum apud Homerum. *Pauw.*

393. Τῷ δ' ἄρα] *Sic vero. Pauw.*

Ibid. οὐδ' ἄρ' ἔτλη] οὐδ' ἄρ' ἀνέτλη. *Rhod.* Scribe, ἔτλη περ, vel οὐδέ περ ἔτλη. Brodæus felicius, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη. *Dausq.* Rhodomanni ἀνέτλη non probo, quia ἀνατλᾶν *perpeti*, *perferre* ſignificat. Brodæi ἐτ' ἔτλη ingratum eſt ipſo ſono. Dausqueji οὐδέ περ ἔτλη non diſplicet. Legi etiam poſſet, οὐδ' ἄρ' ἐτόλμα: Sed ἔτλη convenientius hic notione ſua. *Pauw.*

394. Κάλλος ἰδὼν ἀρίζηλον] ἀρίδηλον. *Rhod.* ἀρίζηλον, invidenda forma; & carmen excuſabile. ζ namque poſitionem conſonantium literarum eſt cum debilitat. Homerus Odyſſ. X. V. 330. ex editione Henrici Ste-

Cum in convivio apud uxores pulcricomas voluptati operam dabant.
Tandem vero Menelaus, in penetralibus ædium,
Invenit uxorem ſuam, exhorreſcentem iram
Animoſi viri, qui legitime eam duxerat: Qui conſpicatus illam,
Zelotypiæ impulſu ad interficiendum properavit:
Niſi vim ipſius inhibuiſſet amabilis Venus;
Quæ illi gladium e manibus excuſſit, & impetum repreſſit.
Triſtem enim Zelotypiam ejus abegit; & in intimo illi
Pectore & oculis dulcem amorem excitavit.
Inſperatus ergo ſtupor eum invaſit, nec ſuſtinuit,
Ubi illuſtre formæ decus conſpexit, gladium cervici admovere;
Sed velut aridum in ſylvoſo monte lignum
Stabat immotus, quod neque rapidi Boreæ turbines
Per aëra concitati agitant, neque Auſtri.

Ita

Stephani:

Τερπικέδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκαζε κῆρα μέλαιναν.

Nonnus ad amuſſim exactus Poeta Cap. 1. Paraphras.

Ἐκ Ναζαρὶθ δύναται καλὸν ἵμμεναι; —

Oppianus:

Φθογγὴν ἐκ στομάτων μεροπηΐδα τοιτοφύζοντες.

Nazianzenus:

Τί πλέον νίκησιν ἀναχλοάζουσι τοκῆες.

In Epigrammate:

Βαπτίζεται δ' ὕπνῳ γείτονι τῷ θανάτῳ.

In quibus omnibus σ pro ζ ſurrogari non poteſt. *Dausq.* Eo etiam pertinet in Anacreonticis, *Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε· Γράφε, ζωγράφων ἄριστε.* In illis autem ſimilibusque ζ pro σ haberi, ego autumo plane. Videbimus alias diligentius. *Pauw.*

Ibid. *ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι*] *ἐπικῦρσαι* hic poſitum pro *ἐπιχρεύσαι*: Eruditi ſciunt. Minus autem aptum eſt, *οὐδ' ἔτλη ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι*, quia Venus, ut antea dictum, enſem manibus Menelai excuſſerat. Sic tamen Quintus ſuo ingenio. *Pauw.*

396. *Εἰςήκει, τὸ μὲν οὔτι βερέσθω θύελλαι**] *οὔτι θοαὶ βορέαο. Rhod.* Scribe, *οὔτι πυκναὶ, μακραὶ, καὶ καὶ.* Brodæus *θοαὶ. Dausq. θοαὶ* aliis præſtat. *Pauw.*

397. *Ἐστύμεναι κλονέωσι δι' ἤέρος*] *δι' εἴρος* Interpres recte cum *Ἐστύμεναι* jungit, ſed ſic ſuo loco non ſtat ſane. *Pauw.*

Ως ὁ ταφὼν, μένε δηρόν· ὑπεκλάσθη δέ οἱ ἀλκὴ,
Δερκομένου παράκοιτιν· ἄφαρ δ' ὄγε λήσατο πάντων,
Οσσα οἱ ἐν λεχέεσσιν ἀνήλιτε κουριδίοισι·
Πάντα γὰρ ἠμάλδυνε θεὴ Κύπρις, ὅπερ ἀπάντων
Αθανάτων δάμνησι νόον, θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
Αλλὰ καὶ ὡς, θοὸν ἆορ ἀπὸ χθονὸς αὖθις ἀείρας,
Κουριδίῃ ἐπόρουσε· νόος δέ οἱ ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ
Ωρμᾶτ' ἐσσυμένοιο· δόλῳ δ' ἄρ ἔθελγεν Αχαιοὺς·
Καὶ τότε μιν κατέρυξεν ἀδελφεὸς ἱέμενόν περ,
Μειλιχίοις μάλα πολλὰ παραυδήσας ἐπέεσσι·
Δείδιε γὰρ μὴ δέ σφιν ἐτώσια πάντα γένηται.
Ισχεο νῦν Μενέλαε χολούμενος· οὐ γὰρ ἔοικε
Κουριδίην παράκοιτιν ἀναιρέμεν, ἥς πέρι πολλὰ
Αλγε' ἀνέτλημεν, Πριάμῳ κακὰ μητιόωντες·
Οὐ γάρ τοι Ελένη πέλει αἰτίη, ὡς σύγ' ἔολπας·
Αλλὰ περὶ ξείνοιο Διὸς, καὶ σεῖο τραπέζης
Λησαμένου· τῷ κέν μιν ἐν ἄλγεσι τίσατο δαίμων.
Ως φάθ'· ὅ δ' αἶψ' ἐπίθησε· θεοὶ δ' ἐρικυδέα Τροίην,
Κυανέοις νεφέεσσι καλυψάμενοι, γοάασκον,
Νόσφιν ἐϋπλοκάμου Τριτωνίδος, ἠδὲ καὶ Ηρης,
Αἳ μέγα κυδιάασκον ἀνὰ φρένας, εὖτ' ἐσίδοντο
Περθόμενον κλυτὸν ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο·
Αλλ' οὐ μὲν οὐδ' αὐτὴ ἐΰφρων Τριτογένεια
Πάμπαν ἄδακρυς ἔην, ἐπεί ῥά οἱ ἔνδοθι νηοῦ

Κασ-

398. ὑπεκλάσθη δέ οἱ ἀλκὴ, Δερκομένῳ παράκοιτιν] Enallage iterum perquam ſuſpecta: Scripſerim non invitus Δερκομένῳ. *Pauw.*

403. Αλλὰ καὶ ὡς, θεὸν ἆορ ἀπὸ χθονὸς αὖθις ἀείρας] Illud αὖθις ἀείρας percutiendi iterum copiam præbebat Menelao, de quo ſic dici poterat commode, eum τλῆναι vel οὐ τλῆναι ξίφος ἐπὶ Ελένης αὐχένι κῦρσαι: Moneo, ut perſpicias, noſtram ἐπίκρισιν eſſe bonam paulo ante. *Pauw.*

404. νόος δέ οἱ ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ Ωρμᾶτ' ἐσσυμένοιο] Enallage etiam inſolens: Legendum videtur, vel νόος δέ οὐ ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ Ωρμᾶτ' ἐσσυμένοιο, vel

νόος

Ita ille attonitus diu manebat, & debilitatum ipsi robur erat
Conjugis adspectu. Statim igitur omnium memoriam abjecit,
Quæ in maritali ejus toro perfide egerat.
Omnia enim alma Cypris abolevit, quæ omnium
Deorum & mortalium hominum mentem edomat.
Nihilominus tamen rapido de terra ense rursus levato,
In uxorem irruit: sed ratio ipsi in mente alia
In hac festinatione agitabat, & hoc astu Achivos delusit.
Atque tunc cum frater, (per se) cupientem (desistere), cohibuit
Perblandis multum verbis interpellans.
Metuebat enim, ne omnia ipsis irrita fierent.
Desiste nunc Menelae ab ira: Non enim decet te
Uxorem legitimam occidere; cujus causa multas
Ærumnas toleravimus, Priamo exitium machinantes.
Non enim Helena tibi in causa est, ut tu quidem censes,
Sed Paris, Jovis hospitalis & mensæ tuæ
Oblitus. Ideo vindictam de eo acerbam Deus sumsit.
Sic dixit. At ille morem gessit. Dii autem celebrem Trojam
Atris nubibus obtecti lugent,
Præter Minervam pulcricomam & Junonem:
Quæ magna lætitia animos delibutos habent, ubi vident
Exscindi inclytam generosi Priami urbem.
Veruntamen nec ipsa ingeniosa Pallas
Omnino lachrymarum expers est. Nam hujus in templo Vali-

γόος δέ τοι ἄλλ' ἐπὶ &c. Erunt forte, qui dicturi sunt, casum patrium post οἱ non male congruere, quia ipsum οἱ in his positum est pro οὐ: Sed id non satisfacit. *Pauw.*

408. Δείδια γὰρ μὴ δή σφιν] μὴ δὴ. *Rhod.*

413. Ἀλλὰ περὶ ξείνοιο Διὸς, καὶ εἴλο τραπέζης Ἀρταμίην] Ἀλλὰ Πάρις ξείνοιο Διὸς, & Ἀρτάμιος. *Rhod.* Rectissime Brodæus Πάρις pro περὶ, & Ἀρτάμιος pro Ἀρταμίην. *Dausq.*

414. τῷ κέν μιν ἐν ἄλγεσι τίσατο δαίμων] τῷ καί μιν. *Rhod.*

420. Ἀλλ' οὐ μὲν οὐδ' αὐτὴ] Ἀλλ' οὐ μάν, vel μὴν. *Rhod.*

421. Πάμπαν ἄδακρυς ἔπλ, ἐπεὶ ῥά οἱ] ἔπλ, ἐπειή ῥά. *Rhod.*

Κασσάνδρην ἤσχυνεν Οἰλέος ὄμβριμος υἱὸς,
Θυμοῦ τ', ἠδὲ νόοιο βεβλημένος· ἡ δέ οἱ αἰνὸν
Εἰσοπίσω βάλε πῆμα, καὶ ἀνέρα τίσατο λώβης·
Οὐδέ οἱ ἔργον ἀεικὲς ἐσέδρακεν, ἀλλά οἱ αἰδὼς
Καὶ χόλος ἀμφεχύθη, βλοσυρὰς δὲ τρέψεν ἐπωπὰς
Νηὸν ἐς ὑψόροφον· περὶ δ' ἔβραχε θεῖον ἄγαλμα,
Καὶ δάπεδον νηοῖο μέγ' ἔτρεσεν· οὐδ' ὅγε λυγρῆς
Λῆγεν ἀτασθαλίης, ἐπεί οἱ φρένας ἄασε Κύπρις·
Πάντη δ' ἄλλοθεν ἄλλα κατηρείποντο μέλαθρα
Ὑψόθεν· ἀζαλέη δὲ κόνις συνεμίσγετο καπνῷ·
Ὦρτο δ' ἄρα κτύπος αἰνὸς· καίοντο δὲ πάντα
Αντιμάχοιο μέλαθρα· καταίθετο δ' ἄσπετα ἄκρη
Πέργαμον ἀμφ' ἐρατὴν, περὶ θ' ἱερὸν Απόλλωνος,
Νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἀμφί τε βωμὸν
Ἑρμείου· θάλαμοι δὲ κατεπρήθοντ' ἐρατεινοὶ
Υἱώνων Πριάμοιο· πόλις δ' ἀμαθύνετο πᾶσα·
Τρῶες δ' οἱ μὲν παισὶν ὑπ' Αργείων ὀλέκοντο,
Οἱ δ' ὑπὸ λευγαλέου τε πυρὸς, σφετέρων τε μελάθρων,
Ενθά σφι καὶ μοῖρα κακὴ, καὶ τύμβος ἐτύχθη·
Αλλοι δὲ ξιφέεσσιν ἐὸν διὰ λαιμὸν ἔλασσαν,
Πῦρ ἅμα δυσμενέεσσιν ἐπὶ προθύροισιν ἰδόντες·
Οἳ δ' ἂρ ὁμῶς τεχέεσσι καταχτείναντες ἄκοιτιν,
Κάππεσον, ἄσχετον ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκῃ·

Καί

423. Θυμῷ τ', ἠδὲ νόοιο βεβλημένος] βεβλαμμένος. *Rhod.* βεβλημένος plane rejiculum non eſt: *ictus*, *ſauciatus*. Βλητὸς, ὁ ἀπόπληκτος, notum eſt ex Heſychio. Θυμοῦ τ' ἠδὲ νόοιο pro κατὰ θυμοῦ ἠδὲ νόοιο notes: Et hoc βεβλημένος non odit ſane. *Pauw.*

425. Οὐδέ οἱ ἔργον ἀεικὲς ἐσέδρακεν] Nonne potius, Οὐδέ τοι ἔργον, ubi οἱ ſtatim ſequitur? *Pauw.*

432. Ὦρτο δ' ἄρα κτύπος αἰνὸς· καίοντο δὲ πάντα Αντιμάχοιο μέλαθρα] αἰνὸς ὁμοῦ vel ἄδην. *Rhod.* Vocula intercidit: Rhodomanni ſuſpiciunculæ non ita arrident mihi. Maluerim, αἰνὸς ἄγαν. Sed quid πάντα Αντιμάχοιο μέλαθρα? Idne aptum? Credat Judæus apella, non ego:

Validus Oilei filius Caſſandræ vicium offert,
Animo & mente captus: Illa igitur ſævum ei
Poſtea malum immiſit,& ſtupri pœnas de homine ſumſit.
At facinus ejus ſceleſtum non adſpexit; ſed pudor ei
Iraque offuſa erant, & oculos truces avertebat
Ad ſublime templum: infremuit autem cæleſte ſimulachrum,
Et fani ſolum valde contremuit. Ille tamen a turpi interim
Scelere non abſiſtebat. Quia mentem illi Venus corruperat.
Paſſim autem alibi aliæ ruunt domus
A vertice, & ſiccus pulvis fumo commiſcetur,
Ac ſimul gravis fragor increbreſcit. Et tum conflagrant totæ
Antimachi ædes; & arx munita ardet,
Circa elegans Pergamum, & templum Apollinis;
Sacrumque Minervæ templum, & circa aram
Hercei (Jovis). Thalami etiam venuſti cremantur
Nepotum Priami, & (breviter) tota urbs in cinerem redigitur.
At' Trojani partim ab Argivum pube letho dabantur,
Partim a perniciali igni & ſuis ipſorum ædibus (oppreſſi);
Ubi illis & fatum triſte & buſtum fuit.
Alii etiam gladiis jugulos transfixerunt,
Flammam cum hoſtibus in veſtibulo conſpicati.
Alii una cum natis uxore interemta,
Procubuerunt, immane facinus neceſſitate exequentes.

Et

ego: Haud dubie aliquid poſt πάντα interiit temporis injuria: Attende modo, neque dubitabis. *Pauw.*

433. καταίβετο δ' ἄσπετα ἄκρη] ἄσπετος ἄκρη. *Rhod.*

435. ἀμφί τε βωμὸν Ερκείου] Ερκείου. *Rhod.*

440. Ενθά σφι καὶ μοῖρα κακὴ] Scribe ob Verſum, Ενθά σφιν. *Pauw.*

444. ἄσχετον ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκῃ] Vide num legendum ſit ἀναπλήσαντες. *Rhod.* Rhodomannus ἀναπλήσαντες: quod vulgato deterius eſt, ſi Κάπτεσον cum Emphaſi ſumas: Poſt interfectos liberos & conjugem,

Καί ῥά τις οἰόμενος δηΐων ἐχὰς ἔμμεναι αὐτὸν,
Ἐκποθὲν Ἡφαίστοιο θοῶς ἀνὰ χάλκιν ἀείρας,
Ὥρμηνεν ποτέεσθαι ἐφ' ὕδατι· τὸν δὲ παραφθὰς
Ἀργείων τις, ἔτυψεν ὑπ' ἔγχεϊ, καί οἱ ὄλεσσε
Θυμὸν ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρημένον· ἤριπε δ' εἴσω
Δώματος· ἀμφὶ δέ οἱ κενεὴ περιχάππεσε χάλκις·
Ἄλλος δ' αὖ φεύγων τις διὰ μεγάροιο, μεσόδμῃ
Ἔμπεσε καιομένῃ, ἐπὶ δ' ἤριπεν αἰπὺν ὄλεθρον·
Πολλαὶ δ' αὖτε γυναῖκες ἀπηρὴν ὑπὸ φύζαν
Ἐσσύμεναι, μνήσαντο φίλων ὑπὸ δώματι παίδων,
Οὓς λίπον ἐν λεχέεσσιν· ἄφαρ δ' ἀνὰ ποσὶν ἰοῦσαι,
Παισὶν ὁμῶς ἀπόλοντο, δόμων ἐφύπερθε πεσόντων·
Ἵπποι δ' αὖτε, κύνες τε δι' ἄστεος ἐπτοίηντο,
Φεύγοντες στυγεροῖο πυρὸς μένος· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Στεῖβον ἀποκταμένους· ζωοῖσι δὲ πῆμα φέροντες,
Αἰὲν ἐρήγνυντο· βοὴ δ' ἀμφίαχεν ἄστυ,

Καί

jugem, ſe interfecerunt ipſi, & ſic ἔργον ἄσχετον ἀνιπλῶσαι ἀνάγκη. Vides? Sic ἀνιαπλήσαντις ſignatius eſt, quam ἀνιαπλήσαντες. *Pauw.*

448. ἔτυψεν ὑπ' ἔγχεϊ, καί οἱ ὄλεσσε] Ita Aldus: Baſileenſes οἱ neglexerunt: Unde illud Rhodomanni καί μιν ὄλεσσε. Figuratius autem eſt οἱ hoc loco, & obvium minus: Si ſcripſiſſet Quintus καὶ τάχ' ὄλεσσε, id non deterius fuiſſet: μιν enim aut ἑ non amat præcedens τὸν. *Pauw.*

451. Ἄλλος δ' αὖ φεύγων τις διὰ μεγάροιο, μεσόδμῃ Ἔμπεσε καιομένῃ] Ἄλλῳ δ' αὖ φεύγοντι διὰ μεγάροιο, μεσόδμῃ Ἔμπεσε καιομένῃ. *Rhod.* Editio Aldina φεύγων: pro quo Rhodomanus ex Baſileenſi φεύγοι. *Pauw.*

452. ἐπὶ δ' ἤριπεν αἰπὺν ὄλεθρον] Forte ἐπὶ δ' ἴζανεν. *Rhod.* Hæc aperte corrupta ſunt, & ita deformata, poſtquam Ἄλλος τις ſcriptum male pro Ἄλλῳ· Rhodomanni ἐπὶ δ' ἴζανεν αἰπὺν ὄλεθρον non arridet mihi: Fors legendum, ἐπὶ δ' ἔτρεχεν αἰπὺς ὄλεθρος: vel ἐπὶ δ' ἴχνιον αἰπὺς ὄλεθρος. Sic nihil exaſciatius. Viſne tamen aliud, quod nunc mihi etiam incidit ſubito? Legendum fortaſſe, Ἄλλος δ' αὖ φεύγων τι διὰ μεγάροιο, μεσόδμῃ Ἔμπεσε καιομένῃ, ἐπὶ δ' ἤριπεν αἰπὺν ὄλεθρον. Sic minimum mutatur: αἰπὺν ὄλεθρον Ellyptice poſitum pro κατ' αἰπὺν ὄλεθρον ſ. Hoc ita inſolitum

Et quiſpiam procul ab hoſtibus ſe eſſe exiſtimans,
E flamma alicunde raptim ſublata urna,
Aqua rem gerere inſtituit; ſed prævertens illum
Argivum quiſpiam haſta ferit, & exitio eum mittit
Temeto mentem gravatum: In mediam igitur domum
Collabitur; & inanis propter eum urna ruit.
Alii per domum fugienti media columna
Incumbit ardens, arduamque ſecum mortem attrahit.
Plurimæ etiam matronæ in fugam mœſtificam
Actæ, memores erant caræ in domo ſubolis,
Quam in cunis liquerant: ſubito igitur pedibus regreſſæ
Una cum natis peribant, ædibus deſuper collapſis.
Equi autem & canes per urbem conſternati vagabantur,
Horrendi ignis vim fugientes, & pedibus
Calcant cæſos, viventibus etiam noxam inferentes
Horrendum infremunt; clamorque per urbem reſonat.

Ac

ſolitum non eſt. Alias ſcribendum, ἐπὶ δ' ἔτρεχεν αἰπὺν ὄλεθρον. Inquies, ἔμπεσε μισόδμῃ minus ſignatum eſt, quam μεσόδμῃ ἔμπεσε: Fateor: Sed ſic tamen potuit Quintus, qui ubique non eſt æque diſertus. Sin minus, ex aliis duobus eligere potes, quod cupias. Suſpiciones promo, & ubi literarum veſtigia præeunt, eorum ductum ſequor. *Pauw.*

453. Πολλαὶ δ' αὖτε γυναῖκες ἀνιηρὴν ὑπὸ φύζαν Εσσύμεναι] Malim ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν Εσσύμεναι, vel ἀνιηρῇ ὑπὸ φύζᾳ aut ἀνιηρῆς ὑπὸ φύζας Εσσύμεναι: φύζα pro maxima anxietate jam habuimus plus ſemel. Vulgatum eſt implicitum: Nam Εσσύμεναι ab ἀνιηρὴν ὑπὸ φύζαν ſeparandum eſſet, & poſterius illud vertendum *ſub miſeram fugam*, id eſt, dum miſere fugiunt: Interpres non bene. *Pauw.*

455. ἄφαρ δ' ἀνὰ ποσὶν ἴσασι] ἀνὰ ποσσὶν ἴσασι. *Rhod.*

459. ζωοῖσι δὲ πῆμα φέροντες] Illud πῆμα perquam ſuſpectum eſt mihi: Nam quod damnum inferebant viventibus? Id non dicitur, & vix ac ne vix etiam dici potuit, ubi de eorum pavore & ululatu ſermo eſt unice. Scribendum ſuſpicor, ζωοῖσι δὲ δεῖμα φέροντες: metum incutiebant metu & ululatu ſuo. *Pauw.*

460. Αἰὲν ἰρήγνυιτο] Αἰνὸν ἐπωρύοντο. *Rhod.* Ita veriſſime Rhodomannus: Αἰὲν, fateor, manere poſſet, ſed Αἰνὸν adeo vicinum & appoſitum, ut omnibus ſeſe commendet ſtatim. *Pauw.*

461.

Καί τινος αἰζηοῖο διὰ φλογὸς ἐσσυμένοιο *
Φθεγσομένου· τούς δ' ἔνδον ἀμείλιχος αἶσα δάμασσεν·
Αλλον δ' ἄλλα κέλευθα φέρεν στονόεντος ὀλέθρου·
Φλὸξ δ' ἀρ ἐς ἠέρα δῖαν ἀνέγρετο· πέπταto δ' αἴγλη
Ασπετος· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων ἐρόωντο 465
Μέχρις ἐπ' Ιδαίων ὀρέων ὑψηλὰ κάρηνα,
Θρηϊκίης τε Σάμοιο, καὶ ἀγχιάλου Τενέδοιο·
Καί τις ἀλὸς κατὰ βένθος ἔσω νεὸς ἔκφατο μῦθον·
Ηνυσαν Αργεῖοι κρατερόφρονες ἄσπετον ἔργον,
Πολλὰ μάλ' ἀμφ' Ελένης ἑλικοβλεφάροιο καμόντες, 470
Πᾶσα δ' ἀρ ἡ τοπάροιθε πανόλβιος, ἐν πυρὶ Τροίη
Καίεται· οὐδὲ θεῶν τις ἐελδομένοισι ἄμυνεν·
Πάντα γὰρ ἄσχετος αἶσα βροτῶν ἐπιδέρκεται ἔργα·
Καὶ τὰ μὲν ἀκλέα πάντα, καὶ οὐκ ἀρίδηλα γεγῶτα,
Κυδήεντα τίθησι, τά δ' ὑφόθι μείονα θῆκε· 475
Πολλάκι δ' ἐξ ἀγαθοῖο, πέλει κακὸν· ἐκ δὲ κακοῖο
Εσθλὸν, ἀμειβομένοιο πολυτλήτου βιότοιο.
Ως ἀρ ἔφη μερόπων τις, ἀπόπροθεν ἄσπετον αἴγλην
Εἰσορόων· στονόεσσα δέ τ' ἄμφεχε Τρῶας ὀϊζύς·
Αργεῖοι δ' ἄνα ἄστυ κυδοίμεον, ἠΰτ' ἀῆται 480
Λαῦροι ἀπείρονα πόντον ὀρινόμενοι κλονέουσιν,
Οππότ' ἀρ ἀντιπέρηθε δυσαέος Αρκτούροιο
Βηλὸν ἐς ἀστερόεντα Διὸς ἀντέλλησιν,
Ες νότον ἠερόεντα τετραμμένον, ἀμφὶ δ' ἀρ αὐτῷ
Πολλαὶ ὑπόβρυχα νῆες ἁμαλδύνονθ' ἐνὶ πόντῳ, 485

Orvu-

461. Καί τινος αἰζηοῖο διὰ φλόγος ἐσσυμένοιο *] Defectus ſuſpicio. *Rhod.* Poſt hæc abſque ullo dubio interciderunt quædam: Vide modo illud τούς δ' ἔνδον, & ſi ambigas, in poſterum te Pyrrhonis aſſeclam præbe. *Pauw.*

465. ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων ἐρόωντο] ὁρόωντο. *Rhod.*

467. καὶ ἀγχιάλου Τενέδοιο] Magis placet ἀμφιάλου. Inſula enim eſt Tenedus. *Rhod.* Et mihi ἀμφιάλου magis placet. Spatium autem hoc ſatis breve, ubi Sinonis facem Græcos ad Tenedum vidiſſe ſcribit Auctor: Recurre ad V. 344. Lib. 12. & V. 23. hujus

Ac juvene aliquo, per flammam dum fugit,
Evocante (alios), crudele fatum qui intus erant exſtinxit.
Aliumque aliæ lamentoſæ mortis viæ auferunt.
Incendium vero in ſublimem aëra tollitur, ac ſplendor (inde) volitat
Immenſus, finitimorumque gentes id paſſim vident,
Ad ardua uſque Idæorum montium cacumina,
Threïciamque Samum, Tenedumque mari cinctam.
Et quiſpiam in maris gurgite navigans, (hujuſmodi) verba edidit:
Difficillimum fortes Argivi opus perfecerunt,
Plurimis laboribus propter Helenam ſpecioſam exantlatis:
Et Troja illa quondam omnibus bonis abundans, tota igni
Conflagrat. Nec ullus Deorum, ut optabant, tutatus eſt.
Inſeparabile enim fatum cuncta mortalium facta intuetur,
Ac omnia quæ ſunt ignobilia & obſcura,
Illuſtria facit, & elata in altum, humiliora facit.
Sæpe etiam ex bono malum exſiſtit, & ex malo
Bonum: Vita laborioſa (ſic) vices alternante.
Ita quiſpiam mortalium dixit, e longinquo immenſum fulgorem
Adſpiciens. Interim flebilis adhuc calamitas Trojanos undique anguſtabat.
Argivi autem per urbem tumultuabantur: Sicut ventorum flatus
Validi ſpacioſum mare turbant, quando concitantur;
Cum (videlicet) e regione ventoſi Arcturi
In cælo ſtellato acerra oritur,
Ad auſtrum obſcurum converſa, circa cujus ortum
Multæ naves ſubmerſæ hauriuntur in mari,

Graſ-

hujus Libr. *Pauw.*

479. τοιόσσα δέ τ' ἄμφεχε Τρῶας ἰζύς] τοιόσσα δ' ἔτ' ἄμφεχε. *Rhod.*

480. ἠΰτ' ἀήται Λαῦροι] Hic etiam λαῦροι eſt pro λάβροι: Junge V. 71. Lib. 8. & quæ ibi noto. *Pauw.*

483. Βηλὸν ἐς ἀστερόεντα] Cæli limen; aër, in quo ſtellæ lucent. *Pauw.*

485. Πολλαὶ ὑπόβρυχα νῆες] Hic ὑπόβρυχα ſine dubio loco adverbii eſt ab ὑπόβρυχος: Paulo

Ορνυμένων ἀνέμων· οἷς ἴκελοι ὖιες Αχαιῶν
Πόρτιον Ιλιον αἰπὺ· τό δ' ἐν πυρὶ καίετο πολλῷ,
Εὖτ' ὄρεος λασίῃσιν ἄδην καταείμενον ὕλῃς,
Εσσυμένως καίηται ὑπὲρ πυρὸς ὀρνυμένοιο
Εξανέμων, δολιχαὶ δὲ περιβρομέουσι κολῶναι, 490
Τῷ δ' ἄρα λευγαλέως ἐνιτείρεται ἄγρια πάντα,
Ηφαίστου βίῃ περιστρεφθέντα καθ' ὕλην·
Ως Τρῶες κτείνοντο κατὰ πτόλιν, οὐδέ τις αὐτοὺς
Ρύετ' ἐπουρανίων· περὶ γὰρ αἰνὰ πάντοθε μοῖραι
Μαχραὶ περιστήσανθο, τά περ βροτὸς οὔποτ' ἄλυξε· 495
Καὶ τότε Δημοφόωντι, μενεπτολέμῳ τ' Αχάμαντι
Θησῆος μεγάλοιο δι' ἄστεος ἤντετο μητὴρ,
Καίπερ ἐελδομένη· μαχάρων δέ τις ἡγεμόνευεν,
Ος μιν ἄγειν κείνοισι καταντίον· ἡ δ' ἀλεχτο
Φεύγουσ' ἐκ πολέμοιο, καὶ ἐκ πυρὸς· οἱ δ' ἐσιδόντες 500
Αἴγλη ἐν Ηφαίστοιο δέμας, μεγεθός τε γυναικὸς,
Αὐτὴν ἔμμεν ἔφαντο θεηγενέος Πριάμοιο
Αντιθέην παράκοιτιν· ἄφαρ δέ οἱ ἐμμεμαῶτες,
Χείρας ἐπερρίψαντο, λιλαιόμενοί μιν ἄγεσθαι
Ες Δαναοὺς· ἡ δ' αἰνὸν ἀναστενάχουσα, μετηύδα· 505
Μὴ νύ κε κύδιμα τέκνα Φιλοπτολέμων Αργείων,

Δήϊον

lo incertior eſt locus ille Homeri Odyſſ. E. V. 319. Τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον. *Pauw.*

488. Εὖτ' ὄρεος λασίῃσιν ἄδην καταείμενον ὕλῃς] Εὖτε δ' ὄρος, vel Ηὔτ' ὄρος λασίῃσιν. *Rhod.* Poſterius hic ego malo. *Pauw.*

489. Εσσυμένως καίηται ὑπὲρ πυρὸς ὀρνυμένοιο Εξανέμων] Εξ ἀνέμων. *Rhod.* Illud ὑπὲρ πυρὸς ὀρνυμένοιο Εξ ἀνέμων ego non intelligo: Nam quid ὑπὲρ πυρὸς? Idne aptum & bonum? Cras credam, non hodie. An ſcribendum, ὑπαὶ πυρὸς ὀρνυμένοιο Εξ ἀνέμων? Ita videtur: Niſi malueris forte, Εσσυμένως καίηται ἅπαν πυρὸς ὀρνυμένοιο Εξ ἀνέμων. Error facilis ex literarum compendiis. *Pauw.*

491. Τῷ δ' ἄρα λευγαλέως] Τῷ hic generalius eſt: *Hoc autem modo; Sic vero*: Nam ſi ad πυρὸς ſpecialius referas, male & incondite nimis ſequeretur

Ηφαί-

Graſſantibus ventis. His ſimiles Argivum nati,
Celſum Ilion vaſtabant; quod multo igni cremabatur.
Ac veluti mons, denſis veſtitus ſylvis,
Subito conflagrat, igne ſupra excitato
A ventis, & longæ circumfremunt cautes;
In quo omnes feræ miſere afflictantur
Vulcani æſtu huc illuc agitatæ per ſylvam:
Ita Troës cædebantur in urbe, nec quiſquam ipſos
Cælitum eripiebat. Nam undique circum eos Parcæ retia
Longa extenderant, quæ nullus homo unquam effugit.
Et tunc Demophoonti, bellacique Acamanti
Magni Theſei mater in urbe occurrebat;
Id ſane exoptans: Deorum vero quiſpiam præibat,
Qui hanc obviam illis duxit: oberrabat enim
E belli & incendii diſcrimine fugiens. Cum igitur illi vidiſſent
In Vulcani ſplendore corpus, & magnitudinem fœminæ,
Priami generoſi ipſam eſſe putabant
Eximiam uxorem; Ideo ſtatim impetu in eam facto,
Manus injecerunt; abſtrahere ipſam cupientes
Ad Danaos. Illa autem miſere ingemiſcens, (ſic eos) affatur.
Ne quæſo me, clari bellipotentum Argivorum nati,
Ut

Ηφαίστου βίη: Moneo, ne Auctor balbutiiſſe videatur. *Pauw.*

492. Ηφαίστω βίη περιστρεφθέντα] Ηφαίστοιο βίηφι περιστρεφθέντα. *Rhod.*

493. Ὡς Τρῶες κτείνοντο κατὰ πτόλιν] Illud κτείνοντα requirit, ut ſuperius ἐντίθιται vertamus *conſumuntur*, *intereunt*: Alias enim comparatio eſt nulla. Conſumuntur & pereunt feræ, per ſylvam undique diſcurrentes, ut flammam evadant, ſed fruſtra, tota ſylva flammis undique obſeſſa: Sic αἶψα μαχρὰ, & alia etiam pulchre concinunt: Quin & καίηται ἅπαν, ſi id forte arrideat tibi, ſic magis fit commendabile. *Pauw.*

494. περὶ γὰρ αἰνὰ πάντοθε μοῖραι Μαχραὶ περιστήσαντο] περὶ γὰρ λίνα πάντοθε μοῖραι Μαχραὶ περιστήσαντο. *Rhod.*

499. Ος μιν ἄγειν κείνοισι κατ-αντίον] Ος μιν ἄγειν. *Rhod.*

Ibid. ἣ δ' ἀλεκτο] ἣ δ' ἀλάλητοι *Rhod.* Pro Aldino ἀλεκτο Baſileenſes ἀλλικτο. *Pauw.*

506. Μὴ νύ κε κύδιμα τίκτω] Μὴ νύ με κύδιμα. *Rhod.*

Δήϊον ὡς ἐρύοντες, ἐὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθε·
Οὐ γὰρ Τρωϊάδων γένος εὔχομαι, ἀλλά μοι ἐσθλὸν
Αἷμα πέλει Δαναῶν μάλ' ἐϋκλεὲς, οὕνεκα Πιτθεὺς
Γείνατό μ' ἐν Τροιζῆνι· γάμῳ δ' ἐδνώσατο δῖος
Αἰγεύς· ἐκ δ' ἄρ' ἐμοῖο κλυτὸς πάϊς ἔπλετο Θησεύς·
Αλλά με πρὸς μεγάλοιο Διὸς, τερπνῶν τε τοκήων,
Εἰ ἐτεὸν Θησῆος ἀμύμονος ἐνθάδ' ἵκοντο
Υἷες ἅμ' Ατρείδῃσι, φίλοισι δὲ παίδεσι κείνου
Δείξατ' ἐελδομένοισι κατὰ στρατὸν, οὔσπερ ὀΐω
Υμμιν ὁμήλικας ἔμμεν· ἀναπνεύσει δέ μευ ἦτορ,
Ην κείνους ζώοντας ἴδω, καὶ ἀριστέας ἄμφω.
Ως φάτο· οἱ δ' ἀΐοντες ἐοῦ μνήσαντο τοκῆος
Αμφ' Ελένης ὅσ' ἔρεξε, καὶ ὡς διέπερσαν Αφίδνας
Κοῦροι ἐριγδούποιο Διὸς πάρος, ὁππότ' ἂρ αὐτοὺς
Υσμίνης ἀπάνευθεν ἀπεκρύψαντο τιθῆναι,
Νηπιάχους ἔτ' ἐόντας· ἀναμνήσαντο δ' ἀγαυῆς
Αἴθρης, ὅσσ' ἐμόγησε δορυκτήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ,
Αμφω ὁμῶς ἐκύρητε, καὶ ἀμφίπολος γεγαυῖα
Αντιθέης Ελένης· σὺν δ' ἀμφασίῃ κεχάροντο·
Δημοφόων δέ μιν ἠὺς ἐελδομένη προσέειπεν·
Σοὶ μὲν δὴ τελέουσι θεοὶ θυμηδὲς ἐέλδωρ
Αὐτίχ', ἐπεί ῥα δέδοικας ἀμύμονος υἱέος υἷας
Ημέας, οἵ σε φίλης συναειράμενοι παλάμῃσιν,
Οἴσομεν ἐς νῆας, καὶ ἐς Ελλάδος ἱερὸν οὖδας

Αξο-

511. ἐκ δ' ἄρ' ἐμοῖο] ἐκ δ' ἄρ' ἐμεῖο. *Rhod.*

514. *φίλοισι δὲ παίδεσι κείνου*] Non convenit δὲ hoc loco: Scribe, *φίλοισι γε παίδεσι κείνου. Ramm.*

526. *Δημοφόων δέ μιν ἠὺς ἐελδομένη προσέειπεν*] *ἐελδομένην. Rhod.*

528. *ἐπεί ῥα δέδοικας ἀμύμονος*] *ἐπεί ῥα δέδορκας. Rhod.* δέδοικας venerata es: non δέδορκας, quod Rhodomannus reponebat: multi Troum Demophontem cum Acamante viderunt, quibus ea ſpectio ſaluti minime fuit. Verum uti neque nova vocula infulcienda; ſic neque ad novam τῷ δέδοικας interpretationem confugien-

Ut hoſtem abſtractam ad naves veſtras ducatis.
Non enim Trojanorum genus mihi vendico, ſed mihi clarus
Sanguis eſt e Danais, & inprimis nobilis. Nam Pittheus
Genuit me in Troezene, matrimonio autem ſibi junxit divinus
Ægeus, & ex me natus eſt famigeratus Theſeus.
Sed me per magnum Jovem & jucundos parentes,
Si revera fortis Theſei huc venerunt
Nati cum Atridis, caris illius filiis
Oſtendite, expetentibus hoc in exercitu. Quos equidem arbitror
Vobis ætate pares eſſe: & refocillabitur cor meum,
Si illos vivos & virtute excellentes videro ambos.
Sic ait: illi autem ſimulac audierunt, recordati ſunt parentis ſui,
Quæ feciſſet propter Helenam, & ut Aphidnas populati eſſent
Olim Jovis Tonantis filii: cum ipſos
Procul a pugnæ diſcrimine nutrices abdidiſſent
Adhuc parvulos: meminerunt etiam illuſtris
Æthræ, quanta perpeſſa eſſet ſub jugo captivitatis,
Utrumque facta, ſocrus ſimul & ancilla
Formoſæ Helenæ; cumque tacito ſtupore lætabantur.
Tandem fortis eam Demophoon id expetentem alloquitur:
Tibi equidem gratum Dii votum implent
Hoc ipſo momento; nam vides natos egregii tui filii
Nos; qui te amicis ſublatam manibus
Transferemus ad naves, & in ſacram Græciæ terram Luben-

fugiendum: ſupero namque loco Æthræ vox a timore eſt:

Μὴ νύ με κύδιμα τέκνα Φιλοπτολέμων Αργείων
Δείσαι ὃς ἰόντες —

verebatur hoſtis eſſe loco. *Dausq.* Hoc poſterius non indignum fortaſſe eſt hominis Scholaſtici acumine: Alterum *δέδορκας* ſimplicius & naturalius. *Pauw.*

Ἄξομεν ἀσπασίως, ὅθιπερ πάρος ἐμβασίλευες·
Ὡς φάμενον, μεγάλοιο πατρὸς προσπίλνξατο μήτηρ,
Χείρεσιν ἀμφιβαλοῦσα· κύσεν δέ οἱ εὐρέας ὤμους,
Καὶ κεφαλὴν, καὶ στέρνα γένειά τε λαχνήεντα·
Ὡς δ' αὔτως Ἀχάμαντα κύσεν· περὶ δὲ σφισι δάκρυ
Ἡδὺ κατὰ βλεφάροιϊν ἐχεύατο μυρομένοιϊν
Ὡς δ' ὁπότ' αἰζηοῖο μετ' ἀλλοδάποισιν ἐόντος
Λαοὶ φημίξωσι μόρον, τὸν δ' ἔκποθεν υἷες
Ὕστερον ἀθρήσαντες ἐς οἰκία νοστήσαντα,
Κλαίουσιν μάλα τερπνὸν· ὅ δ' ἔμπαλι παισὶ καὶ αὐτὸς
Μύρεται ἐν μεγάροισιν ἐπωμαδὸν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
Ἡδύ τι μυρομένῳ γοερὴ περιπίπτ' ἰωὴ,
Ὡς τῶν μυρομένων, λαρὸς γόος ἀμφιδεδήει.
Καὶ τότε που Πριάμοιο πολυκτήτοιο θύγατρα,
Λαοδίκην ἐνέπουσιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι,
Εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὄφρα ἑ γαῖα
Ἀμφιχάνῃ, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλεια ἔργα·
Τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε, καὶ αὐτίκα γαῖαν ἔνερθεν
Ῥῆξεν ἀπειρεσίην· ἣ δ' ἐννεσίῃσι θεοῖο
Κοίλην δέξατο δῖαν, ἔσω κοίλοιο βερέθρου,
Ἰλίου ὀλλυμένης, ἧς εἵνεκά φασι καὶ αὐτὴν
Ἠλέκτρην βαθύπεπλον ἑὸν δέμας ἀμφικαλύψαι
Ἀχλύϊ, καὶ νεφέεσσιν ἀκηχεμένην χορὸν ἄλλων

Πληϊάδ-

536. κατὰ βλιφάροιϊν ἐχεύατο μυρομένοιϊν] Vel μυρομένοισιν. *Rhod.* μυρομένοισιν præfero. *Pauw.*

539. ἐς οἰκία νοστήσαντα] In οἰκίαν μ removi. *Rhod.* Aldina & Basilcensis scilicet οἰκίαν. *Pauw.*

542. Ἡδύ τι μυρομένῳ γοερὴ περιπίπτ' ἰωὴ] Forte μυρομένων γοερὴ περιπίπτατ' ἰωὴ. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus, quanquam μυρομένων ingratum est, ubi μυρομένων mox sequitur: Sed sic ipse Quintus cum ingeniolo suo: μυρομένοις enim non conveniret satis. Verbum autem μύρεσθαι in tribus Versibus contiguis hic ter repetitum nota. *Pauw.*

547. πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλεια ἔργα] ἐπὶ δούλια ἔργα.

Lubenter ducemus, ubi prius regina eras.
Sic loquentem magni parentis genitrix amplexatur
Manibus circumdans, amplosque ejus humeros oscu-
latur,
Caput etiam & præcordia hispidumque mentum.
Similiter & Acamantem suaviatur: & lacrymæ ipsis
Flentibus a palpebris destillant præ gaudio:
Ut (fit,) cum viri inter peregrinos versantis
Vulgus interitum dissleminavit: Eum liberi alicunde
Domum reversum postmodo conspicati,
Jucundo fletu excipiunt, & ipse vicissim liberorum
In complexu domi lacrymatur, perque ædes
Querula vox dulci indulgentium fletui circumquaque
resultat.
Ita illis in lacrymas solutis suavis ploratus excitabatur.
Et tunc opulenti Priami filiam
Laodicen perhibent ad æthera manus sustulisse
Vota facientem Diis immortalibus, ut terra ipsi
Dehisceret prius quam servilia ad opera manum admo-
veret.
Quam Deorum aliquis exaudiit, & extemplo terram
subter
Amplissimam rupit. Quæ Dei voluntate
Eximiam puellam intra cavam voraginem excepit,
Ilio pessum eunte: cujus causa etiam ipsam ferunt
Electram, prolixo peplo vestitam, corpus suum obvelasse
Tenebris & nubibus, subducentem se a choro aliarum
Pleia-

γα. *Rhod.*

548. αὐτίκα γυῖα Ἴυμβλα Ῥέξεν ἀπειρεσίην] ἀπειρεσίην: Epithetum grande in re tantilla, ut una deglutiatur puella. *Pauw.*

553. ἀκηχεμίην χορὸν ἄλλων Πληϊάδων] Pro ἀκηχεμίην lego ἀλευαμίην, cum magis appositum jam non adiit: ἀκηχεμίην enim ita usurpatum non arbitror, invenies. *Rhod.* Rhodomanni ἀλευαμίην firmat locus Hygini in Astronom. Poet. Lib. 2. Cap. 21. *Alii dicunt Electram non apparere ideo, quod Pleiades existimentur choream ducere stellis: sed postquam Troja sit capta, & progenies ejus, quæ a Dardano fuerit, sit*

Πληϊάδων· αἱ δέ οἱ ἀδελφειαὶ γεγάασιν·
Αλλ' αἱ μὲν μογέροισιν ἐπ' ὄψεϊ ἀνθρώποισιν
Ιλαδὸν ἀντέλλουσιν ἐς οὐρανὸν· ἣ δ' ἄρα μούνη
Κεύθεται αἰὲν ἄϊστος, ἐπεί ῥά οἱ υἱέος ἐσθλοῦ
Δαρδάνου ἱερὸν ἄστυ κατήριπεν· οὐδέ οἱ αὐτὸς
Ζεὺς ὕπατος χραίσμησεν ἀπ' αἰθέρος, οὕνεκα μοίρας
Εἶχει καὶ μεγάλοιο Διὸς μένος· ἀλλὰ τὸ μέν που,
Αθανάτων τάχ' ἔρεξεν ἐὺς νόος, ἠὲ καὶ οὐχί·
Αργεῖοι δ' ἔτι θυμὸν ἐπὶ Τρῳῆσσιν ὄρινον.

eversa, dolore permotam, ab his se removisse, & in circulo, qui arcticus dicitur, constitisse. Et sic etiam Scholiastes Homeri & Arati. Dubito tamen, an id voluerit Calaber: Nam si ad singula, quæ hic dicuntur, attendas, Electra ex mente ejus, se a Pleiadum choro non separavit, sed in eo latitavit, & cum antea stante Troja hominibus appareret; mox Troja eversa non amplius apparuit: Eo pertinent verba; idque notissima illa Ovidii etiam volunt:

Pleiades incipiunt humeros relevare paternos:
Quæ septem dici, sex tamen esse solent.
Sive quod Electra Trojæ spectare ruinas

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Καὶ τότ' ἀπ' ὠκεανοῖο θεὰ χρυσόθρονος Ἠὼς
Οὐρανὸν εἰσανόρουσε· χάος δ' ὑπεδέξατο νύκτα·
Οἱ δὲ βίῃ Τροίην εὐρχέα δηώσαντο

Ar-

2. Χάος δ' ὑπεδέξατο νύκτα] Acceptius mihi sit φάος: Nec Brodæi interpretamentum rectum est: χάος, chaos, in quod nox se recipit: namque a Calabri mente

Pleiadum, quæ ejus ſunt germanæ.
Verum hæ in conſpectum laborioſis hominibus
Gregatim oriuntur in cælo: Illa autem ſola
Extra viſum perpetuo occultatur; propterea quod præſtantis ejus filii
Dardani urbs ſacra de culmine decidit. Nec ipſe huic
Jupiter ſupremus de cælo opem tulit. Fato enim
Etiam magni Jovis potentia cedit. Atqui hoc forte
Sapiens Deorum mens ſubito peregit, aut etiam minime.
Argivi autem adhuc iram in Trojanos ſtimulabant.

Non tulit, ante oculos oppoſuitque manus.
Sic autem ἀλευαμένην non convenit: Niſi id dictum velis de vitatione, quæ fit absque mutato loco: Quod ego certe dubito, an Linguæ uſus ferat. Quid ſi χοῇσι ſcriptum ſit Ellyptice pro κατὰ χοῇσι? ἧς εἵνεκά φασι καὶ αὐτὴν Ηλίκτορα ἰὼν δίμας ἀμφικαλύψαι ἀκηχεμένην ἀχλύϊ καὶ νιφέσσι κατὰ χοῇσιν ἄλλων Πλειάδων: Ita ſane Græci aliquando durius paululum. Attende & judica. *Pauw.*

554. αἱ δὲ αἱ ἀδελφειαὶ γεγάασιν] αἳ δή σι. *Rhod.*

560. ἀλλὰ τὸ μέν πω, Ἀλαιάτων τάχ' ἔριξιν ἰὼν νέος, ὄφρα καὶ αὐτὸς] Hoc non Poeticum eſt, ſed Scholaſticum: Periti vident. *Pauw.*

QUINTI CALABRI
PRÆTERMISSORUM AB HOMERO
LIBER QUARTUSDECIMUS.

ATque tunc ab Oceano Aurora, aureæ ſellæ inſidens Dea,
In cælum evecta eſt, & chaos noctem excepit,
Summa autem vi munitam Trojam hoſtiliter vaſtarunt Argivi,

te devium eſt. *Dausq.* Recte Brodæus: recte Rhodomannus, *& chaos noctem excepit*: Nam χάος vaſtus hiatus, in quo propter denſiſſimas tenebras omnia indigeſta, quique noctis propterea

Αργεῖοι, καὶ κτῆσιν ἀπείρονα λῃΐσαντο,
Χειμάῤῥοις ποταμοῖσιν ἐοικότες, οἵ τε φέρονται
Ἐξ ὀρέων καναχηδὸν ὀρινομένου ὑετοῖο,
Πολλὰ δὲ δένδρεα μακρὰ, καὶ ὀππόσα φύετ' ὄρεσφιν
Αὐτοῖς σὺν πρώνεσσιν ἴσω φορέουσιν θαλάσσης,
Ὡς Δαναοὶ πύρσαντες ὑπαὶ πυρὶ Τρῴϊον ἄστυ,
Κτήματα πάντα φέρεσκον ἐϋσκάρθμους ἐπὶ νῆας·
Σὺν δ' ἄρα Τρῳϊάδας καταγίνεον ἄλλοθεν ἄλλας,
Τὰς μὲν ἔτ' ἀδμῆτας, καὶ νηΐδας οἷο γάμοιο,
Τάς δ' ἀρ ὑπ' αἰζηοῖσι νέον φιλότητι δαμείσας·
Ἄλλας δ' αὖ πολιοπλοκάμους· ἑτέρας δ' ἄρ' ἐκείνων
Ὁπλοτέρας, ὧν παῖδας ἀπειρύσαντ' ἀπὸ μαζῶν,
Ὑστάτιον χείρεσσι γλάγος περιμαιμώωντας·
Τοῖσιν δὴ Μενέλαος ἐνὶ μέσσοισι καὶ αὐτὸς
Ἦγεν ἑὴν παράκοιτιν, ἀπ' ἄστεος αἰθομένοιο,
Ἐξανύσας μέγα ἔργον· ἔχεν δὲ χάρμα, καὶ αἰδὼς·
Κασσάνδραν δ' ἄγε δῖαν ἐϋμελίης Ἀγαμέμνων·
Ἀνδρομάχην δ' Ἀχιλῆος ἐΰς παῖς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εἷλκε βίῃ Ἑκάβην· τῆς δ' ἀθρόα δάκρυ' ἀπ' ὄσσων,
Πίδακος ὡς, ἐχεύοντο· περιτρομέεσκον δὲ γυῖα,
Καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβῳ· δεδάϊκτο δὲ χαίτας

Κρά-

terea receptaculum: Appoſite Plutarchus in Libello de Primo Frigido: μόνη δέ γε γῆ τῶν σωμάτων ἀεὶ ἀφώτιστός ἐστι καὶ ἄπτωτος ὑφ' ἡλίου καὶ σελήνης τῷ φωτίζεσθαι· θάλπεται δὲ ὑπ' αὐτῶν, καὶ παρέχει χλιαίνεσθαι ἐπ' ὀλίγον μέρος ἐνδομύχῳ τῷ θερμῷ· τὸ δὲ λαμπρὸν οὐ παρίησιν ὑπὸ στερεότητος, ἀλλ' ἐπιπολῆς περιφωτίζεται· τὰ δ' ἐντὸς ὄρθρια, καὶ χάος, καὶ ἄδης ὀνομάζεται· καὶ τὸ ἔρεβος τοῦτο ἦν ἄρα τὸ χθόνιον καὶ ἔγγαιον σκότος. Alia prætereo. Dausquejus peſſime: Nam φάος ὑπεδείξατο τύκτα vel nihil, vel noctis initium & lucis abſentiam denotat: Ejus contrarium autem hic aperte requiritur. φάος διεδείξατο νύκτα ſignificaret, quod bonus ille voluit: Phy ineptiæ. *Rauw.*

8. τῶν φορέουσι θαλάσσης] φορέουσι poſt φέρονται Calabri videtur acumen. *Rauw.*

9. Ὡς Δαναοὶ πύρσαντες ὑπαὶ πυρὶ] πύρσαντες. *Rhod.*

16. Ὑστάτιον· χείρεσσι γλάγος περιμαιμώωντας·

Argivi, immenſasque opes exſpoliarunt,
Torrentibus hyeme collectis ſimiles, qui præcipitantur
De montibus cum fremitu, pluvia ingruente:
Multasque arbores, & alia quæ in montibus naſcuntur,
Una cum ipſis verticibus in mare auferunt.
Sic Danai igni vaſtata urbe Trojana,
Opes univerſas aſportant ad veloces naves.
Unaque Troades hinc illinc abigunt,
Partim adhuc innuptas, & conjugii ſui expertes,
Partim nuper a juvenibus amore ſubjugatas;
Nonnullas etiam incano obſitas capillo; Aliaſque illis
Florentiores: a quarum uberibus infantes abſtraxerant,
Ultimum labiis (ſuis) lac appetentes.
In medio horum etiam ipſe Menelaus
Ab urbe ardente uxorem ſuam ducebat,
Opus ingens exſecutus, gaudiumque & pudor eum tenebat.
Caſſandram autem faticanam abducebat fortis Agamemnon;
Andromacham vero generoſus Achillis filius. At Ulyſſes
Vi Hecubam trahebat: cujus largæ ex oculis lacrymæ
Ut ex fonte promanabant, membraque tremore concutiebantur:
Adhæc cor metu trepidabat; evulſerat autem ſibi comas
A cano

περιμαιμώωντας] χείλεσσι. *Rhod.* περιμαιμώωντας hic cum caſu quarto conſtruitur: quod notes, ſi vitium non ſubſit. Pro χείρεσσι cum Rhodomanno ſcribatur χείλεσσι, per me licet: quanquam χείρεσσι profecto rejiculum non ſit: Nam infantes ab ubere abſtracti, manus protendere ſolent, & eo diutius fugendi deſiderium indicare: Videmus quotidie. *Pauw.*

19. ἔχεν δὲ χάρμα, καὶ αἰδὼς] ἔχεν δέ ἑ χάρμα. *Rhod.* Ita Aldus: Baſileenſes ἑ neglexerant. *Pauw.*

20. ἐϋμελίης Ἀγαμέμνων] ἐϋμμελίης. *Pauw.*

23. Πίδακος ὥς, ἐχεύατο περιτρομέεσκον δὲ γυῖα] ἐχέοντο vel χεύοντο περιτρομέεσκε δὲ γυῖα. *Rhod.*

24. Καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβῳ] ἀλάλυκτο: Euſtathius Iliade K. δυσχεραίνειν & ἀδημονεῖν interpretatur. *Rhod.* Scribe ἀλάληκτο. *Dausq.* Nihil ineptius, quam illud ἀλάληκτο: In Notis Rhodomanni ἀλάληκτο excuſum eſt perperam: An inde ſuum ἀλάληκτο confinxit bonus? *Pauw.*

Ibid. δεδάϊκτο δὲ χαίτας Κρᾶ-

Κράατος ἐκ πολιοῖο· τέφρη δ'' ἐπιπέπτατο πολλὴ,
Τήν που ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἄδην κατεχεύατο χερσὶν,
Ολλυμένου Πριάμοιο, καὶ ἄστεος αἰθομένοιο·
Καί ῥα μέγα στοναχίζετ' ἀμφί ἑ δούλειον ἦμαρ
Μάψ ἀεκαζομένην· ἕτερος δ' ἑτέρην γοόωσαν
Ηγε Τρωϊάδων σφετέρας ἐπὶ νῆας ἀνάγκη·
Αἱ δ' ἀδινὸν γοόωσαι, ἀνίαχον ἄλλοθεν ἄλλαι,
Νηπιάχοις ἅμα παισὶ κινύμεναι μάλα λυγρῶς·
Ως δ' ὁπότ' ἀργιόδουσιν ὁμῶς σὺν νήπια τέκνα
Σταθμοῦ ἀπὸ προτέροιο ποτὶ σταθμὸν ἄλλον ἄγωσιν
Ανέρες ἐγρομένῳ ὑπὸ χείματι, ταί δ' ἀλεγεινὸν
Μίγδα περιτρύζουσι διηνεκὲς ἀλλήλοισιν,
Ως Τρῳαὶ Δαναοῖσιν ὑπεστενάχοντο δαμεῖσαι·
Ισην δ' αὖ καὶ ἄνασσα, καὶ δμωϊς, φέρεν ἀνάγκην·
Αλλ' οὐ μὲν Ελένην γόος ἄμφεχεν, ἀλλά οἱ αἰδὼς
Ομμασι κυανέοισιν ἐφίζανε· καί οἱ ὕπερθεν
Καλλὰς ἀμφερύθηνε παρηίδας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ασπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή ἑ κιοῦσαι
Κυανέας ἐπὶ νῆας, ἀεικίσσωνται Αχαιοὶ·
Τοὔνεχ' ὑποτρομέουσα, φίλῳ περιπάλλετο θυμῷ·
Καί ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ὑπέερθε καλύπτρῃ,

Εσπε-

τας ἐκ πολιοῖο] Ita Aldus & Basileenſes : διδάϊκτο δὲ χαίται in Editione Rhodomanni Operarum eſt error, quem ipſe correxit in Addendis. *Pauw.*

28. Καί ῥα μέγα στοναχίζετ' ἀμφί ἑ δούλειον ἦμαρ] στοναχίζει, ἤ' ἄμφιχε δούλιον, vel στοναχίζειν, ἤ' ἀμφί ἑ. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus: Malim tamen, Καί ῥα μέγα στοναχίζε τό γ' ἀμφί ἑ δούλιον ἦμαρ: Nam id facilius & rotundius. *Pauw.*

29. Μάψ ἀεκαζομένην] Rectius ſcripſeris, Μάψ ἀεκαζομένῃ, ſive Rhodomannum, ſive me Verſu præcedenti ſequaris. *Pauw.*

31. Αἱ δ' ἀδινὸν γοόωσαι] Præceſſit ἕτερος ἑτέρην γοόωσαι, & κινυρόμεναι ſequitur. *Pauw.*

32. κινύμεναι μάλα λυγρῶς] κινυρόμεναι. *Rhod.* Si Tautologiam non amaret Quintus, ſcriberem κωκυομένοις. *Pauw.*

33.

A cano vertice, multumque cineris inſperſum erat,
Quem a foco alicubi copioſe manibus infuderat,
Priamo intereunte, & urbe conflagrante:
Et valde ingemuit, quod ſervilis conditio occupaſſet eam
Fruſtra reluctantem. Alius itaque aliam plorantem
Troadum vi ad naves ſuas abducebat:
Quæ ubertim ejulantes aliæ alibi vociferabantur,
Cum teneris natis miſerum in modum queritantes:
Ceu (fit,) cum teneros fœtus una cum ſcrofis albidentibus,
A priori ſtabulo ad aliam ſtationem agunt
Ruſtici, propter hyemem ingruentem: Illi igitur triſtem
Edunt grunnitum promiſcue inter ſe & continenter.
Ita & Trojanæ a Græcis captæ ingemiſcebant.
Æqualem vero & Domina & ſerva tunc neceſſitatem tolerabant.
Helenam tamen luctus non detinebat: ſed pudor ipſius
Nigros inſederat ocellos, & deſuper ipſi
Pulcras rubore malas ſuffuderat: intus autem cor ejus
Varia in pectore verſabat; ne ipſam delatam
Nigras ad naves, crudelem in modum tractarent Græci.
Ideo trepida caro concutiebatur pectore.
Et calyptra ſuperne caput obvelata

Veſti-

33. ὁπότ' ἀργιόδουσιν ὁμῶς σὺν ῥήπια τίκτει] ὁμῶς ὑσὶ vel συσὶ. *Rhod.*

35. ταί ῥ' ἀλιγεινὸν Μίγδα περιτρύζουσι διηνεκὲς ἀλλήλοισιν] Nonne ἀλλήλῃσιν? ἀλλήλοισιν vix reſpicere poteſt τίκτει. *Pauw.*

37. Ὡς Τρῳαὶ Δαναοῖσιν ὑπεστενάχοντο δαμεῖσαι] Malim hic Δαναοῖσιν ὑπ' ἰστενάχοντο δαμεῖσαι. *Pauw.*

38. Ἴσην δ' αὖ καὶ ἄιασσα, καὶ δμωὶς φέρειν ἀνάγκην] ἄιασσα φέρειν, καὶ δμωὶς ἀνάγκην. *Rhod.*

39. Ἀλλ' οὐ μὲν Ἑλένην γόος ἄμφιχεν] Ἀλλ' οὐ μὰν. *Rhod.*

41. Καλλὰς ἀμφιέρυθρε παρηΐδας] Καλὰς. *Rhod.*

45. Καί ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ὑπέρθε καλύπτρῃ] Nihil ineptius: Contrarium enim dicitur ejus, quod dici debuerat: Scribe ocyus, καλυψαμένη κεφαλὴν ἰφύπτερθε καλύπτρῃ. Nihil certius. *Pauw.*

Εσσετο νισσομένοιο κατ' ἴχνιον ἀνδρὸς ἑοῖο,
Αἰδοῖ πορφύρουσα παρήϊον, ἠΰτε Κύπρις
Εὖτέ μιν Οὐρανίωνες ἐν ἀγκοίνῃσιν Ἄρηος
Ἀμφαδὸν εἰσενόησαν, ἑὸν λέχος αἰσχύνουσαν,
Δεσμοῖς ἐν θαμινοῖσι δαήμονος Ἡφαίστοιο,
Τοῖς ἐνὶ κεῖτ' ἀχέουσα φρεσίν, αἰθομένη τε
Ἰλαδὸν ἐγρομένων μακάρων γένος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ἥφαιστον· δεινὸν γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίτου
Ἀμφαδὸν εἰσοράασθαι ἐπ' αἴσχεϊ θηλυτέρῃσι·
Τῇ Ἑλένῃ εἰκυῖα δέμας, καὶ ἀκήρατον αἰδώ,
Ἣιε σὺν Τρωάσι δορυκτήτοισι καὶ αὐτὴ
Νῆας ἐπ' Ἀργείων εὐηρέας· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Θάμβεον, ἀθρήσαντες ἀμωμήτοιο γυναικὸς
Ἀγλαΐην, καὶ κάλλος ἐπήρατον· οὐδέ τις ἔτλη
Κείνην οὔτε χρυφηδὸν ἐσβολῇσι χαλέψαι,
Οὔτ' οὖν ἀμφαδίην, ἀλλ' ὡς θεὸν εἰσοράωντο
Ἀσπασίως· πᾶσιν γὰρ ἐελδομένοισι φαάνθη
Ὡς δ' ὅτ' ἀλαομένοισι δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης
Πατρὶς ἐὴ μετὰ δηρὸν ἐπευχομένοισι φανείη,
Οἰδὲ καὶ ἐκ πόντοιο, καὶ ἐκ θανάτοιο φυγόντες,
Πάτρῃ χεῖρ' ὀρέγουσι γεγηθότες ἄσπετα θυμῷ,
Ὡς Δαναοὶ περὶ πάντες ἐγήθεον· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
Μνῆστις ἔην καμάτοιο δυσαλγέος, οὐδὲ κυδοιμοῦ·
Τοῖον γὰρ Κυθέρεια νόον ποιήσατο πᾶσιν,

Ηρα

47. Αἰδοῖ πορφύρουσα παρήϊον] Repetitio, ubi id dictum paulo ante: Sed ita bonus, ut sequentia commode diceret: Talia habuimus plura in his, quæ sane notanda, quia hominis ingenium produnt. *Pauw.*

51. Τοῖς ἐνὶ κεῖτ' ἀχέουσα φρεσίν, αἰθομένη τε] ἀχέουσα περὶ φρεσὶν, αἰθομένη τε. *Rhod.*

52. Ἰλαδὸν ἐγρομένων μακάρων γένος] Ἰλαδὸν ἀγερομένων. *Rhod.*

53. ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίτου Ἀμφαδὸν εἰσοράασθαι] ἀκοίτῃ vel ἀκοίτιν, vel ἀκοίτην. *Rhod.* Casum patrium malo, cum ὀφθαλμοῖσιν conjunctum. *Pauw.*

55. Τῇ Ἑλένῃ εἰκυῖα δέμας] Malim Τῇδ' Ἑλένῃ. *Pauw.*

56. Ἣιε σὺν Τρωάσι δορυκτήτοισι]

Veſtigia mariti ſui procedentis ſequebatur,
Purpureas habens pudore genas, non ſecus ac Cypris,
Cum eam Cælites in Martis brachiis
Palam viderunt, torum ſuum dehoneſtantem,
In denſis periti Vulcani nexibus,
In quibus jacebat ex corde dolens, & reverens
Genus Deorum turmatim congregatorum, ipſumque
Vulcanum. Grave enim eſt in oculis mariti
Aperte deprehendi in turpitudine, matronis.
Hanc corpore & integro pudore Helena repræſentans,
Una cum Troadibus bello captis etiam ipſa abibat
Ad claſſem Argivum remigio inſtructam, & circumquaque homines
Stupore percellebantur, cum viderent mulieris inculpatæ
Splendorem & formam amabilem. Nec ullus ſuſtinebat
Illam vel tecte ſaltem maledictis inceſſere,
Nedum aperte, ſed Deæ inſtar eam contemplabantur
Cum voluptate. Nam prout omnes concupierant,
in conſpectum tandem venerat.
Ut cum errantibus per mare inexhauſtum
Patria ſua poſt longum tempus exoptantibus apparuerit,
Hi tum ex mari, tum ex morte elapſi
Patriæ manus tendunt, ingenti animum lætitia perfuſi.
Ita univerſi lætabantur Danai. Non enim amplius eis
In mentem venit acerbi laboris & belli;
Talem enim Venus mentem omnium effecerat,

Dum

τοισι] σὺν Τρωῇσι. *Rhod.*

60. οὔτε κουφηδὸν ἐσβολῇσι χαλέψαι] ἐπισβολίῃσι χαλέψαι. *Rhod.*

63. Ως δ' ὅτ' ἀλωομένοισι] ἀλωωμένοισι. *Rhod.* ἀλώομαι pro ἁλώομαι, ut μνώομαι pro μνάομαι: Inde ἀλωομένοισι, pro quo ἁλωωμένοισι vulgatius fere eſt. Moneo rudiores. *Pauw.*

64. Πατρὶς ἐῇ] Ita Aldus: Baſileenſes per errorem Πατρὶς ἐῇ: Id Rhodomannus emendavit. *Pauw.*

66. Πάτρῃ χιῖς' ὀρέγυσι] Languet Πάτρῃ poſt Πατρὶς: Sed ſic Quintus, apud quem languent plura. *Pauw.*

68. Μνῆσις ἔην] Operæ Baſileenſes perperam Μνῆσθις: quod correctum a Rhodomanno in Notis. *Pauw.*

Ηρα φέρουσ' Ελένη ἑλικώπιδι, καὶ Διὶ πατρί·
Καὶ τότ' ἄρ' ὡς ἐνόησε φίλον δεδαϊγμένον ἄστυ
Ξάνθος ἔθ' αἱματόεντος ἀναπείων ὁρυμαγδοῦ,
Μύρετο σὺν Νύμφαισιν, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ
Ἐκποθε, καὶ Πριάμοιο κατημάλδυνε πόλῃα·
Ὡς δ' ὅτε λήϊον αὖον ἐπιβρίσασα χάλαζα
Τυτθὰ διατμήξῃ, στάχυας δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ
Ριπῇ ὑπ' ἀργαλέῃ, καλάμη δ' ἄρα χεύατ' ἔραζε
Μαψιδίῃ, καρποῖο κατ' οὔδεος ὀλλυμένοιο
Λευγαλέως, ὀλοὸν δὲ πέλει μέγα πένθος ἄνακτι·
Ὡς ἄρα καὶ Ξάνθοιο περὶ Φρένας ἦλυθεν ἄλγος,
Ἰλίου οἰωθέντος· ἔχεν δέ μιν αἰὲν ὀιζὺς,
Ἀθάνατόν περ ἐόντα· μακρὴ δ' ἀμφέστενεν Ἰδη,
Καὶ Σιμόεις· μύροντο δ' ἀπόπροθι πάντες ἔναυλοι
Ἰδαῖοι, Πριάμοιο πόλιν περιχωκύοντες·
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες,
Μέλποντες νίκης ἐριαυχέος ὄμβριμον ἀλκήν·
Ἀλλοτε δὲ ζάθεον μακάρων γένος, ἠδὲ καὶ αὐτῶν
Θυμὸν τολμήεντα, καὶ ἄφθιτον ἔργον Ἐπειοῦ·
Μολπὴ δ' οὐρανὸν ἶκε δι' αἰθέρος, εὖτε κολοιῶν
Κλαγγὴ ἀπειρεσίη, ὁπότ' εὔδιον ἦμαρ ἴκωνται
Χείματος ἐξ ὀλοοῖο, πέλει δ' ἄρα νήνεμος αἰθὴρ·
Ὡς τῶν πὰρ νήεσσι μέγ' ἔνδοθι γηθόμενον κὴρ

Αθα-

72. Ξάνθος ἔθ' αἱματόεντος ἀναπνείων ὁρυμαγδῷ] Interpres, *cruentum adhuc conflictum spirans*: An id significat ἀναπνείων, dubito: Vulgo certe aliter accipitur, & respirare ab eo, quod difficile & molestum est, significat: Nihil notius. An igitur legendum ἀποπνείων pro ἀναπνείων? Id sane denotat, quod locus hic desiderat; Versioque Latina dedit. *Pauw.*

73. ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ Ἐκποθε, καὶ &c.] Nihil flaccidum magis, quam illud Ἐκποθε: Nonne scribendum, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ Πάντοθε, καὶ &c? Omnia in Trojæ exitium omne conspiraverant. *Pauw.*

79. ὀλοὸν δὲ πέλει μέγα πέν-
θος

Dum formoſæ Helenæ gratificatur, & Jovi patri.
Tum demum ut caram ſibi urbem exciſam vidit
Xanthus, cruentum adhuc conflictum ſpirans,
Lugebat cum Nymphis, quod calamitas Trojæ incubuiſſet
Alicunde, Priamique urbem deleviſſet:
Sicut ubi matureſcentem ſegetem opprimens grando
Minutatim diſſecat, omnesque decutit ſpicas
Violento impetu, & culmus humi ſternitur
Inanis, fructu ad terram excuſſo ac pereunte
Miſerabiliter: unde triſtis & ingens exſiſtit luctus patrifamilias.
Ita etiam Xanthi mentem dolor obruebat
Ilio deſolato, perpetuaque illum triſtitia obtinebat
Quamvis Deum; longaque ingemuit Ida paſſim,
Atque Simois, & procul omnes luxere ſpeluncæ
Idææ, Priami urbem deplorantes.
Græci autem ad naves effuſa cum lætitia ſe recipiebant,
Strenuum glorioſæ victoriæ robur celebrantes,
Quandoque cæleſte etiam Deorum immortalium genus, & ſuum ipſorum
Animum intrepidum: Denique immortale Epei machinamentum.
Et cantus per æthera cælum uſque penetrabat, veluti graculorum
Infinitus clangor, quando dies ſerenus venerit
Poſt rigidam hyemem, & tranquillus eſt æther.
Ita Græcis apud naves intimo corde lætantibus,

Dii

θος ἄϊακτι] An potius, ὀλοὸν δὲ πίλει μάλα πίνθος? *Pauw.*

83. Πάντες ἴναυλοι Ἰδαῖοι] *omnes Idæ torrentes*: Interpres male *ſpelunca*. *Pauw.*

85. καγχαλόωντες] Baſileenſes vitioſe καγχαλόωντες: quod emendatum a Rhodomanno. *Pauw.*

90. ὁπότ' εὔδιον ἦμαρ ἵκηται] ἦμαρ ἵκηται. *Rhod.*

92. Ὡς τῶν πὰρ νήεσσι μίγ' ἴνδοθι γηθόμενον κῆρ] γηθομένων. *Rhod.*

98.

Ἄξομεν ἀσπασίως, ὅθιπερ πάρος ἐμβασίλευες·
Ὡς φάμενον, μεγάλοιο πατρὸς προσπίλυξατο μήτηρ,
Χείρεσιν ἀμφιβαλοῦσα· κύσεν δέ οἱ εὐρέας ὤμους,
Καὶ κεφαλὴν, καὶ στέρνα γένειά τε λαχνήεντα·
Ὡς δ' αὔτως Ἀκάμαντα κύσεν· περὶ δέ σφισι δάκρυ
Ἡδὺ κατὰ βλεφάροιϊν ἐχεύατο μυρομένοιϊν
Ὡς δ' ὁπότ' αἰζηοῖο μετ' ἀλλοδάποισιν ἐόντος
Λαοὶ φημίξωσι μόρον, τὸν δ' ἔκποθεν υἷες
Ὕστερον ἀθρήσαντες ἐς οἰκία νοστήσαντα,
Κλαίουσιν μάλα τερπνὸν· ὃ δ' ἔμπαλι παισὶ καὶ αὐτὸς
Μύρεται ἐν μεγάροισιν ἐπωμαδὸν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
Ἡδύ τι μυρομένῳ γοερὴ περιπίπτ' ἰωὴ,
Ὡς τῶν μυρομένων, λαὸς γόος ἀμφιδεδήει.
Καὶ τότε που Πριάμοιο πολυκτήτοιο θύγατρα,
Λαοδίκην ἐνέπουσιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι,
Εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὄφρα ἑ γαῖα
Ἀμφιχάνῃ, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλεια ἔργα·
Τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε, καὶ αὐτίκα γαῖαν ἐνέρθεν
Ῥῆξεν ἀπειρεσίην· ἣ δ' ἐννεσίῃσι θεοῖο
Κεύθεϊ δέξατο δῖαν, ἔσω κοίλοιο βερέθρου,
Ἰλίῳ ὀλλυμένῃ, ἧς εἵνεκά φασι καὶ αὐτὴν
Ἠλέκτρην βαθύπεπλον ἐὸν δέμας ἀμφικαλύψαι
Ἀχλύϊ, καὶ νεφέεσσιν ἀκηχεμένην χορὸν ἄλλων

Πληϊάδων.

536. κατὰ βλεφάροιϊν ἐχεύατο μυρομένοιϊν] Vel μυρομένοισιν. *Rhod.* μυρομένοισιν præfero. *Pauw.*

539. ἐς οἰκία νοστήσαντα] In οἰκίαν ν removi. *Rhod.* Aldina & Basileensis scilicet οἰκίαν. *Pauw.*

542. Ἡδύ τι μυρομένῳ γοερὴ περιπίπτ' ἰωὴ] Forte μυρομένων γοερὴ περιπίπτατ' ἰωὴ. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus, quanquam μυρομένων ingratum est, ubi μυρομένων mox sequitur: Sed sic ipse Quintus cum ingeniolo suo: μυρομένοις enim non conveniret satis. Verbum autem μύρεσθαι in tribus Versibus contiguis hic ter repetitum nota. *Pauw.*

547. πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλεια ἔργα] ἐπὶ δούλια ἔργα.

Lubenter ducemus, ubi prius regina eras.
Sic loquentem magni parentis genitrix amplexatur
Manibus circumdans, amplosque ejus humeros oscu-
latur,
Caput etiam & præcordia hispidumque mentum.
Similiter & Acamantem suaviatur: & lacrymæ ipsis
Flentibus a palpebris destillant præ gaudio:
Ut (fit,) cum viri inter peregrinos versantis
Vulgus interitum disseminavit: Eum liberi alicunde
Domum reversum postmodo conspicati,
Jucundo fletu excipiunt, & ipse viciſſim liberorum
In complexu domi lacrymatur, perque ædes
Querula vox dulci indulgentium fletui circumquaque
resultat.
Ita illis in lacrymas solutis suavis ploratus excitabatur.
Et tunc opulenti Priami filiam
Laodicen perhibent ad æthera manus sustulisse
Vota facientem Diis immortalibus, ut terra ipsi
Dehiscceret prius quam servilia ad opera manum admo-
veret.
Quam Deorum aliquis exaudiit, & extemplo terram
subter
Amplissimam rupit. Quæ Dei voluntate
Eximiam puellam intra cavam voraginem excepit,
Ilio pessum eunte: cujus causa etiam ipsam ferunt
Electram, prolixo peplo vestitam, corpus suum obvelasse
Tenebris & nubibus, subducentem se a choro aliarum
Pleia-

γα. *Rhod.*

548. αὐτίκα γαῖαν ἔπερθεν Ῥῆξεν ἀπειρεσίην] ἀπειρεσίην: Epithetum grande in re tantilla, ut una deglutiatur puella. *Pauw.*

553. ἀκηχεμένην χορὸν ἄλλων Πληϊάδων] Pro ἀκηχεμένην lego ἀλευαμένην, cum magis appositum jam non adhit: ἀκηχεμένην enim ita usurpatum non arbitror, invenies. *Rhod.* Rhodomanni ἀλευαμένην firmat locus Hygini in Astronom. Poet. Lib. 2. Cap. 21. *Alii dicunt Electram non apparere ideo, quod Pleiades existimentur choream ducere stellis: sed postquam Troja sit capta, & progenies ejus, quæ a Dardano fuerit, sit everſa,*

Πληϊάδων· αἱ δέ οἱ ἀδελφειαὶ γεγάασιν·
Αλλ' αἱ μὲν μογέροισιν ἐπ' ὄψεϊ ἀνθρώποισιν
Ιλαδὸν ἀντέλλουσιν ἐς οὐρανὸν· ἣ δ' ἄρα μούνη
Κεύθεται αἰὲν ἄϊστος, ἐπεί ῥά οἱ υἱέος ἐσθλοῦ
Δαρδάνου ἱερὸν ἄστυ κατήριπεν· οὐδέ οἱ αὐτὸς
Ζεὺς ὕπατος χραίσμησεν ἀπ' αἰθέρος, οὕνεκα μοίρας
Εἶχει καὶ μεγάλοιο Διὸς μένος· ἀλλὰ τὸ μέν που,
Αθανάτων τάχ' ἔρεξεν ἐὺς νόος, ἠὲ καὶ οὐχί·
Αργεῖοι δ' ἔτι θυμὸν ἐπὶ Τρῳέσσιν ὄρινον.

555

560

eversa, dolore permotam, ab his se removisse, & in circulo, qui arcticus dicitur, constitisse. Et sic etiam Scholiastes Homeri & Arati. Dubito tamen, an id voluerit Calaber: Nam si ad singula, quæ hic dicuntur, attendas, Electra ex mente ejus, se a Pleiadum choro non separavit, sed in eo latitavit, & cum antea stante Troja hominibus appareret; mox Troja eversa non amplius apparuit: Eo pertinent verba; idque notissima illa Ovidii etiam volunt:

Pleiades incipiunt humeros relevare paternos:
Quæ septem dici, sex tamen esse solent.
Sive quod Electra Trojæ spectare ruinas

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Καὶ τότ' ἀπ' ὠκεανοῖο θεὰ χρυσόθρονος Ἠὼς
Οὐρανὸν εἰσανόρουσε· χάος δ' ὑπεδέξατο νύκτα·
Οἱ δὲ βίῃ Τροίην εὐρχέα δῃώσαντο

Ar-

2. Χάος δ' ὑπεδέξατο νύκτα] Acceptius mihi fit φάος: Nec Brodæi interpretamentum rectum est: χάος, chaos, in quod nox se recipit: namque a Calabri mente

Pleiadum, quæ ejus ſunt germanæ.
Verum hæ in conſpectum laborioſis hominibus
Gregatim oriuntur in cælo: Illa autem ſola
Extra viſum perpetuo occultatur; propterea quod præſtantis ejus filii
Dardani urbs ſacra de culmine decidit. Nec ipſe huic
Jupiter ſupremus de cælo opem tulit. Fato enim
Etiam magni Jovis potentia cedit. Atqui hoc forte
Sapiens Deorum mens ſubito peregit, aut etiam minime.
Argivi autem adhuc iram in Trojanos ſtimulabant.

Non tulit, ante oculos oppoſuitque manus.
Sic autem ἀλεναμένην non convenit: Niſi id dictum velis de vitatione, quæ fit absque mutato loco: Quod ego certe dubito, an Linguæ uſus ferat. Quid ſi χορὸν ſcriptum ſit Ellyptice pro κατὰ χορὸν? ἧς εἵνεκά φασι καὶ αὐτὴν Ηλέκτρην ἐὸν δέμας ἀμφικαλύψαι ἀκηχεμένην ἀχλύϊ καὶ νεφέεσσι κατὰ χορὸν ἄλλων Πληϊάδων: Ita ſane Græci aliquando durius paululum. Attende & judica. *Pauw.*

554. αἱ δέ οἱ ἀδελφειαὶ γεγάασιν] αἳ δή οἱ. *Rhod.*

560. ἀλλὰ τὸ μέν πω, Ἀθανάτων τάχ' ἔριξιν ἐὺς νόος, ἢὲ καὶ οὐκί] Hoc non Poeticum eſt, ſed Scholaſticum: Periti vident. *Pauw.*

QUINTI CALABRI
PRÆTERMISSORUM AB HOMERO
LIBER QUARTUSDECIMUS.

ATque tunc ab Oceano Aurora, aureæ ſellæ inſidens Dea,
In cælum evecta eſt, & chaos noctem excepit.
Summa autem vi munitam Trojam hoſtiliter vaſtarunt Argivi,

te devium eſt. *Dausq.* Recte Brodæus: recte Rhodomannus, *& chaos noctem excepit*: Nam χάος vaſtus hiatus, in quo propter denſiſſimas tenebras omnia indigeſta, quique noctis propterea

Argivi, immenſasque opes exſpoliarunt,
Torrentibus hyeme collectis ſimiles, qui præcipitantur
De montibus cum fremitu, pluvia ingruente:
Multasque arbores, & alia quæ in montibus naſcuntur,
Una cum ipſis verticibus in mare auferunt.
Sic Danai igni vaſtata urbe Trojana,
Opes univerſas aſportant ad veloces naves.
Unaque Troades hinc illinc abigunt,
Partim adhuc innuptas, & conjugii ſui expertes,
Partim nuper a juvenibus amore ſubjugatas;
Nonnullas etiam incano obſitas capillo; Aliasque illis
Florentiores: a quarum uberibus infantes abſtraxerant,
Ultimum labiis (ſuis) lac appetentes.
In medio horum etiam ipſe Menelaus
Ab urbe ardente uxorem ſuam ducebat,
Opus ingens exſecutus, gaudiumque & pudor eum tenebat.
Caſſandram autem faticanam abducebat fortis Agamemnon;
Andromacham vero generoſus Achillis filius. At Ulyſſes
Vi Hecubam trahebat: cujus largæ ex oculis lacrymæ
Ut ex fonte promanabant, membraque tremore concutiebantur:
Adhæc cor metu trepidabat; evulſerat autem ſibi comas
A cano

κειμαιιώωιτας] *χείλεσσι. Rhod. κειμαιιώωιτας* hic cum caſu quarto conſtruitur: quod notes, ſi vitium non ſubſit. Pro *χείρεσσι* cum Rhodomanno ſcribatur *χείλεσσι*, per me licet: quanquam *χείρεσσι* profecto rejiculum non ſit: Nam infantes ab ubere abſtracti, manus protendere ſolent, & eo diutius fugendi deſiderium indicare: Videmus quotidie. *Pauw.*

19. *ἔχεν δὲ χάρμα, καὶ αἰδὼς*] *ἔχεν δὲ ἱ χάρμα. Rhod.* Ita Aldus: Baſileenſes *ἱ* neglexerant. *Pauw.*

20. *ἰὼμελίης Ἀγαμέμνων*] *ἰὼμμελίης. Pauw.*

23. *Πήδαιος ὤϊε, ἐχεύατο περιτρομέουσα δὲ γυῖα*] *ἐχέοντο* vel *χεύοντο περιτρομέουσα δὲ γυῖα. Rhod.*

24. *Καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβῳ*] *ἀλάλυκτο*: Euſtathius Iliade K. *δυσχεραίνει* & *ἀδημονεῖ* interpretatur. *Rhod.* Scribe *ἀλάλητο. Dausq.* Nihil ineptius, quam illud *ἀλάλητο*: In Notis Rhodomanni *ἀλάλητο* excuſum eſt perperam: An inde ſuum *ἀλάλητο* confinxit bonus? *Pauw.*

Ibid. *διδάϊκτο δὲ γαῖτας. Κρᾶ-*

Κράατος ἐκ πολιοῖο· τέφρη δ'' ἐπιπέπτατο πολλὴ,
Τήν που ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἄδην κατεχεύατο χερσὶν,
Ολλυμένου Πριάμοιο, καὶ ἄστεος αἰθομένοιο·
Καί ῥα μέγα στοναχίζετ' ἀμφί ἑ δούλειον ἦμαρ
Μάψ ἀεκαζομένην· ἕτερος δ' ἑτέρην γοόωσαν
Ηγε Τρωϊάδων σφετέρας ἐπὶ νῆας ἀνάγκη·
Αἱ δ' ἀδινὸν γοόωσαι, ἀνίαχον ἄλλοθεν ἄλλαι,
Νηπιάχοις ἅμα παισὶ κινύμεναι μάλα λυγρῶς·
Ως δ' ὁπότ' ἀργιόδουσιν ὁμῶς σὺν νήπια τέκνα
Σταθμοῦ ἀπὸ προτέροιο ποτὶ σταθμὸν ἄλλον ἄγωσιν
Ανέρες ἐγρομένῳ ὑπὸ χείματι, ταί δ' ἀλεγειναὶ
Μίγδα περιτρύζουσι διηνεκὲς ἀλλήλοισιν,
Ως Τρῳαὶ Δαναοῖσιν ὑπεστενάχοντο δαμεῖσαι·
Ισην δ' αὖ καὶ ἄνασσα, καὶ δμωὶς, φέρεν ἀνάγκην·
Αλλ' οὐ μὲν Ελένην γόος ἄμφεχεν, ἀλλά οἱ αἰδὼς
Ομμασι κυανέοισιν ἐφίζανε· καί οἱ ὕπερθεν
Καλλὰς ἀμφερύθηνε παρηίδας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ασπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή ἑ κιοῦσαι
Κυανέας ἐπὶ νῆας, ἀεικίσσωνται Αχαιοὶ·
Τοὔνεχ' ὑποτρομέουσα, φίλῳ περιπάλλετο θυμῷ·
Καί ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ὑπένερθε καλύπτρῃ,

Εσπε-

τας ἐκ πολιοῦ] Ita Aldus & Basileenſes: διδάϊκτο δὲ χαίτας in Editione Rhodomanni Operarum eſt error, quem ipſe correxit in Addendis. *Pauw.*

28. Καί ῥα μέγα στοναχίζετ' ἀμφί ἑ δούλειον ἦμαρ] στοναχίζει, ἤτ' ἀμφιχέ δούλιον, vel στοναχίζει, ἤτ' ἀμφί ἑ. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus: Malim tamen, Καί ῥα μέγα στοναχίζε τέ γ' ἀμφί ἑ δούλιον ἦμαρ: Nam id facilius & rotundius. *Pauw.*

29. Μάψ ἀεκαζομένην] Rectius ſcripſeris, Μάψ ἀεκαζομένῃ, ſive Rhodomannum, ſive me Verſu præcedenti ſequaris. *Pauw.*

31. Αἱ δ' ἀδινὸν γοόωσαι] Præceſſit ἕτερος ἑτέρην γοόωσαι, & κινυρόμεναι ſequitur. *Pauw.*

32. κινύμεναι μάλα λυγρῶς] κινυρόμεναι. *Rhod.* Si Tautologiam non amaret Quintus, ſcriberem κινυρομένοις. *Pauw.*

33.

A cano vertice, multumque cineris inſperſum erat,
Quem a foco alicubi copioſe manibus infuderat,
Priamo intereunte, & urbe conflagrante:
Et valde ingemuit, quod ſervilis conditio occupaſſet eam
Fruſtra reluctantem. Alius itaque aliam plorantem
Troadum vi ad naves ſuas abducebat:
Quæ ubertim ejulantes aliæ alibi vociferabantur,
Cum teneris natis miſerum in modum queritantes:
Ceu (fit,) cum teneros fœtus una cum ſcrofis albidentibus,
A priori ſtabulo ad aliam ſtationem agunt
Ruſtici, propter hyemem ingruentem: Illi igitur triſtem
Edunt grunnitum promiſcue inter ſe & continenter.
Ita & Trojanæ a Græcis captæ ingemiſcebant.
Æqualem vero & Domina & ſerva tunc neceſſitatem tolerabant.
Helenam tamen luctus non detinebat: ſed pudor ipſius
Nigros inſederat ocellos, & deſuper ipſi
Pulcras rubore malas ſuffuderat: intus autem cor ejus
Varia in pectore verſabat; ne ipſam delatam
Nigras ad naves, crudelem in modum tractarent Græci.
Ideo trepida caro concutiebatur pectore.
Et calyptra ſuperne caput obvelata

Veſti-

33. ὁπότ' ἀργιόδουσιν ὑμᾶς σὺν νήπια τέκνα] ὑμᾶς ὑσὶ vel συσὶ. *Rhod.*

35. ταί δ' ἀλιγεινὸν Μίγδα περιτρύζυσι δμηκὲς ἀλλήλοισιν] Nonne ἀλλήλῃσιν? ἀλλήλοισιν vix reſpicere poteſt τέκνα. *Pauw.*

37. Ὡς Τρῳαὶ Δαναοῖσιν ὑπεσυνάχοντο δαμεῖσαι] Malim hic Δαναοῖσιν ὑπ' ἰσυνάχοντο δαμεῖσαι. *Pauw.*

38. Ἴσην δ' αὖ καὶ ἄναστα, καὶ δμωὶς φέρειν ἀνάγκην] ἄναστα φέρειν, καὶ δμωῖς ἀνάγκην. *Rhod.*

39. Αλλ' οὐ μὲν Ελένην γόος ἄμφιχεν] Αλλ' οὐ μὰν. *Rhod.*

41. Καλλὰς ἀμφερύθηνε παρηΐδας] Καλὰς. *Rhod.*

45. Καί ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ὑπέρθε καλύπτρῃ] Nihil ineptius: Contrarium enim dicitur ejus, quod dici debuerat: Scribe ocyus, καλυψαμένη κεφαλὴν ἰφύπερθε καλύπτρῃ. Nihil certius. *Pauw.*

Εαπετο νισσομένοιο κατ' ἴχνιον ἀνδρὸς ἑοῖο,
Αἰδοῖ πορφύρουσα παρήϊον, ἠΰτε Κύπρις
Ἐυτέ μιν Οὐρανίωνες ἐν ἀγκοίνῃσιν Ἄρηος
Ἀμφαδὸν εἰσενόησαν, ἐὸν λέχος αἰσχύνουσαν,
Δεσμοῖς ἐν θαμινοῖσι δαήμονος Ἡφαίστοιο,
Τοῖς ἐνὶ κεῖτ' ἀχέουσα φρεσὶν, αἰθομένη τε
Ἰλαδὸν ἐγρομένων μακάρων γένος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ἡφαιστον· δεινὸν γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίτου
Ἀμφαδὸν εἰσοράασθαι ἐπ' αἴσχεϊ θηλυτέρῃσι·
Τῇ Ἐλένῃ εἰκυῖα δέμας, καὶ ἀκήρατον αἰδὼ,
Ἣιε σὺν Τρῳάσι δορυκτήτοισι καὶ αὐτὴ
Νῆας ἐπ' Ἀργείων εὐηρέας· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Θάμβεον, ἀθρήσαντες ἀμωμήτοιο γυναικὸς
Ἀγλαΐην, καὶ κάλλος ἐπήρατον· οὐδέ τις ἔτλη
Κείνην οὔτε χρυφηδὸν ἐσβολῇσι χαλέψαι,
Οὔτ' οὖν ἀμφαδίην, ἀλλ' ὡς θεὸν εἰσορόωντο
Ἀσπασίως· πᾶσιν γὰρ ἐελδομένοισι φαάνθη·
Ὡς δ' ὅτ' ἀλαομένοισι δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης
Πατρὶς ἐὴ μετὰ δηρὸν ἐπευχομένοισι φανείη,
Οἱδὲ καὶ ἐκ πόντοιο, καὶ ἐκ θανάτοιο φυγόντες,
Πάτρῃ χεῖρ' ὀρέγουσι γεγηθότες ἄσπετα θυμῷ,
Ὡς Δαναοὶ περὶ πάντες ἐγήθεον· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
Μνῆστις ἔην καμάτοιο δυσαλγέος, οὐδὲ κυδοιμοῦ·
Τοῖον γὰρ Κυθέρεια νόον ποιήσατο πάντων,

Ηρα

47. Αἰδοῖ πορφύρουσα παρήϊον] Repetitio, ubi id dictum paulo ante: Sed ita bonus, ut ſequentia commode diceret: Talia habuimus plura in his, quæ ſane notanda, quia hominis ingenium produnt. *Rhetv.*

51. Τοῖς ἐνὶ κεῖτ' ἀχέουσα φρεσὶν, αἰθομένη τε] ἀχέουσα περὶ φρεσὶν, αἰθομένη τε. *Rhod.*

52. Ἰλαδὸν ἐγρομένων μακάρων γένος] Ἰλαδὸν ἀγρομένων. *Rhod.*

53. ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίτου Ἀμφαδὸν εἰσοράασθαι] ἀκοίτῃ vel ἀκοίτεω, vel ἀκοίτης. *Rhod.* Caſum patrium malo, cum ὀφθαλμοῖσιν conjunctum. *Rhetv.*

55. Τῇ Ἐλένῃ εἰκυῖα δέμας] Malim Τῇδ' Ἐλένῃ. *Rhetv.*

56. Ἣιε σὺν Τρῳάσι δορυκτήτοισι]

Vestigia mariti sui procedentis sequebatur,
Purpureas habens pudore genas, non secus ac Cypris,
Cum eam Cælites in Martis brachiis
Palam viderunt, torum suum dehonestantem,
In densis periti Vulcani nexibus,
In quibus jacebat ex corde dolens, & reverens
Genus Deorum turmatim congregatorum, ipsumque
Vulcanum. Grave enim est in oculis mariti
Aperte deprehendi in turpitudine, matronis.
Hanc corpore & integro pudore Helena repræsentans,
Una cum Troadibus bello captis etiam ipsa abibat
Ad classem Argivum remigio instructam, & circumquaque homines
Stupore percellebantur, cum viderent mulieris inculpatæ
Splendorem & formam amabilem. Nec ullus sustinebat
Illam vel tecte saltem maledictis incessere,
Nedum aperte, sed Deæ instar eam contemplabantur
Cum voluptate. Nam prout omnes concupierant,
in conspectum tandem venerat.
Ut cum errantibus per mare inexhaustum
Patria sua post longum tempus exoptantibus apparuerit,
Hi tum ex mari, tum ex morte elapsi
Patriæ manus tendunt, ingenti animum lætitia perfusi.
Ita universi lætabantur Danai. Non enim amplius eis
In mentem venit acerbi laboris & belli;
Talem enim Venus mentem omnium effecerat,

Dum

τοισι] σὺν Τρωῇσι. *Rhod.*

60. οὔτε κουφηδὸν ἰσβολῇσι χαλίψαι] ἐπεισβολίῃσι χαλίψαι. *Rhod.*

63. Ως δ' ὅτ' ἀλωομένοισι] ἀλωομένοισι. *Rhod.* ἀλώομαι pro ἁλάομαι, ut μιώομαι pro μιάομαι: Inde ἀλωομένοισι, pro quo ἀλωμένοισι vulgatius fere est. Moneo rudiores. *Pauw.*

64. Πατρὶς ἵκῃ] Ita Aldus: Basileenses per errorem Πατρὶς ἵῃ: Id Rhodomannus emendavit. *Pauw.*

66. Πάτρῃ χεῖρ' ὀρέγωσι] Languet Πάτρῃ post Πατρὶς: Sed sic Quintus, apud quem languent plura. *Pauw.*

68. Μῆτις ἵκῃ] Operæ Basileenses perperam Μῆσθις: quod correctum a Rhodomanno in Notis. *Pauw.*

72.

Ηρα φέρουσ' Ελένη ἐλικώπιδι, καὶ Διὶ πατρί·
Καὶ τότ' ἄρ' ὡς ἐνόησε φίλον δεδαϊγμένον ἄστυ
Ξάνθος ἔθ' αἱματόεντος ἀναπείων ὀρυμαγδοῦ,
Μύρετο σὺν Νύμφαισιν, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ
Ἐκποθε, καὶ Πριάμοιο κατημάλδυνε πόλημα·
Ὡς δ' ὅτε λήϊον αὖον ἐπιβρίσασα χάλαζα
Τυτθὰ διατμήξῃ, στάχυας δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ
Ριπῇ ὑπ' ἀργαλέῃ, καλάμη δ' ἄρα χεύατ' ἔραζε
Μαψιδίῃ, καρποῖο κατ' οὔδεος ὀλλυμένοιο
Λευγαλέως, ὀλοὸν δὲ πέλει μέγα πένθος ἄνακτι·
Ὡς ἄρα καὶ Ξάνθοιο περὶ Φρένας ἤλυθεν ἄλγος,
Ἰλίου οἰωθέντος· ἔχεν δέ μιν αἰὲν ὀϊζὺς,
Ἀθάνατόν περ ἐόντα· μακρὴ δ' ἀμφέστενεν Ἰδη,
Καὶ Σιμόεις· μύροντο δ' ἀπόπροθι πάντες ἔναυλοι
Ἰδαῖοι, Πριάμοιο πόλιν περιχωκύοντες·
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες,
Μέλποντες νίκης ἐρικυδέος ὄμβριμον ἀλκήν·
Ἀλλοτε δὲ ζάθεον μακάρων γένος, ἠδὲ καὶ αὐτῶν
Θυμὸν τολμήεντα, καὶ ἄφθιτον ἔργον Ἐπειοῦ·
Μολπὴ δ' οὐρανὸν ἶκε δι' αἰθέρος, εὖτε χολοιῶν
Κλαγγὴ ἀπειρεσίη, ὁπότ' εὔδιον ἦμαρ ἴκωνται
Χείματος ἐξ ὀλοοῖο, πέλει δ' ἄρα νήνεμος αἰθὴρ·
Ὡς τῶν πὰρ νήεσσι μέγ' ἔνδοθι γηθόμενον κὴρ

Αθα-

72. Ξάνθος ἔθ' αἱματόεντος ἀναπείων ἐρυμαγδῷ] Interpres, *cruentum adhuc conflictum spirans*: An id significat ἀναπνείων, dubito: Vulgo certe aliter accipitur, & respirare ab eo, quod difficile & molestum est, significat: Nihil notius. An igitur legendum ἀποπνείων pro ἀναπνείων? Id sane denotat, quod locus hic desiderat; Versioque Latina dedit. *Pauw.*

73. ἵκεσὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ Ἐκποθε, καὶ &c.] Nihil flaccidum magis, quam illud Ἐκποθε: Nonne scribendum, ἵκεσὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ Πάντοθι, καὶ &c? Omnia in Trojæ exitium omne conspiraverant. *Pauw.*

79. ὀλοὸν δὲ πέλει μέγα πένθος

Dum formoſæ Helenæ gratificatur, & Jovi patri.
Tum demum ut caram ſibi urbem exciſam vidit
Xanthus, cruentum adhuc conflictum ſpirans,
Lugebat cum Nymphis, quod calamitas Trojæ incubuiſſet
Alicunde, Priamique urbem deleviſſet:
Sicut ubi matureſcentem ſegetem opprimens grando
Minutatim diſſecat, omnesque decutit ſpicas
Violento impetu, & culmus humi ſternitur
Inanis, fructu ad terram excuſſo ac pereunte
Miſerabiliter: unde triſtis & ingens exſiſtit luctus patrifamilias.
Ita etiam Xanthi mentem dolor obruebat
Ilio deſolato, perpetuaque illum triſtitia obtinebat
Quamvis Deum; longaque ingemuit Ida paſſim,
Atque Simois, & procul omnes luxere ſpeluncæ
Idææ, Priami urbem deplorantes.
Græci autem ad naves effuſa cum lætitia ſe recipiebant,
Strenuum glorioſæ victoriæ robur celebrantes,
Quandoque cæleſte etiam Deorum immortalium genus, & ſuum ipſorum
Animum intrepidum: Denique immortale Epei machinamentum.
Et cantus per æthera cælum uſque penetrabat, veluti graculorum
Infinitus clangor, quando dies ſerenus venerit
Poſt rigidam hyemem, & tranquillus eſt æther.
Ita Græcis apud naves intimo corde lætantibus,

Dii

θος ἄναχτι] An potius, ὀλοὸν δὲ πέλει μάλα πῆμα πόθος? *Pauw.*

83. Πάντες ἴναυλοι Ἰδαῖοι] *omnes Idæ torrentes:* Interpres male *ſpelunca. Pauw.*

85. καγχαλόωντες] Baſileenſes vitioſe καγχαλόοντες: quod emendatum a Rhodomanno. *Pauw.*

90. ἐπάτ' εὔδιον ἦμαρ ἴκηται] ἦμαρ ἵκηται. *Rhod.*

92. Ὡς τῶν πὰρ νήεσσι μέγ' ἴνδοθι γηθόμενον κῆρ] γηθομένων. *Rhod.*

98.

Αθάνατοι τέρποντο κατ' οὐρανὸν, ὅσσοι ἀρωγοὶ
Ἐκ θυμοῖο πέλοντο φιλοπτολέμων Ἀργείων·
Ἄλλοι δ' αὖ χαλέπαινον, ὅσοι Τρῴεσσιν ἀμύνον,
Δερκόμενοι Πριάμοιο καταιθόμενον πτολίεθρον·
Ἀλλ' οὐ μὰν ὑπὲρ αἶσαν, ἐελδομένοιπερ, ἀμύνειν
Ἔσθενον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ μόρον οὐδὲ Κρονίων
Ῥηϊδίως δύνατ' αἶσαν ἀπωσέμεν, ὃς περὶ πάντων
Ἀθανάτων γένος ἐστὶ, Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία θέντες,
Καῖον ὁμῶς σχίζῃσι· καὶ ἐσσύμενοι περὶ βωμοὺς,
Λείβεσκον μέθυ. λαρὸν ἐπ' αἰθομένῃσι θυηλαῖς,
Ἠρα θεοῖσι φέροντες, ἐπεὶ μέγα ἤνυσαν ἔργον·
Πολλὰ δ' ἐν εἰλαπίνῃ θυμηδέϊ κυδαίνεσκον
Πάντας, ὅσους ὑπέδεκτο σὺν ἔντεσι δούριος ἵππος.
Θαύμαζον Σίνωνα περικλυτὸν, οὔνεχ' ὑπέστη
Λώβην δυσμενέων πολυκηδέα· καί ῥά ἑ πάντες
Μολπῇ, καὶ γεράεσσιν ἀπειρεσίοισι τίεσκον
Αἰέν· ὅ δ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἐγήθεε τλήμονι θυμῷ
Νίκῃ ἐπ' Ἀργείων· σφετέρῃ δ' οὐκ ἄχνυτο λώβῃ·
Ἀνέρι γὰρ πινυτῷ, καὶ ἐπίφρονι, πολλὸν ἄμεινον
Κῦδος καὶ χρυσοῖο, καὶ οὔδεος, ἠδὲ καὶ ἄλλων
Ἐσθλῶν, ὁππόσα ἐστὶ, καὶ ἔσσεται ἀνθρώποισιν·
Οἵ δ' ἄρα πὰρ νήεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντες,

Δόρ-

93. *δὲ Κρονίων Ῥηϊδίως δύνατ' αἶσαν ἀπωσέμεν*] *Non facile*: An igitur *difficile* poteſt? De Parcarum in Jovem imperio etiam alibi Quintus non ſemel, ſed abſque tali diſtinctione: Vide modo Libri præcedentis extremum: Quare neſcio, cur voculam iſtam hic adhibuerit. Sed fortaſſe dubitavit, hæc ſcribens. *Pauw.*

99. *ὃς περὶ πάντων Ἀθανάτων γένος ἐστὶ*] An potius *μένος* vel *σθένος*? Sed *γένος* tuetur ſequens, *Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται*. *Pauw.*

101. *πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία θέντες*] Obſcurum & ambiguum eſt *ἐπὶ μηρία θέντες* ita *ἁπλῶς*: Illud *βωμοὺς*, quod ſequitur, hic

Dii in cælo voluptate afficiebantur, qui adjutores
Fuerant ex animo bellicoſorum Argivum:
Alii contra indignabantur, qui Trojanorum partes foverant,
Cum viderent Priami urbem conflagrare.
Nec tamen præter fatum, quamvis cuperent, opem ferre
Valebant: quandoquidem nec Saturnius ipſe obſiſtente fato,
Parcam facile depellere poteſt, qui (tamen) omnes præſtat
Deos generis dignitate. Nam ex Jove omnia exſiſtunt.
Cæterum Argivi multa boum femora (aris) impoſita
Comburebant una cum fiſſis lignis, & circumeuntes altaria
Dulce merum libabant ſuper incenſas hoſtias,
Gratias Diis agentes quod arduo operi finem impoſuiſſent.
Multis etiam laudibus in hilari convivio cohoneſtabant
Omnes, quos ligneus equus armatos ſuſceperat:
Inprimis admirationi ipſis erat Sino inclitus, qui ſuſtinuiſſet
Triſtiſſimam hoſtium mutilationem. Ideo omnes illum
Carmine & innumeris præmiis honorabant
Perpetuo. Is vero tolerantem in pectore animum lætitia perfundebatur
Propter Argivum victoriam, nec ægre ferebat ſui mutilationem.
Viro enim cordato & prudenti multo præſtantior eſt
Gloria auro, & fundis, atque aliis
Bonis, quæcumque ſunt & erunt hominibus.
Græci itaque apud naves, animum intrepidum habentes,

Con-

hic collocare debuiſſet Auctor. Sed paulo ſomniculoſior forte erat, cum hæc pangeret. *Pauw.*

107. Θαύμαζον Σίνωνα κλυτὸν] Θαύμαζεν δὲ Σίνωνα. *Rhod.*

110. ὁ δ' ἐὺ φρονέων ἦεν ἐγήθεε] ἐυφρονέων. *Rhod.*

121.

Δόρπεον ἀλλήλοισι διηνεκέως ἐνέποντες,
Ηνύσαμεν πολέμοιο μακρὸν τέλος· ἠράμεθ' εὐρὺ
Κῦδος, ὁμῶς δηΐοισι μέγα πτολίεθρον ἑλόντες·
Αλλὰ Ζεῦ, καὶ νόστον ἐελδομένοις κατάνευσον·
Ως ἔφαν· ἀλλ' οὐ πᾶσι πατὴρ ἐπὶ νόστον ἔνευσεν· 120
Τοῖς δέ τις ἐν μέσσοισιν ἐπιστάμενος· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς *
Δεῖμα πέλεν πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
Εὐνομίης ἐτρέποντο, καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς·
Ος δή τοι πρῶτον μὲν ἐελδομένοισιν ἄειδεν,
Λαοὶ ὅπως συνάγερθεν ἐς Αὐλίδος ἱερὸν οὖδας, 125
Ηδ' ὡς Πηλείδαο μέγα σθένος ἀκαμάτοιο
Δώδεκα μὲν κατὰ πόντον ἰὼν διέπερσε πόληας,
Ενδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον· ὅσσατ' ἔρεξεν
Τήλεφον ἀμφὶς ἄνακτα, καὶ ὄβριμον Ηετίωνα·
Ως Κύκνον κατέπεφνεν ὑπέρβιον, ἠδ' ὅσ' Αχαιοὶ, 130
Μαρνάμενοι μετὰ μῆνιν Αχιλλέος, ἔργα κάμοντο·
Εκτορα δ' ὡς εἴρυσεν ἕης περὶ τείχεα πάτρης·
Ως θ' ἕλε Πενθεσίλειαν ἀνὰ μόθον, ὥς τ' ἐδάμασσεν
Υἱέα Τιθωνοῖο, καὶ ὡς κτάνε καρτερὸν Αἴας
Γλαῦκον ἐϋμελίην, ἠδ' ὡς ἐριχυδέα φῶτα 135
Εὐρύπυλον κατέπεφνε θοοῦ πάϊς Αἰακίδαο·
Ως τε Πάριν δαμάσαντο Φιλοκτήταο βέλεμνα,
Ηδ' ὁπόσοι δολόεντος ἐσήλυθον ἔνδοθεν ἵππου
Ανέρες, ὥς τε πόλια θεηγενέος Πριάμοιο

Πέρσαν-

121. ἐπισάμενος· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς] Hic luxata ſunt exemplaria, quæ ſic aliquando reſtituere conatus fui: ἐπισάμενος κιθαρίζειν Μέλπε πολυχρονίοιο μόθυ τέλος· οὐ γὰρ. *Rhod.* Inter ἐπισάμενος & οὐ γὰρ ſine dubio interciderunt quædam: Quod Rhodomannus infercit, jejunum eſt. *Pauw.*

122. Δεῖμα πέλεν πολέμοιο δυσηχέος] ἀταρβίᾳ θυμὸν ἔχοντες præceſſit jam. *Pauw.*

123. Εὐνομίης] opera pacis & animi ſedati hic opponuntur operibus belli & animi concitati: Nota εὐνομίαν eo ſignificatu. *Pauw.*

124.

Convivabantur, (hæc) continue inter ſe memorantes;
Impoſuimus (tandem) ſerum bello finem, & amplam retulimus
Gloriam: magnifica urbe una cum hoſtibus expugnata.
Jam reditum etiam exoptantibus Jupiter nutu (tuo) confirma.
Sic loquebantur; at non omnibus Jupiter reditum annuebat.
Horum autem in medio quiſpiam citharam pulſare doctus, *
Diuturni belli exitum canit. Non enim amplius illis
Metus ſuberat turbulenti belli: ſed ad opera
Æquitatis & lætitiæ amabilis ſe convertebant.
Is itaque principio deſiderantibus canebat;
Quo pacto exercitus ad ſacrum Aulidis ſolum coiverit:
Deinde quomodo acris infatigabilis Pelidæ vis,
Per inſulas maris graſſans, duodecim urbes everterit,
Et undecim in vaſta continente: quæque patrarit
Circa regem Telephum & ſtrenuum Eetionem:
Ut Cycnum prævalidum neci dederit: Tum quas Achivi
Res geſſerint præliando, poſt commotam Achillis iram.
Utque Hectorem circa patriæ ipſius mœnia raptarit:
Ut Pentheſileam in conflictu ſubegerit, & proſtraverit
Natum Tithoni. Adhæc uti fortis Ajax interemerit
Glaucum bellacem: & quemadmodum illuſtrem virum
Eurypylum ſtrenui Æacidæ filius ſuſtulerit:
Quomodo Parin necarint ſagittæ Philoctetæ.
Tandem quot ingreſſi ſint equum doloſum
Heroës: & quod generoſi Priami

Urbe

124. Ος δή τοι πρῶτον μὲν ἐελδομένοισιν ἄεισεν] Malim, Ος δή τοι πρῶτος μὲν. *Pauw.*

126. Ηδ' ὡς Πηλείδαο μέγα σθένος &c.] Junge cum his, quæ Lib. 4. V. 150. et Lib. 7. V. 377. habuimus: Eodem enim recidunt. *Pauw.*

130. Ως Κύκνον κατέπεφνεν ὑπέρβιον] Scribe vel Χ' ὡς Κύκνον, vel Ως τε Κύκνον: Nam copula aperte requiritur. *Pauw.*

134. καὶ ὡς κτάνε καρτερὸν Αἴας] καρτερὸς Αἴας. *Rhod.*

135. Γλαῦκον ἰῦμελίην] ἰύμμελίην. *Pauw.*

Πέρσαντες, δαίνυντο κακῶν ἀπὸ νόσφι κυδοιμῶν·
Ἀλλη δ' ἄλλος ἄειδεν, ὅ τι φρεσὶν ἧσι μενοίνα·
Ἀλλ' ὅτε δαινυμένοισι μέσον περιτέλλετο νυκτὸς,
Δὴ τότε που δόρποιο, καὶ ἀκρήτοιο πότοιο
Παυσάμενοι, λαθικηδέα κοῖτον ἔλοντο·
Χθιζὸν γὰρ καμάτοιο μέρος κατεδάπτετο πάντας·
Τῷ καὶ παννύχιοι λελιημένοι εἰλαπινάζειν,
Παύσανθ', οὔνεκεν ὕπνος ἄδην ἀέκοντας ἔρυκεν·
Ἀλλη δ' ἄλλος ἴαυεν· ὅ δ' ἐν κλισίῃσιν ἑῇσιν
Ἀτρείδης ὀάριζε μετ' ἐϋκόμοιο γυναικὸς·
Οὐ γάρ πω κείνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὕπνος ἔπιπτεν,
Ἀλλὰ Κύπρις πεπότητο περὶ φρένας, ὄφρα παλαιοῦ
Λέκτρου ἐπιμνήσωνται, ἄχος δ' ἀπὸ νόσφι βάλωνται·
Πρώτη δ' αὖθ' Ἑλένη τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Μὴ νύ μοι ὦ Μενέλαε χόλον ποτὶ βάλλεο θυμῷ·
Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐθέλουσα λίπον σέο δῶμα, καὶ εὐνὴν,
Ἀλλά μ' Ἀλεξάνδροιο βίη, καὶ Τρῴῃσι υἷες,
Σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἁνηρείψαντο κιόντες·
Καί με μεμαυῖαν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
Ἢ ῥόχῳ ἀργαλέῳ, ἠὲ καὶ ξίφεϊ στονόεντι,
Εἶργον ἐνὶ μεγάροισι, παρηγορέοντες ἔπεσσι,

Σεῦ

142. μέσον περιτέλλετο νυκτὸς] περιτείλατο vel περιτείλλετο, Rhod. περιτέλλετο malo. Paauw.

143. δόρποιο, καὶ ἀκρήτοιο πότοιο] Notes ὁμοιοτέλευτα hercule ingrata. Paauw.

144. Παυσάμενοι, λαθικηδέα κοῖτον ἔλοντο *] Post Παυσάμενοι interponendum ὕπνῳ. Rhod. Injicio, perficioque versum, κὐτίχ' ἔλοντο. λαθικηδέα κοῖτον exprimunt illa Maronis Lib. 4. — corda oblita laborum. & Homeri ὕπνος λύων μελεδήματα θυμῷ. Dausq. Rhodomannus ὕπνῳ λαθικηδέα κοῖτον, ut Versus sit integer: Non accedo: Nam ὕπνῳ κοῖτον nimium dicit, & κοῖτος hic est ipse ὕπνος. Dausquejus imperite, Παυσάμενοι, λαθικηδέα κοῖτον κὐτίχ' ἔλοντο: Nam sic pro Versu mutilo habemus Versum podagrosum. Aliud desideratur: An legendum, Παυσάμενοι Δαναοὶ, λαθικηδέα κοῖτον ἕλοντο? Ita Calaber plus semel: Nihil tamen adfirmo: Scis, quid de mutilatis.

Urbe ſolo æquata, (nunc) extra nocivos belli tumultus convivarentur:
Et alibi alius canebat quod animo ſuo volvebat.
Poſtquam vero convivantibus medium noctis ingruebat,
Tandem cœnæ & meracæ compotationi
Fine impoſito, ſecuram ſomni quietem ceperunt.
Pridiana enim laboris moleſtia omnes exhauſerat.
Idcirco licet per totam noctem convivium extendere cuperent,
Deſinebant tamen; quod ſomnus quamlibet invitos valde gravabat.
Alibi itaque alius decubuit. In papilione vero ſuo
Atrides cum formoſa uxore confabulabatur.
Nondum enim horum oculis ſomnus inciderat:
Sed Venus animis obverſabatur: ut priſtini
Thori memores eſſent, & mœrorem procul abjicerent.
Prior itaque Helena his maritum verbis compellat.
Ne quæſo iram mihi animo fixam geras, mi Menelaë.
Non enim ego volens domum lectumque tuum reliqui;
Sed me Alexandri violentia Trojana ſuboles,
Te procul abſente, illuc profecti abripuerunt.
Et me funeſte vitam illico abrumpere properantem
Aut ſævo laqueo, aut triſtifico enſe,
Domi cohibuerunt, (blandis) demulcentes verbis,

Τua

latis ſentiam. *Pauw.*

149. *ἄμειζε μετ' ἰϋκόμοιο γυναικὸς*] *μετ' ἠϋκόμοιο. Rhod.*

154. *Μή τό μοι ὦ Μενέλαε χόλον ποτὶ βάλλεο θυμῷ*] Imo *ποτιβάλλεο* una voce: *ποτὶ* alias non convenit. *Pauw.*

158. *Καί με μιμανῖαι ἀίζυρῶς ἀπολέσθαι* *] *Καί με βίον μιμανῖαι ἀίζυρῶς ἀπολέσσαι*: vel *Καί μ' αἶσι*, vel *αὖθις*, vel *ἄφαρ*, vel *ἴκτωρ. Rhod.* Brodæus, *Καὶ θυμῷ μιμανῖαι*, vel *Καί μ' αὖτις μιμανῖαι.* Forte commodius:

Καί μιμανῖαι ἀίζυρῶς ἀπολέσθαι ἑτοίμως,

vel *ἑτοίμας. Dausq.* Multa hic habes, ſed parum bona: Hactenus placet mihi, *Καί με μάλα μιμανῖαι ἀίζυρῶς ἀπολέσθαι. Pauw.*

159. *Η βοόχῳ ἀγκαλίῳ, ἦέ καὶ ξίφεϊ τορέσσαι*] *ἠ* in *ἦέ* corripitur a vocali ſequente: An tamen ſcribendum potius, *ἤ καὶ ξίφεϊ τορέσσαι*? Hoc loco id certe deterius non eſſet. *Pauw.*

Σεῦ εἵνεκ' ἀχνυμένην, καὶ τηλυγέτοιο θυγατρὸς·
Τῆς νύ σε, πρός τε γάμου πολυγηθέος, ἠδὲ σεῦ αὐτοῦ;
Λίσσομαι, ἀμφ' ἐμέθεν στυγερῆς λελαθέσθαι ἀνίης.
Ως φαμένην, προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
Μήτέ τιν' ὦν μέμνησ', ἀλλ' ἴσχομεν ἄλγεα θυμῷ· * 165
Αλλὰ τὰ μέν που πάντα μέλας δόμος ἐντὸς ἔέργει
Λήθης· οὐ γὰρ ἔοικε κακῶν μεμνῆσθαι ἔτ' ἔργων.
Ως φάτο· τὴν δ' ἔλε χάρμα, δέος δ' ἐξέσσυτο θυμοῦ·
Ελπετο γὰρ παύσεσθαι ἀνιηροῖο χόλοιο
Ον πόσιν· ἀμφὶ δέ μιν βάλε πῆχεε· καί μιν ἀπ' ἄμφω
Δάκρυ κατὰ βλεφάρων ἠλείβετο ἠδὺ γοώντων· (170
Ασπασίως δ' ἄρα τώγε παρ' ἀλλήλοισι λιθέντε,
Σφωϊτέρου κατὰ θυμὸν ἀνεμνήσαντο γάμοιο·
Ως δ' ὅτε που χισσός τε, καὶ ἡμερὶς ἀμφιβάλλονται
Αλλήλοις περὶ πρέμνα, τά δ' οὔποτε ἴς ἀνέμοιο 175
Σφῶν ἀπὸ νόσφι βαλέσθαι ἐπισθένει, ὡς ἄρα τώγε
Αλλήλοις συνέχυντο, λιλαιόμενοι φιλότητος·
Αλλ' ὅτε δὴ καὶ τοῖσιν ἐπήλυθεν ὕπνος ἀπήμων,
Δὴ τότ' Αχιλλῆος κρατερὸν κῆρ ἰσοθέοιο
Εστη ὑπὲρ κεφαλῆς οἱ υἱέος, οἷος ἔην περ 180
Ζωὸς

161. Σεῦ εἵνεκ' ἀχνυμένην] Σεῖο ἕνεκ'. *Rhod.*

165. Μήτέ τι νῦν μέμνησ', ἀλλ' &c.] Forte Μηκέτι. *Rhod.* Rhocomannus Μηκέτι: quod ego probo, quia alterum μήτε non sequitur, τι Emphaticum est & bonum: Quare si Μήτι γε legeretur, id cum Μηκέτι non commutarem. *Pauw.*

169. Ελπετο γὰρ παύσεσθαι ἀνιηροῖο χόλοιο] Rectius sit παύσασθαι, idque ἐξέσσυτο & loci cohærentia mavult: Neque aliter, ut nunc video, Aldina. *Pauw.*

170. καί μιν ἀπ' ἄμφω Δάκρυ κατὰ βλιφάρων &c.] καί σφιν ἀπ' ἀμφοῖν. *Rhod.* Locus haud dubie corruptus. Rhodomannus legit, καί σφιν ἀπ' ἀμφοῖν Δάκρυ κατὰ βλιφάρων ἠλείβετο: An recte satis, vehementer dubito: Nam ἀπ' vix ac ne vix jungi potest cum ἠλείβετο: Sic autem pravum est sine dubio, ἀπὸ σφιν ἀμφοῖν Δάκρυ κατὰ βλιφάρων ἠλείβετο. Legendum suspicor, καί σφιν ἄρ' ἀμφοῖν Δάκρυ κατὰ βλιφάρων ἠλείβετο ἠδὺ γοώντων. *Pauw.*

174. χισσός τε, καὶ ἡμερὶς ἀμφιβαλ-

Tua & unicæ filiæ cauſa me afflictantem :
Per quam te conjugiumque noſtrum lætabile ac teipſum
Obſecro, ut omnem moleſtiam propter me conceptam expectores.
Ita loquentem affatur prudens Menelaus.
Ne amplius horum refrices memoriam ; ſed comprimamus animo dolores. *
Atque hæc omnia atra in ſe coerceat domus
Oblivionis. Non enim rerum perperam geſtarum meminiſſe amplius decet.
Sic ait : illam itaque gaudium corripit, metusque ex animo fugit.
Sperabat enim finem moleſtæ iræ facturum
Maritum ſuum. Ideo brachia ei circumdat, & utrique
Lacrymæ e palpebris deſtillant amanter flentibus.
Ac perlubenter in mutuos complexus effuſi,
Ex animi ſententia memores erant conjugii ſui.
Ac veluti hedera & vitis conſtringunt
Se mutuo ramuſculorum nexu, quos nulla unquam vis venti
A ſe divellere poteſt : ita & iſti duo
In amplexu mutuo hærebant, conjugalem appetentes conſuetudinem.
Cæterum cum & ipſos placidus invaſiſſet ſomnus :
Ibi ſtrenua divini Achillis anima
Supra caput filii ſui aſtitit, qualis erat,

Cum

βάλλονται] ἀμφιβάλωνται. *Rhod.*

175. Αλλήλοις περὶ πρέμνα] Rhodomannus, qui ἀμφιβάλλονται correxit, ſic etiam corrigere debuiſſet hæcce : Nam ubi ἀμφιβάλωνται reſcripſeris, Αλλήλοις ſubſiſtere non poteſt, & mutandum eſt ſtatim in Αλλήλους : Pro paſſivo ἀμφιβάλλονται ſic ſcilicet aſſumitur medium ἀμφιβάλωνται, quod vitis & hederæ Energian ſervat, & pro caſu tertio deſiderat caſum quartum : Nihil certius, ſi Græcis vel leviter ſis imbutus. *Pauw.*

176. ὣς ἄρα τώγε Αλλήλοις συνέχυντο] συνέχοντο. *Rhod.* συνέχοντο emaculatius ſane eſt. *Pauw.*

179. Αχιλλῆος κρατερὸν κῆρ] Interpres, *ſtrenua Achillis anima* : κῆρ hic notes : Neſcio, an alibi ita occurrat. *Pauw.*

Ζωὸς ἐὼν, ὅτε Τρωσὶν ἄχος πέλε, χάρμα δ' Ἀχαιοῖς.
Κῦσε δέ οἱ δειρὴν, καὶ φάεα μαρμαίροντα
Ἀσπασίως· καὶ τοῖα παρηγορέων, προσέειπεν·
Χαῖρε τέκος, καὶ μήτι δαΐζεο πένθεϊ θυμὸν,
Εἵνεκ' ἐμοῖο θανόντος, ἐπεὶ μακάρεσσι θεοῖσιν
Ἤδη ὁμέστιός εἰμι· σὺ δ' ἴσχεο τειρόμενος κῆρ
Ἀμφ' ἐμέθεν, καὶ κάρτος ἄδην ἐμὸν ἔνθεο θυμῷ·
Αἰεὶ δ' Ἀργείων πρόμος ἵστασο, μηδενὶ εἴκων
Ἠνορέῃ· ἀγορὴ δὲ παλαιοτέροισι βροτοῖσι
Πείθεο· καὶ νύ σε πάντες εὔφρονα μυθήσονται·
Τῖε δ' ἀμύμονας ἄνδρας, ὅσοις νόος ἐμπεδός ἐστιν·
Εσθλῷ γὰρ φίλος ἐσθλὸς ἀνὴρ· χαλεπῷ δ' ἀλεγεινός·
Ην δ' ἀγαθὸν φρονέῃς, ἀγαθῶν καὶ τεύχεαι ἔργων·
Αἰνὸς δ' οὔποτ' ἀνὴρ ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' ἵκανεν,
Ωτινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος· οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
Πρέμνον δυσβατόν ἐστι, μακροὶ δέ οἱ ἄχρις ἐπ' αἴθρην
Οζοι ἀπηέξηθ'· ὁπόσοισι δὲ κάρτος ἀπηδεῖ,
Καὶ πόνος, ἐκ καμάτου πολυγηθέα καρπὸν ἀμῶνται,
Εἰς ἀρετῆς ἀνάβαντες εὐστεφάνου κλυτὸν ἔρνος·
Αλλ' ἄγε κύδιμος ἔσσο· καὶ ἐν φρεσὶ πευκαλίμῃσι
Μήτ' ἐπὶ πήματι πάγχυ δαΐζεο θυμὸν ἀνίῃ,
Μήτ' ἐσθλῷ μέγα χαῖρε· νόος δέ τοι ἤπιος ἔστω
Ες τε φίλους ἑτάρους, ἔς θ' υἱέας, ἔς τε γυναῖκας,

Μνω-

185. Εἵνεκ' ἐμοῖο θανόντος] Εἵνεκ' ἐμεῖο. *Pauw.*

186. σὺ δ' ἴσχεο τειρόμενος κῆρ Ἀμφ' ἐμέθεν] Sed vix dixerat, καὶ μή τι δαΐζεο πένθεϊ θυμὸν Εἵνεκ' ἐμεῖο θανόντος. *Pauw.*

193. ἀγαθῶν καὶ τεύχεαι ἔργων] καὶ τεύξεαι. *Rhod.*

194. Αἰνὸς δ' οὔποτ' ἀνὴρ ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' ἵκανεν] Nimium est illud Αἰνὸς, inprimis ubi sequitur mox, Ωτινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος: Fallor, aut scribendum est, Κεῖνος δ' οὔποτ' ἀνὴρ &c. Literis primis Versuum, scis quid factum sit: Inde errores infiniti. Illud ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' incongruum est, ubi trunco & arbori assimilatur virtutis conditio: Sic tamen

Vir

Cum adhuc viveret, ubi Trojanis dolori & Achivis
gaudio erat.
Oſculatusque fuit ipſius collum, & oculos fulgentes
Propenſe, ac talibus eum demulcens compellavit.
Salve fili, & nequaquam animum luctu conficias
Propter me defunctum. Nam beatis Diis
Nunc ſum familiaris. Ideo deſine cor abſumere
Mea cauſa: quin potius virtute mea animum inſtrue.
Perpetuo autem Argivum propugnatorem age, nulli
cedens
Fortitudine: verum in concione ſenioribus te viris
Auſculta: tum demum te omnes cordatum prædicabunt.
Præſtantes etiam viros, quibus mens firma eſt, cole.
Bonus enim vir boni amicus eſt, & improbus improbo.
Quod ſi bonum animo tractabis, bonorum & operum
ſucceſſum conſequeris.
Sed vir improbus nunquam ad virtutis terminos per-
venit,
Cui non juſta mens eſt. Illius enim
Arbor difficilis acceſſu eſt, altique ei ad cælum uſque
Rami excreverunt. Quos autem fortitudo comitatur
Et labor, jucundiſſimum ex labore fructum metunt,
Ad inclytum coronatæ virtutis germen enixi.
Quare age, dignum te laude geras, & in cordato pectore,
Neque propter res adverſas animum ægritudine nimium
excrucies:
Neque in rebus ſecundis lætitia te efferas. Benigna
etiam tibi mentis affectio ſit
Erga caros amicos, erga filios, erga uxores.

Et

Vir Scholaſticus, cui ingenium fuit minus concinnum. *Pauw.*

197. Ὅζοι ἀπηίξηθ' ὑπόσοισι δὲ &c.] Ὅζοι ἀπηίξηθεν ὑπόσοισι. *Rhod.* Ita Rhodomannus in Corrigendis, cum antea in Emendationibus poſuerat ἀπηίξηθ': Operæ haud dubie peccarunt, & ipſe voluit ἀπηύξηθεν. *Pauw.*

199. Εἰς ἀρετῆς ἀναβάντες ἱδρῶτι φάσσον κλυτὸν ἔρνος] Illud ἔρνος etiam miſere languet poſt Πρίμοι δυσβατὸν ἴσι &c, et ἀρετῆς ἐπὶ τέρμασ'. *Pauw.*

Μνωομένῳ κατὰ θυμὸν, ὅτε σχεδὸν ἀνθρώποισιν
Οὐλομένοιο μόροιο πύλαι, καὶ δώματα νεκρῶν·
Ἀνδρῶν γὰρ γένος ἐστὶν ὁμόϊον ἄνθεσι ποίης,
Ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι, τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
Τοὔνεκα μείλιχος ἔσσο, καὶ Ἀργείοισιν ἔνισπε,
Ἀτρείδῃ δὲ μάλιστα, καὶ Ἀγαμέμνονι, εἴγε τὶ θυμῷ
Μέμνησθ', ὅσσ' ἐμόγησα περὶ Πριάμοιο πόλῃα,
Ἠδ' ὅσα λῃϊσάμην πρὶν Τρώϊον οὖδας ἱκέσθαι,
Τῷ μοι νῦν κατὰ θυμὸν ἐελδομένῳ περὶ πάντων,
Λῃΐδος ἐκ Πριάμοιο Πολυξένην εὐπέπλον
Ὄφρα θεῶς ῥέξωσιν, ἐπεὶ σφίσι χώομαι ἔμπης
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάρος Βρισηΐδος· ἀμφὶ δ' ἄρ' οἶδμα
Κινήσω πόντοιο, βαλῶ δ' ἐπὶ χείματι χεῖμα,
Ὄφρα καταφθινύθοντες ἀτασθαλίῃσιν ἑῇσι,
Μίμνωσ' ἐνθάδε πολλὸν ἐπὶ χρόνον, εἰσόκ' ἔμοιγε
Λοιβὰς ἀμφιχέωνται, ἐελδόμενοι μέγα νόστου·
Αὐτὴν δ', εἴ κε θέλωσιν, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸν ἕλωνται,
Κούρην ταρχύσασθαι ἀπόπροθεν, οὕτι μεγαίρω.
Ὡς εἰπὼν, ἀπόρουσε θοῇ ἐναλίγκιος αὔρῃ,
Αἶψα δ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον, ἧχι τέτυκται *
Οὐρανοῦ ἐξ ὑπάτοιο καταιβασίη, ἄνοδός τε
Ἀθανάτοις μακάρεσσιν· ὅ δ' ὁππότε μιν λίπεν ὕπνος,
Μνήσατο πατρὸς ἑοῖο· γόος δέ οἱ ἦϋς ἰάνθη·

Αλλ'

204. *Μνωομένῳ κατὰ θυμὸν, ὅτε σχεδὸν ἀνθρώποισι*] ὅτι σχεδὸν. *Pauw.*

209. *Ατρείδῃ δὲ μάλιστα, καὶ Αγαμέμνονι*] *Ατρείδῃ δὲ μάλιστ' Αγαμέμνονι. Rhod.*

210. *Μέμνησθ'*] Peſſimum eſt *Μέμνησθ'*: Nam perſonæ ſecundæ hic locus eſt nullus, ut quisque videt ſtatim: Scribe igitur *Μέμνητ'* vel *Μέμνηθ'*. *Pauw.*

211. *Ηδ' ὅσα λῃϊσάμην πρὶν Τρώϊον οὖδας ἱκέσθαι*] Hoc iterum Prædonis eſt, non Herois. *Pauw.*

213. *Πολυξένην εὐπέπλον*] *Πολυξείνην.* Ita verſus depoſtulat. *Dausq.*

218. *εἰσόκ' ἔμοιγε Λοιβὰς ἀμφιχέωνται*] Sanguis Polyxenæ effundendus erat, & ſic Achilles mortuus frui debebat virgine, ut alii aliarum corpore fruerentur vivi: Ita intellige *λοιβὰς*: Has & nihil aliud, deſiderabat

Et tibi ſuccurrat animo, quod in propinquo ſint hominibus
Pernicialis fati portæ, & functorum habitacula.
Genus enim humanum ſimile eſt plantarum floribus,
Floribus vernis; Alii intereunt, illi contra naſcuntur;
Idcirco mitis eſto. Et Argivis refer,
Maxime vero Atridæ Agamemnoni, ſi quid eorum adhuc animo
Memori hæret, quæ magno labore geſſerim ad Priami urbem,
Et quantum prædæ coegerim, antequam in campum Trojæ perventum eſt.
Ideo mihi nunc ex animo præ cunctis (aliis) cupienti,
E Priami ſpoliis Polyxenam decenter amictam
Quamprimum mactent: Nam ipſis ſuccenſeo adhuc
Magis, quam olim propter Briſeidem: & undique fluctus
Maris commovebo, ac tempeſtati tempeſtatem accumulabo;
Ut peccatis ſuis intabeſcentes,
Ad longum hic maneant tempus: donec mihi
Libamina diffuderint, magno reditus deſiderio adacti.
Ipſam vero, ſi volent, quando animam eripuerint,
Puellam ſepeliri a me ſeorſum, non invideo.
Sic fatus; velocis in morem auræ ſubito receſſit:
Et confeſtim in campum Elyſium migravit, ubi eſt
Deſcenſus ex alto cælo & aſcenſus
Diis immortalibus. Ille autem cum ſomnus ipſum reliquiſſet,
Recordabatur patris ſui, generoſusque ejus animus lætitia percellebatur.

At

rabat anima Herois: Ideo addit, *Αὐτὴν δ', εἴ κε θέλωσι* &c. *Rauw.*

223. *Αἶψα δ' ἐς Ηλύσιον πεδίον, ἵχι τέτυκται* *] Poſt *πεδίον* deeſt forte *μόλεν* vel *κίεν*. *Rhod.* Forte *ἐς Ηλύσιον κίδον ἵπτατο*: auræ namque Achillis aſſimilavit umbram. Brodæus *κίεν* inſerit, aut *μόλεν*: recte. *Dausq.*

224. *Οὐρανοῦ ἐξ ὑπάτοιο καταιβασίη, ἄνοδός τε*] *καταιβασίη τ', ἄνοδός τε. Rhod.*

226. *γόος δέ οἱ ἠΰς ἐάνθη*] *γόος δέ οἱ ἠΰς. Rhod.*

Αλλ' ὅτ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήϊεν Ηριγένεια,
Νύκτα διασχεδάσασ', ἐφάνη δ' ἄρα γαῖα, καὶ αἰθὴρ,
Δὴ τότ' Αχαιῶν υἷες ἀπ' ἐκ λεχέων ἀνόρουσαν
Ιέμενοι νόστοιο· νέας δ' ἐς βένθεα πόντου
Εἶλκον καγχαλόωντες ἀνὰ φρένας, εἰ μὴ ἄρ' αὐτοὺς
Εσσυμένους κατέρυκεν Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς,
Εἰς ἀγορήν τε κάλεσε, καὶ ἔφατο πατρὸς ἐφετμήν·
Κέκλυτέ μευ φίλα τέκνα μενεπτολέμων Αργείων
Πατρὸς ἐφημοσύνην ἐριχυδέος, ἣν μοι ἔνισπε,
Χθιζὸν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας ὑπνώοντι·
Φῆ γὰρ ἀειγενέεσσι μετέμμεναι ἀθανάτοισιν·
Ηνώγει δ' ὑμέας τε, καὶ Ατρείδην βασιλῆα,
Οφρά οἱ ἐκ πολέμοιο γέρας περικαλλὲς ἄραιτε,
Τύμβον ἐπ' εὐρώεντα Πολυξένην εὔπεπλον·
Καί μιν ἔφη ῥέξαντας, ἀπόπροθι ταρχύσασθαι·
Εἰ δέ οἱ οὐκ ἀλέγοντες ἐπιπλώαιτε θάλασσαν,
Ηπείλει κατὰ πόντον ἐναντία κύματ' ἀείρας,
Λαὸν ὁμῶς νήεσσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύζειν.
Ως φαμένου, πείθοντο, καὶ ὡς θεῷ εὐχετόωντο·
Καὶ γὰρ δὴ κατὰ βένθος ἀέξετο κῦμα θυέλλῃ
Εὐρύτερον, καὶ μᾶλλον ἐπίτριμον, ἢ πάρος ἦεν,
Μαινομένου ἀνέμοιο· μέγα δ' ὀροθύνετο πόντος

Χερσὶ

233. Εἰς ἀγορήν τε κάλεσε, καὶ ἔφατο πατρὸς ἐφετμήν] κάλεσσε, καὶ ἔφατο. *Rhod.* Scribe:

Εἰς ἀγορὴν κάλεσσε, καὶ εὖ φάτο πατρὸς ἐφετμήν.

Dausq. Ego Rhodomannum sequor. *Pauw.*

236. Χθιζὸν ἐνὶ λεχέεσσι] Forte Χθιζὸς. *Rhod.* Ita legas, per me licet: Eodem jure scribere possem V. 145. hujus Libri, Χθιζῷ γὰρ καμάτοιο μέτης. *Pauw.*

240. Πολυξίνην εὔπεπλον] Πολυξείνην. *Rhod.*

242. Εἰ δέ οἱ οὐκ ἀλέγοντες ἐπιπλώαιτε θάλασσαν] Illud οἱ referri debet ad ἐπιπλώαιτε θάλασσαν: Nam ἀλέγοντες cum casu secundo vel quarto construitur: Nihil notius. An tamen legendum, Εἰ δέ ἑ vel Εἰ δ' οὐ οὐκ ἀλέγοντες? Id verum forte:

At poſtquam Aurora in amplum aſcendit cælum,
Diſpulſa nocte, & luci expoſita fuit tellus & æther:
Exin Achivum nati e ſtratis exſilierunt,
Reditus percupidi: navesque in altum maris gurgitem
Traxiſſent geſtientes animis; niſi eis
Properantibus obſtetiſſet præſtans Achillis natus,
Et ad concionem vocaſſet. Ubi parentis mandata expoſuit.
Audite ex me, cari bello præſtantium Argivum nati,
Clariſſimi patris mandatum, quod mihi indicavit
Heri in lecto, per noctem dormienti:
Dixit enim, ſe Diis intereſſe immortalibus:
Juſſitque vos & Imperatorem Atriden,
Ut ſibi ex manubiis belli honorarium perpulcrum deligatis,
Polyxenam (videlicet) decore amictam, vaſto ſuper tumulo (immolandam.)
Edixit etiam, ut eam ſacrificio peracto ſeparatim terræ mandetis.
Quod ſi ſpreto ipſius mandato mare ſulcaveritis,
Interminatur, ſe adverſis in mari fluctibus excitatis,
Exercitum una cum navibus longo tempore hic remoraturum.
Talia dicenti aſſentiuntur: & (Achilli) tanquam Deo vota faciunt.
Namque ſubito in profundo inſurgit fluctus cum procellis
Vaſtior & magis continuus, quam antea fuerat,
Vento furente: & ingens commovebatur Pontus Nep-

forte: Nam durius eſt vulgatum, ita ut dixi, acceptum. *Pauw.*

247. καὶ μᾶλλον ἐπίτριμον, ἢ πάρος ἦεν] ἐπήτριμον. *Rhod.* Rhodomannus ἐπήτριμον: Utrumque in Libris invenitur, & a Grammaticis recenſetur: Videbimus diſtinctius alibi. *Pauw.*

248. μέγα δ' ὀρθύνετο πόντος] μέγας δ' ὀρθύνετο. *Rhod.* Non neceſſe, ubi cæſura adeſt. *Pauw.*

250.

Χερσὶ Ποσειδάωνος· ὁ γὰρ κρατερῷ Ἀχιλῆϊ
Ἦρα φέρεν· πᾶσαι δὲ θοῶς ἐνόρουσαν θύελλαι
Ἐς πέλαγος· Δαναοὶ δὲ μέγ' εὐχόμενοι Ἀχιλῆϊ,
Πάντες ὁμῶς μάλα τοῖα πρὸς ἀλλήλους ὀάριζον,
Ἀτρεχέως γενεῇ μεγάλου Διὸς ἦεν Ἀχιλλεύς·
Τῷ καὶ νῦν θεός ἐστι, καὶ εἰ πάρος ἔσχε μεθ' ἡμῖν·
Οὐ γὰρ ἀμαλδύνει μακάρων γένος ἄμβροτος αἰών·
Ὡς φάμενοι, ποτὶ τύμβον Ἀχιλλέος ἀπονέοντο·
Τὴν δ' ἄγον ἠΰτε πόρτιν ἐς θάνατον, θυηλὰς
Μητρὸς ἀπειρύσαντες ἐνὶ ξυλόχοισι βοτῆρες,
Ἣ δ' ἄρα μακρὰ βοῶσα, κινύρεται ἀχνυμένη κῆρ·
Ὡς τῆμος Πριάμοιο πάϊς περιχωκύεσκε
Δυσμενέων ἐν χείρεσσιν· ἄδην δέ οἱ ἔχχυτο δάκρυ·
Ὡς δ' ὁπότε βριαρῷ ὑπὸ χείματι καρπὸς ἐλαίης,
Οὔπω χειμερίῃσι μελαινόμενος ψεκάδεσσι,
Χεύει πολλὸν ἄλειφα, περιτρύζωσι δὲ μακρὰ
Ἀρμεν' ὑπὸ σπάρτοισι, βιαζομένων ὑπ' αἰζηῶν,
Ὡς ἄρα καὶ Πριάμοιο πολυτλήτοιο θυγατρὸς
Ἐλκομένης ποτὶ τύμβον ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος,
Αἰνὸν ὁμῶς στοναχῇσι κατὰ βλεφάρων ῥέε δάκρυ·

Καί

250. πᾶσαι δὲ θοῶς ἐνόρουσαν θύελλαι] ἐνόρουσαν ἄελλαι. *Rhod.*

253. Ἀτρεκέως γενεῇ μεγάλου Διὸς ἦεν Ἀχιλλεύς] γενεὴ. *Rhod.* Rhodomanni γενεὴ non improbo: Similiter habuimus de Æthra Libr. præced. V. 508. Οὐ γὰρ Τρωϊάδων γένος ἔυχομαι: Nam ut hic γενεὴ, ita ibi ſumitur γένος. Non tamen rejiculum vulgatum, Ἀτρεκέως Ἀχιλλεὺς ἦεν μεγάλου Διὸς γενεῇ, *erat a magno Jove ortu & progenie. Pauw.*

257. Τὴν δ' ἄγον ἠΰτε πόρτιν ἐς θάνατον, θυηλὰς] ἐς ἀλαπάδνοιο θυηλὰς. *Rhod.* Scribe, ἐς ἀλαπάτοιο θυηλὰς. Correctio eſt a doctiſſimo Brodæo. *Dausq.* Minus conveniens eſt Τὴν, ubi nomen Polyxenæ non eſt in vicinia. *Pauw.*

261. Δυσμενέων ἐν χείρεσσιν] Δυσμενίων ἐν χερσὶν. *Rhod.*

264. Χεύει πολλὸν ἄλειφα, περιτρύζωσι δὲ μακρὰ] Χεύῃ, vel περιτρύζωσι, ut modi conveniant. ὅτε autem & ὁπότε tam indicativo, quam conjunctivo præponuntur. *Rhod.* Miror, ubi

Neptuni manibus. Is enim forti Achilli
Hanc gratiam impendit. Omnes vero repente turbines irruunt
In Pelagus. Danai igitur magnis se votis obstringentes Achilli,
Cuncti simul talia inter sese identidem memorabant.
Revera magni Jovis propago fuit Achilles.
Idcoque nunc Deus est, etsi antea nobiscum fuit.
Non enim superum progeniem abolet sempiternum ævum.
Sic fati; ad bustum Achillis redeunt,
Et Polyxenam ducunt, sicut juvencam ad Dei (alicujus) sacrum
Pastores a matre abstractam in sylva (ducunt;)
Illa prolixo reboans mugitu, mœsto corde lamentatur.
Ita tunc Priami nata ululatu complebat omnia,
Inter inimicorum manus, & ubertim ei lacrymæ promanabant.
Sicut ubi duram sub hyemem olivæ fructus,
Nondum hybernis pruinis nigrescens,
Multum pinguedinis emittit, & stridet ingens
Trapetum, dum sparteis funibus torquetur a juvenibus.
Non secus etiam multa experti Priami natæ,
Dum abstrahitur ad bustum sævi Achillis,
Tristes lacrymæ cum gemitibus ex oculis defluebant:

Adco-

ubi hanc modorum convenientiam toties in his neglexit Rhodomannus. Pro ἄλιφας hic habes ἄλιφα, de quo Herodianus apud Eustathium, ut notum. P. 265. Ἁρμοὶ ὑπὸ σπάρτοισι, βιαζομένων ὑπ' αἰζηῶν] Abime alterum ὑπὸ, & σπάρτοισι funes sparteos torquendo prælo intellige, ut Iliade Β.

Δοῦρα σίσπτε νεῶν, καὶ σπάρτα λίλυνται.

Vide Plinium Lib. 24. Cap. 9. Ejusmodi funes *Serilla* vocavit Pacuvius in Niptris. *Dausq.* Recte Dausquejus βιαζομένων αἰζηῶν: Nam ὑπὸ Versum corrumpit. μαχρὰ ἄρμενα sunt phalanges, quibus una cum funibus comprimitur torcular: Quare dubito, an pro ὑπὸ σπάρτοισι non accommodatius legeretur ἐπὶ σπάρτοισι: Attende & judica. *Pauw.*

278.

Καί οἱ κόλπος ἔνερθεν ἐπλήθετο· δεύετο δὲ χρὼς,
Ατρεχέως ἀτάλαντος ἐϋκτεάνῳ ἐλέφαντι·
Καὶ τότε λευγαλέοις ἐπὶ πένθεσι κύντερον ἄλγος
Τλήμονος ἐς κραδίην Εκάβης πέσεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Μνήσατ' ὀϊζυροῖο, καὶ ἀλγινόεντος ὀνείρου,
Τόν ῥ' ἴδεν ὑπνώουσα παροιχομένῃ ἐνὶ νυκτὶ·
Η γὰρ ὀΐετο τύμβον ἐπ' ἀντιθέου Αχιλῆος
Εστάμεναι γοόωσα· κόμαι δέ οἱ ἄχρις ἐπ' οὖδας
Εκ κεφαλῆς ἐκέχυντο, καὶ ἀμφοτέρων ἀπὸ μαζῶν
Ερρεε φοίνιον αἷμα ποτὶ χθόνα· δεύετο δὲ σῆμα·
Τοῦ περιδειμαίνουσα, καὶ ὀσσομένη μέγα πῆμα,
Οἰκτρὸν ἀνωλύζεσκε· γόῳ δ' ἐπὶ μακρὸν ἀύτει,
Εὖτε κύων προπάροιθε κινυρομένη μεγάροιο,
Μακρὸν ὑλαγμὸν ἵησιν, ἐὸν σπαργεῦσα γάλακτι,
Τῆς ἀπὸ νήπια τέκνα, πάρος Φάος εἰσοράασθαι,
Νόσφι βάλωσιν ἄναχτες, ἕλωρ ἔμεν οἰωνοῖσιν,
Η δ' ὅτε μέν θ' ὑλακῇσι κινύρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ωρυθμῷ, στυγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτὴ·
Ως Εκάβη γοόωσα, μέγ' ἴαχεν ἀμφὶ θυγατρὶ·
Ω μοι ἐγὼν, τί νυ πρῶτον, ἠδ' ὕστατον, ἀχνυμένη κῆρ,
Κωκύσω, πολέεσσι περιπλήθουσα κακοῖσιν;
Υἱέας, ἢ πόσιν, αἰνὰ, καὶ οὐκ ἐπίαλπα παθόντας;
Η πό-

278. *δεύετο δὲ σῆμα*] *δεῦε δὲ σῆμα*. *Rhod.*

280. *Οἰκτρὸν ἀνωλύζεσκε*] Nota *ὀλύζω* pro *ἀλολύζω*: Nam inde *ἀνωλύζεσκε* pro *ἀνωλολύζεσκε*. *Ραιω.*

282. *Μακρὸν ὑλαγμὸν ἵησιν, ἣν σπαργεῦσα γάλακτι*] *ἵησι, νίφει, velvíω, velἵησιν, ἰῷ σπαργεῦσα γάλακτι*. *Rhod.* Lege, *ἰῷ σπαργεῦσα γάλακτι*. Pro *σπαργεῦσα* ſcripturiebam *σφαργεῦσα*, quod in Odyſſea lectum: *Οὖθατα δὲ σφαργεῦντο*. Id autem diſtenti uberis eſt: At manum, animumque ſuſtinere cogit. Heſychius: *Σπαργᾷ, ὅτι οἱ μαστοὶ πλήρεις εἰσὶ γάλακτος*. Item: *Σπαργῶσι, πλημμυροῦσι, ἀποσκάζουσιν*. *Dauiq.* *ἰῷ σπαργεῦσα γάλακτι* & mihi placet. *σπαργᾶν* & *σπαργεῖν* magis trita ſunt & nota, quam *σφαργεῖν*, ut ſciunt ipſi Tyrones:

Adeoque ſinus ei ſubtus replebatur, madeſcebatque cutis
Revera precioſiſſimo ebori ſimilis.
Tunc etiam poſt (tot) funeſtos luctus fœdior cruciatus
In cor Hecubæ infelicis irruit. Animus namque ejus
Reminiſcebatur miſeri ac dolorifici ſomnii,
Quod præterita nocte quieſcens viderat.
Nam putabat ſe ad ſemidei Achillis tumulum
Stare lugentem: & capilli ad terram uſque ipſi
A capite defluebant, & geminis ab uberibus
Manabat lethalis cruor humi, & monimentum rigabat.
Ob hoc metu anxia, & calamitatem non exiguam præ-
ſagiens,
Miſerabilem ululatum edit, & cum gemitu majorem
in modum exclamavit;
Non ſecus ac canis, ante ædes (veluti) lamentans
Magnum latratum emittit, ſuo lacte diſtenta,
A qua tenellos catulos, priusquam lucem intuerentur,
Procul abjecerint domini; ut alitibus præda ſiant:
Illa igitur nunc latrando luctum prodit, nunc rurſus
Ululando, odioſusque per aëra queſtus fertur.
Ita & Hecuba lamentans magnum filiæ cauſa vocife-
ratum edidit.
Heu mihi! Quid primum aut ultimum mœſto corde
Deplorem, innumeris calamitatibus oppleta?
Natos an virum, dira & inſperata perpeſſos?

An

nes: Quare Dausquejum in eo iterum agnoſco vere. *Pauw.*

288. Ω μοι ἐγὼν, τί νυ πρῶτον, τί δ' ὕστατον, ἀχνυμένῃ κῆρ] πρῶτοι, ἰδ' ὕστατον. *Rhod.* Corrige ex Odyſſea: Ω μοι ἐγὼν, τί νυ πρῶτα; τί δ' ὕστατον ἀχνυμένῃ κῆρ. *Dausq.* Legi etiam poteſt, τί νυ πρῶτον ἢ ὕστατον. *Pauw.*

290. Τίπας, ἢ πόσιν] ἢ hic non convenit: Scribendum ſuſpicor, Τίπας καὶ πόσιν. *Pauw.*

Ibid. αἰνὰ, καὶ οὐκ ἐπίολπα παθόντας] Scribe ἐπίελπτα, inſperata. Vel οὐκ ἐπίιπτα. Heſychius: Ἐπίιπτα, φορητὰ, ὑποχωρητὰ. Utitur Homerus Odyſſ. Θ. *Dausq.* Mutare non audeo ἐπίολπα, quia mox recurrit, & apud Heſychium eſt ſuo loco, Ὄλπα, ἡ ἐλπὶς: Sic enim vocis matrem habemus: ὄλπα, ἄέλπτος, ἐπίολπος, &c. *Pauw.*

291.

Ἡ πόλιν, ἠδὲ θύγατρας ἀδευκέας, ἠδ' ἐμὸν αὐτῆς
Ἦμαρ ἀναγκαῖον, ἢ δούλειον; οὕνεκα κῆρες
Σμερδαλέαι πολέεσσί μ' ἐνειλήσαντο κακοῖσι·
Τέκνον ἐμὸν, σόι τ' αἰνὰ, καὶ οὐκ ἐπίολπα, καὶ αὐτῇ
Ἀλγε' ἐπεκλώσαντο· γάμου δ' ἀπὸ νόσφι βάλοντο,
Ἐγγὺς ἐόνθ' Ὑμεναῖον, ἐπεκρήναντο δ' ὄλεθρον
Ἀσχετον, ἀργαλέον τε, καὶ οὐ φατὸν· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Καὶ νέκυς ἡμετέρῳ ἐνὶ μαίνεται αἵματι θυμὸν·
Ὡς μ' ὄφελον μετὰ σεῖο φίλον τέκος ἤματι τῷδε
Γαῖα χανοῦσα κάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.
Ὡς φαμένης, ἄλληκτα κατὰ βλεφάρων χεύοντο
Δάκρυα· λευγαλέον γὰρ ἔχεν μέγα πένθεϊ πένθος.
Οἷ' ὅτ' ἔβαν ποτὶ τύμβον Ἀχιλλῆος ζαθέοιο,
Δὴ τότε οἱ φίλος υἱὸς ἐρυσάμενος θοὸν ἄορ,
Σκαιῇ μὲν κούρην κατερήτυε, δεξιτερῇ δὲ
Τύμβῳ ἐπιψαύων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
Κλῦθι πάτερ σέο παιδὸς ἐπευχομένοιο, καὶ ἄλλων
Ἀργείων, μήδ' ἦμιν ἔτ' ἀργαλέως χαλέπαινε·
Ἤδη γάρτοι πάντα τελέσσομεν, ὅσσα μενοινᾷς
Σῇσιν ἐπὶ πραπίδεσσι· σὺ δ' Ἴλαος ἄμμι γένοιο,
Τεύξας εὐχομένοισι θοῶς θυμηδέα νόστον.
Ὡς εἰπὼν, κούρης διὰ λοίγιον ἧλασεν ἄορ
Λευκανίης· τὴν δ' αἶψα λίπεν πολυήρατος αἰὼν,
Οἰκτρὸν ἀνοιμώξασαν ἐφ' ὑστατίῃ βιότοιο·
Καί ῥ' ἡ μὲν πρηνὴς χαμάδις πέσε· τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ

Φοι-

291. ἠδὲ θύγατρας ἀδευκέας] *acerbas*, acerbique doloris causam mihi præbentes: Epithetum est paulo incertius: Eruditi sciunt. *Pauw.*

292. Ἦμαρ ἀναγκαῖον, ἢ δούλειον] Ἦμαρ ἀναγκαῖον, καὶ δούλιον. *Rhod.*

296. ἐπεκρήναντο δ' ὄλεθρον] Brodæus ἐπεκρίναντο. *Dausq.* Signatius est ἐπεκρήναντο, quam ἐπεκρίναντο; inprimis post Ὑμεναῖον ἀπὸ νόσφι βάλοντο, quod factum, non consilium, exprimit. *Pauw.*

298. ἡμετέρῳ ἐνὶ μαίνεται αἵματι] Malim fere ἐπιμαίνεται conjunctim. *Pauw.*

301.

An urbem & natas infelices, & meum ipſius
Diem violentum & ſervilem? Nam Parcæ
Horrendæ plurimis me involverunt malis.
Et tibi etiam ipſi, mea nata, graves nec unquam exſpectatas
Miſerias agglomerarunt ſua colo, & procul a nuptiis repulerunt
Hymenæum, qui jam prope erat, exitiumque (tibi) conciliarunt
Inevitabile, ſævum, & infandum: Nam Achilles
Etiam exſtinctus animi ſævitiam exſerit in noſtrum ſanguinem.
Utinam vero me tecum, dulciſſima proles, hodie
Terra dehiſcens obtexiſſet, antequam interitus tui ſpectatrix forem.
Ita querentis continuæ ex oculis funduntur
Lacrymæ. Funeſtum enim luctum luctu auctum habebat.
Græci autem cum ad ſepulchrum divini Achillis perveniſſent,
Mox filius ejus dilectus enſem acutum ſtringens,
Læva quidem puellam tenebat, dextera autem
Buſtum contingens, tali eum oratione appellabat.
Audi, pater, filium tuum precantem, alioſque
Argivos, nec amplius infeſto nobis animo ſuccenſe.
Jam enim tibi omnia peragemus, quæ deſideras
Animo tuo. Tu ergo propicius ſis nobis,
Dulcem extemplo optantibus reditum ſternens.
His dictis mortiferum adigit gladium per puellæ
Jugulum: quam & extemplo dulcis vita deſtituit,
Miſere ingemiſcentem in extremo vitæ articulo.
Prona igitur humi prolabitur, & cervix ejus

Circum-

301. Ὡς φαμένης, ἄλληκτα] ἀλλήκτα. *Rauw.*

302. λιγγαλίοι γὰρ ἔχει μέγα πάλλει κήτος] μετὰ πάλλει. *Rhod.*

305. δεξιτερῇ δὲ Τύμβῳ ἐπιψαύων] Τύμβῳ ἐπιψαύων. *Rhod.*

315. τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ φοινίχθη περὶ πάντα] περὶ πάντα. *Rhod.*

Φοινίχθη περὶ πάντων, χιὼν ὡς, ἤτ' ἐν ὄρεσσιν
Η συὸς, ἢ ἄρκτοιο κατ' οὐταμένης ὑπ' ἄκοντι,
Αἵματι φύροντι θοῶς ἐρυθαίνεθ' ὕπερθεν·
Αργεῖοι δέ μιν αἶψα δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρεσθαι
Ες δόμον ἀντιθέου Αντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴν
Κεῖνος ἐνὶ Τρῳέσσιν ἑῷ πάρος υἱέϊ δίῳ
Εὐρυμάχῳ ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν·
Ος δ' ἐπεὶ οὖν τάρχυσε κλυτὴν Πριάμοιο θύγατρα
Εγγὺς ἑοῖο δόμοιο, παραὶ Γανυμήδεος ἱρὸν
Δώματα, καὶ νηῷο κατ' ἀντίον Ατρυτώνης,
Δὴ τότε παύσατο κῦμα, κατευνήθη δὲ θύελλα
Σμερδαλέη, καὶ κῦμα κατεπρήϋνε γαλήνη·
Οἱ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ἔβαν, μέγα καγχαλόωντες,
Μέλποντες μαχάρων ἱερὸν γένος, ἠδ' Αχιλῆα·
Αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο, βοῶν ἀπὸ μηρὰ ταμόντες
Αθανάτοις· ἐρατὴ δὲ θυηπολίη πέλε πάντη·
Οἱ δέ που ἀργυρέοισι, καὶ ἐν χρυσέοις κυπέλοισι
Πίνον, ἀφυσσάμενοι λαρὸν μέθυ· γήθεε δὲ σφι
Θυμὸς, ἐελδομένων σφετέρην ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι·
Αλλ' ὅτε δὴ δόρποιο, καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,

Δὴ

Rhod. Brodæus. πεϱὶ πάντᾳ. Tranſlatum reor, & divulſum ex compoſito πεϱιφοινίχθη, & ſcribendum Φοινίχθη πέϱι πᾶσα. *Dausq.* Dausqueji Φοινίχθη πέϱι πᾶσα non diſplicet: Scribendum tamen πεϱὶ, non πέϱι: Nam πεϱιφοινίχθη non copulandum hic, ſed ὑπεϱφοινίχθη: quod bonus non animadvertit. πεϱὶ πᾶσα per ſe ſubſiſtit: *circum omnis. Pauw.*

317. ἢ ἄϱκτοιο κατ' οὐταμένης ὑπ' ἄκοντι] κατουταμένης. *Pauw.*

318. Αἵματι φύροντι θοῶς ἐρυθαίνεθ' ὕπερθεν] Αἵματι πορφυρόεντι. *Rhod.*

319. Αργεῖοι δέ μιν αἶψα δόσαν &c.] Poſtquam ſanguine libatum erat Achilli aperto virginis jugulo: Eo pertinet λοιβὰς ἀμφιχέωνται Verſu 219. *Pauw.*

324. παραὶ Γανυμήδεος ἱρὸν Δώματα] ἱρὰ Δώματα. *Rhod.*

325. νηῷο κατ' ἀντίον Ατρυτώνης] κατεντίον. *Pauw.*

327. καὶ κῦμα κατεπρήϋνε γαλήνη] Verſu præcedenti κῦμα etiam

Circumquaque rubeſcit, nivis inſtar, quæ in monte
Vel ſuis, vel urſæ jaculo ſauciatæ,
Purpureo ſanguine repente in ſummo purpureum colorem bibit.
Græci autem illam extemplo ad urbem dederunt auferendam
In domum præſtantis virtute Antenoris: Quia ipſam
Hic inter Trojanos antehac filio ſuo
Eurymacho domi ſuæ uxorem educaverat.
Hic ergo poſtquam nobilem Priami natam funeraſſet,
Prope domum ſuam, juxta ſacram Ganymedis
Ædem, & e regione templi Minervæ;
Exin fluctus reſedit, & ſopita eſt procella
Horrenda, fluctumque tranquillitas pacavit.
Illi ergo ſine mora naves conſcendunt, lætitia exſultantes,
Sacrumque Deorum genus celebrant, atque ipſum Achillem.
Mox etiam ſolennes inſtituunt dapes, cum boum femora præſecuiſſent
Diis immortalibus, & ubique lætum erat ſacrificii epulum.
Ipſi interim ex argenteis & aureis poculis
Dulce merum haurientes bibebant, gaudioque delibutus ipſis erat
Animus, quod in terram ſuam ſe (propediem) redituros ſperarent.
Cum vero cibi & convivii ſatietas illos cepiſſet;

Tan-

etiam adeſt: An ita Quintus? Dubito; & pro κῦμα hic ſcriptum forte primum οἶδμα. *Pauw.*

328. & 329. Plane gemella habuimus V. 85. & ſeqq. hujus Libri. *Pauw.*

332. καὶ ἐν χρυσέοις κυπέλλοισι] vel χρυσείοισι κυπέλλοις. *Rhod.* Ita reponendum arbitror: Junge V. 139. Lib. 4. & quæ ibi notata ſunt. *Pauw.*

333. χάθεε δ' ὄφι Θυμὸς, ἐιλδομένων ὀφετέρῃ &c] ἐιλδομένοις. *Rhod.*

Δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
Κλῦτε φίλοι, πολέμοιο μαχρὴν φυγόντες ὁμοκλὴν,
Οφρα λιλαιομένοισιν ἔπος θυμηδὲς ἐνίσπω·
Ηδὴ γὰρ νόστοιο πέλει θυμηδέος ὥρη·
Αλλ' ἴομεν· δὴ γάρ που Αχιλλέος ὄμβριμον ἦτορ
Παύσατ' ὀϊζυροῖο χόλου, κατέρυξε δὲ κῦμα
Ὀμβριμον Εννοσίγαιος· ἐπιπνείουσι δ' ἀῆται
Μειλίχιοι· οὐδέ τι κῦμα κορύσσεται· ἀλλ' ἄγε νῆας
Εἰς ἁλὸς οἶδμ' ἐρύσαντες, ἀναμνησώμεθα νόστου.
Ως φάτ' ἐελδόμενος· οἱ δ' ἐς πλόον ἐντύνοντο·
Ενθα τέρας θῆητὸν ἐπιχθονίοισι φαάνθη,
Οὕνεκα δὴ Πριάμοιο δάμαρ πολυδακρύτοιο,
Εκ βροτοῦ ἀλγινόεσσα κύων γένετ'· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Θάμβεον ἀγρόμενοι· τῆς δ' ἄψεα λαίνα πάντα
Θῆκε θεὸς, θαῦμα μέγα ἐσσομένοισι βροτοῖσι·
Καὶ τὴν μὲν Κάλχαντος ὑπ' ἐγκεσίῃσιν Αχαιοὶ
Νηὸς ἐπ' ὠκυπόροιο πέραν θέσαν Ελλησπόντου·
Καρπαλίμως δ' ἄρα νῆας ἔσω ἁλὸς εἰρύσαντες,
Κτήματα πάντ' ἐβάλοντ', ὁπόσ' Ιλιον εἰσανιόντες,
Λῄσαντο πάροιθε, περιπτίονας δαμάσαντες,
Ηδ' ὁπόσ' ἐξ αὐτῆς ἄγον Ιλίου, οἷσι μάλιστα

Γή·

337. μαχρὴν φυγόντες ὁμοκλὴν] Scribe προφυγόντες. *Dausq.* Mihi placet, ut Verſui bene ſit, φεύγοντες. *Pauw.*

339. νόστοιο πέλει θυμηδέος ὥρη] θυμηδέος poſt θυμηδὲς: Hoc viri Scholaſtici acumen. *Pauw.*

341. Κατέρυξε δὲ κῦμα Ομβριμον Εννοσίγαιος] Et hic ὄμβριμον κῦμα poſt ὄμβριμον ἦτορ ſtudio ſcripſiſſe videtur Quintus. *Pauw.*

343. Μειλίχιοι· οὐδέ τι κῦμα κορύσσεται· ἀλλ' ἄγε νῆας] Verſus male habet: Scribe Μείλιχοι· οὐδέ τι. κῦμα κορύσσεται poſt κῦμα κατέρυξε non indignum eſt Calabri ſtylo: Alterum longe deterius V. 326. & 327. ideoque a nobis tentatum. *Pauw.*

345. Ως φάτ' ἐελδόμενος] ἐελδομένοις. *Rhod.*

350. Θῆκε θεὸς, θαῦμα μέγα ἐσσομένοισι βροτοῖσι] Θῆκε θεὸς, μέγα θαῦμα καὶ ἐσσομένοισι. *Rhod.* Non neceſſe: Nam γα in μέγα per cæſuram producto.

Ver-

Tandem Neleo ſatus bonæ ſpei plenos affatur.
Audite dilecti, qui diuturnas belli minas effugiſtis,
Ut gratum (id) cupientibus ſermonem proferam.
Jam enim optati reditus tempus adeſt.
Quare diſcedamus. Nunc enim fortis Achillis animus
Cladiferam abjecit iram: & undam compreſſit
Neptunus violentam, adſpirantque auræ
Placidæ, nec fluctus attollitur. Ideo agite navibus
In maris æſtum protractis de reditu cogitemus.
Sic ait ad cupidos: qui (mox) ad navigationem ſeſe inſtruebant.
Ibi prodigium mortalibus ſtupendum exhibetur.
Nam Priami afflictiſſimi uxor
Ex homine in tetram canem mutatur: populus igitur undique
Congregatus obſtupeſcebat: cuncta tandem ejus membra in ſaxum
Vertit Deus; ingens miraculum etiam poſteris hominibus.
Cæterum hanc monitu Calchantis, Achivi
Expedita navi trans Helleſpontum collocarunt.
Et properanter navibus in mare pertractis,
Omnes impoſuerunt opes, quaſcunque ad Ilium proficiſcentes,
Domitis (bello) finitimis de præda ceperant:
Et quaſcunque ex ipſa aſportabant Troja; quibus maxime

Gau-

Verſus non eſt pravus: καὶ autem ſententia non requirit, quia præceſſit jam τέρας θηητὸν ἐπιχθονίοισι φαάνθη, & ἀμφὶ δὲ λαοὶ Θάμβεον ἀγρόμενοι. Fac tamen, quod lubet. *Pauw.*

351. Ἀχαιοὶ Νηὸς ἐπ' ὠκυπόροιο πέραν θέσαν Ελλησπόντου] Interpres Νηὸς ἐπ' ὠκυπόροιο vertit, *expedita navi*: quod Græce non ſignificat, ſed *in expedita navi*: Sic autem θέσαι πέραν Ελλησπόντου non convenit, ut quiſque videt. Fallor, aut aliquid deeſt vel inter Ἀχαιοὶ & Νηὸς, vel inter ὠκυπόροιο & πέραν, ut verba dixerint, *Achivi navi expedita impoſitam trans Helleſpontum collocarunt*. In iſtam ſententiam quadrat

Γήθεον, οὕνεκ' ἔσαν μάλα μυρία· τοῖς ἅμα πολλαὶ
Ληϊάδες συνέχοντο μάλ' ἀχνύμεναι κατὰ θυμὸν·
Αὐτοὶ δ' ἐντὸς ἴκοντο νεῶν· ἀλλ' οὔ σφι Κάλχας
Εσπετ' ἐπειγομένοισιν ἔσω ἁλὸς, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Αργείους κατέρυκε· Καφηρίσι γὰρ περὶ πέτραις
Δείδιεν αἰνὸν ὄλεθρον, ἐπεσσύμενον Δαναοῖσιν·
Οἱ δέ οἱ οὔτι πίθοντο· παρήπαφε γὰρ νόον ἀνδρῶν
Αἶσα κακὴ· μοῦνος δὲ θεοπροπίας εὖ εἰδὼς
Αμφίλοχος, θοὸς υἱὸς ἀμύμονος Αμφιαράου,
Μίμνεν ὁμῶς Κάλχαντι περίφρονι· τοῖσι γὰρ ἦεν
Αἴσιμον ἀμφοτέροισιν, ἐὴς ἀπὸ τηλόθι γαίης,
Παμφύλων Κιλίκων ποτὶ πτολίεθρα ναίεσθαι·
Αλλὰ τὰ μὲν μετόπισθε θεοὶ θέσαν· αὐτὰρ Αχαιοὶ
Νηῶν πείσματ' ἔλυσαν ἀπὸ χθονὸς, ἠδὲ καὶ εὐνὰς
Εσσυμένως ἀνάειραν· ἐπίαχε δ' Ελλήσποντος
Σπερχομένων· νῆες δὲ περικλύζοντο θαλάσσῃ·
Αμφὶ δ' ἄρα σφίσι πολλὰ περὶ πρώρῃσιν ἔκειντο
Εντε' ἀποκταμένων· καθύπερθε δὲ σήματα νίκης
Μυρί' ἀπηώρηντο· κατεστέψαντο δὲ νῆας,
Καὶ κεφαλὰς, καὶ δοῦρα, καὶ ἀσπίδας, ἦσι μάχονται

Αντία

ἐπ' ἀκυπόροιο νηὸς, quod ſyncerum videtur & vitii expers. *Rauw.*

357. τοῖς ἅμα πολλαὶ] Verborum cohærentia requirit τοῖς δ' ἅμα πολλαὶ. *Rauw.*

358. Ληϊάδες συνέχοντο μαλ' ἀχνύμεναι] συνέποντο. *Rhod.* Rhodomannus συνέποντο: Non refragor: Fors tamen συνέχοντο manere poteſt, ſi τοῖς ad κτήματα, non ad Argivos, referas: Inter illa κτήματα erant multæ bello captæ, & iſtis κτήμασιν ἅμα συνέχοντο miſeræ, jam pro hominibus res factæ, & inter bona, non inter perſonas, recenſendæ: Scis, quid Jus Romanum de ſervorum conditione & capitibus ſcribat: Eo pertinere poteſt lectio vulgata. Attende ad nexum verborum, & ſequens Αὐτοὶ δ' ἐντὸς ἴκοντο νεῶν. *Rauw.*

359. ἀλλ' οὔ σφι Κάλχας Εσπετ'] ἀλλ' οὔ σφισι Κάλχας. *Rhod.*

360. ἀλλὰ καὶ ἄλλους] Nota literarum & ſoni ſimilitudinem, etiam poſt ἁλὸς. *Rauw.*

368. Παμφύλων Κιλίκων ποτὶ πτολίεθρα ναίεσθαι] Κιλίκων τε

με-

Gaudebant, quod innumeræ eſſent. Eos autem multæ
Fœminæ bello captæ comitabantur, ægro animo (ſortem) ferentes.
Ipſi tandem ingreſſi fuerunt naves; Sed Calchas nequaquam illis
Se comitem dabat, propere ſe mari committentibus. Quin & cæteros
Argivos revocabat. Nam Capharides circa petras
Lugubre exitium Danais imminens, horrebat.
Hi vero dicto ejus non audientes erant: (deceperat enim mentem
Fatum inimicum) ſolus duntaxat fatidicæ artis probe gnarus
Amphilochus, acer præſtantis Amphiarai filius,
Cum docto Calchante remanſit. His enim erat
Ambobus fato decretum, ut procul a ſua patria,
Ad Pamphylorum Cilicumque urbes proficiſcerentur.
Verum hoc poſtea Dii perfecerunt. Interim Achivi
Navium retinacula a terra ſolvunt, & ancoras
Præpropere tollunt. Reſonatque fretum Helles
Horum feſtino diſceſſu, & naves mari circumluuntur:
In quarum proris multa undique jacebant ipſis
Arma cæſorum: ſuperne etiam ſigna victoriæ
Plurima ſuſpenſa erant, coroniſque naves induerant,
Et capita haſtasque & clypeos, quibus pugnaverant

Contra

εἶεσθαι. *Rhod.* Cilicum Pamphyliis conterminorum. Diverſi omnino ſunt populi. Mallus autem in Cilicia eſt. Sed operæ pretium eſt Strabonem audire: Πλησίον δὲ καὶ Μαλλὸς ἐφ' ὕψους κειμένη, κτίσμα Ἀμφιλόχου, καὶ Μόψου τοῦ Ἀπόλλωνος. Deinde: ταύτην γὰρ τὴν ἔφοδον μεταφέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς εἰς τὴν Κιλικίαν, καλέσας αὐτὴν ἱκετῖδας Παμφυλίαν τραγικῶς, καλάπτις καὶ τὴν Κιλικίαν Καρίαν. Tzetzes in Lycophronem: Μετὰ τὰ κατὰ Τροίαν ὁ Μόψος, καὶ Ἀμφίλοχος ἦλθον εἰς Κιλικίαν. Ἀμφίλοχος δὲ ὁ Ἀμφιάρεω υἱὸς &c. Omnis prorſus tolletur difficultas, ſi Παμφύλων, Κιλίκων τε περὶ πτολίεθρα νίεσθαι legas, τε adjecto. Nam qui ναιετᾶσθαι defendunt, ridiculi ſunt. Brodæus apud. *Dauiq.*

376. καὶ δοῦρα, καὶ ἀσπίδας, ἧσι μάχονται] εἶσι μάχοντο. *Rhod.* Malo ἧσι μάχοντο. *Pauw.*

Αντία δυσμενέων· ἀπὸ δὲ πρώρηθεν ἄνακτες
Εἰς ἅλα κυανέην λεῖβον μέθυ, πολλὰ θεῇσιν
Εὐχόμενοι μακάρεσσιν, ἀκηδέα νόστον ὀπάσσαι·
Εὐχόμενοι δ' ἀνέμοισι μίγεν, καὶ ἀπόπροθι νηῶν
Μαψιδίως νεφέεσσι, καὶ ἠέρι συμφορέοντο·
Αἱ δ' ἄρα παπταίνεσκον ἐς Ἰλιον ἀχνύμεναι κῆρ
Λῃάδες· καὶ πολλὰ κινυρόμεναι, γοάασκον
Κρύβδην Ἀργείων, μέγ' ἐνὶ Φρεσὶ πένθος ἔχουσαι·
Καί ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
Ἀμπεχον ἀγκοίνῃσι· τά δ' οὔποθ' ὑπὸ δούλειον ἦμαρ
Ἔστενεν, οὔτε πάτρης ἐπὶ πήμασιν, ἀλλ' ἐπὶ μαζῷ
Θυμὸν ἔχον· κηδέων γὰρ ἀπόπροθε νήπιον ἦτορ·
Πάσῃσιν δ' ἐλέλυντο κόμαι, καὶ στήθεα λυγρὰ
Ἀμφ' ὀνύχεσσι δέδρυπτο· παρειῇσι δ' ἐπὶ δάκρυ
Ἁλὸς ἐρὶ περίκειτο· κατείβετο δ' ἄλλ' ἐφύπερθε
Πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων· δέρκοντο δὲ τλήμονα πάτρην

Αἰθο-

380. *Εὐχόμενοι δ' ἀνέμοισι μίγεν, καὶ &c.*] *Εὐχωλαὶ δ' ἀνέμοισι. Rhod. εὐχερῶς* Rhodomannus, *Εὐχωλαὶ δ' ἀνέμοισι*, ut ventis commissa vota dicantur. An etiam *εὐτύχως*? Quid vetat orari superos, orari ventos, præsertim ab ituris mari? Legantur commentarii nostri ad Lib. 17. Silii Italici, ubi ab Italia in Africam solvit Scipio, & miro consensu hæc Calabri pagina cum Silio convenire judicabitur. Æneas Lib. 3. *Poscamus ventos* ——: idemque anterius *Placemus ventos*. Inibi Lib. 2. *sanguine placantur venti*. Adeo nil mirum est orari ventos. τὸ vero *μίγεν* jungendum est *περίεσσι*, ut navigantes a terris avulsi dicantur missi, quibus cælum undique & undique pontus. *Dausq.* Cum Rhodomanno haud dubie scribendum est, *Εὐχωλαὶ δ' ἀνέμοισι μίγεν*: Bonus Dausquejus non viriliter, sed aniliter ineptit: Nihil stultius, hercule, legi unquam. *Rauw.*

385. *αἱ δὲ μέτωπα Ἀμπεχον ἀγκοίνῃσι· τὰ δ' οὔποθ' ὑπὸ δούλειον ἦμαρ*] Vitiosus est hic locus, quem sic castigo: *χέρας· αἱ δὲ τὰ τέκνα Ἀμπεχον ἀγκοίνῃσι· τὰ δ' οὔπω δούλιον ἦμαρ. Rhod.* Locus male habet sine dubio; sed an ita constituendus sit, ut Rhodomannus credidit, summopere dubito: Plures enim habitus captivarum hic mihi videntur adumbrati. Quid igitur? Fallor, aut *αἱ δὲ μέτωπα Ἀμπεχον ἀγκοίνῃσι* vertendum est, *hæ vero frontem*

&

Contra hoſtes. De proris autem Imperatores
In cæruleum æquor merum libabant: multum Deos
Precantes, ut curarum expertem ipſis reditum donarent:
Sed preces ventis miſcebantur, & a navibus
Temere cum nubibus & aëre auferebantur.
Porro mœſto ad Trojam corde reſpiciebant
Captivæ, & multa (ſecum) queritantes plorabant
Clam Græcis, magnum animis luctum continentes.
Aliæ equidem genibus manus impoſitas habebant, aliæ adhuc pignora
Ulnis amplexabantur, quæ nondum ſervitutis tempus
Gemebant, neque patriæ ob cladem, ſed in mamma
Animum habebant. Extra curas enim eſt cor infantile.
Omnibus autem diſſolutæ comæ, & miſera pectora
Unguibus laniata erant, inque genis lacrymæ
Hærebant ſqualidæ, & aliæ deſuper ſtillabant
Confertim ex palpebris. Reſpectabant autem infelicem patriam

Omni-

& tempora cingebant ulnis, ut faciunt ſcilicet, qui capite prono in ulnas quaſi recumbunt; iſque dolentium ſæpe eſt habitus, præſertim ſi ejulent & lachrymas fundant clanculum, ut hæ captivæ: Nihil notius in vita quotidiana. Jam autem id, quod capitis inclinationem deſignabat, ut habitus ille deſcriberetur plene, poſt ἀγκοίνῃσι intercidiſſe ſuſpicor; & porro alia etiam quædam poſt illa, quibus Schema aliarum captivarum depingebatur, tandemque de illis fiebat ſermo, quibus infantes erant tenelli; ut proinde ante τὰ δ' οὔποθ' ὑπὸ δούλειον ἦμαρ Verſus duo vel tres exciderint: Hæc eſt mea de his ſuſpicio, eo probabilior, quo Amanuenſis ab ἄμπιχυ ἀγκοίνῃσι facilius ad τέκνα, & illa, quæ de τέκνοις dicebantur, tranſire potuit feſtinans, omiſſis intermediis. Illud, τὰ δ' οὔποθ' ὑπὸ δούλειον ἦμαρ ἔστιν, non poteſt eſſe ſanum: Pro δούλειον ſcribendum δούλιον: οὔποθ' ὑπὸ enatum, niſi fallor, ex diverſa lectione: In his nempe Libris legebatur, τὰ δ' οὔποτε δούλιον ἦμαρ, in illis vero τὰ δ' οὔπω δούλιον ἦμαρ: quod poſterius cum ipſius Poetæ ſit, annotatum vel correctum οὔποτε errorem induxit: Nihil frequentius: Periti ſciunt. *Pauw.*

389. Πάσῃσιν δ' ἐλέλυντο κόμαι] Illud Πάσῃσιν non obſcure etiam indicat, habitus captivarum per partes antea deſcriptas fuiſſe plures. *Pauw.*

Αἰθομένην ἐπὶ πάγχυ, πολὺν δ' ἀνὰ καπνὸν ἴοντα·
Ἀμφὶ δὲ Κασσάνδρην περικυδέα παπταίνουσαι
Πᾶσαί μιν ζητεῦντο, θεοπροπίης ἀλεγεινῆς
Μνωόμεναι· ἡ δέ σφιν ἐπεγγελάασκε γοώσαις,
Καίπερ ἀκηχεμένη στυγερῆς ἐπὶ πήμασι πάτρης.
Τρώων δ' ὅσσοι ἄλυξαν ἀμηλεγέος ἐκ πολέμοιο,
Ἀγρόμενοι κατὰ ἄστυ, περὶ νέκυας πονέοντο,
Θαπτέμεναι μεμαῶτες· ἄγον δ' ἀλεγεινὸν ἐς ἔργον
Ἀντήνωρ· αὐτοὶ δὲ πυρὴν πολέεσσι τίθεντο·
Ἀργεῖοι δ' ἄλκτον ἐνὶ φρεσὶ κηγχαλόωντες,
Ἄλλοτε μὲν κώπῃσι διέπρησαν μέλαν ὕδωρ,
Ἄλλοτε δ' ἱστία νηυσὶ μεμαῶτες ἐντύνοντο
Ἐσσυμένως· ὀπίσω δὲ θοῶς ἀπελείπετο πᾶσα
Δαρδανίη, καὶ τύμβος Ἀχιλλέος· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν
Καίπερ ἰαινόμενοι, κταμένων μνησθέντες ἑταίρων,
Ἀργαλέως ἀκάχοντο, καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γαῖαν
Εἰσέβαλον· ἡ δέ σφιν ἐφαίνετο τηλόθι νηῶν
Χαζομένη· τοί δ' αἶψα παρ' ἀγχιάλοιο φέροντο
Ῥηγμῖνας Τενέδοιο· παρημείβοντο δὲ Χρύσαν,
Καὶ Φοίβου Σμινθῆος ἕδος, ζαθέοιό τε Κίλλης·
Λέσβος τ' ἠνεμόεσσ' ἀνεφαίνετο· κάμπτετο δ' ἄκρη
Ἐσσυμένως Λεκτοῖο, τόθι ῥίον ὕστατον Ἰδης·

Λαί-

398. Τρώων δ' ὅσσοι ἄλυξαν ἀμηλιγέος ἐκ πολίμοιο] ἀμηλίος ἐκ πολέμοιο. *Rhod.*

400. ἄγον δ' ἀλιγεινὸν ἐς ἔργον Ἀντήνωρ] ἄγεν δ' ἀλιγεινὸν. *Rhod.*

402. Ἀργεῖοι δ' ἄληκτον] Ἀργεῖοι δ' ἄλληκτοι. *Rauw.*

403. κώπῃσι διέπρησαν μέλαν ὕδωρ] διέπρησσον. *Rhod.*

404. Ἄλλοτε δ' ἱστία νηυσὶ μεμαῶτες ἐντύνοντο] μεμαότες. *Rhod.* Recte μεμαότες: Sed quid ἐντύνοντο hic? Nonne ſcribendum ἐντείνοντο? Ita videtur ſane: Nam naves jam in curſu. Verſu 370. Lib. 7. non inepte Rhodomannus Ἱστία τ' ἐντύνοντας pro vulgato Ἱστία τ' ἐντείνοντας: quod tamen non mutavimus ibi. Vide locum: Apertum eſt diſcrimen. *Rauw.*

408. καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γαῖαν Εἰσέβαλον· ἡ δέ σφιν ἐφαίνε-

τ

Omnino conflagrantem, & denſum inde fumum ſeſe
elevantem.
Caſſandram etiam nobilem cum intuerentur,
Cunctæ ipſam admirabantur, mœſtificæ divinationis
Memores: quæ tamen eos plorantes deridebat,
Quamvis ægra animi propter triſtis patriæ exitium.
Trojanorum autem quotquot e crudeli bello evaſerant,
In urbe collecti cadaveribus operam dabant,
Ad ſepeliendum promti. Ad triſte autem opus Dux erat
Antenor; ipſique (unum) multis rogum exſtruxerunt.
At Argivi continenti gaudio exſultantes,
Alias remis nigram undam diſſecabant,
Alias carbaſa navibus intendebant connixi
Feſtinanter. Tum ſubito a tergo relinquitur omnis
Dardania & Achillis tumulus. Illi autem quamvis
Animo gauderent; dum cæſos recordantur ſocios,
Graviter tamen dolent. Interea peregrinorum terram
Advecti ſubeunt, quæ procul a navibus ipſis videtur
Retro cedere: cito etiam prætervehuntur maritimæ
Tenedi littora: leguntque Chryſam,
Et delubrum Apollinis Sminthii, ſacræque Cillæ ſe-
dem.
Tum Lesbus ventiſona apparet, & circumitur promon-
torium
Lecti rapido curſu, ubi Rhium ultima pars Idæ.

Vela-

τὸ τηλόθι ναῦν χαζομένη] Vitium apertum: Nam terra, quam petimus, non videtur procul a navibus recedere, ſed terra, quam relinquimus: Pueri ſciunt, & nihil indubitatius. Legendum ſuſpicor, καὶ ἀλλοδαπὸν περὶ γαῖαν Εἰνίδρακον· ἡ δὲ σφιν ἐφαίνετο &c. περὶ pro πέριξ, *circumcirca*: Sic locus eſt planus, & verba dicunt, quod debent. *Pauw.*

410. τοί δ' αἶψα παρ' ἀγχιάλοιο φέροντο Ῥεγμῖνας Τενέδοιο] Cur hic ἀγχιάλοιο in ἀμφιάλοιο non mutavit Rhodomannus, ut Supra V. 467. Libri præcedentis? An non eadem neceſſitas hic, quæ ibi? Ego certe utroque loco vocem mutandam autumo, ne a nobismet ipſi divortium faciamus. *Pauw.*

414. τόθι ῥίον ὔτατον Ἴδης] Interpres, *ubi Rhium ultima pars Idæ*:

Λαίφεα πρησθέντα περίαχεν· ἀμφὶ δὲ πρῴραις
Ἔβραχεν οἶδμα κελαινὸν· ἐπεσχιόοντο δὲ μακρὰ
Κύματα· λευκαίνοντο δ' ὑπὲρ πόντοιο κέλευθοι·
Καὶ νύ κεν Ἀργεῖοι χίον Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας
Πάντες ἁλὸς κατὰ βένθος ἀκηδέες, εἰ μὴ ἄρα σφι
Κούρη ἐριγδούποιο Διὸς νεμέσησεν Ἀθήνη·
Καί ῥ' ὁπότ' Εὐβοίης σχεδὸν ἦλυθον ἠνεμοέσσης,
Δὴ τότε μητιόωσα βαρὺν, καὶ ἀνηλέα πότμον
Ἀμφὶ βασιλῆϊ, καὶ ἄσχετον ἀσχαλόωσα, *
Ζηνὶ θεῶν μεδέοντι παρισταμένη, φάτο μῦθον,
Ἀθανάτων ἀπάνευθε· χόλον δέ οἱ οὐ χάδε θυμὸς·
Ζεῦ πάτερ, οὐκ ἔτ' ἀνεκτὰ θεοῖς ἐπιμηχανόωνται
Ἀνέρες, οὐκ ἀλέγοντες κατὰ φρένας οὔτε σεῦ αὐτοῦ,
Οὔτ' ἄλλων μακάρων, ἐπεὶ τίσις οὐκ ἔτ' ὀπηδεῖ
Ἀνδράσι λευγαλέοισι, κακοῦ δ' ἄρα πολλάκις ἐσθλὸς
Συμφέρετ' ἄλγεσι μᾶλλον, ἔχει δ' ἄληκτον ὀϊζύν·
Τοὔνεκ' ἀρ οὔτε δίκην τις ἔθ' ἅζεται, οὐδέ τις αἰδὼς
Ἔστι παρ' ἀνθρώποισιν· ἐγωγε μὲν οὔτ' ἐν Ὀλύμπῳ
Ἔσσομαι, οὔτ' ἔτι σεῖο κεκλήσομαι, εἰ μὴ Ἀχαιῶν
Τίσσομ' ἀτασθαλίην, ἐπεὶ νύ μοι ἔνδοθεν ἦτορ

Υἱὸς

Idæ: Male: Vertendum eſt, *ubi cacumen poſtremum Idæ*: Strabo Lib. 13. Τὸν δὲ αὐτὸν κόλπον (Ἀδραμυττηνὸν) καὶ Ἰδαῖον λέγουσιν· ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ Λέκτου ῥάχις ἀνατείνουσα πρὸς τὴν Ἴδην, ὑπέρκειται τῶν πρώτων τοῦ κόλπου μερῶν. *Ramus.*

415. Λαίφεα πρησθέντα περίαχεν] Λαίφεα δὲ πρησθέντα. *Rhod.*

416. ἐπεσχιόοντο δὲ μακρὰ Κύματα] ἐπεσχιόωντο. *Rhod.* Pro Aldino ἐπισχιόοντο Baſileenſes ὀπισχιόντο: quod Rhodomannus correxit. An vere, ſummopere dubito: Nam quid ἐπισχιόωντο de fluctibus, qui ſe attollunt? Illine tenebras offundunt? Non equidem puto. Sed offundant? Idne convenit hic, ubi de navigatione ſecunda agitur? Nequaquam ſane. Aliud latet: Fallor, aut Quintus ſcripſit, ἐπισχίζοντο δὲ μακρὰ Κύματα. *incidebantur*, fluctuum ſuperficies ſecabatur: Id appoſitiſſimum eſt de nave, quæ vento ſecundo fertur, & pulchre convenit cum ſequenti,

Velaque inflata ſtrident, & proras circum
Nigra murmurat unda, ac tenebris inhorreſcunt vaſti
Fluctus, & ſulci in ſuperficie maris albeſcunt.
Perveniſſent equidem Argivi in ſacrum Græciæ ſolum
Omnes per profundum maris incolumes: niſi ipſis
Altiſoni Jovis nata infenſa fuiſſet Minerva.
Poſtquam igitur ad ventoſam delati fuerant Eubœam,
Tunc gravem ſævumque interitum animo ſuo meditans
Regi Locrorum, & vehementer indignata,
Jovi Deorum principi ut aſtitit, hæc verba (ad ipſum) fecit,
Seorſum a diis: iramque animus non capiebat.
Jupiter parens, non toleranda amplius in Deos machinantur
Mortales: Neque enim tuimet rationem habent,
Neque aliorum cælitum: dum pœna non conſequitur amplius
Homines improbos. Sed ſæpenumero bonus quam pravus
Magis cum rebus adverſis conflictatur, miſeriamque habet perpetuam.
Ideo nec juſtitiam quis porro colit, nec ullus pudor
Inter homines ſupereſt. Ego ſane in cælo nequaquam
Manebo, nec deinceps tua filia vocabor, ſi non Achivum
Scelus ulciſcar. Quandoquidem cor mihi penitus

Noxa

ti; λευκαίνοντο δ' ὑπὲρ πόντοιο κέλευθοι. *Pauw.*

423. Ἀμφὶ βασιλῆϊ, — ἄσχαλόωσα *] Ἀμφὶ Λοκρῶν βασιλῆϊ. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus, quanquam minus ſane nitet μητιόωσα βαρὺν πότμον ἀμφὶ βασιλῆϊ: Si ſcriptum fuiſſet Αἴαντι βασιλῆϊ, id certe prætuliſſem ego. *Pauw.*

427. οὐκ ἀλίγοντες κατὰ φρένας οὔτε σεῦ αὐτῇ] οὐκ ἀλίγοντες ἀνὰ φρένας, vel οὐδ' ἀλίγουσι κατὰ φρένας. *Rhod.* Scribe, οὐκ ἀλίγουσι. *Dausq.* Utrumque Rhodomanni bonum eſt; tertium Dausqueji pravum: Ipſi tyrones vident. *Pauw.*

430. ἔχει δ' ἄληκτον ὀϊζὺν] ἄλληκτον ὀϊζὺν. *Pauw.*

434. Τίσσομ' ἀτασθαλίην] Τίσσομ' ἀτασθαλίῃ. *Pauw.*

435.

Υἱὸς Οἰλῆος μέγ' ἐνήλιτεν, οὐδ' ἐλέαιρεν
Κασσάνδρην, ὀρέγουσαν ἀχηδέας εἰς ἐμὲ χεῖρας
Πολλάκις, οὐδὲ ἔδεισεν ἐμὸν γένος, οὐδέ τι θυμῷ
Ἠδέσατ' ἀθανάτην, ἀλλ' ἄσχετον ἔργον ἔρεξεν·
Τῷ νύ μοι ἀμβροσίῃσι περὶ φρεσὶ μήτι μεγήρῃς
Ῥέξαι, ὅπως μοι θυμὸς ἐέλδεται· ὄφρα καὶ ἄλλοι
Αἰζηοὶ τρομέουσι θεῶν ἀρίδηλον ὁμοκλήν.
Ὡς φαμένην, προσέειπε Ζεὺς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν·
Ὦ τέκος, οὔτι ἔγωγ' ἀνθίσταμαι οὕνεκ' Ἀχαιῶν,
Ἀλλὰ καὶ ἔντεα πάντα, τά μοι πάρος ἦρα φέροντες
Χερσὶν ὑπ' ἀχαμάτοισιν ἐτεκτήναντο Κύκλωπες,
Δώσω ἐελδομένῃ· σὺ δὲ σῷ κρατερόφρονι θυμῷ
Αὐτὴ χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρινον.
Ὡς εἰπὼν, στεροπήν τε θοὴν, ὀλοόν τε κεραυνὸν,
Καὶ βροντὴν στονόεσσαν ἀταρβέος ἀγχόθι κούρης
Θήκατο· τῆς δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
Αὐτίκα δ' αἰγίδα θοῦριν ἑλύσατο, παμφαάουσαν,
Ἄῤῥηκτον, βριαρήν τε, καὶ ἀθανάτοισιν ἀγητὴν·
Ἐν γάρ οἱ πεπόνητο χάρη βλοσυροῖο Μεδούσης
Σμερδαλέον· κρατεροὶ δὲ, καὶ ἀχαμάτου πυρὸς ὁρμὴν
Λαῦρον ἀποπνείοντες, ἔσαν καθύπερθε δράκοντες·

Εβρα-

435. μέγ' ἐνήλιτεν] Nota ἐνήλιτεν, niſi placuerit magis ἀνήλιτεν: Si legeretur paulo ante ἐπεὶ νύ μοι ἔνδοθι νηοῦ, ſignatius videretur ἐνήλιτεν. An forte ita ſcribendum? Nihil adfirmo: Sed loci deſignatio ſane perquam accommoda eſſet. Vide & judica. *Pauw.*

436. ὀρίγνυσαν ἀχηδίας εἰς ἐμὲ χεῖρας] ἀχηδίας, *neglectas*, quarum rationem Ajax habebat nullam, cum eas Caſſandra obtenderet ſupplex: Ita hoc accipiendum. *Pauw.*

437. οὐδὲ ἔδεισεν] οὐδ' ἄρ', vel οὐδέ', vel οὐδ' ἐδδεισεν. *Rhod.* Fors οὐδὲ ἔδεισεν non mutandum; Nam hiatus iſtiusmodi etiam alibi in his. *Pauw.*

Ibid. ἐμὸν γένος] Hic aptiſſime legi etiam poteſt, ἐμὸν μέρος. *Rhod.* Ita legere ſane præſtat: Nam γένος ad ἀθανάτην appropinquat nimis, cum interpo-

Noxa enormi Oilei natus offendit; neque miſertus eſt
Caſſandræ, innocuas ad me palmas extendentis
Crebro; nec genus meum extimuit; nec ullam animi
Reverentiam exhibuit Deæ, quin facinus temerarium
patraret.
Ideo divina tua mente ne invideas mihi (quæſo)
Facere ut animus mihi expetit. Quo & alii
Juvenes manifeſtas Deorum minas exhorreſcant.
Ita loquentem placidis Jupiter verbis affatur.
Nata, ego Græcorum cauſa neutiquam tibi obſiſto.
Imo etiam omnia mea arma, quæ mihi olim gratificantes
Indefatigatis manibus Cyclopes fabricarunt,
Dabo expetenti. Tu igitur pro animi tui fortiſſimi arbitrio
Ipſa triſtificam in Argivos tempeſtatem excita.
Hæc fatus, fulgur ſubitum & fulmen exitiabile
Mœſtificumque tonitru, juxta puellam intrepidam
Poſuit: illius proinde animus magnam in pectore lætitiam percepit.
Extemplo induit Ægidem impetuoſam omni ex parte coruſcantem,
Firmam validamque & Diis (ipſis) ſtupendam.
In hac enim effictum erat noxiæ Meduſæ caput
Terrificum, validique & qui ignis vim indomiti
Abunde efflarent, Dracones in ſummitate erant.

Ægis

ter μένος & ἀβαιάτην diſcrimen ſit paulo majus. *Pauw.*

440. ὄφρα καὶ ἄλλοι Αἰζηοὶ τρομέωσι] τρομέωσι. *Rhod.*

442. Ὡς φαμένην, προσέειπε Ζεὺς ἀγαυοῖς ἐπέεσσιν] Ut ſuam habeat εὐρυθμίαν verſus, qua præ omnibus aliis excellit hic Poeta γλαφυρώτατος, legendum exiſtimo, προσέειπεν ἄναξ, vel προσέειπε πατὴρ. *Rhod.* Hoc judicium & hanc ἀκριβείαν Rhodomanni miror: Pluſcula enim iſtius Commatis in his, quæ non mutavit ipſe. *Pauw.*

443. οὔτι ἔγωγ' ἀνθίσαμαι οὔτε Ἀχαιῶν] εἴνεκ' Ἀχαιῶν. *Rhod.*

445. Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν] ὑπ' ἀκαμάτῃσιν non deterius fuiſſet. *Pauw.*

451. Αὐτίκα δ' αἰγίδα θοῦριν ἑλύσατο] ἐδύσατο. *Rhod.*

455. Λαὸν ἀποπνείοντες] Hic etiam Λαὸν habes pro Λάβρον. *Pauw.*

457.

Εβραχε δ' αἰγὶς ἅπασα περὶ στήθεσσιν ἀνάσσης,
Οἷον ὅτε στεροπῇσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθὴρ·
Λάζετο δ' ἔντεα πατρὸς, ἅπερ θεὸς οὔτις ἄειρε,
Νόσφι Διὸς μεγάλοιο· τίναξε δὲ μακρὸν Ολυμπον·
Σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε, καὶ οὔρεα· πᾶσα δ' ὕπερθε
Νὺξ ἐχύθη περὶ γαῖαν· ἐπήχλυσεν δὲ θάλασσα·
Ζεὺς δὲ μέγ' εἰσορόων, ἐτέρπετο· κίνυτο δ' εὐρὺς
Οὐρανὸς ἀμφὶ πόδεσσι θεῆς· περὶ δ' ἔβραχεν αἰθὴρ,
Ως Διὸς ἀκαμάτοιο ποτὶ κλόνον ἐμμεμαῶτος·
Η δ' ἄφαρ ὑπὲρ πόντοιο ἠερόεντος φέρεσθαι
Οὐρανόθεν προέηκεν ἐς Αἴολον ἄμβροτον Ιριν,
Τόφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀέλλῃ
Ελθέμεναι χραναοῖο Καφηρέος, ἔνθεν Αχαιῶν
Νωλεμέως χριμφθέντας ἀνοιδήνασθαι θάλασσαν,

Λευ-

457. Οἷον ὅτε στεροπῇσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθὴρ] Imo βροντῇσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθὴρ: Nam tonitru, non fulgure, infremit æther. *Pauw.*

460. Σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε, καὶ οὔρεα] Pro οὔρεα melius leges ἤέρα, ut ſententia ſit, totus aër nubibus obductus erat. *Rhod.* Rhodomannus ἤέρα: Altera mihi potior lectio: nam in atra caligine, & offuſis cælo nubibus, montes ipſi confunduntur, nec quis ubi ſit, facile dixerit. Immo quandoque tanta derepente rerum confuſio naſcitur, ut cælum, terra, mare in unum coire videantur, aut ire in nihilum,

— ἄϊστα θάλασσαν, ἰδ' οὐρανὸν, ἠδὲ καὶ αἶαν
Φαίνεσθ' ἀλλήλοισιν ἐμῶς συναρηρότα πάντα.

Dausq. Cum Rhodomanno ſine dubio legendum eſt Σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε, καὶ ἤέρα, neque Dausqueji balbutiem moror. *Pauw.*

462. Ζεὺς δὲ μέγ' εἰσορόων, ἐτέρπετο] εἰσορόων, ἐπετέρπετο. *Rhod.*

465. Η δ' ἄφαρ ὑπὲρ πόντοιο ἠερόεντος φέρεσθαι] Verſum male diſtortum ſic in juſtam compagem rediges: Η δ' ἄφαρ ἠερόεντος ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι. *Rhod.* Cur Iridem non miſit Dea, antequam armis ſummi Jovis cælum & terram concuteret? *Pauw.*

467. Τόφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀέλλῃ Ελθέμεναι χραναοῖο &c.] Hæc fæde depravata ſic utcunque emendare liceat:

Οφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀέλλῃ
Εἰς ἅλμην χραναοῖο Καφηρέος ἔνθεν Αχαιῶν

Νω-

Ægis igitur tota circa pectus reginæ insonabat,
Ut (solet) cum vastus æther fulguribus infremit.
Corripuitque arma patris, quæ nemo Deorum suscepit,
Præter magnum Jovem, & amplum concussit Olympum.
Tum nubes & aëra confudit; totaque desuper
Nox circa terram, se effudit, ac tenebris mare involutum fuit.
Jupiter autem intuens magnam inde voluptatem cepit:
lætumque se commovit:
Sub pedibus Deæ cælum, & æther immugiit,
Ac si invictus Jupiter ad prælium festinaret.
Ipsa autem, ut celerrime supra obscurum mare ferretur;
Demisit ex cælo ad Æolum immortalem Iridem:
Ut omnes simul ventos turbine ingravescentes mitteret
In salum asperi Capharei: unde Achivos
Continue adorti, mare tumidum concitarent,

Exi-

Νωλεμέως χειμῶνι ἀνοιδέντι θάλασσαν,
Λευγαλέῃς ῥιπῇσι μεμηνότες.

Rhod. Scribe ἀνοιδήσασθ' ἁλὰ πᾶσαν. Cætera planam, apertamque continent sententiam; nisi si quis ἐυστοιχειωσουμένων partes agit. *Dausq.* Hæc difficilia sunt, & non leviter depravata, quicquid Criticus misellus crocitet. Rhodomannus minus gnaviter & perite: Quid si legamus?

Ὀρῳ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβοήσαντας ἀϋτῇ
Θεῖν' ἰλθεῖν κραναοῖο Καφηρίος, ἔνθα δ' Ἀχαιοῖς
Νωλεμέως χειμῶνα ἀνοιδῆν' αἰνὰ θάλασσαν,
Λευγαλέῃς ῥιπῇσι μεμηνότας.

Id certe ad lectionem vulgatam satis prope accedit, & longe accommodatius est: Pro Θεῖν' ἰλθεῖν scriptum aliquando Ελθειν θειν ε id ab Imperitis mutatum in Ελθέμεναι, & sic vocula amissa, sine qua κραναοῖο Καφηρίος subsistere non potest: Hoc non ita difficile. Ex ἀϋτῇ autem nullo fere negotio fieri potuit ἀέλλῃ, quod venti ingravescentes videbantur requirere. Alia levioris sunt momenti. Sane medecina, quam adhibemus, non est admodum violenta, & proinde eam recipere possumus absque ulla injuria. Erunt, qui inter ἀέλλῃ & Ελθέμεναι Versum intercidisse existimabunt: Et horum sententia vera esse posset: Sic ad Καφηρίος usque ne litera mutanda esset, & in reliquis menda levicula hærerent. Sume, quod animo tuo allubescat, vel etiam meliora prome, si potes. Visne

Λευγαλέης ῥιπῇσι μεμηνότας· ἣ δ' ἀΐουσα,
Ϝσσυμένως οἴμησε περιγναμφθεῖσα νεφέεσσι·
Φαίης κεν πῦρ ἔμμεναι ἅμ' ἠέρι, καὶ μέλαν ὕδωρ·
Ἰκετο δ' Αἰολίην, ἀνέμων ὅθι λάβρον ἀέντων
Αντρα πέλει, στυγερῇσιν ἀρηράμεν' ἀμφὶ πέτρῃσι·
Κοῖλα, καὶ ἠχήεντα· δόμοι δ' ἄγχιστα πέλονται
Αἰόλου Ιπποτάδαο· κίχεν δέ μιν ἔνδον ἑόντα
Σύντ' ἀλόχῳ, καὶ παισὶ δυωκαίδεκα· καί οἱ ἔειπεν,
Οπως Αθηναίη Δαναῶν ἐπεμήδετο νόστῳ·
Αὐτὰρ ὅγ' οὐκ ἀπίθησε, μολὼν δ' ἔκτοσθε μελάθρων,
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν ὄρος μέγα τύψε τριαίνῃ,
Ενθ' ἄνεμοι κελαδεινοὶ δυσηχέες ἠυλίζοντο
Εν κενεῷ κευθμῶνι· περίαχε δ' αἰὲν ἰωὴ,
Βρυχομένη ἀλεγεινὰ· βία δ' ἔρρηξε κολώνην·
Οἱ δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο· κέλευσε δὲ πάντας ἐρεμνὴν
Λαίλαπα συμφορέοντας ἀήμεναι, ὄφρ' ἀλεγεινὸν
Ορνυμένης ἀλὸς οἶδμα, Καφηρέος οἶδμα καλύψῃ·

Οἱ

aliquid, quod mihi in mentem venit hiſce ſcriptis? Verſus ſecundus ita etiam legi poteſt, Βλθίμεναι κραναὰς τε Καφηρίδας, ἔνθα τ', vel ἔνθα δ', Αχαιοῖς: quod certe minus a vulgata recedit. Scriberem κραιανὰς τε Καφηρέας: Sed numerum multitudinis pro numero ſingulo de rupibus ita haetenus non offendi. *Pauw.*

471. περιγναμφθεῖσα νεφέεσσι] νέφεσσι. *Rhod.*

472. Φαίης κεν πῦρ ἔμμεναι ἅμ' ἠέρι] πῦρ ἔμμεν' ἅμ' ὑγρῇ. *Rhod.*

474. Αντρα πέλει στυγερῇσιν ἀρηράμεν' ἀμφὶ πέτρῃσι] σοφιλῇσιν. *Rhod.*

477. Σύντ' ἀλόχῳ, καὶ παισὶ δυωκαίδεκα] καὶ παισὶ δυώδεκα. *Rhod.*

478. Οπως Αθηναίη Δαναῶν] Οπποῖ' Αθηναίη. *Rhod.*

481. Ενθ' ἄνεμοι κελαδεινοὶ δυσηχέες ἠυλίζοντο] κελαδεινὰ. *Rhod.* Non accedo: nam κελαδεινὰ δυσηχέες incongruum eſt. Aliud latet: An ſcribendum κελαδεινοὶ ἀϋλίαι, vel ἀπηχέες? Nihil aſſevero, & in hoc loco mihi non ſatisfacio. *Pauw.*

482. Εν κενεῷ κευθμῶνι] Illud ἠυλίζοντο in κενεῷ κευθμῶνι Tautologum eſt ſatis ingrate, ſi ſuperiora relegas. *Pauw.*

483. βία δ' ἔρρηξε κολώνην] βίᾳ δ' ἔρρηξε. *Rhod.* βίᾳ in caſu recto etiam non peccaret. *Pauw.*

485.

Exitioſis flatibus furentes. Illa ſimulac audivit,
Ocyus viam arripuit, incurvans ſe circa nubes:
Dixiſſes ignem & aquam cum aëre permixta.
Venit tandem in Æoliam, ubi ventorum tumide flantium
Antra ſunt rigidis munita petris,
Cava & ſonora: ædesque proxime adhærent
Æoli Hippotadæ: offendit autem ipſum domi
Una cum uxore & duodecim natis, expoſuitque illi
Quæ Minerva contra Græcorum reditum conſilia agitaret.
Hic ergo non repugnavit: ſed egreſſus ex ædibus,
Validis in manibus ſceptro montem percuſſit:
Ubi venti magno ſtrepitantes murmure ſtationem habent
In vacua ſpelunca; perpetuoque ſonus circumfremit,
Horrendum rugiens: & vi dirupit collem;
Tum illi celeriter effunduntur: Quos omnes juſſit atrum
Cogentes turbinem, flatus intendere; ut terribilis
Maris commoti tempeſtas Capharei ſinum obrueret.

Ex-

485. ἄφρ' ἀλιγενὲϊ Ορνυμένης ἀλὸς οἶδμα, Καφηρίης οἶδμα κα-λύψῃ] ἀλὸς οἶμα. *Rhod.* Priore loco reſcribit οἶμα Rhodomannus. Poſteriore Brodæus ἄκρα. Verum οἶδμα geminare lubens audio, uti apud Accium: *Unda ſub undis labunda ſonit*: Sic maris unda Capharei undam trudit & obruit. Nec absque ſcelere prætereundus nobis eſt Solinus Cap. 19. *Caphareus prominet in Helleſpontum, ubi poſt Ilii excidium Argivam claſſem vel Minervæ ira, vel quod certior prodit memoria, ſidus Arcturi gravibus affecit caſibus.* Dausq. Dignum eſt hominis Scholaſtici ingenio repetitum οἶδμα: Quare ne literam muto cum σχολαστικώτατῳ Dausquejo. Brodæi ἄκρα non convenit, & Rhodomanni οἶμα adeo vicinum eſt τῷ οἶδμα, ut ubi diſcrimen non adeſt majus, acumen Scholaſticum eandem vocem captaſſe videatur plane extra dubium. Pro ἀλὸς οἶδμα, quod Aldus habet, Baſileenſes dederunt ἁλὸς οἶγμα: Fors lectionem Aldinam ignoravit Rhodomannus, & ſic errorem Baſileenſium corrigens, ab ea deſcivit imprudens. *Pauw.*

Οἱ δ' ἠοῶς ὤρνυντο, πάρος βασιλῆος ἀκοῦσαι
Πᾶν ἔπος· ἐσσυμένοισι δ' ἐπεστενάχιζε θάλασσα
Ασχετον· ἠλιβάτοισι δ' ἐοικότα κύματ' ὄρεσσιν,
Αλλοθεν ἄλλα φέροντο· κατεκλάσθη γὰρ Αχαιῶν
Θυμὸς ἐνὶ στέρνοισιν, ἐπεὶ νέας ἄλλοτε μέν που
Υψηλὸν φέρε κῦμα δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Οἷα κατὰ χρημνοῖο κυλινδομένας Φορέεσκεν
Βυσσὸν ἐς ἠερόεντα· βίη δέ τι ἄσχετος αἰὲν
Ψάμμον ἀναδύεσκε, διοιγομένοιο κλύδωνος·
Οἵ δ' ἀρ' ἀμηχανίῃ βεβολημένοι, οὔτ' ἐπ' ἐρετμῷ
Χεῖρα βαλεῖν ἐδύναντο τεθηπότες, οὔτ' ἄρα λαίφη
Εσθενον ἀμφίκερα, λελιημένοι, εἰρύσασθαι
Ρηγνύμεν' ἐξ ἀνέμων, οὐδ' ἔμπαλιν ἰθύνασθαι
Ες πλόον· ἀργαλέαι γὰρ ἐπεκλονέοντο θύελλαι·
Οὐδὲ κυβερνήτοισι πέλεν μένος εἰσέτι νηῶν
Χερσὶν ἐπισταμένῃσι θοῶς οἰήια νωμᾶν·
Πάντα γὰρ ἄλλυδις ἄλλα κακαὶ διέχευον ἄελλαι·
Οὐδέ τις ἐλπωρὴ βίου πέλεν, οὕνεκ' ἐρεμνὴ
Νὺξ ἅμα, καὶ μέγα χεῖμα, καὶ ἀθανάτων χόλος αἰνὸς
Ωρτο· Ποσειδαὼν γὰρ ἀνηλέα πότμον ὄρινεν,
Ηρα κασιγνήτοιο φέρων ἐριθυδέϊ κούρῃ·
Η ῥα καὶ αὐτὴ ὕπερθεν ἀμείλιχα μαιμώωσα,
Θῦνε μετ' ἀστεροπῇσιν· ἐπέκτυπε δ' οὐρανόθεν Ζεὺς,
Κυδαίνων ἀνὰ θυμὸν ἑὸν τέκος, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι

Νῆσοί

490. κατεκλάσθη γὰρ Αχαιῶν Θυμὸς ἐνὶ στέρνοισιν] κατεκλάσθη δ' ἄρ' Αχαιῶν. *Rhod.*

494. βίη δέ τι ἄσχετος αἰὲν] βίη δέ τις ἄσχετος. *Rhod.*

495. Ψάμμον ἀναδύεσκε] ἀνακτύεσκε vel ἀναβλύεσκε. *Rhod.* ἀναβλύεσκε præfero. *Pauw.*

497. οὔτ' ἄρα λαίφη Εσθεν ἀμφίκερα, λελιημένοι, εἰρύσασθαι] ἀμφίκειρα Brodæo *bicipitia.* quo vero flexu ἀμφίκειρα? Orbili fidem tuam! Divelle prave composita ἀμφὶ κέρα. Sic Æneid. 3. *cornua* dicuntur. *Dausq.* Recte Dausquejus ἀμφὶ κέρα: Nihil

Extemplo igitur erumpunt, priuſquam audiviſſent regis
Totum edictum, horumque impetu mare infremuit
Vehementer, arduisque pares montibus aquarum cumuli
Hinc inde ruunt: unde frangebatur Achivum
Animus in pectore. Nam modo naves
Per aëra arduus efferebat fluctus, modo
Quaſi per præcipitium devolutas, abripiebat
In cæcum gurgitem; ac vehemens æſtus ſubinde
Arenam hiante fluctu evomebat.
Illi vero ad conſilii inopiam redacti, nec remo
Adjicere manum præ ſtupore poterant, nec lintea
Ut percupiebant, circa antennas demittere valebant,
A ventis lacerata; nec rurſus dirigere
Ad curſum. Sævæ enim procellæ adverſum tumultuabantur,
Nec magiſtris ultra vires reſtabant ad navium
Gubernacula peritis manibus expedite flectendum.
Omnia enim huc & illuc turbines diſſiparant,
Nec ulla ſpes vitæ reliqua erat: quod atra
Nox ſimul & ingens tempeſtas, gravisque Deum ira
Se commoverat. Neptunus enim ſævam excierat mortem,
Dum illuſtri fratris natæ operam navat.
Quæ & ipſa immaniter ſæviens deſuper,
Fulguribus acriter rem gerebat; & tonitrua cælitus addebat Jupiter,
Id honoris ex animo ſuboli deferens ſuæ. Omnes autem undique

Inſulæ

Nihil certius. Pro *εἰρύσασθαι* nonne legendum etiam *εἰλύσασθαι*, *complicare*? *εἰς πλόον ἐθύνασθαι* eſt *explicare*: Sic apta eſt oppoſitio, quæ nunc vel exigua vel nulla. *Pauw.*

501. *Οὐδὲ κυβερνήτοισι πίλεν μένος*] *κυβερνήτῃσι. Rhod.*

504. *Οὐδέ τις ἐλπωρὴ βίῳ πέλεν*] *ἐλπωρὴ βιότῳ πέλεν. Rhod.*

506. *ἀνηλέα πόντου ἔχουσι*] *ἀνηλέα πόντοι. Rhod.*

Νῆσοί τ', ἤπειροί τε, κατεκλύζοντο θαλάσσης,
Εὐβοίης οὐ πολλὸν ἀπόπροθεν, ἦχι μάλιστα
Τεῦχεν ἀμειλίχτοισιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγεα δαίμων
Ἀργείοις· στοναχὴ δὲ, καὶ οἰμωγὴ κατὰ νῆας
Ἔπλετ' ἀπολλυμένων· καναχίζε δὲ δούρατα νηῶν
Ἀγνυμένων· αἰὲν γάρ ῥα συνωχαδὸν ἀλλήλοισιν
Αἰὲν ἐρήγνυντο· πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει·
Καὶ ῥ' οἱ μὲν κώπῃσιν ἀπωσέμεναι μεμαῶτες
Νῆας ἐπεσσυμένας, αὐτοῖς ἅμα δούρασι λυγροὶ
Κάππεσον ἐς μέγα βένθος· ἀμειλίχῳ δ' ὑπὸ πότμῳ
Κάτθανον· ὧν οὐκ ἄρα σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν ἄλλα
Νηῶν δούρατα μακρὰ· συνηλλοίωντο δὲ πάντων
Σώματα λευγαλέως· οἱ δ' ἐν νήεσσι πεσόντες,
Κεῖντο, καταφθιμένοισιν ἐοικότες· οἱ δ' ὑπ' ἀνάγκης
Νήχοντ' ἀμφὶ πεσόντες ἐϋξέστοισιν ἐρετμοῖς·
Ἄλλοι δ' αὖ σανίδεσσιν ἐπέπλεον· ἔβραχε δ' ἅλμη
Βυσσόθεν, ὥς τε θάλασσαν, ἠδ' οὐρανὸν, ἠδὲ καὶ αἶαν
Φαίνεσθ' ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα·
Ἡ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο βαρύκτυπος Ατρυτώνη,
Οὕτι καταισχύνεσκε βίην πατρὸς· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ
Ἰαχεν· ἣ δ' αἰνόν τε χόλον, καὶ πῆμα φέρουσα,
Ἔμβαλε νηῒ κεραυνὸν· ἄφαρ δέ μιν ἄλλυδις ἄλλη
Ἔσκέδασεν διατυθὰ· περιάχε δ' αἶα, καὶ αἰθὴρ·

Ἐκλύ-

511. Νῆσοί τ', ἤπειροί τε, κατεκλύζοντο θαλάσσης] Illud θαλάσσης jungendum cum νῆσοί τε: Sic enim ſtare poteſt. Alias ſcribendum κατεκλύζοντο θαλάσσῃ: Et hoc ſane melius, alterique ſubſtituendum. *Pauw.*

517. Αἰὲν ἐρήγνυντο] Αἰὲν διερήγνυντο. *Rhod.*

520. ἀμειλίχῳ δ' ὑπὸ πότμῳ] Scribe, ut Verſus ſibi conſtet, ἀμειλίκτῳ δ' ὑπὸ πότμῳ. *Pauw.*

521. ὧν οὐκ ἄρα σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν ἄλλα Νηῶν δούρατα μακρὰ] Scribe ὧν κράτεσφιν, quorum capitibus. *Dausq.* Locus aperte corruptus. Dausqueji ὧν κράτεσφιν non convenit, quia ſequitur è veſtigio, συνηλλοίωντο δὲ πάντων Σώματα λευγαλέως: Nihil eviden-

Insulæ & continentes maris æstu inundabant,
Non admodum procul ab Eubœa. Ubi maxime
Post sævos dolores dolores (alios) Deus conciliabat
Argivis. Gemitus vero & ejulatus in navibus
Erat pereuntium: fragoremque edebant tabulæ navium,
Dissilientium. Illæ enim mutua collisione
Continue frangebantur, & inexplicabilis labor exsistebat.
Alii quidem remis depellere conati
Naves sibi imminentes, una cum contis miseri
In vastum gurgitem devolvebantur, fatoque atroci
Oppetebant; undique enim illos appetebant
Longa navium fragmina, omniumque contusa erant
Corpora quam fœdissime. Alii in navibus prolapsi,
Exanimatorum ritu jacebant. Quidam necessitate adacti
Cum in politos incubuissent remos, natabant.
Pars etiam tabulis innavigabat; Immugit autem marmor
Funditus: adeo ut mare cælumque & terra
Inter se cuncta pariter coaluisse viderentur.
Minerva autem ab Olympo detonans,
Non dedecorabat patris robur, & circumquaque æther
Sonitum reddebat. At Dea iram & cladem ferens,
Fulmen in navem intorsit, & subito ipsam huc & illuc
In minutas particulas disjecit: unde tellus & æther circumcirca intremuit,

Et

dentius. Legendum suspicor, *οὕνεκ' ἄρα νφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν* &c. Id facile & perspicuum. *Pauw.*

522. *συνηλλοίωντο δὲ πάντων*] *συνηλοίητο. Rhod.*

525. *Νήχοντ' ἀμφὶ πεσόντες ἐυξέστοιν ἐρετμοῖς*] *ἀμφιπεσόντες* conjunctim. *Pauw.*

526. *ἴβραχε δ' ἅλμη βυσσόθεν*] *ἴβραχε* non convenit hic: Scribendum *ἴβρασε δ' ἅλμη βυσσόθεν. βράζω*, ferveo, æstuo: Id hujus loci est, ut quisque videt statim. *Pauw.*

527. *ὡς τε θάλασσαν, ἐὺ' οὐρανὸν, ἠδὲ καὶ αἶαν*] Legere præstat *ἐὺ' οὐρανὸν*: Et sic Dausquejus ad V. 460. *Pauw.*

533. *Ἐκτίδασεν διαντιὰ*] Malim fere *διὰ τυτθὰ* divisim. *Pauw.*

Ἐκλύσθη δ' ἄρα πᾶσα περίδρομος Ἀμφιτρίτη·
Οἱ δ' ἔκτοσθε νεὸς πέσον ἀθρόοι· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοὺς
Κύματα μακρὰ φέροντο· περὶ στεροπῇσι δ' ἀνάσσης
Αἴγλη μαρμαίρεσκε, διὰ κνέφας ἀΐσσουσα·
Οἱ δ' ὁπότε λάπτοντες ἁλὸς πολυηχέος ἄλμην,
Θυμὸν ἀποπνείοντες, ὑπὲρ πόντοιο φέροντο·
Λιάσιν δ' ἄρα χάρμα καὶ ὀλλυμένῃσι τέτυκτο·
Καί ῥ' αἱ μὲν κατέδυσαν ἔσω ἁλὸς, ἀμφιβαλοῦσαι
Χεῖρας ἑοῖς τεκέεσσι δυσάμμοροι· αἱ δ' ἀλεγειναὶ
Δυσμενέων περὶ κρᾶτα βάλον χέρας· οἷς ἅμα λυγραὶ
Σπεῦδον ἀποφθίσασθαι, ἑῆς ἀντάξια λώβης
Τινύμεναι Δαναούς· ἡ δ' ὑψόθεν εἰσορόωσα,
Τέρπεθ' ἑὸν κατὰ θυμὸν ἀγαυὴ Γριτογένεια·
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν περινήχετο δούρατι νηὸς,

Αλλο-

537. Αἴγλη μαρμαίρεσκε] Hic octo verſuum decuriæ tranſpoſitæ erant, ita ut poſteriores quatuor ſede ſua emoviſſent priores quatuor: His priſtinam loci poſſeſſionem, ceu recuperatorio judicio, aſſeruimus, connectentes cum verſu, qui incipit Αἴγλη, quadrageſimum primum in editione Aldina & Baſileenſi, qui exorditur Οἱ δ' ὁπότε, cum triginta novem ſequentibus: Et quadrageſimo ab hoc in ordine, cujus initium Μόρμυροι, ſubtexui iterum illum, qui proxime in vulgaribus exemplaribus verſum Αἴγλη μαρμαίρεσκε ſubſequitur cum verſibus triginta novem: Breviter quadraginta verſus, poſt quadraginta illos, quorum primus eſt Ἀφρὸς ἄδην, ſecundos antea fecimus primos; ut narrationis ſeries miſere divulſa & confuſa nunc iterum recte cohæreat, & juſtum ordinem obtineat. *Rhod.* Certa & neceſſaria eſt hæc Verſuum tranſpoſitio. *Ramm.*

538. Οἱ δ' ὁπότε λάπτοντες ἁλὸς &c.] Pro ὁπότε, ἄποτον placet. *Rhod.* Locus corruptus: Rhodomannus, ut vides, ἄποτον pro ὁπότε: An recte, dubito: Nam ἄποτον miſere flaccеſcit. Malim certe ego, Οἱ δ' ὁπότε λάπτοντες ἁλὸς πολυηχέος ἄλμην, Θυμὸν ἀποπνείοντες, ὑπὲρ πόντοιο φέροντο. *Ramm.*

542. αἱ δ' ἀλεγειναὶ Δυσμενέων περὶ κρᾶτα βάλον χέρας] Ubi δυσάμμοροι de aliis proxime præcedit, & λυγραὶ de his ipſis proxime ſequitur, rectius legeretur, αἱ δ' ἀλιγεινὰ Δυσμενίων &c. Attende modo. *Ramm.*

547. Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν &c.] Hæc ita abrupte & ἀπροσδοκήτως

Et omnis circumflua Amphitrite exundavit.
Homines igitur e navi denſi cadebant; circumque illos
Vaſti ruebant fluctus, & a fulguribus Deæ
Fulgor per tenebras diſcurrens reſplendebat.
At illi cum impotabilem turbulenti maris ſalſuginem glutirent,
Exhalantes animam, ſuper mari jactabantur.
Interim fœminis captivis, etiamſi interirent, gaudium ſuberat.
Quarum aliæ mari ſe immergebant, ita ut complexæ eſſent
Manibus pignora ſua infelices. Aliæ doloribus confectæ
Hoſtium capitibus manus circumjecere: Quibus cum miſeræ
Interire properabant; ut in compenſationem ſuæ dehoneſtationis
Danaos ulciſcerentur. Quod ex alto deſpiciens
Illuſtris Pallas, toto pectore oblectabatur.
Cæterum Ajax nunc ligno (ſuæ) navis innatabat,

Nunc

τως ſcripſiſſe Quintum de Ajace, cras credam, non hodie. Omnis ira Deæ ob Ajacis flagitium: Scripſit igitur ſine dubio Poeta, quomodo Minerva omnes Argivos tempeſtati implicans, Ajacem & ejus navem fulgure tandem diſfregerit, marisque permiſerit atrocitati: Nihil certius Et ſic absque dubio deſunt quædam. Si conjecturæ locus ſit, illud, Εμβαλε νηΐ κεραυνὸν· ἄφαρ δέ μιν ἄλλυδις ἄλλη Εσχίδασιν διαντιθὰ, ad iſtam narrationem, & navis, qua impius Ajax ferebatur, interitum pertinuit plane terribilem: Nam unius navis ita comminutæ hic tantum mentio: Ea autem fuit ſine dubio illa Ajacis. Quare ante Εμβαλε νηΐ κεραυνὸν videntur intercidiſſe quædam. Viſne ſuſpicionem, quæ nunc commode mihi in mentem venit, & omnem defectum ſupplet? Legi poteſt:

Η δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο βαρύκτυπος Ατρυτώνη,
Οὔτι καταισχύνουσα βίην πατρὸς· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ
Ιαχεν· ἡ δ' Αἴαντι χόλον, καὶ πῆμα φέρουσα,
Εμβαλε νηΐ κεραυνὸν· ἄφαρ δέ μιν ἄλλυδις ἄλλη
Εσχίδασιν διαντιθὰ· περιαχε δ' αἶα, καὶ αἰθὴρ,
Ελύσθη δ' ἄρα πᾶσα περίδρομος Αμφιτρίτη·
Οἱ δ' ἔκτοσθε νεὸς πίσυνοι ἀθέοισι &c.

Αλλοτε δ' αὖ χείρεσσι δίηνυεν ἁλμυρὰ βένθη,
Αχαμάτῳ Τιτῆνι βίην ὑπέροπλον ἐοικὼς·
Σχίζετο δ' ἁλμυρὸν οἶδμα ποτὶ κρατερῇσι χέρεσσιν
Ανδρὸς ὑπερθύμοιο· θεοὶ δέ μιν εἰσοράωντες,
Ηνορέην καὶ κάρτος ἐθάμβεον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Αλλοτε μὲν Φορέεσκε πελώριον, εὖτ' ἐπὶ ἄκρῃ
Οὔρεος ὑψηλοῖο δι' ἠέρος· ἄλλοτε δ' αὖτε
Υψόθε νῆα φάραγξιν ἐνέκρυφεν· οὐδ' ὅγε χεῖρας
Κάμνε πολυτλήτους· πολλοὶ δέ μιν ἔνθα καὶ ἔνθα
Σβεννύμενοι σμαράγιζον ἔσω πόντοιο κεραυνοί·
Οὔπω γάρ οἱ θυμὸν ἐμήδετο κηρὶ δαμάσσαι
Κούρη ἐριγδούποιο Διὸς μάλα περ κοτέουσα,
Πρὶν τλῆναι κακὰ πολλὰ, καὶ ἄλγεσι πάγχυ μογῆσαι·
Τοὔνεκά μιν κατὰ βένθος ἐδάμνατο δηρὸν ὀϊζύς,
Πάντοθε τειρόμενον· περὶ γὰρ κακὰ μυρία κῆρες
Ανδρὶ περιστήσαντο· μένος δ' ἐνέπνευσεν ἀνάγκη·
Φῆ δὲ καὶ εἰ μάλα πάντες Ολύμπιοι εἰς ἓν ἵκωνται
Χωόμενοι, καὶ πᾶσαν ἀναστήσωσι θάλασσαν,

Ελφυ-

Sic habemus, quod quærimus, & plura convenienter de Ajace & Ajacis nave ſcripſit, quia ab eo miſeriarum origo. In Ajacis nave, ut in aliis aliorum Græcorum, multæ erant captivæ: De his etiam data opera locutus eſt hic, ut ſic tota ſcena in cauſa Ajacis eſſet lugubrior. Vides? Nunc ſingula recte habent, & narratio recte demum cohæret. *Pauw.*

552. *ἀμφὶ δὲ κῦμα Αλλοτε μὲν Φορέεσκε πελώριον*] Interpres, *& fluctus modo ſublimem ferebat.* Male: Nam *πελώριον* non eſt *ſublimem*, ſed *immanem*, ut ipſi pueri ſciunt. Fallor, aut *πελώριον κῦμα* jungendum eſt: Nam *πελώριον* non recte dicitur de Ajace ita *ἀπελῶς*. Sic autem articulus, qui Ajacem deſignet, ſubaudiendus: Et hoc non malum, ſed minus tamen idoneum: An forte ſcribendum, *ἀμφὶ δὲ κῦμα Αλλοτε μὲν Φορέεσκε πελώριον*? Sic optio tibi eſt, *πελώριον* ad Ajacem, an ad fluctum referre velis. *Pauw.*

555. *Υψόθε νῆα φάραγξιν ἐνέκρυφεν*] *Υψόθεν ἄνδρα. Rhod.* Vitium manifeſtum; Nam in ſalo extra navem diſruptam cum undarum impetu jam colluctabatur Ajax. Rhodomanni

ἄνδρα

Nunc manibus ſalſum profundum ſulcabat,
Vim immanem indefatigabili Titani perſimilis,
Salſusque fluctus validis ſecabatur manibus
Viri magnanimi. Dii vero intuentes ipſum,
Animi & corporis vires ſtupebant, & fluctus
Modo ſublimem ferebat, velut in cacumen
Celſi montis per aëra; modo rurſus
Ex alto virum in voragines abſtrudebat. Nec tamen manus ejus
Multa perpeſſæ, laſſitudinem ſentiebant. Multa etiam hinc inde
Fulmina in mari exſtincta ſtridebant.
Nondum enim vitam ejus Parca ſubigere conſtituerat,
Horriſoni Jovis nata, quamvis magna inflammata eſſet ira,
Niſi prius multas ærumnas toleraſſet, & ægritudine plane confectus eſſet.
Hac de cauſa diu in gurgite calamitas illum edomabat
Undique afflictum. Nam innumeris Parcæ malis
Virum circumvallaverant. Sed neceſſitas robur inſpiravit.
Jactavit autem; etiamſi cuncti Cælites in unum convenirent
Irati, & totum ex imo erucrent mare,

Effu-

ἄνδρα poſt præcedentia non ſatis arridet mihi: Scribendum ſuſpicor, ὑψόθι δ᾽ἔτα φάραγξιν ἐνέκρυφεν. *Pauw.*

556. Κάμε πολυτλήτους] Pro Κάμε, Κάμεν reſtitui; ut prior ſit longa. *Rhod.* Recte: De Verſu ἀκεφάλῳ hic cogitare nolo. Κάμε Aldina & Baſileenſis. *Pauw.*

Ibid. πολλοὶ δέ μιν ἔνθα καὶ ἔνθα Σβεννύμενοι συμαράγιζον &c.] Illud μιν hic locum non habet: An legendum eſt οἱ vel μὴν? Neutrum probo, quia tertium ſuppetit melius, niſi fallor: Scribendum opinor, πολλοὶ δὲ μίγ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα Σβεννύμενοι &c. Inter fluctus & fluctuum concuſſiones etiam promiſcue fulmina ſtrepebant, ſed in ſalo exſtincta, ut ſic Ajacis non maturarent interitum, ſed metum ei incuterent majorem: Appoſitiſſimum eſt μίγα. *Pauw.*

564. καὶ εἰ μάλα πάντες Ὀλύμπιοι &c.] Nihil ineptius, & impium magis aut ridiculum. *P.*

567.

Ἐκφυγέειν· ἀλλ' οὔτι θεῶν ὑπάλυξεν ὁμοκλήν·
Δὴ γάρ τοι νεμέσησεν ὑπέρβιος Ἐννοσίγαιος,
Εὖτέ μιν εἰσενόησεν ἐφαπτόμενον χερὶ πέτρης
Γυραίης· καί οἱ μέγα χώσατο· σὺν δ' ἐτίναξε
Πόντον ὁμῶς καὶ γαῖαν ἀπείριτον· ἀμφὶ δὲ πάντη
Κρημνοὶ ὑπεκλονέοντο Καφηρέος· οἱ δ' ἀλεγεινὸν
Θαινόμενοι ῥηγμῖνες, ἐπέβραχον οἴδματι λάβρῳ,
Χωομένοιο ἄνακτος· ἀπέσχισε δ' εἰς ἅλα πέτρην
Εὐρέα, τὴπερ ἐκεῖνος ἑαῖς ἐπεμαίνετο χερσὶ·
Καί ῥά οἱ ἀμφὶ πάγοισιν ἑλισσομένου μάλα δηρὸν
Χεῖρες ἀπεδρύφθησαν· ὑπέδραμε δ' αἷμ' ὀνύχεσσι·
Μύρμυρον δέ οἱ αἰὲν ὀρινομένου περὶ κῦμα
Ἀφρὸς ἄδην λεύκαινε κάρη, λάσιόν τε γένειον·
Καὶ νύ κεν ἐξήλυξε κακὸν μόρον, εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ,
Ῥήξας αἶαν ἔνερθεν, ἐπιπροέηκε κολώνην,
Εὔτε πάρος μεγάλοιο κατ' Ἐγκελάδοιο δαίφρων

Παλ-

567. Δὴ γάρ τοι νεμέσησεν &c.] τοι in οἱ muto, & Δὴ in Δὴν. *Rhod.* Ita Rhodomannus male: Quid δὴν hic? Nihil certe, nihil: Petram illam Gyræam nunc demum manibus apprehenderat nequam: Res eſt aperta & dubii expers. *Pauw.*

571. Κρημνοὶ ὑπεκλονέοντο Καφηρέος] Κρημνοὶ feci ex Κρημνὰ. *Rhod.* Aldina & Baſileenſis Κρημνὰ. *Pauw.*

573 ἀπέσχισε δ' εἰς ἅλα πέτρην Εὐρέα] πέτρον. *Rhod.*

574. τὴπερ ἐκεῖνος ἑαῖς ἐπεμαίνετο χερσὶ] ἐπεμαίετο. *Rhod.* Rhodomannus ἐπεμαίετο: Perperam: Nam ἐπιμαίεσθαι, quando ἐφάπτεσθαι ſignificat, cum caſu quarto connectitur: Sic autem levis etiam contrectatio, non validior adhæſio verbo indicatur. Neſcio, cur ἐπεμαίνετο hîc diſplicuerit Viro Erudito: Omnia, quæ Ajax hic facit, animi furentis impetus ſunt violenti: Eo convenienter pertinet ἐπιμαίνετο hoc ipſo loco: Ut homo furioſus, petram manibus apprehenderat, ibique geſtu hominis furioſi ſeſe ſuſtentabat. Nihil, quod mordet, hic. Rhodomannus, qui πέτρον Εὐρέα proxime repoſuierat, etiam τῷπερ reponere debuiſſet hoc loco: Id quisque videt ſtatim. *Pauw.*

575. Καί ῥά οἱ ἀμφὶ πάγοισιν ἑλισσομένου] ἑλισσομένῳ. *Rhod.*

577. οἱ αἰὲν ὀρινομένου περὶ κῦμα] οἱ αἰὲν ὀρινομένῳ, *Rhod.*

579

Effugiturum ſe (tamen.) At nequaquam Deorum vindictam evitavit.
Etenim jam pridem indigne tulit præpotens Neptunus;
Quando apprehendiſſe illum manu animadvertit petram
Gyræam; & graviter ſuper eo excanduit, commovitque
Pontum ſimul & ſpacioſam terram: circumquaque igitur
Succutiebantur Capharei rupes: & horrendum
Pulſatæ crepidines tempeſtuoſis fluctibus reboabant,
Rege indignante. Tandem in mare avulſam impulit petram
Ingentem, cui manibus ille ſuis adhæreſcebat:
Et cum ad longum tempus circa tumulos (illos) voluta-retur,
Manus lacerabantur, ſanguisque intercurrebat ungues.
Præterea in murmuranti fluctu indeſinenter ſe agitanti
Caput & mentum hirſutum ſpuma album reddebat.
Et ſane dirum illud fatum effugiſſet: niſi in eum
Jugum montis tellure ſubtus dirupta immiſiſſet.
Ut olim ſuper magnum Enceladum bellatrix
Pallas

579. Καὶ νύ κεν ἐξήλυξε κακὸν μόρον &c.] In his miſere paratragœdiatur bonus: An adeo difficile ipſis Diis, unum Ajacem perdere in ſalo fluctuantem? Nauſeo ad hæc. Quomodo autem hæc ipſa conveniunt cum illis, quæ antea ſcripſerat,

— — πολλοί δέ μιν ἔνθα καὶ ἔνθα
Σβεννύμενοι σμαράγιζον ἔσω πόντοιο κιρανοί·
Οὔπω γάρ οἱ θυμὸν ἐμήδετο κηρὶ δαμάσσαι
Κούρη ἐριγδούποιο Διὸς μάλα περ κοτέουσα,
Πρὶν τλῆναι κακὰ πολλὰ, καὶ ἄλγεσι πάγχυ μογῆσαι.

Eane amica, & ejusdem moduli? *Rauw.*

581. Εὖτε πάρος μεγάλοιο κατ' Ἐγκελάδοιο δαΐφρων Παλλὰς ἀειραμένη Σικελὴν ἐπικάββαλε νῆσον] Hic Ἐγκελάδοιο pro ἐγκεφάλοιο ſcripſi, & mox Σικελὴν pro ἰκέλην. Id quare faciendum mihi fuerit, Virgilius pro me dicet in Ætna:

Gurgite Trinacrio morientem Jupiter Ætna
Obruit Enceladum, vaſti quæ pondere montis
Æſtuat, & patulis exſpirat faucibus igneis.

Rhod. Ἐγκελάδοιο & Σικελὴν: Feliciſſime emendatio hæc Brodæo proceſſit, cum antea legere-

Παλλὰς ἀειραμένη, Σικελὴν ἐπικάββαλε νῆσον,
Ἣ ῥ' ἔτι καίεται αἰὲν ὑπ' ἀκαμάτοιο Γίγαντος,
Αἰθαλόεν πνείοντος ἔσω χθονὸς· ὡς ἄρα Λοκρῶν
Αμφεκάλυψεν ἄνακτα δυσάμμορον οὔρεος ἄκρη,
Υψόθεν ἐξεριποῦσα· βάρυνε δὲ καρτερὸν ἄνδρα·
Αμφὶ δέ μιν θανάτοιο μέλας ἐκιχήσατ' ὄλεθρος,
Γαίῃ ὁμῶς δμηθέντα, καὶ ἀτρυγέτῳ ἐνὶ πόντῳ·
Ως δὲ καὶ ἄλλοι Αχαιοὶ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα φέροντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν νήεσσι τεθηπότες, οἱ δὲ πεσόντες
Εκτοσθεν νηῶν· ὁλοὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς·
Αἱ μὲν γὰρ Φορέοντ' ἐπικάρσιαι εἰν ἁλὶ νῆες·
Αλλαι δ' ἀναστρέψασαι ἄνω τρόπιν· ὧν δέ που ἱστοὶ
Εκ κεράτων ἐράγησαν, ἐπισπέρχοντος ἀήτεω·
Τῶν δὲ διὰ ξύλα πάντα θοαὶ σχεδάσαντο θύελλαι·
Αἱ δὲ καὶ εἰς μέγα βένθος ὑποβρύχιαι κατέδυσαν,
Ομβρου ἐπιβρίσαντος ἀπείρονος· οὐδ' ὑπέμειναν
Λάβρον ὁμῶς ἀνέμοισι θαλάσσης καὶ Διὸς ὕδωρ
Μισγόμενον· ποταμῷ γὰρ ἀλίγκιος ἔρρεεν αἰθὴρ
Συνεχὲς· ἡ δ' ὑπένερθεν ἐμαίνετο δῖα θάλασσα·
Καί τις ἔφη, τάχα τοῖον ἐπέχραεν ἀνδράσι χεῖμα,

Οππό-

geretur ἐγκεφάλοιο & ἰκέλην. Quam correctionem, aliasque plurimas ſibi tribuit Rhodomannus. Apponit Brodæus: Haut ſecus atque olim in bello giganteo in Enceladum Siciliam inſulam torſit Minerva, quo etiam gigantes inſulas ſaxorum inſtar in Deos viciſſim ejaculati ſunt. Palladem Siciliam injeciſſe Encelado præter Calabrum adſerit Apollodorus, cujus fidem tibi præſto: *Αθηνᾶ δὲ Εγκελάδῳ φεύγοντι Σικελίαν ἐπέρριψε τὴν νῆσον. Dausq.*

583. καίεται αἰὲν] καίεται integre ſcripſi. *Rhod.* Aldina & Baſileenſis καίετ' αἰὲν truncate. *Pauw.*

585. Αμφεκάλυψεν ἄνακτα δυσάμμορον οὔρεος ἄκρη] Maxima placebant Calabro: Alias Ætnam dixiſſet Encelado ingeſtam, ut ſic aptius præcederet ἐπιπρούσης χολώσιν, & aptius etiam ſequeretur οὔρεος ἄκρη: Vident omnes. *Pauw.*

588. καὶ ἀτρυγέτῳ ἐνὶ πόντῳ] Ita Aldus & Baſileenſes: Rhodomannus per errorem, καὶ ἀκη-

Pallas Siciliam Inſulam ſublatam conjecit:
Quæ adhuc continue ſuccenditur ab indomito Gigante,
Ardentes flammas expirante ſubter terra. Sic & Locrorum
Infortunatum moderatorem montis vertex cooperuit
Ex alto revulſus; ac mole ſua ſuppreſſit virum fortem,
Atræque mortis pernicies illum apprehendit,
Tam a terra, quam inſuperabili mari edomitum.
Sic & cæteri in gurgite Achivi jactabantur,
Alii in navibus attoniti: alii prolapſi
E navibus: Omnes denique funeſta calamitas premebat:
Naves enim partim obliquæ in ſalo ferebantur;
Partim carina ſurſum verſa. Aliarum forte mali
Ab antennis inde venti impreſſione, confracti erant:
Aliarum ligna in totum rapidi turbines diſperſerant:
Pars vaſtum maris profundum abſorptæ ſubierant;
Cum imber continuus ingraveſceret; nec ſuſtinuerant
Tempeſtuoſam maris & Jovis undam, una cum ventis
Commixtam. Fluminis enim inſtar manabat æther
Continue, ſubtusque divinum mare æſtuabat.
Tum quispiam dixit: talis forte homines oppreſſit tempeſtas,

Cum

ἀκαμάτῳ ἰνὶ πόντῳ. *Pauw.*

593. Ἀλλαι δ' ἀναῤῥίψασαι ἄνω τρόπιν] Ἀλλαι δ' αὖ ῥίψασαι ἄνω τρόπιν. *Rhod.*

Ibid. ὧν δέ πᾳ ἱστοὶ Ἐκ κεράτων ἐράγησαν] Nihil ineptius: Nam malus non tenetur ab antennis, ſed antennæ tenentur a malo. Si ἱστία ſcribi poſſet, emaculatum eſſet ὧν δέ πᾳ ἱστία ἐκ κεράτων ἐράγησαν: Nam vela ab antennis pendent. Sed Verſus prohibet, quominus ita ſcribi poſſit, & absque Verſu ſententia etiam gravius aliquid requirit, quam diſciſſa vela. Dicam uno verbo, quod verum eſt. Scribendum opinor, ὧν δέ πᾳ ἱστοὶ Ἐκ πειράτων ἐράγησαν. *Ab imo*, ut fragmen non emineret extra μεσόδμην. πείρας, extremum: Inde ἐκ πειράτων, ab extremis, a parte extrema. *Pauw.*

599. ποταμῷ γὰρ ἀλίγκιος ἔῤῥεεν αἰθὴρ] Dura locutio de æthere. *Pauw.*

600. Συνεχὲς· ἡ δ' ὑπέτερθεν &c.] Ob Verſum ſcribe Συνεχὲς. *Pauw.*

603.

Οππότε Δευκαλίωνος ἀθέσφατος ὑετὸς ἦλθεν,
Ποντώθη δ' ἄρα γαῖα, βάθος δ' ἐπεχεύατο πάντῃ.
Ὡς ἀρ ἔφη Δαναῶν τις, ἐνὶ φρεσὶ χεῖμα τεθηπὼς
Λευγαλέον· πολλοὶ δὲ κατέφθιθεν· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
Πλήθεθ' ἁλὸς μέγα χεῦμα· περιστείνοντο δὲ πᾶσαι
Ηιόνες· πολέας γὰρ ἀπέπτυσε κῦμ' ἐπὶ χέρσον·
Ἀμφὶ δὲ νήια δοῦρα βαρύβρομον Ἀμφιτρίτην
Πᾶσαν ἄδην ἐκάλυψε· μέσον δ' ἄρ' ἐφαίνετο κῦμα·
Ἄλλοι δ' ἄλλην κῆρα κακὴν λάχον· οἱ μὲν ἀν' εὐρὺν
Πόντον, ὀρινομένης ἁλὸς ἄσχετον· οἱ δ' ἐνὶ πέτραις
Ἀξαντες περὶ νῆας, ὀϊζυρῶς ἀπόλοντο
Ναυπλίου ἐννεσίῃσιν· ὁ γὰρ κοτέων μάλα παιδὸς,
Χείματος ὀρνυμένοιο, καὶ ὀλλυμένων Ἀργείων,
Καίπερ ἀκηχέμενος, μέγ' ἐγήθεεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ
Δῶκε τίσιν θεὸς αἶψα, καὶ ἕδρακεν ἐχθρὸν ὅμιλον
Τειρόμενον κατὰ βένθος· ἑῷ δ' ἄρα πολλὰ τοκῆϊ
Εὔχετ', ὁμῶς νήεσσιν ὑπόβρυχα πάντας ὀλέσθαι·
Τοῦ δὲ Ποσειδάων τὰ μὲν ἔκλυεν· ἄλλα δὲ πόντου
Ἀψ μέλαν οἶδμα φέρεσκεν· ὅ δ' αὐαλέην χερὶ πεύκην

Αἰθο-

603. βάθος δ' ἐπεχεύατο πάντῃ] βυθὸς δ' ἐπεχεύατο. *Rhod.* Non accedo: Nam βάθος idem, quod βυθὸς. Ingratum autem & βάθος & βυθὸς ἐπεχεύατο πάντῃ: Nam in βάθει & βυθῷ nihil proprie eſt, quod dici poteſt ἐπιχεύεσθαι. Et ſic ipſe Quintus, minus accurate loquens: Niſi forte Amanuenſes hic loquantur, & ſcribendum ſit, ὕδος δ' ἐπεχεύατο πάντῃ. ὕδος idem, quod ὕδωρ: Id convenientiſſimum hic, & ſic concinne ποντώθη cum his ita junctum. Attende: Non diſplicebit forte ſuſpicio. *Pauw.*

609. Πᾶσαν ἄδην ἐκάλυψε] Hæc verba nimium inducunt, quod ſequentibus, μέσον δ' ἄρ' ἐφαίνετο κῦμα, temperare debuit bonus. *Pauw.*

617. ἑῷ δ' ἄρα πολλὰ τοκῆϊ Εὔχετ'] τῷ in ἑῷ verti. *Rhod.* τῷ δ' ἄρα Aldus & Baſileenſes. *Pauw.*

618. ὁμῶς νήεσσιν ὑπόβρυχα πάντας ὀλέσθαι] Hic etiam ὑπόβρυχα adverbialiter habes: Junge V. 485. Libr. præced. *Pauw.*

619. Τοῦ δὲ Ποσειδάων τὰ μὲν ἔκλυεν· ἄλλα δὲ πόντου Ἀψ] Hæc,

μι

Cum immenſa Deucalionis pluvia ingruit,
Terraque in mare converſa eſt, & abyſſus ſe ubique diffudit.
Sic quis Danaum dixit ſtupefactus animum propter hyemem
Exitioſam: magna autem multitudo periit; & ubique cadaveribus
Replebatur ingens maris unda, adeo ut arctarentur univerſa
Littora. Plurimos enim in continentem fluctus expuit,
Et ligna navium Amphitriten graviſonam
Totam prorſus operuerunt: medius tamen fluctus apparebat.
Alii denique aliud funeſtæ Parcæ genus ſortiti ſunt: pars in lato
Æquore, mari tempeſtuoſe concitato: pars ad ſcopulos
Fractis navibus miſerabiliter pericrunt;
Nauplii dolis. Is enim propter filium iraſcens,
Orta tempeſtate, & intereuntibus Argivis,
Quamvis mœrens, tamen ſupra modum lætabatur; quod ipſi
Extemplo Deus vindictam conceſſiſſet: & cernebat inimicum agmen
In gurgite affligi. Quare multis patrem ſuum
Precibus ſolicitabat, ut una cum navibus cuncti peſſum irent.
Cujus preces partim exaudiit Neptunus; partim eas Ponti
Ater fluctus retro auferebat. Is igitur ſiccam manu tædam

In-

ut emendavi, minime dubito, quin genuina ſint verba Poetæ. *Rhod.* Aldina & Baſileenſis, *Τούς δε Ποσειδάων μενίχλοος· ἀλλὰ δὲ πόντον Αψ μίλαι οἶδμα φέρεσκε*: quæ ita perbene correxit Rhodomannus. *Pauw.*

620. *ὁ δ' αὐαλίσι χερὶ πιέζων*] *ἀναμίσγων*, quod in *αὐαλίζω* refudi, nihil ſignificat. *Rhod.* Aldus & Baſileenſes, *ἀναμίσγω χερὶ πιέζων*. *Pauw.*

Αἰθομένην ἀνάειρε· δόλῳ δ' ἀπάτησεν Ἀχαιοὺς,
Ἐλπομένους εὔορμον ἔδος λιμένων ἀφικέσθαι·
Αἰνῶς γὰρ πέτρῃσι περὶ στυφελῇσι δάμησαν
Αὐταῖς σὺν νήεσσι· κακῷ δ' ἐπὶ κύντερον ἄλγος
Ἴλῆσαν, ἀνιηρῇσι προσαγνύμενοι περὶ πέτρῃς
Νυκτὶ θοῇ· πάλιν δὲ φύγον μόρον, οὔς τ' ἐσάωσεν
Ἡ θεὸς, ἢ δαίμων τις ἐπίῤῥοθος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄλλοτε μὲν μέγ' ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε *
Ἄχνυτ' Ὀδυσσῆος πινυτόφρονος, οὕνεκ' ἔμελλεν
Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ Ποσειδάωνος ὁμοκλῇ,
Ὅς ῥα τότ' ἀκαμάτῃσι περὶ Φρεσὶ πάγχυ μεγαίρων
Τείχεσι, καὶ πύργοισιν ἐϋσθενέων Ἀργείων,
Οὓς ἔκαμον Τροίης στυγερῆς ἔμεναι ἀϋτῆς,
Ἐσσυμένως μάλα πᾶσαν ἀνεπλήμμυρε θάλασσαν,
Ὅσση ἀπ' Εὐξείνοιο κατέρχεται Ἑλλήσποντον·
Καί μιν ἐπ' ἠιόνας Τρώων βάλεν· ὗε δ' ὕπερθεν
Ζεὺς, ἐπίηρα φέρων ἐριδούπῳ Ἐννοσιγαίῳ·
Οὐ μὲν οὐδ' Ἐκάεργος ἄτερ κακμάτοιο τέτυκτο,

Αλλ'

621. *δόλῳ δ' ἀπάτησεν Ἀχαιοὺς*] Si cui pro *ἀπείλησεν* non placet *ἀπάτησεν*, legat *ἀπάφισκεν*, aut *ἀπάφησεν*, aut quodcunque magis huc congruere videbitur: Pro dativo autem accusandi casum posui, quem verbum exigit. *Rhod.* Aldina & Basileensis *ἀπείλησεν Ἀχαιοῖς*. *ἀπάτησεν* placet mihi. *Pauw.*

625. *ἀνιηρῇσι προσαγνύμενοι περὶ πέτρῃς*] Male repetitum hoc post *Αἰνῶς γὰρ πέτρῃσι περὶ συφελῇσι δάμησαν Αὐταῖς σὺν νήεσσι*. *Pauw.*

626. *Νυκτὶ θοῇ*] *Nocte, quæ celeriter currit*, quia noctes sunt breviores diebus, si temporis momenta spectes: Inde Epithetum mea opinione. Plura alias. *Pauw.*

Ibid. *πάλιν δὲ φύγον μόρον*] *πωῦροι δὲ φύγον*. *Rhod.* Error ex scriptura compendiaria & implicita. *Pauw.*

628. *Ἄλλοτε μὲν μέγ' ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε*] Post *μὲν* interpone *θυμῷ*. *Rhod.*

631. *ἀκαμάτῃσι περὶ Φρεσὶ*] Ut *χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσιν* commemorabam V. 445. hujus Libri. *Pauw.*

Ibid. *πάγχυ μεγαίρων Τείχεσι* &c] Post captam scilicet & deletam urbem: Hoc satis suave. *Pauw.*

633.

Incenſam extulit, & hoc aſtu Achivis impoſuit:
Qui putabant ſe ad commodam portus ſtationem appulſuros.
Fœde enim circa rigidas cautes fuerunt attriti,
Cum ipſis navibus: Et præter hoc malum triſtius animi vulnus
Suſtinuerunt, quod triſtificis ſcopulis illidebantur
Intempeſta nocte. Pauci ergo lethum ſubterfugerunt: quos ſervavit
Aut Deus, aut Genius aliquis opifer. Cæterum Minerva
Alias magnum animo gaudium ſenſit, alias
Doluit prudentis Vlyſſis vicem, quod futurum eſſet
Ut multas toleraret miſerias Neptuni indignatione:
Qui tunc animo invicto plane exoſus
Munitiones & turres fortium Argivorum,
Quas extruxerant ad Trojam, ut triſtis belli propugnacula forent,
Quantum ejus ab Euxino defluit ad Helleſpontum;
Et hoc Trojanorum littoribus inducit: pluitque deſuper
Jupiter, rem gratam faciens illuſtri Neptuno.
At nec Apollo expers erat laboris:
Sed cunctos ab Idæis montibus amnes

In

633. Οὓς ἔκαμόν Τροίης συγεροῦς ἔμμεναι αὐτῆς] ἔμεν' ἔρκος, vel ἄλκαρ αὐτῆς. *Rhod.* Verba ſenſu carent. Rhodomanni commenta probare non poſſum calculo meo: ἄλκαρ αὐτῆς, ἔρκος αὐτῆς bonum eſt: Sed quid Τροίης accedens? Idne convenit? Abſit, abſit. Locus eſt difficilior: An ſcribendum, Οὓς ἔκαμον Τροίης συγερῆς ἔργμ' ἔμμεναι αὐτοῖς, *Quos extruxerant, ut ſibi ſeptum eſſent & munimentum contra hoſtilem Trojam?* ἔργμα Τροίης, *ſeptum Troje* pro *ſeptum contra Trojam*, non ignota locutio eſt: ἕρκος βελέων, ἕρκος ἀκόντων eo ſenſu ex Homero norunt ipſi pueri. Quin & eodem ſenſu ſcribere potes, Οὓς ἔκαμόν Τροίης συγερῆς ἔρυμ' ἔμμεναι αὐτοῖς. Heſychius in Lexico, Ερυμα, φρούριον, ἀσφάλισμα, κώλυμα. *Pauw.*

638. Οὐ μὲν οὐδ' Ἐκάεργος] Οὐ δὲ μὲν οὐδ', vel Οὐ μὲν οὐδ'. *Rhod.*

Αλλ' ἄρ' ἀπ' Ιδαίων ὀρέων μάλα πάντα ῥέεθρα
Εἰς ἕνα χῶρον ἄγεσκε· κατέκλυσε δ' ἔργον Αχαιῶν·
Καὶ τόσση δὲ θάλασσα, καὶ εἰσέτι κελάδοντες *
Χείμαῤῥοί τ' ἀλεγεινὸν ἀεξόμενοι Διὸς ὄμβρῳ,
Τοὺς μέλαν οἶδμ' ἀνέεργε πολυστόνου Αμφιτρίτης
Πόντον ἐπελθέμεναι, πρὶν τείχεα πάντ' ἀμαθῦναι
Αργαλέως Δαναῶν· αὐτὸς δ' ἄρα γαῖαν ἔνερθε
Ρῆξε Ποσειδάων, ἀνὰ δ' ἔβλυσεν ἄσπετον ὕδωρ,
Ιλύν τε, ψάμαθόν τε· βίη δ' ἐλέλιξε κραταιὴ
Σίγεον· ἠιόνες δὲ μέγ' ἔβραχον· ἐκ δὲ θεμέθλων
Δαρδανίη, καὶ ἄϊστον, ὑποβρύχιόν τε καλύφθη
Ερκος ἀπειρεσίον· κατεδύσατο δ' ἔνδοθι γαίης
Μακρὰ διϊσταμένης· ψάμαθος δ' ἔτι φαίνετο μούνη,
Χασσαμένου πόντοιο· καὶ ἐκ Δαναῶν ἐριδούπων

Νόσ-

641. *Καὶ τόσση δὲ θάλασσα, καὶ εἰσέτι κελάδοντες* *] Non parum corruptus eſt hic locus. Mihi quondam ſic divinare luſus fuit, *Κυρτώθη δὲ θάλασσα, καὶ εἰσίθιον*, incurvatum fuit mare & incurrerunt fluvii. Nunc autem verſum ſic utcunque reſtitui, *Κητώεσσα θάλασσα, καὶ Ιδαῖοι κελάδοντες.* Etiamſi nec ita mihi ſatisfaciam, cum haud ſciam an *κελάδοντες* fluvii Epitheton, ſubſtantivi hic locum habere poſſit, ita ut fluvius abſolute ſignificetur. *Rhod.* Scribe *εἰσίτι νῦν.* vel *καὶ τις ἔτ' ἴσαν ποταμοί τε, Χείμαῤῥοί τε*, ut *τὸ κελάδοντες*, aut ex ſimili ductum ſit, aut loci defectioris nota. *Dausq.* Si *κελάδοντες* pro nomine ſit, locus optime ita conſtitui poſſit:

— *κατέκλυσε δ' ἔργον Αχαιῶν*
Καὶ τόσση γε θάλασσα, καὶ εἰσέτι οἱ κελάδοντες,
Χείμαῤῥοί τ', ἀλεγεινὸν ἀεξόμενοι Διὸς ὄμβρῳ·

Dixerat antea de Neptuno,

Εσσυμένως μάλα πᾶσαν ἀνεπλήμυρε θάλασσαν,
Οσση ἀπ' Εὐξείνοιο κατέρχεται Ελλήσποντον·

Eo reſpicit *τόσση θάλασσα*: Nihil evidentius. Epithetum autem pro nomine hic non diſplicet mihi, ubi *χείμαῤῥοι* diſtincte ſequitur, & generalius præcedit *μάλα πάντα ῥέεθρα ἀπ' Ιδαίων ὀρέων.* Attende, quæſo. *Pauw.*

649. *Δαρδανίη, καὶ ἄϊστον, ὑποβρύχιόν τε καλύφθη*] *Δαρδανίη δεδαῖκτο*, vel *κεραΐζετ'*, vel quod ad veterem ſcripturam quam proxime accedit, *Δαρδανίην δέτ' ἄϊστον. Rhod.* Nugæ ſunt nugaciſſimæ, quas Rhodomannus hic crepat:

De

In unum locum cogebat, & undis obruebat opus Achivum.
Tunc incurvavit ſe mare, & fluvii cum ſtrepitu decurrerunt:
Torrentesque aucti Jovis imbre horribiliter.
Hos niger multiſonæ Amphitrites æſtus impediebat,
Ne mare intrarent, antequam cuncta aboleviſſent munimenta
Damaum funditus. Ipſe præterea tellurem ſubtus
Rupit Neptunus, magnamque vim aquæ produxit,
Limum inſuper & arenam, & vi valida concuſſit
Sigeum: unde littora valde infremuere, & ab ipſis fundamentis
Dardania exciſa fuit, undisque coopertus
Ingens murus viſcera terræ ſubiit
Late diductæ. Arena autem ſola adhuc videbatur
Maris retrogreſſi: & ſtrepitantium fluviorum,
Procul

De muro Græcorum diruendo, non de tota Dardania diruenda hic agitur: Pueri vident, & nihil certius aut indubitatius. Scribendum ſuſpicor, ἐκ δὲ θεμέθλων Ἀρράχθη, καὶ ἄϊσον, ὑποβρύχιόν τε καλύφθη Ερκος ἀπειρεσίον. Sic dicitur, quod dicendum erat, & Auctor totam Dardaniam, quæ ſuo tempore adhuc erat, non concedit terræ voragini. Pro Ἀράχθη ſcriptum Ἀρράχθη in gratiam Verſus: Nihil frequentius. Illud verbo addendum: Erunt, qui ἐκ θεμέθλων Ἀρράχθη de littoribus potius intellecturi ſunt, quam de Græcorum muro; quia de eo ſequitur mox, κατεδύσατο δ' ἔνδοθι γαίης Μακρὰ διϊσαμένης, & hic primo per disjecta littora inductum videtur mare, ut antequam murus abſorbeatur, eum undis ſuis operiat: Quos ſi audire velis, legendum ἐκ δὲ θεμέθλων Ἀρράχθεν, ſcilicet ἠϊόνες. Fac, quod lubet: Ego Ἀρράχθη de muro præferendum puto, ubi θεμέθλων id non obſcure mavult, & ordineum diruendi, ſi ita ſcribas, non deteriorem eſſe ajo. *Pauw.*

652. Χασσαμένης πόντοιο· καὶ ἐκ Δαναῶν ἰριδόπων] ἐκ ποταμῶν. *Rhod.* Quo jure ita Rhodomannus, non aſſequor. Legendum conjecto, ψάμαθος δ' ἔτι φαίνετο μούνη, Χασσομένης πόντοιο καὶ ἀενάων ἰριδούπων. Ut κελάδοντες Epithetum fors pro nomine antea adhibuit Poeta, ita ἀενάων Epihetum etiam pro nomine fors adhibet

Νόσφιν ἀπ' αἰγιαλοῖο κατ' ἔκτοθι· ἀλλὰ τὰ μέν που
Αθανάτων ἐτέλεσσε κακὸς νόος· οἵ δ' ἐνὶ νηυσὶν
Αργεῖοι πλώεσκον, ὅσους διὰ χεῖμα κέδασσεν·
Αλλη δ' ἄλλος ἵκανεν, ὅπη θεὸς ἦγεν ἕκαστον,
Οσσοι ὑπὲς πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας.

bet hic: fluvii perennes, ἀενάοι. Quid, quæso, facilius, & ad ſcripturam corruptam propius etiam accedens? Certe vel hoc ſumendum, vel exſpectandi Libri meliores, qui meliora promant: Nam ingenium nihil commendabilius videtur excogitaturum. *Pauw.*

Procul a littore exteriora verſus. Atqui hæc olim
Irata Deorum mens peregit. In navibus autem
Argivi jactabantur, quoscunque tempeſtas diſſiparat.
Et alio alius devenit, quo Deus unumquemque ducebat:
Quotquot eorum funeſtas in æquore procellas effu-
gerunt.

657. Ὅσσοι ὑπὲρ πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας] Tautologum hoc poſt ὅσους διὰ χεῖμα πίδασσεν: Quare in Verſu præcedenti Opus terminaſſet Quintus, ſi Tautologa non amaſſet impenſius. *Pauw.*

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Lib. I. 57. in Not. Si ambiguum non metuas. μειδιόων pro μειδιάων & μειδιῶν etiam ſervare potes. Ipſum μειδιόων non deterius eſt, quam μειδιάων, a μειδος.

70. ὅτ' ἐς Φρίνας. ὅτε Φρίνας. Scal.

102. ἤ νύ τοι *. ἤδη. Scal.

115. μάλα γὰρ πίνος. μάλα γάρ τοι πίνος. Scal.

168. Ἀρπυίεσσι. Ἀρπυίῃσι. Scal. recte.

194. Αἰδεο δ' ὡς. Αἰδεο δ' ἴως. Scal.

195. Δαρδάνου, ὡς. Δαρδάνου ἴως. Scal.

219. in Not. *Vix puto*, inprimis ſi χροὶ præcedat: Noſtrum ἄφαρ urget minus. Quanquam μίνος καταιμίνοι ὤμοις etiam per ſe valde jejunum eſt.

225. Μολίαρά τε. Μολίοντα. Scal.

226. Ιλισσόν τε. Γυλισσόν τε. Scal.

280. in Not. Apud ipſum Brodæum pro Τιτάνοιό τε eſt Τιτάνοιο: quod ego non magis intelligo, quam Τιτάνου: Nam quid abſentia copulæ vel ad metrum, vel ad ſententiam? Sed verbum: Utrumque nunc intelligere mihi videor: Brodæus ſecunda in Τιτάνοιο producta legit, Οἱ Μυκάλην ἐνίμοντο, Τιτάνοιο λευκὰ καρήνα. Pro eo ſi ἐνίμοντο maneret, Rhodomannus maluit, quia οιο pro Pyrrhichio videbatur durius, Οἱ Μυκάλην ἐνίμοντο, Τιτάνος λευκὰ καρήνα. Quare pro *Nam* ἐνίμοντο *ſcripſiſſe Poëtam, mihi non perſuadetur*, apud eum legendum eſt, *Nam* ἐνίμοντο *ſcripſiſſe Poëtam, mihi non perſuadetur*, &c. Vides? Eo redit balbuties iſta. Pro τιτάνου hic bis ſcribendum eſt cum majuſcula Τιτάνου.

294. οἱ σὺν ϛοιάχεσσι. οἱ συνϛοιάχεσσι. Scal.

297. παρεσσυμένεσι. παρεσσομένοισι. Scal.

330. Ποῦ δ' Αἴαντος. Ποῦ δ' ἐς Αἴαντος ἔβη. Scal.

386. ἐπεσσυμένως. ἐπεσσυμένων. Scal.

388. κλειτὸν ὀτρύνεσ'. κλυτὸν ὀτρύνεσχ'. Scal.

404. Σιφόνη. Τισιφόνη. Scal.

436. in Not. pro τιόχεσσι lege τεύχεσσιν.

449. Τίπτε κλέος. Τίπτε περὶ κλόνον. Scal.

544. χαλκὸς *. χαλκὸς ἴλαμπε. Scal.

585. ἐπαντήσαϛα. ἀπαντήσασα. Scal.

604. κεἰ μάλα. καὶ εἰ. Scal.

668. Τοίης ἀλόχοιο. Τοιαύτης ἀλόχοιο. Scal.

684. ἐπεβήσετο. ἐπεβήσατο. Scal.

691. ἀπαιθομένης. ἀπαιθομένοις. Scal.

704. πορφύρεται. πορφύρεται. Scal.

744. ἀπὸ μιλίων. ἀπ' ἐκ μιλίων. Scal.

801. οἱ πὰϱ κατέθαψαν. οἱ παρκατέθαψαν. Scal.

803. Οὐδ' ἀϱ' ἀμφὶ. Οὐδ' ἀϱ σφὶ. Scal.

Lib. II, 30. Αλλά πω. Αλλά πω. Scal.

50. ἀναλκείῃ ὑπὸ λυγρῇ. ἀναλκείης ὑπὸ λυγρῆς. Scal.

51. μήδε τι πάτρην. μήδ' ἐπὶ πάτρης. Scal.

56. Δηθάκι. Διοσάκι. Scal.

57. Ως οὐ κτῆσιν. Ἀψ δόμον

ὡς οὐ κτῆσιν. & V. præced. φέροντας. *Scal.*

62. in Not. pro *& plane ineptum. Nonne &c.* legendum, *& plane ineptum hic: Quare Interpreti non adſentior. Quid autem? Nonne &c.* tum pro *Sed an forte legendum* deleta voce *An forte legendum.*

64. Ηγεον * ἐπαίοντες. Ηγεον αἶψ' ἀΐοντες. *Scal.*

84. Πορφύρει — χαλέπτει. Πορφύρῃ — χαλέπτῃ. *Scal.*

128 Ως κέν μοι ἔτι κρίνειαν. Ως κεν ἔτι κρήνειαν. *Scal.*

129. Ολλυμένους ἅπαντας. Ολλυμένους μάλ' ἅπαντας vel ἅμα πάντας. *Scal.*

133. Θυμὸν εἰλαπίνῃσιν *. Θυμὸν ἐν εἰλαπίνῃσι φίλῃσι. *Scal.*

153. μάχεσθαι. μαχέσασθαι. *Scal.*

160. in Not. pro *Pauw.* lege *Rhod.*

196. προβόλοισιν. ποιοβόροις. *Scal*

229. Εὖτε γαίης. Εὖτε Γύης. *Scal.* Editio Baſileenſis, Εὖτε γαίης μοθάθροισιν: quod a Rhodomanno correctum. In Notis Ευτ' & Ευτε male accentu carent.

244. καί οἱ. καὶ τοῦ. *Scal.*

254. Βλημένε. Βλημένῃ. *Scal.* recte.

286. Ως τότε Μέμνων φώνεε * μέγα. Ως τότε δὴ Μέμνων μέγα φώνεε. *Scal.* Non minus Analogicum eſt φονόω, quam φονάω: quare pro φονάα ſumſi φονόε, ut ad vulgatam proxime accederem.

304. φίλῳ παιδὶ. φίλῳ πότε παιδὶ. *Scal.*

305. ἐναλίγκιον. ἐναλίγκιος. *Scal.*

315. περὶ παιδὶ. παρὰ παιδὶ. *Scal.*

316. μή σε. μή τοι σε. *Scal.*

391. Τεθναῶτος. Τεθνεῶτος. *Scal.*

463. ἔνιρθε δαιδαλέοιο. ἔνερθε δὲ δαιδαλέοιο. *Scal.*

470. Εὖτ' ὠμίχλη. ΛΕΙΠΕΙ. *Scal.* Non puto.

517. Μάρναθ', ὡς τε. Μάρνασθαί τε. *Scal.*

528. ἀνεγράφθησαν. ἀνεγράμφθησαν. *Scal.*

544. βράχε. βράχιν. *Scal.*

559. Παφλαγόνιον. N. L. *Scal.*

592. Δύσετο. Δύσατο. *Scal.*

595. ἑλισσομένου τέρμονος. ἑλισσομένου περὶ τέρμονος. *Scal.*

599. κύκλου. κύκλον. *Scal.*

622. Φαμένη. Ita Rhodomannus: Aldus & Baſileenſes Φαμένη: pro quo Scaliger Φαμένης.

626. Φέρειν. Φέρων. *Scal.*

631. Αχιλῆα. Αχιλῆος. *Scal.*

661. γὰρ Ζηνὸς. γὰρ μέγα Ζηνὸς. *Scal.*

LIB. III. 3. μέγα στεναχοντες, μίγ' ἴον στεναχοντες. *Scal.*

17. Φθεῖσθαι. Φθῖσθαι. *Scal.*

44. γάρ οἱ. γάρ μιν. *Scal.*

84. ἐξείρυσεν. ἐξείρυσσεν. *Scal.*

94. Αχαιοῖς, διάνδιχα. Αχαιοῖς αὖθι διάνδιχα. *Scal.*

105. βαθύσκιος ὕλη. Si Creticus diſpliceat, legere etiam potes, καὶ πᾶσα βαθυσκίου οὔρεος ὕλη. βαθύσκιον οὖρος Mons Pelius per excellentiam.

123. Η νύ σοι Τρώων ἐπιμέμβλεται. Οὐ νύ τι σοι Τρώων ἐπιμέμβλεται. *Scal.*

133. κατοπίων. κατηφιόων. *Scal.*

154. Ινας ἐγκεφάλοιο. Ινας τ' ἐγκεφάλοιο. *Scal.*

165. ἐπέτοντο. ἐφέβοντο. *Scal.*

209. ποτὶ πόλιν. ποτὶ τὴν πόλιν. *Scal.*

218. ἀπὸ νέκυος. ἀπαὶ νέκυος. *Scal.*

223. ἀκάχωνται. ἀκάχονται eſt

apud Aldum, & primi mutarunt Basileenses.

252. οὔτι οἶδας. οὐ γάρ τοι. *Scal.*

268. δ' ἔτ' ἰδάμασσε. δ' αὖτ' vel εἶτ' ἰδάμασσε. *Scal.*

296. δυσμενέεσσι. δυσμενέσι. *Scal.*

332. κρατὸς· ἐν δ' ἄρα. κράατος· ἐν δ' ἄρα. *Scal.*

362. ἐπιειμένοι ἀλκέα. ἐπιειμένῳ ἀϊάλκεα. *Scal.*

385. Φορέοντο ἀπείριτον· εὖτε. πονέοντο ἀπείριτον ἔστε. *Scal.* Junge, quæ ad V. 522. noto: Noſtrum ὅν τε hactenus ego præfero.

397. Αχθόμενον. Εχθόμενον. *Scal.* recte.

402. in Not. poſt *qui judicio pollet* adde: Ελπομένων ſcilicet referri poteſt ad Θυμὸς, ut πᾶσι ad κατεκλάσθη, neque ita perplexum eſt πᾶσι, ut οἱ & σφὶν in ſtructura verborum ſimili: Vide V. 158. Lib. 12. & V. 398. & 404. Lib. 13. Si tamen Ελπομένοις hic malueris, ita legas, per me licet: Ipſe V. 76. Lib. 9. pro πᾶσιν δὲ κατεκλάσθη κέαρ ἔνδον, Πότμον ὀϊομένων, malui vel πᾶσιν ὀϊομένοις, vel πάντων ὀϊομένων, quia ibi in Pericope breviori πᾶσιν videtur plane adeſſe pro magiſtro. Hæc minus certa ſunt, nec eadem facie ſe offerunt nobis ſemper & ubique.

410. προθελύμνας. προθελύμνους. *Scal.*

430. Τὸν τότ' ἀχέων. Τὸν τότε πῆξ ἀχέων. *Scal.*

450. Οχθήσει. Αθλήσει. *Scal.*

451. Θυμὸν. Θυμὸς. *Scal.*

465. χερειότερόν γ' ἐπήλυθεν. χερειότερον ἐπελήλυθεν. *Scal.*

479. Νῦν οἴχῃ ἄϊσος. Νῦν δ' οἴχῃ μιν ἄϊσος. *Scal.*

481. Λευγαλίον. Λευγαλίος. *Scal.*

498. ἦ ῥα καὶ βροτοὺς ψευδέσσι λόγοις. ἦ ῥα καὶ ἄμμι, vel ἦ ῥά νυ καὶ σὺ, βροτοὺς ψευδέσσι λόγοισι. *Scal.*

500. ὡς ὑπέσης. ὃς ὑπέσης. *Scal.*

533. Κρατὸς, ἣν ὄρα φασι. κράατος, ἣν ῥίζα φασι. *Scal.*

620. ὅσα γῆ, καὶ. ὅσα γῆ τε, καὶ. *Scal.*

630. ἀνηρεμέων. ἀνειρεμέων. *Scal.*

664. τε φάος πᾶσιν. πάντεσσι φάος. *Scal.*

Lib. IV. 39. Τοὺς ἐγὼ ἔτι. Τοὺς δ' ἔτ' ἐγω. *Scal.*

98. εἰ ζώοντος ἐμεῖο, Καὶ σοῖο. ἔτι ζώοντος ἐμεῖο, Ἢ καὶ σοῖο. *Scal.*

128. Τοὔνεκ' ἐν. Τοὔνεκεν ἐν. *Scal.*

130. εὐφροσύνης, καὶ. εὐφροσύνης τε, καὶ. *Scal.*

140. τράπον. τράπεν. *Scal.*

172. Αὐτή τ' ἀργυρόπεζα Θέτις. Αὐτή θ' ἡ Θέτις ἀργυρόπεζα. *Scal.*

203. Τῷ δ' ἄρ' ἐγχριφθεὶς. Τῷ δ' ἄρ' ἐνιχριφθεὶς. *Rhod.* Τῷ δὴ ἀρ' ἐγχριφθεὶς, vel Τῷ δ' ἄρ' ἐνιχριφθεὶς. *Scal.* ἐνιχριφθεὶς præfero: quanquam ſcribere ſufficit, Τῷ δ' ἄρα ἐγχριφθεὶς.

352. in Not. Sed Aldus & Basileenſes, Θιγομένων νεφέων: quod a Rhodomanno mutatum.

538. in Not. poſt verba, *ex Homero notum*, adde: & ipſo etiam Quinto paulo ante hanc certaminis equeſtris deſcriptionem: Vide V. 487. Et ſic ſtabilitur Rhodomanni ſuſpicio.

Lib. V. 112. in Not. pro *alicui cuiquam* ſcribe *alii cuiquam.*

408. in Not. Fors tamen locus eſt integer, & orationem male deduxit Quintus, a Leone ad Boream, & verbo ἐπέθορε ad verbum Κάρβαλεν incongrue tranſiens; Sume, quod pla-

placet: In Calabro id non moleſte feram.

538. in Verſ. Lat. pro *longe cara* lege *longe a cara*.

Lib. VI. 32. Pro ἀλλὰ ſcribe ἄλλα.

246. in Not. pag. 361. pro *craſſa & ruſtice* ſcribe *craſſe & ruſtice*.

Lib. VII. 177. in Vers. Lat. pro *comporis* ſcribe *corporis*.

417. in Not. poſt *locum habere poſſet* adde: Imo non poteſt, & cum Rhodomanno legendum ἐρειπόμενον haud dubie.

459. in Not. poſt *plane & omnino* adde: ſi aliter tamen ſentire, & hominem verboſum hic nimis parce & minus decenter locutum credere velis, id facias, per me licet.

477. in Not. pro *caſum ſextum* lege *caſum tertium*.

569. μὲν Ηφαίστοιο, μίνος Ηφαίστοιο. *Rhod.*

580. in Not. Sed talis Enallage etiam peccat: Quare ipſum Τείχια βαλλόμενα reponendum autumo. Nam βαλλομένοις de telis, minus conveniret.

Lib. VIII. 71. in Not. pro *ſi* λαῦρος *legas hic* ſcribe *ſi* λάβρος *legas hic*.

86. Πολυνόστε. Nonne Πολύσουτε?

Lib. IX. 227. Rhodomannus in Corrigendis, Δηϊφόβοιο πάλαι κράτος· ὃς δὲ καὶ αὐτὸς. perperam & frigide. in Not. pag. 547. col. 1. pro τοχῆ ὃ- ſcribendum τοχῆ ὃς

336. in Not. poſt *Id verum eſſe poſſet alibi* adde: Ita forte Lib. IV. 78. accipi poſſet πόντος Ικαρίοιο pro πόντος Ικαρίοιο κύματος, ſi locus non ſit depravatus, nec Ικαρίοιο placeat abſolute pro Ικάρου.

404. in Not. pro *An forte* ſcribe *An non*.

Lib. X. 31. Aldus plane, ut Rhodomannus, Νᾶϊν δ' ἵσσεται: Baſileenſes voculam omiſerunt.

Lib. XI. 120. in Not. poſt *mutaſſe miror* adde: Nam ἀρητὸς Verſus etiam non reſpuit, ut apparet ex κατάρατος, & ἀρῆς Homerico.

249. ὣς τ' ἀπροτίοπτον ὁμίχλην. Scribe ὣς τ' ἀπροτίοπτος ὁμίχλη.

Lib. XII. 132. Δοῦράτε, καὶ σαυίδας. Potius Δούρατα, καὶ σανίδας.

235. σιδήρεον ἰνθήμενος κῆρ. Hic habes ἰνθήμενος κῆρ, de quo dubitabamus ad V. 283. Lib. 8.

330. pro μισσηγὺς ὁμῶς ſcribe μισσαγὺς ὁμῶς.

358. pro Μιλιχίοις ſcribe Μιλιχίοις.

Lib. XIII. 432. in Not. Exrunt, qui πάντα Emphatice ſcriptum cenſebunt propter illa, quæ de Antimacho leguntur apud Homerum: Sed id mihi non ſatisfacit, nec locutionis indolem efficere poteſt bonam. πάντα μέλαθρα de una domo unius Antimachi, ubi de Pergamo, de templo Apollinis, de æde Minervæ, de thalamis Priami Nepotum, nihil dicitur tale, & tandem de ipſa Urbe decore ſequitur, πόλις δ' ἀμαθύνετο πᾶσα; dixi, & dicam adhuc ſemel, id aptum eſſe credat Judæus apella, non ego: Quare aliquid poſt πάντα ſine dubio intercidit; niſi ipſe Quintus hic locutus ſit minus apte, idque videatur tibi probabilius.

452. in Not. *Legendum fortaſſe*, Αλλος &c. Sic tamen ἐπὶ minus

minus quadrat, ut dicam, quod debeo: Si placeat ſuſpicio, & ſervare velis ἥριπεν, legendum puto, ὑπὸ δ' ἤριπεν αἰπὺν ὄλεθρον. De ruina & publica miſeria αἰπὺν ὄλεθρον accipiendum eſt generalius, ſubaudita præpoſitione & loco ita conſtituto.

467. in Not. poſt *vidiſſe ſcribit Auctor* adde: inprimis ubi jam commemorata eſt Samothracia.

538. Λαοὶ φημίξωσι μόρον. Λαοὶ pro Λαὸς: Interpres recte, *Vulgus interitum diſſeminavit.* Moneo propter Verſum 128. hujus Libri, qui eadem voce eodem numero eget, ut vidimus ibi.

Lib XIV. 16. in Not. poſt *cum caſu quarto conſtruitur* adde: Similiter correctum ſupra Lib. 2. V. 109. Ἀρηΐα μαιμώωντες: Dubito adhuc, & dubito ſummopere: Nam ubi deſiderium adeſt, caſus patrius videtur requiri. μῶν & μαιμῶν etiam ſignificat cum impetu ferri, concitari; & eo ſignificatu cum caſu tertio, vel quarto, cui præpoſitio præeſt, conſtruitur: Sciunt Græce docti, & exempla occurrunt in his ipſis Libris: Quare ἐπ' Αρεα μαιμώωντες, quod Lib. 2. nobis videbatur etiam novum, revera novum non eſt ea ſignificatione, & vel ita cum Rhodomanno ibi legere potes, vel etiam ἐς Αρεα μαιμώωντες: Calaber Lib. 6. V. 53. καὶ δεῖπνον ἐφοπλίσασθαι ἅπαντας Αγέρας, ἠδ' ἵππους, φῖ τ' ἐς πόλεμον μεμάασιν. &c.

132. Εκτορα δ' ὡς εἶδυσεν ἐὼ περὶ τείχεα πάτρης. Hic πάτρης nove ponitur pro urbe patria, ut & V. 392. h. Libr. ἤρχοντο δὲ τλήμονα πάτρην Αἰθομένην ἐπὶ πάγχυ, πολὺν δ' ἀνὰ καπνὸν ἴουτα. Quare Lib. 2. V. 62. vocem ſimiliter accipere debes, & Lib. 13. V. 307. cum Rhodomanno absque ullo periculo ſcribere potes εὐτειχέα πάτρην, ut ſic ſuo ore loquatur Quintus pro lubitu ſuo. Heſychius, ut nunc video, in Lexico, ubi minus trita & recondita quævis: Πάτρην, πόλιν, ἐπαρχίας φυλὴν, πατρίδα.

264. in Not. poſt *in his neglexit Rhodomannus*, adde: Vide Exempli gratia V. 389. Lib. 5. & V. 258. Lib. 7. Ubi nos correctorem egimus, non male, ſed minus etiam neceſſarie.

315. in Not. περὶ πᾶσα etiam Rhodomannus *in Corrigendis.*

317. in Not. Ita hic legere debemus, neque aliter poſſumus Lib. 10. V. 274. alia erat verborum conditio, ideoque ibi ad morem loquendi provocabam.

511. in Not. Θαλάσσῃ etiam Rhodomannus in Corrigendis.

516. συνωχαδὸν ἀλλήλοισιν. Malo ἀλλήλῃσιν: Ad nexum verborum attende.

571. οἱ δ' ἀλεγεινὸν Θεινόμενοι ῥηγμῖνες. ῥηγμῖνες genere maſculo: Sed ſcribendum videtur, αἱ δ' ἀλεγεινὸν Θεινόμεναι ῥηγμῖνες.

INDEX RERUM

Prior numerus librum, posterior versum ostendit.

ACamas Thesei f. pugilatu certat cum Epeo, 4. 331. Aviam capta Troja recognoscit. 13. 496.

Acamas Antenoris f. occisus. 10. 168.

Achilles. Res gestæ cursim, 1. 9. Luget Patroclum, 1. 374. Humanus & benignus, 3. 423. Educatio, 3. 467. 7. 642. Græcis opitulatur contra Amazones, 1. 506. pugnat cum Penthesilea, 1. 536. Exstinctam hanc amat, 1. 716. Strenuitas in pugna cum Æthiopib. 2. 227. contra Memnonem tendens Titani & Soli comparatur, 2. 204. cum Memnone conflictus, 2. 395. colloquium, 2. 429. vulneratur a Memnone, 2. 408. Hunc occidit, 2. 541. strages in ultimo conflictu editæ, 3. 21. Apollini se opponit, 3. 43. lethaliter sauciati strenuitas, 3. 68. 3. 138. Mors & casus, 3. 174. Mortuus Tityo similis, 3. 390. Marti, 3. 418. Cadaver ut curatum ante funerat. 3. 520. Ambrosia perfunditur, 3. 532. Exsequiæ & sepultura, 3. 670. Equorum mœror & fatum, 3. 740. Beatitudo & insula, 3. 768. Achilli quibus ludis seu certaminibus parentatum, 4. 118. funebris oratio habita a Nestore, ibid. rerum gestarum enumeratio, 4. 146. Laus insignis, 3. 417. 4. 146. arma; clypeus, galea, thorax, perones, gladius, hasta, 5. 1. equi, 8. 154. mortui præcepta ad filium sapientissima, 14. 184. Polyxenam sibi immolandam deposcit, 14. 212. mare commovet, 14. 246.

Ægidis Iov. descriptio, 14. 451.

Æneas lapide prosternit Ajacem Locrum, 6. 521. vulneratur ab Ajace Telam. 3. 285. virtus, 6. 521. 11. 408. facinora, 10. 74. suasionem Polydamantis refellit, 10. 26. quos post interfectum Parin necarit, in conflictu, 11. 41. in extremas angustias Græcos redigit, 11. 207. Mater hunc e periculo eripit, 11. 290. Testudinem Græcorum bellicam saxo convellit, 11. 393. Iovi τῷ γιγαντοφόνῳ similis, ibid. pietas, 13. 300. parentem humeris ex incendio effert, 13. 315. Regnum amplissimum ei Calchas prædicat, 13. 333

Æolus Rex ventorum, 3. 696. 14. 466. Cadaveri Achillis cremando ventos immittit, 3. 696. ventis emissis mare conturbat in reditu Græc. 14. 479.

Æsepus fluvius, 2. 586

Æthicus Paphlago, 6. 319

Æthiopes Trojanis suppetias ferunt, 2. 99. Memnoni militant, 2. 100. pugna cum Græcis, ibid. cadaver Memnonis insequuntur, 2. 569. in aves Memnonias mutati, 2. 646

Æthra Thesei mater a nepotibus agnoscitur capta Troja, 13. 496. oratio, ibid.

Agamemnonis querela super Achille, 3. 490. Nestoris consilium de judicio armorum accep-

ceptum, 5. 165. consolatur Tecmessam, 5. 558. Neoptolemum laudat, 7. 689. Fortitudo, 8. 99. se & Græcos Philoctetæ purgat, 9. 490. fratrem à cæde Helenæ retrahit, 13. 406
Agenoris facinus memorabile, 11. 188
Agapenor saltu vincit, 4. 465
Ajax Oilei cursu victor, 4. 206. saxo prosternitur ab Æneâ, 6. 521. fortitudo, 11. 440. Cassandram in templo stuprat, 13. 421. impietas & exitium, 14. 564. ærumnæ in mari, 14. 347. Encelado, a Sicilia oppresso similis, 14. 581
Ajax Telamonius, nulli hostium vulnerabilis, 1. 564. cæsum Achillem defendit, 3. 216. Glaucum interficit, 3. 277. Parin lapide prosternit, 3. 331. querimonia super interitu Achillis, 3. 434. ad succurrendum Græcis Achillem exhortatur, 1. 492. facinora in pugna cum Amazonibus, ibid. cum Diomede luctatur, 4. 215. disco victor, 4. 455. Pancratio victor, 4. 478. cum Vlysse disceptat de armis Achillis, 5. 225. ægritudo, 5. 322. furor, 5. 355. laus, 5. 423. & 508. mors voluntaria, 5. 482. funes, 5. 610. oves trucidat, 5. 406. similis Typhaoni, 5. 485. Encelado, 5. 640. Herculi, 5. 642. strenua ejus facta recensentur, 5. 210
Alcimedon muros Trojæ conscendit infeliciter, 11. 447
Aloidæ, 1. 514
Amazones Trojanis auxiliantur, 1. 18. Penthesileæ comites, 1. 33. nomina bellica, 1. 41. virtus & cædes, 1. 225 studia, 1. 454. sepultura, 1. 797
Amarynceus, 4. 316
Amphilochus post bellum Trojanum in Asia manet cum Calchante, 14. 365
Ancæus Lucta superatus a Nestore, 4. 311
Andromachæ præsagium de Penthesilea, 1. 97. calamitates, 13. 264. Lamentatio post Astyanacta interemtum, 13. 272
Anchisæ cubilia, locus in Phrygia, 8. 97. exportatur ab Æneâ ex Troico incendio, 13. 315
Anima Achillis apparet Neoptolemo in somno, 14. 180
Anni IV. partes, 10. 336
Antæus ab Hercule victus, 4. 446. interitus, 6. 286
Antenoris precatio ad Iovem, 9. 8. propter hospitalitatem Græci illi parcunt, 13. 293
Antilochi cum Memnone coitio & interitus, 2. 243. exsequiæ, 3. 1
Aphidnæ captæ a Dioscuris, 13. 519
Apollo Trojanis opitulatur, 3. 30. 9. 290. Achillem sibi resistentem vulnerat, 3. 60. Bubulcus Laomedontis, 3. 111. objurgatur a Iunone ob interfectum Achill. 3. 96. A cæde Neoptolemi eum Neptunus deterret, 9. 303. Deiphobum periculo eximit, 9. 255. Æneam & Eurymachum in Græcos exhortatur, 11. 129. Cum Neptuno Trojam evertit post discessum Græcorum, 14. 638
Argus Iovis custos, 10. 190
Ariadne a Theseo deserta, & Bacchi uxor, 4. 387
Arion equus Adrasti, 4. 570
Arma Penthesileæ, 1. 140

INDEX RERUM.

Aſtyanax præceps datur, 13. 251
Aſtyoche uxor Telephi, 6. 136
Athenæ Minervæ domicilium, 8. 358
Atridarum periculum in conflictu cum Eurypylo, 6. 527. Affectio erga Philoctetem, 9. 479
Auge ex Hercule Telephum ſuſcipit, 6. 138
Augeæ ſtabulum, 6. 232
Augurium, 1. 197. 12. 11
Auræ Apollini telum referunt, 3. 86
Aurigationis certamen, 4. 499
Auroræ pulcritudine excellentis ſimilitudo, 1. 48. luctus ſuper Memnone, 2. 593. famulæ, ib.
Automedon Deiphobum Neoptolemo in acie indicat, 9. 225
Axius fluvius, 6. 551

B.

BAcchus Ariadnem ducit, 4. 387. exſul a Thetide ſuſceptus, 2. 437
Balthei Herculani deſcriptio, 10. 180
Beata bonorum hominum a morte conditio, 7. 87
Belli hypotypoſis, 5. 25
Bellonæ proſopopœia, 8. 286
Briſeidis luctus ſuper Achille, 3. 550. affectio erga Neopt. 7. 722

C.

Cadaveris ante exſequias curatio, 3. 525
Cædes variæ & promiſcuæ, 1. 225. 2. 227. 344. 3. 226. 274. 6. 550. 625. 7. 606. 8. 75. 93. 291. 402. 9. 184. 10. 74. 13. 86. 438
Ceſtuum certamen, 4. 284
Caicus fl. 8. 120
Calchas Neoptolemum acciri jubet, 6. 58. itemque Philoctetem, 9. 324. augur præſtans, 12. 4. conſilium Græcis proponit de inſidioſa Trojæ captendæ ratione, 12. 8. Ulyſſis commentum de equo Durateo probat, & Græcos rem maturare jubet, 12. 47 oraculum de Æneadarum regno in Italia, 13. 333. in Aſia remanet, 14. 359
Calydnæ inſulæ antrum, anguibus virulentiis. refertum, 12. 441
Capharei ſcopuli exitiales Græcis 14. 361. 468. 512
Cariæ Chorographia, 1. 278
Caſſandræ providentia & ſolicitudo de patria, 12. 516. illuſio, 12. 543. conatus, 12. 558. indignatio, 12. 571. ſtuprum ab Ajace illatum, 13. 428
Cauni vicinia deſcribitur, 8. 79
Centauri contra Herculem, 6. 273. ab eo trucidati, 7. 109.
Cerberus, 6 260
Certamina Græcorum in honorem defuncti Herois, 4. 118
Cetei, 6. 168. 11. 80
Cetus ab Hercule interfectus, 6. 290
Chelidonium promontorium, 3. 232
Cilices ab Achille ſubacti, 3. 544.
Cilla mons, 8. 295
Clypei Achill. mirabilis deſcriptio, 55. Eurypyli inſignitus Herculis certaminibus, 6. 198
Conflictus, 1. 220. 2. 214. 6. 336. 7. 96. 8. 69. 9. 125. 10. 245. per proſopopœiam, 1. 306. 2. 481. 11. 3
Coroebus Priami gener futurus, trucidatur a Diomede, 13. 168.
Corycius mons, 11 92
Crateres Eunei, 4. 382
Curſus certamen, 4. 180. equeſtris, 4. 546

Cycni

Cycni mors, 4. 467

D.

Deidamiæ luctus ſuper Achille, 7. 226. ſolicitudo de filio 7. 241. oratio, qua filium a bello dehortatur, 7. 26. mœſtitia, eod. 328. 383
Deiphobi inſignis virtus, 9. 80. oratio ad Trojanos trepidantes, ibid. res geſtæ, eod. 144. a Neoptolemo hunc præſervat Apollo, 9. 255. inceſtum cum Helena matrimonium, 10. 345. In lecto Helenæ trucidatur, 13. 354
Demophoontis ad Æthram oratio, 13. 526
Deucalionis diluvium, 14. 601
Deorum ſtudia in conflictu Memnonis cum Achille, 2. 490. in partes diviſ. poſt Ach. interitum, 4. 43. pugna Iove abſente, 12. 156. pugnam Themis dirimit, eod. 198
Diomedes Therſitæ necem ulciſci conatur, 1. 763. ad pugnam redintegrandam hortatur Græcos poſt Achillis interitum 4. 82. cum Ajace luctatur, 4. 215. reprehendit Menelai conſilium de fuga, & ad pugnandum Græcos exhortatur, 6. 39. ad defenſionem muri contra Eurypylum Græcos animat, 7. 421
Diomedis equæ, 6. 245
Diſci ludus, 4. 435
Diſcordiæ proſopopœia. 10. 54
Duratei equi fabricatio, 12. 134

E.

Electra Plejas ob Trojam exciſam diſparet, 13. 551
Electri fabuloſa origo, 5. 623
Elyſius campus, animarum felicium ſedes, 14. 223
Enceladus, 5. 640, 14. 581
Endymion a Luna adamatus, 10. 128
Epeus pugilatu certat, 4. 324. ſomnium de equo fabricando, 12. 101. inſtinctu Minervæ equum Trojanum fabricat, ibid. inſignis architectus, 12. 79
Equi Achillis lacrymantur, 3 740. fatum illorum, 3. 752. Lignei machina inventum Ulyſſis, 12. 25. fabricatio, 12 119. qui hunc ingreſſi, 12. 310. protrahitur in Trojam, 12. 415
Erymanthius ſus, 6. 220
Euadne ſe cremat cum Capaneo 10. 480
Eumeli certamen, 4. 500
Euneus redemtor Lycaonis, 4. 384. Crateres, ibidem.
Eurotas, fluv. Laconiæ. 10. 121
Euryalus haſta victor, 4. 471
Eurydamas Trojanorum integerrimus, 13 180
Eurymachus Antenoris f. ab Apolline incitatur, 11. 130
Eurymenis Trojani fortitudo & interitus, 10. 97
Eurypyli Græci certamen, 4. 500
Eurypyli Myſi Trojam adventus, 6. 120 Genus, eod. 134. Tractatio & cæna, ibidem. Scutum, 6. 198. Magnanimitas, 6. 512. geſta, 6. 368. &c. Vulneratur, 6. 393. Murum Græc. oppugnat, 7. 416. Transfigitur a Neopt. 8. 200
Euryſaces f. Ajacis, 5. 525

F.

Fati neceſſitas Stoica, 2. 171. 3. 647. 11. 272. 13. 559. 14. 97. potentia, 9. 415. cæcum & incertum, 7. 72. viæ diverſæ, 9. 498
Fluvius ex cruore Memnonis 2. 555

Fuga, 1. 478. 628. 2. 546. 3. 351. 6. 498. 599. 7. 123. 8. 360.
Funerationis antiquæ ritus, 1. 786. 3. 676. 5. 610.
Furiæ piaculares, 1. 29. comitantur facinoroſos, ibid. Sedes & effectus, 5. 454
Furoris in Ajace deſcriptio, 5. 380

G.

GAleæ Achillis deſcriptio, 5. 102
Ganymedes precibus oppugnationem Trojæ ſolvit, 8. 427
Gargarus urbs Phrygiæ, 10 90
Geryon, 6. 249
Gladius Achillis, 5. 114
Glaucus cum Ajace Telamonio depugnat, & interficitur, 3. 236. funus & tranſlatio in Lyciam, 4. 1. Glauci fl. origo, 4. 9.
Græcorum pugna cum Amazonibus, 1. 220. fuga, 1. 475. luctus ſuper Antilocho, 2. 632. ob Achillem, 3. 400. 504. ob Ajacem, a ſemetipſo interemtum, 5. 490. fuga ex conflictu cum Eurypylo, 6. 498. 599. 7. 124. Cædes in pugna cum eodem promiſcuæ, 6. 625. Lætitia ob adventum Neoptolemi, 7. 451. Alacritas circa eundem, 8. 59. Trojam fruſtra oppugnant, 11. 330. Trojam aſtu capiunt, 13. 61. Ovatio poſt Trojam captam, 14. 85. Heroes bene meritos celebrant, 14. 101. profectionis ex Aſia domum verſus deſcriptio, 14. 402. Græcorum ludi funebres, 4. certamina: Eloquentiæ, 118. curſus, 180. Luctæ, 215. cæſtuum ſeu pugillatus, 284. ſagittarum, 405. haſtarum, 471. Pancratii, 478. aurigationis, 499. curſus equeſtris, 545
Gygæa palus, 11. 68

H.

HArpaſus fl. Phrygiæ, 10. 144
Haſta Achillis, 5. 118
Haſtæ certamen, 4. 471.
Hecabæ lamentatio ſuper Paride, 10. 369. cruciatus & querela ob Polyxenam, 14. 271. transformatio in canem ſaxeam, 14. 346
Hectore exſtincto Troes intra mœnia ſe continent, 1. 1. Eulogium, 1. 104. equi Parin vehunt, 3. 192. filius præcipitatur, 13. 254
Helene verecundans Veneri ſimilis in adulterio deprehenſæ, 14. 47. Græci eam reverentur, ibid. Nubit Deiphobo poſt Parin, 10. 345. querela, 10. 389. Menelaum fugit, 13. 356. recipitur, eod. 385. in gratiam recipitur a marito, 14. 148. oratio deprecantis, eod. 156
Helenus a fuga revocat Trojanos, 8. 252. Ad Græcos fugit; iratus Trojanis ob Deiphobi matrimonium cum Helena, 10. 346. Palladium Græcis prodit, atque ita fata patriæ, 10. 351
Heliadum lacrymæ, 5. 625
Hercules Trojam capit, 1. 501. baltheus & pharetra quibus inſignita fuerint, 10. 180. Interitus, 5. 642. Labores ſeu certamina recenſentur, 6. 200.
Hermione Menelai filia promittitur Neoptolemo, 6. 86
Hermus fl. 1. 294. 12. 307

INDEX RERUM.

Heroum catalogus equum Trojanum ingreſſorum, 12. 310
Heſione a balæna liberata, 6. 289
Heſperidum mala, 6. 256
Hippodamia Trojana fœminas cæteras exemplo Pentheſileæ ad arma excitat, 1. 401.
Hippolyte interfecta a ſorore Pentheſilea, 1. 24. ab Hercule capta, 6. 240
Horæ famulæ Auroræ, 2. 598. officium, ibid.
Hydra Lernæa, 6. 212. Hydræ venenum, 9. 384

I.

Idomeneus excellens pugil, 4. 284
Ilioneus ſupplex trucidatur a Diomede, 13. 181
Inducíæ inter Græcos & Troes, 7. 152. 9. 34
Iris pluviæ prodigium, 1. 62. ad Æoluin ventos excitum mittitur, 14. 465
Juno Jovem reprehendit ob Thetin neglectam, 4. 48. Lætitia ſuper Paride, & eventuum quorundam prædictio, 10. 332
Jupiter eventum prælii Memnonii prædicit Diis cæteris, 2. 165. a Thetide vinculis exſolutus, 2. 441. ſolicitus de Trojanis, 4. 57. equi illius venti, 12. 187. currus, ibid. Miniſtra Iris, irati ſigna, tonitru, fulgur, ætheris commotio, ibid. Trojæ conſpectum Græcis adimit nebula denſiſſima, 8. 442

L.

Laocoontis ſalutare conſilium, 12. 385. calamitas, 12. 388. 439. uxor propter liberos ſe afflictat, 12. 477
Laodice hiatu terræ abſorbetur, 13. 544
Latona parturiens, 11. 23
Lemniadum crudelitas in maritos, 9. 337
Lemnus ab Achille expugnata, 3. 544. 4. 385
Letheus fl. Cretæ, 10. 82
Litarum proſopopœcia, 10. 300
Luctæ certamen, 4. 215
Luna congreſſa cum Endymione, 10. 128. Commiſeratur Oenonen, 10. 454
Lycomedis ad Neoptol. abiturientem Paræneſis, 7. 295

M.

Machaon fortiter pugnans occiditur ab Eurypylo, 6. 406. Moriturus vaticinatur, ibid. 426. necem Podalirius ulciſcitur, ibid. 455. Lugetur a fratre majorem in modum, 7. 21. exſequiæ, ibidem. Eulogium & beatitudo, 7. 88
Mæander fl. 1. 282.
Mars Pentheſileæ pater, 1. 558. Luget filiam, & inſolens quoddam conatur, 1. 673. Trojanis ſuccurrentis Proſopopœia, 8. 239. equi, 8. 242. Cum Venere adulterium, 14. 48. Redit a bello Trojano in Thraciam, 8. 355
Meduſa, 10. 195. caput, 14. 453
Megetis fortitudo, 1. 274
Melanippion in Lycia, 3. 232
Memnonis Trojam adventus, 2. 99. colloquium cum Priamo, 2. 113. facinora, 2. 120. 234. fortitudo, ibid. Modeſtia & temperantia, 2. 147. 308. ſatellites, 2. 362. Monomachia cum Achille, 2. 396. Educatio, 2. 417. Nex, 2. 541. cruor in amnem mutatus, 2. 555. Socii in aves, 2. 570. 646. ſepulchrum, 2. 585
Memnoniæ aves, 2. 647.
Menelaus de fuga ſimulate verba

ba facit, 6. 9. filiam Neoptolemo promittit, 6. 85. curru victor, 4. 541. Deiphobum cum Helena dormientem reperit, 13. 354. Deiphobum obtruncat, ibid. cum Helena reconciliatur, 14. 147
Minerva ambrosia perfundit Achillis cadaver, 3. 532. furorem Ajaci Telam. immittit, 5. 360. Græcis succurrit contra Eurypylum, 7. 143. 556. contra Martem de cælo venit, 8. 342. a conflictu cum Marte Iovis fulgure deterretur, ibid. 354. sedes Athenæ, ibid. 358. Philoctetem Græcis iratum placat, 9. 403. Græcis victoriam conciliat de Æneа, 11. 285. Epeum excitat ad fabricandum equum, 12. 101. Infensa Græcis propter Ajacem Oilei, vindictam a Iove flagitat, 14. 419. Iovis armis instructa tempestatem excitat, ibid. 448. Dracones concitat in filios Laocoontis, 12. 439
Musarum luctus ob Achill. 3. 592. consolatrices, 3. 630. invocantur, 12. 302
Myrmidonum luctus super Achille, 3. 421. a Neoptolemo ad pugnam accenduntur, 8. 15

N.

Naufragia Græcorum in reditu, 14. 516
Nauplii de Græcis vindicta, 14. 612
Nemeæus leo, 6. 208
Neoptolemi ad pugnam tyrocinia, 7. 170. Marti similis, 7. 358. Generosum equum imitatur, 7. 316. promtitudo, 7. 355. patri similis, 7. 689. honores a Græcis habiti, 7. 674. Leoni compar. 7. 464. facinora, 7. 473. & deinceps. Desiderio patris adficitur, 7. 710. Myrmidones exhortatur, 8. 15. cum Eurypylo congressus, & res gestæ deinceps, 8. 134. quos trucidavit post Eurypylum, 8. 292. liberatur ab Apollinis insidiis per Neptunum, 9. 303. candor, 12. 67. mavult aperto Marte cum hoste depugnare, quam dolo & insidiis, ibid. patris manes apud sepulcrum salutat, 9. 46. in Deiphobum tendit, 9. 230. Græcos exhortatur, 9. 274. pugnam contra Æneam instaurat, 11. 215. Polyxenam patri sacrificat, nuncupatis precibus, 14. 303
Neptunus contra Apollinem Græcis opitulatur, 9. 299. Neoptolemum tuetur contra eundem, 9. 304. Thetin consolatur, 3. 763. cum Apolline murum Græcorum funditus destruit, 14. 631
Nereidum planctus ob Achill. & in Græcorum castra adventus, 3. 580
Nessi interitus, 6. 283
Nestor, mœret ob Antilochum, 2. 260. cum Memnone congressus, 2. 300. Achillis opem implorat, 2. 387. Admonitio ad Græcos de curando Achillis cadavere, 3. 513. eloquentia, 4. 118. insignis olim pugil, & luctator, 4. 309. juvenes ad pugilatum suorum prædicatione certaminum excitat, 4. 303. prudens consilium de judicio armorum Achillis, 5. 139. Sapientissimus Græcorum, 5. 166. Eulogion insigne, 4. 122. Admonitio de funerando Ajace, 5. 598. a desperatione re-

revocat Podalirium, 7. 38. ab immatura Trojæ oppugnatione Græcos dehortatur, 8. 450. a juvenum periculo segregatur, 12. 270. Ad reditum Græcos adhortatur, 14. 337
Niobes transformatio in saxum, 1. 192
Nirei cædes, 6. 372. pulchritudo, 7. 7
Nuptiæ Thetidis, 5. 73
Nymphæum lucus juxta Æsepum, 2. 587 antrum in Paphlagonia, 6. 470. in Phrygia, 10. 127
Nymphæ Parin deplorant, 10. 364
Nympheus fl. Paphlag. 6. 470

O.

Ocreæ Achillis, 5. 112
Oenomai interitus, 4. 527
Oenone medica, & uxor Paridis, 10. 290. ægritudo, 10. 411. Parin supplicem a se repellit, 10. 306. Sera pœnitentia & desperatio, 10. 412. in ardentem Paridis rogum se conjicit, 10. 466. a rusticis laudatur, 10. 470
Orphei carminum efficacitas, 3. 636

P.

Palamedes dolo Ulyssis necatus, 5. 198
Palladium transfertur ad Græcos a Trojanis, 10. 351
Pancratii certamen, 4. 478
Panopeus Epei pater, 4. 324
Paris, salutare Polydamantis consilium repudiat, 2. 68. jucunda utilibus & honestis anteponit, ibid. Exhortatur Troes ad cadaver Achillis auferendum, 3. 185. insidians Ajaci, lapide prosternitur, 3. 331. Eurypylum hospitio excipit, 6. 143. Ad Eurypylum petitio, 6. 298. vulneratur, 6. 587. a Philoctete lethaliter sauciatur, 10. 235. fatum, 10. 261. Oenonæ fit supplex, 10. 272. Oratio supplicantis, 10. 283. Interitus, 10. 362. Rustici jam conflagrantem exsecrantur, 10. 470. Oenonen uxorem mortis sociam habet, ibid.
Parthenii fl. aqua oleo similis, 6. 466
Pelei nuptiæ & Epithalamion, 3. 99. magnificentia illarum, 4. 131
Peliæ ludi funebres, 4. 307
Pelopis cum Oenomao certamen, 4. 525
Peneus fl., 11. 88
Penthesilea Trojanis auxilio venit, 1. 18. pulcritudo, 36. tractatio, 85. policitatio, 92. somnium, 123. armatura, 139. expeditio, 160. equus, 166. facinora, 225. &c. cum Achille pugna, 536. interitus, 590. mortuæ pulcritudo, 657. amatur post mortem ab Achille, ibid. funus, 779
Phaeton 10. 192
Philoctetes in Lemno a Græcis relictus, 5. 195. inde accitur, 9. 324. miseria deserti, 9. 354. fanatio, 9. 461. reconciliatur Græcis, 9. 506. humanissima responsio, 9. 515. exhortatio ad Græcos, 9. 535. facinora, 10. 167. &c. arma Herculana, 10. 179. Pharetra historica, 10. 188. Parin lethaliter sauciat, 10. 235. Æneam provocat in apertum, 11. 490. cum Neoptol. censet Trojam virtute non dolo expugnandam, 12. 82
Phoenix educator Achillis & magister, 3. 467. Lamentatio super Achille, ibid. ad pugila-

fus certamen juvenes exhortatur, 4. 295. Neoptolemum revidentis affectio. 7. 631
Podalirius desperabundus revocatur oratione Nestoris, 7. 38. multa strage fratrem ulciscitur, 6. 464. Philoctetem sanitati restituit, 9. 460
Polydamantis consilium de reddenda Helena, 2. 41. criminatur Parin, 2. 86. ut intra mœnia se contineant Trojani, consulit, 10. 10
Polypœtæ certamen, 4. 501
Polyxenam ad sacrificium deposcit Achilles, 14. 212. Sacrificatur, 14. 256. &c.
Pollucem Nestor pugilatu æquavit, 4. 309. cum fratre Aphidnas capit, Helenamque reducit, 13. 519
Priami lætitia ob adventum Penthesileæ, 1. 73. supplicatio pro Penthesil. irrita, 1. 181. consilium de exspectando Memnone, 2. 26. colloquium cum Memnone, 2. 125. ultima ad Neoptol. oratio, 13. 226. decollatur ab Eodem, 13. 241
Prodigia Trojæ visa ante excidium, 12. 494
Promethei de Thetide oraculum, & supplicium, 5. 338. Ad Gancasum alligatus, 6. 268. 10. 199
Protesilai mors, 1. 813. sepulcrum & luctus mirabilis, 7. 407
Pugilatus certamen, 4. 284
Pugna vehementiss. 2. 481. 6. 350. 7. 96. 8. 59. 9. 125. Anceps, 8. 277. obscura & perplexa, 11. 247

R.

Romani imperii magnitudo prædicitur a Calchante, 13. 336

S.

Sagittarum certamen; 4. 405
Sangarius fl., 7. 611
Scylacei interitus memorabilis, 10. 147.
Sepultura veterum, 1. 780. 3. 716. 5. 651. 7. 157
Sino impostor, 12. 239. 355. Oratio insidiarum & fraudum plena, 12. 307. Dat Græcis signum invadendæ urbis, 13. 24
Sipyli topographia, 1. 291.
Sirii effectus, 8. 30
Solymi a Memnone victi, 2. 120
Stheneli certamen & equus, 4. 564
Stymphalides, 6. 227.

T.

Taurus ignivomus; 6. 236
Tecmessa uxor Ajacis, 5. 520. Luctus ob Ajacem, ibid.
Telephi sanatio, 8. 150. vulnus, ibidem. miraculosa educatio, 6. 140
Terræmotus, 3. 64. comparatus, 2. 229
Testudo instrumentum bellicum, 11. 358
Teucer, cursu victus, 4. 200. sagittando vincit Ajacem Oilei, 4. 412. Lamentatio propter Ajacem, 5. 500. Ad defensionem cadaverum Græcos exhortatur, 6. 435. subsidio venit imperatoribus Atridis, 6. 539
Theanus prudentia, 1. 445
Themis pugnam Deorum oratione sua dirimit, 12. 198
Thersites Achilli conviciatur, & ab illo pugno interficitur, 1. 720. Genealogia, 1. 765. Ulyssis vituperator, 1. 756. sepulcrum, 1. 820
Thetis Bacchum & Iovem hospitio excipit, 2. 437. Lamen-

tatio; item Metamorphosis, 3. 605. nuptiæ cum Peleo, 4. 50. honos illi a diis exhibitus, in nuptiis, ibidem. Achilli ludos funebres instituit, 4. 110
Thoantis certamen, 4. 503
Thorax Achillis, 5. 110
Thracia Martis sedes, 8. 355
Thrasymedes frustra occurrit Memnoni, 2. 276. strenuitas, 2. 292
Thymoetæ Trojani consilium de fuga, 2. 9
Titanes a Jove debellati, 5. 103. 8. 459
Tithonus pater Memnonis, 2. 114
Troes seu Trojani: Affectio post exstinctum Hectorem, 1. 1. lætitia post adventum Penthesileæ, 1. 60. De Penthesilea jactatio stulta & inanis, 1. 356. Ductum Penthesileæ sequuntur, 1. 162. Fuga post cædem Penthesileæ, 1. 628. Regum enumeratio, 2. 140. Cum Æthiopib. Græcos invadunt, 2. 189. fuga, cæso Memnone, 2. 546. luctus super eodem, 2. 627. strages circa Achillis cadaver, 3. 321. fuga, 3. 350. lætitia & jactatio inanis exstincto Achille, 4. 17. gaudium ob adventum Eurypyli, 6 125. cum Græcis conflictus ductu Eurypyli, 6. 335. duces plerique saucii pugna excedunt, 6. 505. variæ horum cædes in conflictu Eurypyli cum Græcis, 6. 549. fugantur a Neopt. 7. 526. 8. 359. strages occiso Eurypylo, 8. 228. urbem a Neoptol. oppugnatam strenue defendunt, 8. 395. Arma his subministrantur ab uxoribus, liberis, parentibus, 9. 110. Dux horum post Eurypylum Deiphobus, 9. 80. Trepidatio post adventum Philoctetæ, 10. 1. vulnerato Paride fugiunt, 10. 245. Irritæ preces, 11. 268. Æneæ & Eurymachi ductu fortiter Græcos invadunt, 11. 144. strages per compar. 11. 298. fuga in urbem, ibid. Equi dolo capiuntur, 11. 535. 410. equo introducto sacris operantur, 12. 490. pertinacia jam imminente exitio, 12. 512. Cassandram præmonitricem ludibrio habent, 12. 543. Jamjam perituri genio indulgent, 13. 1. variis modis capta urbe intereunt, 13. 428
Trojæ oppugnatio, 8. 370. 11. 330. portarum in duces Græcorum distributio, 11. 338. Muri diruuntur propter equum introducendum, 12. 431. occupatur & incenditur, 13. 78. conflagrantem finitimi commiserantur, 13. 469. diripitur, 14. 3.
Trojanæ mulieres, Penthesileæ exemplo ad bellum incitantur, 1. 401. Quibus Græcorum captivæ obtigerint, 14. 11. Belli Trojani summa, 14. 125
Troili interitus, 4. 418

V.

Venti Memnonis cadaver transferunt, 2. 550. Spelunca ventorum, 14 473
Venus Æneam e prælio aufert, 11. 289. E Spuma maris orta, 5. 70. potentia, 13. 401. Adulterium, 14. 47. Menelaum Helenæ iratum placat, 13. 389
Ulysses magnam Troum stragem facit, 3. 295. pro Achille cæso propugnat, & sauciatur, ibid. præfert se Ajaci, 5. 241. 305. vitu-

vituperatio, 5. 181. dolo Trojam ingreditur, 5. 280. 10. 350. Achillis arma obtinet, 5. 320. excusat se ad exercitum de Ajacis interitu, 5. 572. profectionem in Scyrum urget, 6. 72. cum Diomede in Scyrum navigat, 6. 97. Acta in Scyro, 7. 182. oratio ad Neoptolemum in Scyro, 7. 183. cum Diomede legatus in Lemnum, 9. 334. testudinis bellicæ inventor, 11. 358. sagacitas, 12. 23. res gestæ recensentur; 5. 253. equi Duratei dolum excogitat, 12. 25. ex equo progressuri circumspectio, 13. 38. Vulcani petra seu rupes semper ardens & tamen florens, 11. 93.

X.

Xanthi fl. in Lycia origo fabulosa, 11. 21. Trojani luctus ob Trojam, 14. 71.

Z.

Zodiacus, 2. 501.

TRAJECTI AD RHENUM.
Typis PETRI MUNTENDAM.
MDCCXXXIV.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google